သူတော်ပါရိတ်အဋ္ဌကထာနိုင်္ဂ။

ပဌမတွဲ။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုद္ဓဿ။ ။
နမောတဿ ဓမ္မဿ သွာက္ခာတဿ။ သန္ဒိဋ္ဌိကဿ။ ။
နမောတဿ သံဃဿ သုပဋိပန္နဿ။ ဥဇုပဋိပန္နဿ။ ။

နိဒါန်းပဏာမအမှာ။

အဟံ ဝါသည်။ ဝန္ဒနေယျာနံ ဂိုဏ်းခြင်းဌာ ထိုက်ကုန်သော ဂုဏ်ရှိလတ္တိ တွင်း ဥတ္တမံ နှုတ်အာဝ ပြီးသော အာဂိုဠာလည်း ဂိုတော်မူထသော ဂုတနုဗ္ဗယံ နှစ်သက်ဘွယ်သော လောကီဂုတနာ အပေါင်းတို့ထက် မြတ်သော ဂုတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝန္ဒိတွာ ဝန္ဒာမိ ဂိုဏ်းပါ၏။ ဝန္ဒိတွာ ဂိုဏ်း ပြီး၍ လောကေ နိသဂုဏောသိနာ။ လောကီဝဋ်ဆင်းရဲ ဗဟုကယ်ထုတ်ထွက် မြောက်ကြောင်းကို ရှာဖွေးတော်မူလေ ဂိုတော်မူထသော ခုဒ္ဓါစာရုပဟာယိ နာ။ ယုတ်မာသော အကုသိုလ် အကျင့်တရားကို ပယ်ဖျောက်တော်မူတတ် ထသော။ လောကနာထေန။ နတ်လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ခုဒ္ဓကနိကာယဟု။ ခုဒ္ဓကနိကာယ်ဒေသနာ၌။ ယော သုတ္တနိပါတော။ အကြင်သုတ္တနိပါတ်ကို။ ဒေသိတော။ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ တဿ သုတ္တနိပါတဿ။ ထိုသုတ္တနိပါတ်ကျမ်း၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနံ။ အနက်၏ အဖွင့်ကို။ ကရိဿာမိ။ ပြုစီရင်ပေအုံ့။ ။ အယံ သုတ္တနိပါတော။ ဤသုတ္တ နိပါတ် ကျမ်းသည်ကား။ ခုဒ္ဒကေ လေ့ဝ။ ခုဒ္ဒကနိကာယ်တို့၌ သာလျှင်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ သိဂဝတော။ အတွင်း၌တည်၏။ တသ္မာ။ ထို ကြောင့်။ ဋီကာမသာ ဝိသုတ္တနိပါတဿ။ ဤသုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်၏လည်း။ အတ္ထဝဏ္ဏနံ။ အနက်၏အဖွင့်ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာကို။ အဟံ။ ဝါသည်။

ကရိသောမိုးပြိုစိုရွှင်ပေအုံ့။ ။အယံဂန္ဓာ၊ဤကျမ်းသည်၊ဂါထာသတ
သမာဂတိဟောသော၊ တရားသောဂါထာတို့ဖြင့်ကောင်းစွာပြမ်းဏ်၊ ဝေယျာဝ
ကရဏဂိုဏ်တော၊ ဝေယျာဝစ္စကရဏီးဟူ၍ဆိုအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်သော။ဤကျမ်းသည်၊သုတ္တနိပါတောတိ၊သုတ္တနိပါတ်ဟူ၍သင့်၏
ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂတောဟောရောက်လေသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့။ စေဝဒေယ္ယ
အကယ်၍ဆိုကြားအုံ့၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဝုတ္ထတောစ
ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သဝနတောစ
နာအပ်သောတရားဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထာနံ၊ အနုက်တို့
ကို၊သုဠု၊ကောင်းစွာ၊ တာဏတောစ။ စောင့်ရှောက်တတ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း။ အတ္ထာနံ၊အနုက်တို့ကို၊ သုစနာစ။ ပြုတတ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊သူ့ဒုနာစေဝ၊ အနုက်တို့ကိုဟိုစေတတ်သောကြောင့်လည်း
ကောင်း။ သုတ္တံ၊သုတ်ဟူ၍၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ပဝုစ္စတိ၊အပြားအား
ဖြင့်မိန့်အပ်၏၊ တသ္မာ။ဟိုကြောင့်၊ တထာဂ္ဂပါနိ၊ ထိုသို့သောဂါထာ
သော။ သုတ္တာနိ၊သုတ်တို့ကို၊ တတောတတော၊ ထိုထိုဟောတော်မူအပ်
သောဓမ္မဒေသနာ၊ နိပါတေတွား၊ကျစေ၍။ သမူဟတောပေါင်းရုံးသော
အားဖြင့်၊အယံဂန္ဓာ၊ဤကျမ်းသည်၊ သုတ္တနိပါတန္တိသမ်မေ၀၊ သုတ္တ
နိပါတ်ဟူသောအရေအတွက်သို့သာလျှင်၊ ဥပါဂတောရောက်၏။ ။

သုဝစာနိ၊ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊သဗ္ဗာနိစာပိ၊အလုံး
စုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သုတ္တာနိ၊သုတ်တို့သည်၊ ပမာဏတော၊ အတိုင်း
အဂ္ဂည်အားဖြင့်၊တာဒိနော၊ထိုသို့တူမျှသောသောတောရှိကုန်သည်၊ယတော
ယသ္မာကာရဏာ၊အကြင်ကြောင့်၊နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်။ တတောတသ္မာ
ကာရဏာ၊ထိုကြောင့်။ အယံဂန္ဓာ၊ ဤကျမ်းသည်။ တေသံ၊ ထိုသုတ်
အပေါင်းတို့၏၊နိပါတောဝ၊ကျရောသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကသ္မာ
အဝယ်ကြောင့်နည်းဟူရကား။အညှ၊သုတ္တနိပါတ်မှတပါး၊သော၊သင်္ခ
အရေအတွက်သည်၊ဝိ၊သေသသာနုံ၊အထူးဝိသေသဖြစ်ကုန်သော၊ နိဓိတ္တာ
နုံ၊သဒ္ဒပဝတ္တိနိမိတ်တို့၏၊အဘာ၀တောမရှိသောကြောင့်၊သုတ္တနိပါတော
တိ၊သုတ္တနိပါတ်ဟူ၍၊သင့်၏ရေတွက်အပ်သော၊ဝေါနာမောဝေ၊ဤလို့သော
အမည်ကိုသာလျှင်၊သမ္ဘဝါ၊အဓိဂတောကောင်းစွာရလေ၏၊ဝေါ၊ဤသို့
သမဓိဂတသင်္ချာ၊ကောင်းစွာရအပ်ရေတွက်ခံအပ်သည်သည်းဖြစ်သော
ဟေသောဂန္ဓာ၊ဤသုတ္တနိပါတ် ကျမ်းသည်၊ဝဂ္ဂတောစ။အပေါင်းအ
ရုအားဖြင့်လည်း၊ဥရ၀ဂ္ဂေါ။ ဥရ၀ဂ်လည်းကောင်း၊ ရုဋ္ဌ၀ဂ္ဂေါ။ရုဋ္ဌ၀ဂ်

လည်းကောင်း။မဟာဝင်္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကဝင်္ဂေါ၊အဋ္ဌကဝဂ်လည်းကောင်း၊ပါရာယနဝင်္ဂေါ၊ ပါရာယနဝဂ်လည်းကောင်း။ဣတိ။ ဤသို့။ ပဌမဝင်္ဂေါ။ငါးပါးသောဝဂ်တို့သည်၊ ဟောကြားဖြစ်ကုန်၏။ တောသံ။ ထိုငါးပါးသောဝဂ်တို့တွင်၊ ဥရဂ,ဝင်္ဂေါ။ဥရဂဝဂ်သည်၊ အာဒိ၊ အစဖြစ်သောဝဂ်တည်း။ သုတ္တာတော။ သုတ်အားဖြင့်၊ ဥရဂဝင်္ဂေါ။ဥရဂဝဂ်၌၊ဒွါဒသသုတ္တာနိ၊တဆဲ့နှစ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောကြားဖြစ်ကုန်၏။ စူဠဝင်္ဂေါ။စူဠဝဂ်၌၊စုဒ္ဒသ၊တဆဲ့လေးသုတ်တို့သည်၊ ဟောကြားဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဝင်္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်၌၊ဒွါဒသ၊တဆဲ့နှစ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောကြားဖြစ်ကုန်၏။ အဋ္ဌကဝင်္ဂေါ။အဋ္ဌကဝဂ်၌၊ သောဠသ၊ တဆဲ့ခြောက်သုတ်တို့သည်၊ ဟောကြားဖြစ်ကုန်၏။ပါရာယနဝင်္ဂေါ။ပါရာယနဝဂ်၌၊ သောဠသ၊တဆဲ့ခြောက်သုတ်တို့သည်၊ ဟောကြားဖြစ်ကုန်၏။ဣတိ။ဤသို့၊ သတ္တတိသုတ္တာနိ၊ခုနှစ်ဆယ်သောသုတ်တို့သည်၊ ဟောကြားဖြစ်ကုန်၏။ တောသု၊ ထိုသုတ်အပေါင်းတို့တွင်။ဥရဂသုတ္တံ။ ဥရဂသုတ်သည်၊ အာဒိ၊အစသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိယတ္တိပမာဏတော၊ ပရိယတ္တိအတိုင်းအရည်အား၊ဖြင့်။ အဋ္ဌာဝေါ ဝေါ ရား၊ရှစ်သောဝေါရတို့သည်၊ဟောကြားဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ဝဂ္ဂသုတ္တပရိယတ္တိပမာဏာ,၊ ဝဂ်အားဖြင့်ငါးဝဂ် သုတ်အားဖြင့်ခုနှစ်ဆယ် ပရိယတ္တိအားဖြင့်ရှစ်သောဝေါရအတိုင်းအရည်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကောပန၊အဘယ်သည်သျှင်၊ အ သ၊ထိုသုတ္တနိပါတ်ကျမ်း၌၊ အာဒိ။အစမည်သနည်း။ဣတိ၊ဤသို့။စေ,ဒေယျ၊အကယ်၍ဆိုငြားအုံ။ ယောဥ္ဇတိတံ ဝိနေတိကောခံ(ပ)ဥရဂေါဇိဏ္ဏမိ,တ္တာ,စံ,ဝုဏ,ကန္ဓိ,အယံ,ဂါထာ၊ယောဥ္ဇတိ တံ,ဝိနေတိကောခံ (ပ)ဥရ,ဂေါဇိဏ္ဏ မိ,တ္တာ,စံ,ဝုဏ,ကံ ဟူသော၌ဤဂါထာ သည်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊အာဒိ၊အစသည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊တ,တော၊ထိုဂါထာမှ၊ပဘုတိ၊အစပြု၍။ အ သ ၊ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထ,ဝဏ္ဏနံ၊အနက်ကိုမှတ်ရာဖြစ်သောအဋ္ဌကထာကို။ ကာတုံ၊ပြုအုံ့သော ဌ၊ဆုံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ဝုစ္စတိ၊မိန့်အပ်၏။ ၊

အယံ,ဂါထာ၊ ဤယောဥ္ဇတိတံ,ဝိနေတိ အစရှိသောဂါထာကို၊ ယေန ဘဂ,ဝတာ,အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝတ္ထာ,မိန့်အပ်၏။ ယတ္ထ,အကြင် အရပ်ဌာန၌။ ဝတ္ထာ,မိန့်အပ်၏။ ယဒါ။အကြင်အခါ၌။ ဝတ္ထာ,မိန့်အပ်၏။ ယသ္မာ,အကြင်ကြောင့်။ ဝတ္ထာ,မိန့်အပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဣမံ,ဝိဓိ'ဤအမျိုး အရေ,ကို၊ပဏာသယိတ္ထာ,ပြဋိုး၍။ အ သ ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထ,ဝဏ္ဏနံ၊ အနက်ကိုမှတ်ရာဖြစ်သော အဋ္ဌကထာကို၊အဟံ။ ငါသည်။ ဂုရိသ,ဝိ၊

ပြုခဲ့၊အယံဂါထာ။ ဤယောဇဉ္စတိတ်ဝိနေတိအစရှိသောဂါထာကို၊ ကေန
ပန၊အာဘယ်သူသည်၊ ဝတ္ထာ၊မိန့်အပ်သနည်း။ ကဿ၊ အာဘယ်အရေပ်ခဲ့၊
ဝတ္ထာ၊မိန့်အပ်သနည်း။ ကဒါ၊အာဘယ်ကာလခဲ့၊ ဝတ္ထာ၊မိန့်အပ်သနည်း။
ကသ္မာစ၊အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်ကား၊ ဝတ္ထာ၊မိန့်အပ်သနည်း၊ ဣတိ
အယံ။ ဤသည်လျှင်။ စောဒနာ၊စောဒနာခြင်းတည်း၊ပရိဟာရော၊အဖြေကို၊
မယာ၊ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ဆိုအပ်၏။ ယောသောဘဂဝါ၊အကြင်ဖြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ စတုဝိသတိဗုဒ္ဓသန္တိကေ၊ နှစ်ကျိပ်လေးဆူကုန်သောဘုရား
ရှင်တို့၏အထံတော်၌၊ လဒ္ဓဗျာကရဏောရအပ်သောဗျာဒိတ်ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ယာဝ၊အကြင်ရွှေ့လောက်၊ ဝေဿဘူဒေဝတကံ၊ဝေဿဘူရာဇာတ်
သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို၊
ပူရေတွာ၊ဖြည့်တော်မူ၍။ တုသိတာဘဝနေ၊တုသိတာနတ်ပြည်၌။ ဥပပဇ္ဇိ
တွာ၊ဖြစ်တော်မူ၍၊ ဝေတောဝိ၊ထိုတုသိတာနတ်ပြည်မှလည်း၊ စဝိတ္ဝာ၊
ရုတေခဲ့၍၊ သကျရာဇကုလေ၊သာကိုဝင်မင်းမျိုးခဲ့၊ ဥပပတ္တိ၊ပဋိသန္ဓေနေ
ခြင်းကို၊ဂဟေတွာ၊ယူတော်မူ၍၊အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ ကတမဟာဘိ
နိက္ခမနော၊ပြုအပ်သောဖြတ်သောတောထွက်ခြင်းရှိပြီးသော်၊ ဗောဓိရုက္ခ
မူလေ၊ဗောဓိပင်၏အရင်းခဲ့၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊သမ္ဗုဒ္ဓတညာဏ်တော်ကို၊
အာသိသမ္ဘုဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူပြီးသော်၊ ဝမ္မစက္ကံ၊ ဝမ္မစက္ကြာ
တရားတော်ကို၊ပဝတ္တိတွာ၊ဖြစ်စေတော်မူပြီး၍၊ဒေဝမနုဿာနံ၊နတ်လူတို့
၏၊ဟိတာယ၊အစီးအပွါးအလို့ငှါ၊ဝမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ဒေသေသိ၊ဟော
တော်မူ၏၊တေနဘဂဝတော၊ထိုဘုန်းတော်ကြီးလှသောဘုရားသည်၊အနာ
စရိယကေန၊ ဆရာတပါး၊အခြားမရှိသော၊ သယမ္ဘူ၊နာ၊သယမ္ဘူ၊ဟုဆို
အပ်သော၊သမ္မာသမ္ဗုद्धနှင့်၊သမ္ဗုဒ္ဓဘုရားသည်၊ ဝတ္ထာ၊ဟောတော်မူအပ်
၏၊ကတ္ထပန၊အာဘယ်အရေပ်ခဲ့ကား၊ ဝတ္ထာ၊ဟောတော်မူအပ်သနည်း။အာ
ဠဝိယံ၊အာဠဝိပြည်၌၊ ဝတ္ထာ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကဒါ၊အာဘယ်အခါ၌၊
ဝတ္ထာ၊ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ ဘူတဂါမသိက္ခာ
ပဒံ၊ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ်ကို၊ပညတ္တံ၊ပညတ်တော်မူအပ်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ
၌၊ဝတ္ထာ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကသ္မာ၊အာဘယ်ကြောင့်၊ ဝတ္ထာ၊ဟောတော်
မူအပ်သနည်း။တတ္ထ၊ထိုအာဠဝိပြည်၌၊ အဂ္ဂါဠဝေတိယော၊ အဂ္ဂါဠဝေ
တီ၌၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာရတိ၊နေ
တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဥပဂတာနံ၊ အနီးသို့ကပ်ရောက်လာကုန်
သော်နတ်လူတို့အား၊မမ္ဗေဒေသနတ္ထံ၊တရားဒေသနာဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊အယံ

ဂါထာ၊ဤယောဇဉ္ဇတိတံဝိနေတိအစရှိသောဂါထာကို၊ဘဂဝတာ၊ဗြတ်စွဲဘုရားသည်၊ဝတ္ထာ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊အယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဣတ္ထေ၊ဤအရာ၌၊သင်္ခေပဝိသဇ္ဇနာ၊အကျဉ်းဖြစ်သော၊အဓိပ္ပာယ်တည်း။ ဝိတ္ထာရတောပန၊အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ရူရေနိဒါနအဝိရူရေနိဒါနသန္တိကေနိဒါန ဝသေန၊ရူရေနိဒါန်းအဝိရူရေနိဒါန်းသန္တိကေနိဒါန်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ဝိသဇ္ဇနာ၊အဓိပ္ပာယ်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ထိုသုံးပါးသောနိဒါန်းတို့တွင်။ ရူရေနိဒါနံနာမ၊ ဗုရေနိဒါန်းမည်သည်ကား၊ ဒီပင်္ကရဝေတော၊ဒီပင်္ကရာဘုရား အထံတော်မှ။ ပဘုတိ၊စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ပစ္စုပ္ပန္နဝဏ္ဏ ကထာ၊ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်တော်ဖွဲ့အကြောင်းဝတ္ထုစကားသည်၊ဥပုဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏၊တာဝ၊ထိုရွှေလောက်၊ရူရေနိဒါနံနာမ၊ရူရေနိဒါန်းမည်၏။ ။

အဝိရူရေ နိဒါနံနာမ၊ အဝိရူရေနိဒါန်းမည်သည်ကား၊ တုသိတာဘဝနတော၊ ကုသိတာနတ်ပြည်မှ။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ပစ္စုပ္ပန္နဝဏ္ဏ ကထာ၊ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်တော်ဖွဲ့အကြောင်းဝတ္ထုစကားသည်၊ဥပုဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏၊တာဝ၊ထိုရွှေလောက်၊အဝိရူရေနိဒါနံနာမ၊ အဝိရူရေနိဒါန်းမည်၏၊ သန္တိကေနိဒါနံနာမ၊ သန္တိကေနိဒါန်းမည်သည်ကား၊ ဗောဓိမဏ္ဍတော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှ။ ယာဝ၊အကြင်ရွှေလောက်၊ ပစ္စုပ္ပန္နဝဏ္ဏ ကထာ၊ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်တော်ဖွဲ့အကြောင်းဝတ္ထုစကားသည်၊ဥပုဇ္ဈတိ၊ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ သန္တိကေနိဒါနံနာမ၊သန္တိကေနိဒါန်းမည်၏၊ တတ္ထ၊ထိုသုံးပါးသောနိဒါန်းတို့တွင်၊အဝိရူရေနိဒါနဉ္စ၊အဝိရူရေနိဒါန်းလည်းကောင်း သန္တိကေနိဒါနဉ္စ၊ သန္တိကေနိဒါန်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒွေနိဒါနာ၊ နှစ်ပါးသောနိဒါန်းတို့သည်၊ ရူရေနိဒါနေယေဝ၊ ရူရေနိဒါန်းဌာ သာလျှင်၊သမောဓာနံ၊ပေါင်းခြင်းသို့၊ယဿ။ အကြင်ကြောင့်၊ ဂန္ဓာနံ၊ရောက်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ရူရေနိဒါနဝသေနေဝ၊ ရူရေနိဒါန်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာ လျှင်။ ဣတ္ထေ၊ဤအရာ၌၊ ဝိတ္ထာရတော၊အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝိသဇ္ဇနာ၊အဓိပ္ပာယ်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။သာပနေသာသာပနသောဝိသဇ္ဇနာ၊ထိုအဓိပ္ပာယ်ကို၊ဇာတကဋ္ဌကထာယ၊ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌။ ဝတ္ထာ၊မိန့်အပ်၏၊ ဣဝ၊ဤသုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌။ မယာ၊ငါသည်၊ ယတောယသ္မာ ကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဝိတ္ထာရိတာ၊အကျယ်မချဲ့အပ်လေပြီ။ တတောတသ္မာ ကာရဏာ၊ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ထိုဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌။ ဝိတ္ထာရိတနယေန၊ အကျယ်ချဲ့အပ်သောနည်းဖြင့်၊ နိဒါနကထာ၊ ဆိုအပ်သော နိဒါန်းစကား ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။ ။

၁-ဥရဂဝဂ်-၁-ဥရဂသုတ်။

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့.သည်ကား၊ ဝိသေသော၊အထူးတည်း။ တတ္ထ တာသုဂါထာသု၊ထိုဂါထာတို့တွင်။ပဌမဂါထာယ။ပဌမဂါထာ၏၊ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ဥပုန်း၊ဖြစ်၏။ဣဒ။ဤသုတ္တနိပါတ်၌၊အာဠဝိယံ၊ အာဠဝိပြည်၌၊ ဝတ္ထု၊အကြောင်းဝတ္ထုသည်၊ ဥပုန်း၊ဖြစ်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တေန သမယေနဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အာဠဝိယံဝိဟရတိ တြောဒိ။ တေနသမယေနဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အာဠဝိယံဝိဟရတိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာအဝေါစ။ ပိန့်တော်မူပေ၏။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ။ ဘုန်းတော်ကြီး သော။ဗုဒ္ဓေ။ဘုရားသည်၊ အာဠဝိယံ၊အာဠဝိပြည်၏အနီး၊ဖြစ်သော။အဂ္ဂါ ဠဝေတိယေ၊ အာဂ္ဂါဠဝေတိ၌၊ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ တေနခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊အာဠဝကာ၊ အာဠဝိပြည်၌နေကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ နဝကမ္မံ၊အမှုသစ်ကို၊ ကရောန္တာ၊ပြုလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခံ၊သစ်ပင်ကို၊ ဆိန္ဒန္တိ ဝိ၊ ပိပိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း၊ဖြတ်ကုန်၏၊ သေဒါ ပေန္တိ ဝိ၊ သူတပါး၊တို့ကိုလည်း၊ဖြတ်စေကုန်၏။ အညတရော၊တယောက် သော။အာဠဝကော၊အာဠဝိပြည်၌နေသော၊ ဘိက္ခု၊ပိ၊ရဟန်းသည်လည်း။ ရက္ခံ၊သစ်ပင်ကို၊ သယံ၊ပိပိကိုယ်တိုင်၊ဆိန္ဒတိ။ဖြတ်၏။ တတ္ထ ရဏ္ဍေ၊ထို သစ်ပင်၌၊အဓိဝတ္ထာ၊အမြဲစောင့်နေသော၊ဒေဝတာ၊နတ်သည်၊တံဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ဧတံဝစနံ။ဤသို့သောစကားကို၊အဝေါစ၊ဆို၏။ ကိံ အဝေါ စ။အာဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဘန္တေ။အရှင်ဘုရား။ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဘဝနံ၊ နေရာကျောင်းကို၊ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဘဝနံ။ နေရာသစ်ပင်ကို၊ မာဆိန္ဒ၊ မဖြတ်ပါလင့်၊ ဣတိ ဧတံဝစနံ။ ဤသို့ သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ဆို၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အနာဒိ ယန္တော၊စကားကိုနားမထောင်သည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခံ၊သစ်ပင်ကို၊ဆိန္ဒိယေဝ၊ ဖြတ်သည်သာသျှင်တည်း။ တဿာ စဒေဝတာယ၊ထိုနတ်၏လည်း၊ ဒါရ ကာသု၊သူငယ်၏၊ဗာဟုံ၊လက်ရုံးကို၊ အာကောဋေသိ၊ခုတ်မိ၏။ အာသ ခေါ၊ထိုအခါ၌၊ တဿာ ဒေဝတာယ၊ထိုနတ်အား၊ ဧတံ၊ဤသို့သော အကြံ သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ကိံ အဟောသိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊အဟုံ၊ငါ သည်၊ဣမံ ဘိက္ခုံ၊ဤရဟန်းကို၊ဣဒေဝ၊ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ဓိရိတာ၊အသက်

မှ၊ဝေါရောပေယျံ၊ချခုမ္ဂကား၊ယံနှုန်၊ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဧတံ၊ဤသို့သော အကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊အထခေါ်၊ထို အခါ၌၊တာသာဒေဝတာယား ထိုနတ်အား၊ဧတံ၊ဤသို့သော အကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ကိ အဟောသိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ယွာယံ ယောအဟံ၊အကြင်ငါသည်၊ဣမံ ဘိက္ခုံ၊ ဤရဟန်းကို၊ဣဒေ ဝ၊ဤ အရပ်၌ပင်လျှင်၊ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ၊ဝေါရောပေ ယျံ၊ချင်း၊ဧတံ၊ဤ အကြံသည်၊ခေါ်ပန်၊စင်စစ်၊နုပဘိ ရှုပ်၊မလျော်ကပ်တော်ချေ သေး၊အဟံ၊ငါသည်၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ ဧတံ မဇ္ဈံ၊ထို အ ကြောင်းကို၊ အာရောစေယျာ၊ နှား၊တော်လျှောက်ကြား ရမ္ဂကား၊ ယံနှုန်၊ ကောင်းလေစွ၊ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အ ပေါသိ၊ဖြစ်ပြန်၏၊ အ ဘ ခေါ်၊ထို အ ခါ၌၊သာ ဒေ ဝ တာ၊ ထိ နတ်သည်၊ ယေ န၊ အ ကြင်အ ရ ပ်၌ ဘ ဂ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ အ ဇ္ဈိ၊ ဂိ တော်မူ၏၊ တေ န၊ ထို ဘုရား ဂိ တော်မူ ရာ အ ရ ပ် သို့ ဥ ပ သ က် မိ၊ ချဉ်း ကပ် လေ ၏၊ ဥ ပ သ က် မိ တွား ချဉ်း ကပ် လေ ပြီး ၍၊ ဘ ဂ ဝ တော၊ မြတ်စွာ ဘုရား အား၊ ဧ တံ မ ဇ္ဈံ၊ ထို အ ကြောင်းကို၊ အာ ရော စေ သိ၊ လျှောက်ကြား ၏၊ ဘ ဂ ဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ ဒေ ဝ တေ၊ နှ တ် သား၊ သာ ရ ဿ ာ ရ၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ၊ ဒေ ဝ တေ၊ နှ တ် သား၊ တွံ၊ သင် သည်၊ တ ံ ဘိ က္ခုံ၊ ထို ရ ဟန်း ကို၊ ဇီ ဝိ တာ၊ အ သ က် မှ၊ နုဝေါ ရောပေ သိ၊ မ ချ သည် ကား၊ သာ ရ ခေါ်၊ ကောင်း သည် သာ တည်း၊ ဒေ ဝ တေ၊ နှ တ် သား၊ တွံ၊ သင် သည်၊ တ ံ ဘိ က္ခုံ၊ ထို ရ ဟန်း ကို၊ ဇီ ဝိ တာ၊ အ သ က် မှ၊ သ စ ဝေါ ရော ပေ ယျာ သိ၊ အ ကယ်၍ ချ သည် ဖြစ် အုံ၊ ဒေ ဝ တေ၊ နှ တ် သား၊ တွံ၊ သင် သည်၊ ဗ ဟုံ၊ မျှ ား စွာ၊ အ ပုညံ၊ မ ကောင်း မှု ကို၊ ပ သ ဝေ ယျာ သိ၊ ပွါး စေ သည် မည် ၏၊ ဒေ ဝ တေ၊ နှ တ် သား၊ တွံ၊ သင် သည်၊ ဂ ဠ္ဆ၊ သွား ချေ၊ အ မ္ဘ ကတ္ထိ ဩ ကာ သေ၊ ဤ မည် သော အ ရ ပ် ၌၊ ရှ ကျော်၊ သ စ် ပ င် သည်၊ ဝိ ဝိ ဇ္ဇော၊ ဆိ တ် ငြိ မ် ၏၊ တ ဏ္ဍိ ၊ ထို သ စ် ပ င် ၌၊ တွံ၊ သင် နှ တ် သည်၊ ဥ ပ ဂ ဠ္ဆ၊ ကပ် လေ လော၊ ဣ တိ ဤ သို့ သော စ ကား ကို၊ အ ဝေါ စ၊ မိန့် တော်မူ ၏၊ ဝေ ဠု ပ နဲ၊ ဤ သို့ သော စ ကား ကို ကား ၊ ဝ တ္တွာ၊ မိန့် တော်မူ ပြီး ၍၊ ဝုန၊ တ ဘ ဒန်၊ ဘ ဂ ဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ တ ဿ ာ ဒေ ဝ တာ ယ၊ ထို နတ် အား၊ ဥ ပ ဋ္ဌ ေ ကာ ဓ ရိ နှ ယ နဏ္ဍံ၊ ဖြစ် သော ဒေ မျှ ော် ဒေ ါ သ ကို ဖျောက်စိမ့် သော ဌ၊ ယော ဝေ ဥ ပ္ပ တိ တံ ကောဓံ ရ ထံ ဘ ဏ္ဍံ ဝ ဝါ ရ ယေ တိ ဣ မံ ဂါ ထံ၊ ယော ဝေ ဥ ပ္ပ တိ တံ ကောဓံ ရ ထံ ဘ ဏ္ဍံ ဝ ဝါ ရ ယ ဟု သော ဤ ဂါ ထာ ကို၊ အ ဘာ သိ၊ ဟော တော်မူ ၏၊ ၊ ယော၊ အ ကြင် သူ သည်၊ ဥ ပ္ပ တိ တံ၊ ဖြစ် သော၊ ကောဓံ၊ အ မျှ ော် ဒေ ါ သ ကို၊ ဝိ နေ တု ကာ မော၊ ပ ယ် ဖျောက် ခြင်း ဌ ါ အ လို ရှိ၏၊ သော၊ ထို သူ သည်၊ ဘ ဏ္ဍံ၊ တုန် လှုပ် သော၊ ရ ထံ၊ ရ ထ ား ကို၊

သာရုထိ။ရုထားထိန်းသည်။ ရက္ခတိဇ္ဈာ။စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ ဝေ၊စင်စစ်။ ဥပ္ပတိတံ၊ဖြစ်သော။ကောဓ၊အမျက်ဒေါသကို။ ဝါရယေ၊တားဖြစ်စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ။တတော၊ထိုနောင်မှ။ သက္ကဝုတ္တိယာ၊သာကိုဝင်မင်း၏ သားဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာ၊ ရဟန်း တော်တို့သည်၊ ကေဝိဇ္ဇ ယံ၊တရုသောကာယခြေရှိသော၊ ရက္ခံ၊သစ်ပင်ကို၊ကထံဟိနာမ၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဆိန္ဒိသန္တိ၊ပိ၊မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်းဖြတ်ကြကုန်ဘိသနည်း။ဆေဒါပေသန္တိ၊ပိ၊သူတပါးတို့ကိုလည်းဖြတ်စေကုန်ဘိသနည်း။ ဇိတံ၊အသက်ကို၊ ဝိဟေဌေန္တိ၊ညှဉ်းဆဲကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိဇဝံ၊ ဤသို့မနုဿာနုံ၊လူတို့၏၊ဥစ္စာယတိတံ၊ကဲ့ရဲ့အပ်သောစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ကြားရကုန်၍။ ဘိက္ခု၊ဘိ၊ရုဟန်းတို့သည်။ အာရောစိတောဝ၊ ကြားလျှောက်အပ်သော၊ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘူတဂါမပါတဗျတာယ၊ ရှင်သောမြက်သစ်ပင်ကိုဖျက်ဆီးခုတ်ဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယန္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏ဟူ၍။ ဣမံ၊သိက္ခာပဒံ၊ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေတွာ၊ ပညတ်တော်မူပြီး၍။ တတ္ထ၊ထိုအခါ၌၊ဥပဂတာနံ၊ ကိုယ်တော်၏အနီးသို့ရောက်လာကုန်သော သူတို့အား။ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရားဒေသနာဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ယောဥ္စပ္ပတိတံ ဝိနေတိ ကောဓံ ဝိသဒ္ဒံ သပ္ပဝိသံ ဝ ဩသဓေဟိ တိဇ္ဈမံ ဂါထံ။ယောဥ္စပ္ပတိတံ ဝိနေတိ၊ကောဓံ ဝိသဒ္ဒံ သပ္ပဝိသံ ဝ ဩသဓေဟိ ဟူသော၍ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။အာဝုသော၊ဒါယကာတို့။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဝိသဒ္ဒံ။ တကိုယ်လုံးကိုနှံ့၍ထည်သော။ သပ္ပဝိသံ၊ဖြွေဆိပ်ကို။ ဩသဓေဟိ။ အဖြစ်အခေါက်အစဉ်ရှိသောဆေးတို့ဖြင့်၊ဝေဇ္ဇော၊ဆေးသမားသည်။ ပဓေဟတိ၊ဖျောက်လေသကဲ့သို့။ တထာ၊ထိုအတူ၊ဥပ္ပတိတံ၊ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ ကောဓံ၊အမျက်ဒေါသကို။ ပဓေဟေ၊ဖျောက်စွန့်လိုသည်ရှိသော်၊ ဥရဂေါ၊ဖြွေသည်၊ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ဇိဏ္ဏံ၊အိုသော၊ တစ်၊အရေကို၊ ဓေဟာတိ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ သြဂေ၊ပါရုံ၊ဤမှာဘက်ကမ်းနှင့်တူသော သတောရှိသော သြဂေ၊မှာဂဓ သံယောဇဉ်ကို၊ ဝိနေတိ၊ပဓေဟတိ၊ ပစ်စွန့်နိုင်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့၊ကော်ယော်ဝ။ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ဣဒ္ဓိဝ ဣဒ္ဓိ၊ဤဝ ဣဒ္ဓိ၊ကို၊ဝိနုယေ၊ဝိနုည်းခ၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒကျမ်းခ၌လည်းကောင်း။ သုတ္တနိပါတေ၊ သုတ္တနိပါတ်ကျမ်းခ၌လည်းကောင်း။ဣတိ၊ဤသို့ တိသုဠာနေသု၊သုံးပါးသောအရာဌာနတို့ခ၌၊သင်္ဂီတိ ဟုခေါ်ခြင်းသို့၊ဝတံ၊ရောက်၏။ ။

ဣတ္ထောဝတာ။ ဤမျှးလောက်သော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ယေနယတ္ထယဒါ ယသ္မာဝုတ္တဂါထာအယံဇာမံဝိဓိ ပကာသယိတ္တာသ ကရိသာမတ္ထဝဏ္ဏနန္တိ၊ ယေနယတ္ထယဒါ ယသ္မာဝုတ္တဂါထာအယံဇာမံဝိဓိ ပကါသယိတ္တာသ ကရိသာမတ္ထ ဝဏ္ဏနံ ဟု၎ဟု။ ယာမာတိကာ၊ အကြင်မာတိကာကို၊ ဌ၀ိတာ၊ ထားအပ်၏။ သာမာတိကာ၊ ထိုမာတိကာကို။ သခ်ေပတောစ၊ အကျဉ်း အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရေ၊ တောစ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထ ဝဏ္ဏနံ၊ အနုက်၏အဖွင့်ကို၊ ဌ ပေတွာ၊ ထားဦး၍၊ ပကာသိတာ၊ ဤအပ်ပြီး သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဣတ္ထေ၊ ဤသုတ္တ နိပါတ်ကျမ်းခု၊ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာ၊ အနုက်ကိုဖွင့်ရာဖွင့်ကြောင်းတည်း။ ယော တိ၊ ယော ဟု သည်ကား။ ယောယာဒိသော။ အကြင် သို့သောဂုဏ်သော ရဟန်းသည်။ ခတ္တိယကုလာ ၀၊ မင်းမျိုးမှလည်း။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု သော၊ ဗြာဟ္မဏကုလာ ၀၊ ပုဏ္ဏားအမျိုးမှလည်း။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု သော၊ နဝေါ ၀၊ အငယ်သည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမော ၀၊ အလတ်သည် လည်းကောင်း၊ ထေရော ၀၊ မထေရ်သည် လည်းကောင်း။ ဥပ္ပတိတန္တိ၊ ဥပ္ပတိတံ ဟု သည်ကား။ ဥန္ဒိဥန္ဒိ၊ အထက်အထက်သို့၊ ပတိ၊ ရှေ့ရှု၊ ဇုတံ ဂတံ။ ရောက်၏။ ပ ဝတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိအာယ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ဥပ္ပန္နံ။ ခဏတ္တယသို့ရောက်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံ ဂတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ ဥပ္ပန္နဉ္စနာမ၊ ဤဥပ္ပန္နမည် သည်ကား၊ ဝတ္ထုမာနု ဘုတ္တာ ပဂတော ကာသကတာ ဘူမိလဒ္ဓ ဝသေန၊ ဝတ္ထုမာနုပ္ပန္နဉ် ဘုတ္တာ ပဂတုပ္ပန္နဉ် ကာသကတုပ္ပန္နဉ် ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနေ ကပ္ပဘေဒံ၊ တပါး မကမျိုးသော အပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခဏတ္တယသို့ရောက် သောတရား တို့တွင်။ သဗ္ဗဒိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သခ်တံ၊ ပစ္စည်း တရားတို့သည်ပြုပြင်အပ်သော၊ ဥပ္ပါဒါဒိသမဂ်ီ၊ ဥပ္ပါဒကွဏအစရှိသည် နှင့် ပြည့်စုံသော တရား အပေါင်းသည်၊ ဝတ္ထုမာနုပ္ပန္နံနာမ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ် သော ဝတ္ထုမာ နုပ္ပန္နမည်၏။ ယံ၊ အကြင် ဖြစ်ဆဲတရားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည် ၍၊ ဥပ္ပန္နာ ဝမ္မာ အနုပ္ပန္နာ ဝမ္မာ ဥပ္ပါဒိနော ဝမ္မာ တိ၊ ဥပ္ပန္နာ ဝမ္မာ အနုပ္ပန္နာ ဝမ္မာ ဥပ္ပါ ဒိနော ဝမ္မာ ဟု၎ဟု။ ဘ ဂ ၀ တာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုံ၊ မိန့်တော် မူအပ်၏။ အာရမ္မဏရသံ၊ အာရုံ၏ အရသာကို၊ အနုဘ ဝိတ္တာ၊ အစဉ်ခံ စား၍၊ နိ ရုန္ဓံ၊ ချုပ်လေပြီးသော၊ အနုဘုတ္တာ ပဂတ သခ်ါ တံ၊ အစဉ် အတိုင်း ခံစား၍ ကင်းလေပြီးသော၊ ကုသလာ ကုသလ ဣ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ် စိတ်သည် လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒါဒိတ္တယံ၊ ဥပ္ပါဒကွဏ အစရှိသောသုံး

ပါးတို့၏ အပေါင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ် အတိုင်းရောက်၍၊ နိဗ္ဗုန်းချုပ်လေပြီးသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဘုတ္တာပဂတသင်္ခါတံ၊အာရုံကို ခံစားပြီး၍ ကင်းပြီဟုဆိုအပ်သော၊သေသသင်္ခတဓာတ်၊ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့မှ ကြွင်းသောသင်္ခတတရားသည်လည်း၊ ဘုတ္တာပဂတုပ္ပန္နံနာမ၊ဘုတ္တာပဂတုပ္ပန္နမည်၏၊တမေတံတံ ဇေတံဥပ္ပန္နံ၊ထိုဘုတ္တာပဂတုပ္ပန္နကို၊ဝေရုပ်၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပါပကံ၊ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိဂတိ၊မှားသောမိစ္ဆာသဘောသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်ပြီးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဥပ္ပန္နသ၊ဖြစ်ပြီးသော၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂသ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ကို၊ ဘာဝနာ၊ ပွါးစေခြင်းသည်၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝေမာဒိသု၊ဤသို့အစရှိကုန်သော၊သုတ္တန္တေသု၊သုတ္တန်တို့၌၊ဒဠ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ အာသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးသံသရာတဝဋ်၊ ကတာနိ၊ပြုအပ်ကုန်သော၊ ယာနိတာနိကမ္မာနိ၊ အကြင်ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝေမာဒိနာနယေန၊ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝတ္ထုံ၊ မိန့်အပ်သော၊တံကမ္မံ၊ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ၊ဟောင်းသည်၊အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသည်၊သမာနဒ္ဓိ၊ဖြစ်သော်လည်း၊အညသ၊တပါးသောကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိဗာဟတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝိပါကသ၊ အကျိုးပေးခြင်း၏၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဌိတတ္တာ၊တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တထာ၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ကသော ကာသဋ္ဌ၊ပြုအပ်သောအခွင့်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ဝိပါကံ၊အကျိုးသည်၊ အနုပ္ပန္နံဝိ၊ မဖြစ်သေးသော်လည်း၊ ဝေ၊ဤသို့၊ ဩကာသေ၊ အခွင့်ကို၊ ကတေ၊ပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊အဝသံ၊မလွဲတပ်ယွင်း၊ ဥပ္ပတ္တိတော၊ဖြစ်လတ္တံ့ ဖြစ်သောကြောင့်၊ဩကာသကတုပ္ပန္နံနာမ၊ဩကာသကတုပ္ပန္နမည်၏၊တာသုတာသုဘူမိသု၊ထိုထိုသို့သောတုံတို့၌၊အာသမ္ဘဝိတံ၊မနုတ်အပ်သော၊အကုသလံ၊အကုသိုလ်သည်၊ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နံနာမ၊ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နမည်၏၊ဣဏ္ဍေ၊ဤအရာ၌လည်း၊ ဘူမိယာစ၊ဘူမိတရား၏လည်းကောင်း၊ ဘူမိလဒ္ဓသစ၊ဘူမိလဒ္ဓတရား၏လည်းကောင်း၊နာနတ္တံ၊ထူးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ဒုတိယ၊ဤထူးသည်၏အဖြစ်သည်၊သေယျထာကတမံ၊ အာဘယ်နည်းဟူမူကား၊ဘူမိနာမ၊ဘူမိတရားမည်သည်ကား၊ဝိပဿနာယ ဝိပဿနာဓေါ၏၊အာရမ္မဏဘူတာ၊အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊တေဘူမကာ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌာနာ၊ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏တည်း၊ဘူမိလဒ္ဓါ

နာမ၊ ဘူမိလဒ္ဓတရားမည်သည်ကား။ တေသု၊ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၌၊ ဥပုတ္တိ ရဟံ၊ ဖြစ်ခြင်းဌာ ထိုက်သော၊ ကိလေသစာတံ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်း တည်း။ တံပန၊ထိုကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်ကား၊ အာရမ္ဘဏဝသေန၊ အာရုံပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊စာတံ၊ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည် မှန်၏။ အာရမ္ဘဏဝသေန၊ အာရုံ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးရုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အတိတာဒိဘေဒေ၊ အတိတ်စသည်ဖြင့် ပြားကုန်သော၊ ခန္ဓေပိ၊ ခန္ဓာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဘာသဝါနံ။ ဂဟန္တာဝုဋ္ဌိလ်တို့၏၊ ပရိညာဒေတာ၊ပိုင်းခြားမှတ်သိအပ်ကုန်သော၊ခန္ဓေပိ၊ခန္ဓာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာရဗ္ဘ၊အာရုံပြု၍၊ကိလေသာ၊ ကိလေသာတရားတို့သည်၊ဥပဒ္ဒန်၊ဖြစ် တတ်ကုန်၏။ မဟာကစ္စာယနာ ဥပလဝဏ္ဏာဒိနံ။ ရှင်မဟာ ကစ္စည်းထေရ် ဥပလဝဏ်ရဟန္တာမ အစရှိသော ဝုဋ္ဌိလ်တို့၏၊ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ အာ ရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍၊ နန္ဒမာဏ ဝက သော ရေယျသေဋ္ဌိဝုဋ္ဌာဒိနံ၊ နန္ဒမည် သောလုလင် သောရေယျသူဌေးသားအစရှိသောသူတို့၏၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာအကုသိုလ် တရားတို့သည်၊ ဥပဒ္ဒန်ဝိယ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ သဗ္ဗေပိ၊အလုံးရုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ခန္ဓေ၊ခန္ဓာတို့ကို၊အာရဗ္ဘ၊အာရုံပြု၍၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတရားတို့သည်၊ဥပဒ္ဒန်၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေကိလေ သစာတံ၊ဤကိလေသာသည် ခန္ဓာငါးပါးကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်ခြင်းသဘော သည်၊ဘူမိလဒ္ဓနာမ၊ ဘူမိလဒ္ဓမည်သည်၊ ယဒိစာဝေယျ၊အကယ်၍ဖြစ် အုံ၊ဧကံသတိ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဟသ၊ထိုဘူမိလဒ္ဓမည်သောကိလေ သာကို၊အပ္ပဟေယျတော၊မပယ်သောအားဖြင့်၊ ကောစိ၊တစုံတယောက် သော ဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ ဘဝမူလံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ အကြောင်းတရား ကိလေသာကို၊ နဇဟေယျ၊မစွန့်မပစ်နိုင်ရာ၊ဝဋ္ဌ၊ဝသေနပန၊ခန္ဓာငါးပါး တည်းဟူသောအကြောင်းဝဋ္ဌ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား၊ ဘူမိလဒ္ဓနာမ၊ ဘူမိလဒ္ဓမည်သည်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ဟိ၊ချ၍ဖြဉ်းဆုံး၊ ယတ္ထယတ္ထံ၊ အကြင်အကြင်ဝုဋ္ဌိလ်တို့၌၊ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာဟောသည်၊အပရိညာ ဘဂ္ဂန္ဓာ၊ ပိုင်းခြား၍ မသိအပ်သောခန္ဓာတို့သည်၊ ဥပဒ္ဒန်၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုသို့သောဝုဋ္ဌိလ်တို့၌၊ ဥပါဒကောဒ၊ဥပါဒတ္ထဟာရ၊ ပဋု တိ၊စ၍။ တေသု၊ထိုဝုဋ္ဌိလ်တို့၌။ ဝဋ္ဌမူလံ၊ဝဋ်တရား၏ အရင်းဖြစ်သော ကိလေသစာတံ၊ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊အနုသေတိ၊အစဉ်အတိုင်း လိုက်၍အာရုံပြုသောအားဖြင့်မဖွဲ့နိုင်၏၊တံ၊ထိုကိလေသာကို၊အပ္ပဟီနဒ္ဓေ နု၊မပစ်မပယ်သောသဘောအားဖြင့်၊ ဘူမိလဒ္ဓပုဗ္ဗနိ၊ဘူမိလဒ္ဓပုဗ္ဗဟု၍၊

ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ တဏ္ဍိစ၊ထိုကျွမ်းလုန္ဒဖြစ်သော ကိလေသာတရား၊တို့
တွင်လည်း၊ယသ၊အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်အား။ ခန္ဓေသု၊ခန္ဓာငါးပါး၊တို့၌၊အပ္ပဟိ
နာနုသယိတာ၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်သောအားဖြင့်အစဉ်အတိုင်းလိုက်၍အာရုံ
ပြုတတ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။
ဘယ၊ ထိုဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ တေဝေခန္ဓာ၊ ထိုမိမိ၏ခန္ဓာတို့သည်သာလျှင်၊
တေသံကိလေသာနံ၊ ထိုကိလေသာတို့၏။ ဝတ္ထု၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်
ဘည်ရာဝတ္ထုတို့ဟုဘည်း။ ဣတရေ၊ဤမှတပါးကုန်သော သူတပါး၏ခန္ဓာ
ကိုယ်တို့သည်၊ခန္ဓာ။ခန္ဓာတို့သည်၊ နဝတ္ထု၊အကြောင်းဝတ္ထုမဟုတ်ကုန်၊
အသ၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်၏။အတိတကွဲနေသုစ။ အတိတ်ခန္ဓာတို့ဖြစ်လည်း၊အပ္ပဟိ
နာနုသယိတာနံ၊မဂ်ဖြင့်မပယ်အပ်သောအားဖြင့်အစဉ်အတိုင်း လိုက်၍
ဖြစ်တတ်ကုန်သော။ ကိလေသာနံ၊ကိလေသာတို့၏။ အတိတကွဲနာ၊ဝေ၊
လွန်လေပြီးသော ခန္ဓာတို့သာလျှင်။ ဝတ္ထု၊အာရုံပြုရာအကြောင်းဝတ္ထုတို့
ဘည်း။ဣတရေ၊ဤမှတပါးကုန်သောသူတပါးတို့၏ခန္ဓာတို့သည်၊နဝတ္ထု၊
အာရုံပြုရာ အကြောင်းမဟုတ်ကုန်၊ အနာဂတာဒိသု၊အနာဂတခန္ဓာအစရှိ
သည်တို့၌။ ဧသေဝနယော၊ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ တထာ၊ထိုအတူ၊ကာ
မာဝစရကွဲနေသု၊ကာမာဝစရခန္ဓာတို့၌။ အပ္ပဟိနာနုသယိတာနံ။ မဂ်ဖြင့်
မပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်တတ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ။
ကိလေသာတို့၏။ ဝတ္ထု၊ အာရုံပြုရာဝတ္ထုသည်၊ ကာမာဝစရကွဲနာ၊ဝေ၊
ကာမာဝစရခန္ဓာတို့သည်သာလျှင်ဘည်း၊ ဣတရေ၊ဤမှတပါးသောရူပါ
ဝစရခန္ဓာအရူပါဝစရခန္ဓာတို့သည်၊ နဝတ္ထု၊အာရုံပြုရာအကြောင်းဝတ္ထု
မဟုတ်ကုန်၊ရူပါရူပါဝစရေသု၊ရူပါဝစရအရူပါဝစရခန္ဓာတို့၌။ ဧသေဝနု
ယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ သောတာပန္နာဒိနံပန။ သောတာပန်အစရှိ
သောဝုဋ္ဌိုလ်တို့တွင်ကား။ယသ၊ပဌမ၊ သ၊အရိယဝုဋ္ဌလ၊ အကြင်အကြင်
အရိယာဝုဋ္ဌိုလ်၏။ခန္ဓေသု၊နာမကွဲနာတို့တွင်။တံတံဝဋ္ဋမူလကိလေသ
တံ၊ထိုထိုသောဝဋ်တရား၏ အရင်းမူလဖြစ်သော ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်း
ကို၊ တေနေ့တေနမဂ္ဂေန၊ထိုထိုသောမဂ်သည်၊ ပဟိနံ၊ပယ်အပ်၏။ တ၊သ
တ၊သ၊ထိုထိုသောဝုဋ္ဌိုလ်အား။ တေတေခန္ဓာ။ထိုထိုသောနာမကွဲနာတို့
ကို၊ပဟိနာနံ၊ပယ်အပ်လေကုန်ပြီးသော၊တေသံတေသံဝဋ္ဋမူလကိလေသာ
နံ၊ထိုထိုဝဋ်တရား၏အရင်းမူလဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့၏၊အာဝတ္ထု
တော၊အာရုံပြုရာဝတ္ထုမဟုတ်သောအားဖြင့်။ ဘူမိတိသင်္ခါ၊ဘူမိဟူသော
အရေအတွက်ကို၊နလဘန္တိ၊မရကုန်၊ပုထုဇဉ်ဝုဋ္ဌိုလ်အား

ကား။သမ္ဘဝသော၊အခြင်းခပ်သိမ်း။ဝန္ဒမူလာနုံ၊ဝန့်တရား၏အကြောင်းရင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနုံ၊ကိလေသာတို့ကို။ အပဟိနုဏ္ဍာ၊မပယ်အပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ကရိယမာနုံ၊မိမိသည်ပြုအပ်သော။ယံကိဉ္စိ၊အမှတ် မရှိတခုခုသော။ ကုသလံ၀ါ။ ကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊ အကုသလံ၀ါ။ အကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ကံသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ။ဤသို့။ အသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ကိလေသပစ္စယာ၊ကိလေသာဟူသောအကြောင်း ရင်းရှိကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ခန္ဓာတို့သည်။ ဝဗုန္ဓိ။ပွါးများကုန်၏၊ တသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ဝန္ဒမူလံ၊ဝန့်တရား၏အခင်းမူလဖြစ်သော၊ ဧတံ၊ထိုကိလေ သာသည်၊ရူပက္ခန္ဓေ၀၊ရူပက္ခန္ဓာ၌သာလျှင်၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့ သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၀ေဒနက္ခန္ဓာဒိသု၊ ၀ေဒနက္ခန္ဓာ အစရှိသည်တို့၌၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊မဆိုအပ်၊ ၀ေဒနက္ခန္ဓေ၀၊၀ေဒ နက္ခန္ဓာ၌သာလျှင်။ ဧတံ၊ထိုကိလေသာသည်၊ပစ္စယော၊အထောက်အပံ့ သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။(၅)။ဝိညာဏက္ခန္ဓေ၀၊ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌သာလျှင်၊ ဧတံ၊ ထိုကိလေသာသည်။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့ သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ရူပက္ခန္ဓာဒိသု၊ရူပက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌။ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊နဝတ္တဗ္ဗံ၊မဆိုအပ်၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။အဝိသေ သေန၊သာမညအားဖြင့်။ ပဋ္ဌက္ခန္ဓေသု၊ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၌။ အနုသယိ တတ္တာ၊ အစဉ်မပြတ်လိုက်၍ ဖွဲ့တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ အသိုးအခြားမဆိုအပ်၊ ပဋ္ဌသုခန္ဓေသု၊ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၌။အနုသယာ၊ အနုသယကိလေသာတို့သည်။ ကထံအနုသယန္တိ၊အဘယ်ကဲ့သို့အစဉ် လိုက်၍ဖွဲ့တတ်ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ရုက္ခေ၊သစ်ပင်၌၊ ပထဝိရသ၊ဒီ၀ါ ၀။ဖြေအရသာအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊အနုသယန္တိ။အစဉ်အတိုင်းလျှောက် ၍ ပစ္စည်းပြုကုန်၏။ ဟိ၀ိတ္ထာယသိသာမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ဦးဆုံး၊ ယထာ၊ဥပမာအကျယ်သော်ကား။မဟာရုက္ခေ၊သစ်ပင်ကြီးသည်။ပထ၀ိ တလံ။ဖြေအခြင်းကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ပဋ္ဌာနပြု၍။ ပထ၀ိရသဋ္ဌ။ဖြေအရသာကို လည်းကောင်း။ အာပေါရသဋ္ဌ။ ရေအရသာကိုလည်းကောင်း၊နိဿာယ၊ ဖြစ်၍။တပ္ပစ္စယာ၊ထိုအကြောင်းခံသောပစ္စည်းကြောင့်၊မူလက္ခန္ဓသာခပသာ ခပလ္လ၀ပလာသ၀ုဠ္ဠ၀လေဟိ။အမြစ်ပင်စည်ခက်မခက်ငယ်အရွက်အညွှန့် အပွေးအပွင့် အသီးတို့ဖြင့်။ ၀ဍ္ဎတ္ဝာ၊ပွါးများ၍။ နဘံ။ ကောင်းကင်သို့၊ ၀ရိတ္ဝာ၊နှံ့၍၊ယာ၀ကပ္ပါ၀သာနုံ၊ကပ်ကမ္ဘာအဆုံးသို့တိုင်အောင်၊ဖိ၀ေ၀ရ ၀ရာယ၊မျိုးစေ့အဆက်ဆက်ဖြင့်၊ရုက္ခ၀ေ၀ကိသ ဣ၀ နေ၊သစ်ပင်အရဆက်

ဆက်အစဉ်သည်၊ ဒွိတောဝတည်သည်ရှိသော်၊ တံရုက္ခံ၊ ထိုအာသင်္ဃာ၏ တည်သောသစ်ပင်ကို၊ ပထဝိရသာဒိမူလေ၀ေ၊ ဤအရသာအစရှိသော အာရင်းမူလကြောင့်သာလျှင်၊ ဒွိတောဝတည်၏၊ ခန္ဓာဒီသု၊ ပင်စည်အစရှိ သည်တို့ကြောင့်၊နဒ္ဒိတောတိ၊မတည်ဟူ၍၊ နဝတ္ထုဇ္ဈံ၊မဆိုအပ်၊ဟုလေ၀ေ၊ အသီးကြောင့်သာလျှင်၊ဒွိတောဝတည်၏၊မူလာဒီသု၊အဖြစ်အစရှိသည်တို့ ကြောင့်၊ ဒွတောတိ၊တည်၏ဟူ၍၊ နဝတ္ထုဇ္ဈံ၊မဆိုအပ်၊ ကသ္မာ၊ အဘာယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဝိသေသေန၊သာမညအားဖြင့်၊ သဇ္ဇေ့လျှော၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊မူလာဒီသု၊ အဖြစ်အစရှိသည်တို့ဌ၊ အနုဂတတ္တာ၀ေ၊ အစဉ်အတိုင်းလျှောက်၍ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ လျှင်၊ နဝတ္ထုဇ္ဈံယထာ၊မဆိုအပ်သကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊ ပဌဝေသုခန္ဓေသု၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ဌ၊ အနုသယိတတ္တာ၊အစဉ်အတိုင်းလိုက်၍ဖြစ်တတ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဝတ္ထုဇ္ဈံ၊အသီးအခြားဖြစ်၏ဟုမဆိုအပ်၊ ယထာ ပန၊ဥပမာတနည်းသော်ကား၊တသေ၀ရုက္ခသ၊ထိုသစ်ပင်၏သာလျှင်၊ ဝုဋ္ဌပလာဒီသု၊အပွင့်အသီးအစရှိသည်တို့ဌ၊နိဗ္ဗိန္နော၊ပြီးပြေသော၊ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော၊ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်၊ စတ္တာသုဒီသာသု၊အ ရုပ်ကေားမျက်နှာတို့ဌ၊မဏ္ဍူကကဏ္ဍကံနာမ၊ပါး၏ကျောက်ဆူးမည်သော၊ ပိသံ၊ဒေါသိပ်ကို၊ ရုက္ခေ၊သစ်ပင်ဌ၊ ပယောဇေယျ၊ယှဉ်ဆံ့၊အယ၊ထိုနောင် ဌ၊သောရုက္ခော၊ထိုသစ်ပင်သည်၊ တေနဝိသသမ္ဘဝေန၊ထိုဗီဇကျောက် ဆူး၏အဆိပ်တည်းဟူသောအတွေ့ဖြင့်၊ ဇုဏ္ဏော၊တွေ့သည်ရှိသော်၊ပထဝိ ရသအာပေါရသပရိယာဒိန္နေန၊ပထဝိရသအာပေါရသ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပဘာ၀နမ္ဘတံ၊တာဘနိမပ္ပါ၊သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊အာ၀မ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ပုန၊တ၀နိ၊သ ဇ္ဇာနံ၊ ဖြစ်နေကြအစဉ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ဖြစ် စိမ်ရသောဌ၊သမဏ္ဍာ၊စွမ်းနိုင်သည်၊ နတ၀ေ ယျုယထာ၊မဖြစ်နိုင်သကဲ့ သို့၊ ဝေမေ၀ံ၀ေ၀ံတထာ၊ထိုအတူလျှင်၊ခန္ဓ၀ဝတ္ထိယံ၊ခန္ဓာငါးပါး၏ဖြစ်ခြင်း ဌ၊နိဗ္ဗိန္နော၊ပြီးပြေသော၊ကုလပုတ္တော၊အမျိုးသားသည်၊တ သပုရိသသ၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ စတ္တာသုဒီသာသု၊ လေးမျက်နှာ အရုပ်တို့ဌ၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်ဌ၊ ပိသပ္ပယောဇနံ၀ိယ၊ အဆိပ်ကိုယှဉ်အပ်သကဲ့သို့၊ အဗ္ဘာနော၊ ပိမိ၏၊ ခန္ဓသ ဇ္ဇာနေ၊ခန္ဓာ၏အစဉ်ဌ၊ စတုမဟာဘာ၀နံ၊လေးပါးသောမဟာ ပွါးရေခြင်းကို၊ အာ၀ဇ္ဇတိ၊ အားထုတ်၏၊ အာသ၊ထိုအခါဌ၊ အသ၊ထို ယောကျ်ား၏၊သော်ခန္ဓသ ဇ္ဇာနော၊ ထိုခန္ဓာ၏အစဉ်သည်၊တေနစတုမဟာ သမ္ဘဝေန၊ထိုလေးပါးသော မဟာတို့၏အတွေ့ဖြင့်၊ သမ္ဘဝေ၊တွေ့သည်

ရှိသော်၊ ဝန္ဓမူလကိလေသာနှုတ်။ဝဋ်တရားတို့၏ အာရုံးမူလဖြစ်သောကိလေ သာတို့၏။ပရိယာဒိန္နဋ္ဌာ၊ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကိရိယဘာဝမဋ္ဌံ။ ပြုကာမဋ္ဌ သဘောသို့။ ဥပဂတာ ကာယ ကမ္မာဒိသဗ္ဗ ကမ္မပ္ပဘေဒေါ။ ရောက်သောကာယကံအစရှိသော အလုံးရုံသောကံအပြားသည်၊အာယ တိ၊နောင်အခါ၌။ ဝုန ဗ္ဗ ဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိမ္ဟိ တံ၊တဘဝနိဘဝ သစ်၌ ဖြစ်ခြင်း၏ သဘောကို၊ အံဘဝမ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍၊ဘဝ ဗ္ဗ ရသ ဗ္ဗာနုံ၊ဖြစ်လတ္တံ့သော ဘဝသစ်၏အစဉ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စိမ့်သောဌာ။ သမတ္ထေ၊ စွမ်းနိုင် သည်။ နဟောတိ။မဖြစ်။ ကေဝလံပန်၊စင်စစ်သော်ကား၊ စရိမဝိညာဏနိ ရောဓေန။ အဆုံးဖြစ်သော ရုတိစိတ်ဝိညာဉ်၏ ချုပ်သောအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇ နော။လောင်စာကုန်သော၊ ဇာတဝေဒေါ။မီးသည်၊ အနုပါဒါနော။စွဲလမ်း လောင်စရာ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိဝိယ၊ ငြိမ်းလေသကဲ့သို့။ ဧवं ဘဝ၊ထိုအာဟု။ဘုမိလဒ္ဓသစ်၊ဘုမိလဒ္ဓအမည်ရှိသောအနုသယကိလေ သာ၏လည်း၊ နာနုဇ္ဇံ။ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။သိအပ်၏။ အဝိစ အပရောနယော၊နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ငါသည်။ဝုစ္စတေ၊ဆိုဦးအုံ့၊အပရေ့ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဥပ္ပန္နံ၊ဥပ္ပန္နသည်၊ သမုဒါစာရာရမ္မဏာဝိဂ္ဂဟိတာ သမူဟတဝေနု၊သမုဒါစာရုပ္ပန္နအာရမ္မဏာဝိဂဟိတုပ္ပန္နအာဝိဇ္ဇတိတုပ္ပန္နဲ အာသမူဟတုပ္ပန္နဏ်အားစွမ်းအားဖြင့်။ စတုဗိဓံ၊လေးပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ဥပ္ပန္နတို့တွင်။ ဝတ္ထုမာနုပ္ပန္နမေဝ၊ ရှေးဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝတ္ထုမာနုပ္ပန္နသည်ပင်လျှင်၊ သမုဒါစာရုပ္ပန္နံနာမ၊ သမုဒါစာရုပ္ပန္နမည်၏။ စက္ခာဒိနံပန်၊ စက္ခုပ္ပသာဒ အစရှိသည်တို့အားကား။ အာရမ္ဘဏေ၊အာရုံ သည်။အာပါတဂတေ၊ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော်၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးကာလအတို့၌၊အနုပ္ပဇ္ဇမာနံဝိ၊မဥပါဒ်ဘူးသည်လည်းဖြစ်သော၊ကိလေ သဇာတံ၊ ကိလေသာ၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ အာရမ္ဘဏသ၊အာရုံ၏၊ အဝိဇ္ဇတိ တဗ္ဗာ၊ဝေ၊မစွဲမယှက်ဘူးသေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊အပရုဘာဂေ၊ နောင်ကာလအတို့၌၊အဝ သံ၊မချုတ်မယွင်း၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ကိလေသာဖြစ်လတ္တံ့ သောအားဖြင့်၊အာရမ္ဘဏာဝိဂဟိတုပ္ပန္နဉ္စိ၊အါမ္ဘဏာဝိဂ္ဂဟိတုပ္ပန္နဟု၍၊ဝုစ္ဗ တိ၊ဆိုအပ်၏၊ကလျာဏိဂါ၊မေ၊ကလျာဏီမည်သောရှာ၌၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်း အလို့ငှါ။ စရတော၊ သွားသော။ မဟာတိသဏ္ဌေ(ရ)သ။ မဟာတိသ မထေရ်၏။ ဝိသဘာဂရူပဒဿနေန၊ မာတုဂါမ၏ရูပါရုံကို ဖြင်သဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ကိလေသဇာတံ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဩ။ဤ အာဟု၌၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေတည်း။ တ သ၊ထိုဝုဋ္ဌိလ်၏၊ ဥပ္ပန္နံဂ္ဂါမဝိ

တက္ကာဒိန္တိ အာဒီသု။ ဥပ္ပန္နံ ကာမဝိတက္ကံ အစဝ္ဘိသည်တို့၌။ ပဝေယ္ယာ ဂေါ၊ မိဏ္ဍာ ဝါ ယာမကို၊ ဒဠ္ဍပ္ပေါ၊ မုတ်အပ်၏၊ သမထဝိပဿနာနှံ့၊ သမထဝိပဿနာတို့ တွင်၊ အညတရဝေဝသေန၊ တပါးတပါး၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာတိ တကိလေ သဇာတံ၊ မဖွါအပ်သောကိလေသာဖြစ်သော၊ စိတ္တသန္တာန်တို့၊ စိတ်၏အစဉ် သို့၊ အနာဂုဇ္ဇံ၊ ရှေးရှုမထင်ရှားလာသော၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ နိဝါရ ကာသ၊ တားဖြစ်တတ်သော၊ ဟေတုနော၊ လောကုတ္တရာ မဂ်တည်းဟူ သောအားကြောင်းတရား၏၊ အဘာဝါ။ မရှိသောကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသမထ ဝိပဿနာဖြင့်မဖွါအပ်မဖွါနိုင်သောကိလေသာသည်၊ အဝိဇ္ဇာတုပ္ပန်နှာ မ၊ အဝိဇ္ဇာတုပ္ပန္နမည်၏။ တံ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာတုပ္ပန္နကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ ခေါ အာနာပါနာဿတိသမာဓိ၊ ဤအာနာပါနာသတိသမာဓိကို၊ ဘာဝိ တော၊ ပွါးစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလီကတော၊ များစွာပြုအပ်သည်ရှိ သော်၊ သန္တောစေ၊ ငြိမ်သက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏီတော၊ ကြက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသေစနကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည် လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုခေါ စ၊ ချမ်းသာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ကုန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသ လေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဌာနေ၊ တရားတို့ကို၊ ဌာနသော၊ တခဏခြင်း ဖြင့်၊ အန္တရဓာပေတိ၊ ကွယ်စေတတ်၏၊ ဣတိ အာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ ၌၊ ဒဠ္ဍပ္ပဠိ၊ မုတ်အပ်၏၊ သမထဝိပဿနာဝေဝသေနပန၊ သမထဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်ကား။ ဝိက္ခမ္ဘိတံ ဝိ၊ ခွါအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ကိလေသဇာ တံ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ အဂ္ဂိယမဂ္ဂေန၊ အဂ္ဂိယာမဂ်သည်၊ အသမ္ဘဝ ဘဝတော၊ မပေါ်အပ်မနိုတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပတ္တိမဖွတံ၊ ကိလေ သာ၏ဖြစ်ခြင်းသဘောဟူ၏အဖြစ်ကို၊ အနုတ်တန်တို့၊ မလွန်နိုင်ချေဟုကတွေ၊ ပြု၍၊ အသမ္ဘဝတုပ္ပန္နန္တိ၊ အသမ္ဘဝတုပ္ပန္နံဟု၍ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာကာ သေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဂဠ္ဆန္တဿ၊ သွားသော၊ အဒ္ဓသမာပတ္တိ လာဘိနော၊ ခွစ်ပါးသော သမာပတ်ကိုရခြင်းရှိသော၊ ဝေဂုဿ၊ မထေရ်၏၊ ဥပဝေနေ၊ ရှာ၏အနီးတော်ဖြစ်သော၊ ကာသုဝိဟာရကျွေ၊ ပန်းပွင့်ရှိသောသစ်ပင်၌၊ ဝုတ္ထါ နှင့်၊ ပန်းပွင့်တို့ကို၊ ဩစိနန္တဿ၊ ဆွတ်သော၊ မဂ္ဂေ၊ သဿ၊ ရေနှင်းသော၊ သာယာစွာ သောအသံဖြင့်၊ ဂါယတော၊ သီးသော၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမ၏၊ ဂီ တသဒ္ဒံ။ သီချင်းသံကို၊ သုတ္တဝတော၊ ကြားစဉ်၊ ဥပ္ပန္နံ ကိလေသဇာတံ၊ ဥပါဒ်သောကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဣဒေ၊ ဤသမ္ဘဝတုပ္ပန္နဒ္ဒ၊ နိဒဿ နှင့်၊ သက်သေတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝုဋ္ဌိ(လ်)အား၊ အရိယံ၊ ဖြတ်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊

အဂ်ါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂံ၊မဂ်တရားကို၊ ဗဟုလီ၊အကြွယ်များစွာ၊ ကရောင်္ကြား၊ပြုသည်ရှိသော၊ဥပုန္နန်ပုန္နေ။ဖြစ်ကုန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပကော၊ ဃုတ်မာကုန်သော၊အကုသလေ။ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝမ္မေ၊တရား တို့ကို၊အနန္တရာယော၊အာရုံသို့မရောက်ဖိအကြား၌သာလျှင်၊အနန္တရဝေါပေ တိ၊ကွယ်ပ်စတတ်၏။ ဣတိအာဒိသုံ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ ပယောဂေါ၊ လုံ့လကို၊ ဒဠ္ဍေ့ဗြာ၊မှတ်အာပ်၏။ တိဝိဓမ္ပိ၊သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ် သော၊ ဇော်၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အာရမ္မဏာဝိဂ္ဂဟိတာဝိကွန္တိတာသ မ္ပယောတုပ္ပန္နံ။ အာရမ္မဏာဝိဂ္ဂဟိတုပ္ပန္န ဝိကွန္တိတုပ္ပန္နအာသမ္ပယောတုပ္ပန္နသည်၊ ဘူမိလန္ဓေယော၊ ဘူမိလန္ဓုပ္ပန္နဖြစ်သောလျှင်၊သင်္ဂီတံ၊ပေါင်းခြင်းသို့၊ ဂန္ဓတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ဝေါ၊ဤသို့၊ ယထာဝုတ္တပ္ပဘေ ဒေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သောအပြားရှိသော၊ တောဘိ ဥပုန္နေ၊ဤဥပုန္နန် သန္ဓါ၌၊ဘူမိလန္ဓါရုမ္ဘဏာဝိဂ္ဂဟိတာဝိကွန္တိတာသမ္ပယောတုပ္ပန္နဝသေန၊ဘူမိ လန္ဓုပ္ပန္န အာရမ္ဘဏုပ္ပန္န ဝိဂ္ဂဟိတုပ္ပန္န အဝိကွန္တိ တုပ္ပန္နအာသမ္ပယောတုပ္ပန္နတို့ အစွမ်းဖြင့်၊ အယံကောဒေ၊ ဤဒေါသကို၊ဥပုန္နောတိ။ ဥပုန္နမည်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကသ္မာ၊အဘာယတ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဇော်ပိ ဝေယ၊ ဤသို့ပြားသောလက္ခဏာရှိသောဒေါသကို၊ ဝိနေတဗ္ဗတော၊ဆုံးမ အပ်သောအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဇော်ပိမေဝ၊ ဤသို့အပြားရှိ သည်သာဖြစ်သော၊ဥပုန္နန်း၊ဖြစ်သောဒေါသကို၊ယေနကေနစိပိနုယေန၊တစုံ တခုသောပိနည်းဖြင့်၊ ဝိ၊နတုံ၊ဆုံးမအံ့သော၊ဤ၊သက္ကာ၊တတ်နိုင်ကောင်း သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝတ္ထုမာနု ဘုတ္တာပဂတောကာသကတာ သမုဒါ စာရသခ် ါတံ။ဝတ္ထုမာနုပုန္နဘုတ္တာပဂတုပုန္နသြကာသကတုပုန္နသမုဒါစာ ရုပုန္နဟုဆိုအပ်သော၊ ယံပနေတံယံပနဇေတံဥပုန္နံ။ အကြင် ဥပုန္နသည်၊ အဆိုးရှိ၏၊ ဇွေ၊ ဤခဏတ္တယဆိုရောက်ဆဲ အစရှိသောဥပုန္နန်၌၊ ဝါယာ မော၊ လုံ့လသည်၊ အဖလောစ၊ပြုခြင်း၏ အကျိုးမရှိသည်လည်း၊ ဟော တိ၊ဖြစ်၏။ အသကျောစ၊ မတတ်နိုင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ယံ သစ္စံ၊မှန်၏၊ ဘုတ္တာပဂတော၊ အာရုံကို ခံစား၍ချုပ်လေပြီးသော ဒေါသ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လပြုခြင်းသည်၊ အဖလော၊ အကျိုးမရှိ၊ ကသ္မာ၊ အဘာယတ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဝါယာမန္တရေနာပိ၊ တပါး တခြားသောလုံ့လဖြင့်လည်း၊တသ။ ထိုဒေါသ၏၊ နိဗ္ဗုန္တော၊ချုပ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဖလော၊ အကျိုးမရှိ၊ တယာ၊ ထိုဒုံ့ဝဏ္ဏ၊ သြကာသ ကတော၊သြကာသကတုပုန္နန်၌၊ဝါယာမန္တရေပိ၊တပါး တခြားသောလုံ့လ

ဖြင့်လည်း၊တ သ၊ထိုဒေါသ၏၊နိဗ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ချုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အပ
လော၊အာကျိုးမရှိ၊ဝတ္ထုမာနသမုဒါစာရပ္ပဒေ။ဝတ္ထုမာနုပ္ပန္နသမုဒါစာရပ္ပန္ဒ
ဟုဆိုအပ်သောဒေါသ၌၊ကိလေသဝေါဒါနာနုံ၊ကိလေသာဖြစ်ခြင်းတို့၏၊
ကေစ္စံ၊တပေါင်းတည်း။ အနုပ္ပတ္တိတောမဖြစ်သောကြောင့်။ ဝါယာမော
လုံ့လသည်၊ဒုသကျောစ၊မတတ်နိုင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

ဝိနေတိတိဌေပန၊ဝိနေတိဟူသော၌ပါ၌ဗ်ကား၊ဝိနယောနာမ၊ ဝိနည်း
မည်သည်ကား၊သံဝရဝိနယောစ၊သံဝရဝိနည်းလည်းကောင်း၊ပဟာနဝိန
ယော၊ပဟာနဝိနည်းလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒုဝိဓော၊နှစ်ပါးအပြားရှိ၏
ဆိုး၊ဤနှစ်ပါးသောဝိနည်းတို့တွင်၊ကေမကော၊တပါးတပါးသောဝိနည်း
သည်၊ပဋ္ဌာ၊ငါးပါးအပြားရှိ၏၊တေသု၊ထိုဆယ်ပါးသောဝိနည်းတို့တွင်၊
အဋ္ဌဝိဓေန၊ရှစ်ပါးသောဝိနည်းဖြင့်၊သေ၊သောပုဂ္ဂလော၊ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ကောဓံ၊အမျက်ဒေါသကို၊ ဝိနေတိ၊ဆုံးမ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဝုစ္စတိ၊အပြား
အားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာ၊ရေယိသောမိ၊ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ဦးအုံ့။
သံဝရဝိနယောစ၊သံဝရဝိနည်းလည်းကောင်း။ ပဟာနဝိနယောစ၊ပဟာန
ဝိနည်းလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အယံဝိနယော၊ဤဝိနည်းသည်၊ဒုဝိဓော
နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဒုဝိဓေ၊နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ဌေ့စဝိ
နယော၊ဤဝိနည်းဌ၌လည်း၊ကေမကော၊တပါးတပါးသော၊ဝိနယော၊ဝိနည်း
သည်။ ပဋ္ဌာ၊ငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊ဘိဒ္ဓတိ၊ပြား၏။ ဟိသစ်၊ထိုစကား
သည်ဖန်၏။ သံဝရဝိနယော၊သံဝရဝိနည်းသည်၊ သီလသံဝရော၊သီလ
သံဝရလည်းကောင်း၊သတိသံဝရော၊သတိသံဝရလည်းကောင်း၊ ဉာဏ
သံဝရော၊ဉာဏသံဝရလည်းကောင်း။ ခန္တိသံဝရော၊ခန္တိသံဝရလည်း
ကောင်း၊ဝိရိယသံဝရော၊ဝိရိယသံဝရလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပဋ္ဌဝိ
ဓော၊ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ပဟာနဝိနယော၊ဝိ၊ ပဟာန ဝိနည်းသည်လည်း၊
တဒင်္ဂပ္ပဟာနဋ္ဌ။ တဒင်္ဂပ္ပဟာနဲ့လည်းကောင်း၊ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာနဋ္ဌ။ ဝိက္ခမ္ဘ
နပ္ပဟာနဲ့လည်းကောင်း။ သမုစ္ဆေဒပ္ပဟာနဋ္ဌ။ သမုစ္ဆေဒပ္ပဟာနဲ့လည်း
ကောင်း၊ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပ္ပဟာနဋ္ဌ၊ပဋိပဿဒ္ဓိပ္ပဟာနဲ့လည်းကောင်း။ နိဿရဏ
ပ္ပဟာနဋ္ဌ။ နိဿရဏပ္ပဟာနဲ့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပဋ္ဌဝိဓော၊ ငါးပါး
အပြားဖြင့်၊ဘိဒ္ဓတိ၊ပြား၏။တတ္ထ၊ထိုဆယ်ပါးသောဝိနည်းတို့တွင်၊ဣမိနာ
ပါတိမောက္ခသံဝရေန၊ဤပါတိမောက္ခသံဝရနှင့်၊ဥပေတော၊ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သမုပေတော၊ကောင်းစွာပြည့်စုံ၏။ ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့
အစရှိသည်တို့၌၊သီလသံဝရော၊သီလသံဝရကို၊ဝိနယောတိ၊ဝိနည်းဟူ၍၊

ဝေဒိတမ္ဘော။သိအာဝ်၏။စက္ခုန္ဒြိယံ။စက္ခုန္ဒြေကို၊ ဂုဏ္ဍတိ၊စောင့်၏။စက္ခုန္ဒြိ
ယော။စက္ခုန္ဒြေ၌။ သံဝရံ။စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။ ဣတိ
အာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။သတိသံဝရော၊သတိသံဝရကို၊ ဝိနယော
တိ၊ဝိနည်းဟူ၍။ဝေဒိတမ္ဘော၊သိအာဝ်၏။ ။လောကတ္ထိ။လောကဋ္ဌ၊ယာနိ
သောတာနိ။ အကြင်ကိလေသာတည်းဟူသော ရေအယဉ်တို့ကို၊ အဖိ
တား၊မအောင်အဝ်ကုန်။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းကော်ကြီးလွတ်သော။ အဟံ။ငါဘုရား
သည်၊တောသံ၊ထိုသတ္တဝါတို့၏၊သောတာနံ။ ကိလေသာတည်းဟူသော
ရေအယဉ်တို့ကို၊သတိ၊သတိတရားသည်။ နိဝါရေဏံ။ကွယ်ကာဆီးတား
၏။သံဝရံ။စောင့်ရှောက်၏။ ဣတိ။ဤသို့။ပြုမိ၊ဟောတော်မူ၏။ ဧတေ၊ထို
ကိလေသာတည်းဟူသောရေအယဉ်တို့ကို၊ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ပိဓိရယေ၊
ဝိတိရာ၏။ ။ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ဉာဏသံဝရော၊ဉာဏ
သံဝရကို၊ဝေဒိတမ္ဘော။သိအာဝ်၏။ သိတာသု၊အချမ်းကို၊ ခမော။သည်းခံ
ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဥဏှာသု၊အပူကို၊ ခမော၊သည်းခံခြင်းသည်၊
ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ ခန္တိသံဝရော၊ခန္တိ
သံဝရကို၊ ဝေဒိတမ္ဘော၊သိအာဝ်၏။ ဥပ္ပန္နံ။ဖြစ်သော၊ ကာမဝိတက္ကံ၊ကာမ
ဝိတက်ကို။နာဓိဝါသေတိ၊သည်းမခံ၊ပစဟတိ၊စွန့်၏၊ဝိနောဒေတိ။ဖျောက်
စေ၏။ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ ဝိရိယသံဝရော၊ဝိရိယသံဝရ
ကို၊ဝေဒိတမ္ဘော။ သိအာဝ်၏။သဗ္ဗောဝိ။ အာလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊ အာယ
သံဝရော၊ဤသံဝရကို၊ ယထာသကံ။ဝိဓိအားလျော်စွာ၊ သံဝရိတမ္ဘာနဿ
စောင့်ရှောက်အဝ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိနေတမ္ဘာနဿ။ ဆုံးမအဝ်သည်
လည်းဖြစ်သော၊ကာယဝစီဒုစ္စရိတာနံ၊ကာယဒုစရိုက်ဝစီဒုစရိုက်တို့ကို၊
သံဝရဏတော၊ စောင့်ရှောက်ရာတရားဖြစ်သောကြောင့်။ သံဝရော၊သံ
ဝရမည်၏။ ဝိနယနတော၊ ဆုံးမရာတရားဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝိနယော၊ဝိ
နည်းမည်၏။ ဣတိ။ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓတိ၊ဆိုအဝ်၏။ ဝေ၊ဤသို့။ သံဝရဝိနယော၊
သံဝရဝိနည်းသည်။ ပဋ္ဌော။ငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဘိဒ္ဓတိ၊ပြား၏၊ဣတိ
ဤသို့ဝေဒိတမ္ဘော။သိအာဝ်၏။ ။

ဘယာ။ ထိုမှတပါး၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒါဒိသု၊ နာမ်ရုပ်အပိုင်းအခြား
အစရှိကုန်သော။ဝိပဿနာဂေါ်သူ။ ဝိပဿနာအင်္ဂါတို့၌၊ယာဝ၊အကြင်ရွေ
လောက်၊ အတ္ထနော၊မိမိအား။အပရိဟာနဝသေန၊ မယုတ်လျော့သည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ယံဉာဏံ။အကြင်ဝိပဿနာဉာဏ်သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊
တာဝဒေဝ၊ ထိုရွေ့လောက်သျှင်း၊ တေနတေနဉာဏေန၊ ထိုထိုသို့သော

ဝိပဿနာဥာဏ်ဖြင့်၊ တဿတဿအနုတ္တသန္ဓာနသား။ ထိုထိုသို့သော အတ္တဟော မဟုတ်သောအစဉ်ကို၊ ပယ်ပဟာနုံ၊ အကြောင်းပယ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၏ရှိ၏။ ဇုန်းဤဝိပဿနာ၏အင်္ဂါသည်၊ သေယျထာကတမံ။အာဘယ် နည်းဟူမူကား။ နာမရူပဝဝတ္ထာနေနှ၊ နာမ်ရုပ်ကိုပိုင်းခြား၍ ၄တ်သော ဥာဏ်ဖြင့်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟာနုံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေန။ အကြောင်း၏ရှိ၏ဟု သိမ်းဆည်းသော ဥာဏ်ဖြင့်။ အဟေတုဝိသမဟေတုဒိဋ္ဌိနုံ၊ အကြောင်းမရှိ ညီညွှတ်သော အကြောင်း၏ရှိ၏ဟူသောအယူကို၊ပဟာနုံ၊ပယ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တသေဝ၊ထိုပစ္စယပရိဂ္ဂဟာ၏သာလျှင်၊အပရောဂေနှ၊နောက်အတို့ဖြင့်၊ ကခ် ၀ိ၀ိတရုဏေနှ၊ယုံမှားခြင်းကိုကူးမြောက်သောဥာဏ်ဖြင့်၊ကထံကထိ ဘာဝ၀သား သို့လော သို့လောဟူသော အယူအဖြစ်ကို၊ ပဟာနုံ၊ပယ်ခြင်း သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ကလာပသမ္မသနေနှ။ ကလာပ်အပေါင်းအရကိုသုံး သပ်သောဥာဏ်ဖြင့်၊အဟံမမာတိဂါဟာသား၊ငါ ငါ၏ကိုယ်ဟူအမြဲတည်း ခြင်းကို၊ ပဟာနုံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မဂ္ဂါမဂ္ဂ၀ဝတ္ထာနေနှ၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုပိုင်းခြားသောဥာဏ်ဖြင့်၊အမဂ္ဂေ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်၌၊မဂ္ဂသညာယ၊ အကြောင်း၏ရှိ၏ဟူသောအမှတ် ကို၊ပဟာနုံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဥဒယဗ္ဗယဿနေနှ၊ အဖြစ်ကို မြင်သောဥာဏ်ဖြင့်၊ဥဒ္ဓေ၀ဒိဋ္ဌိယာ၊ဥဒ္ဓေ၀ဒိဋ္ဌိကို၊ပဟာနုံ၊ပယ်ခြင်းသည် ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဝယဗ္ဗယဿနေနှ။အပျက်ကိုမြင်သောဥာဏ်ဖြင့်၊ သဿတ ဒိဋ္ဌိယာ၊သဿတဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟာနုံ။ပယ်ခြင်းသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘယ ဒဿနေနှ၊ဘေးကိုမြင်သောဥာဏ်ဖြင့်၊ သဘာယသု၊ဘေးရှိသောတရား တို့၌၊ အဘယသညာဟာ၊ဘေးမရှိဟူသောအမှတ်ကို၊ ပဟာနုံ။ပယ်ခြင်း သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဒုက္ခဒိ၀ဒဿနေနှ၊ အဖြစ်ကိုမြင်သောဥာဏ်ဖြင့်၊ အသုခသညာယ။ သာယာ၏ဟူသော အမှတ်ကို။ ပဟာနုံ၊ ပယ်ခြင်း သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနေနှ။ ငြီးငွေ့သောဥာဏ်ဖြင့်၊ အဘိ ရတိသညာယ၊ မွေ့လျော်အပ်သောအမှတ်ကို၊ ပဟာနုံ။ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။မုစ္စိတုကမ္မတာဥာဏေန၊မုစ္စိတုကမ္မတာဥာဏ်ဖြင့်၊အမုစ္စိ တုကမ္မတာယ။ဝဋ်တရားမှမလွတ်လိုသည်၏အဖြစ်ကို။ပဟာနုံ၊ပယ်ခြင်း သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဥပေက္ခာဥဏေန၊လျစ်လျူ၊ရှုသောဥာဏ်ဖြင့်၊အနု ပေက္ခာယ။လျစ်လျူ၊မရှုခြင်းကို၊ ပဟာနုံ။ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အနုဒသာ၊မေနှ။အနုလောမဥာဏ်ဖြင့်၊ဝေဒဒ္ဒိတိယာ၊တရား၏တည်ခြင်းကို၊

ပဟာနံ၊ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏။နိဗ္ဗာနေနစ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုဖြင်သော ဥာဏ်ဖြင့်လည်း၊ ပဠိလောမဘာဝဿ။ ပဠိလောမ၏အဖြစ်ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဂေါတြဘုနာ၊ဂေါတြဘုဥာဏ်ဖြင့်၊သင်္ခါ ရုနိမိတ္တဂါဟဿ၊သင်္ခါရတရားခွဲအာရုံကိုယူခြင်းကို။ ပဟာနံ၊ပယ်ခြင်း သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဧတံပဟာနံ၊ဤသို့သောပယ်ခြင်းသည်။ တဒင်္ဂပ္ပ ဟာနံနာမ။ တဒင်္ဂပ္ပဟာနမည်၏၊ ဥပစာရေပ္ပနာဘေဒဿ၊ဥပစာရသမာธิ အပ္ပနာသမာธิအားဖြင့်ပြားသော၊ သမာธิနှင့်၊ သမာธิနှင့်ပြည့်စုံသော ဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သမာธิ၊သမာธि ကို၊အာပရိဟာနိ၊ မယုတ်လျော့သော၊ ပဝတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊တေန၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်။ အာဘိဟတာနံ၊ရှေးရှုအာရုံ ပြု၍နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ နိဝရဏာနု၊နိဝရဏတရားတို့၏လည်းကောင်း ယထာသကံ၊မိမိအားလျော်စွာ၊ဝိတက္ကာဒိပစ္စနိကဓမ္မာနု၊ဝိတက်အစရှိ သောဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပတ္တိသင်္ခါတံ၊မဖြစ် စေခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ယံပဟာနံ။အကြင်ပဟာနံတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ဤပဟာနံတရားသည်၊ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာနံနာမ။ ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာနံ မည်၏၊ စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂါနံ၊အာရိယမဂ်တို့၏၊ ဘာဝိ တတ္တာ၊ပွါးစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံတံမဂ္ဂဝေဟာ၊ထိုထိုမဂ်နှင့် ပြည့်စုံသောဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သန္တာနေ၊ စိတ်၏အစဉ်၌၊ ယထာသကံ၊ မိမိအားလျော်စွာ၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနံ၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသဟေတာကိုပဟာ နာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဣတိအာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့ အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာသု၊ဆိုအပ်သော။ သမုဒယပက္ခိယာသု၊ တဏှာလောဘ၏အပင်း အသင်းဖြစ်သော၊ ကိလေသဂဟနာသု။ ကိလေသာတည်းဟူသောချုံ ဝိတ်ပေါင်း၏၊ပုန်၊တာနံ၊အစွန်အားဝတ္ထိတာဝေန၊စင်စစ်မဖြစ်စေတတ် သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သမုဒ္ဓေဒသင်္ခါတံ၊ သမုဒ္ဓေဒဟုဆိုအပ်သော၊ယံ ပဟာနံ။အကြင်ပဟာနံသည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ဣဒံပဟာနံ၊ဤပဟာနံသည်၊ သမုဒ္ဓေဒပ္ပဟာနံနာမ၊သမုဒ္ဓေဒပဟာနံမည်၏၊ ပလဂ္ဂဏေ၊ဖိလ်ခဏာ၌၊ ကိလေသာနံ၊ကိလေသာတို့၏၊ယံပသဒ္ဓိတ္တံ၊အကြင်ငြိမ်းသည်၏အဖြစ် သည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ဤကိလေသာ၏ငြိမ်းခြင်းသည်၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ ပဟာနံနာမ၊ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပ္ပဟာနံမည်၏၊သဗ္ဗသင်္ခတနိဿရဏတ္တာ၊ အလုံး စုံသောသင်္ခတတရားတို့၏ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဟိနသဗ္ဗသင်္ခတံ၊ ပယ်အပ်သောအလုံးစုံသော သင်္ခတတရားရှိသော၊

ယံပနနိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဧတံနိဗ္ဗာနံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ နိသဒဏ္ဍပဟာနံနာမ၊ နိသဒဏ္ဍပဟာန်မည်၏၊သတ္တိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ ဧတံပဟာနံ၊ ထိုပဟာန်သည်၊ စာဂဇ္ဇေန၊ ကိလေသာကိုစွန့် တတ်သောအနုက်ကြောင့်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ပဟာနံ၊ပဟာန်မည် ၏၊ဝိနယဇ္ဇေန၊ဆုံးမရာဖြစ်သောအနုက်ကြောင့်၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဝိနယော၊ဝိနည်းမည်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပဟာနဝိနယောတိ၊ပဟာန ဝိနည်းဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ တံတံပဟာနဥဝေါ၊ထို ထိုသော ပဟာန်နှင့် ပြည့်စုံသောဝုဋ္ဌိလ်အား၊ တဿတဿ ဝိနယဿ၊ ထိုထိုသောဝိနည်း၏၊ သ ဣ ဝေါ၊ ဖြစ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း၊ပဟာနဝိနယောတိ၊ပဟာနဝိနည်းဟူ၍၊ဧတံ၊ထိုဝိနည်းကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ပဟာနဝိနယောပိ၊ပဟာနဝိနည်းသည်လည်း၊ပဌမ၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ပြား၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ် ၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ကေမေကာသု၊ တခုတခုသောဝိနည်း၏၊ ပဌမ၊ ငါးပါး အပြားအားဖြင့်၊ ဘိန္နတ္တာ၊ကွဲပြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိနယာ၊ဝိနည်း တို့သည်၊ ဒဿဓာ၊ဆယ်ပါးအပြား၌ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တော သု၊ထိုဆယ်ပါးသောဝိနည်းတို့တွင်၊ ပဒိုပ္ပသဒ္ဒိဝိနယဟု၊ပဒိုပ္ပသဒ္ဒိဝိနည်း ကိုလည်းကောင်း၊ နိသဒုဏ္ဍဝိနယဟု၊နိသဒုဏ္ဍဝိနည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတ္တာ၊ထား၍၊အဝေသေသေန၊အကြွင်းဖြစ်သော၊အဌဝိဝေန၊ရှစ်ပါးအ ပြား၌ရှိသော၊ ဝိနယေန၊ဝိနည်းဖြင့်၊သေဓေသောဝုဋ္ဌလော၊ ဤဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ တေနတေနပရိယာယေန၊ထိုထိုသို့သောအကြောင်းပရိယာယ်ဖြင့်၊ဝိနေတိ ဆုံးမ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဝိနယောတိ၊ဝိနည်းဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏ တေနတေနပရိယာယေန၊ထိုထိုသို့သောအကြောင်းပရိယာယ်ဖြင့်၊ဝိနေတိ တိ၊ဝိနည်းဟူ၍၊ကထံဝုစ္စတိ၊အဘယ်အကြောင့်ဆိုအပ်သနည်း၊တိ၊ချေ၍ပြဦး အုံ၊ သိလသံဝေန၊ သိလကိုစောင့် ရှောက်သဖြင့်၊ ကာယ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစရိုက်ဝစီဒုစရိုက်ကို၊ဝိနေန္တော၊ဆုံးမသောဝုဋ္ဌိလ်သည်လည်း၊ တံသမ္ပယုတ္တံ၊ထိုဒုစရိုက်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော၊ ကောဓံ၊ဒေါသကို၊ဝိနေ တိ၊ဆုံးမ၏၊ သကိပညာ သံဝေဟိ၊ သတိသံဝရ ဉာဏ သံဝရတို့ဖြင့်၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာဒီနိ၊အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿအစရှိသည်တို့ကို၊ဝိနေန္တော ဝိ၊ဆုံးမသောဝုဋ္ဌိလ်သည်လည်း၊ ဒေါမနဿသမ္ပယုတ္တံ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ် သော၊ကောဓံ၊ ဒေါသကို၊ဝိနေတိ၊ဆုံးမ၏၊ခန္တိသံဝေန၊ ခန္တီသံဝရဖြင့်၊ သိတာဒီနိ၊ အချမ်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ခမန္တော၊ သည်းခံသောဝုဋ္ဌိလ်

သည်လည်း၊ တံတံအာစသောတဝဏ္ဍ၊သုဏိထိုသောအာစသောတဝဏ္ဍ၂ပို
ဒ္ဒီ၊ပဘာဝံ၊အမှန်ဖြစ်သော၊ ကောခံ၊ဒေါသကို၊ ဝိနေတိ၊ဆုံးမ၏၊ ဝိရိယသံ
ဝရေန၊ဝိရိယသံဝရဖြင့်၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ဗျာပါဒဝိတက်ကို၊ ဝိနေန္တောဝိ၊
ဆုံးမသောဝုဋ္ဌိ၊လိသည်လည်း၊ တံသမ္ဘယတ္တံ၊ ထိုဗျာပါဒဝိတက်နှင့်ယှဉ်
သော၊ကောခံ၊ဒေါသကို၊ဝိနေတိ၊ဆုံး၊မ၏၊ယေဟိ၊ဗျေဟိ၊အကြင်ကုသိုလ်
တရားတို့ဖြင့်၊တဒင်္ဂဝိက္ခမ္ဘနသမုစ္ဆေဒပဟာနာနိ၊တဒင်္ဂပဟာနဝိက္ခမ္ဘန
ပဟာနိသမုစ္ဆေဒပဟာနိတို့သည်၊ဟောန်၊ ဖြစ်ကုန်၏၊တောသံဝရောနုံ၊ထို
အကျင့်တရားတို့၏၊အတ္တနိ၊မိမိကိုယ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တေနေန၊ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊တော
ဟေတဝေ။ ထိုထိုအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ပဓဟန္တောဝိ၊စွန့်သောဝုဋ္ဌိ၊လ်
သည်လည်း၊ တဒင်္ဂပ္ပဟာတဗ္ဗဋ္ဌ။ တဒင်္ဂဖြင့် ပယ်အပ်သည် လည်းဖြစ်
သော၊ဝိက္ခမ္ဘနေ့တဗ္ဗဋ္ဌ။ ခွါ၍ ပယ်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ သမုစ္ဆိန္ဒ
တဗ္ဗဋ္ဌ။ဖြတ်၍ပယ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ကောခံ။ဒေါသကို၊ဝိနေတိ၊
ဆုံး၊မ၏၊ ဇွေ၊ဤအရာ၌၊ ပဟာနဝိနယေန၊ပဟာနဝိနည်းဖြင့်၊ ဝိနယော၊
ဝိနည်းမည်သည်၊ကာမဋ္ဌနသ ဗ္ဗ ဝတိ၊အဂယ်၌မဖြစ်ကောင်း၊ပနတာကာ
ဝိ၊ထိုသို့မဖြစ်ကောင်းသော်လည်း၊ယေဟိ၊ဗျေဟိ၊အကြင်ကုသိုလ်တရား
တို့ဖြင့်၊ပဟာနံ၊ပယ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တေဟိ၊ထိုကုသိုလ်တရား
တို့ဖြင့်၊ ဝိနေန္တောဝိ၊ ဆုံးမသောဝုဋ္ဌိ၊လ်သည်လည်း၊ ပရိယာယတော၊
အကြောင်းပရိယာယ်အားဖြင့်၊ ပဟာနဝိနယေန၊ပဟာနဝိနည်းဖြင့်၊ ဝိနေ
တိတိ၊ဆုံး၊မ၏၊ဟု၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ပဒ္ဒိပ္ပသဒ္ဒါ၊ပဒ္ဒိပသဒ္ဒါပဟာနကို၊ပဟာ
နကာလေပန၊ ကိလေသာကိုပယ်အပ်ပြီးသောနောက်ကာလ၌ကား၊ ဝိနေ
တဗ္ဗာဘာဝတောစ၊ ဆုံး၊မအပ်သော တရား၊မရှိသည်၏အဖြစ် အားဖြင့်
လည်းကောင်း၊နိသမ္ဘဝပဟာနသစ၊နိသမ္ဘဝပဟာနိ၏လည်း၊ အာနုဘါ
ဝေတဗ္ဗတောစ၊ တဘန် မဖြစ်စေတတ်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
တေန၊ထိုကြောင့်၊ကိဠိ၊တရုံတခုကို၊ဝိနေကိတိ၊ ဆုံး၊မ၏၊ဟူ၍၊ နဝုစ္စတိ၊မ
ဆိုအပ်၊ဧ၀ံ၊ဤသို့။ တောသု၊ထိုဆယ်ပါးသောဝိနည်းတို့ဝယ်၊ ပဒ္ဒိပ္ပသဒ္ဒါ
ဝိနယဋ္ဌ၊ပဒ္ဒိပ္ပသဒ္ဒါဝိနည်းကိုလည်းကောင်း၊နိသမ္ဘဝဝိနယဋ္ဌ။ နိသမ္ဘဝ
ဝိနည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ထား၍၊ အာ၀သေသေန၊အကြွင်းဖြစ်
သော၊အဋ္ဌဝိဓေန၊ရှစ်ပါးအပြား၌သော၊ဝိနယေန၊ဝိနည်းဖြင့်၊သေသော၊
ဤဝိနည်းကို၊တေနတေနပရိယာယေန၊ထိုထိုသောအကြောင်းပရိယာယ်
ဖြင့်၊ဝိနေတိတိ၊ဆုံး၊မ၏၊ဟူ၍၊ဝုစ္စတိယေ၀၊ဆိုအပ်သည်သာတည်း၊ဣတိ၊
ဤသို့သိအပ်၏။ ။

ဘိက္ခဝေ။ရဟန်းတို့၊ ယထွေ့၊အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ အာစာရတော၊ရှိုင်ခြင်းဒေါသသည်၊ဥပ္ပန္နော။ဖြစ်၏၊ တထွေ့။ထိုအခါ၌၊သဗ္ဗ သော၊အချင်းခပ်သိမ်း၊အာစာရတော၊ရှိုင်ခြင်းဒေါသကို၊ ပဋိဝိနေတဗ္ဗော၊ အာဘန်တာလဲလဲဆုံးမအပ်၏။ အာစာရတပဋိဝိနယာ၊ရှိုင်ခြင်းကိုတာဘန်ဆုံး မခြင်းတို့သည်၊ဧကမေပဋ္ဌ၊ဤငါးပါးတို့တည်း။ကတမေပဋ္ဌ၊အာဘယ်ငါးပါး တို့နည်းဟူမူကား၊ဘိက္ခဝေ။ရဟန်းတို့။ ယတ္ထိ ဝုဋ္ဌလေ။ အကြင်ဝုဋ္ဌိလ်၌၊ အာစာရတော၊ရှိုင်ခြင်းဒေါသသည်၊ဖောယေထ၊ဖြစ်ပြားအံ့၊ ကတ္ထိ ဝုဋ္ဌလေ။ ထိုဝုဋ္ဌိလ်၌၊ မေတ္တာ၊မေတ္တာကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ပွါးစေအပ်၏။ ကရုဏာ။ ကရုဏာကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွါးစေအပ်၏၊မုဒိတာ၊မုဒိတာကို၊ ဘာဝေ တဗ္ဗာ၊ပွါးစေအပ်၏။ ဥပေက္ခာ၊ဥပေက္ခာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ။ပွါးစေအပ်၏။ တတ္ထိ ဝုဋ္ဌလေ၊ထိုဝုဋ္ဌိလ်၌၊ အာယတိ မနသိကာရော၊ သာလတ္တံ.ဌ နှုတ်ဆုံး သွင်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ရောက်အပ်၏။ ဧဝံ။ဤသို့။ တတ္ထိ ဝုဋ္ဌလေ၊ ထိုဝုဋ္ဌိလ်၌၊အာစာရတော၊ရှိုင်ခြင်းဒေါသကို၊ပဋိဝိနေတဗ္ဗော၊ဖျောက်အပ် ၏။ဝါ၊တနည်းကား၊ တတ္ထိ ဝုဋ္ဌလေ၊ထိုဝုဋ္ဌိလ်၌၊ ကမ္မသကတာ ဝေ။ကံ တရားသာလျှင်မိမိ၏ဥစ္စာဟူ၍သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည် အပ်၏။ အယံ အာယသ္မာ၊ဤအာရှင်သည်။ ကမ္မသကော၊ ကံတရားသာ လျှင်မိမိဥစ္စာတည်း၊ (ပ)၊ ကမ္မဒါယာဒေါ၊ ကံတရားသာလျှင် မိမိအမွေ သည်၊ ဘာရိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ဟူတိ ဝေ။ဤသို့။ ပဋ္ဌ၊ငါးပါးကုန်သော၊ အာ စာရတပဋိဝိနယာ၊ ရှိုင်ခြင်းကိုဆုံးမရာဆုံးမကြောင်းတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ယော၊ ဗိန္ဒုတော်မူအပ်သည်သာတည်း။

အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ယထွေ့၊အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထေ့၊ထိုအခါ၌၊ အာစာရတော၊ရှိုင်ခြင်းကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဋိဝိနေတဗ္ဗော၊ဆုံးမအပ်၏။ အာစာရတပဋိဝိနယာ၊ရှိုင် ခြင်းကိုဆုံးမခြင်းတို့သည်၊ ဧကမေပဋ္ဌ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ကတမေပဋ္ဌ၊ အာဘယ် ငါးပါးတို့နည်းဟူမူကား။ အာဝုသော။ ငါ့ရှင်တို့၊ ဧကဝေ၊ဤသာ သနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊အချို့သော၊ ဝုဋ္ဌလော၊ဝုဋ္ဌိလ်သည်။ အပရိသုဒ္ဓ ကာယသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့်ရှိ၏။ အပရိသုဒ္ဓဝစီ သမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သောနှုတ်အကျင့်ရှိ၏။ အပရိသုဒ္ဓမနောသမာ စာရော၊မစင်ကြယ်သောနှလုံးအကျင့်ရှိ၏၊ အပရိသုဒ္ဓကာယဝစီသမာစာ ရော၊မစင်ကြယ်သောကိုယ်နှုတ်အကျင့်ရှိ၏၊ အပရိသုဒ္ဓကာယဝစီမနော သမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်နှုတ်နှလုံးအကျင့်ရှိ၏၊ ဧဝံ။ဤပေ၊

ဤသို့သောဂုဏ်သော။ဝုဋ္ဌလေ။ပုဂ္ဂိုလ်၌။အာဃာတော။ရှိနှင့်ပြုးကို။ပဋိဝိနေ
တုဇ္ဇော။ဆုံးမအာပ်၏။ ဣတိဧဝမာဒီနာနုယောန။ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။
ပဋ္ဌေ။ပါးပါးကုန်သော။ အာဃာတပဋိဝိနယာ။ ရှုနှင့်ပြုးကိုဆုံးမခြင်းတို့ကို။
ဝတ္ထာ။မိန့်အပ်ကုန်၏။ တောသု။ထိုဆုံးမခြင်းတို့တွင်။ ယေနကေနစိ။ တစုံ
တခုသော။အာဃာတပဋိနယေန။ရှုနှင့်ပြုးကိုဆုံးမသဖြင့်။ ဝိနေန္တော်ဝါ။ဆုံးမ
သည်လည်းဖြစ်သော။သေ။သောဝုဋ္ဌလော။ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝိနေတိတိ။ဆုံး
မတတ်သောသူဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ။ဆိုအပ်၏။ အဝိစအာပရောနယော။ နည်း
တပါးကို။မယာ။ငါသည်။ဝုစ္စတေ။ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ။ရဟန်းတို့။ယထာ။
ဥပမာသော်ကား။ဥဘာတောဒဏ္ဍကေန။နှစ်ဘက်အဓိုးရှိသော။ ကကစေန။
လွှဖြင့်။ ဩဝိစေယ္ယ။ အယုတ်ကိုကျင့်တတ်ကုန်သော။ စောရော။ခိုးသူတို့
သည်။အာဂ်ေဂ်ါနိ။အာဂ်ါကြီးယမ်တို့ကို။ စေပိဩိုက္ကန္တေ။ယျံ။ အကယ်၍
ငင်ကြကုန်အံ့။ တတြောဝိ။ထိုအခါ၌လည်း။ ယော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
မနောပဒေါသေယျ။ အမျက်ဒေါသဖြစ်အံ့။ သော်ပုဂ္ဂလော။ ဤပုဂ္ဂိုလ်
သည်။တေန။ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်။ သဏ္ဌေ။ မြတ်စွာဘုရား၏။
ဩဝါဒ။အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော။သာသနံ။သာသနာတော်ကို။နုကရော
တိနာမ။ မလိုက်နာသည်မည်ချေ၏။ ဝေ။ဤသို့။ ဝိနေန္တော်ဝါ။ ဆုံးမသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ဝိနေတိတိ။ဆုံးမတတ်သောသူဟူ၍။ဝုစ္စတိ။ဆိုအပ်၏။ ဥ
ယောဝုဋ္ဌလော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကုဒ္ဓံ။ အမျက်ထွက်သော သူကို။
ပဋိကုဇ္ဈတိ။တဘာန်အမျက်ထွက်စားထွက်၏။ တသေဝ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား
သာလျှင်။တေန။ထိုရှေးဦးအမျက်ထွက်သောပုဂ္ဂိုလ်အောက်၊ ပါဝိယော
အထူးသဖြင့်ယုတ်မာ၏။ ကုဒ္ဓံ။ အမျက်ထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အပဋိ
ကုဇ္ဈန္တော။ အမျက်ထွက်စားမထွက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဗ္ဗယံ။အောင်
နိုင်ခဲလှသော။ သံဂါမံ။ဒေါသတည်းဟူသောစစ်သည်ကို။ဇေတိ။အောင်
လေ၏။ ။ယော။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။သံကုပ္ပတံ။အမျက်ဒေါသရှိသော
ပရံ။သူတပါးကို။ဥတ္တာ။သိ၍။အတ္တနော၀ စ။မိမိ၏ လည်းကောင်း။ပရဿ
သူတပါး၏လည်းကောင်း။ဥဘိန္နံ။နှစ်ယောက်သောသူတို့၏။အတ္ထံ။အကျိုး
စီးပွါးကို။ စရတိ။ကျင့်၏။ သကောသတိနှင့် ပြည့်စုံသော။ တာသော။ထို
ပုဂ္ဂိုလ်အား။ကောဝေ။အမျက်ဒေါသည်။ဥပသမ္မတိ။ငြိမ်း၏။ ။

ဘိက္ခဝေ။ရဟန်းတို့။ ကောဓနံ။ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသော။ ဣတ္ထိ ဝါ။
ပိန်းမဟူလည်းကောင်း။ ပုရိသံ ဝါ။ယောကျ်ားဟူလည်းကောင်း။ သပဇ္ဇ
ကန္တာ။ရှုနှင့်သူတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။သပဇ္ဇကာရုဏာ။ရှုနှင့်သူ၏

အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တ။ခုနစ်ပါးကုန်သော။ဣမေမဟာ။ဤကရားတို့သည်။အာဂန္တုနှင့်။ရောက်ကုန်၏။ ကတမေသတ္တ။အာဘယ်ခုနစ်ပါးတို့နည်းဟူမူကား။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ သပဇ္ဇော။ရုန်သူဖြစ်သောသူသည်။ သပဇ္ဇသ။ ရုန်သူဖြစ်သောသူအား။ ဝေ၊ဤသို့။ ဣဒ္ဓတိ။အလိုရှိ၏။ ကိံ ဣဒ္ဓတိ။ အာဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း။အယံ၊ဤသူသည်။ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊အဆင်းမလှသည်။ အသဘဝေယျ။ဖြစ်လေမူကား။အဟောဝတ။ကြောင်ကောင်းလေစု၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဣဒ္ဓတိ၊အလိုရှိ၏၊တံ၊ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ကိသဟေတု။အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။သပဇ္ဇော၊ရုန်သူဖြစ်သောသူသည်။သပဇ္ဇသ၊ရုန်သူဖြစ်သောသူ၏၊ဝဏ္ဏဝတာယ၊အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်၌၊နုနုနွဲတို့၊နှစ်သက်ခြင်းမရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ကောဓနော၊အမျက်ထွက်လေ့ရှိသော။အယံဝုဏ္ဏသဝုဏ္ဏလော၊ဤယောကျ်ားဝုဏ္ဏုလ်သည်၊ ကောဓာဘိဘူတော။ ဒေါသသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။သော။ထိုအမျက်ထွက်အပ်သောသူတပါးသည်။သုနှာတော။ကောင်းစွာရှောင်ကြဉ်းအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ သုဝိလိတ္တော။ကောင်းစွာ လိမ်းကျံအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ကပ္ပိတကေသမဿု။ဖြင်အပ်ပြီးသော ဆံမုတ်ဆိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဩဒါတဝတ္ထဝသနော။ဖြူစင်သောအဝတ်ကိုဝတ်သည်။ ကိန္တာပိ ဟောတိ။ အကယ်၍ဖြစ်အုံး အဟေါ။ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏောဝ။အဆင်းမလှသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။အယံဣမော၊ဤယောကျ်ားသည်၊ကောဓာဘိဘူတော။ဒေါသနှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ သပဇ္ဇကဇ္ဇော။ ရုန်သူသည်နှစ်သက်အပ်သော။ သပဇ္ဇ ကာရဏော၊ရုန်သူ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ပဋ္ဌမော၊ရှေးဦးစွာသော၊ဣမော၊ တရားသည်၊ကောဓနံ၊အမျက်ထွက်လေ့ရှိသော၊ဣဒ္ဓိ ဝါ၊မိန်းမသို့လည်းကောင်း။ ဝုဏ်သံဝါ၊ယောကျ်ားသို့ လည်းကောင်း။ အာဂန္တု တိ၊ချောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝုနစပရံ၊တပါးလည်း။ သပဇ္ဇော၊ ရုန်သူဖြစ်သော ဝုဏ်ုလ်သည်၊သပဇ္ဇသ၊ရုန်သူဖြစ်သောဝုဏ်ုလ်အား။အယံ၊ဤသူသည်၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲစွာ၊သယေယ။အိပ်ရလေမူကား၊အဟောဝ၊ထ၊ကြောင်ကောင်းလေစု။ ဣတိ၊ဤသို့လည်းကောင်း(ပ)၊ပစုရေ။ဣတ္ထော။ မှားသော အကျိုးရှိသည်။နအာသ၊မဖြစ်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ကြောင်ကောင်းလေစု။ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း(ပ)၊ဟောဝ၊ဝါ၊စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်။ နအာသ၊ မဖြစ်ပါမူကား။ အဟောဝတ။ ကြောင်ကောင်းလေစု။ ဣတိ၊ဤသို့လည်းကောင်း(ပ)၊ယသ၊ဝါ၊အခြိုအရံရှိသည်။နအာသ၊မဖြစ်ပါမူကား၊အဟော

ဝတ၊ သြော်ကောင်းလေ့ဖွားတိစ။ ဤသို့လည်းကောင်း။(ပ)။ မိတ္တဝေါ၊ အ
ဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၊ နအာသ။ မဖြစ်ပါမူကား၊ အဟောဝတ၊ သြော်ကောင်း
လေ့ဖွားတိစ။ ဤသို့လည်းကောင်း။ ကာယသ။ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ။ ပျက်စီး
သည်မှ၊ ပရံမရဏာ၊ သေသည်မှ၊ နောက်၌၊ အပါယ်၊ ချမ်းသာကင်းသော၊
ဒုဂ္ဂတိ။ မကောင်းသောသူတို့၏လားရာ ဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတ်၊ ဖရိုဖရဲကျရာ
ဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇယျ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ အဟောဝတ၊ သြော်
ကောင်းလေ့ဖွားတိ။ ဤသို့။ ဟုတ်တိ၊ အလိုရှိ၏၊ တဲ့။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။
ကိသဟေတု။ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေါ၊
ဗုဒ္ဓနှင့်တို့၊ သပရေသာ၊ ရှိနေသူဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သပတ္တသ၊ ရှိနေသူဖြစ်
သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သုဂတိဂမနေ၊ သုဂတိဘဝသို့လားခြင်းဌာ၊ ဒုဒ္ဒတိ၊ နှစ်သက်
ခြင်းမရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ ဗုဒ္ဓနှင့်တို့၊ ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသော၊ အယံ
ပုရိသပုဂ္ဂလော။ ဤယောကျ်းပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကောဓာဘိဘူတော၊ အမျက်
ဖြင့်နှိပ်စက်ခြင်းရှိ၍၊ ကောဓပရေတော၊ အမျက်လွှမ်းမိုးသည်ဖြစ်၍၊ ကာ
ယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကိုးစရိတ်၊ ကျင့်၏။ ဝါစာယ။ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္ဆ
ရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကိုးစရိတ်၊ ကျင့်၏။ မနသာ၊ နှလုံးဖြင့်၊ ဒုစ္ဆရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကိုးစရ
တိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္ဆရိတံ၊ ဒုစရိုက်
ကိုးစရိတ်ကား၊ ကျင့်သောကြောင့်၊ ဝါစာယ။ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္ဆရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကိုး
စရိတ်ကား၊ ကျင့်သောကြောင့်၊ မနသာ၊ နှလုံးဖြင့်၊ ဒုစ္ဆရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကိုးစရိတ်
ကျင့်သောကြောင့်။ ကာယသ။ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ။ ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရံမရဏာ။
သေသည်မှနောက်ကာလ၌။ ကောဓာဘိဘူတော။ အမျက်နှိပ်စက်
ခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိ။ မကောင်း
သောသူတို့၏လားရာ ဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ။ ဖရိုဖရဲကျရာ ဖြစ်သော၊ နိရယံ၊
ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ။ ရောက်ရ၏။ ။ကုန်ရှေ့၊ အမျက်ထွက်သော သူသည်။
ဓာတ်ဆိုး။ အကျိုးစီးပွါးကို၊ နဓာနာတိ၊ မသိ။ ကုန်ရှေ့၊ အမျက်ထွက်သောသူ
သည်၊ ဓမ္မံ။ တရားကို၊ နပသဿတိ၊ မမြင်။ ယေနကောပေန၊ အကြင်အမျက်
ဖြင့်။ ကုန်ရှေ့ကော။ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်အံ့၊ သတ္တာ။ သတ္တဝါတို့သည်၊
ဒုဂ္ဂတိ။ မကောင်းသောသူတို့၏လားရာ ဖြစ်သောဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ။ လားရ
ကုန်၏။ တံကောဓံ၊ ထိုအမျက်ကို။ သမ္မာအကြောင်းအားဖြင့်၊ အညာယ၊
သိ၍။ ဝိပဿိနော။ ဝိပဿနာဉာဏ်အမြင်ရှိလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဇော
ဟာနိ။ စွန့်နိုင်ကုန်၏။ ။ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဇဟေ၊ စွန့်ရာ၏။ မာနံ၊ မာန
ကို၊ ဝိပုဇဟေယျ၊ စွန့်ရာ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးရုံသော၊ သညောဇနံ၊ သံယောဇဉ်

ကို၊အတိတ္ကားမယူ၊လွန်နိုင်ရာ၏၊ ၊ကောဓ၊အမျက်သည်၊အနတ္ထဖြစ်နေ
နော၊အကျိုးမရှိသည်ကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ကောဓ၊အမျက်သည်၊ စိတ္တပူ
ကောပနော၊ စိတ်ကိုမျက်ဆီးလွှမ်းမိ၏၊ ဘူရိ၊ပညာရှိ၊ထွီး၊သင်သည်၊ပညာ
ယား၊ပညာဖြင့်၊ ဇောတံအပရာဓံ၊ထိုဖြစ်မှား၊ခြင်းကို၊ ခမ၊သည်းခံလော၊ ပဏ္ဍိ
တာ၊ပညာရှိတို့သည်။ ကောဓလာ၊အမျက်ကိုအား၊ကိုးကွန်သည်၊ နှဘ
ဝန္တိ၊ မဖြစ်လေကုန်၊ ဣတိဇေမာဒိနာနုယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊
ကောဓ၊အမျက်၌၊အာဒီနဝ၊အပြစ်ကိုလည်း၊ပစ္စဝေက္ခတောဝိ၊ဆင်ခြင်
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊လည်း၊ ကောဓော၊အမျက်သည်၊ဝိနယံ၊ဆုံး၊မအပ်သော
တရား၊သို့၊ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ဥပေတိ၊ရောက်၏၊တသ္မာ၊သို့ကြောင့်၊
ဇဝံ၊ဤသို့၊ပစ္စဝေက္ခိတ္တွာ၊ဆင်ခြင်၍၊ ကောဓံ၊အမျက်ကို၊ ဝိနေတ္တော၊ပီ၊ဆုံး
မသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ သေသေသော၊ ဤသူသည်၊ ကောဓံ၊အမျက်ကို၊
ဝိနေတိ၊ဆုံး၊မပေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ကောဓဉ္စိ၊ကောဓံဟူ
သည်ကား၊ မေ၊ငါ၏၊ အနတ္ထံ၊အကျိုးမရှိသည်ကို၊ အစရိတိ၊ကျင့်လေပြီ
ဟု၊အာစသာတော၊ရှေ့ပြုသည်၊ဇောယတိ၊ဖြစ်တတ်၏၊ဣတိအာဒီနာနုယေ
နေ၊ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ သတ္တေ၊သုတ်၌၊ ဝုတ္တာနံ၊မိန့်အပ်ကုန်သော၊
နဝန္နံ၊ကိုးပါး၊ကုန်သောဒေါသတို့၏၊ သ မ္ဘ ဝံ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အာစသာတံ၊
ရှေ့ပြုမည်၏၊မေ၊ငါ၏၊အတ္ထံ၊အကျိုး၊စီး၊ပွါး၊ကို၊ နစရိ၊မကျင့်လေပြီ၊ ဣတိ
အာဒီနဉ္စ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၏လည်း၊ တပ္ပဋိပက္ခတော၊ ထိုမှဆန့်ကျင်
သောအား၊ဖြင့်၊ သိဒ္ဓါနံ၊ပြီး၊ကုန်သော၊နဝန္နမေဝ၊ ကိုးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်
သော၊ကောဓနံ၊ဒေါသတို့၏၊သ မ္ဘ ဝံ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊အာစသာတံ၊ရှေ့ပြု
မည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အမ္ဘရသန်း၊တဆဲ့ရှစ်ပါး၊ကုန်သော၊ ခါဏုကဏ္ဍကာဒိ
နာ၊ဆူး၊ပြောင့်အစရှိသော၊ အမ္ဘာနေန၊အရာမဟုတ်သည်၌အမျက်ထွက်
သည်နှင့်၊သဒ္ဒိ၊တကွ၊ဇကူနဝိသတိယာအာစသာတ ဝတ္ထူနံ၊တရယုတ်နှစ်
ဆယ်သောအာစသာတ ဝတ္ထုတို့တွင်၊အညတရေ၊အာစသာတ ဝတ္ထုသ မ္ဘ ဝံ
တပါးပါးသောရှေ့ပြု၏အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အာစသာတံ၊ရှေ့
ပြုမည်၏၊

ဝိသဒ္ဒန္တိ၊ဝိသဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ဝိတ္ထတံ၊ဖြန့်သော၊ သပ္ပဝိသန္တိ၊သပ္ပဝိ
သံဟူသည်ကား၊သပ္ပသ၊ဖြေ၏၊ဝိသံ၊အဆိပ်ကို၊ဇူဝါတိပဒံ၊ဇူဝဟူသော
ပုဒ်သည်၊ ဥပမာဝစနံ၊ဥပမာအနုက်ကိုဟော၊သောသဒ္ဒါတည်း၊ ဇူကာရ
လောပံ၊ဇူအာကွာရ်ကြောခြင်းကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ ဝဏ္ဏဝေါ၊ဝဟူ၍သာလျှင်၊
ဝုတ္တံ၊ဟိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဩသဝေါ၊ဩသဝေါဟူသည်ကား၊ အဂ

ဒေဟိ။ဆေးတို့ဖြင့်။ ဣန္ဒ၊ဤဆိုလတ္တံ့.သောစကားကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တောဆိုလို သည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ဝိသ တိကိစ္ဆတော၊ အာဆိဗ်ကို ကုစားတတ်သော၊ ဝေဒေါ၊ဆေးသမားသည်၊ သပ္ပေန၊ဖြင့် သည်၊ဒဠ္ဍံ။ကိုက်အပ်သော၊သဗ္ဗကာယံ၊အလုံးရုံသောကိုယ်ကို၊ ပရိတ္တာ၊ ပြန့်နှံ့၍ဖွဲတံ။တည်သော၊ဝိသခုံ၊ပြန့်သော၊သပ္ပဝိသံ၊ဖြေဆိပ်ကို၊မူလဟ္ဒန္ဓ တစပတ္တာဝုပ္ပါဒိနုံ၊အဖြစ် ပင်စည် အခေါက် အရွက်အပွင့် အစဖျိုသည်တို့ တွင်၊အညတရေတိ။တပါးပါးဖြစ်ကုန်သော၊ နာနာဘေသဇ္ဇေဟိ။အထူး ထူးသောဆေးတို့ဖြင့်။ပယောဇေတွာ၊ယှဉ်၍၊ကတေဟိ။ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဩသဓေဟိ၊ဆေးတို့ဖြင့်၊ဝိပ္ပမောဒေ၊ချွင်ပြန်စွာလျှင်၊ဝိနေယျယထာ၊ဗျောက် စေသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ဝေ၊ဝတ်တထာ၊ထိုအတူ။ ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ အတ္ထေန၊အကြောင်း ဖြင့်၊ဥပ္ပတိတံ၊ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊စိတ္တသန္တာနံ၊စိတ်၏အစဉ်ကို၊ဗျာပေတွာ၊ နှိမ်စေ၍၊ ဌိတံ၊တည်သော။ ကောဓံ၊အမျက်ဒေါသကို၊ ယထာဝုတ္တေသု၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဝိနယူပါယေသု၊ ဝိနည်း၊အကြောင်း တို့တွင်။ ယေနကေနစိဒုပါယေန၊ တစုံတခုသော၊အကြောင်းဖြင့်၊ဝိနေတိ၊ ဆုံးမ၏။ နာဓိဝါသေတိ။သည်းမခံ၊ပစ္စဟတိ၊စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ဖျောက် ၏။ဗျန္တီ ကင်းခြင်းကို၊ကရောတိ၊ပြု၏။ သောတိကွ၊ဟောတိ။ဩဝေါရန္တိ။ သောတိကွ၊ဟောတိ။ဩဝေါရံဟူသည်ကား၊ဝေါ၊ဤသို့၊ ကောဓံ၊အမျက် ကို၊ဝိနေန္တော၊ဆုံးမပယ်ဖျောက်တတ်သော၊သောတိကွ၊ထိုရဟန်းသည် ကောဓော၊ ဒေါသကို၊ တတိယမဠေန၊ အနာဂါမိမဂ်သည်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ပဟီယတိ၊ပယ်အပ်၏၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဩဝေါရေသုတိ၊တာနိ၊ဤမှာဘက်ကမ်းနှင့်တူသော အမှတ်ရှိ အပ်ကုန်သော၊ပဠောရ ဗ္ဗာဂိယသညောဇနာနိ၊ငါးပါးသောဩရ ဗ္ဗာဂိ ယသံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဧဟတိ၊ပယ်ဖျောက်စွန့်နိုင်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊သော၊ထိုအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် ကို၊ပါရေန္တိ၊ပါရံဟူသည်ကား၊ တိဏ္ဏ၊ကမ်းပါး၏၊ နာမ်၊အမည်တည်း၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တာနိ၊ထိုငါးပါးသောသံယောဇဉ်တို့သည်၊ သံသာရ သာဂရဿ။ သံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ၏၊ ဩရာနိ၊ဤမှာဘက် လည်းဖြစ်ကုန်၏၊ ပါရဘူတာနိ၊ ကမ်းသဘွယ်လည်းဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ ကတ္ဝာ၊ဤသို့နည်းထား၍။ ဩရေပါရန္တိ၊ဤမှာဘက်ကမ်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆို အပ်ကုန်၏။အထ ဝါ၊တနည်းသော်ကား၊ယောဘိက္ခု၊အကြင်ဝတ်ရှိသည်

ဝိသခုံ၊တက်ိုယ်လုံးပြန့်သော၊သပ္ပဝိသံ၊ဖြေဆိတ်ကို၊သြသဝေတိ၊ဆေးတို့ဖြင့်၊ ဝိနေတိဇာဝ၊ပယ်ဖျောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ဥပ္ပတိတံ၊ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ကောဓံ၊အမျက်ကို၊ဝိနေတိ၊ပယ်ဖျောက်ဆုံးမ၏၊သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတိယမဂ္ဂေန၊တတိယမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊အာချင်းခပ်သိမ်း၊ကောဓံ၊ဒေါသကို၊ ဝိနေတွာ၊ပယ်ဖျောက်၍၊ အနာဂါမိဟလေ၊အနာဂါမိဖိုလ်၌၊ ဋ္ဌိတော၊တည်လျက်၊သြရပါရံ၊ ဤမှာဘက်တည်းဟူသော အတ္တဘော ထိုမှာဘက်တည်းဟူသော အတ္တဘောကို၊ ဓဟာတိ၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်၏၊တ ဣတိ၊ထိုစကား၌၊ သြရေန္တိ၊သြရံဟူသည်ကား၊ သကဋ္ဌာဘာဝေါ၊ ဝိမိဂုဏ်ယ်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပါရေန္တိ၊ပါရံဟူသည်ကား၊ ပရဋ္ဌာဘာဝေါ၊တပါး၊သော ကိုယ်၏အဖြစ်သည်း ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဆ၊ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ အာရုတ္ကိုကာနိ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်၊ သြရံ၊သြရုမည်၏၊ ဆ၊ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဗာဟိရာယတနာနိ၊အပသန္တာန်၌ဖြစ်သောအာယတနတို့သည်၊ ပါရံ၊ပါရုမည်၏၊တထာ၊ထိုမတပါး၊ မနုဿလောကော၊မနုဿလောကသည်၊သြရံ၊သြရုမည်၏၊ဒေဝလောကော၊နတ်ပြည်သည်၊ပါရံ၊ပါရုမည်၏၊ ကာမဓာတု၊ကာမဓာတ်သည်၊ သြရံ၊သြရုမည်၏၊ရူပါရူပဓာတု၊ရူပဓာတ်အရူပဓာတ်သည်၊ပါရံ၊ပါရုမည်၏၊ကာမရူပဘဝေါ၊ကာမဘဝရူပဘဝသည်၊သြရံ၊သြရုမည်၏၊အရူပဘဝေါ၊အရူပဘဝသည်၊ ပါရံ၊ပါရုမည်၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊သြဠာရိကအတ္တဘောသည်၊ သြရံ၊သြရုမည်၏၊ အတ္တဘာဝသုခုမကာရုဏာနိ၊ အတ္တဘောဏ်နှုးညံ့သိမ်မွေ့သောအကြောင်းတို့သည်၊ပါရံ၊ပါရုမည်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဟောသို့ သြရေ၊ဤမှာဘက်ကမ်းထိုမှာဘက်ကမ်းနှင့်တူသောသံသရာဘဝ၌၊စတုဗ္ဗိဓမဂ္ဂေန၊ လေးခုမြောက်သောအရေဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ဆန္ဒရာဂကို၊ပဟာနေန္တာ၊ပယ်သည်ဖြစ်၍၊ဟောတိ သြရေ၊ပါရေန္တိ၊ ဟောတိ သြရေ၊ပါရံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဣတ္ထေ၊ဤစကား၌လည်း၊အနာဂါမိနော၊အနာဂါဝ်ဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ကာမရာဂဿ၊ ကာမရာဂ၏၊ပဟီနတ္တာ၊ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘာဝါဒိသု၊ ဤကာမတဏှာ အတ္တဘောဖြစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ဆန္ဒရာဂသည်၊ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ ဝေ၊ အကယ်၍ကားမရှိသည်သာတည်း၊ပနဟာ ထာ ပိ၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊အပိစ ခေါ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊တတိယမဂ္ဂါဒိနံ၊ တတိယမဂ်အစရှိသည်တို့အား၊ဆန္ဒရာ ဂေါ၊ ဆန္ဒရာဂသည်၊ နတ္ထိ ဝိယ၊မရှိသကဲ့သို့၊ အသ၊ထိုစတုတ္ထမဂ်၏၊ ဝဏ္ဏပ

ကာသနဂ္ဂေါ။ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြုအံ့သောဌာ၊ ဇော်သင်္ဂီးထိုအလုံးရုံသောဘဝသုံးပါးကို၊ သြရုပါရုဘာဝံ။ဤမှာဘက် ထိုမှာဘက်၏အဖြစ်ကို၊ သံဝ ဏ္ဍိတ္ထား၊သင်ကြိုတ်ပေါင်းရုံး၍၊တဏ္ဍ၊ထိုစတုဏ္ဍမင်္ဂ၌၊ဆန္ဒရာဂပဟာနေန၊ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်သဖြင့်၊ ဇဟာတိသြရုပါရုနို့၊ ဇဟာတိ သြရုပါရုံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ယဒုအာဝါ၌၊တဿအဏ္ဍဿ၊ထိုအနုက်ကို၊ ဝိဘာဝနဏ္ဍာယ၊ ထင်ရှား စိမ့်သောဌာ။ ဥရဝေါဇိဏ္ဏာမိ၀တစံဝုရာဏာနို့၊ ဥရဝေါဇိဏ္ဏာမိ၀ တစံဝုရာဏံဟူသော၊ ဥပမံ၊ဥပမာကို၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တဏ္ဍ၊ထို ဥရုဝေါဟူသောဝုဒ်၌၊ ယောသဗ္ဗော၊အကြင်သတ္တ၀ါသည်၊ ဥရေန၊ရင် ဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သောသဗ္ဗော၊ထို သတ္တ၀ါသည်၊ဥရုဝေါ၊ဥရုဝမည်၏၊ကော်၊ဤဥရုဝဟူသော အမည်သည်၊ သပ္ပသ၊မြွေ၏၊ အဓိ၀စနံနာမံ၊အမည်တည်း၊ သော၊ထိုမြွေသည်၊ကာမ ရူပိစ၊အလိုရှိတိုင်းရုပ်ဘန်ဆင်းနိုင်သော အမျိုးလည်းကောင်း၊ အကာမ ရူပိစ၊ အလိုရှိတိုင်းရုပ်မဘန်ဆင်းနိုင်သော အမျိုးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓော၊နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ကာမရူပိစ၊အလိုရှိတိုင်းရုပ်ဘန်ဆင်း နိုင်သောအမျိုးသည်လည်း၊ဇလဇော၊ဥဒ္ဓေဖြစ်သောအမျိုးလည်းကောင်း၊ ထလဇော၊ကြည်းဌဖြစ်သော အမျိုးလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ဇလဇော၊ ဥဒ္ဓေဖြစ်သောအမျိုးသည်၊ ဇလဇေ၀၊ဥဒ္ဓေ သာလျှင်၊ကာမရူပ်၊အလိုရှိတိုင်းသောရုပ်ဘန်ဆင်းခြင်းကို၊လဘတိ၊ရ၏၊ ထလေ၊ကြည်းဒေရ၀်ဌ၊နလဘတိ၊မရ၊သင်ပါလနာဂရာဇာ၀ါယ၊သင်ပါလ နဂါးမင်းကဲ့သို့တည်း၊ ထလဇော၊ကြည်းဌဖြစ်သောအမျိုးသည်၊ ထလေ ဇေ၀၊ကြည်းဌသာလျှင်၊ ကာမရူပ်၊အလိုရှိတိုင်းသောရုပ်ဘန်ဆင်းခြင်းကို၊ လဘတိ၊ရ၏၊ဇလေ၊ဥဒ္ဓေ၊ နလဘတိ၊မရ၊သော၊ထိုနဂါးလည်း၊ ဇဋ္ဌရာဘာ ဝေန၊ဒေါသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဓိက္ကိ၊အပြောင်းဖြစ်သော၊စိရကာလတာယ၊ ကြာမြင့်သော ကာလရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုဏ္ဏာ၊ဗ္ဗာတိသဏ္ဌာ၊ အပြောင်းဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း၊ ဂတံ၊ရောက်သော၊ တစ်၊ အရေကို၊ ဇဟန္တော၊စွန့်လိုသည်ရှိသော်။ သဇာတိယံ၊မိမိ၏နဂါး၊ဇာတ် ၌၊ဌိတော၊တည်လျက်၊ဇဟတိ၊စွန့်၏၊ ဓိဂုဏ္ဍ ဇန္တော၊စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇဟတိ၊စွန့်၏၊နိဿာယ၊အရှိကိုပြု၍၊ဇဟတိ၊စွန့်၏၊ ထာမေန၊အားထုတ် သဖြင့်၊ဇဟတိ၊စွန့်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊စတုဗိဓေန၊လေးပါးအပြားဖြင့်၊ဇဟတိ၊ စွန့်၏၊သဇာတိနာမ၊မိမိ၏ဇာတ်မည်သည်ကား၊ သပ္ပဇာတိ၊နဂါး၏အမျိုး

သည်။ဒီဃတ္တာဝေါ၊ရှည်သောကိုယ်ရှိ၏။ဥရဝါ၊နဂါးတို့သည်။ဥပဝတ္တိ
ယဉ္စ။ပဋိသန္ဓေနေသောအခါ၌လည်းကောင်း။ ရတိယဉ္စ၊ရုတောသောအခါ
၌လည်းကောင်း။ ဝိသဒ္ဒနိဒ္ဒေါက္ကာမနေစ၊ အခါမဲ့လွတ်လွတ်အိပ်သောအခါ
၌လည်းကောင်း၊သမာနစာရိယာ၊စာတ်တူအမျိုး၌၊ မေထုနပဋိသေဝနေ
စ၊မေထုန်မှီဝဲသောကာလ၌လည်းကောင်း။ ဓိဏ္ဍတာစာပနယနေစ၊ အရေ
ဟောင်းကိုစွန့်သောကာလ၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ပဠုသုဌာနေသု
ငါးပါးသောဌာနတို့၌။ သစာတိ"ဖိဖိစာတ်ကို၊ နာကိဝတ္ထုန်း၊လွန်၍မပြစ်
နိုင်လေကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်ဖုန်း၏၊ သပ္ပေါ၊မြွေသည်၊ ယဒါ၊
အကြင်အခါ၌၊တစံ၊အရေကို၊ဖဟတိ၊စွန့်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊သစာတိယံ
ယေဝ၊ဖိဖိစာတ်အဖြစ်၌သာလျှင်၊ဌပေတွာ၊တည်၍၊ဖဟတိ၊စွန့်၏၊သစာ
တိယံ၊ဖိဖိ၏စာတ်၌၊ ဌိတောပိ၊တည်သော်လည်း။ဓိဂုဏ္ဆန္တော၊စက်ဆုပ်
သည်ဖြစ်၍၊ ဖဟတိ၊စွန့်၏၊ ဓိဂုဏ္ဆန္တော၊စက်ဆုပ်ခြင်း မည်သည်ကား။
ယဒါ။အကြင်အခါ၌၊ဥပဓုဠာနေ၊ထက်ဝက်သော အဝေ၌၊မုဇ္ဇော၊အရေ
ကိုစွန့်သိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဥပဓုဠာနေ၊ ထက်ဝက်သောအရေ၌၊အ
မုဇ္ဇော၊မစွန့်လိုသည်ရှိ၊သော်၊သြဿမတိ၊တွဲလျက်နေ၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌
နံတစ်၊ထိုအရေဟောင်းကို၊အဋ္ဌိယန္တော၊ငြိုးငွေသည်ဖြစ်၍၊ဖဟတိ၊စွန့်၏
ဧဝံ၊ဤသို့။'ဓိဂုဏ္ဆန္တောဝိ၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍လည်း။ ဒဏ္ဍန္တရံဝါ၊လုံ
ကန်ဝှေ့၏ အကြားကိုလည်းကောင်း။ မုသလန္တရံဝါ၊ ကျည်ပွေ့တို့၏အ
ကြားကို လည်းကောင်း၊ ပါသာဏန္တရံဝါ၊ ကျောက်ခဲတို့၏ အကြားကို
လည်းကောင်း။ နိသီဒတိ"ဖြစ်၍၊ဖဟတိ"စွန့်၏။ နိသီဒယန္တောစာပိ"အဖြစ်ရှိ
သော်လည်း၊တဒါ"ကိုအခါ၌၊ထာမံ"ဒေါ"အစွမ်းကို၊ ဓနေတွာ"ဖြစ်စေ၍
ဥသာဘံ"အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရိတွာ"ပြု၍၊ ဝိရိယေန"လုံ့လဖြင့်၊ ဝက်
နှင့်ခ်ဉ်း ကောက်ကောက်သော အပြိုးရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဿသ
န္တောဝ"ဝင်သက်လေကို၌လျက်သာလျှင်။ဗဟိ"ပါ"ပျဉ်းကို"ကရိတွာ"ပြု၍။
ဖဟတိ"စွန့်၏"ဧဝံ"ဤသို့။ဓိဏ္ဍတစ်"အရေဟောင်းကို။ ဖဟိတွာ"စွန့်ပြီး၍
ယေန"အကြင်အခါ၌ဖြင့်၊ ပဏ္ဍမိတုကာမောသွား"ခြင်းဌာနအလိုရှိ၏"တေန"
ထိုအခါ၌ဖြင့်၊ ကာမံ"အလိုရှိတိုင်း။ ပဏ္ဍမတိယထာ။ သွားလေသကဲ့သို့
ဧဝံမေဝ"ဧဝံ"တထာ"ထိုအတူသာလျှင်။အယံ"ဘိက္ခု"ဤရဟန်းသည်"သြ
ပါရံ"။ ဤမှာဘက်ထိုမှာဘက်လက္ခဏာရှိသော အဓိဂုဏ္ဌတိ"ဓိဂုဏ်ကို"
ဖဟိတုကာမော"၊ စွန့်ခြင်းဌာနအလိုရှိသည်၊ သစေသဝေယျ"အကယ်၍ဖြစ်
ဆဲ၊သစာတိယံ"ဖိဖိ"ဟောန်"၏စာတ်၌၊ ဌိတောတည်လျက်"ဖဟတိ"စွန့်၏"

ဇီဝ၏ဆွေနွယ်။ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဖောတိ၊စွန့်၏။ နိသာယ။ကလျာဏ ပိတ္တကိုအမှီပြု၍၊ဖောတိ၊စွန့်၏။ ထာမေနှ၊အားအစွမ်းအားဖြင့်၊ ဖောတိ၊ စွန့်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ စတုဗြဟ္မဝိဟာန်း၊လေးပါးသောအပြားအားဖြင့်၊ဖောတိ၊စွန့် ၏။ သစ္စာတိနှာမ။ပိပိ၏ဖောတ်မည်သည်ကား။ ဘိက္ခု၊နှောရှောန်း၏၊ အရိ ယာယဖောတိယာဖောတောတိ၊ အရိယာယဖောတိယာဖောတောဟူ၍၊ ဝစန တော။ဘုရားဟောတော်မူသော၊ကြောင့်၊သိလံ။သိလသည်၊သစ္စာတိနှာမ၊ ပိပိဖောတ်မည်၏၊တောနေ၀၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊သိလေပတိဋ္ဌာယနရောသ ပညောတိ။သိလေပတိဋ္ဌာယနရောသပညောဟူ၍၊ဘဂ၀ါ။ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ ။သပညော၊ ပဒိသန္ဓေပညာဖြင့်ပညာ ရှိသော၊နရော။သူသည်၊ သိလေ။သိလတရား၌၊ ပတိဋ္ဌာယ။တည်၍။ ၎င်း၊ဤသို့၊တော်သံသစ္စာတိယံ၊ထိုပိပိ၏အရိယာ၏အမျိုး၌၊ဝိုတောတည် သော။ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ သကတ္တာဘာ၀ါဒီသု၊ပိပိအတ္တာတော အစရှိသည်တို့၌၊ တံသြရေပါရံ၊ ထိုအစ္ဆရာတ္တမဟိန္ဒတရားကို၊ ဇိဏ္ဏပုရာဏ တစမ်း၊ ဆွေးမြေ့ဟောင်းသဖြင့် ကာလရှည်သောမြေ့၏အရေကဲ့သို့၊တံ ဒုက္ခံ၊ထိုဆင်းရဲခြင်းကို၊ဇနေ့ဒုံ၊ဖြစ်စေလျက်၊တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုသို့သော ဘ၀တို့၌၊အာဒီနဝဒဿနေန၊အဖြစ်ကိုမြင်သဖြင့်၊ဇီဝ၏ဆွေနွယ်၊စက်ဆုပ် သည်ရှိသော်၊ ကလျာဏပိတ္တော၊အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊ နိသာယ၊ ရှိ၍၊ အဓိမတ္တ၀ါယာမသင်္ခါတံ။အတိုင်းထက်အလွန်လုံ့လပြုခြင်းဟုဆို အပ်သော၊ ထာမံ၊အားအစွမ်းကို၊ဇနေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ ဒိ၀သံ။တနေ့ပတ် လုံး၊စက်မေနှ၊စကြဲသွားသဖြင့်၊ နိသဇ္ဇာယ၊ထိုင်ခြင်းဖြင့်၊အာ၀ရဏီယေ ဟိ၊တားမြစ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဝမ္မေဟိ၊သိလဒေ၊ကျင့်တရားတို့ဖြင့်၊ ဓိတ္တံ။စိတ်ကို၊ပရိသောဓေတိ၊အာဘန်တလဲလဲစင်ကြယ်စေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့ ၀ုတ္တနယေန။ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဣတ္ထိဒိ၀ံ၊ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ဆဋ္ဌာနာ နိ။ခြောက်ပါးသောပျင်းရိခြင်း၏အကြောင်းတို့ကို၊ ဝိသဇ္ဇေတွာ၊ဖျောက် ၍၊ ဥရ၀ေါ၊နဂါးသည်၊ ဝက်နဂိုဠ်၊ ကောက်သောအမြီးကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဃဒ္ဓေ့ဇန္တောဝိယ။ စေ့ဆော်သကဲ့သို့၊ဝါယ မဇ္ဇောဝိယ။လုံ့လပြုသကဲ့သို့ ပလ္လက်ံ။ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ။ခွေ၍၊ ဥရ၀ေါ၊နဂါးသည်၊ ပဿ သဇ္ဇောဝိယ။ဝင်သက်ကိုရှုသကဲ့သို့၊အယမ္ပိ၊ဤရဟန်းသည်လည်း၊အသိ ဝိသပရက္ကမတာယ။ မမ္မေမလျော့သော လုံ့လရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါယမဇ္ဇော၊လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ဥရ၀ေါ၊နဂါးသည်၊ ဝက်၊ပါး၊ပျဉ်းကို၊ ကရိတွာ၊ပြု၍၊ ဖောတိ၊ဇု၀၊စွန့်သကဲ့သို့၊ အယမ္ပိ၊ ဤရဟန်း၊သည်လည်း၊

ဥာဏဝိပ္ပယုတ်ရုံ၊ ဥာဏ်၏ပြန့်ပြောခြင်းကို။ဇနေတွေးဖြစ်စေ၍။ ဥရဂေါ။နဂါး သည်၊တစ်။အရေဟောင်းကို။ ဖေါတိဗ္ဗဝ။စွန့်သကဲ့သို့။ ဩဂေါရုံ၊ ဤမှာ ဘက်တည်းဟူသောဘဝ ထိုမှာဘက်တည်းဟူသောဘဝကို။ ဖေါတိ။ စွန့်၏။ဖေါတွေ့ခစ်စွန့်ပြီးသည်ဖြစ်၍လည်း။ဥရဂေါ။နဂါးသည်၊ ဩဟိတ ဘာဝေါ။ပစ်ချအပ်ပြီးသောအရေတည်းဟူသောဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ယေန။ အကြင်အရပ်ဖြင့်။ ကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပက္ကမတိ၊ ဝင်းသကဲ့သို့။ တယာ၊ထိုအတူ။ အယမ္ပိ၊ဤရဟန်းသည်လည်း။ ဩဟိတ ဘာ ရော။ပစ်ချ အပ်ပြီးသောခန္ဓာဝါးပါးတည်းဟူသောဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတုဝယ်အကြင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ပက္ကမတိ၊ဝင်းလေ ၏။တေန၊ထိုကြောင့်၊ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဥပ္ပတိတံဝိနေတိ ကောခံ(ပ)ဥရဂေါဇိဏ္ဏမိဝတစ်ပုရာဏန္တိ ဣမံဂါထံ၊ယေါဥပ္ပတိတံဝိနေတိ ကောခံ(ပ)ဥရဂေါဇိဏ္ဏမိဝတစ်ပုရာဏံဟူသော ဤဂါထာကို။အာဟ။မိန့် တော်မူ၏။ ၊ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ဥပ္ပတိတံ၊ကိုလက်ခံဖြစ်သော။ ကောခံ။အမျက်ကို၊ဝိနေတိ။ဆုံးမ၏။သောဘိက္ခု။ထိုရဟန်းသည်၊ဝိသဋ္ဌံ။ တာကိုပယ်လုံးနှိုး၍တည်သော၊ သပ္ပဝိသံ၊မြွေဆိပ်ကို၊ သြသဓေါ၊ဆေးတို့ ဖြင့်၊ဖောကိဗ္ဗဝ။စွန့်သကဲ့သို့။ တယာ၊ထိုအတူ။ သြဝေါ၊ထိုရဟန်း၊ ဤမှာဘက် ကမ်းနှင့်တူသောသြဝ ဘွာဝိယာသံယောဇဉ်ကို။ ဖေါတိ၊ပယ်စွန့်နိုင်၏။ ဥရဂေါ။နဂါးသည်၊ဇိဏ္ဏံ၊အဟောင်းဖြစ်သော။ ပုရာဏံ၊ကာလရှည်လျား သော၊တစ်။အရေကို။ဖေါတိဗ္ဗဝ။စွန့်သကဲ့သို့။ သောဘိက္ခု။ထိုရဟန်း သည်၊ သြဝေါ၊ဥဒ္ဓံဘာဝိယာသံယောဇဉ်ကို။ဖေါတိ။စွန့်၏။ ။ဝေ၀ေ ဝ။ဤသို့လျှင်၊ ဘဂဝတာ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟတ္တနိကူဒေနနှင့်အရ ဟတ္တမဂ်လ်ကိုအထွဋ်တတ်တော်မူသဖြင့်၊ သာပဌမဂါထာယ၊ ထိုရှေးဦး စွာသောဂါထာကို၊ဒေသိတာ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ယသုအာခါဒ္ဒ၊ဒုတိယဂါထာယ၊ဒုတိယဂါထာ၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနာကြ မော၊အနုက်၏ဖြင့်အပ်သောအစဉ်သည်၊အနုပုဗ္ဗော၊ရောက်၏။ တတြာ ဝိ၊ထိုဒုတိယဂါထာ၌လည်း။ ။ယေနယတ္ထယဒါယသ္မာ (ပ)ကရိသာ မတ္ထဝဏ္ဏနာနိ၊ယေနယတ္ထယဒါယသ္မာ(ပ)ကရိသာမတ္ထဝဏ္ဏနံဟူ၍။ ။ အယမေ၀ မာတိကာ၊ ဤမာတိကာကို သာလျှင်။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်၏။ တာတော၊ထိုပဌမဂါထာမှ၊ပရဇ္ဇ၊နောက်၌လည်း။ သဗ္ဗဂါထာသု၊အလုံးရုံ သောဂါထာတို့၌၊ အတိဝိတ္ထာရဝေါယေနပန၊ အာဘွဲ့ကျယ်လွန်းသည်ကို ကြောက်သောအားဖြင့်ကား။ ဣဒေါ၊ ဤဒုတိယဂါထာမှ။ ပဘုတိ၊စ၍။

မာတိကံ၊မာတိကာကို။အနိဋ္ဌိ၀ိတ္ထာ၊မထား၊မူ၍၊ ဥပ္ပတ္တိဒဿနနယေနေ၀၊ ဖြစ်သောအကြောင်းကို ပြုသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တဿ၊ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ ဒသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထ၀ဏ္ဏနံ။ အနက်၏ အဖွင့်ကို။ အဟံ၊ငါသည်၊ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်၏အဖွင့်ဟူ သည်၊ သေယျထာကတမံ။ အဘယ်နည်း။ ယောရာဂမုဒဏ္ဍိဒါ အသေ သန္တိ၊ ယောရာဂမုဒဏ္ဍိဒါ အသေသံဟူသော။ အယံ၊ ဤဂါထာသည်၊ ဒုတိယဂါထာ။ ဒုတိယဂါထာတည်း။ တဿ၊ထိုဂါထာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ် ကြောင်းကို၊ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗာ။သိအပ်၏။ ဧကံ၊တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ဘဂ၀၀၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်။ သာ၀တ္ထိယံ၊သာ၀တ္ထိပြည်၌။ အနာ ထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ သော၊ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ တေ နခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော် ရှိသော၊သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ဥပဇ္ဈာကော၊အလုပ် အကျွေးဖြစ်သော။အညတရော၊တပယောက်သော။ သုဝဏ္ဏကာရပုတ္တော၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်သား၊သည်။ ထေရဿ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ဒဟရာနံ၊ပဋ္ဌင်းငယ်တို့အား။ အသုဘံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၊သည်၊သပ္ပါယံ၊လျောက်ပတ်၏။ ဣတိမတ္တံ၊ဤသို့နှလုံး သွင်း၍၊ ရာဂ၀ိဃာတတ္ထံ၊ တပ်မက်သော ရာဂကို ဖျောက်ဖို့သောငှါ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ တဿ၊ထိုပဋ္ဌင်းငယ်အား၊အဒါ သိ၊ပေး၏။ တတ္ထိ၊ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ တဿ၊ထိုပဋ္ဌင်းငယ်၏၊စိတ်၊ စိတ်သည်၊ အာသေ၀နမတ္တံ၀ိ၊ထုံမွှန်းခြင်းကိုမျှလည်း၊နလဘတိ၊မရ၊လေ၊ သော။ထိုပဋ္ဌင်းငယ်သည်၊ဧ၀ံ၊ဤအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ မမ၊ငါ၏အား၊ အနုပကာရံ၊ ချာနှမင် လောကုတ္တရာတရား၏ အထောက်အပံ့မဟုတ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ထေရဿ၊အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ဧ၀ံ၊ဤအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ဒဟရာနံ၊ပဋ္ဌင်းငယ်တို့အား၊သပ္ပါယံ၊လျောက်ပတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ ဆိုမူ၍၊ ဥနုဝိ၊တဘာနလည်း။ တဒေ၀၊ ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို သာလျှင်၊ အာစိက္ခိ၊ ကြားပြန်၏။ ဧ၀ံ၊ဤသို့။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့သည်၊ အတိတာ၊လွန်လေကုန်၏။ သော၊ထိုပဋ္ဌင်းငယ်သည်။ ကိဉ္စိမတ္တံ၀ိ၊တစုံ တခုမျှလည်းဖြစ်သော၊ ဝိသေသံ၊ ချာနှမင်ဖိုလ်အထူးကို၊ နဟဘတိ၊မရ

လေ။တာတောဃ၊ထိုနောင်မှ၊နံ့၊ထိုအကြောင်းကို၊ထေရော်အာရှင်သာရိပုတ္တ ရာမထေရ်သည်။ဘဂဝတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ ကထေသိ။ လျှောက်ကြား၏။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။သာရိပုတ္တ၊ချစ်သားသာရိ ပုတ္တရာ၊တုမ္ဟေပိ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်။တေသု။ ထိုပဋ္ဌင်းယမ်အား။ သပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဒေနိတုံ၊ သိစေံသောဌာ၊တုယ္ဟံ။ သင်ချစ်သား၏။ အဝိသယောဘဝတိ၊ရောမဟုတ်ချေ။ သေသ၊ ဤပဋ္ဌင်းယမ် သည်၊ဝေနေယျာ၊ဘုရားဆုံးမအပ်သောသူတည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တွာ၊မိန့် တော်မူ၍။ ပဘာသရဝဏ္ဏံ၊ပြိုးပြိုးပြက်သောအသင်းရှိသော။ ပဒုမံ၊ကြာ ပဒုမ္မာပွင့်ကို၊ ဣဒ္ဓိယာ၊တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ နိမ္မိနိတ္တွာ၊ ဘန်ဆင်းတော်မူ၍။ တာသေ၊ထိုပဋ္ဌင်းယမ်၏။ ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ ပါဒါသိ၊ဆောင်နှင်းတော်မူ၏။ ဟန္ဒ၊ယသ၊ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊တို့၊သင်သည်၊ဣမံ၊ဤကြာပဒုမ္မာပွင့်ကို၊ ဝိဟာ ရေ၊ဆွမ်းယာယံ၊ကျောင်းရိပ်၌။ ဝါလုကတာလေ၊သဲပုံ၌၊နာဠေန၊ကြာရိုးဖြင့်၊ ဝိဗ္ဗိတ္တွာ၊ထိုး၍။ အာသေ၊ ထိုကြာပွင့်၏။ အာဘိမုခဋ္ဌေ၊ရှေ့ရှုလျှင်။ ဌပေတိ၊ ထားလော။ ဌပေတ္တွာ၊သားပြီး၍။ လောဟိတံလောဟိတန္တိ၊ လောဟိတံ လောဟိတံဟူ၍။အာဝဇ္ဇေန္တော၊ဆင်ခြင်လျက်၊ပလ္လင်္ကာနှင့်ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိသိဒိ၊နေလော။ အယံဒဟရော၊ ဤပဋ္ဌင်းယမ်သည်၊ ပဋ္ဌဝေတိသတာနိ။ ဘဝေါ၊ရာတို့ပတ်လုံး။ သုဝဏ္ဏကာရော၊ ရွှေပန်းထိမ်သည် သာလျှင်၊ အဟောသိကိ၊ဖြစ်ကုန်သတတ်၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အာသေ၊ထိုပဋ္ဌင်းယမ် အား။လောဟိတနိမိတ္တံ၊ နိသောအာရုံသည်။သပ္ပါယန္တိ၊ လျှောက်ပတ်၏ ဟု၊ဥတ္တာ၊သိတော်မူ၍။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောဟိတကမ္ဌဋ္ဌာ နံ၊လောဟိတကမ္ဌဋ္ဌာန်းကို။ အဒါသိ၊ပေးတော်မူ၏။ သော၊ထိုပဋ္ဌင်းယမ် သည်၊တထာ၊ထိုဘုရား၌ရင်စိုရင်တိုင်း၊ကတ္တာ၊စီးဖြန်းခြင်းကိုပြု၍၊မဟုတ်တံ ယေဝ၊တရုဟုတ်သောခဏ၌သာလျှင်၊ယထာဘူမံ၊အစဉ်အတိုင်း၊တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊စတ္တာရိဗျာနာနိ၊လေးပါးသောဗျာနတို့ကို။ အဓိဂဏှိ၊ရ၍၊အနု လောမပဋိလောမာဒိနာ၊ အနုလောမပဋိလောမအစရှိသော။ နယေန၊နည်း ဖြင့်၊ဗျာနကိုဦး၊ ဗျာန၏ဖြူးတူးခြင်းကို။ အာရုတိ၊အားထုတ်၏။ အထ၊ထို အခါ၌။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တံပဒုမံ၊ထိုကြာပဒုမ္ဓာသည်၊ဝိလာ ယတ္ကတိ၊ညှိုးစေသတည်းဟု၊အဓိဋ္ဌာတိ၊အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။ သော၊ထို ပဋ္ဌင်းယမ်သည်လည်း၊ဗျာနာ၊ဗျာနမ္ဟာ၊ဝဋ္ဌိတော၊ထသည်ဖြစ်၍။ ဝိလာတံ၊ ညှိုးသော။ တံကာဠဝဏ္ဏံ၊ ထိုမည်းညိုသော အသင်းရှိသောကြာပွင့်ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍။ပဘာသရဂုဏံ၊ပြိုးပြိုးပြက်ရှိသောအသင်းကို၊ဧရောယ၊ဒေါ့ခြင်း

တရားသည်၊ ပရိမဇ္ဈတံ၊နှိပ်စက်အပ်၏၊ ဒုက္ခတိ၊ဤသို့၊ အနိစ္စသည်၊အနိစ္စ သည်ကို၊ပဒုံလဘာတိ၊ရေလော့၏၊ တတောဝ၊ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ထိုအနိစ္စသည်ကို၊အစ္စတ္တံ၊ပိ၊မိမိ၏ကိုယ်အစ္စတ္တသို့လည်း၊ ဥပသံဟရိ၊ကပ်၍ဆောင်၏၊ တတောဝ၊ထိုနောင်မှ၊ယံ၊အကြောင်တရားသည်၊အနိစ္စ၊အမြဲမရှိ၊တံ၊ထိုအမြဲမရှိသောတရားသည်၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏၊ ယံ၊အကြောင်တရားသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊တံ၊ထိုဆင်းရဲသောတရားသည်၊ အနတ္တာ၊ကိုယ်မဟုတ်၊ဒုတိ၊ ဤသို့၊တယောပိ၊သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဘဝေ၊ဘဝတို့ကို၊အာဒိတ္တေ ဝိယ၊ ပြောင်းပြောင်းတောက်သောမီးတို့ကဲ့သို့၊ ပဿိ၊ရှုဆင်ခြင်၏၊ဧဝံ၊ဤ သို့၊ ပဿတောစ၊ရှုဆင်ခြင်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒဿ၊ထိုပဋိပဒေသည်၏၊အာဝိဒ္ဓေ၊မနိုးမဝေးသောအရပ်၌။ ပဒုမသရော၊ကြာပဒုမ္မာအိုင်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တတ္ထ၊ထိုအိုင်၌၊ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်၊ သြရောဟိတ္မာ၊ ဆင်းသက်၍၊ပဒုမာနိ၊ကြာပဒုမ္မာပွင့်တို့ကို၊တဋ္ဌိတ္မာဘဋ္ဌိတ္မာ၊ချိုး၍ချိုး၍ ရာသိ၊အပုံအစုကို၊ ကရောန္တိ၊ပြုကြကုန်၏၊တာသ၊ ထိုပဋိပဒေသည်အား၊ ဥဒကေ၊ရေ၌၊တာနိပဒုမာနိ၊ထိုပဒုမ္မာကြာတို့သည်၊ နဋ္ဌဝေနေ၊ကျ။တောဋ္ဌ၊ အဂ္ဂိဇာလသဒိယ၊မီးလျှံတို့ကဲ့သို့၊ခါယိ၁်သု၊ထင်ကုန်၏၊ပတာန္တာနိ၊ ကြွေကျ ကုန်သော၊ပတ္တာနိ၊အရွက်တို့သည်၊ပပါတံ၊ကမ်းပါး၊ပြတ်သို့၊ ပရိသန္တာနိ ဝိယ၊ဝင်လေကုန်သကဲ့သို့၊ခါယိ၁်သု၊ထင်ကုန်၏။ ထလေ၊ကြည်းအရပ်၌၊ နိက္ခိတ္တာပဒုမာနံ၊ ထားအပ်ကုန်သောကြာပဒုမ္မာအပွင့်တို့၏၊ ဝိလာတာနိ၊ ညှိုးနွမ်းကုန်သော၊ အဂ္ဂါနိ၊အဖျားတို့သည်။ အဂ္ဂိဒုဏာနိဝိယ၊ မီးလောင် ကုန်သကဲ့သို့၊ ခါယိ၁်သု၊ထင်ကုန်၏၊အဝ၊ထိုအခါ၌၊ တဒနုသာရေန၊ထို ကိုအစဉ်လျှောက်၍အောက်မေ့သဖြင့်။သဗ္ဗဝမ္မေ၊အလုံးစုံသောတရားတို့ ကို၊ဥပနိဇ္ဈာတော၊တစိမ့်စိမ့်ရှုသော၊အာသ၊ထိုပဋိပဒေသည်အား။ ဘိယ္ယော သောမတ္တာယ၊အတိုင်းထက်အလွန်၊တယောဘဝါ၊သုံးပါးသောဘဝတို့ သည်၊အာဒိတ္တံ၊ရဲရဲညိုသော၊အဂ်ါ၊ရုမိဝ၊မီးကျီးပုံကဲ့သို့၊ အပဋိသရဏာ၊ ကိုးကွယ်ရာ မရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌဟိ၁်သု၊ အမြဲထင်ကုန်၏၊ တတောဝ၊ထိုနောင်မှ၊ ဘဝဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ဂန္ဓကုဋိ ကျောင်းတော်၌၊နိသိန္နော၊နေလျက်လျှင်။တသဘိက္ခုနော၊ထိုရဟန်း၏၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊ သရိရာဘံ၊ကိုယ်တော်ရောင်ကို၊ မုဏ္ဍိ၊လွှတ်တော်မူ၏၊ သာစ၊ထိုအရောင်သည်ကား၊အာသ၊ထိုရဟန်း၏၊ မုခံယေဝ၊မျက်နှာကို သာလျှင်၊ အဗ္ဘောဂ္ဂရိ၊လွှမ်းမိုး၏၊ တတောဝ၊ထိုအခါ၌၊ သော၊ထိုပဋိပဒေသည်၊ ဧတံ၊အာဘံ၊ထိုအရောင်သည်၊ ကိ ၁်အာဘံ၊အဟယ်အရောင်

နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇနော။ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဘဝဝန်း၊ ဗြတ်စွာ ဘုရားကို။ အာဂတ်ကွာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ သဒ်ပေ။ ဝ်ဖ်ရ်၏အနီးခ်ဉ်။ ဦးတံ့ဆုဝ၊ တည်းတော်မူသကဲ့သို့။ ဒီသွာ၊ ပြင်ရ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အဋ္ဌလိ ၊ လက်အုပ်ကို၊ ကတွာ။ ပြု၍။ ပဏာမေသိ။ လျှိုတ်လျက်ရှိခိုး၏။ အ၊ ထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဝဝါ။ ဗြတ်စွာဘုရား သည်။ အာသ၊ ကိုရဟန်းအား။ သပ္ပါယံ။ လျောက်ပတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍။ မ္ပေ့ ်၊ တရား၊ တော်ကို ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ယောရာဂမုဒန္ဆိ ဒါ အသေသန္တိ၊ ယောရာဂမုဒန္ဆိ ဒါ အသေသံ အစရှိသော၊ ဗုဒ္ဓမ်ဿ ဘာသိတ ဂါထံ ၊ ဤ ဿ ဘာ သ ဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ရဇ္ဇနံ ဝသေ နာ၊ တပ်မက်မှု သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ရာဂေါ။ ရာဂမည်၏။ ဟေ။ ဤ ရာဂဟူ သောစကား သည်။ ပဌမကာမဂုဏ ရာဂ ။ ငါးပါး သောကာမဂုဏ်ခ်ဉ်တပ် သောရာဂ၏။ အဓိ ဝစနံ နာမံ ။ အမည်တည်း။ ဥဿုဒါတိ။ ဥဿုဒါဟူ သည် ကား ။ ဥဿုဒ်ဒ်ခ်ဉ်။ ဖြတ်ပြီ။ ဘဇ္ဇတိ ။ ချိုးဆဲ။ ဝိနာသေတိ ။ ဗျက်သိုးဆဲ။ ဟိသစ်ခ်ဉ် ဗုဒ္ဓ ၏။ အတိတကာလိကာနိ ဝိ ။ အတိတ်ကာလနှင့်ယှဉ်သော ဝိဘတ်တို့၏ လည်း။ ဆိန္ဒတိ ။ ဆိန္ဒတိ ဝတ္တမာနဝစနံ ။ ဆိန္ဒတိ ဟူ၍ ပစ္စုပ္ပန်ကာလနှင့် ယှဉ်သော ဤ ဝိဘတ်ကို။ အကွေ့ ်ပ ်ဒ ်ကာ ။ အကွေ့ ်ရာ ်ကို ကြိုက်ကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ဗ ်ဒ ်ဆ ်ဒ ်။ အလိုရှိကုန်၏။ အသေသန္တိ ။ အသေသံ ဟူသည်ကား ။ သာနု သယံ ။ အနုသယနှင့်တကွသော ရာဂကို ။ ဘိသပုပ္ပံ ဝ သရေ ရုဟန္တိ ။ ဘိသ ပုပ္ပံ ဝ သ ရေ ရုဟံ ဟူသည်ကား ။ သရေ ။ အိုင်၌ ။ ဝိရုဠှံ ။ အထက်သို့တက် သော ။ ပဒုမပုပ္ပံ ဝ ။ ကြာပဒုမ္မာပွင့်ကဲ့သို့ ။ ဝိဂယ္ဟာတိ ။ ဝိဂယ္ဟဟူသည်ကား ။ ဩဂယ္ဟ ။ ဆင်းသက်၍ ။ ပရိသောဂ္ဂဟ ။ ဝင်၍ ။ ဣတိ အယံ ။ ဤသည်လျှင် ။ အတ္ထော ။ အနက်တည်း ။ သေသံ ။ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ အကြွင်းဖြစ်သော စ ကား သည် ။ ဝုတ္တသဒိသမေव ။ ရှေးဂါထာနှင့်တူသည်သာတည်း ။ ကိ ်ကော အတ္ထော ။ အဘယ်သို့သော အနက်ကို ။ ဝတ္တုံ ဝတ္တော ။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ ။ ဖြစ်သနည်း ။ ယထာနာမ ။ ဥပမာသော်ကား ။ ဇေတေ ဒါ ဝုကာ ။ ထိုယူယေတို့ သည် ။ သ ရံ ။ ရေ ့ အိုင်သို့ ။ ဩ ဂယ္ဟ ။ ဆင်းသက်၍ ။ သ ရေ ။ ရေ ့ အိုင်၌ ။ ရှယ် ။ ပွါးစီးသော ။ ဘိသ ပုပ္ပံ ။ ကြာပဒုမ္မာပွင့်ကို ။ ဆိန္ဒတိ ယထာ ။ ဖြတ်ကုန်သကဲ့ သို့ ။ ဝေ ။ မ ဝ ။ ဝေ ်တ ်ထာ ။ ထိုအတူ ။ ဘိက္ခု ။ ရဟန်းသည် ။ ဗုဒ္ဓံ ။ တေ ။ ခ ။ ဝ ။ ဂုဏ ။ လောကသန္နိဿိတံ ။ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်တတ်သော သတ္တဝါရှိသော ဤလူ အပေါင်းသို့ ။ ဩ ဂယ္ဟ ။ သက်၍ ။ ဟာ ။ ဟာ ။ ။ ။

ဂဖြင့်။ခုယ္ယာမိ၊လောင်၏။မေ၊ငါ၏၊စိတ္တံ။စိတ်သည်။ပရိခုယ္ယတိ၊ထက်ဝန်း ကျင်မှလောင်၏၊ ။မဏ္ဍူကေ၊ ပင့်ကူသည်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဂတံ၊ပြုအပ်သော၊ဇာလံ၊အကြွေးတည်းဟူသောကွန်ယက်ကို။အနုပတ တိဋ္ဌဝ၊အစဉ်အတိုင်းလိုက်သကဲ့သို့။ တထာ၊ထိုအတူ။ ရာဂရတ္တာ၊ကာ မဂုဏ်ငါးပါးတို့ဌာပ်မက်ကုန်သော၊ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။သော တံ၊ကိလေသာတည်းဟူသောရေအယဉ်သို့။ အနုပတန္တိ၊အစဉ်အတိုင်း ကျတတ်ကုန်၏၊ ။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့။ရေတွေ့၊တပ်ခြင်းရာဂရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရာဂေန။ရာဂဖြင့်၊အတိဘူတော၊ရှိပ်စက်ခြင်းရှိ၍၊ ပရိယာ ဒိန္နစိတ္တော၊ရာဂကိုသိမ်းပိုက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပါဏံဝိ။သတ္တဝါကို လည်း၊ ဟနတိ၊သတ်၏၊ ဒုတိယေ၊မာဒိနယံ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းသို့၊ အနုပဂတ္တိ၊အစဉ်အတိုင်းလျှောက်၍၊ရာဂေ၊ရာဂ၌၊ အာဒိနဝံ၊အပြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခနေန၊ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ ယထာဝုတ္တပကာရေဟိ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိကုန်သော၊ သိလသံဝရာဒိဟိ၊သီလသံဝရအစ ရှိကုန်သော၊ သံဝရေဟိ၊သံဝရတရားတို့ဖြင့်၊ သဝိညာဏကာဝိညာဏ ကောသု၊အသက်ရှိသည် အသက်မရှိသည်ဖြစ်ကုန်သော။ဝတ္ထု။သု၊ဝတ္ထု၊ တို့၌၊အသုဘသညာယစ။ အသုဘသညာဖြင့်လည်း၊ ထောက်သောကဲ့၊ အနည်းငယ်အနည်းငယ်၊ရာဂံ။ကာမရာဂကို။ သမုဒ္ဓိန္နန္တော။ကောင်းစွာ ဖြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အနာဂါမိမဂ္ဂေန။အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊အနုဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဥဒ္ဓိန္နတိ၊ဖြတ်၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေနစ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ကား၊ တတော။ ထိုအနာဂါမိမဂ်မှ၊ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသော ရာဂကို၊ဥဒ္ဓိ န္နတိ၊ဖြတ်၏၊ ပဇ္ဇေ၊ ရှေးဦး၊ ဝတ္ထုပကာရေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြား ဖြင့်သာလျှင်၊ ဥရေ၊ဖြောင့်သည်၊ဖီလျှံ၊ အပေါင်းဖြစ်သော၊ ပုရောဏံ၊ ကာလရှည်လျားသော၊ တစံ၊ အရေကို၊ ဇဟာတိ။ စွန့်သိသကဲ့သို့၊ တတာ၊ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဩရပါရံ၊ ဤမှာဘက်ဘဝလား လတ္တံ့သောထိုမှာဘက်ဘဝကို၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်နိုင်၏။ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဘဂဝ တာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အရဟတ္တနိကူဋေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအ ထွဋ်တပ်တောင်မှုသဖြင့်၊ ဩသာဂါထာ၊ ဤဂါထာကို၊ ဒေသိတာ၊ဟော တော်မူအပ်၏။ ဒေသနာ ပရိယောသာနေစ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌ လည်း၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊တည်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒုတိယဂါထာ၏ အဖွင့်အပြား တည်း။ ။

ယောတဏှာမုဒန္တိ ဒါတိ ကြွေ။ ယောတဏှာမုဒန္တိ ဒါဟူ သောဤဂါထာ ခဲ့ဥပတ္တိ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကာ။ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဘဝဝါ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဂဠုရေယ၊ ဂဠုရောအမည် ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ခေါကန်၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ တဏှာဝသေနေဝ၊ တဏှာ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံ၏၊ ဘဝဝါ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုဆန္ဒကို၊ ဝိဒိတ္တွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣတိ ဣတိ ဘာသိ ဟု ဘုရား ထောက်၊ အာဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယာ ဒဠ္ဘာတိ၊ အကြင်တရား သဘောသည်၊ တဿတိ၊ အာရုံ၌ တပ်မက်မောတတ်၏၊ ဣတိ တဿ ဘာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ ဒဠ္ဘာတိ၊ ထိုတရား သဘောသည်၊ တဏှာ၊ တဏှာမည်၊ ဟိ သစ္စံ၊ မုန်၏၊ သာ၊ ထိုတဏှာသည်၊ ဝိသယေ၊ အာရုံ၌၊ တိဏ္ဍိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့၊ နဥ ပေတိ၊ မရောက်တတ်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည် လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေါ၊ ထိုတဏှာဟူ သော စကားသည်၊ ကာမ ဘဝ ဝိဘဝ တဏှာနုံ၊ ကာမတဏှာ ရူပတဏှာ အရူပတဏှာ တို့၏၊ အဓိ ဝစနံ နာမံ၊ အမည်တည်း။ သရိတဗ္ဗံ၊ သရိတံဟူ သည်ကား။ ဂတံ ပဝတ္တံ ဖြစ် တတ်သော၊ ယာ ဝ ဘဝ ဂ္ဂံ။ အထက်ဘဝဂိုဏ်အောင်။ အဇ္ဈောဂ္ဂဠှိတ္တာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဝိုတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိလေ သရဏံ ဟူ သည်ကား။ သီလ ဂါထာ ထား ရှိ၍ လျှင်စွာ အာရုံပြုသ ဖြင့် သွား သော။ သမ္ဘဝ ကာ ရဏ္ဍိ၊ အလုံးရုံ အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဘော်တဲ့ ထိုတဏှာကို။ ။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝိသာလံ၊ ကျယ်စွာသော အပြင်ရှိသော။ ဒုပ္ပ ရိ၊ ပြည့်နှင်ခဲလှသော၊ ဣဒ္ဓံ၊ အလိုကြီးသော၊ ဝိသဋ ဂါမိနီ၊ အနှံ့သွားလေ့ရှိသော၊ တံ၊ ထိုတဏှာကို၊ ယော စ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ အနုဂိဒ္ဓါ၊ တပ်မက်ကုန် ၏၊ တေ၊ ထိုတပ်မက်သောသူတို့သည်၊ စက္ကဝါဠိနော၊ သံသရာစက်ကို

ဆောင်ရွက်ကုန်သည်၊ဟောကုန်၊ ဖြစ်ကုန်၏။ဤတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ တဏှာ။တဏှာသည်၊ ဒုတိယော။ နှစ်ယောက်ခြောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားတည်း၊ ဒိဋ္ဌမဗ္ဗါနုံ၊ရှည်စွာသောအဓွန့်တို့ပတ်လုံး။ သံသာရံ သံသရေ့ဟော။ ကျင်လည်သော ဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ ဣတ္ထတ္တာဝညထာဘာဝံ။ ကာမဘဝ၀ိဘ၀ပါ၀ပဘ၀၌ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော။သံသာရံ၊တပြောင်းပြန် ပြန်ဖြစ်ခြင်းကို၊နာ်တိ၀ တ္တိ၊မလွန်နိုင်ချေ။ဤတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ ။ မဟာရုဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ အတိတ္တော။ရောင့်ရဲခြင်းမရှိသော၊ လော ကော၊လူအပေါင်းသည်၊ တဏှာဒါသော။ တဏှာ၏ကျွန်ဖြစ်၍၊ ဥဒေနော၊ ယုတ်၏။ဤတိစ။ဤသို့လည်းကောင်း၊ဝေ်။ဤသို့၊အာဒီနဝ၀ပစ္စ၀ေက္ခနေနစ၊ အကြစ်ကို ဆင်ခြင်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တပကာရေဟိ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောအကြောင်းရှိကုန်သော။သိလသံ၀ရာဒိဟိစ။ သိလသံ၀ရအစရှိသည်တို့ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယောဘိက္ခု။အကြင်ရဟန်းသည်။ ထောက်ထောက်၊ အနည်းငယ်အနည်းငယ်၊ဝိသောသယိတ္တာ၊ခြောက်စေ၍၊အရေဟတ္တာမဂ္ဂေ နေ။အရေဟတ္တာမဂ်ဖြင့်၊အသေသံ၊အကြွင်းမဲ့ဥဿုက္ကိ၊ဖြတ်၏။သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ တဏှံ ယေ၀ခေ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ သဗ္ဗပ္ပကာရံ၀ိ၊ အလုံးစုံအကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ဩဠရိကံ၊အရှုတ္တဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ ဖြစ်သောရာဂကို၊ဗဟောတိ၊ပယ်စွန့်နိုင်လေ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ။ ဒေသနာတော်၏ အာဆုံး၌၊ သောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တေ။ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊တည်လေ၏။ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်တတိယ ဂါထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း ။

ယောမာန မုဒဇ္ဇဓိတိဏ္ဏော။ ယောမာန မုဒဇ္ဇဓိဟူသော ဤဂါထာ၌ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊အာဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သာ၀တ္ထိယံ၊သာ၀တ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။အာဠ ဝကော၊ဝယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ရေဟန်းသည်၊ဂဂ်ါတိရေ၊ ဂဂ်ါမြစ်နား၌၊ဝိဟရေ့ဟော။ နေသည်ရှိသော်၊ ဂိမှကာလေ၊နွေကာလ၌၊ အပ္ပေါဒကေ၊ နည်းသောရေရှိသော၊သောင်္ဂြိုး၊ထုံးအိုင်၌၊ကတံ၊ခင်းခြင်းကိုပြုအပ်သော နဒ္ဒသောတုံ၊ကျ။ဖြင့်ပြီးသောတံတား၊ကို၊ပန္ဓာ၊နောက်မှ။ အာ၀ဇ္ဇေ၊လော သော၊ မပေါ၊ဟောစေ၊ပြင်းသောရေအယဉ်ဖြင့်။ ဝယ္ယမာနံ၊မျှောသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍။သခ်ါရာ။သခ်ါရတရား၊တို့သည်၊အနိစ္စာ၊အမြဲမရှိကုန်၊ဒုက္ခ၊ ဤသို့၊သံ၀ိဂ္ဂေါ၊ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊အဒ္ဒသ၊တည်၏။စသော၊ထိုရဟန်း ၏။အမ်ဗ္ဗာသယံ၊အလိုဆန္ဒကို၊ဝိဒိတ္ဝာ၊သိတော်မူ၍၊ ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရား

သည်။ယောမာနမုဒဇ္ဇဓိအသော်(ပ)တံဝုရာဏန္တိ။ ယောမာနမုဒဇ္ဇဓိအ
သော်(ပ)တံဝုရေကံဟူသော။ဆွမ်ကြွာသာဂါထံ။ဤကြွာသာဂါထာ
ကို။အာဘာသိ။ဟောတော်မူ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်။သုဒ္ဓ
လံ၊အလွန်အားနည်းသော၊နဋ္ဌသောတုံ၊ကျ။ဖြင့်ပြီးသောတံတား၊ကို၊မဟော
ဃော၊ဖြင်းသောရေ၊အယဉ်သည်၊အသော်၊အကြင်းမဲ့ဥဒဇ္ဇဓိဆွဲ၊ဖျက်
ဆီးသကဲ့သို့။တထာ၊ထို၊အတူ၊မာန်။ကိုးပါး၊အပြား၊ရှိသောမာန၊ကို၊အသော
သံ၊အကြင်းမဲ့ဥဒဇ္ဇဓိ၊ဖျက်ဆီးသည်ဖြစ်ခဲ့။သောဘိက္ခု၊ထို၊ရဟန်းသည်။
တသ္မိံ ယောဝေဏော၊ထို၊ဝဏ္ဏဝင်ယျင်ဥရုဝေါ။နဂါးသည်၊ဖြိုဏ်း၊အဟောင်း
ဖြစ်သော၊ ဝုရာဏံ။ကာလရှည်လျှားသော၊တစ်။အခေါ်ကို။ ဇဟာတိဆွဲ၊
စွန့်ဘိသကဲ့သို့။သြရေပါရံ၊သြရေ၏ကမ်းဝဋ္ဌတာဂိယသံယောဇဉ်ကို၊ဇဟာ
တိ၊ပယဝိစွန့်၏။ ။တဏ္ဍု၊ထို၊ဂါထာ၌။ မာနောတိ။ မာနောဟူသည်ကား။
ဇာတိအာဒိဝတ္ထုကော၊ဇာတိအစရှိသည်အကြောင်းရှိသော။စေတသော၊
စိတ်၏။ဥဏ္ဏမာနော။တက်ကြွသောမာနတည်း။အဟံ၊ငါသည်။သေယျော
ဖြတ်သည်၊ အသို့ဖြစ်၏။ ဆုတိမာနော၊ ဤသို့သောမာန လည်း၊ကောင်း
အဟံ၊ငါသည်၊ သဒိသော၊တူမျှသည်၊ အသို့ဖြစ်၏။ ဆုတိမာနော၊ဤသို့
သောမာနလည်း၊ကောင်း။ အဟံ၊ငါသည်၊ဟီနော၊ယုတ်သည်၊ အသို့ဖြစ်
၏။ ဆုတိမာနော၊ဤသို့သောမာနလည်း၊ကောင်း။ဆုတိဧဝံ။ဤသို့။ တိဝိဓော
သုံးပါး၊အပြား၊ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝုန၊တဘန်၊သေယျသ။ဖြတ်သော
သူ၊အား၊အဟံ။ ငါသည်။ သေယျော။ ဖြတ်သည်၊အသို့ဖြစ်၏။ဆုတိမာ
နော။ ဤသို့သော မာန လည်း၊ကောင်း။ သေယျသ။ ဖြတ်သောသူ၊အား။
အဟံ။ငါသည်။ သဒိသော၊တူမျှသည်၊အသို့ဖြစ်၏။ ဆုတိမာနော။ဤသို့
သောမာနလည်း၊ကောင်း။ သေယျသ။ဖြတ်သောသူ၊အား။အဟံ၊ငါသည်။
ဟီနော၊ ယုတ်သည်၊ အသို့ဖြစ်၏။ ဆုတိမာနော၊ဤသို့သော မာနလည်း
ကောင်း။သဒိသသ၊တူမျှသောသူ၊အား။ အဟံ၊ငါသည်၊သေယျော၊ဖြတ်
သည်၊ အသို့ဖြစ်၏။ ဆုတိမာနော၊ဤသို့သောမာန လည်း၊ကောင်း၊ သဒိ
သသ၊တူမျှသောသူ၊အား။ အဟံ၊ငါသည်၊သဒိသော၊တူမျှသည်။ အသို့
ဖြစ်၏။ဆုတိမာနော၊ဤသို့သောမာနလည်း၊ကောင်း၊သဒိသသ၊တူမျှသော
သူ၊အား။အဟံ၊ငါသည်။ ဟီနော၊ယုတ်သည်၊ အသို့ဖြစ်၏။ ဆုတိမာနော။
ဤသို့သောမာန လည်း၊ကောင်း။ ဟီနသ၊ယုတ်သောသူ၊အား။ အဟံ၊ငါ
သည်၊သေယျော၊ဖြတ်သည်။ အသို့ဖြစ်၏။ ဆုတိမာနော၊ဤသို့သောမာန
လည်း၊ကောင်း။ ဟီနသ၊ယုတ်သောသူ၊အား။အဟံ၊ငါသည်၊သဒိသော၊

တူမျှသည်၊ အတ္တိုးဖြစ်၏။ ဣတိမာနော၊ ဤသို့သောမာန လည်းကောင်း၊ ဟိနသ၊ယုတ်သောသူအား၊ အဟံ၊ငါသည်။ဟိနော။ယုတ်သည်။အတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိမာနော၊ဤသို့သောမာနလည်းကောင်း။ဣတိ၎ငေါ်၊ဤသို့၊ နဝိ ဝေ၊ကိုးပါးအပြားရှိသော၊မာနော၊မာနသည်၊ ပဟာတိ၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗပုဂ္ဂ လံပိ၊အလုံးစုံအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တံမာနံ။ထိုမာနကို၊ယေနမာ နေန၊ အကြင်မာနဖြင့်။ မတ္တာသေ၊မာန်ခက်ထန်ကုန်အံ့၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါ တို့သည်။ဒုက္ခတိ၊ဒုက္ခတိဘုံသို့။ ဝဏ္ဏန္တိ၊သွားကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာနယေ နစ၊ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ထိုမာနခွဲ၊ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခနေနစ၊ဆင်ခြင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တပကာရေ ဟိ၊ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော၊သိလသံဝရာဒိဟိစ၊သီလသံဝရ အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ယောဘိက္ခု။အကြင်ရဟန်းသည်၊ယော ကံယောကံ၊ အတန်ယေအတန်ယေ။ ဝေဒေန္တော။ဖျက်ဆီးသည်ဖြစ်၍၊ ဘိ လေသာနံ။ကိလေသာတို့၏။ အဗဟလဒုဗ္ဗလတ္တာ၊အားမကြီးနိုင်သည်ဖြစ်၍ အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဠေသေတုံသဒိသံ။ ကျ။တံတားနှင့်တူ သောကိလေသာတည်းဟူသောမာနကို၊ လောကုတ္တရေမဂ္ဂေနံ။လောကုတ္တ ရာတရားတို့၏၊ အတိဗလတ္တာ။ အလွန်အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာစသဒိသေန။ဖြင်းသောရေအယဉ်နှင့်တူသော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။အသေသံ၊အကြွင်းမရှိ၊ ဥဒဗ္ဗဟိ။ဖျက်ဆီး၏၊အနဝသေ သပဟာနဝေန။အကြွင်းမရှိပယ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိန္တော။ဖြတ် သည်ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ။ဖျက်ဆီး၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ပေါ တိ၊ဖြစ်၏။သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ တတ္ထ ယောဝ၊ကောထိုခဏာ၌ပင် လျှင်။သဗ္ဗပုဂ္ဂလေ၌ အလုံးစုံအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဩရေပါရံ။ အစ္ဆရိယဗ္ဘုတဝိဒ္ဓလက္ခဏာရှိသောမာနကို။ ဇဟတိ၊ပယ်စွန့်၏၊ ဒေသနာပရိ ယောသာနေ။ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊အရ ဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌိတော၊တည်၏။

ယောနာဠကမာတိ။ ယောနာဠကမဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊အာဘယ်နည်း။ဣဓ၊ဤသာဂါထာယစ၊ဤဂါထာ၏ လည်းကောင်း။ ဣတော၊ဤဂါထာ၌၊ ပဌာနံ။နောက်ခံဖြစ်ကုန်သော၊ ဒွါဒ သန်း၊တဆဲ့နှစ်ဂါထာတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းဝတ္ထုသည်၊ ကောယေဝ။ ဘုရားသည်သာတည်း၊ ဂေါ်၊တပါးသော၊သမယံ၊အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိဖြည်း၌၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊ တေန

ခေါ်ပနသမယေနု၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အဠာနော၊ မိမိ၏၊ ဓိတာယား၊ သမီးအား၊ ဝါရေယျ၊ ပေးစေး ထိမ်းမြားအံ့သော အလျှည့်သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ထင်သည်ရှိသော်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိ စိန္တေသိ။ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ကေနစိ၊ တစုံတယောက် သော၊ ဝ သလေန၊ သူယုတ်သည်၊ အပရိဘုတ္တသ၊ သုံးဆောင်ဘူးသည် မဟုတ်သော၊ ဝုဠ္ဍေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဒါရိကံ၊ သတ္ဌိသမီးကို၊ အလက်ရိတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ ပတိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပေသိဿာမိ၊ ပို့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ အန္တေ ဗောဟိရေ၊ မြို့ တွင်းမြို့ပြင်၊ သာဝတ္ထိ။ သာဝတ္ထိမြို့ကို၊ ဝိစိနန္တော၊ လှည့်ပတ်ရှာပွေသော်၊ အပရိဘုတ္တပုပ္ဖံ၊ လူတို့မသုံးဆောင်ဘူးသော၊ ကိဉ္စိ။ တစုံတခုသော်လည်း ပုပ္ဖံပိ၊ ပြောက်ပန်းကိုမျှလည်း၊ နာဒ္ဒသ၊ မမြင်လေ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ဗဟုလေ၊ များစွာကုန်သော၊ ရတ္တကဇာတိယေ၊ သောက်ကြွေးသော သဘောရှိ ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာဒါရေ၊ ကေ၊ ပုဏ္ဏားသူငယ်တို့ကို၊ သန္ဓိပတိတော။ အညိ အညွှတ် စည်းဝေးသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧတေ၊ ထိုသူငယ်တို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုန္ဓိ သမီး၊ မေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ အဝသံ။ မရှောင်မယွင်း၊ သမ္ဗဟုလော သု၊ များစွာသော သူငယ်တို့တွင်၊ ကော စိ၊ တစုံ တယောက်သော သူသည်၊ ဇာနိသတိ၊ သိလတ္တံ့။ ဣတိ မတ္ထိ၊ ဣသို့မှတ်ထင် ၍၊ ပုန္ဓိ၊ မေး၏၊ တေ၊ ထိုသူငယ်ပုဏ္ဏား တို့သည်၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ဥပဂဏ္ဍန္တော၊ နီပ်စက်ဖြောက်ရယ်ပြုလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဒေါ့ပုဏ္ဏား လောကေ၊ လောကဌ်၊ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်၊ အပရိဘုတ္တ ပုပ္ဖံ၊ မသုံးဆောင်ဘူးသော ပန်းသည်၊ ဥဒုမ္ဗရပုပ္ဖံ နာမ၊ ရေသဖန်းပွင့်မည်၏၊ တေန၊ ထိုရေသဖန်းပွင့်ဖြင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဓိတရံ၊ သမီးကို၊ အလက်ရိတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ ပတိကုလဿ၊ လင်အား၊ ဒေဟိ၊ ပေးစေ၊ လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌၊ ကာလဿေव၊ စောစောကလျင်၊ ဝဠ္ဘာယ၊ ထ၍၊ ဘတ္တဝိဿဋ္ဌိ။ ထမင်းစားသောအခါ အရင်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ အစိရေ ဝတိယာ၊ အခိုရေ ဝတိ အမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဥဒုမ္ဗရ ဝနံ၊ ရေသဖန်းတောသို့၊ ဂတ္တာ၊ သွား၍၊ ကေမေကံ၊ တပင်တပင်စီ ဖြစ်သော၊ ရုက္ခံ၊ သဖန်းပင်ကို၊ ဝိစိနန္တော၊ ရှာပွေသည်ရှိသော်၊ ဝုပ္ပဿ၊ သဖန်းပွင့်၏၊ ဝဏ္ဏမတ္တံပိ၊ အသွေးမျှကိုလည်း၊ နာဒ္ဒသ၊ မမြင်လေ၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ မရ္ဓုနိ ကေ၊ နေမှန်းတည့်သော အခါသည်၊ ဝိတိဝတ္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ ဒုတိယ

တိရံ၊ နှစ်ရပြောက်သော ထိမှာဘက်ကမ်းသို့၊ အဂမယပိ၊ သွားလေ၏။ တတြစ။ ထိမှာဘက်ဦးကား။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊အညတရသို့။အမှတ်မရှိတရုသော၊မနုဿ၊နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော၊ ရက္ခမူလေ၊ ရေသဖန်းပင်ရင်းခံ၌ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့ခိုနေခြင်းကို၊ နိသိန္နော၊နေသည်ဖြစ်၍။ကမ္ဘဋ္ဌာန်၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊မနသိကရောတိ၊နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု၏။သော၊ထိပုဏ္ဏားသည်၊တဝ၊ထိရဟန်း၏နေရာသို့ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ မနသိကရိတ္တာ၊နှလုံးသွင်း၍။ သကိं၊တကြိမ်၊ နိသိဒိတ္တာ၊ထိုင်၍။ သကိं၊တကြိမ်၊ ဥက္ကာ၊ဦးကော၊ဆောင့်ကြောင့် နေသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ သကိं၊တကြိမ်၊ ဌတ္တာ၊ရပ်၍။ တံရုက္ခံ၊ထိသဖန်းပင်ကို၊ သဗ္ဗသောခါဝိဒူပပတ္တိန္တိ ရေသု။ အလုံးရုံသောအခက်အဌအရွက်ကြားတို့၌ဝိဝိနေ့ကြော၊ရုံစမ်းရှာဖွေသော်၊ ကိလမတိ၊ပင်ပန်း၏။ တတော၊ထိနောင်ဖျားနံ၊ထိပုဏ္ဏားကို၊သောဘိက္ခု၊ထိရဟန်းသည်ဗြာဟ္မဏ၊ဒိုဝုဏ္ဏား၊ကိုမဂ္ဂသိ၊ အာဘယ်ကို ရှာဖွေသနည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ သော၊ထိပုဏ္ဏားသည်။ ဥဒုမ္ဗရဝုက္ခံ၊ရေသဖန်းပင်ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဂဝေသာမိ၊ ရှာ၏၊ဟူတိ၊ဤသို့။ဝုတ္တော၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ဗြာဟ္မဏ၊ဒိုဝုဏ္ဏား၊လောကော၊ လောကဒ္ဓိ၊ဥဒုမ္ဗရဝုက္ခံ နာမ၊ရေသဖန်းပင်မည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဝေါ၊စနံ၊ဤသဖန်းပင်ရှိ၏ဟူသောစကားသည်၊ရေသာ၊ချက်ယွင်းသောစကားတည်း။ တွံ၊သင်သည်၊မာဂဝိလမ၊မပင်ပန်းလေလင့်၊ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏။ (အဃ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿတိက္ခဏော၊ ထိရဟန်း၏၊ အစ္ဆာသယံ၊အလိုဆန္ဒကို၊ ဝိဒိတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊ ဩဘာသံ၊ အရောင်ကို၊ မုဉ္စိတ္တာ၊လွှတ်တော်မူ၍၊ သမုပ္ပန္နသမန္နာဟာရဇဟုမာနုဿ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သဖြင့် ကောင်းစွာ ဆောင်အပ်သော မျှားစွာဖြတ်နိုးအပ်သောရဟန်းအား၊ ယောနဗ္ဗဂမာဘာဝေ သုသာရန္တိ၊ယောနဗ္ဗဂမာဘာဝေ သုသာရံ၊အစဉ်ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာ၊အလုံးစုံသောဂါထာတို့ကို၊ ဝတ္ဌဗ္ဗာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။တတ္ထ၊ထိဂါထာတို့တွင်၊ ပဌမဂါထာယ၊ပဌမဂါထာ၌။ တာ ဝ၊ရှေးဦးစွာ။ အဗ္ဘော။ အနုကံပို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ နဗ္ဗဂမာတိ၊ နဗ္ဗဂမာ ဟူသည်ကား၊ နာဝိဂန္ဓိ၊ မရ။ ဝါ၊တနည်းကား၊ နာဝိဂန္ဓတိ။ မရ၊ဘဝေသုတိ၊ဘဝေသုဟူသည်ကား၊ကာမရူပါရူပသညီအသညီနေ ဝသညီနာသညီ၊ကေဝေါကာရုစတုဝေါကာရုပဉ္စဝေါကာရုဘဝေသု၊ကာမ ဘဝရူပဘဝအရူပဘဝသညီဘဝအသညီဘဝနေဝသညီနာသညီဘဝ ၊ကေဝေါကာရုဘဝစတုဝေါကာရုဘဝပဉ္စဝေါကာရုဘဝတို့၌။ သသ္ဒန္တိ၊

သောရံ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာဝေါ်ပြိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ အတ္တဘာဝ်။အတ္တဘောဝ၏အဖြစ်ကို၊ဝိဝိနဿ္ဒိ၊ဝိဝိနံဟူသည်ကား။ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဝဝေသန္တော၊ရှာဖွေသည်ရှိသော်။ ဝုဗ္ဗမိဝဥ္ဇနမ္ဘဝေသူတို၊ဝုဗ္ဗမိ ဝဥ္ဇနမ္ဘရေသုဟူသည်ကား။ဥဒုမ္ဗရရကျွေသု၊ရေသဖန်းပင်တို့၌၊ဝိဝိနန္တော၊ ရှာဖွေသော။ ဇသေသောပြာဟ္ဝဏောဝ၊ ဤဝုဏ္ဏားသည်။ နဗ္ဗဂမာယဃသာ၊ မရှိနိုင်သကဲ့သို့။ ဇေါ်တဃာ၊ထိုအတူ။ ယောဂါဝစရောဝိ၊ ယောဂါဝစရ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ပညာယ၊ပညာဖြင့်။ ဝိဝိနန္တော၊ရှာဖွေသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗဘဝေသု၊ အသုံးစုံသောဘဝတို့၌၊ ကိဉ္စိသာရံ၊တစုံတခုသောအနှစ် သာရကို၊ နဗ္ဗဂမာ၊မရှိနိုင်လေရာ၊အာသာရုကတ္ထေန၊အနှစ်သာရမရှိသည် ၏အဖြစ်ဖြင့်၊တေမ္ပေ၊ထိုဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောတရားတို့ကို၊အနိစ္စတောစ၊ အနိစ္စအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အနတ္တတောစ၊ အနတ္တအားဖြင့် လည်း ကောင်း။ ဝိပဿတ္တော၊ဝိပဿနာရှုသော၊ သော၊ထိုယောဂါဝစရဝုဂ္ဂိုလ် သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်။ လောကုတ္တရေမဂ္ဂေ၊လောကုတ္တရာတရား တို့ကို၊အဓိဂန္တ္ဝါ၊ရသည်ဖြစ်၍။ ဥရဂေါ၊နဂါးသည်။ ဇိဏ္ဏံ၊ဆွေးမြေ သော၊ပုရာဏံ၊အဟောင်းဖြစ်သော။ တစံ၊အဝေကို၊ဇဟာတိ၊ဖယောက်ပစ်စွန့် သကဲ့သို့။ တထာ၊ထိုအတူ၊သြဂေပါရံ၊ဤမှာဘာဝ်ဘာဝ ထိုမှာဘာဝ်ဘာဝ ကို၊ဇဟာတိ၊စွန့်၏၊ဣတိအယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊အတ္ထေယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာတည်း၊အဝသေသဂါထာသုပန၊ ကြွင်းသောဂါထာတို့ ၌ကား။ ယောဇနံ၊အနက်ယောဇနာခြင်းကို၊ အကတ္တာ၊မပြုမူ၍၊ ဝိသေသ မတ္တမေဝ၊ အထူးမျှကိုသာလျှင်၊ မယံ၊ငါတို့သည်။ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့၊ ယသ္သ နုရတောနသန္တိ်ကောပါ၊ဣတိဘဝါဘဝတဏ္ဍိတိ၊ကြောတိ။ ယသ္သ နုရတောနသန္တိ်ကောပါ၊ဣတိဘဝါဘဝတဏ္ဍိတိ၊ကြောဟူသော ဤဂါထာပုဒ်၌၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊အယံအနုရသဒ္ဒေါ၊ဤအနုရသဒ္ဒါသည်၊ နုဒိတိခေ့၊ဖြစ်နှင်း၌လည်းကောင်း။ သုသာဏ္ဏာနေ၊ကောင်းစွာ ရုဝေးရာ အရပ်၌လည်းကောင်း။ သဘာသုစ၊သဘင်တို့၌လည်းကောင်း၊ဝေဝိကာ သုစ၊ခရီးတို့၌လည်းကောင်း။ ဇနာ၊လူတို့သည်၊ သက်မွှ၊ပေါင်းရုံး၍၊ မဗ္ဗ၊ ဂါ၏ လည်းကောင်း၊ တွဗ္ဗ၊သင်၏ လည်းကောင်း။ အနုရံ၊ အကြောင်း ကို၊ မဇ္ဈေ့ဇ္ဈေ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏၊ ။အပ္ပမတ္တကေန၊ အနည်းငယ်မျှသော ဝိသေသာဓိဂမေန၊ အထူးကို ရသဖြင့်။ အနုရာ၊အလယ်၌၊ ဝေါသာနံ၊ ဆုံးခြင်းသို့။ အာပါဒိ၊ရောက်၏၊ကောဓော၊အမျက်သည်၊ အနုဏ္ဍဇနေန၊ အကျိုးမရှိသည်ကို ဖြစ်စေတတ်သော သဘောရှိ၏။ ကောဓော၊အမျက်

သည်။စိတ္တပကောပနော။ စိတ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ အနန္တရတောဝ၊အမျက်ကြောင့်။ ဘယံ။ ဘေးသည်။ ဓာတုံ၊ဖြစ်၏။ တံ၊ထိုဘေးဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဇနော၊လူအပေါင်းသည်။ နာဝဇ္ဈတိ၊မသိတတ်လေ၊ ။ဣတိဧဝံ၊ဤသို့။ ကာရဏာဝေမဇ္ဈစိတ္တာဒီသု။ အကြောင်းဟူသော အနက်အလယ်ဟူသော အနက်စိတ်ကိုဟောသောအနက်အစရှိကုန်သော။ သမ္ဘဟ္ဘလေသု၊များစွာကုန်သော၊အကြွေသု၊အနက်တို့၌။အနန္တရသဒ္ဒေါ၊အနန္တရသဒ္ဒါသည်။ဒီသတိ၊ထင်၏။ဟေဝပန၊ဤဂါထာ၌ကား။စိတ္တေ၊စိတ်၌၊ဒီသတိ၊ထင်၏၊ယတောအကြင်ကြောင့်။ ယာသနန္တရတော နသန္တိကောပါတိ။ ပာသနန္တရတော နသန္တိကောပါဟူသည်ကား။တတိယမဂ္ဂေနဲ့သုံးကြိမ်မြောက်သောအနာဂါမိမဂ်သည်။ သမ္ဘတိတတ္တာ၊နုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယာသ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊စိတ္တေ၊စိတ်၌၊ကောပါ၊အမျက်တို့သည်၊နသန္တိ၊မရှိလေကုန်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဘဝေါတိ၊ဘဝေါဟူသည်ကား။ သမ္ဘတ္တိ၊ဖြည့်ဖုံခြင်းတည်း။ ဝိဘဝေါတိ၊ဝိဘဝေါဟူသည်ကား။ ဝိပတ္တိ၊ပျက်စီးခြင်းတည်း။ တထာ၊ထိုမှတပါး။ ဘဝေါတိ၊ဘဝေါဟူသည်ကား၊ဝုဏ္ဏိ၊ပွါးစီးခြင်းတည်း။ ဝိဘဝေါတိ၊ဝိဘဝေါဟူသည်ကား။ ဟာနိ၊ယုတ်ခြင်းတည်း။ဘဝေါတိ၊ဘဝေါဟူသည်ကား၊သဿတံ၊သဿတဒိဋ္ဌိတည်း။ ဝိဘဝေါတိ၊ ဝိဘဝေါဟူသည်ကား။ ဥစ္ဆေဒေါ၊ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတည်း။ဘဝေါတိ၊ဘဝေါဟူသည်ကား၊ဝုညံ၊ကုသိုလ်တည်း။ဝိဘဝေါတိ၊ ဝိဘဝေါဟူသည်ကား၊ပါပံ၊အကုသိုလ်တည်း။ဝိဘဝေါအာဘဝေါတိ၊ဝိဘဝေါအာဘဝေါဟူသည်ကား။ အတ္ထတောဝ၊အနက်အားဖြင့်။ ဂေမေဝ၊ဟူသည်သာလျှင်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့် ဣတိဘဝါဘဝတဏ္ဍဝိတိဝတ္ထောတိဧဝ၊ ဣတိဘဝါဘဝတဏ္ဍဝိတိဝတ္ထောဟူသောဤဝုဒ္ဓိ၌၊သမ္ဘတ္တိဝိပတ္တိဝုဒ္ဓိဟာနိသဿတုစ္ဆေဒဝုညပါပဝေသနုပြည့်ဖုံခြင်း ပျက်စီးခြင်း ပွါးစီးခြင်းယုတ်ခြင်း သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အနေကပ္ပကာရာ၊ တပါးမကများသောအပြားရှိသော၊ ယာသောဘဝါဘဝတာ။ အကြင်ဘဝ အဘဝ၏ အဖြစ်ကို၊ဘဝဝတာ။မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုစ္စတိ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊စတူတိဝိ၊လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။မဂ္ဂေဟိ၊မဂ်တို့ဖြင့်၊ ယထာသ ဣဒံ၊ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊တေနတေနနယေန၊ထိုထိုသောနည်းဖြင့်၊တံ ဣတိ ဘဝါဘဝတဏ္ဍ၊ထိုမှဤမှဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော်ထိုသမ္ဘတ္တိဘဝဝိပတ္တိဘဝကိုလည်း၊ဝိတိဝတ္တေ၊လွန်နိုင်လေ၏။ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊အတ္ထေ၊အနက်ကို၊

ဥာတပ္ပေါ၊သိအာဝ်ဏ်။ ။ယာသပိတက္ကာတိတ္ထေ၊ယာသပိတက္ကာဟူသော ဤပုဒ်၌၊ယသဘိက္ခုနော၊အကြင်ရဟန်းအား။တယော၊သုံးပါးကုန်သော၊ ကာမ ဗျာပါဒပိတိ သာပိတက္ကာ၊ ကာမပိတက်ဗျာပါဒပိတက်ပိတိ သာ ပိတက်တို့ လည်းကောင်း၊ တယော၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဥာတိဒေါပဓါဝါမ ပိတက္ကာ။ ဥာတိပိတက် ဒေါသုဒ်ပိတက် ဂါမပိတက်တို့ လည်းကောင်း၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပရာနုဒ္ဒယတာပဋိသံယုတ္တလောဘ သက္ကာရ သိလောကအနုဝညတ္တိ ပဋိသံယုတ္တပိတက္ကာ၊ သူတပါးကို သနားသည်၏ အာဂြစ်နှင့်စပ်လျဉ်သောပိတက်လောဘ်သပ္ပကာအကျော်အစော်ကိုင်ခဲ့သော ပိတက်မထိမဲ့ဖြင်ပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်သောပိတက်တို့လည်းကောင်း နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ဇေတေပိတက္ကာ၊ထိုပိတက်တို့ကို၊သမန္တာဘဒ္ဒိကာ၊ထက် ဝန်းကျင်ကောင်းသော ဂေါဝါထာ၌၊ဝတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း ဖြင့်။တဏ္ဍတဏ္ဍ၊ထိုထိုအရာ၌၊အာဒီနဝံ၊အကြစ်ကို၊ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ဆင်ခြင် ၍၊ပဋိပက္ခဝဏ္ဏာနေနေ။ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုပိုင်းခြားမှတ်သားသဖြင့်။တဿ တဿ၊ထိုထိုသောဝုဋ္ဌိလိ်အား၊ ပဟာနသမဏ္ဍေတိ၊ပယ်ခြင်းဌါစွမ်းနိုင် ကုန်သော၊တိပိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ဟေဋ္ဌိမမဂ္ဂေပိစ။ အောက်၌ဖြစ်သော မဂ်တို့ဖြင့်လည်း၊ဝိရူသိတာ၊ဗျက်ဆိုးအပ်ကုန်၏။သန္တာပိတာ၊ပူပန်စေအပ် ကုန်၏၊ ဒဗ္ဗာ၊တိုက်ဗျက်အပ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝိရူသေတွာစ၊ဗျက်ဆိုးစေပြီး၍လည်း။ အဏ္ဏတ်ံ၊ အဏ္ဏတ်တရားကို၊ အသေသာ၊အကြွင်းမဲ့၊ ဝိကပ္ပိတာ၊ဗျက်ဆိုးအပ်ကုန် ၏။နိယကဏ္ဍတ္တာဘူတော၊အတွင်းသန္တာန်၌အမြဲဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဇ ဇ္ဇနော၊ ပဝိ၏၊ခန္ဓသန္တာနေစ၊ခန္ဓာအစဉ်၌လည်းကောင်း။အဏ္ဏတ်ံဘူတော၊အဏ္ဏတ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊စိဇ္ဇော၊စိတ်၌လည်းကောင်း၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဝုန်း၊တာဘန်။နသ ဒ္ဒ ဝ ဏ္ဏိ၊မဖြစ်ကုန်း၊တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊အရဟတ္တမဂ္ဂေ ခဏ်။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။အသေသာ၊အကြွင်းမရှိ၊ဆိန္နာ၊ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဟိသစ်ံ။ ဗုဒ္ဓ၏၊ဆိန်ဏ်။ဖြတ်ခြင်းကို။ ဝိကပ္ပိတ ဏ္ဍ။ ဝိကပ္ပိတံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ယထာ၊ဥဒါဟရဏ်အဘာယ်နည်းဟူမူကား။ကပ္ပိတကောသမသာ္ကတိ၊ဖြတ် အပ်သောဆံမုတ်ဆိတ်ရှိသော်သူဟူ၍၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုစ္စတိယထာ၊ဆိုအပ် သကဲ့သို့။ဧवံတထာ၊ထိုအတူ။ဝိကပ္ပိတာ၊ဒိပဒသား၊ဝိကပ္ပိတာ၊ဟူသောဝုဒ် ၏၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ရှုတ်အပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ယသုဘာခါ၌။ ယောနစ္စသာရိတိတ္ထေ။ ယောနစ္စသာရိဟူသော ဤဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။

ယောနစ္စသာရိတိ။ ယောနစ္စသာရိဟူသည်ကား၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ နာတိဝေါ၊ ဝိရိယကိုလွန်စွာအားမထုတ်၊ နပစ္စသာရိတိ၊ နပစ္စသာရိဟူ သည်ကား၊နဿြတိယိ၊ဝိရိယကိုလည်းမလျော့၊ကိ ကောအတ္ထော၊အဘယ် သို့သောအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်၊ ပေါတိ၊ ဖြစ် သနည်းဟူမူကား၊ အစ္စာရဒ္ဓဝိရိယေန။ လွန်စွာ အားထုတ် လွန်းသဖြင့်၊ ဥဒ္ဓစ္စေ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းခို၊ ပတန္တော၊ ကျသည်ဖြစ်၍၊ အစ္စာသရတိ၊ ဝိရိယ ကိုလွန်စွာ အားထုတ်သည်မည်၏။ အတိသိတဝိလေန။ ဝိရိယကိုလျော့ သဖြင့်၊ကောသဇ္ဇေ၊ပျင်းရိခြင်းခို၊ပတန္တော၊ကျသည်ရှိသော်၊ပစ္စာသရတိ၊ ဝိရိယကိုလျော့သည်မည်၏၊တဿ၊ထိုမှတပါး။ ဘဝတဏှာယား၊ဘဝကို တပ်သောတဏှာဖြင့်။ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ ကိလမန္တော၊ ပင်ပန်းစေ သည်ဖြစ်၍၊အစ္စာသရတိ၊ဝိရိယကိုလွန်စွာအားထုတ်သည်မည်၏။ ကာမ တဏှာယ၊ ကာမတဏှာဖြင့်။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို၊ အနု ယုဉ္ဇန္တော။ အဓိဂတလဲလဲယှဉ်ခြင်းသည်၊ ပစ္စာသရတိ၊ ဝိရိယကိုလျော့ သည်မည်၏။သဿတဒိဋ္ဌိယာ၊သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့်။ အစ္စာသရတိ၊ဝိရိယကို လွန်စွာအားထုတ်သည်မည်၏။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယာ၊ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ပစ္စာသရ တိ၊ဝိရိယကိုလျော့သည်မည်၏၊ အတိတံ၊လွန်လေပြီးသောဘဝကို၊ အနု သောစန္တော။ အစဉ်ဝိုးရိမ်သည်ရှိသော်၊အစ္စာသရတိ၊ ဝိရိယကိုလွန်စွာ အားထုတ်သည်မည်၏။ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော ဘဝကို။ ပတိ ကင်္ခန္တော၊အာသန်တလဲလဲယုံမှားရှိသောသူသည်၊ ပစ္စာသရတိ၊ဝိရိယကို လျော့သည်မည်၏။ဝုဋ္ဌာနဒိဋ္ဌိယာ၊ဝုဋ္ဌာနဒိဋ္ဌိဖြင့်၊အစ္စာသရတိ၊ဝိရိယ ကိုလွန်စွာအားထုတ်သည်မည်၏။ အပရိဟာနဒိဋ္ဌိယာ၊အပရိဟာနဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ပစ္စာသရတိ၊ ဝိရိယကိုလျော့သည်မည်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတေ ဥဘောအန္တေ၊ထိုဒေယုတ်တရားနှစ်ပါးတို့ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ကြဉ်၍၊မဇ္ဈိမံ ပဋိပဒံ၊အလတ်ဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နစ္စသာရိ။ လုံ့လကိုလည်းအားမထုတ်လွန်း၊ နပစ္စသာရိ၊လုံ့လကိုလည်း မလျော့လွန်း၊ဣတိ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗံအစ္စ ဂမာဇ္ဈိမံပဋိပဒန္တိ၊သဗ္ဗံအစ္စဂမာဇ္ဈိမံပဋိပဒံ ဟူသည်ကား၊အရိယတ္တမဂ္ဂေါ သာနာယ၊အရိယတ္တမဂ်လျင်အသုံးရှိသော၊ မဇ္ဈိမာယ၊အလတ်ဖြစ်သော၊ တာယစပန ပဋိပဒါယ၊ ထိုသို့သော အကျင့်ဖြင့်ကား၊ ဝေဒနာသညာ ဝိတက္ကပ္ပဘဝံ၊ဝေဒနာသညာဝိတက်လျင် အမှန်ရှိသော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ ညမ်ါတံ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော၊ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊

သင့်မှီးအလုံးရုံသော၊ပပဉ္စ်၊ပပဉ္စတရေးကိုးအစွဂမားလွန်ကြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊အတိက္ကန္တောသမတိက္ကန္တော၊ကောင်းစွာလွန်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်လျှင်၊အကြွေး၊အနက်တည်း။

တဒန္တရဂ္ဂါထာယပန၊ထိုဂါထာ၏အကြားမဲ့သောဂါထာခို့ကား။ သင့်ဝိတထမိဒန္တိဥတ္တာလောကေတိ ဣဒေ။ သင့်ဝိတထမိဒန္တိဥတ္တာလောကေ ဟူသောဤဂါထာပုဒ်၌၊ အယမေဝ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်သာလျှင်၊ ဝိသေသော၊အထူးတည်း၊ တသ္မာ၊ထိုဂါထာပုဒ်၏၊အကြွေး၊အနက်ကို၊ ဝေါ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ သဗ္ဗန္တိ၊သင့်ဟူသည်ကား၊အနဝသေသံ၊အကြွင်းမရှိသော၊သကလုံ၊အလုံးရုံသော၊ အနုနံ၊မယုတ်သော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝေါ်သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိပဿနုပဂံ၊ ဝိပဿနာဖောဝ၏ အာရုံသို့ရောက်သော၊ လောကိယခန္ဓာ ယတနခေါတုပဘေဒံ။ လောကိဿဖြစ်သောခန္ဓာအာယတန ဓာတ်အပြားရှိသော၊သင်္ခတမေဝ၊သင်္ခတတရားကိုသာလျှင်၊ဆုတ်၊ဤအကျော်၊အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ဝိတထန္တိ၊ဝိတထံဟူသည်ကား။ ဝိဂတတထသဘာဝံ၊ကင်းသောဟုတ်မှန်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ နိစ္စန္တိ ဝါ၊နိစ္စဟူ၍ လည်း၊ကောင်း။ သုခန္တိ ဝါ၊သုခဟူ၍လည်း၊ကောင်း၊အတ္တာတိ ဝါ၊အတ္တဟူ၍လည်း၊ကောင်း ဟာယာယဟာကိလေသဝသေန၊ အကြင်အကြင် ကိလေသာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ဟာလဇနေဟိ၊ ရိုက်သောသူတို့သည်၊ ဂယ္ဟတိ၊ ယူအပ်၏။ တထာ တထာဘာဝတော၊ ထိုထိုနိစ္စသုခအတ္တသောဟုယူသောဒေါ့ကြင်းမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိတထန္တိ၊ချွတ်ယွင်းလေ၏ဟု၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣဒန္တိ၊ဣဒံဟူသည်ကား၊ တမေဝ သင့်ဝိ၊ထိုအလုံးရုံသော လောကိခန္ဓာအာယတနဓာတ်တရားကိုသာလျှင်၊ ပဋ္ဌဝိဘာဝေန၊ဗျက်ခြေါက်ခြင်းအဖြစ်ဖြင့်။ ဒေသေန္တော၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊အဓိဟ၊ဝိန်ကြောင်းမူ၏၊ဥတ္တာတိ၊ ဥတ္တာဟူသည်ကား။ မဂ္ဂပညာယ၊မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဥတ္တာ။ သိ၍၊တည်ပုန်း၊ ထိုလောကိတရားကိုကား။ အသမ္ဘောဟတောစ။ မတွေ့ဝေသော အားဖြင့် လည်း၊ကောင်း။ ဝိသယတောစ။ အာရုံအားဖြင့် လည်း၊ ကောင်း။ လောကေတိ။ လောကေဟူသည်ကား။ ညြကာသလောကေ။ ညြကာသလောကဒ္ဒ။ ခန္ဓာဒိဘေဒံ။ခန္ဓာအစရှိသည်ဖြင့်ပြားသော။ ဝမ္ဘဇာ တံ၊တရားသဘောဖြစ်သော၊ ဣဒံသင့်၊ဤအလုံးရုံကို၊ဝိတထံ၊ချွတ်ယွင်းလေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တာ။ သိ၍၊ဣတိ အယံ၊ဤသည်လျှင်၊သမ္ဘန္ဓော၊ပုဒ်စပ်ခြင်းတည်း။ ၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဣတော၊ဤဂါထာမှ၊ပရာသု၊နောက်၌

ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂါသာသု၊ဂါထာတို့၌၊ဝိတလောဘော ဝိတရာဂေါ ဝိတ
ဒေါသော ဝိတမောဟောတိ။ဝိတလောဘော ဝိတရာဂေါ ဝိတဒေါသော
ဝိတမောဟောဟူကုန်သော။ဧကောဣတိပုဒ်တို့သည်၊ဝိသေသာ၊ထူးကြကုန်
၏၊တတ္ထ။ထိုပုဒ်တို့၌၊ လုဒ္ဓနုဝသေန၊ လိုချင်တတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
လောဘော၊လောဘမည်၏။ ဧကော။ထိုလောဘဟူသောစကားသည်၊ သဒ္ဒ
သဏ္ဌာန်ပေါက်ကံ။အလုံးရုံလောဘမူစိတ်၌ပေါင်း၍ယူအပ်သည်ဖြစ်၍။ပဌမသ
ရှေးဦးစွာဖြစ်သော၊အကုသလမူလသာ။အကုသိုလ်မူလ၏။အဓိဝစနံနာမံ။
အမည်တည်း။ဝါ။တနည်းကား။ဝိသမလောဘသာ။မညီညွတ်သောလော
ဘ၏။ အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း။ အပ္ပေကဒါ။ အနည်းငယ်တရံသော
အခါ၌၊ ဘောဂါ။ ဥစ္စာကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရဇ္ဇာ၊ တိုင်းနိုင်ငံကြောင့်
လည်းကောင်း။ဂါမာ၊ရွာနိုဂုံးကြောင့်လည်းကောင်း။ဇာတိ၊ဤသို့၊ ဘီသုဝိ
သုံးပါးတို့၌လည်း။ လောဘဝမ္မော၊လောဘတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။
ယောသော လောဘဝမ္မော၊ အကြင်လောဘတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ဖြစ်၏။
ဘဂိနိမတ္တိသုဝိ၊ နှမမျှလောက်သောသူတို့၌လည်းကောင်း။ ဓီတုမတ္တိသုဝိ၊
သမီးမျှလောက်သောသူတို့၌လည်းကောင်း။လောဘဝမ္မော၊လောဘတရား
သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ ဇာတိဝေါ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊မိန့်အပ်၏၊ ရဇ္ဇနဝသေန၊
တပ်မက်မောသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ရာဂေါ၊ရာဂမည်၏၊ ဧကော၊ဤရာဂဟူ
သောအမည်သည်၊ ပဌကာမဂုဏာရာဂသာ၊ငါးပါးသောကာမဂုဏ်၌တပ်
မက်သောရာဂ၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း။ ဒုဿနဝသေန၊ဖြစ်မှား
တတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ဒေါသော၊ဒေါသမည်၏၊ဧကော၊ဤ၊ဒေါသဟူသော
စကားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ဝုတ္တကောဝေ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ဒေါသ၏
အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း။ မုယှနဝသေန၊တွေဝေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်
မောဟော၊မောဟမည်၏။ဧကော၊ဤ၊မောဟဟူသောအမည်သည်၊ စတ္တာသု
လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စေသု၊ အရိယသစ္စာတို့၌၊ အညာဏသာ
မသိခြင်း၏။အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း။တတ္ထဝစနေ၊ထိုစကား၌၊ အယံ
ဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်၊လောဘံ၊လောဘကို၊ ဇိဝှဒ္ဓါ၊ဇိဝှာ၊စက်ဆုပ်သည်
ဖြစ်၍၊ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာဂုဏ်၊ အာရေဘိ၊အားထုတ်၏၊ အပဟံ၊ငါသည်၊
ကုဒါသုနာမ၊အဘယ်အခါ၌၊လောဘံ၊လောဘကို၊ ဝိနေတ္တာ၊ဖျောက်၍၊
ဝိဝတ်လောတော၊ ကင်းသော လောဘရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယဿု၊ အကြင်
ကြောင့်၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေရပါအံ့နည်း၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထို
ရဟန်းအား၊လောဘပဟာနပ္ပဋိပတ္တိ၊လောဘကိုပယ်ခြင်း၏အကြောင်းကို

လည်းကောင်း၊သဗ္ဗသဒ္ဒါရာနုံ။ခပ်သိပ်သောသဒ္ဒါရုတရောတို့၏ဂုဏ်ကို၊ဝိတာတ
ဘာဝဒဿနဠု။ ချစ်ယွင်းသည်၏အဖြစ်ကို မြင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
လောဘပဟာနာနိသံသဠု။လောဘကိုပယ်ခြင်းအကျိုးကိုလည်းကောင်း၊
သြရုပါရုပဟာနံ။ အဏ္ဏတ္တဝတ်ဒ္ဓသန္တာန်ကို ပယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ဇာမဝါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊ အာ
ဟ၊မိန့်တော်မူလေ၏။ တတော၊ထိုဂါထာတို့မှ၊ ပရာသုပိ၊နောက်ဂါထာ
တို့၌လည်း၊သေဇေသောနယော၊ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်
၏။ကေစိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ယထာဝုတ္တေနေဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသောအတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ နယေနနည်းဖြင့်၊ ဇေတဝမ္မာ၊ ထို
တရားတို့ကို၊ဇာဂုဆ္ဆိတ္တာ၊စက်ဆုပ်၍၊ဝိပဿနာဌေယ်ရ၊ဝိပဿနာကို၊အာ
ထုတ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား။ ကေမေကာဝ။ တခုတခုစီသာဖြစ်
သော၊ဂါထာ၊ ဂါထာကို၊ဣဒေ။ဤအရာ၌၊ ဝတ္တာ၊မိန့်တော်မူအပ်၏။ဆုတိ
ဤသို့၊အာဟု၊ဆိုကြကုန်၏။ ယံ၊အကြင်စကားကို၊ ရုစ္ဇတိ၊နှစ်သက်၏၊တံ၊
ထိုနှစ်သက်ရာကို၊ဂဟေတဗ္ဗံ၊ယူအပ်၏။ ။

ဣတော၊ဤဂါထာမှ။ ပရာသု၊နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာသုဂါထာ
သု၊လေးဂါထာတို့၌၊သေဇေသောနယော၊ဤသို့သောနည်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော
သိအပ်၏၊အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊အနက်၏အဖွင့်
တည်း၊ယေဝမ္မာ၊အကြင်တရားတို့သည်၊ အပ္ပဟီနဋ္ဌေန၊မပယ်အပ်သော
အနက်ဖြင့်၊သန္တာနေ၊သတ္တဝါတို့၏အစဉ်တို့ကို၊ဒေနုသယန္တိ၊လိုက်၍ဖွဲ့
တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝေဝမ္မာ၊ထိုတရားတို့သည်။အနု
သယာ၊အနုသယမည်ကုန်၏။ ဝေဒ၊ထိုအနုသယဟူသောအမည်သည်၊
ကာမရာဂပဋိဃမာနဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာဘဝရာဂါဝိဇ္ဇာနံ၊ ကာမရာဂါနုသယ
ပဋိဃာနုသယ မာနာနုသယဒိဋ္ဌာနုသယဝိစိကိစ္ဆာနုသယဘဝရာဂါနုသ
ယာအဝိဇ္ဇာနုသယတို့၏။ အဓိဝစနံနာမံ။ အမည်တည်း၊ သမ္ပယုတ္တဝမ္မာနံ၊
သမ္ပယုတ်တရားတို့၏။ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ အာကာရနိဗန္ဓေန၊ အခြင်း
အရာသို့လိုက်၍ အစဉ်စိုရင်တတ်သောအနက်ဖြင့်၊ မူလ၊မူလမည်ကုန်
၏၊အခေမဋ္ဌေန၊ဘေးကိုကြဉ်တတ်သောအနက်ဖြင့်၊အကုသလ၊အကုသိုလ်
မည်ကုန်၏၊အကုသလာနံ၊အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊တရားတို့၏၊
ပတိဋ္ဌာနဘူတာ၊ တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့် လည်း၊
မူလ၊မူလမည်ကုန်၏၊သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကဋ္ဌေန၊အပြစ်နှင့်တကွမကောင်း
ကျိုးကိုပေးတတ်သောအနက်ဖြင့်၊ အကုသလ၊ အကုသိုလ်မည်ကုန်၏၊

ဇောတံဥဘယမ္ပိ။ထိုနှစ်ပါးရုံသော အမည်သည်လည်း၊ လောဘဒေါသမော ဟာနုံ၊လောဘဒေါသမောဟတို့၏၊အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း။တိသ္ဒံ။ မှန်၏၊ တေ။ ထိုလောဘအစရှိသောဘုရားတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့၊ လောဘော။ လောဘသည်၊အကုသလမူ၊အကုသိုလ်သည်လည်း၊ ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊ အကုသလမူလည်း၊ အကုသိုလ်၏မူလသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ဝေဒေ၊ဤသို့။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ ဝေဒေ၊ဤသို့၊ ဇေတေအာနုသယာ။ ထိုအာနုသယတို့ကို၊ တေန တေနမဂ္ဂေန။ ထိုထိုသောမဂ်သည်၊ ပဟီနဋ္ဌာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကေစိ၊အချို့သော အနုသယတို့ သည်၊ နသန္တိ၊မရှိကုန်။ ဇေတေစအကုသလမူလာ။ ထိုအကုသိုလ် မူလ တရားတို့ကိုလည်း။ တယေဝ။ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ သမောဟ တာသော၊ နှုတ်အပ်ကုန်၏၊ သမူဟတာ၊နှုတ်အပ်ကုန်၏၊ ဆုဋ္ဌေဝ၊ဤသို့ လျှင်၊အဝေ္ဌော၊အနက်တည်း။ ပစ္စတ္တပုဗ္ဗဟေတုဝေဒနသ၊ပဌမမဂ္ဂဟုတ်ဝိဘတ် ၏၊အနှေ့၊အဆုံး၌။သကာရုဂမနံ၊သအကွာရာ၏လာခြင်းကို၊သဒ္ဒလက္ခဏ ကောဝိဒါ။ သဒ္ဒါ၏လက္ခဏာကိုသိသောဆရာတို့သည်၊ ဆုဆိုန်း၊အလိုရှိ ကုန်၏၊ အဠကထာစရိယာပန၊ အဠကထာဆရာတို့ သည်ကား။သေတိ ပဒံ၊ သေဟူသောပုဒ်ကို၊ နိပါတောတိ၊ နိပါတ်ပုဒ်ဟူ၍။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ဖွင့် တော်မူကြကုန်၏၊ ယံ၊ အကြင်အယူကို၊ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်၏၊ တံ၊ထိုနှစ် သက်ရာကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏၊ထွေပန၊ ယသ္မာ နုသယာနုသန္တိ ကေစိ အစရှိသောဤဂါထာ၌၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပာယ်ရှိသော၊ သောဘိက္ခု။ထိုရဟန်းသည်၊ဒိဋ္ဌာသဝေါ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိဉ္စာ ပိဟောတိ။အကယ်၍ကား၊ဖြစ်၏။ ဒိဋ္ဌာသဝေါစ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်း၊တေ၊ထိုအကုသလမူလတရားတို့ကို။နေဝ အာဒိယတိ၊ယူခဲလည်း မဟုတ်။နပစာဟတိ၊စွန့်ခဲလည်းမဟုတ်။ ပဇဟိတ္မာ၊စွန့်ပြီး၍ဌိတောတိ၊ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတေ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ တထာပိ၊ထိုသို့ ဟောသော်လည်း။ ဝတ္ထုမာနသမိပေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၏အနီး၌၊ ဝတ္ထုမာန လက္ခဏေန၊ပစ္စုပ္ပန်ဝိဘတ်၏လက္ခဏာဖြင့်၊ဇဟာတိ(သို့)ရေပါ၊ဇဟာတိ (သို့)ရေပါ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ အထဝါ။တနည်းသော်ကား၊ အနုပါဒိ သေသာယ၊ကမ္မဇရူပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊နိဗ္ဗာနဓာတ် ဖြင့်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထနော၊ ပိမိ၏၊ အစ္စန္တိကဇရာမရဏေယတနသင်္ခါတံ။အစ္စန္တိကာယတနဲ့ ဇရာမရဏ

ယတာနဟုဆိုအပ်သော။ သြဂေပါရုံ၊အတွင်းအပအာယတနကို၊ ဇာတိ၊ ဇွန်၏၊ဇရာတိ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗောသိအပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုစကားဌ၊ ကိုးလသ ပဋိပါဋိယာ၊ကိုးလေသာ၏အစဉ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂပဋိပါဋိယာ၊ မဂ်၏အစဉ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ဇရာတိ၊ဤသို့။ ဒုဝိဝေါ၊နှစ်ပါးအပြားရှိ သော၊ အနုသယာနံ၊ အနုသယတို့၏၊ အဘာဝေါ၊မဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဟု၊ချီ၍ပြဆိုဦးအုံ့၊ကိုးလေသပဋိပါဋိယာ၊ကိုးလေသာ၏ အစဉ်ဖြင့်၊ကာမဂုဏဂါနုသယပဋိဃာနုသယာနံ၊ကာမဂုဏဂါနုသယပဋိဃာ နုသယတို့၏၊ အဘာဝေါ၊မရှိခြင်းသည်၊တတိယမဂ္ဂေန၊တတိယမဂ်ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မာနာနုသယာသု။ မာနာနုသယ၏၊ အဘာဝေါ၊မရှိခြင်း သည်၊ စတုတ္ထမဂ္ဂေန၊ စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒိဋ္ဌာနုသယဝိစိ ကိစ္ဆာနုသယာနံ၊ ဒိဋ္ဌာနုသယဝိစိကိစ္ဆာနုသယတို့၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိ ခြင်းသည်။ ပဌမမဂ္ဂေန၊ပဌမမဂ်ဖြင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘဝရာဂအဝိဇ္ဇာနု သယာနံ၊ဘဝရာဂါနုသယအဝိဇ္ဇာနုသယတို့၏၊အဘာဝေါ၊မရှိခြင်းသည်၊ စတုတ္ထမဂ္ဂေနေဝ၊စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မဂ္ဂပဋိပါဋိယာ၊ မဂ်၏အစဉ်ဖြင့်၊ပဌမမဂ္ဂေန၊ပဌမမဂ်ဖြင့်၊ဒိဋ္ဌာနုသယဝိစိကိစ္ဆာနုသယာ နံ၊ဒိဋ္ဌာနုသယဝိစိကိစ္ဆာနုသယတို့၏၊အဘာဝေါ၊မရှိခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယမဂ္ဂေန၊ဒုတိယမဂ်ဖြင့်၊ ကာမရာဂါနုသယပဋိဃာနုသယာ နံ၊ကာမရာဂါနုသယပဋိဃာနုသယတို့၏၊ တနုဘာဝေါ၊ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတိယမဂ္ဂေန၊တတိယမဂ်ဖြင့်၊သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ကာမရာဂါနုသယပဋိဃာနုသယာနံ၊ကာမရာဂါနုသယ ပဋိဃာနုသယတို့၏၊ အဘာဝေါ၊မရှိခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ စတုတ္ထ မဂ္ဂေန၊စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်၊ မာနာနုသယဘဝရာဂါနုသယအဝိဇ္ဇာနုသယာနံ၊ မာနာနုသယဘဝရာဂါနုသယအဝိဇ္ဇာနုသယတို့၏၊ အဘာဝေါ၊မရှိခြင်း သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကတ္ထဝစနေ၊ထိုစကားရုပ်ဌ၊ ယသ္မာပန၊အကြောင် ကြောင့်ကား၊သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော။အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်၊ နအာကုသလမူလာ၊ အကုသိုလ်၏ မူလမဖြစ်ကုန်၊ ဟိသစ္ဆံ၊မှန်၏၊ ကာမ ရာဂဘဝရာဂါနုသယာဝေ၊ကာမရာဂါနုသယဘဝရာဂါနုသယတို့သည် သာလျှင်၊လောဘအကုသလမူလေန၊ လောဘတည်းဟူသောအကုသလ မူလဖြင့်၊သင်္ခါရ၊သင်္ခြိုဟ်ခြင်းသို့၊ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏၊ပဋိဃာနုသယာ ဝိဇ္ဇာနုသယာစ၊ ပဋိဃာနုသယအဝိဇ္ဇာနုသယတို့ သည်ကား၊ဒေါသော၊ ဒေါသသည်၊အကုသလမူလံ၊အကုသလမူလမည်၏၊ မောဟော၊မောဟ

သည်။ အကုသလမူလံ၊အကုသလမူလမည်၏။ ဤတိုဝေါ၊ဤသို့သောလျှင်။ သင့်၏ရှေ့တွင်ခြင်းသို့၊ဂန္ဓာနှင့်၊ရောက်ကုန်၏။ဒိဋ္ဌိမာနဝိစိကိစ္ဆာနုသယာ ပန်၊ဒိဋ္ဌာနုသယမာနာနုသယဝိစိကိစ္ဆာနုသယတို့သည်ကား၊ ကိုယ်တွင်အကုသလမူလာ၊ ရုံခါအကုသလ မူလတို့သည်၊ နဟာနှင့်။ မဖြစ်ကုန်။ ဝါ။ တနည်းကား။ အနုသယာဘာဝ ဝေသေး၊အနုသယမဖြစ်သည်၏ အစွမ်း ဖြင့်လည်းကောင်း။ အကုသလမူလ ဃာတ ဝေသေး။ အကုသလမူလကို ဖျက်ဆီးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိလေသပဟာနံ၊ကိလေသာ ကိုပယ်ခြင်းကို၊ ယာသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဠေ္ဍသိ၊တောင့်တ၏၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ယသ၊အကြင်ဝုဋ္ဌိလ်အား၊ အနုသယာ၊အနုသယတို့သည်၊ နုသန္တိ၊ မရှိကုန်။ ကေစိမူလာ၊ အချို့မူလဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တို့ကို။ သမူဟတာသေ၊နှုတ်အပ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ဩဂေါ့၊ဩဂရဟူသည်ကား သဏ္ဌာယော၊ သဏ္ဌာယဒိဋ္ဌိကို။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ယထာဟာဟ်ံ အာဟ၊ ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ဟော၊တော်မူသနည်းဟူမူကား။ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊ဩဂ ဟံတိ၊ရှင်တော်ဝတ်စနုန်း ဩဂဟံတိ၊ရဟူသောဤစကားသည်။ သဏ္ဌာယသ။ သဏ္ဌာယဒိဋ္ဌိ၏။အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း။ အာဂမနာယ၊ဘတိ၊ အာဂမ နာယဟူသည်ကား။ဥပ္ပတ္တိယာ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ။ပစ္စယာသေတိ၊ပစ္စယာသေဟူ သည်ကား။ပစ္စယာဇေ။ပစ္စည်းသည်သာတည်း။ကိံ ၊အဘယ်သို့၊ဝတ္ထုံ၊ဆို အပ်သည်းဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။ယသ္မာပန၊အကြင်ဝုဋ္ဌိလ်အား။ဥပါ ဒါနက္ခန္ဓကဟာ၊ယ။ဥပါဒါနက္ခန္ဓာသည်စွဲလမ်းအပ်သောတရား၏၊ပစ္စယ ဘူတာ။ပစ္စည်းဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊အရိယမဂ္ဂေန၊အရိယမဂ်သည်၊ ပဟီနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ သည်၊နုသန္တိ၊မရှိကုန်။ ကေစိပန၊အချို့သောဝုဋ္ဌိလ်တို့သည်ကား၊ ဥဒ္ဓတ ဇာ၊ဥဒ္ဓစ္စကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေစဝနာ၊အထူးထူးသောစကားကို ဆို တတ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့သည်၊နုသန္တိ၊မရှိကုန်၊ဝုဇ္ဈေ၊ ရှေးဂါထာ၌ဝုတ္တာနုယောနော ဝ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သော ဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်။ဩဂေ ပါရံ၊သဏ္ဌာယဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ဩဂ ဟာ ဂိ ယကို၊ဇဟာတိ၊စွန့်၏၊ယသ္မာ ဝနထဇ ဝါတိ ဣတ္ထေ ဝါ၊ယသ္မ ဝနထဇ ဝါဟူသော ဤပုဒ်၌လည်း၊ဒဝေထဇ ဝါ ဝိယ ၊ဟူပနိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝနထဇ ဝါ၊တဏ္ဍာ ကြောင့်ဖြစ်သည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ ဝ စနတ္ထေ ဝေ ဝ ပန၊ ဝ စနတ္ထအား ဖြင့်ကား။ ယံ ဝ ဇ ဇ ဝ ဂ ်ံ ၊အကြင်တရားသည်ကား။ ဝိသယော၊အာရုံ၌၊

ဝနဲ့တော၊ ရဝေးတတ်၏။ ဝါ။တနည်းကား၊ ဝိသယေ၊အာရုံ၌၊ ဝနောတိ၊ ရဝေးတတ်၏။ ဣတိတာသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တံမ္မဇာတံ၊ထိုတရားသဘော သည်၊ဝနံ။ဝနမည်၏။သာတဏှာ၊ထိုတဏှာသည်၊ အာမ္မေကေ၊အာရုံ၌၊ သေဝတိဘဇတိ၊ဆည်းကပ်တတ်၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်သျှင်။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ၊ကေ၊ဤဝနထဇာဟူသော စကားသည်၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏။ အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း၊ဟိသစ္ဆံ၊ဟုနိ၏။ သာ၊ထိုတဏှာ ကို၊ဝိသယာနံ။အာရုံတို့ကို၊ပတ္ထေန္တော။တောင့်တသောအား၊ဖြင့်၊သေဝန္တော၊ဖြိုးတတ်သောအား၊ဖြင့်။ ဝနန္တိ။ဝနံဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ တံ၊ထို တဏှာသည်၊ ပရိယုဋ္ဌာနဝသေန။ ထိုးကျင့်တတ်သော အစွမ်းဖြင့်၊ဝနံ၊ တဏှာကို၊ထနောတိ၊ချဲ့ထွင်တတ်၏။ ဣတိတာသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ဝနထော၊ ဝနထမည်၏။ ၊ကေ၊ဤဝနထဟူသောစကားသည်၊ တဏှာနုသယသော၊ တဏှာနုသယ၏။ အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း။ဝနထာ၊တဏှာကြောင့်၊ ဇာတာ၊ဖြစ်သည်တည်း၊ဝနထဇာ၊တဏှာကြောင့်ဖြစ်၏။ကေစိပန၊အချို့ သောဆရာတို့သည်ကား၊ အာဟု၊ဆိုကုန်၏။ သဗ္ဗေပိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ် ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့သည်၊ ဝဟာဏဋ္ဌေန၊ဖွဲ့လမ်းသော အနက်ဖြင့်၊ဝနတာ၊ ဝနထမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။အေ ရာပရိပ္ပန္နာပန၊ အဆင့်ဆင့်ဖြစ်သော တရားတို့သည်ကား၊ ဝနထဇာ၊တ ဏှာကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဏေ၊ဤအရာ၌၊ အယမေဝအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ သုဘာသုတ္တေစ၊သုဘာသုတ်၌လည်း။ အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ် ၏။ဣဒေ့ အာရောပန၊ဤမှတပါးသောအနက်ကိုကား၊ ဝေဒနဝါထာယံ၊ဝေဒနဒု ဂါထာ၌၊အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏။ဝိနိဗန္ဓာယဘဝါယာတိ။ဝိနိဗန္ဓာယ ဘဝါယ ဟူသည်ကား။ ဘဝနိဗန္ဓာယ၊ ဘဝကို တစ်ခြင်းငှါ။ အယဝါ၊ တနည်းကား၊စိတ္တာသဝ၊စိတ်၏လည်း၊ဝိသယေသု၊အာရုံတို့၌၊ဝိနိဗန္ဓာယ၊ ဖွဲ့ရက်ခြင်းငှါ။ အာယတိ်၊နောင်အခါ၌၊ ဥပ္ပတ္တိယာစ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါလည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်သျှင်၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ ဟေတုယေဝ၊အ ကြောင်းသည်သာသျှင်။ဟေတုကဒါ၊ဟေတုကပွမည်၏။ယောနိဝါ၊ရေကော တိတ္ထေ၊ယောနိဝါ၊ရေကောဟူသော ဤပုဒ်၌၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊နိဝါ၊ရန်၊ ဝိတ်ပင် တတ်ကုန်၏။ တပ္ပန်စ၊ ပူလည်းပူပန်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိတာသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ နိဝါ၊ရကံ၊ နိဝါ၊ရကမည်၏။ ပဒီ၌ဆိုသောဒေ၊ဖုံးလွှမ်းတတ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်သျှင်။ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ပဟာယယာတိ၊ပဟာယ ဟူသည်ကား၊ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်၍၊ ပဇ္ဇာတိ၊ပဇ္ဇဟူသည်ကား။တေသံ၊ထိုနိ၀

ရုကၡတရားတို့၏၊ သမ္ပာပရိဏ္ဍေဒေါ၊အာရေအာတွက်ကိုပိုင်းခြားသောသဒ္ဒါ တည်း။ ဤစသောဘာဝတောဃဆင်းရဲ၏မဂ္ဂိုဒြင်းကြောင့်။ အနိစ္စောအနိစ္စ မည်၏။ ကထံကထာယ၊ သို့လောသို့လော ဟူသော ယုံမှား သံသယ။ တိဏ္ဏာဂ္ဂေါ၊ကူးမြောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တိဏ္ဏကထံကထော၊တိဏ္ဏ ကထံကထောမည်၏။ ဝိဂတသလ္လော၊ရာဂဒေါသအစရှိသော ငြောင့်မှ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဝိသလ္လော၊ဝိသလ္လမည်၏။ကိ ကောအဏ္ဍော၊ အာဘယ်အနုက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်းဟူမူ ကား၊ ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်။ ကာမဆ္ဆန္ဒာဒိနုံ၊ကာမဆန္ဒအစရှိ ကုန်သော။ ပဉ္စနိဝရဏာနုံ၊ ငါးပါးသောနိဝရဏတို့၏။ သမ္ပန္နာဘဒ္ဒြကော၊ အနိုးဖြစ်သော ဂါထာ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သာ မညတောစ၊သာမညအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိသေသတောစ၊ဝိသေသ အားဖြင့်လည်းကောင်း၊နိဝါရေတောသု၊နိဝရဏတရားတို့၌။အာဒီနဝံ၊အဖြစ် ကို၊ဒီသွား၊မြင်၍။ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ထိုထိုသောမဂ်ဖြင့်၊ ပဟာယ၊ပယ်၍။ ဧတသ္မာ၊ ထိုနိဝရဏတို့ကိုလည်း၊ ပဟီနတ္တာ ဧဝ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ကိလေသဒုက္ခသမ္ဘဝါ ဘဝသ၊ကိလေသာဆင်းရဲ ဟုဆိုအပ်သော၊ဤစသော၊ဆင်းရဲခြင်း၏၊အာသဝေနမဂ္ဂိသည်၏ အဖြစ် ဖြင့်၊အနိဿော၊အနိစ္စမည်၏။ အတိတမဒ္ဓါနုံ၊ရှေးလွန်လေပြီးသောအခွန် တို့ပတ်လုံး။ အဟောသိနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီလော။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ပဝတ္တာယ၊ဖြစ်သော၊ကထံကထာယ၊သို့လော သို့လောဟု တွေးတောခြင်း၏။ တိဏ္ဏာဂ္ဂေါ၊ကူးမြောက်ပြီးသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊တိဏ္ဏကထံကထော၊ ယုံမှားသံသယကို ကူးမြောက်သည်ဖြစ်၍ တည်း၊ထိုစကားခို၊သလ္လော၊ငြောင့်မည်သောတရားတို့သည်၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးတို့ တည်း။ကတမေပဉ္စ၊အာဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ရာဂသလ္လော၊ရာဂ ဟူသောငြောင့် လည်းကောင်း။ ဒေါသသလ္လော၊ ဒေါသဟူသောငြောင့် လည်းကောင်း။ မောဟသလ္လော၊ မောဟဟူသောငြောင့် လည်းကောင်း။ မာနသလ္လော၊မာနဟူသောငြောင့်လည်းကောင်း၊ဒိဋ္ဌိသလ္လော၊ဒိဋ္ဌိဟူသော ငြောင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တာနုံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စန္နုံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သလ္လာနုံ၊ငြောင့်တို့၏၊ ဝိဂတတ္တာ၊ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသလ္လော၊ဝိသလ္လမည်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုဟောနိ်းသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ရှေးဂါထာ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နံည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဩဂေ၊ပါရံ၊ အဋ္ဌတ္ဘဝတိဌ္ဌတရားကို၊ ဟောတိ၊စွန့်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိ

တဗ္ဗော။သိအာဝ်၏၊ တတြောဝိ၊ထိုစွန်ဆုဠ္ဠလည်း။ ကိလေသပဋိပါဋိယာစ၊ ကိလေသာ၏အစဉ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။မဂ္ဂပဋိပါဋိယာစ၊မဂ်၏အစဉ် အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဒွိဝေါ၊ဝေ၊နှစ်ပါး၊အပြားအားဖြင့်သာ လျှင်၊ နိဝါရဏပဟာနံ၊ နိဝရဏတို့ကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတာဗ္ဗံ၊သိအာဝ်၏၊ ကိလေသပဋိပါဋိယာတိ၊ ကိလေသပဋိပါဋိယာဟူသည်ကား။ကာမဆန္ဒနီ နိဝရဏသည်စ၊ ကာမဆန္ဒနီဝရဏကို လည်းကောင်း။ ဗျာပါဒနိဝရဏသည် စ၊ဗျာပါဒနိဝရဏကို လည်းကောင်း။ တတိယမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ပဟာနံ၊ပယ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ထိနမိဒ္ဓနိဝရဏသည်စ၊ထိနမိဒ္ဓနိဝ ရဏကို လည်းကောင်း။ဥद्ဓစ္စနိဝရဏသည်စ၊ဥद्ဓစ္စနိဝရဏကို လည်းကောင်း၊ အရိယာနိဝရဏသည်စ၊ အရိယာနိဝရဏကို လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ပဟာနံ၊ပယ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။မေမယာ။ငါ သည်၊ ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ အာဂတံ၊မပြုမိလော၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ပဝတ္တသာ။ဖြစ်သော၊ဝိပဿနာသုခ၏တာသ။ နှလုံးမသာယာခြင်းဟု ဆိုအာဝ်သော၊ ကုက္ကုစ္စ နိဝရဏသည်စ၊ ကုက္ကုစ္စ နိဝရဏကို လည်းကောင်း။ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏသည်စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏ ကို လည်းကောင်း၊ ပဌမမဂ္ဂေန၊ ပဌမမဂ်ဖြင့်၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ မဂ္ဂ ပဋိပါဋိယာပန၊ မဂ်အစဉ်အားဖြင့်ကား၊ ကုက္ကုစ္စနိ ဏသည်စ၊ကုက္ကုစ္စနိဝရဏကို လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာ နိဝရဏသည်စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ နိဝရဏကို လည်းကောင်း။ ပဌမမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ် ဖြင့်၊ပဟာနံ၊ပယ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကာမဆန္ဒနိဝရဏသည်စ၊ကာ မဆန္ဒနိဝရဏ၏ လည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒနိဝရဏသည်စ၊ဗျာပါဒနိဝရဏ၏ လည်းကောင်း၊ဒုတိယမဂ္ဂေန၊သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်၊တနုဘာဝေါ၊ခေါင်းပါး သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တတိယေနမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ် ဖြင့်၊ကာမဆန္ဒနိဝရဏသည်စ၊ကာမဆန္ဒနိဝရဏကိုလည်းကောင်း၊ဗျာပါဒ နိဝရဏသည်စ၊ ဗျာပါဒနိဝရဏကိုလည်းကောင်း။ ၊အနဝသေသပဟာနံ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ထိနမိဒ္ဓနိဝရဏသည်စ၊ ထိန မိဒ္ဓနိဝရဏကိုလည်းကောင်း၊ ဥद္ဓစ္စနိဝရဏသည်စ၊ဥद္ဓစ္စနိဝရဏကိုလည်း ကောင်း၊စတုတ္ထမဂ္ဂေန၊စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်။ ပဟာနံ၊ပယ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝေါ၊ဤသို့။ ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဌနိဝရဏော၊ ငါးပါးသော နိဝရဏတရားတို့ကို၊ပဟာယ၊ ပယ်၍၊အနိဿော၊ ဆင်းရဲ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ တိဏ္ဏကဏ်ကထော၊ ယုံမှားသင်္သယ ကူးမြောက်သည်

ဖြစ်၍၊ ဝိသလ္လေ၊ ငါးစင်းသော ကြောင့်မရှိ သည်ဖြစ်၍၊ သောတိကျွေ့၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သြခုပါရုံ၊ အစ္ဆတ္တ ဗဟိဒ္ဓလက္ခဏာ ရှိသော လောကီ တရားအပေါင်းကို၊ ဥရုဝေါ၊ နဂါးသည်၊ ဓိတ္တံ၊ အဟောင်း ဖြစ်သော၊ ပုရာဏံ၊ကာလရှည်လျားသော၊ တစ်အရေကို၊ ဗဟာတိဗ္ဘဝ၊စွန့်သကဲ့ သို့၊တထာ၊ထိုအတူ။ ဗဟာတိ၊စွန့်၏ဗျာဘိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တ နိဗ္ဗာန်ရောက်နေ ဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အယွန် တပ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ဒေသနံ၊ဒေသနာတော်ကို၊သမာဓေပေသိ။ကောင်းစွာဆောက် တည်စေ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ သော ဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊တည် ၏။ကေစ္စေ၊အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ ယေနယေန၊အကြင်အကြင်နည်း ဖြင့်၊တောသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ယာသာဂါထာ၊ အကြင်ဂါထာ ကို၊ဒေသိတာ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ တေနတေန၊ထိုထိုသို့သောနည်းဖြင့်၊ တဿာ တဿာဂါထာယ၊ ထိုထိုဂါထာ၏။ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်လေ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ။ပရေမဇ္ဇဟောတိကာယ၊ ပရေမဇ္ဇဟောတိကာအမည်ရှိသော၊ခုဒ္ဒကဠကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်အဋ္ဌ ကထာဖြစ်သော၊ သုတ္တ နိပါတဋ္ဌကထာယ၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၌၊ ဥရုဝ သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဥရုဝသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ဥရုဝဂ်-၂-ဓနိယသုတ်။

ပဏ္ဍောဒနောတိ၊ပဏ္ဍောဒနောဟူသည်ကား၊ ဓနိယသုတ္တံ၊ဓနိယသုတ် တည်း၊ဥပဓိတို့ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊အာဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ဓနိ၊ယာ၊ဓနိယအမည်ရှိသော၊ ဂေါပေါ၊နွား ကိုအစိုးရသည်ဖြစ်၍ထိန်းသောသူသည်၊ မဟိတိရေ၊မဟီမည်သောမြစ် နား၌၊ပဒိုဝသတိ၊နေ၏။ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ တဿ၊ထိုဓနိယ ၏၊ ဝဇ္ဇ ပယောဂေါ၊ ရှေးဘဝ ကုသိုလ်လုံ့လသည်၊ ကဿပ ဘဂဝ တော၊ကဿပဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒိဋ္ဌမာနေ၊ထွန်းတောက်ပသော၊ ပါဝစ နေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဝိသတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့

ပတ်လုံး။ဒိဝေသဒိဝေသ။နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ သံဃာသားသံဃာတော်အား၊ ဝိသာတိသလာကာဘတ္တာနိ၊နှစ်ဆယ်သောသလာကာဘတ်တို့ကို၊ အခါသိ၊ ပေးလှူ၏။သော၊ထိုခန့်ယသည်၊တစောတ၊ထိုလူ့ဖြည်မှ၊ ရှင်တော်၊ရှင်တော်မ နေသောလွန်သည်ရှိသော်၊ဒေဝေသု၊နတ်ပြည်တို့၌၊ဥပပ္ပန္နော၊ဖြစ်လေ၏။ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ကေဝဋ္ဋနွဲ့ရုံ၊ ဘုရားတဆူနှင့်တဆူ အကြား၊ကို၊ခရေပေတွေ့။ကုန်စေ၍၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ ဘဝဝတော၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဝိဒေဟရဇ္ဇမဇ္ဈေ၊ ဝိဒေဟရာဇ် တိုင်းအလယ်၌၊ ပဗ္ဗတရဇ္ဇံနာမ၊ပဗ္ဗတအမည်ရှိသောတိုင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊တည်း၊ထိုပဗ္ဗတတိုင်း၌၊ဓမ္မကောလ္လံနာမ။ ဓမ္မကောလ္လာအမည်ရှိသော၊ နဂရံ၊ရှိသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တဿိံ နဂရေ၊ထိုရှိရာ၌၊သေဋ္ဌိဝုဏ္ဏော၊သူဌေးသား သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုသူဌေးသားသည်၊ ဂေါယူထံ၊နွားအုပ်ပေါင်းကို၊နိဿာယ၊ဖို့၍၊ဧကံ၊တိ။အသက်မွေး၏။တ သား ထိုသူဌေးသားအား။ တိံ သမဏ္ဍာနိဂေါသဟာသာနိ။ သုံးသောင်းသော နွားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တရိသတိ သဟသဂေါဝေါ။ နှစ် သောင်းခုနစ်ထောင်သော နွားတို့ကို၊ခရီရုံ၊နို့ရည်ကို၊ ဒုဟန္တိ။ ညှစ်ကုန်၏။ ဂေါပါနာမ၊နွားကျောင်းတို့မည်သည်၊ နိဗဒ္ဓဝါသိနော၊အမြဲနေကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်။ဝသိကေ၊ရိစပ်းလဖြစ်ကုန်သော၊စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ ထလေ၊ကြည်း၊အခုပ်၌၊ ဝသန္တိ၊နေကုန်၏။ အဝေ သအဋ္ဌမာသေ၊အကြွင်းရှစ်လတို့ပတ်လုံး၊ယဏ္ဍ၊အကြင်အခုပ်၌၊တိဏောဒ ကံ၊မြက်နှင့်ရေကို၊ သုခံ၊ချမ်းသာစွာ။ လဘတိ၊ရ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြက်ရေ ပေါရာအခုပ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။တဋ္ဌ၊ ထိုနေရာအခုပ်သည်ကား။ နဒီ တီရံ ဝါ။မြစ်နားသည်လည်း။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဇောတသရတီရံ ဝါ။ဇောတသ ရဒေါင်၏အနားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အထ၊ထိုနောက်၌၊ အယဏ္ဍိ၊ဤ ခန့်ယသည်လည်း။ဝသကာလေ၊ရိစပ်းကာလ၌၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝသိ တဂါမတော၊နေသောရွာမှ၊နိက္ခမိတ္တာ၊ထွက်သွား၍၊ ဂုန်းနွားတို့၏၊ဟာသ ဝိဟာရဋ္ဌာယ၊ချမ်းသာစွာနေစိမ့်သောငှါ။ သြကာသံ၊အရပ်ဌာနကို၊ဂဝေ သန္တော၊ရှာသည်ရှိသော်၊မဟာမဟိ၊မဟာမဟိဖြစ်သည်၊ဘိဒ္ဓိတ္တာ၊ကဲ့၍၊ ဇကေတော၊ပေါင်းရုံးပြီးသောအား၊ဖြင့်၊မဟာမဟိ၊ဧဝ၊မဟာမဟိဖြစ်ဟူ၍ သာလျှင်၊သတ်မှတ်အရေအတွက်သို့၊ ဂတာ၊ရောက်၏၊ သန္ဓမာနာ၊စီးသော ရေသည်၊ဝုန်း၊တစာန်း၊ သမုဒ္ဒသမိပေ၊ သမုဒ္ဒရာ၏အနီးသို့၊ သမာဂတ္တာ၊ ရောက်၍။ပဝတ္တာ၊ဖြစ်၏။ ယံ သြကာသံ၊အကြင်အရပ်ကို၊ အန္တရဒီပန္တိ၊

အန္တရဒီပဟူ၍၊ အကာသိ၊ပြု၏။ တံ၊ထိုမြစ်နှစ်ဘက်၏အကြား၊ကို၊ ပရိ
သိတ္တာ၊ဝင်၍၊ ဝန္တာနံ၊နွားတို့၏၊သာသဠေ။ နေရာစရေပ်ကိုလည်း၊ကောင်း၊
အတ္တနော၊ဓီမိ၏လည်း၊ နိဝေသနံ၊ နေရာအိမ်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဃာ၊ပ
တ္တာ၊စိုရင်ဘာန်ဆင်း၍၊ဝါသံ၊နေခြင်း၊ကို၊ကပ္ပေသိ၊ပြု၏။ တာသု၊ထိုဓနိယ
အား။ သတ္တဝုတ္တာစ။ ခုနစ်ယောက်သော သား၊တို့သည် လည်း၊ကောင်း၊
သတ္တဓိတရော၊ ခုနစ်ယောက်သော သမီး၊တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ သတ္တ
သုဏိသာစ။ ခုနစ်ယောက်သော ချွေးမတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ အနေကော
စ၊တပါး၊မကများ၊ စွာလည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မကာရာစ၊အမှုလုပ်သော သူ
တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဂေါပါနာမ၊နွား၊ကျောင်း၊တို့
မည်သည်ကား၊ ဝဿနိဓိတ္တံ၊ဖိုစပ်း၊ကောင်း၊အံ့သော နိမိတ်ကို၊ ဟေနန္တိ။သိ
ကုန်၏။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ သကုဏာ၊ဌက်တို့သည်၊ ကုလာ၊ဝကာနိ၊
အသိုက်တို့ကို၊ရက္ခဏ္ဍေ၊သစ်ပင်ဗျား၌၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ ကဏ္ဏဒူကာ၊
ဗုဇ္ဈန်တို့သည်၊ ဥဒကာသဓိပံ၊ရေ၏အနီး၌၊ဒွါရံ၊တံခါး၊ကို၊ ပိဒဟိတ္တာ၊ဝိတ်
၍။ထလသဓိပေ၊ကြည်း၏အနီး၌၊ဒွါရေန၊တံခါး၊ဖြင့်။ ဝဋ္ဋေန္တိ၊သုံး၊ဆောင်
ကုန်၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊သုဝဠ္ဠိကာ၊ဖိုစပ်း၊ကောင်း၊စွာ၌ရှာသည်၊ဘရိသတိ
ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဝဿနိဓိတ္တံ၊ ဖိုစပ်း၊ကောင်း၊အံ့သော နိမိတ်ကို၊
ဂဏ္ဍန္တိ၊ယူကြကုန်၏။ ယဒါပန၊အကြင်အခါ၌ကား၊ သကုဏာ၊ဌက်တို့
သည်၊ ကုလာ၊ဝကာနိ၊ အသိုက်တို့ကို၊နိစ္စာ၊နေ၊ နိမ္မ၊ရာ၊ဒေ၊ဖြစ်သော
ဥဒကသဓိပေ၊ရေနီး၊ရာ၊အရပ်၌၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ ကဏ္ဏဒူကာ၊ဗုဇ္ဈန်တို့
သည်၊ ထလသဓိပေ၊ကြည်း၏အနီး၌၊ဒွါရံ၊တံခါး၊ကို၊ ပိဒဟိတ္တာ၊ဝိတ်၍။
ဥဒကသဓိပေ၊ရေ၏အနီး၌၊ ဒွါရေန၊တံခါး၊ဖြင့်။ဝဋ္ဋေန္တိ၊သုံး၊ဆောင်ကုန်၏။
ဒုဗ္ဗုဠ္ဠိကာ၊ ဖိုစပ်း၊ခေါင်သည်၊ ဘရိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို၊
ဂဏ္ဍန္တိ၊ယူကုန်၏။အဃ၊ထိုအခါ၌၊သော၊ဓနိယော၊ထို၊ဓနိယသည်။သုဝဠ္ဠိ
ကနိမိတ္တာနိ၊ ကောင်း၊စွာ၊ဖိုစပ်း၊ရှာ၊အံ့သော နိမိတ်တို့ကို၊ဥပသလ္လက္ခေတ္တာ၊
ဖွတ်၍။ဝဿကာလော၊ဖိုစပ်း၊ကာလသည်၊ဥပကဋ္ဌ၊နီး၊လတ်သော်၊အန္တရ
ဒီပါ၊မြစ်၏အကြား၊ဖြစ်သော အရပ်မှ၊နိက္ခမိတ္တာ၊ထွက်ခဲ့၍၊မဟာမဟိယာ၊
မဟာမဟိမြစ်၏၊ ပရုတီရေ၊ထိုမှာ၊ဘက်၌၊ သတ္တသတ္တာဟတ္ထိ၊ ခုနစ်ရက်
ခုနစ်လည်ပတ်လုံး၊လည်း၊ဒေဝေ၊ဖိုစပ်းသည်၊ဝဿန္တော၊ရှာသည်ရှိသော်၊
ဥဒကေန၊ရေဖြင့်။ အနုဗ္ဗောဿ္ဌရတောကာသေ၊ မလွတ်မိုးသော အရပ်၌၊
အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဝသနောကာသံ၊ နေရာ အရပ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုမိလျှင်
သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ပရိက္ခိပိတ္တာ၊ရံ၍။ ဝန္တ သာလာယော၊နွား၊နေ

ရာစရေပ်တို့ကို။ မာပေတွေ၊ဘန်ဆင်း၍။ ကတ္တ။ထိုအရေပ်၌၊နိဝါသံ၊နေရော
ကို၊ကပ္ပေသိ၊ပြု၏။အထ၊ထိုအခါ၌၊အသ၊ထိုနေ့ယသည်။ ဒါ၎တိကာဒိ
ထင်းမြက်အစရှိသည်ကို။ သင်္ဂဟ၊ရုံးရခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုပြီးသော်
သမ္ဗေသု၊အလုံးစုံကုန်သော။ပုတ္တဒါရေကမ္မကရေပေါရိသော သား၊မယား
ကျွန်အမှုလုပ်ယောကျ်ားတို့သည်၊သမာနိယေသု၊အညီအညွတ်တို့သည်
ဧာတောသု။ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နာနပ္ပကာရေ၊ အထူးထူးအပြားပြား
ရှိသော။ ခဏ္ဍတောဇ္ဇေ။ ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို။ ပဋိယတ္တေ၊ စီရင်ပြီးသော်
သမ္ဘန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော၊ စတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ၊မေ
ဃသမဏ္ဍလာနိ၊တိမ်တိုက်အဝန်းတို့သည်၊ဥဒ္ဓမဟိ သု။တက်ကုန်၏။ သော
ထိုခနိယသည်။ ခေနုယော၊နွားမတို့ကို၊ခိရံ၊နို့ကို၊ ဒုဟာပေတွေ၊ညှစ်
စေ၍၊ဝန္ဓသာလာသု။ နွားထားရာစရေပ်တို့၌၊ ဝန္ဓေ၊နွားအပေါင်းတို့ကို
သဏ္ဌာ၊ပတွေ၊ ကောင်းစွာအညီအညွတ်တည်စေပြီး၍။ ဂုန်း၊နွားတို့၏၊စ
တုဒ္ဒိသာ၊လေးမျက်နှာအရပ်မှ၊ရွှမ်း၊ဒိုးကို၊ကာရာပေတွေ၊ပြုစေ၍၊သင့်
အလုံးစုံသော။ ပရိဇနံ၊အခြံအရံလူအပေါင်းကို။ သောဇာပေတွေ၊ထမင်း
စား၊စေ၍၊သင့်ဘွဲ့ကိစ္စနှင့်၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို၊ ကာရာပေတွေ၊ပြုစေ
၍၊ဘတ္တတတ္ထ၊ထိုထိုအရပ်၌၊ဒီပေ၊သီဒီးတို့ကို၊ဥဇ္ဇာလာပေတွေ၊ညှိုစေ၍။
သယံ၊ဝိဝိသည်၊ခရေနှင့်ရည်ဖြင့်၊ဘတ်တုံ၊ထမင်းကို၊ဘုဇ္ဇိတွေ၊စား၍၊မဟာ
သယနေ၊ဖြတ်သောနေရာ၌။ သယ၊ကိုယ်တိုင်၊အိပ်သည်ဖြစ်၍။ သိရိသမ္ပတ္တိ
အသ၊ရေ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသွာ၊မြင်၍။တုဋ္ဌစိတ္တော၊နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ
သည်၊ဟုတွေ၊ဖြစ်၍။ အပရဒိသာယ၊တပါးသောအရပ်၌၊ မေဃသဒိသ
သဒ္ဒံ၊ ရိုးသားကြီးကျသောအသံကို။ သုတွေ၊ကြားရ၍။ နိပ္ပန္နော၊အိပ်လျက်။
ပဏ္ဍောဒနောဒုဒ္ဓခီရောဟမတ္ထိ့ကတိခနိယေါ၎ါပေါ(ပ)အထစေပဏ္ဍယသိ
ပဝ သ၊ဒေဝါတိ၊ပဏ္ဍောနောဒုဒ္ဓခီရောဟမတ္ထိ့ကတိခနိယော၎ါပေါ(ပ)အ
ထစေပဏ္ဍယသိပဝ သ ဒေဝါဟူသော၊ဣမံဥဒါနံ၊ဤဥဒါန်းကို၊ဥဒါနေသိ
ဖြက်ဆိုလေ၏။ ၊ဣဒေ၊ဤအရပ်၌၊ ခနိယော၊ခနိယအမည်ရှိသော၊ ဝေါ
ပေါ၊နွားကိုတိန်းကျောင်းသော၊အဟံ၊ငါသည်၊ပဏ္ဍောဒနော၊ပြီးပြီးသော
ထမင်းလျှင် အစာရှိ၏၊ ဒုဒ္ဓခီရော၊ ညှစ်၍ယူအပ်ပြီးသော နို့ရည်ရှိသည်
အသို့ဖြစ်၏၊မဟာမတိယာ၊မဟာမတီဖြစ်၏၊အနုတီ၊ကမ်းနား၌၊သမာ
နဝါသော၊အညီအညွတ်နေသည်၊အသို့ဖြစ်၏၊ကုန်း၊နေရာကုန်းကို၊ဆန္နာ
ရိုးအပ်ပြီ၊ဂိနိ၊ထိုထိုသောအရပ်၌မီးကိုတိုက်အပ်ပြီ။ဒေဝ၊အိုရှိသော
ရိုးသား၊တွံ၊သင်သည်၊အထ၊စပဏ္ဍယသိ၊အကယ်၍ရှိလိုခဲ့။ ပဝဿ၊ရှာ

လေလေ။ ။ဣတိ။ဤသို့။အာဟု။ဆိုရ၏။ ။တဿ။ထိုဂါထာ၌။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ. သည်ကား။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ။အနက်၏အဖွင့်တည်း။ ပဏ္ဍောဒနောတိ။ပဏ္ဍောဒနောဟူ သည်ကား။ သိဒ္ဓတ္ထော။စားပြီးသောထမင်း၏ ၏။ဒုဒ္ဓခီရောတိ။ ဒုဒ္ဓခီရောဟူ သည်ကား။ဂါဝေါ။နွားတို့၏ ဒုတိယာ။ညှစ် ၍။ဂဟိတခီရော။ယူအပ်ပြီးသောနို့ရည်ရှိ၏။ အဟန္တိ။ပဒံ။အဟံဟူသော ပုဒ်သည်။အတ္တာနုံ။မိမိကိုယ်ကို။နိဒဿေတိ။ပြ၏။အသ္မိန္တိ ။အသ္မိ ဟူသည် ကား။အတ္တာနော။မိမိ၏။ ကထဘာဝံ။စကားဆိုသည်၏အဖြစ်ကို။ နိဒဿေ တိ။ပြ၏။အဟံ။ငါသည်။ ပဏ္ဍောဒနော။စားအပ်ပြီးသောထမင်းလျှင်အစာ ရှိသည်။အသ္မိ။ဖြစ်၏။ဒုဒ္ဓခီရော။ညှစ်ပြီးသောနို့ရည်ရှိသည်။ အသ္မိ။ဖြစ်၏။ ဘဝါမိ။ဖြစ်၏။ဣတိ အယံ။ဤသည်လျှင်။အတ္ထော။အနက်တည်း။ဣတိ တိ။ ဣတိဟူ သည်ကား။ ဧဝံ။ဤသို့။အာဟ။ဆိုရ၏။နိဒ္ဒေသပန။ နိဒ္ဒေသကျမ်းဌီ ကား။ ဣတိတိ။ဧဝံပဒံ။ဣတိဟူသော၊ဤပုဒ်သည်ကား။ ပဒသန္ဓိ။ပုဒ်၏စပ် ခြင်းလည်းကောင်း။သံသဂ္ဂေါ။ပုဒ်၏ရောနှက်ခြင်းလည်း၊ကောင်း။ ပဒပူရိ။ ပုဒ်၏ ပြည့်ခြင်းလည်းကောင်း။ အက္ခရသမဝါယော။ အက္ခရာ၏အညီ အညွှတ်ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနသိလိဋ္ဌတာ။ စကား၏ပြေပြစ်ခြင်း လည်းကောင်း။ ပဒါနုပုဗ္ဗပဒါနံ။ ပုဒ်၏အစဉ်ဖြစ်သော ပုဒ်တို့၏လည်း ကောင်း။ဣတိ ဧဝံ။ဤသို့။အာသ။ထို ဣတိသဒ္ဒါ၏။အတ္ထော။အနက်ကို။ဝဏ္ဏေ ဘော။ဖွင့်အပ်၏။သောဝိ။ထိ အဖွင့် ဣတိသဒ္ဒါကိုလည်း။ ဣဒမေဝ။ဤပဒါနု ပုဗ္ဗပဒကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ။ရည်၍။ဝဏ္ဏေ။ဘော။ဖွင့်အပ်၏။ ဣတိ။ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏။ဟိသစ္စံ။မှန်၏။ယံယံပဒံ။အကြင်အကြင်နောက်ပုဒ် ကို။ပုဗ္ဗပဒေန။ရှေးပုဒ်နှင့်။သမ္ဗန္ဓံ ။စပ်အပ်၏။ တဿတဿ။ထိုထိုနောက် ပုဒ်၏။အတ္ထံ။အနက်ကို။ဧဝမေဝါဟာတိပဒံ။ဧဝမေဝဟဟူသောပုဒ်ကို။ဒီပေန္တော ယေဝ။ပြလိုသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ဣတိသဒ္ဒေါ။ဣတိသဒ္ဒါသည်။ ပဒ္ဓတိမေန။ နောက်ဖြစ်သော။ ပဒေန။ပုဒ်နှင့်။ မေတ္တေယျော။ဣတိဝေါ။ မေတ္တေယျဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဘဂဝါ။ဣတိဝေါ။ ဘဂဝါဟူ၍လည်းကောင်း။ ဧဝမာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ပဒသန္ဓိ။ပုဒ်၏စပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဣဒ ဃော။တပါး။ဖြင့်။ နဟောတိ။မဖြစ်။ ဓနိယောဝေါပေါတိ။ဓနိယောဝေါပေါ ဟူသည်ကား။တဿသေဋ္ဌိပုတ္တဿ။ထိုသူဌေးသား၏။ နာမသမောဓာနံ။ အမည်ကိုပေါင်းခြင်းတည်း။ဟိသစ္စံ။မှန်၏။သော။ထိုဓနိယကို။ ထာဝရ။ဒီ နိ။ ထာဝရအစရှိကုန်သော။ ယာနိမာနိ။ အကြင်သို့သောရှိကုန်သော။ ပဒ္ဓဝနာနိ။ငါးပါးသောဥစ္စာမျိုးတို့သည်။သန္တိ။ရှိကုန်၏။ တေသု။ထိုဥစ္စာ

ငါးပါးတို့ကွင်း၊ဒါနသိလာဒိအနုဂါမိကခေါ်။ဒါနသိလစာရှိသောအနုဂါမိ ကဉ္စာကို။ဌပေတွား၊ထား၍၊ခေတ္တဝတ္ထုအာရာမာဒိကော၊ လပယ်ယာစာရီ အစရှိသော၊ ထာဝရေနတောပိ၊ ထာဝရဉ္စာအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဂဝဿာဒိကော၊ နွားမြင်း အစရှိသော၊ ဇင်မရေနတောပိ၊ ဇင်မဉ္စာအား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိတော၊ရွှေငွေအစရှိသော၊ သံဟာရိ မရေနတောပိ၊ ထိမ္ဘာ့ဗျိမ္ဘ ရွှေကောင်းသော ဉစ္စာဖြင့်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပါ ယတနာဒိကော၊ အတတ်ပညာအစရှိသော၊ အဂ်ိသမရေနတောပိ၊ အဂ်ါ ကြီးယေါ်နှင့် တူသည်ဖြစ်၍ သွားလေရာပါသော အဂ်ိသမဉ္စာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယန္တံ၊အကြင်နွားဟူသောဉစ္စာသည်၊ လောကသ၊ လူ အပေါင်းအား၊ပဋ္ဌေါရသာနုပ္ပါဒါနေနု၊ငါးပါးသောနွားနို့ အရသာကိုပေး သဖြင့်၊ဗဟုပကာရံ၊ ကျေးဇူးရှိ၏။ တံ၊ထိုကျေးဇူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဝေါသမိတံ၊နွားနှင့်တူသော၊ခန်း၊ဉစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိ၊ဝေါ်။ဤသို့၊ဝေါခန်း၊နွားဟူသောဉစ္စာကို၊ ဝိသေသိတံ၊အထူးပြုအပ်၏။ တေန၊ထိုနွားဟူသောဉစ္စာနှင့်၊သမန္နာဂတတ္တာ။ ကောင်းစွာပြည့်စုံသော ကြောင့်၊ဓနိယော၊ဓနိယမည်၏၊ဂုန်း၊နွားတို့ကို၊ ပါလနတော၊စောင့်ရှောက် သောအားဖြင့်၊ ဝေါပေါ။ ဝေါပမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ယော၊ အကြင်သူ သည်၊ အတ္တနော၊ ဖိဖို၏၊ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ ပါလေတိ၊ စောင့်တတ်၏၊ သော၊ ထိုဖိဖိဝိုင်သော နွားတို့ကို စောင့်သောသူကို၊ ဝေါပေါတိ၊ဝေါပ ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ယော၊အကြင်သူသည်၊ ပဝေသံ၊သူတပါး၏ဖို့၏ ဝေတ္တနဘာဒေါ၊မျိုးရိုးကျွေးအခစားသည်၊ဟုတ်သား၊ဖြစ်၍။ ဂါဝေါ၊နွားတို့ကို၊ ပါလေတိ၊စောင့်ရှောက်၏။သော၊ထိုသူကို၊ဝေါပါလောတိ၊ဝေါပါလဟူ၍ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ အယံ၊ဤဓနိယသည်။အတ္တနောယေဝ။ ဖိဖို၏သာလျှင်။ ဂါဝေါ၊နွားတို့ကို၊ပါလေတိ။စောင့်ရှောက်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ သော၊ထို ဓနိယကို၊ဝေါပေါတိ။ဝေါပဟူ၍။ ဝုစ္စော၊ဆိုအပ်၏။အနုတိ၊ရေတိ၊အနုတိ ရေဟူသည်ကား။ တိဂုသမိပေ၊ ကမ်း၏အနီး၌၊ မဟိယာတိ၊မဟိယာဟူ သည်ကား၊မဟာမဟိနာမိကာယ၊မဟာမဟီအမည်ရှိသော၊ နဒီယာ၊မြစ် ၏၊ယာသ။အကြင်သူအား၊သမာနေန၊မြတ်နိုးအပ်သော၊ အနုကုလဝတ္တန ပရိဖနေန၊ အမျိုးအနွယ်အား၊လျော်သောအခြံအရံနှင့်၊ သန္ဓိ၊တက္ခ။ ဝါ သော၊နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊သော။ ထိုသူ သည်၊သမာနဝါသော၊သမာနဝါသမည်၏၊အယဉ္စ၊ဤဓနိယသည်လည်း ဘာထာရိဝေါ၊ထိုသို့သော အစိအရင်ရှိ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်

စွာဘုရားသည်။သမာနဝါသောတိ၊သမာနဝါသဟူ၍။ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ဆန္နာတိ။ ဆန္နာဟူသည်ကား၊ တိဏာပဏ္ဏာဒေနေဟိ၊ ခြုက်သစ်ရွက် အမိုးတို့ဖြင့်။ ဆန္နော၊မိုးအပ်သည်ဖြစ်၍။ အနောဝဿကာ၊ ရိုးပင်းမစွတ် သည်တို့ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ကုဋိတိ၎ေတံနာမံ၊ ကုဋီဟူသော၍ အမည်သည်။တိဏာဿ။ခြုက်ဖြင့်မိုးအပ်သော၊ဃရေဿ။အိမ်၏။ အဝိဝစ နံနာမံ၊အမည်တည်း။ အာဟိတောတိ၊ အာဟိတောဟူသည်ကား။ အာ ဘာတော၊ဆောင်အပ်ပြီ၊ ဝါ၊တနည်းကား။ ဓာလိတော၊တိုက်အပ်ပြီ၊ ဂိနိ တိ၊ဂိနိဟူသည်ကား၊အင်္ဂိ၊မီးကို၊တောသုဗ္ဗာနေသု၊ ထိုထိုသောအရပ်တို့၌။ အင်္ဂိ၊မီးကို၊ဂိနိတိ၊ဂိနိဟူ၍။ဝေါဟာရိယတိ၊ခေါ်ဝေါ်အပ်၏။အထစေပတ္ထ ယသိတိ၊အထစေပတ္ထယသိဟူသည်ကား။အထစေယဒိဠ္ဠ၏သိ၊အကယ် ၍ကား အလိုရှိခဲ့။ဠ္ဟတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပဝဿော တိ။ပဝဿဟူသည်ကား၊သိန္ဓု၊ရေသွန်းလောင်းလေလော၊ပ္ပဋိ၊ယိုစီးလေ လော၊ဥဒကံ၊ရေကို၊ဗဟု၊သွတ်လေလော၊ဠ္ဟတိ၊အယံ၊ဤသည်လျှင်၊အတ္ထော အနုက်တည်း။ဒေဝါတိ၊ဒေဝဟူသည်ကား၊မေဃံ၊ရိုးကို။ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။အယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ဣတ္ထေ၊ဤအရာ၌၊ ပဒေ၊ဝဏ္ဏနာ၊ ဝုဒ်၏အမှင့်တည်း။ အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာ၊အနုက်၏အမှင့်တည်း။ဝေ၊ဤသို့၊ဓနိယော၊ဓနိယအမည်ရှိသော၊ အယံဝေါပေါ၊ဤဝေါပသည်။ အတ္ထနော၊ဒိမိ၏၊သယနစာရေ၊ နေရာအိပ် ဌာန်၊နိပ္ပန္နော၊အိပ်လျက်။ မေဃဿ၊ဓနိတံ၊ ရိုးပြိမ်းသောအသံကို။ သုတ္ဝာ ကြားခဲ့၍၊ပဏ္ဍောဒနော၊ပါမယ္ဗိတိ၊ပဏ္ဍောဒနော၊ပါမယ္ဗိဟူသောစကားကို၊ ဘဏာမ္ဟေ၊ ဆိုသောဓနိယသည်၊ ကာယဒုက္ခဝူပသမရပါယဠ္ဠ၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းမှကင်းငြိမ်းကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ကာယသုခဟောတုံ၊ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အတ္ထနော၊ဒိမိ၏၊ သန္ဓိဟိတံ၊သိမ်းထားပြီးသည်ကို။ ဒိပေတိ၊ပြု၏။ဒုဗ္ဗိရောဟာမယ္ဗိတိ၊ ဒုဗ္ဗိ ရောဟာမယ္ဗိဟူသောစကားကို၊ဘဏာမ္ဟေ၊ဆိုသောဓနိယသည်၊စိတ္တဒုက္ခ ဝူပသမရပါယဠ္ဠ၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းမှကင်းငြိမ်းသည်ကို လည်းကောင်း၊ စိတ္တသုခဟောတုံ၊ စိတ်၏ချမ်းသာကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒိပေတိ၊ပြု ၏။ အနုတိရေ ပတိယာတိ။ အနုတိရေ ပတိယာဟူသော စကားကို၊ ဘဏာမ္ဟေ၊ ဆိုသောဓနိယသည်၊ နိဝါသနဋ္ဌာနသမ္ပတ္တိ ၊နေရာ၏ပြည့်စုံ ခြင်းကို၊ဒိပေတိ၊ပြု၏။သမာနဝါသောတိ၊ သမာနဝါသောဟူသောစကား ကို၊ဘဏာမ္ဟေ၊ဆိုသောဓနိယသည်၊တာဒိသေကာလေ၊ထိုသို့သော်လှ

သောကာလဋ္ဌ။ ဝိယဝိပ္ပယောဂပဒဋ္ဌာနသား၊ချစ်သောသူနှင့်ကွေကွင်းခြင်း လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိသော၊သောကသား၊စိုးရိမ်ခြင်း၏။ အဘာဝံ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ဒိပေတိ၊ပြု၏။ဆန္ဒာဂတိ။ဆန္ဒာဂတိ၌ဟူသောစကား ကို၊ဘဏ္ဍန္တော၊ဆိုသောဓနိယသည်။ ကာယဒုက္ခာပဂမပဒ္ဌိဿာတံ၊ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းမှကင်းခြင်းဟျောက်ခြင်းကို။ဒိပေတိ၊ပြု၏။ အာဟိတောဂိနိ တိ၊အာဟိတောဂိနိဟူသောစကားကို။ ဘဏ္ဍန္တော၊ဆိုသောဓနိယသည်။ ဂေါပါလကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်။ ပရိကျေပရူမဒါရုဏိ ဝသေနဲ၊ရုံ သောမီးအခိုးထင်းမီးတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ တယောအဂ္ဂိ၊ သုံးပါးသောမီးတို့ ကို။ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။တေစ၊ထိုသုံးသွယ်သောမီးတို့ကိုလည်း။တာသ၊ ထိုဓနိယ၏၊ဂေဟေသု၊အိမ်တို့၌။ယဿ၊အကြင်ကြောင့်။ ကတာ၊ပြုအပ် ကုန်၏၊တာသ၊ထိုကြောင့်။သဗ္ဗဒိသာသု၊အလုံးရုံသောအရပ်တို့၌။ပရိကျေ ပဋ္ဌိ'၊ရုံသောမီးကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍။ အာဟိတောဂိနိတိ၊ အာဟိတောဂိနိ ဟူ၍၊ဘဏ္ဍန္တော၊ဆိုသောဓနိယသည်၊ဝါဠမိဂါဂမနနိဝါဒုဏံ၊သားရဲတို့ ကိုမလာစေလို၍ တားမြစ်သိမ်းကာခြင်းကို။ ဒိပေတိ၊ပြု၏။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏ မရှေ့၊အလယ်၌။ ဂေါမယာဒိဟိ၊နွားချေးမီးအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ရှေဋ္ဌိ'၊မီး ခိုးကို။ဒဟန္တော၊တိုက်ခြင်းသည်၊ဝုံသမကသာဒိဟိ၊မှက်ခြင်အစရှိသည် တို့ဖြင့်၊ဂုန္နံ၊ နွားတို့အား၊ အနာဗာဓံ၊အနာမရှိသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍။ ဂေါပါလကာနံ၊နွားကျောင်းသားတို့၏၊ သယနဋ္ဌာနေ၊ အိပ်ရာအရပ်၌။ခါ ရုဏိ'၊ထင်းမီးကို၊ဒဟန္တော၊တိုက်ခြင်းသည်၊ဂေါပါလကာနံ၊နွားကျောင်း သားတို့အား၊ သိတာဟာဝရိယာတံ၊ အချမ်းနှိပ်စက်သည်ကိုဖျောက်စိမ့် သည်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍။ဒိပေတိ၊ပြု၏။ သော၊ထိုဓနိယသည်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဒိပေန္တော၊ပြုသည်ဖြစ်၍။အဋ္ဌနော၊ဝါ၊မိမိအား၊လည်း၊ကောင်း။ ဂုန္နံ၊ဝါ၊နွား တို့အား၊လည်း၊ကောင်း။ ပရိစနသ၊ဝါ၊အခြံအရံအား၊လည်း၊ကောင်း၊ ဝုဋ္ဌိ ပစ္ဆယာသ၊ရိုးသား၊ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော၊ကသိဏ၊ တရုံတခုသော၊ အာဗာဓသ၊အနာ၏၊အာဘာဝတော၊မရှိသောအား၊ဖြင့်၊ပိတိသောမနသ ဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်လိုဝမ်းသာသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ အထဝေ ပဋ္ဌယသိပဝသဒေ၊ဝါတိ။ အထဝေပဋ္ဌယသိပဝသဒေ၊ဟူ၍၊အာဟ။ ဆိုရ၏။ဧဝံ၊ဤသို့။ ဒုမ်ဂါထံ၊ဤဂါထာကို။ ဘာသမာနသ၊ ဆိုသော၊ဓနိ ယသ၊ဓနိယ၏၊ကထံ၊စကားကို၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဝိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်စွာထသော။ အတိက္ကန္တမာ နုသိကာယ၊ လူတို့၏ အမြင်ထက် လွန်ထသော။ ဒိဗ္ဗာယသောတခ၊ဘုယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အာဘိညာဉ်ဖြင့်၊

ဓေတာဝနမဟာဝိဟာရေ၊ဓေတာဝန်ကျောင်းတော်ကြီးဌာ၊ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ဂန္ဓ
ကုဋိဌာ၊ဝိဟာရဇ္ဇော၊နေတော်မူလျက်။အသေသာသိ၊ကြားတော်မူ၏၊သုတ္တာ
စပန္။ ကြားတော်မူပြီး၍ကား။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနှာ၊ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊ လောကံ၊ကျွတ်
ထိုက်သော သတ္တလောကကို။ ဝေါလောကေဇ္ဇာ၊ ကြည့်တော်မူလတ်
သော်၊ဓနိယဠ္ဌ၊ ဓနိယကိုလည်းကောင်း။အာသာ၊ထိုဓနိယ၏။ ပစောပတိဌ
မယားကို လည်းကောင်း။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက် လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
ဣမေ၊၍သူတို့သည်၊ ဟေတုသမ္ပန္နာ၊ မဂ်ဖိုလ်ရအံ့သော အကြောင်းနှင့်
ပြည့်စုံကုန်၏၊သစေ၊အကယ်၍၊အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဂန္ဓာ၊ကြွတော်
မူ၍၊ခေါ်၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောပြောအံ့။ ဥဘောပိ၊ နှစ်
ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ပဇ္ဇဒိတ္ဌာ။ ရဟန်းပြု၍၊ အာရဟဿုံ။
အာရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ အဟံ၊ငါဘုရား
သည်၊ နောစေ ဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍ ကြွတော်မမူသည်ဖြစ်အံ့၊ သွေ
နက်ဖန်၊ ဥဒကောဃေန၊ ရေအယဉ်ဖြင့်၊ ဝိနိဿိဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်
လတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့၊ အဒ္ဒသ၊ ဖြင်တော်မူ၏၊ တံခဏညေဝ။ ထိုခဏ၌ပင်
သျှင်။ သာဝတ္ထိတော၊သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ သတ္တယောဇနသတံ၊ယူဇနာခုနစ်
ရာတိုင်တိုင်ဝေးသော။ ဓနိယဿ၊ဓနိယာ၏။ နိဝေသနဒ္ဒါရနံ၊ နေရာအရပ်
သို့။အာဂေါ၊သေနေ၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊ဂန္တွာ၊ကြွတော်မူ၍။တဿ၊ထိုဓနိယ
၏၊ကုဋိယာ။ကုဋိ၏၊ ဥပရိ။အထက်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်တော်မူ၏။ ဓနိယော၊
ဓနိယသည်၊ တံဂါထံ၊ထိုဂါထာကို၊ ပုနပ္ပုနံ၊အဘန်တလဲလဲ။ ဘာသတိ
ယေဝ၊ဆိုသည်သာတည်း။ နနိဒ္ဒါပေသိ၊အပြီးသို့မရောက်စေ၊ဘဂဝတိ၊
ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဂတောပိ၊ ရောက်တော်မူသော်လည်း။ ဘာသတိ၊
ဖြက်ဆို၏။ ဘဂဝါစ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တံ၊ထိုဓနိယဖြက်ဆို
အပ်သောဂါထာကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားတော်မူရ၍။ ဣဿရေကေန၊ဤမှုလောက
ဆိုသဖြင့်၊သန္ဓာ၊ဌာဝါ၊ရောင့်ရဲအပ်သောဂါထာတို့သည်လည်းကောင်း။
ဝိသဌ္ဌာဝါ၊စွန့်လွှတ်အပ်သောဂါထာတို့သည်လည်းကောင်း၊ နဟောန္တိ၊
မဖြစ်ကုန်၊ဝေါပန၊ဤသို့ဆိုမူကား။ သန္ဓာ၊ဌာ၊ရောင့်ရဲကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒသေတုံ၊ပြုအံ့သောငှါ။ အဏ္ဏောဝနောဝိဂတာ
ဝိလောဟမတ္ထိ(ပ)အထစေပဏ္ဍယသိပဝ ဿဒေဝါတိ၊အဏ္ဏောဝနောဝိဂတ
ဝိလောဟတ္ထိ(ပ)အထစေပဏ္ဍယသိပဝ ဿဒေဝဟု၊သော၊ ဗျဉ္ဇနသဘာ
ဝံ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့် အလားတူသော၊ နောအတ္ထသဘာဝံ၊ အနက်အားဖြင့်
အလားမတူသော။ ဣမံပဒိုဂါထံ၊ဤအလားတူသောစကားတို့ ဂါထာကို

အာသာတိ၊ရှတ်တော်မူ၏။ ။ဘဝဝါ။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသော။အဟံ။ငါဘုရားသည်။အကြွေးနှောခေါ်သမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတခဲလော။ နှလုံးတံသင်းကင်းသော ငြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မဟိယာ။ မဟိအာမည်ရှိသောဖြစ်၏။ အနုတ်ရေ၊ကမ်းနှား၌။ ကေရွှိုဝါသော၊တ ညဉ့်မျှနေသည်၊အဖို့ဖြစ်ပြီ၊ကုန်ပြီ။ အတ္ထကောတည်းဟူသော ငါ၏ကုန် သည်။ဝိဝဋ္ဋာ။ ကိလေသာတည်းဟူသော အရိုးအကာမရှိသည် ဖြစ်၍ ပယင်းလင်းရှိ၏။ဂိနိ။ ကိလေသာတည်းဟူသော ဓီးသည်။ နိဗ္ဗုတောဒ်ပြင်း ပြီ။ဒေဝ။ရှာလိုသောဖိုလ်။ တံ။သင်သည်။ အထစေပတ္ထယာသိ။ အကယ် ၍ရှာလိုအံ့၊ပဝ သာ။ ရှာလေလော။ ဟိ၊ချေ၍ပြဦးအံ့။ ပဏ္ဍောဒနောတိအာဒိ ပဒါနိစ။ပဏ္ဍောဒနော အစရှိသောပုဒ်တို့သည် လည်းကောင်း။ အဏ္ဍော ဓနောတိအာဒိ ပဒါနိစ။။ အဏ္ဍော ဓနောအစရှိသော ပုဒ်တို့သည် လည်း ကောင်း။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ နသမေန္တိ၊ မတူကြကုန်။ မဟာ သမုဒ္ဒသ၊ မဟာ သမုဒ္ဒရာ၏။ သြရိမပါရိ မတိရာနိုဝယ၊ ဤမှာဘက် ကမ်း ထိုမှာဘက်ကမ်းတို့ကဲ့သို့၊ နသမေန္တိ၊ မတူကြကုန်။ ဣတ္ထေ၊ ဤဂါ ထာတို့၌။ ဗျဉ္ဇနံပုန်၊သဒ္ဒါသည်ကား။ ကိဉ္စိက်ဏ္ဍိ၊စိုးစဉ်းစိုးစဉ်း၊သမေတိ၊ ကူကြလေ၏။ဣတိ၊ဤသို့။ ဗျဉ္ဇနသဘာဝါနိ၊သဒ္ဒါတူကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုနှစ်ဂါထာတို့တွင်၊ ဝုရိမဂါထာယ၊ ရှေးဂါထာ၌။ သဒ္ဒါသပဒါနံ၊တူသောပုဒ်တို့၏။ အတ္ထော၊အနက်ကို။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ဆို အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ဝိသေသပဒါနံပန်။ ထူးသောပုဒ်တို့၏ကား၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ပဒတောစ၊ပုဒ်အား ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထတောစ၊အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ဝဏ္ဏနာ။ အဖွင့်တည်း။အဏ္ဏောဓနောတိ၊အဏ္ဏောဓနောဟူသည်ကား၊အကုန္တနဘာ ဝေါ။ ဒေါသမရှိသော သဘောသည်။ ဟိ၊ချေ၍ပြဦးအံ့။ ဝုဗ္ဗေ၊ရှေးဂါထာ အဖွင့်၌။ ဝုတ္တပုကာရေ အာစသာတက ဝတ္ထုသ ဟ ဝေါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော အာစသာဝတ္ထုကြောင့်ဖြစ်သော၊ယောသောကောခေါ၊ အကြင်ဒေါသသည်။ ကေစ္စသ၊အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သုပရိတ္ထော၊ဝ၊အလွန်နည်းသော်လည်း။ ဟာဒယံ၊နှလုံး ကို၊သန္တာပေတွား၊ပူစေ၍။ ဝူပသမတိ၊ငြိမ်း၏။ ယေနစ၊အကြင်ဒေါသဖြင့် လည်း။ တတော၊ ထိုဒေါသထက်။ ဗလဝုပ္ပန္နေန၊အားကြီးသော ဖြစ်ခြင်း ဖြင့်။ကေစ္စော၊အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရဝရိကုစနမတ္တံ။မျက်နှာတုန်လှုပ် ခါမျှကို၊ ဂ္ဂဟေတိ၊ပြု၏။ တတော၊ထိုဒေါသထက်။ ဗလဝတရေန၊အား

ကြီးသဖြင့်၊ ကေဠော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗရသံ၊ကြမ်းတန်းသော စကားကို၊ ဝတ္ထုကာမေ၊ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ဟနုသံစလနမတ္တံ၊မေးလျှပ်ခါမျှ ကို၊ကရောတိ၊ပြု၏။ အပရော၊တယောက်သောသူသည်၊တတော၊ထိုဒေါ သထက်၊ဗလဝတရေန၊အားကြီးသဖြင့်၊ ဗရသံ၊ကြမ်းတန်းသောစကား ကို၊ဘဏတိ၊ဆို၏။ အပရော၊တယောက်သောသူသည်၊တတော၊ထိုဒေါ သထက်၊ ဗလဝတရေန၊ အားကြီးသဖြင့်၊ ဒဏ္ဍံဝါ၊ လှံကန်ကို လည်း ကောင်း၊သတ္ထံဝါ၊ထားလက်နက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဝေသန္တော၊ရှာလို သည်ဖြစ်၍၊ဒိသာ၊အာဂုပ်မျက်နှာတို့ကို၊ဝိလောကေတိ၊ကြည့်၏။အပရော၊ တယောက်သောသူသည်၊တတော၊ထိုဒေါသထက်၊ဗလဝတရေန၊အား ကြီးသဖြင့်၊ဒဏ္ဍံဝါ၊လှံကန်ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္ထံဝါ၊ထားလက်နက်ကို လည်းကောင်း၊ အာမသတိ၊ သုံးသပ်၏။ အပရော၊ တယောက်သောသူ သည်၊ဝတော၊ ထိုဒေါသထက်၊ ဗလဝတရေန၊အားကြီးသဖြင့်၊ ဒဏ္ဍာ ဒိနိ၊လှံကန်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတ္မာ၊ကိုင်၍၊ ဥပဓာဝတိ၊ပြေးလာ၏။ အပရော၊ တယောက်သောသူသည်၊ တတော၊ထိုဒေါသထက်၊ ဗလဝ တရေန၊ အားကြီးသဖြင့်၊ ဧကံဝါ၊ တကြမ်းကို လည်းကောင်း၊ ဒွေဝါ၊ နှစ်ကြိမ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ပဟာရံ၊ရိုက်ခတ်ခြင်းကို၊ဒေတိ၊ပေး၏။အာပ ရော၊တယောက်သောသူသည်၊ တတော၊ထိုဒေါသထက်၊ ဗလဝတရေ နေ၊အားကြီသဖြင့်၊ အဝိ၊စင်စစ်၊ ဥာတိသာလောဟိတံ၊ ပိဆွေတမျိုးဖြစ် သောသူကို၊ဇီဝိတာ၊အသက်မှ၊ ဝေါရောပေတိ၊ချ၏။ကေဠော၊အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတော၊ထိုဒေါသထက်၊ဗလဝတရေန၊ အားကြီးသဖြင့်၊ ပန္ဆာ၊နောက်မှ၊ဝိပ္ပဠိသာရီ၊နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊အတ္တာနံ၊ဖိဖိ ကို၊ဇီဝိတာ၊အသက်မှ၊ ဝေါရောပေတိ၊ချ၏။ သိဟဠဒီပေ၊သီဟိုဠ်ကျွန်း၌၊ ကာလဂါမဝါသိ၊ကာလမည်သောရွာ၌နေသော၊အမဠော၊ဝိယ၊အမတ်ကဲ့ သို့၊ပန္ဆာ၊နောက်၌၊ ဝိပ္ပဠိသာရီ၊နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ဖိဖိ ကိုယ်ကို၊ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ၊ ဝေါရောပေတိ၊ချ၏။ ဣတ္ထာ၊ဝတာ၊စ၊ဤမျှ သောစကားအစဉ်ဖြင့်လည်း၊ကောဓော၊ဒေါသသည်၊ပရမဝေဝုလ္လပုဏ္ဏော၊ အတိုင်းထက်အလွန်ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သော ကောဓော၊ထိုသို့သောဒေါသကို၊ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိ မဏ္ဍေယေဝ၊ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ခွင်ပင်လျှင်၊သဗ္ဗသော၊အာချင်းခပ်သိမ်း၊ပဟီနော၊ ပယ်တော်မူအပ်ပြီ၊ ဥစ္ဆိန္နမူလော၊အရင်းကိုဖြတ်အပ်ပြီ၊ ယသ္မာ၊အကြောင် ကြောင့်၊ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်ငုတ်တို့ကဲ့သို့ ပြုတော်မူအပ်ပြီ၊

တသ္ဓာ၊ထိုကြောင့်၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အကြောင်းနှောဟာမတ္ထိန္တိ၊ အကြောင်းနှောဟာမတ္ထိ ဟူ၍၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ဝိဂတဝိလောတိ၊ဝိဂတ ဝိလောဟူသည်ကား။ အပဂတဝိလော။ ဂင်းသောကြောင့်ဂျိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။စိတ္တဗန္ဓဘာဝေန၊ စိတ်ကို ဖွဲ့တတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ယေတေပဋ္ဌ ဝေတောဝိလာ။ အကြင်ငါးပါးသောကြောင့်တို့ကို၊ ရတ္တာ၊ မိန့်တော်မူအပ် ကုန်၏။ဟိ၊ထင်စွာပြဋ္ဌိုးအုံ့။ဝိလတူတော၊ကြောင့်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစိတ္တေ၊အကြင်အကုသိုလ်စိတ်တို့ကို။ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာမည် သည်ကား။ဝိလော။ကြောင့်ဂျိသော။ဘူဝိဘာဝေ၊ဖြေအာဘို့ဌ။စတ္ဘာရောမာသော ဖိုးပယ်းလေးလတ္ထိပတ်လုံး။ဒေဝေ၊ဖိုးပယ်းသည်၊ဝဿဏ္ဍေပိ၊ရွာသော်လည်း၊ သဿသာနိ၊ကေါက်ပင်တို့သည်၊နရှဟန္ဒိယတာ၊မပေါက်ကုန်သကဲ့သို့၊ဝေ မေဝံဝေ်တထာ၊ထိုအတူလျှင်၊ဝိလစိတ္တာသ၊ ကြောင့်သဖွယ်ဖြစ်သောစိတ် ဂျိသောဝုဋ္ဌိုလ်အား။ သဒ္ဓမ္မသဝနာဒိ ကုသလဝဍ္ဌ၊ သူတော်ကောင်း တရားကိုကြားနာခြင်းအစဂျိ၊သောကုသိုလ်ဖိုးပယ်းသည်၊ ဝဿဏ္ဍေပိ။ ရွာ ငြားသော်လည်း၊ ကုသလံ၊ကုသိုလ်သည်၊နရှဟာတိ။မကြိုးပွါး။ တေ၊ထို ဒွိလုံးတသင်းကြောင့်ငါးစင်းတရားတို့ကို၊ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိ မဏ္ဍေယေဝ။ ဗောဓိ မဏ္ဍိုင်ခွဲသာလျှင်၊ သဗ္ဗသော။ အာချင်းခပ် သိပ်။ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်၊ ပဗိနာ၊ပယ်တော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဂတဝိလောဟာမတ္ထိတိ၊ဝိဂတ ဝိလောဟာမတ္ထိဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာသေ၊ ထိုဘုရားရှင်အား၊ ဇကော၊တကြွပ်သော၊ ရတ္တိဝါသော၊ညဉ့်ခွဲနေတော်မူခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ဂျိ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သောဘဂဝါ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇက ရတ္တိဝါသော၊ဇကရတ္တိဝါသမည်၏။ ယထာ၊ဥပမာသော်ကား။ သော၊ခန့် ယော၊ထိုခန့်ယသည်၊တတ္ထ။ထိုအရပ်ခွဲ။ဝသိ၊ကေ။ဖိုးပယ်းကာလခွဲဖြစ်ကုန် သော၊စတ္ဘာရောမာသော၊ လေးလတ္ထိပတ်လုံး၊နိဗ္ဗဒ္ဓဝါသံ။ အမြဲနေခြင်းသို့၊ ဥပဂတောယထော၊ ကပ်လေသကဲ့သို့။တထာ၊ထိုအတူ၊ ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗဒ္ဓဝါသော။အမြဲနေတော်မူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တံယေဝရတ္တိ'၊ထိုညဉ့်ခွဲလျှင်၊ တာသ၊ထိုခန့်ယ၏၊အတ္ထကာမတာယ၊အကျိုးကိုအလိုရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊တတ္ထ၊ ထိုအရပ်ခွဲ၊ဝါသံ၊ နေတော်မူခြင်းသို့။ ယသ္မာ။အကြင် ကြောင့်၊ဥပဂတော၊ကပ်တော်မူ၏၊တသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ဇကရတ္တိဝါသော ဟု၊ဇကရတ္တိဝါသောဟူ၍။ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝိဝဋ္ဋာတိ၊ဝိဝဋ္ဋာဟူ

သည်ကား။အာပနိတ္တာ ဒုနာ၊ပယ်အပ်သော အရိုးအကာရှိသော၊ကုဋိတိ၊ ကုဋိဟူသည်ကား။အတ္တဘာဝေါ၊အတ္တဘောတည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊အတ္တ ဘာဝေါ၊အတ္တဘောကို၊တံတဲ့အတ္ထဝသံ၊ထိုထိုသောအလိုဆန္ဒကို။ပဋိစ္စ။ စွဲ၍၊ကာယောတိပိ၊ကာယဟူ၍လည်း၊ကောင်း၊ဂုဟာတိပိ၊ဂုဟာဟူ၍လည်း ကောင်း။ဒေဟောတိပိ၊ဒေဟ ဟူ၍လည်း၊ကောင်း၊ သန္ဓေဟောတိပိ၊သန္ဓေ ဟာဟူ၍ လည်း၊ကောင်း။ နာဝါတိပိ၊နာဝါဟူ၍ လည်း၊ကောင်း၊ ရုထောတိ ပိ၊ရုထောဟူ၍ လည်း၊ကောင်း။ ဝဏ္ဏောတိပိ။ ဝဏ္ဏာဟူ၍ လည်း၊ကောင်း။ ဝဋ္ဌိကောတိပိ၊ဝဋ္ဌိကောဟူ၍ လည်း၊ကောင်း။ ကုဋိတိပိ၊ ကုဋိဟူ၍လည်း ကောင်း။ ကုဋိကာတိပိ။ ကုဋိကာဟူ၍ လည်း၊ကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ဤအရာ၌ကား။ ကဠာဒိနိ။ သစ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိစ္စ။စွဲ၍၊ဝေ ဟာနာပိကာ။ အိမ်ဟူ၍အမည်ရှိသော၊ကုဋိဝိယ၊ကုဋိကဲ့သို့။ အဋ္ဌိအာဒိနိ။ အရိုးအစရှိသည်တို့ကို။ ပဋိစ္စ။စွဲ၍၊ သင်္ဘ၊အရေအတွက်သို့။ ဂတာတ္တာ။ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုဋိတိ၊ကုဋိဟူ၍၊ အတ္တဘာဝေါ။ အတ္တ ဘောကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်၏။ ယထာဟ ကိံ အာဟ။ ဘုရားအာဘယ် ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့၊သေယ္ယ ထာပိ၊ဥပမာသော်ကား၊ ကဠဠ၊သစ်ကိုလည်း၊ပဋိစ္စ။စွဲ၍၊ ဝလ္လိ၊နွယ်ကို လည်း၊ပဋိစ္စ။စွဲ၍၊မတ္တိကာ၊ဖြေကိုလည်း၊ပဋိစ္စ။စွဲ၍၊တိဏ၊ဖြက်ကိုလည်း ပဋိစ္စ။စွဲ၍။ အာကာသော၊ကောင်းကင်သည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍၊ အာဂါရံတွေဝ၊ အိမ်ဟူသောအရေအတွက်သို့ သာလျှင်၊ ဂဏ္ဍတိယထာ၊ ရောက်လေသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝဝေါတထာ။ ထိုအတူသာ လျှင်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ အာဝုသော၊ဒါယကာတို့၊အဋ္ဌိ၊အရိုးကိုလည်း။ ပဋိစ္စ။ စွဲ၍၊နှာရု၊အကြောကိုလည်း။ ပဋိစ္စ။စွဲ၍၊မံသ၊အသားကိုလည်း။ ပဋိစ္စ။ စွဲ၍၊စမ္မ၊အရေကိုလည်း။ ပဋိစ္စ။စွဲ၍၊အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဂုပံတွေဝ၊ ဂုပကဲ့နှာဟူ၍သာ လျှင်၊ သင်္ဘ၊အရေအတွက်သို့၊ ဂဏ္ဍတိ၊ရောက်၏၊ ဣတိစ၊ဤသို့လည်း ကောင်း၊ဝါ၊တနည်းကား၊စိတ္တမဏ္ဍဒု သ၊စိတ်တည်းဟူသောမျောက်၏၊ နိဝါသနတော၊ နေရာဖြစ်သောအားဖြင့်၊ အတ္တဘာဝေါ။ အတ္တဘောကို၊ ကုဋိတိ၊ကုဋိဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ယထာဟ ကိံ အာဟ၊ဘုရားအာဘယ် ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ အဋ္ဌိကက်လကုဋိ၊စေသော (၀)ဃဋ္ဋ ယန္တောဝုနပ္ပုနဿိ။အဋ္ဌိကက်လကုဋိ၊စေသော(၀)ဃဋ္ဋယန္တောဝုနပ္ပုနံဟူ၍၊ အာဝုဟာ၊ဟောတော်မူ၏၊သောကုဋိ၊ဤကုဋိသည်၊အဋ္ဌိကက်လကုဋိ၊အရိုး

ရသာဖြစ်သောကုန်ဋိမည်၏၊ မဏ္ဍဇာဝ၊ စိတ်တည်းဟူသော မျောက်တို့သည်သာလျှင်၊ ဝါသတောဇာတ်၊နေဝေဟူ၍၊ ဂုစ္ဆတ်၊ဧရိအာဝ၏။ မဏ္ဍဇော၊ စိတ်တည်းဟူသောမျောက်သည်၊ ပဉ္စဒ္ဒါရာယ၊ငါးခွါရှိသော၊ ကုဋိကာယ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောကုဋိ၌၊ ပသဏ္ဌိယ၊ သက်ဝင်၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘိနိတလဲလဲ၊ ဃနယန္တြော၊လုံ့လပြု၍၊ ခွါရေး၊ခွါဖြင့်၊ဒုနုပရိယာယ တိ၊အစဉ်မပြတ်လှည့်ပတ်သွားလေ၏။ ။သောကုဋိ၊ထိုအတ္တဘောတည်းဟူသောကုဋိသည်၊ယေနတဏှာမာနဒိဋ္ဌိဆဒနေန၊အကြင်ဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအဖိုးအကာဖြင့်။ သဏ္ဌာနံ၊သဏ္ဌာဝါ၏အား၊ ဆန္ဒတ္တာ၊ဖုံးလွှမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘိနိတလဲလဲ၊ ရာဂါဒိကိလေသာ ဝတ္ထုတို၊ အစဉ်ရှိသော ကိလေသာတည်းဟူသော ဖိစီးသည်။ အတိ ဝ ဿတိ၊ အလွန်ပြင်းစွာရွာ၏။ ယထာကိ အာဟ၊ ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊တံဆန္ဒမတိ ဝဿတိ(ပ)ဧဝံတံနာတိ ဝဿ တိတိ၊တံဆန္ဒမတိ ဝဿတိ၊ (ပ)၊ ဧဝံတံနာတိ ဝဿတိဟူ၍၊ အာပေါ၊မိန်ုတော်မူ၏၊ တံဆန္ဒီ။ ထိုတဏှာ မာနဒိဋ္ဌိကြောင့် ဖြစ်သော အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်။ အတိ ဝ ဿတိ၊အလွန်လျှင် ကိလေသာတည်းဟူသော ဖိစီးစွတ်၏။ ဝိဝံ၊ လွန်ကျူးမိသော အပြစ်ကို မဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်။ ပဿဒ္ဓ၊ အကြင်ကြောင့်၊နာတိ ဝဿတိ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသောအ လွန်သော ဖိစီးသည်မစွတ်လေ။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ ဆန္ဒီ၊လွန်ကျူးမိ သော အပြစ်တည်းဟူသောအဖိုးကို၊ ဝိဝရေထ။ ဖွင့်လှစ်ကုန်လော၊ဧဝံ။ ဤသို့အပြစ်ကိုဖွင့် လှစ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုကိလေသာတည်းဟူသော ဖိစီးသည်၊ နာတိ ဝဿတိ၊ လွန်စွာမစွတ်လေ။ အယံ ဂါထာ၊ ဤဂါထာ ကို။ ခန္ဓကေစ၊ ဝိနည်းခန္ဓကဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း၊ ထေရာဂါထာယဉ္စ၊ ထေရ ဂါထာ၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဒွိသုဠာနေသု၊ နှစ်ပါးသော အရာ တို့၌၊ ဝုတ္တာ၊ မိန်ုတော်မူအပ်၏။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်၊အာ ပတ္တိ။အာပတ်ကို၊ ပဋိဗ္ဗာ၊ဒေတိ၊ဖုံးလွှမ်း၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ကိ လေသာ၊ ကိလေသာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘိနိတလ ဲ လ၊ အာပတ္တိယော၊ အာပတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အတိ ဝ ဿန္တိ၊ အလွန်စွတ်ကုန်၏၊ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ အာပတ္တိ။အာပတ် ကို၊နုပဋိဗ္ဗာ၊ဒေတိ၊မဖုံးလွှမ်း၊ တဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ ကိလေသ ဝ ဿ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောဖိစီးတို့သည်၊ နာတိ ဝ ဿန္တိ၊ အလွန်မစွတ် ကုန်။ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ ဝုတ္တာ၊ဟောတော်မူ

အပ်၏။ထေရဂါထာယံ၊ထေရဂါထာ၌။ယာသ။အကြင်ရဟန်းအား။ ရာဂါ ဒိဆန်း၊ ရာဂအစဉ်ရှိသောအရိုးအကာသည်။ အတ္ထိ။ရှိ၏။ တသ္မာပန၊ ထို ရဟန်းအားကား။ဣဒ္ဓါ၊ဒ္ဓေဟာဒိသု။ဣဒ္ဓါ၊ခုံအစဉ်သည်တို့၌၊ရာဂါဒိသမ္ပဒေ၊ ရာဂ အစဉ်သည် ဖြစ်သော အားဖြင့်၊ တဆန်း၊ ထိုရာဂအစဉ် သောအရိုးအကာသည်။အတိဝဿတိ။အလွန်ကိလေသာတည်းဟူသော ရိုးစပ်စွတ်ပြန်၏၊. ဝါ၊တနည်းကား။ ယောတိဣဒ္ဓ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကိလေသော။ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ညပ္ပဒန္ဓ။ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံ၏။ တသ္မာတိဣဒ္ဓ၊နှောင်းထိုရဟန်းအား။ ဇဝံ။ဤသို့သည်းခံသည်ရှိ သော်၊အဓိဝါသိတကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ဆဒနုဆန္ဒာ။အလွန်သည်းခံခြင်းကြောင့်ဖြစ် သော ကိလေသာတည်းဟူသော အရိုးအကာဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသော၊ အတ္တာတာဝကုဋိ။ အတ္တဘောတည်းဟူသောကုဋိကို၊ ပုနပ္ပုနံ။ အာဘန် တလဲလဲ။ ကိုယ်ကိုယ်ဝဿ။ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်တည်းဟူသောရိုးသည်၊ အတိ ဝဿတိ၊အလွန်ရွာလေ၏။ယာသပန။အကြင်ရဟန်းအား။ အရဟတ္တ မဂ္ဂညာဏံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည်၊အတ္ထိ။ရှိ၏။ တေန၊ထိုအရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်ဖြင့်၊ ကိုယ်ကိုယ်ဆဒနုဿ။ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်တည်းဟူသောအရိုးအကာ ၏။ဝိဒ္ဓံသိတတ္တာ။ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဝဋော၊ ဟင်း လင်းရှိ၏၊တ သ၊ထိုရဟန်း၊ကိုယ်ကိုယ်ဝဿ။ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်တည်းဟူ သောရိုးသည်။ နဝတိဝဿတိ။ မစွက်လေ၊ ဟု၊ဤဂါထာ၌၊ အယံ အတ္ထော၊ဤအနက်ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏။ဘဂဝတာ၊ ဗြဟ္မတ်စွာ ဘုရားသည်၊ယထာဝုတ္တံ။အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ဆဒနံ၊ကိုယ် သာတည်းဟူသောအရိုးကို၊ ယထာဝုတ္တေနေဝ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသောအတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ နယေန၊နည်းဖြင့်၊ ယသ္မာ။ အကြင် ကြောင့်။ဝိဒ္ဓံသိတံ၊ဖျက်ဆီးတော်မူအပ်၏၊တသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ဝိဝဋာကုဋိ တိ၊ဝိဝဋာကုဋိဟူ၍။အာဟာဝုတ္တံ။ဖိနှိတော်မူအပ်၏။နိဗ္ဗုတောတိ၊နိဗ္ဗုတော ဟူသည်ကား။ဥပသန္တော၊ချမ်းငြိမ်း၏၊ဂိနိတိ၊ ဂိနိဟူသည်ကား၊အဋ္ဌ၊ကိ လေသာတည်းဟူသောမီးသည်၊ဟိသစ္စံ။မှန်၏။ ဇောဒသဝိဓေန၊တဆဲ့ တပါးအပြားရှိသော၊ယေနအဋ္ဌနာ။ အကြင်မီးသည်၊ဣဒံသစ္စံ၊ဤအလုံးစုံ ကို၊အာဒိတ္တံ။ပြင်းစွာလောင်အပ်၏၊ ယထာဟကိံ အာဟာ။သုရားအဘယ် ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊အာဒိတ္တံရာဂဋ္ဌနာတိအာဒိ။အာဒိတ္တံ ရာဂဋ္ဌနာအစဉ်ရှိသည်ကို၊အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ ဝိ,ဟ္ဟာရော၊အကျယ် စကားကို၊အာဒိတ္တပရိယာယသုတ္တေန၊အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်ဖြင့်၊ ဝေဒ

တဗ္ဗောသိအမ်ိုး၏။သောအဂ္ဂိ။ ထိုတဆဲ့တပါးသောကိလေသာတည်းဟူ သောမီးကို၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာတရားသည်၊ ဇောဓိမူလေ၊ဇောဓိပင်ရင်း၌၊ အရိယမဂ္ဂသလိလသောကေန၊ အရိယာမဂ်တည်းဟူသော ရေကိုသွန်းလောင်းသဖြင့်၊ နိဗ္ဗုတောဂြိုဟ်ပြေစေအပ်လေပြီ၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ နိဗ္ဗုတောဂိနိတိ၊နိဗ္ဗုတောဂိနိဟူ၍၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဝေါ၊ဤသို့၊ဝဒေန္တော စ၊ဟောတော်မူသော်လည်း၊ အတ္ထဋ္ဌေန၊နှစ်သက်သည်မဟုတ်သဖြင့်၊ တုဿမာနံ၊နှစ်သက်ခြင်းရှိသော၊ဓနိယံ၊ဓနိယကို၊ အညာပဒေသေန၊ တပါးသောအခြင်းအရာကိုပြုလိုန်တော်မူသဖြင့်၊ပရိဘာသတိ။ ခဏ်တော်မူ၏၊ဩဝါဒ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ အနုသာသတိ၊သွန်သင်တော်မူ၏။ ကထံ ဩဝါဒ။ အဘယ်သို့ဆုံးမတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဟိ၊ထင်စွာပြဦးအုံ၊ အဂ္ဂေါဓနောတိ၊ အဂ္ဂေါဓနောဟူ၍၊ ဝဒမာနော၊ဆိုတော်မူခြင်းသည်၊ ဓနိယ၊ ဓနိယ၊ တွံ၊သင်သည်၊ ပဂ္ဂေါ ဓနောဟာမသွိတိ၊ ပဂ္ဂေါဓနော ဟာမသွိဟူသောစကားကို၊ တုဠ္ဘော၊နှစ်သက်၏၊ သြဒနပါကောစ၊ထမင်းကျက်ကိုကား၊ ယာဝဒီဝ၊အသက်ထက်ဆုံး၊ ဓနပရိက္ခယေန၊ ဥစ္စာကုန်သဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ ဓနပရိက္ခယောစ၊ ဥစ္စာ၏ ကုန်ခြင်းသည်လည်း၊ ရာဇရေဋ္ဌနာဒီဒုက္ခပဒ္ဒဝေန၊ မင်းယူသည်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအစရှိသော ဆင်းရဲခြင်းလျှင်နိုးစွာသော အကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဧဝံသန္တေ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခေနဝ၊ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်သာ လျှင်၊တုဠ္ဘော၊ နှစ်သက်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ အဟံ၊ငါတရားသည်။ အဂ္ဂေါဓနော ဟာမသွိတိ။ အဂ္ဂေါဓနော ဟာမသွိဟူသော စကားကို၊ တုဿသန္တောပန၊နှစ်သက်တော်မူခြင်းသည်ကား၊ သဒ္ဒိဗ္ဗိကသမ္ပတ္တိယာ ဘာဝေန၊ပစ္စုပ္ပန္နဒ္ဒြစ်သောဆင်းရဲလာလည်း ဖြစ်သောဆင်းရဲမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊တုဠ္ဘော၊နှစ်သက်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒိပေတိ၊ဖြ၏။ ဝိဂတဒိ လောတိ၊ဝိဂတဒိလောဟူ၍၊ ဝဒမာနော၊ဆိုတော်မူခြင်းသည်၊ တွံ၊သင်သည်၊ဒုဒ္ဒမီရောဟာမသွိတိ၊ဒုဒ္ဒမီရောဟာမသွိဟူသောစကားကို၊တုဿသန္တော နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ အကတာကိစ္စောဝ၊မပြုအပ်သေးသောကိစ္စရှိသည် ဖြစ်လျက်သာလျှင်၊အဟံ၊ငါသည်၊ ကတာကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသည်၊အသွိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ။ဤသို့။ မန္ဒာ၊မှတ်ထင်၍၊ တုဠ္ဘော၊နှစ်သက်၏၊ အဟံပန၊ ငါဘုရားသည်ကား။ ဝိဂတဒိလောဟာမသွိတိ။ ဝိဂတဒိလော ဟာမသွိဟူသောစကားကို၊ တုဿသန္တော၊ နှစ်သက်တော် မူခြင်းသည်၊ ကတာကိစ္စောဝ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တုဠ္ဘော၊ နှစ်

သက်တော်မှု၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒိပေတိ၊ဤ၏။ အနုတိရေမဟိယောကရော့ဝါ သောတိ၊ အနုတိရေမဟိယောကရော့ဝါသော ဟူသောစကားကို၊ ဝဒမာ နော၊ဆိုတော်မူခြင်းသည်၊ တွံ၊သင်သည်၊ မဟိယာ၊ဖြစ်၏၊ အနုတိရေ၊ ကပ်နှား၌၊ သမာနဝါသောတိ၊အညီအညွတ်နေ၏ဟု၊ တုဿနော့၊နှစ် သက်သည်ဖြစ်၍၊ စတုမာသနိဗန္ဓဝါသေန၊ မိုးဝင်းတွင်းလေးလပတ်လုံး အမြဲနေသဖြင့်၊ တုဏ္ဍော၊နှစ်သက်၏၊ နိဗန္ဓဝါသောစ၊ အမြဲနေခြင်းသည် ကား၊အာဝါသသံသဂ္ဂေန၊ နေရာ၌တစ်မက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သောစ၊ထိုနေရာ၌တစ်မက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏၊ဝေဒနာ့၊ ဣတိ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခေနဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တုဏ္ဍော၊ နှစ်သက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အာဘံပန၊ဝါဘုရားသည်ကား၊ ကေရော့ ဝါသောတိ။ ကေရော့ဝါသော ဟူသော စကားကို၊ တုဿနော့၊ နှစ် သက်တော်မှုခြင်းသည်၊ အနိဗန္ဓဝါသေန၊ နေရာအမြဲမရှိသော နေခြင်း ဖြင့်၊ တုဏ္ဍော၊နှစ်သက်တော်မှု၏၊ အနိဗန္ဓဝါသောစ၊ နေရာအမြဲမရှိခြင်း သည်ကား၊ အာဝါသသံသဂ္ဂါဘာဝေန၊နေရာ၌ပြိတွယ်တပ်မက်ခြင်းမရှိ သဖြင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်လေ၏။ အာဝါသသံသဂ္ဂါဘာဝေါစ၊နေရာ၌ပြိတွယ် ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်သည်လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သုခေ နေဝ၊ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ တုဏ္ဍော၊နှစ်သက်တော်မူသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ဤ၏၊ ဝိဝေါကုဋိတိ၊ဝိဝေါကုဋိဟူ၍၊ ဝဒမာ နော၊ဆိုတော်မူခြင်းသည်၊ တွံ၊သင်သည်၊ဆန္နကုဋိ၊အမိုးအကာရှိသော ကုဋိကို၊ တုဿနော့၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဆန္နဝေဟာဘာယ၊မိုးအပ် သောအိမ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊တုဏ္ဍော၊နှစ်သက်သည်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊တော၊ သင်အား၊ဝေဟာစ၊အိမ်ကိုလည်း၊ဆန္နေပိ၊မိုးအပ်ပြီးသော်လည်း၊အတ္တာ ဘာဝကုဋိယံ၊အတ္တဘောတည်းဟူသောကုဋိ၌၊ ကိသေသဝသံ၊ကိလေ သာတည်းဟူ၊သောဓိဃီးသည်၊ အာတိဝဿတိ၊အလွန်ပြင်းစွာရွာ၏၊ ဟိ သစ္စံ၊မှန်၏၊ ယေန၊အကြင်ကိလေသာ တည်းဟူသောဓိဃီးဖြင့်၊ သိဗ္ဗနိ ဝေ၊စွတ်သည်ရှိသော်၊ စဘူတိမဟောဃေဟိ၊လေးပါး၊သော ဩဃတို့ သည်၊တွံ၊သင့်ကို၊ဝယ္ဘမာနော၊ဖျောအပ်သည်ဖြစ်၍၊အနုယဝုသနံ၊အကျိုး မရှိပျက်စီး၏ခြင်းသို့၊ ပါဝုဏောယ္ယာသိ၊ ရောက်ရာ၏၊ ဧဝံသန္တေ၊ဤသို့ဖြစ် သည်ရှိသော်၊တွံ၊သင်သည်၊ အကုဗ္ဗဒ္ဓေနဝ၊နှစ်သက်အပ်သော အရာ မဟုတ်သဖြင့်သာလျှင်၊တုဏ္ဍော၊နှစ်သက်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊အဟံ ပန၊ဝါဘုရားသည်ကား၊ဝိဝေါကုဋိတိ၊ဝိဝေါကုဋိဟူ၍၊တုဿနော့၊နှစ်

သက်တော်မူခြင်းသည်၊အတ္တဘာဝကုဋိယာ၊အတ္တဘောတည်းဟူသော ကုဋိ၌၊ကိလေသာဆဒနာဘာဝေန၊ကိလေသာတည်းဟူသော အမိုးအကာ မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ တုဠ္ဘော၊နှစ်သက်တော်မူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ဖြစ် တော်မူ၏၊ ဝေါ၊ဤသို့နှစ်သက်တော်မူသည်ရှိသော်၊မေ၊ငါ၏၊ ဝိဝေါ၊ယား၊ အမိုးအကာမရှိ ဟင်းလင်းသော၊ ကုဋိယာ၊အတ္တဘော တည်းဟူသော ကုဋိ၌၊ ဝေါ်ကိလေသာဝသီ၊ထိုကိလေသာတည်းဟူသော မိုးလည်း၊ နုအတိဝဿတိ၊မရွာလေ၊ဟိသစ္စံ၊ဖုန်၏၊ယေန၊အကြောင်းကိလေသာတည်း ဟူသောရိုးဖြင့်၊ အသိစ္စနိတေ၊မစွတ်သည်ရှိသော်၊စတ္ဘိမဟောဃော ဟိ၊ပြင်းစွာသော လေးပါးသော ဩဃတို့သည်၊ ဝယ္ဘမာနော၊ ဖျောအပ် သည်ဖြစ်၍၊ အနုယဝ္ပသနံ၊အကျိုးမရှိပျက်စီးခြင်းကို၊အဟံ၊ငါသည်၊နုပါ ဝုဏောယျံ၊မရောက်နိုင်ရာ၊ ဝေ်သန္တေ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊တုဠ္ဘဇ္ဇေနေ ဝ၊နှစ်သက်အပ်သဖြင့်သာလျှင်၊ အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊တုဠ္ဘော၊နှစ်သက် သည်၊အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒိပေတိ၊ပြု၏၊ နိဗ္ဗုတောဂိနိတိ၊နိဗ္ဗုတောဂ ဂိနိဟု၍၊ ဝဒမာနော၊ဆိုတော်မူခြင်းသည်၊တို့၊သင်သည်၊ အာဟိတောဂ ဂိနိတိ၊ အာဟိတောဂိနိဟု၍၊ တုဿဂိနိ၊မီးကို နှစ်သက်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊တုဿသန္တော၊နှစ်သက်ခြင်းသည်၊အကတုပဒ္ဒဝနိဝါ၊ကောဝ၊ပြုဆဲ ပြုလတ္တံ့သော ဘေးရှိနှဉ်းပန်ခြင်းဝါကို မတားမြစ်ရသေးသည် သာလျှင်ဖြစ် လျက်၊ ကတုပဒ္ဒဝနိဝါ၊ကောဝ၊ပြုဆဲပြုလတ္တံ့သော ဘေးရှိနှဉ်းပန်ခြင်းဝါကို တားမြစ်သည်၊အတ္ထိ၊ဝါဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မတ္ထိ၊မတ်ထင်၍၊တုဠ္ဘော၊နှစ် သက်သည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊ အဟံပန၊ငါဘုရားသည်ကား၊နိဗ္ဗုတောဂိနိတိ၊ နိဗ္ဗုတောဂိနိ ဟူသောစကားကို၊ တုဿဿန္တော၊ နှစ်သက်တော် မူခြင်း သည်၊ ဧကောဒသဝိဓရဂ္ဂေါဟာဘာဝတော၊ တဆဲ့တပါးသော ပူပန်တတ် သော ကိလေသာတည်းဟူသောမီး၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ကတုပဒ္ဒဝနိဝါ ခုဏတာယော၊ ပြုဆဲပြုလတ္တံ့သောဘေးရှိနှဉ်းပန်ခြင်းဝါတို့ကိုတားမြစ်နိုင် သဖြင့်သာလျှင်၊တုဠ္ဘော၊နှစ်သက်တော်မူသည်၊အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ အဃစေပတ္ထယသိ ပဝဿဒေဝါတိ၊ အဃစေပတ္ထယသိ ပဝဿဒေဝဟူသော စကားကို၊ဝဒမာနော၊ဆိုခြင်းသည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝိဂ တဒုက္ခာနံ၊ဆင်းရဲခြင်း ကင်းကုန်သော၊ အနုပ္ပတ္တသုခါနံ၊ အစဉ်အတိုင်း ရောက်သော ချမ်းသာ ရှိကုန်သော၊ ကတသဇ္ဇကိစ္စာနံ၊ အလုံးစုံပြုအပ် သောကိစ္စရှိကုန်သော၊ အမှာဒိသာနံ၊ငါတို့ကဲ့သို့သောဘုရားရှင်တို့အား၊ ဧကံပစနံ၊ ဤဆိုခြင်းသည်၊ သောဘကိ၊ တင့်တယ်၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊

ပြေ၀ေ၊ဒိုရိမ်ပယ်း၊တွံ့၊သင်ရိပယ်းသည်၊စေ၀ဏ္ဍယသိ၊ အကယ်၍ရှာလိုအံ့၊ပ
၀သေ၊ရှာလေလော၊နော၊ငါတို့အား၊တယိ။သင်ရိပယ်းသည်၊၀သည်ကို၀ါ
ရှာသော်လည်းကောင်း၊အ၀သည်ကို၀ါ၊မရှာသော်လည်းကောင်း၊ဝုဏ်၀ါ
အစိုးအပွါးသည်လည်းကောင်း၊ဟာနိ၀ါ၊ယုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း
နှအားထို့၊မရှိလေ။ ထို့ပနု၊သင်နိယသည်ကား။ ကသ္ပ၊ အာဘယ်ကြောင့်
ဝေ၀ါ၍သို့သောစကားကို။ ၀ဒတိ၊ဆိုဘိသနည်း၊ဟူတို့၍သို့ဒိပေတိ၊ဤ
တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝေ၀ဒေ္ဓာ၀စနိယံ(ပ)သြ၀ဒတိအနုသာသတိတိ၊
ဝေ၀ဒေ္ဓာ၀စနိယံ(ပ)သြ၀ဒတိအနုသာသတိဟူသော၊ယံ၀စနံ၊အကြင်
စကားကို။ ၀ဏ္ဏံ။ မိန့်တော်မူအပ်၏။ တံ၀စနံ။ ထိုစကားကို။ သမ္မဒေ၀၊
အကြောင်းအား၊လျော်သဖြင့်သာလျှင်။ ၀ဏ္ဏံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဟူတိ၊ဝေ၀ါ
ဤသို့။ ဘဂ၀တော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟူမံ၀ဏ္ဏံ၀ါထံ။ ဤဟောတော်မူ
အပ်သော၀ါထာကို၊သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍။ ဝနိယော၊ဝနိယအမည်ရှိသော
ဂေါပကော။ နွားထိန်းယောက်ျား၊သည်။ အယံ၊ဤသူသည်။ ကထံ၊စကား
ပြောင်စကားတို့ကို။ ဘာသတိတိ၊ဆိုလာ၏ဟု။ အ၀ေ၀္ဘာ၊မဆိုမူ၍၊တေနာသု
ဘာသိတေန။ ထိုကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားဖြင့်။ ပရိတုဠ္ဠော၊အာဘန်
တလဲလဲ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ ဝုနုပိ၊တဘန်လည်း။ တထာရူပံ၊ထိုသို့သ
ဘောရှိသောစကားကို၊သောတုကာမော၊နာလိုသည်ဖြစ်၍၊အပရံပိ၊တပါး
လည်းဖြစ်သော၊ အန္ဓကမဂ္ဂသာတိ၊အန္ဓကမဂ္ဂသာအစရှိသော၊ဂါထံ
ဂါထာကို။ အာဟ၊ဆို၍။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ အန္ဓကာသိ၊အန္ဓကဟူသည်
ကား။ ကာ၀ာမဂ္ဂိကာနံ၊ကန်းသောယောင်ပျားတို့၏။ အဓိ၀စနံ၊နာမံ၊အမည်
တည်း။ ဧကေ၊အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝိဂ်လမဂ္ဂိကာနံ၊ကြောင်သော
ယောင်ပျားတို့၏၊အဓိ၀စနံ၊အမည်တည်း။ ဟူတိ၊ဤသို့၀ဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။
မဂ္ဂသာတိ၊မဂ္ဂသဟူသည်ကား။ မဂ္ဂသာယေ၀၊မှတ်ခြင်းတို့သည်သာ
လျှင်၊နုဝိဇ္ဇရေတိ။ နုဝိဇ္ဇရေဟူသည်ကား။ နတ္ထိသန္တိ၊မရှိကုန်၊ ကဏ္ဏေ၊
ကဏ္ဏ ဟူသည်ကား။ နဒီကဏ္ဏာ၀၊ ဖြစ်၌ထွင်းသော ချောက်တို့လည်း
ကောင်း။ ပဇ္ဇတကဏ္ဏာ၀၊တောင်၌ထွင်းသောချောက်တို့ လည်းကောင်း
ဟူတိ၊ဤသို့။ ဒွေကဏ္ဏာ၊နှစ်ခုသောချောက်ကမ်းပါး၊တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ
ရှိကုန်၏။ဟူ၊ဤအရာ၌။ နဒီကဏ္ဏော၊ဖြစ်၌ထွင်းသောချောက်ကို။ အဓိပ္ပေ
တော၊အလိုရှိအပ်၏။ ရုဇ္ဇတိ၊ရုဇ္ဇတိ၊ဟူသည်ကား။ သဠ္ဠာတ
တိ၊ကား။ ကောင်းစွာရောက်သော ဖြောက်တို့ကို။ ဝရ၊ရှိတိ၊ဝရ၊ရှိ၊ဟူသည်
ကား။ဘဏ္ဍကိစ္စံ၊အစာ၊ားခြင်းကိစ္စကို။ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ ဝုဠ္ဠိ၊ဝုဠ

ပိဟူသည်ကား၊ ဝါကဝုဠိအာဒိကာ၊လေရန်တိုင်းနှင့်တကွရှာခြင်းအစရှိ ကုန်သော၊အနေကာဝုဠိ၊ယော၊တပါးမကမျှားစွာကုန်သောရိစပ်းတို့သည်၊ သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏။တာ၊ထိုရိစပ်းတို့ကို။ အာဌဝကာသုတ္တေ၊အာဌဝကသုတ်၌ ပကာသယိသောမ၊ထင်ရှား၊ပြုကုန်အံ့။ဣဝေန၊ဤနေ့ယသုတ်၌ကား၊ဝသ ဝုဠိ၊ပကတိရှာသောရိစပ်းကို။ သန္ဓာယ၊ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊ သဟေယျ၊ဆိုသော်၊သဟေယျုံ့ဟူသည်ကား၊ခေမယျုံ၊သည်းခံနိုင်ကုန်ရာ၏၊ သောသံ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောဝုဒ်သည်။ ပါကဋမေဝ၊ထင်ရှား သည်သာတည်း။ဣတော၊ဤအခါ၌၊ဝနိယော၊ဝနိယသည်။ယေအန္ဓမကာသာ၊ အကြင်ပျားဘုရက်ခြင်တို့သည်။ သန္ဓိပတိတွာ၊ ရုဝေးကုန်၍၊ ရှတိုင်ရှေ့ သွေးတို့ကို၊ဝိဝဏ္ဏာ၊သောက်ရုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊မုဟုတ္တေနေ၀၊တာခဏ ခြင်းဖြင့်သာသျှင်။ဂါ၀ေါ၊နွားတို့သည်။ အနုယဝျသနံ၊အကျိုးမရှိပျက်စီး ခြင်းသို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပါပေန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊ ဝုဠိတမတ္တေယေ၀။ရိစပ်းရှာသောကာလ၌ပင်လျှင်၊တေတေ၊ထို ထိုမှက်ခြင်းတို့ကို၊ ဂေါပါလကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်၊ ပံသုနာစ၊ ဖြေမှုန့်ဖြင့် လည်းကောင်း။ သာခါဟိစ၊ သစ်ခက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ မာရေန္တိ။ သေ၊စေကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုမှက်ခြင်တို့၏၊ အဘာ၀ေန၊မရှိသ ဖြင့်၊ ဝုန်း၊နွားတို့၏။ ခေမတံ၊ဘေးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကဏ္ဍေ၊ချောက် ကမ်းပါး၌၊ ရုဋ္ဌတိ၊ကောပွါးစီးသောမြက်တို့ကို၊ စရတောန၊အစာစား၊ရသ ဖြင့်လည်းကောင်း။ အဒ္ဓါနဂမနပရိဿမဘာ၀ံ။ အဝန့်ရှည်သောခရီး၏ဝို ဘွားရသောဖြင့်ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ဝတ္တွာ။ဆိုပြီ၊ ကိလမထာ ဘာ၀ံ၊ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေန္တော၊ပြလိုပြီ၊အညေသံ၊သူ တပါး၏။ ဂါ၀ေါ၊နွားတို့သည်။ အန္ဓကမကာသပ၊ သေသကာ၊ ပျားတွေခြင် မှက်အားတွေတို့ဖြင့်။ ဝေဒိယမာနာ၊ခံစားကုန်လျက်။ အဒ္ဓါနဂမနေန၊အဝန့် ရှည်သောခရီး၏ဝို့ဘွားရသောဖြင့်။ ကိလန္တာ၊ခုဒ္ဓါယ၊ပင်ပန်းခြင်းတေ်မှတ်ခြင်း ဖြင့်။ဒိလာယမာနာ။ ညှိုးနွမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂေ၀ုဠိနိပါတဓို့၊တကြွမ် မရိစပ်းရှာသည်ကိုလည်း။ နသဟေယျုံ၊ယထာ၊သည်းမခံနိုင်ကုန်သကဲ့သို့ ဟုထား၊ထိုအတူ။ မေ၊ငါ၏၊ဂါ၀ေါ၊နွားတို့သည်၊နသဟေယျုံ။သည်းမခံ နိုင်ကုန်သည်၊နေ့မဟုတ်ကုန်၊မယ့်ပန်၊ငါ၏ကား၊ဂါ၀ေါ၊နွားတို့သည်၊ဝတ္ထ ပ္ပကာရာဘာ၀ါ၊ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒ္ဝိက္ခတ္တုံ၀ါ၊နှစ် ကြိမ်လည်းကောင်း။ တိက္ခတ္တုံ၀ါ၊သုံးကြိမ်လည်းကောင်း။ ဝုဠိ။ရှာသော ရိစပ်းကို၊ သဟေယျုံ။ သည်းခံနိုင်ကုန်၏၊ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။

တကောဟုထိုနောင်မှဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဓနိယော၊ဓနိယသည်။ အနန္တဇိုဒေ၊ ဖြစ်၏အလယ်ကျွန်းခု။ ဝသန္တော၊နေသည်ရှိသော်၊ ဘယံ၊ ဘေးကို၊ဒီသွား၊မြင်၍၊ကုလ်ုံ၊ဟေါင်ကို၊ဗဒ္ဓိတွား၊ဖွဲ့၍၊မဟာမဟိ ဖြစ်ကို၊တရိတွား၊ကူး၍၊ တံကန်ဆီ၊ထိ၍ကျိုင်းဌပ်းသောချောက်ကို၊ အာဝမ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊အဟံ၊ဝါသည်၊သုဒ္ဓ၊ကောင်းစွာ၊အာဝတော၊လာခဲ့သည် ဖြစ်၍၊ဒိုဇ္ဇ ယော၊ဘေးမရှိသော၊ဌာနေ၊အရပ်ဒွိလည်း၊ဒွိတောတို၊တည်၏ ဟူ၍၊မည်မာနော၊မှတ်ထင်အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ဝေ၊ဤသို့သောစကား ကို၊အာဟာ၊ဆို၏။ သော၊ထိုဓနိယသည်၊ သဘာယေ၊ဝေ၊ ဘေးရှိသော အရပ်ဒွိသာလျှင်၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဒွိတော၊တည်၏၊ တသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊ တသာ၊ထိုဓနိယ၏၊ အာဝမနုဌာနာ၊လာရာအရပ်ထက်၊ အတ္ထ နော၊ဖိမိ၏။အာဝမနုဌာနံ၊လာရာအရပ်သည်၊ ဥတ္တရိတ၊ဖြူ၊အတိုင်းထက် အလွန်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ပဏီတတ၊ဖြူ၊အထူးသဖြင့်မြတ်သည် ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏေန၊မြိုးမွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗန္ဓာသိဘိ သိတိ၊ဗန္ဓာသိဘိသိအစရှိသော၊အတ္ထသဘာဝံ၊အနက်သဘောတူသော၊ ဗျဉ္ဇနသဘာဝံ၊သဒ္ဒါသဘောမတူသော၊ ဒုမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ အာဘာ သိ၊ရှေးတိတောမူ၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ ဗန္ဓာသိဘိသိတိ၊ဗန္ဓာသိဘိသိဟူသည်ကား၊ပတ္ထ ရိတွား၊ဖြန့်၍၊ပုထုလံ၊ထူသည်ကို၊ကတွား၊ပြု၍၊လောကေ၊လောကဝယ်၊ဗန္ဓာ ဖွဲ့အပ်သောဟေါင်ကို၊ကုလ္လာတိ၊ကုလ္လဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊အရိယသ ပန္နေ၊အရိယာ၏ကား၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အာဘိဓမ္မာဝိနည်းခု၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ်ကို၊ကုလ္လောတိ၊ကုလ္လဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊မဂ္ဂေ၊ခရီး၊ပဋ္ဌော၊ ခရီး၊ပထော၊ခရီး၊ ပဏ္ဍော၊ခရီး၊အဋ္ဌသံ၊ခရီး၊ ဝဋုမာယနံ၊ခရီး၊နှဝဝါ၊လော၊ ဥတ္တရာသေတုစ၊ တံတား၊ ကုလ္လောစ၊ဟေါင်၊ ဘိသိ၊ဟေါင်၊ သက်မော၊ တံတား၊အာဒ္ဓါနံ၊ခရီး၊ပဘဝေါ၊ဝေ၊အကြောင်း၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊အတ္ထ ပကာသိ၊တာ၊ အနုက်ကိုပြုအပ်၏။ ၊ဒုမာယ၊ဝိဂါထာယ၊၌ဗန္ဓာသိဘိ သိသုသံ၊တာ ဒုကိဘာဂဝါဟူသော ဂါထာဖြင့်လည်း၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊ပုရိမနယေ၊နေ၊ဝ။ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊တံ၊ထိုဓနိယကို၊ဩ ဒေ၊ဒေ၊ ဆုံး၊မတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမံ၊အတ္ထံ၊၌ဆိုလတ္တံ့.သော၊အနုက် ကို၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ဒုတိ၊၌သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဓနိယ၊ဓနိ ယ၊တို့၊သင်သည်။ကုလ်ုံ။ကူးသွား၊ရာဟေါင်ကို၊ဗဒ္ဓိတွား၊ဖွဲ့၍၊မဟာ၊ဖြစ်ကြီး ကို၊ တရိတွား၊ကူး၍၊ ဒုဒ်ဌာနံ၊၌အာရုပ်သို့။ ဂတောဝ၊ရောက်၏၊ ပုနဝိဝ၊

တဘန်လည်း၊ တေတယာ၊သင်သည်၊ ကုလ္လော၊ ကုသိုလ်မဂ္ဂင်တည်းဟူ သောပေါင်ကို၊ ဗဒ္ဓိတဗ္ဗော၊ဖွဲ့အပ်၏၊ နဒီစ၊သံသရာတည်းဟူသောဖြစ် ကိုလည်း၊ တရိတဗ္ဗာ၊ကူးအပ်၏၊ ဧတံဌာနံ၊ဤသင်၏နေရာအရေပ်သည်၊ ခေမံ၊ဘေးမရှိသည်၊ နု၊မဟုတ်ချေ။ မယာပန၊ငါဘုရားသည်ကား၊ ဧက စိတ္တော၊ တခုတည်းသောစိတ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂင်္ဂါနိ။မဂ္ဂင်တို့ကို၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍၊ဥာဏဗန္ဓနေန၊ဥာဏ်တည်းဟူသောအမှဲဖြင့်။ဗန္ဓာ၊ဖွဲ့အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဘိသိစ၊ဖွဲ့အပ်ပြီးသောမဂ္ဂင်တည်းဟူသောပေါင်သည် ကား၊ သတ္တာတိ သဗ္ဗေဒိပက္ခိယဓမ္မပရိပုဏ္ဏတာယ၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယ်တရားအပြည့်အစုံရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကဂုဏာဘာဝမုပ ဂတတ္တာ၊ တပါးတည်းသောကိစ္စသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အည ဗည္ဗအနတိဝတ္တနေန၊အချင်းချင်းမတောက်ပြန်သဖြင့်၊ဝုန်းတဘန်၊ဗဒ္ဓိတဗ္ဗ ပယောဇနာဘာဝေန၊ ဖွဲ့အပ်သောလုံ့လမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒေဝ မနုဿေသု၊နတ်လူတို့တွင်။ ကောစိ၊တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မောစေတုံ၊မင်ဥာဏ်တည်းဟူ၊သော ကြိုးကိုဖြေအံ့သောငါ။ အသက္ကုနေ ယျတာယစ၊မတတ်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုသာ၊ါ တာစ၊ကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်ပြီးသည်လည်း၊ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ တိဏ္ဍောဟ၊ကူး မြောက်ပြီးသောငါဘုရားသည်၊ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌၊ပဏ္ဍိတံ၊တောင့် တအပ်သော၊တိဒုပဒေသံ၊နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းအရေပ်သို့၊ ဂတောဟ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဂန္ဓာ ဣဿာ ပိ၊မဂ္ဂင်တည်းဟူသောဖေါင်ဖြင့်ကြွတော်မူ သော်လည်း၊ သောတာပန္နာဒယောပိ၊သောတာပန်အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ် တို့ကဲ့သို့၊ ကိဉ္စိ၊ဒေဝပဒေသံ၊စိုးစဉ်းသောအရေပ်သို့၊ နဂတော၊သွားတော် မမူ၊အထခေါ်၊စင်စစ်သော်ကား၊ ပါရဂူတော၊နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်း တဘက်သို့ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်၊သဗ္ဗာသဝကျွတ်၊ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါ တရားတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗဓမ္မပါရံ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့၏ ကမ်းတဘက် ဖြစ်သော၊ ပရမံ၊ဖြတ်သော၊ ခေမံ၊ဘေးမရှိ သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရေပ်သို့၊ ဂတောဟ၊ရောက်တော်မူ၏၊ ဝါ၊တနည်း ကား၊ တိဏ္ဏောတိ၊တိဏ္ဏောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြစ် သို့၊ပဏ္ဍော၊ရောက်တော်မူ၏၊ ပါရံဂတောတိ၊ပါရံဂတောဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပဏ္ဍော၊ရောက်တော်မူ၏၊ ကိံ။ အာဘယ် တရားကို၊ဖိုးနေယျ၊ပယ်ဖျောက်၍၊ပါရဂူတော၊နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်း တဘက်သို့ရောက်တော်မူလေသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စေဝဒေယျ၊အကယ်

၍ဆိုပြုပြီးအံ့။ ကာမောဃောဒိ၊ ကာမောဃအစရှိသော။ စတုဗိဓ။ လေးပါး အပြားရှိသော။ သြဃ၊သြဃကို၊ ဝိနေယျ။ပယ်ဖျောက်၍။ သြဃ၊သြဃ တရားကို၊တရိတ္တာ၊ကူး၍။ အတိက္ကမ္မ၊လွန်၍၊ တံပါရံ။ထိုနဿာန်တည်းဟူ သောကမ်းတဘက်သို့။ ဂတောဝေါ။ရောက်တော်မူ၏။ဣဒါနိပန၊ယခုအခါ၌ ကား။ မေမယာ၊ငါဘုရားသည်၊ဝုန်း၊တဘန်။ တရိတဗ္ဗာဘာဝတောဝ၊ကူး အပ်သောသဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိသိယာ၊ မဂ္ဂင်တည်းဟူ သောဖေါင်ကိုဖွဲ့အံ့သောဌာ၊ အဋ္ဌေ၊အလိုဆန္ဒသည်၊မေ၊ငါဘုရားအား။ ယဿ၊အကြင်ကြောင့်။ နိဗ္ဗုတိ၊မရှိ။တဿ၊ထိုကြောင့်၊မမေ၊ငါဘုရား အား သာလျှင်။ အတ္ထစေပဋ္ဌယသိပဝ သဒေဝါတိဝစနံ။အတ္ထစေပဋ္ဌယ သိပဝ သဒေဝါဟူသောစကားကို။ ဝတ္ဘုံ၊ဆိုခြင်းဌာ။ယုတ္တံ၊သင့်မြတ်၏၊ တဋ္ဌ၊ထိုဘုရားမိန့်တော်မူအပ်သောစကားတော်ကိုလည်း။ သုတ္တာ၊ကြား ရ၍။ခန္ဓိယော၊ခန္ဓိယသည်၊ ဝုရိမနယေနေဝ၊ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဂေါဒ မမအာသဝါတိဇာမံဂါထံ။ဂေါဒိမမအာသဝါဟူသောဤဂါထာကို။အဘာ သိ၊ဖြွင်ဆို၏။ဘဂ္ဂ၊ထိုဂါထာ၌။ ဂေါဒိတိ၊ဂေါဒိဟူသည်ကား၊ဘရိယံ၊ မယား၊ကို၊နိန္ဒိသတိ၊ညွှန်း၏၊ အာသဝါတိ၊အာသဝါဟူသည်ကား၊ ဝစန ကရာ၊စကားကို လိုက်နာတတ်၏။ ကိ ကာရေပဋိသာဝိနိ။အာဘယ်အမှုကို ပြုရအံ့နည်းဟု စကား၊ကိုကြား၊လေ့ရှိ၏။ အလောလောတိ။ အလောလောဟူ သည်ကား။ တိ၊ ချီ၍ပြဦးအံ့။ မာတုဂါမော။ မာတုဂါမ သဘောသည်၊ အာဟာရေ၊လောလတာယ။ အစာအဟာရ၌ လျှပ်ပေါသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်း၊ကောင်း။ အလက်ခံရေ၊လောလတာယ၊တန်ဆာဆင်ခြင်း၌ လျှပ်ပေါ် သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ ပရုဝုရိသ၊လောလတာယ၊ယောကျ်ား တပါး၌လျှပ်ပေါ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ဝေနလောလတာယ။ဥစ္စာ ၌လျှပ်ပေါ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်း၊ကောင်း။ ပါဒလောလတာယ၊ ခြေ၌ လျှပ်ပေါ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ပဠုတိ၊ငါး၊ပါး၊ကျန် သော၊လောလတာတိ၊လျှပ်ပေါ်သည်၏အဖြစ်တို့ဖြင့်၊လောလော၊လျှပ်ပေါ် သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တဿ၊တိ တတော၊ဝေ။ထိုကြောင့်သာလျှင်၊မာတု ဂါမော။ မာတုဂါမသည်၊ဘဏ္ဍ၊ဟု၊ဝသုရာဒိဘေဒေ၊ထမင်းမုံ့သေအစရှိ အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော။အာဟာရေ၊အစာအာဟာရ၌၊လောလတာယ။ လျှပ်ပေါ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အန္ဓမသော၊ယုတ်သော အဝိုင်းအခြားအား ဖြင့်၊ ပါရိ၊ဝါသိဘဏ္ဍဒို။ တညဉ္စိ သို့၊လေ ပြီ၊သောထမင်းကိုလည်း၊ပရိဘုဉ္ဇ တိ၊စား၊ချင်တတ်၏။ ဟ၊ဏ္ဍာ၊တာ၊ပကမ္ပိ၊လက်ခံ၍အပူကိုလည်း၊ခါ၊ဒဘိ၊စား

ချင်တာတ်၏။ဒိဂုဏံ။နှစ်ဆသော၊ခန့်၊ဥစ္စာကို၊အနုပ္ပါဒေတွေ့ပါ၊မဖြစ်စေရ၍ လည်း။သုရိ။သောအရက်ကို၊ပါဝတိ၊သောက်ချင်တာတ်၏။အလက်ာ၊ရေ၊လော လတာယ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းခွ ဣတ္ထိပေါ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အလက်ာရံ၊တန်ဆာကို။ အလင်္ဂ မာနာ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ ဥဒကတေလ ကေနပိ၊ ရေကို ဆီမှတ်သဖြင့်လည်း၊ ကေသံ၊ ဆံပင်ကို၊ ဩသဇ္ဇေတွာ။ဖြီး၍၊ ရုဟံ၊မျက်နှာကို၊ ပရိမဇ္ဇတိ။သုံးသပ်၏၊ဝုရိသလော လတာယ၊ယောကျ်ား၊ခွ ဣတ္ထိပေါ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အန္ဓမ္ဗုသော၊ယုတ် လောအပိုင်းအခြား၊အား၊ဖြင့်။ ဝုဏ္ဏေနပိ၊ဝိမိမ္ပေ၊သော်သား၊နှင့်လည်း။ တာ ဒိသော။ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပဒေသော၊အသင့်သာသော အရပ်၌။ ပဏ္ဍော သိယမာနာ။ခေါ်လျက်၊ပဌမံ၊ဧကဒိုးစွာ။အသဒ္ဓမ္မသောဝန်၊မသူတော်တရား ကိုမြဝဲခြင်းကို။ စိန္တေသိ၊ ကြံတတ်၏။ခန့်လောလတာယ။ ဥစ္စာ၌လျှပ်ပေါ် သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဟံသရုဇံ၊ရွှေဟာသ်မင်းကို၊ ဂဟေတွာ။ဖမ်း၍၊ သု ဝဏ္ဏာ။ ရွှေမှ၊ပရိဟာယတ၊ယုတ်ကုန်၏။ ပါဒလောလတာယ။ ခြေ၌လျှပ် ပေါ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာရာမာဒိဂမနသိလော၊အရံအစရှိသည်သို့သွား လိုသော အလေ့ရှိသည်၊ ဟုတ္ဝာ။ဖြစ်၍။ သဗ္ဗခဏံ၊အလုံးရုံသော ဥစ္စာကို၊ ဝိနာသေတိ၊ဖျောက်ဖျက်တတ်၏။တဏ္ဍုလံ၊ထိုင်းပါးသောလျှပ်ပေါ်ခြင်းတို့ တွင်၊ခန့်ယော၊ခန့်ယသည်၊ ကောဝိ။တခုမျှသာဖြစ်သော၊ လောလတာ၊ လျှပ်ပေါ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ မယ္ဟံ၊ငါ၏။ ဂေါဝိယာ၊ ဂေါဝိမည်သော မယား၊အား၊နတ္ထိ၊မရှိ။ဣတိ။ဤသို့။ ဒသေန္တော၊ပြသိသည်ဖြစ်၍၊အလော လာတိ၊ အလောလဟု၍၊ အာဟာ၊ဆိုရ၏။ ဒီဃရတ္တံသံဝါသိယာတိ၊ ဒီဃ ရတ္တံသံဝါသိယာဟူသည်ကား၊ ဒီဃကာလံ၊နေ့ညဉ့်ရှည်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး။ သဒ္ဓိံ၊အတူကကွ၊ဝသမာနာ။နေလျက်၊ကောမာ၊ကာဝ၊တော၊ အပျိုအဝယ်ဖြစ်သောကာလမှ၊ ပဘုတိ၊စ၍၊ကေ၊တော၊တပေါင်းတည်း။ ဝမိ၊တာ၊ကြီးရင့်၏။ တေန၊ထိုဒီဃရတ္တံသံဝါသိယာဟူသော စကား၊ဖြင့်၊ ပရေ၊ပုရိသေ၊တပါး၊သောယောကျ်ား၌၊ လောလဘာဝံ၊လျှပ်ပေါ်ဘူး၊သည်၏ အဖြစ်ကို၊နဇာနာတိ၊မသိစတုံ။ဣတိ။ဤသို့၊ဒသေတိ။ပြ၏၊မနာပါတိပဒေ နု၊မနာပါဟူသောပါဠိ၌ဖြင့်၊ဧဝံ။ဤသို့၊ ပရေ၊ပုရိသံ၊တပါး၊သော ယောကျ်ား ကို၊အဇာနန္တီ၊မသိသည်ဖြစ်၍၊ မမေဝ၊ငါ၏အား၊သာလျှင်။ မနံ၊စိတ်နှလုံး သည်၊ အလိယတိ၊အပြဋ္ဌ၏၊ဣတိ။ဤသို့။ ဒသေတိ။ပြ၏။ ဣတိ။ဤသည် ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ တသ္မာနုသုဏာမိ ကိဠိပါပန္တိ၊တသ္မာနု သုဏောမိ ကိဠိပါပံ ဟူသည်ကား၊ ဣတိ ဣမိနာနာမေန၊ ဤအမည်ရှိသော

ယောက်ျားနှင့်။ သန္ဓိ။အာဟုတာဟု။ဟူမယား။ဤငါ၏မယားသည်။ဟသိတံ ဝါ။ရယ်ရွှေးသည်ကိုလည်းကောင်း။လဝိတံဝါ။ ပြောဆိုဘူးသည်ကိုလည်း ကောင်း။ဝေ။ဤသို့။တာသာ။ထိုငါ၏မယားဝေါဝိဠ်။ ကိန္ဒိ။တစိုးတစည်းမျှ သော။ အတိစရိတံ။အလွန်အကြွေးကျင့်သော။ ဒေါသံ။အပြစ်ကို။ အဟံ။ ငါသည်။ နသုဏာမိ။မကြားစဘူးပါ။ဟုတိ။ဤသို့။ ဒသေတိ။ပြု၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ဘဂဝါ။မြတ်စွာဘုရား။သည်။ဗောဟိဂုဏေဟိ။ဤသို့သောဂုဏ် ကျေးဇူးတို့ဖြင့်။ ဝေါဝိယာ။ဝေါဝိမည်သောမယားအား။ တုဠ်။နှစ်သက် ခြင်းရှိသော။ ဓနိယံ။ဓနိယကို။ သြဝဒန္တော။ ဆုံးမတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဂုရိမနယေနေဝ။ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။စိတ္တံမမအာသဝ ဉာ်။စိတ္တံမမအာသ ဝံဟူသော။ အတ္ထသဘာဝဠ္ဆ။ အနုကိသဘောတူသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဗျဉ္ဇနသဘာဝဠ္ဆ။ သဒ္ဒါသဘောတူသည်လည်းဖြစ်သော။ဟူမံဝါထံ။ဤဝါ ထာကို။အဘာသိ။ရှုတ်တောက်မူ၏။တဿ။ထိုဝါထာ၌။ ပဒါနိ။ဝုဒ်တို့သည်။ ဥတ္တာနာနေဝ။ပေါ်ကုန်သည်သာတည်း။ အယံပန။ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပါယော။အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဓနိယ။ဓိုဓနိယ။တို့။သင်သည်။မမ။ငါ၏။ ဝေါဝိ။ဝေါဝိမည်သောမယားကို။အာသဝါတိ။လင်၏အလိုသို့လိုက်တတ် သောမယားဟူ၍။တုဠ္ဆာ။နှစ်သက်အပ်၏။ သာပန။ထိုမယားသည်ကား။ တော။သင်၏။အာသဝါ။လင်၏အလိုသို့လိုက်သည်။ဘဝေယျဝါ။ဖြစ်သော် လည်းဖြစ်ရာ၏။နဝါဘဝေယျ။မဖြစ်သော်လည်းမဖြစ်ရာ။ မာတုဂါမသာ။ မာတုဂါမ၏။စိတ္တံ။စိတ်ကို။ ဝိသေသတော။အထူးအားဖြင့်။ဒုစရံ။သိနှင် ခဲသည်။ဟောကို။ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ။မှန်၏။ မာတုဂါမံ။မာတုဂါမကို။ ဂုဏ္ဍ ယာ။ဝမ်းခွဲ။ဌပေတွာ။ထား၍။ ပရိဟရန္တိ။ဝိ။ဆောင်ရွက်ကုန်သော်သည်။ ရက္ခိတုံ။စောင့်ရှောက်အံ့သောငှါ။နသက္ကောန္တိ။မတတ်နိုင်ကုန်။ဝေ။ဤသို့။ ဒုရက္ခစိတ္တာတ္တာဝေ။ စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်။ဘုရားဒိသေဟိ။သင်နှင့်တူသော။ယောကျ်ားတို့သည်။ဣတ္ထိ ။မိန်း မကို။အ။လောလောတိဝါ။မလျှပ်ပေါ်ရှိ၍ဟူ၍လည်းကောင်း။ သံဝါသိယာဝါ။ ပေါင်းပေါ်အပ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ မနာပါတိဝါ။နှစ်သက်ဖြတ်နိုးပေ၏ ယူ၍လည်းကောင်း။ ဒိပါပါတိဝါ။မကောင်းသော အကျင့်မရှိဟူ၍လည်း ကောင်း။ ဟာနိတုံ။သိခြင်းငှါ။ နသက္ကာ။မတတ်နိုင်ရာ၊ မယ္ဟံ။ငါ၁ဘုရား၏။ စိတ္တံပန။စိတ်သည်ကား။အ။ဃသ်ဩ်ဝါ။ဒပတိဋ္ဌိတံ။အလိုသို့လိုက်၍ ဆုံးမ တိုင်းတည်သည်ဖြစ်၍။ မမ။ငါ၏။ဝ။သော။အလိုဌ။ဝတ္တတိ။ကျင့်၏။ အဟံ။ ငါဘုရားသည်။တ။ဃ။ထိုကိုလသာတည်းဟူသော အကုသိုလ်စိတ်၏။

ဝသော။အလိုဠ္ဠိနေဝတ္တာပိ။မကျင့်၊ အသေမေ၊ထိုငါဘုရား၏၊သောအသပ
ဘာဝေါ၊ထိုသို့အလိုရှိတိုင်း အလိုသို့လိုက်၍မပြစ်ခြင်းသည်၊ ယမကပါဠိ
ဟာရိ၊ယ၊ အစုံအစုံသော ယဇိုက်ပြာနှိုးဟာကို ပြတောင်မူသောအခါ၌၊
ဆန်ခဲဝတ္ထုနှင့်၊ ခြောက်ပါး၊သောအဆင်းတို့တွင်၊ အဝိဇာဇာသုစ၊မီးလျှံတို့
သည်ရင်း၊ဥဒကဓာရာသုစ၊ ရေအယဉ်တို့သည်ရင်း၊ ပဝတ္တမာနာသု၊ဖြစ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊သဗ္ဗဇနသု၊ခပ်သိမ်း၊သောသူအပေါင်းအား၊ပါဏဒေါ
ထင်ရှား၊သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကား၊သည်မှန်၏၊ အဂ္ဂိနိမ္မာ
နေ၊မီးကိုဘန်ဆင်း၊ရာ၌၊ တောဇောကသိဏံ၊တောဇောကသိုဏ်း၊ကို၊ သမာ
ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ဝင်စား၊တော်မူအပ်၏။ ဥဒကနိမ္မာနေ၊ရေကိုဘန်ဆင်း၊ရာ၌၊ အာ
ပေါကသိဏံ၊အာပေါကသိုဏ်း၊ကို၊သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ဝင်စား၊အပ်၏၊ နိုလာဒိ
နိမ္မာနေ။ အညိုအစရှိသည်ကိုဘန်ဆင်း၊ရာ၌၊ နိုလာဒိကသိဏာနိ၊ အညို
အစရှိသောကသိုဏ်း၊တို့၏ကို၊သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗာနိ။ ဝင်စား၊တော်မူအပ်ကုန်၏၊
ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဗုဒ္ဓါနုဝါ၊ဘုရား၌ရှင်တို့အား၊လည်း၊ ဒွေစတ္တာနိ၊နှစ်ခု၊သောစိတ်
တို့သည်၊ကေတောဝ၊တပေါင်းတည်း။ နပဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်တော်မမူကုန်၊ကေ
မေဝပန၊ တပ္ပြိုင်နက်တချက်ထည်း၊ကဲ့သို့ကား။ အာသဝဝါဝေန။အလို
တော်သို့လိုက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝေ၊ဤသို့၊ဝသဝတ္တိ။ အလိုတော်၏
ပြည့်စုံခြင်း၊သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တဒ္ဓခေါပန။ ထိုသို့အလိုရှိတိုင်း၊ပြည့်
စုံ၊သောစိတ်သည်လည်း၊သဗ္ဗကိလေသမဟန္ဒနာပဂတာ၊မရှိကုန်သော်၊အလုံ၊စုံ၊သော
ကိလေသာတည်း၊ဟူ၊သော အနှောင်အဖွဲ့မှ ကင်း၊လွတ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ဝိမုတ္တာ၊ကိလေသာမှကင်း၊လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဒေ
ဝစိတ္တံ၊ ထိုကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ်သည်၊ အလောလံ၊ မလျှပ်ပေါ
သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တဝ၊သင်၏၊ ဂေါ၊ဂေါ၊မည်သောမယား၊သည်၊
အလောလာ။မလျှပ်ပေါသည်၊နု၊မဟုတ်။လောလာ၊ဝေ၊လျှပ်ပေါသည်သာ
တည်း၊မေ၊ငါဘုရား၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ ဒိပက်ရဏ္ဍကာလတောစ၊ ဒိပက်
ရာဘုရား၊ဖြစ်တော်မူ၊သောကာလမှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊ဒါနသီလဒိဟိ၊ဒါနသီလ
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မတ္ထံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ပရိဘာဝိ
တတ္တာ၊ထုံမွှမ်း၊ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဝါသိယံ၊ ကောင်းစွာထုံ
မွှမ်း၊ခြင်းရှိ၏၊ တဝ၊သင်၏၊ ဂေါ၊ဂေါ၊အမည်ရှိသောမယား၊သည်၊ သံ
ဝါသိယာ၊ ကောင်းစွာပေါင်း၊ဘော်အပ်သည်၊ နု၊မဟုတ်၊ တဒေတံ၊စိတ္တံ၊
ထိုငါ၏စိတ်သည်၊ အနုတ္တရေန၊အတုမရှိသော၊ ဒမထေန၊မကောင်းမှုကို
ဆုံး၊မ်ားတတ်သော၊လောကုတ္တရာစိတ်ဖြင့်၊ ဒမိတတ္တာ၊ ဆုံး၊မခြင်းရှိသည်၏

အဖြစ်ကြောင့်။ သုဒန္တံ။ကောင်းစွာယဉ်ကျေးရ၏။ သုဒန္တတ္တာ၊ကောင်းစွာ
ယဉ်ကျေးပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။အတ္တနော၊မိမိ၏။ဝသေန၊ အလိုအား
ဖြင့်။အန္ဓါမုဝဝိသနံ၊ ခြောက်နွားရှိရသို့ ဝင်လာတတ်သော အကုသိုလ်ကို။
ပဟာယ၊ပယ်ပြီး၍။မမေဝ၊ငါ၏ရှုရာ၏သာလျှင်အဓိပ္ပါယ်မနဝ သယေန။
လိုအပ်သောနှလုံးခွဲအမြဲနေသဖြင့်၊ အနုဝတ္တနတော၊အစဉ်အတိုင်းလိုက်
သောကြောင့်။ မေ၊ငါ၏။စိတ္တံ၊စိတ်သည်။မနာပံ၊မနာပမည်၏၊ ဘဝ၊သင်
၏။ဂေါဒိ၊ဂေါဒိမည်သောမယားသည်။မနာပါ။ နှစ်သက်အပ်သောမယား
သည်၊ နုမဟုတ်၊ ပါပံပနမေနဝိဇ္ဇတိတ်ဟူမိနာပန။ ပါပံပနမေန ဝိဇ္ဇတိဟူ
သော၌ဝုဒ်ခွဲဖြင့်ကား၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အတ္တနော၊ကိုယ်တော်
၏၊တဿစိတ္တဿ၊ထိုစိတ်တော်၏၊ပါပါဘာဝံ။ အကုသိုလ်စိတ်မရှိသည်
၏အဖြစ်ကို။ ဒသေတိ၊ပြ၏။ဓနိယော၊ဓနိယသည်၊ ဂေါဒိယာ၊ဂေါဒိမည်
သောမယား၏။ ကိဉ္စိပါပံ၊တစုံတခုသောအပြစ်ဒေါသကို၊ နသုဏာတိ၊
ငါမကြားစဘူးဟူ၍။ ဒသေတိဝိယ၊ပြလေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအဝဘူ
ဘဂဝါစ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တဿစိတ္တဿ၊ ထိုကိုယ်တော်၌
ရှိသောစိတ်၏၊ပါပါဘာဝံ၊အကုသိုလ်စိတ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒသေတိ
ပြတော်မူ၏၊အာသ၊ထိုဘုရား၏၊ သောစပါပါဘာဝေါ၊ထိုမကောင်းမှုမရှိ
သည်၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ကေဝလံ၊စင်စစ်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေယေ
ဝ၊သမ္ဗုဒ္ဓတာဘုရားဖြစ်တော်မူသော ကာလ၌သာလျှင်၊ နုမဟုတ်သေး။
ကေနုတိ သဝ သာနိ၊နှစ်ဆဲ့ကိုးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊သရာဂါဒိကာလေ၊သရာဂ
အစရှိသောကာလ၌၊ အဂါရုမဏ္ဍေ။ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌၊
ဝသန္တိ၊သေ၊ပါ၊နေတော်မူသောဘုရားလောင်းအား၊လည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဟိ၊သင်္ခ၊မှန်၏။တဒါ၊ ထိုအိမ်ရာထောင်သောလူ ဘောင်၌နေ
တော်မူသောကာလ၌လည်း။အာသ၊ထိုဘုရားလောင်းအား၊အဂါရိ၊ယာ
ဝါနုရုပ်၊အိမ်ရာထောင်သောလူ၏အပြစ်အား၊လျှောက်ပတ်သော၊ဝိညူပဒ္ဒိ
ကူလ်၊ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့စက်ဆုပ်အပ်သော၊ကာယဒုစ္စရိတံ ဝါ၊ ကာယဒုစ
ရိုက်သည်လည်း၊ကောင်း၊ဝစီဒုစ္စရိတံ ဝါ၊ဝစီဒုစရိုက်သည်လည်း၊ကောင်း၊မ
နောဒုစ္စရိတံ ဝါ။ မနောဒုစရိုက်သည်လည်း၊ကောင်း၊ဥပ္ပန္နဝုဋ္ဌိ၊ဖြစ်ဘူးသော
မည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ၊တတော၊ ထိုအိမ်ရာထောင်သောလူ ဘောင်မှ၊ပရံ၊
နောက်၌၊မာရောပိ၊မာရ်နတ်သား၊သည်လည်း။ ဆဋ္ဌသာနိ၊ခြောက်နှစ်တို့
ပတ်လုံး။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ဘုရားမဖြစ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကေဝသ၊
တနှစ်ပတ်လုံး၊အဘိသမ္ဗုဒ္ဓန္တိ၊ဘုရားဖြစ်ပြီးဟူ၍လည်းကောင်း၊ နုတိ၊ဤ

သို့။သတ္တဝဿာနိ။ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။တထာဂတံ။လာခြင်းကောင်းသော ဘုရားကို၊ အနုဗဒ္ဓိ။အစဉ်တစိုက်လိုက်၏။ အသေ။ထိုဘုရားရှင်၏။ ပါပ သမာစာရံ။မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ဝါလဂ္ဂနိတုဒနမတ္တံ။ သားမြီးဗျား တို့ဖြင့်ထိုးအပ်သောအပေါက်မျှလည်း။ အပ္ပေဝနာမပသေယျုံ။ဖြင်မပြား အံ့လည်းမသိ၊ဟူတိ၊ဤသို့။သတ္တဝဿာနိ၊ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။တထာဂတံ။ လာခြင်း ကောင်းသောဘုရားသို့။ အနုဗဒ္ဓိ၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်လေ၏။ သော၊ထိုမာရ၏နတ်သည်၊အာဒီသွား၊မဖြင်သည်ရှိသော်၊နိုင်ငြားနှော၊ငြီးငွေ့သည် ဖြစ်၍။ သတ္တဝဿာနိဘဂဝန္တံ (ပ)သမ္ဗုဒ္ဓဿ သတိမတောဟိ၊ သတ္တ ဝဿာနိဘဂဝန္တံ(ပ)သမ္ဗုဒ္ဓဿသတိမတောဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ဤဂါ ထာလို၊အဘာသိ၊ရွတ်ဆိုလေ၏။အဟံ၊ငါသည်၊သတ္တဝဿာနိ၊ခုနစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး၊ပဒါပဒံ၊ခြေရာထပ်ခါထပ်ခါ၊ဘဂဝန္တံ။ ဘုရားသို့။အနုဗဒ္ဓိ၊အစဉ် တစိုက်လိုက်၏။သတိမတော၊သတိနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သမ္ဗုဒ္ဓတာဘုရားအား၊ဩတာရံ။အပြစ်တင်ရာဖြစ်သော။ ဒေါသံ။အပြစ် ကို၊နာဓိဂစ္ဆိဿံ။မရှိနိုင်ချေ။ ။ဗုဒ္ဓကာလေ၊ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးသော ကာလ၌လည်း၊ဥတ္တရေမာဏဝေါ။ဥတ္တရေအမည်ရှိသောလူလင်သည်။သတ္တ မာသာနိ၊ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး။ အာသိသမာစာရိကံ။ အာသိသမာစာရိက သိလကို၊ဒဠ္ဌကာမော၊ဖူးမြင်လိုသည်ဖြစ်၍။ အနုဗဒ္ဓိ၊အစဉ်တစိုက်လိုက် လေ၏။သော၊ထိုဥတ္တရလူလင်သည်၊ ကိုယ်စိုး၊စိုးစဉ်းမျှသော။ ဝန်ကို၊အပြစ်ကို၊ အဒိသွား၊မမြင်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရိသုဒ္ဓသမာစာ ရော၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော အကျင့်ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဂဇတော။ သွားလေ၏။ တထာ ဂတသ၊ လာခြင်းကောင်းတော် မူသောဘုရားအား၊အရဏ္ဍေယျာနိ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သောတရား တို့သည်၊စတ္တာရိ၊လေးပါးတို့တည်း၊ယထာဘာကိ'အာဟု၊ဘုရားအာဘယ် ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာ ဂတသ၊ လာခြင်းကောင်းသော ငါဘုရားအား။ အရဏ္ဍေယျာနိ၊မစောင့် ရှောက်အပ်ကုန်သော တရား၊တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါး၊တို့ တည်း။ စတ္တာရိ၊လေးပါး၊တို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အာဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းသော ငါဘုရားသည်၊ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော၊စင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့် ရှိတော်မူပေ၏။ တထာဂတသ၊ လာခြင်းကောင်းသော ငါဘုရားအား။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ကာယာဒုစရိုက်သည်၊ နတ္ထိ။မရှိ၊ယံ၊အကြင်ကာယဒုစရိုက်

ကို၊တထာဂတော၊လာခြင်းကောင်းသောငါဘုရားသည်၊ရေကျွေယျာ၊စောင့်
ရှောက်တော်မူရာ၏၊မေ၊ငါ၏၊ဆွေဒံ၊ဤကိုယ်၏စောင့်စည်းခြင်းကို၊ ပရေ၊
သူတပါး၊သည်၊မာအညာသိ၊မသိပါစေလင့်၊ ဆွတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊
တထာဂတော၊လာခြင်းကောင်းတော်မူသောငါဘုရားသည်၊ ပရိသုဒ္ဓ၀စိ
သမာစာရော၊စင်ကြယ်သောနှုတ်အကျင့်ရှိတော်မူ၏၊(ပ)၊တထာဂတော၊
လာခြင်းကောင်းတော်မူသောငါဘုရားသည်၊ပရိသုဒ္ဓမနောသမာစာရော၊
စင်ကြယ်သောနှလုံးအကျင့်ရှိတော်မူ၏၊(ပ)၊တိကျွဝေ၊ရေပွန်းတို့၊တထာ
ဂတော၊ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော ငါဘုရားသည်၊ ပရိသုဒ္ဓါဇီ၀ေ၊
စင်ကြယ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိတော်မူ၏၊ တထာဂတသ၊ လာခြင်း
ကောင်းတော်မူသောငါဘုရား၏၊ ဓိဿာဇီ၀ေ၊ဓိဿာဇီ၀သည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ယံ၊အကြင်ဓိဿာဇီ၀ကို၊တထာဂတော၊လာခြင်းကောင်းတော်မူသော
ငါဘုရားသည်၊ရေကျွေယျာ၊စောင့်ရှောက်တော်မူ၏၊မေ၊ငါဘုရား၏၊ဆွေဒံ၊ဤ
ဓိဿာဇီ၀မှ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ပရေ၊သူတပါး၊သည်၊ မာအညာသိ၊
မသိပါစေလင့်၊ ဆွတိ၊ဤသို့၊ အရကျွေယျာနိ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သော
တရားတို့သည်၊ စတ္တာရိ၊လေးပါးတို့တည်း၊ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ တထာဂတသ၊
လာခြင်းကောင်းတော်မူသောငါဘုရား၏၊စိတ္တသ၊စိတ်တော်ကို၊ ရုက္ခ
ဏံ၊စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်းသည်၊ ကေ၀လံ၊စင်စစ်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာ
လေ၊ဘုရားဖြစ်တော်မူသောကာလ၌၊ နု၊မဟုတ်လေသေး၊ ပုဗ္ဗေ၀ိ၊ရှေးလူ
ဖြစ်စဉ်အခါ၌လည်း၊ပါပံ၊မကောင်းမှုသည်၊နတ္ထိ၀ေ၊မရှိသည်သာတည်း၊
တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပါပံပနမေနဝိဇ္ဇတိ၊ပါပံပနမေနဝိဇ္ဇတိဟူ၍၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏၊တသ၊ထိုပုဒ်၏၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊အဓိပ္ပါ၊ယော
အဓိပ္ပါယ်တည်း၊မမေ၀၊ငါ၏သာလျှင်၊စိတ္တသ၊စိတ်၏၊ ပါပံ၊မကောင်းမှု
ကို၊သုဏာတု၊ကြားခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊မတတ်နိုင်လော၊ တ၀၊သင်၏၊ဂေါ၀ိ
ယာ၊ဂေါ၀ိယမည်သော၊မယာ၏၊ စိတ္တသ၊စိတ်၏၊ ပါပံ၊မကောင်းမှုကို၊
သုဏာတု၊ကြားခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊မတတ်နိုင်သည်၊နု၊မဟုတ်၊ သက္ကာ၀ေ၊
တတ်နိုင်သည်သာတည်း၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဧ၀ေ၀ဟိ၊ ထိုသို့
သောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ တုဗ္ဗေနု၊နှစ်သက်ခြင်းရှိသော၊ တယာ၊ သင်
သည်၊အဟ၀ေ၀ပဋ္ဌယာသိ၀ဝ သဒေ၀ါတိ၊ အဟ၀ေ၀ပဋ္ဌယာသိ၀ဝ သဒေ
၀ဟူ၍၊ဝဋ္ဌမ္ဘိ၊ဆိုအပ်သည်၊ယဒိဘ၀ေ ယျ၊အကယ်၍ဖြစ်ကြောင်းခဲ့၊မယာ၀၊
ငါသည်သာလျှင်၊ဘော်၊ဤစကား၊ကို၊ဝဋ္ဌမ္ဘိ၊ဆိုအပ်၏၊ဆွတိ၊ဤသို့၊ဥဒ္ဒေ
ဓိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တမ္ပိ၊ထိုစကား၊ကိုလည်း၊ သုတ္ဝာ၊ကြား၍၊ ဓနိ

ယောဃနိယသည်၊တာဒုတ္တရိဝိ၊ထိုထက်အလွန်လည်း။ သုဘာသိတရသော ယနုံ၊ဟောတော်မူအပ်သော တရားတည်းဟူသောအရသာကို၊ ပိဝိတု ကာမော၊သောက်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဘုဇိသ ဘာဝံ၊တော်လှန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေသေ့ကား၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တ ဝေတ္တနဘာဒေါဟာတ္ထိတိ။ အတ္တဝေတ္တနဘာဒေါဟာမတ္ထိအစရှိသောဂါထာ ကို၊အာဟာ၊ဆိုတော်မူ၏။တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။အတ္တဝေတ္တနဘာဒေါတိ၊အတ္တဝေတ္တ နဘာဒေါဟူသည်ကား၊အဟံ၊ငါသည်။အတ္တနိယေဝ၊မိမိကိုယ်၌သာလျှင် နိဗ္ဗတ္တေန၊ဖြစ်သော၊ဃာသစ္ဆာဒနေန၊အစားအသောက်ကိုဖုံးလွှမ်းသဖြင့်။ ဘဒ္ဒေ၊ပွေးမြွှာအပ်၏၊အတ္တနော၊ယောဝ၊မိမိ၏သာလျှင်၊ကမ္မံ၊အမှုကို၊ကတ္တာ ပြု၍၊ ဇီဝါမိ၊အသက်မွေးတတ်ပေရသေး။ သူတပါး၏။ ဝေတ္တန်း၊ မျိုးရိုးကွာကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ပမုဿ၊သူတပါး၏၊ကမ္မံ၊အမှုကို၊နကရောမိ၊ငါမပြုပေ။ ဤသို့၊ဒသေတိ၊ပြ၏။ ဝုတ္တာတိ၊ဝုတ္တာဟူသည်ကား။ ဒိဝုစ၊သမီးလည်း ကောင်း၊ဝုတ္တာစ၊ သားတို့လည်းကောင်း။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော သို့မဟုတ်ကို၊ဝုတ္တာတ္ထေဝ၊သားဟူ၍သာလျှင်။ ဧကဏ္ဍံ၊တပေါင်းတည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။ သမာနိယာတိ၊ သမာနိယဟူသည်ကား။ သန္ဓိတိ ဘာ၊အညီအညွှတ်စည်းဝေးကုန်၏။ အဝိပ္ပဝုဠ္ဠာ၊ကွေကွင်း၍မနေကြကုန်၊ အာရောဂါတိ၊အာရောဂါဟူသည်ကား၊နိုရောဂါ၊အနာမရှိကုန်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊တေ၊ထိုသားမြီးတို့သည်၊ဥဿာဟဟု၀လာ ပေါင်လက်ရုံးအစွမ်းသတ္တိရှိကုန်၏။ဟူတိ၊ဤသို့၊ဒသေတိ၊ပြ၏။ တေသံနု သုဏာမိကိန္တိပါပန္တိ၊ တေသံနသုဏာမိကိန္တိပါပံဟူသည်ကား။ တေသံ၊ ထိုသားမြီးတို့အား၊ စောရောတိဝါ၊ သူ၏ဥစ္စာကိုခိုးတတ်၏ ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ပရဒါရိကောတိဝါ၊ သူ၏မယားကိုဖြစ်မှားတတ်၏ ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ဒုဿီလောတိဝါ၊မကောင်းသောအလေ့အကျင့်ရှိ၏ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ကိန္တိပါပံ၊တရုံတခုသောမကောင်းသောအကျင့်ကို၊ နသုဏာမိ၊ ငါမကြားစဘူး၊ဟူတိ၊ဝေ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုရိမနယေနေ၀၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဓနိယံ၊ ဓနိယကို၊ ဩ၀ဒန္တော၊ဆုံးမတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နာဟံဘဒ္ဒေ ကောတိ၊ နာဟံဘဒ္ဒေ ကောအစရှိသော၊ ဧဒိမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒြာဝိ၊ ထိုဂါထာ၌လည်း၊ပဒါနိ၊ ဝုန်တို့သည်၊ ဥဇ္ဇာနုဇ္ဇာနေ၀၊ပေါ သော အနက်ရှိကုန်သည်သာတည်း။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဩဝိဇ္ဇာယော၊အဝိဇ္ဇာယ်တည်း။ တွံ၊သင်ဓနိယသည်။ ဘုဇိသော်ဟမတ္ထိ

တိ။ဘုဇိသော၊ဟမသို့ပဟူသောစကားကို။ မင်္ဂီ၊မှတ်ထင်၍။ တုဠ္ဓော၊နှစ်သက်၏။ ပရေမဇ္ဇတော၊ ပရေမဇ္ဇအားဖြင့်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ကရိတ္ဝာ၊ပြု၍။ ဇိဝဏ္ဏောဇေ။ အသက်မွေးသည်သာလျှင်၊အသို။ ဖြစ်၏။တဏှာဒါသတ္တာ၊တဏှာ၏ကျွန်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဘဒ္ဒကဝါဒါစ၊ သူရင်းငှါး အခစားဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းမှလည်း၊နပရိမုစ္စသိ။ မလွတ်ချေ။ ဇေတံ။ ထိုအကြောင်းကို။ ဥနောလောကော အတိတ္တော တဏှာဒါသောတိ။ ဥနောလောကော အတိတ္တော တဏှာ ဒါသောဟူသော၊ ဇေတံ။ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏။တဏှာဒါသော၊တဏှာ၏ကျွန်ဖြစ်သော၊လောကော၊လူအပေါင်းသည်။ အတိတ္တော၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့၌ခွဲရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၍။ဥနောလောကတို့၏ပရေမဇ္ဇတောပန်၊ပရေမဇ္ဇအားဖြင့်ကား။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ကသစိ၊တရုံတယောက်သောသူ၏။ဘဒ္ဒေ၊သူရင်းငှါးသည်။နအာသို့မဖြစ်၊ဟိသစ္စံ။မှန်၏။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ပရသဝါ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း။အတ္တနောဝါ။မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒကော၊ သူရင်းငှါးသည်၊နဟောမိ၊မဖြစ်၊ကိ ကာရဏာ၊အဘာလည်ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား။ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ သမ္ဘလောကေ၊ အလုံးစုံသော လောကဓိုးနိုင်ခြေနှု၊ထိုးထွင်း၍သိလိုသဖြင့်၊စရာမိ၊ကျင်လည်ခဲ့ကုန်၏၊ဟိသစ္စံ။မှန်၏။ အဟံ၊ငါသည်၊ဒိပဏ်ရတော၊ဒိပဏ်ရာဘုရားအထံတော်မှ၊ယာဝ၊အကြင်ရွေ့လောက်။ ဗောဓိ၊သမ္ဘည္ဘဝညာဏ်တော်ကိုရခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တာဝ၊ထိုရွေ့လောက်။သမ္ဘည္ဘဝညာဏ၊သမ္ဘည္ဘဝညာဏ်တော်၏။ ဘဒ္ဒကော၊သူရင်းငှါးသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်တော်မူ၏။သမ္ဘည္ဘတံ၊သမ္ဘည္ဘဝညာဏ်တော်သို့။ ပတ္တောပန်။ ရောက်တော်မူပြီးသည် ရှိသော်ကား။ နိုင်ခြေနှု၊ထိုးထွင်း၍သိတော်မူလေပြီ။ ရာဇာဘဒ္ဒေ၊ဝိယ၊မင်းခယောက်ျား ကဲ့သို့၊နိုင်ငြားသော။ ခ္ဂီဂ္ဂ၊ခြင်းကင်းလေပြီ၊နိုင်ခြေနှု၊ထိုးထွင်း၍ သိပြီးသော၊ တောနေဝသမ္ဘည္ဘဝါဝေနစ။ ထိုသမ္ဘည္ဘဝညာဏ်တော်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ လောကုတ္တရသမာဓိသုခနစ၊လောကုတ္တရာသမာဓိချမ်းသာခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ဇိဝါမိ။အသက်ရှင်တော်မူ၏။ တာသမေ။ထိုငါအား။ ဥတ္တရိ ကရဏီယသ္မာ၊ အထက်၌ ပြုဘွယ် ကိစ္စ၏လည်းကောင်း။ ကတပရိစ္စယသ္မာ၊ပြုအပ်ပြီးသည်ကို ဆည်းဘူးခြင်း၏လည်းကောင်း။အဘာဝတောမရှိသောအားဖြင့်။ အပ္ပဟီနပဒိုသန္ဓိကာနံ၊မပယ်အပ်သေးသော ပဋိသန္ဓေရှိကုန်သော၊ တာဒိသာနံ ဝိယ၊ ထိုသို့သတောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့၊ဘဒ္ဒိယာ၊အခစားဖြင့်၊ပတ္တေ ဗ္ဘာ၊ရောက်အပ်သော၊

ကောစိ၊တရုံတခုသော၊ အတ္ထော၊အကျိုးစီးပွါးသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ ဘဒ္ဒိ ယာတိဝိ၊ကဒ္ဒိယာဟူ၍၊ပါ၊ဌော။ပါဌ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဟသ္ဒာ၊ထိုကြောင့်၊ ဘုဇိသာတာယ၊တော်လှန်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊တုဠေန၊နှစ်သက်သောသင် သည်၊အထစေပတ္ထယသိပဝ သေဒေဝါတိ။ အထစေပတ္ထယသိပဝ သေဒေ ဝဟူ၍၊ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ဆိုအပ်သည်၊ယဒိအတ္ထိ။အကယ်၍ရှိအုံ့။မယာစ၊ ငါဘုရား သည်လည်း၊ဧတံ၊ဤဘုဇိသဟူသောစကားကို၊ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ဆိုအပ်၏၊ဆုတိ၊ ဤသို့၊အားဝါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တံပိ၊ထိုဘုရားဆိုတော်မူအပ်သောစကား ကိုလည်း၊သုတ္တာ၊ကြားရ၍၊ ဝနိယော၊ဝနိယသည်း သုဘာသိတမဇ္ဇေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားမျှဖြင့်။ အတိဇ္ဇော၊ဝ၊မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ အတ္ထဇ္ဇနော၊မိမိ၏၊ ပဠုပ္ပကာရုဂေါမဏ္ဍလပရိဝုဏ္ဏာဘာဝံ၊ငါးပါး အပြားရှိသောနွားအပေါင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထိ ဝ သာတိ၊ အတ္ထိ ဝ သာ အစရှိသော ဂါထာကို၊အာ ဟ၊ဆို၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊အတ္ထိ ဝ သာတိ။ အတ္ထိ ဝ သာ ဟူသည်ကား၊ အဒမိတ ဝုဏ္ဏ ဝန္ဒကာ၊ မဆုံးမအပ်သေးသည်ဖြစ်၍ ကြီးသော နွားသိုး တည်း။ ဒေနုပါတိ၊ဒေနုပါ ဟူသည်ကား၊ ဒေနု၊နွားမတို့၊ ဝ ဝန္ဒာ၊ သောကိုယ်ကုန်သော၊ခိုဒေါယိကာ၊နွားကြည်ကိုပေးအပ်ကုန်သော၊ တရုဏ ဝ ဝန္ဒကာ၊နွားငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂါ ဝေါ၊နွားတို့တည်း၊ ဂေါ ဓေ၊ကိုယော တိ။ ဂေါ ဓေ၊ကိုယော ဟူသည်ကား။ ဝ ဣဒ္ဓိနိယော၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော နွားမတို့တည်း။ပ ဝေ၊ကိုယော တိ၊ပ ဝေ၊ကိုယော ဟူသည်ကား။ ဝယ ပ ဣတ္ထာ၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗလိဗဒ္ဒေ ဟိ၊ နွားသိုးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူ ဘဂ္ဂ၊မေထုနပဋိဗဒ္ဓနဂါ ဝေါ။ မေထုန်ကို တောင့်တသော နွားတို့တည်း။ ဥသဘောပိ ဂ ဝံ ပတိတိ၊ဥသဘောပိ ဂ ဝံ ပတိ ဟူသည်ကား။ ဂေါပါလကေ တိ၊နွားကျောင်းသားတို့သည်၊ပါ ဘောဝေ၊စောစောကလျှင်၊ နှာပေတွား၊ ရေချိုးစေ၍၊ ဘောဇတွား၊စားစေ၍၊ပဠုဂိုလံ၊လက်ငါးချောင်းကို၊ ဒတွား၊ ပေးပြီး၍၊မာလံ၊ပန်းကို၊ဗဇ္ဇေတွား၊ဖွဲ့၍၊ တာတာ၊ဒိုချစ်လှသောနွား၊ ဧကိ၊ လာလှည့်ဦး၊ ဂါ ဝေါ၊နွားအပေါင်းတို့ကို၊ ဂေါစရံ၊ကျက်စားရာအရပ်သို့၊ ပါ ပေတွား၊ရောက်စေ၍၊ရက္ခိတွား၊စောင့်ရှောက်၍၊ အာနေတိ၊သောင်ခဲ့ လောဟု၊ ပေသိယတိ၊စေအပ်၏၊ဝံ၊ဤသို့၊ပေသိတောစ၊ စေအပ်သော နွားဥသဘသည်လည်း၊ ဂါ ဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ အဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာ မဟုတ်သောအရပ်ကို၊ ပဟာရိတွား၊ရှောင်လွှဲ၍၊ ဂေါစရေ၊ ကျက်စားရာ အရပ်တို့သို့၊ နေတွား၊ဆောင်၍၊သိဟာဗျဃ္ဃာဒိဘယာ၊ ခြင်္သေ့ကျားအစရှိ

သောကေးမှုပရိတ္တာယတ္တာ၊တားမြစ်၍၊ အာနေဝ၊ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ တဏှာရှု ပေါမိ၊ထိုသို့လိမ္မာသောသဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ဂ၀ံပတိ၊နွားတို့၏ အဓိပတိဖြစ်သော၊ ဥသဘောပိ၊နွားဥသဘာသည်လည်း၊ မယှံ၊ငါ၏၊ဣဒ ဂေါမဏ္ဍလေ၊ ဤနွားအပေါင်းခွ၊အတွင်းရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒဿေတိ၊ဖြစ် ၏။ဤသို့၊ ဝုတ္တေ။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂ၀ါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဏှေ ၀။ ထိုအဝှုသာလျှင်။ဓနိယ၊ဓနိယကို၊ သြ၀ဒန္တော၊ ဆုံးမတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊နတ္ထိ ၀သောတိ၊နတ္ထိ ၀သောအစရှိသော၊ ဣမံပစ္စနီကဂါထံ၊ ဤဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောဂါထာကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဣဒေ၊ဤဂါ ထာ၌လည်း။ သေဇေသောအဓိပ္ပါယော။ ဤဆိုလတ္တံ့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအာပ်၏။ အမှာကံ၊ငါဘုရားတို့၏၊ ဣဓ၊သာသနာ၊ ဣသာ သနာ၊တော်၌၊အာဒပိတ၊ဖြေနှုန်း၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုဆုံးမခြင်းသဘောရှိသော၊ ဝုစ္စတေ၊နစ၊ ကြီးရင့်ခြင်းသဘောဖြင့်လည်း၊ ဝ၀ါ၀ံ၊ဂါ၊ အဆိပဟုဆို အပ်ကုန်သော၊ ပရိယုဋ္ဌာနာ၀ါ။ ကိလေသာတည်းဟူသောထိုးကျင့်ခြင်း ကို့သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊မရှိကုန်၊ ၀ဿာနံ၊အဆိတို့၏၊ မူလမ္ပေန၊အခုင်းဖြစ် သောအနက်ဖြင့်၊တရုဏ၀ဿ ကေ၊နွားငယ်တို့ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ပဋ္ဌ ဏေန၊ယိုတတ်သောအနက်ဖြင့်၊ခိရဒါယိနိယော၊နို့တိုက်သောနွားမတို့ ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍။ ဧနေ့ပါသင်္ဂါ၊တာ၊ နွားငယ်နှင့်အလားတူဟုဆိုအပ် ကုန်သော၊အနုသယာ၀ါ၊အနုသယတို့သည်လည်း၊ နတ္ထိနသန္တိ၊မရှိကုန်၊ ပဒီသဒ္ဓိဂ ဗ္ဘာ၀ေ၊ထားဖြေနှုန်း။ ပဒီသ၌ကိုယ်ဝန်ကိုဆောင်သောအနက်ဖြင့်၊ ဂေါ၀ေ၊ဏိသင်္ဂါ၊တာ။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်နွားမနှင့်အလားတူဟုဆိုအပ်ကုန် သော၊ဝုညာ၊ဝုညာ၊နေ့ဗ္ဗာ၊ဘိသင်္ခါ၊ရေ၊စေတနာ၀ါ၊ ဝုညာ၊ဘိသင်္ခါ၊ရေ၊အာ၊ဝုညာ ဘိသင်္ခါ၊ရေ၊အာ၊နေ့ဗ္ဗာ၊ဘိသင်္ခါ၊ရေ၊စေတနာတို့သည်လည်း၊နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိ ကုန်။သံ၊ယောဂ၊ပတ္တိနေ့ဗ္ဗေန၊ယှဉ်ခြင်းသို့ရောက်သောအနက်ဖြင့်၊ ပ၀ေ၊ဏိ သင်္ခါ၊တာ၊ပ၀ေ၊ဏိဟုဆိုအပ်သော၊ပတ္တနတာ၊ဟု၀ါ၀ါ။ ဘ၀ဂိုတောင့်တ ကတ်သော တာ၊ဟု၀ါသည်လည်း၊နတ္ထိ၊မရှိ။ အဓိပစ္စ၊ဗ္ဗေန၊စ။ အစိုးရသော အနက်ဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ ဝုဇ္ဈတ်မ၊ဗ္ဗေန၊စ။ ပြန္ဓာန်းသော အနက်ဖြင့်လည်း ကောင်း။သေ၊ဗ္ဗေ၊ဗ္ဗေန၊စ။ဖြတ်သောအနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဂ၀ံပတိဥသဘ သင်္ခါ၊တံ၊နွားတို့၏အဓိပတိဥသဘနှင့်အလားတူသော။အဘိသင်္ခါ၊ရိညာ ဏံ၀ါ။ အဘိသင်္ခါ၊ရိညာ၌သည်လည်း။ နတ္ထိ၊နသန္တိ၊မရှိ၊ သ္ဝာဟံ၊သောအဟံ၊ ထိ၊ဝါ၊သည်။ ဣမာယ၊ဤသို့သော၊သောရှိသော၊ သဗ္ဗယောဂ၊ကျွေ့မဟူတာယ၊ အလုံးစုံသော ယောဂကုန်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ နတ္ထိတာယ၊ မရှိသည်၏

အဖြစ်၌၊ တုဏ္ဍေါ၊နှစ်သက်တော်မူ၏၊တွံပန်၊သင်သည်ကား။ သောကာနိ
ဝတ္ထုဟူတာယား သောကအစရှိသောအကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္ထိတာ
ယား၊ရှိသည်၏အဖြစ်၌၊တုဏ္ဍေါ၊နှစ်သက်၏၊တသွား၊ထိုကြောင့်၊သင့္ဂယော
ဂကျွေမတာယ။ အလုံးရုံသော ယောဂ၏ကုန်သည်၏အဖြစ်၌၊ ဘုဉ္ဇသား
နှစ်သက်တော်မူသော၊မမေဝ၊ငါအား၊သာလျှင်၊အထစေပတ္ထယသိပဝ သ
ဒေဝါတိ၊ အထစေပတ္ထယသိပဝ သဒေဝဟူသော၊ တော်ဝစန်၊ထိုစကား
ကို၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအံ့သောဌာ၊ယုတ္တံ၊သင့်မြတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
အာဇ္ဇော၊အနက်တည်း၊တမ်း၊ထိုမိန့်တော်မူသောစကားကိုလည်း၊သုတ္တာ၊
ကြား၍၊ တဒတ္ထရိပိ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း။ သုဘာသိတာမတဇ္ဇော၊
ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သောအမြိုက်တရားဟူသော ရေသာ၌
ကို၊ အဓိဝန္ဓုကာမော၊ ရခြင်းငါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထာနော၊ မိမိ၏
ဂေါဝဏသား၊ နွားအပေါင်းအား၊ ဒိလဗန္ဓနသမ္ဘတ္တိ။ ချည်တိုင်ဖွဲကြိုးနှင့်
ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဒေသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ဒိလာနိ ခါတာတိ။ ဒိလာနိ ခါ
တာ အစရှိသောဂါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏၊တတ္ထ။ ထိုဂါထာ၌၊ဒိလာတိ၊ဒိလာ
ဟူသည်ကား၊ဂုန်း၊နွားတို့၏၊ဗန္ဓထမ္ဘာ၊ချည်တိုင်တို့ကို၊နိခါတာတိ၊နိခါတာ
ဟူသည်ကား၊အာကောဋေတွာ၊စိုက်၍၊ဘူမိ၊ပြေပို့၊ပဝေသေတွာ၊သွင်း
၍၊ခုဒ္ဒကမဟန္တာ၊ အငယ်အကြီးတို့ကို၊ ခဏိတွာ၊ဝှေး၍၊ ဌပိတာ၊ထား
အပ်ကုန်၏၊ အသံပဝေဓိတိ၊ အသံပဝေဓိဟူသည်ကား၊ အာကမ္ပာ၊မတုန်
မလှုပ်ကုန်၊ဒါမာတိ၊ဒါမဟူသည်ကား၊ဝဋ္ဌကာနုံ၊နွားငယ်တို့ကို၊ဗန္ဓနဋ္ဌာ
ယ၊ဖွဲချည်အံ့သောဌာ၊ ကထာ၊ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထိပါသယုတ္တာ၊ အဖု
အကွင်းနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ရဇ္ဇုဗန္ဓနဝိသေသာ၊ ဖွဲချည်အပ်သောကြိုး
အထူးတို့သည်၊မရုဏ္ဍမယာတိ၊မရုဏ္ဍမယာဟူသည်ကား၊ မရုဏ္ဍတိဏမယာ၊ပြွ
ဆံမြက်ဖြင့်ပြီးကုန်သော။နဝါတိ၊နဝါဟူသည်ကား၊အစိရကတာ၊ကျစ်၍
မကြာကုန်သော၊ သုသဏ္ဌာနာတိ၊ သုသဏ္ဌာနာ ဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌု
ကောင်းစွာ၊သဏ္ဌာနာ၊သဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော။ဝါ၊တနည်းကား၊ သုဝဋ္ဋိတာ
ကောင်းစွာ ကျစ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုသဏ္ဌာနာ၊ တင့်တယ်ကောင်း
မြတ်သော သဏ္ဌာန်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ နဟိသက္ခိန္တိတိ၊ နဟိ
သက္ခိန္တိဟူသည်ကား၊နေဝသက္ခိသန္တိ။မတတ်နိုင်ကုန်သည်သာတည်း၊
ဓေနုပါဒိဆေတုန္တိ၊ ဓေနုပါဒိဆေတုံဟူသည်ကား။ တရုဏဝဏ္ဏကာဝ၊
နွားငယ်တို့သည်လည်း၊ ဆိန္ဒိတုံ၊ဖြတ်အံ့သောဌာ။ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဆို
အပ်သည်ရှိသော်၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဓနိယသ၊ဓနိယ၏၊ ဒုန္ဒြ

ယပရိပါကကာလ်။ ဣန္ဒြေရင့်သောကာလကို၊ ဥတ္တရာဂိုတော်မူ၍၊ ဝုရိမ နယေနေ၀ေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဩ၀ဒဿနာဆုံးမတော်မူလိုသည်ဖြစ် ၍၊စတုသစ္စပရိဒီပကံ၊သစ္စာလေးပါးတရားကိုပြတော်သော၊ ဥသဘောရိ ၀ဆေတွေတို၊ ဥသဘောရိ၀ဆေတွေအစရှိသော၊ ဇုမ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာ ကို၊ အဘာသိ၊ဟောတော်မူပေ၏။ ။

တဗ္ဗေ၊ထိုဂါထာခဲ့၊ဥသဘောတို၊ဥသဘောဟူသည်ကား၊ ဂေါဝိတာ၊ နွားတကာတို့၏ အဘဖြစ်သော၊ ဂေါပရိဏာယကော၊ နွားတကာတို့၏ အကြီးအကျယ်ဖြစ်သော၊ ယူထပတိ၊နွားအပေါင်းတို့ကိုအစိုးရသော၊ ဗလိ ဗဒ္ဓေါ၊ဆုံးမအာပ်ပြီးသောနွားတည်း။ ကေစိပန၊အချို့သော ဆရာတို့သည် ကား၊ ၀ဝသတဗေဒ္ဓေါ၊ နွားတရာတို့ထက် ကြီးသောနွားသည်၊ ဥသ ဘော၊ဥသဘမည်၏၊သဟဿဗေဒ္ဓေါ၊တထောင်သောနွားတို့ထက်ကြီး သောနွားသည်၊ ၀သဘော၊ ၀သဘာမည်၏၊ သတ သဟဿ ဗေဒ္ဓေါ၊ တသိန်းသောနွားတို့ထက်ကြီးသောနွားသည်၊ နိသဘော၊နိသဘာမည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝန္တံ၊ဆိုကုန်၏၊ အပရေ၊တပါးသောဆရာတို့သည်၊ ကေ ဂါမကေ္ခတ္တေ၊ တရုသောဂါမခေတ်၌၊ ဗေဒ္ဓေါ၊ကြီးသောနွားသည်၊ ဥသ ဘော၊ ဥသဘာမည်၏၊ ဒွိသုဂါမကေ္ခတ္တေသု၊ နှစ်ခုသော ဂါမခေတ်တို့၌၊ ဗေဒ္ဓေါ၊ကြီးသောနွားသည်၊၀သဘော၊၀သဘာမည်၏၊သဗ္ဗတ္ထ၊ခပ်သိမ်း သောရွာတို့၌၊ အပ္ပဋိဟတော၊အပိတ်အပင်မရှိသည်ဖြစ်၍ ကြီးသောနွား သည်၊နိသဘော၊ နိသဘာမည်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဘဂဝန္တံ၊ဆိုကုန်၏၊သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေ၊ထိုစကားတို့သည်၊ပပဉ္စာ၊အကျယ်ဖြစ်သော စကားဖြစ်ကုန်၏၊အဝိစခေါပန၊စင်စစ်သော်ကား၊ဥသဘောတိ ၀ါ၊ဥသဘ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ၀သဘောတိ ၀ါ၊၀သဘဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိသ ဘောတိ ၀ါ၊နိသဘဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧတေ သဗ္ဗေ၊ထိုအလုံးရုံတို့ကို လည်း၊အပ္ပဋိသမဇ္ဇေန၊ဟူမျှသောသူမရှိသောအနက်ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိ အပ်ကုန်၏၊ ယထာဟကိ ံ အာဟာ၊ ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသ နည်းဟူမူကား၊နိသဘောဝတဘောသမဏောဂေါတမောတိ၊နိသဘော ဝတဘောသမဏော ဂေါတမောဣတိသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊မိန့် တော်မူ၏၊ ဘော၊အချင်းတို့၊ ဝတ၊စင်စစ်၊သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမဘုရားသည်၊ နိသဘော၊ သူတကာတို့ထက်ဖြတ် တော်မူ၍တုဘက်မရှိ၊ ရကာရော၊ဥသဘောရိ၀ဟူသော်ပုဒ်၌ ရအာဂွေရာ သည်၊ ပဒသန္ဓိကရော၊ သန္ဓိပုဒ်၏စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း၊ ဗုဒ္ဓနသနိတိ၊

ဗန္ဓနာနိဟူသည်ကား၊ ဇွေ့ဗန္ဓနာနိစ။ ဖွဲ့အပ်ချည်အပ်သော ကြိုးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ကိလေသဗန္ဓနာနိစ၊ ကိလေသာဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ ကြိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊နှာဂေါတိ၊နှာဂဟူသည်ကား၊ဟတ္ထိ၊ဆင်ပြောင် တည်း။ ပူတိလတန္တိ၊ပူတိလတံဟူသည်ကား၊ဂလောစိလတံ၊လည်ဘင်းကို ပတ်သောနွယ်ကြိုးကို၊ဟိ၊ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအုံ၊သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ပါ၊ရွှေ ၏အဆင်းနှင့်တူသော ဒဿဏီယသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကာယော၊ကိုယ် ကို။ ပူတိကာယောတိ၊ ပူတိကာယောဟူ၍၊ ဝစ္ဆတိယထာ၊ခွေ့ကိုအပ်သကဲ့ သို့၊ဝေဿသတိကောပိ၊ အနှစ်တရာရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သုနက္ခော၊ ခွေးကို၊ကုက္ကုရော၊ကုက္ကုရဟူ၍၊ ဝစ္ဆတိယထာ၊ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ တဒဟု စာတောပိ၊ ထိုနေ့ဘွားကာမှသည်းဖြစ်သော၊သိင်္ဂါလော၊ခြေခွေးကို၊ ဇမ္ဗု သိင်္ဂါလောတိ၊ခြေခွေးဒီဟူ၍၊ဝစ္ဆတိယထာ၊ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ဝေဝတထာ၊ ထိုအဝေ့၊အဘိနဝါပိ၊ကျစ်၍အသစ်ပြီးကာမှဖြစ်သော။ ဂလောစိလတာ၊ လည်ဘင်းဖွဲ့ဖွဲ့အပ်သောကြိုးကို၊ အသာရကာထွေနှ၊အနှစ်သာရမရှိသော အနက်ဖြင့်။ ပူတိလတာတိ၊ ပူတိလတာဟူ၍၊ ဝစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်၏။ ပဒါလ ယိတ္ဝာတိ၊ပဒါလယိတ္ဝာဟူသည်ကား၊ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ဖြတ်၍၊ဂန္ဓသေယျန္တိ၊ ဂန္ဓသေယျံဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓဿ၊ပဒုမ်သန္ဓေနေရာ တိုက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တံ၊ထိုတိုက်သည်၊ သေယျဿ၊ပဒုမ်သန္ဓေ၏ အိပ်ရာသည် လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိတာသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဂန္ဓသေယ္ယာ၊ဂန္ဓသေ ယျာမည်၏။ တတ္ထ၊ထိုစကားဌ၊ဂန္ဓဂဟဏေန၊ဂန္ဓသဒ္ဒါဖြင့်။ ဇလာဇ ယောနိ၊ ရေကြည်ကလလကိုခွဲ၍ဖြစ်သောအမျိုးကို။ ဝဏ္ဏာ၊ မိန့်အပ်၏။ သေယျဂဟဏေန၊သေယျသဒ္ဒါဖြင့်၊အဝေသသာ၊ကြွင်းသောအမျိုးသည် ဂန္ဓသေယျာ၊ဂန္ဓသေယျာမည်၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ဂန္ဓသေယျာရကွေ့ နှ။ ဂန္ဓသေယျသဒ္ဒါကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ သဗ္ဗာပိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန် သော၊တာ၊ထိုအမျိုးတို့ကို၊ဝဏ္ဏာ၊မိန့်အပ်ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊အကြွင်းဖြစ်သောပုဒ်သည်၊ ဇွေ့ဤဂါထာ၌ ၊ပဒတ္ထ တောဝ၊ပုဒ်အနက်အားဖြင့်၊ဥဏ္ဏာနမေဝ၊ပေါလွင်သည်သာတည်း။ အယံ ပန၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ဇွေ့ဤအရာ၌၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း ဓနိယ၊ဓနိယ၊တွံ့၊သင်သည်၊ ဗန္ဓနေန၊အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်၊ တုဋ္ဌော၊နှစ်သက် ၏။အဟံပန၊ငါဘုရားသည်ကား၊ဗန္ဓနေန၊အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်၊ အဋ္ဌိယာမ္ဟာ၊ ငြိုးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ ထာမဝိရိ ယူပေတောဝ၊ အားအစွမ်းလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံ သော၊ဥသဘောဝ၊ နွားဥသဘာသည်၊ ဗန္ဓနာနိ၊ နှောင်ဖွဲ့သော ကြိုးတို့ကို၊

ဆေတွားဇာတ်ဝ၊ဖြတ်ဘိသကဲ့သို့။ပဋ္ဌာန္ဒ ဗ္ဗာဂိယသည်ကြောဇနာနှင့်၊ငါးပါးသော ဥဒ္ဒဏဘာဂိယ သံယောဇဉ်တို့ကို။ စတုတ္ထ အရိယမဂ္ဂဝိရိယေန။ လေးကြိမ် မြောက်သော မြတ်သောအရိယမဂ်တည်းဟူသော် လုံ့လဖြင့်၊ ဆေတွား။ ဖြတ်၍၊ နာဂေါ။ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ ပုတိလတာ၊ လည်ဘောင်းခွံ ဖွဲ့အပ် သောနွယ်ကြိုးကို။ဆေတွားဇာတ်ဝ၊ဖြတ်ဘိသကဲ့သို့။ပဏ္ဍောရေ ဗ္ဗာဂိယသည်ကြော ဇနဗန္ဓနာနှင့်၊ ငါးပါးသော ဩရေ ဗ္ဗာဂိယ သံယောဇဉ် တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကြိုးတို့ကို။ဟောဒ္ဓိမမဂ္ဂဝိဇ္ဇာယထာမဝိရိယေန။ အောက်ခွံဖြစ် သောမင်သုံးပါးတို့၏ အားအစွမ်းလုံ့လဖြင့်။ ပဒါလေတွာ။ ပေါက်ခွဲ၍၊ အာထဝါ၊တနည်းကား။ ဥသဘောနွားဥသဘာသည်။ဗန္ဓနာနှင့်၊ ဖွဲ့ကြိုးတို့ ကို။ဆေတွား။ဖြတ်၍။ ဝိုတောဇာဝ၊တည်သကဲ့သို့။ အနုသယေ၊အနုသယ တရားတို့ကို။အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ဆေတွား။ဖြတ်၍။ဝိုတောဇာဝ၊တည်သကဲ့သို့။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ပရိယုဋ္ဌာနှင့်၊ ကိလေသာ၏ ထိုးကျင့်ခြင်းတို့ကို။ ပဒါလယိတွာဝ၊ပေါက်ခွဲ၍သာလျှင်၊ ဝိုတောဝ၊တည်တော်မူ၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပုနေ၊တဖန်။ ဂဗ္ဘ သေယျံ၊ပဋိ သန္ဓေနေခြင်းသို့။နဥပေယျုံ၊မကပ်မရောက်လေပြီ။သောအာဘံ၊ထိုငါသည်၊ ဖာတိဒုက္ခဝဏ္ဏ၊ကေဟိ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊သဗ္ဗဒုက္ခ ဟိ၊အလုံးစုံသောဆင်းရဲတို့မှ၊ပရိမုတ္တော၊လွတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ အာထ စေပဏ္ဍယသိပဝဿဒေဝါတိ။ အာထစေပဏ္ဍယသိပဝဿဒေဝဟူသော၊ ဝစနံ၊စကားကို၊ဝဒမာနော၊ဆိုခြင်းသည်၊ယဿ၊အကြင်ကြောင့်။ သော ဘာဝိ၊တင့်တယ်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တွံဝိ၊သင်သည်လည်း။ အဟံ ဝိ ယ။ငါကဲ့သို့၊ဝဏ္ဏ၊ဆိုခြင်းဌာ။သစေဘုန္တ ဆ သိ၊အကယ်၍အလိုရှိအုံ့၊ဗန္ဓနာနှင့်၊ အနှောင်အဖွဲ့ကြိုးတို့ကို၊ဆိန္ဒိတာနှိ၊ဖြတ်အပ်ကုန်၏၊ ဟုတိအယံ၊ဤသည် လျှင်။အဓိပ္ပာယော။အဓိပ္ပာယ်တည်း။ဏ္ဍ။ဤစကားခွဲ။ဗန္ဓနာနှင့်၊အနှောင်အ ဖွဲ့ကြိုးတို့ကို၊သမုဒယသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ ဒိပေတိ၊ပြ၏၊ဂဗ္ဘ သေ ယျုံ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို၊ဒုက္ခသစ္စာ၊ဒုက္ခသစ္စာကို၊ဒိပေတိ၊ပြ၏၊နဥပေယျုန္တိ ဏ္ဍ၊နဥပေယျုံဟူသော ဤပုဒ်ခွဲ၊အနုပါဒိသေသဝသေန၊ကမ္မဓရုပ်အကြွင်း မရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သော၊ဖြတ်၍။ အနုပဂမော။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သို့မရောက်လေပြီ။ ပဒါလေတွာတိ ဏ္ဍ၊ ပဒါလေတွာဟူသော ဤပုဒ်ခွဲ၊ ဆောဒေါစ။ ဖြတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဒါလနဉ္စ၊ ခွဲခြင်းသည်လည်း ကောင်း။သဉ္ဇပါဒိသေသဝသေန။ ကမ္မဓရုပ်အကြွင်းရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊

နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာကို။ ဒိပေတိ၊ဥ္ဍ၏၊ ယေန၊ အကြင်တရား၊ဖြင့်၊ ကိုယ်လေသေ၊ကိုယ်လေသာတို့ကို၊ ဆိန္နံတိ၊ဖြတ်လည်း၊ဖြတ်၏၊ပဒါ၊လေတိ၊ခွဲလည်း၊ခွဲ၏၊ တံ၊ထိုကိုယ်လေသာကိုဖြတ်ခွဲသော၊တရား၊သည်၊မဂ္ဂသစ္စံ၊မဂ္ဂသစ္စာမည်၏၊ဣတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား။အဋ္ဌော၊အနက်တည်း၊ဝေ၊ဤသို့၊ စတုသစ္စဒီပကံ၊သစ္စာလေးပါး၊ကိုပြတတ်သော၊ ဗောဓိယံ၊ထိုဂါထာကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၊ရ၍၊ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ ဝိနိယောဓ၊ ဝိနိယသည် လည်း၊ကောင်း။ ပဇာပတိ၊ မယား၊သည် လည်း၊ကောင်း၊ အာသေ၊ထိုဝိနိယ၏၊ ဒွေ၊နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဓိတရော၊ သမီး၊တို့သည် လည်း၊ကောင်း။ဣတိ၊ဤသို့။ စတ္တာ၊ရောဇနာ၊လေးယောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ပတိဋ္ဌဟိံ၊သု၊တည်ကြ၊ လေကုန်၏၊အဝ၊ထိုအခါ၌၊ ဝိနိယော၊ဝိနိယသည်။ အဝေစ္စပသာဒ၊ယော ဂေန၊နောက်သို့မဆုတ်သောကြည်ညိုခြင်း၊နှင့်ယှဉ်သ၊ဖြင့်။ တထာဂတော၊ လာခြင်း၊ကောင်း၊သော၊ဘုရား၊ရှင်၌။ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရား၊သည်။ မူလ၊ဇာတာ ယ၊ဖြေ့ကုသိုလ်တည်း၊ဟူ၊သော အကြောင်း၊ရင်း၊ကြောင့်ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါ ယ၊ယုံကြည်ခြင်း၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ယ၊အမြဲတည်သော၊ပညာ၊စက္ခု၊နှာ၊ပညာ စက္ခု၊ဖြင့်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဓမ္မကာယံ၊တရား၊အရုဏ်၊ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဓမ္မကာယစောဒိတ၊ဟု၊ယော၊တရား၊တော်အရသည်တိုက်တွန်း အပ်သော၊နှလုံး၊ရှိသည်ဖြစ်၍။စိန္တေသိ၊ကြံလေ၏။ကိ၊စိန္တေသိ၊အ၊ဘယ်သို့ ကြံ၊သနည်း။အဟံ၊ငါ၊ဘုရား၊သည်။ ဗဟု၊နာ၊နိ၊ကိုလေသာ ကည်း၊ဟူ၊သော အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို။ ဆေတ္ဝါ၊ ဖြတ်လေပြီ။မေ၊ငါ၏အား။ ဂတ္တ၊သေယျာ၊စ၊ ပဋိ သေနေ၊ခြင်း၊တရား၊သည်လည်း၊နတ္ထိ၊မရှိ၊လေပြီ။ဣတိ၊ဤ၊ဆုံ၊ဝစနံ၊ဤသို့သော ဧကား၊ကို၊ အဝိစိ၊ပရိယန္တံ။ အဝိစိ၊အဆုံး၊ရှိသည်ကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍။ ယာဝ ဘဝ၊ဂ္ဂါ။ အ၊ထက်ဘဝဂိုဏ်အောင်။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊မှ၊အ၊ညတြ၊ ကြဉ်၍။ အ၊ညော၊ ဘုရား၊မှတပါး၊သော၊ ကော၊အ၊ဘယ်သူ၊သည်။ ဗလံ၊ အစွမ်း၊သတ္တိ၊ဖြစ်သော။ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ရဲရင့်သော အသံကဲ့သို့ သော၊အသံကို။ နဒိ၊သတိ၊ဖြည့်တွန်း ဟောက်ပေလတ္တံ့နည်း။ မေ၊ငါ၏။ သဏ္ဌာ၊ဆရာ၊သည်။အာ၊ဂတော၊နူ၊ခေါ်။ကြွလာ၊သည်ထင်၏၊တကား၊ဣတိ၊ ဤသို့။စိန္တေသိ၊ကြံ၏။တ၊တော၊ထိုနောင်မှ။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဆဗ္ဗညူ၊ဗုဒ္ဓေ၊သို့ဝေလ၊ဝိစိတြ သုဝ၊ဏ္ဏ၊ရေ၊သာ၊ဘိ၊သေ၊ကပိ၊ဋ္ဌ၊ရုံ၊ဝိယ။ ခြောက်ပါး သော၊ရောင်ခြည်တည်း၊ဟူ၊သော၊ကွန်ယက်တို့ဖြင့်ဆန်း၊ကြယ်စွာ၊ရွှေ၊ညှော်တို့ ဖြင့်သွန်း၊အပ်ပေါင်း၊အပ်သကဲ့သို့။သ၊ရီ၊ရော၊ဘံ၊ကိုယ်တော်၏အ၊ရောင်သည်၊

ဓနိယသ။ဓနိယ၏၊နိဝေသနေ၊အိမ်တွင်း၌။ ဒါနိဒုဒါနိ၊ယခု၊ယထာသုခံ။ အလိုရှိတိုင်း။တွံ့။သင်သည်၊ ပသ၊ဗုဒ္ဓ၏ကြည့်ရှုလေလော၊ဆုတိ၊ဤသို့ ရဏ္ဍိ။လွတ်တော်မူ၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ဓနိယော၊ဓနိယသည်။အနောပဝိဋ္ဌံ။ အိမ်တွင်းသို့ဝင်လာသော အရောင်တော်ကို၊ စန္ဒိမသူရိယံဝိယ၊လရောင် နေရောင်ကဲ့သို့။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌။ ပဇ္ဇလိတာ၊ ပြောင်ပြောင် တောက်သည် ရှိသော်၊ ဒိပသဟသသမုဇ္ဇလိတမိव၊ ဆီမီးတထောင် ထွန်းတောက်ဘိ သကဲ့သို့။ ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍။ ဓနိယော၊ဓနိယသည်၊ ခုံ၊ထိုအရောင်တော်ကို၊ဒီသွား၊မြင်၍။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။အာဂတော၊ ရောက်လာတော်မူပေ၏။ ဆုတိ၊ဤသို့၊စိတ်ကို၊ ဥပါဒေတိ၊ဖြစ်စေ၏။ တတ္ထ ယောဝစသမယော၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်။ မေဃောပိ၊သည်းစွာသော ရိုးသည်လည်း၊ပါဝသိ၊ရွာလေ၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊သံဂီတိကာရော၊ သင်္ဂီယနာဘင် ဆရာတို့သည်၊ နိန္နဥထလဥပဂုရယန္တော(ပ)ဆုမမတ္ထံ ခေါ အာဟာသ ထာ တိ ဆုမံဂါထံ၊နိန္နဥထလဥပဂုရယန္တော(ပ)ဆုမမတ္ထံ ခေါ အာဟာသ ထ ဟု သော ဤဂါထာကို၊အာဟုကထေန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ၊ တတ္ထ ယောဝသမယော။ထိုအခါ၌သာလျှင်။ မဟာမေဃော၊သည်းစွာသော ရိုးကြီးသည်။နိန္နဥ၊ ချိုင်းဝှမ်းရာ အရပ်ကိုဝင်း၊ ထလဥ၊ ကုန်းမြင့်ရာ အရပ်ကို သည်းကောင်း၊ဗုဒ္ဓယန္တော၊ပြည့်စေလျက်။ ပဝဿိ၊ဥဝင်းစွာရွာ ၏။တာဝဒေဝ၊ထိုရိုးရွာသောကာလ၌သာလျှင်၊ဝဿတော၊ရွာသော၊ ဒေဝသ၊ရိုးခင်း၏။သန္ဓံ၊အသံကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍။ဓနိယော၊ဓနိယသည်၊ ဆုမမတ္ထံ၊ ဤသို့သောအလိုကို၊ အာဟာသ ထ၊ဆိုလေ၏။ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါ ထာ၌။ နိန္နန္တိ၊ နိန်းဟူသည်ကား၊ ပလ္လလံ၊ရွှံ့ချောအရပ်တည်း၊ ထလန္တိ၊ ထလံဟူသည်ကား၊ ဥက္ကုလံ၊ကုန်းမြင့်ရာအရပ်တည်း၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဧတေ၊ ဤစကားကို၊ ဥက္ကုလံ၊ကုန်းမြင့်ရာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိက္ကုလံ၊ရွှံ့ချောကို လည်းကောင်း၊သဗ္ဗံဝိ၊အလုံးစုံကိုလည်း၊ သမံကတ္တာ၊အညီအညွှတ်ပြု၍၊ ဗုဒ္ဓယန္တော၊ပြည့်စေလျက်၊မဟာမေဃော၊ရိုးကြီးသည်။ ပါဝဿိတုံ၊ ရွာအံ့သောငါ။ အာဝုသိ၊အားထုတ်၏။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တုံ၊ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တာဝဒေဝါတိ၊တာဝဒေဝ ဟူသည်ကား။ တံခဏံ၊ထို ခဏကို၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သရိရာဘံ၊ကိုယ်တော်အရောင်ကို၊ မဏ္ဍိ။လွတ်တော်မူ၏၊ဓနိယော၊ဓနိယသည်၊ မေဃ၏၊သဏ္ဌာ၊ဆရာဘုရား သည်၊ အာဂတောတိ၊ ကြွလာတော်မူပေ၏ဟု၊ သဒ္ဒမယံ၊သဒ္ဒါယံကြည် ခြင်းဖြင့်ပြီးသော၊ စိတ္တာဘံ၊စိတ်၏အရောင်ကို၊ မဏ္ဍိ။လွတ်၏၊ တံခဏံ၊ထို

ခဏာ၌၊မဟာမေဃော၊ဖိုစယ်းကြီးသည်၊ပါဝသိ၊ရွာ၏၊အုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အာဏော၊အာနုဘော်တည်း။ ကေစိပန၊အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား၊ တသို့ယောဇနဝေး၊ ထိုဖိုစယ်းရွာသောခဏာ၌ သာလျှင်၊ သူ့ရိယာဂုမနုဝိ၊နေ အာရုံတက်ခြင်းကိုလည်း၊ဝဏ္ဏယာ၌၊ဖွင့်ကုန်၏၊ဝေ၊ဤသို့ဖွင့်အပ်သည်ရှိသော်၊တသို့ခဏော၊ထိုခဏာ၌၊ဝနိယသ၊ဝနိယ၏၊သဒ္ဓူပုဂ္ဂိုဒ်၊သဒ္ဓါတရား၏ ဖြစ်ခြင်း၊တထာဂတောတာသဝရောသူ့ရိယာဂုမနုကျော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ရောင်တော် ပြန့်နှံ့ခြင်းနေထွက်ခြင်းခဏာတို့၌၊ ဝသတော၊ ရွာသော၊ ဒေဝသ၊ဖိုစယ်း၏၊သန္ဓိ၊အာသံကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ဝနိယော၊ဝနိယသည်၊ ဝိတိသောမနဿဇာတော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣမမတ္တံ၊ ဤအနုကာကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ လာဘာဝတနောအနုပ္ပကာတိ၊ လာဘာဝတနော အနုပ္ပကာဟူကုန်သော၊ ဒွေဂါထာ၊နှစ်ခုသောဂါထာတို့ကို၊အာဘာသယေ၊ ဆိုကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ဝနိယော၊ ဝနိယသည်၊ သဝုတ္ထဒါရော၊သားမယား၊နှင့်တကွ၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊အာရိယမဂ္ဂပဋိဝေဓေန၊ အာရိယမဂ်တည်းဟူသော ပညာဖြင့်၊ ဓမ္မကာယံ၊နာမကာယကို၊ ဒိဿွာ၊မြင်၍၊ လောကုတ္တရစိတ္တုနာ၊ လောကုတ္တရောတည်းဟူသောမျက်စိဖြင့်၊ ရူပကာယံ၊ရူပကာယကို၊ ဒိဿွာ၊မြင်၍၊ လောကိယဗ္ဗ၊ လောကိ၌လည်းဖြစ်သော၊သဒ္ဓါပဋိလာဘံ၊သဒ္ဓါတရားရခြင်းကို၊ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ လဘိ၊ ရလေ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ လာဘာဝတနော အနုပ္ပကာယေဝယံဘဂဝန္တံ အဒ္ဒသာမာတိအာဒိ၊လာဘာဝတနောအနုပ္ပကာယေဝယံဘဂဝန္တံ အဒ္ဒသာမ၌သို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ဆိုလေ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဝတ အမ္ဘုတိ၊သောသဒ္ဒေါ၊ ဝတ ဟူသော၌သဒ္ဒါသည်၊ ဝိမ္ဘယတ္ထော၊ အံ့ဘွယ်သဘုံဟူသောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုဒ်တည်း၊ နောဗ္ဘုတိ၊နောဟူသည်ကား၊အမှာကံ၊ငါတို့အား၊ အနုပ္ပကာတိ၊အနုပ္ပကာဟူသည်ကား၊ဝိပုလာ၊ပြန့်ပြောသောအကျိုးရှိပေကုန်၏၊သေသံ၊ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောဝုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာတည်း။ သရဏံတံဥပေမာတိ၌သော်၊သရဏံတံဥပေမဟူသော၌ဝုဒ်၌၊ ပဋိဝေဓေနေဝ၊ပဋိဝေဓဉာဏ်ကိုသော်ဖြင့်သာလျှင်၊အသ၊ထိုဝနိယအား၊ သရဏဂမနံ၊သရဏဂုံသည်၊သိဒ္ဓံ၊ပြီး၏၊တတ္ထပန၊ထိုသရဏံတံဥပေမဟူသောစကား၌ကား၊ နိဿယဂမနမေဝ၊ဆုံးဖြတ်သောအားဖြင့်ရောက်ခြင်းသို့သာလျှင်၊ဂတောရောက်ပြန်လေ၏၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဝနိယော၊ဝနိယသည်၊ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်၊ အတ္တာသန္ဓိယျာတနံ၊အတ္တာသန္ဓိယျာတနသဒ္ဒေ

ဂုံဆောက်တည်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ပြု၏။ မဂ္ဂဝသေနဝါ။ သောတာပတ္တိ မဂ်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ သန္ဓိယျာတနသရဏံ၊သန္ဓိယျာတနသရဏာ ဂုံကို၊ကရောတိ၊ပြု၏။ တံ၊ထိုသန္ဓိယျာတနသရဏာဂုံသည်၊အစလသရဏာ တံ၊ မဝုန်မလှုပ်သော သရဏာဂုံ၏အခြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်၏။ တံ၊ထို အကြင်သန္ဓိယျာတနသရဏာဂုံကို၊ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား၊ဝါစာယ၊နှုတ် ခြွက်သဖြင့်၊ ပါကဋံ၊ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သော၊ထိုဓနိယသည်၊ ပါဏိပါတသရဏာဂမနံ၊ပါဏိပါတသရဏာဂုံသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ စက္ခုမာတိ။ စက္ခုမာပဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပကတိဒိဗ္ဗပညာသမန္တာဇဒ္ဓစက္ခု၊ဟိ။ ပကတိမံသစက္ခု၊ဒိဗ္ဗ စက္ခု၊ပညာစက္ခု၊သမန္တာစက္ခု၊ဇဒ္ဓစက္ခု၊ဟူဆိုအပ်ကုန်သော၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါး သောမျက်စိတို့ဖြင့်၊စက္ခုမာ၊စက္ခုမာမည်တော်မူ၏။ တံ၊ထိုငါးပါးသော မျက်စိရှိ၊တော်မူသောဘုရားကို၊အာလပန္တော၊ခေါ်လိုသည်ဖြစ်၍၊သရဏံ တံဥပေမစက္ခုမာတိ။သရဏံတံဥပေမစက္ခုမာပဟူ၍၊အာဟ၊ဆို၏။သတ္ထာ နော၊ဟောဟိတုဝံမဟာမုနိ ဘိဒ္ဓဒံပနဝစနံ။ သတ္ထာနော၊ဟောဟိတုဝံမဟာ မုနိဟူသော၌စကား၊ကို၊သိသဟာဂူပဂမနေနာပိ၊သိသဟာဂူပဂမနသ ရဏာဂုံဖြင့်လည်း။သရဏာဂမနံ၊ သရဏာဂုံကို၊ဟူရေတုံ၊ပြည့်ခုံစိမ့်သောဌါ။ ဘဏတိ၊ဆို၏။ ဂေါဝိစအဟဗ္ဗအာသဝါ ဗြဟ္မစရိယံသုဂတောစရာမသော ဘိဒ္ဓဒံဝစနံ။ ဂေါဝိစအဟဗ္ဗ အာသဝါ ဗြဟ္မစရိယံ သုဂတောစရာမသော ဟူသော၌စကား၊ကို၊သမာဒါနဝသေန၊ကောင်းသောအကျင့်ကိုဆောက် တည်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ဘဏတိ၊ဆို၏။တတ္ထ၊ထိုစကား၌။ဗြဟ္မစရိယန္တိ ဇေတံဝစနံ၊ဗြဟ္မစရိယံဟူသော ၌စကားသည်၊ မေထုနဝိရတိမဂ္ဂသမဏ ဓမ္မသာသနဒါရုသင်္ခေါသာနံ၊မေထုန်ကိုကြဉ်ခြင်းအနက်မဂ်ကိုဟော ခြင်းအနက် ရဟန်းတရားကိုဟောခြင်းအနက် သာသနာတော်ကိုဟော ခြင်းအနက်မိမိ၏မယားမှတ်ရောင့်ရဲခြင်းအနက်တို့၏၊အဓိဝစန်နာမံ၊အမည် တည်း။ ဗြဟ္မစာရိ၊မေထုန်အကျင့်မှရှောင်ကြဉ်လေ့ရှိ၏၊အနာစာရိ၊မကျင့် အပ်သည်ကိုမကျင့်၊ ဣတိ၊ဝေမာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌။ မေထုန ဓမ္မဝိရတိ။မေထုန်အကျင့်မှကြဉ်ခြင်းကို။ဗြဟ္မစရိယန္တိ။ဗြဟ္မစရိယဟူ၍ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပဠေသိ၊ ပဠေသိခဏ်တ်သား။ ခေါပန်၊စင်စစ်သော်ကား။ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ။ ဤမဂ်တည်းဟူသောဗြတ်သော အကျင့်သည်၊ ဂေါ၊ဣန္ဒ ဒိဋ္ဌိဒါယ၊စင်စစ်ဝဋ်တရား၌ ပြိုးပ္ပေခြင်းငှါ။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဝေမာဒိ သု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ မဂ္ဂေါ၊မဂ်ကို၊ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ဗြဟ္မစရိယဟူ၍၊

ဝေဠုတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ။သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်
ကား၊အဟံ၊ငါသည်၊စတုမဟာဘူတတို့၊အာဟာရပြု၍ဖြစ်ရှိ
ပြီးမှ၊ ရူပနှင့်ပြည့်စုံ၍ ကိုယ်ခန္ဓာ ရှိ၏။ ဤ ကိုယ်ခန္ဓာ ကို ကား
ကိုယ်ခန္ဓာ ဟု ခေါ်ဆိုကုန်၏။ ဤ ကိုယ်ခန္ဓာ ကို ကား ကိုယ်ခန္ဓာ
ဟု ခေါ်ဆိုကုန်၏။ ဤ ကိုယ်ခန္ဓာ ကို ကား ကိုယ်ခန္ဓာ ဟု ခေါ်ဆိုကုန်
ကုန်သည်ကို ကား ကိုယ်ခန္ဓာ ဟု ခေါ်ဆိုကုန်ကုန်။ ဤ ကိုယ်ခန္ဓာ
ကို ကား ကိုယ်ခန္ဓာ ဟု ခေါ်ဆိုကုန်ကုန်သည်ကို ကား ကိုယ်ခန္ဓာ
ဟု ခေါ်ဆိုကုန်ကုန်ကုန်ကုန်ကုန်ကုန်ကုန်ကုန်ကုန်ကုန်ကုန်ကုန်ကုန်ကုန်
ကုန်ကုန်

တသ္ဓာ။ထိုကြောင့်။သုဂတသား၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိုကေ၊အထံတော်
၌။ဤကဲ့သို့အယံ၊ဤသည်ကား။အထွေး၊အနက်တည်း။ စရာမသေတိ၊စရာမ
သေဟူသည်ကား၊ မယံ၊ကျွန်ုပ်တို့သည်၊စရာမ၊ကျင့်ပါကုန်အုံ့၊ ဟိသစ္စံ
ဖုန်၏၊သုဂတေစရာမသေတိ၊သုဂတေစရာမသေဟူ၍။ယံတံဝစနံ၊အကြင်
စကားကို၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဣဓ၊ဤအရာ၌၊ စရာမသေတိ၊ စရာမသေဟူ
သော။ တံဝစနံ၊ထိုစကားကို။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ အဋ္ဌကထာ စရိယာပုန်
အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည်ကား။သေဟူတိပဒံ၊သေဟူသောဝုဒ်ကို၊ နိပါ
တောတိ၊နိပါတ်ဟူ၍၊ ဘဝန္တိ၊ဆိုကုန်၏။တနေဝ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်။
အာယာစနတ္ထံ၊တောင်းပန်အပ်သောအနက်ကို။ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ စရာမ
သေတိပါဠိ၊စရာမသေဟူသောပါဠိကို။ ဝိဘဇေန္တိ၊ ကြဲကြကုန်၏။ယံဝစ
နံ၊အကြင်စကားကို။ဝုစ္စတိ၊နှစ်သက်၏၊ တံဝစနံ။ထိုနှစ်သက်သောစကား
ကို၊ဂဟေတဗ္ဗံ၊ယူအပ်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ခနိယော၊ခနိယသည်။ ဗြဟ္မစရိယ
စရဏာပဒေသေန။ မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းကိုညွှန်သဖြင့်။ ဘဂ
ဝန္တံ။မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဇ္ဇုန်ရေဟန်း၏အဖြစ်ကို။ ယာစိတ္မာ၊တောင်းပန်
၍၊ပဇ္ဇုဇ္ဇပယောဇနံ၊ရေဟန်းပြုခြင်း၏အကျိုးကို၊ဒိပေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍။
ဇာတိဇရာမရဏာသပါရိဇု၊ဒုက္ခသန္တာကရာဘဝါမသေတိဆုံဝစနံ၊ဇာတိ
ဇရာမရဏာသပါရိဇု၊ဒုက္ခသန္တာကရာဘဝါမသေဟူသော ဤစကားကို။
အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ဇာတိဇရာမရဏာသ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဒုက္ခခြင်း
သေခြင်း၏။ ပါရိဇုဝါမ၊ကပ်းတားက်မည်သည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်တရား
တည်း၊တံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊အရဟတ္တာမဂ္ဂေန၊အရဟတ္တာမဂ်ဖြင့်၊မယံ၊ကျွန်ုပ်တို့
သည်၊ဂန္ဓာမ၊ရောက်ရပါလိုကုန်၏။ဒုက္ခသောတိ၊ဒုက္ခသဟူသည်ကား။
ဝဋ္ဋဒုက္ခသ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊အန္တာကရောတိ၊အန္တာကရာဟူသည်ကား။အဘာ
ဝကရာ။ ဘာဘန်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုတတ် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဝါမသေတိ၊
ဘဝါမသေ ဟူသည်ကား။ ဘဝါမ၊ဖြစ်ရပါလိုကုန်၏။ အယဝါ၊တနည်း
ကား။မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊အဟောဝတာဘဝေယျာမ၊သြော်ဖြစ်ရပါမူ
ကားကောင်းလေစ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အထွေး၊အနက်တည်း။
စရာမသေတိဇ္ဇေ၊စရာမသေဟူသောဤပုဒ်၌၊ဝတ္တနယေနေဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဇေဝ၊ထိုဘဝါမသေဟူသောပုဒ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ
သိအပ်၏။ဧဝံ၊ဤသို့။ဝတ္တပိ၊လျှောက်ဆိုပြီး၍လည်း၊ပုနေ၊တဘန်၊ဥဘော
ပိ။ လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
ဝန္ဒိတ္မာ၊ဂိုဏိုး၍။ ဧနာ၊အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဇ္ဇာ

ဧထေ၊ရဟန်းပြုတော်မူပါကုန်လေ၊ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ယာစိ သုကိရ၊တောင်းပန်လေ့ကုန်သတတ်၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ ပါဒိမာ၊ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော။ မာရော၊မာရ်နတ်သား၊သည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဥ၊တာဝိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ထိုလင်မယား တို့ကို၊ ဝန္ဒိတ္မာ၊ရှိခိုး၍၊ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို၊ ယာစနေ၊တောင်းပန်သည်တို့ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်လျှင်၊ဣမေ၊ဤဝနိယလင်မယား တို့သည်၊မမ၊ငါ၏၊ဝိသယံ၊ အလိုတည်းဟူသော နိုင်ငံကို၊ အတိက္ကမိတုကာမာ၊ကူး၍ကျော်လွန်ကုန်။ ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊တေ သံ၊ထိုဝနိယလင်မယား တို့အား။ အန္ဓာရယံ၊အန္ဓာရယ်ကို၊ကရောမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၊ အာဂတ္တွာ၊ လာလတ်၍၊ ဃရာဝါသော။ အိမ်ရာ ထောင်သော လူ့ဘောင်နေခြင်း၌၊ဂုဏ်၊ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ဒေသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ နန္ဒကိဝုဠ္ဠောဟိဝုတ္တိမာဟိ၊ နန္ဒတိဝုဠ္ဠောဟိဝုတ္တိမာအစရှိသော၊ ဣမံ၊ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ဆိုရ၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ နန္ဒတိ၊နန္ဒတိဟူသည် ကား၊ဣသိတိ၊နှစ်သက်တတ်၏၊ မောဒတိ၊ဝမ်းမြောက်တတ်၏။ ဝုဠ္ဠောဟိတိ၊ဝုဠ္ဠောဟိဟူသည်ကား၊ ဝုဠ္ဠောဟိ၊သား၊တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ဓိတာ ရေဟိ၊သမီး၊တို့နှင့် လည်းကောင်း။ သဟာယေဟေ၊သဟာသဒ္ဒါနှင့်ပဋ္ဌာ ရာ၌၊ ကာရဏာဝစနံ၊ တတိယာဝိဘတ်တည်း။ ဝါ၊တနည်းကား၊ ကာရ ဏာဠ္ဠေ၊ကရိယား၊အနက်၌၊ ကာရဏာဝစနံ၊တတိယာဝိဘတ်တည်း၊ဝုဠ္ဠော ဟိ၊သားသမီး၊တို့နှင့်၊သဟ၊အတူတကွ၊နန္ဒတိ၊နှစ်သက်၏၊ဝုဠ္ဠောဟိ၊သား သမီး၊ဖြစ်ကုန်သော။ ကာရဏာဘူတောဟိ၊အကြောင်း၊ဖြစ်၍ဖြစ်သောသူတို့ ဖြင့်၊နန္ဒတိ၊နှစ်သက်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝုတ္တိမာတိ။ ဝုတ္တိမာ ဟူသည်ကား။ ပုတ္တဝါ၊သား၊ဦး၊ရှိသော၊ ဝုဋ္ဌလော၊ ပုဋ္ဌိလ်သည်။ ဣတိတိ၊ဣတိဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ဤသို့။ မာရောတိ၊မာရော ဟူသည်ကား၊ ပါဒိမာ၊ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော။ မာရော၊မာရ်နတ် သား၊သည်၊ ဝသဝတ္တိဘူမိယံ၊ဝသဝတ္တီဘုံ၌၊ အညတရော၊တယောက် သော၊ ဒါမရိကဒေဝပုတ္တော၊သူတပါး၏ပျက်စီး၊ခြင်း၊ကို၊အလိုရှိသောနတ် သား၊တည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊သော၊ထိုမာရ်နတ်သား၊သည်၊ သဠာယတနာတိက္ကမ ဓိတုကာမံ၊ တဏှာလောဘ၏နိုင်ငံသို့လွန်ကျူး၊ခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊ယံ ဇနံ၊အကြင်လူကို၊ဝါ၊ရေတုံ၊တား၊ဖြစ်အံ့သောငှါ။ သက္ကောတိ၊တတ်နိုင်၏၊ တံ၊ထိုတတ်နိုင်သောသူကို၊ ဝါ၊ရေတိ၊တား၊ဖြစ်နိုင်၏၊ ယံ ဇနံ၊အကြင်လူ ကို၊ဝါ၊ရေတုံ၊တား၊ဖြစ်အံ့သောငှါ။ နသက္ကောတိ၊မတတ်နိုင်၊ တဿဓိ၊ထို

လူ၏လည်း၊ မရုဏ်းသေခြင်းကို၊ ဇာနည်တို၊အလိုရှိ၏။ တေနုထိုသို့ဝန်တို့
တတ်သောသဘောကြောင့်၊မာရေတို၊မာရ်နတ်ဟူ၍ဝတ္ထုတို၊ဆိုအပ်၏၊ပါ
ဒိမာတို၊ ပါဒိမာဟူသည်ကား၊ လာမကဝုဋ္ဌလော၊ ယုတ်မာသောဝုဋ္ဌိုလ်
သည်။ဝါ၊တနည်းကား၊ပါပသမာစာရော၊မကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊
တော်၊ ဤပါပသမာစာရောဟူသော စကားသည်၊ သံဂိတိကာရုန်းသင်္ဂါ
ယနာ တင်သော ဆရာတို့၏၊ ဝစနံ၊ အလိုဝါဒဖြစ်သော စကားတည်း။
သဗ္ဗဂါထာသု၊ခပ်သိမ်းသောဂါထာတို့၌၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ။ ဒိဿတိ၊
ထင်၏၊ ဝုတ္တေဟိ၊သားသွံ့တို့နှင့်၊ သဟ၊အတူတကွ၊ ဝုတ္ထိမာ၊သားသွံ့
ရှိသောသူသည်၊နန္ဒတိယထေရ၊ နှစ်သက်ဝမ်းသာ သက္ခဲသို့လည်း၊ တ
ထေဝ၊ထိုအတူလျှင်၊ ဂေါဒိယော၊ နွားကိုချစ်သောသူသည်၊ဂေါဟိ၊နွား
တို့ဖြင့်၊နန္ဒတိ၊နှစ်သက်ဝမ်းသာတတ်၏၊ယာသ၊ အကြင်သူအား၊ဂါဝေါ၊
နွားတို့သည်၊အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊သောဝိ၊ထိုသူသည်လည်း၊ဂေါဒိယော၊
ဂေါဒိယမည်၏၊ဂေါဟိ၊ နွားတို့နှင့်၊သဟ၊တကွ၊ ကာရုဏာဟူတောဟိ၊အ
ကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ဂေါဟိ၊ နွားတို့နှင့်၊တထေဝ၊ ထိုသားသွံ့
အတူသာလျှင်၊နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏၊ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
အနုက်တည်း။ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ ဆိုရ၏၊ဇာနာနိ၊ ယာဝုဒါခ၌၊ တသ၊ထိုသို့
သောအနုက်ကို၊သာဓကံ၊သက်သေဖြစ်သော၊ကာရုဏံ၊အကြောင်းကို၊
ဥပဓိဟိနုဝုဿနန္ဒနာတိ၊ ဥပဓိဟိနုဝုဿနန္ဒနာအစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊
နိဒ္ဒိသတိ၊ညွှန်းပြ၏၊ ।

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ဥပဓိတိ၊ ဥပဓိဟူသည်ကား၊ ဥပဓယော၊ ဥပဓိ
တရားတို့သည်၊ ကာမူပဓိ၊ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၏တည်ရာဖြစ်သောကာမူ
ပဓိလည်းကောင်း၊ခန္ဓူပဓိ၊ခန္ဓာတည်းဟူသောဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏ တည်ရာဖြစ်
သောခန္ဓူပဓိလည်းကောင်း၊ ကိလေသူပဓိ၊အပါယ်ဆင်းရဲ၏တည်ရာဖြစ်
သောကိလေသူပဓိလည်းကောင်း၊ အဘိသင်္ခါရူပဓိ၊ဘဝတည်းဟူသော
ဝဋ်ဆင်းရဲ၏တည်ရာဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရူပဓိ လည်းကောင်း၊ ဇာတိ
ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။ ।ကာမေ၊လောဘသည်၊ သုခံ
သုခဝေဒနာကိုလည်းကောင်း၊သောမနဿံ၊သောမနဿဝေဒနာကိုလည်း
ကောင်း၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ ကာမဂုဏေ၊ကာမဂုဏ်၌၊ဥပဓိတိ၊ဖြစ်၏၊ အယံလော
ဘော၊ဤလောဘသည်၊ ကာမာနံ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို၊အသာခေါ်၊သာယာ
ခြင်းရှိ၏၊ ဇာတိဝေါ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တသ၊ဆိုအပ်သော၊ သုခသ၊ကာမသုခ၏၊
အဓိဋ္ဌာနတာဝေါ၊ တည်ရာဖြစ်သော အားဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်

တရားခ္ခ။ သုခံ။ချမ်းသာခြင်းသည်။ဥပဓိယတိ။ကပ်လျက်တည်၏။ဣတိဣဒိ
နာဝစနဿေန။ ဤသို့သောဝစနတည်း ဖြင့်။ ကာမဂုဏော။ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ
ကို။ဥပဓိတိ။ဥပဓိဟူ၏။ ဝုစ္စတိ။ဆိုအပ်၏။ ခန္ဓာဝိ။ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့ကို
လည်း။ ခန္ဓမူလကဒုက္ခသ။ ခန္ဓာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော ဆင်းရဲ၏။
အဓိဗ္ဗာနာဘာဝတော။တည်ရာဖြစ်သောအားဖြင့်။ခန္ဓူပဓိတိ။ခန္ဓူပဓိဟူ၏။
ဝုစ္စန္တိ။ဆိုအပ်ကုန်၏။ကိလေသာဝိ။ ကိလေသာတရားတို့ကိုလည်း။အပါ
ယဒုက္ခသ။ အပါယ်ဆင်းရဲ၏။ အဓိဗ္ဗာနာဘာဝတော။ တည်ရာဖြစ်သော
အားဖြင့်။ကိလေသူပဓိတိ။ကိလေသူပဓိဟူ၏။ ဝုစ္စန္တိ။ဆိုအပ်ကုန်၏။အာဘိ
သင်္ခါရာဝိ။ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာသင်္ခါရတရားတို့ကိုလည်း။ ဘာဝ
ဒုက္ခသ။ဘာဝတည်းဟူသော ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အဓိဗ္ဗာနာဘာဝတော။တည်
ရာဖြစ်သောအားဖြင့်။ အာဘိသင်္ခါရူပဓိတိ။အာဘိသင်္ခါရူပဓိဟူ၏။ဝုစ္စန္တိ
ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ။ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏။ ဣဒေါ ဂါထာဒ္ဒ
ကား။ကာမူပဓိ။ကာမူပဓိကို။အဓိပ္ပေတော။အလိုရှိအပ်၏။သော။ထိုကာမူ
ပဓိသည်။သတ္တသင်္ခါရဝဝေနေ။သတ္တဝါသင်္ခါရ၏အစွမ်းဖြင့်။ဒုဝိဓော။နှစ်
ပါးအပြားရှိ၏။တဗ္ဗေ။ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ကာမူပဓိ။ကာမူပဓိသည်။ သတ္တ
ပဒုဗ္ဗော။သတ္တဝါနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဓာနော။ပြဌာန်းခြင်းရှိ၏။ တံ။ထို
သတ္တဝါကိုပဓေနပြု၍ဖြစ်သည်ကို။ ဒဿနော။ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝုတ္တော
ဟိ။ သားသွီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ။အတူတကွ။ ဂေါဟိ။နွားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ။အတူ
တကွ။ခုန္ဒတိ။နှစ်သက်ခြင်းရှိ၏။ ဣတိ။ဤသို့။ဝတ္တော။ဆိုရ၏။ ဥပဓိဟိနရဿ
ခုန္ဒာတိ။ဥပဓိဟိနရဿခုန္ဒာဟူ၏။ ကာရကော။အကြောင်းကို။ အာဟ။ဆို၏။
တသ။ထိုပုဒ်၏။အဋ္ဌော။အနက်ကို။ဧဝံ။ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏။
ဣမေ။ဤသားသွီးအစရှိသော သတ္တဝါတို့ကို။ ကာမူပဓိ ခုရဿ။ကာမူပဓိ
တရားရှိသောသူအား။ခုန္ဒယန္တိ။နှစ်သက်စေပ်ကုန်၏။ခုန္ဒိတိသောမနသံ။
နှစ်လိုဝမ်းသာခြင်းကို။ဥပသံဟရန္တော။ဆောင်ကုန်သည်။ ယသ္မာ။အကြင်
ကြောင့်။ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ ခုန္ဒတိပုဏ္ဏေဟိပုတ္တေမာ
ဂေါဒိယောဂေါဟိတထေဝခုန္ဒတိယသ္ဝါဂေါအတ္ထိသောဒိဂေါဒိယော
ဂေါဟိသဟဂေါဟိကာရကောဘူတောဟိတထေဝခုန္ဒတိတိ။ဧတံဝစနံ။ခုန္ဒတိ
ပုဏ္ဏေဟိပုတ္တေမာ။ ဂေါဒိယောဂေါဟိ တထေဝခုန္ဒတိ ယသ္ဝါဂေါအတ္ထိ
သောဒိဂေါဒိယောဂေါဟိသဟဂေါဟိ ကာရကောဘူတောဟိတထေဝခုန္ဒတိ
ဟူသော၎ဝိစကားကို။ဝေဒိတဗ္ဗံ။သိအပ်၏။ ပုတ္တေမာ။သားသွီးရှိသော။တို့။
ဣဒ်ခုန်ယသည်။ ဂေါဒိယောဒိ။ချစ်အပ်သောနွားရှိသည်လည်း။ယသ္မာ။

အကြောင်ကြောင့်၊ဟာတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တာဿ၊ထိုကြောင့်၊ဧတေ၊ထိုသားသို့မှီးနှားတို့ကို၊ နန္ဒ၊နှစ်သက်လေလော၊ ပဇ္ဇုန်၊ဂေဟန်း၏ အဖြစ်ကို၊ မယပဋိကာမ်။ အလိုမရှိလေလင့်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ပဇ္ဇုဒိတာသား၊ဟောန်းပြုသော သူအား၊ဧတေဥပဓေယော၊ ထိုဥပဓိတရား၊တို့သည်၊ နသန္တိ၊မရှိလေကုန်၊ ဝေါသန္တေ၊ဤသို့မရှိသည်ရှိသော်၊ တံ၊သင်သည်။ ဒုဗ္ဘသန္တံ၊ဆင်းရဲ၏ အာဆုံးကို၊ပတ္ထေန္တော၀ိ။ တောင့်တသော်လည်း။ ဒုက္ခိတော၊ဆင်းရဲခြင်း ရှိသည်၊ဘ၀ိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအဏ္ဍော၊ဤသို့သော အနက်ကို၊ဝေဒိ တဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဒါနိဏ္ဍဒါနိ၀ိ၊ယာ၊ခုအခါ၌လည်း၊တ ဿအာဏ္ဍဿ၊ထိုသို့ သောအနက်ကို၊သာ၀ကံ၊သက်သေဖြစ်သော။ ဂေါ၀ရ၀ဏ်၊အကြောင်းကို၊ နဟိသောနဒ္ဒတိနိ၀ုပဓိတိ၊ နဟိသောနဒ္ဒတိနိ၀ုပဓိဟု၍။နိဒ္ဒီသတိ၊ညွှန်ပြ၏၊ တာဿ၊ထိုဂါထာ၏။အဏ္ဍော၊အနက်ကို။ဧ၀ံ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ် ၏။ယ ဿ၊အကြောင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ဧတေဥပဓယော၊ထိုဥပဓိတရား၊တို့သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်။ သော၊ထိုဥပဓိမရှိသောသူသည်။ ဝိယောဟိ၊ချစ်နှစ် သက်အပ်ကုန်သော။ ဥာတိဟိ၊အဆွေအမျိုးတို့မှ။ ဝိ၀ဂယုဇ္ဇော၊ကင်း၏၊ နိန္ဒောဂူ၀ကာရ၊ဏား၊အသုံးအဆောင်ဥစ္စာအယောက်အပုံမရှိသည်ဖြစ် ၍။ယသ္မာ၊အကြောင်ကြောင့်။ နနန္ဒတိ၊သူတပါးနှစ်သက်ဘွယ်မရှိ၊ တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။တံ။သင်သည်။ဣမေဥပဓယော၊ ဤသားသို့ဥစ္စာတို့ကို၊ ဝဇ္ဇေ ဟော၊ကြဉ်၍။ပဇ္ဇဓိတော၊ရေဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခိတော၊ဆင်းရဲခြင်း ရှိသည်။ဘ၀ိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဏ္ဍော၊အနက် တည်း။အဝ၊ထိုအခါ၌၊ပါ၀ိမာ၊ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော၊ အယံမာ ရော၊ဤမာရ်နတ်သား သည်။ဣမေသံ၊ဤဓနိယတို့အား၊အန္တရာယ်၊ရေဟန်း ပြုခဲ့သော အန္တရာယ်ကိုပြုခဲ့သောဌာ။ အာ၀ဇေတာ၊ကိုး၊ရောက်လာ၏ဟု၊ ဝိဒိတ္ဝာ၊သိတော်မူ၍၊ဗလေန၊သစ်သီးဖြင့်၊ဗလံ၊သစ်သီးကို၊ ပါ၊တေန္တော ဝိယ၊ ကျစေဘိသကဲ့သို့၊ မာ၊ရေန၊မာရ် နတ်သား သည်။ အာဘတာ၊ယ၊ ဆောင်အပ်သော၊ တာ၊ယ ဥ ဥပမာ၊ယ။ ထိုနှိုင်းရှိုင်း၍ ဆိုအပ်သော စကား၌။ မာ၊ရ၀ါဒ၊ မာရ်နတ်၏ ဝါဒကို၊ ဆိန္ဒန္တော။ ဖျက်ဆီး တော်မူလို သည်ဖြစ်၍။ တ၊မေ၀ကထံ၊ ထိုစကားကို၊သာ သျှင်း၊ ပရိ၀ဇ္ဇေ၀ဟာ၊လှန် ပြန်၍။ဥပဓိ၊ဥပဓိတရား သည်။ သော၊ဂ၀ဏ္ဍ။တိ၊ဝိုးရိပ်ခြင်း အကြောင်း တရား တည်း၊ဟု၊ဒ၊သော်လည်း၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သော၀တိ၀ုဇ္ဇော ဟိတိ။ သော၀တိ၀ုဇ္ဇော ဟိ အ၀ရှိသော ဂါထာ၀ုန်းကို၊ အာ၊ပ၊ဝိန်တော် မူ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော ပုဒ်သည်၊ ပဒတ္ထတော၊ ပုဒ်အနက်အားဖြင့်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပါဠိမ၊ယုတ်မာသော မာရ်နတ်၊တွံ၊သင်သည်၊ နန္ဒတိပုဏ္ဏေဟိပုတ္တိမာတိ၊နန္ဒတိပုဏ္ဏေဟိပုတ္တိမာ ဤသို့အစရှိသော၊ဝစနံ၊စကားကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ မာအာဝစ၊မဆိုလင့်၊ သဗ္ဗေ ဟေဝ၊အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိယေဟိ၊ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပေဟိ၊ နှစ်လိုအပ်ကုန်သောသူတို့နှင့်၊ နာနာဘာဝေါ၊သေကွဲ ကွဲရခြင်းကို လည်း၊ကောင်း၊ဝိနာဘာဝေါ၊ရှင်ကွဲ ကွဲရခြင်းကိုလည်း၊ကောင်း၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ အယံဝိဓိ၊ဤသို့သောအစိအရင်းကို၊ အာနုဘိဏ္ဍမနိယော၊မလွန်နိုင်ချေ၊ဝိယ မနာပါနံ၊ ချစ်အပ်နှစ်လိုအပ်ကုန်သော၊ တေသဗ္ဗိစဝုတ္ထာဒါရာနံ၊ ထိုသား သွီးမယားတို့၏လည်းကောင်း၊ဂဝသဝဠဝတိရည်သုဝဏ္ဏာဒိနဝဓနေ၊နွားမြင်း မြည်းရွှေငွေအစရှိသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ဝိနာဘာဝေန၊ကွေကွင်းသည် ၏အားဖြစ်ဖြင့်၊ အဓိမတ္တာ သောကသလ္လ သမပ္ပိတဟဒယာ၊ လွန်စွာစိုးရိမ် သောငြောင့်သည်ဖြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ဥမ္မတ္တကာဝိ၊ရူးသွပ်ကုန်သည်လည်း၊ဟောန်၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ဒိဋ္ဌစိတ္တာ၊ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊မရဏံ၊သေခြင်း သို့၊နာဂ ဆွဲ၊ဘာဝိ၊မရောက်ကုန်သော်လည်း၊မရဏာမတ္တံဝိ၊သေးသောက်ခုံ ရှိသောဆင်းရဲသို့လည်း၊ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ဂ ဆွဲ၊ရောက်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ဒုတ္ထိမာ၊ သားသွီးရှိသောသူသည်၊ဝုတ္ထေ ဟိ၊သားသွီးတို့ကြောင့်၊တဏှာယ၊မက်မောသောတဏှာဖြင့်၊သောစတိ၊ စိုးရိမ်တတ်၏၊ဝုတ္ထိမာ၊ သားသွီးရှိသောသူသည်၊ ဝုတ္ထေဟိ၊သားသွီးတို့ကြောင့်၊တဏှာယ၊မက်မောသောတဏှာဖြင့်၊သောစတိ၊ စိုးရိမ်တတ်၏၊ဝုတ္ထိမာ၊ သားသွီးရှိသောသူသည်၊ ဝုတ္ထေဟိ၊သားသွီးတို့ကြောင့်၊တဏှာယ၊မက်မောသောတဏှာဖြင့်၊သောစတိ၊ စိုးရိမ်ပူပန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ထိုအတူလျှင်၊ ဂေါဝိယော၊ ချစ်အပ်သောနွားရှိသောသူသည်၊ ဂေါဟိ၊ နွားတို့ကြောင့်၊ သောစတိ၊စိုးရိမ်ပူပန်တတ်၏၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊နရသ၊ လူဖြစ်သောသူအား၊ ကာရဏာ၊အကြောင်းသည်၊ဥပဓိဟိ၊ဥပဓိတို့ဖြင့်၊ သောစနာ၊စိုးရိမ်ခြင်း သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဥပဓိဟိ၊ဥပဓိတို့ဖြင့်၊ နရသ၊ လူအား၊သောစနာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တသ္မာ၊ဝေ၊ထို ကြောင့်သာလျှင်၊ယော၊အကြင်သူသည်၊နိဗ္ဗုပဓိ၊ဥပဓိတရားမရှိ၊သော ထို ဥပဓိမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊နဟိ၊သောစတိ၊မစိုးရိမ်သည်သာတည်း၊ယော၊ အကြင်သူသည်၊ဥပဓိသု၊ ဥပဓိတရားတို့၌၊ သဂ်ပ္ပဟာနေ၊ငြိတွယ်တတ် သောတဏှာလောဘကိုပယ်သည်ရှိ၊သော်၊နိဗ္ဗုပဓိ၊ငြိတွယ်ခြင်းဥပဓိကင်း

သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။သော။ထိုသူသည်။သန္တုဋ္ဌော။ရောင့်ရဲလွယ်သည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ကာယပါရိဟာရိကေန။ကိုယ်ဖြင့်ဆောင်လောက်ရုံသော။ စိုးရေနှာက်နှိုးဖြင့်လည်းကောင်း။ကုန္ဓိပါရိဟာရိကေန။ဝမ်းဖြင့်ဆောင် လောက်ရုံသော။ ဝိဏ္ဏာပါတေန။ဆွဲမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ယေနယေနေဝ။ အကြင်အကြင်ဝတ္ထုဖြင့်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတတိ။ဗဲသွားဏ်။ သမာဒါယေဝ။ ကောင်းစွာယူ၍သာလျှင်။ပဏ္ဍိတတိ။ဗဲသွားဏ်။ သေယျထာပိနာမ။ ဥပမာ မည်သည်ကား။ပဏ္ဍိ။အတောင်ရှိသော။သကုဏော။ဋက်သည်။ပဏ္ဍိတတိ ယထာ။ပျံသွားလေသကဲ့သို့။ တဿာ။ထို့အတူ။ ပဏ္ဍိတတိ။လိုရာအရပ်သို့ သွား၏။ ဣတ္ထတ္ထာယ။ဤလောကဋ္ဌပဒ္ဓိသန္ဓေနေဒ္ဓံသောဋ္ဌ။ နာပရံ။တဘန် မပြန်လာပြီ။ဣတိ။ဤသို့။ပဇာနာတိ။သိ၏။ဧဝံ။ဤသို့။သဗ္ဗသောကသမုဒ္ဓ ဘော။ခပ်သိမ်းသောစိုးရိမ်ခြင်းကိုဖြတ်နိုင်၏။ ဟိသစ္စံ။ဓုနာ၏။ ယော။အ ကြင်သူသည်။နိဗ္ဗုပဓိ။ဥပဓိမရှိ။သော။ထိုသူသည်။နသောစတိ။မစိုးရိမ်ရ။ ဣတိ။ဤသို့။ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ အရဟတ္တနိကူဋေနေ။အရဟတ္တ ဖိုလ်ကိုအဆုံးထား၊တော်မူသဖြင့်။ဒေသနံ။ဒေသနာတော်ကို။ ဝေါသာပေ သိ။ဆုံး၊တော်မူစေ၏။ အဃဝါ။ တနည်းသော်ကား။ ယော။ အကြင်သူ သည်။နိဗ္ဗုပဓိ။ဥပဓိတရားမရှိ။ ယော။အကြင်သူသည်။ နိက္ကိလေသော။ကိ လေသာမရှိ။သော။ထိုသူသည်။နသောစတိ။မစိုးရိမ်ရ။ယာဝဒေဝ။အကြင် ရွေ့လောက်သျှင်။ ကိလေသာ။ ကိလေသာတို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ တာဝဒေဝ။ထိုရွေ့လောက်သျှင်။ ဥပဓယော။ဥပဓိတရားတို့သည်။ သော ကဟလာဝ။ စိုးရိမ်ခြင်းဟူသော အကျိုးရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိလေသပဋိဘာနာနံပန။ ကိလေသာတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်ပြီး သောသူတို့အား။သောကော။စိုးရိမ်ခြင်းသည်။နတ္ထိ။မရှိလေပြီ။ ဣတိ။ဧဝံ။ ဤသို့လည်း။အရဟတ္တနိကူဋေနေဝ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့် သာလျှင်။ ဒေသနံ။ ဒေသနာတော်ကို။ ဝေါသာပေသိ။ ဆုံး၊တော်မူစေ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ။ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ဧနိယောစ။ ဧနိယ သည်လည်းကောင်း။ဝေါဒိစ။ဝေါဒိမည်သောမယား၊သည်လည်းကောင်း။ ဣတိ။ဤသို့။ဥကောသနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိ သု။ရဟန်းပြုကြ ကုန်၏။ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ အာကာသေနေဝ။ကောင်းကင်ခရီး ဖြင့်သာလျှင်။ဇေတဝနံ။ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အဂမာသိ။ကြွတော် မူလေ၏။တေ။ထိုဧနိယလင်မယား၊တို့သည်။အရဟတ္တံ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို သန္တိကေ။ သု။ချက်ခြောက်ပြုကြလေကုန်၏။ဝသနဋ္ဌာနေစ။ နေရာအမှတ်၌

လည်း။ ဂေါပါလကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်၊ ဝိဟာရ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေသုံ၊ပြုကုန်၏။ သောဝိဟာရော၊ ထိုကျောင်းသည်၊ အစ္ဆာဝိ၊ ယာဝုထက် တိုင်အောင်လည်း။ ဂေါပါလက ဝိဟာရော တွေ့ဝ။ ဂေါပါလက ကျောင်းဟူ၍သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ထင်ရှားကျော်စောကို၊ ။ပရေမတ္တ ဇောတိကာယ၊ပရမတ္တဇောတိကာအမည်ရှိသော။ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒ ကနိကာယ်အဋ္ဌကထာဖြစ်သော။ သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာယ။ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၌။ ဝနိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ဝနိယသုတ်၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး ရှင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရဂဝဂ်-၃-ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ်၊

သဗ္ဗေသု ဘူတေသူတိဆိုဒံသုတ္တံ၊ သဗ္ဗေသုဘူတေသုဟူသော ဤသုတ် သည်။ ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ္တံ၊ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း သည်။ကာ၊အာဘယ်နည်းဟူမူကား။သဗ္ဗသုတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသုတ်တို့ ၏။ဥပ္ပတ္တိ။ ဖြစ်ကြောင်းတို့သည်။ အတ္ထုပ္ပတ္တိသယော၊ ပိပိ၏အလိုအားဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သောတရားဟူ၍လည်းကောင်း။ ပရေ့ဗျာသယော။ သူ တပါး၏ အလိုအားဖြင့် ဟောတော် မူအပ်သော တရားဟူ၍ လည်း ကောင်း။အတ္ထုပ္ပတ္တိကော။ အကြောင်းပေါလာ၍ ဟောတော်မူအပ်သော တရားဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုဋ္ဌာဝသိကော၊ ပြီးသောနာ အမေးသို့လိုက်၍ ဟောတော်မူအပ်သောတရားဟူ၍လည်းကောင်း။ဤတို့။ ဤသို့။ စတုဗိဓော၊ လေးပါးအပြားရှိကုန်၏။ ကိရိယာ၊ဝိသေသ၊အကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ နယ ထာနုပသနာဒိနံ၊ နယထာနုပသနာအစရှိသောသုတ်တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ် ကြောင်းသည်၊အတ္ထုပ္ပတ္တိသယတော၊အတ္ထုပ္ပတ္တိသယအားဖြင့်။ ဥပ္ပတ္တိ။ဖြစ် ကြောင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မေတ္တသုတ္တာဒိနံ၊မေတ္တသုတ်အစရှိသည်တို့ ၏၊ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ပရေ့ဗျာသယတော၊ သူတပါးအလိုအားဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဥရဂသုတ္တာဒိနံ၊ဥရဂသုတ်အစ ရှိသည်တို့၏၊ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိတော၊ အကြောင်းရှိ သဖြင့်ဟောတော်မူသောအားဖြင့်။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဓဇ္ဇိကသုတ္တာဒိနံ၊ဓဇ္ဇိကသုတ်အစရှိသည်တို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိ။ဖြစ်ကြောင်း သည်၊ဝုဋ္ဌာဝသိကော၊ပြီးသနာအားလျော်စွာဟောတော်မူသည်၊ ဟော

ကိုးဖြစ်၏။ တတ္ထ။ ထိုလေးပါးသောဥပတ္တိတို့တွင်။ ခဏ္ဍဝိသာခသုတ္တသည်။ ခဏ္ဍဝိသာခသုတ်၏။ ဥပတ္တိ။ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ အဝိသေသေနပန်းသာမညအားဖြင့်ကား။ ပုဗ္ဗာဝ၀သိကော။ ပုဗ္ဗာဝ၀သိကသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝိသေသေနပန်။ အဝူးအားဖြင့်ကား။ ဤ။ ဤခဏ္ဍဝိသာခသုတ်၌။ ကာစိဂါထာ။ အချို့သောဂါထာကို။ တေနတေနပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓေန။ ထိုထိုရဟန်းပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဝုဗ္ဗေန။ မေးအပ်သောအားဖြင့်။ ဝုတ္တာ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာစိဂါထာ။ အချို့သောဂါထာကို။ အဝုဗ္ဗေန။ မမေးအပ်သောအားဖြင့်။ အတ္တနာ အတ္တနာ။ ပိပိပိပိသည်။ အဓိဂတမဂ္ဂနယာနုဗ္ဗပ်။ ရဟန်းသောမဂ်ကိုဆောင်ရွက်သည်အားလျော်စွာ။ ဥဒါနိုဟေ ဝ။ ဥဒါနိုးဂါထာကိုသာလျှင်။ ဥဒါနေ ဣတိ။ ဖြောက်ဆိုသဖြင့်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ဝုတ္တာ။ မိန့်အပ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ကာယစိဂါထာယ။ အချို့သောဂါထာ၏။ ဥပတ္တိ။ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပုဗ္ဗာဝ၀သိကော။ ပြဿနာအမေးသို့လိုက်၍ဟောအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကာယစိဂါထာယ။ အချို့သောဂါထာ၏။ ဥပတ္တိ။ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပရေ ဣတ္ထာ သယတော။ သူတပါးအလိုအားဖြင့်။ ဥပတ္တိ။ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကာယစိဂါထာယ။ အချို့သောဂါထာ၏။ ဥပတ္တိ။ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္တဇ္ဇာ သယတော။ မိမိအလိုအားဖြင့်။ ဥပတ္တိ။ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တတ္ထ။ ထိုဥပတ္တိလေးပါးတို့၌။ အဝိသေသေန။ သာမညအားဖြင့်။ ယာယံ ဥပတ္တိ။ အကြင်ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ပုဗ္ဗာဝ၀သိကော။ အမေးအားလျော်စွာ ဟောတော်မူသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သာ။ ထိုပုဗ္ဗာဝ၀သိကအတ္ထုပ္ပတ္တိကို။ အာဒိတော။ အစမှ။ ပဘုတိ။ စ၍။ ဝေ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။

ကေံ။ တပါးသော။ သမယံ။ အခါ၌။ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ သာ ဝတ္ထိယံ။ သာ၀တ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရတိ။ နေတော်မူ၏။ အထခေါ။ ထိုနေတော်မူသောအခါ၌။ ရေဟာ ဂတာ သေ။ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသို့ရောက်သော။ ပဒီသလ္လီနသေ။ တယောက်အထည်းတည်းကျိန်းသော။ အာယသ္မတော အာနန္ဒသေ။ အရှင်အာနန္ဒာအား။ ဝေ။ ဤသို့။ စေတသော။ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော။ အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ။ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိံ ဥဒပါဒိ။ အဘာယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ။ ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပဋိဇ္ဇနာ စ။ ဘုရားဆုကိုတောင်းတောင်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အဘိနိဟာရော စ။ ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒိသတိ။ ထင်၏။ တထာ။ ထိုအတူ။ သာ ဝကာနံ။ တပည့်သားတို့၏။ အဘိနိဟာရော။ သာဝကဆုကိုတောင်းခြင်းသည်။ ဒိသတိ။ ထင်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ အဘိနိဟာရော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဆု

ကိုတောင်ခြင်းဆည်၊ နဒီသတိ၊မထင်၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဘဂဝန်။ သုန်း တော်ကြီးလှသောဘုရားသို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ချဉ်းကပ်၍။ ပုဏ္ဏယျ၊မေး လျှောက်ရမူကား၊ပင်နှုန်း၊ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံ သည်၊ဥဒပါဒि၊ထင်ရှား၊ဖြစ်၏။သော၊ထိုအရှင်အားနန္ဒာသည်၊ပဋိသလ္လာနာ၊ တယောက်အထည်းတည်း ကျိန်းစက်ရာအရပ်၌၊ ဝုဋ္ဌိတောဿ၊ထ၍၊ ဘဂ ဝန်။ မြတ်စွာဘုရားသို့။ဥပသက်မိတ္တာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ယထာဘူတမေနု၊အစဉ် အတိုင်းဖြင့်၊တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊မေးလျှောက်လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊အသ၊ထိုအာနန္ဒာမထေရ်အား။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗယောဂါဝစရသုတ္တံ၊ပုဗ္ဗယောဂါဝစရသုတ်ကို။ အဘာသိ၊ဟောတော် မူ၏။အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ပုဗ္ဗယောဂါဝစရော၊ရှေးသံသရာဘဝ၌သော ကုသိုလ် နှင့်စပ်လျဉ်သော ကုသိုလ်ကိုကျင့်လည်ခြင်း ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာနိသံ သား၊အကျိုးဆက်တရားတို့သည်၊ဆုမမေပဋ္ဌ။ဤငါးပါးတို့တည်း၊ကတမေ ပဋ္ဌ၊အဘာပယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူကား။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ။ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ ပင်လျှင်၊ပဋိကစ္စေဝ၊ရှေးဦးစွာလျှင်။အညံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အဇ္ဇေဝ၊ ဒိဋ္ဌိကိုယ်ကို။အာရာဓေတိ၊ နှစ်သက်စေတတ်၏။ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ပစ္စုပ္ပန်မျက် မှောက်၌ပင်လျှင်၊ ပဋိကစ္စေဝ၊စောစောကလျှင်၊ အညံ။ အရဟတ္တဖိုလ် သည်၊နောစေအာရာဓေတိ၊ အကယ်၍မနှစ်သက်စေသည်ဖြစ်အုံ၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မရဏကာလေ၊ သေခါနီးကာလ၌။ အညံ၊ အရ ဟတ္တဖိုလ်သည်။ အာရာဓေတိ၊ ဒိဋ္ဌိကိုယ်ကိုနှစ်သက်စေတတ်၏။အထ၊ ထိုသို့မနှစ်သက်စေသည်ရှိသော်၊ဒေဝဂတ္တော၊နတ်သားသည်၊သမနော၊ ဖြစ်လျက်၊အညံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အာရာဓေတိ၊ နှစ်သက်စေတတ် ၏။အထ၊ ထိုသို့မနှစ်သက်စေသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝေ၊မျက်မှောက်၏အဖြစ်၌၊ဒိပ္ပါဘိညော၊လျှင်သောအဘိညာဉ် ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အထ၊ထိုသို့မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပန္ဓို မကာလေ၊ဘဝအဆုံးဖြစ်သောကာလ၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တာ၊မိန့်တော်မူ၏။ပုန၊တဘာန်။ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါနာမ အာနန္ဒာတိအာဒိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနာမအာနန္ဒအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူပြန်၏။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနာမ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့မည်သည်ကား။ အဘိနိဟာရသမ္ပန္နာ၊ဆုတောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုဗ္ဗယောဂါဝစရ၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌ သောကုတ္တရာနှင့် စပ်လျဉ်သော ကုသိုလ်ကို ကျင့်လည်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်

ကြောင့်၊ဟောနိုင်၊ဖြစ်၏။ တသွေး၊ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကာနှုံ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကဖြစ်ကုန်သော၊သင်္ဃာသံ။ခပ်သိမ်းသောဝုဋ္ဌိုလ် မြတ်တို့၏။ပဏ္ဍုနာစ၊တောင်းတခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာသိနိုဟာရောစ၊ ဆုတောင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိတဘော၊အလိုရှိအပ်၏။သော၊ထို အာရုဏ်အာနန္ဒာသည်၊ဘဏ္ဍာ၊မြတ်စွာဘုရား။ဗုဒ္ဓါနုံ၊ဘုရားရှင်တို့၏ပဏ္ဍုနာ၊ ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်းသည်၊ကိ ဝ၊အဘယ်မျှလောက်လျှင်၊ စိရံ၊ကြာ မြင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထုတိ၊ကျင့်ရတော်မူလေသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တော၊ နှုတ်တော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ ဗုဒ္ဓါနုံ၊ဘုရားတို့အား၊ ပေါ်မြမပရိဏ္ဍေဒေန၊ အောက်ဖြစ်သော အဝိုင်းအခြားအား၌၊ စတ္တာရိ အာသင်္ချေယျာနိစ၊လေးသင်္ချေကာလပတ်လုံးတို့လည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတ သဟဿဿ၊ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ဝတ္ထုတိ၊ကျင့်ရ၏၊မဏ္ဍိမ ပရိဏ္ဍေဒေန၊ အလတ်ဖြစ်သောအဝိုင်းအခြားအား၌၊အဋ္ဌသင်္ချေယျာနိစ၊ ရှစ်သင်္ချေတို့လည်းကောင်း၊ကပ္ပသတသဟဿဿ၊ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုတိ၊ကျင့်ရ၏၊ဥပရိမပရိဏ္ဍေဒေန၊ အထက်ဖြစ်သော အဝိုင်းအခြားအား၌၊ သောဠသအာသင်္ချေယျာနိစ၊တဆဲ့ခြောက်သင်္ချေ တို့လည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿဿ၊ကမ္ဘာတသိန်း ပတ်လုံးလည်း ကောင်း၊ဝတ္ထုတိ၊ကျင့်ရ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဧတေသံ၊ထိုဘုရားတို့၏၊သောဒေါ၊ အခြားကို၊ ပညာမိကသဒ္ဓါမိက ဝိရိယာမိကဝေသေန၊ ပညာမိကဘုရား သဒ္ဓါမိကဘုရားဝိရိယာမိကဘုရားတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥာတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ပညာမိကာနုံ၊ ပညာမိကဘုရားတို့အား၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရားသည်၊ မဗ္ဗော၊ ခွန်ခွေးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပညာ၊ပညာသည်၊ ကိဏ္ဍာ၊ ထက်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သဒ္ဓါမိကာနုံ၊သဒ္ဓါမိကဘုရားတို့အား၊ ပညာ၊ပညာသည်၊ မန္ဒာ၊တွေးတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ဗလဝါ၊ အားကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝိရိယာမိကာနုံ၊ ဝိရိယာမိကဘုရားတို့ အား၊သဒ္ဓါပညာ၊ သဒ္ဓါပညာသည်၊ မန္ဒာ၊ခွန်ခွေးသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရိယံ၊ဝိရိယသည်၊ဗလဝံ၊အားကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊စတ္တာရိအာသင်္ချေယျာနိစ၊ လေးသင်္ချေတို့သို့လည်း ကောင်း၊ကပ္ပသတသဟဿဿ၊ကမ္ဘာကသိန်းသို့လည်းကောင်း၊အာပတ္တာ ပန၊မရောက်မူ၍ကား၊ဒိဝေသေဒိဝေသေ၊နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဝေဿန္တရေ၊ သဒိယံ၊ ဝေဿန္တရာမင်း၏အလှူနှင့်တူသောအလှူကို၊ဒေန္တော၊ပေးလှူ သော်လည်းကောင်း၊တဒနုရူပံ၊ထိုနှင့်လျော်စွာ၊သိလာဒိပါ၊ဝိပိ၊ဖြေ၊သိလ

အစရှိသော ပါရမီအကျင့်တရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ အာစိုဏ္ဏော၀ါ၊ ဆည်းဘူးပြုရသော်လည်း။ အန္တရာ၊ အကြားကာလ၌ ဗုဒ္ဓေါ။ ဘုရားသည်၊ ဘ၀သတိတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ တော်ဌာန်။ ဤအကြောင်းအရာသည်၊ နုဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ။ အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဥာဏဂ ဘွဲ့ ဥာဏ်တည်းဟူ သောတို့ကိုကို၊ နဂဏ္ဍာတိ။ မယူလေ။ ဝေဗုလ္လံ။ ဥာဏ်၏ပြန့်ပြောခြင်းသို့၊ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်သေး။ ပရိပါကံ။ ဥာဏ်၏ရင့်ကျက်ခြင်းသို့။ နာဂစ္ဆတိ၊ မရောက်သေး။ ဘုတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ တော်ဌာန်။ ဤသို့သော အကြောင်း သည်၊ နုဝိဇ္ဇတိ။ မရှိချေ။ ယထာနာမ။ ဥပမာသော်ကား၊ တိမာသိစတုမာသ ပဉ္စမာသစ္ဆယေန။ သုံးလ ခြောက်လ ငါးလလွန်သဖြင့်၊ နိပ္ပဇ္ဇနုကံ၊ အပြီးသို့ ရောက်သော၊ သသံ။ ကောက်ပင်သည်၊ တံတံကာလံ။ ထိုထိုကာလသို့။ အပတ္တာ။ မရောက်မူ၍။ ဒိ၀သေ ဒိ၀သေ။ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ သတသဟဿသ ကွေ့ကွဲ့။ အကြိမ်တရာ အကြိမ်တထောင်။ ကေဌာယ ဣဿာ၀ိ၊ ဖြတ်နိုးသော် လည်းကောင်း၊ ဥဒကေန။ ရေဖြင့်၊ သိဉ္စဣဿာ၀ိ။ သွန်းသော်လည်းကောင်း။ အန္တရာ။ အကြားကာလ၌။ ပဏ္ဍေနဝါ။ လက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ မာသေနဝါ။ တာလဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိပ္ပာဒေ သတိ။ ပြည့်စုံစေလတ္တံ့။ ဣတိ။ တော်ဌာန်။ ဤသို့သော အကြောင်းအရာသည်၊ နုဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိချေ။ ကသ္မာ။ အာဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သသံ။ ကောက်ပင်သည်၊ ဂဗ္ဘံ။ အမုံးအလုံးကို၊ နဂဏ္ဍာတိ။ မယူနိုင်ချေသေး။ ဝေဗုလ္လံ။ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ နာပဇ္ဇတိ။ မရောက် ပရိပါကံ။ ရင့်ကျက်ခြင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ။ ယာ ထာ။ မရောက်လေသကဲ့သို့။ စတ္တာ ရိ အာသာ ချေ့ယျာနိစ။ လေးသောချေ့တို့သို့လည်းကောင်း။ ကပ္ပသတသဟဿဏ္ဍ။ ဂ ဗ္ဘာ တထိနိုးပတ်လုံးသို့လည်းကောင်း။ အပတ္တာ။ မရောက်မူ၍။ အန္တရာ။ အကြားကာလ၌ ဗုဒ္ဓေါ။ ဘုရားသည်၊ ဘ၀သတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့၊ တော်ဌာန်။ ဤအကြောင်းအရာသည်။ နုဝိဇ္ဇတိ။ မရှိနိုင်ချေ။ တာဝတာ။ ထိုကြောင့်၊ ယထာ ရုတ္တမေ ၀။ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသည်သာဖြစ်သော၊ ကာလံ။ ကာလ ပတ်လုံး။ ဥာဏ ပရိပါက ဣဿ ယ။ ဥာဏ်ရင့်စေခြင်းငှါ။ ပါရမိပူရဏံ။ ပါရမီဖြည့်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗံ။ ပြုရာ၏။ ဣဒေ ကေ နပိ ကာ လေ နု။ ဤမျှလောက် သောကာလဖြင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓတ္တံ။ ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္ထယ ဘော။ တောင်း တသော ပုဂ္ဂိုလ် အား။ အဘိနိ ဟာ ရ ကဿ ဟော။ ရှေးရှုအားထုတ်၍ ဆုတောင်း သော ခဏ၌၊ အဠ သမ္ပတ္တိ ယော။ ရှစ်ပါးသောတရားတို့၏ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို၊ ဣဒ္ဓိ တဗ္ဗာ။ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ပါ ဝိ ဣ ဿ ရ ယိ သ ဿ ဒါ။ ထိုစကားကိုအကျယ် ချဲ့၍ ဆိုပြီးခဲ့။ အဘိနိ ဟာ ရော။ ဘုရားဆုကိုတောင်းလိုသော။ ဃ ယံ ဝုဋ္ဌ လော။

ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ။မနုဿတို့၊ လူစင်စစ်အဖြစ်လည်းကောင်း။ လိုက်သမျှတို့၏ယောက်ျား၏ လိုက်သဘော့နှင့်ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း။ ဟေတုစားဥပနိဿယ အကြောင်းကုသိုလ်လည်းကောင်း။ သတ္တာရုဒဿနဟု ဘုရားကို ဖူးတွေ့ရခြင်းလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာစ၊ ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ဂုဏ်သမျှတို့၏ချာန်အာဘိညာဉ်တရားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း။အဓိကာရောစ၊ ပိမိ၏အာသက်ကိုဆုံးဖြတ်၍ ဆောက်တည်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဆန္ဒတာစ၊ ပြင်းစွာသော ဆန္ဒရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ဣတိ၊ဤသို့။ အဠဝမ္ဘသမောဓာနာ၊ရှစ်ပါးသော ကျင့်ဝတ်တရားအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသောအားဖြင့်။ အာဘိနိဟာရော၊ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်းသည်၊သမိုဒ္ဓတိ၊ပြည့်စုံ၏။ ။တတ္ထ၊ထိုရှစ်ပါးသောအင်္ဂါ၌၊အာဘိနိဟာရောတိ၎ေတံ ဝစနံ၊ အာဘိနိဟာရောဟူသော ဤစကားသည်၊ မူလပဏိဓာနသ။ဘုရားဆုကိုတောင်းခဲ့အစမူလ၏၊အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုရှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့တွင်၊ မနုဿတ္တံ၊ မနုဿတို့ ဟူသည်ကား။မနုဿဇာတိ၊လူစင်စစ်ဇာတ်တည်း၊မနုဿဇာတိယာ၊လူဇာတ်ကို၊ အညတြဒ္ဒပေတ္တာ၊ကြဉ်ထား၍၊ အာဝသေသဇာတိသု၊ ကြွင်းသောဇာတ်တို့တွင်၊ဒေဝဇာတိယံ၊နတ်၏ဇာတ်၌၊ဌိတသဿ၊တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား လည်း၊ပဏိဓိ၊ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်းသည်။ နသမိုဒ္ဓတိ၊မပြည့်စုံ၊ဇွေး ဤလူမှတပါးသောဇာတ်၌၊ ဌိတေနုပန၊ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ့ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္ထေန္တေန၊တောင့်တသဖြင့်၊ ဒါနာဒီနိ၊ အလှူအစရှိကုန်သော၊ ပုညကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ မနုဿတ္တံ့၊လူ၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ပတ္ထေတဗ္ဗံ၊တောင်းတအပ်၏၊တတ္ထ၊ ထိုလူဇာတ်၌၊ဌတ္တာဝ၊တည်ပြီးသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပဏိဓိ၊ဘုရားဆုကို တောင်းခြင်းကို၊ကာတဗ္ဗာ၊ပြုအပ်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သမိုဒ္ဓတိ၊ပြည့်စုံ၏၊ လိုက်သမျှတို့တိ၊လိုက်သမျှတို့ဟူသည်ကား၊ ပုရိသဘာဝေါ၊ ယောကျ်ား၏စင်စစ်အဖြစ်တည်း၊ဟိ သစ္စံ၊မှန်၏၊ မာတုဂါမနပုံသကဥာတ ဘောဗျဉ္ဇနကာနံ၊မိန်းမနုပုန်းပလ္လင်ကြဉာဘော ဗျည်းဖြစ်ကုန်သော သူတို့အား၊မနုဿဇာတိယံ၊လူဇာတ်၌၊ဌိတာ၊နေ့ဖွား၊တည်ကုန်သည်ရှိသော်လည်း၊ ပဏိဓိ၊ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်းသည်။နသမိုဒ္ဓတိ၊မပြည့်စုံ၊တတ္ထ၊ထိုမိန်း မ နုပုန်းပလ္လင်ကြဉာဘောဗျည်းဇာတ်၌၊ဌိကေနုပန၊တည်သောသူသည်ကား၊ဗုဒ္ဓတ္တံ့ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္ထေန္တေန၊တောင်းတလိုသဖြင့်၊ ဒါနာဒီနိ၊အလှူပေးခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ပုရိသဘာဝေါ၊ယော၀၊

ယောဂျားရှိ၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ပဏ္ဍိတမြော်ကောင်းတအပ်၏။ တတ္တ။ ထိုယောဂျားရှိ၏အဖြစ်၌။ ဌတ္ဌာ။ တည်၍ပကာဒိ။ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကာ တမ္ဘာ။ ပြုအပ်၏။ ဝေ။ ဤသို့ယောဂျားဖြစ်သည်ရှိသော်။ သမိဒ္ဓတိ။ ပြည့်စုံ၏။ ဟောတု။ ဟောတုဟူသည်ကား။ အရဟတ္တသ။ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပ နိဿယသမ္ပတ္တိ။ ရှေးဥပနိဿယကုသိုလ်၏ပြည့်စုံခြင်းတည်း။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ယောဂုဋ္ဌလော။ အကြင်ဝုဋ္ဌိလ်သည်။ တသ္မိံ အတ္တဘာဝေ။ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ဝါယမန္တော။ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်။ အရဟတ္တံ။ ရဟန္တာ၏ အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိတုံ။ ရောက်အံ့သောဌာ။ သမတ္ထော။ စွမ်းနိုင်၏။ တ သ။ ထိုဝုဋ္ဌိလ်အား။ သမိဒ္ဓတိ။ ပြည့်စုံ၏။ ဣဒတေ။ ဤဒတပါ။ သောဝုဋ္ဌိလ် အား။ နောသမိဒ္ဓတိ။ မပြည့်စုံ။ ယထာ။ ဥပမာသော်ကား။ သုမေဓပဏ္ဍိ တ သ။ သုမေဓာပညာရှိကဲ့သို့။ အရဟတ္တံ။ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိတုံ။ ရောက်အံ့သောဌာ။ သမတ္ထော။ စွမ်းနိုင်သော်သူသည်။ သမိဒ္ဓတိ။ ပြည့်စုံ၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ သော။ ထိုသုမေဓာပညာရှိမ ဟုတ်သော်သည်။ ဒီပင်္ကရောဘုရားရှင်ကို။ ဒီပင်္ကရောဘုရားရှင်၏ခြေတော်ရင်း၌။ ပဇ္ဇဒ်ကွေ့။ ရဟန်းပြု၍။ တေနတ္တဘာ ဝေန။ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အရဟတ္တံ။ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိတုံ။ ရောက်အံ့သောဌာ။ သမတ္ထော။ စွမ်းနိုင်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ ရ ဒဿနဿ။ သတ္ထာရဒဿနုံဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါနုံ။ ဘုရားတို့ကို။ သမ္မုခါ။ မျက်မှောက်ထင်ထင်။ ဒဿနုံ။ မျှားတွေ့ခြင်းတည်း။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဝေ။ ဤသို့ ဘုရားကို မျှားတွေ့ရခြင်းသည်။ ဣဒ္ဓတိ။ ပြည့်စုံ၏။ အညတ။ တပါ။ သော အကြောင်းဖြင့်။ နောဣဒ္ဓတိ။ မပြည့်စုံ။ သုမေဓပဏ္ဍိတ သ။ သုမေဓာပညာ ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓဒဿနုံ ယထာ။ ဘုရားကိုမျှားဖြင်ရသကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓဒဿနုံ။ ဘုရားကိုမျှား ဖြင်ရခြင်းသည်။ ဣဒ္ဓတိ။ ပြည့်စုံ၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ သော။ ထိုသုမေဓာပညာ ရှိသည်။ ပဒီပင်္ကရံ။ ဒီပင်္ကရောဘုရားရှင်ကို။ သမ္မုခါ။ မျက်မှောက်ထင်ထင်။ ဒိဿ။ မျှားဖြင်ရ၍။ ပဏိဓေသိ။ ဆုတောင်း၏။ ပဇ္ဇ္ဇောတိ။ ပဇ္ဇ္ဇောဟူသည်ကား။ အနုဝါဒိယဘာဝေါ။ ရှေ့ရှေ့ဟန်း၏အဖြစ်တည်း။ သော စ ခေါ။ ထိုရှေ့ ရဟန်း သည်ကား။ သာသနေ ဝါ။ ဘုရားရှင် သာသနာတော်၌ လည်း ကောင်း။ ကမ္မဝါဒိက္ကြိယ ဝါဒိတာပသပရိဗ္ဗာဇကနိကာယေ ဝါ။ ကမ္မဝါဒိ ရှေ့ကြိယဝါဒိရှေ့ ပရိဗိုဓ်တို့၏ အပေါင်း၌ လည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋတိ။ သင့်၏။ သုမေ ပဏ္ဍိတ သ ယထာ။ သုမေဓ ပညာရှိကဲ့သို့။ ကမ္မဝါဒိ ကြိယဝါဒိတာပသော။ ကမ္မဝါဒိရှေ့ ကြိယဝါဒိရှေ့သည်။ ဣဒ္ဓတိ။ ပြည့်စုံ၏။ ဟိ သစ္စံ။ မှန်၏။ သုမေ ခေါနာမ။ သုမေဓာအမည်ရှိသော။ သော

ပဏ္ဍိတောဟု။ ထိုပညာရှိသည်၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍၊ ပဏာမ ရေသိ၊ ဘုရားဆုကိုတောင်း၏။ ဂုဏသမ္ပတ္တိတိ၊ ဂုဏသမ္ပတ္တိ ဟူသည် ကား။ ချာနာဒိဂုဏပဋိလာဘော၊ ချာန်အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုရ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဇ္ဇဒိတ ဿာဝိ။ ရသေ့ရဟန်းဖြစ်သောသူအားလည်း၊ ဂုဏ သမ္ပန္နဿ ဝ။ ချာန်အာဘိညာဉ် တည်းဟူသောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောသူ အားသာလျှင်၊ ဇာတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဇာတရသာ၊ ဤမှတပါးသောဝုဋ္ဌိလ်အား၊ နောဇာတိ၊ မပြည့်စုံ။ သုမေဓပဏ္ဍိတ ဿ ယထာ၊ သုမေဓာပညာရှိကဲ့သို့၊ ချာနာဒိဂုဏပဋိလာဘော၊ ချာန်အစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောသူသည်၊ ဇာတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုသုမေဓာပညာရှိသည်၊ ပဠာ ဘိညာဒေး၊ ငါးပါးသော အာဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည့်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ သမာပတ္တိလာဘီ၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်ကိုရခြင်းရှိသည့်လည်းကောင်း၊ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍၊ ပဏာမ၊ ရေသိ၊ ဘုရားဆုကိုတောင်း၏။ အဓိကာရောတိ၊ အဓိ ကာရောဟူသည်ကား၊ အာဓိကာရော၊ အလွန်ပြု ခြင်းတည်း။ ပရိစ္စာဂေါ၊ ကိုယ်အသက်ကို စွန့်ခြင်းတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဓိရိတာဒိ ပရိစ္စာဂံ၊ အသက်အစရှိသည်ကို စွန့်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပဏာဒဟာတောယေဝ၊ ဆုတောင်းသော သူအားသာလျှင်၊ ဇာတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဇာတရသာ၊ ဤမှ တပါးသောသူအား။ နောဇာတိ။ မပြည့်စုံ။ သုမေဓပဏ္ဍိတ ဿ ယထာ၊ သုမေဓာပညာရှိကဲ့သို့၊ ဓိရိတာဒိပရိစ္စာဂံ၊ အသက်အစရှိသည်၏စွန့်ခြင်း ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ပဏာဒဟာတောယေဝ၊ ဆုတောင်းသော သူအားသာ လျှင်၊ ဇာတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုသုမေဓာရသေ့သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရား၏ရှင်သည်။ သိဿတိ၊ တပည့်တော်တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ၊ အဂ္ဂမိတ္ထာနုနုင်းတော်မူ၍၊ ဂန္ဓတ္ထ၊ ကြွတော်မူပါစေလော၊ နံကလလံ၊ ထိုညွှန်ကို၊ မာအာဂ္ဂမိတ္ထ၊ နုင်းတော်မမူစေကုန်သတည်း။ မေ၊ ငါအား၊ ဟိဘာယ၊ စိုးပွါးခြင်းငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ဇာတိ ဧဝ၊ ဤသို့ ဓိရိတပရိစ္စာဂံ၊ အသက်ကိုစွန့်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ပဏာဒေသိ၊ ဆုတောင်း ၏၊ ဆန္ဒတာတိ၊ ဆန္ဒတာဟူသည်ကား၊ ကတ္တုကမ္မတာ၊ ပြုလိုခြင်းငှါအလို ရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း။ သာ၊ ထိုပြုလိုသောဆန္ဒသည်၊ ယာဝ၊ အကြင် ဝုဋ္ဌိလ်အား၊ ဗလဝတီ၊ ကြီးသောအားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုဆန္ဒကြီးသော သူအား၊ ဇာတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ သာ၀၊ ထိုဆန္ဒကိုလည်း၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊ စတ္တာရိ အာဟာရေ၊ ယျာနိ၀၊ လေးသောချိန်တို့ပတ်လုံးလည်း၊ ဟောဝ်၊ သတယ ဟသ

ကပ္ပဋ္ဌ၊ကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေယျဝေဒနာ၊ ပစ္စိတ္ကွာ၊ ကျက်ရေပြီး၍ဗုဒ္ဓတို့၊ဘုရား၏အဖြစ်သည်၊ ဇာ္ဇာတိ၊အလိုရှိသနည်း၊ ဇာတိ၊ ဤသို့။ သစ္စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုကြားခဲ့၊ တံ၊ထိုသူတပါး ဆိုသော စကားကို၊သုတ္တာ၊ကြားရသည်ရှိသော်၊ အဟန္တိ၊ငါဟူ၍၊ ဝတ္တုံ၊ဆိုခြင်း ဌာ၊ဥဿဟတိ၊စွမ်းအားရှိ၏။ တသ္မာ၊ထိုသူအား၊ဗလဝတိတိ၊ကြီးသော အားရှိ၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။ တထာ၊ထိုမှတပါး၊ ကောစိ၊တစုံ တယောက်သော သူသည်၊ ယဒိဝဒေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုကြားခဲ့၊ ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊ သကလစက္ကဝါဠံ၊ စကြာဝဠာတိုက်အလုံးကို၊ ဝိတစ္ဆိ ဟာနံ၊ကင်းသော အလျှိုရှိကုန်သော၊အင်္ဂါရာနုံ၊ ဒီးကျီးတို့ဖြင့်၊ ပူရုံ၊ပြည့် သည်ကို၊အက္ကမန္တော၊နှင်းသည်ဖြစ်၍၊ အတိက္ကမိတ္မာ၊ကူးမြောက်ပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓတို့၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ ဇာ္ဇာတိ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ကော၊အာဘယ်သူ သည်၊ သကလစက္ကဝါဠံ၊ စကြာဝဠာတိုက် အလုံးကို၊ သတ္တိသူလေတိ၊ လှံတံကျင်တို့ဖြင့်၊အာကိဏ္ဏံ၊ပြွမ်းသည်ကို၊အက္ကမန္တော၊နှင်းသည်ဖြစ်၍၊ အတိက္ကမိတ္မာ၊ကူးမြောက်ပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓတို့၊ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ဇာ္ဇာတိ၊အလို ရှိသနည်း၊ကော၊အာဘယ်သူသည်၊သကလစက္ကဝါဠံ၊အလုံးစုံသော စကြာ ဝဠာကို၊ သမတိက္ကန်တံ၊အနှားရှေ့နှင့်အမျှ၊ ဥဒကပုဏ္ဏံ၊ပြည့်သော ရေကို၊ ဥတ္တရိတ္မာ၊ ကူးမြောက်ပြီး၍၊ဗုဒ္ဓတို့၊ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ဇာ္ဇာတိ၊ အလိုရှိ သနည်း၊ကော၊အာဘယ်သူသည်၊ သကလစက္ကဝါဠံ၊အလုံးစုံသော စကြာ ဝဠာတိုက်ကို၊ နိရန္တရံ ဝေဠုဂုမ္ဗသဏ္ဌာနံ၊မပြတ်ဝါးချုံတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ် သည်ကို၊မဒ္ဒန္တော၊နှင်းသည်ဖြစ်၍၊အတိက္ကမိတ္မာ၊ကူးမြောက်ပြီး၍၊ဗုဒ္ဓတို့၊ ဘုရား၏ အဖြစ်ကို၊ ဇာ္ဇာတိ၊အလိုရှိသနည်း၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ ကောစိ၊တစုံ တယောက်သောသူသည်၊ယဒိဝဒေယျ၊အကယ်၍ဆိုလာခဲ့၊တံ၊ထိုစကား ကို၊သုတ္တာ၊ကြားရသော်၊ယော၊အကြင်သူသည်၊အဟန္တိ၊ငါဟူ၍၊ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းဌာ၊ဥဿဟတိ၊စွမ်းနိုင်၏၊တသ္မာ၊ထိုသို့သောသူအား၊ဗလဝတိတိ၊ အားကြီးသော ဆန္ဒရှိ၏ဟု၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဇေဝ္ဘုပေန၊ဤသို့သ ဘောရှိသော၊ ကတ္တုကမျတာဆန္ဒေန၊ ပြုခြင်းဌာ အလိုရှိသော ဆန္ဒနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုမေဓပဏ္ဍိတော၊ သုမေဓာပညာရှိ သည်၊ ပဏီဓေသိ၊ဆုတောင်း၏၊ဟုတိဇော်၊ဤသို့၊ သမိဒ္ဓါဘိနိဟာရော၊ ပြည့်စုံသော အင်္ဂါရှိသည်ဖြစ်၍ ဘုရားဆုကို တောင်းခြင်းရှိသည်သော လျှင်ဖြစ်သော၊ ဗောဓိသတ္တော၊ဘုရားလောင်းသည်၊အဠာရသ၊တာဆဲ့ရှစ် ပါးကုန်သော၊ဟေမာနိအာဒဗ္ဗာနာနိ၊ဤမထိုက်သောအရပ်တို့သို့၊နဥပေတိ၊

မရောက်မကပ်လေ၊ဟိုဝိတ္ထာရယိသာမိ။ ထိုစကားကိုမူ ကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦး အုံ့။သော။ ထိုသုမေဓာပညာရှိသည်၊ တစောမ၊ ထိုဟုရားဆုကို တောင်း သောဘဝမှ၊ပဗုတိ၊စ၍၊ ဇစ္စန္ဓေ၊ပဋိသန္ဓေအား၊ဖြင့်ကန်း သောသူသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဇစ္စပဓိရော၊ပဋိသန္ဓေအား၊ဖြင့်နား၊ပင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ဥမ္မတ္တကော၊ရူး၊သောသူသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဇေဠမူဂေါ၊အသော သူသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ပီဋ္ဌသပ္ပိ၊ဆွဲ၊သောသူသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဗိလက္ခ၊သူ၊ လူရိုင်း၊တောင်သူအမျိုး၊တို့၌၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်၏၊ ဒါသိကုန်ကို ယား၊ကျွန်မ၏၊ဝမ်း၌၊နနိဗ္ဗတ္တတိ၊မဖြစ်၊နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ကော၊နိယတမိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိအယူရှိသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ လက်ပရိဝတ္တေ၊ လိုင်ပြန်ခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ပဠာနန္ဒရိယကမ္မာနိ၊ ငါးပါး၊သော၊အနန္တရိယကံတို့ကို၊ နကရောတိ၊မပြု၊ကုန်၊နေ၏၊သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်၏၊တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တတိ၊မာနော၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဝန္ဒကတော၊ငုံ၊အောက်၊ ပန္ဆိမတ္တာဘာဝေါ။ ပေယ်သောကိုယ်၏အဖြစ်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ခုဠိပါ သိကနိဋ္ဌာမတဏ္ဍိကပေတော သူ။ ကော်မွတ်သောဝမ်း၊ပြောင်ပြောင်လောင် သောဝိတ္ထာအမျိုး၌၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်၊ ကာလကဏ္ဍိကာသုရော သူ၊ ကာလ ကဏ္ဍိကအာသုရာ၌၊နဥပ္ပဇ္ဇတိ။ မဖြစ်၏၊အဝိစိနိရယေ၊ အဝိစိငရဲ၌၊နဥပ္ပဇ္ဇ တိ၊မဖြစ်၊လောကန္တရိကော သူ၊ လောကန္တရိုက်ငရဲ၌၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်၊ ကာမာဝစရော သူ၊ကာမာဝစရဘုံ၌၊မာရော၊မာရ်နတ်သည်၊နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ရူပါဝစရော သူ၊ ရူပါဝစရဘုံ၌ကွယ်၊အသညိဘဝေ၊အသညသတ် ဘုံ၌၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်၊သုဒ္ဓါဝါသာ ဘဝေ၊သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်၊ အာနန္ဒိမဘဝေ သူ၊ အာဆုံးစွန်သောဘဝ၌၊ အညံစက္ကဝါဠံ၊ တပါး၊သော စကြာဝဠာသို့၊နသက်မတိ၊မပြောင်း၊မသွား၊ ဥဿာဟော၁စ။ လုံ့လလည်း ကောင်း။ ဥမင်္ဂ ၀ါ၊ပညာ လည်း၊ကောင်း။ အဝတ္ထာနံ၊မြဲသော ဗိဒ္ဓာန်ခြင်း လည်း၊ကောင်း၊ဟိတစရိယာစ၊မေတ္တာပွါး၊ခြင်း၊လည်း၊ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ စတသော၊ လေးပါး၊ကုန်သော၊ယာစိမာ ယာစ ဣမာဗုဒ္ဓ ဘုဝိယော၊ဤ ဘုရား၊အရာတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဟိ၊ ထိုလေးပါး၊သော ဘုရား၊အရာတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါး၊သောဗုဒ္ဓဘုဝိ၊ရား၊တို့တွင်၊ဥဿာဟော၁တိ၊ ဥဿာဟော၁ဟု သည်ကား။ ဝိရိယံ၊ဝိရိယကို၊ ၀ုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဥမင်္ဂ ၀ါ၊ဥမင်္ဂကို၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ ၀ုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊အဝတ္ထာနံ၊အဝတ္ထာနကို။ အဓိဋ္ဌာနံ၊အဓိဋ္ဌာန် ကို၊ ၀ုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဟိတစရိယာ။ ဟိတစရိယကို၊ မေတ္တာသာ၀ဇနာ၊

မေတ္တာပွါးခြင်းကို။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတမ္ဗာ။ သိအပ်၏။ ယေစာပိ။ အကြင်သို့သကောဟိ သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဏ္ဍာသယာ။ အဏ္ဍာသယတို့သည်။ နေက္ခမ္မဏ္ဍာသယော။ နေက္ခမ္မဏ္ဍာသယလည်း ကောင်း။ ပဝိဝေကဏ္ဍာ သယော။ ပဝိဝေကဏ္ဍာသယ လည်း ကောင်း။ အလောဘဏ္ဍာသယော။ အလောဘဏ္ဍာသယလည်း ကောင်း။ အဒေါသဏ္ဍာသယော။ အဒေါသဏ္ဍာသယလည်း ကောင်း။ အမောဟဏ္ဍာသယော။ အမောဟဏ္ဍာသယလည်း ကောင်း။ နိဿရဏဏ္ဍာသယော။ နိဿရဏဏ္ဍာသယလည်း ကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဆ အဏ္ဍာသယာ။ ခြောက်ပါးသော အဏ္ဍာသယတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ။ ရှိကုန်၏။ ဣမေ ဆ အဏ္ဍာသယာ။ ဤခြောက်ပါးသော အဏ္ဍာသယတို့သည်။ ဟေဒိပရိပါကာယ။ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုရင့်စေခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေဘိ။ အကြင်အဏ္ဍာသယတို့နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ။ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နေက္ခမ္မဏ္ဍာသယာ။ တဏှာမှတ်ကြောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော။ ဟေဒိသတ္တာစ။ ဘုရားလောင်းတို့သည်လည်း။ ကာမေ။ ကာမဂုဏ်တရားခို။ ဒေါသဒဿာဝိနော။ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိကုန်၏။ ပဝိဝေကဏ္ဍာသယာ။ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုအလိုရှိကုန်သော။ ဟေဒိ သတ္တာစ။ ဘုရားလောင်းတို့သည်လည်း။ သင်္ကိလေကာယ။ အပေါင်းအဖေါ်ရှိသည်၏အပြစ်ခို။ ဒေါသဒဿာဝိနော။ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိကုန်၏။ အလောဘဏ္ဍာသယာ။ အလောဘဏ္ဍာသယရှိကုန်သော။ ဟေဒိသတ္တာစ။ ဘုရားလောင်းတို့သည်လည်း။ လောဘော။ လောဘတရားခို။ ဒေါသဒဿာဝိနော။ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိကုန်၏။ အဒေါသဏ္ဍာသယာ။ အဒေါသဏ္ဍာသယရှိကုန်သော။ ဟေဒိသတ္တာစ။ ဘုရားလောင်းတို့သည်လည်း။ ဒေါသော။ ဒေါသခို။ ဒေါသဒဿာဝိနော။ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိကုန်၏။ အမောဟဏ္ဍာသယာ။ အမောဟဏ္ဍာသယရှိကုန်သော။ ဟေဒိသတ္တာစ။ ဘုရားလောင်းတို့သည်ကား။ မောဟော။ မောဟခို။ ဒေါသဒဿာဝိနော။ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိကုန်၏။ နိဿရဏဏ္ဍာသယာ။ နိဿရဏဏ္ဍဒသယရှိကုန်သော။ ဟေဒိသတ္တာစ။ ဘုရားလောင်းတို့သည်လည်း။ သဗ္ဗဘဝေသု။ အလုံးရုံသော ဘဝတို့၌။ ဒေါသ ဒဿာဝိနော။ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဆ အဏ္ဍာသယော။ ခြောက်ပါးသော အဏ္ဍာသယတရားတို့ကို။ ဝုစ္စန္တိ။ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တေဘိ။ ထိုခြောက်ပါးသော အဏ္ဍာသယတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ ပဠေကဇုဠ္ဓါနံ ပန။ ရှင်ပဠေကဇုဠ္ဓါတို့အားကား။ ကိ ဝ။ အာဘယ်မျှလောက်လျှင်။ စိရံ။ ကြာမြင့်သည်မှ။ ပဏ္ဍနာ။ ဆုတောင်းခြင်း

သည်။ဝန္ဒတိ။သင့်မည်နည်း။ဣတိ။ဤသို့၊စေဝဒေယျ။အကယ်၍ဆုံခြင်းဆုံ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား၊ နွေအသင်္ချေယျာနှစ်၊နှစ်သင်္ချေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ကပ္ပသတသဟဿဿ။ကပ္ပာတသိန်း ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ သက္ကာ၊တတ်နိုင်၏၊ တတော၊ ထိုနှစ်သင်္ချေနှင့်ကပ္ပာတသိန်း အောက်၊ဩဠိရုံ၊အယုတ်သည်၊နသက္ကာ၊မတတ်နိုင်ရာ။ဣတိ၊ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဆုတောင်းချင်း။ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးခဲ့၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်။ကာရဏံ၊အကြောင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ဣတ္ထေကေနာပိစကာ လေန၊ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောကာလဖြင့်လည်း။ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့။ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ၏အဖြစ်ကို။ပတ္ထယတော၊တောင်းတသောဝုဋ္ဌိလ်အား။ အာသိနိဟာ ရကွေး၊ ဆုတောင်းသောခဏာ၌၊ ပဠသမ္ဗတ္ထိယော၊ငါးပါးသော ပြည့်စုံ ခြင်းတို့ကို၊ ဇုန်ဆို့တဗ္ဗာ။အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ကိ။ထိုစကားကိုချီးခဲ့။ တေ သံ၊ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏အဖြစ်ကိုအလိုရှိသောသူတို့အား။မနုဿတ္တဗ္ဗ။လူစင် စစ်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊-လိင်သမ္ဘတ္ထိစ၊ယောကျ်ား၏အဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံ ခြင်း လည်းကောင်း။ ဝိဂတာသဝဒဿနံ၊ ကင်းသော အာသဝရှိသော ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့ကိုဖူးမြင်ရခြင်း လည်းကောင်း။ အဓိကာ ရောစ၊အာသက်ကိုစွန့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒတာ၊ပြင်းစွာသော ဆန္ဒရှိ သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ဧတေပဠ၊ဤငါးပါးတို့သည်၊ အတိနိဟာရ ကာရဏာ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဆုကိုတောင်းခြင်း၏အကြောင်းတို့တည်း။ ၊

တတ္ထ၊ထိုငါးပါးတို့တွင်။ ဝိဂတာသဝဒဿနန္တိ၊ဝိဂတာသဝဒဿနံ ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကာနံ၊ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့ တွင်။ယသာကသိစ၊တစုံတယောက်သောဝုဋ္ဌိလ်ကို၊ဒဿနံ၊ဖူးမြင်ရွေ့ ရခြင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊အာဇ္ဇော၊အနက်တည်း။သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီး သောနည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ၊အထ၊ထိုမှတပါး။ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့အား။ ပတ္ထေနာ။ဆုတောင်းခြင်းသည်၊ ကိတ္တတာ။ အာသယ်မျှ လောက်သော ကာလသည်၊ ဝန္ဒတိ။သင့်မည်နည်း။ ဣတိ။ဤသို့၊ ဒ္ဝိန်း၊နှစ် ယောက်ကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကာနံ၊အဂ္ဂသာဝကဝုဋ္ဌိလ်တို့အား။ ဧကံ အာသင်္ချေယျဉ္စ။ တသင်္ချေပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ကပ္ပသတသဟဿဿ။ ကမ္ပာတသိန်းပတ်လုံး လည်းကောင်း။ အာသိနိဟာရော။ ဆုတောင်းခြင်း သည်၊ သမိဒ္ဓတိ။ပြည့်စုံ၏၊ အာသိတိမဟာသာဝကာနံ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့အား၊ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ပာတသိန်းကာလပတ်

လုံး။အာတိနိဟာရော၊ဆုတောင်းခြင်းသည်၊သမိဒ္ဓတိ၊ပြည့်စုံ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဗုဒ္ဓသာ၊ဘုရား၏။ မာတာပိတရော၊နှစ်ပါး၊ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့ အား လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာကသာ၊ အလုပ်အကျွေးပြုစ်သော သူအား လည်းကောင်း။ဗုဒ္ဓသာ၊သားဖြစ်သောသူအား လည်းကောင်း။ကပ္ပသတ သဟဿံ၊ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး။အာတိနိဟာရော၊ဆုတောင်းခြင်းသည်၊ သမိဒ္ဓတိ၊ပြည့်စုံ၏။တတော၊ထိုက မ္ဘ ၁တသိန်းအောက်၊ဩဠာရိကံ၊အပယုတ် သည်၊ နသက္ကာ၊မတတ်နိုင်ရာ၊ထွေ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ကာရဏာ၊အကြောင်း ကို၊ ဗုဒ္ဓနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဟိသည်သာလျှင်တည်း၊သဗ္ဗေသံ ပိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသံပန၊ဤသူတို့အား၊ အဓိကာ ရောစ၊ ကိုယ့်အသက်ကို စွန့်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဆန္ဒတာ၊ ဖြင်းစွာ သောဆန္ဒရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဒွယာဂ်သမ္ပန္နောယေ ဝ၊အာဂ်ါနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်သာလျှင်၊အာတိနိဟာရော၊ဆုတောင်း ခြင်း၊သည်၊သမိဒ္ဓတိ၊ပြည့်စုံ၏။ ။ဣတိဧဝံ။ဤသို့၊ ဣမာယပဋ္ဌနာယ၊ဤ သို့သော တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ယထာဝုတ္တပ္ပဘေဒ ကာလေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောအပြားရှိသောကာလတို့ပတ်လုံး။ပါရမိယော၊ပါရမိတို့ကို၊ပူရေတွာ၊ ပြည့်၍။ဗုဒ္ဓါ၊သမ္ဗုဒ္ဓဘုရားတို့သည်၊ လောကေ၊လောကဓာတ်၊ ဥပဓိနာ၊ဖြစ် တော်မူကုန်သည် ရှိသော်၊ ခတ္တိယကုလေ ဝါ၊ မင်းမျိုးဌာ လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏကုလေ ဝါ၊ဝုဏ္ဏားမျိုးဌာလည်းကောင်း။ ဥပဓိနာ၊ဖြစ်တော်မူကုန် ၏၊ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါပန၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်ကား၊ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကုလာနံ၊ မင်းမျိုးဝုဏ္ဏားမျိုး သူကြွယ်မျိုးတို့ တွင်၊အညတြသို့၊တပါးပါးသောအမျိုးဌာ၊ ဥပဓိနာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အဂ္ဂသာ ဝကာပန၊အဂ္ဂသာဝကတို့သည်ကား၊ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏကုလေသွေ ဝ၊မင်း မျိုးဝုဏ္ဏားမျိုးတို့ဌာသာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓါဇာ ဝ၊ဘုရားတို့ကဲ့သို့။ဥပဓိနာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ၊ခပ်သိမ်းသော ဘုရားတို့သည်၊ သံဝဋ္ဋမာနေ၊ သံဝဋ္ဋဖြစ်သော၊ ကပ္ပေ၊ကပ်ဌာ၊ နဥပဓိနာ၊ဖြစ်တော်မရှိကုန်။ ဝိဝဋ္ဋမာနေ။ ဝိဝဋ္ဋဖြစ်သော၊ ကပ္ပေ၊ကပ်ဌာ၊ဥပဓိနာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ဗုဒ္ဓါနံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့၏၊ဩနုဘာ၊အကြားဌာ၊ ဥပဓိနကာလေ ဝ၊ ဘုရားဖြစ် တော်မူသောကာလဌာသာလျှင်၊ ဥပဓိနာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဗုဒ္ဓါ၊ဘုရားတို့သည်၊ သယဏ္ဍ၊ကိုယ်တော်တိုင်လည်း၊ ဗောဓိသတ်၊တရားတည်းဟူသောဩရသာ ကို၊ဗုဒ္ဓတို့၊ သိတော်မူကုန်၏။ ပရေ၊သူတပါးတို့ကိုလည်း၊ ဗောဓေန္တိ၊ သိစေတော်မူကုန်၏။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။သယံ၊ကိုယ်တိုင်၊

ဗုဒ္ဓဏ်။သိကုန်၏။ ပရေ၊ တပါးသော သူတို့ကို၊ နုဗာဝေ့ဏ်။မသိစေနိုင်ကုန်၊ အာဇ္ဇဝေသမေဝ။ အာဇ္ဇဝေသကိုသာ သျှင်။ ပဋိပဒ္ဓန်။ ထိုးထွင်းမြဲသိတတ်ကုန်၏။ ဓမ္မရဿံ၊ဓမ္မရေသာကို။ နုပဋိပဒ္ဓန်။ထိုးထွင်းမြဲမသိကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ဖုန်၏။ တေ၊ထိုရဟန်ပရွေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊လောကုတ္တရဓမ္မံ၊လောကုတ္တရာတရားကို။ ပညတ္တိ'ပညတ်လို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောအံ့သောငှါ။နုသက္ကောန်။ မတတ်နိုင်ကုန်။မူဂေနု၊အသေးသူသည်၊ ဒိဋ္ဌသုပိနောပိယထ၊မက်သောအိပ်မက်ကဲ့သို့လည်း၊ကောင်း၊ဝနုစရကေနု။ တောအရပ်ဌာသာ ကျင်လည်သောသူသည်၊နဂရေ၊မြို့၌၊ သာယိတဗျဉ္ဇနရသောပိယထ၊လျှက်အပ်သော လက်သုပ်ဟင်းလျှာအရသာကဲ့သို့လည်း၊ ကောင်း။ နေသံ၊ထိုရဟန်ပရွေကဗုဒ္ဓါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊သစ္စာလေးပါး၊တရားကိုသိခြင်းသည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏၊သဗ္ဗဒုက္ခဋ္ဌိသမာပတ္တိပဋိသန္ဓိဒါ ပကာရံ၊အလုံးရုံသောတန်ခိုးအာဘိညာဉ်သမာပတ်ပဋိသန္ဓိဒါအပြားသို့၊ ပါဝုဏာန်၊ရောက်ကုန်၏။ ဂုဏာဝိသဒ္ဓတာယ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးထူးသည်၏ အာဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊သဗ္ဗညုတဘုရားတို့၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်ကုန်သည်၊ သာဝကာနံ၊သာဝကတို့၏၊ ဥပရိ၊အထက်၌း ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ဟောန်၊ဖြစ်ကုန်၏။ အညေ၊တပါးသောသူတို့ကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ရဟန်းပြုစေ၍၊အာဘိသမာစာရိကံ၊အာဘိသမာစာရိကသိက္ခာပုဒ်ကို၊သိက္ခာပေန်ကျင့်စေကုန်၏။ စိတ္တာသံလေခေါ၊ စိတ်၏ ခေါင်းပါးခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဝေါသာနံ၊စိတ်၏ကုန်ခြင်းသို့။ နာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊မရောက်အပ်။ ဆုတိ ဆုမိနာဥဒ္ဒေသေန၊ဤသို့သောအာကျဉ်းဥဒ္ဒေသဖြင့်၊ဥပေါသထံ၊ဥဝုသ်ကို၊ ကရောန်၊ပြုကုန်၏။ဝါ၊တနည်းကား၊ အစ္ဆဥပေါသထောတိ ဝစနမေတ္တေန၊ အစ္ဆဥပေါသထောဟူသောစကားကိုဆိုခါမျှဖြင့်၊ ဥပေါသထံ၊ဥဝုသ်ကို၊ ကရောန်၊ပြုကုန်၏။ကရောန္တောစ၊ပြုတော်မူကြကုန်သော်လည်း၊ ဂန္ဓမာဒနေ။ဂန္ဓမာနတောင်၌။မဏ္ဍူသကဂုဟာ၌မူလေ၊မဏ္ဍူသကသစ်ပင်၏အနီးဖြစ်သော၊ရုတနမာဠေ၊ ရုတနာတလင်းပြင်၌။ သန္နိပတိတွာ၊စည်းဝေးကုန်၍၊ ဥပေါသထံ။ ဥဝုသ်ကို၊ကရောန်း ပြုကုန်၏။ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အာယသ္မတောအာနန္ဒသ။ ရှင်အာနန္ဒာအား၊ ပဗ္ဗေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပရွေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့၏၊သဗ္ဗကာရေပရိပူရံ၊အလုံးရုံအခြင်းအရာနှင့်ပြည့်ရုံသော၊ပဋ္ဌနဉ္စ၊ တောင့်တခြင်းကိုရင်း၊ အာဘိနိဟာရဉ္စ၊ ဆုတောင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကထေတွာ။ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓါနိ။ ယသုအခါ၌ ဗုဒ္ဓမာယံပဋ္ဌနာယစ။ ဤသို့သောတောင်းတခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ဗုဒ္ဓါ

နာအာဘိနိဟာရေနစားဤသို့ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ပရွေကဗုဒ္ဓေ ပရွေကဗုဒ္ဓါတို့ကိုးကယ်ထိုး၊ဟောတော်မူဘွယ်သောဌာန၊သင်္ဘောသုဘူးတောသုနိဝယဒဏ္ဍာန်အာဒီနာ၊သင်္ဘောသုဘူးတောသုနိဝယဒဏ္ဍံဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ ဟူမံဝဂ္ဂဝိသာဟာသုတ်၊ဤဝဂ္ဂဝိသာဟာသုတ်ကို၊ အာဘာသိ၊ဟောတော်မူပေ၏။ အယံ၊ဤသည်ကား။ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ အဝိသေသေန၊သာမညအားဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏာဝသိကော၊ဝုဏ္ဏာဝသိကဖြစ်၍၊ ဝဂ္ဂဝိသာဟာသုတ္တသ၊ဝဂ္ဂဝိသာဟာသုတ်၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဟေဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဝိသေသေန၊အထူးအားဖြင့်၊ဝတ္တမာ၊ဆိုအပ်သော်၏။ တတ္ထ၊ကိုအထူးဖြစ်သောကား၌၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဟူမိသာဂါထာယာ။ ဤဂါထာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဝေါ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ အယံပရွေကဗုဒ္ဓေါ၊ဤပရွေကဗုဒ္ဓါဘုရားသည်၊ပရွေကဗောဓိသတ္တဘုမိ၊ ပရွေကဗောဓိအလောင်းဖြစ်သော်အရာ၌ဘုန်းကို၊ ဩဂါဟနေ္တာ၊သက်ဝင်၍ယူသည်ရှိသော်၊နွေအသင်္ချေယူဇနာနစ်၊နှစ်သင်္ချေတို့ကင်လည်းကောင်း၊ကပ္ပသတသဟဿသင်္ခေ၊ကမ္ဘာတသိန်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါရမီယော၊ပါရမီတို့ကို၊ပူရေတွာ၊ဖြည့်၍၊ ကာသပသေ၊ကာသပအာမည်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အာရညကော၊ အရญညကင် ရုတင်ဆောက်တည်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝတပစ္စာဝတ္ထုံ၊ ဝတဝတ်ပစ္စာဝတ္ထုတ်ကို၊ ပူရေန္တော၊ဖြည့်လျက်၊ သမထဝိပဿနာ၊ရဟန်းတရားကို၊ အကာသိကိ၊ရှုပြီးလေသတတ်၊ ဝေဒံ၊ကို ထိုအသွားဝတ်အပြန်ဝတ်ကို၊အပရိပူရေတွာ၊မဖြည့်မူ၍၊ ပရွေကဗောဓိ၊ ပရွေက ဗောဓိဉာဏ်ဘို့၊ ပါဝုဏာတုံနာနမ၊ ရောက်သော ဗုဒ္ဓိုလ်ဘို့မည်သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ကိ၊ မရှိကုန်သတတ်၊ ဗောဓိ၊တပစ္စာဝတ္ထုံနာမ၊ ဤအသွားဝတ် အပြန်ဝတ်မည်သည်၊ ကိံ၊ပန၊ အာဟယ်နည်းဟူမူကား၊ ဟရဏံ၊ပစ္စာဟရဏံ၊ အသွားကိုဆောင်ခြင်းအပြန်ကိုဆောင်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ဤသည်ကား၊အပြေတည်း၊ တံ၊ထိုဝတ်တရားကို၊ ယထာ၊အကြင် အခြင်းဖြင့်၊ ဝိဘူတံ၊ဟုတ်မှန်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တထာ၊ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ကထေယျာမ၊ဆိုကုန်အံ့၊ဣတိ သာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊အချို့သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ဟရတိ၊သွားသော ကာလ၌ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဆောင်၏၊ နပစ္စာဟရတိ၊ပြန်သောကာလ၌ကမ္မဋ္ဌာန်း ကိုမဆောင်၊ ဧကစ္စော၊အချို့သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ပစ္စာဟရတိ၊ပြန် သော်ကာလ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆောင်၏၊ နဟရတိ၊ သွားသော ကာလ၌

ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမဆောင်။ ကေဠော။အချို့သော။ဘိက္ခု။ရဟန်းသည်။နေ၀ဟာ ရုတိ။သွားသောကာလ၌ လည်းမဆောင်။နုပစ္စာဟာရုတိ။ဥ၂နိ်းသောကာလ၌ လည်းမဆောင်။ကေဠော။အချို့သော။ဘိက္ခု။ရဟန်းသည်။ဟာရုတိစ။သွား သောကာလ၌လည်း ဆောင်၏။ ပစ္စာဟာရုတိစ။ ဥ၂နိ်းသောကာလ၌လည်း ဆောင်၏။တဏ္ဍ။ထိ၀တ်တရား၌။ယောဘိက္ခု။အကြင်ရဟန်းသည်။ ပ၀ေ ဝ။စောစောကသာလျှင်။ ၀ုဋ္ဌာယ။တ၌။ စေတိယဂိဏ္ဍပေါဓိယဂိဏ္ဍ၀ တ္တံ။ စေတိယဂိဏ္ဍ၀တ်ဗောဓိယဂိဏ္ဍ၀တ်ကို။ ကတ္တာ။ပြု၍။ဗောဓိရုက္ခေ။ဗောဓိ ပင်၌။ဥဒကံ။ရေကို။ အာသိဉ္စိတ္တာ။သွန်းလောင်း၍။ပါနီယစဉ်။သောက်ရေ ဒိုးကို။ပူ၀ေတ္တာ။ပြည့်စေ၍။ပါနီယမာ၌။သောက်ရေဒိုးစင်၌ဌပေတ္တာ။ ထား၍။ အာစရိယ၀တ္တဋ္ဌ။ အာစရိယ၀တ်ကို လည်းကောင်း။ ဥပဇ္ဈာယ ၀တ္တဋ္ဌ။ဥပဇ္ဈာယ်၀တ်ကိုလည်းကောင်း။ ကတ္တာ။ပြု၍။ဒွေစအာသိကိုခုဒ္ဒက ၀တ္တာနိ။ရှစ်ဆဲ့နှစ်ပါး သော ၀တ်ဝတ္တရားတို့ကို လည်းကောင်း။ ရုဒ္ဓသမဟာ ၀တ္တာနိစ။တဆဲ့လေးပါးသော၀တ်ကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း။သမာဒါယ။ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍။ဝတ္တတိ။ကျင့်၏။သောဘိက္ခု။ထိုရဟန်းသည်။ သရိရဲကမ္ပံ့ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းအမှုကို။ ကတ္တာ။ပြု၍။ သေနာသနံ။ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသို့။ ပရိသိတ္တာ။၀င်၍။ ယာ၀။အကြင်ရွှေလောက်။ ဘိက္ခာစာရ၀ေလာ။ဆွမ်းခံအံ့သောအခါသည်။အတ္ထိ။ရှိ၏။တာ၀။ထိုရွှေ လောက်။ ဝိဝိတ္တာသနေ။ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်၌။ဝိတိနာမေတ္တာ။ကာလကို လွန်စေ၍။ဝေလံ။ဆွမ်းခံအံ့သောအခါကို။ဥတ္တာ။သိ၍။နိ၀ါသေတ္တာ။သင်း ပိုင်ကိုခြင်း၀တ်၍။ ကာယ၀ဠဇနံ။ခါးပန်းကြိုးကို။ဗန္ဓိတ္တာ။ဖွဲ့၍။ဥတ္တရာသင်္ဃ ကိုယ်၀တ်စမ္ပယ်တင်ခြင်းကို။ ကတ္တာ။ ပြု၍။ သင်္ဃာဋိ။ဒုကူဋ်ကို။ ခန္ဓေ။ ပရုံး၌။ကရိတ္တာ။တင်သည်ကိုပြု၍။ပတ္တံ။သဝိတိကို။အံ့သေ။ပရုံး၀ယ်း၌။အာ လင္ဂေတ္တာ။လွယ်၍။ကမ္ဘဋ္ဌာနံ။ကမ္ဘဋ္ဌာန်းကို။ မနသိကာရောနေ့ဘာ။နှလုံးသွင်း သည်ဖြစ်၍။စေတိယဂိဏ်ဏံ။စေတီရင်ပြင်သို့။ ပတ္တာ။ရောက်၍။စေတိယဋ္ဌ။ စေတီတော်ကို လည်းကောင်း။ ဗောဓိဋ္ဌ။ဗောဓိပင်ကိုရင်း။ ဝန္ဒိတ္တာ။ဂိုရိုး ၍။ဂါ၀ယသဒိပေ။ ရွာ၏အနီး၌။ ပါရုပေတ္တာ။ သက်နုံးကိုရုံ၍။ ဝိဏ္ဏာယ။ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ပရိသဘိ။၀င်းတော်မှ၏။ ဇေံ။ဤသို့။ပရိဗ္ဗောဓ။ရှာ၀ေ့ခင်းသို့ လည်း၀င်သော။လာဘီ။ရခေါ်သော။ဆွမ်းရှိသော။ ပညာ၀ါ။ပညာရှိသော။ ဘိက္ခု။ရဟန်းကို။ဥပါ သကေဟိ။ ဒါယကာတို့သည်။ သက္ကတော။အရှိ အားသပြုအပ်သည်ဖြစ်၍။ဂရုကတော။အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဥပဇ္ဈာက ကုလေ၀ါ။ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာအမိ၏သို့ လည်းကောင်း။

ပဋ္ဌိဋ္ဌမနသာလသာယံဝါ။ဖဲသွားရာစရေပ်သို့လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိဋ္ဌေါတ္တေါ၊ခ္ဒေး ရှာသွား၍ဥပါသကေဟိ။ဒါယကာတို့သည်၊ တံတံပဉ္စုံ၊ထိုထိုသောပြဿ နာကို။ဝုဏ္ဏိယမာနော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်။တောသံ။ထိုဒါယကာတို့အား၊ ပညာရိယဇ္ဈေနေနစ၊ ပြဿနာကိုဖြေသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒေသနာ ဝိဇ္ဇေပေနစ၊ တရားဒေသနာ၌မျှော်လင့်သဖြင့်လည်းကောင်း။ တံမနုသိကာ ရံ၊ထိုနှလုံးသွင်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ဆဋ္ဌေတွာ။စွဲ၍။ တဏှာ၊ထိုအရေပ် မှ၊နိက္ခမတိ။ထွက်၏။ ဝိဟာရံ။ကျောင်းသို့။ အာဂတောဝိ။ရောက်သည်ရှိ သော်လည်း။တိက္ခုန်။ဟန်းတို့အား၊ပဉ္စုံ၊ပြဿနာကို။ ကထေသိ။ပြောဆို ၏၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို။ ဘဏတိ၊ဟောပြ၏။ တံတံဗျာပါရံ၊ ထိုထိုကြောင့် ကြအပ်သောဗျာပါရသို့။အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။ ပဿာဒတ္တံဝိ၊မှန်းလွဲသော အာခါ၌လည်းကောင်း။ ဝုဏိမယာမံဝိ။ ညဦးယာမ်၌လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမ ယာမံဝိ၊သန်းခေါင်ယာမ်၌လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ဤသို့၊တိက္ခုတ်။ရဟန်းတို့ နှင့်၊သန္ဓိ။တက္ခ၊ပပဉ္စေတွာ။ ကာလကြာမြင့်သည်ဖြစ်၍။ ကာယနုဗ္ဗုလ္လာ ဘိဘူတောဝ၊ ကိုယ်၏ ကိုက်ခဲညောင်းညာခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ပဿိမယာမေ၊ရှိစဉ်းသောက်ယာမ်၌သယတိ၊အိပ်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း ကို၊နေဝမနသိကာရောတိ။ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုမပြု။ အာယံတိက္ခု၊ဤရဟန်း သည်။ ဟရတိ၊သွားသောကာလ၌ဆောင်၏။နပစ္စာဟရတိ၊ပြန်သောကာ လ၌မဆောင်း ဆုတိ။ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ယောပနသိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်ကား၊ဗျာဓိဗဟုလော၊အနာများသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘုတ္တာ ဟာရော၊စားအပ်သောအစာသည်။ ပစ္စုသသယော၊ရှိစဉ်းသောက်ထ၌၊ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊နပရိဏာမတိ၊မကြေ၊ပဝေဝ၊စောစောကလျှင်။ ဝုဋ္ဌာယ။ ထ၍၊ယထာဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအတိုင်း၊ တံတံ၊ထိုထိုသောဝတ်ကြီး ဝတ်ယပ်ကို။ကာတုံ၊ပြုအံ့သောဘု၊ကမ္မဋ္ဌာနံ။ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကာတုံ၊ နှလုံးသွင်းအံ့သောဘု၊ နသက္ကောတိ၊မတတ်နိုင်၊အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်သော် ကား၊ယာဂုံဝါ။ ယာဂုကို လည်းကောင်း။ ဘောဇနံဝါ။ ဆေးကို လည်း ကောင်း၊ဘတ္တံဝါ၊ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ပတ္တယမါနော၊တောင်းတလျက် ကာလသော၊စောစောကလျှင်၊ပတ္တစိဝရံ၊သင်္ဃာတိသက်နှင်းကို။ အာဒါယ။ ယူ၍၊ဂါမံ။ရွာသို့၊ပဝိသတိ၊ဝင်၏။ဘတ္တ။ထိုရွာ၌၊ယာဂုံဝါ၊ယာဂုကိုလည်း ကောင်း။ ဘောဇနံဝါ။ ဆေးကိုလည်းကောင်း။ ဘတ္တံဝါ။ ဆွမ်းကိုလည်း ကောင်း၊ မတ္တံ၊အတိုင်းအရှည်ကို၊လဒ္ဓါ၊ရ၍။ နိဗ္ဗာယိတ္တာ၊ ပူပန်ခြင်းငြိမ်း သည်ဖြစ်၍၊ ပညတ္တာသနေ။ ခင်းအပ်သောနေရာ၌၊ နိသိဒိတ္ဝာ။ နေလျက်၊

ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကတွေ့၊နှလုံးပြုခဲ့၍။ ဝိဇေယသံ၊ ဗျာနှမဂ်ဖိုလ် အထူးသို့၊ ပတ္တောဝါ။ ရောက်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ အပတ္တောဝါ။ မဇ္ဈိမဂ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့၊ အာဂတ်ကုံ၊လာခဲ့၍။တောနေဝမနသိကာရေနှ၊ ထိုသို့သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိပဿဂတိ။နေ၏၊အယံဘိက္ခု၊ဤရဟန်းကို၊ ပစ္စဟာရတိနုဟာရတိတိ။ ပြန်သောကာလ၌ဆောင်၍ အသွားမဆောင်သောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇနိသာ၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ဘိက္ခု၊စု၊ရဟန်းတို့သည်လည်း။ယာဝုံ၊ ယာဝုကို၊ ပိဝိတ္တာ။သောက်၍၊ဝိပဿနာ်ဝိပဿနာကို။ အာရဘိတ္တာ၊အား ထုတ်၍၊ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌။ အရေဟတ္တံ၊ရဟန္တာ၏ အဖြစ်သို့၊ပတ္တာ၊ရောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ဂဟာနုပထံ၊ ရေတွက်ခြင်း အကြောင်းကို၊ဝိဘိဝတ္တာ။လွန်လေကုန်ပြီ၊သိဟဠဒီပေယေဝ၊သိဟိုဠ်ကျွန်း ၌ပင်လျှင်၊ တောသုတောသုဂါမေသု၊ထိုထိုသောရွာတို့၌၊ အာသနသာလာ ယံ၊နေရာစရပ်၌၊တံအာသနံ၊ထိုသို့သောနေရာသည်၊ နအတ္ထိ၊မရှိ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စရပ်၌၊ယာဝုံ၊ယာဝုကို၊ဝိဝိတ္တာ။သောက်၍၊အရေဟတ္တံ၊အရေဟတ္တ ဖိုလ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ တံအာသနံ၊ ထိုနေရာသည်၊ နအတ္ထိ၊မရှိ၊ ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည် ကား၊ပမာဒဝိဟာရီ။ မေ့လျော့၍နေလေ့ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ နိက္ခိတ္တ ဝီရိယော၊ချအပ်သောဝန်ရှိ၏၊သဗ္ဗဝတ္တာနိ၊အလုံးရုံသောဝတ်တို့ကို၊ဘိန္ဒိတ္ဝာ ဗျက်ဆီး၍၊ပဠိဝေစေတာ၊ခိုလပိနိဗ္ဗန္ဓစိတ္တော၊ငါးပါးအပြားရှိသော်တံသင်း ဖြင့်နှောင်ရက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရေ၊နှော၊ နေလျက်၊ ကမ္မဋ္ဌာန မနသိကာရံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၌နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ အနနုယုတ္တော၊မယှဉ်သည်ဖြစ် ၍၊ဂါမံ၊ရွာသို့၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသိတ္တာ၊ဝင်၍၊ ဂိဟိပဝေဏ္ဍေန၊ လူတို့နှင့်တကွအကျယ်တဝင့်စကား၌သဖြင့်၊ပပဉ္စိတောစကားအကျယ် ၌ခဲ့၍၊ဘုဉ္ဇကော၊အချည်းနှီး၊နိက္ခမတိ၊ထွက်ခဲ့၏၊ အယံဘိက္ခု၊ဤရဟန်း ကို၊ နေဝဟာရတိနုပစ္စာဟာရတိတိ၊ သွားသောကာလ၌လည်းမဆောင်ပြန် သောကာလ၌လည်းမဆောင်သောရဟန်းဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ယောပနဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဂေဝ၊စောစောကလျှင်၊ ဝုဋ္ဌာ ယ၊ထ၍၊ဝုရိမနယေနေဝ၊ရှေးနည်းဖြင့်လျှင်၊ သဗ္ဗဝတ္တာနိ၊ အလုံးရုံသော ဝတ်တို့ကို၊ပရိဟရိတ္ဝာ၊ပြည့်စုံစေ၍၊ယာဝ၊အကြင်ရွှေ့လောက်၊ ဘိက္ခာ ဟာရတ္ထာ၊ဆွမ်းခံသောအခါသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တာဝ၊ထိုရွှေ့လောက်၊ စင္ကြက်၊ထက်ဝယ်ကို၊အာဘုဇိတ္တာ။ရွေ၍။ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိ

ကရောတိ၊နှလုံးသွင်း၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံနာမ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမည်သည်ကား၊သမ္ဘဏ္ဍ
ကဋ္ဌ။ သမ္ဘဏ္ဍကကမ္မဋ္ဌာန်းလည်းကောင်း။ ပါရိဟာရိယဋ္ဌ။ ပါရိဟာရိယ
ကမ္မဋ္ဌာန်းလည်းကောင်း။ ဒုတိ။ဤသို့။ဒုဝိဓံ၊နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ။ထို
နှစ်ပါးတို့တွင်။ မေတ္တာစ။ မေတ္တာသည်လည်းကောင်း၊ မဒုဏာသတိစ၊
မရဏာသတိသည် လည်းကောင်း။ သမ္ဘဏ္ဍကံနာမ။ သမ္ဘဏ္ဍကကမ္မဋ္ဌာန်း
မည်၏။တံ။ထိုမရဏာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊သမ္ဘဏ္ဍ။အလုံးရုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့
၌။ဣဒ္ဓိဆိုတဗ္ဗတော။ အလိုရှိအပ်သောကြောင့်၊ သမ္ဘဏ္ဍကန္တိ။ သမ္ဘဏ္ဍက
ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ မေတ္တာနာမ။ မေတ္တာမည်သည်ကား၊
အာဝါသာဒိသု၊ နေရာကျောင်းအစရှိကုန်သော။ သမ္ဘဏ္ဍ။အလုံးရုံသော
အရပ်တို့၌။ ဣဒ္ဓိဆိုတဗ္ဗာ၊အလိုရှိအပ်၏။ ဣဒ္ဓိတာသဒ္ဒာ၊ထိုကြောင့်။ သမ္ဘဏ္ဍ
ကန္တိ။သမ္ဘဏ္ဍကကမ္မဋ္ဌာန်းဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။တိ၊ချီ၍ပြဦးအုံ့။ အာဝါ
သေ၊ကျောင်း၌။မေတ္တာဝိဟာရီ။မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသော၊ ဘိက္ခု။ဟောနှုံ
ကို၊သဗြဟ္မစာရီနှုံ။ သိတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဝိဟေသ၊ ချစ်အပ်သည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တေ နု၊ထိုကြောင့်။ ဖာသုကံ၊ချမ်းသာစွာ၊ အာသိစ္စ၊
ခိုက်တိုက်ထိပါးခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရတိ၊နေ၏။ ဒေဝတာသု၊နတ်တို့
၌။မေတ္တာဝိဟာရီ။ မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒေဝတာဟိ။ နတ်တို့
သည်၊ရှေ့ကြိုတဂေါဝိတော။ စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေအပ်သည်ဖြစ်၍။သုခံ။
ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ ဧကာဒေဓမဟာမတ္တာဒိသု၊ မင်း မင်း၏
အာမတ်ကြီးအစရှိသည်တို့၌။ မေတ္တာဝိဟာရီ။ မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသည်
ဖြစ်၍၊တေဟိ။ထိုမင်း မင်း၏အာမတ်အစရှိသည်တို့သည်။ မမာယိတော၊
ဖြတ်နှိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ။နေ၏။ ဂါမနိဂမာ
ဒိသု၊ရွာနိုဂုံးအစရှိသည်တို့၌၊မေတ္တာဝိဟာရီ၊မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ သမ္ဘဏ္ဍတိဂ္ဂါစရိယာဒိသု၊ အလုံးရုံဆွမ်းခံရာအရပ်အစရှိသည်တို့၌၊
မနုဿေသုတိ။ လူတို့သည်၊ သက္ကာတောဂရုကတော၊ ရိုသေလေးမြတ်အပ်
သည်ဖြစ်၍၊သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ဝိဟရတိ။နေ၏။မရဏာသတိဘာဝနာယ၊
မရဏာသတိဘာဝနာဖြင့်။ ဇီဝိတနိကန္တိ။ ဇီဝိတိန္ဒြေ၌ တပ်မက်ခြင်းကို၊
ပဟာယ၊ပယ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊မေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။
ယံပန၊အကြင်မရဏာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကား။ သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း။ ဟာရီ
တဗ္ဗံ၊ဆောင်အပ်၏၊စရိတာနုကူလေန၊စရိုက်အားလျော်သဖြင့်။ ဂတိတံ၊
ပဋိပဒါ၊ပ်၏။ ဒသာသုဘကသိဏာနုဿတိသု၊ အသုဘဆယ်ပါးကသိုဏ်း
ဆယ်ပါး၊အနုဿတိဆယ်ပါးတို့ကုန်၊ အညတရံ။ တပါးပါးသော။ တံ

ကမ္မဋ္ဌာန်။ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်းကောင်း၊စတုဓာတုဝဝတ္ထာန္တ။ လေးပါး သောဓာတ်တို့၏ အဖိုင်းအခြားကို လည်းကောင်း၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊အာဇ္ဇကာမာ၊ အစိုးအပွါးကိုအလိုရှိကုန်သော၊ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်း သားတို့သည်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍၊ဒသမ္မိ၊တကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ဝိသံဝိ၊ နှစ်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ တိံသံဝိ၊ သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ စတ္တာလီသံဝိ၊ လေးကျိပ်သောရဟန်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ပညာသံဝိ၊ ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း ကောင်း၊ သဋ္ဌိဝိ၊အရှေ့သောရဟန်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဧကေတာ၊ တေပါင်းတည်း၊ ဝသန္တာ၊နေကြကုန်လျက်၊ ကတိကဝတ္တံ၊ကတိကဝတ် ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဝိဟရန္တိ၊နေကြကုန်၏၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊တုဗျော၊သင် တို့သည်၊ဣဟ၊ဤဝန္ဒာ၊သူ့ကြွေးမြီတင်သောကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းပြုကုန် သည်၊နု၊မဟုတ်ကုန်၊ဘယန္တု၊ဘေးကိုကြောက်သောကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်၊နု၊မဟုတ်ကုန်၊ဇီဝိကာပဟေတု၊အသက်မွေးလိုသော ဌာ၊ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်။ နု၊မဟုတ်ကုန်၊ဒုက္ခာ၊ဝန္ဓိဆင်းရဲမှု၊ရေ၌ ကုကာမတာယ၊ လွတ်ခြင်းဌာနအလိုရှိသဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တုဗျော၊သင်တို့သည်၊ ဂမ နေ၊သွားဆဲကာလ၌၊ ဥပ္ပန္နကိလေသံ၊ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ ဂမနေယော ဝ၊သွားသောကာလ၌ပင်လျှင်၊နိဂ္ဂဏှထ၊နှိပ်လေကုန်၊ဌာနေ၊ရပ်သောကာ လ၌၊ဥပ္ပန္နကိလေသံ၊ ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ ဌာနေယေဝ၊ရပ်သောကာ လ၌ပင်လျှင်၊ နိဂ္ဂဏှထ၊နှိပ်လေကုန်၊နိသဇ္ဇာယ၊ထိုင်သောကာလ၌၊ ဥပ္ပန္နကိ လေသံ၊ ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ နိသဇ္ဇာယေဝ၊ ထိုင်သောကာလ၌ သာလျှင်၊နိဂ္ဂဏှထ၊နှိပ်လေကုန်၊သယနေ၊အိပ်သောကာလ၌၊ ဥပ္ပန္နကိလေ သံ၊ ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ သယနေဝ၊ အိပ်သော ကာလ၌သာလျှင်၊ နိဂ္ဂဏှထ၊ နှိပ်လေကုန်၊ဣတိ၎ေး၊ဤသို့၊ ကတိကဝတ္တံ၊ ကတိကဝတ်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဘိက္ခာစာရံ၊ဆွမ်းခံရှာသို့၊ဂစ္ဆန္တာ၊သွားကြကုန်သော၊တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အာဗုဿသာ ဥသာဘာ၊ဗုဒ္ဓ ဝဏ္ဏ ရေသု၊ ဥသဘသ ဒေ တဥသာ ဘ ဘဂါဝုတ်အခွဲအကြားတို့၌၊ ပါသာဏာ၊ ကျောက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ တာယ သညာယ၊ ထိုကျောက် အမှတ်ဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊မနသိကရောန္တာ ဝ၊နှလုံးသွင်းကုန်သည်ဖြစ်၍သာ လျှင်၊ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ကသိဏစိ၊အာရုံသောရဟန်းအား၊ ဂမနေ၊သွား

သောကာလဒ္ဓိ၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်၊ သစ္စာပြုဇွတ်၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ့၊တဏှာ၊ထိုအရဟတ္တမဂ်လျင်၊နံ၊ထိုကိလေသာကို၊ နိုင်ကျွေတိ၊နှိပ်ဖျက်၊တဏှာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊အသင်္ကြာနှောမတတ်နိုင်သောဟုန်းသည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ရပ်ဖျက်၊အဃ၊ထိုအခါ၌၊အသ၊ထိုဟုန်းဖျက်၊ ပဏ္ဍတော၊နောက်မှ၊ အာဂန္တွာပိ၊လိုက်သောဟုန်းသည်လည်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ရပ်ဖျက်၊သော၊ထိုကိလေသာ ဖြစ်သောဟုန်းသည်၊ အယံတိကျေ၊ ဤနောက်လိုက်ဟုန်းသည်၊ကုယ်၊သင်ဖျက်၊ဥပ္ပန္နဝိတက္ကံ၊ဖြစ်သောအကြံအစိုက်၊စာနာတိ၊သိဖျက်တော၊ သင်ဖျက်၊ ဝေဒံ၊ဤသို့သော ကိလေသာအကြံသည်၊ "အနုန္ဓဝိကံ၊ မလျော်မလျောက်ပတ်ဟူကို၊ဤသို့၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိစောဒိတွာ၊ တဘာနိစောဒနာ၌၊ ဝိပသဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ ဝဍ္ဎေတွာ၊ပွါး၍၊ တဏှေ၊ထိုအရဟတ္တမဂ်လျင်၊အရိယာဘူမိ၊အရိယာတို့ဖျက်အရာသို့၊ဩက္ကမတိ၊သက်ဖျက်၊ တဏှာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အသင်္ကြာနှော၊ မတတ်နိုင်သောဟုန်းသည်၊ နိသိဒတိ၊ထိုင်လေဖျက်၊ အဃ၊ထိုအခါ၌၊အသ၊ ထိုထိုင်သော ဟုန်းဖျက်၊ ပဏ္ဍတော၊ နောက်မှ၊ အာဂန္တွာပိ၊ လိုက်သောဟုန်းသည်လည်း၊ နိသိဒတိ၊ထိုင်ရလေဖျက်၊ဟူတိ၊ဤသို့၊နယော၊နည်းသည်၊သေ၊ယေဝနယော၊ ထိုခြေးနည်းနှင့်တူသည်သာလျင်တည်း၊အရိယာဘူမိ၊အရိယာတို့ဖျက်အရာသို့၊ဩက္ကမိတုံ၊ သက်အုံ့သောငှါ၊ အသင်္ကြာနှောပိ၊ မတတ်နိုင်သောဟုန်းသည်လည်း၊ တံကိလေသံ၊ထိုကိလေသာကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ခွါ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊မနသိကရောနှောဝ၊နှလုံးသွင်း၍သာလျင်၊ဝန္ဓတိ သွား၏၊ကမ္မဋ္ဌာနဝိပ္ပယုတ္တေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ကင်းသော၊ စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်၊ ပါဒံ၊ခြေကို၊ နဥ္ဇတိ၊မကျိစေ၊စေဥ္ဇတိ၊ အကယ်၍ခြေကိုချိမိလေအုံ့၊ပဋ္ဌိ နိဝတ္တိတွာ၊တဘန်ပြန်၍၊ ဝုရိမပဒေယော၊ ရှေးခြေချရာအရပ်ဖြစ်သာလျင်၊ ဌပေ၊ချပြန်ဖျက်၊ အာလိန္ဒကဝါသိ၊ အာလိန္ဒကအရပ်ဖြစ် သိတင်းသုံးသော၊ မဟာဗုဒ္ဓဒေဝတ္ထေရောစိယ၊ မဟာဗုဒ္ဓဒေဝမထေရ်ကဲ့သို့၊ ပဋ္ဌိနိဝတ္တိ တွာ၊တဘန်နောက်သို့ပြန်၍၊ဝုရိမပဒေယော၊ရှေးခြေချရာအရပ်ဖြစ်ပင်လျင်၊ ဌပေ၊ချသင့်ဖျက်၊ကိရ၊ အာဆင့်စကား၊ကြားဘူးသည်ကား၊ သော၊ထိုမဟာ ဗုဒ္ဓဒေဝမထေရ်သည်၊ကျွန်ုပ်သတိဝဿာနိ၊တဆဲ့ကိုးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဂတပစ္စာဂတဝတ္တံ၊အသွားဝတ်အပြန်ဝတ်ကို၊ပူရေနှောဝေ၊ဖြည့်၍သာ လျင်၊ဝိဟာသိ၊နေ၏၊ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း၊ အန္ဓကာရမဗ္ဗေ၊ ခမိုး အကြား၌၊ဝပ္ပနှောစ၊မျိုးမျိုးကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ မန္ဒနှောစ၊ရိပ်နယ် ကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ ကမ္မာနိ၊အမှုတို့ကို၊ ကရောနှော၊ပြုကုန်သည်ရှိ

သော်၊တထာ၊ထိုအမြင်းမြင့်၊ဂန္ဓာနှံ၊သွားသော၊ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ဒိသွား
မြင်ကြကုန်၍၊ အယ်ထေရော၊ဤမထေရ်သည်။ ဝုန်ပုန်း၊ အဘာနိတလဲလဲ၊
နိဝတ္ထိတ္ထား၊ပြန်၍။ ဂန္ဓာတိ၊သွားလေ၏။ ကိုံ နုခေါ။ အဘယ်သို့နည်း။ မဂ္ဂ
မုဒ္ဒေား၊ခရီးတည်းမှား၍လေသလော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ကိဋ္ဌ
ပမတ္တော၊ တစုံတခုမှေ့လျော့လေသလော၊ဣတိ၊ဤသို့။ သမုဋ္ဌပန်း၊ပြော
ဆိုကြကုန်၏။ သော၊ထိုမဟာဇုသဒေဝမထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုလူတို့ဆို
အပ်သောစကားကို၊အနာဒယိတ္ထား၊နှားမကြား၊ယောင်ပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနယုတ္တေ
နဝ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ယှဉ်သည်သာဖြစ်သော၊စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်။ သမဏာဝမ္မ
ရဟန်းတရား၊ကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်။ ဝိသတိဝဿ ဗန္ဓနေ
အနှစ်နှစ်ဆယ်၏ အတွင်း၌။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊
ရောက်၏။ အရဟတ္တပတ္တဒိဝသေ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောနေ့၌
လည်း။အသ၊ထိုမဟာဇုသဒေဝမထေရ်၏၊ စက်မနုကောဋိယံ၊စကြဝဠ
အစွန်း၌။ အဓိဝတ္ထာ၊စောင့်သော၊ဒေဝတာ၊နတ်သည်။ အဂ္ဂိလိတိ၊လက်
ချောင်းတို့ဖြင့်။ဒီပံ၊ဆီမီးကို၊ဥဇ္ဇာလေတွား၊တောက်စေ၍။ အဠ္ဠာဝိ၊ရေပ်၏
စတ္တာရော။ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးတို့
သည်လည်းကောင်း။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကောစ
သိကြားမင်းသည်လည်းကောင်း၊ဗြဟ္မသဟံပတိစ၊ သဟံပတိဗြဟ္မာမင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ပတိ၊ရှေးရှု၊ဥပဋ္ဌာနံ၊ခစားကိုင်းညွှတ်ခြင်းသို့။ အာ
ဂမံသု၊ရောက်လာကုန်၏၊ တတော၊ထိုနောင်၌။ သြဘာသံ၊အရောင်ကို၊
ဒိသွား၊မြင်ရ၍၊ဝနဝါသိကိသဏ္ဌော၊ ဝနဝါသိအရပ်၌နေသောတိသ
မ၊ထရ်သည်။ တံ၊ထိုမဟာဇုသဒေဝမထေရ်ကို၊ဒုတိယဒိဝသေ၊ ရှိစဉ်း
သောက်သောနေ့၌။ ပုန္ဓိ၊မေး၏၊ကိံ ဝုန္ဓိ။အဘယ်သို့မေးသနည်း။ ရတ္တိ
ဘာဝေ၊ညဉ့်အဘို့၌၊အာယသ္မတော၊အရှင်၏။ သန္တိကေ၊အထံ၌၊သြဘာ
သော။ ပြောင်ပြောင်တောက်သော အရောင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
သော၊သြဘာသော၊ထိုအရောင်သည်၊ကိံ သြဘာသော၊အဘယ်အရောင်
နည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုန္ဓိ၊မေး၏၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ဝိကျေပ၊မျှ,လွှင့်ခြင်း
ကို၊ကရောန္တော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊သြဘာသောနာမ။ ဒေါသော်မည်သည်
ကား။ ဒိပေါဘာသောပိ။ ဆီမီးရောင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မဏိ
သြဘာသောပိ။ ပဒီပြားကျောက်ရောင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိဧဝမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊အာဟာ၊ဆို၏။ သော၊ထိုဝနဝါ
သိတိဿမထေရ်သည်၊ဝုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရား၊တို့သည်၊ ပဋိဇာနာဒေထ၊ ဟုံ

လွမ်းလျှို့ ၅ကိ်လေကုန်၏ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ဟု သေသ၊ အာမနိ ဗဟုနော ကြောပြုမြဲ ဝါနှလုံးခွဲ ဖွဲ့ထားပါ၏ ဣတိ၊ ဤသို့ ပဋိဇာနိတွာ၊ ဝန်ခံပြီး၍ တမတ္တံ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလေ၏။

ကာဠဝလ္လိမဏ္ဍပဝါသိ၊ ကာဠဝလ္လိမဏ္ဍပအရပ်၌ သိတင်းသုံးသော၊ မဟာနာဂတ္ထေရောဝိယ စ၊ မဟာနာဂမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ဂတပစ္စာဂတ ဝတ္တံ။ အသွားဝတ်အပြန်ဝတ်ကို၊ ပူရေတဗ္ဗံ၊ ဖြည့်အပ်၏။ ကိုယ်၊ အမောင့် စကားကြားဘူးသည်ကား၊ သော၊ ထိုမဟာနာဂမထေရ်သည်၊ ဂတပစ္စာဂတ ဝတ္တံ၊ အသွားဝတ်အပြန်ဝတ်ကို၊ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်သည်ရှိသော်၊ ပဌမံ ရှေးဦးစွာ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား အား၊ မဟာပဓာနံ၊ မြတ်သော ဒုက္ခရ စရိယာ အကျင့်တော်ကို၊ ပူဗေဒိတိ၊ ပါ ပူဗေ၏ ဟု၊ သတ္တဝ သာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဒ္ဝာနုစက်မမေဝ၊ ရေပ်ခြင်းစက်ကြီးသွားခြင်းကို သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာ တိ၊ ဆောက်တည်၏၊ ဝုန၊ တဘာနိ၊ သော ဒ္ဓသဝ သာနိ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်တို့ ပတ်လုံး၊ ဂတပစ္စာဂတ ဝတ္တံ၊ အသွားဝတ်အပြန်ဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏ အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကမ္မဋ္ဌာ နုယုတ္တောနေ ဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ယှဉ်သည်သာ ဖြစ်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ ဥဒ္ဓရေန္တော၊ မြှောက်၊ ဝိယ ဟတ္ထေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကင်းသော စိတ်ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓတော၊ မြှောက်ပြီသည်ရှိသော်၊ ပဌိဝေ ဝတ္တေန္တော၊ တဘာနုပြုနှင့်၊ ဂါမသမီပံ၊ ရွာ၏အနီးသို့၊ ဂတ္တာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဂါဝိနု၊ နွားဖြစ်လေသလော၊ ပဗ္ဗဇိတောနု၊ ရဟန်းဖြစ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသင်္ကိယ ပဒေ သော၊ ဂုံ ရှာတွေးတောရာ အရပ်၌၊ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍၊ သံဝေဒါဒို၊ ဒုက္ခဋ္ဌိကို၊ ပါရ ပိတ္တာ၊ ရုံ၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ ဖိုက်၍၊ ဂါမဒ္ဒါရံ၊ ရွာတံခါးသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကဿ ကန္ဒရေ တော၊ လက်ကတိုးကြားမှ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍၊ ဂေဏ္ဍုသံ၊ ငုံသည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒါတုံ ဝါ၊ လှူအံ့သော ဘုရားလည်းကောင်း၊ ဝန္ဒိတုံ ဝါ၊ ရှိခိုးအံ့သော ဘုရားလည်းကောင်း၊ ဥပဂတော၊ အနီးသို့ ကပ်လာကုန်သော၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တုဏှီ၊ သင်ဒါယကာတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌာ ယုကာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ တိ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း ဟု၊ ဝစနမတ္တေနပိ၊ စကားဖြင့်ခါမျှ ဖြင့်လည်း၊ မေ၊ ငါ အား၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိက္ခေ ပေါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ လွင့်ပါးခြင်းသည်၊ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ မနသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ပါဝိသတိ၊ ဝင်လေ၏၊ နံ၊ ထိုမဟာနာဂ မထေရ်ကို၊ ဘဂ္ဂေ၊ အာရဉ်ဘုရား၊ အာဇ္ဇပန၊ ဤယနေ့သည်ကား၊ ကိံ၊ အာဘယ်

နေ့ပါနည်း။သတ္တမိ။ရုနစ်ရုက်မြောက်သောနေ့လော။ဥဒါဟု။ထိုသို့မဟုတ်။ အဋ္ဌမိ။ ရှစ်ရုက်မြောက်သောနေ့လော။ ဣတိ။ဤသို့။မနုဿာ။လူတို့သည်။ ဒိဝသံ။နေ့ကို။ဗျိုဝုန်ဆိုအံ့။ မေးကုန်၏။ ဥဒကံ။ရေကို။ ဂိလိတ္ဝာ။ မျိုလိုက်၍။ အာရောစေတိ။ ကြားလေ၏။ ဒိဝသဝုန္ဓကာ။ နေ့ကိုမေးကုန်သောသူတို့သည်။သစေနဟောန္တိ။ အကယ်၍ မရှိသည်ဖြစ်ကုန်အံ့။ နိက္ခမနဝေလာ ယနေ့ထွက်သောအခါ၌။ ဂါမဒ္ဒါရေ။ရွာတံခါး၌။နိမ္ဗုဟိတ္ဝာ။လုပ်ထွေး၍။ယာ ကိ။သွားဏေ။ ။

သိဟဠဒီပေယေဝ။ သိဟိုဠ်ကျွန်း၌ပင်လျှင်။ ကလမ္ဗတိတ္ထံ ဝိဟာရေ။ ကလမ္ဗတိတ္ထကျောင်း၌။ ဝသူပဂတာ။ ဝါသို့ကပ်ကုန်သော။ ပညာသ ဘိက္ခူ။ပြိယ။ငါးကျိပ်သောရဟန်းတို့ကဲ့သို့။ဝတ္ထုံ။ ဂတဝတ်ပစ္စာဂတဝတ် ကို။ပူရေတဗ္ဗံ။ဖြည့်အပ်၏။ကိရ။အာသင်္ခစကား။ကြားရဘူးသည်ကား။ဟေ။ ထိုငါးကျိပ်သောမထေရ်တို့သည်။ဝသူပနာယိကဥပေါသထဒိဝသေ။ဝါ ဆိုနေ့နီးလတ်သောဥပုသ်နေ့၌။ဝတ္ထုံ။ကတိကဝတ်ကို။အကံသု။ပြုကြကုန်၏ ကိ။ အကံသု။ အဘယ်သို့ပြုကြကုန်သနည်း။အရဟတ္တံ။အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အပတ္တာ။မရောက်ကုန်ဝဲသျက်။မယံ။ငါတို့သည်။အညမညံ။အချင်းချင်း။ နအာလပိသာမ။စကားမပြောကြကုန်အံ့။ဣတိ။ဤသို့။ ဝတ္ထုံ။ကတိကဝတ် ကို။အကံသု။ပြုကြကုန်၏။ ဂါ။မေ။ ဆွမ်းခံရှာ၌လည်း။ ဝိဏ္ဏာယ။ ဆွမ်း အလို့ငှါ။ပရိသန္တာ။ဝင်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ဂါမဒ္ဒါ။ရေ။ရွာတံခါး၌။ဥဒက ဂေဏ္ဍုသံ။ရေလုပ်ငုံသည်ကို။ ကတ္ဝာ။ပြု၍။ပရိသိံ။သူ။ဝင်ကြကုန်၏။ ဒိဝ သေ။နေ့အရေအတွက်ကို။ဝုဏ္ဏော။မေးအပ်သည်ရှိသော်။ဥဒကံ။ရေကို။ ဂိလိတ္ဝာ။မျိုး၍။ အာ။ရောစေသုံ။ကြားကြကုန်၏။ အဝုဏ္ဏော။မမေးသည် ရှိသော်။ဂါမဒ္ဒါ။ရေ။ရွာတံခါး၌။နိမ္ဗုဟိတ္ဝာ။လုပ်ထွေးခဲ့၍။ ဝိဟာရံ။ကျောင်း သို့။အာ။ဝံသု။လာခဲ့ကုန်၏။တတ္ထ။ထိုရှာ၌။မနုဿာ။လူတို့သည်။ နိမ္ဗုနဒ္ဓာ နံ။ရေလုပ်ထွေးရာအရပ်ကို။ ဒိသ္မာ။မြင်ရကုန်သော်။ အဇ္ဈ။ယနေ့။ ဇေတော။ တယောက်သောရဟန်းသည်။ အာ။ဝတော။လာ၏။ အဇ္ဈ။ယနေ့။ ဒွေ။နှစ် ယောက်သောရဟန်းတို့သည်။ အာ။ဝတာ။လာကုန်၏။ ဣတိ။အာဒိ။ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ ဇာနိံသု။သိကြကုန်၏။မနုဿာ။လူတို့သည်။ ဝေဠု။ဤသို့ လည်း။ စိန္တေသုံ။ကြံကြကုန်၏။ ကိံ ခေါ။အသို့နည်း။ ဇေတော။ ထိုအရှင် ကောင်းတို့သည်။ အမှေ။ဟော။ ငါတို့နှင့်သာသျှင်။ သဒ္ဓိံ။ အတူတကွ။ နသလ္လပန္တိ။စကားမပြောဘဲနေကုန်သလော။ဥဒါဟု။ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ အညမညံ။အချင်းချင်းလည်း။ နသလ္လပန္တိ။စကားမပြောဘဲနေလေကုန်

သလော။ အညှမညှံပိ။ အချင်းချင်းလည်း၊ ယဒိနုသလ္လပန္တိ၊ အကယ်၍ စကားမပြောကြကုန်သည်ဖြစ်အုံ့။ အဋ္ဌ၊ မရှေတိ၊ ဝိဝါဒဇာတာ၊ ငြင်းခုံခြင်းသဘောသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟန္ဒ၊ ယဒု၊ နောသံ ထိုအရှင်ကောင်းတို့ကို၊ အညှမညှံ၊ အချင်းချင်း၊ ခမာပေသသာမ။ သည်းခံစေကုန်အုံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသုံ။ ကြံကြကုန်၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံကြကုန်ပြီး၍။ သင်ဗျူ၊ ရှာသားတရုတို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ အဂမံသု၊ သွားကြကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊ ပညာသဘိက္ခူ၊ သု၊ ငါးကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဝဿံ၊ ဝါသို့၊ ဥပဂတော။ ကပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နေဘိက္ခူ၊ နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့ကို၊ ဧကောကာသေ။ တရုသောနေရာ၌၊ နာဒ္ဒသံသု၊ မမြင်ကုန်။ တတော၊ ထိုနောင်၌။ ကောသု၊ ထိုလူတို့ကို၎င်း၊ စက္ခုမာ။ ပညာမျက်စိနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ယောပုရိသော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဘော၊ အို အချင်းတို့၊ ကလဟကာရကာနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်သောသူတို့၏၊ သြကာသော၊ အရပ်သည်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုသမဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာသုတ်သင်ပြေပြစ်သော၊ စေတိယဂိဏံ၊ စေတီပြင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဗောဓိယဂိဏံ၊ ဗောဓိပြင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သုနိက္ခိတ္တာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်ကုန်သော၊ သမုဒ္ဓနိယော၊ ဝံပြုက်စည်းတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သုပဋ္ဌာ ဝိတံ၊ ကောင်းစွာဝည်ထားအပ်သော ပါနိယံ၊ သောက်ရေသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးဆောင်ရေသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တော၊ ထိုလူတို့သည်၊ တတောဝ၊ ထိုကျောင်းမှလျှင်၊ နိဝတ္တာ၊ ပြန်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အနေ္တ ဝါ ဝေယ ဝ၊ ဝါတွင်းသုံးလ၌ပင်လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရဘိတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်၍။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့ ပတ္တာ ရောက်ကုန်၍။ မဟာပဝါရဏာယ၊ မဟာပဝါရဏာနေ့၌၊ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏံ၊ ဝိသုद्ध ပဝါရဏာကို။ ပဝါရေသုံ၊ ပဝါရဏာပြုကြကုန်၏။ ဧဝံ ဣတိ သို့၊ ကာဠ ဝလ္လိမဏ္ဍပ ဝါသိ၊ ကာဠဝလ္လိမဏ္ဍပ ဒေဝရေ၌ သိတင်းသုံးသော။ မဟာနုဂဏ္ဌေ ရောဝိယ၊ မဟာနာဂမထေရ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကလမ္ဗတိတ္ထ ဝိဟာရေ၊ ကလမ္ဗတိတ္ထကျောင်း၌၊ ဝဿူပဂတ ဘိက္ခု ရိယ၊ ဝါသို့ကပ်သောငါးကျိပ်သောရဟန်းတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကမ္ဗဋ္ဌာနယုတ္တေ နေဝ၊ ကမ္ဗဋ္ဌာန်းနှင့်ယှဉ်သည်သာဖြစ်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ဥဒ္ဓ ရေန္တာ၊ မြှောက်သည်ဖြစ်၍။ ဂါမသာမီပံ၊ ရွာ၏အနီးသို့ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ ဥဒုက

ဝေလျှောသံ။ ရေလုပ်ငန်းသည်ကို၊ကတွေ၊ပြု၍၊ဝိဝိယော၊ ခရီးတို့ကို၊သလွန်ကျွေတွေ၊မှတ်၍၊ယဉ်ကျေး၊အကြင်အရေပ်ခို၊သုရာ၊သေါလျှောရတ္တာဒယောဝါ၊သေသောက်ကြွေး အစရှိသည်တို့သည်၊လည်းကောင်း။ ကလဟကာရကာဝါ။ အငြင်းအခုံပြုသောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ စလွှာဟတ္ထိအသာဒယောဝါ၊ကြမ်းတမ်းသော ဆင်မြင်းအစရှိသည်တို့သည် လည်းကောင်း။ နတ္ထိနသန္တိ၊မရှိကုန်၊တံဝိထိ၊ထိုခရီးထို၊ပန္နိပဒ္ဓတိ၊သွား၏။ တတ္ထစ၊ထိုအရေပ်ခို လည်း။ ဝိဇ္ဇာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊စရမာနော၊သွားသောရဟန်းသည်၊ကုဋိ တာကုရိတော၊အသော်တလျင်၊ဧကေန၊လျင်စွာဖြင့်၊နဂ္ဃတိ၊မသွား သင့်၊ ဧကေန၊ လျင်လျားသဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇာပါတိက ရုတက်နှာမ၊ ဝိဇ္ဇာပါတ်ရုတင် သောကိတည်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဝိသမတူမိတာဂဗဟုတ်၊မညီညွှတ် သောမြေအရေပ်သို့ ရောက်သော၊ဥဒကာဘရိတသကဋမိဝ၊ ရေဖြင့်ပြည့် သောလှည်းကဲ့သို့၊နိစ္စလော၊မတုန်လှုပ်သည်၊ဟုတွေ၊ဖြစ်၍၊ ဂဠ္ဆတိ၊သွား ၏။အနုဃာရုံ၊ အိမ်စဉ့်အာတိုင်း၊ ပဝိဋ္ဌော၊ဝင်သည်ရှိသော်လည်း၊ ဒါဝုကာမံဝါ၊လှူခြင်းဌာ အလိုရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အဒါဝုကာမံဝါ၊လှူခြင်းဌာ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊သလွန်ကျွေတွေ၊မှတ်၍၊ တဒနုရူပံ။ ထိုနှင့်လျော်သော၊ ကာလံ၊ကာလကို၊ အာဂမေန္တော၊ ငံ့လင့် သည်ဖြစ်၍၊ဘိက္ခံ၊ဆွမ်းကို၊ဂဟေတွေ၊ယူ၍၊ပတိရူပေ၊သင့်တင့်လျောက် ပတ်သော၊ဩကာသေ၊အရပ်ခို၊နိသိဒိတွေ၊ထိုင်၍၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရောန္တော၊နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊အာဟာရေ၊အာဟာရတို့၊ပဋိကူ လသညံ၊စက်ဆုပ်ဖွယ်ဟူသောအမှတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွေ၊ဖြစ်စေ၍၊ အကျွဲ့ဟူ၊ဇုန်ဝကာလေပနုဝတ္တွမ်သူပမဝသေန၊ ဝင်ရိုးကျိုးအံ့သည်ကဲ့ရည် ၍လှည်းစာထိုးသောဥပမာ အနာကိုလိမ်းကျံသောဆေးဥပမာ ပိဏ္ဍသား ၏အသားကို စားမိသော ဥပမာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင် သည်ဖြစ်၍၊ ဒဝါယ၊ကိလေသာဖြင့်ရှိုးတူးအံ့သောဌာ၊ နပဋိသေဝါမိ၊ငါ မမှီဝဲ။မဒါယ၊ကိလေသာတည်းဟူသောမာနယစ်ခြင်းဌာ၊ နပဋိသေဝါမိ၊ ငါမမှီဝဲ။(ပ)၊ဣတိ၊ဤသို့အစရှိသော၊အဋ္ဌင်သမ္ပန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊အာဟာရံ။အာဟာရကို၊အာဟာရေတိ၊ဆောင်၏၊ဘုတ္တာဝိစ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော်ကား၊ဥဒကာကိစ္စံ၊ သောက်ရေကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊မုဟုတ္တံ၊အတန်ငယ်၊ဘတ္တကိလမထံ၊ဆွမ်းကြောင့်ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်းကို ပဋိပ္ပဿမ္ဘေတွေ၊ငြိမ်းစေ၍၊ယတာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ပုရေဘတ္တံ၊နံနက် အာခါ၌၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရောတိ၊နှလုံးသွင်း၏၊ ဧကံတဝ်ထာ၊

ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ပန္ဆာဘဏ္ဍာ၊ညီချမ်းအခါ၌လည်းကောင်း၊ ဝုရိမယာမ၊ ညဦးယာမ၌ လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမယာမ၊ သန်းခေါင်ယာမ်၌ လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမယာမ၊ရိုးသားသောက်ယာမ်၌ လည်းကောင်း၊ကမ္ဘာနှုန်း၊ ကမ္ဘာနှုန်းကို၊ မနုသိကရောတိ၊နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု၏၊အယံ၊ဤရဟန်းကို၊ ဟရတိ၊ဝေ၊သွားသောကာလ၌လည်းဆောင်၏၊ ပစ္စာဟရတိ၊ပြန်သောကာလ၌လည်းဆောင်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ဟရတော ပစ္စာဟရတံ၊ အသွားအပြန် ဆောင်အပ်သော၊ ဝေဝံတ္တံ၊ ဤကျင့်ဝတ်တရား၊ကို၊ဂတပစ္စာဂတဝတ္တန္တိ၊ဂတဝတ်ပစ္စာဂတဝတ်ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ဟုဧရေ၊ကြောက်ဖြည့်သော၊ဝုဋ္ဌိ(လ်)သည်၊ဥပနိဿယသမ္ပန္နော ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ယဒိဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ၊ပဌမဝယေ ၊ ပဌမအရွယ်၌ပင်လျှင်၊အရဟတ္တံ၊ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ပါပုဏာတိ၊ရောက်၏၊ ပဌမဝယော၊ ပဌမအရွယ်၌၊ နောစေပါပုဏာတိ၊အကယ်၍ မရောက်သည်ဖြစ်အုံ၊ အထ၊ထိုနောင်မှ၊ မဇ္ဈိမဝယော၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့ ပါပုဏာတိ၊ရောက်၏၊ မဇ္ဈိမဝယော၊မဇ္ဈိမအရွယ်၌၊ နောစေပါပုဏာတိ၊ အကယ်၍ မ၊ရောက်သည်ဖြစ်အုံ၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ မရုဏသမယော၊ သေခါနီး၊ကာလ၌၊ အရဟတ္တံ၊ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့ ပါပုဏာတိ၊ရောက်၏၊မရုဏသမယော၊သေခါနီး၊ကာလ၌၊ နောစေပါပုဏာတိ၊ အကယ်၍မရောက်သည်ဖြစ်အုံ၊အထ၊ထိုနောင်မှ၊ ဒေဝဒူတ္တော၊နတ်သား သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အရဟတ္တံ၊ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့ ပါပုဏာတိ၊ရောက်၏၊ ဒေဝဒူတ္တော၊ နတ်သား၊သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နောစေပါပုဏာတိ၊ အကယ်၍မရောက်သည်ဖြစ်အုံ၊အထ၊ထိုသို့မရောက်သည်ရှိသော်၊ ပဋ္ဌေ ကဗုဒ္ဓေ၊ပဋ္ဌေကဗုဒ္ဓါသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ပဋ္ဌေ ကဗုဒ္ဓေ၊ပဋ္ဌေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နောစေပရိနိဗ္ဗာယိ၊အကယ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုသည်ဖြစ်အုံ၊ အထ၊ထိုသို့မပြုသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါနုံ၊ဘုရား၏ ၏၊သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ခိပ္ပါဘိညော၊ခိပ္ပါဘိညဝုဋ္ဌိ(လ်)သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သေယျထာပိ၊ဥပမာသော်ကား၊ ဗာဟိယော၊ဗာဟိယအမည် ရှိသော၊ထေရောယထာ၊မထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ မဟာပညောဝါ၊ကြီးသော ပညာရှိသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သေယျထာပိ၊ဥပမာသော်ကား၊သာ ရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိသော၊ ထေရောယထာ၊ မထေရ်ကဲ့သို့ လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ အယံပနပဋ္ဌေကဗောဓိသတ္တော၊ ဤပဋ္ဌေကဗုဒ္ဓါအလောင်းသည်၊ ကာသ

ပဿဒ္ဓိဝဂ်ဝတော။ကသိဏပရြတ်စွာတုရားတို့၏ သာသနေ၊သာသနာတော်
၌ပဗ္ဗဇိတ္တွာ၊ရဟန်းပြု၍ အာရညိကော၊အာရညကင်ရတင်ဆောက်တည်
သည်၊ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍ ဝိသတိဝဿသဟဿာနိ၊အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်
လုံး၊ ဂတပစ္စာဂတဝတ္တံ၊ ဂတဝတ်ပစ္စာဂတဝတ်ကို၊ ပူရေတ္တွာ၊ဖြည့်၍၊
ကာလံကတ္တွာ၊ရုတေလသော်၊ကာမာဝစရဒေဝလောကေ၊ကာမာဝစရ
နတ်ပြည်၌၊ဥပပဇ္ဇိ၊ဖြစ်လေ၏၊တစေား၊ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စဝိတ္တွာ၊ရုတေလ
၍၊ ဗာရာဏသိရညော၊ ဗာရာဏသိမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရား
ကြီး၏၊ကုစ္ဆိယှိ၊ဝမ်း၌၊ပဋိသန္ဓိ၊ပဋိသန္ဓေကို၊အဂ္ဂဟေသိ၊ယူလေ၏၊ကုသ
လာ၊လိမ္မာကုန်သော၊ ဒုတ္ထိယော၊မိန်းမတို့သည်၊ တဒဟေဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်
လျှင်၊ဂ ဗ္ဘ သဏ္ဌာနံ၊ကိုယ်ဝန်တည်ကြောင်းကို၊ဇာနန္တိ၊သိကုန်၏၊ သာစ၊
ထိုမိဖုရားသည်လည်း၊ တာသံ၊ထိုလိမ္မာသောမိန်းမတို့တွင်၊အညတရော၊
တယောက်သောမိန်းမသည်၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သောပိ၊ဤမိဖုရားကြီးသည်လည်း၊တံဂ ဗ္ဘ ပတိဋ္ဌာနံ၊
ထိုကိုယ်ဝန်တည်သောအကြောင်းကို၊ ဥညောမင်းအား၊ နိဝေဒေသိ၊သိ
စေ၏၊ သော၊ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဓမ္မတာ၊သဘောတည်း၊ ပုဗ္ဗဝေ
ဘုန်းရှိသော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါသည်၊ ဂဗ္ဘေ၊ဝမ်းတို့ကို၌၊ ဥပပန္နေ၊ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ မာတုဂါမော၊မာတုဂါမသည်၊ ဂ ဗ္ဘ ပရိဟာရံ၊ ကိုယ်ဝန်
အစောင့်အရှောက်ကို၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊လာတိ၊ရ၏၊ တာသ္မာ၊ထို
ကြောင့်၊ရာဇာ၊ဗာရာဏသိမင်းသည်၊ တသ္မာ၊ထိုမိဖုရားကြီးအား၊ဂ ဗ္ဘ
ပရိဟာရံ၊ကိုယ်ဝန်အစောင့်အရှောက်ကို၊ အဒါသိ၊ပေး၏၊ သာ၊ထိုဖုရား
သည်၊တစေား၊ထိုအခါမှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊အစ္ဆုဏ္ဍံ၊အလွန်ပူသော၊ကိုဋ္ဌ၊တစုံ
တခုသောအစား၊အသောက်ကို၊အဇ္ဇေါဟာရိတုံ၊မျိုခြင်းငှါ၊နလာတိ၊မရ
အတိသိတံ၊အလွန်အေးသောအစာကို၊အဇ္ဇေါဟာရိတုံ၊မျိုခြင်းငှါ၊ နလာ
တိ၊မရ၊အတိအမ္ဗိလံ၊အလွန်ချဉ်သောအစာကို၊အဇ္ဇေါဟာရိတုံ၊မျိုခြင်းငှါ
နလတိ၊မရ၊အတိလောဏံ၊အလွန်ငံသောအစာကို၊အဇ္ဇေါဟာရိတုံ၊မျိုခြင်း
ငှါ၊နလတိ၊မရ၊ အတိကဋုကံ၊အလွန်စပ်သောအစာကို၊ အဇ္ဇေါဟာရိတုံ၊
မျိုခြင်းငှါ၊နလာတိ၊မရ၊အတိတိတ္တကံ၊အလွန်ခါးသောအစာကို၊အဇ္ဇေါ
ဟာရိတုံ၊မျိုခြင်းငှါ၊ နလကတိ၊မရ၊အစ္ဆုဏ္ဍော၊အလွန်ပူသောအစာကို၊ မာ
တရာ၊အမိသည်၊ အဇ္ဇေါဟဒေ၊မျိုအပ်သည်ရှိသော်၊ဂ ဗ္ဘ သဏ္ဌာ
အား၊လောဟကုန်ဝါသောဝိယ၊လောဟကုန်ငရဲ၌နေရသကဲ့သို့၊ ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊အတိသိတော၊အလွန်အေးသောအစာကို၊မာတရာ၊မိခင်သည်၊

အဗ္ဗောဟာရေ။ မျိုအပ်သည်ရှိသော်၊ လောကန္တရိကဝါသောဝိယ၊လော
ကန္တရိကာငရဲ၌ နေရသကဲ့သို့၊ ဟောကိ၊ဖြစ်၏၊အစ္စမ္ဘိလလောဟကဋ္ဌက
တိတ္ထကေသု၊ အလွန်ချဉ်သောအလွန်ငံသောအလွန်စပ်သော အလွန်ခါး
သောအစာတို့ကို၊ဘုတ္တေသု၊စားအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊သင်္ဃနေ၊ဝေးငယ်
ဖြင့်၊ဖာလေတွာ၊ခွဲ၍၊ အမ္ဘိလာဒိကို၊ချဉ်ရည်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သိတ္တာနိ
ဝိယ၊ သွန်းကုန်တိုသကဲ့သို့။ ဝ ဣ သေယျကသ၊အမိဝမ်းခွဲ ပဋိသန္ဓေနေ
သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဂ်ါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်၊ တိဗ္ဗဝေဒနာနိ၊ ထက်
သောနာကျင်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊အတိစက်မနဒ္ဓာနုနိသဇ္ဇ
နသယနတောပိ၊အလွန်သွားမိခြင်းရပ်မိခြင်းထိုင်မိခြင်းအိပ်မိခြင်းမှလည်း
နှံ၊ထိုမိဖုရားကြီးကို၊နိဝါရေန္တိ၊တားဖြစ်ကုန်၏၊ ကုန္ဓိဂတာ၊အမိဝမ်း
ခွဲပဋိသန္ဓေနေသောသူငယ်အား၊သဠလနုဒကွံ၊ထိုမှဤမြေခြင်းကြောင့်ဖြစ်
သောဆင်းရဲသည်၊မာဒေဟာသိတိ၊မဖြစ်စေလင့်ဟု၊နိဝါရေန္တိ၊ဖြစ်ကုန်
၏၊မုဒုကတ္ထရေဏာတာယ၊ နူးညံ့သောအခင်းဖြင့် ခင်းအပ်သော၊ ဘူမိယံ
ဖြေ၌၊ စက်မနှာဒိနမတ္ထာယ၊စက်ကြီသွားခြင်းအစရှိသည်ကိုအလိုရှိသဖြင့်၊
ကာတုံ၊ပြုအံ့သောငှါ၊ လာဘတိ၊ရ၏၊ဝဏ္ဏဂန္ဓာဒိသမ္ပန္နံ၊အဆင်းအနံ့အစရှိ
သည်နှင့်ပြည့်စုံသော၊သာရုသပ္ပါယံ၊ကောင်းမြန်လျောက်ပတ်သော၊ အန္ဓ
ပါနံ၊ထမင်းအမျှော်ကို၊လာဘတိ၊ရ၏၊ ပရိဂ္ဂဟေတ္ဝာဝ၊ ပိုက်မ၍သာလျှင်
နှံ၊ ထိုမိဖုရားကြီးကို၊ စက်မာပေန္တိ၊ စက်ကြီသွားစေကုန်၏၊ နိသိဒါပေန္တိ၊
ထိုင်နေစေကုန်၏၊ ဝုဋ္ဌာပေန္တိ၊တစေကုန်၏၊ သာ၊ထိုဖုရားကြီးသည်၊ဧဝံ
ဤသို့၊ ပရိစာရိယမာနာ၊ တင့်တယ်စမ္ဘယ်လျက်၊ဝ ဣ ပရိပါကကာလေ
ကိုယ်ဝန်ရင့်သော ကာလ၌၊ သုတိစာရံ၊သားမွှားရာအိမ်သို့၊ ပဝိသိတ္ဝာ
ဝင်၍၊ပစ္ဆာ၊သသမယေ၊ဇိုလမ်းသောက်ထ၌၊ စမ္ဘကတောလမဒ္ဒိတမနောသိ
လာဝိဏ္ဍိသဒိသံ၊စကားသီးဆိုဖြင့်နှယ်အပ်သောခြင်းသိလာခဲအစရှိသည်
နှင့်တူသော၊ ဥညုဝုညု လက္ခဏူပေတံ၊ ဘုန်းလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော
ဝုတ္ထံ၊သားကို၊ဝိဇာယိ၊ဘွားရ၏၊ တတောဝ၊ထိုသားဘွားပြီးသည်နောက်မှ
ပဋ္ဌမဒိဝသေ၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အလက်တပဒိုယတ္တံ၊ တန်ဆော
ဆင်ခြင်းနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ကုမာရံ၊သတ္တိသားကို၊ရညော၊အာဘမင်းအား၊
ဒသေသုံ၊ပြကုန်၏၊ဂုဏေ၊ဗာရာဏသိမင်းသည်၊တုဋ္ဌော၊နှစ်သက်သည်
ဖြစ်၍၊ဆသဋ္ဌိယာဝေတိ၊ ခြောက်ဆဲ့ခြောက်ယောက်သော နွားထိန်းတို့
ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊လုပ်ကျွေးစေ၏၊ သော၊ထိုအလောင်းမင်း သားသည်
သဗ္ဗသမ္ဘတ္တိယာ၊အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ဖြင့်၊ ဝဍ္ဎမာနော၊ကြီး

ပွါးသည်ဖြစ်၍။ နှစ်ရှည်သော၀၊ ကာလမကြာမြင့်မီလျှင်၊ ဝိညာဏ်။ သိကြား လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့ပါပုဏ္ဏား၊ရောက်၏။သောဌသ၀ သူဋ္ဌေသိကမေ၀၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက်သောအရွယ်ရှိသည်သာလျှင်၊သမာန်ဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ ရာဇာ၊ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ရုဇ္ဇေ၊မင်း၏အဖြစ်၌၊ အာဘိသိဒ္ဓိ၊ အာဘိသိက်သွန်း၍ မင်းမြှောက်၏။ အသ၊ထိုအလောင်းမင်း သားအား၊ဝိ၀ိဓနာဒူကာနိ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော ကရဏသည် တို့ကို၊ ဥပဒ္ဒါပေသိ။ လုပ်ကျွေး ပျော်ရွှင်စေ၏၊ ရာဇဝုတ္တော၊ မင်းသား သည်။ အာဘိသိတ္တော၊ အာဘိသိက်သွန်းပြီး သည်ဖြစ်၍။ ရုဇ္ဇံ၊မင်းအဖြစ် ကို၊ ကာရေသိ၊ပြု၏။ နာမေန၊အမည်အားဖြင့်၊ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ဗြဟ္မဒတ်မင်း မည်၏။ သကလဇမ္ဗုဒီပေ၊ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်းအလုံး၌၊ ဝိသတိနဂရသဟဿေ သု၊နှစ်သောင်းသောမြို့တို့၌။ရုဇ္ဇံ၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေသိ၊ပြု၏။ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦးစွာသောကာလ၌၊ဇမ္ဗုဒီပေ၊ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်း၌၊စတုရာသီ တိနဂရသဟဿာနိ၊ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောမြို့တို့သည်၊အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ၊ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော မြို့တို့သည်၊ ပရိဟာ ယန္တာနိ၊ယုတ်လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ စတ္တာလီသနဂရသဟဿာနိ၊လေး သောင်းသောမြို့တို့သည်။အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။သဗ္ဗပရိဟာနကာလေပန၊ အလုံးစုံယုတ်လျော့သော ကာလ၌ကား။ ဝိသတိနဂရသဟဿာနိ၊ နှစ် သောင်းသော မြို့တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အယဉ္စဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဤ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗပရိဟာနကာလေပန၊အလုံးစုံယုတ်လျော့ သောကာလ၌ကား၊ ဥပဒ္ဓိ၊ဖြစ်၏။ တေနသမယေန၊ထိုအခါ၌။ အာသ၊ထို မင်းသားအား၊ ဝိသတိနဂရသဟဿာနိ၊နှစ်သောင်းသော မြို့တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိသတိပါသာဒ သဟဿာနိ။ နှစ်သောင်းသော ပြာသာဒ်တို့သည်လည်း၊ကောင်း။ ဝိသတိဟတ္ထိသဟဿာနိ၊ နှစ်သောင်း သောဆင်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ဝိသတိအာသသသဟဿာနိ၊နှစ်သောင်း သောမြင်းတို့သည်ထည်း၊ကောင်း။ ဝိသတိရထသဟဿာနိ၊နှစ်သောင်း သောရထားတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ဝိသတိပတ္တိသဟဿာနိ၊နှစ်သောင်း သောခြေသည်တို့သည် လည်း၊ကောင်း။ ဝိသတိဓုတ္တိသဟဿာနိ၊ နှစ် သောင်းသော မိန်းမတို့သည် လည်း၊ကောင်း၊ ဩရောဓာ၊ မောင်းမတို့ သည်လည်း၊ကောင်း၊ နာဠုကိတ္တိယောစ၊ကရဏသည်မိန်းမတို့သည်လည်း ကောင်း။ ဝိသတိအမစ္စာသဟဿာနိ၊ နှစ်သောင်းသော အမတ်တို့သည် လည်း၊ကောင်း၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊မဟာ

ရဏ္ဍီ၊ မြတ်သောမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာဒုယမာနောဝေ၊ ပြွန်ဆဲပြုစဉ်ပင်လျှင်၊ ကသိဏပရိကမ္မ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ပဋ္ဌမဈာနိညာယောစ၊ ငါးပါးသောအဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယောစ၊ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ဖြစ်စေ၏၊အဘိသိတ္တ ရညာနာမ၊ ဒေဝိသိက်သွန်းသောမင်းမည်သည်ကား၊ အဝသံ၊ မရွတ်၊ အဋ္ဌကရေဏော၊တရားဆုံးဖြတ်ရာသဘင်၌၊ယဿာပန၊အကြင်ကြောင့်ကား၊ နိသိနိတဗ္ဗံ၊နေရာ၏၊ တဿာ၊ထိုကြောင့်၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ ပဝေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ဘုဇ္ဇိတ္ဝာ၊စားသောက်၍၊ ဝိနိစ္ဆယဌာနေ၊တရားဆုံးဖြတ်ရာသဘင်၌၊နိသိနိ၊နေ၏၊တတ္ထ၊ ထိုတရားသဘင်၌၊ ဥစ္စာသန္ဓံ၊ဖြင့်သော အာသံကို၊ မဟာသန္ဓံ၊ကျယ်သောအာသံကို၊ အကံသု၊ပြုကြကုန်၏၊သော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ အယံသဒ္ဒေါ၊ဤပြင်းပြသောအာသံကို၊ သမာပတ္တိ ယာ၊သမာပတ်၏၊ ဥပဋ္ဌိလေသောတိ၊ညစ်နွမ်းသော အသံတည်းဟု၊ပါ သာဒတလံ၊ အထက်ပြာသာဒ်အပြင်သို့၊အဘိရုဟိတ္ဝာ၊တက်၍၊ သမာ ပတ္တိ်၊သမာပတ်ကို၊ အပ္ပေမိဟိ၊ဝင်စားခဲ့ဟု၊ နိသိန္နော၊ နေထိုင်သည်ရှိ သော်၊အပ္ပေတုံ၊ဝင်စားခဲ့သောဌာ၊နာသ၊ကို၊မတတ်နိုင်လေ၊ဇွေ့ပိကျွေပေ နှ၊မင်း၏အဖြစ်ဌာ၌လွင့်ခြင်းကြောင့်၊သမာပတ္တိပရိဟီနာ၊သမာပတ်မှယုတ် ခဲ့၏၊တဝေတာ၊ ထိုနောင်မှ၊ စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံ သနည်း၊ ကိံ၊အသို့နည်း၊ ရဏ္ဍီ၊မင်း၏အဖြစ်သည်၊ ဝရုံ၊မြတ်မည်လော၊ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ သမဏာဝေ္ဍာ၊ရဟန်းတရားသည်၊ ဝရော၊ မြတ်မည်လော၊ဟူတိ၊ဤသို့၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊တဝေတာ၊ထိုနောင်မှ၊ ရဏ္ဍာသုခံ၊ မင်း၏ ချမ်းသာသည်၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သာတည်း၊ အနေကာဒီနဝံ၊ တပါးမကများသောအပြစ်ရှိ၏၊ သမဏာဝေ္ဍာသုခံပန၊ ရဟန်းတရား၏ ချမ်း သာခြင်းသည်ကား၊ ဝိဝုလဠာ၊ ပြန့်လည်းပြန့်ပြော၏၊ အနေကာနိသံသဠာ၊ တပါးမက များစွာသော အကျိုးဆက်လည်းရှိ၏၊ ဥတ္တမ ပုရိသသော ဝိ တဠာ၊ ယောကျား ဖြတ်တို့သည်လည်း ဒိဝဝေါသမှအစ၏၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တာ၊သိ၍၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ အမစ္စံ၊အမတ်ကို၊အာဏာ ပေသိ၊စေလိုက်၏၊ ဟူမံ ရဏ္ဍီ၊ဤမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ဝမ္မေန၊တရားနှင့်၊ သမေ နှ၊ညီသဖြင့်၊ တွံ၊သင်သည်၊ အနုသာသ၊ သွန်သင်ဆုံးမ ရဲစ်လော၊ ခေါ်၊ စင်စစ်၊ အမ္မကာရံ၊ တရားနှင့်မလျော်သော အမှုကိုပြုခြင်းကို၊ မာအာ ကာသိ၊မပြုလေလင့်၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဆိုပြီး၍၊သမ္ဘံ၊အလုံးစုံကို၊ နိယျာ ဒေတ္ဝာ၊ဆောင်နှင်းပြီး၍၊ပါသာဒံ၊ပြာသာဒ်ထက်သို့၊အဘိရုဟိတ္ဝာ၊ထက်

၍။သမာပတ္တိသုခေန။ သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ဝိဟာရတိ၊နေ၏။ မုခဝေါဝနဒန္တကဋ္ဌဒါယကာဘတ္တနိဟာရေ၊ဏာဒိတိ။ မျက်နှာသစ်ရေ တံပွေးသောသူ ထမင်းဆောင်သောသူ အစရှိသည်တို့မှ၊အညတြဌပေတွာ။ကြဉ်ထား၍။ ကောစိ။တစုံတယောက်သောသူသည်၊ဥပသက်မိတုံ၊ ချဉ်းကပ်အံ့သော ဌာ၊နလဘတိ၊ မရလေ။တစောဝ၊ထိုနောင်မှ၊ အဋ္ဌမာသမတ္တေ၊လခွဲကာလ အတိုင်းအရည်သည်၊ ဝိတိက္ကန္တေ၊လွန်သည်ရှိသော်၊ မဟာသီ၊ ဝိဟုရာ၊ သည်၊ဝုဏ္ဏိ၊မေး၏။ ကိ'ဝုဏ္ဏိ။အဘယ်သို့မေးသနည်း၊ ရာဇာ၊ သခင်မင်း ကြီးသည်၊ ဥယျာနဂမနဗလဒဿနနိဿိတာဒိသု။ ဥယျာဉ်သို့ သွားခြင်း ဗိုလ်အပေါင်းကိုကြည့်ရှုခြင်းကဲကဲ့သည်မတို့ကိုကြည့်ရှုခြင်းအစရှိသည် တို့တွင်၊ကဏ္ဍဝီ၊တစုံတခု၌၊ နဒီသာတိ၊မဖြင်၊ ကုဟိ'။အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတောဝ၊သွားလေသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုဏ္ဏိ၊မေး၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ထိုမိဖုရား အား။ တမဏ္ဍိ၊ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသုံ၊ကြားကုန်၏။ သာ၊ထို မိဖုရားသည်၊အမဠ္ဠသာ၊အမတ်အား၊ဒူတံ၊တမန်ကို၊ ပါဟေသိ၊စေလွှတ် ၏၊ကိ'ပါ၊ဟေသိ၊အဘယ်သို့စေလွှတ်သနည်း၊ရေဇွေ့မင်း၏အဖြစ်၌၊ပဋိဗ္ဗ ဘေ၊ဝန်ခံသည်ရှိသော်၊ အဟံပိ၊ငါ့ကိုလည်း၊ ပဋိဗ္ဗတာ၊ မယားပြုအံ့ဟု ဝန်ခံအပ်သည်၊ဟောမိ၊ဖြစ်၏၊တေ့။လာလတ္တံ့၊မယား၊ငါနှင့်၊ သဒ္ဓိ'၊အတူ တကွ၊ သံဝါသံ။ပေါင်းပေါ်ခြင်းကို။ကပ္ပေတု၊ပြုလေး၊ဣတိ။ ဤသို့။ ဒူတံ။ တမန်ကို၊ ပါဟေသိ။စေလွှတ်၏။သော၊ထိုအမတ်သည်၊ တစောဝ၊ထိုသို့ စေခြင်းကြောင့်၊ကဏ္ဌံ၊နားကို၊ထက္ကေတွာ၊ ပိတ်၍။ ဧတံ၊ဤစကားသည်၊ အဝစနီယံ၊မဆိုအပ်သော စကားတည်း။ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍၊ပဋိက္ခိပိ၊ပယ် ၏၊ သာ၊ထိုမိဖုရားသည်၊ ဝုန၊တဘာန်။ ဒ္ဒိတိက္ခတ္တုံ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်၊ ပေသေဘွာ၊စေလွှတ်၍၊အနိဿိယမာနံ။ အလိုမတူသည်ကို၊တဇ္ဇာပေသိ၊ ခြိမ်းချောက်စေ၏။ ကိ'တဇ္ဇာပေသိ၊ အဘယ်သို့ ခြိမ်းချောက်စေသနည်း။ တံ'၊သင်အမတ်သည်။မေ၊ငါ့အား။ ဘရိယဘာဝံ၊မယား၏အဖြစ်ကို၊ယဒိနု ကရောတိ၊ အဂယ်၍ မပြုအံ့။ တေနာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ တေ၊ သင် အား၊ဌာနာ၊ အဌာဌာနမှ၊စာ၊ဝေမိ။ ရွှေ့စေအံ့၊တေ၊ သင်၏၊ ဓိဝိတာဝိ၊ အသက်မှလည်း၊ ဝေါရောပေမိ၊ချစေအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တဇ္ဇာပေသိ၊ခြိမ်း ချောက်စေ၏။ သော၊ ထိုအမတ်သည်၊ဘီ၊တော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ မာတုဂါမောနာမ၊ မာတုဂါမမည်သည်ကား။ ဒဠ္ဌနိဿယော၊မြဲသောဆုံး ဖြတ်ခြင်းရှိ၏၊ကဒါစိ၊ရံခါ၊ဝေ၊ဤသို့ဆိုသောအတိုင်း၊ကာဟုပေယျ၊ပြုစေ ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေတွာ၊ကြံ၍။ ကေဒိဝသံ။တနေ့သင်္ဘ၊ ရဟော၊ဆိတ်

ပြုပ်ရာအရေပ်သို့။ ဂတ္တိုဝ၊သွားလေ၍။ တာယ၊ထိုပိဏ္ဍရားနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အာတ္ဘ တာကွ၊သိရိသယနေ၊ အာသဲ့ရှိသောအိပ်ရာ၌။ သံဝါသံ၊ပေါင်းဖော်ခြင်း ကို၊ကပ္ပေသိ၊ပြုရလေ၏။သာ၊ထိုပိဏ္ဍရားသည်၊ပုညဝတီ၊ဘုန်းရှိသောမိန်း မဖြစ်၍၊သုခသမ္ဘသာ၊ကောင်းသောအတွေ့ရှိ၏၊ သော၊ထိုအမတ်သည်၊ တာသာ၊ ထိုဗုရားဆား။ သမ္ဘသာရာဂေန၊ အတွေ့၌ တပ်မက်ခြင်းဖြင့်၊ ခုတ္တော၊တပ်မက်သည်ဖြစ်၍။တဏ္ဍ၊ထိုပိဏ္ဍရားသို့၊အာသိက္ခတံ၊မပြတ်၊သံ ကိတသံကိတောဝ၊ရန်ရှာ၊ရှုံ့ရှာ၊သောစိတ်ရှိလျက်လျှင်၊အာဂဆ္ဆတိ၊လာ ၏၊အနုက္ကမေန၊အစဉ်သဖြင့်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဃရေသာမိကော၊ဝိယ၊အိုး ရသောအိမ်ရှင်ကဲ့သို့၊နိဗ္ဗိသကော၊ရန်ရှာခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ ပရိသိကုံ၊ ဝင်အုံ့သောဌာန၊အာရုဠ္ဆေ၊အား၊ထုတ်၏။တတော၊ထိုနောင်မှ၊ရာဇမဟုသာ မင်း၊ချင်းယောက်ျား၊တို့သည်၊တံပဝတ္ထိုံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ရညော၊ပြိဟ ဒတ်မင်းအား။ အာရောစေသုံ့၊သံတောဠီးတင်ကြကုန်၏။ ရာဇာ၊ပြိဟဒတ် မင်းသည်၊နသဒ္ဒဟေသိ၊မယုံကြည်၊ဒုတိယဝါရ၌၊နှစ်ကြိမ်မြောက်ရင်း၊တတိ ယဝါရ၌၊သုံးကြိမ်မြောက်ရင်း။ အာရောစေသုံ့၊ သံတောဠီးတင်ကြကုန်၏။တ တော၊ထိုနောင်မှ၊ နိလိနော၊တွန်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သယမေဝ၊မိမိ ကိုယ်တိုင်လျှင်၊သဗ္ဗာမဗ္ဗေ၊အလုံးရုံသောအမတ်တို့ကို၊သန္ဓိပါတာပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍၊အာရောစေသိ၊ကြား၏။တေ၊ထိုအမတ်အပေါင်းတို့သည်၊ အယံ၊ဤအမတ်သည်၊ ရာဇာပရာဓိကော၊ မင်းကြီးအား၊ဖြစ်ရှား၊ခြင်းရှိ၏၊ ဟတ္ထဿ်ဆေဒံ၊ လက်ဖြတ်ခြင်းကို၊ အရဟတိ၊ထိုက်၏။ ပါဒဿ်ဆေဒံ၊ခြေဖြတ် ခြင်းကို၊ အရဟတိ၊ထိုက်၏။ ယာဝ၊အကြင်ရွှေလောက်၊ သူလေ၊သံတံ ကျင်ခ၌၊ဥတ္တာပနံ၊ဝှိုက်စေအပ်သောအဖြစ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တာဝ၊ထိုရွှေ လောက်၊သဗ္ဗကမ္မကရဏာနိ။ အလုံးရုံသောကမ္မကရဏတို့ကို၊နိဗ္ဗိသိ'သု။ ညွှန်ပြကုန်၏။ရာဇာ၊ပြိဟဒတ်မင်းသည်။ဇာသေ၊ထိုဖြစ်ရှားသောအမတ် အား။ ဝဓဗန္ဓနတာဠနေန။သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းရိုက်ခြင်းဖြင့်။ မယ္ဟံ၊ ငါ အား။ဝိဟိ'သာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဓိရိတာ၊အာ သက်မှ၊ဝေါရောပနေ၊ ကျစေခြင်းကြောင့်၊ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိ ပါတကံသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဓနဟာရဏော၊ ဥစ္စာကိုသိမ်းယူခြင်း ကြောင့်၊ အဒိန္နဒါနံ။ အဒိန္နဒါနံသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဇေဝ္ဗမေဟိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ကဇေတဟိ။ ပြုခြင်းတို့ဖြင့်။ အလံ၊ မတော်မ သင့်ချေ။ ဣဒံ၊ဤဖြစ်ရှားသောအမတ်ကို။ ရဇ္ဇာ၊တိုင်းနိုင်ငံမှ၊ နိကဿထာ ဟိ၊ ဖျင်ထုတ်လေကုန်လောဟု၊ ဝုတ္တေ။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ထိုအ

မတ်ကို၊အမဋ္ဌာ၊အမတ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗိသယံ၊ နိုင်ငံမှနှင်ထုတ်ခြင်းကို၊အကံ သု၊ပြုကုန်၏၊ ။

သော၊ထိုအမတ်သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဓနသာရဆုံး၊ဥစ္စာနှစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ဝုတ္တဒါရဆုံး၊ သားမယား၊ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွား၊ခေါ်ယူ၍၊ ပရိသယံ၊တပါး၊သောတိုင်းနိုင်ငံသို့၊အဂမာသိ၊သွား၊လေ၏၊ တတ္ထ၊ထို တပါး၊သော နိုင်ငံ၌၊ ရာဇာ၊ပြည်ရှင်မင်း၁သည်၊ သုတွား၊ ကြား၊ရ၍၊ တွံ၊ သင်သည်၊ကိ၊အာဘယ်ကြောင့်၊အာဂ၊တော၊ရောက်လာ၊ရသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ဟု၊ဤသို့၊ဝုဿိ၊မေး၏၊ဒေဝ၊အာရင်မင်းကြီး၊ တံ၊အာရင်မင်း ကြီးကို၊ဥပဋ္ဌာတုံ၊လုပ်ကျွေး၊စေ၊အံ့သောဌာ၊ ဟုန္တာမိ၊အလို့ငါ၏၊ဟုတိ၊ ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊သော၊ထိုပြည်ရှင်မင်းသည်၊ တံ၊ထိုအမတ် ကို၊သမ္ဗဒိန္တိ၊ဝန်ခံ၏၊ အမဋ္ဌော၊ ဝင်စား၊လာ၊သောအမတ်သည်၊ ကတိပါ ဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံး၊ရက်လွန်သဖြင့်၊ လဒ္ဓဝိသာ၊သော၊ ရအာဇ်သော အာဏာ၊ဝင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ရာဇာနံ၊ ထိုတပါး၊သော နိုင်ငံမင်းကို၊ မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊အမက္ခိကာမရုံ၊ ပျား၊ငယ်မရှိ၊သော၊ပျား၊အုံ ကို၊ပ၊ဿာမိ၊အာဏာနှိုက်ဖြင့်ပါ၏၊တံ၊ထိုပျား၊အုံကို၊ ခါ၊ဒန္တော၊ ခဲလို၊သော သတောတော်သည်၊ နတ္ထိ၊ရှိတော်မရှာ၊ကုန်းလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဝေဝံ၊စနံ၊ ဤစကား၊ကို၊အဝေါစ၊ဆိုလေ၏၊ရာဇာ၊တနိုင်ငံမင်းသည်၊အမက္ခိတိ၊တေ ဝ၊စနံ၊ပျား၊ငယ်မရှိဟူ၊သော၊ဤစကား၊ကို၊ ဥပဏ္ဍာတုကာမော၊ပြက်ရယ်ပြု လိုသည်ဖြစ်၍၊ တွံ၊သင်သည်၊ ဘဏတိ၊ဆို၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ နသုဏာတိ၊ မကြား၊ သော၊ ထိုအမတ်သည်၊ တံ၊အန္ဓရုံ၊ ထိုသို့သော အာခွင့်ကို၊ လဘိတ္မာ၊ရ၍၊ ဝုနပိ၊တဘန်လည်း၊ သုဠ္ဠတရံ၊ကောင်းစွာလျှင်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝဏ္ဏေတွာ၊ပြီးမှမ်း၍၊ အာရောစေသိ၊ကြား၏၊ ရာဇာ၊ တနိုင်ငံမင်းသည်၊ဧတံ၊ဤပျား၊ငယ်မရှိ၊သော၊ပျား၊အုံဆိုသောစကား၊သည် ကို၊အာဘယ်သို့နည်း၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အာရင်မင်းကြီး၊ဗာရာဏသိ၊ရှင်ဗာရာဏသီပြည်တည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊မုံ၊ငါ့ကို၊တွံ၊သင်သည်၊ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ နေတွား၊ဆောင်၍၊ မာ၊ရေတုကာမော၊ သတ်ခြင်းငှါ အလို့ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်သလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ သော၊ထို အမတ်သည်၊ ဒေဝ၊အာရင်မင်းကြီး၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊မာ၊အာဝစ၊ဆိုတော်မူပါ လင့်၊ယုဒိ၊သဒ္ဒဟာတိ၊ အာဟယ်၍မယုံကြည်သည်ဖြစ်အံ့၊ မနုဿော၊လူတို့ ကို၊ပေ်သော်၊စေတော်မူပါဦး၊လော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊

သောရာဇာ၊ထိုရဏ်သူမင်းသည်၊မနုဿ၊သူလျှို၊ဖြစ်သောလူတို့ကို၊ပေးသတိ၊စေလွှတ်၍၊ တော၊ထိုသူလျှို၊ယောက်ျား၊တို့သည်၊ဗုရိ၊ ဗာရာဏသီ၊ပြည်ကို၊ခရီးတွား၊ကူး၍၊ ရဇော၊ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏၊သယနဿ၊ရေ၊ အိပ်ရာ၊ဖြစ်သောနန်းအိမ်၌၊ ဥဒ္ဒပါ'သု၊တည်လေကုန်၏၊ ရာဇာ၊ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ ကိသ၊အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တုဏှီ၊သင်တို့သည်၊ အာဂတဿ၊ လာကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊ မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊စောရေ၊ခိုးသူတို့တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ရာဇာ၊ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊တေသံ၊ ထိုခိုးသူယောက်ျား တို့အား၊ ခန်း၊လိုအပ်သောဥစ္စာကို၊ဒါ၊ပေတွား၊ပေး၊စေ၍၊ ပုန်း၊တာဘန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊မာဂဏ္ဍ၊မပြုကြ၊လေကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဩဝဒိတွား၊ဆုံး၊မတောင်မူ၍၊ဝိဿဇ္ဇေတိ၊လွှတ်လိုက်၏၊ တေ၊ထိုခိုးသူယောက်ျား၊တို့သည်၊ အာဂတ်ကို၊ လာခဲ့ကုန်၍၊ တဿ၊ရညော၊ ထိုရဏ်သူမင်း၏အား၊ အာရောစေသုံး ကြား၊ကုန်၏၊သော၊ထိုရဏ်သူမင်းသည်၊ပုနပိ၊တာဘန်လည်း၊ဒွိတိကဏ္ဍာ၊နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်၊ တထေဝ၊ထိုအတူလျှင်၊ ဝိမံသိတွား၊ရုံစမ်းသည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ သိလဝါ၊သိလနှင့်ပြည့်ရုံ၏၊ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊စတုဂုဏိဿ ဘေနံ၊ အင်္ဂါလေးပါး၊နှင့် ပြည့်ရုံသောစစ်သည်ကို၊ သန္ဓယ်တွား၊ရုံး၊ရ၍၊ သိမန္တရေ၊နိုင်ငံအပိုင်းအခြား၌၊ ဇေတံ၊နဂရံ၊တခုသော၊ဖြို့သို့၊ ဥပဂမ္မ၊ကပ်ရောက်၍၊ တတ္ထ၊ထိုဗာရာဏသီ၊ဖြို့၌၊ မေ၊ဝါအား၊ နဂရံဝါ၊ဖြို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒေဟိ၊ပေး၌ဘုံ၊လော၊ ယုဇ္ဈဝါ၊စစ်သော်လည်း၊ထိုး၌ဘုံ၊လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အမစ္စသား၊အမတ်အား၊ပါ၊ဟာသိ၊စေလွှတ်၏၊သော၊ထိုအမတ်သည်၊ဗြဟ္မဒတ္တသား၊ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား၊ တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ အာ ရောစာပေသိ၊ ကြား၊စေ၏၊ ကိံ'အာ၊ရောစာ၊ပေသိ၊ အာဘယ်သို့ ကြား၊စေသနည်း၊ဒေဝေါ၊အရှင်မင်းကြီး၊သည်၊အာဏာ၊ပေတု၊စေတော်မူ၊ပါ၊လော၊ ကိံ'၊အာသို့နည်း၊ ယုဇ္ဈာ၊ပိ၊စစ်ထိုး၌ဘုံ၊လော၊ နဂရံ'ဖြို့ကို၊ ဒေမိ၊ ပေး၌ဘုံ၊လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာ၊ရောစာ၊ပေသိ၊ ကြား၊စေ၏၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ နယုဇ္ဈိ တဗ္ဗံ'စစ်မထိုး၊အပ်၊နဂရံ'ဖြို့ကို'ဒတ္တွာ'ပေး၍၊ ဣဝါ'ဤ၊ဝါတို့ရှိရာ၊အရပ်သို့၊ အာဂဆ၊ လာလတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပေသေသိ၊စေလွှတ်၏၊သော၊ထိုအမတ်သည်၊ တထာ'ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းဆိုတိုင်း၊ အကာသိ'ပြု၏၊ ပဠိရာ ဇာ'ပိ'ရှေ့သူမင်းသည်လည်း၊ နဂရံ'ဗာရာဏသီ'ဖြို့ကို၊ ဂဟေတွာ'ယူ၍၊ အဝသေသနဂရေသု'ပိ'၊ ကြွင်းသော'ဖြို့တို့၌လည်း၊တထေဝ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း'နှင့်အတူ'ရှုတံ'တမန်ကို'ပေသေသိ'စေလွှတ်၏'သော'အမစ္စာ'ထိုအမတ်

တို့သည်၊တဏ္ဍဝ။ ထိုရှေးအဘူလျှင်၊ဗြဟ္မဒတ္တသား။ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား၊ အာရောစေတွာ၊ကြား၍။ တေန၊ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ နယုန္ဓိတဇ်။ စစ်မထိုးအပ်ပြီ။ မှန်၊ဤငါတို့ဂိုရာအရပ်သို့၊အာဂန္တုဇ်၊လာရောဟု။ မှတ်၊ဤသို့။ ဝတ္ထာ၊ဆိုအပ်သောအမတ်တို့သည်။ ဗာရာဏသီ၊ဗာရာဏသီပြည်သို့၊အာဂမံသု၊လာကြကုန်၏။ တဏှာ၊ထိုနောင်မှ၊အမစ္စာ၊အမတ်တို့သည်၊ဗြဟ္မဒတ်၊ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို။ အာဟံသု၊ပြောဆိုကြကုန်၏၊ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ တေန။ ထိုရှိသူမင်းနှင့်။ သဟ။ တက္ခ၊မယံ၊အာကျွန်ပ်တို့သည်၊ယုဇ္ဈာမ၊စစ်ထိုးကြကုန်အံ့၊မှတ်၊ဤသို့၊အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏။ရာဇာ။ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊မမ၊ငါ၏အား၊ ပါဏာတိ ပါတော၊ပါဏာတိပါတကံသည်၊ဘာဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့ဟု၊ ဝါရေသိ၊ တား၊ဖြစ်၏။ အမစ္စာ၊အမတ်တို့သည်၊ တဏ္ဍဝ၊ထိုရှေးအဘူလျှင်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ မယံ၊အာကျွန်ပ်တို့သည်၊ တံ၊ထိုရှိသူမင်းကို၊ ဇီဝဂ္ဂါဟံ၊ အရှင်ဖမ်းယူခြင်းကို၊ဂဟေတွာ၊ဖမ်းယူ၍၊ မှုဝေ၊ဤအရပ်သို့သာလျှင်၊ အာနေသာမတိ၊ဆောင်ကြကုန်အံ့ဟု၊နာနာဥပါယေဟိ၊အထူးထူးသော ဥပါယ်တာမည်တို့ဖြင့်။ ရာဇာနံ၊ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို၊ သညာပေတွာ၊သိစေ၍၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧတိ၊ လာတော်မူလတ္တံ့၊ မှုတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တွာ၊ဆို၍။ ဂန္တုံ၊သွားအံ့သောဌာ၊ အာရုဠ္ဓါ၊အားထုတ်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ သတ္တိဟာရဏာပဟာရဏာဝိလုပ္ပနကမ္မံ။ လုံ့ဖြင့်ထိုးခြင်း ရိုက်ခတ်ခြင်းလုယက်ခြင်းအမှုကို။ တုဏ္ဍေ။သင်တို့သည်၊ သစေနကရောထ၊အကယ်၍မပြုကုန်အံ့၊အာဂ ဆ္ဆာမိ၊ငါလိုက်အံ့၊ မှုတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ဝေ၊ဆိုသည်ရှိ၊သော်။အမစ္စာ၊အမတ်တို့သည်၊ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊မယံ၊အာကျွန်ပ်တို့သည်၊နကရောမ၊မပြုကုန်အံ့၊ ဘယံ၊ကြောက်မှုကြောက်ရာကို၊ဒဿေတွာ၊ပြ၍။ ပလာပေမာတိ၊ပြေးစေကုန်အံ့ဟု၊ စတုရင်္ဂိနိသေနံ၊အင်္ဂါ၊လေးပါး၊နှင့်ပြည့်စုံသောစစ်သည်ကို၊သန္နယ်တွာ၊ဖွဲ့၍၊ယဇ္ဇေသု၊အိုးတို့၌၊ဒိပေ၊ ဆီမီးတို့ကို၊ပဏ္ဍိတွာ၊ထည့်၍၊ရတ္တိ ၊ညဉ့်အားခါ၌၊ ဂန္ဓိ ၊သုံ၊သွား၊ကြကုန်၏၊ပဋိရာဇာ၊ရှေ့သူမင်းသည်၊ တံမဝသံ၊ထိုနေ့၌၊ ဗာရာဏသိသမိပေ၊ဗာရာဏသီပြည်၏အနီး၌၊နဂရံ၊မြို့ကို၊ဂဟေတွာ၊သိမ်းပိုက်၍၊ဣဒါနိ၊ဤယခုနေ့ညဉ့်၌၊ သန္ဓာဟံ၊ကိုယ်ဝတ်ချပ်တန်ဆာကို၊ မောစာပေတွာ၊ဖြေစေ၍၊ ပမဇ္ဇော၊မေ့မေ့လျော့လျော့၊ဗလကာယေန၊ဗိုလ်အပေါင်းနှင့်၊သဒ္ဓိ ၊အားတူတက္ခ၊နိန္ဒ၊အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ သြက္ကမတိ၊သက်လေ၏။ တတော၊ထိုနောင်မှ၊အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊ ဗာရာဏသိရာဇာနံ၊ ဗာရာဏသီ မင်းကို၊

ဂဟေတွေ၊ခေါ်ယူတော်မူ၍၊ပဋိုရညော၊ရုန်သူမင်း၏၊ခန္ဓာဝါရုံ၊သစ်တပ်သို့၊ဂတ်ကွာ၊ရောက်လေသော်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဟု၊အလုံးရုံသောအိုးတို့မှ၊ ဒိပေ၊ ဆီမီးတို့ကို၊ နီဟာရာပေတွေ၊ ထုတ်စေ၍၊ ဂေပဇ္ဇောတာယ၊ တပြိုင်နက်တောက်သောမီးရောင်ရှိသော၊ သေနာယ၊စစ်သည်ဖြင့်၊သန္ဓီ၊ အသံကို၊ အကံသ၊ပြုကုန်၏။ပဋိုရညော၊ရုန်သူမင်း၏၊ အမစ္စော၊အမတ်သည်၊မဟာဗလံ၊မျှားစွာသောဗိုလ်ရုကို၊ဒီသွာ၊မြင်ရ၍၊ဘီတော၊ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ရာဇာနံ၊မင်းသို့၊ ဥပသက်မိတွေ၊ချဉ်းကပ်၍၊ ဥဒ္ဒေဟိ၊ ထတော်မူလော၊ အမက္ခိကမဇ္ဈံ၊ပျားငယ်မရှိသောပျားဆုံကို၊ ခါဒါဟိ၊ခဲတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊မဟာသန္ဓီ။ သည်းစွာသောအသံကို၊အကာသိ၊ပြု၏။ တထာ၊ထိုအတူ၊ဒုတိယောပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း၊ တတိယောပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း၊ အကာသိ၊ပြု၏။ ပဋိုရာဇာ၊ ရုန်သူမင်းသည်၊ တေနသဒ္ဒေန၊ ထိုအသံဖြင့်၊ ပဋိဗုဒ္ဓါတွေ၊နိုးပြီး၍၊ ဘယသန္တာသံ၊ ကြောက်ခြင်းထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတွေ၊ရောက်၍၊ ဥက္ကဋ္ဌိ၊ သတာနိ၊ မျှားစွာသော ကြွေးကြော်ခြင်းတို့ကို၊ ပဝတ္တိံ သု၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ သော၊ထိုရုန်သူမင်းသည်၊ ပရဝစနံ၊ သူတပါးတို့၏ စကားကို၊ သဒ္ဒ ဟိတွေ၊ ယုံကြည်မိလေ၍၊ အမိတ္တ ဟတ္ထံ၊ ရုန်သူ၏ လက်သို့၊ အဟံ၊ငါ သည်၊ပေတွေ၊ ရောက်သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သဗ္ဗတ္တေ။တ ညဉ္ဇပတ်လုံး၊ ဝိပ္ပလပိတွေ၊ မြည်တမ်း၍၊ ဒုတိယဒိဝသေ။ ရိစမ်းသောက် သောနေ့၌၊ ဓမ္မိကော၊ တရေးစောင့်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဥပရောဓနံ၊ သူတပါးအား ချုတ်ချယ်ခြင်းကို၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ ဂတ်ကွာ၊ သွား၍၊ ခမာပေဒိတိ၊ ငါကန်တော့အံ့ဟု၊ စိန္တေတွေ၊ကြံ၍၊ရေဇာနံ၊ ဗာရာဏသိမင်းသို့၊ ဥပသက်မိတွေ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဇဏ္ဏုကေဟိ၊ ဝုဆစ်တို့ဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌဟိတွေ၊ တုပ်၍၊မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ မယှံ၊ငါ၏၊အာပရာ ဓံ၊ဖြစ်မှားမိသောအဖြစ်ကို၊ခမ၊ သည်းခံပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တေ၊ဆို သည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ဗာရာဏသိမင်းသည်၊တံ၊ ထိုရုန်သူမင်းကို၊ဩဝ ဒိတွေ၊ဆိုဆုံးမ၍၊ ဥဒ္ဒေဟိ၊ထလေလော၊အဟံ၊ငါသည်၊ တေ၊သင်အား၊ ခမာမိ၊ သည်းခံပါ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုရုန်သူမင်း သည်၊ရညော၊ဗာရာဏသိမင်း၏၊ ဝတ္တမတ္တေယော၊ သည်းခံ၏ ဟုဆိုခါ မျှဖြင့်လျှင်၊ ပရေမဿာသပတ္တော၊ အလွန်သက်သာရာရှိရောက်သည်၊ အ ဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဗာရာဏသိရညော၊ ဗာရာဏသိမင်း၏၊သမိပေယော၊ အနီးဌိသာလျှင်၊ ဇနပဒေ၊ဇနပုဒ်ဌ၊ ရဋ္ဌ၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။

တေ။ထိုမင်းတို့သည်၊အညမည်း၊အချင်းချင်း၊သဟာယကာ၊အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်။အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဗြဟ္မဒတ္တော၊ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊နွေဝိသေ နာ၊စစ်သည်နှစ်ဦးသားတို့သည်၊ သမ္ဗောဓမာနာ။ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ကေကော၊ တပေါင်းတည်း။ ဦးတေ၊တည်ကြသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ။ ဖြင်၍၊ကေသ၊တယောက်သော၊မမ၊ငါ၏၊ စိတ္တာနုရက္ခနတ္ထာယ၊စိတ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအလိုတူကြသဖြင့်၊ အသို့ဇနကာယော၊ဤလူအပေါင်း ဌာ၊ခုဒ္ဒကမက္ခိကာယ၊ ယင်ယင်တကောင်သည်၊ ဝိဝနမတ္တံဝိ၊ သောက် လောက်ရုံမျှလည်းဖြစ်သော။ လောဟိတဒိန္နု။ သွေးပေါက်သည်။ နဥပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်၊အဟောသာရု။ကြောင်ကောင်းလေစွတကား။အဟောသုဠု။ကြောင်စင် ကြယ်လေစွတကား။သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိတာ၊ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ဟောန္တု။ဖြစ်စေကုန်သတည်း။အဗျာ ပဇ္ဇာ၊ ကြောင့်ကြမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု။ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေတ္တာဗျာနံ၊ မေတ္တာဗျာနဿ ကို၊ဥပ္ပါဒေကွာ၊ဖြစ်စေ၍။ တဒေဝ၊ထို မေတ္တာဗျာနဿ ကိုပင်လျှင်။ ပါဒကံ၊အခြေကို၊ကတ္တွာ၊ပြု၍၊သင်ါ ရေ၊သင်ါ ရ တရားတို့ကို၊ သမ္မသိတ္တွာ၊သုံးသပ်၍၊ပစ္စေကဗောဓိညာဏံ၊ ပစ္စေကဗောဓि ညာဏ်ကို၊သ ဆိုကတ္တွာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊သယ ဆိုတံ။ ဝိဝိဓအလိုလိုသစ္စာ တရားကိုသိသောဘုရားအဖြစ်သို့၊ပါပုဏိ၊ရောက်၏၊မဂ္ဂသုခေန၊မဂ်ချမ်း သာဖြင့်လည်းကောင်း၊ဖလသုခေန၊ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခိ တံ၊ချမ်းသာသော သဘောရှိလျက်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းဦး နှိသိန်း၊နေသော၊တံ၊ထိုရှင်ပစ္စေကဗုद्ध ကို။ အမစ္စာ၊အမတ်တို့သည်၊သန္ဓိ ပါတံ၊အစုအဝေးကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ယာနကာလော၊ကြွချိန်ကာလတော်ပါပြီ၊ဝိဓိကဗလကာယသ၊ အောင်သောဖိုလ်အား၊ပါင်းအား။သက္ကာရော၊ပူဇော်သက္ကာကို၊ကာတဗ္ဗော ပြုအပ်၏။ ပရာဇိတဗလကာယသ၊ ရှုံးသောဖိုလ်အပေါင်းအား၊ဘဗ္ဗ ပရိဇ္ဇယော၊ထမင်းမျိုးရိက္ခာကို၊ဒါတဗ္ဗော၊ပေးတော်မူအပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့ ဝုတ္တော။ ဆိုကြသည်ရှိသော်။ သော။ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုद्ध သည်၊ ဘဂေါ၊ အရှင်းတို့၊အဟံ။ငါသည်၊ရာဇာ၊ပြည်ရှင်မင်းသည်၊ နှ၊မဟုတ်ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ပစ္စေကဗုद्ध ဟု။ပစ္စေကဗုद्ध ဟုတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ဆိုသည်ရှိ သော်၊ဒေဝေါ။ ရှင်မင်းကြီး၊သည်၊ ကိံ ဘဏတိ၊အဘယ်သို့ဆိုတော်မူဘိ သနည်း၊ဇေဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိသောလူ၏ အလုပ်ရှိသောသူတို့သည်၊ ပစ္စေကဗုद्ध၊ ပစ္စေကဗုद्ध ဟုရားတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်တကား၊

ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ထေ။ ဆိုသည်ရှိသော်။ တဏှာ။ အချင်းတို့။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနာမ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့မည်သည်ကား။ ကိုယ်ဒိသာ။ အဘယ်သို့သောဂုဏ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ထေ။ ဆိုသည်ရှိသော်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနာမ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့မည် သည်ကား။ နွဲ့ဂုဏ်လကေသမသာ။ လက်နှစ်သစ် ရှိသောဆံမုတ်ဆိပ်ရှိကုန်သည်။ အဒ္ဒပရိကွာရဝုယုတ္တာ။ ရဟန်းပရိက္ခာရာ ရှစ်ပါးနှင့် ယှဉ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ထေ။ ဆိုသည်ရှိသော်။ သော။ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဒကၠိဏာဟတ္ထေန။ လက်ျာလက်ဖြင့်။ ဘိသံ။ ဦးခေါင်းကို။ ပရာမသိ။ သုံးသပ်၍။ တာဝဒေဝ။ ထိုခဏခွဲပင်လျှင်။ ဂိဟိလိင်္ဂ။ လူ၏အသွင်သည်။ အန္တဓာယိ။ ကွယ်လေ၏။ ပဗ္ဗဇိတဝေသော။ ရဟန်း၏အသွင်သည်။ ပါတုဘဝတိ။ ထင်ရှားဖြစ်၏။ နွဲ့ဂုဏ်လကေသ မသာ အဒ္ဒပရိက္ခာရဝုသမန္နာဂတော။ လက်နှစ်သစ်သော ဆံပင်မုတ်ဆိပ်ရဟန်းပရိက္ခာရာရှစ်ပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝဿသဋ္ဌိကတ္ထေရသဒိသော။ အဝါ ရြောက်ဆယ်ရှိသောမထေရ်ကြီးနှင့်တူသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ သော။ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ စတုဏ္ဏမ္ပိ။ စတုဏ္ဏမ္ပိ။ ,သမာပတ္တိတ္တာ။ ဝင်စား၍။ ဟတ္ထိကဿ။ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ။ ဝေဟာသံ။ ကောင်းကင်သို့။ အ ဗ္ဘု ၂ ဇတ္တာ။ ပျံတက်၍။ ပဒုမဝုပ္ပေ။ ကြာပဒုံမာပွင့်၌။ နိသိဒိ။ နေ၏။ အ မစ္စာ။ အမတ်တို့သည်။ ဝန္ဒိတ္တာ။ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ ကိုယ်တမ္ဘာနုံ။ အဘယ်ကမ္ဘာနုံးကို။ ကထံ အာဝိဂတော။ အဘယ်ကြောင့်ရောတော်မူသည်။ အာသိ။ ဖြစ်တော်မူသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ ံသု။ လျှောက်ထားကြကုန်၏။ သော။ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အာသမေ။ ထိုဝါအား။ မေတ္တာဈာနုံ။ မေတ္တာဈာန်နှင့်စပ်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနုံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ တဿ။ ထိုဝိပဿနာဈာန်ကိုလည်း။ ဝိပဿိတ္တာ။ ဝိပဿနာ စီးဖြန်း၍။ ယ ဝေါ။ အကြင်ကြောင့်။ အဓိဂတော။ ရအာပ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တမတ္ထံ။ ထိုအကြောင်းကို။ ဒဿေန္တော။ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ဥဒါနဂါထမ္ဘာ။ ဥဒါန်းဂါထာလည်းဖြစ်သော။ ဗျာကရဏဂါထမ္ဘာ။ ဗျာကရဏဂါထလည်းဖြစ်သော။ သဗ္ဗေသု ဘူတေသု နိဓာယဒဏ္ဍန္တိ။ သဗ္ဗေသုဘူတေသုနိဓာယဒဏ္ဍံဟု သော။ ဣမမညော ဝဂါထံ။ ဤဂါထာကိုသာလျှင်။ အာဟသိ။ ဟောလေ၏။

တတ္ထ။ ထိုဂါထာ၌။ သဗ္ဗေသူတိ။ သဗ္ဗေသုဟူသည်ကား။ အနဝသေသေသု။ အကြွင်းမရှိအလုံးရုံကုန်သော။ ဘူတေသူတိ။ ဘူတေသုဟူသည်ကား။ သတ္တေသု။ သတ္တဝါတို့၌။ အယံ။ ဤသည်ကား။ ဣတ္ထေ။ ဤဂါထာ၌။ သဒ္ဒေါ။ အာကျဉ်းကည်း။ ဝိတ္ထာရံ ပန။ အကျယ်ကိုမူကား။ ရတနသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ။

ရုတနသုတ်တော၏အဖွင့်၌၊ ဝက္ခာမ။ ငါတို့ ဆိုကုန်လတ္တံ့။ နိဝယာတိ၊ နိဝယဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗိဝိတ္ကာ၊ချမ်း၊ ဒဏ္ဍန္တိ၊ဒဏ်ဟူသည်ကား၊ ကာယဝစီမနောဒဏ်၊ ကာယကံဝစီကံမနောကံတည်းဟူသော ဒုစရိုက်ဒဏ်ကို၊ ဧတေ၊ဤဒဏ်ဟူသောစကားသည်၊ ကာယဒုစ္စရိတာဒီနံ၊ ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့၏။ အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ဖုန်၏၊ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယ ဒုစရိုက်သည်၊ ဒဏ္ဍယတိ၊ အပြစ်ကို ပြုတတ်သော တရားမည်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဒဏ်၊ဒဏ္ဍမည်၏၊ဟာ၊ဝေတိ၊ညှဉ်းဆဲတတ်၏၊ အနုယဟတိသနံ။ အကျိုးမရှိသော ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါ၊ပေတိ။ ရောက်စေတတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝေ၊ ဤအတူ၊ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ဝစီဒုစရိုက်သည်လည်းကောင်း၊ မနောဒုစ္စရိတဉ္စ၊ မနောဒုစရိုက်သည် လည်းကောင်း၊ ဒဏ်နာမ၊ဒဏ္ဍမည်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ပဟရေဏဒဏ္ဍောဝေ၊ရိုက်ခတ်အပ်သောခေါင်းလက်နက်လုံကန်သည်ပင်လျှင်၊ ဒဏ္ဍော၊ဒဏ္ဍမည်၏၊ဝေ၊ထိုခေါင်းလက်နက်လုံကန်ကို၊ နိဝယ၊ ချမ်း၊ဣတိ၊ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊ အဝိဟေဌယန္တိ၊အဝိဟေဌယံ ဟူသည်ကား၊အဝိဟေဌယန္တော၊မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍၊ အညတရံ ဝိတိ၊ အညတရံ ဝိဟူသည်ကား၊ယံကိဉ္စိ၊အမှတ်မရှိသော၊ကေဠိ၊တစုံတယောက်သောသူကို၊လည်း၊တေသန္တိ။တေသံဟူသည်ကား၊တေသံသဗ္ဗတ္ထတာနံ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကုန်၊ နဝုတ္တမိဿ္ဆေယျာတိ၊ နဝုတ္တမိဿ္ဆေယျ ဟူသည်ကား၊ အတ္ထြဇော၊အတ္ထြဇသားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ခေတ္တဇော၊ ခေတ္တဇသားဟူ၍လည်းကောင်း၊ဒိန္နကော၊ဒိန္နကသားဟူ၍လည်းကောင်း၊ အန္တေဝါသိကော၊ အန္တေဝါသိကသားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စတုဒ္ဒိဓော၊ လေးပါးအပြားသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ စတ္ထာ၊လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုဝုတ္တေသု၊ဤသားတို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ၊တစုံတယောက်သော သား၊ကို၊နဿ္ဆေယျ၊အလိုမရှိရာ။ ကုတောသဟာယန္တိ၊ကုတောသဟာ ယံဟူသည်ကား၊သဟာယဒ္ဓိ၊အပေါင်းအဖေါ်ကိုလည်း၊နဿ္ဆေယျ၊အလိုမရှိရာ၊ ကုတောဝေ၊ အဘာယံကြောင့်လျှင်၊ ဝေ၊ဤတရားအပေါင်းကို၊ ဣဿ္ဆေယျ၊ အလိုရှိရာအံ့နည်း။ ဧကောတိ။ ဧကောဟူသည်ကား၊ ပဇ္ဇဠ္ဓာ သခ်ါတေနုရေဟန်း၏အဖြစ်တည်းဟူသော အရေအတွက်ဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောက် အထည်းတည်း။ တိဋ္ဌတိ။ တည်၏၊ အဒုတိယဿ္ဌေန၊ အဖေါ်မရှိသောအနက်ဖြင့်၊ဧကော၊ဧကမည်၏၊တဏ္ဍာပဟာနေန၊တဏှာတည်းဟူသောတရား၊ကိုပယ်သဖြင့်၊ဧကော၊ဧကမည်၏။ ဧကန္တဝိဝေကတာယ၊ လေ

သော၊စင်စစ်ကင်းသောကိလေသာ၏၊ ဈာတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ကောဏကမည်၏။ ပရေ့က သမ္ဘောဓိ၊ ပရေ့ကဗုဒ္ဓါတို့သိခြင်းတရားကို၊ အာသိသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ထိုးထွင်း၍သိတတ်၏။ ဈာတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ကောဏကမည်၏။ သမဏာသဟ သဿသာ၀ိ။ တထောင်မျှလောက်သော ရဟန်း၏ လည်း၊မရှေ့။ အလယ်၌၊ ၀တ္ထုမာနော၀ိ၊ဖြစ်သော်လည်း၊ဂိဟိသညောဇနီ ယာ၀ိန္ဒ္ဓာ။ လူတို့၏သံယောဇဉ်ကိုဖြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ကောဏ ကမည်၏၊ဝေါ၊ဤသို့၊ပဋ္ဌာသခ် ါတေန၊ ရဟန်း၏ ကောဋ္ဌာသအရဖြင့်။ ကောဏတယောက်အထည်းတည်း၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ကောဏတယောက် အထည်းတည်း။ နိသိဒတိ၊နေ၏၊ ကောဏ တယောက် အထည်းတည်း။ သေယျံ၊အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ပြု၏၊ကောဏတယောက်အထည်းတည်း။ ဈာ၀ိယတိသံ၀ဋ္ဋတိ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်တတ်၏၊ ဈာတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကောဏကမည်၏၊ ဝေါ၊ဤသို့၊အဒုတိယဠေန၊ အပေါမရှိသော အနက် ကြောင့်၊ ကောဏကမည်၏။ ။တဏ္ဍာ၊တဏ္ဍာသည်၊ ဒုတိယော၊နှစ် ယောက်မြောက်သော၊ ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ ဒီဃ ဗဒ္ဓါနံ၊ရှည်စွာသောအဓွန့်ပတ်လုံး၊သံသာရံသံသရန္တော၊ကျင်လည်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဈာ၀ိတ၀ါ၀ညထာဘာ၀ံ၊ ဤဘ၀၌ဖြစ်ရခြင်း တပါးသော ဘ၀၌ဖြစ်ခြင်း သက္ခဏာရှိသော၊ သံသာရံ၊ကျင်လည်ခြင်းကို၊ နာတိ ၀တ္တတိ၊မလွန်နိုင်ချေ။ ။ဈာတိဝေါ၊ဤသို့အနေရှိသော အဖြစ်ကို၊ ဒီသွား၊မြင်၍၊ တဏ္ဍာ၊တဏ္ဍာသည်၊ ဒုက္ခသ၊ဆင်းရဲခြင်း၏၊သဘော ၀ံ၊ဖြစ် ကြောင်းတရား၊တည်း၊ဝိတတ၊ကျော်၊ ကင်းသော၊တဏ္ဍာရှိသော၊အနာဒါ နော၊စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော၊ သတော၊သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်း သည်၊ ပရိဇ္ဇဝေါ၊စွန့်ခွါနိုင်၏။ ။ဈာတိဝေါ၊ဤသို့၊ တဏ္ဍာပဟာနေန၊တ ဏ္ဍာကိုပယ်သောအနက်ဖြင့်၊ ကောဏကမည်၏၊သဗ္ဗကိလေသသ၊ခပ် သိမ်းသောကိလေသာကို၊ပဟီနာ၊ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊အဖြစ်ကို နှုတ်ဖြတ်အပ်ပြီ။ ဘာသာ၀ဏ္ဏ(ကတာ)၊ ထန်းပင်ဥတိတ်ကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီး အာယတိ ။နောင်အခါ၌၊အနုပ္ပါဒ၀မ္မာ၊တဘာန်မဖြစ်စေခြင်းသဘောတရား ရှိ၏၊ဈာတိဝေါ၊ဤသို့၊ကေန္တ၀ိဂတကိလေသော၊စင်စစ်ကင်းသောကိလေ သာရှိ၏၊ဈာတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ကောဏကမည်၏။ အနာစရိယကော၊ ဆရာမရှိသည်၊ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊သယမ္ဘူ(သာမညေနေ၀)၊ဝိမိအလိုလိုကိုယ် တော်တိုင်အား၊ဖြင့်သာလျှင်၊ပဋ္ဌေကဗောဓိ ၊ပဋ္ဌေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊အာသိ သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊ဈာတိဝေါ၊ဤအခြင်းဖြင့်၊ကောဏ

တပါးတည်း။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့၊ အာသိသမ္ဘုဒ္ဓေါ။ထိုး ထွင်း၍သိတော်မူ၏။ ဤတိတသ္ဓာ။ထိုကြောင့်၊ ကောေ။ကေမည်၏၊ စရေ တိ၊စရေဟူသည်ကား။ အဋ္ဌ။ရှစ်ပါးကုန်သော။ ယာဝဟုမာစရိယာ၊အကြင် စရိယတရားတို့သည်၊သန့်၊ဂိုဏ်၏။ဟုဒံဟုမာနိ၊ဤရှစ်ပါးသောတရားတို့ ဟူသည်၊သေယျထာကတမာနိ။ အဘာယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ပဏီဓိ သမ္ပန္နာနံ။ဆုတောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ စတ္ဘသုဒ္ဓရိယာ ပထေသု၊လေးပါးသောဓာတုရိယာပုထ်တို့၌၊ယာဓာတုရိယာပထစရိယာ၊အကြင် ဓာတုရိယာပထစရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၏။ဓာတ်ပြေယသု၊စက္ခု၊စသောဓာတ်ပြေတို့၌၊ ဂုဏ်ကုန်ခါရာနံ။စောင့်ရှောက်သောနှါခရိုသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။အဇ္ဈတ္တိကာယ တနေသု၊အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့၌၊ ယာအာယတနစရိယာ၊အကြင်အာယ တနစရိယသည်၊အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၏။ အပ္ပမာဒရိဟာရိနံ။အပ္ပမာဒတရားမြဲနေလေ့ရှိ သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ စတ္ဘသု။လေးပါးကုန်သော၊သတိပဋ္ဌာနေသု၊သတိ ပဋ္ဌာန်တို့၌၊ ယာသတိစရိယာ၊အကြင်သတိစရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၏။အဓိ စိတ္တံ။ဈာန်စိတ်ကို၊အနုယုတ္တာနံ၊အာဘန်တလဲလဲယှဉ်ကုန်သောသူတို့အား၊ စတ္ဘသုဈာနေသု၊ လေးပါးသောဈာန်တို့၌၊ ယာသမာဓိစရိယာ၊ အကြင် သမာဓိစရိယသည်။အတ္ထိ။ဂိုဏ်၏။ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နာနံ၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ် တို့အား။ စတ္ဘသုအရိယသစ္စေသု၊ လေးပါးသောအရိယသစ္စာတို့၌၊ ယာ ဉာဏစရိယာ၊ အကြင် ဉာဏစရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၏။ သမ္မာပဒိုပန္နာနံ၊ ကောင်းသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့အား။ စတ္ဘသုအရိယမဂ္ဂေ သု၊လေးပါးသောအရိယမဂ်တို့၌၊ယာမဂ္ဂစရိယာ၊အကြင်မဂ္ဂစရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၏။အဓိဂတဖလာနံ၊ရေအပ်သောဖိုလ်ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ စတ္ဘသု သာမညဖလေသု။ လေးပါးသော သာမညဖိုလ်တရားတို့၌၊ ယာ ပကတိစရိယာ၊အကြင်ပကတိစရိယသည်၊အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၏။တိဏ္ဏံ။ဗုဒ္ဓါနံ၊သုံးဆူ သောဘုရားတို့အား။ သမ္ဗုသတ္ထေသု။ ခင်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌၊ ယာ လောကတ္ထစရိယာ၊ အကြင်လောကတ္ထ စရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလောကတ္ထစရိယတို့၊ ပဒေသတော၊ တစိတ်တဒေသအားဖြင့်၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓသာဝကာနံ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့အား။အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၏။ဤ၊ဤသည်တို့ တည်း။ ယထာဟာကိ ံ အာဟာ၊ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား။ အဗ္ဘ။ရှစ်ပါးကုန်သော၊ စရိယာယော၊ စရိယတို့သည်၊ အတ္ထိ သန့်၊ဂိုဏ်ကုန်၏။ ဓာရိယာပထစရိယာတိ၊ ဓာရိယာပထစရိယအစရှိသော၊ ဝိဏ္ဏာရော။အကျယ်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏။တာဟိစရိယာတိ၊ထိုစရိ

ယတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတောဗြည့်စုံသည်၊ ဘဝေယျဖြစ်ရာ၏ဆုတိ အာယံ၊ဤသည်လျှင်၊အကြွေး၊အနုက်တည်း၊အထပ်၊တနည်းသော်ကား၊ အဓိမုစ္စနော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓါယ၊သဒ္ဓါဖြင့်၊ စရိတ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ပဝုဿနော၊ပြီးမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရိယေန၊ဝိရိယဖြင့်၊ စရိတ၊ကျင့်တတ်၏၊ဥပဋ္ဌာနော၊ရှေ့ရှုထင်သည်ဖြစ်၍၊သတိယာ၊သတိ ဖြင့်၊စရိတ၊ကျင့်တတ်၏၊ အဝိက္ခိတ္တော၊မပျံ့လွင့်သည်ဖြစ်၍၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်၊စရိတ၊ကျင့်တတ်၏၊ ပဇာနနော၊သိသည်ဖြစ်၍၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊စရိတ၊ကျင့်တတ်၏၊ဝိဇာနနော၊သိခြင်းလက္ခဏာရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိညာဏေန၊ဝိညာဉ်ဖြင့်၊စရိတ၊ကျင့်တတ်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ပဋိပန္နသား၊ကျင့် သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ကုသလာ၊ကုဋိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊ အာယတန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဆုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အာယတနစရိယာ ယ၊ကုသိုလ်တရား၊တည်စိမ့်သောဌာန၊စရိတ၊ကျင့်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဝိသေသံ၊ဗျာနမဂ်ဖိုလ်တရား၊အထူး၊ကို၊အဓိဂန္တု တိ၊ရ၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝိသေသစရိယာယ၊ ထူးသောအကျင့်ဖြင့်၊ စရိတ၊ ကျင့်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့အာပရာဝိ၊တပါး၊လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာဒုမာအဋ္ဌစရိ ယာ၊အကြင်ရှစ်ပါးသောစရိယတို့ကို၊ဝတ္တာ၊မိန့်အပ်ကုန်၏၊တာဟိဝိ၊ထို ရှစ်ပါးသောစရိယတို့နှင့်လည်း၊သမန္နာဂတောဗြည့်စုံသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ဆုတိအာယံ၊ဤသည်လျှင်၊အကြွေး၊အနုက်တည်း။ခဏ္ဍဝိသာဏာက ပ္ပေါတိဇော၊ခဏ္ဍဝိသာဏာကပ္ပေါဟူသော၊ဤပုဒ်၌၊ခဏ္ဍဝိသာဏံ၊နာမ၊ခဏ္ဍဝိသာ ဏာမည်သည်ကား။ခဏ္ဍမိဝ။ သန့်လျက်ကဲ့သို့သော၊သိင်္ဂ၊ဦးချိုသည်၊ဂ၊ပ္ပ သဒ္ဒသား၊ကပ္ပသဒ္ဒါ၏၊ အတ္ထံ၊အနုက်ကို၊ဝိတ္ထာရတော၊အကျယ်အား၊ဖြင့်၊ မဂ်လသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ။ မဂ်လသုတ်အဖွင့်၌၊ ပကာသယိသာမ၊ထင်ရှား ပြကုန်အံ့။ ဣဓပန၊ဤခဏ္ဍဝိသာဏသုတ်၌ကား။ အယံ၊ကပ္ပသဒ္ဒေါ၊ ဤ၊ကပ္ပ သဒ္ဒါ၏၊သတ္တုဂ၊ပ္ပေန၊ဘုရားနှင့်တူသော၊သာဝကေန၊တပည့်တော်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊မနုယမာနာ၊တိုင်ပင်လျက်၊ဝတတော၊ကျင့်သောသူအား၊ အတ္ထိကိရ၊ရှိသတတိ၊ဆုတိ၊ဝေမာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ပဋိဘာဂေါ၊ တူသော အနုက်ရှိသည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ခဏ္ဍဝိသာဏသဒိ သော၊ ထက်လှစွာသော သန့်လျက်သွားလျှင် ဥပမာရှိသော ဦးချိုနှင့်တူ သောအာဘိုရှိ၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဣဓ၊ဤခဏ္ဍဝိသာဏသုတ်၌၊ ပဒတော၊ပုဒ်အား၊ဖြင့်၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊အနုက်၏အဖွင့်တည်း။အဓိပ္ပါယာနု

သန္ဓိတောပန၊ အဓိပ္ပါယ်အနုသန္ဓေအားဖြင့်ကား။ ဧကံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဥတ္တုပ္ပကာရော၊ သိုအပ်ခဲ့ပြီးသော်အပြားရှိသော၊ ယွာယံ ယော အယံဒဏ္ဍော၊ အကြင်ဒဏ်သည်။ ဘူတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ပဝတ္တိယမာနော၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ အဟိတော၊ အကျိုးမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့အကျိုးမရှိသော ဒဏ်ပေးခြင်းကို၊ အပ္ပဝတ္တမာနေသု။ မဖြစ်စေ အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တပ္ပဋိပက္ခဘူတော၊ ထိုဒဏ်ပေးခြင်း၏ဆန့်ကျင် ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာဖြင့်။ ပရဟိတဘူတသံဟာရေနစ။ သူတပါး၏ အကျိုးကိုဆောင်ရွက်သိမ်းဆည်းသဖြင့်လည်း။ သဗ္ဗေသု။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍံ၊ ရိုက်ခတ်ခြင်း ဒဏ်ကို။ နိဓာယ၊ ပစ်ချ၍။ နိဟိတဒဏ္ဍော ဟောတိ ဝေ စ၊ ချအပ်ပြီးသော ဒဏ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လျှင်။ အနိဟိတဒဏ္ဍော၊ ချအပ်သောလက်နက် မရှိကုန်သော၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဘူတာနိ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဒဏ္ဍေနဝါ၊ လှံကန်ဖြင့် လည်းကောင်း။ သတ္ထေနဝါ၊ ထားဝယ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပါဏိနာဝါ၊ လက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ လေဋ္ဌုနာဝါ၊ ခုတ်ခဲဖြင့် လည်း ကောင်း၊ ဝိဟေဋေန္တိ ယထာ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ။ အဝိ ဟေဋယံ အဝိဟေဋယန္တော။ ညှဉ်းဆဲခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ တောသံ၊ ထို သတ္တဝါအပေါင်းတို့တွင်၊ အညတရေ၊ တယောက်ယောက် ကိုလည်း။ ဣတိမနုသိကတ္တာ။ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဣမံမေတ္တာ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤမေတ္တာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာဝဇ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘဏ္ဍ၊ ထိုမေတ္တာဗျာနှစ်၌။ ယာဒေဝ ဝေဒနာဝတံ၊ အကြင်ဝေဒနာသင်္ခေါသည်လည်းကောင်း၊ ယာဒေဝ သညာ သခ်ါရေ ဝိညာဏဝတံ၊ အကြင်သညာသင်္ခါရေ ဝိညာဉ်သင်္ခေါသည်လည်း ကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘဏ္ဍ၊ ထိုဝေဒနာ သညာသင်္ခါရေ ဝိညာဉ်ကိုလည်း။ ဘဒန္တသာရေနေဝ၊ ထိုသို့သောသင်္ခေါ အစဉ်ကိုလျှောက်သဖြင့်သာလျှင်။ ဝိပဿိတွာ၊ ဝိပဿနာရှု၍။ ဘဒ္ဒဉ္စ၊ ထိုမှတပါးလည်းဖြစ်သော၊ သခ်ံတံ။ သခ်ံတတရားကို။ ဝိပဿိတွာ၊ ဝိပဿနာရှု၍၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေက ဗောဓိ၊ ဤ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို။ အဓိဂတော၊ ရသည်၊ အမှီ။ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓိအယံ၊ ဤ သည်လျှင်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေတည်း။ ဧဝံ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဖိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တေ အမစ္စာ၊ ထိုအာမတ်တို့ သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဗ္ဗဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘုရှေ့၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂန္တွာ ထ၊ ကြွတော်မူ

မူကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတေ။ မေးလျှောက်အပ်သည် ရှိသော်၊ တတောဝ၊ထိုနောင်မှ၊တေန၊ထိုရှင်ပစ္စေကဗုद्ध်သည်၊ဝုဇ္ဈပစ္စေကဗုद्ध်၊ရှေး အရှင်ပစ္စေက ဗုद्ध်တို့သည်၊ ကတ္ထ ၊အဘယ်အရေပ်ဖြင့်၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန် သနည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ဆင်ခြင်၍၊ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတေ၊ဂန္ဓမာ ဒနတောင်ပေါ်၊ ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိ သော်၊ဝုန၊တဘဘန်၊အာမဠာ၊အာမတ်တို့သည်။ အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏။ကိံ အာဟံသု၊အဘယ်သို့ဆိုကြကုန်သနည်း။ ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ဤယခု၊အခေ၊အကျွန်ုပ်တို့ကို။ ပဇဟတ၊စွန့်ပစ်တော်မူခဲ့ပြီ၊နန္ဒာ ဆ္ဆထ၊ အလိုရှိတော်မမူခဲ့ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏။အထ၊ထိုအခါ ဣ၊ပစ္စေကဗုद्ध်၊ ပစ္စေကဗုद्ध်သည်၊ နဝုတ္တမိဆ္ဆေယျာတိ၊ နဝုတ္တမိဆ္ဆေယျ အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသောတရားစကားကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ ၏၊ တတြ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အမဠာ၊အို အာမတ်တို့၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဣဒါနိ၊ဤယခု အခါ၌၊ အတ္တြဓာဒိသု၊အတ္တြဓသော၊ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ကိဉ္စိ၊တစုံတ ယောက်သောသား၊ကို၊ နဿ္ဆေယျ၊အလိုမရှိလေပြီ။ တုမှာဒိသံ၊သင်တို့ နှင့်တူသော၊သဟာယံ၊အပေါင်းအဖော်ကို၊ကုတောပနဿ္ဆေယျ၊အဘယ် ကြောင့်အလိုရှိအံ့နည်း၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တုမှေသုပိ၊သင်တို့တွင်လည်း။ မယာ၊ငါနှင့်၊သဒ္ဓိ ၊အတူတကွ၊ ဝန်ကျင်းသွားအံ့သောဌာ၊ယော၊အကြင်သူ သည်၊ မာဒိသောဝါ၊ငါကဲ့သို့လည်း။ ဟောတုံ၊ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊သော၊ ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊ ဧကော၊တယောက်အထည်း တည်း။ ဒဝ္ဝပိသာဏကပ္ပေါ။ ကြီချိန်နှင့်အတူ။ စရေ၊ကျင့်ရာ၏။ အဃဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ တေဟိ၊ ထိုအမတ်တို့သည်၊ ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ အခေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ ပဇာဟထ၊ စွန့်ကုန်ခဲ့ပြီ၊ နန္ဒာ ဆ္ဆထ၊ အလိုရှိတော်မမူကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ သော်၊ သောပစ္စေကဗုद्ध်၊ထိုပစ္စေကဗုद्ध်သည်၊ အတ်၊ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ အတ္တြဓအစရှိသောသား၊ကို၊နဿ္ဆေယျ၊အလိုမရှိလေပြီ၊သဟာယံ၊ပေါင်း အဖော်ကို၊ ကုတောဿ္ဆေယျ၊ အဘယ်ကြောင့်အလိုရှိပေအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဝတ္ဝာ၊ဆိုမူ၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ယထါဝုတ္တေန၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော၊အတ္ထေန၊အနက်ဖြင့်။ဧကံစရိယာယ၊တယောက်အထည်းတည်း ကျင့်ခြင်း၏၊ဂုဏ်၊ဂုဏ်ကျေးဇူး၊ကို၊ဒီပေတွာ၊ဖြင့်၍၊ ပရေ ဒီတောဝ၊ဝမ်းမြောက် သည်ဖြစ်၍၊ ပိတိသောမနဿဇာတော၊ နှစ်လိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊

ကြောပေါ်တယောက်အထည်းတည်း။ ခဏ္ဍပိသာဏကပြော်။သန်လျက်ကဲ့သို့ ထက်သွားတွေသောဦးချိန့်ဘုရားသောအကျင့်ကို၊ စရေးကျင့်ရာ၏။ဤတိုင်း၊ ဤသို့၊ဝတ္ထား၊ဆိုး၍၊ မဟာဓနုဿားလူအားပေါင်း၏၊ပေကွမ်းနေသော၊ကြည့်နေကြစဉ်ပင်ကျင်း၊ အာကာသေနေ၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊ဥပုတိတွေ၊ပျံတက်၍၊ ဂန္ဓမာဒနံ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့၊ အဂ်မာသိ၊ကြွသွားလေ၏။ ဂန္ဓမာဒနောနာမ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်မည်သည်ကား၊ ဟိမဝတိ၊ဟိမဝန္တာတောခဲ့၊ စူဠကာဠပဗ္ဗတံ၊စူဠကာဠတောင်လည်းကောင်း၊မဟာကာဠပဗ္ဗတံ၊မဟာကာဠတောင် လည်းကောင်း၊ နာဂပလိဝေဠုနံ၊ နာဂပလိဝေဠုနတောင်လည်းကောင်း။စန္ဒဂဗ္ဘံ၊စန္ဒဂဗ္ဘတောင်လည်းကောင်း။သူရိယဂဗ္ဘံ၊သူရိယဂဗ္ဘတောင်လည်းကောင်း၊သုဝဏ္ဏပဿံ၊သုဝဏ္ဏပဿတောင်လည်းကောင်း။ ဟိမဝန္တပဗ္ဗတံ၊ဟိမဝန္တာတောင်လည်းကောင်း။ ဤတို့ဤသို့ သတ္တပဗ္ဗတော၊ရုနစ်လုံးသော တောင်တို့ကို၊ အတိက္ကမ္မ၊လွန်ကျူး၍၊ ဌိတောတည်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂန္ဓမာဒနတောင်၌၊ နန္ဒမူလကံနာမ၊နန္ဒမူလကအမည်ရှိသော၊ ပဒုမ္မာရုံ၊တောင်ဝမ်းသည်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ဝသနောကာသော၊ နေရာအရပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတိ၊ ထိုဂန္ဓမာဒနတောင်၌၊ မဏိဂုဟာ၊ ပတ္တမြားဂူ လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏဂုဟာ၊ရွှေဂူလည်းကောင်း၊ရဇတဂုဟာ၊ငွေဂူလည်းကောင်း။ ဤတို့ဤသို့၊ တယောဂုဟာယော၊သုံးလုံးသောဂူတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုသုံးလုံးသောဂူတို့တွင်။ မဏိဂုဟာနွါရေ၊ပတ္တမြားဂူဝ၌၊ မဠာသကောနာမ၊မဠာသကအမည်ရှိသော၊ ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်၊ ဥဗ္ဗေဓေန။ အစောက်အား၊ဖြင့်၊ယောဇနံ၊တယူဇနာရှိ၏၊ ဝိတ္ထာရေန။ အပျံ့အား၊ဖြင့်၊ယောဇနံ၊တယူဇနာရှိ၏၊သော၊ထိုမဠာသကသစ်ပင်သည်၊ဥဒကေဝါ၊ရေ၌လည်းကောင်း၊ ထလေဝါ၊ကြည်း၌ လည်းကောင်း။ ယတ္တကာနိ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ဝုဠ္ဍာနိ၊ကြည်းပန်းရေပန်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တတ္ထကာနိ၊ထိုမျှလောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ၊အလုံးစုံသောပန်းတို့သည်၊ဝုဠ္ဍန္တိ၊ပွင့်ကုန်၏၊ဝိသေသေန၊အထူးသဖြင့်၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့သည်၊ ဂမနဒိဝသေ။ ချောက်သောနေ့၌၊ တသ၊ ထိုဂန္ဓမာဒနတောင်၏၊ ဥပရိ တော၊အထက်မှ၊သဗ္ဗရတနမယော။အလုံးစုံရတနာဖြင့်ပြီးသောတလင်းဖြင်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကတ္ထ၊ထိုရတနာတလင်းဖြင်၌၊ သမ္ဗဇ္ဇနကဝါ တော၊တံမြက်ဖျည်းသော လေသည်၊ကစဝံ၊အမှိုက်ကို၊ ဆဒ္ဒေသိ၊စွန့်၏၊သဲမကရုဏာဝါတော၊ အညိုအညွှတ်ပြုပြင်သောလေသည်၊ သဗ္ဗရတ

နမယံ။အလုံးရုံရုတနာဖြင့်ပြီးသော၊ ဝါလုကံ၊သဲကိုး၊သမံ၊အညီအညွှတ်ကရောတိ၊ပြု၏။ သိဗ္ဗနကဝါတောရေဖြန်းသောလေသည်။ အနောတဟ္တ ဒဟတောအနုဝတတ်ဒိုင်မှ။ အာနေတ္ဝာ၊ဆောင်၍၊ ဥဒကံ၊ရေကို၊သိဗ္ဗတိ၊သွန်းလောင်း၏၊ သုဂန္ဓကရုက္ခဝါတောကောင်းသော အနံ့ကိုပြုသောလေသည်၊တိမဝတော၊တိမဝန္ဒာတောင်မှ။ သဗ္ဗေသံ၊အလုံးရုံကုန်သော၊ ဂန္ဓရုက္ခာနုံ့သာမျိုးသစ်ပင်တို့၏၊ ဂန္ဓံ၊နုံ့သာကို၊အာနေတိ၊ဆောင်ခဲ့၏၊ သြစိနကဝါတော၊ ပန်းကိုဆွတ်သောလေသည်။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းပွင့်တို့ကို၊ သြစိနိတွာ၊ဆွတ်ခဲ့၍၊ ပါတေတိ၊ကျစေ၏။ သဏ္ဌာရုဏောကဝါတော၊အညီအညွှတ်ခင်းသောလေသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးရုံသော၊တလင်းပြင်ဌ၊ သဏ္ဌာရုတိ၊ကောင်းစွာခင်း၏။ သဒါ၊အာခါခပ်သိပ်း၊ ဗ္ဗေ၊ဤရေတနာတလင်းပြင်ဌ၊ အာသနာနိ၊နေရာတို့ကို။ ပညတ္တာနေဝ ၊ခင်းအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ထိုရုတနာတလင်းပြင်တို့ဌ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓပြါဒေ ဝ ဒေသစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏အာဖြစ်သို့ရောက်သောနေ့ဌလည်းကောင်း၊ ဥပေါသထဒိဝသေစ၊ဥပုသ်နေ့ဌလည်းကောင်း၊သဗ္ဗပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊အလုံးစုံသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊သန္ဓိပတိတွာ၊စည်းဝေးကုန်၍၊ နိသိဒန္တိ၊နေကြကုန်၏၊အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပကတိ၊ ဓမ္မတာသဘောတည်း။ အာသိသမ္ဘုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊သစ္စာလေးပါး၊တရားကိုထိုးထွင်း၍သိတော်မူပြီးသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊တဏ္ဍာ၊ထိုဂန္ဓမာဒနတောင်သို့၊ဂတ္ဝာ၊ကြွတော်မူ၍၊ပညတ္တာ သနေ၊သယံဇာတလေတို့သည်ခင်းအပ်သောနေရာ၌၊ နိသိဒေသုံ၊နေတော်မူ၏။ တတော၊ထိုနောင်မှ။ တတ္ထ ကာလေ၊ထိုကာလ၌။ အညောပိ၊တပါးလည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့သည်၊ သစေသံ ဝိဇ္ဇန္တိ၊အကယ်၍ရှိကုန်အုံ့၊တပါး၊ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်း။ တံခဏံ၊ ထိုခဏ၌၊ သန္ဓိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ ပညတ္တာသနေ၊ခင်းအပ်သောနေရာ၌၊ နိသိဒန္တိ၊နေကုန်၏၊နိသိဒိတွာစ၊နေကုန်၍လည်း၊ကိုယ်ခြေဒေဝသမာ ပတ္တိ၊ တရုံတရသောသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ဝင်စား၍။ ဝုဋ္ဌဟန္တိ၊ ထကြကုန်၏။ တတော၊ထိုနောင်မှ၊သံဃာ့ကြွေးရှောင်သံဃာ့ထေရ်သည်၊အာရုနာဝတပစ္စေကဗုဒ္ဓံ။ ဤယာဝုရောက်လာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးရုံသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား၊ အနုမောဒနတ္တာယ၊ ဝမ်းမြောက်စိတ်သောငှါ၊ ကထံ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ အမိဂတံ၊ရခဲပ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ကမ္ဘဏ္ဍာနုံ၊ကမ္ဘဏ္ဍာနုံးကို၊ ပုစ္ဆိတိ၊မေး၏။ တဒါပိ၊ထိုအခါ၌လည်း။ သော၊ ထိုရောက်လာသောရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊တမေဝဥဒါနံ

ဗျာကရဏာဂါထံ။ ထိုဥဒါန်းဂါထာဗျာကရဏာဂါထာကိုသာလျှင်၊ ဘာသတိ၊ပြောဆိုဏ္ဍိ၊ပုန်းတာဘန်၊ဘဂဝါဝိ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။အာယသ္မာ အာနန္ဒာ၊အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ပုဋ္ဌောမေးလျှောက်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ တမေဝဂါထံ၊ထိုသဗ္ဗေသုဘူတေသုစသောဂါထာကိုလျှင်၊ဘာသတိ၊ဟောတော်မူ၏၊အာနန္ဒာစ၊အာနန္ဒာမထေရ်သည်လည်း၊သဂီတိယံ၊သင်္ဂါယနာတင်သောကာလ၌၊ ဘာသတိ၊ဟော၏။ ဣတိဧवံ၊ဤသို့လျှင် ဧကဂါထာတို့၊ ပဋ္ဌမဂါထာ၏ ဒုတိယ၊ ပဋ္ဌမဂါထာ၏ ပ၊ ဒုတိယ၊ ပဋ္ဌမဂါထာ၏ ဒုတိယ ပ၊ ပဋ္ဌမဂါထာ၏ ဒုတိယ ပ ဟူ၏။ ဣတိ ဧवံ ဤသို့ ဟု ဆိုလတ္တံ့ ဟု ဟူ၏။ ဣတိ ဧवံ ဤသို့ ဟု ဆိုလတ္တံ့ ဟု ဟူ၏ ဟု ဆိုလတ်ကုန်ရာ

ဤသူသည်၊ပုရိသော၊ယောဂျားတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိသေသံ၊အထူး၊ကို၊ နအညာသိ၊မသိလေ၊ တဒုပါဒါယ၊ထိုမှီးသောအခါမှစ၍၊ ဣတ္ထိနံ၊မိန်းမ တို့၏၊ဟာ ဣတ္ထေ၊လက်ဝဲ၌၊နရေမတိ၊မမ္ပေလျော်၊ဥဿာဒနဿာပနမဏ္ဍနာဒိမတ္တံဝိ၊ ချေးပွတ်ခြင်း ရေချိုးခြင်းတန်ဆာဆင်ခြင်းအစရှိသည်ကိုမျှလည်း၊ နသ ဟတိ၊သည်းမခံ၊တတ်၊ ထိုသတ္တိသားကို၊ပုရိသာ ဝေ၊ ယောဂျားတို့သည် သာသျှင်၊ပေါ်သော်လည်း၊ ကျွေးမွေးသုတ်သင်ကုန်၏၊ထည့်ပါယနကာလေ၊နို့ တိုက်သောကာလ၌၊ ဓာတိယော၊ နို့ထိန်းတို့ကို၊ ကဠုကံ၊ သင်နှိုင်းသို့ ပဝိသိတ္တာ၊သွင်းစေ၍၊ ပုရိသဝေသေန၊ယောဂျား၏အသွင်ဖြင့်၊ ထည့်၊ နို့ကို၊ပါယေန္တိ၊စို့စေကုန်၏၊ သော၊ထိုသတ္တိသားသည်၊ဣတ္ထိနံ၊မိန်းမတို့ ၏၊ဂန္ဓံ၊အနံ့ကို၊ဃာယိတ္တာ၊နမ်းမိသည်ရှိသော်၊သန်း၊အသံကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားရသည်ရှိသော်၊ရောဒတိ၊ငိုရှိ၏၊ဝိညတ်၊သိ ကြားလိမ္မာသည်၏အခြစ် သို့၊ပတ္ထောပိ၊ရောက်သော်လည်း။ ဣတ္ထိယော၊မိန်းမတို့ကို၊ ပဿိတုံ၊ရှုခြင် ခြင်းဌာ၊ နဣတ္ထိတိ၊အလိုမရှိ၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသတ္တိသားကို၊ အနိတ္ထိဂန္ဓောတ္တေ၀၊အနိတ္ထိဂန္ဓဟူ၍သာသျှင်၊သဠာနံ၊သူ၊မှည့်ကြကုန်၏၊ တဿိ၊ထိုအနိတ္ထိဂန္ဓမင်းသားသည်၊ သောဠသဝဿုဒ္ဒေသိကေ၊ တဆဲ ခြောက်နှစ်သည်၊ဖောတော၊ဖြစ်လတ်သော်၊ရာဇကုလံ၊မင်းမျိုးကို၊ သဠာ ပေသာမိတိ၊ကောင်းစွာတည်စေအံ့ဟု၊ နာနာကုလေဟိ၊အသီးသီး၊သော အမျိုးတို့မှ၊တာသား၊ထိုမင်းသားအား၊ အနုရူပကညာယော၊လျောက်ပတ် သောသတို့ဘို့တို့ကို၊အာနေတွာ၊ဆောင်ယူ၍၊ကုမာရံ၊မင်းသားကို၊ရေမာ ပေဟိ၊မြေလျော်စေလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာညတရံ၊တယောက်သော၊အမျိုး အမတ်ကို၊အာဏာပေသိ၊စေလွှတ်၏၊အမျိုးအမတ်သည်၊ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်တမည်ဖြင့်၊တံ၊ထိုမင်းသားကို၊ ရမာပေတုကာမော၊မြေလျော်စေ လိုသည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ထိုအနိတ္ထိဂန္ဓမင်းသား၏၊ အာဝိဘူတေ၊ မနိုးမင်း သောအခိုက်၌၊သာဏိပါကာရံ၊တင်းတိမ်ဖြင့်ရံခြင်းကို၊ပရိက္ခိပိတ္တာ၊ ရံစေ ၍၊နာဠုကာနိ၊ကရေသည်တို့ကို၊ပယောဇေတိ၊ကစေ၏၊ကုမာရော၊အနိတ္ထိ ဂန္ဓမင်းသားသည်၊ဂိတဝါဒိတသဒ္ဒံ၊သီချင်းသံတီးမှုတ်ခြင်းအသံတို့ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားရသည်ရှိသော်၊ ဧသော်သဒ္ဒေါ၊ ဤအသံသည်၊ ကသ၊ အာဘယ်မည်သော်သူ၏၊သဒ္ဒေါ၊အသံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ဆိုရ၏၊ အမစ္စော၊အမတ်သည်၊ဒေ၀၊အရှင်မင်းသား၊ဧသော်သဒ္ဒေါ၊ဤအသံသည်၊ တာ၊အရှင်မင်းသား၏၊ နာဠုကာနံ၊ကရေသည်မိန်းမတို့၏၊ သဒ္ဒေါ၊အသံ တည်း၊ ပုညဝန္တာနံ၊ ဘုန်းရှိသောသူတို့အား၊ နာဠုကာနိ၊ကရေသည်တို့

သဲညှိ၊ဟောင်္ဂှိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဒေဝ၊အရှင်မင်းသား၊တို့၊အရှင်မင်းသားသည်၊ အသိရမ၊ အလွန်မြေလျော်ပါလော၊ မဟာဝုညော၊ ကြီးမြတ်သောဘုန်းရှိ တော်မူသည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါ၏။ဟု၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ဆို၏။ ကုမာရော၊မင်း သားသည်၊အမစ်၊အမတ်ကို၊ ဒဏ္ဍာန်၊လုံ့ကန်ဖြင့်၊ တာဠာပေတွေ၊ ရိုက် ခတ်စေ၍၊ နိုးဈာပေသို့၊နှင်ထုတ်စေ၏။ သော၊ထို၊အမတ်သည်၊ ရညော၊ အာဘမင်းအား၊အာရောစေသို့၊ကြား၏။ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ကုမာရ၊သား၊ မင်းသား၏၊ မာတာ၊ပိခင်နှင့်၊သဟာ၊တကွ၊ဂတ်ကွာ၊သွား၊လေ၍၊ ကုမာရ၊ မင်းသားကို၊တို့၊သင်ချစ်သား၊သည်၊ ရမာပေတိ၊မြေလျော်စမ္ဘယ်ပါလော ဟု၊ဤသို့၊ ဝုန်၊တာဘန်၊ အမစ်၊အမတ်ကို၊ အာဏာပေသို့၊ စေလိုက်၏။ ကုမာရော၊မင်းသားသည်၊ တေဟိ၊ထို၊သူတို့သည်၊ အတိနိုဗ္ဗိဒိယမာနော၊ အလွန်နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊သေဒ္ဓသုဝဏ္ဏံ၊မြတ်သော၎င်းကို၊ ဒဝတွာ၊ ပေး၍၊သုဝဏ္ဏကာရေ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်တို့ကို၊ သုန္ဒရီ၊ကောင်းလှသော၊ ဟတ္ထိရှစ်၊မိန်းမရှစ်ကို၊ကရောထာတိ၊ပြုလုပ်ကြကုန်လော၎ဟု၊ အာဏာပေ သို့၊စေခိုင်း၏။တေ၊ထို၎င်းပန်းတိမ်သည်တို့သည်၊ဝိသုကမ္မေန၊ဝိသကြံနတ် သား၊သည်၊နိမ္မိတသဒိသံ၊ဘုန်ဆင်းအပ်သည်နှင့်တူသော၊သဗ္ဗာလင်္ကာရ ဝိဘူသိတံ၊အလုံးစုံသော၊ဘုန်ဆာတို့ဖြင့်ဘုန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော၊ဟတ္ထိရှ စ်၊မိန်းမ၏အသွင်ကို၊ကတွာ၊ပြုလုပ်၍၊ဒသေသုံ၊ဂြိုကုန်၏၊ကုမာရော၊မင်း သား၊သည်၊ဒိသွာ၊ဖြင်ရသည်ရှိသော်၊ဝိမှယေန၊အံ့ဘွယ်သဂဲဖြင့်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊စာလေတွာ၊လှုပ်၍၊မာတာပိတူနံ၊ပိခင်ဘခင်တို့၏၊ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့၊ပေသေသိ၊စေလိုက်၏။ဤဒိသံ၊ဤရှေ့အဆင်းနှင့်တူသော၊ဟတ္ထိ၊ မိန်းမကို၊ယဒိလတိ သာမိ၊အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အုံ့၊အဟံ၊ငါသည်၊ဂဏ္ဍာ ဝိ၊သိမ်းပိုက်အုံ့၊ ဟု၊ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ မာတာပိတရော၊ ပိခင်ဘခင်တို့သည်၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ဝုတ္တော၊သား၊သည်၊ မဟာဝုညော၊ ကြီးသောဘုန်းရှိ၏၊အဝ၊သမ်း၊မချွတ်၊တေနု၊ထိမင်းသား၊နှင့်၊ သဟ၊အ၊တူ တကွ၊ကတဝုညော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုဘက်ဖြစ်သော၊ ကာဝိဒါရိကာ၊ တရုံတယောက်သော သတ္တိသို့ပြီးသည်၊ လောကေ၊လူ.ပြည်၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ် သောမိန်းမသည်၊ ဘဝိ၊သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့.။ ဟု၊ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊ တံသုဝဏ္ဏရှစ်၊ထို၎င်းရှစ်ကို၊ရေထံ၊ရထား၊ပေါ်သို့၊ အာရောပေတွာ၊တင်၍၊ အမစ္စာနံ၊အမတ်တို့ကို၊တုမှော၊သင်တို့သည်၊ ဂန္ဓဿ၊သွား၊လေကုန်၊ ဤဒိ သမ်ပြီ၊ဤ၎င်းရှစ်အဆင်းနှင့်တူသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒါရိကံ၊သတ္တိသို့ပြီး၍ ဂဝေသထ၊ရှာလေကုန်။ဟု၊ဤသို့၊ အာဏာပေသုံ၊စေလွှတ်ကုန်၏။ တော၊

ထိုစေအာပ်သောအမတ်တို့သည်။ဘုံ၊ထိုဖွေရှုပ်ကို၊ ဂဟေတွေ၊ရေထားသို့ တင်ယူ၍၊သောဌသမဟာဇနပဒေ၊တဆဲ့ခြောက်တိုင်းနိုင်ငံသို့၊ဝိစရန်ကြွား လှည့်ပတ်၍ရှာဖွေကုန်သည်ရှိသော်၊တံတံဂါမ်။ထိုထိုသောရွာသို့၊ဂတ်ကြီး ရောက်၍၊ ဥဒကတိတ္ထာဒိသု၊ ရေခပ်ရောဆိတ်အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယတ္ထ ယတ္ထ၊အကြင်အကြင်အရပ်၌။ဇနသမူဟာ၊လူတို့အပေါင်းအရှုကို၊ပဿာန္တိ ဖြင်ကြကုန်၏၊တတ္ထတတ္ထ။ ထိုထိုသောအရပ်၌၊ ဒေဝတံဝိယ၊နတ်သမီး ကဲ့သို့၊သုဝဏ္ဏရူပ်၊ဖွေရှုပ်ကို၊ဌပေတွေ၊ထား၍၊ နာနာပုဗ္ဗဝတ္ထာလင်္ကာရေ ဟိ၊အထူးထူးသောပန်းပုဆိုးတန်ဆာတို့ဖြင့်၊ပူဇိ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ဝိတာနံ၊ဗိတာနကို၊ဗဟိတွေ၊ဖွဲ့၍၊ ဧကမန္တံ။သင့်တင့်လျောက်ပတ်ရာ ဌာန၊တိဋ္ဌန္တိ၊တည်ကြကုန်၏။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ဧဝ ရူပါ၊ဤသို့သဘောရှိသောမိန်းမကို၊ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊မြင်ဘူးသည်၊ ယဒိဘဝိသ တိ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ၊ သော၊ထိုမြင်ဘူးသောသူသည်၊ ကထံ၊စကားကို၊ သမုဋ္ဌပေဿတိ၊ စပ်လျှင်း၍ကောင်းစွာ ပြောနိုင်သည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဋ္ဌန္တိ၊တည်ကြကုန်၏။ ဧတေနုပါယေန၊ ဤသို့သောအကြောင်း ဖြင့်၊မဒ္ဒရဋ္ဌာ၊မဒ္ဒရာဇ်တိုင်းမှ၊အညတြဌပေတွေ၊ကြဉ်ထား၍၊သဗ္ဗေ၊အလုံး စုံကုန်သော၊ ဇနပဒေ၊ဇနပုဒ်တိုင်းနိုင်ငံတို့သို့၊ အာဟိဏ္ဍိတွာ၊လှည့်ပတ် ရှာဖွေကုန်၍၊ တံရုဋ္ဌံ၊ ထိုမဒ္ဒရာဇ်တိုင်းကို၊ ခုဒ္ဒကရဋ္ဌန္တိ၊ ငယ်သောတိုင်း နိုင်ငံတည်းဟု၊ အဝမညမာနာ၊ မှတ်ထင် အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ထိုမဒ္ဒရာဇ်တိုင်းသို့၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊အဂတ္တွာ၊မသွားမူ၍နိဝတ္တိ ဿ၊ ပြန်လည်ကုန်၏။ တတော၊ထိုနောက်မှ။ နေသံ၊ထိုစေအာပ်သောအမတ်တို့ အာဟ၊ဝိတက္ကံ။အကြံသည်။ အဟောသိ။ဖြစ်ပြန်၏။ မဒ္ဒရဋ္ဌံ၊မဒ္ဒရာဇ်တိုင်း သို့လည်း။မယံ၊ငါတို့သည်။ တာဝဝဏ္ဏာ၊မသွားကြကုန်ဦးအုံ။ နော၊ငါတို့ ၏၊ရာဇာ၊သခင်မင်းသည်၊ ဗာရာဏသိ ၊ဗာရာဏသီမြို့သို့၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင် ကြသည်ရှိသော်လည်း။ ဝုန်၊တဘာန်၊မာပါ၊ဟောသိ၊မလွတ်စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊မဒ္ဒရဋ္ဌေ၊မဒ္ဒရာဇ်တိုင်း၌၊သာဝလ နဂရံ၊သာဝလ မြို့သို့၊အဂမံသု၊သွားကုန်၏၊သာဝလနဂရေ၊သာဝလမြို့၌လည်း။ မဒ္ဒဝေါ နာမ၊မဒ္ဒဝအမည်ရှိသော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တသ၊ထို မဒ္ဒရာဇ်မင်းအား၊ ဗိတာ၊သမီးသည်၊ သောဌသဝ သုဒ္ဒေသိကာ၊ တဆဲ့ ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသည်၊ အဘိရူပါ၊အလွန်အဆင်းလှသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ၊ထိုသတို့သမီး၏၊ ဝဏ္ဏဒါသိယော၊ အမျိုးကျွန်မတို့သည်၊ နာနောဒကတ္ထာယ၊ ချိုးရေခပ်အုံ့သောဌာ။ တိဏ္ဍံ၊ရေချိုးဆိပ်သို့၊ ဂတာ။

ရောက်ကုန်၏။တဘွေ့ထိုရေချိုးခပ်ပ်ခ်ု၊ အမဗ္ဗေဟိ၊စေအပ်သောအမတ်တို့သည်၊ဌပိတံ၊ထားအပ်သော၊သုဝဏ္ဏရွှပ်၊ရွှေရုပ်ကို၊ နှုရတောဝ၊အဝေးမှ ပင်လျှင်၊ဒိသွာ။မြင်ကြကုန်၍၊အမှေ၊ငါတို့ကို၊ဥဒကသား၊ရေ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ပေသေတ္တာ၊စေလွှတ်တော်မူ၍၊ရာဇပုတ္တိ၊မင်းသို့သည်၊သယမေဝ၊မိမိကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ အာဂတာတိ၊လာခဲ့ပြီတကားဟု၊ ဘဏန္တိ ဟော၊ဆိုကုန်သောမိန်းမတို့သည်၊ သမိပံ၊အနီးသို့၊ ဂတ္ဝာ၊ရောက်ကုန်၍၊ အယံ၊ဤမိန်းမသည်၊ သာမိနီ၊ငါတို့သခင်မသည်၊ နု၊မဟုတ်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊သာမိနီ၊သခင်မသည်၊ ဣတောဝ၊ဤမိန်းမထက်၊ အဘိရူပတရာ၊ သာလွန်၍အဆင်းလှ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊တံ၊ထိစကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ရာဇာနံ၊မဒ္ဒရာဇမင်းသို့၊ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ အနုရူပေန၊လျောက်ပတ်သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဒါရိကံ၊သတ္တိသို့ကို၊ ယာစိ"သု၊ တောင်းကုန်၏၊ သောပိ၊ ထို မဒ္ဒရာဇမင်းသည်လည်း၊ အာဒါသိ၊ပေး၏၊တဘော၊ထိုနောင်မှ၊ ဗာရာဏသိရဉ္ဇော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား၊ ပါဟေသုံ၊တမန်စေလွှတ်ကုန်၏၊ကိ"ပါ ဟေသုံ၊အာဘယ်သို့စေလွှတ်ကုန်သနည်း၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊ အမှေပိ၊ အာကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဒါရိကာ၊သတ္တိသို့ကို၊လဒ္ဓါ၊ရအပ်ပါပြီ၊ သာမံ၊ကိုယ်တော်တိုင်၊အာဂန္တွာ၊သတိ၊လာလတ္တံ့,လော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ အမှေဝ၊အာကျွန်ုပ်တို့သည်သာလျှင်၊အာနေမ၊ဆောင်ယူခဲ့ရကုန်အံ့လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပါဟေသုံ၊စေလိုက်ကုန်၏၊ သော၊ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်၊ မယိ၊ငါသည်၊ ဂန္တွာ,ကိုယ်တော်၊သွား၍သည်ရှိသော်၊ဇနပဒဝိဒ္ဓော၊ ဇနပုဒ်အားနှိပ်စက်ရာသည်၊တာဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့,ဟု၊ဝေဝ၊သင်တို့သည်ပင်လျှင်၊အာနေထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပေသေသိ၊စေလိုက်၏၊ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊ဒါရိကံ၊သတ္တိသို့ကို၊ဂဟေတ္တာ၊ဆောင်ယူခဲ့၍၊ နဂရာ၊ သာဂလဖြို့မှ၊နိက္ခမိတ္တာ၊ထွက်၍၊ကုမာရဿ၊မင်းသားအား၊ သုဝဏ္ဏရွှပ သဒိသိ၊ရွှေရုပ်နှင့်တူသော၊ ဒါရိကာ၊ သတ္တိသို့ကို၊ အမှေ၊ အာကျွန်ုပ်တို့ သည်၊လဒ္ဓါ၊ ရအပ်ပါလေပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပါဟေသုံ၊စေကုန်၏၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊တံ၊ထိုရုကြောင်းစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြားရသည်ရှိသော်၊ ရာဂေန၊ရာဂဖြင့်၊ အဘိဘူတော၊နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ပဌမဗျာနာ၊ ပဌမ ဗျာနမှ၊ပရိဟာယိ၊လျော့လေ၏၊သော၊ထိုမင်းသားသည်၊ဒုတိယဝရိပရာယ၊ တမန် အဆင့်ဆင့်ဖြင့်၊ သိဃံ၊လျင်စွာ၊ အာနေထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော၊ သိဃံ၊လျင်စွာ၊အာနေထ၊ဆောင်ခဲ့ကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ဣ

လွတ်လိုက်၏။ တေ၊ထိုအမတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗညူ၊ခပ်သိမ်းသောအရေပ်တို့ ၌၊ကောရတ္တိဝါသေနေ၀။ တည့်ခ်ိတည်းနေသဖြင့်သာလျှင်၊ဗာရာဏသီ၊ဗာ ရာဏသီပြည်သို့၊ဂတ်ကား၊ သွားမြဲ၊ဗဟိနဂရေ၊မြို့၏ပြင်ပ၌၊ဌိတာ၊တည်ကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ရည်ရွယ်၊ဗာရာဏသီမင်းအား၊ ဒေ၀၊ဒေ၀ရင်မင်းကြီး၊အစ့ဲ၊ ထနေ့၊ပရိသိတဇ်ံ၊ဝင်ရောက်လော၊နော၊ပရိသိတဇ်ံ၊မ၀င်ရောက်လေ၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ပေသေသုံ၊စေလွှတ်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ဒါရိကာ၊သတ္တိ ထိုးကို၊ သေ၌ကုလား၊မြတ်သောအမျိုးမှ၊ အာနေတွာ၊ဆောင်အပ်သည် ဖြစ်၍၊မင်္ဂလာကိရိယံ၊ မင်္ဂလာပြုဘွယ်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ မဟာသက္ကာရေနဲ၊ မျှားသောလာဘ်သပ္ပကာဖြင့်၊ ပ၀ေသေ ဃာမ၊ သွင်းကုန်အုံ့၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ တာ၀၊ရှေးဦးစွာ၊နံ၊ထိုသမိုးကို၊ဥပနေယာတိ၊ဆောင်လေကုန် လေဟု၊အာဏာပေသိ၊စေလိုက်၏။ တေ၊ထိုအမတ်တို့သည်၊ တ၀ေ၊ထို မင်းစိုရင်တိုင်း၊အကံသု၊ပြုကုန်၏။ သာ၊ထိုမင်းသို့သည်၊ အစ္ဆရိယ သုခုမာ၊ စင်စစ်နှုးညံ့သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယာနုဿာ၀ေနဲ၊ ယာဉ်တောက် သဖြင့်၊ဥဗ္ဗဋ္ဌာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဒ္ဓါနပရိသမေနဲ၊အစွန့်ရှည် သောခရီးကြောင့်ဖြစ်သော ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဝါတရောဂါ၊ဖြစ်သော လေနာကြောင့်၊ မိလာတမာလာ၀ိယ၊ညှိသောပန်းကဲ့သို့၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ ရတ္တိမေ၀၊ ရောက်သောညဉ့်ခ်ိန်ပင်သျှင်၊ ကာလံ၊ ရတောသေလွန်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ပြုရာ၏။ အမစ္စာ၊အမတ်တို့သည်၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ သက္ကာရာ၊ ဆုလာဘ်သပ္ပကာမှ၊ ပရိနိဗ္ဗုတာတိ၊ ပျောက်ခဲ့ကုန်ပြီဟု၊ ပရိဒေဝိ သု၊ငိုကြွေးကုန်၏။ ရာဇာစ၊ဗာရာဏသီမင်းသည်လည်းကောင်း၊ နဂရာစ၊ပြည် ဝူပြည်သား၊တို့သည်လည်းကောင်း၊ကုလဝံသော၊ အမျိုးဆက်အုံ့သော အနွယ်သည်၊ ဝိနဋ္ဌောတိ၊ပျက်စီးခဲ့ပြီဟု၊ ပရိဒေဝိ သု၊ငိုကြွေးကြကုန်၏။ နဂရေ၊မြို့၌၊ မဟာကောလာဟလံ၊ မျှားစွာသော အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်လေ၏။ ကုမာရေ သ၊သတို့သားအား၊သုတမတ္တမေ ၀၊ ကြားကာမျှ၌သာလျှင်၊ မဟာသောကော၊ ပြင်းစွာသော စိုးရိမ်ခြင်း သည်၊ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ ကုမာရော၊မင်းသား သည်၊သောကသ၊စိုးရိမ်ခြင်းတရား၏၊မူလံ၊အရင်းအမြစ်ကို၊ ခဏိတုံ၊ တွန်းဖျိုအုံ့သောဌာ၊ အာရုဠှေ၊အားထုတ်၏။ သော၊ထိုအလောင်းမင်းသား သည်။ အယံသောကောနာမ၊ ဤသောကတရားမည်သည်ကား၊ အစ၀ တာသ၊ ပဋိသန္ဓေမနေသောသူအား၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဇာတသ၊ပန်၊ ပဋိ သန္ဓေနေသောသူအား၊ကား၊ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်ချေ၏။

တသ္ဓာ။ထိုကြောင့်၊ဇာတိ။ပဋိသန္ဓေကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊သောကော၊ဝိုးရိမ်ခြင်း သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဇာတိ၊ဇာတိတရားသည်ကား၊ကိုယ်၊အဘယ်တရား ကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ဟောတိ၊ဖြစ်တတ်လေသနည်း။မွှတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း။ တကော၊ ထိုနောင်မှ၊ဘဝ်၊ဘဝ်ကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ ဇာတိ၊ဇာတိသည်၊ ဟော တိ၊ဖြစ်၏။ မွှတိ၊ဝေ၊ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗဘာဝနာနုဘာဝေန။ ရှေးဦး လေ့ကျက်ပွါး ဘုံသောဘာဝနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အား၊ဖြင့်၊ မနုသိ ကရောနော၊ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊အနုလောမပဋိလောမ်၊အသွား အပြန် ဖြစ်သော၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ဒိဋ္ဌာ၊ဖြင်၍၊ သင်္ခါရေ၊သင်္ခါရ တရား၌၊သမ္မသန္တော။သုံးသပ်သည်ရှိသော်၊တဏှေ၊ထိုနှုန်းတော်ဌပင် လျှင်၊နိသိန္နော၊ထိုင်လျက်၊ပရွေကဗောဓိ၊ပရွေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သဏ္ဌာ ကာသိ။မျက်မှောက်ပြု၏။ သန္တမဂ္ဂဗလသုခေန၊ ငြိမ်သက်သော မဂ်ဖိုလ် ချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိတံ၊ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ သန္တိန္ဒြိယံ၊ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသော၊ သန္တမာနသံ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ တံ၊ထိုမင်းသားကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ သန္ဓိပါတံ၊ ဒေစည်း အာဝေးကို၊ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ အာမဋ္ဌာ၊အာမတ်တို့သည်၊ ဒေဝ၊အာရုဏ်မင်းသား၊ မာ၊သာစိ၊ စိုးရိမ်၊တော် မမူပါလင့်။ ဇမ္ဗုဒ္ဒီပေါ၊ ဇမ္ဗုဒ္ဒီပါ ကျွန်းသည်၊ မဟာန္တော။ ကျယ်ဝန်းပါ၏။အညံ၊တပါ၊သော၊ သုန္ဒရတရံ။ကောင်းမွန်လှ သော၊ဒါရိကံ၊သတ္တိတ္ထိုးကို၊အာနေ၊သဟမ၊ဆောင်ပါကုန်ဦး၊ဟူတိ၊ဤသို့ အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏။ သော။ထိုမင်းသားသည်၊အာဟ၊ဆို၏။ ကိံ အာ ဟ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။အဟ၊ဝါသည်၊နု သောကော၊မစိုးရိမ်၊အဟံ၊ ဝါသည်၊ နိသောကော၊စိုးရိမ်ခြင်းကင်းသော၊ ပရွေကဇုဒ္ဓါ၊ပရွေကဇုဒ္ဓါ တည်း။ဟူတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ဟူတော၊ဤဂါထာမှ၊ ပရံ၊တပါ၊သော၊ သဗ္ဗံ၊အာလုံး၊ရုံသော၊ဂါထာကို၊ ဝုရိမဂါထာသဒိသမေဝ၊ရှေ့ဂါထာနှင့်တူ သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဂါထာဝဏ္ဏနံ၊ ဂါထာ၏အဖွင့်ကို၊ ဌပေတွာ။ ထား၍၊ဝဏ္ဏယိသ္သာမ၊ဖွင့်ကုန်အုံ့။ ဂါထာဝဏ္ဏနာယပန၊ဂါထာ၏အဖွင့်၌ ကား။သံသဋ္ဌာတာသ္သာတိ။ သံသဋ္ဌာတာသ္သဟူသည်ကား၊ ဘဝသံ သဋ္ဌသ္သ၊ ဖြစ်သောနှီးနှောခြင်းရှိသော၊ တဏ္ဍ၊ ထိုသံသဋ္ဌဟူသောဝုဒ်၌၊ သံသဋ္ဌ၊သံသဋ္ဌတရားတို့သည်၊ဒသ္သနသဝနကာယသမုဋ္ဌာပနသင်္ခါ ဂဝသေန၊ဒဿနသံသဋ္ဌသဝနသံသဋ္ဌကာယသံသဋ္ဌသမုဋ္ဌာပနသံသဋ္ဌ သင်္ခါဂသံသဋ္ဌတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ပဠိဝေ၊ငါးပါး အပြား၌ကုန်၏။တဏ္ဍ၊ ထို၊ငါးတို့တွင်၊ အညမညံ၊အချင်းချင်း၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ စက္ခုဝိညာဏာဒိယိ

ဝ၀ေသနေ။ စက္ခုဝိညာဏဝိထိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နရူပေါ။ ဖြစ်သောရူပ သည်၊ဒဿနသံသဂ္ဂေါနာမ။ဒဿနသံသဂ္ဂမည်၏။ တတ္ထ၊ဒဿနသံသဂ္ဂ ဖြစ်ခြင်းဌာန၊နိဒဿနံ။သက်သေကား။ သိဟဠဒီပေ၊သိဟိုဠ်ကျွန်းဌာ၊ ကာလ ဒီဃဝါပိဂါမေ၊ကာလဒီဃဝါပိအမည်ရှိသောရွာဌာ။ ဝိဏ္ဏာယ။ဆွမ်းဒါယိ ဌာ၊စရန်နှင့်၊သွားသော။ ကလျာဏဝိဟာရဝါသိ။ ကလျာဏ ကျောင်းဌာသို့ တင်းသုံးသော။ ဘာဏကဒဟရတိဿ။ ဘာဏကကိုဆောင်သော ပဌမ ငယ်ကို၊ဒိသ္မာ၊ခြင်၍၊ပဋိဗန္ဓစိတ္တာ။နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ကေန စိဉ္စပါ၊ယေန။တရုံတခုသောပရိယာယ်ဖြင့်၊တံ၊ထိုရဟန်းကို၊အလတိတ္တာ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ကုဋုမ္ဗိယဓိတာ၊သူကြွယ်၏သမီးသည်။ ကာလဂ်တာ၊ ဈာတေလေ၏။ကုဋုမ္ဗသား။သူကြွယ်၏၊ တာသသာ၊ထိုသူငယ်မ၏၊ နိဝါသနံ ဆောဇ္ဇကံ၊ ဝတ်အပ်သောထဘီကို၊ ဒိသ္မာ၀ေ၊ ခြင်၍သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါ သည်၊ဝေရုပ်။ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝတ္ထုံ၊ အာဝတ်ကို၊ ဓာရိဏိယာ၊ ဆောင်သောမိန်းမနှင့်၊ သဒ္ဓိံ။အတူတကွ၊ သံဝါသံနာမ၊ ရောနှောပေါင်း ဘက်ရခြင်းမည်သည်ကို၊ နာလဘိန္တိ။ မရပါလေဟု၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ ဗာလေတွား၊ကွဲ၍၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ကာလဂ်တော၊ သေရလေ၏။ ဝေဠု၊ ဤသို့လျှင်၊ သောဒဟရော၊ထိုပဌမငယ်သည်၊ နိဒဿနံ၊ သက် သေတည်း။ ။

ပရေဟိပန၊ တပါ၊သောသူတို့သည်ကား။ကထိယမာနံ၊ ပြောဆိုအပ် သော။ရှုပါဒိသမ္ဘတ္တိ၊ အာဆင်းသဏ္ဌာန်စသည်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။သုတ္တာ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊ အတ္တနာ၀၊ ဝိမိသည်ဟူလည်း၊ ဟသိတလဝိတ သန္ဓိ။ရယ်သော အသံပြောဆိုသော အသံကို၊ သုတ္တာ၀၊ ကြား၍လည်း ကောင်း၊သောတဝိညာဏဝိထိ၀ေသနေ။ သောတဝိညာဏဝိထိ၏အစွမ်း ဖြင့်၊ဥပ္ပန္နရူပေါ၊ဖြစ်သောရူပသည်၊သ၀နသံသဂ္ဂေါနာမ။သ၀နသံသဂ္ဂ မည်၏၊တကြောဝိ၊ထိုသ၀နသံသဂ္ဂ၌လည်း၊ဂိရိဂါမ၀ါသိ၊ဂိရိဂါမအာရုံ၌ နေသော။ကုမ္ဘာ၀ေဓိတာ၊ပန်းဝဲသမီးသည်၊ ပဌမဟိကုမာရိဟိ၊ ငါးယောက် သောသတို့သိုးတို့နှင့်၊သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ပဒုမသရံ၊ ကြာပဒုမာအိုင်သို့ ဂတ္ဝါ၊သွားလေ၍၊နှတွား၊ရေချိုး၍၊မာလံ၊ကြာပဒုမ္ဘပွင့်ကို၊အာရောပေတွာ ဦးခေါင်းထက်မှာ တင်ခဲ့၍၊ဥစ္စာသဒ္ဒေန၊ ကျယ်သောအသံဖြင့်၊ဂါယန္တီ ယာ၊ သီချင်းဆိုသော သတို့သမီး၏၊ သဒ္ဒံ၊အသံကို၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားစဉ်၊သုတွာ၊ ကြား၍၊ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂဖြင့်၊ ဝိသေသာ၊ ရအပ်သော ဗျာနဓာတုမှ၊ ပရိဟာယိတ္ဝာ၊

ယုတ်လျော့၍၊အနုယဗျသနှံ၊ အကျိုးမရှိပျက်စီးခြင်းဟု၊ပဏ္ဍာ၊ရောက်ခဲ့သော၊ပဏ္ဍိုဂဠုလေဏာဝါသီ၊ပဏ္ဍုဂဠုလိုဏ်ဌိသိတင်းသုံးနေသော၊တိသဒဟာရော၊တိသဒအမည်ရှိသော ပဏ္ဍင်းလေသည်၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

အညမညံ၊အချင်းချင်း။ အဂ်ါပရာမသေန၊ အဂ်ါကြီးလေကိုသုံးသပ်သဖြင့်၊ဥပဋ္ဌာနရောဂေါ၊ဖြစ်သောရောဂသည်။ကာယသံသဂ္ဂရောဂေါနာမ၊ကာယသံသဂ္ဂ ရောဂမည်၏။ ဣတိ။ ဤကာယသံသဂ္ဂရောဂ၌၊ ဗျာဘာသနဒဟရဲ့ ဘိက္ခု၊ တရားဟောသော ပဏ္ဍင်းလေရဟန်းသည်၊ နိဒဿနံ၊သက်သေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိရ၊ ကြားရတူးသည်ကား။ မဟာဝိဟာရေ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်း၌၊ ဒဟရဘိက္ခု၊ ပဏ္ဍင်းလေသည်၊ ခမ္ပံ၊တရားကို၊ ဘာသတိ၊ဟော၏။ တတ္ထ။ ထိုကျောင်း၌၊ မဟာဇနေ၊ လူများအပေါင်းသည်။ အာဂတော၊ လာလတ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း၊ အဇ္ဇေဝုရေနုနုန်းတွင်းသူအပေါင်းနှင့်။သဒ္ဓိ။အတူတကွ၊အာဂမာသိ၊လာ၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊ ရာဇဓိတာယ။ မင်းသွီးသည်၊တသ၊ ထိုရဟန်းလေ၏။ရူပဠ္ဍ၊အသင်းတော်ကိုလည်းကောင်း၊သဒ္ဒဠ္ဍ၊အာသံတော်ကိုလည်းကောင်း။အာဂမ္ဗဠ္ဍ၊အာရုံပြု၍၊ ဗလဝရောဂေါ၊ဖြင်းသောရောဂသည်၊ဥပဋ္ဌာနော၊ ဖြစ်၏။ တသဒဟရဲ့သော်၊ထိုပဏ္ဍင်းလေအား၊လည်း။ တံ၊ထိုမင်းသွီးကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍။ရောဂေါ၊ရောဂသည်၊ဥပဋ္ဌာနော၊ဖြစ်၏။ရာဇာ၊မင်းသည်၊သလ္လဂ္ဃေတွား၊အမှတ်ရှိ၍။သာဏိပါကာရေန၊တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာဖြင့်၊ ပရိက္ခိပါပေသိ။ ကာရံစေ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းလေ မင်းသွီးတို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ပရာမသိတွား၊သုံးသပ်၍။ အာလိင်္ဂိ"သု၊လည်ကာကြကုန်၏။ ဝုနု၊တဘာန်၊ သာဏိပါကာရံ၊ ကာထား၊သောတင်းတိမ်ကို၊ အပနေတွား၊ ဖယ်ရှား၍၊ပသဿန္နာ၊ကြည်ညြှိကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒွေပိ၊နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း။ ကာလဂ်တေယေဝ၊ရုတေမနေသေလွန်ကြသည်တို့ကိုသာလျှင်။ အန္ဓသံသု၊ဖြင်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဥဒါဟရဏ်တည်း။

အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အလ္လပနသလ္လပနေ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကောင်းစွာပြောဟောခြင်း၌၊ဥပဋ္ဌာနရောဂေါ၊ ဖြစ်သောရောဂသည်၊သမုလ္လပနသံသဂ္ဂေါနာမ၊သမုလ္လပနသံသဂ္ဂမည်၏။ဘိက္ခု၊နော၊ရဟန်း၊အား၊ဘိက္ခုနီတို၊ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်၊သဒ္ဓိ။တကွ၊ ပရိဘောဂကရဏေ၊သုံးဆောင်ခြင်းကိုပြုရာ၌၊ ဥပဋ္ဌာနရောဂေါ၊ ဖြစ်သောရောဂသည်၊သမ္ဘောဂသံသဂ္ဂေါနာမ၊ သမ္ဘောဂသံ

သဂ္ဂမည်၏၊ ဒီသုပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေသု၊ ထိုသံသာရတို့၌၊ ပါရာဓိကပတ္တော၊ ပါရာဓိကသို့ရောက်သော၊ ဘိက္ခုစု၊ ရဟန်းယောက်ျား သည်လည်း၊ ကောင်း၊ ဘိက္ခုနီစု၊ ရဟန်းမိန်းမသည်လည်း၊ ကောင်း၊ နိဒဿနံ သက်သေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မရိစဝတ္တိနာဂ၀ိဟာရေ၊ မရိစဝတ္တိ နာဂအမည်ရှိသောကျောင်းကိုလျှောက်သောကာလ၌၊ ဒုဗ္ဗဂါမဏိအာဘယမဟာ ရာဇာ၊ ဒုဗ္ဗဂါမဏိအာဘယမင်းကြီးသည်၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို၊ ပဋိယာ ဒေတွာ၊ စိုရင်း၍၊ ဥဘတောသံဃသာ၊ ဥဘတောသံဃာတော်အား၊ ပရိဝိသ တိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ တဏ္ဍု၊ ထိုအလှူ၌၊ ဥဏ္ဏယာဂုယာ၊ လောလောပူသောယာ ဂုကို၊ ဒိန္နာယ၊ လှူအပ်သည်ရှိသော်၊ သံဃနဝကသာမဏေရိ၊ သံဃနဝက ဖြစ်သောသာမဏေမသည်၊ အနာဝါရကသ၊ သပိတ်ခြေမရှိသော၊ သံဃ နဝကသာမဏေရသ၊ သံဃနဝကဖြစ်သောသာမဏေယောက်ျားအား၊ ဒန္ဓ ဝလယံ၊ ဆာင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသောသပိတ်ခြေကို၊ ဒတ္တွာ၊ ပေးလှူ၍၊ သမုဒ္ဒလာ ပံ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တေဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက် သောသာမဏေသာမဏေမတို့သည်လည်း၊ ဥပသမ္ပဒိတ္တာ၊ ပဋ္ဌင်းခံကြကုန် ၍၊ သဒ္ဓိဝ သော၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပရေတိ ရုံ၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း တာဝက်သို့၊ ဂတာ၊ ရောက်လာကုန်သော်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သမုဒ္ဒလာပေန၊ ကောင်းစွာပြောဟောကြသဖြင့်၊ ဝုဇ္ဇသညံ၊ ရှေး ကာလကလှူဒါနိုးကျမ်းကျင်ဘူးသောအမှတ်ကို၊ ပဋိလဘိတ္တာ၊ ရကြကုန်၍၊ တာဝ ဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဇာတသိနေဟာ၊ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ သိဂ္ဂါဝပဒံ၊ သိဂ္ဂါဝုန်တောင်ကို၊ ဝိတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်ကျူးကုန်၍၊ ပါရာဓိကာ၊ သာသနာတော်ဖျက်ကုန်သည်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋ္ဌဝိဝသံသဂ္ဂေသု၊ ငါးပါးအပြားရှိသောရောနှောခြင်းတို့တွင်၊ ယေနကေနစိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သံသဂ္ဂေန၊ ရောနှောခြင်းဖြင့်၊ ဇာတသံ သဂ္ဂသ၊ ဖြစ်သော ရောနှောခြင်းရှိသောသူအား၊ သော့ဟာ၊ ဖွဲ့ခြင်းချစ် ခြင်းသည်၊ ဘ၀တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုရိမရာဂ၀ပ္ပယာ၊ ရှေးဦးတည်မက်သောရာဂဟု သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဗလ၀ရာဂေါ၊ ခြင်းသောရာဂသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သော့ဟနဿယံ၊ ချစ်ခြင်းသို့ အစဉ်လိုက်သော၊ ဇုဒ်ဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲသည်၊ ပဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမေ၀သော့ဟံ၊ ထိုသို့သော ချစ်ခင်ခြင်းသို့သာလျှင်၊ အနုဂန္တ္ဝါ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်သော၊ သန္ဓိ ကသမ္ဘဝေယိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နသံသရာ၌ဖြစ်ဆဲဖြစ်လတ္တံ့သော၊ သောကပရိဒေ ဝါဒိနာနုပ္ပကာရကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် အထူးထူး

အပြားပြားများသော၊ ဣဒံဒုက္ခံ၏ဤသို့သောဆင်းရဲသည်၊ ပဟောတိ၊စွမ်း နိုင်၏၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ဖြစ်တတ်၏၊ဘဝတိ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်တတ်၏၊ ဇာယတိ၊ ပွါးများတတ်၏၊အပရေပန၊တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊ အာရမ္ဘဏော၊ အာရံဒ္ဓ၊ စိတ္တဝေါသဝဋ္ဋေါ၊ စိတ်ကိုလွတ်ခြင်းသည်၊ သွေဟောဝ၊ချစ်ခြင်း မည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ တတောဝ၊ထိုကြောင့်၊ သွေဟောဝ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ သွေဟာဒုက္ခံ၊သွေဟာဒုက္ခမည်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ ဣတ္ထေ၊ဤ အရာ၌၊ပဘေဒံ၊ပြားသော၊ ဣမံအနုဝါထံ၊ဤထက်ဝက်သောဝါထာကို၊ ဝတ္တာ၊ဆိုမ၊သောပစ္စေကဗုद्ध၊ထိုပစ္စေကဗုद्ध၊သည်၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ ၏၊ သ္မာဟံသောအဟံ၊ထိုငါသည်၊ ယဒိဒံယံဣဒံသွေဟနွယံ၊အကြင်ချစ် ခြင်းသို့အစဉ်လိုက်သော၊ သောကာဒိဒုက္ခံ၊စိုးရိမ်ခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲ သည်၊ ပဟောတိ၊ဖြစ်တတ်၏၊ တသဒုက္ခသ၊ထိုဆင်းရဲခြင်း၏၊ မူလံ၊ အမြစ်ရင်းကို၊ ခဏန္တော၊တူးဖြိုသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စေကသမ္ဗောဓိ ၊ ပစ္စေက သမ္ဗောဓိဉာဏ်ကို၊ အဓိဂတောဝ၊ရ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊မိန့်တော်မူ အပ်သည်ရှိသော်၊ အမစ္စာ၊အမတ်တို့သည်၊ ဘဏ္ဍေ၊အာရဉ်ဘုရား၊ အမှေ ဟိ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ကိံ ၊အာဘယ်သို့၊ကတ္တဗ္ဗံ၊ပြုရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဘံသု၊လျှောက်ကုန်၏၊ တတောဝ၊ထိုနောင်မှ၊သောပစ္စေကဗုद्ध၊ထိုပစ္စေ ကဗုद्ध၊သည်၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာဟ၊အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူ သနည်း၊ တုမှေဝါ၊သင်အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေဝါ၊သင်တို့ မှတပါးသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊အတ္ထိသန္တိ ၊ရှိကုန်၏၊ တေသု၊ထို လူအပေါင်းတို့တွင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣမမ္ဘာဒုက္ခာ၊ ဤဆင်းရဲမှ၊ ရုန္ဓိတုကာမော၊လွတ်ခြင်းဂျါအလိုရှိ၏၊ သောသဗ္ဗောပိ၊ထိုအလုံးစုံသော သူသည်လည်း၊ သွေဟာဇံ၊ချစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ အာဒီနဝံ၊အကြောင်းကို၊ ပေက္ခမာနော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊တယောက်အထည်း တည်း၊ ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ၊ကြံ့ချိန့်ခင်အတူ၊ စရေယျ၊ကျင့်ရာ၏၊ ဣတ္ထေစ ဣဒံအရာ၌လည်း၊ယံသွေဟနွယံ၊အကြင်ချစ်ခြင်းသို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣဒံ၊ဤသို့ချစ်ခြင်းသို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲသည်၊ ပဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ တမေဝ အာဒီနဝံ၊ ထိုသို့ သောအကြောင်းကို သာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ သွေဟာဇံပေက္ခမာနောတိ ဣဒံ ဝစနံ၊သွေဟာဇံပေက္ခမာနောဟူသော ဣစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက် တည်း၊အယဝါ၊တနည်းသော်ကား၊ယထာဝုတ္တေန၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်

ခဲ့ပြီးသော၊သံသရေနှုန်းရောနှောထွေးရှက်ခြင်းဖြင့်၊ သံသရာဝဋ်ဘဝသားရောနှောသဖြင့်ဖြစ်သောသူအား၊သွေ့ဟာ၊ချစ်ခြင်းတို့သည်၊ဘဝန်တို့၊ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ သွေ့ဟာနှယ်၊ချစ်ခြင်းသို့ အစဉ်လိုက်သော၊ ဣဒံဒုက္ခံ၊ဤသို့သောဆင်းရဲသည်၊ ပဟောတို့၊ဖြစ်၏၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ သွေ့ဟာ၏၊ချစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ဝေဒနာဒုက္ခံ၊ဤအကြစ်ကို၊ ပေဠာမနော၊ရှုသည်ဖြစ်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ပစ္စေကဗောဓိ၊ပစ္စေကဗုद्ध ဘုရားတော်ကို၊ အဓိဂတောရေ၏၊ဣတိ၊ဝေဒိ၊ဤသို့လည်း။ အဘိသမ္ဘုဇ္ဈိတွာ၊ပစ္စေကဗုद्ध ကိုထိုးထွင်း၍သိပြီး၍၊ စတုဋ္ဌပါဒေါ၊ လေးခုခြေကိုသောဝုဒ်ကို၊ ဝုဇ္ဈေ၊ ရှေး၌၊ဝုဋ္ဌနယေနေ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝုဋ္ဌော၊မိန့်အပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ တတော၊ထိုသံသရာတသဏှာ ထာဝ၊ပရိ၊နောက်၌၊သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသောဂါထာသည်၊ဝုဒိမဂါထာယ၊ရှေးဂါထာ၌၊ဝုဋ္ဌသဒိသမေဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်သံသရာဂါထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ။သံသရာဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊သံသရာဂါထာ**အ**ဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဝိတ္ထေသုဟာ ဧကိဏ္ဏေ။ ဝိတ္ထေသုဟာ ဧကအစရှိသော၊ဤဂါထာဝုဒ်၌၊ဥပဓိတို့ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ကား၊အဘယ်နည်း။အယံ၊ပစ္စေကဗောဓိသတ္တော၊ဤ၊ပစ္စေကဗုद्ध ဘုရားအလောင်းသည်၊ဝုဒိမဂါထာယ၊ရှေးဂါထာ၌၊ဝုဋ္ဌနယေနေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဥပဓိတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍။ ဗာရာဏသိယံ၊ဗာရာဏသီပြည်၌၊ရေ၏၊မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ပဌမံ၊ဗျာနှံ၊ ပဌမဗျာနှိုက်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ ကိံ၊အသို့နည်း၊ သမဏာဝေဠော၊ ရဟန်းတရားသည်၊ ဝရော၊မြတ်သလော၊ရေ၏၊မင်းအဖြစ်သည်၊ဝရံ၊မြတ်သလော၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဝိမံသေတွာ၊ရုံစဉ်းဆင်ခြင်၍၊ စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော၊အမစ္စာနံ၊အမတ်တို့၏၊ ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ ရေ၏၊တိုင်းပြည်ကို၊ နိယျာဒေတွာ၊အပ်နှင်း၍၊သမဏာဝေဠံ၊ရဟန်းတရားကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊ဝေဠေန၊တရားနှင့်၊သမေန၊ညီသဖြင့်၊တရော၊သင့်တို့သည်၊ ကရောထ၊ ပြုရစ်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တာပိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော်လည်း။လဠံ၊တံဖိုးလက်ဆောင်ကို၊ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍၊အဓမ္မေန၊တရားနှင့်မညီသဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယံ၊တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ပြုကြကုန်၏၊ တေ၊ထိုအမတ်တို့သည်၊ လဠံ၊တံဖိုးလက်ဆောင်ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူကုန်ပြီး၍၊ သာမိကေ၊ ဥစ္စာရှင်တို့ကို၊ ပရာဇေန္တိ၊ရှုံးစေကုန်၏၊ ဇကေဒါ၊တရံ သောကာလ၌၊ အညတရံ၊တယောက်သော၊ရာဇဝလ္လဘံ၊မင်းနှင့်အခ်ာကျွန်း

ဝင်သောသူကို၊ ပရာဇေသုံ၊ ရှိုးစေကုန်၏၊ သော၊ထိုမင်းနှင့် အကျုံးဝင်သောယောက်ျားသည်၊ ဘဏ္ဍာဟာရကေနု၊ထမင်းပို့ဆောင်သောလူနှင့်၊ သန္ဓိ။အတူတကွ၊ပရိသိတ္တာ။ဝင်လေ၍၊ သဗ္ဗီ။အလုံးရုံသောအခြင်းအရာကို၊အာရောစေသိ၊ကြားရ၏၊ရာဇာ၊ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ဒုတိယဒိဝသေ။နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ သယံ၊ကိုယ်တော်တိုင်၊ ဝိနိစ္ဆယဌာနံ၊တရားဆုံးဖြတ်ရာသဘင်သို့၊အဂမာသိ၊သွားလေ၏၊တဘော၊ထိုကြောင့်။ မဟာဇနကာယာ။လူများအပေါင်းတို့သည်။ အမစ္စာ၊အမတ်တို့သည်၊အသာမိကော၊ဥစ္စာရှင်မဟုတ်သောသူတို့ကို၊ သာမိကော၊ဥစ္စာရှင် ဖြစ်သည်တို့ကို၊ ကရောန္တိတိ၊ ပြုလေကုန်တို၏ဟု၊မဟာသဒ္ဒံ။သည်းစွာသော အသံကို၊ ကရောန္တာ၊ပြုကုန်လျက်၊ မဟာယုဇ္ဈဝိယ၊စစ်ကြီးထိုးသကဲ့သို့၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။အထ၊ထိုအခါ၌၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ဝိနိစ္ဆယဌာနာ၊တရားဆုံးဖြတ်ရာသဘင်မှ၊ ဥဌာယ၊ထ၍။ပါသာဒံ။ပြာသာဒ်ထက်သို့။အဘိရုယှိတ္တာ၊ တက်၍။သမာပတ္တိ။သမာပတ်ကို၊အပ္ပေတုံ၊ဝင်စားအံ့သောငှါ။နိသိဒေ၊ နေသည်ရှိသော်၊တေနသဒ္ဒေန၊ထိုကြွေးကြော်သောအသံဖြင့်၊ဝိက္ခိတ္တာ၊ ဖျံလွင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပေတုံ၊ဝင်စားအံ့သောငှါ။နသက္ကောတိ။ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုအသောင်းမင်းသည်၊ မေ၊ငါ၏အား၊ ရုဇ္ဇေ၊ မင်း၏အဖြစ်၌။ကိံ။အဘယပ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။သမဏာဗြာဟ္မဏေ၊ရဟန်းတရားသည်၊ ဝရောတိ၊မြတ်၏ဟု၊ ရဇ္ဇသုခံ၊မင်း၏စည်းစိတ်ချမ်းသာကို၊ ပဟာယ၊ပယ်၍၊ပုန်၊တဘန်။ သမာပတ္တိ။ သမာပတ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ ဝုဗ္ဗေ၊ရှေးဦး၊ ဝုတ္တုနယေနေဝ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိပဿိတွာ၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်း၍။ ပစ္စေကဗောဓိ။ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သဆ္ဆိကာ သိ၊မျက်မှောက်ပြု၏။ ကမ္မဋ္ဌာနဋ္ဌ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း၊ဝုဏ္ဏေန္တော၊မေးသည်ရှိသော်၊ မိတ္တေသုဟဒ္ဓေအနုကမ္ပမာနော(ပ)ခဏ္ဍဝိသာခကပ္ပေါတိ၊မိတ္တေသုဟဒ္ဓေအနုကမ္ပမာနော(ပ)ခဏ္ဍဝိသာခကပ္ပေါဟူသော၊ဩမ်ဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အာဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ မေတ္တာယနဝသေန၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်၏ အာစွယ်ဖြင့်၊ မိတ္တာ၊မိတ္တာမည်ကုန်၏၊ သုဟဒယာဝေန၊ ကောင်းသောနှလုံး၏အဖြစ်ဖြင့်၊သုဟဒ္ဓာ၊သုဟဒ္ဓမည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ဖုန်၏၊ကေစိ၊အချို့သောသူတို့သည်၊ ကေန္ဒုဟိတကာမတာယ၊ စင်စစ်စီးပွါးကို အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မိတ္တာဝ၊ချစ်မြတ်နိုးကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ သုဟဒ္ဓာ၊ သုဟဒ္ဓမည်သောအာဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ နှမဟုတ်ကုန်သော်၊

ကေစိ၊အချို့သောသူတို့သည်၊ ဂမနဋ္ဌာနာနိသင်္ဆာသမုဋ္ဌာပနာဒိဘုံသွား ခြင်းရေပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းပြော်ဟောရေခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ဟာဒယသမ္ဗန္ဓလုံး ၏၊သုခဇနနေနှ၊ ချမ်းသာစွာဖြစ်သဖြင့်၊ သုဟင်္ဂါဝ၊ကောင်းသော နှလုံးရှိ ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ မိတ္တာ၊မိတ္တမည်ကုန်သည်၊ နှ၊ မဖြစ်ကုန်သေး။ ကေစိ၊အချို့သောသူတို့သည်၊ တဒုဘယဝေသန၊ထိုနှစ် ပါးစုံ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သုဟင်္ဂါဝ၊ ကောင်းသော နှလုံးရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။မိတ္တာဝ၊အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သည်လည်း။ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ အဂါရိယာဝ၊လူဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့လည်းကောင်း၊ အနဂါရိယာဝ၊ရဟန်းဖြစ်သောအဆွေ ခင်ပွန်းတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒုဝိဓာ၊နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တတ္ထ။ထိုနှစ်ပါးသောအဆွေခင်ပွန်းတို့တွင်။ အဂါရိ ယာ၊ အိမ်ရာတောင်သော လူဘောင်အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်၊ ဥပကာရ သမာနသုခဒုက္ခအနုကမ္ပကာတိ၊ ဥပကာရအဆွေခင်ပွန်းသမာနသုခဒုက္ခ အဆွေခင်ပွန်း အနုကမ္ပက အဆွေခင်ပွန်းဟူ၍။ တိဝိဓာ၊သုံးပါးအပြားရှိ ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနဂါရိယာ၊ အိမ်ရာမထောင်ဟောန်း ဘောင်ခ်ိန်နေသော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဝိသေသေန၊အထူးအားဖြင့်၊ အတ္ထက္ခာယိနော၊အတ္ထက္ခာယိအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန် ၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ တေ၊ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ စတ္တာဟိအင်္ဂါဟိ။လေးပါး သောအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာဟာကိ'အာဟ။ ဘုရားအာဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဂဟပတိဝုတ္တာ၊သူကြွယ်သား။ စတ္တာတိဌာနေဟိ၊လေးပါးသောအကြောင်း တို့ဖြင့်၊ မိတ္တော၊ချစ်ကျုံးဝင်သော၊ သုဟဒေါ၊ကောင်းသောနှလုံးရှိသော အဆွေခင်ပွန်းကို၊ဥပကာရောတိ၊ဥပကာရအဆွေခင်ပွန်းဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော သိအပ်၏။ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့သည်ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက် တတ်၏။ ပမတ္တသ၊မေ့လျော့သောသူ၏၊သာပတေယျံ၊ဥစ္စာနှစ်ကို၊ ရက္ခတိ၊စောင့် ရှောက်၏။ ဘီတသ၊ကြောက်သောသူအား၊သရဏံ၊ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ကိစ္စကရဏီယေသု၊အမှုကိစ္စပြုဖွယ်တို့သည်၊ဥပဋ္ဌာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တံဒိဝုတ်ံ၊ ထိုသူထက်နှစ်ဆသော၊ ဓနံ၊ဥစ္စာကို၊ အနုပ္ပါဒေတိ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်စေ၏။ ။တထာ၊ထိုမှတပါး၊ ဂဟပတိ ဝုတ္တာ၊သူကြွယ်သား။ စတူဟိဌာနေဟိ၊လေးပါးသော အကြောင်းကိုဖြင့်၊ မိတ္တော၊ချစ်ခင်သော၊ သုဟဒေါ၊ကောင်းသော နှလုံးရှိသော၊ သမာနသုခ

ဒုတ္ခေါ။သမာနသုခဒုက္ခအားဆွေခင်ပွန်းကို၊ဝေဒိတဗျော။သိအပ်၏။အသ။ ထိုသူအား။ဂုယ်။လျှို့ဝှက်သောစကားကို၊အာစိဏ္ဏတိ။ကြားလာ၏။ အသ။ ထိုသူအား။ ဂုယ်။လျှို့ဝှက်သောစကားကို။ ပဋိဂုဟ္ဏတိ။မြဲစွာလျှို့ဝှက်၏။ အာပဒါသု၊ ဘေးရန်ရှိသောအခါတို့၌၊ နဝိဇဟတိ။မပစ်ပယ်။ အသ။ထို အဆွေခင်ပွန်း၏။အဆွေးပယ်၊အကျိုးဌာ။ဓိဝိတဠ္ဠ။အသက်ကိုလျက်လည်း။ ပရိစ္ဆတ္တံ။စွန့်စား၊သည် ။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ။တထာ။ထိုမှတပါး။ ဂဟပတိ ဝုတ္တ။သူကြွယ်သား။ စတ္တာဟိ ဌာနေဟိ။လေးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ မိတ္တော၊ချစ်ကျွမ်းဝင်သော၊သုဟဒေါ။ကောင်းသောနှလုံးရှိသော၊အနုကမ္ပ ကော၊အနုကမ္ပကအဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝေဒိတဗျော၊သိအပ်၏။အသ၊ထိုသူ အား၊အဘာဝေန၊ဥစ္စာစည်းစိမ်မရှိသဖြင့်။ နနုန္နတိ။မနှစ်သက်၊အသ။ထို သူအား။ ဘာဝေန၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်ရှိသဖြင့်၊ နန္ဒတိ။နှစ်သက်၏။ အဝဏ္ဏံ။ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဘဏမာနံ၊သူတပါးပြောဆိုသည်ကို၊နိဝါရေတိ၊တား မြစ်၏။ဝဏ္ဏံ။ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ဘဏမာနံ၊သူတပါးပြောဆိုသည်ကို။ ပသံ သတိ၊ချီးမွမ်း၏။ ။တထာ။ထိုမှတပါး။ ဂဟပတိဝုတ္တ။သူကြွယ်သား။ စတ္တာဟိ ဌာနေဟိ။လေးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ မိတ္တော၊ချစ်ကျွမ်းဝင် သော၊ သုဟဒေါ။ကောင်းသောနှလုံးရှိသော၊ အတ္ထက္ခာယိ။ အတ္ထက္ခာယိ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ဝေဒိတဗျော၊သိအပ်၏။ ပါပါ။မကောင်းမှုမှ၊နိဝါရေတိ၊ တား၊ဖြစ်၏။ကလျာဏေ၊ကောင်းသောအမှုတို့၌၊ နိဝေသေတိ၊နှလုံးသွင်း စေ၏။အာသုတံ၊မကြားဘူးသောတရား၊စကားကို၊ သာဝေတိ၊ကြားစေ၏။ သဂ္ဂသ၊နတ်ရွာမဂ်ဖိုလ်၏။မဂ္ဂံ၊ခရီးကို။ အာစိက္ခတိ၊ပြောကြား၏။ ဣတိ ဣသို့၊ဝေဒိတဗျော၊သိအပ်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဣဒ၊ဤအရာ၌။ အဂါရိ ယာ၊လူဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ အတ္ထတောပန။ သဘောအနက် အားဖြင့်ကား။ သဗ္ဗေပိ။ အလုံးစုံသော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်း၊ယုဇ္ဈနဿ၊ယှဉ်ကုန်၏၊အနုကမ္ပမာနောတိ၊အ နုကမ္ပမာနောဟူသည်ကား၊အနုဒ္ဒယမာနော၊အစဉ်အတိုင်းသနားကြင်နာ သောသူသည်၊တောသံ၊ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊သုခံ၊ချမ်းသာကို၊ဥပသံဟ ရိတုကာမော၊ဆောင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို၊အပဂန္တုံ၊ ကာမော၊ပယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဟာပေတိအတ္ထန္တိ။ ဟာပေတိ အတ္ထံဟူသည်ကား၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကပရမတ္ထဝေသန၊ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး သံသရာအကျိုး လောကုတ္တရာနိဗ္ဗာန်အကျိုး၏အစွမ်းဖြင့်၊ တိုးပွားခံ၊သုံးပါး အပြားရှိ၏။တထာ၊ထိုမှတပါး။အတ္တတ္ထပရတ္ထဥတယတ္ထဝေသနာဝိ၊မိမိ၏

အကျိုးသူတပါး၏ အကျိုး နှစ်ပါးစုံအကျိုးတို့၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ တိုဝိဓ။ သုံးပါးအပြားရှိသော အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ လဒ္ဓဝိနာသနံ၊ ရအာဝ်သဖြင့် ပျက်စီးခြင်းကို၊ အလဒ္ဓံ။ မရသည်ကို၊ အနုပ္ပါနေန၊ မဖြစ်စေသဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝေဝေါ။ နှစ်ပါးအပြားရှိသော အကျိုးကိုလည်း၊ ဟာပေတိ၊ ယုတ်စေ၏၊ ဝိနာသေတိ၊ ပျက်စီးစေ၏၊ ပဒ္ဒိဗဒ္ဓစိတ္တောတိ၊ ပဒ္ဒိဗဒ္ဓစိတ္တောဟူသည်ကား။ အတ်၊ ငါသည်၊ ဣမံ၊ ဤသူကို၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နဒ္ဓိဝိဿာမိ၊ အသက်မရှည်နိုင်ချေ၊ သေမေ ဝါတိ၊ သေမေ ဝဟူသည်ကား၊ သေ ဧသော၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပရာယဏံ၊ လည်းလျောင်းရာတည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိစ္ဓ္ဓာနေ၊ နိမ့်သောအရာ၌။ ဌပေန္တော ဝိ၊ ထားပြီးသော်လည်း၊ ပဒ္ဒိဗဒ္ဓစိတ္တောတပ်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နဒ္ဓိဝ ဿန္တိ၊ အသက်မရှည်နိုင်ကုန်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဂတိ၊ လားရာတည်း၊ ပရာယဏံ၊ လည်းလျောင်းရာတည်း၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥစ္စဋ္ဌာနေ၊ မြင့်သောအရာ၌၊ ဌပေန္တော ဝိ၊ ထားသည်ရှိသော်လည်း။ ပဒ္ဒိဗဒ္ဓစိတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဓ ပန၊ ဤဂါထာ၌ကား၊ ပဒ္ဒိဗဒ္ဓစိတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဧတံ ဘယန္တိ၊ ဧတံ ဘယံ ဟူသည်ကား။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုသို့တပ်နှစ်သက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျိုးသည်၊ ဟာပနဘယံ၊ ချာနိသမာပတ်တရားကို ယုတ်စေသောဘေးမည်၏။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏၊ သမာပတ္တိဟာနိ၊ သမာပတ်မှယုတ်ခြင်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။

သန္ဓဝေတိ၊ သန္ဓဝေ ဟူသည်ကား၊ သန္ဓဝေါ၊ သန္ဓဝတရားသည်၊ တဏ္ဍာဒိဗ္ဗမိတ္တသန္ဓဝပဝေသနာ၊ တဏ္ဍာသန္ဓဝဒိဋ္ဌိသန္ဓဝမိတ္တသန္ဓဝတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ တိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော သန္ဓဝတရားတို့တွင်၊ အဗ္ဗသတပဋဘေဒါဝိ၊ တဝေ့ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တဏ္ဍာ၊ တဏ္ဍာသည်၊ တဏ္ဍာသန္ဓဝေါ၊ တဏ္ဍာသန္ဓဝမည်၏၊ ဒ္ဝါသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိဘေဒါဝိ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ပိဏ္ဍာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဒိဋ္ဌိသန္ဓဝေါ၊ ဒိဋ္ဌိသန္ဓဝမည်၏၊ ပဒ္ဒိဗဒ္ဓစိတ္တတာယ၊ တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မိတ္တာနုကမ္ပနာ၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူ၌သနားခြင်းသည်၊ မိတ္တသန္ဓဝေါ၊ မိတ္တသန္ဓဝမည်၏။ တံ၊ ထိုမိတ္တသန္ဓဝကို။ ဣဓ၊ ဤဂါထာ၌၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေန၊ ထိုမိတ္တသန္ဓဝကြောင့်။ အာသ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်းအား၊ သမဒ္ဓပတ္တိ၊

သမာပတ်သည်။ ပရိဟိနာဟုကျက်စီး၍ ပျောက်လေ၏။ တနေ့ထိုကြောင့်၊ ဧကံ၊ထိုသမာပတ်ကျက်စီးခြင်းသည်၊ဘယံ၊ဘေးဖြစ်၏၊သန္ဓေ၀ေ၊အပေါင်း အဘော်၌၊ပေဗ္ဗမာနော၊ရှုဆင်ခြင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊အဟံ။ငါသည်၊အဓိ ဂတောဟု၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဉာဏ်သို့ရောက်၏၊သေသံ၊အကြွင်းဖြစ်သောစကား သည်၊ဝတ္ထုနှယေနေ၀။ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ဣတိ။ ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ။မိတ္တသုဟဒ္ဓဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊မိတ္တသုဟဒ္ဓ ဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဝံသောဝိသာလောတိဣဿ။ဝံသောဝိသာလောဟု၊သော၍ဂါထာပုဒ်၌၊ ဥပမတ္ထိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ကား၊အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဝုဗ္ဗေ၊ရှေးကာလ ၌၊ကသပသား။ကသပအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂ၀တော။ဖြတ်စွာဘုရား ၏၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌။ တယော၊သုံးပါးကုန်သော၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဒေ သတ္တာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရား လောင်းတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြုကုန်၍။ ဝိသတိ၀ဿသဟဿာနိ၊အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ဂတပစ္စာဂတာ၀တ္တံ၊ ဂတပစ္စာဂတ၀တ်ကို၊ဟူရေတွေ့၊ဖြည့်ကြကုန်၍။ ဒေ၀လောကေ၊နတ်ပြည် ၌၊ဥပန္နာ၊ဖြစ်လေကုန်၏။ တတော၊ထိုနတ်ပြည်မှ၊စုတိတွေ့၊ဝုတောခဲ့ကုန်၍။ တေသံ၊ထိုသုံးယောက်တို့တွင်၊ ဧေဠော၊အကြီးသည်၊ ဗာရာဏသိရာဇ ကုလေ၊ ဗာရာဏသီမင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်လေ၏။ ဒုတိယော၊ဣမဝတပါး သောနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်၊ ပစ္စန္တရာဇကုလေသု၊ပစ္စန္တရေ၏မင်း မျိုးတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်လေကုန်၏။ တေဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့သည် လည်း၊ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ယူ၍၊ဇဏ်ခံမင်းအဖြစ်ကို၊ပဟာ ယ၊စွန့်၍၊ အနုက္ကမေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ နန္ဒမူလကပဗ္ဘာရေ၊နန္ဒမူလကတောင်ဝှမ်း၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ကေဒိ၀သံ။တနေ့သင်္ဘ၊သမာပတ္တိတော၊သမာပတ်မှ၊ဝုဋ္ဌာယ၊ထ ၍၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ကိံ ကမ္မံ၊အဘယ်မည်သောကောင်းမှုကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဣမံ၊လောကုတ္တရသုခံ။ ဤသို့သောလောကုတ္တရာချမ်းသာသို့၊ အနုပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သနည်း။ ဣတိ။ဤသို့၊ အာ၀ဇ္ဇိတ္တာ၊ဆင်ခြင်ကုန်၍၊ ပစ္ဆာ၀ေက္ခ မာနာ။ဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကသပဗုဒ္ဓကာလေ၊ကသပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌၊ အတ္တနော။မိမိ၏၊ စရိယံ၊ရှေးအကျင့်ကို၊ အာဒဿံသု၊ ပြင်လေကုန်၏။တတော၊ထိုနောင်မှ၊တတိယော၊သုံးယောက်မြောက်သော ဝုဋ္ဌိ၊လ်သည်၊ကုဟိန္တိ၊အဘယ်အရပ်၌ဖြစ်လေသနည်းဟု၊အာ၀ဇ္ဇန်တော်၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ဗာရာဏသိယံ၊ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဇဏ်ခံ၊မင်းအဖြစ်

ကို၊ကာရေနှံ၊ပြုသည်ကို၊ဒိသ္သာ၊မြင်ကြကုန်၍၊တဿ၊ထိုဗါရာဏာသိမင်း၏၊ဂုဏော၊ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊သရိတ္တာ၊အောက်မေ့ကုန်၍၊သော၊ထိုဗာရာဏာသိမင်းသည်၊ပကတိယာဝ၊ပြကတော့ဖြင့်သာလျှင်၊အပို့ဆွတာဒိဂုဏာသမန္နာဂတော၊ အပို့ဆွတာအာစရိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ အမှာကညော၊ငါတို့ကိုသာလျှင်၊ညြဝဒကော၊ သွန်သင်ဆုံးမဘုံးလေ၏၊ဝတ္တာ၊ဆိုတတ်ကုန်၏။ဝစနက္ခမော၊ စကားခွဲခံပေ၏။ပါပဂုတိ၊မကောင်းမှုကိုကဲ့ရဲ့လေ့ရှိပေ၏၊ဟန္ဒ၊ယခု၊နံ၊ထိုဗာရာဏာသိမင်းကို အာဂုမ္ဘဏ်း၊အာရုံကို၊ဒသေတွာ၊ပြ၍၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ မောစေသောမာတိ၊တဏှာမှလွတ်စေကုန်အံ့ဟု၊ညြကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ဂဝေသန္တော၊ရှာကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊တနေ့သ၌။ သဗ္ဗာလက်ာရ ဘူသိတံ၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက်၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ဂန္တွာန်၊သွားသော၊ တံရာဇာနံ၊ထိုဗာရာဏာသိမင်းကို၊ ဒိသ္သာ၊မြင်ကုန်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ဥယျာနဒ္ဒါရေ၊ ဥယျာဉ်တံခါး၀၌၊ ဝေဠုဂုမ္ဗမူလေ၊ဝါးချုံရင်း၌၊အဋ္ဌံသုံ၊တည်ကုန်၏။ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ ရာဇဒဿနေန၊ မင်းကိုကြည့်ရှုသဖြင့်၊ ရာဇာနံ၊ဗာရာဏာသိမင်းကို၊ဥလ္လောကေတိ၊ကြည့်၏၊တာတောစ၊ထိုနောင်မှလည်း၊ ရာဇာ၊ဗာရာဏာသိမင်းသည်၊ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊မမ၊ငါ့ကို၊ဒဿနေန၊ကြည့်ရှုသဖြင့်၊အဗျာ၀ဇ္ဇော၊ကြောင်းကြမ်းနေသောသူသည်၊အတ္ထိနုခေါ၊ရှိသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ညြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ အဒက္ခိ၊မြင်လေ၏။ အာသ၊ထိုမင်းအား၊သပာဒဿနေနစ၊မြင်သည်နှင့်တကွလည်း၊ တေသု၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၌၊သိနေဟာ၊ချစ်ခြင်းသည်၊ဥပဇ္ဇိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုဗာရာဏာသိမင်းသည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ၊ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ၊ ညြရုယှ၊သက်၍၊သန္တေန၊ငြိမ်သက်သော၊ဥပစာရေန၊ရဟန်းအမှုအရာနှင်းသဖြင့်၊တေ၊ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သို့၊ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ဘုရေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ကိံ နာမ၊အဘယ်အမည်ရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ တေ၊ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး၊မယံ၊ငါတို့သည်၊အသဒ္ဓမာနာနာမ၊မငြိတွယ်သောသူဖြစ်၍အသဒ္ဓမာနအမည်ရှိကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့၊အသဒ္ဓမာနာ၊အသဒ္ဓမာနာမည်သည်၊ကိံ ၊အဘယ်သို့နည်း၊တေ၊သ၊ထိုအသဒ္ဓမာနာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊အနက်သဘောသည်၊ ကော၊ အဘယ်

အနက်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတေ၊ မေးလျှောက်သည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ ဖြေတော်သောမင်းကြီး။ အသဇ္ဇမာနာတိသဒ္ဒေါ၊ အသဇ္ဇမာနဟူသော သဒ္ဒါသည်။ အလဗ္ဘနတ္ထော၊ မပြိစွန်းသောအနက်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပဿ သု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဝတ်ဝေ့ဝုတ္ထံ၊ ထိုဝါးချုံကို၊ ဒဿနာ၊ ပြလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာရာဇ၊ ဖြေတော်သောမင်းကြီး၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဣမံ ဝေဠုဝုတ္ထံ၊ ဤဝါးချုံကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ မူလကွန္ဓသာခါဟိ၊ အမြစ်ပင်စည်အခက်တို့ဖြင့်။ သံသိဋ္ဌတ္တာ၊ ထွေးရှက်၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ အသိဟတ္ထော၊ သနဲလျက်လက်စွဲသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ မူလေ၊ အရင်းခို၊ သေတ္တာ၊ ဖြတ်၍၊ အာဝိဉ္ဆေယ္ယ၊ ဆွဲငင်လျက်၊ ဥဒ္ဓရိတုံ၊ ငင်နှုတ်အံ့သောငှါ။ နသက္ကုဏေယျယထာ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧवမေव ဝေ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ အနေ္ဓာဝ၊ အတွင်းခို၊ လည်းကောင်း။ ဗဟိ၊ အပခို၊ လည်းကောင်း၊ ဇဋာဝ၊ ထွေးရှက်သောဝါးရုံကဲ့သို့။ တတ္ထ၊ ထိုအတွင်းအပကိလေသာတရားခို၊ ဇဋိတော၊ ထွေးရှက်သည်ဖြစ်၍၊ အာသတ္တိဝိသတ္ထော၊ အာဘန်တလဲလဲ ငြိတွယ်ထွေးရှက်သည်ဖြစ်၍၊ လဂ္ဂေါ၊ အာရုံခို ငြိတွယ်ထွေးရှက်၏၊ မဟာရာဇ၊ ဖြေတော်သောမင်းကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာသော်ကား၊ တာသု၊ ထိုဝါးချုံ၏၊ မဇ္ဈေ၊ တောပိ။ အလယ်သို့ရောက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အယံ ဝံသ ကဋ္ဌော၊ ဤဝါးလုံးညှောက်သည်။ အသံ ဇာတသာခတ္တာ၊ ထွေးရှက်၏ဟု ဖွဲ့တော်အပ်သော အခက်မရှိသည်၏အမြစ်ကြောင့်။ အလဂ္ဂေါ၊ ငြိတွယ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ အဂ္ဂေ ဝါ၊ အဖျားခို၊ လည်းကောင်း၊ မူလေ ဝါ၊ အရင်းအမြစ်ခို၊ လည်းကောင်း၊ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်၍၊ ဥဒ္ဓရိတုံ။ ထုတ်အံ့သောငှါ၊ သက္ကာ စ ပနယထာ၊ တတ်နိုင်သကဲ့သို့။ ဧवံ တတာ၊ ထိုအတူ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကဿစိ၊ တစုံတခုသောအာရုံခို၊ အသဇ္ဇမာနာ၊ မပြိမရှက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ အချင်ချင်းသိမ်းတို့သို့၊ ဝန္ဓာမ၊ သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍၊ တာ ဝ ဒေ ဝ၊ ထိုခဏခို့သျှင်း၊ ဗျာနုံ၊ ဗျာနုကို၊ သမာပဇ္ဇိတ္တွာ၊ ဝင်စား၍၊ ရညော၊ ဗာရာဏသိမင်း၏၊ ပဿတော ဧव၊ မြင်စဉ်ပင်လျှင်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ နန္ဒမူလကပဿာ ရုံ၊ နန္ဒမူလကတောင်ဝှမ်းသို့၊ အဂမံသု၊ ကြွသွားတော်မူကြ၊ လေကုန်၏၊ ဘ ဘော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသိမင်းသည်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း အဟံ ဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ ကဒါနု ခေါ၊ အဘယ်ကာလခို့သာလျှင်၊ ဧဝံ ဘဏာ၊ ထိုပုံစံကဗျဒါတို့နှင့်အတူ၊ အသဇ္ဇမာနော၊ မပြိမရှက်၊ ဘဝေယျန္တိ၊ ဖြစ်ရာ

ဏ်ဟု။တဘွေ၀။ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊နိသိဒိ၊နေ၏၊သော၊ထိုဗာရာဏသီမင်း သည်၊ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာစီးပြန်းသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ပစ္စေက ဗောဓိဥာဏ်ကို၊ သန္ဓာကာယိ၊ မျက်မှောက်ပြုလေ၏။ ဝုရိမနုယေနေ၀၊ ရှေးနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပုစ္ဆိတောဝေးမြန်းအပ် သည်ရှိသော်၊ ဣမံဂါထံ၀ံသဝိသာလောဟူသော ဤဂါထာကို၊တော်၊ ထိုပစ္စေကဗုद्ध်တို့အား၊ အဘာသိ၊ပြောဟောခဲ့၏။ ၊တဘွေ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ၀ံသောတိ၊၀ံသောဟူသည်ကား၊ ဝေဠု၊ဝါးသည်။ ဝိသာ၊လောတိ၊ဝိသာ လောဟူသည်ကား၊ဝိတ္ထိဏ္ဏော၊ပြန့်၏၊ဝကာရော၊ဝအာဂ္ဂရာသည်၊အ၀ဝာ ရုဏာတ္ထော၊ အ၀ဝာရဏ အနုက်ရှိ၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဇ၀ကာရော၊ ဇ၀ အာဂ္ဂရာသည်၊ အယံ၀ကာရော၊ ဤ၀ အာဂ္ဂရာကို၊ သဒ္ဓိ၀သေ နေ၀၊ သဒ္ဓါ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဒဠ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တဿ၊ထိ၀ေ သဒ္ဒါ၏၊သမ္ဘဏ္ဍော၊စပ်ရာသည်၊ပရေပဒေန၊နောက်ပုဒ်နှင့်၊သမ္ဘဏ္ဍော၊စပ်ခြင်း၏။ တံ၊ထိ၀ေသဒ္ဒါကို၊ပဋ္ဌာ၊နောက်မှ၊ ယောဇေယျာမ၊ ယှဉ်ကုန်အုံ့၊ယထာ တိ၊ယထာ ဟူသည်ကား၊ ပဋိဘာဂေ၊ ဟူသောအဘိဓာန်၊ ဝိသဏ္ဌောတိ၊ ဝိသဏ္ဌောဟူသည်ကား၊လဂ္ဂေါ၊ငြိ၏။ ဇဋိတော၊မြေးရက်၏၊သံသိဋ္ဌိတော၊ ထွေးရက်၏၊ ပုတ္တေသုဒါရေသုစာတိ၊ ပုတ္တေသုဒါရေသုစ ဟူသည်ကား၊ ပုတ္တဓိတာဘရိယာသု၊သားသမီး၊မယား၌တို့၌၊ယာ၊ပေက္ခာတိ၊ ယာ၊ပေက္ခာ၊ဟူ သည်ကား၊ ယာ၊တဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်၊ယော၊သော့ဟော၊အကြင် ချစ်ခြင်းတည်းဟူသော အစေးသည်၊ ဝံသကဋိ၊ရော၀အသဇ္ဇမာနောတိ၊ ဝံသ်ကဋိ၊ရော၀အသဇ္ဇမာနောဟူသည်ကား၊ ဝံသကဋိ၊ရောဝိယ၊ သန့်ရှင်း သော၀ါ၊ညောက်ကဲ့သို့၊ အလဂ္ဂမာနော၊ မငြိမစွန်းသည်ဖြစ်၍၊ ကဲ့ကော အဇ္ဇော၊အဘာယသို့သောအနုက်ကို၊ရုတ်ရုတ်ကြော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊၀ံသော၊၀ါး၌သည်၊ဝိသာ၊လော၊ပြန့်၍၊ ဝိသ၊ဏ္ဍော ၀ေ၊ငြိတွယ်ထွေးရက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဇ၀ေ တ၊ထာ၊ထိုအတူ၊ ပုတ္တေသုစ၊သားသမီး၌တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဒါရေသုစ၊ မယား၌တို့၌ လည်းကောင်း၊ ယာ၊ပိ၊အ၊ပေက္ခာ၊ အကြင်ငဲ့ကွက်ခြင်းသည် လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။သာ၊ပိ၊ထိုသို့သောငဲ့ကွက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဇ၀ေ တ၊ထာ၊ ထို၀ါး၌နှင့်အတူ၊ တာနိ၀ဏ္ဏာနိ၊ ထို၀ဏ္ဏ၊ကာမတို့သည်၊ သံသိဋ္ဌိတ္တာ၊ ထွေးရက်ချုပ်ဆိုင်း၍၊ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသတ္တာ ဇ၀ေ၊ထွေးရက်သည်သာတည်း၊သွားဟံ်သောအဟံ်၊ထိ၀ါသည်၊ ဟာ၊ယအ ပေက္ခာ၊ယ၊ထိုသို့သောငဲ့ကွက်ခြင်းဖြင့်၊အာဒီနဝံ၊အပြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ခြင်း၍၊

တံအပေကွဲ။ ထိုသို့သော ငဲ့ကွက်ခြင်းကို၊ မဂ္ဂညာဏနှင့်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ သိန္ဒြေ။ဖြတ်၍၊ အယံဝံသကဋ္ဌိရောဝ၊ ဤအထွေးအရက်မရှိသော၀ါး ညောက်ကဲ့သို့။ရူပါဒိသု၀ါ။ရူပါဂုံအစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊လောဘာ ဒိသု၀ါ။လောဘအစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း။ ကာမဘ၀ါဒိသု၀ါ၊ကာမ ဘ၀အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ဒိဋ္ဌာဒိသု၀ါ၊ အယူ၀ါဒအစရှိသည် တို့၌လည်းကောင်း။ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ၀သေန၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့၏အစွမ်း ဖြင့်၊အသင်္ခတမာနော၊ မပြိမစွန်းသည်ဖြစ်၍၊ပဠေကဗောဓိ။ ပစ္စေကဗောဓိ ဉာဏ်ကို၊အဓိဂတော၊ရ၏၊မှုတိ၊ဤသို့၊အဘာဘိ၊ ပြောဟော၏၊သောသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်၊ ပုရိမနယေနေ၀၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ။ဝံသကဋ္ဌိရဂါထာ၀ဏ္ဏနာ။ ဝံသကဋ္ဌိရဂါထာ၏ အဖွင့်သည်။နိဋ္ဌိတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဓိဂေါအရညဝိဟာရီဘွေ့။ဓိဂေါအရညဝိဟာသောဤဂါထာပုဒ်၌၊ ဥပဓာတ်ကို ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အာဘယ်နည်းဟူမူကား၊ဧကော။ တယောက် သော၊ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်၊ကာသပသာ၊ ကာသပအမည်တော်ရှိသော ဘဝ၀တော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ယောဂါ၀စ ရော၊ယောဂါ၀စရ၀ုဋ္ဌိလ်သည်၊ကာလံကတ္တာ၊စုတော၍၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။အဖေ့၊ကြွယ်၀သော၊မဟာဓနေ၊မျိုးသောဥစ္စာရှိသော၊ မဟာသောဌေ။ မျိုးသောအသုံး အဆောင်ရှိသော၊ ကုလေ။ အမျိုး၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်၏၊သော၊ ထိုသူသည်၊သုဘဂေါ။ သုဘဂအမည်ရှိသည်၊အ ယောသိကိုရ၊ဖြစ်လေသတတ်၊တဘွေ့၀။ထိုသူ၌ခြေးသားဖြစ်သောဘ၀၌ ပင်လျှင်၊ပရေဒါရိကောပရေဒါရကံကိုကျင့်မိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊တာတော၊ ထိုဘ၀၄၊ကာလံကတော၊စုတေလေသော်၊နိဝုယေ၊ငရဲ၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်ရ ၏၊တဘ္ဘ၊ထိုငရဲ၌၊ ပစိတ္တာ၊ကျက်ပြီး၍၊ဝိပါကာ၀သေသေန၊ အကျိုးကို ပေးပြီးသောပရေဒါရကံ၏အကြွင်းဖြင့်။သေဒ္ဒါဘရိယာယ၊သူခြေးမယား၏၊ ကုန်ဆို့ပြီ၀ပ်း၌၊ဇာတိပဋိသန္ဓေ။ မိန်းမပဋိသန္ဓေကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူလေ၏၊ နရကာ၊ငရဲမှ၊အာ၀တာနံ၊ လာကုန်သောမိန်းမတို့၏၊ဂဗ္ဘာနိ၊ ဂဠီယတ်တို့ သည်၊ဥဏ္ဏာနိ၊ပူကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ သေဒ္ဒါ ဘရိယာ၊သူခြေးမယားသည်။ ဒုယ္ဟမာနေန၊ပူပြင်းသော၊ ဥဒရေန၊ဝမ်းဖြင့်၊ ကိဉ္စိဒေ၊ခြုံခြင်းသော၊ကသိဝေန၊ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်၊ဝံဂန္တ္ၜ၊ထိုကိုယ်ဝန်ကို၊ ဓာရေတွာ၊ဆောင်၍၊ကာ၊လေ၊အချိန်ကာလရောက်မှသာဖြင့်၊ဒါရိကံ၊သူယော် မကို၊ဝိဇာယိ၊ဘွား၏။ သာ၊ ထိုသူယော်မသည်။ ဇာတနိ၀သတော၊ဘွား

သောနေ့မှ။ပဘုတိ။စ၍။မာတာပိတုနှင့်။မိခင်ဘခင်တို့အား။လည်း။ကောင်း။ သေသဗန္ဓုပရိဇနာနှင့်။ ကြင်းသောအဆွေအမျိုးအခြံအရံတို့အား။လည်း ကောင်း။ဒေဿာ။မချစ်သည်။အဟောသိ။ဖြစ်၏။ ဝယပတ္တာစ။အရွယ်သို့ ရောက်သော်လည်း။ယမ်ကုလေ။အကြင်အမျိုးဌ။ဒိန္နေ။ ပေးစားထိမ်းမြား အပ်သည်ရှိသော်။ တတ္ထာပိ။ ထိုအမျိုးဌ လည်း။ သဿုသဿုဇေနှင့်။ မိန်းမယောကျ်ားဖြစ်သော ယောဇွမတို့အား။လည်း။ကောင်း။ ဒေဿာဝ။ မချစ်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ။ဖြစ်၏။အဝိယာ။ မခင်မွတ်သည်။အမနာ ပါ။မနှစ်လိုသည်။အဟောသိ။ဖြစ်၏။အယ။ထိုအခါ၌။ နက္ခတ္တံ။ပွဲသဘင် သည်။ဃောသိတေ။ ကြွေးကြော်သည်ရှိသော်။ အယျပုတ္တာ။ အရှင်သား။ ဗုဒ္ဓိနာမ။ မိန်းမမည်သည်ကား။ ဒဿနံ။ရောဇာ။ တကျိပ်သောမင်းတို့၏။ ကနိဋ္ဌာ။နှမအငယ်သည်။သစေပိဟောတိ။ အကယ်၍မူလည်းဖြစ်စေ။ စက္ကဝတ္တိနော။စကြာဝဠာမင်း၏။ဓိတာ။ သမိုးတော်သည်။စေဟောတိ။ အကယ်၍မူလည်းဖြစ်စေ။ တယာပိ။ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့် လည်း။သာမိကဿ။လင်သည်။လပနကာ။စကားပြောဆိုသည်။နဟောတိ မဖြစ်။ သာမိကော။လင်သည်။အနာလပေန္တေ။ စကားပြောခြင်းကိုမပြုနေ သည်ရှိ။သော်။သူလုံ။တံကျင်သို့။ အရောပေန္တောပိယ။တင်ထားသကဲ့သို့။ ဒုက္ခံ။ဆင်းရဲစွာ။ပဋိသံဝေဒေတိ။ ခံစားရ၏။အဟံ။အကျွန်ုပ်ကို။အနုဂ္ဂဟာ ရဟာ။ အစဉ်ခြီးမြောက်ခြင်းငှါထိုက်သည်။ သစေဟောတိ။ အကယ်၍ ဖြစ်။အံ့။အနုဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ။ ခြီးမြောက်အပ်၏။အနုဂ္ဂဟာရဟာ။ ခြီးမြောက် ခြင်းငှါထိုက်သည်။နောစေဟောတိ။ အကယ်၍ မဖြစ်။အံ့။ပိသဒ္ဓေတဗ္ဗာ။ လွှတ်ရောက်၏။အတ္တနော။မိမိ၏။ဘာတိကုလံ။ အမျိုးအိမ်သို့။ဂမိဿာမိ။သွား ပါ။အံ့။ဣတိ။ဤသို့။ဝုတ္တော။ဆိုသည်ရှိသော်။သေဋ္ဌိဝုတ္တော။သူဌေးသား သည်။ ဘဒ္ဒေ။နှမ။ဟောတု။ ထိုသို့သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်စေဦး။တော့။ တံ။ သင်နှမသည်။မာသောစိ။ မစိုးရိမ်လင့်။ ကိဉ္စနသဒ္ဓာ။ ပွဲသဘင်အစိအရင် သည်။ဟောတိ။ဖြစ်လော။ နက္ခတ္တံ။ပွဲသဘင်ကို။ ကိဠိဿာမ။ ကစားပျော် ရွှင်ကုန်အံ့။ဣတိ။ဤသို့။ အာဟ။ဆို၏။သေဋ္ဌိဓီတာ။ သူဌေးသို့သည်။တာ ဝတ္တကေနုပါ။ထိုမျှလောက်လည်းဖြစ်သော။ သလ္လာပမတ္တေန။ စကားပြော ဟောကာမျှဖြင့်။ဥဿာဟဇာတာ။အားထုတ်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ သွေးနက်ဖန်။။နက္ခတ္တံ။ပွဲသဘင်ကို။ကိဠိဿာမိတိ။ ကစားပျော်ရွှင်အံ့ဟု။ ဗဟုဝဇ္ဇဘောဇ္ဇံ။များစွာသောခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို။ ပဋိယာဒေသိ။စီရင်စေ ၏။သေဋ္ဌိပုတ္တော။သူဌေးသားသည်။ဒုတိယဒိဝသေ။နှစ်ရက်မြောက်သော

နှေ့၌၊အနာရောစေတ္တာဝ။ အကြောင်းကိုမကြားမူ၍သာလျှင်၊ ကိုယ်နှုတ်နှာနှင့်၊ ကစားပျော်ရွှင်ရာ အရပ်သို့။ ဂတောဝ်၊သွားလေ၏။ သာ၊ထိုသူဌေးသမီး သည်၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ပေသေသတိ၊စေလွှတ်လိုက်လတ္တံ့၊ဣဒါနိ၊ယခု အခါ၌၊ ပေသေသတိ၊ စေလွှတ်လိုက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ မင်္ဂ၊ခရီး၊ကို၊ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်လျက်၊ ဥဿုရံ၊ ကြာမြင့်သည်ကို၊ဒိသွာ။ မြင်၍၊ မနုဿေ၊လူတို့ကို၊ ပေသေသိ၊စေလွှတ်၏။ တေ၊ထိုစေအပ်သော လူတို့ သည်၊ ပဠာဂတ္တိ၊ တကနှုန်းပြန်လာ၍၊ သေဋ္ဌိဝတ္ထု၊ သူဌေးသား သည်၊ ဂတောတိ။ သွားပြီဟု၊ အာရောစေသုံ၊ကြားကုန်၏။ သာ၊ထိုသူဌေးသမီး သည်။ သမ္ပဏ်း၊အလုံးရုံသော၊တံပဋိယာဒါနုံ၊ထိုစိရင်အင်သောခဲဘွယ်စား ဘွယ်ကို၊ အာဒါယ၊ယူ၍၊ ယာနုံ၊ယာဉ်သို့၊ အာဘိရုတိတ္ထာ။ တက်စီး၍၊ ဥယျာနုံ၊ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္တုံ၊သွားအံ့သောဌာ၊အာရုဠ္ဌာ၊အား၊ထုတ်၏၊အာယ၊ ထိုအခါ၌၊ နန္ဒမူလကပဿာရေ၊ နန္ဒမူလကတောင်ဝှမ်း၌၊ ဝသန္တော၊နေ သော၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊သတ္တာမေဒိဝသေ၊ခုနှစ်ရက်မြောက် သောနေ့၌၊နိုရောဓာ၊ နိုရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ထ၍၊ အာနောတဏ္ဍေ၊ အာနောတဏ္ဍအိုင်၌၊မုခံ၊မြက်နှာကို၊ ဓောရိတ္ဝာ၊ဆေး၍၊ နာဂလတာဒန္တေ ပေါက်၊နာဂလတာအမည်ရှိသောတံမူကို၊ ခါဒိတ္ဝာ၊စားပြီးသော်၊ ကတ္ထ၊ အာဘယ်အာရုပ်၌၊အဇ္ဈ၊ယခုနေ့၊ဘိက္ခု၊ဆွမ်းခံခြင်းကို၊ ကရိဿာမိတိ၊ပြုရ အံ့နည်းဟု၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ဆင်ခြင်၍ကြည့်သည်ရှိသော်၊တံသေဋ္ဌိဓိတရံ၊ ထိုသူဌေးသို့၊နိဿာ၊မြင်၍၊ ဣမိဿာ၊ဤမိန်းမ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ မယိ၊ ဝါ၌၊ သဏ္ဌာရံ၊ ဟုဇေါသကာကို၊ ကရိတ္ဝာ၊ပြုသည်ရှိသော်၊ တံကမ္မံ၊ထို အကုသိုလ်ပရုဒါရကံသည်၊ ပရိက္ခယံ၊ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂမိဿတိ၊ ရောက် လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥတ္ဝါ၊သိ၍၊ပဿာရသမီးပေ၊ နန္ဒမူလတောင်ဝှမ်း၏ အနီး၌၊ သမ္ဗေယောဇနုံ၊ယူဇနာခြောက်သယ်ရှိသော။ မနောသိလာတလံ၊ ဆေးဒန်းမြင်းသီလာ အပြင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောက်ဖျာ အပြင်၌၊ဌတ္ဝာ၊ရှေ့၍၊နိဝါသေတ္ဝာ၊သင်းပိုင်ကိုဝတ်၍၊ပတ္တစီဝရံ၊သင်္ဃာတ် သက်နှံ့ကို၊အာဒါယ၊ယူခဲ့၍၊ အာသိညာပါဒကံ၊အာသိညာဉ်၏ အခြေခြစ် သော၊ဈာနံ၊ဈာန်ကို၊သမာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ဝင်စား၍၊ အကာသေန၊ကောင်းကင် ဖြင့်၊ဂတ္တာ၊တွားသွားလေ၍၊ တဿာ၊ထိုသူဌေးသို့၏၊ပထေ၊သွားရာခရီး၌၊ ဩရုယ္ဟ၊သက်၍၊ဗာရာဏသိဿိမဂေါ၊ဗာရာဏသီပြည်သို့ရှေး၌၊အဂမာ သိ၊သွားလေ၏၊ တံ၊ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသွာ၊မြင်ကုန်၍၊ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့သည်၊ သေဋ္ဌိဓိတာယ။ သူဌေးသို့အား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြား

ကုန်၏။ ယသ၊ထိုသူ၌ပြီးသည်။ ယာနာ၊ယာဉ်ဖြင့်၊ သြရဟ၊ သက်ခဲ့၍၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ဝန္ဒိတ္တွာ၊ဦးခိုး၍။ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို၊ သ ဟ္ဿ ၊ရသမ္ပန္နေန၊ အသောက်အဉီးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ခါဒနိယေနစ၊ခဲဘွယ်ဖြင့် သည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယေနစ၊စားဘွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပူဇေတ္တာ၊ပြည့်စေ၍၊ပဒုမ ပုပ္ပေန၊ကြာပဒုမ္မာပွင့်ဖြင့်။ ပဒုဏ္ဏာဒေတွာ၊ဖုံးလွှမ်း၍၊ဟေဋ္ဌာဝိ၊အောက်၌ သည်း၊ပဒုမပုပ္ပံ၊ ကြာပဒုမ္မာပွင့်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍။ ပုပ္ဖကလာပံ၊ကြာပဒုမ္မာ စည်းကို၊ဟဘ္ဘေန၊လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍။ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ တသ၊ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ဟတ္ထေ၊လက်တော်၌။ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို၊ဒတွာ၊ပေးလှူပြီးသော်၊ ဝန္ဒိတ္တွာ၊ ဦးခိုး၍၊ပုပ္ဖကလာပဟတ္ထာ၊ကြာပဒုမ္မာစည်းကိုလက်ကိုင်လျက်၊ ပဒက္ခေသိ၊ ဆုတောင်း၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ဣဒံပုပ္ဖံ၊ယထာ၊ ဤကြာပဒုမ္မာပန်းပွင့် ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ယတ္ထယတ္ထ၊အကြင် အကြင်အမျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ဖြစ်ရှေ့၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုသော အမျိုး၌၊ မဟာဇနသာ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဝိယာ၊ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော သူသည်၊ မနာပါ၊နှစ်လိုအပ်သောသူသည်၊ ဘဝေယျုံ၊ဖြစ်ရပါလို၏၊ဣတိ၊ဝေါ၊ဤသို့၊ ပဒ္ဓေ၊ဝ၊တောင်းတပြီး၍၊ ဒုတိယဒ္ဓိ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ပဒ္ဓေသိ၊ ဆုတောင်းပြန်၏။ ကိံ ပဒ္ဓေသိ၊အဘယ်သို့ဆုတောင်းပြန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ဂ ဟ္ဟ ဝါ၊သော၊ အဓိဝမ်းဦးပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲလှ၏၊ တံ၊ထိုအဓိဝမ်းဦးပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ အနုပဂမ္ဘ၊မကပ်မူ၍၊ မဒုမပုပ္ပေ၊ ကြာပဒုမ္မာပွင့်ဦးသာလျှင်။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေ၊နခြင်းသည်၊ ဘဝေယျုံ၊ဖြစ်ရပါလို၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဒုတိယဒ္ဓိ၊နှစ် ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပဒ္ဓေသိ၊ဆုတောင်း၏၊ တတိယဒ္ဓိ၊သုံးကြိမ်မြောက် လည်း။ ပဒ္ဓေသိ၊ဆုတောင်းပြန်၏၊ ကိံ ပဒ္ဓေသိ၊အဘယ်သို့ဆုတောင်း ပြန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ မာတုဝါ၊မော၊ ဝိနိုးမဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ဒုဂ္ဂတ္ထိ၊ယော၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိ၏၊ စက္ကာ၊ဘိယာ၊ စကြာမင်း၏ဘိုးဖြစ် သော်လည်း၊ပရဝ၊သံ၊သူတပါး၏အလိုသို့။ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဂဗ္ဘ တိ၊လိုက်ရှေ့၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣတ္ထိတာ၊ ဝိနိုးမ၏အဖြစ်သို့၊အနုပဂမ္ဘ၊မကပ်မူ၍၊ပုရိသော၊ယောကျ်ား၊စင်စစ်သည်၊ ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တတိယဒ္ဓိ၊သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ပဒ္ဓေသိ။ ဆုတောင်း၏၊ စတုတ္ထံပိ၊လေးကြိမ်မြောက်လည်း။ ပဒ္ဓေသိ၊ဆု တောင်းပြန်၏၊ ကိံ ပဒ္ဓေသိ၊အဘယ်သို့ဆုတောင်းပြန်သနည်း။ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရား။ ဣမံသံသာရဒုက္ခံ၊ ဣသံသသရာဝဋ်ခင်းရဲကို၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိယောသာနေ၊အာဆုံး၌၊ တုမှေဟိ၊အရှင်ဘုရားတို့ သည်၊ပတ္တံ၊ရောက်တော်မူအပ်သော၊ အမတံ၊သေခြင်းကင်းသော၊အရှ ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏောယုံ၊ ရောက်ရုပါလိုမူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ စတုဏ္ဏံဝိ။ လေးကြိမ်မြောက်လည်း။ ပဏ္ဍေသိ။ ဆုတောင်း၏။ ဣတိ၊ဝေါ၊ ဤသို့၊ စတုရောပဏိဓိ။လေးကြိမ်သောဆုတောင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊တံ ပဒုမဝုဋ္ဌကလာပံ၊ထိုပဒုမ္မာပန်းစည်းကို၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓသ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ**အာ**း။ ပူဇေတ္မာ၊ လှူဒါန်းပူဇော်၍၊ ပဠုပတိဋ္ဌိတေန၊ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဒိတ္မာ၊ရှိခိုး၍၊ ဝုဋ္ဌသဒိသောဇေ၀။ ပဒုမ္မာကြာပန်းနှင့်အတူသာလျှင်။ မေ **အ**ကျွန်ုပ်၏၊ဂန္ဓောစေ၀၊အနံ့သည်လည်းကောင်း၊ဝဏ္ဏောစ၊အဆင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတူတိ၊ ဖြစ်စေသတည်းဟု၊ ပဠုမံ၊ငါးကြိမ်မြောက် သော၊ပဏိဓိ၊ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပဏ္ဍေသိ၊ဆုတောင်း၏၊ တတောဝ၊ထို နောင်မှ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ပတ္တဋ္ဌ၊ သစိတ်ကို လည်း ကောင်း၊ ဝုဋ္ဌကလာပဋ္ဌ၊ကြာပန်းစည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတ္မာ၊ကိုင် ၍၊အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ဌတ္မာ၊ရပ်၍၊ ဇုန္ဆိတံ၊ပဏ္ဍိတံ(ပ)ယထာတိ၊ ဇုန္ဆိတံ၊ပဏ္ဍိတံ(ပ)ယထာဟူသော၊ဇုမာယထဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊သော ဋ္ဌိဓိတာယ၊သူးဌားသမီး**အာ**း၊ **အ**ဒ္ဓုမောဒနံ၊ **အ**ဒ္ဓုမောဒနာကို၊ကတ္မာ၊ပြု၍ သေဋ္ဌိဓိတာ၊သူးဌားသည်၊ မံ၊ငါ့ကို၊ ပဿတူတိ၊မြင်စေသတည်းဟု၊ **အ**ဓိဋ္ဌဟိတ္မာ၊ဆောက်တည်၍၊ နန္ဒမူလကပဒ္ဓာ၏၊နန္ဒမူလကတောင်ဥမ်း သို့၊ **အ**ဂမာသိ၊ကြွသွားတော်မူလေ၏။ ၊တုယ်ံ၊သင်**အာ**း။ ဇုန္ဆိတံ၊လို **အ**ပ်သော။ ပဏ္ဍိတံ၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်၊ ခိပ္ပမေ၀၊ လျင်စွာသာလျှင်၊ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံစေသတည်း။ သက်ပြေ၊ကောင်းသော **အ**ကြံ**အ**စည် သည်၊ပန္နရသော၊တဆဲ့ငါးရက်တက်ထွန်းသော၊စန္ဒောယထာ၊လမင်းကဲ့ သို့၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊သက်ပြေ၊**အ**လို**အ**ကြံတို့သည်၊ပူရေန္တု၊ပြည့် စေကုန်သတည်း။သေဋ္ဌိဓိတာယ၊သူးဌားသမီး၊ တံ၊ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ကို၊ဒိသွာ၊မြင်ရသည်ရှိသော်၊မဟတိ၊ပြင်းစွာသော၊ ဝိတိ၊နှစ်သက်ခြင်း သည်၊ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်၍၊ဘာ၀န္တရေ၊ဘာ၀တပါး၌၊ကတံ၊ပြုမိသော၊**အ**ကုသလ ကမ္မံ၊**အ**ကုသိုလ်ကံသည်၊ **အ**နောကာသတာယ၊**အ**ခွင့်မရှိသည်၏**အ**ဖြစ် ကြောင့်၊ ပရိက္ခိပ်၊ကုန်ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ကိမိ၀၊**အ**ဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူ**ကာ**း၊စိတ္တဇ္ဇိလဓောတမ္ဘာ**ဘ**နုမိ၀၊မန်ကျည်းသီးချဉ်တို့ဖြင့်ပွတ်**အ**ပ် သော**ခ**ကြေးနီ**အ**ိုးကဲ့သို့၊ သုဒ္ဓါ၊စင်ကြယ်သည်၊**ဘ**ာတာ၊ဖြစ်သလော်၊တာ၀

ဒေဝ၊ ထိုခဏာဋ္ဌပင်လျှင်၊ အာသာ၊ထိုသူဌေးသွီးအား၊ ပတိကုလေစ၊လင်အိမ်ဋ္ဌလည်းကောင်း၊ဥာတိကုလေစ၊ဆွမျိုးအိမ်ဋ္ဌလည်းကောင်း၊သင်္ဃာ၊ အာလုံးစုံသော၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ အာယျာ၊ရှင်မ၊ကို ကမ္ပံ၊အာဘယ်အမှုကို၊ ကရောပိ၊ပြုရကုန်ဆုံးနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ပိယဝစနာနိ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏာ ကာရာနိ၊လက်ဆောင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပေသေသိ၊ပို့လာ၏၊သေဋ္ဌိ ဗုဇ္ဈော၊သူဌေးသား သည်၊မနုဿေ၊အစေအပါးလူတို့ကို၊ ပေသေသိ၊စေလွှတ်၍၊ သေဋ္ဌိဓီတာရံ၊သူဌေးသွီးကို၊ သိဃံ၊လျှင်စွာ၊ အာနယေ၊ဆောင်ခဲ့ကုန်လော၊အဟုံ၊ဝါသည်။ ဝိသမရိတ္တာ၊မေ့လျော့၍၊ ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်သို့၊ ဂတော၊ သွား၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ဆိုမူ၊ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊နံ၊ထိုသူဌေးသွီးကို၊ဥရေ၊ရင်ခွင်၌၊ဝိလိတ္တ စန္ဒနံဝိယစ၊လိမ်းကျံအပ်သောစန္ဒကူးနံ့သာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊အာမုတ္တ မုတ္တဟာရံဝိယစ၊စွတ်အပ်သောဂုလဝသွယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ပုပ္ဖဝလာ ဝိယစ၊ပန်းသစ်သီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ဝိယာယ ဣဿာ၊ချစ်ဖြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဟရိ။ သွားလေတိုင်း ဆောင်လေ၏၊ သာ၊ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ တတ္ထ၊ထိုဘဝ၌၊ယာဝတာယုကံ၊အသက်ထက်ဆုံး၊ဣဿရိယတောဂသုခံ၊အစိုးရသောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊အနုဘဝိတ္တာ၊ခံစား၍၊ကာလံ ကတ္တာ၊ စုတေ၊လေသည်ရှိသော်၊ ပုရိသဘာဝေန၊ ယောကျ်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒေဝ လောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ ပဒုမပုပ္ဖေ၊ကြာပဒုမ္မာပွင့်၌၊ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ဖြစ်လေ၏၊ သော ဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ဝိ၊ သွားသော်လည်း၊ ပဒုမ ဂဗ္ဘေ ယေव၊ ကြာပဒုမ္မာတိုက်၌သာလျှင်၊ ဂန္ဓတိ၊သွား၏၊ တိဋ္ဌတေ၊ဝိ၊ ရပ်သော်လည်း၊ပဒုမဂဗ္ဘေ ဧव၊ကြာပဒုမ္မာ၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ၊ရပ်၏၊နိသီဒတေ၊ဝိ၊ထိုင်သော်လည်း၊ ပဒုမဂဗ္ဘေ ဧव၊ကြာပဒုမ္မာတိုက်၌သာသျှင်၊ နိသီဒတိ၊ထိုင်၏၊ သယာနော၊ဝိ၊ အိပ်သော်လည်း၊ ပဒုမဂဗ္ဘေ ဧव၊ကြာ ပဒုမ္မာတိုက်၌သာလျှင်၊ သယတိ၊ အိပ်၏၊ မဟာပဒုမဒေဝ ပုတ္တောတိစ၊ မဟာပဒုမနတ်သားဟူ၍လည်း၊ အာသ၊ထိုနတ်သားအား၊ နာမံ၊အမည်ကို၊ အကံသု၊ဌာပြုကြကုန်၏၊ ဒေဝ၊ဤသို့၊ သော၊ထိုပဒုမနတ်သားသည်၊ တေနဇ္ဈာနုဘာဝေန၊ထိုသို့ပြည့်စုံသောတန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ အနုလော မပဒ္ဒိလောမံ၊ လုပြည်နတ်ပြည် ရုန်ချည်ဆန်ချည်၊ ဆဒေဝလောကေ ဧव၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၌သာလျှင်၊ သံသရတိ၊ ကျင်လည်၏၊ တေနစသမ ယေန၊ထိုအခါ၌လည်း၊ ဗာရာဏသိနဂရေ၊ဗာရာဏသီမင်းအား၊ဝိသာဝိ

ဈာန်ထိုသဟသာနိ၊ နှစ်သောင်းသောပိန်းမတို့သည်။ ဟောနို့ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကိ သာပိ၊တယောက်သောပိန်းမ၏လည်း။ ကုန်ဆို့ယံ်။ဝမ်းဌ်ပုတ္တံ၊သား ယောက်ျားကို၊နလဘတိ။မရေလေ၊အမစ္စာ၊အာမတ်တို့သည်၊ရာဇာနံ၊ဗာရာ ဏသိမင်းကို၊ဝိညာပေသုံ။သိစေကုန်၏၊ကိ ဝိညာပေသုံ၊အာဘယ်သို့သိစေ ကုန်သနည်း။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ကုလဝံသာနုပါလကော၊အမျိုးအနွယ် ကိုစောင့်ရှောက်လတ္တံ့သော၊ ပုတ္တော၊သားယောက်ျားကို၊ ဈာန်ဆို့တဗ္ဗော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အတ္တဇေ၊ ငါမိရင်မှဖြစ်သော သားသည်၊ အဝိဇ္ဇမာနေ၊ မရှိခဲ့သော်၊ခေတ္တဇောပိ၊ခေတ္တဇသားသည်လည်း၊ကုလဝံသဝေ၊အမျိုး အနွယ်ကိုဆောင်ရွက်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်တတ်ပါ၏။ဈာတိ၊ဤသို့။ ဝိညာ ပေသုံ။ သိစေကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဂ္ဂမဟေသိ ၊ ဗိဒုရားကြီးကို၊ ဌပေတ္တာ၊ထား၍။ အဝသေသာ၊ကြွင်းကုန်သော၊ နာဋကာယော၊ ကခေ သည်မိန်းမတို့ကို၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဝမ္ဘနာဋကံ၊ တရားနှင့် လျော်သောကခြင်းကို၊ ကရောထ၊ပြုကြလေကုန်၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိ တိုင်း၊ဗဟိ၊အပသို့၊ စရောပေတိ၊လှည့်ပတ်သွားလာစေ၏၊ တထာပိ၊ထိုပြင် အပသို့သွားလာစေသော်လည်း၊ ပုတ္တံ၊သားကို၊ နာလဘိ၊မရကြလေ၊ပုန်၊ တဘန်၊အမစ္စာ၊အာမတ်တို့သည်၊ မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊မဟော သိ၊ဗိဒုရားကြီးသည်၊ ဝုညေနစ၊ဘုန်းဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ပညေနစ၊ပညာ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိတ္ထိနံ၊ခပ်သိမ်းသောမိန်းမတို့ထက်၊အဂ္ဂါ၊ဖြတ်ပေ ၏။ဒေဝေါ၊အရှင်မင်းကြီးသည်၊ မဟောသိယာ၊ဗိဒုရားကြီး၏၊ ကုန်ဆို့ယံ၊ ဝမ်းဌ်၊ ပုတ္တံ၊သားကို၊ အပ္ပေဝနာမလဘေယျ၊ အကယ်၍ရေအုံ့ငြားလည်း မသိ၊ဈာတိ၊ဤသို့၊ အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏။ ရာဇာ၊ဗာရာဏသိမင်းသည်၊ မဟောသိယာ၊ဗိဒုယားကြီးအား။ ဧတမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေ သိ၊ကြား၏၊သာ၊ထိုဗိဒုယားကြီးသည်၊အာဟာ၊ဆို၏၊ကိ အာဟာ၊အာဘယ် သို့ဆိုသနည်း။မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ယာဈာတိနာမ၊အကြင်မိန်းမ မည်သည်ကား၊သိလဝတီ၊သိလနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သဗ္ဗဝါဒီနီ၊မှန်သောစကား ကိုပြောဆိုလေ့ရှိ၏၊ သာဈာတိ၊ထိုမိန်းမသည်၊ ပုတ္တံ၊သားကို၊လဘေယျ၊ ရရောဟု၊ ဟိရောတ္ကပ္ပရဟိတာယ၊ ဟိရိသြတ္တပ္ပ ကင်းကာမျှဖြင့်၊ ပုတ္တော၊ သားယောက်ျားကို၊ ကုတောလဘေယျ၊အာဘယ်သို့လျှင်ရအံ့နည်း။ ဈာတိ၊ ဤသို့၊အာဟာ၊ဆို၏၊သာ၊ထိုဗိဒုရားကြီးသည်၊ပါသာဒံ၊ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာဘိရုဟိတ္တာ၊ထက်၍၊ ပဠုသိလာနိ၊ ငါးပါးသောသီလတို့ကို။ သမာဒိ ယိတ္တာ၊ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊အာဒိတ်လဲလဲ၊ဒုနုမဇ္ဇတိ၊

သိလကိုသုံးသပ်၍၊သိလ ဝတိယာ၊သိလ ရှိသော၊ရာဇဓိတာယ၊မင်းသမီး သည်၊ ပဌမသိလာနိ၊ငါးပါးသိလတို့ကို၊ အနုမဇ္ဈန်ယာ၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ် သည်ရှိသော်၊ ဝုတ္တပတ္တနာစိတ္တော၊ သားဆုတောင်းလိုသော စိတ်သည်၊ ဥပန္နမတ္တော၊ဖြစ်ကာမျှ၌၊ သဏ္ဌာသ၊သိကြားမင်း၏၊ အာသနံ၊နေရာသည်၊ သံဝဏ္ဍိ၊တုန်လှုပ်၍၊ဓာဝ၊ထိုအခါ၌၊သက္ကော၊သိကြားမင်းသည်၊ အာသ နသက်မှကာရေကံ၊နေရာလှုပ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ဆင်ခြင် သည်ရှိသော်၊ဧတမတ္ထံ၊၍အကြောင်းကို၊ဝိဒိတ္ဝာ၊သိ၍၊သိလ ဝတိယာ၊ သိလရှိသော၊ ရာဇာဓိတာယ၊မင်းသွီးအား၊ဝုတ္တ ဝရံ၊သားဆုကို၊ဒေဓိတိ၊ ငါပေးအံ့ဟု၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂတ္ဝာ၊သွား၍၊ ဒေဝိယာ၊ ဗိဒုရား၏၊ သမ္မုခေ၊မျက်မှောက်၌၊ ဌတ္ဝာ၊တည်၍၊ဒေဝိ၊ဗိဒုရား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊တော၊သင်အား၊ ဝုတ္တံ၊သားကို၊ဒဒ္ဓိ၊ပေးအံ့၊ မာစိန္တယိ၊မကြေ်လင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ဝာ၊ဆိုမူ၊ဒေဝလောကံ၊နတ်ပြည်သို့၊ ဂတ္ဝာ၊သွား၍၊ ဇေတ္တေ၊ ဤနတ်ပြည်၌၊ဒိဏာယုကော၊ ကုန်သောအသက်ရှိသော နတ်သားသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ မဟာပဒုမော၊မဟာပဒုမအမည်ရှိသော၊အယံဒေဝေါ၊ဤနတ်သားသည်၊ ဥပရိဒေဝလောကေ၊အထက်နတ်ပြည်၌၊ဥပဇ္ဈာတုံ၊ဖြစ်အံ့သောဌာ၊ဣဒေါ၊ ဤနတ်ပြည်မှ၊ စဝကိတိ၊ရုတေအံ့ဟု၊ ဥတ္ဝာ၊သိ၍၊ တာသ၊ထိုမဟာပဒုမ နတ်သား၏၊ဝိမာနံ၊ဗိမာန်သို့၊ဂတ္ဝာ၊သွားလေ၍၊တာတ မဟာပဒုမ၊အာရျင်း မဟာပဒုမနတ်သား၊ တွံ၊သင်အာရျင်းနတ်သားသည်၊ကာသမိ၊တရုံတခု သောအခုပ်သို့၊မာ ဂ ဆ္ဆ ၊ဟိ၊မသွားလေလင့်၊ မနုဿလောကံ၊လူ့ပြည်သို့၊ ဂ ဆ္ဆ ၊ဟိ၊ သွားပါလေလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ယာစိ၊တောင်းပန်၏၊ သော၊ထို မဟာပဒုမနတ်သားသည်၊ မဟာရာဇ၊သိကြားမင်းကြီး၊ ဝေ၊ဤသို့၊မာတာ ဏိ၊မဆိုပါလင့်၊ မနုဿလောကော၊လူ့ပြည်သည်၊ ဓိဂုဆ္ဆော၊စက်ဆုပ် ဘွယ်ရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊ တာတ၊ချစ်သား၊ တွံ၊သင်သည်၊ မနုဿလောကေ၊လူ့ပြည်၌၊ ဝုဿံ၊ကောင်းမှုကို၊ ဂ ဟ္ဘ ၊ပြုသောကြောင့်၊ ဣဓ၊ဤနတ်ပြည်၌၊ဥပပန္နော၊ဖြစ်လာ၏၊ တတ္ထေဝ၊ထိုလူ့ပြည်၌ သာလျှင်၊ ဌတ္ဝာ၊တည်၍၊တယာ၊သင်သည်၊ ပါရမိယော၊ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတဗ္ဗာ၊ ဖြည့်အပ်ကုန်၏၊တာတ၊ချစ်သား၊မနုဿလောကံ၊လူ့ပြည်သို့၊ဂ ဆ္ဆ ၊သွား ချေ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ သိကြားမင်းကြီး၊ ဂ ဆ္ဆ ဝါသော၊အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်၊ဒုက္ခော၊ဆင်းရဲ၏၊တတ္ထ ထိုအမိဝမ်း၌၊ဝသိတုံ၊ပဋိသန္ဓေနေအံ့သောဌာ၊အဟံ၊ငါသည်၊နသက္ကော

ပါ။မတတ်နိုင်ချေ။ဟုတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ထု။ဆိုသည်ရှိသော်၊တာတာ၊ချစ်သား။ တေ၊သင်အား။ ဂန္ဓာဝါသေန၊အမိဝမ်းဦးပဋိသန္ဓေနေသဖြင့်။ ကိ၊အတ္ထိ။ အာဘယိသို့ရှိအံ့နည်း၊ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ တံ့။ သင်သည်၊ ကမ္မ။အလိုရှိသောအမှုကို။ အကာသိ၊ပြုလေလော။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။မကုန်ဂဏေ ဟုယေဝ၊ပဒုမ္မာတို့ကိုဦးသာလျှင်၊နှိုးတို့သို့ သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊ တာတာ၊ချစ်သား။ ဂန္ဓ။သွားချေ။ ဟုတိ၊ဤသို့။ ဝုနပုဗ္ဗံ၊အာဘန်တလဲလဲ၊ဝစ္ဆမာနော၊ဆိုသည်ရှိသော်၊အမိဝါ သေတိ။သည်းခံ၏။ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ မဟာပဒုမော။ မဟာပဒုမနတ် သား၊သည်၊ ဒေဝလောကာ၊နတ်ပြည်မှ၊ စုတိတ္တာ၊ရုတေခဲ့၍၊ ဗာရာဏသိ ရညော၊ဗာရာဏသီမင်း၏၊ ဥယျာနေ။ ဥယျာဉ်၌၊ သိလာပဋ္ဌပေါက္ခရဏီ ယံ။ ကျောက်ဖျာအပြင်ရှိသော ရေကန်၌၊ ပဒုမဂဗ္ဘေ။ ပဒုမ္မာကြာ၏ဥ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏။ တဉ္စ ဧတ္တိ၊ထိုညဉ့်အခါ၌လည်း၊ မဟေသိ။ မိဖုရားကြီး သည်၊ပစ္ဆိုယသမယေ၊ဖိစီးသောက်၊သောကာလ၌၊သုဝိနဇ္ဇေ၊အိပ်မက်၌ ဒိသတိဏ္ဍိတ္ထိသဟ ဿပရိဝုတာ၊နှစ်သောင်းသောမိန်းမအုပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်သို့။ ဂတ္တွာ၊သွား၍။ သိလာပဋ္ဌပေါက္ခရဏီယံ၊ ကျောက် ဖျာအပြင်ရှိသော ရေကန်၌။ ပဒုမသရေ၊ ကြာဒေါင်၌လည်း၊ ဝုတ္တံ၊သား ကို။လဒ္ဓါဝိယ၊ရသကဲ့သို့။အဟောသိ၊ဖြင်မက်သည်ဖြစ်၏။သာ၊ထိုမိဖုရား ကြီးသည်။ ဧတ္တိယာ၊ညဉ့်သည်ပဘာတာယ။ လင်းလသော်၊ သိလာနိ၊ ငါးပါးသိလတို့ကို။ ဂဏ္ဍမာနာ၊စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊တဏေ၊ထိုဖြင် မက်တိုင်းသာလျှင်၊ တတ္ထ။ထိုဥယျာဉ်သို့။ ဂတ္တွာ၊သွားလေသော်။ ဧကံ၊ တခုသော၊ ပဒုမဝုတ္ထံ၊ကြာပဒုမ္မာပန်းကို။ အဒ္ဒသ၊ဖြင်လေ၏။ တံ၊ထိုကြာဝတ် သည်၊တိဏေ၊ကမ်းနား၌၊နေ၀ဟောတိ၊မဖြစ်။ ဂန္ဓိ ရေ၊နက်သောအရေ၌၊ နပေါ၀တိ။မဖြစ်၊ဒသသေနေနေ၀စ၊ဖြင်သည်နှင့်လည်း၊သဟ၊တကွ။အာသ။ ထိုမိဖုရားအား။ ဝုတ္တသိ၊နေဟော၊သား၏ချစ်ခြင်းသည်။ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ဖြစ်၏။သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်၊ သာမံယေ၀၊မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ပဝိသေတ္တာ၊ ရေသို့ဝင်၍၊တံ့ဝတ်ဖွံ့ထိုကြာဝတ်ကို၊အဂ္ဂဟေသိ၊ကိုင်ယူ၏။ဝုတ္ထေ၊ပဒုမ္မာကြာဝတ် ကို၊ ဂဟိတမတ္တေယေ၀၊ ယူခါမျှ၌သာလျှင်၊ ပတ္တာနိ၊ရွက်ချပ်တို့သည်၊ ဝိကသိံ သု။ပွင့်ကုန်၏။တတ္ထ၊ထိုကြာပင်ရင်းသို့၊ဂတ္တွာ၊သွားသည်ရှိသော်၊ တဋ္ဌကေ။ပျဉ်ချပ်၌၊ အာသိတ္တာသုဝဏ္ဏပဋိမံ၊ရွှေနန်းအပ်သောရွှေဆင်းတု ကဲ့သို့။ဒ္ဒါရကံ၊သူငယ်ကို၊ အဒ္ဒသ။ဖြင်လေ၏။ ဒိသ္မာ၀၊မြင်ပြီး၍သာလျှင်၊ မေ၊ဝှါသည်။ဝုတ္ထော၊သား၊ယောကျ်ား၊ကို။လဒ္ဓါတိ၊ရအပ်လေပြီဟု၊သဒ္ဒံ၊

အသံကို၊ နိန္ဓောရေသိ၊ခြင်္ကေ၏၊ မဟာဇနော။ လူများသည်၊ သာဓုကာရ သဟာသာနိ၊များစွာသောကောင်းမြီးတို့ကို၊ မုဠိုးလွတ်လေ၏၊ ရည်ရွယ်၊ ဗာရာဏသိမင်းအား၊လည်း၊ပေသေသိ၊စေလွှတ်၏၊ရာဇာ၊ဗာရာဏသိမင်း သည်၊သုတွား၊ကြား၍၊ ကတ္တ၊အာဘယ်အရေပ်၌၊လဒ္ဓနိ၊ရအပ်လေသနည်း ဟု၊ဝုန်ဆို့တွား၊ မေးသည်ရှိသော်၊ လဒ္ဓေါကာသဿ၊ ရအပ်သော အရေပ်ကို လည်း၊သုတွား၊ကြား၍၊ ဥယျာနဿ၊ဥယျာဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ပေါက္ခ ရဏီ၊ ရေကန်သည် လည်းကောင်း၊ ပဒုမဿ၊ ကြာပဒုမ္မာသည် လည်း ကောင်း၊ အမှာကံယေဝ၊ငါတို့၏သာလျှင်၊ ခေတ္တံ၊ဝိုင်အပ်သော အဝိုင်း အခြားသည်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့် အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ ခေတ္တေ၊အဝိုင်းအခြား၌၊ဇာတတ္တာ၊ဖြစ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊အယံဝုတ္တော၊ဤသားသည်၊ခေတ္တဇောနာမ၊ခေတ္တဇသားမည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဆို၍၊နဂရံ၊ဖြို့သို့၊ပဝိသေတွား၊သွင်း၍၊ဝိသတိသဟဿ ဣတ္ထိယော၊နှစ်သောင်းသောမိန်းမတို့ကို၊ ဓာတိကိစ္စံ၊နို့ထိန်းအမှုကို၊ကာ ရာပေသိ၊ ပြုလုပ်စေ၏၊ ယာယာဣတ္ထိ၊အကြင်အကြင်မိန်းမသည်၊ ကုမာ ရဿ၊သတို့သားအား၊ဝိညာပေတွား၊သိစေ၍၊ ပတ္ထိတံပတ္ထိတံ၊တောင်းတ တိုင်းတောင်းတတိုင်းသော၊ ခါဒနီယံ၊ခဲတွယ်ကို၊ ကုမာရော၊ မင်းသား သည်၊ခါဒတိ၊စားရ၏၊သာသာဣတ္ထိ၊ထိုထိုသောမိန်းမသည်၊ သဟာသံ၊ တထောင်သော အသပြာကို၊ လာဘတိ၊ ရလေ၏၊ သကလဗာရာဏသိ၊ အလုံးစုံသော ဗာရာဏသိမြို့သည်၊ စလိတာ၊တုန်လှုပ်၏၊ သဗ္ဗောဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ကုမာရဿ၊မင်းသားအား၊ ပဏ္ဍာကာရသဟာသာနိ၊ များစွာသောလက်ဆောင်တို့ကို၊ပေသေသိ၊စေလွှတ်၏၊ ကုမာရော၊သတို့ သား၊သည်၊ တံတံ၊ထိုထိုသော ခဲတွယ်စား၊ဘွယ်ကို၊ အာတိနေတ္တာ၊ရှေးရှု ဆောင်၍၊မှုမံ၊ဤခဲတွယ်ကို၊ ခါဒ၊ခဲတော်မူပါလော၊မှုမံ၊ဤစား၊ဘွယ်ကို၊ ဘုဥ္ဇ၊စား၊တော်မူပါ၊လော၊မှုတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စမာနော၊ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘောဇ နေန၊စား၊ဘွယ်ဖြင့်၊ ဥဒ္ဒဿေ၊ နှိုပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ ငြိုးငွေ့ သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဂေါဝုဠ္ဠါရံ၊ဘံခါးမုတ်ဝယ်၊ဂတ္တာ၊သွား၍၊ လာခါ ဂုဠ္ဌကေန၊ချိပ်ချင်လုံ၊ဖြင့်၊ကိဠတိ၊ကစား၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အညတရော၊ တာဝတိုသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ဗာရာဏသိ၊ဗာရာဏသိမြို့ ကို၊နိသီဒိတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ဣသိပတနေ၊ဣသိပတနတောအရပ်၌၊ ဝသတိ၊နေ၏၊ သော၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ကာလသော၊ စောစောကလျှင်၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ သေနုသနဝတ္ထုသဒိရေပဒိကမ္မမနသိကာရာဒီနိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေ

ရာဒ္ဓပြုရာသော၀တ်ကိုယ်လက်သုတ်သင်သောအမှုကမ္မဋ္ဌာန်းခ်ိန်လုံးသွင်း ခြင်း အစဂ္ဂိုဏ်သော၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသော ပြဿဝယ်ကိစ္စတို့ကို၊ ကတ္တာ၊ပြုပြီး၍၊ ပဒိုသလ္လာနာ၊ တဃောက်ထည်းတည်းကျိန်းရာအရပ်မှ၊ ဝဋ္ဌိတော၊ ထသည်ရှိသော်၊ အဇ္ဈ၊ယနေ့၊ ကတ္တ၊အာဘယ်အရပ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဂဟေသဟာမိတိ၊ခံရအံ့နည်းဟု၊ အာ၀ဇ္ဇန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ကုမာရ၊သား၊မင်းသား၏၊သမ္ပတ္တိ၊ပြည့်စုံကြောင်းကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ သေဋ္ဌော်ကုမာရော၊ဤသတို့သားသည်၊ဗုဒ္ဓေ၊ရှေးသံသ ရာဘ၀၌၊ ကိုယ်ကမ္မ၊အာဘယ်မည်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ အကရိတိ၊ ပြုဘူးလေသနည်းဟု၊ ဝိမံသန္တော၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ မာဒိ သဿ၊ငါကဲ့သို့သောပရွေကဗုဒ္ဓါအား၊ဝိဏ္ဏာပါတံ၊ဆွမ်းကို၊ဒတ္တာ၊ပေးလှူ၍၊ စတာသော၊ လေးချက်သော၊ပတ္ထနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပတ္ထေသိ၊ တောင်းတ၏၊တတ္ထ၊ထိုလေးပါးသောဆုတို့တွင်၊ ကိသော၊သုံးပါးသော ဆုတို့သည်၊သိဒ္ဓါ၊ပြီးပြည့်စုံကုန်ပြီ၊ ကောတပါ၊သောဆုသည်၊ တာ၀နု သိဏ္ဏတိ၊မပြည့်စုံသေး၊ တာသု၊ထိုမင်းသား၊အား၊ ဥပါယေန၊အကြောင်း အား၊ဖြင့်၊ အာရေ့ဝေ၊ အာရုံကို၊ဒသာဒိတိ၊ ငါပြုအံ့ဟု၊ ဘိက္ခာစာရ၀ တ်သော်၊ဆွမ်းခံသွားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ကုမာရ၊သား၏၊ သန္ဓိ ကံ၊အထံ၌၊အ၀မာသိ၊ သွားလေ၏၊ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သမဏာ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဣတိ၊ဤအရပ်သို့၊ မာအာ၀ဇ္ဇိ၊ မလာလင့်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တာဒိ၊သင့်ကိုလည်း၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ဣဒံ၊ဤခဲ့သွယ် ကို၊ခါဒ၊ခဲလော၊ဣဒံ၊ ဤစားသွယ်ကို၊ ဘုဥ္ဇ၊စားလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၀ေဒ ယျုံ၊ဆိုကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊သော၊ ထိုရှင်ပရွေကဗုဒ္ဓါ သည်၊ ကေ၀စနေနေ၀၊ တဒ္ဓနိ်းတည်းသော စကား၊ဖြင့်လျှင်၊ တ၀တော၊ ထိုအရပ်မှ၊ နိ၀တ္တိတွာ၊ ပြန်လည်၍၊ အတ္တနော၊ ဌိ၀ိ၏၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်း အိပ်ရာသို့၊ ပါ၀ိသိ၊ ၀င်လေ၏၊ ကုမာရောပိ၊ မင်းသားသည် လည်း၊ပရိ၀ေဏံ၊မင်းချင်းယောက်ျား၊ကို၊အာဟ၊ဆို၏၊ ကိ အာဟ၊ အာဘယ် သို့ဆိုသနည်း၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ မယာ၊ငါသည်၊ ဂတ္တ မတ္တောဝ၊ဆိုခါမျှသည်သာလျှင်၊နိ၀တ္တော၊ပြန်လေ၏၊မမ၊ငါ့အား၊ ကုဋ္ဌေ နုခေါ၊အမျက်ထွက်လေသလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ တ၀တော၊ထို နောင်မှ၊တေဟိ၊ထိုမင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်၊ ဒေ၀၊အရှင်မင်းသား၊ ပဗ္ဗဇိတာနာမ၊ရဟန်းကို့မည်သည်ကား၊ ကောဝေ၊ရာယေ၊ကာ၊အမျက်ဒေါ သလျှင် လည်လျှောင်းရာရှိကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မပြစ်ကုန်၊ ပရေနာ၊သူ

တပါးသည်၊ပသန္နမနေနှ၊ကြည်ညိုစွာသောစိတ်ဖြင့်၊ ယင်းအကြင်လူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ဒိန်းလူအပ်သည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။တေန။ထိုသဒ္ဓါ၍လူအပ်သောဝတ္ထုဖြင့်၊ ယာပေန်၊မျှကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စမာနောပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း၊ သမဏောဝေဟန်းသည်၊ ကုဋ္ဌေ၀ေ။ အမျက် ထွက်သည်သာတည်း။ဣတိ။ဤသို့၊ စိန္တေတွာ။ကြံ၍၊ နံ။ထိုဝေဟန်းကို၊ ခမာပေသာမိတိ။ သည်းခံစေအံ့ဟု၊ မာတာပိတရံ။မိခင်ဘခင်တို့အား။ အာရောစေတွာ၊ပန်ကြား၍။ဟတ္ထိ'။ဆင်ထက်သို့၊အာဘိရုဟိတွာ၊တက်စီး၍၊ မဟာတာရာဇာနှဘာဝေန၊ ဖြတ်သောမင်း၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ဣသိပတနံ။ ဣသိပတနဥယျာဉ်သို့။ ဂန္တွာ။သွား၍၊ မိဂယူထံ။ သမင်အပေါင်းကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍။ ဧတေ။ဤသတ္တ၀ါတို့သည်။ကိံ နာမ။အဘာယ်အမည်ရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ဝုတ္တေ။မေး၏။သာမိ၊အရှင်သား၊ဧတေ။ထိုသတ္တ၀ါတို့သည်။ဝိဂါနာမ၊သမင်မည်ကုန်၏။ဣတိ။ဤသို့၊ဝုတ္တေ။ဆိုသည်ရှိသော်၊ဧတေ၊ထိုသမင်တို့ကို။ဣမံ၊ဤခဲဘွယ်ကို။ခါဒထ၊ခဲကုန်လော၊ဣမံ၊ဤစားဘွယ်ကို၊ဘုဥ္ဇထ စားကုန်လော၊ ဣမံ။ဤလျက်ဘွယ်ကို။ သာယထ။လျက်ကုန်လော၊ ဣတိ။ ဤသို့။ဝတ္တွာ။ဆို၍။ပဒ္ဓိဇ္ဇဂ္ဂန္ဒာ၊ကျွေးမွေးသောသူတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်သလော။နတ္ထိနသန္တိ၊မရှိကုန်သလော။ဣတိ။ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊သာမိ၊အရှင်သား၊ ပဒ္ဓိဇ္ဇဂ္ဂန္ဒာ၊ကျွေးမွေးသောသူတို့သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊မရှိကုန်၊ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ တိဏောဒကံ၊ မြက်ရေကို၊ သုလဘံ၊ရလွယ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုမြက်ရေရှိရာအရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ဣမေ။ဤသမင်တို့သည်၊ အရက္ခိယမာနာ၀၊ အစောင့်အရှောက်မရှိကုန်သဲလျှင်၊ ယတ္ထ။ အကြင်တောအရပ်၌၊ ယဒိ ဣစ္ဆန္တိ၊အကယ်၍အလိုရှိကုန်အံ့။ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊နေကုန်၏၊ အဟံ။ငါသည်၊ ကဒါနိ၊ခေါ်။အာဘယ်အခါ၌လျှင်၊ ဧ၀ံတာဝ၊ ထိုနေ့တူ၊ ဝသေယျုံ၊နေရပါအံ့နည်း။ဣတိ။ဤသို့။ဘော်၊ထိုသမင်ကို၊ အာရဗ္ဘဏံ၊အာရုံကို၊အဂ္ဂဟေသိ။ယူလေ၏။ ပစ္ဆေကဇ္ဇေါ၀ိ၊ရှင်ပစ္ဆေကဇ္ဇါသည်လည်း။ တာဃ၊ထိုမင်းသား၏၊ အာဂမနံ၊လာကြောင်းကို၊ ဥတ္တွာ၊သိ၍၊ သေနာသနဗ္ဗ၊ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊မဂ္ဂဗ္ဗ၊လာရာခရီးကိုလည်းကောင်း၊ စက်မဗ္ဗ၊စက္ကြီကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ တံမြက်လှည်း၍၊ မဋ္ဌ၊အကြေအပြစ်ကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ ကေဠိတိကွတ္ကုံ၊ တက္ကြိမ်နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်တိုင်အောင်၊စက်ဝိတ္တွာ၊စက္ကြီသွား၍၊ ပဒနိက္ခေပံ၊ခြေရုံခြေကြောင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ပြု၍၊ ဒိ၀ါ၀ိဟာရောကာသဗ္ဗ၊ နေ့နေရာအရပ်ကို၊ လည်း

ကောင်း။ ပဏ္ဏာသာလဆ္ဆ။သခ်ိမ်းကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ သမ္မဒ္ဓိတွေ၊တံ
မြက်လှည်း၍။မဇ္ဈိကတွေ၊အပြေအပြစ်ကိုပြု၍၊ ပရိသနုပဒေနိကျွေပ်၊ဝင်ရော
ရြောက်ကြောင်းကို။ ဒသေသတွေ၊ပြု၍။နိဗ္ဗာနမနုပဒေနိကျွေပ်၊ထွက်ရာရြောက်ကြောင်း
ကို။အဒေသေသတွေ၊မပြုမူ၍။အညတြ၊တပါး၊သောအရေပ်သို့။အဂမာသိ၊သွား
လေ၏။ကုမာရော၊မင်းသား၊သည်၊တဏ္ဍ၊ထိုနွားသိပတနဥယျာဉ်သို့၊ဂတ်ကွာ၊
သွားသည်ရှိသော်။ဘံပဒေသံ၊ထိုအရေပ်ကို၊ သမ္မဒ္ဓိတွေ၊တံမြက်လှည်း၍။
မဇ္ဈိ။ပြေပြစ်စွာ၊ ကတံ၊ပြုအပ်သည်ကို။ ဒိသွာ၊မြင်၍။ဣတော၊ ဤအရေပ်၌
သော၊ထိုရှေးဝါမြင်ကူးသောရဟန်းသည်။ပစ္စေကဗုद्ধो၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအာရုဏ်
သည်။ဝသတိမညေ၊နေတော်မူသည်ထင်၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ပရိစေနေန၊အခြံ
အရံမင်းချင်းယောကျ်ား၊သည်၊ဘာသိတံ၊ဆိုအပ်သောစကားကို၊သုတ္တာ၊
ကြား၍၊သောသမဏော၊ထိုရဟန်းသည်၊ပါ၊တာပိ၊နံနက်အခါကလည်း၊
ကုဋ္ဌော။ အမျက်ထွက်ဟန်ရှိ၏။ဟူဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဟတ္ထိအသဒိနိ၊ဆင်
ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ အတ္ထနော၊ ဝိမိ၏၊ ဩကာသံ၊ နေရာအရေပ်ကို၊
အကာနာနိ၊ နင်းနယ်သည်တို့ကို၊မိသွာ၊ဖြင့်၍၊ သုဗ္ဗတ္တရုံ၊အတိုင်းထက်
အလွန်၊ ဒုသေယျ။အမျက်ထွက်ရာ၏၊ တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ ဟုဝေ၊ဤ
အရေပ်၌ပင်သျှင်း၊ကိုယ်ထ၊ရေပ်ကြကုန်ဦးလော၊ဟူတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ဟတ္ထိကွန္ဒာ၊
ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ၊ ဩရုယှ၊သက်ဆင်းခဲ့၍၊ ကေကောဝ၊တယောက်
အထည်းတည်းသျှင်၊သေနှာသန်း၊ကျောင်းအိပ်ရာသို့။ ပရိဗ္ဗော၊ဝင်လေ၏၊
ဝတ္ထသိ၊သန်။ ဝတ်ကိုအရင်းတည်သဖြင့်။သုသမ္ဘဒ္ဒာကာသေ၊ ကောင်း
စွာတံမြက်လှည်းအပ်သောအရေပ်၌၊ ပဒနိကျွေပ်၊ စင်္ကြံသွား၊သောခြေရာ
ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ အယံသမဏော၊ဤရဟန်းသည်၊ ဣတော၊ဤအရေပ်၌၊ စက်
မန္ဒော၊စင်္ကြံသွား၊ပေ၏။ ဝါဏိဇာဒိကမ္မံ၊ကုန်သွယ်လယ်လုပ်အစရှိသော
အမှု၊ကို၊နပိန္ဒေတိ၊မကြံ၊ အဒ္ဓါ၊မဆွတ်၊အတ္ထနော၊ဝိမိ၏၊ ဟိတမေဝ၊အစီး
အပွါးကိုသာသျှင်။ ဝိန္ဒေသိမညေ၊ကြံယောင်တာကား၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ပဿန္ဒ
မာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စက်မံ၊စင်္ကြံသို့။ အာရုဟိ
တွာ၊တက်၍။ နှုရိကာတပုဏ္ဍရိတဂ္ဂေ၊ လူတို့မှဝေးစွာ ပြုအပ်၏ဟူမျှား
သောအကြံရှိကျက်၊ဂတ်ကွာ၊သွား၍။ပါသာဏမယလကေ၊ကျောက်မျှားအပြင်
၌၊နိသိဒိတွေ၊နေ၍၊ သဠာတကေဂ္ဂေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော တာညိကြည်
ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍။ပဏ္ဏာသာလံ၊ကျောင်းသခ်ိမ်းသို့။ ပရိသိတွာ၊
ဝင်၍။ ပိပဿန္ဒော၊ပိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏံ၊
ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊အဓိဂတ်ကွာ၊ရ၍။ ဝုရိမနုယောနေ၊ရှေးနည်းဖြင့်သော

သျှင်းဝုရောဟိတေနုပရောဟိတ်သည်၊ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဝုန္ဓိတော၊ မေးအပ်သည်ရှိလေသော်၊ဂဂနတလေ၊ကောင်းကင်ပြင်၌၊နိသိန္နော၊နေလျက်၊ မိဂေါအရညမ္ပိယထာအဗန္ဓော(ပ)ကောစရေခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊မိဂေါ အရညမ္ပိယထာအဗန္ဓော(ပ)ကောစရေခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ဆုံ၊ ဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အာဟအဝေါစ၊ဟောပြောလေ၏။ ။ယထာ၊ဥပမာ သော်ကား၊ မိဂေါ၊သား၊သမင်သည်၊ အရညမ္ပိ၊တောင်၌၊ အဗန္ဓော၊ကိုယ် စသည်ဖြင့်အနှဲ့အခက်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ယေနိစ္ဆကံ၊ အကြင်အကြင်အလို ရှိရာအရပ်သို့၊ဂေါစရာယ၊ကျက်စား၊ခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆတိ၊ယာယာ၊သွား၊သကဲ့ သို့၊ဧवံ၊ဤအာတ္မာ၊ ဝိညူ၊ပညာရှိသော၊နရော၊လူသည်၊ သေရိတံ၊အနှောင် အနှဲ့မရှိသည်ကို၊ ပေက္ခမာနော၊ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဗန္ဓနံ၊ တဏှာအနှဲ့ ကို၊ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍၊ ခဂ္ဂဝိသာဏ ကဲ့သို့၊ ကြီ.ချိန့်ခ် အာတ္မာ၊ ကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊စရေ၊ကျင့်ရာ၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊မိဂေါတိ၊မိဂေါဟူသည်ကား၊ ဧကိမိဂေါ၊ဧကိ မိဂဟူ၍လည်း၊ကောင်း၊ပသဒမိဂေါ၊ပသဒမိဂဟူ၍လည်း၊ကောင်း၊ဆုတိ ဤသို့၊မဂါ၊သား၊တို့သည်၊ဒွေ၊နှစ်ပါး၊တို့တည်း၊အဝိစ၊တနည်း၊သော်ကား၊ မိဂေါတိ၊ဧကံနာမံ၊မိဂေါဟူသော၊ဤအမည်သည်၊သဗ္ဗသံ၊ခပ်သိမ်းကုန် သော၊အရညိကာနံ၊ တောင်ခြစ်ကုန်သော၊စတုပ္ပဒါနံ၊ အခြေလေးချောင်း ရှိသောသတ္တဝါတို့၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း။ ဆုဝေန၊ဤဂါထာ၌ ကား၊ပသဒမိဂေါ၊ပသဒမိဂကို၊အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့ အာစရိယာ၊ဆရာတို့သည်၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။အရညံ့ဒ်ိတိ၊အရညံ့ဒ်ိဟူသည် ကား၊ဂါမဉ္စ၊ ရွာကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဂါမူပစာရဉ္စ၊ ရွာ၏ ဥပစာကိုလည်း ကောင်း၊ဌပေတ္ဝာ၊ထား၍၊အဝသေသံ၊ကြွင်းသောအရပ်သည်၊အရညံနာ မ၊အာရညမည်၏၊ ဆုဝေန၊ဤဂါထာ၌ကား၊ ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဓိပ္ပေတံ၊အလိုရှိအပ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဥယျာနမ္ပိ တိ၊ဥယျာနမ္ပိဟူ၍၊ဂဏ္ဍံ၊ခေါ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယထာတိ၊ယထာ ဟူသည်ကား၊ ပဒိဘာဂေ၊အတူ၌၊ အဗန္ဓောတိ၊ အဗန္ဓောဟူသည်ကား၊ ရဇ္ဇုဗန္ဓနာဒိတိ၊ကြိုးဖွဲ့ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဗန္ဓော၊အနှောင်အနှဲ့မရှိ သည်ဖြစ်၍၊ဝိသဒ္ဒစရိယံ၊လွတ်လွတ်ကျက်စား၊ရခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ဖြစ်၏၊ ယေနိစ္ဆကန္တိ၊ ယေနိစ္ဆကံ ဟူသည်ကား၊ ယေနယေန ဒိသာဘာဂေန၊ အကြင်အကြင်အရပ်မျက်နှာအတို့ဖြင့်၊ဂန္တုံ၊သွား၊ခြင်းငှါ၊ဆုဆုတိ၊အလို ရှိ၏၊တေနတေနဒိသာဘာဂေန၊ထိုထိုသောအရပ်မျက်နှာအတို့ဖြင့်၊ ဂေါ

စရာယ။ ကျက်စားခဲ့သောဌာ။ ဂန္ဓတိ။သွားရ၏။ ဧတံ။ထိုအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော။ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ သေယျထာပိဘိက္ခဝေ တျာဒိ။ သေယျထာပိဘိက္ခဝေ အစရှိသောစကားကို။ ဗုတ္တံ ဝိစ။ ဟောတော်မူအပ်သည်သာတည်း။ဘိက္ခဝေ။ရဟန်းတို့။သေယျထာ ဝိ။ဥပမာသော်ကား။ အရညေ ကော။တောခွဲနေသော။ ဗဟေ ါ။သမင်သည်။အရညေ။ ဆိတ်ငြိမ်သော။ပဝနေ။တောအရပ်၌။ စရမာနော။သွားသည်ရှိသော်၊ဝိသဏ္ဍော။ လွတ်လွတ်။ ဂန္ဓတိ။သွား၏။ဝိသဏ္ဍော။လွတ်လွတ်။တိဋ္ဌတိ။တည်၏။ဝိသဏ္ဍော။လွတ်လွတ်။ နိသီဒတိ။ထိုင်၏။ ဝိသဏ္ဍော။လွတ်လွတ်။ သေယျံ။ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ။ ပြု၏။ ဝတ်၊ ထိုသို့ နေရခြင်းသည်၊ ကိသဟေတု။ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား။ဘိက္ခဝေ။ရဟန်းတို့။ လုဒ္ဒသ။မူဆိုး၏။ အနာပါတဂတော။အနီးသို့ထင်ရှားစွာမရောက်လာသည်ဖြစ်၍။ ကပ္ပေတိ ယထာ။ အိပ်နေခြင်းကိုပြုသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝခေါ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ ဘိက္ခဝေ။ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု။ရဟန်းသည်။ ကာမေဟိ။ ကာမတဏှာတို့မှ။ ဝိဝိစ္စ ဝ။ဆိတ်၍သာလျှင်။(ပ)။ပဌမဈာန်၊ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ။ပြည့်စုံ၍ဝိဟ ရတိ။နေ၏။ အယံဘိက္ခု။ ဤရဟန်းသည်ကား။ မာရံ၊မာရ်ကို။ အန္ဓံ ။ကန်းသည်ကို။အကာသိ။ပြု၏။မာရံ၊မာရ်ကို၊ ဝဓိတ္တာ။သတ်၍၊ ပါဒိမ တော။ယုတ်မာသောသတ္တဝါရှိသော၊မာရသ။မာရ်နတ်၏၊စက္ခု အဒဿနံ၊မျက်စိ၏မမြင်ခြင်းသို့၊ဂတော၊ ရောက်သော၊ဘိက္ခု။တို့။ရဟန်းဟူ၍၊ဝုစ္စ တိ။ဆိုအပ်၏။ဣတိ အာဒိ။ဤယိုအစရှိသော၊ဝိတ္ထာရော။အကျယ်ကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗော။သိအပ်၏။ ဝိညူနရောတိ။ ဝိညူနရောဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတပုဂ္ဂိ သော။ ပညာရှိသောယောဂျီးသည်။ သေရိတောတိ။ သေရိတောဟူ သည်ကား။ သဏ္ဌာနဝုတ္တိကံ။ ပိမိအလိုရှိတိုင်းအသက်မွေးခြင်းနှင့်စပ်ယှဉ် ၏။အပရာယတ္ထိကံ။သူတပါးနှင့်မစပ်ယှဉ်၊ဣဒံ။ဤစကားကို။ဝုတ္တံ။ဆိုအပ် သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ယထာ။ဥပမာသော်ကား။ဗဟေ ါ။သားသမင်သည်၊ အရညေရှိ။တောအရပ်၌၊ အဗဟေနော၊ အနှောင်အဖွဲ့မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်ခရီးဖြင့်၊ဣစ္ဆကံ။အလိုရှိ၏။တေန၊ထိုခရီးဖြင့်၊ ဂေါစရာယ။အစာ ရှာခဲ့သောဌာ။ဂန္ဓတိယထာ။သွားသကဲ့သို့။တထာ။ထိုအတူ။ အပာမ္ပိ။ငါ သည်လည်း။ တဏှာဗန္ဓနံ၊ တဏှာ တည်းဟူသော အနှောင် အဖွဲ့ကို။ ဆိန္ဒိတ္တာ။ဖြတ်၍။ဧဝံ။ဤသို့။ဂန္ဓေယျံ။သွားလေမည်။ဣတိ။ဤသို့။ ဝိညူ။လိမ္မာ သော၊ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊လေရိတံ၊မိမိအလိုရှိတိုင်းကို၊ ပေက္ခမာ နော။ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍၊ဂေါ။ယောဂျီအထည်းတည်း၊ စရေ။ရေ

ယျ၊ကျင့်ရာ၏။ ဒုတိ၊ဤသည်ကား၊ အကြွေး၊ အနက်တည်း၊ ၊ဝိဂ အရည်ဂါထာဝတ္ထုနှာ။ ဝိဂအရည်ဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ။

အာမန္တနာဟောတိတိကြွေ။ အာမန္တနာဟောတိဟူသော၊ဤဂါထာ၌၊ ဥပဓိကို၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကာ၊အာဘာသ်နည်းဟူမူကား။ ဗာရာဏသိရညော၊ ဗာရာဏသိမင်းအား။ မယာ၊ငါသည်၊ ဥပဓ္ဓာနသမယော၊ အညိုအညွှတ် ခစားသောကာလ၌၊ အမစ္စာ၊အမတ်တို့သည်၊ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ချဉ်းကပ် ကုန်၏။တေသု၊ထိုအမတ်တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော၊ အမစ္စော၊ အမတ်သည်၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊ သောဘဇ္ဇံ၊ ကြွားနှာအပ်သောအမှု သည်၊အတ္ထိတိ၊ရှိ၏ဟု၊ကေမန္တော၊တရုသောအရေပ်သို့၊ဂမနံ၊သွားခြင်းကို၊ ယာစိ၊ခွင့်တောင်း၏၊သော၊ထိုအမတ်သည်၊ ဥဒ္ဓါယ၊ထ၍၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ဝုန်၊တာဘန်၊ဧကော၊တယောက်သောအမတ်သည်၊မဟာဥပ ဓ္ဓာနေ၊မျှားစွာသောလူတို့သည်အညိုအညွှတ်စည်းဝေးရာအရပ်၌၊ နိသိန္နံ၊ နေသော၊ဝရံ၊ဆုကို၊ယာစိ၊တောင်းပန်၏။ဧကော၊တယောက်သောအမတ် သည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌၊ နိသိန္နံ၊နေရခြင်းကို၊ ယာစိ၊ခွင့် တောင်း၏၊ ဧကော၊တယောက်သောအမတ်သည်၊ အဿဝိဋ္ဌယံ၊ မြင်း ကျောက်ကုန်း၌၊ နိသိန္နံ၊ နေရခြင်းကို၊ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏၊ ဧကော၊ တယောက်သောအမတ်သည်၊သုဝဏ္ဏရထေ၊ရွှေရထား၌၊နိသိန္နံ၊နေရခြင်း ကို၊ယာစိ၊တောင်းပန်၏။ဧကော၊တယောက်သောအမတ်သည်၊ သိဝိကာ ယာ၊ထန်းစင်၌၊ နိသိဒိတ္တာ၊နေ၍၊ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်သို့၊ ဂန္တုံ၊သွားရခြင်း ကို၊ယာစိ၊တောင်းပန်၏၊ရာဇာ၊ဗာရာဏသိမင်းသည်၊တတော၊ထိုနေရာ မှ၊ဩဠိရောဟိတွာ၊ သက်၍၊ အဠာသိ၊ရေပ်လေ၏။ အပရော၊ တယောက် သောအမတ်သည်၊ဇနပဒစာရိကံ၊ဇနပုဒ်လှည့်ပတ်သည်ကို၊ဂန္တုံ၊သွား ရခြင်းကို၊ ယာစိ၊ခွင့်တောင်း၏။ တဿသာပိ၊ ထိုအမတ်၏လည်း။ ဝစနံ၊ စကားကို၊သုတ္တာ၊ကြားရ၍၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ၊ ဩရု ယှ၊သက်ဆင်းကဲ့၍၊ ဧကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ဝေဠ်၊ဤသို့။ သော၊ထိုဗာရာဏသိမင်းသည်၊ တေ ဟိ၊ထိုအမတ်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ငြီးငွေ့သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ပဇ္ဇဝိ၊ရဟန်း ပြုလေ၏။အမစ္စာ၊အမတ်တို့သည်၊ ဒုဿဝိ၊ယေန၊အစိုးရသဖြင့်၊ ဝဏ္ဏံ၊ ပွါးများကုန်၏၊တေသု၊ထိုအမတ်တို့တွင်၊ဧကော၊တယောက်သော်အမတ် သည်၊ဂန္ဓာ၊သွား၍၊ရာဇာနံ၊ဗာရာဏသိမင်းကို၊အာဟ၊ဆို၏၊မဟာရာဇ

ဖြတ်သော မင်းကြီး။ အာသုဂံနာမဇနပဒ်။ ဤအမည်ရှိသော ဇနပုဒ်ကို၊ မယှံ့။အာဂ္ဂေါ့ဠိပ်အား၊ဒေဟိ၊ပေးတော်မူပါလော၊ဟူတိ၊ဤသို့။ အာပဟ၊ဆိုရ၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊တံ၊ထိုဇနပုဒ်ကို။ ဟူတ္တံနာမော၊ဤအမည်ရှိ သောအမတ်သည်။ ဘုဇ္ဇတိ၊စား၏။ဟူတိ၊ဤသို့။ ဘဏတိ၊ဆိုရ၏။သော၊ထို အမတ်သည်၊ရှည်ကြာ၊ဗာရာဏသီမင်း၏။ဝစနံ၊စကားကို။ အနာဒိယိတ္တွာ၊ မယူမူ၍။အဟံ၊ငါသည်၊ ဂန္ဓာဝမိ၊သွားအံ့။ဇနပဒံ၊ဇနပုဒ်ကို။ ဂဟေတ္တွာ။ ယူ၍။ဘုဇ္ဇာမိ။ စားအံ့။ဟူတိ၊ဤသို့။ စိန္တေတ္တွာ၊ကြံ၍။ တဏ္ဍုဝ၊ထိုဇနပုဒ်သို့။ ဂတ္တိ၊သွားလေသော်၊ကလဟံ၊အငြင်းအခုံခိုက်ခိုန်ကို။ ကတ္တွာ၊ပြု၍။ပုန။ တဘာန်၊ဥဘောဝိ။နှစ်ယောက်သောအမတ်တို့သည်လည်း၊ ရှည်ကြာ၊ဗာရာ ဏသီမင်း၏။ သန္တိကံ၊အထံသို့။ အာဂတာ၊လာကြကုန်၍၊အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏၊ဒေါသံ၊ခိုက်ခိုန်ပြကြသောအပြစ်ကို။ အာရောစေန္တိ၊ကြား ကြကုန်၏။ရာဇာ၊ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ဟူမေ၊ဤအမှတ်တို့ကို၊ မယာ၊ငါ သည်၊တောသေကုံ၊နှစ်သက်စိမ့်သောဌာ၊နသက္ကာ၊မတတ်နိုင်ချေ။ ဟူတိ၊ ဤသို့၊တောသံ၊ထိုအမတ်တို့၏၊လောဘ၊လောဘတရား၌၊အာဒီနဝံ၊အပြစ် ကို၊ဒီဿာ၊ဖြင့်၍။ ဝိပဿတ္တော၊ ဝိပဿနာစီး၊ဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပရွေက သမ္ဘောဒိ'၊ပရွေကသမ္ဘောဒိကို၊သန္ဓာကာသိ။မျက်မှောက်ပြုလေ၏။သော၊ ထိုပရွေကဗုဒ္ဓါသည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာမန္တေနာ ဟောတိ သဟာယမဏ္ဍေ (ပ) ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊အာမန္တေနာဟောတိ သဟာယမဏ္ဍေ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမဗ္ဗဥဒါနံ၊ဤဥဒါန်း၀ါ ထာကို၊အကာသိ၊ရွတ်လေ၏။ ။သဟာယမဏ္ဍေစ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့၏အ လယ်၌ လည်းကောင်း။ ဝါသေစ၊ နေရာအိပ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ဌာနေစ၊ ရှားစွာစားရာ၌ လည်းကောင်း။ ဂမနေစ၊ ဥယျာဉ်သို့သွားရာ၌ လည်း ကောင်း။ စာရိကာယစ၊ ဇနပုဒ်သို့ သွားသောအခါ၌လည်းကောင်း၊အာ မန္တေနာ၊တောင်းခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တဏ္ဍု၊ထို တောင်းခြင်းနှင့်၊နိဗ္ဗိဒ္ဓိတွေ့၊ငြိုးငွေ့၍။ အနဘိဇ္ဈိတံ၊လက်ဖြင့်နှိပ်စက်အပ် ကုန်သောသူဘို့သည်မလိုအပ်သောရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊သေရ ဝေတ်စားမိမိ၏သာစပ်ခြင်းအစိုးရခြင်း ရှိသောသူ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပေကွမာနော။ ကြည်ညှာသည်ဖြစ်၍၊ ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ။ ကြံ့ချိန့်အတူ၊ ဇကော၊တယောက်ထည်းထည်း၊စရော်ကျင့်ရာ၏။ ၊တဿ၊ထိုဂါထာ ၏၊အဋ္ဌော။ အနက်ကို၊ဧ၀ံ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ သဟာယ၊ အပေါင်းအဖော်၏၊မဏ္ဍေ၊အလယ်၌၊ဌိတသ၊တည်စဉ်၊ဒိ၀ါသေယျ၊သော်၊

တေ၊နေ့ခ်ိန်ခ်ိန်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ဝါသေစ၊နေရာ၌လည်းကောင်း၊မဟာ ဥပဋ္ဌာနသင်္ခါတော၊ မျှားစွာသော လူတို့ အညီအညွှတ် စည်းဝေးရာဟုဆို အပ်သော၊ဌာနေစ၊အရပ်၌လည်းကောင်း၊ဥယျာနဂမနသင်္ခါတော၊ဥယျာဉ် သို့သွားခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဂမနေစ၊သွားခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဇနပဒ စာရိကသင်္ခါတာယ။ ဇနပုဒ်သို့သွားသောအခါဟုဆိုအပ်သော။ စာရိကာ ယစ၊လှည့်ပတ်သွားသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံ၊ဤ စကားကို၊ သုဏာ၊နာတော်မူလော၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ ဣဒံ၊ဤဝတ္ထုကို၊ ဒေဟိ၊ပေးလော၊ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသော၊နယေန၊နည်းဖြင့်၊တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာမန္တနာ၊ တောင်းခြင်း သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ထို တောင်းရာ၌၊နိဗ္ဗိဇ္ဈတွား၊ငြိုးငွေ့၍၊ ယာယံပဇ္ဇဟာ၊ အကြင်ရဟန်း၏အဖြစ် သည်၊အရိယဇနသေဝိတာ၊အရိယာတို့သည်ဖြစ်အပ်သောတရားတည်း၊ အနေကာနိသံသာ၊မျှားစွာသောအကျိုးဆက်ရှိ၏၊ဂေဟနွယ၊စင်စစ်ချမ်း သာသောသဘောရှိ၏၊ဝေဝံသနေ၊ဤသို့စင်စစ်ချမ်းသာပါသော်သည်း၊ လောဘာဘိဘူတေဟိ၊ လောဘတရားသည် နှိပ်စက်ခြင်းရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗကာဝုရိသေဟိ၊ အလုံးစုံသောယုတ်သောယောကျ်ားတို့သည်၊ အနု ဘိဗ္ဗာ၊အဘိပတ္ထိကာ၊လောဘမရှိမတောင်းတအပ်၊တံဆနဘိစ္ဆိတံ၊ထိုလော ဘတပ်မက်ခြင်းမရှိသောရဟန်းအဖြစ်ကို၊ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏၊အာဝသ ထံ၊ကွန်ရှေနေနစ၊အလိုသို့မလိုက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ဓမ္မဝုဋ္ဌလ ဝေသနစ၊ တရားကိုကျင့်သောဝုဋ္ဌိ(လ်)၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သေရိတ္ထ၊မိမိ အလိုလိုအသက်မွေးခြင်းကိုလည်းကောင်းပေါ့မမာနော၊ ရှကြည့်လျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊အာရုဘိတွာ၊အားထုတ်၍၊အနုက္ကမေန၊အစဉ်သ ဖြင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ပစ္စေကသမ္ဗောဓိ'၊ ပစ္စေကာသမ္ဗောဓိကို၊ အဓိဂတော၊ ရသည်၊အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ၊ အာမန္တနဝါထာဝဏ္ဏနာ၊ အမန္တနာဝါထာ၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဒိဋ္ဌာရတိတိတ္ထေ၊ ဒိဋ္ဌာရတိဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပဋ္ဌိ၊ဖြစ်ကြောင်း သည်၊ ကာ၊အာဘယိနည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ကေဝုတ္တိကာ၊ သားတယောက်သာရှိသော၊ ဗြဟ္မဒတ္တော၊နာမ၊ ဗြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော၊ရောဂေ၊မင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ အာသာ၊ထိုဗြဟ္မဒတ် မင်းအား၊သော၊ကေဝုတ္တော၊ထိုတယောက်ထည်းသောသား၊ကို၊ဝိယော၊

ချမ်အပ်သည်၊အားဟာသိ၊ဖြစ်၏။မနာပေါ်နှစ်လိုအပ်သည်။ပါဏာသမော၊ အသက်နှင့်တူသည်၊ အားဟာသိ၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗဆုရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံ သောဆုရိယာပုထ်တို့၌။ ပုဏ္ဏားသားကို၊ ဂဟေတွာဝ၊ ဝိုက်ဖက်၍ သာ လျှင်၊ဝတ္တတိ။ ဣသ္သပတ်၏။ သော၊ ထိုပြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ဥယျာနုံ၊ဥယျာဉ်သို့၊ဂစ္ဆံ့နှောသွားသည်ရှိသော်၊တံ၊ထိုသား သူငယ်ကို၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊ ဂတောသွားလေ၏။ ကုမာရောပိ၊မင်းသား သည်လည်း။ တံဒိဝသံယေဝ၊ထိုနေ့၌ပင်လျှင်၊ဥပ္ပဇ္ဇိနှု၊ဖြစ်သော၊ဗျာဓိနှာ၊ အနာဖြင့်၊ မတောသေခဲ့၏။ အမစ္စာ၊အမတ်တို့သည်။ ပုဏ္ဏာထိုနေ့ဟောနှု၊ သား၏ချစ်ခြင်းဖြင့်၊ရည်ရွယ်မင်းကြီး၏၊ဟဒယံ၊နှလုံးသည်၊ ဗလေယျာတိ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းဟု၊ အနာရောစေတ္တာဝ၊မကြားမူ၍သာလျှင်၊ နုံ၊ထိုမင်းသားကို၊ ဗျာပေသုံ၊ဖိုးတိုက်ကုန်၏။ရာဇာ၊ပြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ ဥယျာနေ၊ဥယျာဉ်၌၊ သုရာမဒ္ဒေနု၊ သေအရက်ယစ်သဖြင့်၊ မဒ္ဒေါ်ယစ်သည်ဖြစ်၍၊ ပုဏ္ဏားသား ယော်ကို၊နေဝသရတိ၊မအောက်မေ့မိလေ၊ဒုက်ယဒိဝသေပိ၊ရိုစင်းသောက် သောနေ့၌လည်း။ ဌာနတောဇနေ ဝေလာသု၊ ရုပ်ခြင်းစားခြင်း အခါတို့၌၊ တထာ၊ထိုအတူ၊နှသရတိ၊မအောက်မေ့မိလေ၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဘုတ္တာ ဝိ၊ထမင်းစားပြီးသော်၊နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်၊သရိတ္တာ၊အောက်မေ့၍၊မေ ဝါ၏၊ပုဏ္ဏားသားကို၊အာနေထ၊ဆောင်ခဲ့ကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏ တဿ၊ထိုပြဟ္မဒတ်မင်းအား၊ အနုရူပေန၊လျောက်ပတ်သော၊ ဝိဓာနေန၊ အစီရင်စကား၊ဖြင့်၊တံပဝတ္တိ'၊ထိုအကြောင်းကို၊အာရောစေသုံ၊ကြားကုန် ၏၊တတော၊ ထိုနောင်မှ၊သောကာဘိဘူတော၊ ဗိုးရိမ်ခြင်း၊ဖြင့် နှိပ်စက် သည်ဖြစ်၍၊ နိသိန္နောဝေ၊ထိုင်လျက်သာလျှင်၊ယောနိသော၊အာသင်္ဂအား ဖြင့်၊မနသာကာသိ၊နှလုံးသွင်းလေ၏၊ဣမသ္မိ'၊ဤသို့ချစ်ခင်အပ်သောသား သည်၊ သတိ၊ရှိခဲ့သော်၊ ဣဒံ၊ဤသို့သောဗိုးရိမ်ဟူပန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ရချေ၏၊ဣမသ၊ဤသား၏၊ ဥပ္ပါဒါ၊ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဣဒံ၊ဤသို့သော ဗိုးရိမ်ဟူပန်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ သော၊ထိုပြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ အနုဇ္ဇမေနု၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အနုလောမပဋိလောမံ၊အသွားအပြန်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါန်တရား ကို၊သမသင်္ခော၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ပစ္စေကဗောဓိ'၊ပစ္စေက ဗောဓိဉာဏ်ကို၊သဏ္ဌာကာသိ၊မျက်မှောက်ပြုလေ၏၊သေသံ၊အကြွင်းဖြစ် သောစကားသည်။ သံသဋ္ဌဂါထာယ၊သံသဋ္ဌဂါထာ၌၊ ဂါထာဝဏ္ဏနုံ၊ဂါ ထာ၏အဖွင့်ကို၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊ ဝဏ္ဏသဒိသမေဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်

တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ၊သဟာယမဇ္ဈေ။ အဝှေတာကွမ်းခင်းရဲချမ်း သာပေါ်ဖြစ်သောသူအပေါင်း၏အလယ်၌။ ခိုနှာစ၊ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ကစား၍ တူးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ရုတိစ၊ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌မွေလျော်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝုဏ္ဏေသုစ၊ သမီးသားတို့၌လည်း ကောင်း။ ဝိဝုလံ၊ကိုယ်အလုံးနှုံ့သည်ဖြစ်၍ ကြီးစွာသော၊ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်း သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝိယဝိပ္ပယောဂဓိ၊ ချစ်အင်သောသူနှင့် ကွေကွင်း ခြင်းကိုလည်း၊ ဇိဂုစ္ဆမာနော၊စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြီးမြိုင်နှင့်အတူ၊ ဧကော၊တယောက်ထည်းတည်း။စရေ၊ကျင့်ရာ၏၊ဇုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာယံပန၊ အနက်၏ အဖွင့်၌ကား၊ ခိုနှာတိ၊ခိုနှာဟူသည်ကား၊ ကိုယ်နှာ၊ ကစားခြင်း တည်း၊ သာကိုယ်နှာ၊ထိုကစားခြင်းသည်၊ကာယိကာစ၊ ကိုယ်ဖြင့်ကစား ခြင်းလည်းကောင်း၊ဝါစသိကာစ၊နှုတ်ဖြင့်ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ဇုတိ၊ ဤသို့၊ဒုဝိဓေါ၊နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကာယိကာနာ မ၊ကိုယ်ဖြင့် ကစားခြင်း မည်သည်ကား၊ ဟတ္ထိဟိတိ၊ ဆင်တို့ဖြင့်လည်း၊ ကိုယ်နှိုး၊ကစားကုန်၏၊အသေဟိတိ၊မြင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ကိုယ်နှိုး၊ကစားကုန် ၏၊ရထေဟိတိ၊ရထားတို့ဖြင့်လည်း၊ ကိုယ်နှိုး၊ကစားကုန်၏၊ ဝေမာဒိ၊ဤသို့ အစရှိသော ကစားခြင်းတည်း၊ ဝါစသိကာနာမ၊ နှုတ်ဖြင့် ကစားခြင်း မည်သည်ကား၊ ဂိတံ၊ သီချင်းဆိုခြင်း၊ သိလောကာဘာဏံ၊ ဂါထာနှင့်၍ ဆိုခြင်း၊မုခဝေါရိ၊ နှုတ်သီးကို စည်ပြု၍တီးခြင်း၊ ဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိ သောကစားခြင်းတည်း၊ ဝုတ္တံ၊ဝုတ္တဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏဝုတ္တ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်၌ မွေလျော်ပျော်ပါးခြင်းတည်း။ ဝိဝုလန္တိ၊ ဝိဝုလံ ဟူသည်ကား၊ယာဝဇီဝမ္ပိ၊ ရှိးတွင်းခြင်ဆီတိုင်အောင်၊အာဟာရံ၊ထိ၍ ဌာနေန၊တည်သဖြင့်၊ သကလတ္တ ဘာဝဏ္ဍာပကံ၊ အလုံးစုံသော အတ္တ ဘောကိုနှိုးသော၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တြားသော စကားသည်၊ ပါဂဒူမေဝ၊ ထင်ရှားသည် သာတည်း။ အနုသန္ဓိ ယောဇနာပိစ၊ အနု သန္ဓေ ယောဇနာ ခြင်းကိုလည်း၊ ဣဒေ၊ ဤဂါထာ၌၊ သံသဋ္ဌ ဂါထာယ၊ သံသဋ္ဌဂါထာ၌၊ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့် သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ တတော၊ ထိုခိုနှာရုတိဂါထာမှ၊ ပဌေ၊နောက်၌ လည်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဂါထာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ၊ခိုနှာရု တိဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ခိုနှာရုတိဂါထာ၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

စတုဒ္ဒသောတိဏ္ဍေ၊ စတုဒ္ဒသောဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပုတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊အာဘာယ်နည်းဟူမူကား။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ ကသိပသား၊ ကသိပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိုး၊ယောက်ကုန်သော၊ ပစ္စေကဗောဓိသတ္တာ၊ရှင်ပစ္စေကဗုद्ध၊ အလောင်းတို့သည်၊ ဝိသတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဂတပစ္စာဂတဝတ္တံ၊ ဂတဝတ်ပစ္စာဂတဝတ်ကို၊ပူရေတွာ။ဖြည့်၍၊ဒေဝလောကေ။နတ်ပြည်၌၊ဥပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်၏။တတော၊ထိုနတ်ပြည်မှ၊စုတိတွာ၊ရုပ်တကုန်၍၊တောသံ၊ထိုင်း၊ယောက်သောအလောင်းတို့တွင်၊ ဗေဒေဟကော၊ အကြီးသည်၊ ဗာရာဏသိရာဇာ။ ဗာရာဏသီမင်းသည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။သေသား၊ကြွင်းသောလေး၊ယောက်သား၊တို့သည်၊ ပါဂဒိုယရာဇာနော၊သါမည်မင်းတို့သည်၊အ၊ဟသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။တစ္ဆာ ရောပိ၊ ထိုမင်းလေး၊ယောက်တို့သည်လည်း။ ကမ္မဗ္ဗာနံ။ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊သင်ယူ၍ ရဟန်း၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ပယာယ၊စွန့်၍၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်း ပြု၍၊အနုက္ကမေန၊အစဉ်သဖြင့်။ ပစ္စေကဗုद्ध၊ပစ္စေကဗုद्ध၊တို့သည်။ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊နန္ဒမူလကပဗ္ဘာရေ၊နန္ဒမူလကတောင်ဂုပ်၌။ ဝသန္တာ၊နေကုန်လျက်၊ ဧကဒိဝသံ။ တနေ့သ၌။ သမာပတ္တိတော။သမာပတ်မှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ဝံသကဋ္ဌရေဂါထာယ၊ဝံသကဋ္ဌဂါထာ၌။ ဥတ္တာနယေနေဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊အဲ့တွေနော၊မိမိ၏၊ကမ္ဘူ၊အမှုကိုလည်းကောင်း၊ သဟာယဘူ၊အပေါင်းအဖေါ်ကိုလည်းကောင်း။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ဆင်ခြင်၍၊ ဥတွာ၊သိကြကုန်၍၊ ဗာရာဏသိရညော၊ဗာရာဏသီမင်းအား၊ဥပါယေန၊ အကြောင်းအား၊ဖြင့်၊ အာရုမ္ဘဏံ၊အာရုံကို။ဒဿေတုံ၊ပြအံ့သောငှါ။ သြကာသံ။အခွင့်ကို။ဝဝေသန္တိ၊ရှာကြကုန်၏။သောစရောဘေ၊ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်လည်း။ကိဏ္ဍတ္ထု၊သုံးကြိမ်၊ရွတ်ဖတ်ယာ။ညဉ့်အခါ၌။ဥဒ္ဒိဿတိ၊ထိတ်လန့်၏၊ ဘီတောဘေ၊ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသဏ်။ဘောက်ပြန်သောအသံကို၊ကရောတိ။ပြု၏။ဗဟာတလံ။ပြာသာဒ်မ၏အပြင်သို့။ ခ၊ဝတိ၊ပြေး၏၊ ဝုရောဟိတောနု။ ဝုရောဟိတ်သည်။ ကာလသော၊စောစောကသာလျှင်၊ ဥဋ္ဌာယ။ ထ၍၊ သုခသေယျံ။ချမ်းသာစွာအိပ်ရခြင်းကို။ ပုစ्छိတောဝိ။မေးအပ်သော်လည်း။ အာစရိယ။ဆရာပုဏ္ဏား၊မေ၊ငါ၏အား၊ကုတော၊အာဘယံ ရှာ။ သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ သယေယျ၊အိပ်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဘဗ္ဘံ၊အလုံးရုံသော။ တံပဝတ္တိ'၊ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ။ ကြား၊လေ၏။ ပုရောဟိတောဝိ၊ပုရောဟိတ်သည်လည်း၊အယံ၊ဟေ၊ဤ

အနာကို။ ယေနကေစိ။ အမှတ်မရှိတရုံတရုသော၊ ဥဒ္ဒိုရိရေစနာဒိနာ၊ အထက်သို့အနိစ္စခြင်းအောက်သို့ရုံ့စေခြင်းအစရှိသော၊ တေသဗ္ဗကမ္မေနုဆေးကုသောအမှုဖြင့်။ ဝိနေတုံ။ ပယ်ဖျောက်အံ့သောငှါ။ နသက္ကာ။ မတတ်နိုင်ရာ၊ မယ့်ပန်၊ ငါ၏ကား။ ခါဒနူပါယော။ ခဲအံ့စားအံ့သောအကြောင်းတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ မဟာရောဂေ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး။ တေ၊ ဤသို့ကြောက်တော်မူခြင်းသည်။ ရဇ္ဇဟာနဓိဝိတန္တရောယာဒိနံ၊ မင်း၏အဖြစ်မှယုတ်ခြင်းအသက်၏ အန္တရာယ် အစရှိသည်တို့၏။ ဝုဋ္ဌနိမိတ္တံ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်လင့်သောနိမိတ်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ရာဇာနံ။ ဗာရာဏသီမင်းကို။ သဗ္ဗုတရံ၊ လွန်စွာ၊ ဥဇ္ဇေဇေတွာ၊ ထိတ်လန့်စေ၍။ တသ။ ထိုသို့သောထိတ်လန့်ခြင်းကို။ ဂူပသမတ္ထံ၊ ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ။ ဣတ္ထေ။ ဤမျှလောက်အရေအတွက်ရှိကုန်သော၊ ဟတ္ထိအာသရထပတ္တယောစ၊ ဆင်ခြင်းရထားအစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဟိရညသုဝဏ္ဏဗ္ဗ၊ ရွှေငွေကိုလည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏံဒတ္တွာ၊ ရေစက်သွန်း၍။ ယညေ၊ ယဇ်ကို။ ယဇိတဗ္ဗော၊ ပူဇော်အပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။ တံ၊ ထိုမင်းကြီးကို။ ယညယဇနေ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ။ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပဠေကဗုဒ္ဓါ၊ ပဠေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့သည်။ အနေကာနိ၊ များစွာ ကုန်သော။ ပါဏသဟဿာနိ၊ အထောင်မျှလောက်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ယညဋ္ဌာယ၊ ယဇ်ပူဇော်အံ့သောငှါ။ သဗ္ဗိတ္တိယမာနာနိ၊ ပေါင်းရုံးသည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ ခြင်ကြောကုန်၍။ ကေသ္မိ'ကမ္မေ၊ တခုသော ပါဏာတိပါတကံကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်ရောစာ။ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ဒုဗ္ဗောဓနေယျော၊ မဂ်ဖိုလ်တရားကို သိနိုင်ခဲလေရာ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံကြကုန်၍။ ဟန္ဒ။ ယခုနံ၊ ထို ဗာရာဏသီမင်းကို၊ ပဠိကရွေဝ၊ စောစောကသာလျှင်၊ ဂတ္တွာ၊ သွား၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပေကွမ်ဟတိ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်အံ့ဟု၊ ဝံသကဠိရေဂါထာယ၊ ဝံသကဠိရေဂါထာ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ အာဂတ္တွာ၊ လာကြကုန်၍။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရမာနာ၊ လှည့်လည်ကုန်လျက်၊ ရာဇဂိဟေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ ပဠိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ အဂမံသု၊ သွားကြကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သိဟပဉ္ဇရေ၊ ခြင်္သေ့ခံသောလေသာတံခါး၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ ရာဇဂဟံ၊ မင်းရင်ပြင်ကို၊ ဩလောကိယမာနော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုလေးယောက်သောရှင်ပဠေက ဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ အဒ္ဒက္ခိ၊ မြင်လေ၏။ သဟဒဿနေနေဝ၊ မြင်သည်နှင့်တကွသာလျှင်။ အာသနေ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းအား။ သိနေဟေ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။

တတောဃ၊ထိုနောင်မှ။တောဃ၊ထိုရှင်ပရွေကဗဒ္ဓါတို့ကို၊ပဏ္ဏောသာပေတွေ၊ပင့်ခေါ်စေ၍။ အာကာသတလေ။ဟင်းလင်းအပြင်ဖြစ်သော၊ ပညာတ္တာသနေ။ ခင်းအပ်သောနေရာ၌။နိသိဒါ၊ပေတွေ၊နေစေ၍။သက္ကစ်။ရိုသေစွာ၊ဘာဝေ ပေတွေ၊ဆွမ်းဘုဉ်းပေးစေ၍၊ ကတာဘတ္တကိစ္စေ၊ဆွမ်းစား၊ခြင်းကိစ္စပြီးပြီး သော်၊တုမ္ဗေ၊အာရှင်ဘုရားတို့သည်။ကေနာမ၊အဘယ်အမည်တော်ရှိကုန် သနည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊မေးလျှောက်၏။မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး မယံ၊ ငါတို့သည်၊ စာတုဒ္ဒီသာနာမ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ မည်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊အာရှင်ဘုရားတို့၊ စာတုဒ္ဒီသာတိ၊စာတုဒ္ဒီသာဟူသော၊အသ၊ထို ပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကား။ ကော၊အဘယ်နည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊မေး လျှောက်၏။ မဟာရာဇ။ မင်းမြတ်၊ စာတုဒ္ဒီသာသု၊ အရပ်လေး မျက်နှာ တို့တွင်။ ကတ္ထစိ။ တစုံတခုသော အရပ်၌၊ ကုတောစိ။ တစုံတခုသော။ ဘယံ၀ါ၊ ဘေးသည် လည်းကောင်း။ စိတ္တုတ္တြာသော၀ါ၊စိတ်၏ ထိတ် လန့်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အမှာကံ၊ငါတို့အား။ နတ္ထိ၊မရှိလော၊ဣတိ။ ဣသို့၊ဝုတ္တေ၊မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ဘန္တေ၊ အာရှင်ဘုရားတို့၊တုမှာကံ၊ အာရှင် ဘုရားတို့အား။ တံဘယံ။ ထိုသို့သော ဘေးသည်၊ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။နဟောတိ၊မဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္ဆိ၊မေးလျှောက် ၏၊ဟိ။ချီ၍ဖြည်းအုံ့၊မဟာရာဇ၊မင်းကြီး။ မယံ၊ငါတို့သည်၊ မေတ္တံ။ မေတ္တာ ကို၊ ဘာ၀ေမ၊ပွါးကုန်၏၊ကရုဏံ၊ ကရုဏာကို၊ ဘာ၀ေမ၊ပွါးကုန်၏၊မုဒိ တာ၊ မုဒိတာကို၊ဘာ၀ေမ၊ ပွါးကုန်၏၊ ဥပေက္ခံ၊ဥပေက္ခာကို၊ ဘာ၀ေမ။ ပွါးကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ နော။ ငါတို့အား၊ တံဘယံ၊ ထိုသို့သော ကြောက်ခြင်းလန့်ခြင်း ဘေးသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဣတိ။ဣသို့။ ၀ဝ္ဘား ဝိန့်တော်မူကုန်၍။အာသနာ၊နေရာမှ၊ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏။ဝ သတိ။နေရာအရပ်သို့။ အဂမံသု၊ ကြွလွှားသေကုန်၏။ တတောဃ၊ထိုနောင်မှ။ ရာဇာ၊ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြံသနည်း။ဣမေသမဏာ၊ဤရဟန်းတို့သည်။မေတ္တာဒိဘာ၀နာယ၊မေတ္တာ အစရှိသည်ကိုပွါးစေသဖြင့်၊ ဘယံ။ကြောက်ခြင်းဘေးသည်၊ နဟောတိ တိ။ မဖြစ်ဟု၊ဘဏန္တိ။ဆိုကြကုန်၏၊ဗြာဟ္မဏာ၊ပန၊ဝုဏ္ဏားတို့သည်ကား။ အနေကသဟဿံ၊ပါဏာ၀ဝံ၊အထောင်မကမျှားစွာသောသတ္တ၀ါကိုသတ် ခြင်းကို၊ ဝဏ္ဏယန္တိ။ချီးမွမ်းကုန်၏။ တေသံ၊ထိုဝုဏ္ဏားတို့၏၊ဝစနံ၊စကား သည်၊ သစ္စံနုခေါ်။မှန်လေသလော၊ဣတိ၊ဤသို့။စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ အထ၊ထို အခါ၌၊ အသ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းအား။ ဧ၀ံ။ဤသို့သောအကြံသည်၊

'အဟောသိ။ ဖြစ်ပြန်၏။ ကိ' အဟောသိ၊ အဘာယသို့ ဖြစ်ပြန်သနည်း၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သုဒ္ဓေန။ စင်ကြယ်သောတရားဖြင့်။ သုဒ္ဓမေဝ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်ကား။ အသုဒ္ဓေန။ မစင်ကြယ်သဖြင့်၊ အသုဒ္ဓံ။ မစင်ကြယ်သော အမှုကို။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ အသုဒ္ဓေန။ မစင်ကြယ်သော အမှုဖြင့်၊ သုဒ္ဓံ။ စင်ကြယ်သောတရားကို။ ဗောဓေတုံ၊ သိအံ့သောဌာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ ဧဝ၊ ရဟန်းတို့၏သာလျှင်၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ သစ္စံ၊ ဌာန်၏။ ဣတိ ဧဝံ ပိတာ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်၊ သမ္ဗေ။ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိတာ။ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု။ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်။ မေတ္တာ ဒယော၊ မေတ္တာအစရှိကုန်သော။ စတ္တာ ရော ပိ၊ လေးပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာ ရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွါးစေ၍။ ပါတဗ္ဗ ရုဏာ စိတ္တေန၊ အစိုးအပွါးကို ပျံ့သောစိတ်ဖြင့်၊ အမစ္စေ။ အမတ်တို့ကို။ အာဏာ ပေသိ၊ စေ၏။ ကိ' အာဏာ ပေသိ၊ အဘယသို့ စေသနည်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပါ ဏော၊ ယာ ဓိပူ ဇေ ဝ အံ့သော သတ္တဝါတို့ကို။ ရုဇ္ဇ ထ၊ လွတ်လေကုန်။ သိတာ နိ၊ ချမ်းအေးကုန်သော၊ ပါနိ ယာ နိ၊ သောက်ရေတို့ကို။ ပိ ဝ ဇ္ဇ၊ သောက်စေကုန်ဟု ရိတာ နိ၊ စိမ်းရှင်ကုန်သော၊ တိ ဏာ နိ၊ မြက်တို့ကို။ ခါ ဒ ဇ္ဇ၊ စားစေကုန်၊ နေ သံ၊ ထို သတ္တဝါတို့ အား၊ သိ ဇော ဝ။ အေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါ တော၊ လေသည်၊ ဥ ပ ဝါ တော၊ လှိုင်စွာ၊ ဥ ပ ဝါ ယ တု၊ လာ လေ စေ။ ဣတိ။ ဤသို့၊ အမစ္စေ။ အမတ်တို့ကို။ အာဏာ ပေသိ။ စေခိုင်း၏။ တေ။ ထိုအမတ်တို့သည်၊ တထာ၊ ထိုမင်းစိုင်ငံတိုင်း။ အာကံ သု ပြုကြကုန်၏၊ တ တော၊ ထိုနောင် ပုရာ ဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ကလ္ယာဏ ဓိတ္တာ နံ၊ အာ ဆွေ ခင်ပွန်းကောင်း တို့၏။ ဝ စ နေ နဲ၊ စကားကြောင့်။ ပါ ပ ကမ္မ တော၊ မကောင်းမှုကံမှ၊ အ ဟံ၊ ငါ သည်။ မုတ္တော၊ လွတ်ရပေသည်၊ အ ဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တ ဇ္ဇေ ဝ၊ ထို အ ရ ပ် ဒ္ဓ ပ ဝ ် ယျ ၊ နိ ဘ ိ န္နော ။ နေ ရ ျ ာ ် ၊ ဝိ ပ သ ိ တ ္ ထ ာ ၊ ဝိ ပ သ ် ဟ ာ ဒီ း ဖြ န် း ၍ ၊ ပ ဋ္ ဌ ေ ကဗောဓိ'၊ ပဋ္ဌေကဗောဓိဥာဏ်ကို၊ သ ဗ္ ဗ ာ ကာ သ ် ၊ ပျက်ပြောက်ပြုလေ၏၊ အ မ စ္ စေ ဟိ ၊ အ မ တ် တို့ သည် ၊ ဘော နေ ဝ ။ ဝ ေ ယ ် ၊ ထ မ င် း စား အံ့ သော အ ခါ ၌ ၊ မ ဟာ ရာ ဇ ၊ မင်းမြတ်၊ ကာ လော ၊ စား တော် ခေါ် ချိန် ရောက် ပြီ ၊ ဘုန်း စား တော် ခေါ် ပါ လော ၊ ဣ တိ ၊ ဤ သို့ ။ ဝ တ္ တေ ။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော် ၊ အ ဟံ ။ ငါ သည် ၊ ရာ ဇ ာ ၊ မင်းသည် ၊ နှ ၊ မဟုတ် ၊ ဣ တိ ၊ ဤ သို့ ၊ ပုရိ မ နယေ နေ ဝ ၊ ရှေးနည်းဖြင့် သာ

လျှင်။သင်္ဂီ။အလုံးစုံကို။ဝတ္ထု၊ပြောဆိုရ၏။စာတုဒ္ဒိသောအပ္ပဋိဃော(၀)ခဏ္ဍ
ဝိသာဏကပေါတိ၊ စာတုဒ္ဒိသော အပ္ပဋိဃော(၀)ခဏ္ဍဝိသာဏ ကပေါဟူ
သော၊ဣမံဥဒါနုဗျာကရဏာဂါထံ၊ဤဥဒါန်းဗျာကရဏဂါထာကို၊အဘာသိ
ပြောဟောလေ၏။ ။ဣတိရှိတရေး။ ဖြတ်ဖြတ်ယုတ်ယုတ်သော ပစ္စည်း
ဖြင့်၊ သန္တုဿမာနော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ စာတုဒ္ဒိသောစ၊ အရုဝ်လေး
မျက်နှာတို့၌ အလိုအတိုင်း ချမ်းသာစွာနေရခြင်းရှိသည် လည်းကောင်း၊
အပ္ပဋိဃောစ။ သင်္ဂဝါသင်္ဂါရတို့၌ ဘေးဖြင့်ထိပါးခြင်း မရှိသည်လည်း
ကောင်း၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။ပရိဿယာနံ။အစ္ဆရိတ္တမဟိဒ္ဓေဘေးရှိနိုင်ကို၊သဟိ
တာ၊ ခန္ဓာဝိရိယစသည်တို့ဖြင့် သည်းခံတတ်သည်၊ အဘန္ဓိ၊ထိတ်လန့်
သည်ဖြစ်၍ကိုယ်ခက်တရော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခဏ္ဍဝိသာဏကပေါ၊ကြံ့ချို
နှင့်အတူ၊ဧကော၊တယောက်အထည်းတည်း၊စရေ၊ကျင့်ရာ၏။ ။တတ္ထ၊
ထိုဂါထာ၌၊စာတုဒ္ဒိသောတိ၊စာတုဒ္ဒိသောဟူသည်ကား။စတ္တာသုဒိသာသု
အရုဝ်လေးမျက်နှာတို့၌၊ယထာသုခံ၊အလိုရှိတိုင်းချမ်းသာစွာ။ ဝိဟာရီ၊နေ
လေ့ရှိ၏၊ကေဒိသံ၊တာဒုသောအရုဝ်ကို၊ဟရိတ္ဝာ၊နှိမ်၍၊ ဝိဟာရေတိ၊နေ၏၊ဣတိ
အာဒိနာနယေန၊ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဗြဟ္မဝိဟာရဘာဝနာ၊ ဗြဟ္မ
ဝိဟာရုဘာဝနာကို၊ ဟရိတ္ဝာ၊နှိမ်ဝေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ စတာသော၊လေးပါး
ကုန်သော၊ဒိသာ၊အရုဝ်တို့သည်၊အာသ၊ထိုဝုဋ္ဌိ(လ)အား။ သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏၊
ဣတိဝိ၊ထိုကြောင့်လည်း၊စာတုဒ္ဒိသော၊စာတုဒ္ဒိသမည်၏၊တာသုဒိသာသု
ထိုအရုဝ်တို့တွင်၊ကဿစိ၊တစုံတခုသောအရုဝ်၌၊ သင်္ဂေါ၊သင်္ဂဝါတို့
ကိုလည်းကောင်း၊သင်္ခါရေ၀၊သင်္ခါရတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊တယေ
နု၊ကြောက်သဖြင့်၊ နုပဒ္ဒိဟာညတိ၊မညှဉ်းဆဲ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
အပ္ပဋိဃော၊အပ္ပဋိဃမည်၏။ သန္ဓုဿမာနောတိ၊ သန္ဓုဿမာနောဟူ
သည်ကား၊ ဒွါဒသဝိဓဿ၊တဆဲ့နှစ်ပါး၊အကြားရှိသော၊ သင်္ခေါသဿ၊
သင်္ခေါသတရား၏၊ဝ၊သေနု၊အစွမ်းဖြင့်၊ သန္ဓုဿကော၊ရောင့်ရဲခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍။ဣတရီတရေနောတိ။ဣတရီတရေနုဟူသည်ကား၊ ဥစ္ဆာဝ၊ဝေနု
အမြတ်အယုတ်ဖြစ်သော၊ ပစ္စယေန၊ပစ္စည်းဖြင့်။ ပရိဿယာနံသဟိတာ
အန္ဆန္ဒိတိ၊ဣဿေ၊ပရိဿယာနံသဟိတာအန္ဆန္ဒိဟူသော၌ပါ၌ဖြစ်၊ပရိဿ
ယန္တိ၊ပရိဿယံဟူသည်ကား။ ကာယစိတ္တာနိ၊ကိုယ်စိတ်တို့ကို။ ပရိဟာ
ဝေန္တိ၊ယုတ်စေတတ်ကုန်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊တောသံ၊ထိုကိုယ်စိတ်တို့၏၊
သမ္ပတ္တိ၊ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဝါ။တနည်းကား၊တာနိ၊ထိုကိုယ်စိတ်တို့ကို၊ပရိဗ
ဟေ၍၊သယံနှိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိဿယာ၊

ပရိသဿယမည်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ဤပရိသဿယဟူသောအမည်သည်၊ ဗာဟိရာနံ။ ဗာဟိရဖြစ်ကုန်သော၊ သိဒ္ဓတ္ထသာဒိနဟု။ ခြေလေ့ကျားအစရှိသည်တို့၏ လည်းကောင်း၊ အဘုန်ရှာနုံ၊ အတွင်းဌာဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမဆန္ဒနီဝရဏဟု၊ ကာမဆန္ဒ အစရှိသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ ကာယစိတ္တပြုန္ဒဝါနဟု၊ကိုယ်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောဥပဒ္ဒဝေါတို့၏လည်းကောင်း၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ တေပရိသယေ။ ထိုဘေးရန်တို့ကို၊ အဓိဝါသနခန္တိယာစ၊ သည်းခံခြင်းခန္တီတရားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိရိယာဒိဟိ၊ ဝိရိယအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိစ၊ တရားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သဟတိ၊ သည်းခံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိသယာနံ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ သဟိတာ၊ သည်းခံခြင်းရှိကုန်၏။ ထဒ္ဓဘာဝကရဘာယာဘာဝေန။ ခက်တရော်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သောဘေးမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အာဆန္ဒိ၊ အာဆန္ဒိ မည်၏။ ကိံ၊ အဘယ်အနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ စတ္တာရောဝေ၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ တေ သမဏာ၊ ထိုဂေဟန်းတို့သည်၊ စာတုဒ္ဒီသာယ ထာ။ စာတုဒ္ဒီသာမည်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ ဝုတ္တထာ။ ထိုအတူ၊ ဒုတိယဝိတ္ထာရေနေ ရေ သမ္ပသော။ ပစ္ဆိယေန။ ပစ္ဆည်းဖြင့်။ သန္ဓာ ယသမာနော၊ ရောင့်ရဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ပဒိုပတ္တိပဒ္ဒာနေ၊ ပဒိုပတ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိသော၊ ဣဒ္ဓေ သန္ဓာသော။ ဤရောင့်ရဲခြင်းတရား၌၊ ဒ္ဝိတော၊ တည်လျက်၊ စတူသုဒိသာ သု၊ အာရုဝ်ယေးမျက်နှာတို့၌၊ မဇ္ဈာဒိဘာဝနာယ။ မဇ္ဈာအစရှိသည်ကို ပွါးစေသဖြင့်၊ စာတုဒ္ဒီသော၊ စာတုဒ္ဒီသမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တ သခ်ါရေသု၊ သတ္တဝါသခ်ါရတို့၌၊ ပဒိုဟနကရဘာယာဘာဝေန၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပြုတတ်သောဘေး၏မရှိသဖြင့်။ အပ္ပဋိဃော စ၊ အပ္ပဋိဃမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဝုဋ္ဌိလ်သည်။ စာတုဒ္ဒီသတ္တာ၊ စာတုဒ္ဒီသမည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တပ္ပကာရာနံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော၊ ပရိသဿယာနံ၊ ဘေးရန်တို့၏၊ သဟိတာ၊ သည်းခံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပဋိဃတ္တာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဆန္ဒိ၊ မတုန်လှုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့၊ ပဒိုပတ္တိဂုဏံ၊ အကျင့်တရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ဖြင့်၍၊ ပဒိုပဒ္ဓိတ္ဝာ၊ ကျင့်၍၊ ပစ္ဆေကဗောဓိ ပစ္ဆေကဗောဓိဥာဏ်ကို၊ အဓိဂတောဝ၊ ရသည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အထ ဝါ။ တနည်းသော်ကား။ တေ သမဏာ ဝိယ၊ ထိုရဟန်းတို့ကဲ့သို့၊ ဣတရေနေ၊ ရုတ်ခြင်းရုတ်ခြင်းသော ပစ္ဆည်းဖြင့်၊ သန္ဓာ ယသမာနော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်

ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊စာတုဒ္ဒိသော၊စာတုဒ္ဒိသမည်သည်၊ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥတ္တာ၊သိ၍၊ဝေ၊ဤသို့၊စာတုဒ္ဒိသဘာဝ။ စာတုဒ္ဒိသ၏ အဖြစ်ကို၊ပဏ္ဍိယကြောင့်၊တောင်းတသည်ဖြစ်၍၊ယောနိသော၊အသင့်အား ဖြင့်။ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ကျင့်၍၊အဓိဂတောဝ၊ရုအပ်သည်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့် အမှု၊ဖြစ်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။အညော၊ငါမှတပါး၊သောသူသည်၊ဤဒိသံ။ ဤသို့သတောဂ္ဂိသော၊ ဌာနံ၊အရပ်ကို။ ပဏ္ဍိယမာနော၊ တောင်းတသည် ဖြစ်၍၊စာတုဒ္ဒိသော၊ စာတုဒ္ဒိသမည်သည်၊တာယ၊ထိုစာတုဒ္ဒိသ၏အဖြစ် ဖြင့်။ပရိဿယာနံ၊တေးရန်တို့ကို၊ သဟိတာ၊သည်းခံနိုင်သည်၊ အပ္ပဒ္ဒိလ တာယ။ ဒေါသမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုန္ဓိတော၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ခဏ္ဍိသာဂေါ၊ ကြီ.ချိန့်ခင် အတူ၊ ဂေါ၊ တယောက်အထည်းတည်း။ စရေ၊ကျင့်ရာ၏၊ သေသံ၊ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ အကြွင်းဖြစ်သော စကားသည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ သည်သာလျှင်တည်း။ ။စတုဒ္ဒိသဂါထာဝဏ္ဏနာ။ စတုဒ္ဒိသဂါထာ၏ အဖွင့်သည်၊နိဒ္ဒေတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဒုဿင်ဟာဝိဇ္ဇော။ဒုဿင်ဟာဟူသော၍ဂါထာ၌၊ဥပုတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်း သည်၊ကာ။ အာဘယ်နည်းဟူမူကား၊ဗာရာဏသိရေညော၊ ဗာရာဏသီမင်း ၏၊အဂ္ဂမဟေသီ၊မိဖုရားကြီးသည်၊ကာလံ၊ရုတေခြင်းကို၊အကာသိ၊ပြု၏။ တကော။ထိုနောင်မှ၊သောကာ ဒိဝသေသု၊ ဗိုးရိမ်ပူပန်သောနေ့တို့သည်၊ ဝိတိဝတ္တေသု၊လွန်ကုန်သည်ရှိသော်၊အာမဗ္ဗာ၊အမတ်တို့သည်၊ရာဇုနံနာမ၊ မင်းတို့မည်သည်၊ တေသုတေသုကိစ္စေသု၊ ထိုထိုသော ကိစ္စတို့၌၊ အဂ္ဂ မဟေသိ။ မိဖုရားကြီးကို၊ အဝသံ၊မရှိတံ၊ ဥာဏ်တဇ္ဇာ၊ ဒေလိုရှိအပ်၏။ ဒေဝ၊ အာရှင်မင်းကြီး၊ သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ တေ၊အာရှင်မင်းကြီး၏။ အဏ္ဍာယ၊အလို့ငှါ၊အညံ၊တပါးသော၊ဒေဝိ။မိဖုရားကို၊အာနေဝှ၊ဆောင် စေလိုပါ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာယာစိ။သု။ တောင်းပန်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ဗာရာ ဏသီမင်းသည်၊တေနဟိ၊ထိုသို့တပြီးကား၊ ဘဏေ၊အချင်းတို့၊ ဝဒေ၊ သင်တို့သည်၊ဒေဝိ။မိဖုရားကို၊ ဇာနာထ။ သိကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊တေ၊ထိုအမတ်တို့သည်၊ ပရိယေသန္တာ၊ရှာဖွေးကုန်သည်ရှိ သော်၊သာမန္တဇေ္ဇာ၊အနီးဖြစ်သောရွှေ၌၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ မတောဝ၊သခဲ့ ၏၊တာ သ၊ထိုသာမန္တရာဇာမင်း၏၊ ဒေဝိ၊မိဖုရားသည်၊ ဝုဏ္ဏ၊ပြည်ထဲ၌ကို၊အာနုသာသတိ။ စိရုင်ဆုံးမ၏၊ သာစ၊ ထိုမိဖုရားသည်လည်း၊ ဝဏ္ဏိနီ၊ ကုလ်ဝန်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အာမဗ္ဗာ၊ အာမတ်တို့သည်၊ အယံ၊ဤ

မိဖုရားသည်၊ရုညော၊မင်းကြီးအား၊အခုရှုပါတိ၊လျှောက်ပတ်ချေ၏။မှုတိ၊ ဤသို့၊ဝတ္ထား၊ဆို၍၊တံ၊ထိုမိဖုရားကို၊ဟာစိ သု၊အာဒင့်တောင်းကုန်၏၊သား၊ ထိုမိဖုရားသည်၊ဝဿိန်နာမ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမမည်သည်ကား၊ မနုဿာနုံ၊လူတို့အား၊အမနာပါ၊ကြိုက်နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊သစေ၊အာဟယ်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ယာဝ၊အကြင်ရွှေလောက်၊ဝိဇာ ယာမိ၊ ဗွားဖြင်၏၊တာဝ၊ထိုရွှေလောက်၊အာဝမေထ၊ငံ့လင့်ကုန်ဦး၊လော၊ ဧဝံ၊ဤသို့ငံ့လင့်သည်ရှိ၊သော်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေတော့၊နောစေအာဝမထ၊ အာဟယ်၍မငံ့လင့်ကုန်သည်ဖြစ်အုံ့၊ အညံ၊တပါး၊သောမိန်းမကို၊ ပရိယေ သထ၊ ရှာလေကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏။ တေ၊ ထိုအမတ်တို့ သည်၊ရုညော၊မင်းအား၊လည်း၊ဧတမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေ သုံ၊ကြား၊ကုန်၏။ရာဇာ၊မင်းသည်၊ဝဿိန်ပါ၊ကိုယ်ဝန်ရှိသည်လည်း၊ ဟော တု၊ဖြစ်စေဦး၊ အာဟရထ၊ ဆောင်ချေကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထွေ၊ဆို အပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်၊ အာနေသုံ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ဗာရာဏသိမင်းသည်၊တံ၊ထိုမိဖုရားကို၊အာသိသိဋ္ဌိတ္တာ၊အာသိသိက် သွန်း၍၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊မဟေသိဘောဂံ၊ မိဖုရား၏အသုံး၊အဆောင် ကို၊အခါသို၊ပေး၏၊ဘဿာပိ၊ထိုမိဖုရား၏လည်း၊ ပရိစနဿ၊ အခြံအရံလူ အပေါင်းကိုလည်း၊နာနာဝိဝေဟိ၊အထူးထူးအပြားပြား၌ကုန်သော၊ပဏ္ဏာ ကာရေဟိ၊လက်ဆောင်တို့ဖြင့်၊သက်ဘျာတိ၊သဏ္ဌိတ်ခြင်းမြောက်၏၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်၊ကာလေန၊အခါရောက်သဖြင့်၊ဝုတ္တံ၊သား၊ယောကျ်ား၊ကို၊ ဝိဇာယိ၊ဗွားဖြင်၏၊ တံဝိ၊ ထိုသူငယ်ကိုလည်း၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသိမင်း သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဇာတဝုတ္တမိဝ၊ရင်သွေးသား၊ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗိရိယာ ပဝေသု၊ အာလုံးစုံသောဇူရိယာဝုတ်တို့ခဲ့၊ အဂေါ၊ တာင်ထက်ခဲ့ လည်း ကောင်း၊ ဥဒေ၊ ရင်ခွင်ခဲ့ လည်းကောင်း၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဝိဟာရတိ၊နေ၏၊ ဘဿာဒေဝိယာ၊ ထိုမိဖုရား၏၊ ပရိဇနော၊ အလုပ်အကျွေး လူအပေါင်း သည်၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ကိ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ရာဇာ၊မင်း ကြီးသည်၊ကုမာရံ၊မင်းသား၊ကို၊ အတိသက်ဘျာတိ၊အလွန်ခြိုးမြောက်၏၊ ရာဇဟာဒယာနိ၊ မင်းအား၊အကျိုးဝင်၍နှစ်လိုသောအမျိုးတို့သည်၊ အတိ ဝိယာသနိယာနိ၊ အလွန်အကျုံးဝင်သောသဘောရှိကုန်၏၊ ဟန္ဒ၊ယဇာ၊နံ၊ ထိုမင်းသား၊ကို၊ ပရိဘောဒါမ၊ငါတို့ဖျက်ဆီးကုန်အုံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊တဇ္ဇော၊ထိုနောင်မှ၊ကုမာရံ၊မင်းသား၊ကို၊ ဘာတာ၊အရှင်သား၊တို့၊ အရှင်သား၊သည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ရညော၊ မင်းကြီး၏၊ ဝုဏ္ဏေ၊သား

တည်း။ ဣမသ္မိသုဒ္ဓေ၊ဤဗာရာဏသီမင်း၏။ ပုတ္တော၊သားရင်းသည်၊နှ။ မဟာတိ။ဣဋ္ဌေ၊ဤမင်းခ္ခ။ဝိသာခံသံ။အကျုံးဝင်ခြင်းကို၊မာအာပဇ္ဇိ၊မရောက်လင့်။ဣတိ။ဤသို့။ အာဟံသု။ဆိုကြကုန်၏။ အထ။ထိုနောင်မှ။ ကုမာရော၊မင်းသားသည်၊ ပုတ္တ၊ချစ်သား၊ဧဟိ၊လာလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ရညော၊မင်းသည်၊ဝုစ္စမာနော၊ဝိ၊ဆိုအပ်သော်လည်း၊ဟာဋ္ဌေ၊လက်ခ္ခ။ ဂဟေတ္ဝာ၊ကိုင်၍၊ အဂၢဟိယမာနော၊ဝိ၊ငင်အပ်သော်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ဝိယ။ ရှေးအခါကဲ့သို့။ ရာဇာနံ။ ဗာရာဏသီမင်းသို့။ နအလ္လိယတိ။မချဉ်းကပ်။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ ဇဝံ။ဤအမှုအရာသည်၊ကိံ။အဘယ်နည်း။ ဣတိ။ဤသို့။ ဝိမံသန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်၊တံပဝတ္တိံ။ထိုအကြောင်းကို၊ဥတ္တာ၊သိ၍၊ဧကော၊ထိုသူတို့ကို။အရေ၊ဒေါ့အချင်းတို့။မယာ၊ငါသည်။ ကုမာရံ၊မင်းသားကို၊ ဧဝံ၊ဤသို့။ သဂ်ဏ္ဍန္တော၊ဝိ၊ သင်ကျေးဇူးပြု၊ သဟ္ဗိတ်ထောက်ပံ့ သော်လည်း။ ပဒ္ဓိကူလဝတ္ထိနောဧဝ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ဣတိ။ဤသို့။ဝတ္ဝာ၊ဆို၍။နှုတ်ခြုံ၍ တွား ခြိုးခွေပြီး၍၊ခွေ့မင်း၏အဖြစ်ကို၊ပဟာယ။စွန့်၍။ ပဇ္ဇဒိတောဝ၊ရဟန်းပြု၍။ ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ ပဇ္ဇဒိတောတိ၊ရဟန်းပြုပြီဟု။ အမစ္စပရိဇနော၊ဝိ၊ အမတ်အခြံအရံတို့သည်လည်း၊ဗဟူ၊များစွာ၊ပဇ္ဇဒိတာ၊ရဟန်းပြုကြကုန်၏။ရာဇာ၊ဗါရာဏသီမင်းသည်။သပရိဇနော၊အခြံအရံနှင့်တကွ၊ပဇ္ဇဒိတောတိ၊ရဟန်းပြုလတ်ပြီဟု။မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ ပဏိတော၊ဖြတ်ကုန်သော၊ ပစ္ဆယော။ ပစ္ဆည်းတို့ကို၊ ဥပနာ၊မန္ဒိ။ကပ်လာကုန်၏။ ရာဇာ၊ဗာရာဏသီမင်းသည်။ပဏိတော၊ဖြတ်ကုန်သော၊ ပစ္ဆယော၊ပစ္ဆည်းတို့ကို။ ယထာဝုတ္တံ၊ သိတင်းကြီးအစဉ်အထိုင်း။ ဒါပေတိ၊ပေးစေ၏။ တဏ္ဍုလိပေ၊သောအခါ ဒ္ဓိ၊ယော။အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊သုန္ဒရံ။ကောင်းမွန်သောပစ္ဆည်းကို၊လဘန္တိ ရကုန်၏၊တော။ထိုရဟန်းတို့သည်၊ကုဿန္တိ။နှစ်သက်ကုန်၏။ ဣတောရော့ဤ ၄တပါး၊သောရဟန်းတို့သည်၊ဥဗ္ဗာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကုန်၏။ မယံ၊ငါတို့သည်၊ ပရိဝေဏသမ္ဘုနာဒိနိ၊ ပရိဝုဏ်၌ တံမြက်လှည်းခြင်း အစရှိကုန်သော။သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို၊ကရောန္တာ၊ပြုပါကုန်လျက်။ လုခဘာတ္တာ၊ ကြမ်းတန်းသောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဏ္ဍာဝတ္ထု၊ဆွေးမြည့်သောသက်နီးကိုလည်းကောင်း။လဘာမာကိ၊ရကုန်၏ဟု၊ဥဗ္ဗာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊သော၊ထိုမင်းရဟန်းသည်။တံဝိ၊ထိုကဲ့ရဲ့သောစကားကိုလည်း ဥတ္တာ၊သိရ၍၊အရေ၊ဒေါ့အချင်းရဟန်းတို့၊မယာ၊ငါသည်၊ယထာဝုတ္တံ၊သိတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း၊ဒိယျမာနေဝိ၊ပေးအပ်သော်လည်း၊ဥဗ္ဗာယန္တိနာမ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏တကား၊မယာ၊ငါသည်၊ပရိသါ၊ပရိသတ်တို့ကို၊ဒေဝါနုဿာဝ်

ဟာ၊ကြောင်သင်ကြိုတ်ထောက်ပံ့ခြင်းဌာခဲယဉ်းကုန်၏၊ဆွတ်၊ဤသို့၊ပတ္တစိုဝ ရုံ၊သဝိတ်သက်နိုးကို၊ အာဒါယ၊ယူ၍၊ကေကောဝ၊ တယောက်အားထည်း တည်းသာလျှင်၊အရည်ရှိ၊တောသို့၊ပရိသေတ္တာ၊ဝင်လေ၍၊ဝိပဿနုံ၊ဝိပဿ နာကို၊အာရုတိတ္တာ၊အားထုတ်၍၊ပစ္စေကဗောဓိ၊ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သစ္ဆာကာသိ၊မျက်မှောက်ပြု၏၊တတ္ထ၊ထိုအခါ၌၊အာဂတေဟိ၊လာသော သူတို့သည်သည်း၊ကမ္မဋ္ဌာနုံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဝုန်ဆို၊တော၊မေးအပ်သည်ရှိသော် ဒုဿဂ်ဟာပဇ္ဇဒိ တာဝိကေ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ ဒုဿဂ်ဟာပဇ္ဇဒိ တာဝိကေ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏ ကပ္ပေါဟူသော၊ ဆုမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ဒေ ဘာသိ၊ ဟောကြား၏၊ ၊ကေ၊အချို့ကုန်သော၊ပဇ္ဇဒိတာဝိ၊ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊အတော၊ထိုမှတပါး၊စသော၊အိမ်ရှာထောင်သောလူ၏တောင် ၌၊ဝသန္တာ၊ နေကုန်သော၊ကစိ၊အချို့ကုန်သော၊ ဂဟဋ္ဌာစ၊လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ဒုဿဂ်ဟာ၊သင်ကြိုတ်နှိုင်ခဲကုန်သည်၊ဟောနှိုး၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပရေပုဏ္ဏေသု၊သူတပါး၏ရှိသားတို့၌၊အပ္ပေါသုဏ္ဏော၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ၊ကြီ့ချိန့်အတူ၊ ဧကောတယောက်ထည်းဟုသည်း၊စရေ၊ကျင့်ရာ၏၊ ၊သာဂါထာ၊ထိုဂါ ထာသည်၊အဋ္ဌတောဝ၊ အနက်အား၊ဖြင့်၊ပါဂဟုံ၊ဝ၊ ထင်ရှား၊သည်သာ လျှင်တည်း၊အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ယောဇနာ၊အနက်ယောဇ နာ၊ခြင်းတည်း၊ ဧကေယေဝ၊ အချို့သာသျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဇ္ဇဒိတာဝိ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ဒုဿဂ်ဟာ၊သင်ကြိုတ်ထောက်ပံ့နှိုင်ခဲကုန်၏၊အထော ထိုမှတပါး၊ ဂဟဋ္ဌာ၊လူဖြစ်သောသူတို့သည်၊စသော်၊အိမ်၌၊ အာဝသန္တာ၊ အမြဲနေကုန်သည်ရှိသော်၊ အာသန္ဒာသာဘိဘူတာ၊ မရောင့်ရဲခြင်းလျှင် နှိပ်စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တထာဝိဝေ(ဝ)ဝေ၊ ထိုသို့သောအစီအရင်ရှိကုန် သည်သာတည်း၊အာဟံ၊ငါသည်၊ဧတံ၊ဒုဿဂ်ဟာဘာဝံ၊ထိုသို့သင်ကြိုတ်နှိုင် ခဲသည်၏အဖြစ်ကို၊ဇိဂုစ္ဆာ(ဝ)ကြောင့်၊စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ဝိပဿနုံ၊ဝိပဿနာ ကို၊အာရုတိတ္တာ၊ အားထုတ်၍၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ပစ္စေကဗောဓိ ဉာဏ်ကို၊ အဓိဂတောဝ၊ရ၏၊ဆွတ်အယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊အနက်ယောဇနာ ခြင်းတည်း၊သေသံ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားကို၊ပုရိမနယေ နေဝ၊ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ၊ဒုဿဂ်ဟဂါထာဝဏ္ဏ နာ၊ဒုဿဂ်ဟဂါထာ၏အမှုမှ,သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

ဩ ဩရောပယိတ္တာတိဇ္ဇေ၊ဩရောပယိတ္တာဟူသော၊ဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ကာ၊အာဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏသိယံ၊ဗာရာဏ

သိပြည်၌၊စာတုမဟာသိကဖြိုဟ္ဓဒဏ္ဍောနာမ၊စာတုမဟာသိကပြိုဟ္ဓဒတ်အမည်ရှိသောရာဇာ၊မင်းသည်၊ဂိဇ္ဈာနုံ။နွေလတို့၏၊ပဌမမေဃာသေ၊ရှေးဦးစွာသောတနင်္ဂနွေးလည်း၊ ဥယျာနုံ၊ဥယျာဉ်သို့၊ဂတောဝ၊သွား၏၊တဏ္ဍုဝေါ်အခါ၌၊ရေမကိုယော။နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဝင်ယင်ရာရှိသော၊ဘူမိဘာဂေ၊မြေအတို့၌၊နိုလစာနုပတ္တသဏ္ဌာနီ။ညှိုသောတခဲနက်သောအရက်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသော။ကောဝိဠာရုရုက္ခံ၊ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကို၊ဒိသ္သာ၊ဖြင်၍။ ကောဝိဠာရုရုက္ခမူလေ၊ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏အရင်း၌၊ မမ၊ငါ၏။ အတ္ထာယ၊အလို့ငှါ၊ အာသနုံ။နေရာကို၊ပညာပေထာတိ။ခင်းလေကုန်လောဟု။ ဝတ္ထာ၊ဆိုး၍၊ ဥယျာနေ၊ဥယျာဉ်၌၊ကိဠိတ္ထွာ၊ကစား၍။ သာယနှသမယေ၊ညချမ်းအခါ၌၊တဏ္ဍ။ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌၊ သေယျံ၊အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ပြု၏၊ ပုန၊တဘာနုံ၊ဂိဇ္ဈာနုံ၊နွေလတို့၏၊မဇ္ဈိမေဃာသေ၊ အလယ်ဖြစ်သောကဆုန်နဲယုန်လည်း၊ဥယျာနုံ၊ဥယျာဉ်သို့၊ဂတောဝ၊သွား၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ကောဝိဠာရော။ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်၊ဝုဋ္ဌိတော၊အပွင့်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တဒါ ပိ၊ထိုအခါ၌လည်း၊ တာဝေဝ၊ထိုရှေးအတူလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ပုန၊ တဘာနုံ။ ဂိဇ္ဈာနုံ။ နွေလတို့၏၊ ပဌမေဃာသေ။ အဆုံးဖြစ်သောဝါဆိုလည်း၊ ဥယျာနုံ၊ဥယျာဉ်သို့၊ဂတောဝ၊သွား၏၊ ကောဝိဠာရော၊ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်၊သံဘိန္နပတ္တော၊ ပျက်စီးသောအရက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုက္ခရုက္ခော ဝိယ၊ခြောက်သောသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဒါပိ၊ထိုအခါ၌လည်း၊ သော၊ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်၊တံရုက္ခံ။ထိုသစ်ပင်ကို၊ အဒိသ္သာဝ၊မမြင်ဘဲပင်လျှင်၊ဝုဇ္ဇပရိစယေန၊ရှေးဦးနေဘူးသောအလေ့အကျင့်ဖြင့်။တဏ္ဍေဝ၊ ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်ဦးသာလျှင်။ သေယျံ၊အိပ်ရာခင်းခြင်းကို၊ အာဏာ ပေသိ၊စေလိုက်၏။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊ ဇာနန္ဒာဝိ၊ သိကုန်လျက်လည်း၊ ရှည်ရှာ၊မင်း၏။ အာဏာတို့ဘယေန၊ စေခြင်းကိုကြောက်သဖြင့်။ တဏ္ဍ။ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌၊ သယနုံ၊အိပ်ရာကို၊ ပညာပေသုံ၊ခင်းကုန်၏။သော၊ထိုမင်းသည်၊ ဥယျာနုံ၊ဥယျာဉ်ကို၊ကိဠိတ္ထွာ၊ ကစား၍၊သာယနှသမယံ၊ညချမ်းအခါ၌၊တဏ္ဍ။ထိုကသစ်ပင်၌၊ သေယျံ၊အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ တံရုက္ခံ၊ ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်ကို၊ ဒိသ္သာ။ဖြင်၍။အရေ၊အချင်းတို့၊အယံရုက္ခော၊ဤပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်၊ ဝုဇ္ဇေ။ရှေးကာလ၌၊သဏ္ဌာနပတ္တော၊ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းသောအရက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဏိမဋ္ဌယောဝိယ၊ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသကဲ့သို့။ အဘိရူပဒဿနော။ အလွန်ရှုချင်ဖွယ်သောအဆင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။တဘော၊ ထိုနောင်မှ၊

မကိုဝဏ္ဏသာခန္ဓရေ၊ ပတ္တမြားညှိအဆင်းနှင့်တူသောအာဂက်၏အတွင်း၌ဌပိတပဝါဌကိုရဲ့သဒိသေတိ။ ထားအပ်သောသန္ဓာ အညွှန်းနှင့်တူကုန်သော။ ပုပ္ပေဟိ။အပွင့်တို့ဖြင့်၊ သသိရိကံ၊ အသရေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဘဿရော။ရှုချင်ဖွယ်ရှိသည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ မုတ္တာတလသဒိသော။ ပုလဲအပြင်နှင့်တူသေ။ဝါလုကာကိဏ္ဏော၀။သဲမွှေရာဖြင့်ဖြန်းသည်လည်း။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။အသ၊ ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ဘူမိဘာဂေါ၊ မြေအတွင်းသည်၊ဗဟုနာမုတ္တာ၀ုဠသဏ္ဌာနော၊အညာမှကြွေသောကသစ်ပွင့်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိ၍၊ ဂုတ္တကမ္ဗလသန္ထတောဝိယ၊နီသောကမ္ဗလာတို့ဖြင့်ကောင်းစွာခင်းဘိသကဲ့သို့၊အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊သောနာမ။ ထိုသို့သောသစ်ပင်မည်သည်ကား။ အဓ္ဓ။ယခု၊သုဂ္ဂရုကျွောဝိယ၊ ခြောက်သောသစ်ပင်ကဲ့သို့။သာခမတ္တာ၀သေသော။ အကိုင်းအခက်မျှအကြွင်းရှိလျက်။ ဒ္ဝိတောဝ၊တည်၏၊ အဟော၊ ကြောင်ခဲ့ဘွယ်ရှိစွ၊ ဇရာယ၊အိုခြင်းတရားသည်။ကောဝိဠာရော၊ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကို၊ဥပဟတော၊နှိပ်စက်အပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊အနုပါဒိန္နဠိ၊အသက်မရှိသောအနုပါဒိန္နတရား၊ဖြစ်လျက်လည်း။တာ၀၊ရှေးဦးစွာ။ဇရာယ၊အိုခြင်းတရားသည်။ ဟညတိ။ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ ဥပါဒိန္နံပန၊အသက်ရှိသော ဥပါဒိန္နတရားကို ကား။ကိံ မဂ်ံ၊အဘယ်ဆိုးဝယ်ရှိအံ့နည်း။ဟညတိ၀ေ၊ညှဉ်းဆဲအပ်သည်သာတည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊အနိစ္စသညံ။အနိစ္စသညာကို။ ပဒ္ဓိလသိ။ရေလေ၏။ တံ။ထိုအနိစ္စသညာကို၊အနုသာရေနေ၀၊အစဉ်လျှောက်သဖြင့်သာလျှင်။ သဇ္ဇသခါ၊ရေ၊အလုံးစုံသောသခါ၊ရတရားတို့ကို။ဒုက္ခတောစ၊ဒုက္ခအားဖြင့်ရင်း။ အနတ္တတောစ၊ အနတ္တအားဖြင့်ရင်း။ ဝိပဿသန္တော၊ ဝိပဿနာရှုသည်ဖြစ်၍။အဟမ္ပိ၊ငါသည်လည်း၊သံဘိန္နပတ္တော၊ပျက်စီးသောအရွက်ရှိသော၊ကောဝိဠာရောဝိယ၊ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့၊အပေတာဂိဟိ၊ဗျဉ္ဇနော၊ လူ၏အသွင်နှင့် ကင်းရသည်၊ ဘ၀ေယျံ။ ဖြစ်လေမူကား။ အဟောဝတ၊ ကြောင်ကောင်းလေစွ တကား။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပတ္ထယမာနော၊ တောင်းတလျက်၊အနုဝုဠ္ဠနေ၊အစဉ်သဖြင့်၊တသွင်သယနတလေ၊ထိုအိပ်ရာအပြင်၌။ ဒက္ခိဏောနေ၊လက်ျာဖြစ်သော။ ပဿေန၊နံပါးဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇော၊ပေါ်ပေါ်ကျောင်းလျက်သာလျှင်။ ပ၊စွကဗောဓိ။ ပရွေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သစ္ဆာကာသိ။ မျက်မှောက်ပြု၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ဂမနကာလံ၊ နန်းသို့ပြန်အံ့သော အခါကို၊အာမရွေတိ၊အာမတ်တို့သည်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဂန္ဓဠ်ုဏ္ဍားအံ့သောဘုံ။ ကာ၊လော။ အခါရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ

သော်၊အဟံ၊ငါသည်၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ နှ၊မဟုတ်တော့ပြီ၊ ဤတိုအာဒိနှိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ဝတ္တာ၊ဆိုမူ၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ရှေးနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ သြဝေါပယိတ္တာ၊ဂိဟိဗျည္ဇနာနိ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကာပွါတိ၊သြဝေါ ပယိတ္တာ၊ဂိဟိဗျည္ဇနာနိ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဤမံဂါထံ၊ဤသြ ဝေါပယိတ္တာအစရှိသော ဂါထာပုဒ်တို့။ အာဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ။ ဒိ၊ရော၊ ပညာရှိသည်၊ ဂိဟိဗျည္ဇနာနိ။ လူ၏အသွင်အပြင်တို့ကို၊ သြဝေ ပယိတ္တာ၊ချ၍။ သဠိန္ဒပဏ္ဍော၊ ကျွဲသော အရှက်ရှိသော၊ ကောဝိဠာရော ယထာ၊ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ဂိဟိဗန္ဓနာနိ။ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ဆေတ္တာနု၊ဖြတ်၍၊ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ။ကြွေချိန်ရှင့်အတူ၊ ဗေကော၊တယောက်အထည်းတည်း။စရေ၊ကျင့်ရာ၏၊ ။တတ္ထ၊ထိုဂါထာ ၌၊ သြဝေါပယိတ္တာတိ။သြဝေါပယိတ္တာဟူသည်ကား။ အပနေတ္တာ၊ပယ် ၍၊ဂိဟိဗျည္ဇနာနိတိ၊ဂိဟိဗျည္ဇနာနိဟူသည်ကား။ကောသမသုသြဒါတဝတ္ထာ လက်ဝတ်မာလာဂန္ဓဝိလေပနဗ္ဗတ္ထိပုတ္တဒါသိဒါသာဒိနှိ၊ ခဝ်ပင်ရုတ်ဆိတ်ဖြူ သောအဝတ်တန်ဆာပန်းနံ့သာ နံ့သာပျော်ငင်းမယား၊သားကျွန်မိန်းမ ကျွန် ယောကျ်ား၊အစရှိသည်တို့သည်၊သန့်ရှင်းကုန်၏။ဇာနှိ။ထိုအလုံးစုံသော အခြိုအရံတို့သည်၊ ဂိဟိဘာဝံ။ လူ၏အပြစ်ကို၊ ဗျတ္တိယ ဟု။ပြတတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ ဂိဟိဗျည္ဇနာနိတိ၊လူ၏အသွင်တို့ဟု၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ဆိုအပ် ကုန်၏။သဠိန္ဒပဏ္ဍောတိ၊ သဠိန္ဒပဏ္ဍောဟူသည်ကား။ ပတိတပဏ္ဍော၊ကျွ သောအရှက်ရှိ၏။ ဆေတ္တာနာတိ၊ဆေတ္တာနဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဉာဏေန၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ဖြတ်၍။ဒိရောတိ၊ ဒိရောဟူသည်ကား။ မဂ္ဂဝိရိယ သမန္နာဂတော၊ မဂ်ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ဂိဟိဗန္ဓနာနိတိ၊ ဂိဟိဗန္ဓ နာနိဟူသည်ကား။ ကာမဗန္ဓနာနိ၊ကာမတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့တို့ ကို၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ကာမာ၊ကာမတရားတို့သည်၊ဂိဟိနံ၊လူတို့၏။ဗန္ဓနာနိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့တည်း။ အယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ပဒတ္ထော၊ဝုန်၏ အနုက်တည်း။ အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ် တည်း၊အဟံဝိ၊ငါသည်လည်း၊ ဂိဟိဗျည္ဇနပနိ၊လူ၏အသွင်တို့ကို၊သြဝေ ပယိတ္တာ၊ချ၍၊သဠိန္ဒပဏ္ဍော၊ကျွဲသောအရှက်ရှိသော၊ကောဝိဠာရော ယထာ၊ ပယ်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ ဘဝေယျံ၊ဖြစ်ရမူကား၊အဟောဝတ၊ကြောင် ကောင်းလေစွတကား၊ ဧဝံဟိ၊ဤသို့လျှင်၊ စိန္တယမာနော၊ကြံသည်ဖြစ်၍၊ ပဝိသနံ၊ဝိပဿနာကို၊အာရဘိတ္တာ၊အား၊ထုတ်၍၊ပဠေကဗောဓိ ၊ပဠေက ဗောဓိဉာဏ်ကို၊ အဓိဂတောမှ၊ရလေ၏။ ဤတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါ

ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ သေသံ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်မ,ကြွင်းသော စကား ကို၊ ပုရိမနယောနေ၀၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ၊ကောဝိဒ္ဓာရေဂါထာ၀ယ်ကွန်နှ၊ကောဝိဒ္ဓာရေဂါ ထာ၏အဖွင့်သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊ပဌမ၀ဂ္ဂေါ၊ပဌမ၀ဂ် သည်၊နိဒ္ဒိတော၊ပြီးပြီ။ ။

သစေလဘောထာတိ။ ။သစေလဘောထဟူသော၌ဤဂါထာ၌ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ကာ၊အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ဝုဋ္ဌေ၊ရှေးကာလ၌၊ကသပ ဘဂ၀တော၊ ကသပဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ဆွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ပရွေကဗောဓိသတ္တာ၊ပရွေကဗုဒ္ဓါအလောင်းတို့သည် ဝိသတိ၀ဿသဟဿာနိ။ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဂတပစ္ဆာဂတ ၀တ္တံ၊ အသွား၀တ်အပြန်၀တ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ဖြည့်၍၊ ဒေ၀လောကေ၊နတ် ပြည်၌၊ဥပပန္နာ၊ဖြစ်လေကုန်၏၊ တတော၊ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စုတိတွာ၊စုတေခဲ့ ၍၊ ဗောဓိကော၊အကြီးရေဟန်းသည်၊ ဗာရာဏသိရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း ၏၊ပုတ္တော၊သားသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ကနိဋ္ဌော၊အငယ်ရဟန်းသည်၊ ပရောဟိတသ၊ ပုရောဟိတ်၏၊ ပုတ္တော၊သားသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တေ၊ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်၊ကေဒိ၀သံယေ၀၊တနေ့ခြင်းဌ၀င်လျှင်၊ပဋ္ဌိ သဒ္ဓိ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ကေဒိ၀သမေ၀၊ တနေ့ခြင်းဌ၀င် လျှင်၊မာတုကုစ္ဆိတော၊အမိ၀မ်းမှ၊နိက္ခမိတွာ၊ဘွားမြင်၍၊ သဟာ၀ံသုကာ၊ ကသဟာယကာ၊ အတူတကွမြေမှုန့် ကစားဘက် အပေါင်း အဖေါ်တို့ သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပုရောဟိတသ၊ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊သားသည်၊ ပညာ၀ါ၊ပညာရှိသည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထို ပုဏ္ဏားသားသည်၊ ရာဇ၀ုတ္တံ၊ မင်းသားကို၊ အာဟ၊ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အာဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ သမ္မ၊အဆွေသွေးသောက်၊ တုံ၊သင်သည်၊ ဝိတု နော၊အာဘ၏၊ အစ္စယေန၊လွန်သဖြင့်၊ ဧဠ်ဆ၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ လဘိသသိ၊ ရလတ္တံ့။အဟံ၊ငါသည်၊ပုရောဟိတဗ္ဗာနုံ၊ပုရောဟိတ်အရာကို၊လဘိဿာ မိ၊ရအံ့၊သုသိကျွတ်တေနုံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သောအတတ်ရှိသဖြင့်၊ ဧဠ် ပြည်ကို၊အာနုဿာသိတုံ၊ဆုံးမအံ့သောငါ။ သုခံ၊လွယ်၏၊ ဧဟိ၊လာလတ္တံ့၊ သိပ္ပံ၊အတတ်ပညာကို၊ ဥဂ္ဂဟိဿာမ၊သင်ကြားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာ ဟ၊ဆို၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊ဥဘောပိ၊နှစ်ယောက်သားတို့သည်လည်း၊ ပုညောပစိတကမ္မာ၊ကောင်းမှုကိုဆီးဘူးအပ်သောကံရှိကုန်သည်၊ဟုတွာ ဖြစ်ကုန်၍၊ဂါမနိဂမာဒိသု၊ရွာနိုင်ုံးအစရှိသည်တို့၌၊ဘိက္ခံ၊အစာရှာစား၊ခြင်း

ကို။စရုမာနှာ။ ဝှည့်လည်ကုန်လျက်။ ပစ္စန္တနေပဒေဝါမံ၊ အစွန်ဖြစ်သော နေပုဒ်ရှာသို့၊ဂန္ဓာန်း၊သွားကုန်၏။ တဠုဝါမံ၊ထိုရှာသို့လည်း၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်ကို့သည်၊ဘိက္ခာစာရေဝေလာယ၊ဆွမ်းခံအံ့သောအခါ၌။ ပဝိသန်း။ဝင်ကုန်၏။အာယု၊ထိုအခါ၌၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ဒိသွာ။မြင်ကုန်သော်၊ဥဿာဟစာတာ၊အားထုတ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၍။ အာသနာနိ၊နေရာတို့ကို၊ ပညာပေန်း။ ခင်းလင့်ကုန်၏။ ပဏီတံ။မွန်မြတ်သော၊ခါဒနီယံ၊ခဲဖွယ်ကို၊ ဥပနာမေန်း။ ကပ်ကြကုန်၏။ မာနေန်း၊မြတ်နိုးကုန်၏။ပူဇေန်း။ပူဇော်ကုန်၏။တေသံ။ထိုမင်းသားတို့အား ဇေတံပရိဝိတက္ကံ။ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ကိံ အဟောသိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ အမှေပိ။ငါတို့နှင့်၊သဒိသာ၊တူမျှကုန်သော၊ ဥစ္စာကုလိနော၊နာမ၊ မြတ်သောအမျိုးတို့မည်သည်ကား။ နတ္ထိနသန်း။မရှိ လေကုန်၊ အဝိစပန္နစင်စစ်သော်ကား၊ ဣမေမနုဿာ။ ဤလူအပေါင်းတို့ သည်။ယဒိဣဒ္ဓိဆန်း၊အကယ်၍ပေးလိုကုန်အံ့။အမှာကံ၊ငါတို့အား။ယံသိက္ခံ၊ အကြင်ထမင်းကို၊ ဒေန်း။ပေးကုန်၏။ သစေနိဆန်း၊အကယ်၍ အလိုမရှိ ကုန်အံ့၊နုဒေန်း၊မပေးကုန်။ ဣမေသံပနပဗ္ဗဇိတာနံ၊ဤရဟန်းတို့အားကား၊ ဝေဠုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊သက္ကာရံ။ ပူဇော်သကာကို။ ကရောန်း၊ပြု ကုန်၏။အဒ္ဓါ။မလွဲတိ၊ဧကေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကိဠိသိပ္ပံ၊တရုံတခုသော အတတ်ပညာကို၊ စာနန်း၊သိကုန်၏။ ဟန္ဒ၊ယခု၊ နေသံ။ထိုရဟန်းတို့၏၊ သန်း၊ကေ၊အထံ၌၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊သိပ္ပံ၊အတတ်ပညာကို၊ ဥဂ္ဂဏှာမ၊ သင်ကြားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဧတံ၊ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တေ၊ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်၊ မနုဿသု၊လူတို့သည်၊ပဏ္ဍန်း၊ သု၊သွားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ကြာသံ၊အခွင့်ကို၊လတိတ္ဝာ၊ရှု၍၊ဝသုမှ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို၊ ဓာနာယ၊ သိကြကုန်၏။ တံ၊ထိုအသတ်ကို။ အမှေပိ။ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်း၊သိက္ခာပေထာတိ၊သင်ယူ ပါစေကုန်လေဟု၊ယာစိ သု၊ခွင့်တောင်းကုန်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့သည်၊ အပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းမပြုသဖြင့်။ သိက္ခိတုံ။ သင်အံ့သောငှါ။ အမှေ၊ငါတို့သည်။ နသက္ကာ၊မတတ်နိုင်ချေ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊ဆိုကုန် ၏။ တေ၊ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်၊ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ယာစိတ္ဝာ၊ တောင်းပန်၍။ ပဗ္ဗဇိ သု၊ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဘဘော၊ထိုနောင်မှ၊ နေသံ၊ထို သူတို့ဘား၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ တေ၊သင်သည်၊ နိဝါသေတဗ္ဗံ၊ ဝတ်ရမ်း၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါရုပိတဗ္ဗံ၊ရုံအပ်၏။ ဣတိအာဒိနာ

နယေနဲ့ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊အာဘိသမာစာရိကံ၊အဘိသမာစာရိက ဝတ်တရားကို၊ အာစိဏ္ဏဝတ္တ၊ကြားချီ၊ ဣမသဿသိပ္ပဿ၊ဤအတတ်ပညာ အား၊ ကေဝါဝါဝိရတိ၊ တယောက်အထည်းတည်းအဖြစ်ခို မွေလျော် ပျော်ပါးခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိမ္မတ္တိ၊အပြုံးသို့ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဧကေနေဝ၊တယောက်အထည်းတည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိသိနိဒိတဗ္ဗံ၊နေရာ၏၊ ဧကေနေဝ၊တယောက်အထည်းတည်းဖြင့်သာလျှင်၊ စင်္ကမိတဗ္ဗံ၊စင်္ကြံသွားရာ၏၊ဌာတဗ္ဗံ၊ ရပ်ရာ၏၊သယိတဗ္ဗံ၊အိပ်ရာ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဠိယေဏ်ံ။ အာသိုးအာသိုး၊ ပဏ္ဏာသာလံ၊ သစ်ရွက် ရိုးသားသော ကျောင်းကို၊ အဓံသု၊ ပေးကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တေ၊ထိုသူနှစ် ယောက်တို့သည်၊ အတ္ထနောအတ္ထနော၊မိမိမိမိ၏၊ ပဏ္ဏာသာလံ၊ ကျောင်း သခိပ်သို့၊ ပရိသေတ္တွာ၊ ဝင်၍၊ နိသိဒိ ံသု၊ နေကြကုန်၏၊ ပုရေတိတ ပုတ္တော၊ပုရောတိတ်၏သားသည်၊ နိသိန္နကာလတော၊ နေသောကာလမှ၊ ပဘုတိ၊စ၍၊စိတ္တသမာဓာန်၊စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊လဘတိ၊ရ၏၊ရာဇ ပုတ္တော၊မင်းသားသည်၊ ရဟတ္တေနေဝ၊တရဟတ်သော ကာလဖြင့်လျှင်၊ ဥက္ကဏ္ဌိတောဝ၊ ဆန့်ကျင်သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ တာသု၊ထိုပဏ္ဏာသားတို့၊ သန္ဓိကံ၊အာထံသို့၊ အာဂတောဝ၊လာလေ၏။ သော၊ထိုပဏ္ဏာသားရဟန်း သည်၊တံ၊ထိုမင်းသားရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ဖြင်၍၊သမ္မ၊အဆွေ၊ကိ ံ၊အဘယ် ကြောင့်၊အာဂတောဝ၊ရောက်လာသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊အာဟ၊ ဝါသည်၊ဥက္ကဏ္ဌိတောဝ၊ဆန့်ကျင်သည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊တေနဟိ၊ထိုသို့တပြိုးကား၊တွံ၊သင်သည်၊ ဣဓ၊ဤကျောင်း၌၊နိသိဒ၊ နေဦးလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊သော၊ထိုမင်းသားရဟန်း သည်၊ တတ္ထ၊ထိုကျောင်း၌၊ ရဟတ္တံ၊တရဟတ်မျှ၊ နိသိဒိတ္တာ၊နေပြန်၍၊ သမ္မ၊အိုအဆွင်း၊ ဣမသဿသိပ္ပဿ၊ ဤအတတ်ပညာအား၊ ကေဝါဝါဝိ ရတိ၊ တယောက်အထည်းတည်းမွေလျော်ခြင်းသည်၊ နိမ္မတ္တိကိရ၊အပြုံး ဖြစ်သည်ထင်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏။ ဝုရောတိတပုတ္တော၊ဝုရော တိတ်သားရဟန်းသည်၊သမ္မ၊အိုအဆွေ၊ ဝေ၊ဩော်ဟတ်၏၊တေနဟိ၊ထို သို့တပြိုးကား၊ တွံ၊သင်သည်၊ နိသိန္နောကာသံ ဝေ၊ နေရာအရပ်သို့လျှင်၊ ဂန္တ္ဝါ၊သွား၊လော၊ဣတိ၊ ဣမသဿသိပ္ပဿ၊ဤအတတ်ပညာ၏၊နိမ္မတ္တိ ံ၊အပြုံးကို၊ အာဟံ၊ဝါသည်၊ဥဋ္ဌဟောသာမိတိ၊သင်စေခိုင်ဟု၊အာဟ၊ဆို၏။ သော၊ထို မင်းသားရဟန်းသည်၊ဝုနပိ၊တဘန်လည်း။ ရဟတ္တေကေနေဝ၊တခဏခြင်း ဖြင့်သာလျှင်၊ ဥက္ကဏ္ဌိတောဝ၊ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ရှေး

နည်းဖြင့်သာလျှင်။ တိကွန္တားသုံးကြိမ်၊ အာဂတောဝါလာ၏၊ တတောဝါထိ နောင်မှ၊ ဝုရောဟိတဝုတ္တော၊ ဝုရောဟိတ်သားသည်။ တယော၊ထိုရှေး အတူသာလျှင်ဥယျောဇော်ကွားလွှတ်လိုက်၍။ တတ္ထ ဗ်ိ၊ထိုမင်းသားရဟန်း သည်။ဂတော၊သွားလေပြီးသော်။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ကိ ဗ်ိ စိန္တေသိ၊အာဘယ်သို့ ကြံသနည်း။ အယံ၊ဤမင်းသားရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ကမ္ဘာ၊အမှ ကိုလည်း၊ဟါ၊ပေတိ၊ယုတ်လျော့စေ၏၊မမ္ဘာ၊ငါ၏လည်း၊ကမ္ဘံ၊အမှုကို၊ဟာ ပေတိ၊ ယုတ်လျော့စေ၏၊ဣဓ၊ဤငါ၌ရှိရာသို့။ အာဘိ၊ဗျတ်၊မပြတ်၊အာဂန္တ တိ၊လာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့။စိန္တေသိ၊ကြံ၏။စိန္တေတွေ့၊ကြံပြီး၍၊သော၊ထိုဝုရော ဟိတ်သား၊ရဟန်းသည်၊ပဏ္ဍာသာလတော၊ကျောင်းသခင်မင်းမှ၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍၊အရည်း၊တောသို့။ ပရိဗ္ဗော၊ဝင်လေ၏၊ဣတရော၊မင်းသား၊ရဟန်း သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပဏ္ဍာသာလာယ၊ ကျောင်းသခင်မင်း၌၊နိသိန္နော၊နေ သည်ရှိသော်၊ဝုနပိ၊တဘာနိလည်း၊မုဟုတ္တကေနေဝ၊တခဏခြင်းဖြင့်လျှင်၊ ဥက္ကာ၌ကြွတော၊ဆန့်ကျင်သည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊တသ၊ထိုဝုရောဟိတ်သား ရဟန်း၏၊ ပဏ္ဍာသာလံ၊ ကျောင်းသခင်မင်းသို့၊ အာဂန္တွာ၊လာ၍၊ ဣတောစိ တောစ၊ထိုမှ၊မှ၊လျှင်၊မဂ္ဂန္တောဝိ၊ရှာသော်လည်း၊တံ၊ထိုဝုရောဟိတ်သား ရဟန်းကို၊ အဒိသွာ၊မမြင်မူ၍၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ ကိ ဗ်ိ စိန္တေသိ၊ အာဘယ်သို့ ကြံသနည်း၊ ယော၊အကြင်အဆွေသည်၊ ဂဟဋ္ဌကာလေပိ၊လူဖြစ်သော ကာလ၌လည်း၊ ပဏ္ဍာကာရံ၊ လက်သောင်းကို၊ အာဒါယ၊ယူခဲ့၍၊ အာဂ တော၊လာပါ၏၊မံ၊ငါ၏၊ ဒဠ္ဍုံ၊မြင်အံ့သောငှါ၊ နလာတိ၊မရ၊ သောနာမ၊ ထိုအဆွေမည်သည်ကား၊ မယိ၊ငါသည်၊ အာဂတော၊လာသည်ရှိသော်၊ ဒဿနဋ္ဌိ၊မြင်ခြင်းကိုမျှလည်း၊အဒါတုကာမော၊ပေး၊ခြင်းငှါအလိုမရှိသည် ဖြစ်၍၊ပဏ္ဍာမိ၊ဗဲသွားလေ၏၊ရေ၊ဒိုအရှင်း၊စိတ်သည်၊အဟောန် နလဇ္ဇသိ၊ကြောင့်မရှက်လေတကား၊ ယံမံ၊အကြင်ငါ့ကို၊စတုက္ခတ္တုံ၊လေး ကြိမ်မြောက်အောင်၊ ဒုဒ၊ဤကျောင်းသို့၊ အာနေသိ၊ပို့ဆောင်၏၊ ဒုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သော အဟံ၊ထိုငါသည်၊ တေ၊သင်စိတ်၏၊ ဝေသ၊ အလို၌၊ နဝတ္ထိ သာမိ၊လိုက်၍မကျင့်လတ္တံ့၊ အညဒဋ္ဌု၊စင်စစ်သော်ကား၊တံ်ယေ ဝ၊သင်စိတ်ကိုသာလျှင်၊မမ၊ငါ၏၊ဝေသေန၊အလိုအား၊ဖြင့်။ ဝတ္တာပေယ်သာ မိ၊ လိုက်၍ကျင့်စေခဲ့၊ ဒုတိ၊ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ စိန္တေတွား၊ကြံပြီး၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာသို့၊ပရိသေတွား၊ဝင်လေ၍၊ ဝိပ္ပသ်ာနံ၊ဝိပဿနာကို၊အာရဘိတွား၊အား၊ထုတ်၍၊ပဠေဂဗောဓိ ်၊ပဠေက ဗောဓိဥာဏ်ကို၊သန္ဓိကတ္တား၊ချက်ချောက်ပြု၍၊အာဂါသေန၊ကောင်းကင်

ဖြင့်၊နန္ဒမူလကပန္တာရီ၊နန္ဒမူလကတောင်ဝှမ်းသို့၊အဂမဿိ၊ကြွသွားလေ၏။ ဗုဒ္ဓဘုရားပါ၊ ပုရောဟိတ်သားရဟန်းသည်လည်း၊ အရည်ကြီးတောသို့၊ ပရိသိတ္ထာ၊ဝင်၍၊ တဏှာ၊ထိုအဘူသာသျှင်၊ အဂမဿိ၊သွား၏။ တေ ဥဘောပါ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း၊ မနောသိလာတလေ၊ ဆေးဒန်းဖြင်းသိသာ၊အဖြင်ဌ၊နိသိဒိတ္ထာ၊နေ၍၊ပါဠိယေဏ်ကို၊ အသိုးအသို့။ သစေလဘောထနိပကံ(ပ)မာတာဂ်ရည်ဝနာဂေါတိ၊ သစေလဘောထနိပကံ(ပ)မာတာဂ်ရည်ဝနာဂေါဟူကုန်သော။ ဤမာဥဒါနဂါထာယောဟု၊ ဤ ဥဒါန်းနှစ်ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ သု၊ပြောဆိုကြကုန်၏။ ၊နောအမှေပိ၊ဂါ တို့သည်။ နိပကံ၊ ပြကတော့ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ကသိဏ်းပရိကံ ဈာန်တရားဌမ်လိမ္မာသော။ သာရိပုတ္တာ၏ ဥပစာအပ္ပနာသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံ ပွားနေလေ့ရှိသော။ သဒ္ဓိ၏စရံ၊အတူတကွတရားကို ကျင့်ဘက်ဖြစ်သော၊ ဓိရံ၊သမာဓိရှိသော၊သဟာယံ၊အဆွေခင်ပွန်းကို၊စေလဘောထ၊အကယ်၍ ရကုန်သည်ဖြစ်အုံ၊ တေန၊ထိုသို့သောအပေါင်းအဖော်ကို၊ရသဖြင့်၊ သတိ မာ၊သတိနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အတ္ထမနော၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ သဗ္ဗပရိဿယာနိ၊အလုံးစုံသောဘေးရန်တို့ကို၊ အဘိဘုယ္ယ၊ နှိပ်စက်၍၊စ ရေယျ၊ကျင့်နိုင်ရာ၏။ ၊နောအမှေပိ၊ဂါတို့သည်၊နိပကံ၊ပြကတော့ပညာ ရှိသည်ဖြစ်၍ လိမ္မာသော၊သာရိပုတ္တာ၏၊ ဥပစာအပ္ပနာသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံ ပွားနေလေ့ရှိသော၊ သဒ္ဓိ၏စာရံ၊ အတူတကွ တရားကို ကျင့်ဘက်ဖြစ် သော၊ဓိရံ၊သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဟာယံ၊အပေါင်းအဖော်ကို၊ စေလ ဘော၊အကယ်၍ရကုန်သည်ဖြစ်အုံ။ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ဝိဇိတံ၊မိမိ၏အာ ဏာနှင့်ရာဖြစ်သော၊ရွှေ့၊တိုင်းနိုင်ငံကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ဧကော၊တယောက် အထည်းတည်း၊စရေဗ္ဗော၊သွားလေတိသကဲ့သို့။ မာတင်ဂ်ါ၊မာတင်အမည် ရှိသော၊နာဂေါ၊ဆင်ပြောင်သည်၊ အရညေ၊တောအရပ်၌၊စရေဗ္ဗော၊သွား လေဘိသကဲ့သို့။ တထာ၊ထိုအတူ၊ဓိရံ၊သူမိုက်ကို၊ ပဟာယ၊စွန့်၍၊ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ စရေ၊ရေယျ။ ကျင့်ရာ၏။ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါ ထာတို့၌၊နိပကန္တိ၊နိပကံဟူသည်ကား၊ ပကတိနိပကံ၊ပြကတော့ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ပဏ္ဍိတံ၊ပညာရှိသော၊ကသိဏာပရိကမ္မာဒိကုသလံ၊ကသိဏ်း ပရိကံအစရှိသည်တို့၌ လိမ္မာသော။ သာရိပုတ္တာရိန္တိ၊ သာရိပုတ္တာရိ၏ဟူ သည်ကား၊အပ္ပနာပိဟာရေနဝါ၊အပ္ပနာသမါဓိဖြင့်နေခြင်းနှင့်လည်းကောင်း ဥပစာရေနဝါ၊ ဥပစာရသမာဓိနှင့် လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံ သော။ ဓိရန္တိ၊ဓိရံဟူသည်ကား၊ ဓိတိသမ္ပန္နံ၊ သမာဓိတရားနှင့် ပြည့်စုံ

သော၊တတ္ထ၊ထိစကားဌ၊ နိပကတ္ထေနု၊နိပကသဒ္ဒါ၏အနက်ဖြင့်၊ဓိတိသမ္ပ
ဒါ၊သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝတ္ထာ၊မိန့်အပ်၏၊ ဣရပေနု၊ဤဂါထာဌကား၊
ဓိတိသမ္ပန္နမေ၀၊ခိုင်ခန့်သေါလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုသာလျှင်၊ဝတ္ထာ၊မိန့်အပ်
၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဓိတိတိဏေ၀ံ၀စနံ၊ဓိတိ
ဟူသောစကားသည်၊အသိတိလပရက္ကမတာ၊မလျော့သောလုံ့လရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ကာမံတဏှာရုစာတိ၊ကာမံတဏှာရုစဟူ၍ဧ၀ံ၊
ဤသို့ပ၀တ္တိရိယသ၊ဖြစ်သောလုံ့လ၏၊ အဓိ၀စနံနာမံ၊အမည်တည်း၊
အ၀ိစ၊တနည်းသော်ကား၊ ဓိတ္ကိတပါ၊ပေါ်ပယ်အပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိ
၏၊ဣတိ၀ိ၊ထိုကြောင့်လည်း၊ဓိရော၊ဓိရမည်၏၊ရာဇာ၀ရဠံ၀ိဓိတံ၊ပဟာယာ
တိ၊ရာဇာ၀ရဠံ၀ိဓိတံ၊ပဟာယဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊
ပကတိရာဇာ၊ပြကတေ့သောမင်းသည်၊ ဝိဓိတံ၊မိမိ၏နိုင်ငံဖြစ်သော၊ရဠံ၊
ပြည်တိုင်းကား၊ကို၊အနုဏ္ဍာ၀ဟန္တိ၊အကျိုးမရှိသည်ကိုဆောင်ရွက်၏ဟု၊
ဥတ္တာ၊သိ၍၊ ရဠံ၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊စွန့်၍၊ ဧကော၊ တယောက်
အထည်းတည်း၊ စရတိယထာ၊သွားလေသကဲ့သို့၊ ဧ၀ံတထာ၊ထိုအတူ၊
ဗာလသဟာယံ၊ သူမိုက်တည်းဟူသောအပေါင်းအဖေါ်ကို၊ပဟာယ၊စွန့်
၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ စ၊ရေယျ၊ သွားရာ၏၊ အ၀ဝါ
တနည်းကား၊ရာဇာ၀ရဠန္တိ၊ရာဇာ၀ရဠံဟူသည်ကား၊သုတသောမရာဇာ
သုတသောမမင်းသည်၊ ဝိဓိတံ၊မိမိ၏နိုင်ငံဖြစ်သော၊ ရဠံ၊ပြည်တိုင်းကား
ကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ဧကော၊တယောက်အထည်းတည်း၊စရိယထာ၊သွား
သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟာ၀နကော၊မဟာ၀နကမင်းသည်၊ ရဠံ၊ပြည်
ကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ဧကော၊တယောက်အထည်းတည်း၊စရိယထာ၊သွား
သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ဧ၀ံတထာ၊ထိုအတူ၊ ဧကောစရေတိ၊ဧကောစရေ
ဟူသော၊ တာသပဒသ၊ထိုဝုဒ်၏၊ အယမ္ပိအတ္ထော၊ဤအနုက်ကိုလည်း၊
ဝေဒိတ၀ေ့ဟု၊သိအပ်၏၊ သေသံ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှတ်ကြောင်းသောစကားကို၊
ယထာဝုတ္တနုသာရေန၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းကိုအစဉ်ဖြိုးသဖြင့်၊ ဓာနိ၀ဏ်
သိခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊တတ်ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ နဝိတ္ထာရိတာ၊မချဲ့
အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤကားအပြီးတည်း၊ ။သဟာယ၀ါထာ၀ဏ္ဏနာ၊သဟာ
ယ၀ါထာ၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

အဋ္ဌပိသာမာတိ၊အဋ္ဌပိသာမမဟူသော၊ ဣမိသာ၀ါထာယ၊ဤ
၀ါထာဌ်၊ယာ၀၊အကြင်ရှေ့လောက်၊အာကာသတလေ၊ဟင်းလင်းအပြင်
ဖြစ်သော၊ပညတ္တာသနေ၊ခင်းအပ်သောနေရာဌ်၊ပဠေကဇဋ္ဌါနံ၊ပဠေကဇဋ္ဌါ

တို့၏၊နိသဇ္ဇာ၊နေရာသည်၊ အထိုး၏၊တာ၀၊ထိုရွှေ့လောက်၊ စတုဒ္ဒိသ ဂါထာယ၊ စတုဒ္ဒိသဂါထာ၌၊ ဥပုတ္တိသဒိသာ၀ေ၀၊ ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာနှင့် တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ဥပုတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အယံ ပန၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ဝိသေသော၊အထူးတည်း၊ရာဇာ၊ဗာရာဏသိ မင်းသည်၊ခုတ္တိယာ၊ညဉ့်အခါ၌၊ တိကွတ္တုံ၊သုံးကြိမ်၊ ဥဇ္ဇိဇ္ဇယထာ၊ ထိတ် လန့်ခြင်း ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ အယံရာဇာ၊ ဤဗာရာဏသိ နောက်မင်းသည်၊ နဥဇ္ဇိဇ္ဇတိ၊ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိ၊ အသေ၊ ထိုဗာရာဏသိ မင်းအား၊ယညော၊ယဇ်ပူဇော်အံ့သောအခြင်းအရာသည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုထင်ခြင်း အစိအရင်သည်၊ နေ၀အဟောသိ၊မဖြစ်။ သော၊ထိုဗာရာ ဏသိမင်းသည်၊ အာကာသတလေ၊ဟင်းလင်းအပြင်၌၊ပညာတ္တောသု၊ခင်း အပ်ကုန်သော၊ အာသနေသု၊နေရာတို့၌၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓေ၊ရှင်ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါတို့ ကို၊နိသိဒါပေတွာ၊နေစေ၍၊တုမှော၊အရှင်သခင်တို့သည်၊ကေနာမ၊အာဘယ် အမည်ရှိကုန်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊မဟာရာဇ၊မင်းကြီး၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အနုဝဇ္ဇောဓိနာမ၊ အနုဝဇ္ဇောဓိမည်ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ဘေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊အရှင်သခင်တို့၊ အနုဝဇ္ဇောဓိနော တိ၊ အနုဝဇ္ဇောဓိနော ဟူသော၊ ဣမသ္မာ၊ဤပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက် သည်၊ကော၊အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေ၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ ဗြတ်သောမင်းကြီး၊ သုန္ဒရံ၀၊ကောင်းသော အစာကိုလည်း ကောင်း၊အသုန္ဒရံ၀၊မကောင်းသောအစာကိုလည်းကောင်း၊ လဒ္ဓါ၊ရအပ် သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိကာရော၊ ရှုံ့ရှားခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ ဘုဇ္ဇာမ၊စားကြကုန်၏၊ ဣတိ၊တာသဗ္ဗာ၊ထိုကြောင့်၊ အနုဝဇ္ဇောဓိနော၊အနု ဝဇ္ဇောဓိမည်ကုန်၏။တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္ဝာ၊ကြား၍၊ရည်ရွယ်၊ဗာရာဏ သိမင်းအား၊ဧတေ၊ဤသို့သော အကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ကိံ အဟော သိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဣမေ၊ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဒေဒိ သာ၀၊ ဤသို့ဆိုကြိုင်း သဘောရှိကုန်သလော၊ နော၀၊ ဤသို့ဆိုကြိုင်း သဘောမရှိကုန်သလော၊ ဥပပရိက္ခေယျုံ၊ရုံးစမ်းရှုကား၊ ယံနူနံ၊ကောင်း လေစွ၊ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊တံဒိ၀သံ၊ထိုနေ့၌၊ကဏာဇကေန၊ဆန် ခွဲဆန်ညှာဖြင့်ချက်အပ်သော၊ဗိလင်္ဂဒုတိယေန၊ ပဒုန်းရည်ဟင်းလျှင်နှစ်ခု မြောက်သောအစာဖြင့်၊ ပရိဝိသိ၊ကျွေးမွေး၏၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါ၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါ အရှင်တို့သည်၊ အမတံ၊ အမြိုက်အရသာကို၊ ဘုဇ္ဇိတ္ဝာ၊စား၊ ရည်ရွယ်ရာ ရပ်ယ၊ စွဲလမ်းခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘုဇ္ဇိ သု၊စားကုန်

ဏ်။ ရာဇာ၊ဗာရာဏသီမင်းသည်၊မနာပေါ၊နှစ်သက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်ဏ်။ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သဒ္ဒါ၊ပဋိညာတ ဣသာ၊ဝန်ခံအပ်သည်ဏ်အဖြစ်ကြောင့်၊နိဗ္ဗိ ကာရာ၊ရှိရှားခြင်းကင်းကုန်ပြီ၊သွေ့၊နက်ဖန်၊ဇာနိ၊သာဓိတိ၊သိရလတ္တံ့ ဟု သွားတနာယပိ၊နက်ဖန်အလို့ငှါလည်း၊ နိမန္တေသိ၊တိတ်ပြန်ဏ်။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဒုတိယဒိဝေ သပိ၊ရှိစသ်းသောက်သောနေ့၌လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊ အာကာသိ၊ပြုဏ်။ တေပိ၊ထိုရှင်ပစ္စေကဗုद्ध၊တို့သည်လည်း၊ တထေဝ၊ထိုနှင့်အတူလျှင်၊ပရိဘုဥ္ဇိ သု၊စားကြကုန်ဏ်။ အထ၊ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ သုန္ဒရတရံ၊အထူးသဖြင့် ကောင်း သောဘောဇဉ်ကို၊ဒတ္တွာ၊လှူဒါန်း၍။ ဝိမံသိ သာဓိတိ၊ဆုံးစမ်းအံ့ဟု၊ ပုနဝိ၊ တာဘန်လည်း။ နိမန္တေတွာ၊ပင့်သိတ်၍။ ဒွေဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ မဟာသက္ကာရံ။ မြတ်သောပူဇော်သကာကို။ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ပဏီတေန၊မွန် မြတ်သော။ အတိဝိစိတ္တေန။အထူးသဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊ ခါဒနီယေန။ ခဲတွယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ဘောဇနီယေန။ စားတွယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိဝိသိ၊လျှောက်ပြီး၏။ တေပိ၊ထိုရှင်ပစ္စေကဗုद्ध တို့သည်လည်း။ တထေ ဝ၊ ထိုနှင့်အတူပင်လျှင်၊ နိဗ္ဗိကာရာ၊ ရှိရှာခြင်း ကင်းကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘုဉ္ဇိတ္တွာ၊စားကုန်၍။ ရညော၊ဗာရာဏသီမင်းအား။ မဂ်လံ၊မင်္ဂလာစကား ကို၊ဝတ္တွာ၊ပြောဟော၍။ ပက္ကမိ သု။ ဗဟွားလေကုန်ဏ်။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏ သီမင်းသည်၊ တေသု။ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုद्ध တို့သည်။ အစိရ ပက္ကန္တေသု၊ သွား၍ မကြာမြင့် ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဇေတေ၊ ထိုအင်ရှင်တို့သည်။ အနဝဇ္ဇ ဘောဇိနော၊ အနဝဇ္ဇ ဘောဇိမည်ကုန်ဏ်။ အဟောဝတ၊ ကြောင်ခဲ့ ဘွယ်ရှိလေစွတကား။ အဟာမိ၊ငါသည်လည်း။ အနဝဇ္ဇဘောဇိ၊ အနဝဇ္ဇ ဘောဇိသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ချင်ဏ်၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊မဟာ ရဏ်ဏ်။ မြတ်သောမင်းဏ် အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ။ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇ်ဏ်၊ ရဟန်းဏ်အ ဖြစ်ကို။ သမာဒါယ။ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ ကို၊အာရတ္တိတွာ၊အား၊ထုတ်၍။ ပစ္စေကဗုद्ध၊ပစ္စေကဗုद्ध သည်။ ဟုတ္တွာ။ ဖြစ်၍၊မဇ္ဈိသကရုက္ခမူလေ၊မဇ္ဈိသကသစ်ပင်ရင်းခို၊ပစ္စေကဗုद्ध နှံ့၊ပစ္စေက ဗုद्ध တို့ဏ်၊မင်္ဂေ့၊အာလယ်၌။ အတ္ထာနော၊ဒိမိဏ်၊အာဂမနကာရဏံ၊ လာခြင်း ဏ်အားကြောင်းကို၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်ရှားစေလိုသည်ဖြစ်၍။ အဒ္ဓါပသံ သာမသဟာယ သမ္ပဒံ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊အဒ္ဓါပသံသာမသဟာ ယသမ္ပဒုံ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ဣမံ ဂါထံ၊ဤဂါထာကို။ အဘာ သိ၊ဟောဏ်။ ။မယံ၊ငါတို့သည်၊သဟာယသမ္ပဒံ၊တိလက္ခဏ်အစရှိသော

ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောသူကို၊ အဋ္ဌ၊မဗ္ဗတ်၊ပလံသမ၊ပြိုးမွမ်းထိုက်ကုန်၏။ သေဋ္ဌာ၊အထူးသဖြင့်မြတ်သော၊ သဟာယံ၊အဆွေခင်ပွန်းကို၊ သမာသေရိတဇ္ဇာ၊ကောင်းစွာမှီဝဲအပ်ကုန်၏။ ဇေတေ၊ထိုသိလက္ခန်ဓာတည်သောအပေါင်းအဖော်တို့ကို။ အလဋ္ဌာ၊မရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏။ အနဝဇ္ဇဘောဇံ၊တရားနှင့်လျော်သော အစာကိုစားသည်ဖြစ်၍၊ ဇကော၊တယောက်အထည်းတည်း၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြဲ့ချိုနှင့်အတူ၊ စရေ၊ကျင့်ရာ၏။ သာဂါထာ၊ထိုဂါထာသည်၊ ပဒတ္ထတော၊ပုဒ်အနက်အားဖြင့်။ ဥတ္တာနာ ဝေ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ကေဝလံ ပန၊စင်စစ်သော်ကား၊ သဟာယသမ္ပဒန္တိ ဇွေ၊ သဟာယသမ္ပဒံ ဟူသော ဤပုဒ်၌၊ အသေခေဟိ၊အသေခဖြစ်ကုန်သော၊ သိလာဒိခန္ဓေဟိ၊ သိထက္ခန်အစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာ၊ပြည့်စုံကုန်သော၊ သဟာယာ ဝေ၊အပေါင်းအဖော်တို့ကိုသာလျှင်။ သဟာယသမ္ပဒါတိ၊ သဟာယသမ္ပဒါဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။ အယံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဇ္ဇေ၊ဤဂါထာ၌၊ ယောဇနာ၊အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သဟာယသမ္ပဒါတိ၊ သဟာယသမ္ပဒါဟူ၍၊ ယာအယံသမ္ပဒံ၊ အကြင်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ တံသဟာယသမ္ပဒံ၊ ထိုအသေခတည်းဟူသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောသူကို၊ အဋ္ဌ၊မဗ္ဗတ်၊ပလံသာမ၊ ငါတို့ပြိုးမွမ်းကုန်၏။ ကေ၊သေနေ ဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ ထောမေမ၊ ပြိုးမွမ်းပါကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကထံ ဟောတိ၊ အဘာယသို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ သေဋ္ဌာ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်ကုန်သော၊ သဟာယာ၊သိလက္ခန်နှင့်ပြည့်စုံသော အပေါင်းအဖော်တို့ကို၊ သမာသေရိတဇ္ဇာ၊ ကောင်းစွာမှီဝဲအပ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ ထောမေမ၊ ပြိုးမွမ်းပါကုန်၏။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ ထောမေမ၊ ပြိုးမွမ်းကုန်သနည်း ဟူမူကား၊ ဟိ၊ ချုပ်ပြီးအံ့၊ အဘ္ဘဏော၊ ဓိဓိ၏။ သိလာဒိသေဋ္ဌေ၊ သိလအစရှိသောတရားမြတ်၌၊ သေဝမာနသ၊ ဖြစ်သောဝုဋ္ဌိလ်အား၊ သိလာဒယော၊သိလအစရှိကုန်သော၊ အနုပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော တရားတို့သည်၊ ဝုဍ္ဎိ ဝိရုဠှိ ဝိပုလံ၊ ကြီးကျယ်ပွါးများပြန့်ပြောခြင်းသို့၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သေမ၊အညိအညွတ်၊သေဝမာနသ၊ဖြစ်သော၊ အညမညသ၊ အချင်းချင်းအား၊ သမဓာရေဏောနစ၊ အညိအမျှဆောင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုက္ကုစ္စသ၊ကုက္ကုစ္စကို၊ ဝိနော

ဒနေနစ၊ဗျောက်ရသဖြင့်လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓါ၊ရေအပ်ကုန်သော တရားတို့သည်၊နုပရိဟာယန္တိ၊မယုတ်မလျော့ကုန်၊သေဒ္ဓေစ၊ဖြတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သမေစ၊ ဦးမ်သက်တည်ကြည်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇေတေသဟာယကေ။ ထိုအာဆွေခင်မွန်းတို့ကို။အလဒ္ဓါ၊ မရှေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပရိဟာယန္တိ၊ယုတ်လျော့ကုန်၏၊ ကုလပုတ္တော၊အမျိုးသားသည်။ ကုဟနာဒိဝိဇ္ဇာဓိဝံ၊ ကုဟနအစရှိသောဝိဇ္ဇာဓိဝကို။ ဝဇ္ဇေတ္တာ၊ကြဉ်၍၊ ဝမ္မေန်။ တရားနှင့်လျော်သဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သော၊ ဘောဇနံ။ အစာကို၊ ဘုဥ္ဇန္တော၊စားလျက်၊တဏ္ဍစ၊ထိုစားဘွယ်၌လည်း။ ပဋိဃာနုနယံ၊ဒေါသ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊အနုပါ၊ဒေန္တော၊မဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍၊အနဝဇ္ဇဘောဇီ၊အပြစ်မရှိသောအစာရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အတ္ထကာမော၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း။ ခဏ္ဍိသာခကဝေါ။ ကြီ့ချိန့်အတူ၊စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊အာဘွေ၊ပါသည်လည်း။ ဝေံတထား၊ထိုအတူ၊ စရန်တော်ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ဒုမံသဗ္ဗတ္ထိ။ ဤသို့သောချမ်းသာကို၊ အဓိဂတော၊ ရ၏။ ဒုတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။အနဝဇ္ဇ ဘောဇိဂါ ထာဝဏ္ဏနာ၊ အနဝဇ္ဇဘောဇိဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဒိသ္မာသုဝဏ္ဏသာတိဇ္ဇော၊ ဒိသ္မာသုဝဏ္ဏသ ဟူသော ဤဂါထာ၌ ဥပ္ပတ္တိ။ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ အညတရော၊ တယောက်သော၊ဗာရာဏသိရာဇာ၊ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ဂိဇ္ဈသမယေ၊ ဇွန်းကာလ၌၊ဒိဝါသေယျံ၊နေ့အခါအိပ်ခြင်းသို့၊ ဥပဂတော၊ကပ်ရောက်၏၊ အသ၊ထိုမင်း၏၊သန္တိကေ၊အနီး၌လည်း။ဝဏ္ဏဒါသိ၊အမျိုးကျွန်မသည် ဂေါသိတစန္ဒနံ၊ဂေါသိတမည်သောစန္ဒကူးကို၊ပါသတိ၊ကြိတ်၏၊တဏ္ဍာ၊ ထိုအမျိုးကျွန်မ၏၊ ဂေဗဟာဟာယံ၊လက်ရုံးတဘက်၌၊ ဂေါ်၊တဆုသော၊ သုဝဏ္ဏဝလယံ၊ရွှေလက်ကောက်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဂေဗဟာယံ၊လက်ရုံးတဘက်၌။ ဒွေ၊နှစ်ဆုသောလက်ကောက်တို့သည်၊အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တာနိ၊ထိုလက်ကောက်နှစ်ဆုတို့သည်၊အညမညံ၊အချင်းချင်း၊သံဃဋ္ဋန္တိ၊ ထိကြကုန်၏။ ဒုတရံ၊ဤမှတပါး၊သောလက်ကောက်သည်၊ နသံဃဋ္ဋတိ၊ မထိပါ၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊တံ၊ထိုအမှုအရေးကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ ဂေမေဝ၊ဤ အတူသ္မာ၊လျှင်၊ဂဏဝါ၊သေနု၊အပေါင်းအဖော်နှင့်နေခြင်းကြောင့်၊လဒ္ဓနာ ထိပါ၊ခြင်းရှိသည်။ ဂေဝါ၊သေ၊ တယောက်အထည်းတည်း နေခြင်း၌၊

အစာဆန္ဒနှာ၊ထိပါးခြင်းမရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ပုနပ္ပုနံ၊အဝါန် တလဲလဲ၊ဒါသိ၊ကျွန်မကို၊ သြဝေလောကယမာနော၊ ကြည့်လျက်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။တေနစသမယေန၊ထိုအခါ၌လည်း၊သဗ္ဗာလက်ပါခုဘုရားသခင်တာ၊အလုံး ရုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့်ဆင်ယင်ခြင်းရှိသော၊ဒေဝိ၊မိဖုရားသည်၊ဗိဇယန္တိ၊ ယမ်ခမ်လျက်၊ဌိတာ၊တည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သာ၊ထိုမိဖုရားသည်၊ ဝဏ္ဏာဒါသိယာ၊အမျိုးကျွန်မ၌၊ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ ပဒုဗန္ဓစိတ္တောမညေ၊ တပ်သောစိတ်ရှိသည်ထင်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊ တံဒါသိ၊ထိုကျွန်မကို၊ဥဒ္ဒါပေတွာ၊ထားစေ၍၊သယမေဝ၊မိမိအလိုလိုပင်လျှင်၊ ဒါသိတုံ၊ ကြိတ်ခဲ့သောဌ၊အာရုဠ္ဆါ၊အားထုတ်၏။တ သာ၊ထိုမိဖုရားဧ၊ဥတယဗာ ဟာယ၊လက်ရုံးနှစ်ဘက်၌။အနေကေ၊များစွာကုန်သော၊သုဝဏ္ဏဝလယာ၊ ရွှေလက်ကောက်တို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။တေ၊ ထိုရွှေလက်ကောက်တို့ သည်။သံဃဋ္ဋာ၊ထိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟာသဒ္ဒံ၊ဖြင်းစွာသောအသံကို၊ ဇနယိ'သု၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ သုဠ္ဠုတရံ၊ အတိုင်းထက် အလွန်၊နိဗ္ဗိန္ဒော၊ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ဒက္ခိဏေန၊လက်ျာဖြစ်သော၊ ပဿေန၊ နံပါးဖြင့်၊နိပ္ပဇ္ဇော၊ယောဝ၊ လျောင်းလျက်သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ အာရုတိတွာ၊အားထုတ်၍၊နိပ္ပဇ္ဇော၊ယောဝ၊လျောင်းလျက်ပင်လျှင်၊ ပစ္စေက ဗောဓိ'၊ ပစ္စေကဗောဓိဥာဏ်ကို၊ သစ္ဆာကာသိ၊ ရှက်မှောက် ပြုလေ၏။ အနုဗ္ဗာရေန၊ အတုမရှိသော၊သုခေန၊ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ သုခိတံ၊ချမ်းသာ စွာ၊နိပ္ပန္နံ၊ အိပ်သော၊ တံ၊ထိုမင်းကို၊ စန္ဒနဟတ္ထာ၊စန္ဒကူးကို ယက်ကိုင် လျက်၊ဒေဝိ၊မိဖုရားသည်၊ ဥပသက်မိတွာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ မဟာရာဇ၊မင်း မြတ်၊အဟံ၊အက္ခေန်ပ်သည်၊အာလိမ္ပာမိ၊လိမ်းပါအုံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုရ၏။ရာဇာ၊မင်းသည်၊ဒေဝိ၊မိဖုရား၊တို့၊သင်သည်၊ အပေဟိ၊ပဲသွားလေ မာအာလိမ္ပ၊မလိမ်းလင့်။ဣတိ၊ဤသို့။အာဟ၊ဆိုရ၏။ သာ၊ထိုမိဖုရားသည်၊ မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး၊ကိသ၊အာဘယ်ကြောင့်။ အဟံ၊အက္ခေန်ပ် သည်၊နအာလိမ္ပာမိ၊မလိမ်းရသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။အာဟ၊ဆိုရ၏။ အဟံ၊ ဝါသည်၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ နှ၊မဟုတ်။ဣတိ၊ဝေါ၊ဤသို့။ ဇေတသံ၊ ထိုမင်း မိဖုရားတို့ရ၏၊ကထာသလ္လာပ်၊စကားပြောဟောခြင်းကို၊ သုတ္တာ၊ကြားရ၍။ အမစ္စာ၊အမတ်တို့သည်၊ ဥပသက်မိ'သု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထို အမတ်တို့သည်၊ မဟာရာဇ၊ဝါဒေန၊မဟာရာဇဟူသောစကား၊ဖြင့်၊ အာ လပိတောဝ၊ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်ရှိသော်၊ဘဏေ၊ဒေဝိ၊အရှင်းအမတ်တို့၊အဟံ၊ ဝါသည်၊ နရာဇာ၊မင်းမဟုတ်။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆိုရ၏။ သေသံ၊ကြွင်း

သောစကားသည်။ ပဌမဂါထာယ။ပဌမဂါထာ၌။ ရဟန္တာဒီသမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း။ အယံပန။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဂါထာ၏အဖွင့်တည်း။ ။ကမ္မာ၊ပုဗ္ဗေနု၊ ရှေးပန်းထိမ်သည်သားသည်၊သုဝဏ္ဏသ။ရွှေ၏၊ဝလယာနိ၊လက်ကောက်တို့ကို၊ ပဘဿရာ၊ အရောင်ပြောင်ပြောင် တောက်ကုန်လျက်။ သုနိဋ္ဌိတာနိ၊ ကောင်းစွာပြီးသည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊မြင်ရသည်ရှိသော်။ ဒုဝေ၊ နှစ်ခုသော လက်ကောက်တို့သည်၊ သံစာဋနာနိ၊ အချင်းချင်းထိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဒံ၊အသံကို၊ဧနယန္တိ၊ဖြစ်စေကုန်၏။ ဘုဇတ္တိံ၊တခုသောလက်ကောက်၌၊သဒ္ဒံ၊ အသံကို၊ နဇနယတိ၊မဖြစ်စေ၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဧကော၊ ဟယောက်အထည်းတည်း။ ခဏ္ဍိသာဏကပ္ပေါ၊ကြိုက်ချိန်နှင့်အတူ၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ။တဿ။ထိုဂါထာ၌၊ဒိသွာတိ။ဒိသွာဟူသည်ကား။သြဝေလာ ကေတွာ၊ကြည့်သည်ရှိသော်၊သုဝဏ္ဏသာတိ။သုဝဏ္ဏသာဟူသည်ကား။ ကဠနုဿ၊ရွှေ၏။ ဝလယာနိတိ။ဝလယာနိဟူသော၊ ပါဠိသေသော၊ ပါဠိ သေသကို၊ ပရိသိတဗ္ဗော၊သွင်းအပ်၏၊ဟိသစ္ဆံ၊ဖုန်၏။ အယံအတ္ထော၊ဤ အနုက်သည်။ သာဝသေသတ္ထော၊သာဝသေသအနုက်ရှိ၏။အာဘာသရာ နိတိ၊ အာဘာသရာနိ ဟူသည်ကား။ ပဘာသနသီလာနိ၊ ပြောင်ပြောင် တောက်သော သဘောရှိကုန်၏။ ဇုတိမန္တာနိ၊ ထွန်းပသော အရောင် ရှိကုန်၏။ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သေသံ၊ဆိုအပ် ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားသည်။ ဥတ္တာနပဒတ္ထမေဝ၊ပေါ်သောပုဒ်၏အ နုက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ယောဇနာ၊ အနုက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ဘုဇတ္တိံ၊တခုသောလက်ကောက်ကို၊ဒိသွာ၊ မြင်ရ၍၊ဂဏာဝါသေ၊ အပေါင်းအဖော်နှင့်နေခြင်းသည်၊ သတိ၊ရှိသော်၊ သံဃဋ္ဋနာ၊ခိုက်တိုက်ခြင်းရှိ၏၊ဧကောဝါသေ။ တယောက်အထည်းတည်း နေရခြင်းသည်။ သတိ၊ရှိသော်၊ အဃဋ္ဋနာ၊ ခိုက်တိုက်ခြင်းမရှိတော့ပြီ။ ဇုတိဧဝ၊ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို။ အာရဘိတွာ၊ အား၊ထုတ်၍၊ အဟံ၊ငါသည်။ အဓိဂတော၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဉာဏ်ကိုရသည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ဆုတိ၊ဤသည်ကား။ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောစကားသည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဆုတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။ သုဝဏ္ဏဝလယဂါထာဝဏ္ဏနာ။ သုဝဏ္ဏဝလယဂါထာ၏အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိ ဟာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဝေဠုတိယေနာတိဌေ။ ဝေဠုတိယေနဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပုတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကား၊ အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ဒဟရော၊ ငယ်သော အရွယ်ကပင်လျှင်၊ ပဇ္ဇဒိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏။ ကိံ အာဏာပေသိ၊ အဘယ်သို့စေခိုင်းသနည်း။ ဒေဝိ ဗိဇုရားကို၊ ဂဟေတ္မာ၊ သိမ်းပိုက်၍၊ ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပရိဟရထ၊ ဆောင်ရွက်ကြကုန်၊ အဟံ၊ ဂါသည်၊ ပဇ္ဇဒိသာမိ၊ ရဟန်းပြုလေ့အံ့၊ ဧကတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊ မဟာရာဇ။ မင်းမြတ်၊ တံရဇ္ဇံ။ ထိုသို့သောပြည်တိုင်းကားကို၊ အဇ္ဇေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဂေဏ္ဍိတုံ၊ စောင့်ရှောက်အံ့သောငါ့၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာချေ။ သာမန္တာ၊ အနီးနိုင်ငံမင်းတို့သည်၊ အာဂမ္မ၊ လာကြကုန်၍၊ ဝိလုပ္ပိဿန္တိ၊ လုယက်ဖျက်ဆီးကုန်လတ္တံ့။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ဒေဝဝုဋ္ဌကောပိ၊ ထယောက်သောသားသည်လည်း၊ ဥပုဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အာဂမေဟိတိ၊ ငံ့လင့်ပါဦးလောဟု၊ သညာပေသုံ၊ သိစေကုန်၍၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မုဒုစိတ္တော၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ ဂန္တာ၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူလေ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပုနပိ၊ တာဘန်လည်း၊ တေ၊ ထိုအမတ်တို့သို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ ကိံ အာဏာပေသိ၊ အဘယ်သို့စေသနည်း၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ ဂန္ဓိနီ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိပြီ။ ဇာတံ၊ ဖွားသော၊ ပုတ္တံ၊ သား၊ ကို၊ ရေဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌၊ အဘိသိဉ္စိတ္တာ၊ အဘိသိက်သွန်း၍၊ ဇေဋ္ဌံ၊ ပြည်ကို၊ ပရိဟရထ၊ ဆောင်ရွက်ကြကုန်၊ အဟံ၊ ဂါသည်၊ ပဇ္ဇဒိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟု၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊ မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ ပုတ္တံ ဝါ၊ သားယောကျ်ားကိုသော်လည်း၊ ဝိဇာယိဿတိ၊ ဖွားမြင်လတ္တံ့။ ဓိတရံ ဝါ၊ သမီးကိုသော်လည်း၊ ဝိဇာယိဿတိ၊ ဖွားမြင်လတ္တံ့။ ဇေတ်ဤအခြင်းအရာကို၊ ဒုဗ္ဗာနံ၊ သိနိုင်ခဲ၏၊ ဝိဇာယနကာလံ၊ ဖွားမြင်သောကာလတိုင်အောင်။ တာဝ အာဂမေဟိတိ၊ ငံ့လင့်တော်မူပါဦးလောဟု၊ ပုနပိ၊ တာဘန်လည်း၊ သညာပေသုံ၊ သိစေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်၊ ပုတ္တံ၊ သား၊ ယောကျ်ားကို၊ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏၊ တဒါ ဝိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တဿ ဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ အာဏာပေသိ၊ စေလိုက်၏။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ ပုနပိ၊ တာဘန်လည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ပဋိဗလေယ၊ အား

နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ဟောဟိတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊တာ၀၊ထိုရှေ့လောက်။ အာဂမေ
ဟိ၊ငံ့လင့်တော်မူလော၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဗဟူဟိကာရဏောဟိ၊ များစွာသော
အကြောင်းတို့ဖြင့်။သညာပေသုံ၊သိစေကုန်၏။ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ကုမာ
ရော၊မင်းသားသည်၊ပဒုမ္မလော၊အစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဇာတော၊ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊အမစ္စေ၊အမတ်တို့ကို၊ သန္ဓိပါတာပေတွာ၊စည်းဝေးစေ၍၊
အယံ၊ဤမင်းသားသည်၊ပဒုမ္မလော၊စွမ်းနှင်ပြီ၊တံ၊ထိုမင်းသားကို၊ ရဇ္ဇေ၊
မင်း၏အဖြစ်၌၊အဘိသိဉ္စိတွာ၊အဘိသိက်သွန်း၍၊ ပဒုမ္မဇာတကေ၊ကျင့်ရှေ
ကြကုန်လေဟု၊အမစ္စာနံ၊အမတ်တို့အား၊ဩကာသံ၊အခွင့်ကို၊ဒတ္တွာ၊ပေး
ခဲ့၍၊အနန္တရောပကာ၊အိမ်ရှေ့မှ၊ကါသိယ၀တ္ထာဒေယာ၊ဖနိရည်စွန်းသော၊အ
ဝတ်အစစ်ရှိကုန်သော၊သဗ္ဗပရိက္ခာရေ၊အလုံးစုံသော၊ရဟန်းပရိက္ခရာတို့ကို
အာဟာရုပေတွာ၊ဆောင်စေ၍၊အနန္တရုဝုရေ ၀ေ၊ နန်းတော်တွင်းဦးပင်ရှေ့၊
ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍။ မဟာဇနကောဝိယ၊မဟာဇနကမင်းကဲ့သို့၊ နိက္ခမိ၊
ထွက်သွား၏။သဗ္ဗပရိဇနော၊အလုံးစုံပြည်သူအပေါင်းသည်၊ နာနုပ္ပကာရံ၊
အထူးထူးအပြားပြားသော ဝိကြေးခြင်းကို၊ ပရိဒေ၀ယမာနော၊ ဝိကြေး
လျက်၊ ရာဇာနံ၊ဗာရာဏသိမင်းသို့၊ အနုဗန္ဓိ၊အစဉ်တစိုက်လိုက်ကြ၏၊
ရာဇာ၊မင်းသည်၊ယာ၀၊အကြင်ရှေ့လောက်၊အတွင်နော်၊ပိရိ၏။ ရဇ္ဇသိမာ၊
နိုင်ငံ၏အဝိုင်းအခြားသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တာ၀၊ ထိုရှေ့လောက်၊ ဂတ္ဝါ၊
သွားလေပြီး၍၊ ကတ္ဝါ၊ခဒ္ဓဏော်ရှိန်၊ တောင်ဝှေးဖြင့်၊ လေခံ၊ ရေးသည်ကို၊
ကတွာ၊ပြု၍၊အယံ၊လေခါ၊ဤ အရေးကို၊နာတိက္ကမိတာ၊ဖြစ်၊မနင်းမကျော်အပ်
ဟုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ဆို၏။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ လေခါ
ယာ၊အရေးခဲ့၊ သိသံကတွာ၊ဦးခေါင်းဆိုက်၍၊ ဘူမိယံ၊မြေ၌၊ နိပ္ပန္နော၊အိပ်
လျက်၊ပရိဒေ၀မာနော၊ ဝိကြေးလျက်၊တာတာ၊ချစ်သား၊ တုယ်ံ၊သင်ချစ်
သား၏၊ရှည်ရှာ၊ဘ၀ခင်မင်းကြီး၏၊ အာလံ၊အာလာ၊တော်ကို၊ကိုံ ကရိသာ
တိဘိ၊အာဘယ်သို့ပြုနိုင်အံ့နည်းဟု၊ကုမာရံ၊မင်းသားကို၊လေခံ၊အရေးကို၊
အတိက္ကမာပေသိ၊ လွန်စေ၏၊ကုမာရော၊မင်းသားသည်၊ တာတာတိ၊ဒဠှိ
ဘ၀ခင်ဟူ၍၊ဝါဝိတွာ၊ပြေးလေ၍။သံပါပုဏာတိ၊ဖ,ိုလေ၏၊ရာဇာ၊မင်းသည်
ကုမာရံ၊မင်းသားကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ဝေါ်၊ဤမင်းသားကို၊ မဟာဇနံ၊လူများ
အပေါင်းကို၊ ပရိဟာရေန္တော၊ ဆောင်ရွက်စေလျက်၊ ရဇ္ဇံ၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊
ကာရေသိ၊ပြုစေ၏၊ ဣဒါနိ၊ယသုအာ၊ခါ၌၊ ကော်၊တယောက်သော၊ ဒါရကော်
သူငယ်ကို၊ပရိဟာရိတုံ၊ဆောင်ရွက်အံ့သောငှါ၊ ကိုံ နသက္ခိဿံ၊အာဝယ
ကြောင့်မတတ်နိုင်ဘဲရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊

ဂပေါတ္တာ၊ယူ၍၊အရည်ုံ၊တောသို့၊ပရိဗ္ဗောဝင်လေ၏။ တဘက်၊ထိုအရပ်၌၊ ပုဇ္ဇပစ္စေကဗုဒ္ဓေဟု၊ ခေါ်ဝေါ်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ ဝသိတံ၊လိတင်းသုံးနေ ဘုံသော၊ပဏ္ဏာသာလံ၊ကျောင်းသစ်မင်းကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ပုတ္တေန၊သားနှင့်၊ သဟ၊အတူတကွ၊ဝါသံ၊နေခြင်းကို၊ကပ္ပေသိ၊ပြု၏။ တတော၊ထိုနောင်၌၊ ကုမာရော၊မင်းသားသည်၊ ဝရသယနာဒိသု၊မြတ်သောနေရာအစရှိသည် တို့၌။ကတပရိစယော၊လေ့ကျက်ကျင်လည်ခဲ့ဘုံးသည်ဖြစ်၍၊ တိဏသန္ထရ ရုက္ခဝါ၊မြက်အာခင်းခွ၊လည်းကောင်း၊ရေနွေ့မပ္ပ၊ကဝါ၊ကြိုးဖြင့်ဖွဲ့အင်သော ညောင်စောင်းခွ၊လည်းကောင်း၊သယမာနော၊အိပ်ရသည်ဖြစ်၍၊ ရောဒတိ၊ ဝိုင်ကြွေး၏၊သိတ ဝါတာဒိဟိ၊ချမ်းအေးသောလေအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ဇရေ၊ဟု ဟွေသည်၊သမာနော၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊တာတ၊ဘခင်။ သိတံ၊ချမ်းအေး ခဲ့၏၊တာတ၊ဘခင်။ ဥဏှံ၊ပူခဲ့၏၊တာတ၊ဘခင်၊ မက္ခိကာ၊ယင်တို့သည်၊ ခါဒန္တိ၊ကိုက်ခဲကုန်၏၊ တာတ၊ဘခင်၊ဆာတော၊ထမင်းဆာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ တာတ၊ဘခင်၊ဝိပါသိတော၊ရေမွတ်ခဲ့သည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊ရာဇာ၊အာဘမင်းသည်။ ဘံ၊ထိုသတို့သား၏၊ သညာ ပေန္တော၊ယေဝ၊သိစေသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ဧတို့ ၊ညဉ့်အာခါ၏၊ ဝိတိနာမေ တိ၊လွန်စေ၏။ ဒိဝါဝိ၊နေ့အာခါ၌လည်း။ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလိုဌာ၊ စရိတ္တာ၊ သွား၍၊ အသ၊ထိုမင်းသား အား၊ဘတ္တံ၊ထမင်းကို၊ ဥပနာမေတိ၊ကပ်၏။ တံ၊ထိုအစာသည်။ ဒိသကာဘတ္တံ ကကိုဝဂ္ဂ ရုက္ခါဒိဗဟုလံ၊ ရောနှော သောအစာဖြစ်၍ ဆစ်ပြောင်းပဲအစရှိသည်တို့ဖြင့် များပြားသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကုမာရော၊မင်းသားသည်၊အဆ္ဆာ၊ဒေတိ၊အလွန်ဆာလောင်၏။ တံ၊ဝိ၊ထိုမိသကာဘတ်ကိုလည်း၊ဓိဂန္ဓာ၊ဝ၊သေနု၊ ငတ်မွတ်သည်၏အစွမ်း ဖြင့်၊ဘုဉ္ဇမာနော၊ စားသည်ရှိသော်၊ ကတိပါဟသော၊ဝ။ နှစ်ရက်သုံးရက် သာလျှင်၊ဥဏ္ဏော၊နေဟု၏။ ဌပိတပဒုမရိယ၊ထား အပ်သော်ကြာပဒုမ္မာကဲ့သို့၊ ဒိလာယိ၊ ညှိုးနွမ်း၏၊ ပစ္စေကဗောဓိ သတ္တောပန်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဘုရား အလောင်းသည်ကား၊ ပဒုံသခ်ါနဗလေန။ အသင့်ဆင်ခြင်သော အစွမ်း ဖြင့်၊နိဗ္ဗိကာရောယေဝ၊ရှိရာခြင်းကင်း၍သာလျှင်၊ဘုဉ္ဇတိ၊စား၏။ တတော ထိုနောင်မှ၊သော။ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်းသည်၊ ကုမာရံ၊မင်းသားကို၊ သညာပေန္တော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍။ တာတ၊ချစ်သား၊ နဂရုတ္ထိ ၊မြို့၌။ ပဏီတာဟာရော၊မြတ်သောအစာကို၊လာတိ၊ရ၏။ တတ္ထ၊ထိုဝါတို့နေရာ မြို့သို့၊ဂန္တွာမ၊သွားကြကုန်အုံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏။ ကုမာရော၊မင်း သားသည်။ တာတ၊ဘခင်၊အာမ၊ပြောကောင်းလှပါ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာ

ဟာ။ဆိုး၏။ တ၊တော၊ထိုနောင်မှ၊နံ၊ထိုမင်းသား၊ကို။ ဝုရက္ခိတ္တာ။ရှေး၊သွား၊ပြု၍၊အာဂတာမဂ္ဂေနေ၀။ လာခဲ့သော၊ခရီး၊ဖြင့်သာလျှင်၊ နိ၀တ္တိ၊ ပြန်လေ၏။ ကုမာရ၊မာတာ၊ မင်းသား၏ မိခင်ဖြစ်သော၊ ဒေ၀ိ၊မိဖုရား၊သည်၊ ဇာ၊ဒါနိ၊ ယခု၊အာ၊ခါ၌၊ရာဇာ၊မင်း၊ကြီး၊သည်၊ကုမာရ၊မင်းသား၊ကို၊ဂ၊ဟော၊တွာ၊ယူ၍၊ ရှည်၊တော၊အာ၊ရှေ့၌၊စိရ၊ကြာ၊ဖြင့်စွာ၊ နေ၀သိ၊သတိ၊မနေ၊လတ္တံ့။ ကတိ၀ါ ဟောနေ၀။ နှစ်ရက်သုံး၊ရက်ဖြင့်သာလျှင်၊ နိ၀တ္တိ၊သတိ၊တိ၊ ပြန်လာ၊လတ္တံ့ ဟု၊စိန္တေ၊တွာ၊ကြံ၍။ ရည်၊မင်းသည်၊ ကတ္တ၊ရဒဏ္ဍေန၊ တောင်ခေး၊ဖြင့်၊ လိမ့်တတ္တာ၊နေ၊ယော၀။ ။ ရေ၊သား၊ရာ၊အာ၊ရုဝ်၌ ပင်လျှင်၊ဝတိ၊ စောင်ရန်း၊ကို။ ကာ၊ရာ၊ပေ၊တွာ၊ပြု၊စေ၍။ ၀ါသံ၊နေ၊ခြင်း၊ကို၊ ကပ္ပေ၊သိ၊ပြု၏။ တ၊တော၊ထို နောင်မှ။ ရာ၊ဇာ။ မင်းသည်၊တ၊သာ၀တိ၊ယာ။ ထိုစောင်ရန်း၏။ အ၊ဝိ၊ဒူ၊ရေ ၀၊မနိ၊မ၊ဝေ၊သော၊အ၊ရုဝ်၌ပင်လျှင်၊ ၌တွာ၊ရုဝ်၍။ တာ၊တာ။ ချစ်သား၊တော။ သင်၏၊မာ၊တာ။ မိခင်သည်၊ဤ။ ဤ၊အ၊ရုဝ်၌။ နိ၀ိ၊ဒ္ဓာ၊နေ၏။ တ္ပံ၊သင် ချစ်သား၊သည်၊ ဂ၊ဆ္ဆာ၊ဟိ၊ သွား၊လေ၊လော။ ဇာ၊တိ၊ဤ၌။ ပ၊သေ၊သိ၊စေ လိုက်၏။ ယာ၀စ။ အ၊ကြင်ရှေ့လောက်လည်း၊သော၊ ထိုမင်း၊သား၊သည်၊ တံ၌ဗ္ဗာနံ။ ထိုမိခင်နေ၊ရာ၊အ၊ရုဝ်သို့၊နပါ၊ဝ၊ဏာ၊သိ။ မ၊ရောက်လ၊သော်၊တာ၀။ ထိ၊ ရှေ့လောက်။ ဥဒ၊ဂ္ဂ၊ဇ္ဇော၊ ကြည့်ရှုလျက်၊နံ။ ထိ၊သူ၊ပ၊ယ်ကို။ ကော၊စိ၊ တ၊ရုံ၊တ၊ရ၊သော သတ္တ၀ါ၊သည်။ မ၊ဟော၀ိ၊ဟ၊ဒ္ဒ၊ယျာ၊တိ၊ မည့်ဉီး၊ဆဲ ပါ၊စေ၊လင့်၊ဇာ၊တိ၊ဤ၌ကြံ၍။ အ၊ဒ္ဓ၊ဿ၊ပ၊ဝ်၏။ ကုမာ၊ရော၊ မင်း၊သား၊သည်၊ မာ၊တု၊အ၊မိ၏။ သန္ဓိ၊ကံ၊အ၊ထ၊ံ၌။ အ၊ဂ၊မ၊သ်၊ သွား၊လေ၏။ အာ၊ရ၊ဏ္ဍ၊ဝ၊ရ၊ သာ၊စ၊အ၊စော၊င့်အ၊ရှော်ကယောက်ျား၊တို့သည်လည်း၊နံ။ ထိုမင်း၊သား၊ကို၊ ဒ၊သွာ၊မြင်ကြ၊ကုန်သော်။ ဒေ၀ိ၊ယာ၊မိ၊ဖုရား၊အား။ အာ၊ရော၊စော၊သုံး၊ကြား၊ကြ ကုန်၏။ ဒေ၀ိ၊မိ၊ဖုရား၊သည်၊ ဝ၊သ၊တိ၊နာ၊ဒူ၊ကိ၊ဏ္ဍိ သ၊ဟ၊ဿ၊ပ၊ရိ၊ဝ၊တာ။ နှစ် သောင်း၊သော၊မော်င်း၊မ၊ခြိ၊ရံ၊လျက်၊ဂ၊ဠ်ား၊သွား၍၊ပ၊ဒ္ဒ၊ဂ္ဂ၊ဟော၊သိ။ ဆီ၊ကြို၊သ၊ပ်ခ် ပို့ကိ်လေ၏။ ရ၊ညော၊စ။ အာ၊ဘ၊မင်း၏လည်း၊ပ၀ တ္တိ ်။ အ၊ကြော်င်း၊ကို၊ဝ၊ဏ္ဏ၊ မေ ၏။ အ၊ထ၊ထိ၊အ၊ခါ၌။ ရာ၊ဇာ။ အာ၊ဘ၊မင်း၊သည်၊ ပ၊ဏ္ဏ၊တော၊ နော်ကမ်ခ၊ အာ၊ဂ၊ဏ္ဏ တိ ်တိ၊လာ၏ဟု။ သ၊တ္တ၊ား၊ကြား၍၊မ၊ခ၊ သော၊လ၊တ္ထ၊ကို။ ပ၊သေ၊သိ၊စ၊လိ၊ကိ် ၏။ ရာ၊ဇာ၀ိ၊မင်း၊သည်လည်း။ တာ၀ဒေ၀၊ထိ၊ဏ၊ဒ္ဒ၊ပင်သျှင်။ သ၊ကဝ၊သ တိ ်။ မိ၊မိ၏နေ၊ရာ၊အ၊ရုဝ်သို့၊ အ၊ဂ၊မ၊သ်၊သွား၊လေ၏။ မ၊ခ၊ သ၊ား၊လ၊တ္ထ၊သည်။ ရာ၊ဇာ၊နံ၊မင်း၊ကို။ အ၊ဒ၊သ္ဓ၊ား၊မြင်ကုန်၍။ နိ၀တ္တ၊သုံ၊ ပြန်လေ၊ကုန်၏။ တ၊တော၊ ထိ၊နောင်မှ၊ဒေ၀ိ၊မိ၊ဖုရား၊သည်၊နံ၊ရာ၊သ၊ား၊တ၀်မက်ခြင်း၊ကင်း၊သည်၊ဟု၊တွာ ပြစ်၍၊နှ၊ဂ၊ရံ၊ဖြ၊ဿ်။ ဂ၊ဠ်ား၊ရော်ကမ်၍၊ရ၊ဏ်ီ၊မင်း၏အ၊ပြစ်ကို။ အ၊ဘ၊ိ၊သ၊ိ၊ဏ္ဍ၊သ်။

အာတိသိက်သွန်းစေ၏၊ ရာဇာပိ၊မင်းသည်လည်း၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဝသ တိ၊နေရာအရပ်သို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊တတ္ထ၊ထိုနေရာ၌၊နိသိန္နော၊နေလျက်၊ ဝိပဿိတ္တာ၊ ဝိပဿနာစိုးဖြန်း၍၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သန္ဓိကတ္တာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ မဗ္ဗုသကရက္ခမူလေ၊ မဗ္ဗုသကသစ်ပင် ရင်း၌၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ မဏ္ဍေ၊အလယ်၌၊ဝေဒုတိယေန သဟမမသ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ ဝေဒုတိယေနသဟမမသ(ပ)ခဏ္ဍ ဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အာဘာသိ၊ ဟောပြော၏၊ ။ဒုတိယေန၊အဖေါ်ဖြစ်သောသား၌၊သပ၊အတူတကွ၊ မမ၊ငါအား၊ဝေံ၊ဤသို့၊ ဝါစာဘိလာဘော၊ စကား၊ပြောဟောခြင်းသည်၊ အာသ၊ဖြစ်ရာ၏၊တတ္ထ၊ထိုသား၊သူယောက်၌၊ သိနေဟာဝသေန၊ချစ်သည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊အာတိသဇ္ဇနာဝါ၊အလွန်ငဲ့ကွက်ခြင်းသည်လည်း၊ဇာတာ၊ ဖြစ်ရလေ၏၊ အာယတိ၊နောင်အခါ၌၊ တေဘာယံ၊ ထိုသို့ချစ်လတ္တံ့သော ဘေးကို၊ ပေက္ခမာနော၊ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကောတယောက် အထည်းတည်း၊ ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ၊ထက်လှစွာသောဦးချိုနှင့် တူသည် ဖြစ်၍၊စရေ၊ကျင့်ရာ၏၊ ။သာဂါထာ၊ထိုဂါထာသည်၊ ပဒတ္ထတော၊ပုဒ် အနက်အား၊ဖြင့်၊ ဥတ္တာနာဝေ၊ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အလံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ဣဒေ၊ဤဂါထာ၌၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ် တည်း၊ ဒုတိယေန၊နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ ဧတေနကုမာရေန၊ ထိုမင်း သား၌နှင့်၊သပ၊အတူတကွ၊ သိတုဏ္ဍာဒီနိ၊အချမ်းအပူအစရှိသည်တို့ကို၊ နိဝေဒေန္တေန၊ခံစား၊သဖြင့်၊တံ၊ထိုသား၊သူယောက်ကို၊ပညာပေန္တေ၊သ၊သိစေ သော၊မမ၊ငါ၏၊ ဝါစာဘိလာပေါ၊စကား၊ပြောဟောခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊တာဒိ၊ ထိုသူယောက်၌၊သိနေဟာဝသေန၊ ချစ်ခင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာတိသဇ္ဇနာဝါ၊ ငဲ့ကွက်သဖြင့်အတူပြိုတွယ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ဣမံ၊ဤသား၊ယောက်ကို၊သစေနပရိဗ္ဗဇာမိ၊အာကယ်၍ မစွန့်အံ့၊တတော၊ထိုသို့မစွန့်ခြင်း၊ကြောင့်၊အာယတိ ဝိ၊နောင်အခါ၌လည်း၊ ပေါသတိယထေဝ၊ဖြစ်လတ္တံ့သကဲ့သို့၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဝေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ဒုတိယေန၊အဖေါ်သား၊ယော်နှင့်၊သပ၊တကွ၊မမ၊ငါ့အား၊ ဝါစာ ဘိလာပေါ၊စကား၊ပြောရခြင်းသည်၊အာတိသဇ္ဇနာဝါ၊အတူပြိုတွယ်ရခြင်း သည်၊အာသသာဝေယ္ယ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဇေတံဘာယံဝိ၊ ထိုနှစ်ပါး၌သည်လည်း၊ ဝိသေသာဓိ ဂမသ၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓဉာဏ်ကို ရခြင်း၏၊ အန္တရာယကရံ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဇေတံဘာယံ၊ ဤသို့သောဘေးကို၊အာ

ယတိ ။နောင်အခါ၌၊ပေကျွမ်းနော။ဝဲကြည့်သည်ဖြစ်၍။ တံ။ထိုသူပေါ်ကို၊ ဆာနေတွေ့၊စွန့်၍၊ယောနိသော၊အသင့်အားဖြင့်။ ပဋိပဇ္ဇိတွေ့၊ကျင့်၍၊ပရွေ ကဗေါဓိ ။ပရွေကဗေါဓိဥာဏ်ကို၊ အဟံ။ငါသည်၊ အဓိဂတောဝေ့သည်၊ အမှိ။ဖြစ်၏၊သေသံ။ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှတ်ကြောင်းသောစကားသည်။ဝတ္ထုနယ ပေဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ။အာယတိဘယ ဂါထာဝတ္ထုနှာ၊ အာယတိဘယဂါထာ၏အမှင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

ကာမာဟိစိတ္တောတိဏ္ဏော။ ကာမာဟိစိတ္တောဟူသော၌ဂါထာ၌ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ကာ၊အာဟယ်နည်းဟူမူကား။ ဗာရောဏသိယံ၊ဗာရာဏသီပြည်၌၊သေဋ္ဌိဝတ္ထော၊သူဌေးသားသည်၊ ဒဟရောဝ၊ငယ်ကတည်းက သာလျှင်၊သေဋ္ဌိဌာနံ၊ သူဌေးအရာကို၊လသိ၊ရ၏၊ တ သ၊ထိုသူဌေးသား အား၊တိဏ္ဍံဥတ္ကုန်း၊ဥတုသုံးပါး၏အား၊ အနုရူပါ၊လျောက်ပတ်ကုန်သော၊ တယောပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ် သုံးဆောင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ထိုသူဌေးသားသည်၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိဟိ။ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်တို့ ဖြင့်၊ဒေဝကုမာရောဝိယ၊နတ်သားကဲ့သို့။ ပရိစာရေတိ၊ စမ္ပယ်၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ ဒဟရောဝ၊အငယ်သည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ဖြစ် လျှက်၊အာဟံ၊ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိ၊သာဓိတိ၊ရဟန်းပြုလိုပါ၏ဟု၊ မာတာပိတ ရော၊အမိအဖတို့ကို၊အာမန္တေသိ၊တိုင်ပင်၏။တော၊ထိုအမိအဖတို့သည် နိဝါရေန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သော၊ထိုသူဌေးသားသည်၊ တဏှာ၊ထိုအတူပင်လျှင်၊ နိဗန္ဓတိ၊ထပ်၍ဆိုပြန်၏၊ တော၊ထိုအမိအဖတို့သည်၊ စိန္တေသုံ၊ကြံကြကုန်၏၊အာဟံ၊ဤသားငယ်သည်၊ သစေပဗ္ဗဇေတိ၊အကယ် ၍မုဟာနိုးပြုလေအုံ့၊အမှာကား၊ငါတို့အား၊ ဒေါမနဿံ၊နှလုံးမသာယာသည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊နံ၊ထိုသားကို၊ သစေနိဝါရေမ၊ အကယ်၍ငါတို့တားဖြစ် ကုန်အုံ့၊ဟော သ၊ထိုသားအား၊ဒေါမနဿံ၊နှလုံးမသာခြင်းသည်၊ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊အဓိစ၊စင်စစ်သော်ကား။ အမှာကံ၊ငါတို့အား၊ ဒေါမနဿံ။ နှလုံ

မသာခြင်းသည်။ဟောတုဖြစ်စေလော။ဇောသ၊ထိုသားအား၊ဒေါမနဿ နှလုံးမသာခြင်းသည်၊မာစဟောတု၊မဖြစ်စေလင့်၊ဟူတိ။ဤသို့ စိန္တေတွေ၊ ကြံ၍၊ အနုဇာနိ ံသု။ ခွင့်ပြုကုန်၏၊ တတောဝ၊ထိုနောင်မှ၊ သော၊ထိုသူ့ဌေး သားသည်။ သဗ္ဗံပရိဇနံ၊ အလုံးစုံခြံရံသော ပရိသတ်ကို။ ပရိဒေဝမာနံ၊ ငိုကြွေးသည်ကို၊အနာဒိယိတွေ။နားမထောင်မူ၍၊ ဣသိပတနံ၊ဣသိပတန တောသို့၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ သန္တိကေ၊အထံ၌၊ပဇ္ဇဓိ၊ရဟန်းပြု၏။ တဿ။ ထိုသူ့ဌေးသား၊ရဟန်းအား၊ ဥဋ္ဌာရေ၊သောနာ သနံ၊ဖြတ်သောအိပ်ရာနေရာသည်၊ နုပါဝုဏာတိ၊မရောက်ချေ။ မဇ္ဈကေ၊ ညောင်စောင်း၌၊ တဋ္ဌိကံ၊ဗျာကို၊ပဏ္ဍရိတွေ၊ခင်း၍၊သယိ၊အိပ်၏။ သော၊ ထိုသူ့ဌေးသား၊ရဟန်းသည်၊ ဝရသယနေ၊ဖြတ်သောအိပ်ရာ၌၊ ကတပရိ စယော၊ပြုအပ်သော အိပ်ခြင်းအလေ့အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဏ္ဍိ ံ၊ တညဉ္စိပတ်လုံး၊ နုက္ခိတောဝ၊ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ရဏ္ဍို ယာ၊ညဉ့်သည်၊ပဘာတာယ၊လင်းပြီးသော်။ သရိရပရိကမ္မံ၊ကိုယ်လက် သုတ်သင်ခြင်းအမှုကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ပဏ္ဍာစိဝရံ၊သင်္ကန်းကို၊ အာ ဒါယ၊ယူ၍၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓေဟိ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ ံ၊အတူတကွ၊ပိဏ္ဍာ ယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ။ဝင်လေ၏၊တဏ္ဍုလိုရာ၌၊ ဝုဏ္ဏာနံ၊သီတင်းကြီး တို့အား။အဂ္ဂါသနဉ္စ၊ နေရာဦးကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂပိဏ္ဍဉ္စ၊ဆွမ်းဦးကို လည်းကောင်း၊လတန်၊ရကုန်၏။ နဝကာ၊သီတင်းငယ် ရဟန်းတို့သည်၊ ကိန္ဓိဒေဝ၊တစုံတခုသော။ အာသနဉ္စ၊နေရာကိုလည်းကောင်း၊ လုခံ၊ကြမ်း တန်းသော၊ဘောဇနဉ္စ၊အစာကိုလည်းကောင်း၊လတန်၊ရကုန်၏။ သော၊ ထိုသူ့ဌေးသား၊ရဟန်းသည်၊ဟေနုစလုခဘောဇနေန၊ထိုသို့ကြမ်းတန်းရုန် ရင်းသောအစာကိုစား၊ရသဖြင့်လည်း၊အာတိဒုက္ခိတောဝ၊အလွန်ဆင်းရဲခြင်း ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။သော၊ထိုသူ့ဌေးသားသည်၊ကတိပါဟေနေဝ၊ ဒုစ်ရုက်သုံးရုက်ဖြင့်သာသျှင်၊ကိုသော၊ကြိုသည်၊ ဒုဗ္ဘဏ္ဍောဝ၊အဆင်းမလှ သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊နိပ္ပဇ္ဇိ၊အိပ်၏၊ယထာတံ၊အဘယ်ကြောင့်အိပ်သနည်း ဟူမူကား။ သမဏာဝေ။ ရဟန်းတရား၌။ အပရိပါကဂတော၊ ရင့်ခြင်းသို့ မရောက်သေးသောကြောင့်၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊အိပ်လေ၏။ တတောဝ၊ထိုနောင်မှ၊ မာ တာပိတူနံ၊မိခင်ဘခင်တို့၏၊သန္တိကံ၊အထံသို့၊ဒူတံ၊တမန်ကို၊ပေသေတ္တာ စေလိုက်၍၊ဥပဇ္ဇဓိ၊လူထွက်၏။ ကတိပါဟေယေဝ၊ဒုစ်ရုက်သုံးရုက်၌သာ သျှင်၊ဗလံ၊ခွန်အား၊ကို၊ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍၊ပုနပိ၊တဘာနိလည်း။ ပဇ္ဇဓိ၊ရုကာ ပေမာ၊ရဟန်းပြုခြင်းဌာနအလို့ငှါ၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တတောဝ၊ထို

နောင်မှ၊တေနေဝကမ္မေန့၊ထိုရဟန်းပြုလိုသောအမှုဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတ္တွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ပုနပိ၊တဘာန်လည်း၊ဥပဇ္ဈာယ်တွာ၊လူထွက်၍၊ တတိယဝါရေ၊သုံးကြိမ်မြောက်သောအခါ၌၊ပဗ္ဗဇိတ္တွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ သမ္မာပဋိပန္နော၊ကောင်းသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ပစ္စေကဗောဓိ။ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊သန္ဓိကတွာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ကာမာဟိစိတ္တော၊(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ကာမာဟိစိတ္တော(ပ)ခဏ္ဍဝိသာ ဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ဝတ္တာ၊ဆိုမိ၍၊ ပုန၊တဘာန်၊ပစ္စေကဗုद्ध ါနံ၊ပစ္စေကဗုद्ध ါတို့၏၊ မဏ္ဍော၊ အလယ်၌၊ ဣမမေဝဗျာကရဏဂါထံ၊ဤဗျာကရဏဂါထာကို၊ အဘာသိ။ ပြောတော်၏၊ ။ကာမာ၊ရူပါဒိုအစရှိသော ဝတ္ထုကာမတို့သည်၊ စိတ္တော ဟိ၊ဆန်းကြယ်ကုန်သည်သာတည်း။ မရဏာ၊ ပုထုဇဉ်လူတို့သာယာအပ်ကုန်၏၊မနောရမ္မာ၊နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ်ကုန်၏။ ဝိရူပရူပေန၊များပြားသောသဘောအားဖြင့်၊စိတ္တံ၊ရဟန်းပြုလိုသောစိတ်ကို၊မထေန္တိ၊ထွေးရှက်မွေးတတ်ကုန်၏။ ကာမဂုဏာသု၊ကာမဂုဏ်တရားတို့၌၊ အာဒီနဝံ၊အပြစ်ဒေါသကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ဧကောတယောဂ်အထည်းတည်း။ ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ထက်သစ္စာသော ဦးချိန့်ဟူသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရေ၊ကျင့်ရာ၏၊ ။တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊ကာမာတိ၊ ကာမာဟူသည်ကား၊ဝတ္ထုကာမာ၊ဝတ္ထုကာမဟူ၍ သည်းကောင်း။ ကိလေသကာမာစ၊ကိလေသကာမဟူ၍လည်းကောင်း၊နှုတ်၊ဤသို့၊နှေ့၊နှစ်ပါးတို့တည်း။ တဏ္ဍ၊ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဝတ္ထုကာမာ၊ဝတ္ထုကာမတို့သည်၊ မနာပိယရူပါဒေယော၊ နှစ်သက်သောရူပါဒိုအစရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထုတရားတို့တည်း၊ ကိလေသကာမာ၊ ကိလေသကာမတို့သည်၊ သဇ္ဇိတိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဂပဋိဘေဒါ၊ရေဂအပြားရှိသောတရားတို့တည်း။နှုတ်ခမ်း၊ဤဂါထာ၌ကား ဝတ္ထုကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊အလိုရှိအပ်၏။ ဝတ္ထုကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမသည်၊ ရူပါဒိအာနေကပကာရဝသေန၊ ရူပါဒိုအစရှိသောမျိုးသောအပြားဏ၏အစွမ်းဖြင့်၊စိတ္တာ၊ဆန်းကြယ်၏။ လောကသာဒဝသေန၊ လူတို့သည်သာယာသည်ဏ၏အစွမ်းဖြင့်၊ မရဏာ၊ကောင်းမွန်၏၊ဗာလပုထုဇဉ်နာနံ၊မိုက်သောပုထုဇဉ်တို့ဏ၏၊မနုံ၊နှလုံးကို၊ရေမေန္တိ၊မွေ့လျော်စေတတ်ကုန်ဏ၏၊နှုတ်တိတသ္ဒ၊ထိုကြောင့်၊မနောရမ္မာ၊မနောရမ္မမည်ကုန်ဏ၏။ ဝိရူပရူပေနာတိ၊ဝိရူပရူပေနဟူသည်ကား၊ဝိရူပေန။ အလုံးထုံးအပြားပြားသော၊ရူပေန၊အနှံ့ဆင်းအားဖြင့်၊ အနေကဝိဓေန၊တပါးမကမျိုးသော အပြားရှိသော၊ သုဘာဝေန၊သဘောအားဖြင့်၊နှုတ်၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ တေ၊ထိုဝတ္ထုကာမတို့သည်၊ ရူပါဒိဝေသေန၊ရူပါရုံ အစဉ်သည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ စိတ္တော၊ဆန်းကြယ်ကုန်၏၊ ရူပါဒိသုဝိ၊ရူပါရုံ အစဉ်သည်တို့ဌာလည်း၊နိလာဒိဝေသေန၊အညို့အစဉ်သည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဝိဓရူပါ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိသောအဆင်းရှိကုန်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝိရူပဗဟု ပေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသောအဆင်းဖြင့်၊ တဿာတဿာအာသဒုနံ၊ ထိုထိုသောသာယာခြင်းကို၊ဒေဿတွာ၊ပြ၍၊စိတ္တံ၊ရဟန်းပြုလိုသောစိတ် ကို၊မထေန္တိ၊ထွေးရှက်စေကုန်၏၊ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ရဟန်းပြု၍၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊အတိ ရမိတုံ၊အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းငှါ၊ နဒေန္တိ၊မပေးကုန်၊သောသံ၊ အကြွင်းဖြစ် သောစကားသည်၊ ဣတ္ထေ၊ဤဂါထာ၌၊ ပါဟဒုမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာ တည်း၊နိဂမနံဝိ၊နိဂုံးအုပ်သောစကားကိုလည်း၊ ဒ္ဒိဟိတိဟိပဒေဟိ၊နှစ်ပုဒ် သုံးပုဒ်တို့နှင့်လည်း၊ယောဇေတွာ၊ယှဉ်၍၊ပုရိမဂါထာသု၊ရှေးဂါထာတို့၌၊ ဝတ္ထုနယေနေဝ၊ထိုအာပ်ခဲပြီးသောနည်းဖြင့်သာသျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ကာမဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ ကာမဂါထာ၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းတည်း ရောက်ပြီ၊ ။

ဤတိစာတိဌေ၊ဤတိစဟူသောဤဂါထာ၌၊ဥပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည် ကာ၊အာဘယ်နည်းဟူမူကား၊ဗာရာဏသိယံ၊ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ရဏ္ဍော၊ မင်းအား၊ဂဏ္ဍော၊အိုင်းထွဋ်အနာသည်၊ဥဒပါဒိကိရ၊ဖြစ်သတတိ၊ဗာဟု ပြင်းစွာကုန်သော၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ ဝတ္တွာန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေဒ္ဓာ၊ ဆေးသမားတို့သည်၊ သဏ္ဌကမ္မေန၊ဝေးငယ်အမှုမှ၊ ဝိနာ၊ကင်း၍၊ဟာသု၊ ချမ်းသာသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဏန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ရာ ဇာ၊မင်းသည်၊ တောသံ၊ထိုဆေးသမားတို့အား၊ အာဘယံ၊ဘေးမရှိသည် ကို၊ဒတ္တွာ၊အသင့်ပေး၍၊သဏ္ဌကမ္မံ၊ဝေးငယ်ဖြင့်ခဲ့သောအမှုကို၊ ကာရာပေ သိ၊ပြုစေ၏၊တေ၊ထိုဆေးသမားတို့သည်၊ဗာလေတွာ၊ခွဲ၍၊ပုဇ္ဇလောတိတံ၊ သွေးပြည်ကို၊ နီဟရိတ္တာ၊ထုတ်၍၊နိဗ္ဗေဒနံ၊ဝေဒနာမရှိသည်ကို၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍၊ဝဏံ၊အမာဝကို၊ပဋုံ၊ဝုဆိုးကို၊ဗန္ဓိ'သု၊ဖွဲ့ကုန်၏၊ အာဟာရေ၊ဝါရေသု စ၊အစာစားအံ့သောအခါတို့၌လည်း၊ နံ၊ထိုမင်းကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဩဝဒိ'သု၊ ဆိုဆုံးမကုန်၏၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ လုခဘောဇနေန၊ ရှုန့်ရှင်း သောအစာကိုစားရသောကြောင့်၊ ကိသသရီရော၊ ကြိုလှိုသောကိုယ်ရှိ သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ အာသု၊ထိုမင်း၏၊ဝေဒေါစ၊ အနာသည်လည်း၊ ဝိလာယိ၊ညှိုးပိန်၏၊ သော၊ထိုမင်းသည်၊ ဗာသုဂတသည်၊ချမ်းသာသော အမှတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သိနိဒ္ဓါဟာရံ၊ကောင်းမွန်သိမ်မွေ့သောအစာ

ကို၊ဘုန္တို့။စားမိလေ၏။ တေနစ။ထိုအစာကြောင့်သည်း။ သဠာတဝကဝိ သယော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောအာမာ၏အချဉ်၌။ ပန္နိသေါ၊တဘာန်စုဝေးပြန် ၏၊တဿ။ထိုမင်း၏၊ဂဏ္ဍောဒကိုင်းအာမာသည်။ဝုန်း၊တဘာန်။ ဝုရိမသာဘာ ဝမေဝ၊ခေါ်သမဘာသို့သာလျှင်၊ပါဝုဏာတိ၊ရောက်၏၊ဝေ၊ဤသို့။ ယာဝ တိကွဇ္ဇုံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊သဏ္ဌကာမံ၊ခေါ်ဝေါ်အာမှကို၊ ကာရာ ပေတွာ။ပြုစေ၍။ဝေဠုဟိ၊ဆေးသမား၌သည်၊ပရိဝဇ္ဇိတော၊ကြည့်ရှောင် အပ်သည်ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗိဇ္ဇိတွာ၊ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ရဇ္ဇံ၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာ ယ၊စွန့်၍၊အာရညံ၊တောအရပ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ဝင်လေ၍။ သဗ္ဗဟိဒိဝသေ ဟိ၊ခုနှစ်ခုတ်တို့ဖြင့်၊ပဠေကဗောဓိ၊ပဠေကဗောဓိဥာဏ်ကို၊သစ္စိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဤတိစဂဏ္ဍောစ (၀) ခဏ္ဍဝိသာဏ ကပ္ပေါတိ၊ ဤတိစ ဂဏ္ဍောစ(၀)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ဤဥဒါန်းဂါထာ ကို၊ဘာသိတွာ၊ဆိုပြီ၍၊နန္ဒမူလကပဗ္ဗာရံ၊နန္ဒမူလကတောင်ဝှမ်းသို့၊အဂမာ သိ၊သွားလေ၏။ ၊ဤတိစ။ရာဂအာစရိယောကိလေသာသည်တပါးမက မျိုးစွာသောပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်ဥဿုံသည်သဘော်ယ် လည်းဖြစ်၏၊ဂဏ္ဍောစ၊ ရာဂအာစရိယောကိလေသာသည်ဒိုင်းအာမာနှင့် တူသောသဘောလည်းရှိ၏၊ဥပနဟေါစ၊ရာဂအာစရိယောကိလေသာသည် ဘေးဥပနဟေါနှင့်တူသောသဘောလည်းရှိ၏။ ရာဂေါစ၊ ရာဂအာစရိယော ကိလေသာသည်အနာနှင့်တူသောသဘောလည်းရှိ၏။ သလ္လဉ္စ၊ရာဂအာစ ရိယောကိလေသာသည် ငြှောင့်နှင့်တူသော သဘောလည်းရှိ၏။ တံ၊ထို ရာဂအာစရိယောကိလေသာသည်၊ ဘယဉ္စ၊ပစ္စုပ္ပန်သံသရာဘဝနှစ်ပါးဖြင့် ဘေးကို ဆောင်ရွက် တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ ကာမဂုဏောသု၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့၌။ဝေါဝယံ။ထိုသို့သောဘေးကို၊ဒိသွာ။မြင်၍။ဧကော တယောဂ်အထည်းတည်း၊ ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ။ ကြိုချိန်နှင့်အဝေး၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ၊တဏ္ဍုံ၊ထိုဂါထာ၌။ ဝေါ၊လာတတ်ရောက်တတ်၏၊ ဇုတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဤတိ၊ဤတိမည်၏၊ဝေါ၊ထိုဤတိဟူသောစကားသည်၊ အာဂန္တုကာနံ၊ကြွသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလဘာဂိနံ၊ အကုသိုလ် အတို့ဖြစ်ကုန်သော၊ဗျသနပေါတူနံ၊ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းတို့၏၊ အာဒိ ဝစ်နံနာမံ၊အမည်တည်း၊တံ၊ထိုအကုသိုလ်တရားသည်၊ဗျသနာဝဟဘေ့ နစ၊ပျက်စီးခြင်းကိုဆောင်တတ်သောအနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒဠ္ဍသန္ဓိ ပါတဘေ့နစ။ အမြဲသျှင်အညှိုအညှတ်ရှိဝေ၊တတ်သောအနက်ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ဤတိ၊ဤတိမည်၏၊ဂဏ္ဍောဝိ၊ဒိုင်းထွန်အနာသည်ကား၊အသုမ်၊

သွေးခြည်တည်းဟူသော မစင်သည်၊ ပဋ္ဌဝေတိ၊ ယိုစီး၏။ ဥဒ္ဓုမာတပရိပက္ကပရိဘိန္နော။ အထက်သို့တက်၍ ရောင်သည်ဖြစ်၍ ရင့်သဖြင့် ကွဲသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတေကိလေသာ၊ ထိုရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့သည်။ အသုစိပဋ္ဌဝေတော။ မစင်ကိုယိုစီးစေတတ်သောကြောင့်။ ဥပါဒဇရာဘင်္ဂေဟိ။ ဥပါဒ်ဌိတဘင်တို့ဖြင့်။ ဥဒ္ဓုမာတပရိဘိန္နဘာဝတော၊ အထက်သို့တက်၍ထက်ဝန်းကျင်ပျက်စီးတတ်သောအားဖြင့်။ ဂဏ္ဍော၊ အိုင်းအမာနှင့်တူသော သတ္တဝါ၏။ ဥပဒ္ဒဝတိ၊ ပျက်စီးတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုကိလေသာသည်။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ဥပဒ္ဒဝမည်၏။ အနုဏ္ဍံ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို။ ဧနေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်။ အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။ အဏ္ဍောဘူတေ၊ လွမ်းဆီးတတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်သျှင်။ အဏ္ဍော၊ အနက်တည်း။ ဧတေ၊ ဤဥပဒ္ဒဝေါဟူသော စကားသည်။ ရာဂဂဏ္ဍာဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသော အိုင်းအမာတို့၏။ အဓိဝစနံ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဧတေ ကာမဂုဏာဒိ၊ ထိုကာမဂုဏ်တရားတို့သည်လည်း၊ အဝိဒိတနိဗ္ဗာနတ္တာ၊ မသိအပ်သောနိဗ္ဗာန်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကာမဟေတုတာယ စ၊ ကာမ၏အကြောင်းဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဥပဒ္ဒဝဏ္ဍုဘာယ စ၊ ခပ်သိမ်းသောဥပဒ္ဒဝေါတို့၏အကြောင်းဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ဥပဒ္ဒဝမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယသ္မာ ပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ ဧတေ ကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတရားတို့သည်၊ အာတုရဘာဝံ၊ နာကျင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဧနေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်။ သိလ သမ်ါတံ၊ သိလဟုဆိုအပ်သော။ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ လောလုပ္ပံ ဝါ၊ လုယက်သည်အဖြစ်ကိုလည်း။ ဥပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်။ ပဂတိကာမဝ၊ ပြကတေ့သာလျှင်ဖြစ်သော။ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝိလုပ္ပန္တိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမိနာ အာ ရောဂျဝိလုပ္ပနဋ္ဌေန၊ ဤအနာမရှိသည်ကို ဖျက်ဆီး လုယက်တတ်သော အနက်ဖြင့်။ ရောဂေါ၊ ကိလေသာရောဂါမည်၏။ အဇ္ဈတ္တနိရုံ၊ ကိုယ်၏အတွင်းသို့၊ အနုပရိဗ္ဗဋ္ဌေနပန၊ အစဉ်အတိုင်း ဝင်တတ်သော အနက်ဖြင့်ကား၊ အဏ္ဍောဘူတဋ္ဌေနစ၊ အတွင်းခို အမြဲထိုးကျင်တတ်သော အနက်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒုဟာရဏဋ္ဌေနစ၊ ဗြင်သို့ထုတ်နိုင်ခဲသော အနက်ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ သလ္လံ၊ ကိလေသာသည်သလ္လမည်၏။ တေ၊ ထိုကိလေသာတည်း ဟူသောငြောင့်သည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကဘယာဝဟတော၊ ပစ္စုပ္ပန်

သံသရာ၌ဖြစ်သောတေးကိုဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ဘယ်၊တေးမည်၏။ သေသံ။ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်။ ထွေ။ဤဂါထာ၌၊ ပါဏာ၊မေဝ။ ထင်ရှားသည်သာတည်း။နိဂမ်၊နိဂုံးအုပ်သောစကားကို၊ရတ္တာနှယောနေ၀။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာသျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဣတိ။ဤသည်လျှင်၊ဤတိဂါထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ဤတိဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ဤတိဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

သိတဗ္ဗာတိ။ထွေ၊သိတဗ္ဗဟူသော၊ဤဂါထာ၌၊ဥပဓိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား။အဘယ်နည်းဟူမူကား။ဗာရာဏသိယံ၊ဗာရာဏသီပြည်၌၊သိတာလုကပြိဟွဒဏ္ဍောနာမ၊သိတာလုကပြိဟွဒတိ အမည်ရှိသော၊ရေစာ၊မင်းသည် အဟောသိကိရ။ ဖြစ်လေသတတိ၊သော၊ ထိုသိတာလုကပြိဟွဒတိ မင်းသည်၊ပဇ္ဇဒိတ္တာ၊ရေဟန်းပြု၍၊အရညကုဋိကာယံ၊တောအရပ်ကုဋိ၌၊ဝိဟာရတိ။နေ၏၊တဘိဗ္ဗပဒေသော။ထိုတောအရပ်၌လည်း၊ပဒေသသ။ အရပ်၏၊ အနေ့ဘာကာသတ္တာ၊ပေါင်းလင်းအပြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သိတေစ၊ ချမ်းအေးသောကာလ၌လည်း၊သိတံ၊ချမ်းသည်၊ဥဏ္ဍေစ၊ပူသောကာလ၌ လည်း၊ဥဏ္ဍံ၊ပူသည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဝေါစရေါမေ၊ဆွမ်းခံရှာ၌၊သိကွာ၊ ဆွမ်းကို၊ယာ၀ဒတ္ထိယာ။ အလိုရှိတိုင်းဖြင့်၊နလဘာ၊မရ၊အပ်၊ပိ၀နကပါနိ ယဓိ၊သောက်ရေကိုမျှလည်း၊ဒုလ္လဘံ၊ရခဲ၏။ ဝါတာ၊တပဒုံ၊သ၊ရိသပါဝိ၊ လေနေဟူမှက်ခြင်းကင်းသနုံ့တို့သည်လည်း၊ ဗာ၊ဒ္ဓေ၊ နှိပ်စက်ခဲ့ကုန်၏။ တာ၊သ၊ထိုသိတာလုကရေဟန်း၊အား။ဟော်။ဤသို့သောအကြံသည်။အ၊ဟော သိ။ဖြစ်၏။ကိ ံ အ၊ဟောသိ။ အ၊တ၊ယသို့ဖြစ်သနည်း။ ဣ၊တော၊ဤ၊အ၊ရပ်မှ။ အ၊ဆု၊ယော၊ဇနမ၊ဣတ္ထေ။ တ၊ယူ၊ဇနာ၊ခွဲမှ၊လောက်သော အ၊ရပ်၌၊ သမ၊ဣတ္ထေ။ ပြည့်စုံ၊သော၊ပဒေသော၊အ၊ရပ်သည်၊အ၊ထို၊ရှိ၏။ တ၊ဣ၊ထိုအ၊ရပ်၌၊ဟော ပရိ၊သ၊ယ၊။ ထိုဘေးရန်တို့သည်၊ နထ္ထိ၊နသန္တိ။ မ၊ရှိ၊ကုန်၊ ယံ၊နဲ့၊နယ၊ဒိ၊ပန်။ အ၊ဂ၊ယ်၍၊အ၊ပ၊ံ၊ ၊သည်၊တ၊ဣ၊ထိုအ၊ရပ်သို့။ ဂ၊ဆ္ဆေ၊ယျုံ၊သ္ဝေ၊ဒ္ဓံ၊ဗ၊သု ကံ၊ချမ်း၊သာ၊စွာ၊ပ၊ဟ၊ရ၊ဇ္ဇေ၊နေ၊ရ၊သ၊ဖြင့်၊သု၊ခ၊ံ၊လွယ်စွာ။ အ၊ဂ၊ဇ္ဇ၊ုံ၊လော ကုဣ၊ရ၊ကို၊ခြင်း၌၊သ၊ဣ၊ကြာ၊တ၊တ်နိုင်ကောင်း၏၊ဣ၊တော်။ဤ၊အ၊ကြံ၊သည် အ၊ဟော၊သိ၊ဖြစ်၏။တ၊ဣ၊ထိုသိတာ၊လု၊ဂ၊ရ၊ဟ၊နိ်း၊အား။ ပုန်၊တ၊ဘ၊နိ်၊ပ၊ဇ္ဇ၊ဒ္ဓိ တ၊ဒ၊ဒ၊မ၊ရ၊ဟ၊နိ်း၊တို့မည်သည်ကား။ ပ၊ဗ္ဗ၊ယ၊ဝ၊သိ၊ကာ၊ ပ၊ဗ္ဗ၊ည်း၊ရှိ၊ရာ၊သို့လိုက် ကုန်သည်။နဟောန္တိ။မ၊ဖြစ်ကုန်၊ဣ၊တော်။ဤ၊သို့သော၊အ၊ကြံ၊သည်၊အ၊ဟော သိ။ဖြစ်ပြန်၏။ဝေ၊ရ၊ပ၊ဗ္ဗ။ ဤ၊သို့သ၊ဘော၊ရှိ၊သည်လည်း၊ဖြစ်သော၊ စိတ်ကို၊ဝ၊သော၊အ၊လို၊နှင်ငံ့၌၊သံ၀ဏ္ဏေ၊ ဖြစ်စေ၊သည်မည်ကုန်၏။ အ၊ဟ၊ံ၊ဘ

သည်၊နဂမိသောမိ။ မလိုက်အုံ့ဟူတိ၊ဤသို့။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓာတို့၊ ဆင်ခြင်၍၊ သော၊ ထိုသိတာလုကဗြဟ္မဒတ်ရဟန်းသည်။ နဒေဝမာသိ၊ မသွားပေ။ ဤအတူယာဝတတိယကံ၊သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ဥပဒ္ဒေစိတ္တံ၊ဖြစ်သောစိတ်ကို။ပစ္စေကဗုဒ္ဓာ၊ဆင်ခြင်၍။ နိဝတ္တေသိ၊နောက်သို့ဆုတ်လေ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တတ္ထေव၊ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ သတ္တဝ သောနိ။ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝသိတွာ၊နေ၍။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဋိပဇ္ဇမာနော။ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စေကဗောဓိ'၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို။ သစ္ဆာကာသိ၊မျက်မှောက်ပြု၏။ သိတဗ္ဗဉ္ဇာဗ္ဗခုဠိပါသံ (ပ)ခဏ္ဍိသာဏာကပ္ပေါတိ၊ သိတဗ္ဗဉ္ဇာဗ္ဗခုဠိပါသံ (ပ)ခဏ္ဍိသာဏာကပ္ပေါဟူသော။ ဣမံဥဒါနဂါထံ။ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ တာ သိတွာ၊ ပေါ၍၊ နန္ဒမူလကပဗ္ဗာရံ၊ နန္ဒမူလကတောင်ဂုဟ်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ၊သိတဗ္ဗ၊ အချမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဏ္ဍဗ္ဗ၊ အပူကိုလည်းကောင်း။ ခုဠိပါသဗ္ဗ၊ ဆာလောင်တတ်မွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါတာ တပဝုံ သသရိသပေ၊ လေနှင့်ပူခြင်မှက်ခြွေကင်းသန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟူတိ၊ဤသို့။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အသုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တောနိ၊ ထိုတောရနေတို့ကို။ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်စက်၍။ ဧကောဝ၊ တယောက်အထည်းတည်း။ ခဏ္ဍိသာဏာကပ္ပေါ၊ ကြီ.ချိန့်ဓ်အတူ၊ စရေ၊ကျင့်ရှု၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သိတဗ္ဗာတိ၊ သိတဗ္ဗဟူသည်ကား။ သိတံနာမ၊ အချမ်းမည်သည်ကား။ အဗ္ဘန်ရဓာတုကျော်ဘာပစ္စယံ၊ ကိုယ်၏အတွင်းဌာဝတ်ချောက်ချားခြင်းအကြောင်းရှိသော၊ သိတဗ္ဗ၊ အချမ်း လည်းကောင်း။ ဗာဟိရ ဓာတုကျော်ဘာပစ္စယံ။ အပဋ္ဌာဝတ် ချောက်ချားခြင်းအကြောင်းရှိသော။ သိတဗ္ဗ၊ အချမ်းလည်းကောင်း။ ဟူတိ၊ဤသို့။ သိတံ၊ အချမ်းသည်။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ဥဏ္ဍံ၊ အပူသည်။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ခုဏ်သာတိ၊ ခုဏ်သဟူသည်ကား။ ဝိဂ်လမကျွတ်ကာ။ ကြောင်သောမျက်စိရှိသောမှက်တို့သည်၊ သရိသပါတိ၊ သရိသပါဟူသည်ကား။ ယေကေစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ဒီဃာဒေတိကာ၊ ရှည်သောကိုယ်ရှိသောသတ္တဝါတို့သည်။ သရိတွာ၊ လိပ်တွန့်၍၊ ဂန္ဓဗ္ဗဆိ။ သွားတတ်ကုန်၏။ သေသံ။ ကြွင်းသော စကားသည်။ ပါကဋမေव။ ထင်ရှားသည် သာတည်း။ နိဂမနံပိ၊ နိဂုံးကိုလည်း၊ ဝတ္တုနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟူတိ၊ဤသည်လျှင်၊သိတာလုဂါထာ၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊သိတာ လုဂါထာဝဏ္ဏနာ။ သိတာလုဂါထာ၏ အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

နာဂေါဝါတိဏ္ဍေ၊နာဂေါဝဟူသော၎ါ့ကျေးရွာ၏ဘေး၌ ဥပုဒ်တွင်။ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဗာရာဏသိယံ၊ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဝိသတိဝဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး။ ခွေ့ခဲ့မင်း၏အဖြစ်ကို၊ကာရေတွေ့ပြု၍၊ကာလက်တော သေခဲ့သည်ရှိသော်၊နိုရေယေးရေ၌။ ဝိသတိဝေ၀ဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံးသျှင်းပစိတွေ့။ ကျက်ရုံလေ၍၊ ဟိမဝန္တာပဒေသေ။ဟိမဝန္တာတောအရုပ်၌၊ ဟတ္ထိယောနိယံ၊ဆင်၏အမျိုး၌ ဥပုဒ်ဖွဲ့တွေ့။ ဖြစ်၍၊သဠာတကဘွဲ့နှင့်ကောင်းစွာဖြစ်သော ကိုယ်လုံးရေပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမဝဏ္ဏသကလသရိရော။ ကြာပဒုမ္မာအဆင်းကဲ့သို့အလုံးစုံသောကိုယ်ရှိသော။ ဥဒ္ဒါရော၊ဆင်တကာတို့ထက်မြတ်သော၊ ယူထပတိ။ဆင်တကာတို့၏အကြီးဖြစ်သော။ မဟာနာဂေါ။ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊ အဟောသိကိရေ၊ဖြစ်လေသတတ်၊ တဿ၊ထိုဆင်မင်းသည်။ ဩဘဂ္ဂသာခါဘင်္ဂံ၊ ချိုးအာဝ်သောကျိုးသော အခက်ကို၊ဟတ္ထိဆာပါ၀၊ဆင်ငယ်တို့သည်သာလျှင်၊ခါဒန္တိ၊စားကုန်၏။ ဩဂါဟေယျ။ ရေလွှိုဆင်းရာ၌လည်း။နံ၊ထိုဆင်မင်းကို။ ဟတ္ထိနိယော၊ဆင်မတို့သည်၊ကဒ္ဒမေန၊ညွန်ဖြင့်။ လိမ္ပန္တိ။ လိမ်းကျံကုန်၏၊သဇ်၊အလုံးစုံသည်၊ ပါလိလေ,ဝျာနာဂသော၀၊ပလလဲဆင်မင်းကဲ့သို့၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ ထိုဆင်မင်းသည်။ ယူထာ၊ဆင်အပေါင်းမှ၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇိတွေ့၊ငြိုးငွေ့၍၊ပဏ္ဏာမိ၊ ဖဲသွားလေ၏။ တတော၊ထိုနောင်မှ၊နံ၊ထိုဆင်မင်းကို။ ပဒါနုသာရေန၊ခြေရာကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဝုန်၊တဘန်၊ယူထာ၊ ဆင်အပေါင်းတို့သည်။ အနုဗန္ဓိ သု၊အစဉ်တစိုက်လိုက်ကုန်၏။ ဝေ၊ဤသို့၊ယာ၀တတိယံ၊သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊ ပဏ္ဏဇ္ဇော၊အရုပ်တပါးသို့ဖဲသည်ရှိသော်။ အနုဗန္ဓော၀၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ တတော၊ထိုနောင်မှ၊စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ကိ ံစိန္တေသိ၊အဘယ်သို့ကြံသနည်း။ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ မယှံ၊ငါ၏၊ နေတ္ထိကော၊ မြေးဖြစ်သောသူသည်၊ ဗာရာဏသိယံ။ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ရဇ္ဇံ၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေသိ၊ပြု၏။ အဟံ၊ငါသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝုဏိမဇာတိယာ၊ရှေးဘ၀၌၊ ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်သို့၊ဂန္တွေယျံ၊ သွားရမူကား၊ ယံနူနာ၊ကောင်းလေစွ၊ တတြ၊ထိုဥယျာဉ်၌၊မံ၊ငါ့ကို၊ သောရာဇာ၊ထိုမြေးမင်းသည်၊ ဂဏ္ဍိသတိ၊စောင့်ရှောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ဧတ္တာ၊ညဉ့်ကာလ၌၊ယူဏေ၊ဆင်အပေါင်းသည်၊နိဒ္ဒါ ဝသံ၊အလိုရှိတိုင်းအိပ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ရောက်သည်ရှိသော်။ သယံ။ ဝိဝိ သည်၊တမေ၀ဥယျာနံ၊ထိုမင်း၏ဥယျာဉ်သို့သာလျှင်၊ ပါဝိသိ၊ဝင်လေ၏၊

ဥယျာနပါလော၊ဥယျာဉ်စောင့်သည်။ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၍၊ရှေးဟောရာဏသိမင်း အား၊အာရောစေသိ၊ကြား၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို၊ဂဟေသုသာမာတိ။ ဖမ်းယူကုန်အံ့ဟု၊သေနာယ၊စစ်သည်ဖြင့်၊ပရိ ဝါ၊ရေသို့၊ခြိုရံ၏။ဟတ္ထိ၊ဆင်မင်းသည်။ရာဇာနံ ဝေ၊မင်းသို့သာလျှင်။အာဘိ မုခေါ်၊ရှေ့ရှု၊ဂစ္ဆတိ၊လာ၏။ရာဇာ၊မင်းသည်၊မံ၊ငါသို့၊အာဘိမုခေါ်၊ရှေ့ရှု၊ ဇေတိ၊လာ၏ဟု၊ရုရေပ်ရှိနှင့်ခက်ရင်းကို၊သန္ဓယ်တွား၊ဖြင်ဆင်၍၊အဠာသိ၊ ရုပ်ဖျိ၊တားတော်၊ထိုနောင်မှ၊ဟတ္ထိ၊ဆင်မင်းသည်၊သော၊ဤမင်းသည်၊မံ ငါ့ကို၊ဝိဇ္ဇေယျာသိ၊ထိုးဖြစ်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေတွား၊ကြံ၍၊မာနုသကာ ယ၊လူ၏ဗျာဘာသာဖြစ်သော၊ ဝါစာယ၊စကား၊ဖြင့်၊ ဗြဟ္မဒတ္တ၊ဗြဟ္မဒတ် မင်း၊မံ၊ငါ့ကို၊မာဝိဇ္ဈိ၊သင်မထိုးပစ်ပါလင့်။ အဟံ၊ငါသည်၊ တော၊သင်၏၊ အယျကော၊အာဘိုးပါတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ကိံ ဘဏာသိ၊ အာသို့ဆိုလေသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံကို၊ ဝုဏ္ဏိ။ မေး၏၊ဟတ္ထိ၊ဆင်မင်းသည်လည်း၊ရေ၌ရှု၊မင်း၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ နရကေစ၊ငရဲ၌လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိယောနိယံ၊ဆင်၏အမျိုးခွ၊ ပဝတ္တိ၌ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံကို၊အာရောစေသိ၊ကြား၏၊ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သုဒ္ဓရံ၊ကောင်းလှ၏။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်၊ ကိဉ္စိ၊တစုံ တယောက်သော သူကို၊ တွံ၊ သင် ဆင်မင်းသည်၊ မာဘိ သာပေယိ၊ မကြောက်စေလင့်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဟတ္ထိနော၊ဆင်မင်းအား၊ဝတ္တွာ၌ပြုရာဝတ် ကိုလည်းကောင်း၊အာဝဇ္ဇကေစ၊အဝိန်းအကျောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း ဟတ္ထိဘဏ္ဍေစ။ ဆင်ဘဏ္ဍာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ဖြစ်စေ၏။ အထ၊ထိုနောင်မှ။ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ရာဇာ။ ဗာရာဏသိမင်းသည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရဂတော၊ ဖြတ်သော ဆင်ကျောက်ကုန်း ထက်စီးလျက်၊ အယံ၊ဤဆင်မင်းသည်၊ဝိသတိဝဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ရေ၌ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ကတွာ၊ပြုခဲ့ဘူးသည်ဖြစ်၍၊နိရယေ၊ငရဲ၌၊ ပဏ္ဍော၊ကျက် ရှု၏၊ဝိပါကာဝသေသေန၊ ဝိပါက်အကြွင်းရှိသေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့် လည်း၊တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊တိရစ္ဆာန်၏အမျိုးခွ၊ဥပပန္နော၊ဖြစ်ရှု၏၊တတ္ထဝိ ထိုဆင်၏အမျိုးခွလည်း၊ဂဏဝါသသံဃနှုန်း၊အပေါင်းအဖော်ခွ၊အတူနေ ရသဖြင့်ထိပါး၊ခြင်းကို၊အသဟန္တော၊သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ဣဒ၊ဤလူ ပြည်သို့၊ အာဂတော၊ရောက်လာ၏။ ဂဏဝါသော၊ အပေါင်းအဖော်နှင့် အတူနေရခြင်းသည်၊ အဟောဒုက္ခော၊ကြောင်ဆင်းရဲလေတကား။ ကေ ဘာဝေါ ဝေ၊ဝစပန။ တယောက်အထည်းတည်း ကျိန်းစက် နေရခြင်းသည်

ကား။ သုခေါ်ချမ်းသာလေစ္ဆ။ ဣတိ၊ဤသို့။ စိန္တေတွေး၊ကြံ၍၊တဏှေဝ၊ထို ဆင်ထက်ဦးပင်လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ အာရေတိတွေး၊အားထုတ်၍၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သစ္ဆာကာသိ၊မျက်မှောက်ပြု၏။ လောကုတ္တရသုခေန၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာဖြင့်။ သုခိတံ၊ ချမ်းသာခြင်း သဘောရှိသော၊ တံ၊ထိုမင်းကို၊ မစ္စာ၊အမတ်တို့သည်၊ ဥပသက်မိတွေ၊ ချဉ်းကပ်၍၊သန္ဓိပါတံ၊အညီအညွတ်စည်းဝေးခြင်းကို၊ကတွေ၊ပြု၍၊မဟာ ရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ ယာနကာလော၊ ကြွသွားတော်မူအံ့သောအခါ ရောက်ပါပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတွေ၊ဆိုကြသည်ရှိ၊သော်၊ ဝုရိမနယေနေဝ၊ရှေး နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နာဂေါဝယူထာနိုဝဇ္ဇယိတွေ(ပ)ခဏ္ဍ ဝိသာခကပ္ပေါ တိ၊နာဂေါဝယူထာနိုဝဇ္ဇယိတွေ (ပ)ခဏ္ဍဝိသာခ ကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံ ဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏။ ။နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ပနုမံ၊ ပနုမ္မာနှင့်တူသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓာရော၊ ဖြတ်၏၊ သဗ္ဗာ တာဘွန္ဓနော၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်သဏ္ဌာန်ရှိသော၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး သည်၊ယူထာနိ၊ဆင်အပေါင်းတို့ကို၊ဝိဝဇ္ဇယိတွေ၊ကြဉ့် ဖဲ့၍၊ဂတောဇ္ဈဝ၊ သွားလေသကဲ့သို့၊ တထေ၊ထိုအတူ၊ အရညေ၊တောအရပ်၌၊ယထာဘိ ရန္တံ၊ ဖွေ့လျော်သည်အားလျော်စွာ၊ ဝိဟရံ၊ နေရသည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း။ ခဏ္ဍဝိသာခကပ္ပေါ၊ ကြီ့ချုံနှင့်အတူ၊ စရေ၊ ကျင့်ရ၏၊ သာဂါထာ၊ထိုဂါထာသည်၊ပဒတ္ထတော၊ ပုဒ်အနက်အားဖြင့်၊ ပါဠိတော်ဦး၊ဝေ၊ထင်ရှားသည်သာတည်း။ အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဩဠေ၊ဤဂါထာ၌၊အဓိပ္ပါယယောဇနာ၊အဓိပ္ပာယ်ကိုယှဉ်ခြင်းတည်း၊ သာ စခေါ်ယောဇနာ၊ ထိုယောဇနာခြင်းသည်လည်း၊ ယုတ္တိဝသေန၊ ယုတ္တိ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ယောဇနာ။ ယောဇနာခြင်းတည်း။ အနုသဝဝသေန၊ အာဘင့် ကြားသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊နယောဇနာ။ ယောဇနာခြင်းမဟုတ်၊အယံဟတ္ထိ ဤဆင်သည်။ မနုဿကန္တော သု၊ လူတို့သည် နှစ်သက် အပ်ကုန်သော၊ သိလေသု၊သိလတို့၌၊ ဒန္တတ္တာ၊ယဉ်ကျေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဒန္တ ဘူမိ၊မယဉ်ကျေးသောအရပ်သို့၊ နာဂ ဆ္ဆတိ၊မသွား။ ဣတိ ဝါ၊ထိုကြောင့် လည်း။နာဂေါယထာ၊နာဂမည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဘရိရေမဟန္တတာယ၊ကိုယ်ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊နာဂေါယထာ၊နာဂ မည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊အဟံပိ၊ငါသည်လည်း၊ ကုဒဿုနာမ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌၊ အရိယကန္တော သု၊ အရိယာတို့ သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ သိလေသု၊သိလတို့၌၊ ဒန္တတ္တာ၊ယဉ်ကျေး

သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဒန္တဘူမိနာဂမနေနှ၊ မယဉ့်ကျေးသောအရပ်သို့ မသွားသဖြင့်၊အာဂုံ၊အဂုသိုလ်တရားကို၊ အဂတရေးနှ၊ပြေ့သဖြင့်၊ဝုန်း တာဘန်းမှုထွက်တို့။ ဤကာမဘုံ၌ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သို့။အနာဂမနေနှစ်မလာ သဖြင့်လည်းကောင်း။ဂုဏ်သရီရမဟာန္တတာယပိ၊ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူ သောကိုယ်ကြီးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။နာဂေါ၊နာဂမည်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရမည်နည်း။ သေသော၊ ဤသင်ကြီးသည်၊ ယူထာနိ၊သင် အပေါင်းတို့ကို၊ဝိဝဋ္ဋတွာ၊ကြဉ့်၍၊ ကေစရိယသုခေန၊တစိုးတည်းကျင် လည်ကျက်စား၊ရသောချမ်းသာဖြင့်။ ယထာဘိရန္တံ၊မွေ့လျော်သည်အား လျော်စွာ၊ဝိဟာရံ၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ အရှည်း၊တောအရပ်၌၊ ကောဏ်တစိုး တည်း။ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ၊ကြံ့ချိန့်ခင့်အတူ၊စရေယထာစ၊ကျင့်လည်းကျင့် ရာသကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ထိုအတူ၊အဟဋ္ဌိ၊ငါသည်လည်း။ ကုဒဿုနာမ၊အာဘယ် မည်သောအခါ၌၊ဝေဟ၊ဂိုဏ်း၊အပေါင်း၌။ ဝိဝဋ္ဋတွာ။ကြဉ့်ပဲ၍၊ ကေန္တ ဝိဟာရသုခေန၊စင်စစ်နေခြင်း၏ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း၊ဗျာနသုခေ နှစ်၊ ဗျာန်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း။ ယထာသိရန္တံ။ မွေ့လျော်ပျော်ပါး သည်အား၊လျော်စွာ၊အရည်း၊တောအရပ်၌၊ဝိဟာရံ၊နေသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌ နော၊မိမိအား။ ယာထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သုခံ၊ချမ်းသာ၏၊တထာတထာ၊ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဒုဒ္ဓေ၊ပမိ၊အလိုရှိ၏၊တတ္တကံ၊ ထိုမျှလောက်၊အရည်ရ တောအရပ်၌။နိဝါသံ၊နေသည်ဖြစ်၍၊ကောဏ်တယောက်အထည်းတည်း။ ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ။ ကြံ့ချိန့်ခင့်အတူ။ အဟံ၊ငါသည်။ စရေယျံ။ ကျင့်အံ့။ ဒုတိအယံ၊ဤသည်လျှင်။အတ္ထော၊အနက်တည်း။ စ၊ဥပမာတနည်းကား၊ သေသောနာဂေါ၊ ဤဆင်ပြောင်သည်၊သုသဏ္ဌိတခန္ဓတာယ၊ ကောင်း စွာတည်သောကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဠာတကွန္ဓော၊ ကောင်း စွာဖြစ်သော ကိုယ်သဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတ ထာ၊ထိုအတူ၊အဟံပိ၊ငါသည်လည်း၊ကုဒဿုနာမ၊အာဘယ်မည်သောအ ခါ၌၊ အသေခသိလက္ခန္ဓမဟာန္တတာယ၊အသေခတည်းဟူသောသီလကွန် ကျေးဇူးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဠာတကွန္ဓော။ ကောင်းစွာဖြစ်သော သီလကွန်တရားသည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရပါအံ့နည်း၊ သေသော နာဂေါ၊ဤ ဆင်ပြောင်သည်၊ပဒုမသဒိသဂတ္တတာယ။ ကြာပဒုမ္မာနှင့်တူသောကိုယ် ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပဒုမကုလာ၊ ဖြတ်သောအမျိုး၌ဥပ္ပန္န တာယဝါ၊ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဒုမိ၊ဖြတ်သောသတ္တော

ရှိသည်၊ဟောတိယဝေယ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေဒနာ၊ထိုအတူ၊ အဟံပိ၊ ငါ သည်လည်း၊ကုဒသုနာမ၊အာဘယ်မည်သော အခါ၌၊ပဒုမိသဒိသဥဇုဂတ္တ တာယဝါ၊ကြာပဒုမ္မာနှင့်တူသော ပြောင့်မတ်သော ကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ် ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊အရိယဇာတိပဒုမေ၊အရိယာ၏အမျိုးဖြတ်၌၊ ဥပ္ပန္နတာ ယဝါ၊ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ ပဒုမိ၊ ဖြတ်သောသဘော ရှိသည်၊ဘဝေယျံ၊ဖြစ်ရပါအုံ့နည်း၊စ၊ဥပမာတနည်းကား၊ သေ၊သောနာ ဂေါ၊ထိုဆင်ပြောင်သည်၊ထာမဗလဇဝါဒိဟိ၊အားအစွမ်းလျင်ခြင်းအစရှိ သည်တို့ဖြင့်၊ဥဒ္ဓေါရောဃထာ၊ဖြတ်သကဲ့သို့၊ဝေဒနာ၊ထိုအတူ၊အဟံပိ ငါသည်လည်း၊ကုဒသုနာမ၊အာဘယ်မည်သော အခါ၌၊ သုဒ္ဓကာယသမာ စာရာဒိဟိဝါ။ စင်ကြယ်သောကိုယ်၏ အကျင့်အစရှိသည် တို့ဖြင့်ရင်း။ သိလသမာဓိ နိဗ္ဗေဓိက ပညာဒိဟိဝါ။ သိလသမာဓိထိုးထွင်းသောပညာ အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဥဒ္ဓေါရော၊ဖြတ်သည်၊ဘဝေယျံ၊ဖြစ်ရပါ အုံ့နည်း၊ဝေ၊ဤသို့၊ စိန္တေန္တော၊ကြံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရုဘိတ္ဝာ၊အား၊ထုတ်၍၊ပစ္စေကဗောဓိ ။ပစ္စေကဗောဓိဥာဏ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊အဓိဂတော၊ရသည်၊အဖြစ်ဖြင့်၏၊ဣတိ၊ဤသည်ကား၊နာဂဂါထာ ၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ၊နာဂဂါထာဝဏ္ဏနာ၊နာဂဂါထာ၏အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အဠာဝကတ္ထေရ၊အဠာဝကံအစရှိသောဤဂါထာ၌၊ဥပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်း သည်၊ကား၊ အာဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏသိရညော၊ဗာရာဏသီမင်း ၏၊ဥဿာ၊သားသည်၊ ဒဟာရောဝေ၊သူငယ်သည်သာလျင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ပဗ္ဗဇိတ္တုကာမော၊ရဟန်းပြုခြင်းဌာနအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ မာတာပိ တာရော၊မိခင်ဘခင်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊တိုင်ပင်၏၊ မာတာပိတာရော၊မိခင် ဘခင်တို့သည်၊နိဝါရေန္တိ၊တား၊ဖြစ်ကုန်၏၊သော၊ထိုမင်းသားသည်၊ဝါရိ ယမာနောပိ၊ တား၊ဖြစ်အပ်သော်လည်း၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိယေဝ၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ် ၍သာလျင်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ရဟန်းပြုပါအုံ့မူ၊ အာ မန္တေသိ၊ပန်ကြား၊တိုင်ပင်၏။တတော၊ထိုနောင်မှ၊ဝုဋ္ဌေ၊ရှေးဖြစ်သောကာ မာဟိမိတ္တာဂါထာ၌။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သော။ သေဋ္ဌိဝုတ္တံပိယ၊ သူဌေးသား ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဝတ္ဝာ၊ဆို၍၊ အနုဇာနိ ်သု၊ ခွင့်ပြုကြကုန်၏၊ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာစ၊ရဟန်းပြုပြီး၍လည်း၊ဥယျာနေယေဝ၊ဥယျာဉ်၌ပင်လျင်၊ ဝသိ တဗ္ဗံ၊နေအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဋိဇာနာပေသုံ၊ဝန်ခံစေကုန်၏၊ သော၊ထိုမင်း သား၌သည်၊ တတော၊ထိုဆိုတိုင်း၊ အကာသိ၊ပြု၏၊ တဿ၊ ထိုမင်းသား

ဏ်။မာတာ၊မိခင်သည်၊ဝိသတိသဟဿာသနာဒူကိတ္တိပရိဝုတာ၊ နှစ်သောင်း သောမောင်းမအပေါင်းခြံရံလျက်၊ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်သို့၊ဂတ်သော်၊သွား၍၊ပုတ္တံ၊ သားကို၊ယာဂုံ၊ယာဂုကို၊ပါယိတ္တာ။သောက်စေ၍၊ တဒနန္တရံ၊ထိုယာဂုဏ်၏ အခြားမဲ့၌၊ခဏ္ဍကာဒိနိစ၊ခဲ့ဘွယ်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ခါဒါပေတ္တာ။ခဲစေ၍၊ယာဝမဇ္ဈန္ဟိကာသမယံ၊နေမွန်းတည့်သောကာလတိုင်အောင်၊တေန၊ထို သားငယ်နှင့်၊သဒ္ဓိ၊အတူတကွ၊ သမုဒ္ဒလုပိတ္တာ၊စကားပြောဟော၍၊နဂရံ၊ ပ္ပဝိသိ၊ပရိသတိ၊ဝင်လေ၏၊ ဒိတာ၁စ။အဘတမင်းသည်လည်း၊ မဇ္ဈန္ဟိကေ၊နေ မွန်းတည့်သောအခါ၌၊အာဂတ်သော်၊လာ၍၊တံ၊ထိုမင်းသားကို၊တောဇေတ္တာ စားစေ၍၊အတ္တနာပိ၊မိမိသည်လည်း၊ ဘုဥ္ဇိတ္တာ၊စားပြီး၍၊ ဒိဝသံ၊ တနေ့ ပတ်လုံး၊တေန၊ထိုသားငယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊အတူတကွ၊ သမုဒ္ဒလုပိတ္တာ။စကား ပြောဟော၍။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်း၊အခါ၌၊ ဇဋိကဝုဏိသံ။ဒေ၊ဝေါ၏ အာရောက်ဖြစ်သောယောက္ခားကို၊ ဒ္ဒပေတ္တာ၊ သားခဲ့၍၊ နဂရံ၊မြို့သို့၊ ပ ပ္ပဝိသတိ၊ဝင်လေ၏၊ သော၊ထိုမင်းသားသည်၊ဝေ၊ဤသို့၊ ရတ္တိဒိဝါ၊ညဉ့်နေ့ သည်၊ဝိတိဝတ္တော၊လွန်သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာရတိ၊နေ၏၊တေန၊ခေါ၊နသမယေ နု၊ထိုအခါ၌၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာမ၊အာဒိစ္စဗန္ဓုအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ နန္ဒမူလကပ ဿာ၊ရေ၊နန္ဒမူလကတောင်ဂုဟ်း၌၊ဝိဟာရ တိ၊နေ၏၊ သော၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိ သော်၊တံ၊ထိုမင်းသားကို၊အယံကုမာရော၊ ဤမင်းသားသည်၊ ပဇ္ဇဒိတုံ၊ ရဟန်းပြုအံ့သောဌာ၊ အသက္ခိ၊တတ်နိုင်ပြီ၊ဇဝုံ၊အနှောင့်အရှက်ကို၊ ဆိန္ဒိ တုံ၊ဖြတ်အံ့သောဌာ၊ နသက္ကောတိ၊မတတ်နိုင်လေ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဒ္ဒသ၊ မြင်လေ၏၊တတောပရံ၊ ထိမ္ဘနောက်၌၊ ကုမာရော၊မင်းသားသည်၊အတ္တ နော၊မိမိ၏၊ဓမ္မတာယ၊သဘောအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒိသတိ၊ငြီးငွေ့လတ္တံ့ လော၊ နောနိဗ္ဗိန္ဒိ သတိ၊မငြီးငွေ့လတ္တံ့ လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဝဇ္ဇိ၊ဆင်ခြင်ပြန်၏၊ အဝ၊ထိုအခါ၌၊ဓမ္မတာယ၊သဘောအားဖြင့်၊နိဗ္ဗိန္ဒေ၊ငြီးငွေ့သည်ရှိသော် အတိစိရံ၊ အလွန်ကြာလွန်းသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥတ္တာ၊သိ၍၊ဘ သ၊ထိုမင်းသား၊အား၊အာရုံ့ဏ်၊အာရုံကို၊ ဒဿိသသာမိ တိ၊ပြအံ့ဟု၊ဝုဇ္ဇေ၊ရှေးဂါထာ၌၊ဝုတ္တနယေနေ၀၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ မနောသိလာ ဘလတောဝ၊ ဆေးဒန်း မြင်းသိလာ ကျောက်ဖျာ အပြင်မှ၊အာဂတ်သော်၊လာခဲ့၍၊ဥယျာနေ၊ဥယျာဉ်၌၊အဠာသိ၊ရပ်လေ၏၊ရောဇ ဝုဏိသော၊မင်းချင်းယောက်ျားသည်၊ဒိသွာ၊မြင်လေ၍၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ် ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ဝိတောဝ၊ရပ်တော်မူလာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊

ရည်ညွှာ။ အာဘာမင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလေ၏။ ရာဇာ၊ အာဘာမင်း သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယာဝုအခါ၌၊ မောဂါ၏။ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေနှ၊ ဂုဏ်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့်၊ သဒ္ဓိ'။ အတ္ထတ္ထကွ၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထိုး၊ တော၊ မဆနိ့ကျင်သည်ဖြစ်၍ ဝသိသတိ၊ နေလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပမုဒိတမနော၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ သည်၊ ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ဂုဏ်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ ဥပဋ္ဌဟိတ္တော၊ လုပ်ကျွေးမွေး၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဥယျာဉ်၌ပင်လျှင်၊ ဝါသံ၊ သိ တင်းသုံးနေခြင်းကို၊ ယာစိတ္တော။ တောင်းပန်၍၊ ပဏ္ဏသာလဒိဝါဝိဟာရေ၌နှ၊ စက်မာဒိသဗ္ဗံ၊ သစ်ရွက်ရိုး သောကျောင်း နေ့နေရာ စက်ဘီးသွားရာ အစရှိ သောအသုံးရုံကို၊ ကရိတ္တော၊ ပြုပြီး၍။ ဝါသေသိ၊ သိတင်းသုံးစေ၏။ သော၊ ထိုဂုဏ်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဩဂါသံ၊ အခွင့်ကို၊ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ ကုမာရံ၊ မင်း ကား၊ ကို၊ တွံ၊ သင်သည်။ ကော၊ အာဘယ်အမည်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာဟ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဇ္ဇဓိတော၊ ဓေဟန်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပဇ္ဇဓိတာနာမ၊ ဓေဟန်းတို့မည်သည် ကား၊ ဧဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဏ္ဍေ၊ အရှင်တုရား။ ကိဒိသာ၊ အာဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ မယံ၊ အကျွန်ုပ် အား၊ ကိ'၊ အာဘယ်သို့နည်း။ အနုနုဏ္ဏ ဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တွံ၊ သင်သည်၊ အတ္ထနော၊ ပိမိ၏။ အနုနုဏ္ဏ ဝိ ကံ၊ မလျောက်ပတ်သော အမှု အရာကို၊ နပေက္ခသိ၊ မကြည့်ရှုသလော၊ တော၊ သင်၏။ မာတာပိ၊ မိခင်သည်လည်း။ ဝိသတိသဟဿသဏ္ဌိတ္ထိယော၊ နှစ်သောင်း သောမိန်းမတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ'၊ အတ္ထတ္ထကွ၊ ဝုဇ္ဈနသမယေ၊ နံနက်အခါ၌၊ အာဂန္တ္ဝါ၊ လာလျက်၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို၊ အဝိဝိတ္ကံ၊ မဆိတ်ငြိမ်သည်ကို၊ ကရော တိနဲ့၊ ပြုသည်မဟုတ်လော၊ ဝိတာပိ၊ အာဘသည်လည်း။ မဟာတာဝလကာ ယေနှ၊ မျှားစွာသောဗိုလ်အပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ'၊ အတ္ထတ္ထကွ၊ သာယနှသမယေ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ အဝိဝိတ္ကံ၊ မဆိတ်ငြိမ်သည်ကို၊ ကရောတိနဲ့၊ ပြုသည်မဟုတ် လော။ ဇဂ္ဂနပုရိသာ၊ အစောင့်အရှောက်ယောက်ျားတို့သည်၊ သကလ ရတ္တိ'၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ အဝိဝိတ္ကံ၊ မဆိတ်ငြိမ်သည်ကို၊ ကရောန္တိ နဲ့၊ ပြု သည်မဟုတ်ကုန်လော။ ပဇ္ဇဓိတာနာမ၊ ဓေဟန်းတို့မည်သည်ကား၊ တဝ၊ သင်နှင့်၊ သဒိသာ၊ တူကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ တတြ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ ဌိတသေဝ၊ တည်စဉ်ပင်လျှင်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်

ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ဟိမဝန္တာ၊ဟိမဝန္တာ၁၌။အညတရ၊တရုသော၊ဝိဟာရ၊ကျောင်းကို၊ဒသေတိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုမင်းသား၊ဟာန်းသည်။ တဘွား၊ထို ဟိမဝန္တာတောင်၌။ပစ္စေကဗုद्ध၊ပစ္စေကဗုद्ध၊တို့ကို။အာလမ္ဗဏာဗာဟံ၊တဲ့ ပေါင်ကို၊နိသာယ၊ဖြစ်၍။ဦးတေစ၊ရပ်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊စက်မန္တ စ၊စကြိုသွား၊သည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ရဟကမ္ဘသုစိကမ္ဘာဒိဟိ၊သက်နိုး ဆိုး၊သောအမှုချုပ်သောအမှုအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ကရောနှင့်စ၊ပြုကြသည် တို့ကိုလည်းကောင်း၊ဒိသွာ၊ဖြင်ရ၍။တုမှေ၊အရှင်ဘုရား၊တို့သည်။ ဣဒေ၊ဤ လူ့ပြည်သို့၊နဂန္ဓတိ၊လာ၊တော်မမူကုန်။တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရား၊တို့သည်၊ ပဇ္ဇဟေတိ၊ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆိုရ၏။ ပဇ္ဇဟာတိ၊ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမနုညာတာ၊ ပြော် ခွင့်ပြုအပ်ကုန်၏။ ပဇ္ဇဒိတာကာလတော၊ ခုဟန်းပြုသော အခါမှ၊ သမဏာနာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်ကား၊ အတ္တနော၊မိမိ၏။ သရုတ်၊ကိုး ကွယ်ဆောက်တည်ရာကို၊ကာတုဗ္ဗ၊ပြုအံ့သောဌာနလည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိတ ပတ္တိတံ၊အလိုရှိ၍တောင်းတအပ်သော၊ပဒေသံ၊အရပ်သို့။ ဂန္တုံ၊စ၊သွား၊အံ့ သောဌာနလည်းကောင်း။လဘန္တိ၊ရကုန်၏။ဇော်ကား၊ဤမျှလောက်အမှုအရာ သည်၊ဝန္ဒတိ၊သင့်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဆိုရ၏။ အာကာသေ၊ကောင်းကင် ၌၊ဌတ္တာ၊ ရပ်၍။ အဗ္ဘာနုတံ သံဂဏိကာရတ္ထသယံဗသယောသာမယိ ကပိမုတ္တိန်း၊ အဗ္ဘာနုတံ သံဂဏိကာရတ္ထသယံ ဗသယော သာမယိက ပိမုတ္တိ ဟူသော။ ဣမံဥပဓိုဂါထံ၊ဤထက်ဝက်သောဂါထာကို။ ဒိဿမာ နေ၊ထင်ရှား၏။ သြကာသေ၊အရပ်၌။ နန္ဒမူလကပဗ္ဗာရံ၊ နန္ဒမူလက တောင်ဝှမ်းသို့၊အဂမာသိ၊ကြွသွား၏။ဧကံ၊ဤသို့။ပစ္စေကဗုद्ध၊ပစ္စေက ဗုद्ध၊သည်၊ဝတ္တာ၊မိန့်တော်မူ၍။ ဂတေ၊ကြွသွားပြီး၊သော်။ သော၊ထိုမင်း သား၊ရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ပဏ္ဏသာလံ၊ ကျောင်း သစ်မင်းသို့။ ပဝိသေတွာ၊ ဝင်လေ၍။ နိပ္ပဒ္ဒိ၊အိပ်၏။ အာရုဏ္ဘဝုရိသောဝိ၊ စောင့်သော ယောဂျားသည်လည်း။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ကုမာရော၊ မင်းသား၊သည်၊ ကုဟိ၊အဘယ်အရပ်သို့။ဂမိဿတိတိ၊သွားလတ္တံ့နည်းဟု၊သယိတော၊ အိပ်သည်ရှိသော်၊ပမတ္တော၊မေ့မေ့လျော့လျော့၊နိန္ဒာ၊အိပ်ခြင်းသို့။ သြက္ကမိ၊ သက်လေ၏။သော၊ထိုမင်းသား၊သည်၊တဿ၊ထိုစောင့်သောယောဂျား ၏၊ပမတ္တဘာဝံ၊မေ့မေ့လျော့လျော့ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတ္တာ၊သိ၍။ ပတ္တ စိဝရံ၊သင်္ဃာတိသက်နှင့်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍။ အရညံ၊တောအရပ်သို့။ပါဝိ သိ၊ဝင်လေ၏။တတြ၊ထိုတောင်၌လည်း။ ဝိဝိတ္တော၊ဆိတ်ငြိမ်သည်ဖြစ်၍၊

ဝိပဿနံ။ ဝိပဿနာကို၊အာရုတ်တွေ့၊ အားထုတ်၍။ ပရွေကဗေါဓိ၊ပရွေ
ကဗေါဓိဥာဏ်ကို၊ သန္ဓိကတွေ့၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပရွေကဗုဒ္ဓဗျာနံ၊ရှင်
ပရွေကဗုဒ္ဓါတို့ရှိရာနန္ဒမူလတောင်ဝှမ်းသို့။ ဂဇတော၊သွားလေ၏၊တကြွစ
ထိုသို့ရောက်သော အခါ၌လည်း။ ကထံ၊ အာဟယ်သို့၊ အဓိဂတံ၊ ဂုဏ်အပ်
သနည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့။ ဝုစ္စတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ
အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ရှင်ပရွေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဝတ္တုံ၊ဆိုအပ်သော၊ ဥပဓိဝိဝေကံ၊ ထက်
ဝက်သောဂါထာကို၊ ပရိဝုဏ္ဏံ၊အပြည့်အစုံကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍။ အဘာသိ၊
ဟောပြောလေ၏။ ၊တဿ၊ထိုဂါထာ၏၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဝေါ၊ဤသို့။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ အဗ္ဘာနုတန္တိ။ အဗ္ဘာနုတံဟူသည်ကား၊တံ၊ထို
အကြောင်းသည်၊အဗ္ဘာနုံ၊အရောမဟုတ်၊ တံ၊ထိုအကြောင်းသည်၊အကာ
ရဏံ၊အကြောင်းမဟုတ်၊ဟူတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
အနုနာသိကလောပေါ။ နိဂ္ဂဟီတတ်ကြောခြင်းကို၊ ကတော၊ပြုအပ်၏။ ကိမိဝ
အာဟယ်ဥဒါဟရဏာကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ အရိယသစ္စာနုဒဿနန္တိ အာဒိ
သုဝိယ၊အရိယသစ္စာနုဒဿနံ၊ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့ဖြင့်ကဲ့သို့၊ အနုနာသိ
ကလောပေါ။ နိဂ္ဂဟီတတ်ကြောခြင်းကို၊ ကတော၊ပြုအပ်၏။ သံဂဏိကာ ဂု
တဿတိ။သံဂဏိကာဂုတဿဟူသည်ကား။ဂဏာတိဂုတဿ၊ဂိုဏ်း
အပေါင်းအဖေါ်ဖြင့်မြေလျှောသောဝုဋ္ဌိလိုအား၊ယန္တိ ဧတံ ဝစနံ၊ယံဟူသော
ဤစကားသည်၊ကာဂုဏာဝစနံ၊အကြောင်းကိုဟောသောသဒ္ဒါတည်း၊ယံဟိ
ရိယတိဟိရိတဗ္ဗေနာတိအာဒိသုဝိယ၊ ယံဟိရိယတိဟိရိတဗ္ဗေနဤသို့အစ
သောပါဠိတို့ဖြင့်ကဲ့သို့။ကာဂုဏာဝစနံ၊အကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဒါသည်၊ပေါ
တိ၊ဖြစ်၏။ဗဿယေတိ၊ဗဿယေဟူသည်ကား၊အဓိဂန္ဓေ၊ရှာ၏။သာမ
ယိကံဝိမုတ္တိန္တိ၊သာမယိကံဝိမုတ္တိ ဟူသည်ကား။လောကိယသမာပတ္တိ
လောကိသမာပတ်ကို။ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုလောကိသမာပတ်ကို၊
အပ္ပိတပ္ပိတသမယေ၊ဝင်စားတိုင်းဝင်စားတိုင်းသောအခါ၌သာလျှင်၊
ပစ္စနီကေဟိ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နိဝရဏတရားတို့မှ၊ ဝိမုစ္စနတော၊
လွတ်သောကြောင့်၊သါမယိကာဝိမုတ္တိတိ၊သာမယိကာဝိမုတ္တိဟူ၍။ဝုစ္စတိ
ဆိုအပ်၏။သာမယိက်၊လောကိသမာပတ်နှင့်ယှဉ်သော၊ယံဝိမုတ္တိ၊အကြောင်
ဝိမုတ္တိသည်၊ အဗ္ဘာနုံ၊အရောမဟုတ်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊
နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ သံဂဏိကာဂုတဿ။ အားပါင်းအဖေါ်ဖြင့် မြေလျှောသောသူ
အား၊ယေနကာရဏေန၊အကြောင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဗဿယေ၊သမာပတ်ကို
ရရှာ၏၊ဟူတိပေါ်၊ဤသို့။အာဒိစ္စဗန္ဓု၊သ၊အာဒိစ္စဗန္ဓု၊အမည်ရှိသောရှင်ပရွေ

ကဗုဒ္ဓါ၏၊ ဝစေး၊စကားကို၊နိသမ္မ၊ရုံစမ်းဆင်ခြင်၍၊ သံဂဏိကာပုတိ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်မှုလျော်ပျော်ပါးခြင်းကို၊ ပဟာယ၊စွန့်၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ အဓိဂတော၊ ပစ္စေကဗောဓိညာဏ်ကိုရသည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုရ၏၊ သေသံ၊အကြွင်းဖြစ်သော်စကားသည်၊ ဥတ္တာနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီး သောနည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဆုတိ၊ဤသည်လျှင် အဋ္ဌာနဂါထာ၏ အဖွင့်အပြီးတည်း ။အဋ္ဌာနဂါထာဝဏ္ဏနာ၊အဋ္ဌာနဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊နိဋ္ဌိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိတိ ဣဒ္ဓေ၊ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပဓိတို့၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အာဘယ်နည်း၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊အညတရော၊တယောက်သော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ရဟောဂတော၊ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ စိန္တေသိ၊ကိုရ၊ကြံလေသတတ်၊ ကိံ စိန္တေသိ၊အာဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ သိတာဒိနိ၊အချမ်းအစရှိသည်တို့ကို၊ပဋိစသာ တကာနိ ၊ဖျောက်ဖျက်ကုန်သော၊ ဥဏှာဒိနိ၊အပူအစရှိသည်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ ယထာ၊ရှိကုန်သကဲ့သို့၊ ဧवံ ယထာ၊ ထိုအတူ၊ဝန္ဒပဋိစသာတကံ၊ ဝန်ဆောင်းရဲကို ဖျောက်ဖျက်သော၊ ဝိဝဋ်၊ဝန်ကင်းရာတရားသည်၊ နော အတ္ထိ၊ခေါ်၊မရှိသလော၊ဆုတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊ သော၊ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်၊ အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကို၊တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဝိဝဋ်၊ဝန်ကင်းရာတရားကို၊စာနာထ၊သိကြကုန်သလော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊တော၊ထိုအမတ်တို့သည်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊မယံ၊ကျွန်ုပ်တို့သည်၊စာနာမ၊သိပါကုန်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊တံ၊ထိုဝိဝဋ်တရားသည်၊ကိံ ၊အာဘယ်သို့နည်း၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊တော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ အန္ဓဝါ၊လောကော၊ သတ္တဝါသေသော် အပြီးအဆုံးရှိ၏၊ ဆုတိအာဒိနာနယေန၊ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊သဿတုဇ္ဆေဒံ၊ သဿတုဇ္ဆေဒအယူကို၊ ကထေသုံ၊ပြောဆိုကုန်၏၊ အထ၊ထို အခါ၌၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ဆုမေ၊ဤအမတ်တို့သည်၊ နစာနန္တိ၊မသိကြလေကုန်၊သဗ္ဗေပိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဆုမေ၊ဤသူတို့သည်၊ ဒဋ္ဌိဂတိကာ၊ ဒိဋ္ဌိဝါဒီ၌အယူရှိကုန်၏၊ ဆုတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊သယမေဝ၊ ဗိမိအလိုလို သာလျှင်၊ တေသံ၊ထိုအမတ်တို့၏၊ ဝိလောမတဏ္ဍ၊မလျော်သည့်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊အယုတ္တတဏ္ဍ၊မသင့်သည့်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊

ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ ဝဋ္ဋပဒ္ဓိဃာတကံ၊ဝဋ္ဋဆင်းရဲကို ဖျောက်တတ်သောတရား သည်။အဖြို့ရှိသေး၏။ တံ၊ထိုတရားကို၊ ဂဝေသိတဗ္ဗန္တိ၊ ရှာအပ်၏ဟု၊ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊ ရဟန်း၊ပြည်ကို၊ ပဟာယ၊စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ။ ရဟန်း၊ပြု၍၊ ဝိပဿနေ္တာ၊ဝိပဿနာစိုးမြန်းသည်ရှိသော်၊ပစ္စေကဗောဓိ၊ပစ္စေကဗောဓိ ဉာဏ်ကို၊သစ္ဆဝ့်ကာသိ၊မျက်မှောက်ပြု၏။ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနဉ္စပါတိဝတ္ထော(ပ) ခဏ္ဍိသာဏကပ္ပေါတိ၊ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနဉ္စပါတိဝတ္ထော(ပ)ခဏ္ဍိသာဏကပ္ပေါ ဟူသော၊ ဣမမ္ဘဥ္စဒါနဂါထံ၊ဤသို့သောဥဒါန်းဂါထာကိုလည်း၊အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလေ၏၊ ၊ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြင့် ဓိဏ္ဍာဒိဋ္ဌိအယူတို့ကို ထိုး ထွင်း၍သိအပ်၏၊ ဥပါတိဝတ္ထော။သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ကူးမြောက် နိုင်၏၊နိယာမံ၊နောက်သို့မဆုတ်သောသောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သို့၊ပတ္တော၊ ရောက်လေပြီ၊ ပဋိလဒ္ဓမဂ္ဂေါ။တာဘန်ရအပ်သောအထက်မဂ်ဉာဏ်တရား ရှိ၏။အဟံ၊ငါသည်၊အနုညနေယျော၊သူတပါးတို့သည်မသိစေအပ်သော ဥပဒေဉာဏော၊ဖြစ်သောပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ရှိသည်၊ အဖြို့၊ဖြစ်၏၊ကောဒ တယောက် အထည်းတည်း။ ခဏ္ဍိသာဏကပ္ပေါ။ ကြီ၍ချိန့်ဝ့ဂ္ဂစွာ၊ စရေ စရာမိ၊ကျင့်၏။ ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓမဂ္ဂေ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ အလယ်၌၊ဗျာ ကာရဏာဂါထာ။ကြားအပ်သော ဂါထာသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တ သား၊ထိုဂါထာ၏၊အဋ္ဌော၊အနက်ကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိတိ၊ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိဟူသည်ကား၊ဒွါသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိဂတိကာနိ၊ခြောက် ဆဲ့နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိအယူတို့တည်း၊တိသစ္စံ၊ဖြန့်၏။ တာနိ၊ထိုဓိဏ္ဍာဒိဋ္ဌိအ ယူတို့ကို၊မဂ္ဂသမ္ဘာဒိဋ္ဌိယာ၊မဂ္ဂင်တည်းဟူသောသမ္ဘာဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ဝိသုကဋ္ဌေန ဝိဏ္ဏဋ္ဌေနစ၊ထိုးထွင်းအပ်သောအနုက်ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ဝိလောမဋ္ဌေနစ၊ ဗျက်ဆီးအပ်သောအနုက်ဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ ဝိသုကာနိ၊ဝိသုကမည်ကုန် ၏။ဧဝံ၊ဤသို့၊ဒိဋ္ဌိယာ၊သမ္ဘာဒိဋ္ဌိတရား၊သည်၊ ဝိသုကာနိ၊ထိုးထွင်း၍သိအပ် ၏။ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိမည်ကုန်၏။ ဝါ၊တနည်း ကား၊သာဧဝ၊ထိုဓိဏ္ဍာဒိဋ္ဌိအယူသည်ပင်လျှင်၊ ဝိသုကာနိ၊ဗျက်ဆီးအပ် သောတရား၊ဖြစ်၏။ဥပါတိဝတ္ထော၊ဥပါတိဝတ္ထောဟူသည်ကား၊ဒဿန ဗ္ဗေန၊သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊အတိက္ကန္တော၊ကူးမြောက်နိုင်လေပြီ၊ပတ္တော နိယာမန္တိ၊ပတ္တောနိယာမံဟူသည်ကား၊ ဒေဝိနိပါတ၊ဓမ္မတာယစ၊ဖရိုဖရဲ ဓမ္ကျတတ်သော သဘောဟု၏အဖြစ်ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ သမ္ဘောဓိပရာယန တာယစ၊ သမ္ဗောဓိလျှင် လည်း၊လျှောင်းရာရှိ သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း ကောင်း၊နိယတဘာဝပ်၊ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊အဓိဂတောဝ၊ရ၏၊ဝါ၊တနည်း

ကား၊ သမ္ဘတ္တနိယာမသင်္ခါတ်၊ ဖိဖိ၏အခြားမဲ့၌ ကောင်းကျိုးပေးခြင်းမြဲ သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ပဌမမဂ္ဂံ၊သောတာပတ္တိမဂ်ကို အဓိဂတောဂုဏ်၊ ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇော်ဝတာ၊ ဤမျှသောစ ကားအာစဉ်ဖြင့်၊ပဌမမဂ္ဂကိစ္စနိဗ္ဗတ္တိစ၊သောတာပတ္တိမဂ်၏ကိစ္စပြီးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ တာသစ၊ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ကိုလည်း၊ ပဋိလာဘော၊ ရခြင်းကို၊ ဝတ္ထော၊ဟောအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဋိလဒ္ဓမဂ္ဂေါတိဣမိ နာ၊ပဋိလဒ္ဓမဂ္ဂေါဟူသောဤဝုဒ်ဖြင့်၊ သေသမဂ္ဂပဋိလာဘံ၊ ကြွင်းသောမဂ် ကိုရခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ပြ၏၊ ဥပ္ပန္နဉာဏောဒ်တိ၊ဥပ္ပန္နဉာဏောဒ်ဟူသည် ကား၊ ဥပ္ပန္နပစ္စေကဗောဓိဉာဏော၊ဖြစ်သော ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ရှိသည်၊ အာဒ်၊ဖြစ်၏၊ ဧတေနဲ၊ထိုဥပ္ပန္နဉာဏောဟူသောပါဒ်ဖြင့်၊ ဖလံ၊ဖိုလ်တရား ကို၊ဒသေတိ၊ပြ၏၊ အာနုဘုနေယျောတိ၊ အာနုဘုနေယျော ဟူသည်ကား၊ အညေတိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဣဒံ၊ဤတရားသည်၊ သစ္ဆိ၊သစ္စာတရား တည်း၊ဣဒံ၊ဤတရားသည်၊ သစ္ဆိ၊သစ္စာတရားတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နဒေ တပ္ပေါ၊ဆောင်၍ပြုအပ်သောသူမဟုတ်ပြီ၊ ဧတေနဲ၊ဤအာနုဘုနေယျောဟူ သောပါဒ်ဖြင့်၊သယမ္ဘု၊တံ၊အလိုလိုသစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်၏ အ ဖြစ်ကို၊ဒီပေတိ၊ပြ၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ပစ္စေကဗောဓိဉာဏော၊ပစ္စေကဗောဓိ ဉာဏ်သည်၊ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အညေနေယျဉာဏာယ၊ သူတ ပါးညွှန်ပြအပ်သော ဉာဏ်၏၊ အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ပြ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အယံ၊ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ သမထဝိပဿနာယ၊ သမထ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိ၊ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောဒိဋ္ဌိကိုထိုးထွင်း၍သိအပ်၏၊ အာဒိမဂ္ဂေန၊အစဖြစ်သောသောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဥပါ သိဝတ္ထော၊မိန္ဒာ၊အာယုကိုကူးမြောက်နိုင်၏၊ နိယာမံ၊နောက်သို့မဆုတ် မြ ဲခြင်းသို့၊ပတ္တော၊ရောက်၏၊ သေသေတိ၊ ကြွင်းသောပါဒ်တို့ဖြင့်၊ ပဋိလဒ္ဓ မဂ္ဂေါ၊ရအပ်သောမဂ်ကို၊ဒီပေတိ၊ပြ၏၊ဟလဉာဏေန၊ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္န ဉာဏော၊ ဖြစ်သောဉာဏ်ကို၊ ဒီပေတိ၊ပြ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဉာဏ်ကို၊အတ္ထနာဝ၊မိမိသည်ပင်လျှင်၊အဓိဂတောဂုဏ်၊ဣတိ၊ထိုကြောင့် အာနုဘုနေယျော၊ အာနုဘုနေယျမည်၏၊ သေသံ၊အကြွင်းဖြစ်သော စကား ကို၊ဝတ္ထုနယေနေဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ် ၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ဒိဋ္ဌိဝိသု ဒ္ဓိကထာဝဏ္ဏနာ။ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

နိုလ္လောလုပေါတိဇ္ဇေ။ နိုလ္လောလုပေါဟူသောဤဂါထာ၌ဥပုတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ကား၊အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ဗာရာဏသိရေညော၊ဗာရာဏသီမင်းအား၊သူဌေး၊စဖိုသည်သည်၊ အနှစ်ရှာတွင်း၊အကြားကာလထမင်းကို၊ပစိတ္ထာ၊ချက်၍၊မေ၊ငါ့အား။ ဟုဇာ၊မင်းကြီးသည်။ ခန်း၊ဆုလာဘ်ဥစ္စာကို၊အပ္ပေဝနာမဒ်ခဲ့ပုဒေယျ၊ ပေးကြားခဲ့ လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မနုဿ ဒဿနံ၊ ဖြင်ရခြင်းနှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊သာဓုရသံ၊ ကောင်းသောအရသာကို။ဥပနာ၊မေသိ၊ကပ်၍၊တံ၊ထိုထမင်းသည်၊ ဝုညော၊မင်းအား၊ဂန္ဓေ နော၊အနံ့ဖြင့်သာလျှင်၊ရုခေ၊ခံတွင်း၌၊ ခေလံ၊တံထွေးကို၊ ဥပါဒေန္တံ၊ဖြစ်စေလျက်၊ ဘောဇ္ဇဂုဏမျတံ၊စားခြင်းဟုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ပဌမကဗဇ္ဇေပန၊ရှေးဦးစွာသော ထမင်းလုပ်သည်ကား။ ရုခေ၊ခံတွင်း၀၌၊ ပက္ခိတ္တမတ္တေ၊ထိခါမျှ၌၊ သတ္တရသဟရဏသဟဿာနိ။အကြောပေါင်းခုနစ်ထောင်တို့သည်၊ အမတေနေ၀၊ အမြှိုက်အရသာကဲ့သို့လျှင်၊ဖုံ့ဌာနိ။တွေ့ကုန်သည်။ အပေါသုံ့။ဖြစ်ကုန်၏။ သူဌေး၊စဖိုသည်သည်၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊မေ၊ငါအား။ ဒဿတိ၊ဆုပေးလတ္တံ့။ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။မေ၊ငါ့အား။ဒဿတိ၊ဆုပေးလတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ရာဇာပိ၊မင်းသည်လည်း။ သူဌေါ၊ စဖိုသည်သည်၊သက္ကာရေ၊ဟော၊ဆုလာဘ်သပ္ပကာရခြင်းငါ့ထိုက်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ ရဿံ၊အရသာကို။ သာယိတ္ထာ၀ပန၊လျက်ရပြီး၍ကား။သက္ကာရောနာ်ံ၊ဆုလာဘ်သပ္ပကာကိုပြုသည်ရှိသော်၊မမ၊ငါ့အား၊အယံရာဇာ၊ဤမင်းသည်၊လောလော၊လျှင်ပေါ်၏၊ရသဂုဏော၊ အရသာ၌အလေးအပြတ်ပြု၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပါ၊ပကော၊ မကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ကျော်စောသောအသံသည်၊ အဗ္ဘု၊ဂ္ဂန္တွေ ယျ၊အနှံ့တက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့။စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊ ကိဠိ၊တစုံတခုသောစကားကို၊ နအာဘာဏိ၊မပြောမဆို၊ ဝေ၊ဤသို့။ ယာ၀၊အကြင်ရွှေလောက်။ ဘောဇနပရိယောသာနံ၊ စားခြင်းဆုံးသောအခါသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တာ၀၊ထိုရွှေလောက်၊ သူဌေါ၊စဖိုသည်သည်၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ဒဿတိ၊ဆုပေးလတ္တံ့၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဒဿတိ၊ဆုပေးလတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့ ၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ရာဇာပိ၊မင်းသည်လည်း။ အ၀ဏ္ဏာ၀ယေန၊ကျေးဇူး၌ ကိုကြောက်သဖြင့်၊ ကိဠိ၊တစုံတခုသောစကားကို။နအာဘာဏိ၊မပြောမဆို၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊သူဌေါ၊စဖိုသည်သည်၊ဣမမသ္သ ရညော၊ဤမင်းအား၊ဇိဝှါဝိညာဏံ၊ဇိဝှါဝိညာဉ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မနသိကတ္တာ၊နှလုံးသွင်း၍၊ ဒုဘိယာဒိ၀သေ။ နှစ်ခုကိုမြှောက်သောနေ့၌၊ အညံ့။ တပါ၊သော၊ အရသ

ဘတ္တာ။ အရုဿာမရှိသော်တမင်းကို၊ ဥပနှာမေသိ၊ကပ်လေ၏။ ရာဇာ၊မင်း သည်၊ ဘုဇ္ဈင်္ဂနှာ၊ စားသည်ရှိသော်၊ သူးခေါ်၊ စဖိုသည်သည်၊ အစ္ဆ။ ယနေ့၊နိုဂ္ဂဟာရုဟောဘ၊နှိပ်စက်ခြင်းဌာထိုက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘာနှင့်နှာပါ၊ သိလျက်လည်း၊ဝုဇ္ဇေါဝိယ၊ရှေ့သောနေ့ကဲ့သို့၊ပစ္စဝေက္ခိတ္တာဝ။ ဆင်ခြင်၍ သာလျှင်၊အဝဏ္ဏာဘယနှု၊ကျေးဇူးမဲ့ကိုကြောက်သဖြင့်၊ ကိန္ဓိ၊တစုံတခု သောစကားကို၊ နအာဘာဏိ၊မပြောမဆို၊ တ၊တော၊ထိုနောင်မှ၊သူးခေါ်၊စဖို သည်သည်၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ သုန္ဒရီ၊ကောင်းသောဘောဇဉ်ကို၊နေ့စဉ် နာတိ၊မသိ၊လေ၊ အသုန္ဒရီ၊မ၊ကောင်းသောဘောဇဉ်ကို၊ နာဘေနာတိ၊မသိ။ ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ ပရိဗ္ဗယံ၊ချီးရိက္ခာကို၊အတ္တနာ၊မိမိ သည်၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ယံဂါမ္ဘိဒေဝ၊အမှတ်မရှိသောအစာကိုသာလျှင်၊ ပစိတွာ၊ချက်၍၊ ရုညော၊မင်းအား၊ဒေတိ၊ပေး၏၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ လော လော၊လျှပ်ပေါ်ခြင်းသည်၊ အ၊ဟာ၀တာ၊ ဘြော်အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား၊ဝိသ တိနဂရေသဟာသာနိ၊နှစ်သောင်းသောမြို့ကို၊ဘုဇ္ဈင်္ဂနှာ၊စား၍သော၊အ ဟံနာမ၊ငါမည်သည်စင်လျက်၊ဣမသ၊ဤစဖိုသည်၏၊လောဘနှ၊လိုချင် ခြင်းဖြင့်၊ ဘတ္တာပစ္စဖို၊ကျွေးသောထမင်းကိုလည်း၊ နလဘာမိ၊မရ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊နိဗ္ဗိန္ဒိတွာ၊တပ်ခြင်းကင်း၍၊ ခဏ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနာ်ရှု၊ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်၌၊ပစ္စေကဗောဓိ ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘွဲ့ကို၊ သစ္ဆာကာသိ၊မျက်မှောက်ပြု၏၊ ပုရိမနယေ နေ့၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ နိလ္လောလုပေါ နိဂ္ဂုဟော(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏ ကပ္ပေါတိ၊နိလ္လောလုပေါနိဂ္ဂုဟော(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံ ဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏။ ၊အဟံ၊ငါသည်၊နိလ္လောလု ပေါ်၊ရသောရုံ၌တပ်မက်လော်လည်းသောလောဘမရှိ၊ နိဂ္ဂုဟော၊စားအပ် သောရုသောရုံတို့၌ အံ့ဘွယ်သရဲဟူ၍မရှိ၊ နိပ္ပိပါသော၊ စားလိုသောက်လို ခြင်းမရှိ၊ နိမ္မဂ္ဂေါ၊သူတပါး၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချေခြင်းဖျက်ဆီးခြင်းမရှိ၊ နိဗ္ဗနကသာ၀မောဟာ၊ စင်ကြယ်သောဖန်ရည်တည်းဟူသောမောဟ ရှိ၏၊နိရုသောသော၊ တဏှာ၊လောဘမရှိ၊ သဇ္ဇလောကေ၊ အလုံးစုံသော လောကတို့ကို၊ အဘိဘ၊ဝိတွာ၊နှိပ်စက်၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်း တည်း၊ ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြီ.ချိန့်ခင်အတူ၊ စရေ၊စရာမိ၊ကျင့်၏၊ ။ တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊ နိလ္လောလုပေါတိ၊နိလ္လောလုပေါဟူသည်ကား၊အ၊လော လုပေါ်၊ရသောတဏှာ၌လျှပ်ပေါ်လော်လည်ခြင်းမရှိ၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ယောဝိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ရသတဏှာဘိ ဘူတော၊ ရသာတဏှာနှိပ်

စက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ ဘုသံ၊ဖြင်းစွာ၊ လုပ္ပတိ၊လျှပ်ပေါ်တတ်၏၊ ဝုနပ္ပုနဗ္ဗု၊အာဘန့်ကလဲလဲသည်း၊ လုပ္ပတိ၊လျှပ်ပေါ်တတ်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုဝုဋ္ဌိုလ်ကို၊ လောလုပေါတိ၊ လောလုပဝုဋ္ဌိုလ်ဟူ၍၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ထိုလျှပ်ပေါ်ခြင်းကို၊ ပဒိုက္ခိပန္တော၊ ပယ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ နိလ္လောလုပေါတိ၊နိလ္လောလုပေါဟူ၍၊အာဟား၊ဆို၏၊နိဂ္ဂုဟောတိဇော၊နိဂ္ဂုဟောဟူသော့ဏိပါဠိ။ ယသ၊အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်အား၊တိဝိဓံ၊သုံးပါး၊အပြား ရှိသော၊ကုဟနဝတ္ထု၊ ကုဟနဝတ္ထုသည်၊ ကိမ္ဗူပါနတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား မရှိ၊သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုဝုဋ္ဌိုလ်ကို၊ နိဂ္ဂုဟောတိ၊ နိဂ္ဂုဟပုဋ္ဌိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဣဒါနိ၊သာပနဂါထာယ၊ဤဂါထာ၌ကား၊မနုညောဝေနာ ဒိသု၊နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ဘာဝေ၌အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိဒ္ဓယမနာပသဒ္ဒနတော၊ အံ့ဘွယ်သဲ့နှစ်သက်ဘွယ်ကို စိုရင်သဖြင့်၊ နိဂ္ဂုဟော၊အံ့ဘွယ်သဲ့ဟူ၍မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်သျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ နိုပ္ပါသောတိဇော၊ နိုပ္ပါသောဟူသော့ဏိပါဠိ၌၊ ပါတုံ၊သောက်ခြင်းငှါ၊ ဒုဏ္ဍာ၊အလိုသည်၊ဝိပါသာ၊ဝိပါသမည်၏၊ တသ္မာ၊ထိုသောက်ချင်ခြင်း၏၊ အဘာဝေန၊မရှိခြင်းကြောင့်၊နိုပ္ပါသော၊ နိုပ္ပါသမည်၏၊သာဒုရသ လောဘေန၊ကောင်းသောအရသာ၌တပ်မက်သဖြင့်၊ တောဠုကမ္ပတာ၊ စားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်မှ၊ ဝိရဟိတောကင်း၏၊ ဣတိအယံ၊ဤ သည်သျှင်၊ အဇ္ဇော၊အနက်တည်း။ နိမ္မဂ္ဂေါတိဇော၊ နိမ္မဂ္ဂေါဟူသော ဤပါဠိ၌၊မဂ္ဂေါ၊မဂ္ဂတရား သည်၊ပရဝုဏာဝိနာသနလက္ခဏော၊သူတပါး၏ဝုဏ်ကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသူတပါး၏ ကျေးဇူးကိုဖျက်ဆီးခြင်း၏၊အဘာဝေန၊မရှိသောကြောင့်၊နိမ္မဂ္ဂေါ၊နိမ္မဂ္ဂ မည်၏၊အဇ္ဇနော၊မိမိ၏၊ ဂဟဋ္ဌကာလေ၊လူဖြစ်သောကာလ၌၊ သူဒသ၊ စဖိုသည်၏၊ဝုဏမဂ္ဂနလက္ခဏာတာ၊ဝုဏ်ကျေးဇူးကိုဖျက်ဆီးခြင်းလက္ခ ဏာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊အာဟား၊ဆို၏၊ နိဒ္ဒန္တကသာဝ မောဟောတိဇော၊ နိဒ္ဒန္တကသာဝမောဟောဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါး သော တရား တို့ လည်း ကောင်း၊ ကာယ ဒုစ္စရိတာဒီနိ၊ ကာယဒုစရိုက် အစရှိကုန်သော၊ တိဏိ၊ သုံးပါးသော တရား တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဆဝမ္ဘာ၊ ခြောက်ပါး သောတရား တို့ကို၊ယထာသမ္ဘဝံ၊ဖြစ်သင့်သည်အား လျော်စွာ၊ အပသန္ဒ ဌေန၊မကြည်လင်ခြင်းသဘောဖြင့်၊ သဘာဝံ၊မိမိ၏သဘောကို၊ ဝိဇဟာ

ပေတ္တာ၊ စွန့်စေ၍၊ ပရဝဘာဝံ၊ သူတပါး၏သဘောကို၊ ဂဏ္ဍာပနဋ္ဌေနစ၊ ယူပေ တတ်သော အနက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကသဒ္ဒေနစ၊ ပိုင်းခြားသော အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကသာဝါတိ၊ ကသာဝတရားတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိ တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ယထာဟာကိ ''အာဟာ၊ တုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ ပေါ ဘော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တဗ္ဗ၊ ထိုစကားဌ၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကသာဝါ၊ ကသာဝတရားတို့သည်၊ ကတမေ၊ အာဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူ ကား၊ ရာဂကသာဝေါ၊ ရာဂဟူသော ကသာဝတရားလည်း၊ ဒေါ သကသာဝေါ၊ ဒေါသဟူသော ကသာဝတရားလည်း၊ မောဟကသာဝေါ၊ မောဟဟူသော ကသာဝတရားလည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေ တယော၊ ဤသုံးပါးတို့သည်၊ ကသာဝါ၊ ကသာဝတရားမည်ကုန်၏၊ အာပဇ္ဇေ ဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကသာဝါ၊ ကသာ ဝတရားတို့သည်၊ ကာယကသာဝေါစ၊ ကာယဒုစရိုက်တည်းဟူသော ကသာဝတရားလည်းကောင်း၊ ဝစီကသာဝေါစ၊ ဝစီဒုစရိုက် တည်းဟူ သော ကသာဝတရား လည်းကောင်း၊ မနောဒုစ္စရိတကသာဝေါစ၊ မနော ဒုစရိုက် တည်းဟူသော ကသာဝတရား လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကသာဝါ၊ ကသာဝ တရားတို့သည်၊ အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တောသု၊ ထိုခြောက်ပါးသော ကသာဝတရားတို့တွင်၊ မော ဟံ၊ မောဟတည်းဟူသော ကသာဝတရားကို၊ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍၊ ပဌမံ၊ ပါး ပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကသာဝါနံ၊ ကသာဝတရား တို့၏၊ မူလဘူတသော၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မောဟသော၊ မောဟ တရား၏၊ နိဒ္ဒေသော၊ ဖြစ်ပေါ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဒ္ဒေသကသာဝမော ဟော၊ နိဒ္ဒေသကသာဝမောဟဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တိဏ္ဏံ ဝေ၊ သုံးပါးသောလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာယဝစီ မနောကသာဝါနံ၊ ကာယဝစီမနောကသာဝတို့၏၊ မောဟသော၊ မောဟ၏၊ နိဒ္ဒေသော၊ ဖွဲ့ ချော်ဖြစ်ပေါ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် နိဒ္ဒေသကသာဝမောဟော၊ နိဒ္ဒေသကသာ ဝမောဟမည်၏၊ ဣတရေသု၊ ဤမှတပါးသောဝုဒ်တို့တွင်၊ နိလ္လောလုပါဒိယိ၊ နိလ္လောလုပအစရှိသောဝုဒ်တို့ဖြင့်၊ ရာဂကသာဝသော၊ ရာဂတည်းဟူသော ကသာဝတရား၏၊ နိဒ္ဒေသဘာဝေါ၊ ဖွဲ့ချော်စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ နိမ္မဏ္ဍတာယ၊ နိမ္မဏ္ဍဟူသောဝုဒ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒေါသကသာဝသော၊ ဒေါသ တည်းဟူသော ကသာဝတရား၏၊ နိဒ္ဒေသဘာဝေါ၊ ဖွဲ့ချော်စင်ကြယ် သည်၏အဖြစ်သည်၊ သိဒ္ဓေါ ဝေ၊ ပြီးသည်သာတည်း။ နိရာသာ ဝေသာတိ၊

နိုရာသာသောဟူသည်ကား နိတ္ထော၊တဏှာမရှိ။ သဗ္ဗလောကေတိ၊ သဗ္ဗလောကေဟူသည်ကား။ သကလလောကေ၊အလုံးစုံသောလောကဖြင့်၊ တိသုဘ၀ေ သုဝါ။ဘ၀သုံးပါးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊အာယတနေ သုဝါ။ အာယတနတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘ၀ဝိဘ၀တဏှာဝိရဂေတိတော၊ ဘ၀တဏှာ ဝိဘ၀တဏှာမှကင်းသော သဘောရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊အကြွေး၊အနက်တည်း။ သေသံ၊ကြွင်းသောစကားကို၊ဝတ္ထု နယေနေ၀၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊အာထ ဝါ။ တနည်းသော်ကား။တယောဝိ၊သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ပဒေ၊ဝုဒ် တို့ကို၊ဝတ္ထု၊ဆို၍၊ကော၊တယောက်အထည်းတည်း၊စရိ တုံ၊ကျင့်အံ့သောဌာ။သက္ကုဏေယျ၊တတ်နိုင်ရာ၏၊ဣတိဝေါ၀ိ၊ဤသို့လည်း ကောင်း။ ဣဒေ၊ဤပုဒ်၌။ သမ္ဘဒ္ဓေ၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင် နိုလ္လောလုပဂါထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။နိုလ္လောလု ပဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ နိုလ္လောလုပဂါထာ၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ပါပသဟာယဉ္စိဇ္ဇေ၊ ပါပသဟာယံဟူသော ဤပါဠိ၌၊ဥပဓိတို့ဖြစ် ကြောင်းယည်း၊ကာ၊အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဗာရာဏသိယံ၊ဗာရာဏသီ ပြည်၌၊အညတရော၊တယောက်သော၊ရာဇာ၊မင်းသည်။ အာနုဘာ၀ေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နဂရံ၊မြို့ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခဏာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ မနုဿေ၊လူတို့ကို၊ ကောဒ္ဓာဂါရေ၊တော၊ ကျီမှ'ပုရာဏညောဒီနိ၊ စပါးဟောင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ဗဟိဒ္ဓါ၊အပတို့ သို့၊နိဟာရေန္တော၊ထုတ်သည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ဘဏော၊ဒရိအချင်းတို့။ နှုဒ်၊ ဤအမှုအရာသည်၊ကိ'၊အာဘယ်သို့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့။ အမဗ္ဗေ၊အမကိုတို့ ကို၊ ဝုဏ္ဏိကိရ၊မေးလေသတတိ၊ မဟာရာဇ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး။ ဣဒါနိ၊ ယရုအခါ၌၊နဝ၀ညောနိ၊ စပါးသစ်တို့သည်၊ဥပဓိသဏ္ဌာန်၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဘေသံ၊ ထိုစပါးသစ်တို့၏၊ ဩကာသံ၊ သွင်းရာအခွင့်ကို၊ ကာတုံ၊ပြုအံ့ သောဌာ၊ ဣမေမနုဿာ၊ဤလူတို့သည်၊ ပုရာဏညောနိ၊စပါးဟောင်းတို့ ကို၊ဆဏ္ဍေန္တိ၊စွန့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊မင်း သည်၊ ဘဏော၊ဒရိအချင်းတို့၊ကိ'၊အသို့နည်း၊ဣတ္ထာဂါရေ၊ဗလကာယာဒီနိ၊ ဖောင်းမဖိုလ်အားပေါင်းအစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊အလို့ငှါ၊ ဝေတ္တံ၊မျိုး ရိကျွန်းသည်၊ပရိပုဏ္ဏံ၊ပြည့်စုံပြီလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊မဟာရာဇ၊

မြတ်သော မင်းကြီး၊ **အာ**မပရိဝုဏ္ဏံ၊သြဝါဒြည့်ရုံပါလေပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ဆိုသည်ရှိသော်။တေနဟိ၊ထိုသို့တပြီးကား၊ဘဏေ၊အို**အာ**ချင်းတို့၊ **ဒါ**နသာလံ၊ **အာ**လှူပေးရာ စရဝ်ကို၊ ကာရာပေထ၊ ပြုလုပ်စေကုန်သော။ **အ**ဟံ၊ငါသည်၊**ဒါ**နံ၊**အာ**လှူကို၊ ဒဿာမိ၊ပေးလှူအံ့၊ ဣမာနိ**ဥ**ညာနိ၊ဤစပါး တို့ကို၊**အ**နုပကာရာနိ၊ကျေးဇူးမဲ့ဖြစ်ကုန်၍။ မာနုသိကာ သုမပျက်စီးစေကုန် လင့်၊ဣတိ၊ဤသို့။ဝတ္ထေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊နံ၊ထိုဗာရာ ဏသိမင်းကို၊ **အ**ညတရော၊တယောက်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ **အ**ယူရှိသော၊ **အ**မစ္စော၊ **အ**မတ်သည်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဒိန္နံ၊ပေး**အ**ပ်သော**အ**လှူ၏**အ**ကျိုးသည်၊ နတ္ထိတိ၊မရှိဟု၊ ဗာလာစ၊သူရိုက် တို့သည်လည်းကောင်း၊ပဏ္ဍိတာစ၊ပညာရှိတို့သည်လည်းကောင်း၊သန္ဓာ ဝိတ္ထာ၊ပြေးသွား၍၊ ဝံသရိတ္ထာ၊ကျင်လည်ပြီး၍၊ ဒုက္ခသန္တံ၊ ဆင်းရဲ၏ **အ**ဆုံးကို၊ကရိသန္တိ၊ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့လည်း၊ဝတ္ထာ၊ဆိုး၍၊နိဝါ ရေတိ၊ တားမြစ်၏၊ သော၊ထိုဗာရာဏသိမင်းသည်၊ ဒုတိယဒ္ဓိ၊နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်းကောင်း၊ တတိယဒ္ဓိ၊သုံးကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း၊ ကော ဠာဝါရံ၊ကျိုးကို၊ ဝိလုပ္ပန္တေ၊ဖျက်ဆီးသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊တဏှေ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ **အ**ာဏာပေသိ၊စေ၏၊ တတိယဒ္ဓိ၊သုံးကြိမ်မြောက် လည်း၊ နံ၊ထိုမင်းကို၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဒါတုံ၊ပေးအံ့သောငှါ၊ ယဒိ ပညတ္တံ၊**အ**ကယ်၍ ပညတ်တော်မူအံ့၊ ဣဒံ**ဒါ**နံ၊ဤသို့သော **အ**လှူသည်၊ နတ္ထိဒိန္နံ၊ ပေးလှူသော်လည်း**အ**ကျိုးမရှိ၊ ဣတိ**အ**ာဒိနိ၊ ဤသို့**အ**စရှိသော စကားတို့ကို၊ ဝတ္ထာ၊ဆိုး၍၊နိဝါရေသိ၊ တားမြစ်၏၊သော၊ ထိုမင်းသည်၊ **အ**ပရေ၊တပါးသောကာလ၌၊ **အ**ဟံ၊ငါသည်၊**အ**တ္တနော၊မိမိ၏၊ သန္တကံ ဝိ၊ဥစ္စာကိုစင်ကျက်လည်း။ **ဒါ**တုံ၊ပေးလှူအံ့သောငှါ၊ နလဘာမိ၊မရနိုင်ပါ။ မေ၊ငါ**အ**ား။ ဣမေဟိ၊ပါပသဟာယေဟိ၊ဤမကောင်းသော**အ**ဆွေခင်ပွန်း တို့ဖြင့်၊ ကိံ၊**အ**ဘာယ်**အ**ကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ငြီးငွေ့သည် ဖြစ်၍၊ ရဇ္ဇံ၊မင်း၏ **အ**ဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္ထာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာ**အ**ာ၊ ဝိပဿနာပြု၍၊ ပစ္စေကဗောဓိं၊ ပစ္စေကဗောဓိ ဥာဏ်ကို၊ သန္ဓာကာသိ၊ရှာကာမိ၊ရှာတွေ့ပြု၏။ တဋ္ဌပါပသဟာယံ၊ ထိုမကောင်းသော **အ**ပေါင်း**အ**ဖေါ်ကိုလည်း။ဂရဟန္တော၊ကွဲရှဲလိုသည်ဖြစ်၍။ ပါပသဟာယံ ပရိဝဇ္ဇယေထ(ပ)ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါတိ။ ပါပသဟာယံပရိဝဇ္ဇယေထ(ပ) ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ဗုဒ္ဓမိဉ္စဒါနဂါထံ၊ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊**အ**ာဘာသိ ဆိုလေ၏။ ။**အ**ဋ္ဌကာမော၊**အ**ကျိုးကိုအလိုရှိသော၊ကုလဝုဍ္ဎော၊**အ**မျိုး

သားသည်။ အနုဇ္ဇဒသိ၊အကျိုးမရှိသည်ကို မြင်လေ့ရှိသော၊ ဝိသမေ။ မညီမညွှတ်သော ဒုစရိုက်တရားခဲ့၊ နိုဝိဋ္ဌံ၊ဝင်၍တည်သော၊ ပါပသဟာ ယံ၊မကောင်းသောအပေါင်းအပေါ်ကို၊ပရိဝဇ္ဇယေထ၊ကြဉ်ဖဲရာ၏၊သယံ၊ ဗိမိသည်၊ပမတ္တံ။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုခဲ့မေ့လျော့သော မကောင်းသည်ကို အလေ့ရှိသောအားဆွဲခင်ပွန်းကို၊ နိသေဝေ၊မမှီဝဲရာ၊ဧကော၊ တယောက် အထည်းတည်း။ခဏ္ဍဝိသာခကပေါ်ကြွ.ချိန့်ဒီးတူ၊စရေ၊ကျင့်ရာ၏၊ ။ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့.သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနုက်တည်း။ ယွာယံ်ယော အယံ်ဝုဋ္ဌလော၊ အကြင် ဝုဋ္ဌိုလ်သည်။ ဒသဝတ္ထုကာယ၊ဆယ်ပါး၊သော အကုသိုလ်တရား၊တည်း ဟူ၊သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊အယူဝါဒနှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ ပရေသံ၊ဝိ၊သူတပါးတို့အား၊လည်း၊ အနုဇ္ဇံ၊အကျိုးမရှိသည်ကို၊ ဒဿေတိ၊ပြတတ်၏၊ဆုတိ၊ထိုကြောင့်၊ အနုဇ္ဇဒသိ၊အနုဇ္ဇဒသိမည်၏၊ ကာယဒုစ္စရိတာဒိဖြစ်၊ ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိသ မေ၊မညီမညွှတ်သောတရား၊ခဲ့၊နိုဝိဋ္ဌော၊ဝင်၍တည်၏၊တံ၊ထိုသို့မကောင်း သောသူယုတ်ကို၊ အဇ္ဇကာမော၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသော၊ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်၊ ပါပသဟာယံ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇယေထ၊ကြဉ်ဖဲရာ၏၊ အနုဇ္ဇဒသိ၊အကျိုးမရှိသည်ကို မြင်လေ့ရှိ သော၊ဝိသ၊မေ၊ မညီမညွှတ်သောတရား၊ခဲ့၊နိုဝိဋ္ဌံ၊ဝင်၍တည်သော၊ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့သော၊ဝုဋ္ဌိုလ်ကို။ သယံ၊ဗိမိသည်၊နိသေဝေယျ၊ မဖြိုဝဲရာ၊ ဆုတိ မနသိကတ္တာ၊ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊အတ္တနော၊ဗိမိ၏၊ ဝသေန၊အလိုအား၊ဖြင့်၊ နိသေဝေ၊မဖြိုဝဲရာ၊ ပရ၊ဝသော၊ သူတပါး၏ အလိုသို့လိုက်သည်၊ ယဒိ ဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ့၊ကား၊အဟယ်ကို၊ကာတုံ၊ပြုအုံ့သော၎၊သဏ္ဌာ၊ တတ်နိုင်အုံ့နည်း၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ့၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပသု တန္တိ၊ ပသုတံ်ဟူသည်ကား၊ ပသဒ္ဒ၊ဒိဋ္ဌိ၊သေန၊ ဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ တဏ္ဍတဏ္ဍ၊ထိုထိုသောမိန်ကွာအယူခဲ့၊လဂ္ဂန်း၊ကပ်ငြိကုန်၏၊ ကာမဂုဏော သု၊ကာမဂုဏ်တရား၊တို့ခဲ့၊ ဝေါသဂ္ဂစိတ္တံ့။ လွတ်သောစိတ်ရှိသော၊ကုသ လဘာဝနာ၊ပေါ်တံ၊ကုသိုလ်ကိုပွါး၊များ၊ခြင်းမှကင်းသော၊ တံ၊ဝေ၊ရှပ်၊ထို သို့သဘောရှိသော၊ဝုဋ္ဌိုလ်ကို၊နိသေဝေ၊မဖြိုဝဲရာ။ နဘာဒေ၊မဆည်းကပ်ရာ၊ နပယိရှပါသေ။ မတုပ်ဝပ်ရာ၊ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ခဏ္ဍဝိသာခကပေါ်ကြွ.ချိန့်တူစွာ၊စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ဆုတိ၊ဤသည်လျှင်ပါပသဟာယဂါထာ၏အဖြင့်အပြီးတည်း။ ။

ပါပသဟာယဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ပါပသဟာယ ဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိ
တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဗဟုသုတနှိုးဆော်၊ ဗဟုသုတံ ဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပုတ္တိ၊ ဖြစ်
ကြောင်းသည်။ ကာ၊အာဘယ်နည်းဟူမူကား၊ဝုဋ္ဌေ၊ရှေးကာလ၌၊ ကဿပ
ဘဂဝတော၊ ကဿပဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊
အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက် ကုန်သော၊ ပေါ်ကြ ဗောဓိသတ္တာ၊ ရှင်ပရေက ဗုဒ္ဓါ
အလောင်းတို့သည်၊ ဂဟပစ္စာ ဂတာ ဝတ္တိံ၊ အသွားဝတ်၊ အနေ့ဖြန်ဝတ်ကို၊
ပူရေတွာ၊ဖြည့်ကုန်၍၊ဒေဝလောကေ၊နတ်ဖြည်း၌၊ ဥပပန္နာ၊ဖြစ်လေကုန်၏။
ဆုကို၊ဤသို့၊ သင်္ဂီ၊အလုံးရုံသော အဓိပ္ပာယ်သည်၊ အနုဝဇ္ဇတောဒိဂါထာ
ယာ၊အနုဝဇ္ဇတောဒိဂါထာ၌။ ဝတ္ထုနယသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ဝိသေသော
အထူးတည်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍
ရာဇာ၊ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ တုဏ္ဍေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ကေနာမ
အာဘယ်အမည်ရှိကုန်သနည်း၊ဆုတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆိုရ၏၊မဟာရာဇ၊မင်း
ဖြတ်၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ ဗဟုသုတာနာမ၊ ဗဟုသုတအမည်ရှိကုန်၏။
ဆုတိ၊ဤသို့၊တော၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။
ရာဇာ၊မင်းသည်၊ အာဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ သုတပြဟ္မဒတ္တောနာမ၊ သုတ
ပြဟ္မဒတ်အမည်ရှိ၏၊သုတေန၊တရားကိုကြား၊နာရုသဖြင့်၊ တိတ္တိ၊ရောင့်ရဲ
ခြင်းသို့၊နဂစ္ဆာမိ၊မရောက်နိုင်ပါ။ ဟန္ဒ၊ယခု၊နေသံ၊ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
တို့၏၊သန့်ကေး၊အထံ၌၊ပိစိတြနယံ၊ဆန်းကြယ်သောနည်းရှိသော၊သဒ္ဓမ္ဓ
ဒေသနံ၊သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၊ဒေသနာကို၊ သောဿာမိ၊ နာပါအုံ့
ဆုတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆိုရ၏။ ဝတ္တာ၊ဆိုပြီး၍။ အတ္ထမနော၊ နှစ်သိုက်မ်းသာ
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒဏ္ဍိကောဒကံ၊ အလျှံရေစက်ကို၊ ဒတ္တွာ၊ပေး၍၊
ပရိဝိသိတ္တာ၊ဆွမ်းကျွေး၍၊ဘဏ္ဍကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ
ပြီးသည်၏အဆုံး၌၊ သဟ်ထွေရသ၊ သဟ်ထေရ၏၊ ပတ္တံ၊ သင်္ဘတ်ကို၊
ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ ပုရတောဂေါ်ရမ်ဟ၊ ဘဏ္ဍေ၊အရှင်ဘုရား၊
ဓမ္မကထံ၊တရားစကားကို၊တုဏ္ဍေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ကရောထ၊ဟော
တော်မူပါကုန်လော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဆို၍၊နိသိဒိ၊နေလေ၏။ သော၊ထို
မထေရ်ကြီး၊ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊မဟာရာဇ၊မင်းကြီး၊သုခိတောဟောတု
ခြင်းသဘောရှိသည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ရာဇကဿယော၊ရာဇကုန်
ခြင်းသည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဆို၍၊ဥဋ္ဌဟော

ထလေ၏။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ အယံ။ ဤရဟန်းသည်။ ဗဟုသုတော။ ဗဟုသုတသည်။ နုမဟုတ်။ ဒုတိယော။ နှစ်ယောက်မြောက်သော ရဟန်းသည်။ ဗဟုသုတော။ ဗဟုသုတသည်။ ဘဝိသတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော။ ထိမင်းကြီးသည်။ ဝိစိတ္တြမ္မဒေသနံ။ ဆန်းကြယ်သော တရားဒေသနာကို။ သောသာမိတိ။ ကြားနာရလတ္တံ့။ ဟု။ သွားတနာယ။ နက်ဖန်အလို့ငှါ။ နိမန္တေ သိ။ ဘိတ်၏။ ဧကံ။ ဤအတူ။ ယာဝ။ အကြင်ရွှေလောက်။ သဗ္ဗေသံ။ အလုံးရုံ သောပရွေကဗန္ဓါကို၏။ သန္ဓိကံ။ အထံသို့။ ပဒိုပါ့။ အစဉ်အတိုင်း။ ဂန္ဓတိ။ ရောက်၏။ တာဝ။ ထိုရွှေ့လောက်။ နိမန္တေသိ။ ဘိတ်၏။ တေ သဗ္ဗေပိ။ ထို အလုံးရုံသော ရှင်ပရွေက ဗန္ဓါတို့ သည်လည်း။ မဟာရာဇ။ မင်းကြီး။ ဒေါသကွယော။ ဒေါသ၏ကုန်ခြင်းသည်း ဟောတု။ ဖြစ်စေလော။ မောဟကွယော။ မောဟ၏ကုန်ခြင်းသည်။ ဟောတု။ ဖြစ်စေလော။ ဂတိကွယော။ ဂတိ ၏ကုန်ခြင်းသည်။ ဟောတု။ ဖြစ်စေလော။ ဝဋ္ဋကွယော။ ဝဋ်တရား၏ကုန် ခြင်းသည်။ ဟောတု။ ဖြစ်စေလော။ ဥပဓိကွယော။ ဥပဓိတရား၏ကုန်ခြင်း သည်။ ဟောတု။ ဖြစ်စေလေ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကော်ကော်ပဒ်။ တဝုဒ်တဝုဒ်စိတရား ကို။ ပိသေသေတွား။ အထူးပြု၍။ သေသာ။ ကြင်းသော မထေရ်တို့သည်။ ပဌမံ။ ရှေးဦးစွာသော မထေရ်ဟောသကဲ့သို့သာလျှင်။ ဝတ္ထုံ။ ဥဒ္ဒပိ သုံးထကုန်၏။ တတော။ ထိုနောင်မှ။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ ဣမေ။ ဤရဟန်းတို့ သည်။ မယံ။ ငါတို့သည်။ ဗဟုသုတာ။ ဗဟုသုတမည်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့ ဘဏန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ တေသံ။ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝိစိတ္တြကထာ။ ဆန်းကြယ် သောတရားစကားကို ဟောကုန်သည်။ နုမဟုတ်ကုန်။ ဧတေပိ။ ထိုရဟန်း တို့သည်။ ကိ ဝတ္တံ့။ အဘယ်သို့ဟောအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ တေသံ။ ထိုရာဂကွယော အစရှိသောဝုဒ်တို့၏။ ဝစနတ္ထံ။ စကား၏အနက်အဓိပ္ပါယ် ကို။ ဥပပရိက္ခိတ္တုံ။ စုံစမ်းဆင်ခြင်အံ့သော၎။ အာရဒ္ဓေ။ အားထုတ်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ ရာဂကွယော ဟောတူတိ။ ရာဂကွယော ဟောကုဟူသောတရား စကားကို။ ဥပပရိက္ခိတ္တုံ။ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ရာဂေ။ ရာဂသည်။ ဒိဏော။ ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒေါသော ပိ။ ဒေါသသည်လည်းကောင်း။ မော ဟော ပိ။ မောဟသည်လည်းကောင်း။ အညတရညတရေ ပိ။ တပါးပါး လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကိလေသာ။ ကိလေသာတို့သည်။ ဒိဏာ။ ကုန်ကုန် သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဥတ္တာ။ သိ၍။ အတ္တမနော။ နှစ်လိုဝမ်း သာသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဣမေသမကာ။ ဤရဟန်းတို့သည်။ နိပ္ပရိယာ ယ ဗဟုဿုတာ။ မရဏေ ကေနမ္ပျားသော အကြားအမြင်ရှိပေကုန်၏။ ဟိ။ ဥပမာ

ဖြင့်ထင်စွာပြဦးအုံ့ပုရိသေနှ၊ယောကျ်ားသည်၊ မဟာပထဝီ ဝါ၊ဖြတ်ကြီး ကိုလည်းကောင်း၊ အာကာသံ ဝါ၊ကောင်းကင်ကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိလိ ယာ၊လက်ချောင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗိသန္တော့နှ။ ညွှန်းသဖြင့်၊ အဂ္ဂိလိမတ္တော၊ လက် ချောင်းညွှန်းရာအရုပ်မျှဖြစ်သော၊ပဒေသောဝ။အရုပ်ကိုသာလျှင်၊နိဗ္ဗိဒ္ဓော၊ ညွှန်ပြအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အဝိစခေါပနှ၊စင်စစ်သော်ကား၊ ပထဝီ အာကာသာဒေ၊ ဖြေကောင်းကင်တို့ကိုပင်လျှင်၊နိဗ္ဗိဒ္ဓာ၊ ညွှန်းပြအပ်ကုန် သည်၊ဟောန္တိယထာ၊ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ဝေဒနာထာ၊ထိုအတူ၊ ဣမေဟိ။ဤ ရဟန်းတို့သည်၊ ဧကမေကံ။ တပါးတပါး၏။ ကထံ၊တရားစကားကို၊ နိဗ္ဗိ သန္တော့ဟိ၊ ညွှန်းပြသည်တို့ဖြင့်၊ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရည်မရှိကုန် သော၊ အတ္ထာ၊အနက်တို့ကို၊နိဗ္ဗိဒ္ဓာ။ညွှန်းပြအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ် ကုန်၏။ တတော၊ထိုနောင်မှ။ ကုဒဿနာမ၊ အဘယ်မည်သော အခါ၌၊ အဟံဝိ။ငါသည်လည်း။ဧဝံ တထာ၊ထိုရဟန်းတို့နှင့်အတူ။ ဗဟုဿုတော၊ ဗဟုသုတအမည်ရှိသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘတာရ္ဗပ်၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ဗဟုဿုတဘာဝံ၊ဗဟုသုတ၏အဖြစ် ကို၊ပဋ္ဌေန္တော၊ တောင်းတလျက်၊ဇွဲ့၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊စွန့်၍။ ဝိပဿေန္တော၊ ဝိပဿနာကိုစိုးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗောဓိ ။ ပစ္စေက ဗောဓိဉာဏ်ကို၊သန္ဓိကတ္တာ။မျက်မှောက်ပြု၍။ ဗဟုဿုတံမဇ္ဈဝဏ္ဏာဇေ ထ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါတိ။ ဗဟုဿုတံမဇ္ဈဝဏ္ဏာဇေထ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏ ကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ဂါထံ။ဤဥဒါန်း၊ဂါထာကို၊ အာဘာသိ။ ရွတ်ဆို ၏။ ။ပဏ္ဍိတော၊ ပဉ္ဉာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဗဟုဿုတံ၊များသောအ ကြား၊အမြင်ရှိသော၊ဓမ္မဓရံ၊တရား၊ကိုဆောင်ရွက်ပေသော၊ ပဒီဘာနဝန္တံ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိသော၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ဖြတ်သော၊မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို၊ ဘဇေထ၊ သည်းကပ်ရာ၏၊အတ္ထာနိ၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်တို့ကို၊အညာယ၊သိ၍။ကခ်ံ၊ယုံမှားသက်သာကို၊ဝိနေယျ၊ဖျောက် နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ဧကော၊တယောက်အထည်းတည်း။ ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ။ ကြီ့ချိန့်အတူ၊စရေ၊ကျင့်ရာ၏။ ။တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊သင်ပြော်ပတ္တော၊အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း။ဗဟုဿုတ နှင့် ဗဟုဿုတ်ဟူသည်ကား။ ဗဟုဿုတော၊ဗဟုဿုတပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဝိ ဓော၊နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တိသုဝိဒူ၊ကေသု၊ပိဋကတ်သုံးပုံတို့၌၊အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊နိဗိလော၊မခဲယဉ်းသောပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိယတ္တိ ဗဟုဿုတော၊စ၊ပရိယတ္တိဗဟုဿုတပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဟလုဝိဒ္ဓာ

ဥာဏ်၊မဂ်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ်ဝိဇ္ဇာဥာဏ်ကို၊ပဋိဝိဒဏ္ဍော၊ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောအနက်ရှိသော၊ပဋိဝေဓဟုသည်တော၊ပဋိဝေဓဟုသုတဝုဋ္ဌိုလ်လည်းကောင်း။ ဣတိ။ဤသို့။ဒုဝိဓော။နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊အာဂတအာဂတမောပါဒြီအာဂုံဆောင်သောဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ဓမ္မဓရော၊ဓမ္မဓရဝုဋ္ဌိုလ်မည်၏၊ ဥဒ္ဒေသေဟိ၊ဖြတ်ကုန်သော။ကာယဝစီမနောကမ္မဟိပန်၊ကာယကံဝစီကံမနောကံတို့နှင့်ကား။သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ ဥဒ္ဒေသောဥဒ္ဒေသမည်၏၊ ယုတ္တပဋိဘာနော၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော စကားကိုဆိုတတ်သောပညာနှင့်လည်းပြည့်စုံသော၊ ရုတ္တပဋိဘာနော၊ လွတ်လွတ်သောစကားကိုဆိုတတ်သော ပညာနှင့်လည်းပြည့်စုံသော၊ယုတ္တရုတ္တ ပဋိဘာနော၊သင့်တင့်သောစကားလွတ်လွတ်သောစကားကိုဆိုတတ်သောပညာနှင့်လည်းပြည့်စုံသောဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ ပဋိဘာနဝါ၊ပဋိဘာနဝုဋ္ဌိုလ်မည်၏။ ပရိယတ္တိပရိဝုန္ဓာဝိဂမဝသေန၊ ပရိယတ္တိဘာနဝပရိဝုန္ဓာဘာနဝအာဝိဂမဘာနဝုဋ္ဌိုလ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိဘာနဝါ။ ပဋိဘာနဝုဋ္ဌိုလ်တို့ကို၊ တိဝိဓော။သုံးပါးအပြားရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တိသစ္ဆံ၊မှန်၏၊ ယသ၊အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ ပရိယတ္တိ၊ပရိယတ်သည်၊ပဋိဘာတိ၊ထင်၏၊သော၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ပရိယတ္တိဘာနဝါ။ ပရိယတ္တိဘာနဝုဋ္ဌိုလ်မည်၏၊ယသ၊အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ အတ္ထဗ္ဗ၊အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်းကောင်း၊ဥာဏဗ္ဗ၊ဥာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ လက္ခဏဗ္ဗ၊လက္ခဏာကိုလည်းကောင်း။ ဌာနဗ္ဗ၊အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝုန္ဓံ သ၊မေးသည်ရှိသော၊ ပရိဝုန္ဓ၊ အဋ္ဌကထာသည်။ ပဋိဘာတိ။ ထင်၏၊ သော၊ ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်။ ပရိဝုန္ဓာပဋိဘာနဝါ။ အဋ္ဌကထာကိုသိသောပညာနှင့်ပြည့်စုံသောဝုဋ္ဌိုလ်မည်၏။ ယေန၊အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ မဂ္ဂါဒယော၊မဂ်အစရှိသည်တို့ကို၊ပဋိဝိဒ္ဓါ။ထိုးတွင်း၍သိအပ်ကုန်သည်၊ဟောန်း၊ဖြစ်ကုန်၏၊သော၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်။ ပဋိဝေဓပဋိဘာနဝါ။ ပဋိဝေဓဘာနဝုဋ္ဌိုလ်မည်၏။ဣတိ၊ဝေ၊ရှုပ်၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ဗဟုသုတံ၊များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ဓမ္မဓရံ၊တရားကိုဆောင်ရွက်တတ်သော၊ ပဋိဘာနဝန္တံ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ဥဒ္ဒေသရံ၊ဖြတ်သော၊ဝိတ္ထာ၊အာဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို၊ ဘာဒေယ။ဆည်းကပ်ရာ၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊တသ၊ထိုပညာ၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်။ အတ္ထတ္ထပရတ္ထေ ဥဘာယတ္ထတောဒတောဝါ။ ဒိဒိ၏အာကျိုးသူတပါး၏အာကျိုး အာကျိုးနှစ်ပါးစုံ၏အာကျိုးရှိသော အပြားအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိက ပရမတ္ထတောဒတောဝါ၊

ပန္ဆုပ္ဖန် သံသရာဌာယ္ဟဉ္ဇိသော မြတ်သော အကျိုးရှိသော အပြားအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနေကပုကာရာနိ၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊ အတ္ထာနိ၊ အကျိုးတို့ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ တဏှာ၊ ထိုနောင်မှ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတိ တမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသော အဓွန့်ကာလ၌၊ အဟောသိနုခေါ၊ ဖြစ်တုံးလေပြီ လော၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ကမ်ဘာနေသု၊ ယုံမှားသက်သာရှိ သောအရေတို့၌၊ ကမ်ပါဒိစိကိဿံ၊ ယုံမှားတွေးတော သက်သာရှိသောအရာ ကို၊ ဝိနေယျဝိနေတွာဝိနာသေတွာ၊ ဖျောက်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂဒ္ဒသဗ္ဗကိစ္စော အလုံးစုံပြီးအပ်သော ကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ တယောက် အထည်း တည်း။ ခဏ္ဍိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြီ့ချိန့်အတူ၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည် လျှင်ဗဟုသုတဂါထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ။ဗဟုသုတဂါထာဝဏ္ဏနာ။ ဗဟုသုတဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ ။

ခိန္ဒံရတိ ဣဒ္ဓေ။ ခိန္ဒံရတိ ဟူသော ဤဂါထာ၌ ဥပဓိတို့၊ ဖြစ်ကြောင်း သည်၊ ကာ၊ အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဗာရုဏာသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဝိ ဘူသိတပြိဟွဒဇ္ဇောနာမ၊ ဝိဘူသိတပြိဟွဒတ်မည်သော၊ ရောဂေ၊ မင်းသည် ပါတောဝ၊ လောစောကလျှင်၊ ယာဂုံဝါ၊ ထောဂုကိုလည်းကောင်း၊ ဘတ္တံဝါ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားပြီး၍၊ နာနာဝိဝိဘူသနေဟိ၊ အထူး ထူးသောတန်ဆာတို့ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိဘူသာပေတွာ၊ ဆင် ယင်စေ၍၊ မဟာအာဒါသေ၊ ကြေးမုံကြီး၌၊ သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်ကို၊ ဒိသွာ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ယံ၊ အကြင်တန်ဆာကို၊ နဒ္ဓဆ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ၊ တံ၊ ထိုအလိုမရှိသောတန်ဆာကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ဝိဘူသေန၊ တန်ဆာဖြင့်၊ ဝိဘူသာပေသိ၊ ဆင်စေ၏။ တာသ၊ ထိုမင်းအား၊ ဧကေဒိဝသံ၊ တနေ့သည်၌၊ ကရောန္တော၊ ဆင်ယင်ခြင်းကိုပြုစဉ်၊ ဘဏ္ဍဝေလာ မဏ္ဍနိကသမယော၊ ထမင်းစားအံ့သောကာလ မွန်းတည့် သောအခါသည်။ ပတ္ထော၊ ရောက်လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိဘူသိတော၊ ဝိဘူသိတမင်းသည်။ ဒုဿပတ္ထေန၊ ဝတ်ကြီးပြားဖြင့်၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဝေဌေတွာ၊ ရစ်၍၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ သေယျံ၊ အိပ်ရာသို့၊ ဥပ ဂန္တွာ၊ ကပ်လေ၏၊ ပုနပိ၊ တဘာနံ၊ သည်း။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ တထေဝ၊ ထိုနှောင်း အ ဘုလျှင်၊ ကရောတော၊ ပြုစဉ်၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ အတ္ထင်္ဂတော၊ ဝင်လေ၏။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုတိယဒိဝသေပိ။ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌လည်း ကောင်း၊ တတိယဒိဝသေပိ။ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌လည်းကောင်း။ ကတော၊ ဆင်ယင်ခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ အတ္ထင်

တောဝေ၀င်လေ၏။အသဲထိုအခါ၌ဧကံ။ဤသို့မဏ္ဍလပဿုတသား တန်ဆာ
ဆင်ခြင်း၌အလေ့ရှိသော၊ အသားထိုမင်း၏။ ပိ၌ရောဂေါ၊ကျောညောင်း
သောအနာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ဆင်ရှားစွာဖြစ်၏။ တသားထိုမင်းအား၊ ငါ၏
ဤအကြီးသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ကိ အဟောသိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊
ရေ၊အိုအချင်းတို့။ဣမသ္မိံ ကပ္ပကေ၊ဤဆေတ္တာသည်သည်၊ သဗ္ဗထာမေန၊
အလုံးရုံအစွမ်းပညာဖြင့်၊ဝိဘူသနေ၊တန်ဆာဆင်သည်ရှိသော်၊ အဟံပိ၊
ငါသည်လည်း၊ အသန္ဓိုဠ္ဠေ၊မရောင့်ရဲသည်တို့ကို၊ ဥပါဒေသိ၊ဖြစ်စေ၏။
ဧသဧသောလောဘောစနာမ။ဤလောဘမည်သောတရားသည်၊အဟော၊
ခဲ့ဘွယ် သရဲဂိုစွတကား။ အပါယပါတိတော၊ အပါယ်သို့ ကျစေတတ်
သောတရားဖြစ်၏၊ဟန္ဒ၊ယသု။ အဘံ၊ငါသည်၊ လောဘံ။ လောဘကို၊နိဂ္ဂ
ဏှိသာဓိကိ၊ နှိပ်စက်ခဲ့ဟု၊ရဏ္ဍံ။ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ပဗ္ဗ
ဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဝိပဿဿနော၊ ဝိပဿနာ ရှုသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေက
ဗောဓိ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဉာဏ်ကို၊ သစ္ဆိကာတွာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ ခိဏ္ဍံခုတိ
ကာမသုခဠ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဟကပ္ပေါတိ၊ခိဏ္ဍံခုတိ ကာမသုခဠ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဟ
ကပ္ပေါဟူသော။ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ရွတ်ဆို
၏။ ။လောကေ၊လောကမ္ဘု။ ခိဏ္ဍံခုတိဠ္ဠ။ မြေလျော်ပျော်ပါးခြင်းကို လည်း
ကောင်း။ ကာမသုခဠ။ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ အနုလက်
ရိတွာ၊ တန်ဆာမဆင်မူ၍။ အနုပေဏ္ဍမာနော၊ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊တန်ဆာဆင်ခြင်းတည်းဟူသောအရာမှ၊ ဝိရုတောကင်း
၏၊သစ္စဝါဒီ၊မှန်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧကောတယောက်
အသည်းတည်း၊ခဏ္ဍဝိသာဟကပ္ပေါ ကြီးချိန်ခွင်အဟူ။စရေ၊ကျင့်ရာ၏။
တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ ခိဏ္ဍံခုတိ စ။ခိဏ္ဍဟူသောဝုဒ်ရုတိဟူသောဝုဒ်ကိုလည်း
ဝုဇ္ဇေ၊ရှေးဂါထာ၌။ဝုတ္တာ။ဆိုအပ်၏၊ကာမသုခန္တိ။ကာမသုခံဟူသည်ကား။
ဝတ္ထုကာမသုခံ၊ ဝတ္ထုကာမချမ်းသာကို။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဝတ္ထုကာမသု
ခဿ။ဝတ္ထုကာမသုခ၏ဒုက္ခာ၏။ ဝိသယာဒီတာ၊ဝေဒနာ၏။ ဝိသယာဒီတာ၊ဝေဒနာ၊အာရုံအစဉ်ရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊သုခန္တိ၊သုခဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ယထာပါဋိ ဟောတော်အားဟု။ဘုရား
အာဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ရူပံ၊ရူပါရုံသည်၊ သုခံ
သုခတရားမည်၏။ သုခါနုပတိတံ၊သုခသို့အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်တတ်၏။ ဝေဒ
ဤသို့၊ ဝေဒံခိဏ္ဍ။ဤသို့သောပျော်ရွှင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝေဒံကာမ
သုခန္တိ။ ဤသို့သောဝတ္ထုကာမသုခကို လည်းကောင်း။ ဣမသ္မိံ ဣတ္တိကာသ
လောကေ၊ ဤဣတ္တိကာသလောကမ္ဘု၊ အနုလက်ရိတွာ၊တန်ဆာမဆင်မူ၍၊

အလန်း၊ ထိုက်ဏ်ဟု၊ အကတ္တာ။မပြုမူ၍၊ ကော်။တ၁ုသော။ကမ္မကန်တိ၀ါ။ ကမ္မကဟူ၍ လည်းကောင်း။ သာ၁ုဘူတန်တိ၀ါ။အနှစ်သာ၁ုဏ်အဖြစ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၁ေါ၊ဤသို့။ အဂ၁ေဟတ္တာ။မစွဲလမ်းမူ၍၊ အနုပေက္ခမာ နောတိ၊ အနုပေက္ခမာနောဟူသည်ကား။ တေနုအလက်၁ုကောနု။ ထိုသို့ သောတန်ဆာဆင်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ အနုပေက္ခနုသိလော၊ မ၁ဲ့ကွက်သော အလေ့ရှိ၏။ အပ္ပိယာလုကော၊ ချစ်နှစ်လိုသောသဘောမရှိ။ နိတဏ္ဍော၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၀ိရ၁တောသစ္စ၀ါဒိ၁ကော် စ၁ေတိ ဣ၁ေ။ ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၀ိရ၁တောသစ္စ၀ါဒိ ၁ကော၀ရ၁ေဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဝိဘူသာ။ တန်ဆာတို့သည်၊ ဒုဝိ၀ေ၊နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သည်၊ ဟောန်။ဖြစ်ကုန်၏။ အ၀ါရိကဝိဘူသာ၀၊ အိမ်ရာ၀ေါင်သောလူတို့၏ တန်ဆာဟူ၍ လည်း ကောင်း။ အနု၀ါရိကဝိဘူသာ၀။ ရေဟန်းတို့၏ တန်ဆာဟူ၍လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒုဝိ၀ေ၊နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏။ တ၁ွေ့။ ထိုနှစ်ပါးသောတန်ဆာ တို့တွင်၊ အ၀ါရိကဝိဘူသာ၀။ လူတို့၏တန်ဆာတို့သည်ကား၊ သာ၁ုကဝေ ဌနမာလာ၀ဏ္ဏာဒိ။ ပုဆိုးဦးခေါ်ပန်းနံ့သာအစရှိသည်တို့သည်။ အ၀ါရိက ဝိဘူသာနာမ။ လူတို့၏တန်ဆာမည်၏။ အနု၀ါရိကဝိဘူသာ၀။ ရေဟန်းတို့ ၏တန်ဆာသည်ကား၊ ပတ္တမဏ္ဍနာဒိ။ သပိတ်ကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းအစရှိ သည်တို့ကတည်း။ ဝိဘူသာ၀ေ၀၊ တန်ဆာဆင်ယင်ခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ ဝိဘူသ ဌာနံ၊ ဝိဘူသဌာနမည်၏။ တသ္မာ၀ိဘူသဌာနာ။ ထိုသို့တန်ဆာဆင်ခြင်း ရှိ၊ဟိ၀ိ၀ယ။ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဝိ၀ေကိယာ၊ကြည့်သောနေ့ဖြင့်။ ဝိ၀ ဘော၊ကြည်၏။ အ၀ိ၀ယ ၀ စနတော၊မလွတ်မယွင်းသောစကားကြောင့်။ သစ္စ၀ါဒိ၊ သစ္စ၀ါဒီမည်၏။ ၀ေ၀ဲ၊ဤသို့။ ပဒဏ္ဍော၊ပုဒ်အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ရှုတ်အပ်၏။ ၊ဝိဘူသနဂါထာ၀ဏ္ဏနာ။ ဝိဘူသနဂါထာ၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဝုတ္တမ္ပိဒါ၀ုဒ္ဓိ ဣ၁ေ၊ ဝုတ္တမ္ပိ ဗုဒ္ဓါ ရိ ဟူသော ဤဂါထာ၌ ဥပ္ပတ္တိ။ ဖြစ်ကြောင်း သည်၊ကား၊ အ၀ဟိ၊ နည်းဟူ၍ကား။ ဗာရာဏသိ ရည်ရွယ်၊ ဗာရာဏသီမင်း ၏၊ ဝုတ္တော၊သားသည်၊ ဒဟာ၁ုကာ ၀ေ ၀ေ။ ငယ်သောကာလ၌ပင်လျှင်၊ အာဘိသိတ္တော၊အာဘိသိက်သွန်း၍၊ ရွှေ့ပြောင်းမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာ၁ေသိ၊ပြု၏။ သော၊ထိုမင်းသားသည်၊ ပ၁ဒမ ဂါထာယ၊ ပ၁ဒမ ဂါထာ၌၊ ဝုတ္တ ပ၁ဒေ ဂ ဗောဓိ သတ္တော ဝိယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ပ၁ဒေ ဂ ဗုဒ္ဓါ အလောင်းကဲ့သို့၊ ရဟ ဿိ ရိ ။ မင်း၏အသ၁ေကို၊ အနုဘ၀ နှော။ အစဉ်အတိုင်း ခံစားသည်ရှိသော်၊ ဣ ကေ ဒိ ၀ သံ။ တ ၊ နေ့သ၌၊ စိ ဏ္ဏော သိ ကိ ရ ။ ကြီ ၊ ၊ ၊ ။

အာဘယ်သို့ကြံသနည်း။အဟံ။ငါသည်။ဇွဲ့။မင်း၏အာဖြစ်ကို။ကရောဇ္ဇော။ ပြုသည်ရှိသော်။ဗဟုနံ။များစွာသော သူတို့အား။ဒုက္ခံ။ဆင်းရဲကို။ကရောမိ။ ပြုရာ၏။မေ။ ငါအား။ ကောဘတ္တဿ။ ထာဝမ်းစာလောက်ရုံအာကျိုးဌာ။ ဇာတိနာပါပေန။ ဤသို့သောမကောင်းမှုဖြင့်။ ကိ။ အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဟန္ဒ။ယသု။သုခံ။ချမ်းသာကို။ ဥဠာဒေဝိ။ဖြစ်စေအံ့။ ဇာတိ။ဤသို့ကြံ၍။ ဇွဲ့။ မင်းအာဖြစ်ကို။ပဟာယ။စွန့်၍။ပဗ္ဗဇိတွာ။ရေဟန်းပြု၍။ဝိပဿနာ။ဝိပဿ နာစီးပြန်းသည်ရှိသော်။ပမ္ပေကဇောဓိ။ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို။ သန္ဓိက တွာ။မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥတ္တရဒေဝါရုံဝိတာရဇ္ဇမဟာတရုံ(၀)ခဏ္ဍဝိသာခကပ္ပေါ တိ။ ဥတ္တရဒေဝါရုံဝိတာရဇ္ဇမဟာတရုံ(၀)ခဏ္ဍဝိသာခကပ္ပေါဟူသော။ ဣမံဥဒါနံ ဂါထံ။ဤဥဒါန်းဂါထာကို။အာဘာသိ။ရွတ်ဆိုရ၏။ ။အဟံ။ငါသည်။ဥတ္တရဲ့ သားသမီးကို လည်းကောင်း။ ဒါရဇ္ဇ။မယားကိုလည်းကောင်း။ ပိတာရဇ္ဇ။ အာဘကိုလည်းကောင်း။ မာတာရဇ္ဇ။အဓိကိုလည်းကောင်း။ ဓနာနိစ။ရွှေငွေ အစရှိသောဥစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း။ဣညာနိစ။စပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗန္ဓဝါနိစ။ အဆွေအမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ဣဒါနိ။ယထောဓိကာ နိ။အကြင်အကြင်ဓမ်းတို့၏အပိုင်းအခြားဖြစ်တည်ကုန်သော။ ကာမာနိ။နှစ် သက်ဘွယ်တို့ကို။ ဟိတွာ။စွန့်၍။ ဇကော။တယောက် အဃည်းတည်း။ ခဏ္ဍဝိသာခကပ္ပေါ။ကြီ့ချိန်နှင့်အတူ။စရေ။ကျင့်ရာ၏။ ။တဏ္ဍုဝေ။ထိုဂါထာ ဖြင့်။ဓနာနိတိ။ဓနာနိဟူသည်ကား။ရတ္တာမဏိဝေဠုရိယ သင်္ခသိလာ ပဝါဠ ရဇတဇာတရူပါဒိနိ။ ပုလဲ ပတ္တမြား ကျောက်မျက်၌ ခရုသင်း သလင်း သန္ဓာရွှေငွေအစရှိကုန်သော။ရတနာနိ။ရတနာတို့ကို။ ဣညာနိတိ။ဣညာနိ ဟူသည်ကား။ သာလိ ဝိဟိယဝေါရေမကင်ုဝရကကုဒြုသကပဘေဒါ နိ။သလေး ကောက်ရိုးယော နတ်ကောက် ဆတ် ပြောင်းလူးအပြားရှိကုန် သော။ သတ္တုခုနစ်ပါးသော စပါးမျိုးတို့ကို။သေသာ။ စပါးမျိုးခုနစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန်သော။ ပဒုမ္ဘာနိစ။ပဒုမ်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ဗန္ဓဝါနိတိ။ဗန္ဓဝါ နိဟူသည်ကား။ ဥာတိဗန္ဓုဝေါ ဘောဗန္ဓုမိတ္တဗန္ဓုသိပ္ပဗန္ဓုဝ။သေနု။ အဆွေ ဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်း အနွယ်ဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်း အဆွေခင်ပွန်းဟူ သောနှောင်ဖွဲ့ခြင်း အတတ်ဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ စတုဒ္ဒိဂေ။ လေးပါးအပြားရှိကုန်သော။ ဗန္ဓဝေ။ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ယ ထောဓိကာနိတိ။ယထောဓိကာနိဟူသည်ကား။ သကသကဿိဒ်ဝသေန။ ဒ်ဒ်မ်ဒ်ဝ်တို့၏အပိုင်းအခြား၏အစွမ်းဖြင့်။ ဌိတာနေဝ။တည်သည်သာဖြစ် ကုန်သော။သော်။အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်။ဥတ္တရနယမေဝ။ဆိုအပ်

ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်သာသျှင်တည်း။ ။ဆုတိ။ ဤသည်ကျွင်ပုတ္တဒါရ ဂါထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ပုတ္တဒါရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ပုတ္တဒါရဂါထာ ၏အဖွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

သင်္ဂီဒေသောတိဏ္ဍေ၊သင်္ဂီဒေသောဟူသော ဤဂါထာ၌ ဥပုတ္တိ၊ဖြစ် ကြောင်းသည်၊ကာ၊အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဗာရာဏသိယံ၊ဗာရာဏသီ ပြည်၌။ပါဒလောလဖြာဒဏ္ဍောနာမ၊ပါဒလောလဖြာဒတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်။ အဟောသိကိရ၊ဖြစ်ဘူးသတတ်။ သော၊ထိုဖြာဒတ် မင်းသည်၊ပါတောဝ၊စောစောကလျှင်။ ယာဂုံဝါ၊ယာဂုကိုလည်းကောင်း။ ဘတ္တံဝါ၊ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊စားပြီး၍၊တိသုပါသာဒေသု၊ သုံးဆောင်သော ပြာသာဒ်တို့၌။ တိဝိဓနာဋကာနိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ကချေသည်မိန်းမတို့ကို၊ပဿတိ၊ရှုမြင်၏။ တိဝိဓနာဋကာနိ၊သုံးပါးအပြား ရှိသောကချေသည်တို့သည်။ ဝုဋ္ဌာဘာဇေတောဝ၊ရှေးကာလမင်းလက်ထက်မှ၊ အာဝတာကိရ၊ လာကုန်သတတ်။ အနန္တရဘာဇေတော၊ အပြားမဲ့သော မင်း၏လက်ထက်မှ၊အာဝတံ၊လာသောကချေသည်ကို၊အတ္တနော၊ငါ၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်၌။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ။ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ သော၊ထိုဖြာဒတ် မင်းသည်၊ပါတောဝ၊စောစောကသာလျှင်၊ဒဟရနာဋကပါသာဒံ၊သူငယ် မိန်းမတို့ကသောနန်းပြာသာဒ်သို့၊ ဂတောဝ။ သွားလေ၏။ နာဋကိတ္ထိယော၊ ကချေသည်မိန်းမတို့သည်။ ရာဇာနံ၊ဖြာဒတ်မင်းကို၊ ရမာပေဿာမိတိ၊ ငါတို့မြွေလျော်ပျော်စေခဲ့ဟု။ ဒေဝါနုမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကဿ။ သိကြားမင်း၏။ အန္တေပုရယောဝိယ၊ နတ်သွေးကချေသည်မတို့ ကဲ့သို့၊ အတိမနောဟာရံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော၊ နဋ္ဌဂီတဝါဒိတံ၊ ကခြင်းသီချင်းတီးမှုဟိုခြင်းကို၊ ပယောဇေသုံ၊ယှဉ်စေကုန်၏။ ရာဇာ၊မင်း သည်၊ ဒဟရောနုံ၊သူငယ်မိန်းမတို့၏။ ဘော်၊ဤသို့ကခြင်းသီချင်း တီးမှုတ် ခြင်းသည်။ အနန္တရိယံ၊အဓိဘယ်မရှိ၊ဆုတိ၊ဤသို့။အသန္တုဋ္ဌော၊မရောင့်ရဲ သည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ မဇ္ဈိမနာဋကပါသာဒံ၊ အလယ်ဖြစ်သော မိန်းမကို ကသောနန်းပြာသာဒ်သို့၊ ဂတောဝ၊သွားလေ၏။ တာဝိနာဋကိတ္ထိယော၊ထို ကချေသည်မိန်းမတို့သည်လည်း၊ တဏ္ဍဝ၊ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊အာဘံ သု။ ပြကြကုန်၏။ သော၊ထိုမင်းသည်။ တဿ၊ဝ၊ ထိုမိန်းမကျွတ်တို့သဘင်၌ လည်း။တဏ္ဍဝ၊ထိုရှေးအတူလျှင်၊အသန္တုဋ္ဌော၊မရောင့်ရဲသည်။ဟုတ္ဝာ။ ဖြစ်၍၊မဟာနာဋကပါသာဒံ၊မိန်းမကြီးကသောပြာသာဒ်သို့၊ဂတောဝ၊သွား လေ၏။ တာဝိနာဋကိတ္ထိယော၊ ထိုကချေသည်မိန်းမကြီးတို့သည်လည်း။

တာသေ၀။ ထိုရှေးအာတူလျှင်။ အကံသုဖြုကြကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဒွေတယောရာဇပရိ၀ဏ္ဏော၊မင်းနှစ်ဆက်သုံးဆက်တို့ကို၊ အတိတာနုံ၊လွန်ကုန်သော၊ တာသံ၊ထိုမိန်းမကြီးကချေသည်တို့၏၊ မဟာလ္လကဘာ၀ေန။ ဒိုမင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဒ္ဒိကိဋ္ဌနသဒိသံ၊အရိုးစုံကသည်နှင့်တူသော၊ နစ္စံ၊ကခြင်းကို၊ဒိ၀ဿ၊မြင်ရ၍၊ဂီတဉ္စ၊သီခြင်းကိုလည်း၊အမရုရုံ၊မသာယာသည်ကို။ သုတ္ဝာ၊ကြားရ၍။ ပုနဒေ၀၊တဘာနုသာလျှင်။ ဒဟာရုနာဒုကပါသာဒံ၊သူငယ်မတို့ကသောနှုန်းပြာသာဒသို့လည်း၊ဂတောဝ၊သွားပြန်လေ၏။ ပုန၊တဘာနု။ မဇ္ဈိမနာဒုကပါသာဒံ၊အလတ်ဖြစ်သောမိန်းမကျိုကသောနှုန်းပြာသာဒသို့၊ဂတောဝ၊ သွားပြန်လေ၏။ ဇုတိဝေါ၊ဤသို့စရိတ္တာ၊ ထုည်ပတ်သွားလာသည်ရှိသော်။ကဏ္ဍစိ၊တစုံတခုသောဝွဲသာဝင်ခ္ခ၊အသန္ဓုဠ္ဠော၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊စိန္ဒေသိ၊ကြံ၏၊ကိ"စိန္ဒေသိ၊အာဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဇုမာနာဒု ကိတ္ထိယော။ ဤကချေသည် မိန်းမတို့သည်၊ သက္ကံဒေ၀ါနမိန္ဒ အန္ဓကာရိယ။ နတ်တို့ကို အစိုးရသောသိကြားမင်း၏ ကချေသည်မတို့ကဲ့သို့၊မံ၊ငါ့ကို၊ ရုမာ၊ပေတုကာမော၊မြေလျော်စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထာမေန။ အလုံးစုံသောအစွမ်းသတ္တိဖြင့်၊ နစ္စဂီတ ဝါဒိတံ။ ကခြင်းသီခြင်းတီးမှုတ်ခြင်းကို၊ ပယောဇေသုံ၊ ယှဉ်စေကြကုန်၏၊ သွာဟံသော အဟံ၊ထိုငါသည်။ကဏ္ဍစိ၊တစုံတခု၌၊အသန္ဓုဠ္ဠော၊မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊လောဘမေ၀။ လောဘတရားကိုသာလျှင်၊ ဝေ၊ဖော်ကို၊ပွါးစေ၏။ သေ၊ သော၊လောဘောစနာမ။ ဤလောဘ မည်သည်ကား။ အပါယဂမနိယာ၊ အပါယ်သို့ လားစေတတ်သော၊ ဓမ္မော၊တရားတည်း။ ဟန္ဒ၊ယခု၊အဟံ၊ ဝါသည်။ လောဘံ၊လောဘကို၊ နိဂ္ဂဏှာမိ၊နှိမ်အံ့၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ ရဏ္ဍံ၊မင်း၏ အဖြစ်ကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ဝိ၀သ၊ဣဿာ၊ဝိ၀သနာ စိုးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ပစ္စေကဗောဓိ"၊ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊သန္ဓိကတွာ ချက်မှောက်ပြု၍၊သင်္ဂါ၊သောပရိတ္တမေဇ္ဇသောချုံ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ တိ။ သင်္ဂ ါ၊သောပရိတ္တမေဇ္ဇသောချုံ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ ဟူသော၊ ဇုမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊အာဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏။ ၊သော၊ဤ အကြောင်းသည်၊ သင်္ဂ ါ၊ငြိတွယ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣဏ္ဍ၊ဤကာမဂုဏ် တရား၌။သော၊ချမ်း သာသည်၏အဖြစ်သည်၊ ပရိတ္တံ၊အနည်းငယ်ဖြစ်၍ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ဣဏ္ဍ၊ဤကာမဂုဏ်တရား၌၊ အပ္ပဿာဒေါ၊ သာယာခံစားခြင်းသည်၊ ဘိယ္ယော၊လွန်စွာ၊နုတ္ခံ၊ဆင်းရဲ၏။ သော၊ဤ လောဘတရားသည်၊ ဂဏ္ဍော၊ဆွဲငင်တတ်သော သံမှား၊ချိပ်နှင့်တူသော

သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ မတိမာ၊ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ၄ကော၊ တယောဟိအထည်းတည်း။ ခဏ္ဍိသာဏကပ္ပေါ။ကြို့ချိန်နှင့်အတူ၊ စပေ့ ကျင့်ရာ၏။ ။တသ္မာ။ထိုဂါထာ၏၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဝေါ၊ဤထို့၊ဝေဒိ တဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊သင်္ဂေါ၊သောတိ၊သင်္ဂေါ၊သောဟူသည်ကား၊အတ္ထ နော၊မိမိ၏၊ဥပဘောဂံ။ အသုံးအဆောင်ကို၊နိဗ္ဗိသတိ၊ညွှန်း၏။ ဟိသစ္စံ။မှန် ၏။ သော၊ထိုလောဘတရား၊သည်၊တဏှာ၊ထိုကာမဂုဏ်တို့၌၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ကဒ္ဒမေ၊ညွန်၌။ပရိဠေ၊ဝင်သော။ဟတ္ထိပိယား၊ဆင်ကဲ့သို့၊ သဠ္ဠာ။ပြိုတွယ်တတ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊သောလော၊ဘော၊ထိုလော ဘသည်၊သင်္ဂေါ။သင်္ဂမည်၏၊ ပရိတ္တမေဿသောချဉ်ဏေ၊ ပရိတ္တမေဿ သောချုံဟူသောဤပါဠိ၌။ ပဠိကာမဂုဏေ၊ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဥပဘောဂကာလေ၊သုံးဆောင်သောကာလ၌၊ဝိပရိတသညာ၊ယံ။ဘောက် ပြန်သောအမှတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗတောဝါ။ ဖြစ်စေခြင်း သဘောအား၊ဖြင့် လည်း၊ကောင်း။ ကာမာဝစရဝမ္မပရိယာပန္နတောဝါ။ကာမာဝစရတရား၌ အာကျုံ်း၊ဝင်သောအား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း။လာမကဇ္ဇေန။ယုတ်သောအနက် ဖြင့်၊သော်ချုံ်ချမ်း၊သာသည်၊ပရိတ္တံ။နည်း၊သောအာနုဘော်ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇုပဘာ ယ။ လျှပ်စစ်ရောင်ပြက်သောအခိုက်၌။ ဩဘာသိတနစ္ဘဒဿနသုခံ၊ဝိယ။ လင်းသောအခိုက်ကချေသည်ကို ကြည့်ရှုသကဲ့သို့။ ဣတ္ထံ၊ဤနည်းတရား ဖြစ်၏။ တာဝကာလိကံ၊အခိုက်အတန့်ကာလနည်း၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ။ ဖြစ်၏။အပ္ပသာဒေါ၊ဒုက္ခမေဿ ဘိယျောတိဿ။ အပ္ပ သာဒေါ၊ဒုက္ခမေဿ ဘိယျောဟူသောဤပါဠိ၌။ဘိက္ခဝေ။ရဟန်းတို့၊ ယွာယံ ၊သောအယံ လောဘော၊ အကြင်လောဘသည်၊ ဣမေပဠကာမ ဂုဏေ။ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊သုခံ၊သုခဝေဒနာသည်၊သော မနသံ၊သောမနသဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ အယံ။ဤသည်ကား၊ ကာမာနံ။ ကာမဂုဏ်တရား၊တို့၌။ အာသာဒေါ။သာယာခြင်းတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့၊ဝတ္ထော။ ဟောအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ။ရဟန်းတို့။ ကာမာနံ။ ကာမဂုဏ် တရား၊တို့၏။ အာဒီနဝေါ။အဖြစ်သည်။ကော၊အာဟယ်နည်း။ ယဒိဒံ၊ယံ်ဣဒံ ယောဇ်သော၊အကြင်သာယာခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သောအသာဒေါ။ ထိုသို့သောသာယာခြင်းသည်၊အာဒီနဝေါ။အဖြစ်တည်း။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း တို့။ ဣဓ၊ဤသာသနာတော်၌။ကုလပုတ္တော၊အမျိုးသား သည်၊ ယေနသိပ္ပ ဋ္ဌာနေန။ အကြင်အတတ်ပညာ တည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်။ ဇီဝိတံ။ အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ။မွေး၏၊မုဒ္ဒါယ၊လက်ဆစ်ချိုးအတတ်ဖြင့်။ ဇီဝိတံ။

အသက်ကို။ယဒိကပ္ပေတိ။အကယ်၍မြေးအုံ့ဂဏနာယ။ ဂဏန်းသင်္ချာဖြင့်။ ယဒိကပ္ပေတိ။အကယ်၍မြေးအုံ့ဆွတိုဝေမာဒိနာနုယောနု။ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်။ဇိဝိတံ။အသက်မြေးခြင်းကို။ဒုက္ခန္တိ။ဒုက္ခဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်၏။ တံ။ ထိုအသက်မြေးခြင်းကို။ ဥပနိဓာယ။ထောက်၍။ အပ္ပေါ။နည်းသော။ ဥဒကဗိန္ဒုမဇ္ဇော။ ရေပေါက်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အထခေါ။စင်စစ်သော်ကား။ဒုက္ခမေဝ။ဆင်းရဲခြင်းဘည်ပင်လျှင်။ဘိယျော မျှားလေ၏။ ဂဏ္ဍောဇေသော်။ဂဏ္ဍောဇေသောဟူသည်ကား။ အဿာဒ။ သာယာခြင်းကို။ ဒဿေတွာ။ပြ၍။အာကာသနဝဝေသန။ ဆွဲငင်တတ်သည် ၏အစွမ်းဖြင့်။ ယဒိဒံယံ ဆွဒ်ယေဆွမေ ကာမဂုဏာ။ အကြင်ကာမဂုဏ် တရားတို့သည်။ဗဒ္ဓိသောဝိယ။သံမျှားချိတ်ကဲ့သို့။အာကာသန္တိ။ဆွဲငင်တတ် ကုန်၏။ဆွတိဥတ္တာမတိမာတိ။ဆွတိဥတ္တာမတိမာဟူသည်ကား။ ဧဝံ။ဤသို့။ ဥတ္တာ။သိ၍။ဗုဒ္ဓိမာ။ပညာရှိသော။ ပဏ္ဍိတော။ပစ္စုပ္ပန္နသံသရောဘာဝနှစ်ပါး ဌိလိမ္ဘာသော။ဝုဂိသော။ယောဂျားသည်။ဧတံသဗ္ဗံဝိ။ထိုအလုံးစုံကိုလည်း ပဘာယ။ပယ်စွန့်၍။ ဧကော။ တယောက်အထည်းတည်း။ ခဂ္ဂဝိသာဏ ကပ္ပေါ။ကြဲ့ချိန္ဒနင်အဝတ္ထု။ စရေ့ကျင့်ရာ၏။ ဆွတိ။ဤသည်လျှင်။ အဗ္ဗော။ အနက်သည်း။ ။သင်္ဂဂါထာဝဏ္ဏနာ။သင်္ဂဂါထာ၏အဖွင့်သည်။နိဒ္ဒိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဒါလယိတ္ဝာတိဇ္ဇော။ပဒါ့လယိတ္ဝာဟူသော၎င်္ဂဂါထာ၌။ ဥပဓွန်ဖြစ် ကြောင်းသည်။ကာ။အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ဗာရာဏသိယံ။ ဗာရာဏသီ ပြည်၌။ အနိဝတ္ထပြဟွဒဇ္ဇောနာမ။ အနိဝတ္ထပြဟွဒတ် အမည်ရှိသော။ ရာဇာ။မင်းသည်။သံဂါမံ။စစ်ဖြေအရပ်သို့။ဩတိဏ္ဏော။သက်သည်ရှိသော။ အာဘိဇိနိတ္ထာ။အောင်၍။ အညဉ္ဇ။ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ကိစ္စံ။ကိစ္စကို။ အာရဒ္ဓေ။ အား၀ထုတ်၍။ အနိဗ္ဗာပေတ္ဝာစ။ အမှုကို မပြီးစေသည် ဖြစ်၍ လည်း။ နနိဝတ္ထတိ။မပြန်။ တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ နံ။ထိုမင်းကို။ ဧဝံ။ ဤသို့။ သဗ္ဗာနိ သု။သိကြားကုန်၏။သော။ထိုပြဟွဒတ်မင်းသည်။ဧကဒိဝသံ။တနေ့ သ၌။ဥယျာနံ။ဥယျာဉ်သို့။ဂန္တွာ။သွား၏။တေနသမယေန။ထိုအခါ၌။ ဝနဒုာပေါ။အလိုလိုဖြစ်သောတောမီးသည်။ ဥဋ္ဌာသိ။ထ၏။ သောဒဏ္ဍ။ထို သယံဇာတမီးသည်။ သုက္ခာနိ။ခြောက်ကုန်သော။ ပတိတာနိစ။ကျသော သစ်ရွက်တို့ကိုလည်းကောင်း။တိဏာဒိနိစ။ မြက်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း ကောင်း။ဒဟန္တော။လောင်လျက်။ အနိဝတ္ထမာနော။ဝေ။နောက်သို့မဆုတ်

သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဂန္ဓာတိ၊သွားရှေ့ရောဇာ၊မင်းသည်၊ တံ၊ထိုလောင်၍ လာသောမိုးကို၊ ဒိသွား၊ဖြင့်၍၊ တပ္ပဒ္ဓိဘာဝနိမိတ္တံ၊ ထိုမိုး၏အတုစား၊ဖြစ် သောတဆဲ့တပါး၊သောကိလေသာမိုးကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ဖြစ်စေ၏။ အယံဝုဒ္ဓါ၊ဟော၊ဤသယံဇာတမိုး၊သည်၊အနိဝတ္တော၊နောက်သို့မဆုတ်သည်ဖြစ် ၍၊ဂန္ဓာတိယထာ၊သွားသကဲ့သို့၊ဝေမေဝ၊ဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ကောဒသ ဝိဓော၊ တဆဲ့တပါး၊အပြား၌သော၊ အဋ္ဌ၊ကိလေသာ တည်းဟူသောမိုး သည်၊သမ္ဗေ၊အာလုံး၊ဝုံကုန်သော။သတ္တော၊သတ္တဝါတို့ကို၊ဒဟတိ၊နှောင်လောင် လျက်၊အနိဝတ္တမာနော၊နောက်သို့မဆုတ်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ဂန္ဓာတိ သွား၏၊မဟာဒုက္ခ၊ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ ဥပ္ပါ၊ဒေ၊ဖြစ်စေတတ်၏။ အပဏ်ဝိ၊ငါသည်လည်း၊ကုဒသုနာမ၊အဘယ်အခါ၌သျှင်၊ဆုမသုဒ္ဓသော ဤဆင်းရဲကို၊အနိဝတ္တနုတ္ထံ၊တဘန်မနစ်စိမ့်သောငှါ။ အယံအဋ္ဌဝိယ၊ဤမီး ကဲ့တို့၊ အရိယ မဂ္ဂ၊ဉာဏဋ္ဌိနှာ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော ဉာဏ်မီး၊ဖြင့်။ ကိလေသော။ ကိလေသာကို၊ဒဟာ၊ဟော်၊ လောင်စေလျက်၊ အနိဝတ္တမာ နော၊တဘန်မနစ်စေသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓော်ယျံ၊သွား၊ရှေ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဥပ္ပါ၊ဒေသိ၊ဖြစ်စေ၏။ ကတော၊ထိုနောင်မှ၊မုဟုတ္တံ၊ အတန်ငယ်၊ကတ်ဘီ၊သွား၊လေသော်၊နုဒိယံ၊ဖြစ်၌၊မဇ္ဈေ၊ငါးတို့ကို၊ဂဟ္ဟ၊ဟော် ဟမ်း၊ကုန်သော၊ကေဝဋ္ဋေ၊တံငါတို့ကို၊အဒ္ဒသ၊ဖြင်လေ၏။ တောသံ၊ထိုတငါ တို့၏၊ဇာလ၊ကွန်ရံ၊ကွန်၏အတွင်းသို့၊ပရိဗ္ဗော၊ဝင်သော၊ဂေါ၊တရသော၊ မဟာမဇ္ဈော၊ ငါး၊ကြီး၊သည်၊ ဇာလံ၊ကွန်ကို၊ဆေတ္တာ၊ဖြတ်၍၊ ပလာယိ၊ ပြေးလေ၏။ တေ၊ထိုတံငါတို့သည်၊ မဇ္ဈော၊ငါး၊သည်၊ ဇာလံ၊ ကွန်ကို၊ ဟေတ္တာ၊ဖျက်ဆီး၍၊ ဂတော၊တိ၊သွား၊လေပြီဟု၊ သဒ္ဒံ၊အသံကို၊အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ တံဝိ၊ထိုစကား၊ကိုလည်း၊ရောဇာ၊မင်းသည်၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ တပ္ပဒ္ဓိဘာဝနိမိတ္တံ၊ထိုပဒ္ဓိဘာဝနိမိတ်ကို၊ဥပ္ပါ၊ဒေသိ၊ဖြစ်စေ၏။ကုဒသုနာ မ၊အဘယ်မည်သောအခါ၌၊အဟဟိ၊ငါသည်လည်း၊ အရိယမဂ္ဂ၊ဉာဏေန၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊တဏှာ၊ဇာလံ၊တဏှာတည်းဟူသောကွန်ယက်ကို၊ ဘေတ္တာ၊ဖျက်ဆီး၍၊ အသဇ္ဇမာနော၊ ပြေပျောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓော်ယျံ၊ သွား၊ရှေ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊သော၊ထိုမင်းသည်၊ ခဏ္ဍီ၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊စွန့်၍၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊အာရဘိတ္တာ အား၊ထုတ်၍၊ပစ္စေကဗောဓိ၊ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သဏ္ဌာ၊ကာသိ၊ဖျက် ခြောက်ပြု၏။ ပဒါလယိတ္တာနသံ်ယောဇနာနိ (၀) ခဏ္ဍဝိသာဏ ကဏ်ပျါတိ၊ ပဒါလယိတ္တာနသံ်ယောဇနာနိ(၀)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ဣမဗ္ဗဉ္ဇဒါန

ဂါထာ။ ဤဥဒါန်းဂါထာကိုလည်း၊ အာဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတို့၏၊ ။သလိလမ္ဘုစာရီ၊ ရေခွဲကျက်စား၊ သောသဘောရှိသော၊ မင်္ဂေါ၊ ငါးသည်၊ ဇာလ၊ ကွန်ယက်ကို၊ ဘေသွား၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ဝန္ဓတိဒုဝ၊ သွား၊ လေသကဲ့သို့။ အဂ္ဂိ၊ ပြီး၊ သည်။ ဒဇုံ၊ လောင်ပြီး၊ သော၊ အခေါ်ကို၊ အနိဝတ္တမာ၊ နော၊ နောက်သို့မပြန်လာသည် ဖြစ်၍၊ ဝန္ဓတိဒုဝ၊ သွား၊ သကဲ့သို့၊ ဘေတ၊ ထာ၊ ထိုအတူ။ အဟံ၊ ငါ၊ သည်။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို။ ပဒါလယိတ္မာန၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ဇကော၊ တ၊ ယောက်အ၊ ထည်း၊ တည်း၊ ခဏ္ဍဝိသာခကပ္ပေါ၊ ကြီ့ချိန့်အတူ၊ စရေစရေ ယျာဝိ၊ ကျင့်ရာ၏။ ။တ၊ သာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ ဒုတိယပါဒေ၊ ဒုတိယပါဒ၌၊ စာ သန့်၊ ဇာလံဟူသော စကား၊ ကို၊ သတ္တမယံ၊ ချည်ဖြင့်ပြီး သော ကွန်ယက်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အမ္ဘုတိ၊ အမ္ဘုဟူသည်ကား၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ် ၏။ တဿ၊ ထိုရေ၌။ စရတိ၊ ကျက်စား၊ ကျင်လည်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အမ္ဘုစာရီ၊ အမ္ဘုစာရီမည်၏။ တေ၊ ထိုအမ္ဘုစာရီဟူသော စကား သည်၊ မ ဏ္ဍ သာ၊ ငါး၏၊ အဓိ၊ ဝစနံ၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ သလိ၊ လေ၊ စိုး သော ရေရှိသော ဖြစ်၌ အမ္ဘုစာရီ၊ ရေခွဲကျက်စား သောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သလိလမ္ဘုစာ ရီ၊ သလိလမ္ဘုစာရီမည်၏။ ဝါ၊ တနည်း၊ ကား၊ တတ္ထ ဝ သလိ လေ၊ ထိုစိုး သော ရေ ရှိသော ဖြစ်၌။ ဇာလံ၊ ကွန်ကို၊ ဘေတ္တွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ အမ္ဘုစာရီ၊ ရေခွဲကျက် စား သောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတိယပါဒေ၊ တတိယပါဒ၌၊ ဒဇုန္တိ၊ ဒဇုံဟူသည်ကား၊ ဒဇုဗ္ဗာနံ၊ လောင်ရာ အရပ်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အဂ္ဂိ၊ ပြီး သည်။ ဒဇုဗ္ဗာနံ၊ လောင်ပြီး သော အရပ် ကို၊ ပုနာ၊ တဘန်၊ နနိ၊ ဝတ္တတိ၊ မပြန်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဘိ ယျော၊ အာ ထိုင်း ထက်အလွန်၊ နအာ၊ ဂ ဆတိ ယထာ၊ မ လာ သကဲ့သို့၊ ဘေ ထာ၊ ထိုအတူ၊ မ ဂ္ဂ ဗ္ဗာ ဏေ နမ၊ မဂ်ဗ္ဗာဏ်တည်း ဟူ သော မီး သည်၊ ဒဇုံ၊ တိုက်အပ်သော၊ ကာမ ဂုဏ ဗ္ဗာနံ၊ ကာမဂုဏ်တည်း ဟူ သော အရပ်ကို၊ အနိ ဝတ္တတိ၊ မ နော၊ တ ဘန် မ ပြန် သည် ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌၊ ဘိ ယျော၊ အာ ထိုင်း ထက်အလွန်၊ အနာ ဂ ဆ ဣ နော၊ မ လာ ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သည် မ ကြွင်း သော စကား သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆို အပ်ပြီး သော နည်း ရှိ သည် သာ လျှင်တည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အ ဏ္ဍော၊ အနုက်တည်း။ ပဒါ လ ဂါ ထာ ဝ ဏ္ဏ နာ၊ ပဒါ လ ဂါ ထာ ၏ အ ဖွင့် သည်၊ နိဒ္ဒေ တာ၊ ပြီး ခြင်း သို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဩ ကို ဗ ဟု တ ကို ဗ ကား ဩ ကို ဗ ဟူ သော ဤ ပါ ဒ ၌ ဥ ပ တို့ ဖြစ် ကြောင့်သည်၊ ကာ၊ အာ ဘာ ယ ပ ဒ ကို၊ ဗ ာ ရ ာ ဏ ာ သ ီ ယ ်၊ ဗ ာ ရ ာ ဏ ာ သ ီ ဖြ ည့်

ဌိ။စက္ခုလောလဖြတ္ခဒတ္တောနာမ။ စက္ခုယောလဖြတ္ခဒတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်။ပါဒလောလဖြတ္ခဒတ္တောဝိယ။ပါဒလောလဖြတ္ခဒတ်မင်း ကဲ့သို့၊နာဠုကဒဿနေ၊ကချေသည်တို့ကိုရှုခြင်းဌိ၊အနုယုတ္တော။အားထုတ် သည်၊ဟောကိကိရ၊ဖြစ်သတတ်၊အယံပန။ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝိသေ သော။အထူးတည်း၊သော၊ထိုစက္ခုလောလဖြတ္ခဒတ်မင်းသည်၊အာသန္ဒ၊ ဌော၊မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောကချေသည်ရှိရာ သို့၊ဂန္ဓတိ၊သွား၏။အယံ၊ဤမင်းသည်၊တံတံနာဠုကံ၊ ထိုထိုသောကချေ သည်ကို၊ဒိသွာ။မြင်၍၊အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ အတိနန္ဒိတ္ဝာ၊နှစ်သက်၍။ နာဠုက ပရိဝတ္တ ဒဿနေန၊ ကချေသည်မတို့ကို ပြန်၍ ကြည့်ရှုသဖြင့်၊ တဏ္ဍိ၊တဏ္ဍာကို၊ဝဿေန္တော။ပွါး၊စေလျက်။ ဝိစရတိ၊လှည့်ပတ်၏၊သော၊ ထိုမင်းသည်၊နာဠုကဒဿနံ၊ကချေသည်တို့ကိုကြည့်ရှုလိုသည်ဖြစ်၍၊အာ ဂတံ၊ရောက်လာသော၊အညတရံ၊တယောက်သော၊ကုဋုမ္ဗရသာ၊သူကြွယ် ၏၊ဘရိယံ။ မယား၊ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ရာဂံ၊တဗ်သောရာဂကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တတောတော၊ထိုနောင်မှ၊သံဝေဂံ၊ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတ္ဝာ။ ရောက်၍၊ ပုနပ္ပုနံ။ အဟံ၊ငါသည်။ ဣမံ၊တဏ္ဍိ၊ဤတဗ်မက်ခြင်းကို၊ ဝဿေန္တော၊ ပွါး၊စေလိုသည်ဖြစ်၍။ အပါယပူရကော။ အပယ်လေးပါးကို ဖြည့်စေတတ်သည်၊ ဘရိယတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟန္ဒ၊ယခု၊နံ။ ထိုတဏ္ဍာကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဍာမိတိ၊နှိပ်ခွံ့ဟု၊ပဋ္ဌိတ္ဝာ၊ရှာနှီး၍။ ဝိပဿေန္တော၊ ဝိပဿနာစီး ဖြန်းသည်ရှိသော်။ ပစ္စေကဗောဓိ။ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သန္ဓိကတ္ဝာ။ ချက်မှောက်ပြု၍၊ အဋ္ဌာနော။ မိမိ၏၊ ပုရိမပဒိုပတ္တိ။ ရှေးကျင့်ဘူးသော အကျင့်ကို၊ဂရဟေန္တော။ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍။ တပ္ပဒိပဏ္ဍုဂုဏံ၊ထိုအကျင့်မှ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောဂုဏ်ကျေးဇူး၊ကို၊ဒိပေတုံ။ပြအံ့သောငှါ။ဩကိဏ္ဏ စက္ခုနုစပါဒလောလော(ပ)ခဏ္ဍိသာဏာကပ္ပေါတိ။ ဩကိဏ္ဏစက္ခုနုစဒါဒ လောလော(ပ)ခဏ္ဍိသာဏာကပ္ပေါဟူသော။ဋီကာ၊ဝတ္ထုမ်ားတို့ကို ဤဥဒါနိုဂါထ၊ ကို၊အာဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုတို့။ ။ဩကိဏ္ဏစက္ခု။ ချသောမျက်လွှာရှိသည်၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေလော။ ပါဒလောလော၊ ခြေလျှပ်ပေါ်ခြင်းသည်။ နုစဟော တု၊မဖြစ်စေလင့်၊ဂုတ္တိန္ဒြိယော၊စောင့်သောဣန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်၍။ ရက္ခိတမာ နသာနော။ စောင့်ရှောက်အပ်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောဓိုးစွတ်ခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊အပရိဒယ္ဟမာ နော၊ကိလေသာတည်းဟူသောဓီးသည်မလောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ဧကောတ္ထာ ယောက်အထည်းတည်း။ ခဏ္ဍိသာဏာကပ္ပေါ၊ ကြီ.ချိန့်ခင်အာဘု၊ စရေ၊

ကျင်ရာ၏။ ။တဏ္ဍိုထိုဂါထာ၌ ဩကဿိတ္တမဂ္ဂကို၊ ဩကဿိတ္တမဂ္ဂဟု သည်ကား၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်သို့ဒိတ္တမဂ္ဂ၊ချသောမျက်လွှာရှိသည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေလော။ သတ္တဂိ၀ဠိနိ၊ခုနစ်ခုသောလည်ရိုးတို့ကို၊ ပဒုံပါဠိယား၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဌပေတွာ၊ထား၍။ ပရိ၀တ္တနပဟာတဗ္ဗဒဿနဏ္ဍံ၊ လည်၍ကြည့်ခြင်းကို ပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍ကြည့်ရှုအံ့သောဌာ၊ ယုဂမတ္တံ၊ရထား ထမ်းပိုးတဝြန်အတိုင်းအရှည်ကို၊ပေကွမာနော၊ကြည့်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ဝတ္တုံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဟန္ဒ၊ကဠိနာ။မေးရိုးနှင့်၊ ဟဒယမ္ပိ၊ရင်ရိုးကို၊ သံဃာနေ့နော်၊ကောင်းစွာထိသည်ဖြစ်၍။ ပေကွမာနော၊ ကြည့်ရှုခြင်းသည်၊ နတ္ထိဟောတိ။မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ၎င်း၊ဤသို့လည်း၊ ဩကဿိတ္တမဂ္ဂ၊ အောက်သို့ချသော မျက်လွှာရှိခြင်းသည်၊ သမဏာသာ ရုပ္ပေါ၊ဟောနိုးတို့အားလျှောက်ပတ်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ နစပါဒလောလောတိ၊ နစပါဒလောလောဟူသည်ကား၊ ကေသ၊တက္ကက်သောခြေရာ၏၊ဒုတိယော၊နှစ်ကွက်သောခြေရာသည်၊ ဒွိန္နံ၊နှစ်ကွက်သောခြေရာတို့၏၊ တတိယော၊ သုံးကွက်မြောက်သောခြေရာသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ ၎င်း၊ဤ အတူ၊ဂဏမဏ္ဍပရိသိဝုကာမတာယ၊ အပေါင်းအဖော်တို့၏ အလယ်သို့ ဝင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကဏ္ဍာ၊သမာနပါဒေါ၊ ယား၊နာ ပေါက်သောခြေရှိသောသူကဲ့သို့၊အခေါ၀ဇော်၊မပြေးသွားနိုင်သည်၊ ဒိဋ္ဌ စာရိကာယ၊ရှည်သောသွားခြင်းဖြင့်၊အနု၀ဠိတစာရိရတော၊မတည်တန့် သောသွားလာခြင်းနှင့်မွေလျော်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ဂုတ္တိန္ဒြိယောတိ၊ဂုတ္တိန္ဒြိယောဟူသည်ကား၊ ဆသုဣန္ဒြိယ သုခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေတို့၌၊ဣဒ၊ဤဂါထာ၌။ဝိသုံ၊အသီးအခြား၊ ဂုတ္တာ ၀ေသေသ ၀ေသေနု၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်၌ ကြွင်းသော စောင့်ရှောက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ဂေါ၀ိတိန္ဒြိယော၊စောင့်ရှောက်အပ်သောဣန္ဒြေရှိ၏၊ရက္ခိတမာ နသာနောတိ၊ရက္ခိတမာနသာနောဟူသည်ကား၊မာနသံယေ၀ ၊ စိတ်သည် ပင်သျှင်။မာနသာ၊မာနသမည်၏။အသေ၊ထိသူအား၊ရက္ခိတံ၊စောင့်ရှောက် အပ်သော၊တံ၊ထိစိတ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိတာ၊ဌား၊ထိကြောင့်၊ ရက္ခိတ မာနသာနော၊ရက္ခိတမာနသာနမည်၏၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ကိလေ သေဟိ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့်၊ နလိမ္ပတိ၊မလိမ်းကျံ၊ ၎င်တယား၊ထိအခြင်း ဖြင့်၊ ရက္ခိတစိတ္တော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အနု၀ဿုတောတိ၊ အနု၀ဿုတော ဟူသည်ကား၊ဣမာယ ပဋိပတ္တိယာ၊ဤသို့သောအကျင့်ဖြင့်၊တေသုတေသု

အာရမ္မဏသု။ထိုထိုသောအာရုံတို့၌။ ကိလေသာအနွယ်ဝင်ရှိပေါ်ကြောင့်၊ ကိလေသာကသည်းဟူသောရိုးစင်းစွတ်ခြင်းမှကင်း၍၊အပရိဒယ္ဟမာနောတိ၊ အပရိဒယ္ဟမာနောဟူသည်ကား။ဝေါ၊ဤသို့။အနွယ်ဝင်ရှိတော်မူ၊ကိလေ သာတည်းဟူသော ရိုးစင်းစွတ်ခြင်းမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ကိလေ သင်္ဂိုဟိ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော ဓိုးတို့သည်၊ အပရိဒယ္ဟ မာနော၊ မလောင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ဗဟိဒ္ဓါ၀ါ။အပသန္တာနိ၌လည်း။အနု၀ သုတော ကိလေသာ တည်းဟူသော ရိုးစင်းမွှတ်သည်ဖြစ်၍။ အရှေ့တွင်း။ အတွင်း သန္တာန်၌။အဒယ္ဟမာနော။ မလောင်သည်ဖြစ်၍။သေသံ၊ကြွင်းသောစကား သည်၊ဝတ္ထုနယမေ၀၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။သြကျွိတ္ထစက္ခု၊ဂါထာ ၀ဏ္ဏနာ၊ သြကျွိတ္ထစက္ခု ဂါထာ၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

သြဟာယဟိတ္ထာတိဇ္ဇော။ သြဟာယ ဟိတ္ထာဟူသော ဤဂါထာ၌ ဥပဓိတို့ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။အညော၊တယောက်သော၊စာတုမာသိကဖြိုဟွဒဇ္ဇော နာမ။ စာတုမာသိကဖြိုဟွဒတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊စာတုမာ သော၊ လေးလရောက်သောအခါ၌၊ ဥယျာနဂတိုဋ္ဌံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏၊သော၊ထိုမင်းသည်၊ကေဒိ၀သံ၊တနေ့သ၌၊ ဂိမှာနံ၊နွေလ တို့၏၊ မဇ္ဈိမေမာသေ၊ အလယ်ဖြစ်သောလ၌၊ ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်သို့၊ ပဝိ သန္တော၊ဝင်သည်ရှိသော်၊ ဥယျာနဒ္ဒါရေ၊ ဥယျာဉ်တံခါး၌။ ပတ္တသဏ္ဌာနေ ပုဗ္ဗာလက်တာ ဝိဒူပပါရိဆတ္တကာ ကောဝိဠာရံ၊ အရှေ့ကိုဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်း အပွင့်ဂန္ဓာသာဆင်ခြင်းအကိုင်းအခွ ထက်ဝန်းကျင်ထိုးကဲ့သို့သော ပင် လယ်ကသစ်ပင်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍။ ကော်ပုပ္ပံ၊တပွင့်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်သို့၊ ပါဝိသိ။ဝင်လေ၏။ တတော၊ထိုနောင်၌၊ ရညော၊မင်း သည်၊အဂ္ဂပုပ္ပံ၊အပွင့်ဦးကို၊ဂဟိတန္တိ၊ယူအပ်လေပြီဟု၊ အညတရော ပိ၊ တယောဟ်လည်းဖြစ်သော၊ အမစ္စော၊ အမတ်သည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေ၊ ဆင် ကျောက်ကုန်း၌၊ဦးတောင်ပေ၀၊တည်လျက်သာလျှင်၊ ကော်ပုပ္ပံ၊ပန်းတပွင့်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ယူ၏။ ကေနေ၀နုယေန၊ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗော၊ အလုံးရုံသော၊ ဗလကာယော၊ဖိုလ်အပေါင်းသည်၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ဆွတ်ယူ ၏၊ပုပ္ပံ၊ပင်လယ်ကသစ်မွှင့်ကို၊အနုသသာဒန္တာ၊မသာယာကုန်သောသူတို့ သည်၊ပတ္တံ၊ပိ၊အရွက်ကိုလည်း၊ ဂဏ္ဍိ'သု၊ယူကြကုန်၏၊ သောရုက္ခော၊ထို

ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်၊ နိပတ္တုဝုတ္တောအရှက်အပွင့်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ခန္ဓမဇ္ဈောဝပင်စည်မျှသည်သာလျှင်၊ အဟောသိဖြစ်၏၊ တံးထိပင်လယ်ကသစ်ပင်ကို၊ ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ သာယန္ဟ သမယော၊ ဥာဏမ်းအခါ၌၊ ဥယျာနာ၊ဥယျာဉ်၌၊ နိက္ခမန္တော၊ထွက်သည်ရှိသော်၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ အယံ ရုက္ခော၊ဤသစ်ပင်သည်၊ ကိံ ကတော၊ အာဘယ်သို့ ပြုအပ်လေသနည်း။ မမ၊ငါ၏၊အာဂမနဝေလာယ၊လာသောအခါ၌၊ မဏိဝဏ္ဏသာခန္ဓဝေသ၊ ပတ္တမြားညိုအာဆင်းရှိသော်အခက်အကြားတို့၌၊ပဝါဠသဒိသာဝုဠာလက်တော၊ သန္ဓာနိုအာဆင်းနှင့်တူသောအပွင့်ဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိဖြစ်၏။ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊နိပတ္တုဝုတ္တောအရှက်အပွင့်မရှိသည် ဇာတော၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေန္တော၊ကြံလျက်၊တသေသဝ၊ထိပင်လယ်ကသစ်ပင်၏သာလျှင်၊အဝိဒူရေ၊အနီးဌာ၊အပုပ္ပကံ၊အပွင့်မရှိသော၊ သဏ္ဌာနပလာသံ၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်သော အရှက်ရှိသော၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို၊အန္ဓသ၊ဖြင်လေ၏။ဒိသွာစ၊ဖြင်၍လည်း၊ အာသ၊ထိုမင်းအား၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊အယံ ရုက္ခော၊ဤသစ်ပင်သည်၊ ပုပ္ပတာရိတသာခဏ္ဍာ၊ အပွင့်ဖြင့် ပြည့်သော အခက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဗဟုဇနသ၊များသောလူအပေါင်းအား၊ လောဘနိယော၊တပ်နှစ်သက်ဖွယ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တေန၊ ထိုကြောင့်၊ရေဟုတ္တံ်ယော၊တခ ဏသော၊ကာလတို့လျှင်၊ဗျသနံ၊ပျက်စီးခြင်းသို့၊ပဋ္ဌော၊ရောက်၏။အညော၊ တပါး၊သော၊အယံပနရုက္ခော၊ဤသစ်ပင်သည်ကား၊ အလောဘနိယဋ္ဌာ၊ တပ်နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဏ္ဍေ၊ထိုတည်ခြေတိုင်းပင်လျှင်၊ဌိတော၊တည်၏။ ဣဒံ ပိ ဧတ္ထ၊ဤမင်း၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ဝုဋ္ဌိတ ရုက္ခောပိယ၊ အပွင့်ရှိသောသစ်ပင်ကဲ့သို့၊လောဘနိယံ၊ လောဘ၏အာရုံ ဖြစ်၏၊ဘိက္ခုဘာဝေါပန၊ဟောနိ၏အဖြစ်သည်ကား၊အပုဋ္ဌိတရုက္ခောပိယ အပွင့်မရှိသောသစ်ပင်ကဲ့သို့၊အလောဘနိယော၊လောဘ၏အာရုံမဟုတ်၊ တည္ဌာ၊ထိုကြောင့်၊ယာဝ၊အကြင်ရွှေလောက်၊ ဣဒဓိ ဧတ္ထ၊ဤမင်း၏အဖြစ်သည်လည်း၊အယံ ရုက္ခောပိယ၊ဤအပွင့်မရှိသောသစ်ပင်ကဲ့သို့၊နလုပ္ပတိ၊ မပျက်စီး၊ တာဝ၊ထိုရွှေလောက်၊အညော၊တပါး၊သော၊သဏ္ဌာနပဠော၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းသောအရှက်ရှိသော၊ အယံပါရိဆ္ဆတ္တော၊ယထာ၊ဤပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ၊ထိုအတူ၊ ကာသာ၊ဝေယိ၊ ဗန္ဓရည်စွန်သောသက်နိုးတို့ဖြင့်၊သဏ္ဌာနော၊ ဖုံးလွှမ်းသည်၊ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတတ္တံ် ဟောနိ်ပြုရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေတ္တာ၊ကြံ၍၊သော၊ထိုမင်းသည်၊ ဌဏ်မင်း၊

ဏ်အပြစ်ကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ပဋ္ဌဝိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနာ
စီးပြန်းသည်ရှိသော်၊ပစ္စေကဗောဓိ၊ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊သန္ဓိကတ္တာ
မျက်မှောက်ပြု၍၊သြဟာယဟိတ္တာဂိဟိဗျူဟာနိ(၄)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊
သြဟာယ ဟိတ္တာဂိဟိ ဗျူဟာနိ (၄) ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ ဟူသော၊ ဧကမံ
ဥဒါနဂါထံ၊ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊အာဘာသိ၊ရွတ်ဆိုတ၏။ ၊အဟံ၊ ငါသည်၊
ဂိဟိဗျူဟာနိ၊ လူ၏အသွင်တို့ကို၊ သြဟာယဟိတ္တာ၊ပယ်စွန့်၍၊ သဗ္ဗဉ္ဉူ
ပတ္တော၊ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းသောအရှက်ရှိသော၊ ပါရိဆ္ဆတ္တော်ယထာ၊ပင်
လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ကာသာယဝတ္ထော၊ ဖန်ရည်
စွန်းသောသင်္ကန်းကိုဝတ်ပြီးသော်၊အာဘိနိက္ခမိတ္တာ၊တောထွက်၍၊ဧကော
တယောက်အထည်းတည်း၊ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ။ကြီ့ချိန့်အတူ၊စရေစရာ
မိ၊ကျင့်၏။ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ ကာသာယဝတ္ထောအာဘိနိက္ခမိတ္တာတိ
ဣမသ္မိံ ပဒေ သ။ ကာသာယဝတ္ထော အာဘိနိက္ခမိတ္တာဟူသော ဤပုဒ်၏
အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဝေဟာ၊နှန်းတော်မှ။ အာဘိနိက္ခမိတ္တာ၊တောထွက်၍၊
ကာသာယဝတ္ထော၊ဖန်ရည်စွန်းသောသင်္ကန်းကိုဝတ်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊
ဣတိ ဝေါ၊ဤသို့။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊
အကြွင်းဖြစ်သောပုဒ်ကို၊ ဥတ္တာနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊စာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊တတ်နိုင်ကောင်း၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊နဝိတ္ထာ၊ရှိတံ၊မဖွင့်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ၊ပါရိဆ္ဆတ္တကဂါထာဝဏ္ဏနာ။ ပါရိဆ္ဆတ္တကဂါထာ၏ အဖွင့်
သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊တတိယဝဂ္ဂေါ၊တတိယဝဂ်သည်
နိဋ္ဌိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ရဲသောသူတို့ကား၊ ရဲသောသူဟူသော ဤဂါထာ၌။ဥပမာကို၊ ဖြစ်ကြောင်း
သည်၊ကား၊ အာဘယ်နည်း။ အညတရော၊ တယောက်သော၊ဗာရာဏသိ
ရာဇာ၊ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ဥယျာနေ၊ဥယျာဉ်၌၊ အမစ္စပုတ္တေဟိ၊အမတ်
သားတို့ဖြင့်၊ပရိဝုတော၊ခြံရံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊သိလာပတ္တပေါက္ခရဏီယံ၊
ကျောက်ဗျာအပြင်ရှိသောရေကန်၌၊ကိဠတိ၊ကစား၏။ တဿ၊ထိုမင်း၏၊
သူဒေါ၊စဖိသည်သည်၊ သဗ္ဗမံသာနံ၊ခပ်သိမ်းသောအသား၊တို့၏။ ရသံ၊
အရသေးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အတိဝသုသံ ဝါတံ၊ အလွန်ကောင်းစွာ
စီးခုန်အပ်သော၊အမတကပ်၊အမြိုက်အရသာနှင့်တူသော၊ အန္တရဟတ္ထံ၊
အကြားကာလ၌ထမင်းကို၊ ပစိတွာ၊ချက်၍၊ ဥပနာမေသိကိ၊ ကပ်လေ
သတတ်၊သော၊ထိုမင်းသည်၊တတ္ထ၊ထိုထမင်းအရသာ၌၊ဂေဓံ၊တပ်မက်

ခြင်းသို့၊ အာပနွော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကသစ်၊ တစုံတယောက်သော သူအား၊ကိုယ်၊တစုံတခုကို၊အဓိတ္တာ၊မပေးမူ၍၊ အတ္တနာ၀၊မိမိသည်သာ လျှင်၊ဘုဏ်း၊စားလေ၏၊ ဥဒကေ၊ရေ၌၊ ကိုယ်ကိုယ်နှာ၀၊ ကစားသည်ရှိသော် လည်း၊အာတိုရိကာလေ၊ကာလလွန်သည်၌၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ထွက်သည်ရှိသော်၊ သိမ်းသိမ်း၊လျှင်စွာလျှင်စွာ၊ဘုဏ်း၊စား၏၊ယေဟိ၊အကြင်သူတို့နှင့်၊ သင်္ဃ၊ အတူတကွ၊ ပဇ္ဇေ၊ရှေးကာလ၌၊ ဘုဏ်တို၊စား၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်၊ ကိုယ်၊တစုံတယောက်သောသူကို၊ နသရိ၊မအောက်မေ့၊ အထပ္ပ၊ထို နောင်၌၊ပဋိသင်္ခ၊အသင့်အား၊ဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်း၊ကို၊ ဥပါ၊ဒေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ မယာ၊ငါသည်၊ပါ၀ကံ၊မကောင်းမှုကို၊အဟောကတာ၊ကြောင့်ပြုမိခဲ့ပြီ၊ယွာ ဟံ၊ယောအဟံ၊အကြင်ငါသည်၊ရေသတ္တ၊ယာ၊ရေသတ္တ၊ဖြင့်၊အာတိဘူ တော၊နိဗ္ဗာန်စက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဇနံ၊အလုံးစုံသော လူပရိသတ်ကို၊ ဝိသာရိတွာ၊မေ့လျော့၍၊ ဧကော၀၊တယောက်အထည်းတည်း သာလျှင်၊ ဘုဏ်း၊ စားမိလေ၏၊ ဟန္ဒ၊ယခု၊ရေသတ္တံ၊ ရေသတ္တာကို၊ နိဂ္ဂဏှာမိတိ၊ နှိပ်အံ့ဟု၊ ရဏ္ဍ၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ပစ္စေကဗောဓိ၊ပစ္စေကဗောဓိ ဉာဏ်ကို၊ သစ္ဆိကတွာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပုရိ၊မပဋိပတ္တိ၊ ရှေးကျင့်မိသည်ကို၊ဂရဟာ၊ကြောင့်၊ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍၊တပ္ပဋိပဏ္ဍိတဘုတဂုဏ ဒိပကံ၊ထိုကဲ့ရဲ့ခြင်း၏ ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြုတတ် သော၊ရေသေသုဂေဓံ၊အကရံ၊အလောလော(၀)ခဏ္ဍိသာဏကပ္ပေါတိ၊ရေသေ သုဂေဓံ၊အကရံ၊အလောလော(၀)ခဏ္ဍိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ဣမံ၊ဥဒါနဂါ ထံ၊ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊အဘာသိ၊ရွတ်ဆိုလေ၏၊ ၊အဟံ၊ငါသည်၊ရေသေ သု၊ ရသာ၊ရုံတို့၌၊ ဂေဓံ၊တပ်မက်ခြင်းကို၊ အကရံ၊အကရောဇ္ဇော၊ မပြု၊ အလောလော၊ မလျှပ်ပေါ်၊အနုညပေါသိ၊သူတပါးမကျေးဇူးအပ်သည်ဖြစ် ၍၊ ကုလေကုလေ၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၌၊ သပဒါနစာရီ၊ အစဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံသွားလေ့ရှိ၏၊အပ္ပဋိဘဏ္ဍိ၊ကြောင့်၊တပ်ခြင်းငဲ့ကွက်ခြင်းစိတ်မရှိသည် ဖြစ်၍၊ဧကော၊တယောက်အထည်းတည်း၊ ခဏ္ဍိသာဏကပ္ပေါ၊ ထက်လှ စွာသော ဦးချိုများနှင့်တူသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရေ၊ရာဝိ၊ကျင့် ၏၊ ၊ထဇ္ဇ၊ထိုဂါထာ၌၊ရေသေသူတို၊ရေသေသုဟူသည်ကား၊ အမ္ပိလမဓု ရုတိတ္ထိကကဋုကလောဟိတကခါရိကသာ၀ါဒိဘေဒေသု၊ အချဉ်အချို၊အ ခါး အစပ်ဆား ဆပ်ပြာ အမဓုအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားကုန်သော၊သာယနို ယော်သည်၊ လျက်ဖွယ်ဖြစ်သောအာရုံတို့၌၊ ဂေဓံအကရန်၊ ဂေဓံအကရုံဟူ

သည်ကား၊ ဂေဓံ၊ တစ်မက်မောခြင်းကို၊ အကရောဇ္ဇာ၊ ပြေသည်ဖြစ်၍၊ တဏှံ၊ တစ်မင်းသောလောဘကို၊ အနုပ္ပါဒေဇ္ဇာ၊ မဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တုံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အလောလောတိ၊ အေးလောလောဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤအရသာကို၊ သာယိသာဝိတိ၊ လျက်အုံ့ဟု၊ ရသဝိသယေသု၊ ရသာရုံတို့၌၊ အနာကုလော၊ နှောင့်ရက်ခြင်းမရှိ၊ အနုညပေါသိတိ၊ အနုညပေါသိဟူသည်ကား၊ ပေါသိတမ္ပိ ကသဒ္ဓိ ဝိဟာရိကာဒိ ဝိရုဟိတောဝ၊ လုပ်ကျွေးမွေးအပ်သောအတူနေတပည့်တို့မှကင်း၏၊ ကာယသံဝရောမတ္တေန၊ ကိုယ်ကိုစောင့်စည်းခြင်းအာဟိုင်းအရှည်ဖြင့်သာ၊ ဣတ္ထေ ရောင့်ရဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တုံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်း ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ရေသေသု၊ ရသာရုံတို့၌၊ ဂေဓကရောလောလေါ၊ တစ်မက်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်လျှပ်ပေါသည်၊ ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ အညပေါသိ၊ သူတပါးကျွေးမွေးသည်၊ အာသိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ ယာယတဏှာယ၊ အကြင်တဏှာဖြင့်၊ လောလော၊ လျှပ်ပေါသည်၊ ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ ရေသေသု၊ ရသာရုံတို့၌၊ ဂေဓံ၊ တစ်မက်ခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပါပြု၏။ တံ တဏှံ၊ ထိုတဏှာကို၊ ဟိတ္တော၊ စွန့်၍၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ တဏှာမူလကသ၊ တဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော အညသ၊ တပါးသော၊ အတ္ထတာဝ သ၊ အတ္ထတောကို၊ နိဗ္ဗတ္တနေန၊ ဖြစ်စေ သဖြင့်၊ အနုညပေါသိ၊ အနုညပေါသိမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ အတ္ထဘဋ္ဌကဇ္ဇေန၊ အကျိုးစီးပွါးကိုဖျက်ဆီး တတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာကို၊ အညောတိ၊ တပါး သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အား၊ အပ္ပေါသနေန၊ မကျွေးမွေးရသဖြင့်၊ အနုညပေါသိတိ၊ အနုညပေါသိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ ယံ ဣဒံ ဣတ္ထိယာ ကုလာဒိ ဣတ္ထိယကုလာဒိ

သည်ကား၊ ဣတိ ဤ၊ ယံ ဣဒံ ဣတ္ထိယကုလာဒိ ဣတ္ထိယကုလာဒိ

ဣတ္ထိယကုလာဒိ ဣတ္ထိယကုလာဒိ

သူ။ မင်းမျိုးအစရှိသည်တို့တွင်။ ယဉ္ဇကဘွယ်စု၊ တစုံတယောက်သောသူ တို့၌၊ ကိလေသာ၀သေန၊ကိလေသာ၏အစွမ်းဖြင့်။အလဋ္ဌဝိဇ္ဇော။မကပ်ပြီ သောဝိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။စန္ဒူပမော၊ဒါယကာတို့တောင်းတအပ်သည်ဖြစ် ၍လမင်းနှင့်တူသည်။ နိစ္စနဝကော၊နိစ္စနဝကသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဣတိ အယံ။ဤသည်လျှင်း အဘ္ဘော၊အနက်တည်း။ သေသံ။ကြွင်းသောစကား သည်၊ ဝုတ္တနယမေ၀၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အဘ္ဘော၊အနက်တည်း၊ ။ရေသဂေ၀ဂါထာ ၀ဏ္ဏနာ၊ရေသဂေ၀ဂါထာ၏အဖွင့်သည်။နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ ပဟာယပဠာ၀ရဏာနိ။ကိုဇ္ဇော၊ပဟာယပဠာ၀ရဏာနိဟူသော ဤဂါ ထာ၌၊ဥပဂတို့၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ။အဘယနိသည်းဟူမူကား။ ဗာရာဏ သိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ရာဇာ၊မင်း သည်၊ ပဌမဇ္ဈာနလာဘီ၊ပဌမစျာန်ကိုရခြင်းရှိသည်၊အဟောသိကိရေ၊ ဖြစ် သတတ်၊ သော၊ ထိုမင်းသည်၊ စျာနာနုဂေ္ဂနုတ္ထံ၊ စျာန်တရားကို စောင့် ရှောက်အံ့သောငှါ။ ခုဇ္ဈံ၊မင်းအဖြစ်ကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္မာ၊ရဟန်း ပြု၍၊ ဝိပဿနာ့ဘော၊ဝိပဿနာစီးပြန်းသည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ပစ္စေက ဗောဓိဉာဏ်ကို။ သန္ဓိကတ္မာ၊ချက်မှောက်ပြု၍၊အာဟ္ဘနော၊မိမိ၏။ပဋိပတ္တိ သမ္ပဒံ၊အကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဒီပေန္တော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ပဟာ ယပဠာ၀ရဏာနိ၊စတသော(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဟကပ္ပေါတိ။ ပဟာယပဠာ၀ရ ဏာနိ၊စတသော(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဟကပ္ပေါဟူသော။ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤ ဥဒါန်းဂါထာကို။ အဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏၊ ။အဟံ၊ငါသည်။ စတသော၊ ဥပစာအပ္ပနာသမာဓိတည်းဟူသောစိတ်ကို။ အာ၀ရဏာနိ၊ဝိတ်ပင်တို့ ကုန်သော။ ပဠု၊ငါးပါးသောနိ၀ရဏတရားတို့ကို။ ပဟာယ၊ပယ်ဖျောက် ၍၊သဘ္ဘေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ ဥပက္ကိလေသေ၊ညစ်နွမ်းခြင်းကိုပြုတတ်ကုန် သောကိလေသာတို့ကို။ဗျပနုဒ္ဓေ၊ခွါတွက်ဖျက်ဆီး၍၊အနိသိတော၊တဏှာ ဒိဋ္ဌိကိုမမှီမူ၍၊ သေ့ဟာဒေါသံ၊တဏှာ၏ချစ်ခြင်းအပြစ်ကို၊ ဆောတွား၊ဖြတ် ၍။ ဧကော၊ တယောက်အသည်းတည်း။ ခဏ္ဍဝိသာဟကပ္ပေါ၊ထက်လှစွာ သောဦးချိုဖျား၊နှင့်တူသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍။စရေစရာမိ၊ကျင့်၏။ ။

တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊အာ၀ရဏာနိတိ၊အာ၀ရဏာနိဟူသည်ကား။နိ၀ရ ဏာ၊နေ၀၊နိ၀ရဏတရား၊တို့ပင်လျှင်တည်း။တာနိ၊ထိုနိ၀ရဏတရား၊တို့ကို၊ အဏ္ဍ၊တော။အနက်အား၊ဖြင့်၊ ဥရ၀သုဏ္ဍော၊ဥရ၀သုတ်၌၊ ဝုတ္တာနိ၊မိန့်ဆိုပ် ကုန်ပြီ။ တာနိပန၊ ထိုနိ၀ရဏတရား၊တို့သည်ကား၊ အဏ္ဍာ၊ဒယော၊တိပ်

တိုက်အစရှိသည်တို့သည်။စန္ဒိမသူရိယာ၊လဖိမာန်နေဖိမာန်ကဲ့။ဝါ၊ရေ၊နေ၊ သီးကာကုန်လျက်။ ယသ္ဌာ၊အကြင်ကြောင့်၊ အာဝရဏာ၊ပိတ်ပင်တတ်ကုန်၏၊တသ္ဌာ၊ထိုကြောင့်၊စေတသော၊စိတ်ကို၊အာဝရဏာနိတိ၊ပိတ်ပင်တတ်ကုန်သောတရားတို့ဟု၍။ဝုတ္တာနိ၊မိန့်အပ်ကုန်၏။ တာနိ၊ထိုနိဝရဏတရားတို့ကို။ ဥပစာရေနဝါ။ဥပစာရသမာဓိဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊အပ္ပနာယဝါ၊အပ္ပနာသမာဓိဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ ပဟာယ၊ပယ်၍။ဥပတ္ထိလေသေတိ၊ ဥပတ္ထိလေသေဟူသည်ကား။ဥပဂမ္ဘ၊ချဉ်းကပ်သာ၍။ ဒိတ္ထိပိ၊သမာဓိစိတ်ကိုလည်း၊ဗာဝေနေ၊နှိပ်စက်တတ်ကုန်သော၊အကုသလေ၊အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ဝေဒေ၊တရားတို့ကို။ဝတ္ထေသုပမာဒိသု၊ အဝတ်ဥပမာအစရှိသည်တို့၌၊ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်ကုန်သော်၊အာဘိဏ္ဍာဒယောဝါ။ အာဘိဏ္ဍာအစရှိသောတရားတို့ကိုလည်း။ဗျပနုဒ္ဓ၊ဝတိ။ဗျပနုဒ္ဓဟူသည်ကား။ပနုဒိတ္တွာ။ဖျောက်၍။ ဝိနာသေတ္တွာ၊ ပျက်သိုး၍။ ဝိပသ္သနာမဂ္ဂေန။ ဝိပဿနာဥာဏ် မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်၊ပဓေဟိတ္တွာ၊ပယ်ဖျောက်၍။ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ သဗ္ဗေတိ၊သမ္ဗေဟူသည်ကား။ အနဝသေသေ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ဧဝံ၊ဤသို့။ သမထဝိပဿနာသမ္ပန္နော။ သမထဝိပဿနာဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဌမမဂ္ဂေန၊သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ဒိဋ္ဌိနုသယပဟာနတ္တာ။မိဆွာဒိဋ္ဌိ၏အမှီဖြစ်သောဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်စိတ်ကိုပယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အနုသယိတောဝ၊အမှီမရှိသည်သာတည်း။ သေသမဂ္ဂေဟိ၊ကြွင်းသောမဂ်တို့ဖြင့်၊ဆေတ္တွာ၊ဖြတ်၍။ တေခေတုကံ၊ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောသဘောရှိသော၊သ္ဓေဟာဒေါသံ။ ချစ်ခြင်းဒေါသတရားကို။ တဏှာ ရာဂန္တိ၊တဏှာရာဂဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဟိသဒ္ဒံ၊ မှန်၏။ သ္ဓေဟာဒေ၊ တဏှာရေဂ၏ ချစ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ဂုဏာပဒိုပကွတော၊ သိလသမာဓိဂုဏ်ကျေးဇူး၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အားဖြင့်၊ သ္ဓေဟာဒေါသောတိ၊ တဏှာရာဂ၏အဖြစ်ဟူ၍၊ဝုတ္တော၊မိန့်အပ်၏။ သေသံ၊ကြွင်းသောစကားသည်။ဝုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ။ အာဝရဏဂါထာဝဏ္ဏနာ။ အာဝရဏဂါထာ၏ အဓွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဝိဝိဒ္ဓံ ကတ္တွာနာတိတ္ထေ၊ဝိဝိဒ္ဓံ ကတ္တွာနဟူသော ဤဂါထာ၌။ ဥပတ္ထိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ။ အာဘယ်နည်း။ ဗာရာဏသိယံ။ ဗာရာဏသီ ပြည်၌၊အညတရော၊တယောက်သော၊ရောဂေါ၊မင်းသည်။ စတုဏ္ဍဏ္ဍာနလာဘီ၊

စတုတ္ထဈာန်ကို ရခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိကိရေ၊ဖြစ်သတတ်၊ သော၊ထို မင်းသည်၊ ဈာနာနုရက္ခနတ္ထံ၊ဈာန်တရားကိုစောင့်ရှောက်အံ့သောငှါ၊ရည်မှီ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ပယာဝယာ၊စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနာ၊ဝိပဿ နာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗောဓိ'၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သန္ဓိ ကတ္တာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ အတ္တနော၊ဓိဓိ၏၊ ပဋိပတ္တိသမ္ဘဒ်၊အကျင့်တရား နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသသော်လည်း၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝိဠိ'ကတ္တာနုသုခဠု ဒုက္ခ(ပ)ခဏ္ဍရိသပဏာကပျော်တိ၊ ဝိဝိဠိ'ကတ္တာနုသုခဠုဒုက္ခ(ပ)ခဏ္ဍရိသာဏ ကပျော်ဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဣဉဒါနိုးဂါထာကို၊ အာသိ၊ရှုတ်ဆို ၏၊ ၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၀၊ရှေးဈာန်၌ပင်လျှင်၊ သုခဠု၊ကာယိကသုခ ကိုလည်းကောင်း၊ဒုက္ခဠု၊စေတသိကဒုက္ခကိုလည်းကောင်း၊ဝိဝိဠိ'ကတ္တာ၊ စွန့်ပစ်သည်ကိုပြု၍၊ သောမနုဿဒေါမနုဿဠု၊ သောမနုဿဒေါမနုဿ ဝေဒနာကိုလည်း၊ ဝိဝိဠိ'ကတ္တာ၊ စွန့်ပစ်သည်ကိုပြု၍၊ သမထံ၊ငြိမ်သက် သော၊ ဝိသုद्धံ၊စင်ကြယ်သော၊ အနုပေက္ခံ၊ စတုတ္ထဈာန် တည်းဟူသော ဈာနုပေက္ခာကို၊လဒ္ဓါ၊ရ၍၊ ဧကောဝ၊တယောက်အထည်းတည်း၊ ခဏ္ဍရိသာ ဏကပျော်၊ ကြွေချိန်နှင့်အတူ၊စရေ၊ကျင့်ကြ၏၊ ။တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဝိဝိဠိ' ကတ္တာနုသတိ၊ဝိဝိဠိ'ကတ္တာနုဟူသည်ကား။ ဝိဠိတောဝ၊အပမ္ဘ၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဆန္ဒေတ္တာ၊စွန့်၍၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ သုခံ ဒုက္ခဠာတိ။ သုခံဒုက္ခဠုဟူသည်ကား။ ကာယိကသာတာသာတံ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ အနုပေက္ခန္တိ၊ အနုပေက္ခံ ဟူသည်ကား၊ စတုတ္ထဈာနုပေက္ခံ၊ စတုတ္ထဈာန်တည်းဟူသော ဥပေက္ခာကို၊ ဝိသုद्धန္တိ။ ဝိသုद्ဓံဟူသည်ကား၊ပဠဒိ၀ဒေ၊ဟာ၀ိတက္ကဝိစာရပီတိသုခသင်္ခါတောဟိ၊ငါး ပါးသောနိ၀ရဏာ၀ိတက်ဝိစာရပီတိသုခဟူဆိုအပ်ကုန်သော၊ နိ၀ဟိ၊ကိုး ပါးကုန်သော၊ ပစ္စနိကဓမ္မေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့မှ၊ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ ကင်းလွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသုद्ဓံ၊ဝိသုद्ဓမည်၏၊နိဒ္ဒန္တိ၊သုပဏ္ဏာ၀ိ၀ ကောင်းစွာမှတ်အပ်ပြီးသောရွှေကဲ့သို့၊ ဝိဂတူပဂ္ဂိုလေသံ။ ညစ်နွမ်းခြင်း ကင်းသော သဘောရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊အနက် တည်း၊အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ယောဇနာ၊အနက်ယောဇနာခြင်း တည်း။ ပုဗ္ဗေ၀၊ရှေးဈာန်တရားဠ၌ပင်လျှင်၊ သုခဒုက္ခဠု၊ချမ်းသာဆင်းရဲကို လည်း၊ ဝိဝိဠိ'၊စွန့်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ပဠမဈာနုပစာရေ၊ဘူ၀ိယံယေ၀၊ ပဠမဈာန်၏ ဥပစာရအရာ၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခ၀ေဒနာကို၊ တတိယဈာနု ပစာရေ၊ဘူ၀ိယံ၊တတိယဈာန်၏ဥပစာရအရာ၌၊ သုခံ၊သုခ၀ေဒနာကို၊ဝိဝိဠိ'၊

စွန့်ခြင်းကို၊ကတွေး၊ပြု၍၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊-အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ပုန်၊တဘန်၊အာဒီတော၊အစမှ၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သော၊စကာရံ၊စအာဂွ ရာကို၊ ပရိုတော၊ နောက်ပုဒ်သို့၊ နေတွေ၊ ဆောင်၍၊ သောမနဿဒေါမ နဿဟူ၊သောမနဿ၀ေဒနာ ဒေါမနဿ၀ေဒနာကိုလည်း။ ဝိဝိဓိ်ကတွေ၊ စွန့်သည်ကိုပြု၍၊ဝုဗ္ဗေ၀။ရှေးဟောင်းတရောင်းခ်ပင်လျှင်၊သုခဒုက္ခဟူ၊သုခ၀ေဒနာ ဒုက္ခ၀ေဒနာကိုလည်း။ ဝိဝိဓိ်ကတွေ၊ စွန့်သည်ကိုပြု၍၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဓိ ကာရော၊ စိုရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ တောနှုတ်ထိ ဝိဝိဓိ် ကတွေနှ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သောမနဿံ၊ သောမနဿ ၀ေဒနာကို၊ စတုတ္ထဈာနုပစာရေ၊ စတုတ္ထဈာန်၏ဥပစာ၌၊ ဒေါမနဿဟူ၊ ဒေါမနဿ ၀ေဒနာကိုလည်း။ ဒုတိယဈာနုပစာရေ၊ ဒုတိယဈာန်၏ဥပစာ၌သာ ဟု၊ဝိဝိဓိ်ကတွေ၊ပယ်စွန့်သည်ကိုပြု၍၊ ဣတိအတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက် ကို၊ဒီပေတိ၊ပြု၏။ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ တောနှုတ်ထိ၊ထိုဈာန်တရားတို့သည်၊ တောသံ၊ ထိုဝေဒနာတရားတို့ကို၊ ပရိယာယတော၊အကြောင်းပရိယာယ်အားဖြင့်၊ ပဟာနဋ္ဌာနာန်၊ပယ်ရာအရပ်တို့သည်၊ နိ၀ုရိယာယတော၊ပုန်၊မရှုအားဖြင့် ကား။ ပဌမဈာနံ၊ပဌမဈာန်သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ဒုက္ခ၀ေဒနာကို၊ ပဟာနဋ္ဌာနံ၊ ပယ်ရာအရပ်တည်း။ ဒေါမနဿံ၊ဒေါမနဿ၀ေဒနာကို၊ ပဟာနဋ္ဌာနံ၊ပယ် ရာအရပ်တည်း။ တတိယဈာနံ၊တတိယဈာန်သည်၊သုခဿ၊သုခ၀ေဒနာ ကို၊ပဟာနဋ္ဌာနံ၊ ပယ်ရာအရပ်တည်း။ စတုတ္ထဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်သည်၊ သောမနဿံ၊သောမနဿ၀ေဒနာကို၊ ပဟာနဋ္ဌာနံ၊ပယ်ရာအရပ်တည်း။ ယထာဟ ကိ ံအာဟ၊ ဘုရားအာယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ ကား၊ပဌမဈာနံဥပသမ္ပဇ္ဇဝိဟရတိ(ပ)နိ၀ုဏ္ဏတိတိ၊ ပဌမဈာနံဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ(ပ)နိ၀ုဏ္ဏတိဟူ၍၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံ သောစကားကို၊ အဋ္ဌသာလိနိယာ၊အဋ္ဌသာလိနီအမည်ရှိသော၊ဓမ္မသင် ဟဋ္ဌကထာယံ၊ဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာ၌၊ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊ ပဌမဈာနံ၊ပဌမ ဈာန်ကို၊ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍၊ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ ဣတိ၊ဤပဌမဈာန်၌၊ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဿ၊ဒုက္ခ၀ေဒနာ၊သည်၊ အပရိသေသံ၊အကြွင်းမဲ့၊နိ၀ုဏ္ဏတိ၊ ချုပ်၏၊ ဝုဗ္ဗေ၀တိ၊ ဝုဗ္ဗေ၀ဟူသည်ကား၊ ယတောယတ္ထ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊တိသု၊သုံးပါးကုန်သော၊ ပဌမဈာနာဒီသု၊ပဌမဈာန်အစရှိ သောဈာန်တို့၌၊ ဒုက္ခဒေါမနဿသုခါနိ။ ဒုက္ခ၀ေဒနာ ဒေါမနဿ၀ေဒနာ သုခ၀ေဒနာတို့ကို၊ဝိဝိဓိ်ကတွေ၊စွန့်သည်ကိုပြု၍၊ ဣတ္ထေ၀၊ဤစတုတ္ထဈာန် ၌သာလျှင်၊ စတုတ္ထဈာနေ၊ စတုတ္ထဈာန်တည်းဟူသော ဈာနေ့ကျော်၌၊

သောမနဿံ။သောမနဿဝေဒနာကို။ယင်တောယဿ္ဌာကာရဏာ။အကြင်ကြောင့်။ ဝိဝိဒ္ဓံကတ္တာ။စွန့်သည်ကိုပြု၍။ အတောတသ္ဌာကာရဏာ။ ထိုကြောင့်။ဣမာယပဋိပဒါယ။ဤသို့သော အကျင့်ဖြင့်။ဝိသုद्धံ။စင်ကြယ်သော။ သမထံ။ ငြိမ်သက်တည်ကြည်သော။ အနုပေက္ခံ။ စတုတ္ထဈာန်တည်းဟူ သောဈာနုပေက္ခာကို။လဒ္ဓါ။ရ၍။ကောဓတဏှာ။အထည်းတည်း။စရေ စရာမိ။ငါကျင့်၏။သေသံ။ကြွင်းသောစကားသည်။သဇ္ဇတ္ထ။အလုံးရုံသော ပုဒ်တို့၌။ ပါကဋမေव။ထင်ရှားသည်သာတည်း။ဣတိ။ဤသည်လျှင် ဝိဝိဒ္ဓံ ကတ္တာဂါထာ၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ဝိဝိဒ္ဓံကတ္တာဂါထာဝဏ္ဏနာ။ဝိဝိဒ္ဓ ကတ္တာဂါထာ၏အဖွင့်သည်။နိဗ္ဗိတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အာရဒ္ဓဝိရိယောတိဣဿ။အာရဒ္ဓဝိရိယောဟူသော ဤဂါထာ၌။ ဥပ္ပဏ္ဍိ။ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ကာ။အဘယ်နည်းဟူမူကား။အညတရော။တယောက် သော။ပစ္စန္တရာဇာ။ပစ္စန္တရာဇာမင်းသည်။ သဟသယောဝပရိမာဏမ္ပလ ကာယော။ တဏ္ဍာဝင်သော သူ့ရဲ့အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဗိုလ်အပေါင်းရှိ သည်။ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍။ ရဇ္ဇေန။မင်း၏အဖြစ်ဖြင့်။ ခုဒ္ဒကော။ငယ်၏။ပညာယ။ ပညာဖြင့်။ မဟန္တော။ ကြီးကျယ်သည်။ အဟောသိကိရ။ ဖြစ်သတတ်။ သော။ထိုပစ္စန္တရာဇာမင်းသည်။ ဧကဒိဝသံ။တနေ့သ၌။ အဟံ။ငါသည်။ ကိန္တာဝိခုဒ္ဒကော။ အကယ်၍အနည်းငယ်သောတိုင်းနိုင်ငံကိုအစိုးရသည် ဖြစ်၏ရှင့်။ ပနတထာပိ။ထိုသို့အနည်းငယ်ကို အစိုးရသော်လည်း။ ပညာ ဝတောစပန။ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား။ သကလဇမ္ဗုဒီပံ။ အလုံးရုံသောဇမ္ဗုဒီပါကျွန်းကို။ ဂဟေတုံ။ သိမ်းယူအံ့သောငှါ။ သက္ကာ။ တတ်နိုင်ကောင်း၏။ဣတိ။ဤသို့။စိန္တေတွာ။ကြံ၍။သာမန္တရညော။အနီးဖြစ် သောမင်း၏။သန္တိကံ။အထံသို့။ဒူတံ။တမန်ကို။ ပေသေသိ။စေ၏။သတ္တနိ ဝသ ဘုန္တရေ။ခုနစ်ရက်၏အတွင်း၌။မေ။ငါ့အား။ဧဠံဝါ။ပြည်ကိုမူလည်း။ ဒေတု။ပေးအံ့သော။ယုဒ္ဓံဝါ။စစ်ထိုးခြင်းကိုမူလည်း။ကရောတု။ပြုအံ့သော။ ဣတိ။ဤသို့။ ဒူတံ။တမန်ကို။ပါဟေသိ။စေ၏။ တာတောဝ။ ထိုနောင်မှသာ လျှင်။သော။ထိုပစ္စန္တရာဇာမင်းသည်။အာမဋ္ဌေ။အာမတ်တို့ကို။ သမောဓေနေ တွေ့။ရုံးရ၍။ မယာ။ငါသည်။ တုမှေ။သင်တို့ကို။ အနာဝုဇ္ဇာယေဝ။မပန် ကြားမိသာလျှင်။သာဟသံ။အဆောတလျှင်။အမုကဿ ရညော။ဤအမည် ရှိသောမင်း အား။ဧဝံ။ဤသို့။ပဟိနိ။တမန်စေသောအမှုကို။ ကတံ။ပြုအပ်ခဲ့ ပြီ။ကိံ။အဘယ်သို့။ ကာတဗ္ဗံ။ပြုအပ်သနည်း။ဣတိ။ဤသို့။ အာဟ။ ဆိုရ၏။ တေ။ထိုအမတ်တို့သည်။အာဟံသု။ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု။အဘယ်

သို့ဆိုကြကုန်သနည်း။ ။မဟာရာဇာမင်းကြီး၊ သောဒုတော၊ထိုစေအာပ်သောတမန်ကို၊ နိဝတ္ထေတုံ့ပြန်စေအံ့သောဌာ၊ နသက္ကာ၊ မဟာတ်နိုင်ကုန်သလော။ ဗုတိ၊ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ နသက္ကာ၊ မဟာတ်နိုင်ကုန်။ဂတောဝ၊ သွားလေသည်။ဘရိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗုတိ၎ဝေ၊ ဤသို့။ ယဒိဘရိသတိ၊အကယ်၍တည်းဖြစ်လတ္တံ့။တယာ၊အရှင်မင်းကြီးသည်၊ အမှေ၊အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ဝိနာသိတာ့၊ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်၊အမှာ၊ဖြစ်လေကုန်၏၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊အာဟံသုံ၊ဆိုကြကုန်၏၊အညဿ၊သူတပါး၏၊ဟတ္ထေ၊လက်၌၊မရိတုံ၊ သေရခြင်းငှါ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ဟန္ဒ၊ယခု၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊အညမညံ၊အချင်းချင်း။ ပဟာရိတ္မာ၊ ရိုက်ခတ်၍၊မရောမ၊ သေကြကုန်အံ့၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ပဟာရိတ္မာ၊ရိုက်ခတ်၍။ မရောမ၊သေကြကုန်အံ့-ဥဗ္ဗန္ဓါမ၊လည်ကြိုးတည်းကုန်အံ့၊ဂိသံ၊အဝါပ်ကို၊ခါဒါမ၊စားကုန်အံ့၊ဗုတိ၎ဝေ၊ဤသို့။တောသု၊ ထိုအမတ်တို့တွင်၊ဧကမေ၊ကာ၊ တယောက်တယောက်စသည်၊မရဏာမေ၊သေခြင်းကိုသာလျှင်၊သံဝဏ္ဏေတိ၊ချီးမွမ်း၏၊တ၊တော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ အာဟ၊ဆို၏၊ ကိံ အာဟ။ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဘဏေ၊အို၊အချင်းတို့၊ ဗုမေဟိ၊ ဤသို့သောသေခြင်းတို့ဖြင့်၊ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊မယ္ဟံ၊ငါ့အား။ ယောခ၊သူ့ရဲ့ကောင်းတို့သည်၊အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ ဗုတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊မဟာရာဇာ၊ဖြတ်သောမင်းကြီး၊အဟံ၊ကျွန်ုပ်သည်၊ ယောခေ၊ သူ့ရဲ့ကောင်းတည်း၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ယောခေ၊သူ့ရဲ့ကောင်းတည်း။ ဗုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တွာ၊ဆို၍၊ ယောခသဟဿံ၊သူ့ရဲ့တထောင်သည်၊ ဥဗ္ဗတိ၊ ထ၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ ဧကော၊ထိုအမတ်တို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပ ပရိက္ခိ သ္သာမိ၊ရုံစမ်းဆင်ခြင်အံ့ဟု၊မန္တာ၊အကြံရှိ၏။စိတကံ၊ထင်းပုံကို သဇ္ဇေတ္မာ၊စိုရင်စေ၍၊ အာဟ၊ဆို၏၊ ကိံ အာဟ။အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဘဏေ၊အို၊အမတ်တို့၊မယာ၊ငါသည်၊ မဟာရာဇေန၊မင်းကြီးသည်၊ ဗုဒ်ဒ ခ္ခာမ၊ ဤမည်သော စစ်ထိုးအံ့သောအမှုကို၊ သဟသံ၊ အဆောတလျှင်၊ ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ၊မေ၊ငါအား။တံ၊ထိုစစ်ထိုးအံ့သောအမှုကို၊အမစ္စာ၊အမတ်တို့သည်၊ပဋိဂ္ဂေါသန္တိ၊တား၊ဖြစ်ကြကုန်၏၊သောအဟံ၊ထို၊ငါသည်၊ တံ စိတကံ၊ထိုသို့သောဓိုးလောင်တိုက်ကို၊ပရိသာမိ၊ ဝင်အံ့၊ ကော၊အဘယ် အမတ်သည်၊မယာ၊ငါနှင့်၊သဒ္ဓိ၊အတူတကွ၊ပရိသတိ၊ဝင်အံ့နည်း၊ကေန အဘယ်အမတ်သည်၊ မယ္ဟံ၊ငါ့အား။ ဓိရိတံ၊အသက်ကို၊ ပရိစ္စဇိတုံ၊ စွန့် သနည်း၊ဗုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော၊

ပဋ္ဌသဟာ။ ငါးရာကုန်သော၊ ယောဓ၊ သူရဲတို့သည်၊ ဥဒ္ဒဟိ သူ၊ ထကြကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယံ၊ ကျွန်ပ်တို့သည်၊ ပရိသာမ၊ အတူဝင်ကုန်အံ့၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ တဝေါ၊ ထိုနောင်မှ၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သော၊ ပဋ္ဌသတော၊ ငါးရာကုန်သော၊ ယောဓေ၊ သူရဲအာမခံတို့ကို၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဒါနိ ဟုဒါနိ၊ ယာဝ အာခါ ဌ၊ ကိံ ကရိ သယထာ တိ၊ အဘာယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်းဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုငါးရာသော သူရဲတို့သည်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အယံ၊ ဤမိုး၊ လောင်တိုက်သို့ဝင်၍ သေအံ့ဟူသော အကြံသည်၊ ဝုရိ သကာ ရော၊ ယောကျ်ား တကာတို့ပြုအပ်သော အမှု အရာသည်၊ နု၊ မဟုတ်၊ သော၊ ဤသို့ကြံကြခြင်းသည်၊ ဟုတ်ထိစရိယာ။ ဖိန်းမတို့၏ အလေ့အကျက်တည်း။ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မဟာရာဇေ နု၊ မြတ်သောမင်းကြီးသည်၊ ပဋိရညော၊ ရန်သူမင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဒူတော၊ တမန်ကို၊ ပေသိတော၊ စေအပ်လျှင်၊ မယံ၊ ကျွန်ပ်တို့သည်။ တေ နု ရညာ၊ ထိုမင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ယုဇ္ဈိတွာ၊ စစ်ထိုး၍၊ မရိ ဿာမ၊ သေကုန်အံ့။ ဟူတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ တုမှေ ဟိ၊ သင်တို့သည်။ မမ၊ ငါ့အား၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ပရိစ္စဇိတ္ဝာ၊ စွန့်အပ်ပေ၏ဟု။ စတုရင်္ဂိနိသေနံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော စစ်သည်ကို၊ သန္နယ္ဟိတွာ၊ ကောင်းစွာရုံးပေး၍၊ တေ နု ယောဓ ဿဟ ဿေ နု၊ ထိုသူရဲတဘောင်ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ ဂဏ္ဍီ၊ သွားလေ၍၊ ရေဒ္ဓသိမာ ယ၊ နိုင်ငံ၏အပိုင်းအခြား၌၊ နိသိဒိ၊ နေ၏။ သော ပိ ပဋိဂ္ဂါဟ၊ ထိုရန်သူမင်းသည်လည်း၊ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ အဝေ၊ အချင်း အမတ်တို့၊ သောဒုဗ္ဗကရာဇာ၊ ထိုအသိပ်အငယ်ဖြစ်သောမင်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏။ ဒါသ ဿာ ဝိ၊ ကျွန်အားလည်း၊ နုပ္ပဟောတိ၊ မထိုက်၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဿိတွာ၊ ဒေါသဖြစ်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဗလကာယံ၊ ဗိုလ်အပေါင်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယုဇ္ဈိတုံ၊ စစ်ထိုးအံ့သောငှါ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်လေ၏။ ဒုဗ္ဗကရာဇာ၊ မင်းငယ်သည်၊ အ ဇ္ဇ ဒုယျာတံ၊ လွယ်မိုး၍လာသည်ကို၊ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍၊ ဗလကာယံ၊ ဗိုလ်အပေါင်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘာယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တာတ၊ အို သူရဲတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်၊ နု၊ မဟုတ်ကုန်၊ သဗ္ဗေ သံ၊ အလုံးစုံသော သူရဲတို့အား။ ပိဏ္ဍိတွာ၊ အရုပ်ပြု၍၊ ဝသန်၊ နေကုန်၏။ အသိစမ္ပံ၊ သန်လျက်ချပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ အမြှောင်ခြင်း၍၊ သိပဏ္ဍံ၊ လျှင်စွာ၊ ဇမ္ဗုမဿ ရဲ ညော၊ ဤရန်သူမင်း၏။ ပုရတော၊ ရှေ့တော်ယူ၊ ဥဒ္ဓုံ ဝေ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သာ လျှင်၊ ဂစ္ဆထ ဟိ၊ သွားလေကုန်ဟု။ အာဟ၊

ဆိုရ်၏။တေ။ထိုသူရဲတို့သည်၊ တထာ၊ထိုမင်းလေးစိုရင်တိုင်း။ အကံသု၊ပြု ကြကုန်၏။ အယ၊ထိုအခါ၌၊ သေနာယ။ စစ်သည်သည်၊ ဒွိဝေ။ နှစ်ဖြာ၊ ဘိဒ္ဓိတွေ၊ကွဲ၍၊အန္တရံ၊အကြား၊ကို၊အကာသိ၊ပြု၏။တေ။ထိုသူရဲတို့သည်၊ တံရောဇာနံ၊ထိုရုန်သူမင်းကို၊ ဇီဝဂ္ဂါဟံ၊အရှင်ဖမ်းယူသည်ကို၊ ဂဏ္ဍီ သု၊ ဖမ်းယူကြကုန်၏။အညယောဓ၊တပါးသောသူရဲတို့သည်၊ ပလာယိ သု၊ ပြေးလေကုန်၏၊ရဒ္ဓကရာဇာ၊မင်းလေသည်၊တံ၊ထိုရုန်သူမင်းကို၊ မာဒေ့မာ တိ၊သတ်ကုန်အံ့ဟု၊ပုရေတော၊ရှေ့ရှု၊ရာဝတိ၊ပြေးလာ၏။ ပဠိရာဇာ၊ရုန်သူ မင်းသည်၊တံ၊ထိုမင်းလေသို့၊အာဘယံ၊ဘေးမရှိသည်ကို၊ ယာစိ၊တောင်း ပန်၏၊တတော၊ထိုအခါမှ၊တသ၊ထိုရုန်သူမင်းအား၊ အာဘယံ၊ဘေးမဲ့ကို၊ ဒတ္တွာ၊ပေး၍၊သပထံ၊ကျိန်စာရွတ်သည်ကို၊ ကာရာပေတ္တွာ၊ပြုစေ၍၊ တံ၊ ထိုမင်းကို၊အဇ္ဇနော၊ဗိမိ၏၊ မနုဿံ၊လက်ဝင်လူကို၊ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ တေန၊ ထိုမင်းနှင့်၊သဟ၊တကွ၊အညရောဇာနံ၊တပါးသောမင်းသို့၊အ ဘ ဒ ဂ ဆ ဏ ဌ ရှေးရှုသွားသည်ရှိသော်၊တ ဿ၊ထိုတပါးသောမင်း၏၊ ရဒ္ဓသိမာယ၊နိုင်ငံ အပိုင်းအခြား၌၊ ဒ္ဒတ္တွာ၊ရပ်၍၊ မေ၊ငါ အား၊ရုန်ခဲ့ဝါ၊ပြည်ကိုလည်း၊ ဒေတု၊ ပေးအံ့လော၊ယုဇ္ဈဝါ၊စစ်ထိုးခြင်းကိုမူလည်း၊ကရောတု၊ပြုအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ပေသေသိ၊စေ၏၊ သောအဟံ၊ထိုငါသည်၊ ကေဝယုဇ္ဈဝိ၊ တရုသော စစ်ထိုးခြင်းကိုလည်း၊ နသဟာမိ၊မဝံ ချေဟု၊ရုန်ခဲ့ပြည်ကို၊နိယျာဒေသိ၊ ဆောင်နှင်း၏၊ဇေတေနေဝဥ္ဇပါ၊ယေန၊ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်လျှင်၊ သဗ္ဗ ရာဇာနော၊ ခပ်သိမ်းသောမင်းတို့ကို၊ ဂဟေတ္တွာ၊ သိမ်းယူခဲ့၍၊ ဒေ့ဇ္ဇ၊ အာဆုံး၌၊ ဗာရာဏသိရာဇာနံ၊ ဗာရာဏသိမင်းကိုလည်း၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ သိမ်းယူ၏၊သော၊ထိုမင်းလေသည်၊ ကေသတရာဇာပရိဝုတော၊တရာ့ တယောက်သောမင်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊သကလဇမ္ဗုဒီပေ၊အလုံးရုံသော ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၌၊ ရုန်ခဲ့ပြည်ရေးကို၊ အနုသာသန္တော။ အစဉ်အတိုင်းဆုံးမ လျက်၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။ အဟံ၊ ငါ သည်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးကာလ၌၊ ရဒ္ဓကောမင်းလေသည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်၏၊ သောအဟံ၊ထိုငါသည်၊ အဇ္ဇနော၊မိမိ၏၊ ဥာဏသမ္ပတ္တိယာ။ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သကလဇမ္ဗုဒီပ၌၊အလုံးရုံသောဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်းကို၊ ရှာသေ့ရော၊အစိုးရသည်၊ဖောတောဖြစ်၏၊ မေ၊ငါ၏၊ ယံဥာဏံ၊ အကြင်ဥာဏ်သည်၊လောကိယံ၊လောကီ၌ဖြစ်သော၊ ဝိရိယသမ္ပယုတ္တံ၊ ဝိရိယနှင့်ယှဉ်သောဥာဏ်တည်း၊နိဗ္ဗိဒါယ၊ဝဋ္ဋတရားမှငြီးငွေ့ခြင်းငှါ၊နေ ဝ ဗ္ဘာတိ၊မဖြစ်၊ဝိရာဂါယ၊ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊နေ ဝ ဗ္ဘာတိ၊မဖြစ်၊ သ္မာဟံ၊သော

အဟံ။ ထိုဂါသည်၊ ဆုခိနာဥာဏေနေ့ဤသို့သောဥာဏ်ဖြင့်၊ လောကုတ္တရ
ဓမ္မံ၊လောကုတ္တရာတရားကို၊ ဂဝေသေယျံ။ ရှာဖွေးရမူကား၊ သာဓုဝတ
ကောင်းသည်သာလျှင်၊အာသဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဆုတို့၊ဤသို့၊ စိန္တေသိ
ကြံလေ၏။ တဝေါ။ထိုနောင်မှ၊ဗာရာဏသိရေညော၊ဗာရာဏသီမင်းအား။
ရဟန်းမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေ၊ပေး၍၊ဝုတ္တဒါရီ၊သားမယား၊ကို။ သကဇနပဒ
မေဝ၊ပိမိနေရာဇနပုဒ်သို့သာလျှင်၊ ပေသေတွေ။ပို့လိုက်၍။ ပဗ္ဗဇ်။ ရဟန်း
အဖြစ်ကို၊ သမာဒါယ၊ကောင်းစွာဆောက်တည်၍။ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာ
ကို၊အာရဗ္ဘိတွေ။ အားထုတ်၍၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊
သစ္ဆိကတွေ၊မျက်မြင်ကိုပြု၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝိရိယသမ္ပတ္တိ၊လုံ့လ၏
ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဒီပေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ အာရဒ္ဓဝိရိယောပရေမတ္တပတ္တိ
ယာ(ပ) ခဏ္ဍိသာဏကပ္ပေါတိ။ အာဒ္ဓေဝိရိယောပရမတ္တပတ္တိယာ (ပ)ခဏ္ဍ
ဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဆုမ်ဉ္ဇေါနုဂါထံ၊ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အာဘာသိ
ရှုတ်ဆိုးလေ၏။ ၊အဟံ။ဂါသည်၊ ပရေမတ္တပတ္တိယာ။နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စိမ့်
သောဌာ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်သောလုံ့လရှိ၏။ အလိနစိတ္တော၊
နောက်သို့ဆုတ်သောစိတ်မရှိ၊ အကုသိတဝုတ္တိ၊ပျင်းရိသောသဘောမရှိ
သည်ဖြစ်၍နေလေ့ရှိ၏၊ဒဠ္ဍနိက္ကမော၊မြဲသောလုံ့လရှိ၏၊ထာမဗလူပပန္နော၊
အားအစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဧကော၊ 'တယောက်အထည်းတည်း၊
ခဏ္ဍိသာဏကပ္ပေါ။ ကြံ့ချိန့်အတူ၊ စရေစရာမိ၊ကျင့်၏။ ၊တတ္ထ၊ထို
ဂါထာ၌၊အာသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာရဒ္ဓံ။ အားထုတ်အပ်သော၊ ဝိရိယံ။
ဝိရိယသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဆုတို့၊ကြောင့်၊သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာရဒ္ဓ
ဝိရိယော၊အာရဒ္ဓဝိရိယမည်၏။ ဧကောနု၊ဤအာရဒ္ဓဝိရိယောဟူသောပါဌ
ဖြင့်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဝိရိယာဝုဏ္ဏာ၊ဒီဝိရိယံ။ လုံ့လအားထုတ်သောဝိရိယ
ကို၊ဒသေတိ၊ပြ၏။နိဗ္ဗာနံ။နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရေမတ္ထောတိ၊ပရမတ္ထဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။
ဆိုအပ်၏၊တ၊သ၊ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ပတ္တိယာ၊ရောက်စိမ့်သောဌာ။ ပရေမတ္ထပတ္တိ
ယာ။နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စိမ့်သောဌာ။ ဧတောနု၊ထိုပရမတ္ထပတ္တိယာဟူသောပုဒ်
ဖြင့်၊ဝိရိယာရေမ္ဘေနု၊လုံ့လအားထုတ်သဖြင့်၊ပတ္တဗ္ဗမလံ၊ရောက်အပ်သော
အာရေဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဒသေတိ၊ပြ၏၊အလိနစိတ္တောတိ ဧတောနု။အလိနစိတ္တော
ဟူသော၌ပုဒ်ဖြင့်၊ဝိရိယုပတ္ထမ္ဘာနံ။ဝိရိယသည်ထောက်ပံ့အပ်ကုန်သော
စိတ္တစေတသိကာနံ၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏။ အလိနတ္တံ၊ မတွန့်သည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ။ပြ၏။ အကုသိတဝုတ္တိတိ ဧတောနု၊ အကုသိတဝုတ္တိ
ဟူသော၌ပုဒ်ဖြင့်၊ ဌာနအာသနစင်္ကမာဒီသု၊ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းသွားခြင်း

အစရှိသည်ကို၎င်း၊ ကာယသမ္ဘာဝကိုယင်း၏။ အနုဝတ္ထိဒုက္ခံ၊ မလေးလံခြင်းကို၊ ဒသေတိ။ ပြု၏။ ဒဠ္ဌနိက္ကမောတိ ဧတေန၊ ဒဠ္ဌနိက္ကမောဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ တစောဒ၊ အရေသည်လည်း၊ ကာမံအဝသုသတု၊ ခြောက်တတ်သည်ဖြစ်စေ၊ နှာရုစ၊ အကြောသည်လည်း၊ ကာမံအဝသုသတု၊ ခြောက်တတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ပဒဟနုဝိရိယံ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိရိယကို၊ ဒသေတိ။ ပြု၏။ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာဒီသု၊ အစဉ်အတိုင်းကျင့်အပ်သောသိက္ခာတို့၌။ ပဒဟန္တော။ အားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ယန္တံ ပရမတ္ထသစ္စံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ပရမတ္ထသစ္စာကို၊ စေသန္ဓိကရောတိ၊ အကယ်၍မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ ဣတိ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား။ ဧတေန ဣဒ္ဓနိက္ကမဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တဝိရိယံ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောဝိရိယကို၊ ဒသေတိ ပြု၏။ ဟိ သစ္စံ ဖုန်း၏။ တံ ထိုမဂ်တရားကို၊ ဒဠ္ဌံ ခြေခြိုင်ခွာ၊ ဘာဝနာ ယ၊ ပွါးစေသဖြင့်၊ လဒ္ဓတ္တာ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရိယေ၊ ဝိရိယသည်၊ နိက္ကမော စ၊ နိက္ကမမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ပဒ္ဓိ ပက္ခာ ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍၊ နိက္ခန္တတ္တာ ဝင့်တရား မှထွက်မြောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိက္ကမော စ၊ နိက္ကမမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ ဖြစ်၏။ တသ္မာ ထိုကြောင့်။ အသ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒဠ္ဌော ခြေခြိုင်သော၊ နိက္ကမော ၊ လုံ့လသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏။ ဣတိ ထိုကြောင့်၊ တံ သမဂ္ဂိ ပုဂ္ဂလော ၊ ထိုမဂ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒဠ္ဌနိက္ကမော ၊ ဒဠ္ဌနိက္ကမမည်၏၊ ထာမဗလူပပန္နောတိ ၊ ထာမဗလူပပန္နောဟူသည်ကား။ မဂ္ဂဇ္ဈာနော ၊ မဂ်ခဏစ္ဆိ ၊ ကာယထာမေန စ ၊ ကိုယ်အားနှင့်လည်းကောင်း၊ ဉာဏဗလေန စ ၊ ဉာဏ်အားနှင့်လည်းကောင်း၊ ဥပပန္နော ၊ ပြည့်စုံ၏၊ အထဝါ ၊ တနည်းသော်ကား ၊ ထာမဟူတေန ၊ အစွမ်းသတ္တိဟူ၍ အပ်သော ၊ ဗလေန ၊ အားနှင့်၊ ဥပပန္နော ၊ ပြည့်စုံသည်တည်း ၊ ဣတိ ၊ ထိုကြောင့်၊ ထာမဗလူပပန္နော ၊ ထာမဗလူပပန္နမည်၏ ၊ ဉာဏဗလူပပန္နော ၊ ဉာဏ်အစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံ၏ ၊ ဣတိ ၊ ဤသို့ ၊ ဝုတ္တံ ၊ ဆိုအပ်သည် ၊ ဟောတိ ၊ ဖြစ်၏။ ဧတေန ၊ ဤထာမဗလူပပန္နောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တသ ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ၊ ဝိပဿနာဉာဏပယောဂံ ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သည်ကို ၊ ဒီပေန္တော ၊ ပြသည်ဖြစ်၍ ၊ ယောနိသော ၊ အသင့်အားဖြင့် ၊ ပဓာနဘာဝံ ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသည်၏အဖြစ်ကို ၊ သာဓေတိ ၊ ပြီးစေ၏ ၊ ဝါ ၊ တနည်းသော်ကား ၊ ပုဗ္ဗဘာဂမဂ္ဂါမဉ္ဇကဝိရိယံ ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော လုံ့လ အလတ်ဖြစ်သောလုံ့လ အဖြတ်ဖြစ်သော လုံ့လ တို့၏ "အစွမ်း

ဖြင့်၊ တယောဝိ၊ သုံးပါးပြားသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒါ။ဝုန်တို့ကို၊ ယောဇနာပေါ့။ ယှဉ်အပ်ကုန်၏။ သေသံ၊အကြွင်းဖြစ်သော ဝုန်သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သည်နှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။အာရေဒ္ဓဝိရိယဂါထာ ဝဏ္ဏနာ။ အာရေဒ္ဓဝိရိယ ဂါထာ၏ အဓိပ္ပာယ်သည်၊ နိဒ္ဒိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

ပဒိုသလ္လာနန္တိ ဣတ္ထေ၊ ပဒိုသလ္လာနံဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပဓိတို့ဖြစ်ခြင်း သည်၊ကာ၊ အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဣဓ၊ သာဂါထာယ။ ဤဂါထာ၏ ဥပဓိတို့ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အာဝေဏှဂါထာသဒိသာ၊ အာဝေဏှဂါထာ နှင့်တူသည် သာသျှင်တည်း။ ကောစိ၊ တရုံ တခုသော၊ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ။ဒေသ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာယပန်။ အနက်ကိုဖွင့်သောအားဖြင့်ကား။ပဒိုသလ္လာနန္တိ။ပဒိုသလ္လနံဟူသည်ကား။ တေဟိတေဟိသတ္တသင်္ခါရေဟိ။ထိုထိုသောသတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ၊ ပဒိုနို ဝတ္တိတွာ။ နှောက်သို့ဆုတ်၍၊ သလ္လိနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌နေခြင်းတည်း။ ဧက ဗဟုသေရိတာ၊ တယောက်ထည်းမျှသာ နေခြင်းတည်း။ ဧကိဘာဝေါ၊ တယောက်ထည်း၏အဖြစ်တည်း။ ကာယဝိဝေကော၊ ကိုယ်၏ဆိတ်ငြိမ် ခြင်းတည်း။ဣတိအယံ၊ဤသည်သျှင်၊အတ္ထော။အနက်တည်း။ ဗျာနန္တိ။ဗျာ နံဟူသည်ကား။ပစ္စနိကဗျာပနတောစ။ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနိဝရဏ တရားတို့ကိုဖုတ်ကြည်းစေတတ်သောအားဖြင့်လည်း၊အာရမ္မဏလက္ခဏဟူ ပနိဇ္ဈာနတောစ။ အာရမ္မဏဟူပနိဇ္ဈာန လက္ခဏဟူပ နိဇ္ဈာန အားဖြင့်လည်း ကောင်း။စိတ္တဝိဝေကောတိ။စိတ္တဝိဝေကဟူ၍ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထို စကားဌ၌၊အဌသမာပတ္တိ၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်ကို၊ နိဝရဏာဒိပစ္စနိက ဗျာပနတောစ။ နိဝရဏ အစရှိသော ဆန့်ကျင်ဘက် တရားတို့ကို ဖုတ် ကြည်းစေတတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။အာရမ္မဏဟူပနိဇ္ဈာနတောစ၊ အာရမ္မဏဟူပနိဇ္ဈာနအားဖြင့်လည်းကောင်း။ဗျာနန္တိ။ဗျာနံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆို အပ်၏။ ဝိပဿနာမဂ္ဂဖလာနိ၊ ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တို့ကို၊ ဣဒ္ဓေ၊ဤအရာ၌၊ သတ္တသညာဒိပစ္စနိကဗျာပနတောစ၊သတ္တဝါဟူသောအမှတ်အစရှိသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားကို ဖုတ်ကြည်းစေတတ်သော အားဖြင့်၊ ဗျာနန္တိ။ ဗျာနံဟူ၍။ဝုစ္စတိ။ဆိုအပ်ကုန်၏။ဣဒ္ဓေ။ဤအရာ၌၊ဟလာနိ။ဖိုလ်တရားတို့ကို၊ လက္ခဏဟူပနိဇ္ဈာပနတောစ။ နှစ်ခုမြောက်သော လက္ခဏဟူပနိဇ္ဈာန ဗျာနံဟူ၍ သာ့သျှင်လည်း၊ဝုစ္စတိ။ဆိုအပ်ကုန်၏။ဣဓ၊ဟေတု၊ဤဂါထာ၌ကား။ အာရမ္မဏဟူ

ပနိဗ္ဗာနံယေ ဝ။အာရေ့ဗျေ့ကျပနိဗ္ဗာနကိုသာလျှင်၊အဓိပ္ပေတံ။ လိုအပ်၏။ ဧကံ၊ ဤသို့၊ တေံပနိသလ္လာနဗ္ဗ။ ထိုသို့သောကာယဝိဝေကကို လည်းကောင်း ချာနဗ္ဗ။စိတ္တဝိဝေကဖြစ်သောချာန်တရားကိုလည်းကောင်း၊ အရိစ္ဆမာနော အဝိဇဟမာနော။ မစွန့်သည်ဖြစ်၍။ အနိသဇ္ဇမာနော။ ငဲ့ကွက်ခြင်းကိုလေ သာမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မေသုတိ၊ဓမ္မေသုဟု သည်ကား၊ ဝိပဿနာပဝေသု၊ ဝိပဿနာရှုခြင်း၌ကပ်ကုန်သော၊ပဋ္ဌာနဓမ္မေသု။ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၌၊ နိစ္စန္တိ။နိစ္စံဟု သည်ကား။ သတတံ။ မပြတ်။ သမိတံ။ အတိုင်းအရှည်၊ အမြဲတိုက်ဏ္ဍံ၊မရောနှော။အနုဓမ္မစာရိတိ၊အနုဓမ္မစာရိဟု သည်ကား၊တော ဓမ္မေ၊ထိုငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို။အာရုဏ္ဍ၊အာရုံပြု၍၊ပဝတ္တမာနေနှင့်ဖြစ်စေ သဖြင့်။အနုဂတံ။ အစဉ်အတိုင်းလျှောက်သော၊ဝိပဿနာဓမ္မံ၊ဝိပဿနာ တရားကို။ စရမာနော၊ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ အထဝါ။ တနည်းသော်ကား။ ဓမ္မာတိ။ ဓမ္မာဟု သည်ကား။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မာ။ ကိုးပါးသော လော ကုတ္တရာတရားတို့တည်း။တောသံဓမ္မာနံ၊ထိုတရားတို့အား၊အနုလောမော လျော်သော။ ဓမ္မာ၊တရားတည်း။ဣတိ၊ထိုကြောင့်။ အနုဓမ္မော။ အနုဓမ္ဓ မည်၏။ဧတေ၊ဤအနုဓမ္ဓဟူသောစကားသည်။ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၏။ အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း။တတ္ထ၊ထိုစကား၌၊ဓမ္မာနံနိစ္စအနုဓမ္မစာရိတိ၊ ဓမ္မာနံနိစ္စအနုဓမ္မစာရိဟု၍၊ ဝတ္တတေ့ဟု။ဆိုအပ်လျက်၊ ဂါထာဗန္ဓ သုခတ္ထံ၊ ဗန္ဓအပ်သောဂါထာ၏ရှေ့တွင်လွယ်စေခဲ့သောငှါ။ ဝိဘတ္တိဗျတ္တိယေန။ ဝိဘတ် ဝေါဟာရ်ပြုနိသဖြင့်၊ဓမ္မေသုတိ၊ဓမ္မေသုဟု၍။ ဂတ္ထံ။ဆိုအပ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊အာဒိနဝံသမ္ပသိတာဘာဝေသုတိ။ အာဒီနဝံသမ္ပသိတာဘာဝေသု ဟု သည်ကား။ အနုဓမ္မစရိတာသဒ္ဒါတာယ။ လျော်သော အကျင့်ဟု ဆို အပ်သော၊ တာယဝိပဿနာယ၊ထိုဝိပဿနာဥာဏ်ဖြင့်။ တိသုဘာဝေသု။ ဘဝသုံးပါးတို့၌၊အာနိစ္စာကာရာဒိဒေါသံ၊ အမြဲမရှိသောအခြင်းအရာအစ ရှိသောအပြစ်ကို။ သမနုပဿတ္ထော။ ရှုဆင်ခြင်သော ဝုဋ္ဌိလိသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမံကာယဝိဝေကစိတ္တဝိဝေကံ၊ ဤကာယဝိဝေကစိတ္တ ဝိဝေက ကို၊သိခါပတ္တ ဝိပဿနာသဒ္ဒါတာယ၊ အတ္ထဒ္ဒိအဓိပ်သို့ ရောက်သော ဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော၊ပဒ္ဓိပဒါယ၊အကျင့်ဖြင့်၊အဓိဝတောဘိ၊ရှေ့၏ဟု၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ဧကော၊တယောက်အထည်းတည်း။ စရေစရေမိ၊ကျင့်၏၊ဣတိ ဧဝံ၊ဤသို့။ ယောဇနာ၊ယှဉ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ၊ပဒ္ဓိသလ္လာန ဂါထာဝဏ္ဏနာ။ ပဒ္ဓိသလ္လာနဂါထာ၏ အမှုင့် သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

တဏ္ဍာကျွယ်နှင့်ထွေ၊တဏ္ဍာကျွယ်ဟူသော၎င်းဂါထာ၌ဥပုတ္တိ ဖြစ်ခြင်း သည်၊ကား၊အဘယ်နည်းဟူမူကား၊အညတရော၊တယောက်သော၊ဗာရာ ဏသိရာဇာ၊ဗာရာဏသီမင်းသည်၊မဟာစွရောဇာနှင့်ဘာဝေနု၊ဖြတ်သောမင်း ကြီး၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ နဂရံ၊ဖြို့ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကရောတိကိရ၊ ပြုသတတ်၊ တဿ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်း၏၊ သရိရဝေသော ဘာယ၊ကိုယ်၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊အာဝဇ္ဇိတဟဒယ၊ဆင်ခြင်လိုသော စိတ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ဝုဠေတောဂေါ့မ၊ ဝန္ဓနာဒိ၊ သွားသောသူမို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဒိုနိဝတ္ထိတွာ၊ တဘာန်ပြန်လည်၍၊ တမေဝ၊ ထိုမင်းကိုသာလျှင်၊ ဥလ္လောကေန္တိ၊ ကြည့်ကုန်၏၊ ပန္ထတော၊ နောက်မှ၊ဝန္ဓနာဒိ၊ လိုက်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥဘောဟိ ပသေယျာ၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့မှ၊ ဝန္ဓနာဒိ၊ သွားသောသူတို့သည်လည်း ကောင်း၊ဥလ္လောကေန္တိ၊ကြည့်ကုန်၏၊ ဟိသစ္ဆံ၊မှန်၏၊ပကတိယာ၊ဝေ၊ပြက ဝေ့အား၊ဖြင့်သာလျှင်၊ဗုဒ္ဓဒဿနေ၊ဘုရားရှင်ကိုမူး၊မြင်သောအခါ၌လည်း ကောင်း၊ပုဏ္ဏစန္ဒသမုဒ္ဒရာဇဒဿနေ၊လပြည့်ကိုကြည့်သောအခါသမုဒ္ဒ ရာကိုမြင်ရသောအခါမင်းကိုမြင်ရသောအခါ၌လည်းကောင်း၊လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊အတိတ္တော၊မရောင့်ရဲ၊အဃး ထိုအခါ၌၊အညတရာ၊တ ယောက်သော၊ကုဋုမ္ဗိယဘရိယာ၊သူကြွယ်၏မယား၊သည်လည်း၊ဥပရိ ပါသာဒဝရဂတာ၊မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်၌နေလျက်၊သိဟပဉ္ဇရံ၊ခြင်္သေ့ ခံသောတံခါးကို၊ဝိဝရိတ္တွာ၊ဖွင့်လှစ်၍၊ သြဠောကယမာနာ၊ကြည့်လျက်၊ အဠာသိ၊ရပ်၏၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊တံ၊ထိုမိန်းမကို၊ဒိသ္မာ၊ ဖြင်၍သာလျှင်၊ ပဒုမ္ဗဒ္ဓဝိတ္ထော၊တပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊အမစ္စံ၊အမတ်ကို၊အာ ဏာပေသိ၊စေလိုက်၏၊ကိ'အါဏာပေသိ၊အဘယ်သို့စေသနည်း၊ဘာဏေ၊အို အာချင်း၊အဟံ ဇာတိ၊ဤမိန်းမသည်၊သသာမိကာဝါ၊လင်ရှိသောမိန်းမလော၊ အသာမိကာဝါ၊ လင်မရှိသောမိန်းမလော၊ တွံ၊သင်သည်၊ တာဝ၊ဘာနာ ဟိ၊အာလျင်သိအောင်ပြုလေလော၊ဇာတိ၊ဤသို့၊အာဏာပေသိ၊စေ၏၊သော၊ ထိုစေအပ်သောအမတ်သည်၊ ဂတ္တွာ၊သွား၊လေ၍၊ဝုဏ္ဏိတော၊မေး၊မြန်းသည် ရှိသော်၊ သသာမိကာဘာဝံ၊လင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဥတ္တွာ၊သိ၍၊မဟာရာ ဇာ၊မင်းမြတ်၊ သသာမိကာ၊ လင်ရှိသော မိန်းမတည်း၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ အာ ရောစေသိ၊ကြား၏၊အဃ၊ထိုအခါ၌၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊စိန္တေသိ၊တြေး၏၊ကိ' စိန္တေသိ၊အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ဇာမာ၊ဝိသတိသဟဿဿနာဒ့ကိ ထိုယောစ ဤနှစ်သောင်းသော မိန်းမတို့သည်လည်း၊ အန္ဓရာယောဝိယ၊ နတ်သမီး

တို့ကဲ့သို့ကေား၊တယောက်သော။ ဝံယေဝ၊ငါ့ကိုသာလျှင်၊ အာဘိရုမေန္တိ၊ နွေလျော်ပျော်စေကုန်၏။ သောအဟံ၊ထိုငါသည်၊ဒါနိဇ္ဈာဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဧတာဝတိ၊ထိုမိန်းမတို့ကိုလည်း။ အတ္ထသိတ္တာ၊နှစ်သက်ခြင်းမရှိမူ၍၊ပရိသဟ၊ သူတပါး၏၊ ဇာယတ္ထိယာ၊မိန်းမ၌၊ တဏှံ၊တဏှာကို၊ဥပ္ပါဒေသိ။ ဖြစ်စေ၏။ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်သော။ သာ၊ထိုတဏှာသည်။ အပါယမေဝ။ အပါယ်သို့သာ လျှင်၊အာကဇ္ဆတိ၊ငင်တတ်၏၊ဇာတိ၊ဤသို့။ တဏှာယ၊တဏှာ၏၊အာဒီနဝံ၊ အခြစ်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ဟန္ဒ၊ယခု၊အဟံ၊ငါသည်၊နံ၊ထိုတဏှာကို၊နိဋ္ဌဏှာ ဓိတိ၊နှိပ်စက်အံ့ဟု။ ရဇ္ဇုံ၊မင်း၏အခြစ်ကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်း ပြု၍။ ဝိပဿနေ၊ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိ၊သော်၊ ပတ္တေ၊ဟောဓိ၊ပတ္တေ ဟောဓိဉာဏ်ကို၊သစ္ဆိကတွာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ တဏှာဝဋ္ဋယံ၊ပဋ္ဌယမပ္ပ မဏ္ဍော(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ တဏှာဝဋ္ဋယံ၊ပဋ္ဌယမပ္ပမဏ္ဍော(ပ)ခဏ္ဍ ဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဇာတိဥဒါနဂါထံ၊ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အာဘာသိ။ ရှာဘိဆိုရ၏။ ။အဟံ၊ငါသည်၊တဏှဝဋ္ဋယံ၊တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန် ကို၊ ပဋ္ဌယံ၊ပဋ္ဌ ယန္တော၊ တောင်းတသည် ဖြစ်၍ရှင်း၊ အပ္ပမဏ္ဍော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ အနေလမုခေါ၊ အခြစ်မရှိသော စကားကိုဆိုတတ်သော ခံ့တွင်းရှိသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သတိမာ၊သတိတရားရှိသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊သမ်တဝေဒေါ၊ဝိုင်းခြားမ်ိသိအပ်သောတရားရှိသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊နိယတောဝ၊အရိယမဂ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ပဓာနဝါ၊သမ္မပ္ပဓာန်ဝီရိယနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လည်း ကောင်း။ဧကော၊တယောက်အထည်းတည်း၊ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ၊ထက်ရှ စွာသော ဦးချိုဗျားနှင့် တူသောသတောရှိသည်ဖြစ်၍။ စရေ၊စရာမိ၊ကျင့် ၏။ ၊တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊တဏှာဝဋ္ဋယန္တိ၊တဏှာဝဋ္ဋယံဟူသည်ကား၊နိဗ္ဗာ နံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ အာဒီနဝါယ၊အခြစ်ရှိ၊သော၊တဏှာယ၊တဏှာ၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့။အပ္ပဝတ္ထို၊ဖြစ်ရာမဟုတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊မြင်အပ်၏၊ အပ္ပ မဏ္ဍောတိ၊အပ္ပမဏ္ဍောဟူသည်ကား၊သတိဌ၊သတိတရားကိုလည်း၊သော တဿကာရီ၊ မပြတ်ပြုလေ့ရှိ၏။ အနေလမူဝေါတိ၊ အနေလမုဝေါဟူသည် ကား၊အလာလမုခေါ၊အရိမယိုသောခံ့တွင်းရှိ၏။ အထဝါ၊တနည်းသော် ကား၊အားနေ့လောစ၊ဒေါသလည်းမရှိ၊အမုဝေါစ၊အလည်းမအ၊ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏၊ဗျတ္တော၊လိမ္မာ၏၊ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောကို၊ဖြစ် ၏၊အာသ၊ထိုဗုद्ध်ကိုလ်အား၊ ဟိတသုခသမ္ပာပကံ၊စီးပွါးချမ်းသာကိုပြည့်စုံ

စေတာတ်သော။သုတံ။အကြားအမြင်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိ၊ထိုကြောင့်။ သောဝုဋ္ဌလော၊ထိုဝုဋ္ဌုလ်သည်၊သုတဝါ၊သုတဝါမည်၏၊အာဂမ္မသမ္ဘဝေ အာဂုံဘက်ကိုနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုဋ္ဌံ၊ဆိုဒေပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သတိမာတိ၊သတိမာဟု သည်ကား၊စိရကတဝါဒီနံ၊ကြာမြင့်စွာပြုကွဲသော အမှုအစရှိသည်တို့ကို၊ အနုဿရိတာ၊ အစဉ်အတိုင်း အောက်မေ့နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သတိမာ၊သတိမာမည်၏။သခ်ာဝမ္ဘောတိ၊သခ်ာဝမ္ဘောဟု သည်ကား။ ဝမ္ဘုပဝရိကျွာယ၊တရားကိုဆောင်ခြင်ခြင်းဖြင့်၊ပရိညာ တဝမ္ဘော၊ဝိုင်းခြား၍ သိအပ်သောတရားရှိ၏။ နိယတောတိ၊နိယတောဟု သည်ကား၊အရိယမဂ္ဂေန၊အရိယမဂ်ဖြင့်။ နိယာမံ၊နောက်သို့မဆုတ်သည် ဖြစ်၍အရေဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်၏။ ပဝေနဝါတိ၊ပဝေနဝါဟု သည်ကား။ သမ္မပ္ပဓာနဝိရိယသမ္ဘဒ္ဓေ၊သမ္မပ္ပဓာန်တည်းဟူသော ဝိရိယတရား နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ဥပ္ပဒိပါဒိယာ၊အစဉ်ရှိတ်သဖြင့်၊ သေသောပါ၌၊ ဤပါဠိကို၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊ယှဉ်အပ်၏။ ဝေ၊ဤသို့၊တေဟိ၊ ထိုသို့သောဂုဏ် ကုန်သော။ သမ္မပ္ပဓာနာဒီဟိ၊သမ္မပ္ပဓာန်အစရှိသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ ဂတောပြည့်စုံသောဝုဋ္ဌုလ်သည်၊နိယာမသံပါပကေန၊အရေဟတ္တဖိုလ်သို့ ကောင်းစွာရောက်၊စတတ်သော၊ပဓာနေန၊လုံ့လဖြင့်၊ပဓာနဝါ၊လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံ၏။ တေနပဓာနေန၊ထိုသို့သော သမ္မပ္ပဓာန်ဝိရိယတရားဖြင့်၊ပတ္တနိ ယာမတော၊ ရောက်အပ်သော အရေဟတ္တဖိုလ်ရှိသော ဝုဋ္ဌုလ်အား၊ တ တော၊ထိုလုံ့လကြောင့်၊အရေဟတ္တပတ္တိယာ၊ရောက်အပ်သောအရေဟတ္ထ ဖိုလ်ရှိသဖြင့်၊ သခ်ာဝမ္ဘော၊ဝိုင်းခြား၍သိအပ်သော သခ်ါရတရားရှိ၏။ ဟိသစ္စံ၊ဖုန်၏၊အရေဟာ၊ရေဟန္ဓာဝုဋ္ဌုလ်ကို၊ ဝုန၊တာဘန်။သခ်ါတဗ္ဗာဟာ ဝေ၊တာ၊ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောသခ်ါရတရားမရှိသောအား ဖြင့်။ သခ်ါ တဝမ္ဘောတိ၊သခ်ါတဝမ္ဘဟု၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ယထါဟာကိ ်အခါဟု၊ဝုရား အာဘယိကဲ့သို့ ဟောတော်မူသ နည်းဟူမူကား။ ယေစသခ်ါတဝမ္ဘာသေ ယေစသေခါဝုဏ္ဏာတိ၊ယေစသခ်ါတဝမ္ဘာသေ၊ ယေစသေခါဝုဏ္ဏ ဟု၍။ အာဟာအဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဣဏ္ဍ၊ဤသာသနာတော်၌၊ ယေစ၊ အကြင်ရေဟန္ဓာဝုဋ္ဌုလ်တို့သည်လည်း၊ သခ်ါတဝမ္ဘာ၊ဝိုင်းခြား၍သိအပ် ပြီးသော သခ်ါရတရားရှိကုန်၏။ ယေစသေခါ၊ အကြင်ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန် သော သေခဝုဋ္ဌုလ်တို့သည်လည်း။ ဝုဏ္ဏ၊မျှားစွာရှိ၏။ သေသံ၊အကြွင်း သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ ဤသည်လျှင်တဏှာကွယဂါထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊တဏှာကွယ

ဂါထာဝတ္ထုနှာ။ တဏှာကျွယဂါထာ၏အဖွင့်သည်။နိဒ္ဒိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

သိဟောဝါတိဏ္ဍေ။ သိဟောဝဟူသော ဤဂါထာခို၊ ဥပုတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်း သည်။ ကာ။အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ အညတရသော။ တယောဂ်သော။ ဗာရာဏသိရဲ့ညော၊ဗာရာဏသိမင်းအား။ နှုရေ့ဝေးသောအရပ်၌၊ ဥယျာ နံ။ဥယျာဉ်သည်။ဟောတိကိရ၊ရှိသည်ဖြစ်သတတဲ့။ သောဃိုမင်းသည်၊ ပဂေဝ။စောစောကလျင်။ ရဋ္ဌာယ။ထ၍၊ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္တွာ။ သွားသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ။ ခရီးအကြား၌၊ ယာနာ၊ယာဉ်ထက်၌ ဩရုယှ။သက်၍၊ဥဒကဋ္ဌာနံ။ရေရှိရာအရပ်သို့။ရဝံ။မျက်နှာကို၊ဝေါ ဝိတိ။ဆေးကြောအံ့ဟု၊ဥပဂတော။ဂေါ်လေ၏။ တတ္ထ ပဒေသေ။ထိုအရပ် ၌၊ သိဟီ၊ခြင်္သေ့မသည်၊ သိဟပေါတကံ၊ခြင်္သေ့ငယ်ကို။ ဧနေတ္ထ၊သွား ဖြင်ပြီးသော်။ဂေါစရေယ။အစာရှာအံ့သောငှါ။ဂတာ။သွားလေ၏။ရောဇပုရိ သော။မင်းချင်းယောက်ျား၊သည်၊တံ၊ထိုခြင်္သေ့ငယ်ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ဒေဝ။ အရှင်မင်းကြီး။သိဟပေါတကော၊ခြင်္သေ့ငယ်တည်း။ဣတိ၊ဤသို့။အာရော စေသိ။ကြား၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ ကိရ၊ကြားဘူးသည်ကား။ သိဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၊ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ နဘာယတိ။ မကြောက်တတ်။ တံ၊ထိုခြင်္သေ့ငယ်ကို၊ဥပဓိရိတ္ဝါ။ စုံစမ်းအံ့သောငှါ။ ဘေရိအာဒိနှိ။ စည်ကြီးအစရှိသည်တို့ကို၊ အာကောဋေသိ၊ကပ်ဆောင်ရ၏။ သိဟပေါတကော၊ ခြင်္သေ့ငယ်သည်။တံသဒ္ဒံ။ထိုအသံကို၊ သုတ္ဝာ၊ကြား၍၊တဏ္ဍေ၀၊ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ သယိ၊အိပ်၏။ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ယာ၀ တတိယံ၊သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊တံ၊ထိုစည်ကြီးကို၊ အာကောဋေသိ။ ကပ်ဆောင်ရ၏။ သော၊ခြင်္သေ့ငယ်သည်။ တတိယ၀ါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၌။ သိသံ။ ဦးခေါင်းကို။ဥက္ခိပိတ္ဝာ။မြှောက်၍။ သဇ္ဇပရိသံ၊အလုံးရုံသောပရိသတ် ကို၊ကြည်လောကေတ္ဝာ၊ကြည့်၍၊တဏ္ဍေ၀၊ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ သယိ၊အိပ် ပြန်လေ၏။အလ၊ထိုအခါ၌၊ ယာ၀၊အကြင်ရွှေလောက်၊အသ၊ထိုခြင်္သေ့ ငယ်၏၊မာတာ၊အမိသည်၊နာဂဋ္ဌတိ၊မလာသေး၊တာ၀၊ထိုရွှေလောက်။ သိဟပေါတကော၊ ခြင်္သေ့ငယ်သည်။ မာဂဋ္ဌ။ မသွားချေ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ဆိုပြီ၍။ ဂဋ္ဌန္တော၊သွားစဉ်၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ ကိံ စိန္တေသိ။အာဘယ် သို့ကြံသနည်း။ တံဒေ၀သေ၊ထိုနေ့၌။ ဇာတော၊သွားသော။ သိဟပေါတ ကောဒိ၊ ခြင်္သေ့ငယ်သည်လည်း။ နသန္တသတိ၊မလိတ်လန့်။ နဘာယတိ။ မကြောက်။ အဟံ၊ငါသည်။ ကုဒသ္သုနာမ။ အဘယ်မည်သောကာလ၌။

တဏှာဒိဋ္ဌိပရိတာသံ။ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ထိတ်လန့်တတ်သော တရားကို။ ဆေတွေ့။ ဖြတ်၍။ နှသန္တော သေယျုံ။ မထိတ်မလန့်ရှိပါအံ့နည်း။ နှဘာ ယေယျုံ။ မကြောက်ဘဲရှိပါအံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ စိန္တေသိ။ ကြံ၏။ သော။ ထို မင်းသည်။ တံ။ ထိုခြင်္သေ့ပေါက်ကို။ အါရုမ္ဘကံ။ အါရုံကို။ ဂဟေတွေ့။ ယူ၍။ ဂန္ဓ ဟေ။ သွားသည်ရှိသော်။ ပုန။ တဘာနှ။ ကေ ဝ ဧဗ္ဗဟိ။ တံ ငါတို့သည်။ မဟ္ဟေ။ ငါးတို့ကို။ ဂဟေတွေ့။ ဖမ်းပြီး၍။ သဘဝါသု။ သစ်ခက်တို့၌ဖွဲ့တွေ့။ ဖွဲ့၍။ ပဿါ ရိတေ။ ဖြန့်အပ်သော။ စာလေ။ ကွန်ယက်၌။ အလဂ္ဂိယေ ၊ မပြုမတွယ်ဘဲ သာလျှင်။ ဂန္ဓမာနှ။ သွားသော။ ဝါတံ။ လေကို။ ဒိသွာ။ ဖြင့်၍။ တဗ္ဗိ။ ထိုလေကို လည်း။ နိမိတ္တံ။ အာရုံကို။ အဂ္ဂဟေသိ။ ယူလေ၏။ အဟဗ္ဗိ။ ငါသည်လည်း။ ကုဒဿနာမ။ အာဘယ်မည်သော ကာလ၌လျှင်။ တဏှာဒိဋ္ဌိစာလံ ဝါ။ တဏှာ ဒိဋ္ဌိကွန်ကိုရင်း။ မေဟာစာလံ ဝါ။ မေဟာကွန်ကိုလည်း ကောင်း။ ဖါလေတွာ ပေါက်ခွဲ၍။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အသဇ္ဇမာနော။ မပြုမရက်။ ဂန္ဆေယျုံ။ သွားရပါအံ့ နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ စိန္တေသိ။ ကြံ၏။ အထ။ ထို့နောင်မှ။ ဥယျာနံ။ ဥယျာဉ်သို့။ ဂတ္တဲ။ သွားလေ၍။ သီလာပနေ ပေါက္ခ ရဏီတီရေ။ ကျောက်ဖျာအပြင်ရှိ သောရေကန်၏အနား၌။ နိသိန္နော။ နေသည်ရှိသော်။ ဝါတပ္ပဟာတာနိ။ လေ ဖြင်းသည်ခက်အပ်ကုန်သော ပဒုမာနိ။ ကြာပဒုမ္မာတို့သည်။ ဩနမိတ္ဝာ။ အောက်သို့ညွှတ်၍။ ဥဒကံ။ ရေကို။ ဖုသိတ္ဝာ။ ထိမိ၍။ ဝါတဝိဂမေ သု။ လေ ငြိမ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ယထာဌာနေ။ တည်မြဲတိုင်းသော အရပ်၌။ ဋ္ဌိတာနိ။ တည်ကုန်၏။ ဥဒကေန။ ရေဖြင့်။ အနုပလိတ္တာနိ။ မလိမ်းကျံကုန်သည်တို့ကို။ ဒိသွာ။ ဖြင့်၍။ တံ ဝိ။ ထိုကြာပဒုမ္မာကိုလည်း။ နိမိတ္တံ။ အာရုံကို။ အဂ္ဂဟေသိ။ ယူလေ၏။ အဟဗ္ဗိ။ ငါသည်လည်း။ ကုဒဿနာမ။ အာဘယ်မည်သော ကာလ ၌။ ဟောနိ။ ဤကြာပဒုမ္မာတို့သည်။ ဥဒကေ။ ရေ၌။ ဇာတာနိ။ ဖြစ်ကုန်လျက်။ ဥဒကေန။ ရေဖြင့်။ အနုပလိတ္တာနိ။ မလိမ်းကျံကုန်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ ယထာ တည်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ ဟ ထာ။ ထိုအတူ။ လောကေ။ လူ၌။ ဇာတော။ ဖြစ်၏။ လောကေန။ လူဖြင့်။ အနုပလိတ္တော။ မလိမ်းကျံသည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌေယျုံ။ တည် နိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ နိမိတ္တံ။ အာရုံကို။ အဂ္ဂဟေသိ။ ယူလေ၏။ သော။ ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်။ ပုနပ္ပုနံ။ အာဘန်တလဲလဲ။ သီဟဝါတပဒုမာနိ ယထာ။ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိသောခြင်္သေ့ပေါက်ကြာပဒုမ္မာတို့ကဲ့သို့။ ဧဝံ ဟ ထာ ထိုအတူ။ အသန္တသန္တော။ မထိတ်လန့်သဖြင့်။ အသဇ္ဇမာနော။ မပြု မတွယ်သဖြင့်။ အနုပလိတ္တော။ မလိမ်းကျံသဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ စိန္တေတွာ။ ကြံ၍။ ရဇ္ဇံ။ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ပဟာယ။ စွန့်၍။ ပဗ္ဗ

ဓိတ္တွာ၊ရုဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပရွေက ဗောဓိ ၊ပရွေကဗောဓိညာဏ်ကို၊ သန္ဓိကတ္တာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ သိဟောဝသဒ္ဒေသု အာသန္နသင်္ဂြာ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကပေါတိ၊ သိဟောဝသဒ္ဒေ သု(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကဒ္ဒေါဟ္ကသော၊ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊အ ဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုရ၏၊ ၊အတ်၊ငါသည်၊သဒ္ဒေသု၊စည်ကြီးသံအစရှိသည်တို့ ၌၊အာသန္နသင်္ဂြာ၊ထိတ်လန့်သောသဘောမရှိသော၊သိဟောဝ၊ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့၊ အာသန္နသင်္ဂြာ၊ထိတ်လန့်သောသဘောမရှိသည်ဖြစ်၍၊ဇာလ ဟိ၊ကွန်ရှိ၏၊ အာသဇ္ဇမာနော၊မငြိသော၊ဝါတောဝ၊လေကဲ့သို့၊အာသဇ္ဇမာနော၊ မငြိမစွန်းသည်ဖြစ်၍၊တောလေနု၊ရေဖြင့်၊အလိမ္ပမာနော၊မလိမ်းကျံသော၊ ပဒုမံဝ၊ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့၊ဧကောတယောက်အထည်းတည်း၊ခဏ္ဍဝိသာဏ ကပေါ၊ ကြီ့ချိန့်ခင်အတူ၊ စရေ့စရာမိ၊ကျင့်၏၊ ၊တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊သိ ဟောကိ၊သိဟောဟူသည်ကား၊ ၊သိဟာ၊ခြင်္သေ့တို့သည်၊တိဏသိဟော စ၊တိဏသိဟလည်းကောင်း၊ကာဠသိဟောစ၊ကာလသိဟလည်းကောင်း ပဏ္ဍုသိဟောစ၊ပဏ္ဍုသိဟလည်းကောင်း၊ကေသရသိဟောစ၊ကေသရ သိဟလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊စတ္တာရော၊လေးပါးသောအမျိုးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တောသံ၊ထိုလေးပါးသောခြင်္သေ့မျိုးတို့လွင်၊ကေသရ သိဟော၊ ကေသရသိဟကို၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါတိ၊ ဖြတ်၍ဟူ၍၊ အဂ္ဂသယတိ၊ ဟောအပ်၏၊သော၊ထိုကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းကို၊ဣဓ၊ဤအရာ၌၊အဓိပ္ပေ တော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဝါတော၊လေသည်၊ ဝုဏ္ဏိမာဒိဝသေန၊ အဂ္ဂေ, အရုပ်လေအစရှိသည်ဖြင့်၊ အနေကဝိဓော၊များသောအပြားရှိ၏၊ ပဒုမံ၊ ကြာပဒုမ္မာသည်၊ ဧဏ္ဍသေတာဒိဝသေန၊ အနိုအဖြူ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနေကဝိဓံ၊ များသောအပြားရှိ၏၊ တောသု၊ ထိုလေးပါးတို့ တွင်၊ ယောကောစိ၊အမှတ်မရှိသော၊ဝါတော၊လေသည်၊ ယံကံဘိ၊အမှတ် မရှိသော၊ ပဒုမံ၊ကြာပဒုမ္မာကို၊ဝဏ္ဏတိယေဝ၊အပ်သည်သာတည်း၊တဏ္ဍ ဝစနေ၊ထိုစကား၌၊သန္ဓာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊အတ္တသိနေဟေန၊ ဒိမိကိုယ်ကိုပြုတွယ်ငဲ့ကွက်သဖြင့်၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ် ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အတ္တသိနေဟောစ၊မိမိကိုယ်ကိုငဲ့ကွက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တဏှာလေပေါစ၊ တဏှာဟူသော လိမ်းကျံခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သောပိ၊ထိုတဏှာတည်းဟူသောအစေး သည်လည်း၊ဒိဋ္ဌိသမ္ပယုတ္တေနစ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပ ယုတ္တေနစ၊ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊လောဘနု၊လောဘကြောင့်၊

ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သောစ၊ထိုလောဘသည်လည်း၊တဏှာယေဝ၊တဏှာ သာတည်း၊ တဏ္ဍ၊ထိုတဏှာ၌။ သဠာယတနပုဗ္ဗင်္ဂမသည်ကား၊ဥပ ပရိက္ခာရိရဟိတသာ။ ဆင်ခြင်ခြင်းကင်းသောဝုဋ္ဌိလ်အား၊မောဟနှ၊မော ဟကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မောဟာစ၊ မောဟသည်လည်း၊အဝိဇ္ဇာ၊အ ဝိဇ္ဇာတည်း။ တဏ္ဍ၊ထိုစကား၌။သမထေန၊သမထတရား၊ဖြင့်၊တဏှာယ။ တဏှာကို၊ ပဟာနံ၊ပယ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿ နာ၊ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊အဝိဇ္ဇာကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။သမထေန၊သမထတရား၊ဖြင့်၊အတ္တာသိနေဟံ၊မိမိကိုယ် ကိုတပ်မက်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ပယ်၍။ သိဟော၊ခြင်္သေ့သည်၊ သဒ္ဒေသု၊ အာသံတို့၌။ အသန္တာသော်ကား၊ဝိယ၊မလိတ်လန့်သကဲ့သို့၊တယာ၊ထိုအတူ၊ အနိစ္စာဒိသု၊အနိစ္စအစရှိ၊သောတရား၊တို့၌၊အသန္တာသော်၊နိစ္စမူဝသုတ ဟူ၍တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော်လည်း။ဝိပဿနာပညာယ၊ဝိပဿနာပညာဖြင့် မောဟံ၊မောဟကို၊ပဟာယ၊ပယ်၍၊ဝေလမ္ပိ၊ကွန်၌၊ဝါတောဝ၊လေကဲ့သို့၊ ခန္ဓာယတနာဒိသု၊ခန္ဓာအာယတနအစရှိသည်တို့၌။ အသဇ္ဇမာနော၊မငြိမ စွန်းသည်ဖြစ်၍၊သမထေနေဝ၊သမထတရား၊ဖြင့်သာလျှင်၊လောဘဠ္ဘ၊လော ဘကိုလည်း၊ကောင်း၊လောဘသမ္ပယုတ္တံ၊ဝေ။လောဘနှင့်ယှဉ်သည်သာဖြစ် သော၊ဒိဋ္ဌိဠ္ဘ၊ဒိဋ္ဌိကိုလည်း၊ကောင်း။ ပဟာယ၊ပယ်၍၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊ အလိတ္တံ၊မလိမ်းကျံ်သော၊ ပဒုမံ၊ကြာပဒုမ္မာကဲ့သို့၊သဗ္ဗာဝ၊ဘောဂေ၊ အလုံးရုံသောဘဝစည်းစိမ်ဥစ္စာ၌၊လောဘေန၊လောဘဖြင့်၊အလတ္တမာနော၊ မငြိမစွန်းသည်ဖြစ်၍၊ဣဒေ၊ဤစကား၌လည်း။ သမထဿ၊သမထတရား အား၊ သိလံ၊ သိလသည်။ ပဒဋ္ဌာနံ၊ နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏၊ သမ ထော၊သမထသည်၊သမာဓိပဒဋ္ဌာနော၊သမာဓိလျှင်နီးစွာသောအကြောင်း ရှိ၏။ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်၊ ပညာပဒဋ္ဌာနာ၊ ပညာလျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ဖြစ်သည်၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ တောသမ္ဘေသု၊ထို သမထဝိပဿနာတရား၊တို့သည်၊သိဒ္ဓေသု၊ပြီးကုန်သည်ရှိသော်၊တယော ဝိ၊သုံးပါး၊လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ခန္ဓာ၊သိလကွန်အစရှိသောတရား၊တို့သည်၊ သိဒ္ဓါ၊ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တဏ္ဍ၊ထိုသုံးပါး၊သောတရား၊တို့ တွင်၊သိသကွဲခွဲနှ၊ သိလကွန်ဖြင့်၊ သူ၊ရတာ၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ သိပေါ၊ခြင်္သေ့သည်၊ သဒ္ဒေသု၊အာသံတို့၌။ နသန္တာသတိဏ္ဍဝ၊ မလိတ်လန့်သကဲ့သို့၊ တယာ၊ထို အတူ၊အာဃာတဝတ္ထုသု၊ အာဃာတဝတ္ထုတို့၌။ ကုဒ္ဓိဝုဋ္ဌာမတာယ၊

အမျက်ထွက်လိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊နသန္တိသတိ၊မတုန်လှုပ်ပညာကျွန်ခြင်း၊ ပညာကျွန်ခြင်းဖြင့်ပဋိဝိဒ္ဓသတာဝေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသဘောသည်၊ဇာလမ္ပိ၊ကွန်ဒ၊ဝါ၊တောဝ၊လေကဲ့သို့၊ခန္ဓာဒိမ္ဘတောဒေ၊ခန္ဓာအစရှိသောတရား အပြားခွဲ၊နသန္ဓတိ။မငြိမတွယ်၊ သမာဓိကျွန်ခြင်း၊သမာဓိကျွန်ဖြင့်၊ ဝိတရာဂေါ၊ရာဂမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊တောယေန၊ရေဖြင့်၊ ပဒုမံ၊ကြာပဒုမ္မာသည်၊ နလိမ္ဗတိဇာ၀။မလိမ်းကျုံသကဲ့သို့၊ ရာဂေန၊ရာဂဖြင့်၊နလိမ္ဗတိ၊မလိမ်းကျုံ၊ ဒေါ၊ဤသို့၊သမထဝိပဿနာဟိစ၊ သမထဝိပဿနာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သီလသမာဓိ ပညာကျွန်ခြင်းဟိစ၊ သီလကျွန်သမာဓိကျွန် ပညာကျွန်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ယထာသ ဗ္ဗ ဝံ၊ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ဒေါသဒေါ၊ ဝိဇ္ဇာ တဏှာနံ၊ ဒေါသမောဟ ၊လောဘဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ တိန္ဒုဝေါ၊သုံးပါးကုန် သော၊အကုသလမူလာနဉ္စ၊အကုသလမူလတို့ကိုလည်း၊ ပဟာနဝ၀ေန၊ ပယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊အသန္တသန္တောစ၊ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သော သဘောမရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အသဒ္ဓမာနောစ၊ မငြိစွန်းသည်ကို လည်းကောင်း။ အလိမ္ဗမာနောစ။ မလိမ်းမကပ်သည်ကို လည်းကောင်း။ ဝေနိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊သေသံ၊အကြွင်းသည်၊ ဝုတ္တနယမေ၀၊ဆိုအပ်ပြီး သောနည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ။အသန္တသန္တ ဂါထာ၀ဏ္ဏနာ။ အသန္တသန္တဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

သိဟောယထာတိ ဣဒ္ဓေ၊သိဟောယထာဟူသော၌ဂါထာ၌ဥပုတ္တိ။ဖြစ် ခြင်းသည်။ကာ။အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ အညတရော။တယောက်သော၊ ဗာရာဏသိရောဇော၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ပစ္စန္တံ၊ပစ္စန္တရစ်ရှာသည်။ကုဝိ တံ၊ပျက်စီးသည်ကို။ ဂုပသမေတုံ၊ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ၊ ဂါမာနုဂါမိမဂ္ဂံ၊ရှာ စဉ်အတိုင်းသွားခဲ့သောခရီးကို၊ ဆဌေ့တွေ့ကုန်၍၊ ဥဒ္ဓ ်ဖြောင့်စွာ၊အဓိုဝိ မဂ္ဂံ၊တောခရီးကို၊ဂပေတွေ့ယူ၍၊မဟာတိယာ၊မျှားစွာသော၊ သေနာယ၊ စစ်သည်ဖြင့်၊ဂဏ္ဍတိ။သွား၏၊တေနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊ အညတရေ၊ဘို့ တခုသော။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊တောင်ခြေရင်း၌၊ သိဟော၊ခြင်္သေ့သည်၊ဗာလ သူရိယာတပံ၊နေပူကို၊ တပမာနော၊ပူစေလျက်၊နိပ္ပန္နော၊အိပ်သည်၊ ပေါ ဝတိ၊ဖြစ်၏။ တံ၊ထိုနေ့စာလှံ ်သောခြင်္သေ့ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ဘေ၀ရိသော။ မင်းချင်းယောက်ျားသည်၊ ဧညော၊မင်းအား၊ အာရောစေသိ။ ကြားဏ်၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ကိရဲ့အာနုသ ဝ၊ငါ့ကြားရာကုန်းသည်ကား၊ သိဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၊သဒ္ဒေန၊အသံဖြင့်၊နသန္တသတိ၊မထိတ်လန့်ချေ။ဟုတိ၊ဤသို့ ဟေရိသခ်ပဏ၀ါဒိဟိ၊စည်ကြိုးသံ၊ခရသင်းသံထက်စည်သံတို့ဖြင့်၊သန္ဒံ။

အသံကို၊ကာရာပေသိ၊ပြုစေ၏။သိဟာ၊ခြင်္သေ့သည်၊တဝှေ့ဝ၊ထိုနေရာ
၌ပင်လျှင်၊နိုပ္ပဋိ၊အိပ်၏။ ဒုတိယတို၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ကာရာပေသိ၊
ပြုစေ၏။ တဝှေ့ဝ၊ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊နိုပ္ပဋိ၊အိပ်၏။ တတိယတို၊သုံးကြိမ်
မြောက်လည်း၊ကာရာပေသိ၊ပြုစေ၏။သိဟာ၊ခြင်္သေ့သည်၊မမ၊ငါ၏၊ပဋိ
သတ္တု၊ရန်သူသည်၊ အတ္ထိတိ၊ရှိချေ၏ဟု၊စတုဟိပါဒေဟိ၊ခြေလေးချောင်း
တို့ဖြင့်၊သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ကောင်းစွာတည်သည်ကို၊ ပဟိဋ္ဌဟိတ္တာ၊တည်စေ၍၊
သိဟနာဒ်၊ခြင်္သေ့မင်း၏ဟောက်ခြင်းကို၊နဒိ၊ဟောက်လေ၏။ဘဲ၊ထိုခြင်္သေ့
ဟောက်သံကို၊သုတ္တာဝ၊ကြား၍သာလျှင်၊ဟတ္ထာရောဟာဒယော၊ဆင်စီး
သူရဲအစရှိသောသူရဲတို့သည်၊ ဟတ္ထိအာဒိဟိ၊ဆင်အစရှိသော ယာဉ်တို့
၄၊ဗြိုရောဟိတ္တာ၊ဆင်းသက်၍၊တိဏဂဟနာနိ၊ဖြက်ချုံတို့သို့၊ပရိဗ္ဗာ၊ဝင်
လေကုန်၏။ ဟတ္ထိအာသဂတာ။ ဆင်အပေါင်း မြင်းအပေါင်း တို့သည်၊
ဒိသာဝိဒိသာ။ အထူးထူးသောအရပ်တို့သို့၊ ပလာတာ။ ပြေးလေကုန်၏။
ရှည်ရှာ၊မင်း၏၊ ဟတ္ထိဝိ၊ဆင်သည်လည်း။ ရာဇာနံ၊မင်းကို၊ ဂဟေတ္တာ၊
ယူ၍၊ ဝနဂဟနာဒိနံ။ တောချုံအစရှိသည်တို့ကို။ ပေါထယမာနော၊ရိုက်
ခတ်လျက်၊ပယာယိ၊ပြေးလေ၏။သော၊ထိုမင်းသည်၊တံ၊ထိုဆင်ကို၊သန္ဓာ
ရေကုံ။ တည်တန့်စိမ့်သောဌာ။ အသဏ္ဌာနေ၊မတည်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊
ရုက္ခသာခါယ။ သစ်ခက်၌၊ ဗြဲလမ်းတွေ့ကဲ့ဆွဲ၍။ ပယဝိ၊ ဖြိုသို့၊
ပတိတ္တာ၊ကျ၍၊ဧကပတိကမဂ္ဂေန၊တယောက်သွားလောက်သောခရီးဖြင့်၊
ဂန္ဓဟတ္ထိနော၊သွားသည်ရှိသော်၊ ပဇ္ဇေကဇ္ဇဟိနံ၊ရှင်ပဇ္ဇေကဇ္ဇဟိတို့၏၊ ဝသ
နဋ္ဌာနံ၊သီတင်းသုံးရာအရပ်သို့၊ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏။ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊
ပဇ္ဇေကဇ္ဇေ၊ပဇ္ဇေကဇ္ဇဟိတို့ကို၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ဘဉ္ဇေ၊အာရှင်ဘုရားတို့၊
တုဗှေ၊အာရှင်ဘုရားတို့သည်၊ သန္ဒီ၊အာသံကို၊ အဝိ၊အာသဝိတ္ထ၊ ကြားတော်
မူပါကုန်၏လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္စတိ၊ခေး၏၊မဟာရာဇ၊မင်းကြီး၊ အာမအာသ
ဝှာ၊ကြောင်ပါတို့ကြားကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေသု၊ ဆိုကြကုန်သည်ရှိ
သော်၊ ဘဉ္ဇေ၊အာရှင်ဘုရားတို့၊ ကိသ၊ အာဘယ်မည်သောသတ္တဝါ၏၊
သန္ဒီ၊အာသံကို၊အာသဝိတ္ထ၊ကြားတော်မူကုန်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္စတေ၊
မေးလျှောက်သည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဘေရိသဒ် ၂ မြည်နံ၊စည်ကြီး ခရသင်းအစရှိသည်တို့
၏၊သန္ဒီ၊အာသံကို၊အာသဝှာ၊ကြားရကုန်၏၊ ပဇ္ဇာ၊နောက်မှ၊ သိဟာသ
ခြင်္သေ့၏၊သန္ဒီ၊အာသံကို၊အာသဝှာ၊ကြားရကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဆို
သည်ရှိသော်၊ ဘဉ္ဇေ၊ အာရှင်ဘုရားတို့၊ တုဗှေ၊ အာရှင်ဘုရားတို့သည်၊

သိဟာသ၊ခြေလှေ့ဏ်။ သန္ဒံ၊အာသံကို၊နှဘာယိတ္ထ၊ ကြောက်တော်မမူကုန် သလော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်း ကြီး၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ ကသိစ၊တရုံတရသော၊ သတ္တဝါ၏၊ သန္ဒံ၊အာသံကို၊နှဘာယာမ၊မကြောက်ကုန်၊ဆုတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ထုသု၊ဆိုအပ် ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘဏ္ဍေ၊အရှင်ဘုရား၊တို့။ မယှဉ္စိ၊အကျွန်ုပ်အား၊လည်း၊ ဇေဒိသံ၊ ဤသို့မကြောက်သောသဘောရှိသည်ကို၊ ကာတုံ၊ပြုအံ့သောငှါ၊ သက္ကာပန၊တတ်နိုင်ကောင်းပါအံ့လော၊ဆုတိ။ဤသို့။ ဝုစ္စတေ၊ မေးသည် ရှိသော်။ မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး။ တွံ၊သင်မင်းကြီးသည်၊ သစေ ပဇ္ဇဇသိ။ အကယ်၍ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်အံ့။ သက္ကာ။ တတ်နိုင်ကောင်း၏၊ ဆုတိ။ဤသို့၊ဝတ္ထုသု၊ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ဘဏ္ဍေ၊အရှင်သုဘုရား တို့၊အပ်၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဇ္ဇဝေမိ။ ရဟန်းပြုပါအံ့။ ဆုတိ။ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ဆိုသည်ရှိ သော်၊တဘော၊ထိုနောင်မှ၊ပဇ္ဇဓိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၊ဂါထာ၌၊ဝတ္ထု နယေနေ၀။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာသိသမာစာရိကံ၊ အာသိသမာစာရိက၀တ်ကို၊သိက္ခာပေသုံ၊ကျင့်စေကုန်၏၊သော၀ယ်၊ထိုဗာရာ ဏသီမင်းသည်လည်း၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ဝတ္ထုနယေနေ၀။ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း ဖြင့်သာလျှင်၊ဝိပဿဿဏ္ဍော၊ဝိပဿဿနာစိုးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ပစ္စေကဗောဓိ ပစ္စေကဗောဓိဥာဏ်ကို။ သန္ဓိကတ္တာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ သိယောယထာ ဒါဠ္ဍဗလိပသယ္ဟ(ပ)ခ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊သိဟောယထာဒါဠ္ဍဗလိပသယ္ဟ (ပ)ခ္ဂဝိသာဏ ကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်း ဂါထာကို။ အာဘာသိ။ ရှုတ်ဆိုလေ၏။ ။မိဂါနံ၊သားတကာတို့၏၊ ရာဇာ၊မင်းဖြစ် သော၊ဒါဠ္ဍဗလိ၊အစွယ်အစွမ်းသတ္တိကိုကိုး၊စား၊လေ့ရှိသော၊သိဟာ၊ကော သရာဇာ၊ခြေလှေ့မင်းသည်၊ ပသယ္ဟ၊နှိပ်စက်၍။ စာရိယယာ။ ကျက်စား သွား၊လေ့ရှိသကဲ့သို့။ အာသိဘုယ္ဟ။ ပြိမ်း၊ချောက်လွှမ်း၊ဖိုး၍။ စာရိယယာ၊ ကျက်စား၊သွား၊လေ့ရှိသကဲ့သို့။တထာ၊ထိုအတူ၊မေ၊ငါ့အား၊ ပသယ္ဟ၊နှိပ် စက်၍။စာရိ။ ကျင့်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာသိဘုယ္ဟ၊တန်ခိုး၏ အစွမ်းသတ္တိ ဖြင့်နှိပ်၍၊ ပန္ထာနိ။ အစွန့်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်း အိပ်ရာနေရာတို့သည်၊သေ၀ေထ။မှီခိုရာဖြစ်ကုန်၏။အပ်ံ၊ငါသည်။ဇကော တယောက်အထည်းတည်း။ခ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ။ကြွေချိုနှင့်အတူ။ စရေစရာ ဒိ၊ကျင့်၏။ ။တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ သဟနာစ၊မြတ်သော သတ္တ၀ါဖြစ် သောကြောင့်လည်း၊သိဟော၊သိဟာမည်၏၊ဟနနာစ၊သတ္တ၀ါတို့ကိုသတ် တတ်သည့်ဆဲတတ်သောကြောင့်လည်း။ သိဟော၊သိဟာမည်၏၊ ဌသိစ

ဖေဝတ္ထုဝစ၊လျှင်စွာသွားတတ်သောကြောင့် လည်း၊သိဟော၊သိဟမည်၏။ ဣဝ၊ဤဂါထာ၌၊ကေသရသိဟော၊ကေသရခြင်္သေ့ကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏၊အသ၊ထိုကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းအား၊ဒါ၌၊အစွယ်ဟုဆိုအပ်သော၊ဗလံ၊အား၊အစွမ်းသတ္တိသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ မှုတိ၊ထိုကြောင့်သော၊ထိုကဲ့သရဲဖာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ဒါ၌ဗလီ၊ဒါ၌ဗလိမည်၏။ ပသယ္ဟ အာသိဘုယ္ဟာတိ၊ပသယ္ဟအာသိဘုယ္ဟဟူသော၊ ဥဘယံ၊နှစ်ပါးသော၊ ပဒံ၊ ပုဒ်ကို၊စာရိသဒ္ဒေန၊ စာရိသဒ္ဒါနှင့်၊သဟ၊တကွ၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ယှဉ်အပ်၏၊ပသယ္ဟ၊နှိပ်စက်၍၊ စာရိ၊ကျင့်လေ့ရှိ၏။ အာသိဘုယ္ဟ၊ ပိမိ၏တန်ခိုးဖြင့် လွှမ်းမိုး၍၊ စာရိ၊ကျင့်လေ့ရှိ၏။ မှုတိ၊ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ယှဉ်အပ်၏၊ တည်း၊ထိုစကား၌၊ နိဂ္ဂယ္ဟနိဂ္ဂဟိတွာ၊ အစွမ်းသတ္တိကိုနှိပ်စက်၍၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြိုးမြောက်၍၊စရဏေန၊ကျင့်သဖြင့်၊ ပသယ္ဟစာရိ၊ ပိမိအစွမ်းကိုနှိပ်စက်၍ကျင့်လေ့ရှိ၏။ အာသိဘရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ သန္ဓာသေတွာ၊ ခြိမ်းချောက်ထိတ်လန့်စေ၍၊ ဝသိကတွာ၊ အလိုသို့လိုက်၍၊ စရဏေန၊ ကျင့်သဖြင့်၊အာသိဘုယ္ဟစာရိ၊အလိုသို့လိုက်၍ကျင့်လေ့ရှိ၏။သွေးပတ်သောအပေါ်၊ ထိုဂါသည်၊ကာယဗလေန၊ကိုယ်အားဖြင့်၊ပသယ္ဟ၊နှိပ်စက်၍၊ စာရိ၊ကျင့်လေ့ရှိ၏။တေ၊သော၊တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ အာသိဘုယ္ဟ၊လွှမ်းမိုး၍၊ စာရိ၊ကျင့်လေ့ရှိ၏။တည်း၊ထိုစကား၌၊ ကောစိ၊တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ကိ၊အဟယ်ကို၊ပသယ္ဟ၊နှိပ်စက်၍၊အာသိဘုယ္ဟ၊လွှမ်းမိုး၍၊စာရိ၊ကျင့်လေ့ရှိသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊သစေ၊ဒေဝေ၊အဟယ်၍ဆိုလေ့အံ့၊တတော၊ထိုကြောင့်လည်း၊မဂါ၊နန္ဒိ သာမိ၊စနံ၊ မဂါနံ၊ဟူသော သာမိ၊ဝိဘာတ်ကို၊ ဥပ ယောဂ၊စနံ၊ဒုတိယာ၊ဝိဘာတ်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ မိ၊ဂေ၊ သား၊တကာတို့ကို၊ ပသယ္ဟ၊နှိပ်စက်၍၊ အာသိဘုယ္ဟ၊လွှမ်းမိုး၍၊စာရိ၊ကျင့်လေ့ရှိ၏၊ မှုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုဗျဉ်းဆိုအပ်၏။ ပန္ဒာနိတိ၊ ပန္ဒာနိဟူသည်ကား၊ ခုရာနိ၊ဝေးကွန်းသော၊သေနာသနာနိတိ၊သေနာသနာနိဟူသည်ကား၊ ဝသနဋ္ဌာနာနိ၊နေရာအရပ်တို့သည်၊ သေသံ၊အကြွင်းကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂေါ်၌၊ ဝတ္ထုနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဖာနိတုံ၊သိအံ့သောဌာ။ သဏ္ဌာ၊ တတ်နိုင်ကောင်း၏။ မှုတိ၊ထိုကြောင့်၊ နဝိဇ္ဇာ၊ရှိတံ၊မရှိအပ်ပြီ၊ ၊ဒါ၌ဗလိဂါ ထာ၀ဏ္ဏနာ၊ဒါ၌ဗလိဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

မေတ္တံဥပေက္ခန္တိ ဣဒေ၊ မေတ္တံဥပေက္ခံဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပဓာရိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊ကာ၊အာဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အညတရော၊တယောက်သော၊ ရာဇာ၊ဗာရာဏသိမင်းသည်၊ မေတ္တာ၊ဗျာနလာဘီ၊ မေတ္တာ၊ဗျာနိကိုရခြင်း၌

သည်၊ဟောတိကိုရေ၊ဖြစ်သတတ်၊သော၊ထိုမင်းသည်၊ ရဇ္ဇုမင်း၏အဖြစ်
သည်၊ဗျာနသုခန္ဓာရေယား၊ဗျာနိုချမ်းသာ၏အန္ဓာရေယဉ်ကို၊ ကာရုံ၊ပြုတတ်၏၊
ဣတိ။ဤသို့၊ဗျာနာနုရေ့ကွန်ထွဋ်။ ဗျာနိတရားကိုအာစဉ်စောင့်ရှောက်အံ့သော
ဌာ၊ရဇ္ဇုမင်းအဖြစ်ကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနာ
ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊
သန္ဓိကတ္တာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊မေတ္တံဥပေက္ခံကရုဏာဝိမုတ္တိ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာ
ဏကပ္ပေါတိ၊မေတ္တံဥပေက္ခံကရုဏာဝိမုတ္တိ(ပ,ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော
ဣမံဥဒါနဂါထံ။ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အာဘာသိ။ရွတ်ဆိုတ၏၊ အဟံ၊
ဝါသည်၊ကာလေ၊အခါ၌။ ဝိမုတ္တိ။ဆန့်ကျင်ဘက်တရားမှ လွတ်ရာဖြစ်
သော။ မေတ္တာ၊ဆ။မေတ္တာကိုလည်း၊ကောင်း။ ကရုဏာ၊ဆ။ ကရုဏာကိုလည်း
ကောင်း၊မုဒိတာ၊ဆ။ မုဒိတာကိုလည်း၊ကောင်း။ အာသေဝမာနော။ အာဘာန်
တလဲလဲမှီဝဲသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံသော။ လောကေ၊လူအပေါင်း
နှင့်၊အဝိရုဇ္ဈမာနော၊ မဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍။ကော၊တယောက်အထည်း
တည်း။ ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ၊ကြီ့ချိုနှင့်အတူ။ စရေစရာမိ၊ ကျင့်၏။ ။
တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော။ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်။
သုခိတာ၊ချမ်းသာကုန်သည်၊ဘဝန္တု၊ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ဣတိ အာဒိနာ။
ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊နည်းဖြင့်၊ဟိတသုခုပနယနကာမတာ၊ စီးပွါး
ချမ်းသာကိုဆောင်ခြင်းဌာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာ
မည်၏။သဗ္ဗေသတ္တာ၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဣမဿာ၊ဤ
ဆောင်းရဲမှု၊မုဒ္ဓေယျ၊လွတ်ပါကုန်မူကား။အဟောဝတ၊ကြောင်းကောင်းလေ
စွ။ဣတိ အာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသော၊နယေန၊နည်းဖြင့်၊အဟိတာ၊ခဏ္ဍပနယန
ကာမတာ။ အကျိုးမရှိသောဆင်းရဲကိုပယ်လိုသည်၏ အဖြစ်သည်။ ကာရု
ဏာ၊ကရုဏာမည်၏၊ဘောန္တော၊ဒိုဇအရှင်တို့၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်။
မောဒန္တိ ဝတ။ ဝမ်းမြောက်ရှင်လန်းကြကုန်၏တကား၊သတ္တာ၊သတ္တဝါ
တို့သည်၊မောဒန္တိ။ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၏၊ဃာဒေ၊ကောင်းလှပေ၏၊ သုဋ္ဌု
ကောင်းလေစွတကား။ ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊
ဟိတသုခါဝိပဿယောဂကာမတာ၊စီးပွါးချမ်းသာ မကွေ့မကွာခြင်းဌာအလို
ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊မုဒိတာ၊မုဒိတာမည်၏၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊
သကေန၊ ဝိဝိဓြိအာဝ်သော၊ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံဖြင့်၊ ပညာ
ယိသန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်လတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့၊ သုခဒုက္ခေသု၊ချမ်းသာဆင်း
ရဲတို့၌။ အဏ္ဏ၊ပေကျွန်ကတာ၊ လျစ်လျူရှုသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဥပေက္ခာ၊

ဥပေက္ခာမည်၏၊ ဂါထာဗန္ဓသုခဏ္ဍံ၊ ဂါထာဖွဲ့လွယ်စိမ့်သောဌာ၊ ဥပဋိ
ပါဒိုယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာဟူသော ဝုဒ်ကို၊ ဝတ္ထာ၊
ဆိုး၍၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအာဝ်၏၊ မုဒိတာ၊ မုဒိတာကို၊
ပဋ္ဌာ၊နောက်မှ၊ဝတ္ထာ၊ ဆိုအာဝ်၏၊ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိဟူသည်၊ စတာသော၊
လေးပါး ကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိတို့ကား၊ဧတာ၊ထိုလေးပါး သောဝိ
မုတ္တိတို့သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပစ္စနိကဓမ္မေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရား
တို့မှ၊ဝိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမုတ္တိယောနာမ၊ဝိမုတ္တိ
မည်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေတ္တံဥပေက္ခံ ကရုဏံဝိမုတ္တိ အာသေ
ဝမာနောမုဒိတံစ ကာလေတိ၊ မေတ္တံဥပေက္ခံ ကရုဏံဝိမုတ္တိ အာသေဝ
မာနောမုဒိတံစ ကာလေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အာဝ်၏၊တတ္ထ၊ ထိုစကားဌာ၊ အာ
သေဝမာနောတိ၊ အာသေဝမာနော ဟူသည်ကား၊ တိသော၊ သုံးပါး
သောတရားတို့ကို၊ တိကစတုက္ကဗျာနဝသေန၊ တိကဗျာနိ်စတုက္ကဗျာနိ်တို့
၏အစွမ်းဖြင့်၊ဘာဝယမာနော၊ ပွါးစေသည်ဖြစ်၍၊ ဥပေက္ခံ၊ဥပေက္ခာကို၊
စတုက္ကဗျာနဝသေန၊ စတုက္ကဗျာနိ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘာဝယမာနော၊ပွါးစေ
သည်ဖြစ်၍၊ကာလေတိ၊ကာလေဟူသည်ကား၊မေတ္တံ၊မေတ္တာကို၊အာသေ
ဝိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊တတော၊ထိုမေတ္တာဗျာနိ်မှ၊ဝဋ္ဋာယ၊ထ၍၊ ကရုဏံ၊ကရုဏာ
ကို၊အာသေဝိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊တတော၊ထိုကရုဏာမှ၊ ဝဋ္ဋာယ၊ထ၍၊ မုဒိတံ၊
မုဒိတာကို၊အာသေဝိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊တတော၊ ထိုမုဒိတာမှ၊ဆုတရံ၊ဥပေက္ခာ
ကို၊အာသေဝိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ တတောနိုဗ္ဗိတိကဗျာနတော၊
ထိုပ်ိတိမရှိသောဗျာနိ်မှ၊ဝဋ္ဋာယ၊ထ၍၊ဥပေက္ခံ၊ဥပေက္ခာကို၊အာသေဝမာ
နော၊ဖြစ်သောဝုဋ္ဌိုလိ်ကို၊ကာလေ၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ အာသေဝ
မာနောတိ၊ ဖြစ်သောဝုဋ္ဌိုလိ်ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအာဝ်၏၊ဝါ၊ တနည်းကား၊အာ
သေဝိတုံ၊ဖြစ်ခဲ့သောဌာ၊ဟာသုကာသော၊ချမ်းသာသောကာလ၌၊ သဗ္ဗေန
လောကေနအဝိရုဒ္ဓမာနောတိ၊သဗ္ဗေနလောကေနအဝိရုဒ္ဓမာနောဟူသည်
ကား၊ ဒသသုဒိသာသု၊ အာရုပ်ဆယ်မျက်နှာတို့၌၊ သဗ္ဗေန၊အလုံးစုံသော၊
သတ္တလောကေန၊ သတ္တလောကနှင့်၊ အဝိရုဒ္ဓမာနော၊ မဆန့်ကျင်သည်
ဖြစ်၍၊ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊မေတ္တာဒိနံ၊ မေတ္တာအစရှိသော တရားတို့၏၊ဘာဝိ
တတ္တာ၊ ပွါးစေအာ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
အပ္ပဒိ ကူလာ၊ အနှောက် အရှက်မရှိ ကုန်သည်၊ ဟောန်း၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌လည်း၊ ဝိရောဓိဘူတော၊ ဆန့်ကျင်သဖြင့်ဖြစ်
သော၊ပဋိဃော၊ဒေါသသည်၊ဥပသမ္မတိ၊ငြိမ်း၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊သဗ္ဗေ

နေဝလောကေနအာဝိဂ္ဂ္ဂမာနောတိ၊သဗ္ဗေနေဝလောကေနအာဝိဂ္ဂ္ဂမာနော ဟူ၍၊ဝတ္ထုဆိုအပ်၏၊အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဤ၀ါထာ၌၊ သင်ပေါ၊အကျဉ်းတည်း၊မေတ္တာဒိနုံ၊မေတ္တာအစရှိသည်တို့၏၊အဓိပ္ပာယ်၊ အနက်ကို၊ကိုကား၊အဋ္ဌသာလိနီယာ၊အဋ္ဌသာလိနီအမည်ရှိသော၊ဗျာသက် ဟဋ္ဌကထာယံ၊ဗျာသက်ကြီးအဋ္ဌကထာ၌၊ဝတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ သောသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ဝတ္ထသဒိသမေव၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပမညာ၀ါထာ၏ အဖွင့်အပြီး တည်း၊ ။အပမညာ၀ါထာ ဝဏ္ဏနာ။ အပမညာ၀ါထာ၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ရာဂဠုဒေါသဠောတိဇ္ဇော၊ ရာဂဠုဒေါသဠုဟူသော၊ဤ၀ါထာ၌၊ ဥပုတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ကာ၊အာဘယ်နည်းဟူမူကား၊ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ကို၊နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊မာတာ၏ါနာမ၊မာတာ၏အမည်ရှိသော၊ ပဠေကဇ္ဇေ၊ ပဠေကဇ္ဇါသည်၊ ပဠေကဇ္ဇါနုံ၊ ပဠေကဇ္ဇါအရှင်ပြုတ်တို့၏၊ သဗ္ဗပဏ္ဍိ မော၊အလုံးရုံ၏ အာဆုံးစွန်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိကိရ၊နေတော်မူ သတတိ၊အထ၊ထိုအခါ၌၊နုံ၊ထိုမာတာ၏ရှင်ပဠေကဇ္ဇါကို၊အမှာကံ၊ငါတို့ ၏၊ဟောမိသာ၊ကြားကုန်လေ၊ဟုရားလောင်းသည်၊ဥပ္ပန္နေ၊ ပဋိသန္ဓေနေသည်ရှိသော်၊ ဒေ၀တာယော၊ နတ်တို့သည်၊ ဟောမိသတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းအား၊ပူဇော ကုန်ကုန်ကုန်

ဟုံ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာခါကပ္ပေါတိ။ ရာဂဠ္ဆေါ သဠ္ဆပဟာယမောဟံ(ပ)ခဏ္ဍဝိ
သာခါကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အာဘာသိ၊
ရှုတ်ဆိုတော်၏။ ။အဟံ၊ငါသည်။ ရာဂဠ္ဆ။ရာဂကို လည်းကောင်း၊ ဒေါသဠ္ဆ၊
ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ မောဟဠ္ဆ။မောဟကို လည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊
ပယ်၍သံယောဇနာနိ။ ဆယ်ပါးသောသံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပဒါလယိတ္ဝာ၊
ဖျက်ဆီး၍၊ အသင်္ခသံဇိုဝိတသင်္ခယောဟုခေါ်အကြင်းမရှိသည်ဖြစ်
၍အသက်၏ကုန်ခြင်းသည်။ အမှိုးဖြစ်၏။ ဇကော၊ တယောက်အထည်း
တည်း၊ခဏ္ဍဝိသာခါကပ္ပေါ။ကြွေ၍ကျွန်ုပ်အတူ၊စရေစရာမိ၊ကျင့်၏။ ။တတ္ထ၊
ထိုဂါထာ၌၊ ရာဂဒေါသမောဟာ၊ရာဂဒေါသမောဟတို့ကို၊ဥရုဂသုတ္တေ၊
ဥရုဂသုတ်၌၊ ဝတ္တာ၊ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ သံယောဇနာနိတိ၊ သံယောဇနာနိဟူ
သည်ကား။ ဒသ၊ဆယ်ပါးကုန်သော၊သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို
လည်းကောင်း။ တာနိစ၊ထိုသံယောဇဉ်တို့ကိုလည်း။ တေနတေနမဂ္ဂေန၊
ထိုထိုသောမဂ်ဖြင့်၊ပဒါလယိတ္ဝာ၊ဖျက်ဆီး၍၊အသင်္ခသံဇိုဝိတသင်္ခယဖို
တိ၊အသင်္ခသံဇိုဝိတသင်္ခယဖို ဟူသည်ကား။ ရုတိစိတ္တသ၊ရုတိစိတ်၏၊
ပရိဘေဒေါ၊ဖျက်စီးခြင်းကို၊ဇိုဝိတသင်္ခယောတိ။ ဇိုဝိတသင်္ခယဟူ၍၊ ဝုစ္စ
တိ၊ဆိုအပ်၏။တဿ ဇိုဝိတသင်္ခယေ၊ထိုရုတိစိတ်၏ကုန်ခြင်း၌၊နိကန္တိယာ
ဖြင်းစွာတပ်တတ်သောတဏှာ၏၊ ပဟီနတ္တာ၊ပယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
အသင်္ခသန္တိ၊ အသင်္ခသံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတ္ထောဝတာ၊ ဤမျှ
လောက်ဆိုသဖြင့်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊သောပါဒိသေသနိဗ္ဗာနမေတံ၊သဉ္ဇာ
ဒိသေသနိဗ္ဗန်မေတ်ကို၊ ဒသေတ္ဝာ၊ပြ၍၊ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ
၏အဆုံး၌၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ကမ္မဇရုပ်အကြင်းမရှိသော၊နိဗ္ဗာနဓာတု
ယာ၊နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ပနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်
ဇိုဝိတသင်္ခယဂါထာ၏အမှင့်အပြီးတည်း၊ ။ဇိုဝိတသင်္ခယဂါထာဝဏ္ဏ
နာ။ဇိုဝိတသင်္ခယဂါထာ၏အမှင့်သည်။နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘဇန္တိ ဣတ္ထေ။ ဘဇံဟူသော၊ဤဂါထာ၌၊ ဥပဓာတ်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကာ၊
အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဗာရုဏာသိယံ၊ဗာရာဏသီပြည်၌၊အညတရော၊
တယောက်သော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ အာဒိဂါထာယ၊အစဂါထာ၌၊ ဝုတ္တပ
ကာရဏမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအကြားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တံရဇ္ဇံ၊ထို
သို့သောမင်း၏အဖြစ်ကို၊ သမနုသာသတိ၊ အစဉ်အတိုင်း ဆုံးမစီရင်၏၊
တာသ၊ ထိုမင်းအား၊ခရော၊ ကြမ်းတန်းသော၊ အာဗာဓော၊အနာသည်၊
ဥပဒ္ဒိ၊ဖြာ၏၊ ဒုက္ခဝေဒနာ။ ဒုက္ခဝေဒနာတို့သည်၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊

ဝိသတိသဟဿဆုတ်ထိုယော၊ နှစ်သောင်းသော ပိန်းမတို့သည်၊ ပရိဝါရေတွေ့၊ဝန်းရံ၍၊ ဟတ္ထပါဒသမ္ဘာဟနာဒိနံ၊ လက်ခြေဆုပ်နယ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ကရောန်း၊ပြုကုန်၏၊အမစ္စာ၊အမတ်တို့သည်၊ဒါနိဆုခါနိ၊ ယဇ္ဇ အာခါဒ်၊အယံရာဇာ၊ဤမင်းသည်၊နဇိဝိသတိ၊အသက်မရှင်လတ္တံ့၊ ဟန္ဒ၊ ယဇ္ဇ၊မယံ၊ငါတို့သည်၊အတ္တသဒ္ဓေ၊ကံ၊မိမိတို့၏ကိုးကွယ်ရာကို၊ ဂဝေသာ မာတိ၊ရှာကုန်အံ့ဟု၊စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊ အညသ၊တပါး၊သော၊ရည်ရွယ်မင်း၏၊သန္တိကံ၊အထံသို့၊ ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ဥပဋ္ဌာနံ၊ခစားအံ့သောအရာကို၊ ယာ စိ သု၊တောင်းပန်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုအမတ်တို့သည်၊တတ္ထ၊ထိုမင်း၌၊ ဥပဋ္ဌ ဟန္တွာ၊စ၊ခစား၊ကြကုန်သော်လည်း၊ ကိဉ္စိ၊တစုံဟု၊သော၊လာဘ်သပွတ်ကာ ကို၊နလာဘန်း၊မရကုန်၊ ရာဇာပိ၊မင်းသည်လည်း၊ အာဗာဓာ၊အနာဖျား၊ဝုဋ္ဌ ဟိတ္တာ၊ထ၍၊ဆုတ်ဆုန္နာမော၊ဤအမည်ရှိသောအမတ်သည်၊ ကုဟိ ်၊အာဘယ် မှာနည်း၊ဆုတ်ဆုန္နာမော၊ဤအမည်ရှိသောအမတ်သည်၊ ကုဟိ ်၊အာဘယ်မှာ နည်း၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏိ၊မေး၏၊ တ၊တာ၊ထိုနောင်၌၊ ပဝတ္တိ ်၊အကြောင်း ကို၊သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သိသံ၊ဦးခေါင်းကို၊ စာလေတွာ၊ လှုပ်၍၊ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ် ဆိတ် နေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဝိအမစ္စာ၊ ထိုအမတ်တို့ သည်လည်း၊ ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ဝုဋ္ဌိတောတိ၊ အနာမှထပြီဟု၊သုတ္တာ၊ ကြား၍၊တတ္ထ၊ထိုမင်း၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ဆုလာဘ်ကို၊ အလဘမာ နာ၊မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရုမေနှ၊ မွန်မြတ်စွာသော၊ ပါရိဇုညေန၊ဆုံးရှုံး ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုနဒေဝ၊ တဘာနှ်လျှင်၊ အာဂတ္တွာ၊ လာကြကုန်၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌံသု၊တည်ကုန်၏၊တေ၊ ထိုအမတ်တို့ကို၊ ရညာ၊မင်းသည်၊ ဘာတာ၊ အိုအမတ်တို့၊ ကုမ္ဂေ၊သင်တို့သည်၊ ကုဟိ ်၊ အာဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတာ၊ သွားလေကုန်သနည်း၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊ဆို အပ်သည်ရှိသော်၊ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းတော်မူသည် ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ အဓိဝိတာဘ၊ယေန၊ အသက်သေအံ့သည်ကို ကြောက် သဖြင့်၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ အသုကံနာမ၊ဒေနပဒံ၊ဤအမည်ရှိသော၊ဒေနဝုန်သို့၊ ဂတာ၊သွား၊ကြကုန်သည်၊အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊ဆိုကုန် ၏၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ သိသံ၊ဦးခေါင်းကို၊ စာလေတွာ၊လှုပ်၍၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ကိ ်စိန္တေသိ၊အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊အဟံ၊ငါသည်၊ဆုမေ၊ဤအမတ် တို့ကို၊ ဝိဓံသေယျံ၊ စုံစမ်း၊ရှာကား၊ ယံနူန၊ကောင်း၏၊ ကိ ်၊အာသို့နည်း၊ ဝုနပိ၊တဘာနှ်လည်း၊ ဧဝံတယာ၊ထိုအတူ၊ ကရေယျုံ၊ ပြုလေကုန်အံ့လော၊

နောကရေယျုံ။မပြုကုန်အံ့လော။ဣတိ၊ဤသို့။စိန္တေသိ၊ကြံ၏။သော။ထိမင်း သည်၊ဝုဇ္ဈေ။ရှေးခ၌။ အာဗာဓိကရောဂေန။ နှိပ်စက်သော အနာရောဂါဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါဝိယ၊တွေ့သကဲ့သို့၊ဗာဠဝေဒနံ၊ပြင်းစွာသော ဝေဒနာရှိသော၊အတ္တာ နံ၊မိမိကိုယ်ကို။ ဒဏ္ဍေန္တော၊ပြဿျက်။ ဂိလာနာလယံ။ နာသော လျောင်း ခြင်းကို၊အကာသိ၊ပြု၏။ဣတိယော၊မိန်းမတို့သည်။သပရိဝါရေတွေ့ဝန်းရံ ၍။ ဝုဇ္ဈသဒိသမေဝ။ ရှေးနှင့် အတူသာလျှင်၊ အကံသု၊ပြုကုန်၏၊ တေဝိ အမ္ဘာ၊ထိအမတ်တို့သည်လည်း။ တသေဝ၊ထိရှေးအတူသာလျှင်၊ ပုနေ၊ တာဟန်။ ဗဟုတရံ၊များစွာ၊ တံဇနံ၊ထိုလူအပေါင်းကို၊ ဂဟေတွာ။ ယူ၍ ပဏ္ဍိတ်သု၊သွားလေကုန်၏။ ဧဝံ။ဤသို့။ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊သဗ္ဗံ။အလုံးစုံသော၊ဂုတ္တသဒ်သံ၊ဆိုအပ်ပြီးသည် နှင့်တူသည်ကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊တေဝိ၊ထိအမတ်တို့သည်လည်း။ တသေ ဝ၊ထိရှေးအတူသာလျှင်၊ပဏ္ဍိတ်သု၊သွားလေကုန်၏၊တတော၊ထိနောင်မှ၊ စတုဏ္ဍံပိ။ လေးကြိမ်မြောက်လည်း။ အာဂတော၊လာသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြင်၍၊ယော။ အကြင်အမတ်တို့သည်၊ ဒုက္ခရုံ၊ပြုခဲသောအမှုကို၊ အပေါ အကံသု။ ကြောပြုကုန်ဘိ၏တကား၊ ဣမေ၊ဤအမတ်တို့သည်၊ ဗျာဓိတံ၊ အနာနှိပ်စက်သော၊ဓံ။ငါ့ကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊အနပေက္ခာ၊ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍိတ်သု။သွားလေကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ငြီးငွေ့ သည်ဖြစ်၍၊ ဧဒ္ဓံ၊မင်းအဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ။ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနေ၊ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ပစ္စေကဗောဓိ၊ပစ္စေကဗောဓိ ဉာဏ်ကို၊သစ္ဆိကတွာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ဘဇန္တိ သေဝန္တိ စကာရဏာတ္ထာ (ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ဘဇန္တိ သေဝန္တိ စကာရဏာတ္ထာ(ပ)ခဏ္ဍဝိသာဏ ကပ္ပေါဟူ၏သော၊ ဗုဒ္ဓံဥဒါနဂါထံ။ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ရွတ်ဆို လေ၏။ ။လောကေ။ လောကမ္ဘု။ မနုဿာ၊ လုတ္ထိသည်။ ကာရုဏာတ္ထာ၊ ပစ္စုပ္ပန္နခ္ဓာသက်ရှင်သော အကြောင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဇန္တိ၊ ဆည်းလည်းဆည်းကပ်ကုန်၏၊ သေဝန္တိ၊ ဖိုလ်လည်းဖိုလ်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗာဝ ဏာ၊ပစ္စုပ္ပန္နခ္ဓာ အသက်ရှင်လိုသော အကြောင်းကိုမငဲ့ကုန်သော၊ ပိတ္တာ။ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ အဓ္ဓ၊ဤလောကမ္ဘု။ ဒုလ္လဘာ၊ရခဲကုန်၏။ မနုဿာ၊ လုတ္ထိသည်။ အသုစိ၊မစင်ကြယ်သော ကိုယ်နှုတ်နှလုံး ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထဏ္ဍပညာ၊ ပစ္စုပ္ပန္နမိမိအကျိုးခံသာပညာရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊အပ၊ ငါသည်၊ဧကော။တယောက်အထည်းတည်း။ခဏ္ဍဝိသာဏကပ္ပေါ၊ကြံချိန်နှင့် အတူ၊စရေစရာပါ၊ကျင့်၏။ ။တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာခဏ္ဍ။ ဘဇန္တိ၊ကဘဇန္တိဟူ

သည်ကား။ သရိရေနေ၊ကိုယ်ဖြင့်၊အလွယ်ယူတော့၊ငြိတွယ်၍၊ ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ သေဝန္တိတိ၊သေဝန္တိဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌလိကမ္ဘာဒိနှင့်၊ လက်အုပ်ချီခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ကပ္ပာ၊ပြု၍၊ ကိ ကာရုပဒိုဿာ၊ဝိတာ ယ၊အာဘယ်အမှုကိုပြုရန်နည်းဟု တာဘန်ကြားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရိစရန္တိ၊ကျင့်ကုန်၏၊ဧတောသံ။ထိုလူတို့အား၊ကာရုဏံ၊ပစ္စုပ္ပန်ဒုက္ခအသက် ရှင်လိုသောအကြောင်းကို၊အပ္ပေါ၊အလိုသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊တော၊ ထိုလူတို့သည်၊ကာရဏာဠာ။ ကာရဏာဠာမည်ကုန်၏။ ဘဒန္တာယစ။ ဆည်းကပ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ သေဝနာယစ၊ ဝိုဝဲသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အညံ၊တပါးသော၊ကာရဏံ၊အကြောင်းသည်၊ နအတ္ထိ။ မရှိ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ဧဝံ၊ဤသို့။ တေသံ။ ထိုသူတို့သည်၊ ကာရဏံအတ္ထိဟောတုံ၊ဥစ္စာဟူသောအကြောင်းကို။ သေ ဝန္တိ၊မှီဝဲကုန်၏။ ဣတိ။ဤသို့။ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ နိဂ္ဂါရ ဏာဒုလ္လဘာဘဒ္ဓမိတ္တာတိ၊ နိဂ္ဂါရဏာဒုလ္လဘာအဒ္ဓမိတ္တာဟူသည်ကား။ ဣတောဝ၊ဤသူမှ၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော လာဘ်သပ္ပကာဂုကို၊ မယံ၊ ငါတို့ သည်၊လဒ္ဓာမာတိ၊ရကုန်လတ္တံ့ဟု၊ ဧဝံ၊ဤသို့။ အတ္ထလာဘကာရဏေန၊ ဥစ္စာကိုရလိုသောအကြောင်းဖြင့်၊ နိဂ္ဂါရဏာ၊ အကြောင်းမရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကေဝလံ၊စင်စစ်၊ယောဝိတ္ထော၊ အကြင်အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဥပ ကာရောစ၊ကျေးဇူးအထောက်အပံ့ကိုပြုပေသည်လည်း။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ယောစဝိတ္ထော၊အကြင်အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း။ သုခဒုက္ခော၊ချမ်းသာ ဆင်းရဲဘက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယောစဝိတ္ထော၊အကြင်အဆွေခင်ပွန်း သည်လည်း။ အတ္ထက္ခာယိစ၊ အကျိုးကိုကြံးပေသည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊ယောစဝိတ္ထော၊အကြင်အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း၊ အနုကမ္ပကော၊ အစဉ်အတိုင်းချစ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိဧဝံ၊ဤသို့။ ဝတ္ထေန၊ဆိုအပ် သော၊အရိယေန၊ဖြတ်သော၊ ဝိတ္ထာဘာဝေန။ အဆွေခင်ပွန်း၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်သော၊ တေဝိတ္ထာ၊ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ ကို၊အဋ္ဌ၊ဤလောကဓံ၊ဒုလ္လဘာ၊အလွန်ရခဲကုန်၏၊ဧတောသံ၊ထိုလူတို့အား၊ အတ္ထနိ၊မိမိ၌၊ ဒ္ဒိတာ၊တည်သော၊ပညာ၊ပညာသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ အတ္ထာနံ ယေဝ၊မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဩလောကေတိ၊ကြည့်၏။ အညံ၊ သူတပါး ကို၊နဩလောကေတိ၊မကြည့်၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ အတ္ထာ၊ဣတိပညာ၊ အတ္ထာ၊ဣတိပညာမည်ကုန်၏။ အယဉ္စ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါဠေါ၊ပါဠိသည်၊ ပေါရာဏာပါဠေါ၊ ရှေးပါဠိဟောင်းတည်း။ ဧတောသံ၊

ထိုလူတို့အား။ သမ္ဘတိမိုင်ဌေယျဝ။ ယခုမျက်မှောက်၌သာလျှင်၊ အကြွေ၊ အကျိုးခံ၊ပညာ၊ပညာသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊အာယတိ၊နောင်သာလတ္တံ့သော ဘဝ၌၊အတ္ထံ၊အကျိုးကို။နုပေက္ခတိ၊မကြည့်ရှု၊ဟုတိ၊ဤသို့။ ဤတို့၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။ အသုစိတိ၊အသုစိဟူသည်ကား။ အသုစိနှာ၊မစင်ကြယ်သော၊အနုရိယေန၊မမြတ်သော၊ကာယဝစီမနောကမ္မေန၊ ကာယကံ ဝစီကံမနောကံနှင့်၊သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်၏၊ဟုတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အကြွေ၊အနုက်တည်း။ သေသံ၊ကြွင်းသောစကားကို။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးခဏ၊ဥတ္တ နယေနေ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ပေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ။ ကာရဏာတ္ထဝါထာဝဏ္ဏနာ။ ကာရဏာတ္ထဝါထာ၏ အဖွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကောဒသမိဝါထာဟိ၊ တဆဲ့တဝါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိမတ္တိတော၊တာန် သာဆင်အပ်သော။ စတုတ္ထော၊လေးခုမြောက်သော။ ဝတ္ထေါ။ ဝဂ်သည်၊ နိဒ္ဒိတော။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ဟုတိဝေ၊ဤသို့။ ဇေတ်ခဏ္ဍဝိသာခ သုတ္တံ။ ဤခဏ္ဍဝိသာခသုတ်သည်၊ ဇေတဝနာလင်သ ဂါထာပရိမာတံ၊ လေးဆဲ့တဝါထာ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ ကတ္တဝိဒေဝ၊ အချိုသောဂါထာ၌ သာလျှင်။ ဥတ္တေန။ ဆိုအပ်သော။ ယောဇနာနယေန။ ယောဇနာနည်း ဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံသော ဂါထာတို့၌၊ ယထာနုရူပံ၊ ယှဉ်သင့်သည် အားလျော်စွာ၊ ယောဇေတွာ၊ယှဉ်၍၊ အနုသန္ဓိတောစ၊ အနုသန္ဓေအား ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထတောစ၊ အနုက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ဝေဒိ တဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ အကိုဝိတ္ထာ ရှာယေနုပန၊ အလွန် ကျယ်လွန်းမည်ကို ကြောက်သောကြောင့်။ အမှေဟိ၊ငါတို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ။ခပ်သိမ်းသော ဂါ ထာဝုန်တို့၌၊ခဏ္ဍဝိသာခံ၊ခဏ္ဍဝိသာခဝုန်ကို။နုယောဇိတံ။ မယှဉ်အပ်လေ ပြီ။ ။ပရမတ္ထဒေါတိကာယ။ ပရမတ္ထဒေါတိကာမည်သော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌ ကထာယ။ ခုဒ္ဒကနိကာယ်အဋ္ဌကထာဖြစ်သော၊ သုတ္တနိပါတဝဏ္ဏနာယ။ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌။ ခဏ္ဍဝိသာခသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ခဏ္ဍဝိသာခသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရုဂဝဂ်-၄-ကသိဘာရဒ္ဒါဝသုတ်။

ဝေဠမေသုတာနန္တရံ။ ဝေဠမေသုတ်ဟူသော၊ ဤသုတ်သည်၊ ကသိ ဘာရဒ္ဒါဝသုတ်။ ကသိဘာရဒ္ဒါဝသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊

ကား၊ အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ဘဂဝါ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊မဂဝေသု၊မ
ဂဓောဓ်တိုင်းတို့၌။ဒက္ခိဏာဂိရိတို့၊ဒက္ခိဏာဂိရိအရပ်၌၊ဧကနာလာယံ၊ဧက
နာလအာမည်ရှိသော။ဗြာဟ္မဏာဝါမေ၊ ပုဏ္ဏားရှာ၌၊ဝုရောဘတ္တကိစ္စံ၊ နံနက်
အခါပြုဘွယ်ကိစ္စလည်းကောင်း၊ ပန္ဆာဘတ္တကိစ္စံ၊ ညအခါပြုဘွယ်ကိစ္စ
လည်းကောင်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ဣမေသုဒ္ဓိဝုဗ္ဗကိစ္စေသု၊ဤနှစ်ပါးသောဘုရား
ကိစ္စတို့တွင်၊ ဝုရောဘတ္တကိစ္စံ၊ဝုရောဘတ္တကိစ္စကို၊နိဋ္ဌပေတွာ။ ပြီးတော်မူ
စေ၍၊ပန္ဆာဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ပန္ဆာဘတ္တကိစ္စ၏အဆုံး၌၊ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊
သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့်၊ လောကံ၊ လောကဝိ၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်
တော်မူသည်ရှိသော်၊ ကသိဘာရေ္ဓါဇံ၊ ကသိဘာရု ဓွါဇအာမည်ရှိသော၊
ဗြာဟ္မဏံ၊ဝုဏ္ဏားကို၊အာရေဟ ဘွတ္တသ၊အာရေဟတ္တဖိလ်၏ဥပနိဿယသမ္ပန်း
ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်တော်မူ၍၊တတ္ထ၊ထိုကသိဘာရေ
ဓွါဇဝုဏ္ဏားလယ်တွန်ရာအရပ်သို့၊ဟယိ။ဝါသည်၊ဂတော၊သွားတော်မူသည်
ရှိသော်၊ ကထာ၊စကားစပ်လျဉ်းပြောဆိုခြင်းသည်၊ ပဝတ္တိသတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့၊တာတော၊ထိုနောင်မှ၊ ကထာဝသာနေ၊စကား၏အဆုံး၌၊မဂ္ဂဒေသ
နံ၊တရားဒေသနာကို၊သုတ္တာ၊ကြားရသည်ဖြစ်၍၊သေသောဗြာဟ္မဏာ၊
ဤဝုဏ္ဏားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ အာရဟတ္တံ၊ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့
ပါဝုဏိသတိ၊ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိစ၊ဤသို့လည်း၊ ဥတ္တာ၊ သိတော်မူ၍
တတ္ထ၊ ထိုလယ်တွန်ရာအရပ်သို့၊ ဂတ္တွာ၊ကြွတော်မူ၍၊ ကထံ၊စကားစပ်
လျဉ်းသည်ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ဣမံသုတ္တံ၊ဤသုတ်ကို၊ ဒေသေ
သိ၊ဟောတော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဝုရောတ္တပန္ဆာဘတ္တဟူသောစကား၌၊စော
ဒကာသ၊ စောဒကသဒ္ဒေ၏၊ စောဒနာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံ
သိယာ၊ အာဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ဗြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ ဝုရော
ဘတ္တကိစ္စံ၊ဝုရောဘတ္တကိစ္စသည်၊ကတမံ၊အာဘယ်နည်း၊ပန္ဆာဘတ္တကိစ္စံ၊
ပန္ဆာဘတ္တကိစ္စသည်၊ကတမံ၊အာဘယ်နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ စောဒနာ၊စော
ဒနာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ပရိဟာရော၊အဖြေကို၊ မယာ၊ငါသည်၊
ဝုစ္စတေ၊ဆိုပေအံ့၊ဘဂဝါ။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊
ဗုဒ္ဓါ၊ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါတောဝေ၊ စောစောကသာသျှင်း၊ ဥဋ္ဌာယ၊
ထတော်မူ၍၊ ဥပဋ္ဌာကာနဋ္ဌဟာဏေ၊အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သူတို့ကိုခြိုး
ဖြောက်တော်မူလိုသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သရိရေဟာသုကဏ္ဍေ၊
ကိုယ်တော်ကို ချမ်းသာစေခြင်း အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ မုခဝေဝနာဒိ
သရိရုပရိကမ္မံ၊ မျက်နှာသစ်တော်မူခြင်း အစရှိသော ကိုယ်တော်ကိုပြု

ဘွယ်ကိစ္စကို၊ကတွေ့၊ပြုတော်မူဦး၍၊ယာဝ၊အကြင်ရွှေ့လောက်၊ဘိက္ခာ
စာရေဝေလာ၊ဆွမ်းခံတော်မူအံ့သောအခါသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တာဝ၊ထိုရွှေ
လောက်၊ဝိဝိတ္တာသနေ၊ဆိတ်ငြိမ်သောနေရာတော်၌၊ဝိတိနာမေတ္တာ၊ အခါ
ကိုလွန်စေ၍၊ ဘိက္ခာစာရေဝေလာယား၊ဆွမ်းခံသောအခါ၌၊ နိဝါသေတွေ့၊
သင်းပိုင်တော်ကိုပြင်ဝတ်တော်မူ၍၊ကာယဗန္ဓနံ၊ခါးပန်းတော်ကို၊ဗဒ္ဓိတွေ
ဖွဲ့တော်မူ၍၊စိဝရံ၊သင်္ကန်းတော်ကို၊ပါရုပိတွေ့၊ရုံတော်မူ၍၊ပတ္တံ၊သပိတ်
တော်ကို၊ အာဒါယ၊ယူ၍၊ ကဒါစိ၊ရံခါ၊ဧကောဝ၊ ကိုယ်တော်အထည်း
တည်းသာလျှင်၊ကဒါစိ၊ရံခါ၊ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုတော၊ ရဟန်းသံဃာတော်
အားပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဂါမံဝါ၊ရွာသို့လည်းကောင်း၊ နိဂမံဝါ၊နိုဂုံးယို့လည်း
ကောင်း၊ ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊ပရိသတိ၊ဝင်တော်မူ၏။ ကဒါစိ၊ရံခါ၊
ပကာသိယာ၊ ပြကတော့အားဖြင့်။ ကဒါစိ၊ရံခါ၊အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်
သော၊ ဝဏ္ဏမာနေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ပါဒိုဟာရိယေဟိ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာ
တို့ဖြင့်၊ပါရိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။မူဒ၊ ဤတန်ခိုးပြာဋိဟာဟူသည်၊ သေယျ
ထာကာဘမံ၊အာဘယ်နည်းဟူမူကား၊ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊ပရိသတော
ဝင်းကော်မူသော၊လောကနာထသား၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဟုရတော၊ရှေ့တော်
အပြင်မှ၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ရေဒုဂတိယော၊နှုတ်ညှံ့စွာလာကုန်သော၊ဝါတာ၊လေ
တို့သည်၊ပထဝီ၊မြေကြီးကို၊သောဧနို့၊သုတ်သင်ကုန်၏။ ဝလာဟကာ၊
တိမ်တိုက်တို့သည်၊ ဥဒကံ၊ရေသိတာနိ၊ရေပေါက်တို့ကို၊ ရဇ္ဇန္တာ၊ရွှံ့ကုန်
လျက်၊မဂ္ဂေ၊ခရီး၌၊ ရေဝဏ်း၊မြေမှုန့်ကို၊ ဂူပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ ဥပရိ
အထက်၌၊ဝိတာနံ၊ဗိတာန်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊တိဋ္ဌန္တိ၊တည်ကုန်၏၊အပ
ရေ၊တပါးကုန်သော၊ဝါတာ၊လေတို့သည်၊ ဝုပ္ပာနိ၊ပန်းပွင့်တို့ကို၊ ဥပသံ
ဟာရိတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်ခဲ့၍၊ မဂ္ဂေ၊ခရီး၌၊ ဩကိရန္တိ၊ ကြဲကုန်၏၊
ဥန္နတာ၊ မြင့်ကုန်သော၊ ဘူမိပဒေသာ၊ ဖြေအာရပ်တို့သည်၊ ဩဏတမဿ၊
အောက်သို့နိမ့်ကုန်၏၊ဩဏတာ၊ရှိင်းသောဖြေအာရပ်တို့သည်၊ဥဏ္ဏတမဿ၊
အာသက်သို့တက်ကုန်၏၊ပါဒနိက္ခေပသမယေ၊ခြေတော်ချရာအခါ၌၊သမာ
အညီအညွှတ်၊ဘူမိယော၊မြေတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ရထမဗ္ဗာနံ၊
ရထားလှည်းဘီး ပမာဏ ရှိကုန်သော၊ ပဒုမပုပ္ပာနိ၊ ကြာပဒုမ္မာပွင့်တို့
သည်လည်း၊ သက္ခသမ္ဘဿ၊ ကောင်းသော အတွေ့ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
တသ၊ထိုဟုရား၏ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ သမ္ပဋိစ္ဆန္တိ၊ခံလင့်ကုန်၏၊
ဒ္ဒုနဝိလ၊ သ၊ ဖြိုတံခါးတိုင်၏၊ အန္တော၊အတွင်း၌၊ ဒက္ခိဏပါဒေ၊လက္ခဏ
ခြေတော်ကို၊ဌပိတမတ္တေ၊ထားခါမျှ၌၊သရိရာ၊ကိုယ်တော်မှ၊ဆဋ္ဌဏ္ဏာ၊ရှိ

ယောဗြောက်သွယ်သောရောင်ခြည်တော်တို့သည်။ နိန္ဒာရိတ္ထား။ပြက်၍။ သုဝဏ္ဏရသပိဏ္ဍချာနိဝိယ။ရွှေရည်တို့ဖြင့်သွန်းဘိသကဲ့သို့။ ပါသာဒကူဋာ ဂါရာဒိနိ။နန်းပြာသာဒ်ရတစ်မှန်ချနှစ်တာပ်သောနန်းအိမ်အစရှိသည်တို့ကို။ကရောန္တိ ယောပြုကုန်လျက်။ဆူတောစိတောထိမ္ဘာ်ကြ။အါဝါဝန္တိ ရှေးရှုပြေးကုန်၏။ဝိဓာဝန္တိ အထူးထူးပြေးကုန်၏။ဟတ္ထိအာသဝိဟက်မာဒယော။ဆင်ခြင်းဌက်အစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်။သကသကဌာနေသု။ ဝိမိဒ္ဓိ တို့၏နေရာတို့၌။ဝိတာယေဝ။တည်ကုန်လျက်သာလျှင်။ မရုရေနံ။သာယာ ဌာသော။အါကာရေန။အခြင်းအရာဖြင့်။သဒ္ဓံ။အသံကို။ကရောန္တိ။ပြုကြကုန် ၏။တထာ။ထိုအတူ။ဘေရိဝိကာဒိတူရိယာနိစ။ စည်ဝေါင်းအစရှိသော ပဋ္ဌင်တူရိယာတို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာနံ။လူတို့၏။ကာယုပဝါနိ။ ကိုယ်၌ ဆင်အပ်ကုန်သော။ အာဘရဏာနိစ။ တန်ဆာတို့သည် လည်း ကောင်း။ သဒ္ဒံ။အသံကို။ ကရောန္တိ။ပြုကုန်၏။တေနသညာဟေန။ ထိုသို့ သောအမှတ်ဖြင့်။ မနုဿာ။လူတို့သည်။ ဒေဝ။ဣယနေ့။ ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်။ဣဓ။ဣုါတို့နေရာအရပ်သို့။ဝိဏ္ဏာယ။ဆွမ်းအလိုငှါ။ပဝိဋ္ဌော တိ။ဝင်တော်မူပေ၏ဟု။ ဇာနန္တိ။သိကြကုန်၏။ တေ။ထိုလူတို့သည်။ သုနိ ဝဏ္ဏာ။ကောင်းစွာဝတ်ကုန်လျက်။ သုပါရုတာ။ ကောင်းစွာရုံကုန်လျက်။ ဂန္ဓဝုဋ္ဌာဒိနိ။ နံ့သာပန်း အစရှိသည်တို့ကို။ အာဒါယ။ ယူကုန်၍။ဘရား အိမ်မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ။ ထွက်ကုန်၍။ ပဋ္ဌဒါမလာဇဟတ္ထာ။ ပန်းဆိုင်းပေါက် ပေါက်လက်စွဲကုန်လျက်။ အတိဝါရေဝေန။အလွန်ရှိသောသဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ။ ဖြတ်စွာဘုရားကို။မဂ္ဂန္တေ။ခရီးအကြား၌။ သမ္ပဋိစ္ဆိံသု။ ကြိုလင့်ကုန်၏။ အန္တရဝီထိယံ။ခရီးအကြားသို့။ပဋိပဇ္ဇိတ္ဝာ။သွား၍။ဘဂဝန္တံ။ဖြတ်စွာဘုရား ကို။ဝန္ဒိတုကာမာ။ နံ့သာပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။သက္ကစ္စံ။ရိုသေစွာ။ ပူဇေ တ္ဝာ။ပူဇော်၍။ဝန္ဒိတ္ဝာ။ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ။အရှင်ဘုရား။အမှာကံ။အကျွန်ုပ်တို့ အား။ဒသာဘိက္ခူ။တကျိပ်သောရဟန်းတို့ကို။ ဒေထ။ပေးတော်မူပါကုန်။ ဘန္တေ။ဖြတ်စွာဘုရား။အမှာကံ။အကျွန်ုပ်တို့အား။ဝီသတိဘိက္ခူ။ နှစ်ကျိပ် သောရဟန်းတို့ကို။ဒေထ။ပေးတော်မူပါကုန်။ဘန္တေ။ဖြတ်စွာဘုရား။အမှာ ကံ။အကျွန်ုပ်တို့အား။တိက္ခဿတံ။ရဟန်းအရေကို။ ဒေထ။ပေးတော်မူပါ ကုန်။ဣတိ။ဤသို့။ ယာစိတ္ဝာ။တောင်း၍။ ဘဂဝတောပိ။ဖြတ်စွာဘုရား၏ သည်း။ပတ္တံ။သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ။ယူ၍။အာသနံ။နေရာတော်ကို။ ပညာ ပေတ္ဝာ။ခင်းစေ၍။သက္ကစ္စံ။ရိုသေစွာ။ဝိဏ္ဍပါတေန။ဆွမ်းဖြင့်။ပဋိမာနေန္တိ။ ဖြတ်နိုးကုန်၏။ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ကတဘတ္တကိစ္စော။ဆွမ်းတည်း

ပေးခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသော်၊တော်။ထိုလူတို့၏၊သန္တာန်။သန္တာန်တို့ကို၊သြ
လောကေတွာ။ကြည့်၍၊တထား၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဓမ္မ၊တရား
တော်ကို။ဒေသေသိ။ ဟောတော်၏၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ကေစိ၊
အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သံဂေဟဝမနေ။ သဂေဟဂုံ၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊
တည်ကုန်၏၊ကေစိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပစ္စသုသိုလေသု၊ ငါးပါး
သိုလတို့၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ။တည်ကုန်၏။ ကေစိ၊အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
သောတာပတ္တိ သကဒါဂါမိအနာဂါမိဖလာနံ။ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်သက
ဒါဂါမိဖိုလ် အနာဂါမိဖိုလ်တို့တွင်။ အညတရတို့ကို၊ တပါးပါး၌၊ ကေစိ၊
အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝဇ္ဇဓိတွား၊ရေဟန်းပြု၍၊အဂ္ဂဟလေး၊ပြုတ်သော
ဖိုလ်ဖြစ်သော၊ အရေဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်
၏၊ဣတိဧवံ၊ဤသို့။ တထာတထာ၊ ထိုထိုသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဓနံ၊လူ
အပေါင်းကို၊အနုဂ္ဂဟေတွား၊ပြီးမြောက်တော်မူ၍၊အာသနာ၊နေရာမှ။ ဝုဋ္ဌာ
ယ။ထတော်မူ၍။ဝိဟာရံ၊ကျောင်းတော်သို့၊ဂန္ဓကုဋိ၊ကြွတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုကျောင်းတော်၌။မဏ္ဍလမာဠေ၊တန်ဆောင်းဝန်း၌၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသ
နေ၊ခင်းအပ်သောမြတ်သောဘုရားရှင်နေရာတော်၌။ဘိက္ခုနုံ၊ရဟန်းတို့၏၊
ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနံ။ဆွမ်းစား၊ခြင်းကိစ္စအပြီးတိုင်အောင်၊အာဂမယာ
မာနော၊ဝံ့တော်မူလျက်။နိသိဒိ၊နေတော်မူ၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊ဘိက္ခုနုံ
ရဟန်းတို့အား။ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနံ။ဆွမ်းစား၊ခြင်းကိစ္စပြီးကုန်သော်
ဥပဠာကော၊အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာ
ဘုရား၊အား။နိဝေဒေတိ၊ကြား၏။အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ဂန္ဓကုဋိတိုက်သို့၊ ပရိသတိ၊ဝင်တော်မူ၏။ဆုံး၊ဤသည်
ကား။ ဘာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ပုရေဘတ္တကိစ္စံ၊ပုရေဘတ္တကိစ္စတည်း။ ဇဏ္ဍ၊ဤ
သုတ်၌။ ယံဝစနံ။အကြင်စကားကို၊ နဝုတ္တံ။ မဆိုအပ်၊ တံ၊ထိုစကားကို၊
ဗြဟ္မာယုသုတ္တေ၊ဗြဟ္မာယုသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်
သာလျှင်။ဂဟေတဗ္ဗံ၊ယူအပ်၏။အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဇေဝံ၊ဤသို့။ကတဝုရေဘတ္တကိစ္စော။ နံနက်အခါပြုအပ်သောကိစ္စပြီး
တော်မူပြီးသော်၊ ဂန္ဓကုဋိယာ၊ဂန္ဓကုဋိ၌၊ဥပဠာနေ။ အညိအညွှတ်စည်း
ဝေးရာ၌၊နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေတော်မူ၍၊ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ ပက္ခာလေတ္ဝာ၊
ဆေးတော်မူ၍၊ပါဒပိဋ္ဌေ၊ခြေဆေးအင်းပျဉ်၌၊ ဌတ္ဝာ၊ရပ်တော်မူ၍၊ဘိက္ခု
သံဃံ၊ရဟန်းအပေါင်းကို၊ သြဝဒိ၊ဆုံးမတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့
အပ္ပမတ္တေန၊ အပ္ပမာဒတရား၊ဖြင့်၊ သမ္ပာဒေထ။ ပြည့်စုံစေကြကုန်လော၊

လောကတို့၊ လောကဌ၊ ဗုဒ္ဓပြုပါဒေါ၊ဘုရားဖြစ်တော်မူသော ကာလကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲလှချေ၏၊ မနုဿတ္တပဋိလာဘော၊ လူ၏အဖြစ်ကိုရခြင်း သည်၊ဒုလ္လဘော၊ရခဲလှချေ၏၊သဒ္ဓါသမ္ပတ္တိ၊သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒုလ္လဘာ၊ရခဲ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ဒုလ္လဘာ၊ရခဲ၏၊ လောကတို့၊ လောကဌ၊မမြဲသဝန်း၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုနာရခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲလှချေ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဩဝဒိ၊ဆုံးမတော်မူ၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ ဘိက္ခု။ရဟန်းတို့သည်၊ဘဝန်း၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဝန္ဒိတ္မာ၊ဂိုဏ်း၍၊ကမ္မဋ္ဌာ နှုန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝုဏ္ဏန်း၊မေးလျှောက်ကုန်၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုနှုန်း၊ရဟန်းတို့အား၊ စရိယဝသေန၊ စရိုက်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ကမ္မဋ္ဌာနုံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဒေတိ၊ပေးတော်မူ၏၊ တေ၊ထိုရဟန်း တို့သည်၊ကမ္မဋ္ဌာနုံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊သင်ယူကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ဂိုဏ်း၍၊ အတ္တနော အတ္တနော၊မိမိမိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနုံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဂန္တွာန်၊ကြွသွားကုန်၏၊ ကေစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်၊ အရညုံ၊တောသို့၊ကေစိ၊အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ ရုက္ခ မူလံ၊သစ်ပင်ရင်းသို့၊ ကေစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပဗ္ဗတာဒိနုံ၊ တောင်အစရှိသည်တို့တွင်၊အညတရံ၊တပါးပါးသို့၊ဂန္တွာန်၊ကြွသွားကုန် ၏၊ကေစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်၊ စာကုမဟာရာဇိကဘဝနုံ၊ စတု မဟာရာဇ်နတ်ပြည်သို့၊(ပ)၊ကေစိ၊အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ ဝသဝတ္တိ ဘဝနုံ၊ ဝသဝတ္တိဘုံသို့၊ ဂန္တွာန်၊ကြွသွားကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ဂန္ဓကုဋိသို့၊ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍၊ သစေဒါဂတ်တိ၊ အကယ်၍ အလိုတော်ရှိအုံ၊ ဒက္ခိဏေန၊ လက်ျာဖြစ် သော၊ပခေသေန၊နံပါးဖြင့်၊သတ္တာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအသင်အခြင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မဟာဏ္ဍံ၊ အာဘန်ယပ်၊ သေယျုံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ပြုတော်မူ၏၊ အထ၊ထိုအ ခါ၌၊သမသီသိတာ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သက် သာရာရေပြီးသော်၊ ဥဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ထတော်မူ၍၊ ဒုတိယဘာဏံ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်သော အတွက်ကို၊ လောကံ၊လူကို၊ ဝေါလောကေတိ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊ တတိယဘာဏေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော အတွက်၌၊ယံဂါမံဝါ၊ အကြင်ရွာကို လည်းကောင်း၊ ယံနိဂမံဝါ၊ အကြင်နိဂုံးကို လည်းကောင်း၊ နိဿာယ၊မှီ၍၊ ဝိဟာရတိ၊နေ တော်မူ၏၊တဏ္ဍုလ၊ထိုရွာ၌၊ ဧနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက် အခါ၌၊ဒါနုံ၊အလှူကို၊ ဒတ္တာ၊ လှူဒါန်း၍၊ပဏ္ဍာဘတ္တံ၊ မွန်းလွဲသောအခါ၌၊

သုနိ၀ဏ္ဏော။ကောင်းစွာ၀တ်ခြင်းရှိ၍သုပါရုတော၊ ကောင်းစွာရုံခြင်းရှိ၍။ ဂန္ဓပုပ္ပာဒီနိ။ ပန်းနံ့သာအစရှိသည်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူခဲ့၍။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတော်၌။ သန္ဓိပတိ၊စည်းဝေး၏။ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ ဘဂ၀ါ။ ဗြတ်စွာဘုရား၊သည်။သမ္ဗဇ္ဈပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား။ အနုရူပေန၊လျောက်ပတ်သော၊ပါဠိဟာရေနေ့၊ပြာဠိဟာဖြင့်။ ဓမ္မသဘာယံ။ တရားသဘင်သို့။ ဂန္ဓိ၊ကြွတော်မူ၍။ ပညတ္တ၀ရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းအပ်သောဗြတ်သော ဘုရား၌ရှင်နေရာတော်၌။ နိသဇ္ဇ၊ထိုင်တော်မူ၍။ ကာလ ယုတ္တံ။ကာလနှင့်လျော်သည်ကို။ ပမာဏယုတ္တံ။ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သည်ကို။ ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူပေ၏။အဃ၊ထိုအခါ၌။ကာလံ၊ကာလကို၊ဝိဒိတ္ဝာ ယိတော်မူ၍။ပရိသံ၊ပရိသတ်ကို။ဥယျောဇေသိ၊လွှတ်တော်မူ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ဂတ္တာနိ။ကိုယ်တော်တို့ကို၊ပရိသိဋ္ဌိတုကါမော၊ရှေ့သွန်းခြင်းဌာ အလိုတော်ရှိသည်၊ သစေဟောတိ။ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ အဃ၊ထိုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓါသနာ၊ ဘုရားရှင်နေရာတော်မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍။ ဥပဇ္ဈာကေန။ အလုပ် အကျွေးဖြစ်သောရဟန်းသည်။ ဥဒကပဒိုယာဒိတော၊ကာသံ၊ချိုးတော်ရေ ကိုစိုရင်ရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ။ သွားလေ၍။ ဥပဇ္ဈာယဟတ္ထတော၊ အလုပ် အကျွေးရဟန်း၏လက်မှ၊ဥဒကသာဋိကံ၊ ရေသနုတ်တော်ကို၊ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ဒ္ဝာတကောဋ္ဌကံ၊ရေချိုးအိမ်သို့၊ပရိသတိ၊ဝင်တော်မူ၏။ဥပဇ္ဈာကော ဝိ၊အလုပ်အကျွေးရဟန်းသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ဘုရားရှင်နေရာတော်ကို၊ အာနေတ္ဝာ။ဆောင်၍။ဂန္ဓကုဋိပရိ၀ေဏေ၊ဂန္ဓကုဋိပရိဝုဏ်၌၊ ပညာပေတိ၊ ခင်း၏။ ဘဂ၀ါ။ ဗြတ်စွာဘုရား၊သည်။ ဂတ္တာနိ။ ကိုယ်တော်တို့ကို၊ ဩသိဋ္ဌိတ္ဝာ၊သွန်းတော်မူပြီး၍။ ရတ္တဒုပတ္တံ၊ဆိုးရည်ဖြင့်တပ်သော သင်းပိုင် တော်ကို၊ နိ၀ါသေတ္ဝာ၊ ဝတ်တော်မူ၍။ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းတော်ကို၊ ဗဒ္ဓိတ္ဝာ၊ဖွဲ့၍။ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ကိုယ်ဝတ်စမ္ပယ်တင်သည်ကို၊ ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ ဧကော၀၊ကိုယ်တော်သည်းလျှင်၊ရဟတ္တံ၊အာတန်ယော၊ ပဋိသလ္လာဏော၊ တပါးတည်းကျိန်းတော်မူသည်ဖြစ်၍။တတ္ထ၊ထိုဘုရားရှင်နေရာတော်၌၊ ဂန္ဓိ၊ကြွတော်မူ၍။နိသိဒိ၊နေတော်မူ၏။ အဃ၊ထိုအခါ၌။ သိက္ခာ၊ဟောန်း တို့သည်။တတောတတော၊ထိုထိုအရပ်မှ၊အာ၀ဇ္ဇ၊လာကြကုန်၍။ဘဂ၀ တော၊ဗြတ်စွာဘုရား၊အား၊ဥပဇ္ဈာနံ၊ခစား၊ခြင်းသို့၊ အာ၀ဇ္ဇန္တိ၊လာကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုအခါ၌။ ဧကစ္စေ၊အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ ပဋ္ဌံ၊ ဗြဿနာ၀ကို၊ ပုစ္ဆန္တိ။ မေးကုန်၏။ ဧကစ္စေ။ အချို့သော ရဟန်း တို့သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ယာ၀စဿိ၊တောင်းကုန်၏။ဧကစ္စေ၊အချို့သောရဟန်းတို့သည်

ဝမ္မသဝဏ်ုတရားနှာရခြင်းကို၊ ယာစဏ်ုတောင်းပန်ကုန်၏၊ ဘဝ၀ါ၊ခြောက်ဖွာဘုရားသည်၊ တော်သံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုကို၊ သမ္ပဿဒေ၊ကြည့်ရှုံ့စေလျက်၊ ပဌမယာမ်ညဉ်းယာမ်ကို၊ ဝိတိနာမေတိ၊လွန်စေ၏၊မဇ္ဈိမယာမေ၊မဇ္ဈိမယာမ်၌၊သကလဒသသဟဿသိုဏ်းလောကဓာတုဒေ၀တာယော၊ စက်ကြာ၀ဠာတသောင်းအလုံး၌ နေကုန်သောနတ်တို့သည်၊ကြကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ လာဘမာနာ၊ ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဝ၀ဏ်ုံ၊ ခြောက်ဖွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ ပဏ္ဍိ၊ကြသည်နှာကို၊ ဝုဏ္ဏဏ်ုံ၊ မေးကုန်၏၊ အဏ္ဏမသော၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သော အလိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ယထာဘိသင်္ခတံ၊အလိုရှိတိုင်းပြုပြင်အပ်သော၊ စတုရက္ခရိပိုင်းလေးလုံးမျှ အာဇ္ဇဝေရှိသောကြသည်းဝုဏ္ဏဏ်ုံ၊မေးလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဝ၀ါ၊ ခြောက်ဖွာဘုရားသည်၊ တာသံ၊ဒေ၀ကာနုံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊ ပဏ္ဍိ၊ကြသည်နှာကို၊ ဝိသဇ္ဇေသာ၊ ဖြေတော်မူလျက်၊ မဇ္ဈိမယာမံ၊ သန်းခေါင်ယာမ်ကို၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်တော်မူစေ၏၊ တတော၊ထိုနောင်၌၊ ပဏ္ဍိမယာမေ၊ရှေးသောက်သော ယာမ်၌လည်း၊ စတ္တာရောဘာဝေ၊ လေးတို့တတို့ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ကော်ဘာ၀ံ၊ တာ၀ိုကို၊ စက်မံ၊ စင်္ကြံကြွ တော်မူခြင်းကို၊ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ဆောက်တည်တော်မူ၏၊ ဒုတိယဘာ၀ံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အာ၀ိုကို၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့၊ ပ၀ိသိတ္ထာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ဒက္ခိဏေန၊ လက္ခိုဏ်းတောင်းတော်ဖြင့်၊ သတော၊သတိနှင့်ပြည့်စုံတော်မူလျက်၊သမ္ပဇာနော၊ပညာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူလျက်၊ သိဟသေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သောအိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တတိယဘာ၀ံ၊သုံးဝိုတိုကို၊ ဗလသမာပတ္တိယာ၊ ဗလသမာပတ်ဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတိ၊လွန်စေ၏၊စတုတ္ထဘာ၀ံ၊ လေးဝိုတိုကို၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိ၊မဟာကရုဏာ သမာပတ်ကို၊ ပ၀ိသေတ္ထာ၊ ဝင်စားတော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနှာ၊ သမ္ဗုဇ္ဈတညာဏ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားတို့မျက်စိတော်ဖြင့်၊ အ၀ုရဝစက္ခုမဟာရ၀စက္ခာဒိဒသနုတ္ထိ၊ ပညာတည်းဟူသောမျက်စိ၌နည်းသော ကိလေသာ တည်းဟူသောမြှုပ်ရှိသော သတ္တ၀ါများသော ကိလေသာ တည်းဟူသော မြှုပ်ရှိသောသတ္တ၀ါ အစရှိသည်တို့ကို ကြည့်တော်မူ၍ သောဌ၊လောကံ၊လူအပေါင်းကို၊ ၀ေါလောကေတိ၊ကြည့်တော်မူ၏၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်၊ ပဏ္ဍာ၀ဘတ္တကိစ္စံ၊မွန်းလွဲသောအခါပြုတော်မူအပ်သောကိစ္စတည်း၊ ဝေ၊ဤသို့၊ ဣမသ္မိ၊ပဏ္ဍာ၀ဘတ္တကိစ္စသ၊ ဤပဏ္ဍာ၀ဘတ္တ ကိစ္စ၏၊ လောကံ၊လောကကို၊ ၀ေါလောကနသင်္ခါတေ၊ကြည့်တော်မူခြင်းဟု ဆို

အပ်သော။ပတ္တုဏ္ဍာဘာဝဝသာနေ့၊လေးတို့တို့၏အဆုံးဌ၊ဗုဒ္ဓဝမ္မသံဃာ သုစ။ဘုရားတရားသံဃာတော်တို့ဌလည်းကောင်း။ ဒါနသီလဥပေါသထ ကမ္မာဒီသုစ။ ဒါနသီလဥပုသ်အမှုကို ပြုသောသူအစရှိသည်တို့ဌ လည်း ကောင်း။ အကုတာဓိကာရေ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို မပြုဘူးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ကတာဓိကာရေ၊ဆုတောင်းခြင်းကိုပြုဘူးသည်လည်းဖြစ် ကုန်သော။ အနုပနိဿယသမ္ပန္နေစ၊ ဥပနိဿယနှင့်မပြည့်စုံသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပနိဿယသမ္ပန္နေစ၊ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ။သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဿိတုံ၊ ကြည့်တော်မူအံ့သော ဌ၊ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ။ဘုရားတို့မျက်စိတော်ဖြင့်၊လောကံ။လောကကို၊ ဩလော ကေန္တော။ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ကသိဘာရဒ္ဒါဇံ၊ ကသိဘာရဒ္ဒါဇ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ပုဏ္ဏားကို၊ အရဟတ္တသ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နံ။ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊အဒ္ဓသ။မြင်တော်မူ၏၊ ဒိသွာ။မြင်တော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုလယ်ထွန်ရာအရပ်သို့၊ မယိ။ ငါသည်၊ ဂတော။ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ကထာ။စကားစပ်လျဉ်းပြောရခြင်းသည် ပဝတ္တိသတိ။ဖြစ်လတ္တံ့။ တတော။ထိုစကားပြောဆိုရုံသည်မှ၊ ကထာဝ သာနေ့။ပြောဆိုအပ်သောစကား၏အဆုံးဌ၊ ဝမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာ တော်ကို၊ သုတ္တာ၊ကြားရ၍၊ သေသောဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ဝေါဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ သတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ဤတိစ၊ဤသို့လည်း၊ ဥတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ထိုအရပ် သို့၊ဂတ္တာ၊ကြွသွားတော်မူ၍၊ ကထံ၊တရားစကားကို၊ သမုဋ္ဌပေတ္တာ၊ဖြစ် စေ၍။ဤမံသုတ္တံ့၊ဤသုတ်ကို၊အာဟာသိ။ဟောတော်မူပေ၏၊ ။

တတ္ထ။ထိုဘုတ်ဌ၊ ဇေတဝနာရာမဝိဟာရနံ။ ဇေတဝနာရုံကြီးဟူသော ဝိဟာရကို၊အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊မဟာသံဃိတိကာလေ၊မဟာသင်္ဂီယနာတင်သောအခါဌ၊ဝတ္တံ့ ဆိုအပ်၏။ဓမ္မသံဂီတိ'၊တရားသင်္ဂီယနာကို။ ကရောန္တေန၊ ပြုသော၊အာ ယသ္မတာမဟာကဿပဌေရေန၊ရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ဝုဋ္ဌေန၊ ပေးသောအားဖြင့်၊ဝုန်၊တဘာနံ၊ပဌမံအရဟန္တသတာနံ၊ဝေါရေကုန်သောရဟန္တာတို့သည်၊ဝတ္တံ့၊ရှေတ်ဆိုအပ်၏။အဟံခေါသမဏကသာမိ၊ဝပ္ပါမိစ ဝိဇ္ဇာဒံ၊ဝစနံ၊အဟံခေါသမဏကသာမိ၊ဝပ္ပါမိ၊ဟူသော ဤစကားကို၊ကာ သိဘာရဒ္ဒါ၊ဧနေ၊ ကသိဘာရဒ္ဒါ၊ပုဏ္ဏားသည်၊ဝတ္တံ့၊ ဆိုအပ်သောစကား တည်း။အဟံဝိခေါ၊ဗြာဟ္မဏကသာမိ၊ဝပ္ပါမိ၊ဘော်အာဒိ၊အဟံဝိခေါ၊ဗြာဟ္မ

ဏကသါမိစဝ္ဂါမိစ၏ထိုမိစ၏ကားကို။ဘဂဝတာ။ဖြတ်စွာဘုရား သည်။ဝတ္ထု။မိန့်တော်မူအပ်သောစကားတည်း။သဗ္ဗဒ္ဓိ။အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော။ တနေတံတံ၎ေတံဝစနန္တယံ။ ထိုစကားနှစ်ခုကို။ သမောဓာနေတွာ။ ပေါင်း၍။ကသိဘာရဒ္ဒါ။သုတ္တန်။ကသိဘာရဒ္ဒါ။သုတ်ဟူ၍။ဝတ္ထု။မိန့်အပ်၏။တည်း။ထိုသုတ်၌။၎ေန့အယံသဒ္ဒေါ။၎ေပါ်ဟူသော၏သဒ္ဒါသည်။အာကာ ရုနိဒဿနာဝဓာရဏာတ္ထော။အာကာရုအနုက်နိဒဿနအနုက်အာဝဓာရဏ အနုက်ရှိ၏။ဟိ၊ဝိတ္ထာရေယိသာမိ။ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ဦး၎ေသဒ္ဒါ။ ၎ေသဒ္ဒါသည်။အာကာရုတ္ထေန။အာကာရအနုက်ရှိသော။ ၎ေတနေ့ဤ၎ေ သဒ္ဒါဖြင့်၎ေတမတ္ထံ။ဤဆိုလတ္တံ့သောအနုက်ကို။ဒီပေတိ။ပြ၏။နာနာနယနိ ပုဏ်။အထူးထူးအပြားပြားသောနည်းတို့ဖြင့်သိမ်မွေသော။ အနေကဂ္ဂါ သယသမုဒ္ဒါနံ။ မျှားစွာသော အလိုတော်ကြောင့်ဖြစ်သော။ အတ္ထဗျဉ္ဇန သမ္ပန္နံ။အနုက်သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ဝိဝိဓပါနိဟာရိယံ။အထူးထူး အပြားပြားပြာနိဟာရှိသော။မဗ္ဘတ္ထေ၁သနာပဋိ၁ေ၁ဂန္ဓိ၏။ဗမ္ဘဂန္ဓိ၏အတ္ထ ဂန္ဓိ၏ဒေသနာဂန္ဓိ၏ ပဋိ၁ေ၁ဂန္ဓိ၏ဖြစ်သော။ သဗ္ဗသတ္တေဟိ။ အလုံးရုံ သောသတ္တဝါတို့သည်။ သကသကဘာသာနုရူပံ။ မိမိမိမိတို့၏ဘာသာ အားလျော်စွာ။ ဥပယဝဍ္ဎိယသဘာဝံ။ မှတ်အပ်သော သဘောရှိသော။ ဘာသဘာဂ၁ေတောဟုထိုဖြတ်စွာဘုရား၏။၁စနံ။စကားတော်တည်း။တံ။ထို သို့သောစကားတော်ကို။သဗ္ဗာကာရေန။အလုံးရုံသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကောဃာဘယ်သူသည်။ဝိညာတုံ။သိခြင်းငှါ။ သမတ္ထော။စွမ်းနိုင်အံ့နည်း။ အထခေါ်။ စင်စစ်သော်ကား။၎ေ၁ံ။ဤသို့။ မေမယာ။ငါသည်။ သုတံ။ကြား အပ်၏။မယာဟိ။ငါသည်လည်း။ ၎ကေန။တာဝုသော။အာကာရေန။အခြင်း အရာအားဖြင့်။ သုတံ။ကြားအပ်၏။ဟုတိ။ဤသို့။ တေမတ္ထံ။ထိုအကြောင်း ကို။ဒီပေတိ။ပြ၏။ နိဒဿနဿ၎ေန။နိဒဿနအနုက်ရှိသော။ ၎ေ၁ံသဒ္ဒေန။၎ေ၁ံ သဒ္ဒါဖြင့်။ အဟံ။ငါသည်။သယ ဟု။ မိမိကိုယ်တိုင်သိသောတရားသည်။ နေ့မဟုတ်ချေ။ မယာ။ငါသည်။၎ေ၁ံ။ဤကသိဘာရဒ္ဒါ၏သုတ်ကို။သန္ဓိကတံ။ ပိမိဉာဏ်ဖြင့်မျက်မှောက်ပြုနိုင်သည်။ နေ့မဟုတ်ချေ။ဟုတိ။ဤသို့။ အတ္ထာ နံ့။မိမိကိုယ်ကို။ ပရိမောစေန္တော။လွတ်စေလို၍။ မေ။ငါ၏။ သုတံ။ကြားရေ ခြင်းသည်။၎ေ၁ံ။ဤသို့လျှင်တည်း။ ၎ေ၁ံ။ဤသို့။မယာ။ငါသည်။ သုတံ။ကြား လိုက်ရ၏။ ဟုတိ။ဤသို့။ဟုဒါနိ။ယသုအခါ၌။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ။ဆိုအပ်သော။သကလ်။ အလုံးရုံသော။ သုတ္တံ။သုတ်ကို။ နိဒ၎ေသတိ။ ညွှန်ပြ၏။ အ၁ဝါ၎ဏာ၎ေ။ ဟု၁ဝါ၎ဏာအနုက်ရှိ၎ေသော သဒ္ဒါဖြင့်။ ၎ေ၁ဒဏ္ဍံ ဘိက္ခု၎ေ၁မမသာ၁ဏာနံ။

ဗဟုသုတာနံ(ပ)ယဒိဒံအာနန္ဒောတိ၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမသာဝကာနံ ဗဟုသုတာနံ (ပ)ယဒိဒံအာနန္ဒောဟု၎င်း၊ ဝေါ၊ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ပသဏ္ဌဘာဝါနဉ္စ ရှုပ်၊ခြိုးမွမ်းတော်မူသော သဘောအားလျော်စွာ၊ အတ္တနော၊ ဝိဝိ၏၊ ဝေဒနာဗလံ၊ ဆောင်စွမ်း နှင့်သော သတ္တိကို၊ ဒဿေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊သောတုဂဏမျှတံ၊ နာခြင်းဌာနအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဖေနေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ မမ၊ငါ၏ ဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုသုတာနံ၊များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သောတပည့်တို့တွင်၊ ယဒိဒံယံဇ္ဈာဒံယောအယံ အာနန္ဒော၊ အကြင်အာနန္ဒာသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တေဝေသောအာနန္ဒော၊ ဤအာနန္ဒာသည်။ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ ဖြတ်၏၊ ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ မမ၊ငါ၏၊ သာဝကာနံ။ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂတိမန္တာနံ၊ အရှုတ်လျင်ကုန်သော တပည့်တို့တွင်၊ယဒိဒံယံဇ္ဈာဒံယောအယံအာနန္ဒော၊အကြင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေဝေသောအာနန္ဒော၊ဤအာနန္ဒာသည်၊အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ဖြတ်၏၊ ။ သတိမန္တာနံ၊ သတိရှိသောတပည့်တို့တွင်၊ဓိတိမန္တာနံ၊တည်ကြည်သော တပည့်တို့တွင်၊ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော တပည့်တို့တွင်၊ ယဒိဒံယံဇ္ဈာဒံယောအယံအာနန္ဒော၊အကြင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေဝေသောအာနန္ဒော၊ ဤအာနန္ဒာသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ဖြတ်၏၊ ။မေမယာ၊ငါ သည်၊ဝေါ၊ဤသို့၊သုတံဥပဓာရိတံ၊ဆောင်ရွက်အာပ်၏၊ တဋ္ဌ၊ထိုသို့ဆောင် ရွက်ခြင်းသည်လည်း။အတ္ထတောဝေါ၊အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ဗျဉ္ဇန တောဝေါ၊သဒ္ဒါအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုနံ၊မယုတ်မလျော့၊ အနဓိကံ၊ မလွန်မကျူး၊ ဝေမေဝ၊ဤသို့မယုတ်မလွန်ဆောင်ရွက်ခြင်းကို သာလျှင်၊ အညထာ၊ တပါး၊သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ နဒဿေ၊မမှတ်အပ်၊ မေသုတန္တိ ဣဿေ၊မေသုတံဟူသော ဤဝုဒ္ဓိ၌၊မေသဒ္ဒေါ၊မေသဒ္ဒါသည်၊မယာသဒ္ဒဿ ဣဿေ၊ မယာသဒ္ဒါ၏အနက်ရှိ၏၊ သုတသဒ္ဒေါ၊ သုတသဒ္ဒါသည်၊ သောတဒ္ဒါရ ဝိညာဏဿ ဣဿေ၊ သောတဒ္ဒါရဝိညာဏ်ဖြင့် သိသောအနက်ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊ သောတဝိညာဏဝုဒ္ဓိဂ်မာယ၊သောတဝိညာဏ်လျှင် ဖြဉ္ဇာနုံးခြင်း ရှိ၊သော၊သောတဝိညာဏဝိတိယာ၊သောတဝိညာဏဝိသိဖြင့်၊ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်ရွက်အာပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကော် သမယန္တိ၊ကော်သမယံဟူသည်ကား။ ကော်၊တပါး၊သော၊ကာလံ၊အခါ၌၊ ဘဂဝါတိ၊ဘဂဝါဟူသည်ကား။ ဘဂျဝါ၊ရာဂအစရှိသော ကိလေသာ တို့ကိုချိုးဖျက်တော်မူတတ်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝါ၊ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။

ဘဝ်ဂ်ဝါ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး၊တည်းဟူသောဘဝတရားနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဘဝဝါ။ဘဝဝါမည်တော်မူ၏။ဝိဘင်္ဂဝါ၊ဝေဘန်၍ဟောတော်မူတတ်၏၊ ဆိုတိ။ဤသို့။ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ မဂဝေသုဝိဟာရတိတိ။ မဂဝေသုဝိဟာရတိဟူသည်ကား၊ မဂဝနှာမ၊မဂဝအမည်ရှိကုန်သော၊ဇာနုပဒိနော၊ဇနုပုဒ်ကိုအမှီပြုကုန်သော၊ ရာဇကုမာရာ၊မင်းသားတို့တည်း၊တောသံ၊ထိုမာဂဝမည်သော မင်းသားတို့၏၊ နိဝါသော၊နေရာဖြစ်သော။ ကောဝိ၊တခုလည်းဖြစ်သော၊ဇနပဒေါ၊ဇနပုဒ်ကို၊ ရဇ္ဇိသဒ္ဒေန၊ရဇ္ဇိသဒ္ဒါဖြင့်။ မဂဓာတိ၊မဂဓဟူ၍၎င်းတို့၊ဆိုအပ်၏။ တသ္မိံ မဂဝေသုဇနပဒေ၊ ထိုမဂဝတိုင်းဇနပုဒ်၌။ ကေစိပန၊အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား၊စေတိယရာဇာ၊စေတိယမင်းသည်။ မုသာဝါဒံ၊မုသာဝါဒကို၊ ဘဏိတွာ၊ဆို၍၊ဘူမိ၊ပြေသို့၊ပရိသန္တော၊ဝင်သည်ရှိသော်၊ဂဝံ၊ပြေသို့။ မာပရိသ၊မဝင်ပါလင့်၊ဆုတိ၊ဤသို့။ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဝတ္ထာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊တံရာဇာနံ၊ထိုစေတိယမင်းကို။ မဂ္ဂန္တာ၊ရှာဖွေးကုန်သော၊ ပုရိသာ၊ယောကျ်ားတို့သည်၊ဘူမိ၊ပြေကို၊ ခဏန္တာ၊တူးကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂါဝံ၊တည်းရွာကို။ မာဂဏ္ဍေယ၊မပြုကြကုန်လင့်။ ဆုတိ၊ဤသို့။ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဝတ္ထာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊မဂဓာတိ၊ မဂဓအာခုပ်ဟူ၍၊ဝစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဝေမာဒိတိ၊ဤသို့အစရှိကုန်သော၊နယေဟိ၊ နည်းတို့ဖြင့်။ ဗဟုဝေ၊ များစွာ၊ပဝတ္တေန္တိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ဆိုကုန်၏။ ယံ၊အကြင်စကားကို၊ရုစ္စတိ၊နှစ်သက်၏၊တံ၊ထိုနှစ်သက်သောစကားကို၊ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏၊ဝိဟာရုတိတိ၊ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဝိဟာရုတိဟူသောဤစကားကို၊ဆုရိယာ ပထဗဟခုံ၊ဆုရိယာပုထ်၏ညောင်းညာခြင်းကို၊အပဒေုံ၊တပါးသော၊ဆုရိယာပဟေနံ၊ဆုရိယာပုထ်ဖြင့်၊ ဝိဿဇ္ဇိတွာ၊ဖြတ်၍၊ အပရိပတန်ံ၊မလဲကျအောင်၊အတ္ထဘာဝံ၊ကိုယ်တော်ကို၊ ဟရတိ၊ဆောင်တော်မူ၏။ ပဝတ္တေသိ၊ဖြစ်စေ၏။ဆုတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဝါ၊တနည်းကား၊ဒိဗ္ဗဗြဟ္မဒေဝရိယဝိဟာရေဟိ၊ ဒိဗ္ဗဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ဗြဟ္မဝိဟာရဒေဝရိယဝိဟာရ တို့ဖြင့်။ သတ္တာနံ။ သတ္တဝါတို့၏။ ဝိဝိဓံ၊အထူးထူးအပြားပြား ဂ္ဂိသော၊ ဟိတံ၊အစီးအပွါးကို၊ ဝိဟရတိဥပသံဟရတိဥပနေတိ၊ဆောင်တော်မူပေ၏။ ဇနေတိဥပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဆုတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တယာဟိတာ၊ဟောဇေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ကာမေသု၊ကာမတရားတို့၌၊ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ပေါက်ပြန်သော အားဖြင့်ကျင့်ကုန်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဘဝဝါ၊ဖြတ်စွာ

ကုရားသည်၊ဒိဗ္ဗေနှုတ်ခွဲဖြစ်သော၊ ဝိဟာရေနေ့။နေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟာရတိုးနေ့
တော်မူ၏၊တေသံ။ထိုသတ္တဝါတို့အား၊အလောဘကုသလမူလံ၊အလော
ဘတည်းဟူသော ကုသိုလ်မူလကို၊ ဥပါဒနတွင်း၊ဖြစ်စိမ့်သောဌာ၊ ဣမံပဋိ
ပတ္တိ။ဤကောင်းသောအကျင့်ကို၊ဒိသွား၊ဖြင်၍။ ဣဿေ၊ဤလောဘတရားခွဲ
ရုစိ၊ကြိုက်နှစ်သက်သောကောင်းသောဆန္ဒကို၊ ဥပါဒေတွား၊ ဖြစ်စေ၍။
ကာမေသု။ ကာမတရားတည်းဟူသောလောဘတို့ခွဲ၊ အပ္ပေဝနာမရိရေ့ရှေ
ယျှံ၊တစ်ခြင်းကင်းကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ဣတိ။ဤသို့၊ ဝိဟာရတိုးနေတော်မူ၏၊ယဒါပန။အကြင်အခါခွဲကား။ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗေသု
သတ္တဝါတို့ခွဲ။ဣဿရိယတွင်း၊အစိုးရလိုသောဌာ။ဝိပတ္တိ။ဘေဘက်ပြန်သော
အကျင့်သို့၊ဝိပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ဝေါက်ပြန်၍ကျင့်ကုန်၏။တဒါ၊ထိုအခါခွဲ၊ဗြဟ္မဝိဟာ
ရေနေ။မေတ္တာတည်းဟူသော ဗြဟ်သောနေ့ခြင်းဖြင့်၊ တေသံ၊ထိုသတ္တဝါ
တို့အား။ အဒေါသကုသလမူလံ၊အဒေါသတည်းဟူသော ကုသိုလ်မူလ
ကို၊ ဥပါဒနတွင်း၊ဖြစ်စိမ့်သောဌာ။ ဣမံပဋိပတ္တိ။ဤသို့ကောင်းသောအကျင့်
ကို၊ ဒိသွား၊ဖြင်၍။ ဣဿေ၊ဤကောင်းသောအကျင့်တရားခွဲ၊ ရုစိ၊နှစ်သက်
ခြင်းကို၊ ဥပါဒေတွား၊ဖြစ်စေ၍။အဒေါသေန၊အဒေါသတရားဖြင့်၊ဒေါသံ
ဒေါသကို။အပ္ပေဝနာမဂုပသမေယျုံ၊ငြိမ်းစေကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ဣတိ
ဤသို့၊ ဗြဟ္မဝိဟာရေန။ မေတ္တာတည်းဟူသော ဗြဟ္မဝိဟာရဖြင့်၊ ဝိဟာရ
တိုးနေတော်မူ၏၊ယဒါပန။အကြင်အခါခွဲကား၊ပဇ္ဇဓိတာ၊ရောနှောတို့သည်
ဝမ္မာဝိကရဏံ၊တရားလျှင်ဆောက်တည်ရာမရှိကုန်၍။ ဝိဝဒန္တိ၊ငြင်းခုံကုန်
၏၊တဒါ၊ထိုအခါခွဲ။ အရိယဝိဟာရေန။ အရိယဝိဟာရဖြင့်၊ တေသံ၊ထို
ရဟန်းတို့အား။အမောဟကုသလမူလံ၊အမောဟတည်းဟူသောကုသိုလ်
မူလကို၊ ဥပါဒနတွင်း၊ဖြစ်စိမ့်သောဌာ။ ဣမံပဋိပတ္တိ။ ဤဖြတ်သောအကျင့်
ကို၊ဒိသွား၊ဖြင်၍။ ဣဿေ၊ဤကောင်းသော အကျင့်တရားခွဲ။ ရုစိ၊နှစ်သက်
ခြင်းကို။ဥပါဒေတွား၊ဖြစ်စေ၍။ အမောဟေန။အမောဟဖြင့်။ မောဟံ၊မော
ဟကို၊ အပ္ပေဝနာမဂုပသမေယျုံ။ ငြိမ်းစေကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ဣတိ
ဤသို့။ ဝိဟာရတိ။ နေတော်မူ၏။ ဣဒါယာပထဝိဟာရေနပန်း ဣရိယာပထ
ဝိဟာရဖြင့်ကား။ ဂတဒါစိ၊တရံတခါမျှ။ နဝိဇဟတိ၊မစွန့်ကသော်၊အာသယ
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊တံ၊ထိုဣရိယာပထဝိဟာရကို၊ဝိနာ၊ကင်း၍။အတ္ထ
ဘာဝပရိဟရဏာဘာဝတော။အတ္ထဘောကိုဆောင်တော်မူခြင်းမရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊အယံ၊ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။သင်္ခေပေါ၊အကျဉ်း
ဖြစ်သောစကားတည်း။ဝိတ္ထာရံပန်၊အကျယ်ကိုကား။ မဂ်လသုတ္တဝဏ္ဏနာ

ယံ၊မင်္ဂလသုတ်၏အဖွင့်၌၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ဝတ္ထုမ။ဆိုကုန်လတ္တံ့၊ ဒက္ခိဏာဂိရိဆိုန့်၊ဒက္ခိဏာဂိရိဆို့ ဟူသည်ကား၊ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ကုံ၊ပရိဝါ ရေတွာ။ ဝန်းရံ၍၊ ဝိုင်းတာ။တည်သော၊ ယောသောဂိရိ၊ အကြောင်တောင် သည်၊အထွဋ်ဂိုဏ်၊တဿ၊ထိုတောင်၏၊ ဒက္ခိဏာပဿေန။လက္ခဏနုပါးဖြင့်၊ ဇနပဒေါ၊ဇနပုဒ်ကို၊ဒက္ခိဏာဂိရိတိ။ဒက္ခိဏာဂိရိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဝါ။ တနည်းကား၊ တဆို့ဇနပဒေ၊ထိုဇနပုဒ်၌၊ ဒက္ခိဏာ၊ တောင်လက္ခဏာဖြစ် သော၊ဂိရိ၊တောင်သည်၊အထွဋ်ဂိုဏ်၊ဆူတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ့၊ဆိုအပ်သည်၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊တည်း။ထိုဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်၌၊ဝိဟာရေသိ၊သိတင်းသုံးတော်မူ ရာဖြစ်သောကျောင်းတော်၏သည်း။ နာမံ၊အမည်သည်၊တဒေဝနာမံ၊ထို ဒက္ခိဏာဂိရိဟူသောအမည်သည်ပင်တည်း။ ကေနာဠာယ၊ဗြာဟ္မဏာဂါမေ တိ၊ဟူ။ ကေနာဠာယ၊ဗြာဟ္မဏာဂါမေဟူသော၊ဤပါဠိ၌၌၊ ကေနာဠာတိ၊ကေ နာဠာဟူသည်ကား၊ တဿဂါမဿ။ ထိုရွာ၏၊နာမ်။ အမည်တည်း၊ဟူ။ ဤရွာ၌၊သမ္ဘဟုလာ။ များစွာကုန်သော၊ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ပဋိဝ သန္တိ၊နေကုန်၏။ဝါ၊တနည်းကား၊ဗြာဟ္မဏာဘောဂေါ၊ပုဏ္ဏားတို့သည်စား အပ်သောရွာတည်း၊ဝါ၊နေရာကို။တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏာဂါမောတိ၊ ဗြာဟ္မဏာဂါမဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဟေနခေါပနသမယေနာတိ၊တေန ခေါပနသမယေနဟူသည်ကား၊ ယံသမယံ၊အကြောင်အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ အပ္ပရာဓိတပလ္လင်္ကံ။ အပ္ပရာဓိတပလ္လင်တော်ကို၊ အာ ဘုဇိတ္တွာ၊ခွေတော်မူ၍၊အနုဇ္ဇုရံ၊အတုမရှိသော၊သမ္ဘာသမ္ဗောဓိ၊သဗ္ဗညု တညာဏ်တော်ကို၊အာဘိသမ္ဗုဇ္ဈိတ္တွာ၊ထိုးထွင်း၍သိတော်မူပြီး၍၊ပဝတ္တံ တဝရဓမ္မစက္ကော။ဓမ္မစက်ကြီးတရား ကိုဟောတော်မူပြီးသော်၊ မဂဓရုဋ္ဌေ။ မဂဓရာဇ်တိုင်း၌။ ကေနာဠာယံ။ ကေနာဠအမည်ရှိသော၊ဗြာဟ္မဏာဂါမ်၊ ပုဏ္ဏားတို့နေသောရွာကို၊ဥပနိဿာယ၊မှီတော်မူ၍၊ဒက္ခိဏာဂိရိဟောဝိဟာ ရေ၊ဒက္ခိဏာဂိရိကျောင်းကြီး၌ ၊ဗြာဟ္မဏာသ။ ကသိဘာရဒ္ဒါ၊ပုဏ္ဏား၏၊ ဓနုဒ္ဓိယပရိပါကံ၊ဓနုဒ္ဓိရင့်ကျက်ခြင်းကို၊အာဂမယမာနော၊ငံ့တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရတိ၊နေတော်မူ၏၊ ကာရဏာဘူတေန။ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ် သော၊တေနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊ဆူတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ့၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊ဧကေ၊ဤသုတ်၌၊ ခေါပနာတိဆူဒဲပနနိပါတဗျယံ။ ခေါပနဟူသော ဤနိပါတ်ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းသည်၊ ပဒဟူရောမတ္တံ့။ ပုဒ်ပြည့်ခါမျှတည်း။ဝါ။ တနည်းကား၊အဓိကာရန္တရဒဿနတ္ထံ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သောစကားအထူးကို ပြုဆုံသောဘုံ၊ဝုတ္တံ့ဆိုအပ်၏၊ဆူတိ၊ဤသို့၊ ဒဠ္ဍီမ္ပတ်အပ်၏၊ ကသိဘာရ

ဒ္ဓါစသေ့ပြောဟူကား သာတိ။ ကသိဘာရဒ္ဒါစသပြောဟူကား သဟူသည်ကား။ သောပြောဟူကား၊ ထိုဝဏ္ဏားသည်၊ ကသိယား၊ လယ်ယာထွန်သဖြင့်၊ ဓိုဝတိ၊ အသက်မွေးတို့၏ ဘာရဒ္ဒါဟောတိစ၊ ဘာရဒ္ဒါစဟူသော စကားကိုကား။ အသား၊ ထိုဝဏ္ဏား၏ ဝေါတ္တံ့။ အမျိုးအနွယ်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝတ္တံ့ ဆိုအပ်၏၊ ဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပဋ္ဌမတ္တာနိတိ၊ ပဋ္ဌမတ္တာနိဟူသည်ကား၊ ဘောဇနေမတ္တညုတိ ဣတိ။ ဘောဇနေမတ္တညု ဟူသော ဤပုဒ်၌၊ မတ္တသဒ္ဒေါ။ မတ္တသဒ္ဒါသည်၊ ပမာဏော၊ အတိုင်းအရှည် ၌၊ ဝတ္တတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ တ ထား၊ ထိုအတူ၊ ဣဓ ဝါ၊ ဤပဋ္ဌမတ္တာနိ ဟူသော ပုဒ်၌လည်း၊ တ သ၊ ထိုဝဏ္ဏားအား၊ ပဋ္ဌပမာဏာနိ၊ ငါးရာအတိုင်း အရှည်တို့သည်၊ အနုနာနိ၊ မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနဓိကာနိ၊ မလွန်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌနုဂ်လ သတာနိ။ ငါးရာသော ထွန်တုံးအရေအတွက်ရှိကုန် ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ့ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပယုတ္တာနိတိ၊ ပယုတ္တာနိ ဟူသည်ကား၊ ပယောဇိတာနိ။ ယှဉ်အပ်ကုန်၏။ ဗလိဗဒ္ဓါနံ၊ နွားလားတို့၏ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌ ဌပေတွာ။ ထား၍၊ ယောတ္တေဟိ၊ ကြိုးတို့ဖြင့်။ ယောဇိတာနိ။ ယှဉ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန်၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်သျှင်၊ အတ္ထော အနက်တည်း။ ဝပ္ပကာလေတိ၊ ဝပ္ပကာလေဟူသည်ကား၊ ဝပ္ပနကာလေ၊ စိုက်ချိန်သောကာလ၌၊ ဗီဇနိက္ခိပနကာလေ၊ မျိုးစေ့ကိုချသောအခါ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ့ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝပ္ပနကာလေဟူသော စကား၌။ ဝပ္ပါနိ။ မျိုးစေ့မျိုးသောအခါတို့သည်၊ ကလလဝပ္ပ၊ ဆီ၌စိုက်မျိုး အပ်သောကာလဟူ၍ ၎င်း၊ ပံသုဝပ္ပ၊ မြေ၌စိုက်မျိုးအပ်သောကာလဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ ဣဓ၊ ဤမျိုးကြဲသော အခါ၌၊ ပံသုဝပ္ပံ၊ မြေ၌မျိုးကြဲသောအခါကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တဿ ဟေ၊ ထိုမြေ၌ကြဲသောအခါသည်လည်း၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဒိဝသေ၊ နေ့ ၌၊ မဂ်လဝပ္ပံ၊ မဂ်လာပြု၍မျိုးကြဲသောနေ့တည်း။ တတြ၊ ထိုအခါ၌။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဥပကာရသမ္ပဒါ၊ အဆောက်အဦ၏ ပြည့်စုံခြင်း တည်း။ တိဏဗလိဗဒ္ဓသဟ သာနိ၊ သုံးထောင်သောနွားလားတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာ ဝိတာနိ။ ရှေးရှုတည်ထားအပ်ကုန်သည်။ ဟောန်၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောနွားတို့၏၊ သိဂ်ါနိ၊ ဦးချိုတို့ကို၊ ပဒ္ဓိမဂ္ဂါနိ၊ စွပ်အပ်ကုန်သော အရွေတို့သည်၊ သောဝဏ္ဏမယာနိ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ရဇတမယာ၊ ငွေဖြင့်ပြီး ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောနွားတို့ကို၊ သေတမာလာ ဟိစ။ ဖြူသောပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဂန္ဓသုဂန္ဓေဟိစ။ အလုံးစုံ

လောင်းသောအနံ့ ရှိသောနံ့ သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဌဝီလိကေဟိစ၊ လက်ငါးချောင်းရှေ့တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အလက်တာ၊တန်ဆောင်းအင်္ဂ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဝုဏ္ဏာဂ်ပစ္စဂ်သမ္ဘလက္ခဏာသဒ္ဓါ၊အပြည့်အစုံအဂ် ၅ ကြီးယေါ်အလုံးစုံသော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ကေဠေ၊ အချို့သော နွားတို့သည်ကာဠာ၊မည်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌနဝဏ္ဏာယေဝ၊ဖျက်စင်း ညှိုအဆင်းကဲ့သို့အဆင်းရှိကုန်၏၊ ကေဠေ၊အချို့သောနွားတို့သည်၊ သေ တာ၊ဖြူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟဝဏ္ဏာ၊ ဥဗျိုင်းဌက်ကဲ့သို့ အဆင်းရှိကုန်၏၊ ကေဠေ၊ အချို့သောနွားတို့သည်၊ရွှေ့ကာ၊နီကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဝါဠဝဏ္ဏာ၊ သန္ဓာကဲ့သို့အဆင်းရှိကုန်၏၊ကေဠေ၊အချို့သောနွားတို့သည်၊ကမ္ဗာသာ၊ ပြောက်ကျားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မသာရုဝလ္လဝဏ္ဏာ၊ပတ္တမြားပြောက်ကဲ့သို့ အဆင်းရှိကုန်၏၊ပဌသတမတ္တာ၊ငါးရာအတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော၊ကသ ကဝုရိသာ၊ယာထွန်ယောက်ျားဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံသောလူတို့ သည်၊အာဟာတဝဏ္ဏနိဝဏ္ဏာ၊ခဝါချသောပုဆိုးအဝတ်ကိုဝတ်ကြကုန်၏၊ မာလာလက်တာ၊ပန်းတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒက္ခိဏာအံ့ သဂ္ဂဒ္ဒေ သု၊လက်ျာပခုံးစွန်းတို့၌၊ဌပိတပုပ္ပရုဇိတကာ၊ထားအပ်သောပန်း ပွင့်တို့ဖြင့် တပ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟရိတာလမနော၊သိလာယ၊ ဆေး ဒန်းမြင်းသိလာဖြင့်၊ လဗ္ဘနုဗ္ဗလိတဝဏ္ဏာ၊ ရေးအင်ကွင်းအပ်သည်ဖြစ်၍ အားရောင်တောက်သောကိုယ်ရှိကုန်၏၊ ဒသဒသနဂ်လာ၊ဆယ်ခုဆယ်ခု သောထွန်တို့သည်၊ ဧကေကဂုမ္ဗာဂုမ္ဗာ၊ တစုတစုတို့သည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ် ကုန်၍၊ဝန္ဓိဿာ၊ သွားကုန်၏၊ နဂ်လာနုံ၊ထွန်တုံးတို့၏၊သိသဉ္ဇ၊ အဗျားကို လည်းကောင်း၊ ယုဝဇ္ဇ၊ထမ်းပိုးကိုလည်းကောင်း၊ ပတောဒဇ္ဇ၊ နှင်တံကို လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏာဝိနဒ္ဓါ၊ရွှေဖြင့်မြေးအပ်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏၊ ပဌမနဂ်လော၊ ရှေးဦးစွာသောထွန်တုံး၌၊ အာဠဝလိဗဒ္ဓါ၊ရှစ်ခုသောနွားတို့ကိုယူကြ၍၊ က အပ်ကုန်၏၊ သေသေသု၊ကြွင်းသောထွန်တို့၌၊စတ္တာရောစတ္တာရော၊လေး ကောင်လေးကောင်ကုန်သောနွားတို့ကိုယူကြ၍၊ကအပ်ကုန်၏၊ အဝသေ သာ၊ကြွင်းသောနွားတို့ကို၊ကိလန္တ ပရိဝတ္တနဏ်း၊ပင်ပန်းသေါအခါလဲလှယ် အံ့သောငှါ၊အာနိတာ၊သောင်အပ်ကုန်၏၊ကေကဂုမ္ဗ၊တစုတစု၌၊ကေ ကံဗိဇသကဲ့၊ မျိုးတစိုးတစိုးကို၊ အာနိတာ၊သောင်အပ်ကုန်၏၊ ကေ ကော၊ တခုတခုသည်၊ ကသတိ၊ထွန်၏၊ ကေကော၊ တခုတခုသည်၊ ဝပတိ၊ကြဲ၏၊ပြာဟွ၊ကောပန်၊ဝုဏ္ဏာ၊သည်ကား၊ပဂေဝ၊ စောစောကသာ လျှင်၊မသုကမ္ပံ၊ဆံမုတ်ဆိတ်ပြင်သောအမှုကို၊ ကာရေ၊ပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊

နှတ္တာ။ရေချိုးပြီး၍၊သုဂန္ဓဂန္ဓေဟိ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသောနံ့သာတို့ဖြင့်။ ဝိလိတ္တော။လိမ်းကျံပြီးလျက်၊ပဉ္စသတနှုန်းနှုန်ကံ၊အဘိုးငါးရာထိုက်သော၊ ဝတ္ထုံ။အဝတ်ကို။နိဝါသေတွာ။ဝတ်၍၊သဟာသနှုန်ကံ၊အဘိုးတထောင်ထိုက်သော၊ ဝတ္ထုံ၊ပုဆိုးကို။ ကေသံ။ ပခုံးတဘက်၌၊ ကရိတ္တွာ၊ စမ္မပတ်တင်၍။ ကေမေကိသာ။ တချောင်းတချောင်းသော၊အာဂုံလိယာ၊ လက်ချောင်း၌။ နွေနွေကတ္တာ၊နှစ်ချဉ်နှစ်ချဉ်စိပ်ပြု၍။ ဝိသတိ၊နှစ်ဆယ်ကုန်သော၊ အာဂုံလိမုဒ္ဓိကာယောစ၊ လက်စွပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ကဏ္ဏေသု၊နှားတို့၌၊ သိပ္ပာမုခကုဏ္ဍလာနိ။ခြေသော့မျက်နှာကဲ့သို့သောရွှေနှားခေါင်းတို့ကိုလည်း ကောင်း။သိသော၊ ဥိုးခေါင်း၌လည်း၊ ဗြာဟ္မဏာဝေဠုနံ။ ဝုဏ္ဏာ၊တို့၏ဦးခေါ်ကို။ ပဒိုမဂ္ဂိတ္တွာ။ စွပ်၍။ သုဝဏ္ဏမာလံ။ ရွှေပန်းကို၊ကဏ္ဏေ၊ လည်ဘင်း၌၊ ကတ္တွာ၊ဆွဲသည်ကိုပြု၍၊ဗြာဟ္မဏာပရိဝုတော၊ဝုဏ္ဏာ၊အပေါင်းခြံရံလျက်။ ကမ္ဗုန်း၊အမှုကိစ္စကို။ ဝေါသာသတိ၊စိရင်ဆုံးမ၏။အဃ၊ထိုအခါ၌၊အသ၊ ထိုကသိဘာရဒ္ဒါဇဝုဏ္ဏာ၏၊ ဗြာဟ္မဏိ၊ ဝုဏ္ဏေ၊မသည်၊ အနေကသတ သဟာသဘာဇနေသု။ အရာအထောင်မကများသောအိုးတို့၌၊ ပါယာသံ၊ နွဲ့ဂဏာကို။ပစာပေတွာ။ချက်စေ၍၊မဟာသကဒေသု၊များစွာသောဘုံ တို့၌၊အာရောပေတွာ။တင်၍။ဂန္ဓောဒကေန၊နံ့သာရေဖြင့်၊ဖျာယိတ္တာ။ရေချိုး ပြီးသော်၊သဗ္ဗာလင်္ကာရဝိဘူသိတာ၊အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့်ဆင်ယင် ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ဗြာဟ္မဏိဂဏာပရိဝုတော။ဝုဏ္ဏေ၊မအပေါင်းခြံရံလျက်။ ကမ္ဗုန်း။အမှုကိစ္စကို။ဝေါသာသတိ။စိရင်၏။အသ၊ထိုဝုဏ္ဏာ၏၊ဂေဟာ၌ အိမ်ကိုလည်း။ သဗ္ဗဏ္ဍ၊အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ ဂန္ဓေဟိ၊နံ့သာတို့ဖြင့်၊ သုဝိလိတ္တံ။ ကောင်းစွာလိမ်းကျံအပ်၏။ ဝုဗ္ဗေဟိ၊ပန်းတို့ဖြင့်။ သုကတာပရိ ကမ္ပံ၊ကောင်းစွာပြုအပ်သောအပြေအပြစ်ကို၊ကတ္တွာ၊ပြု၍။ ကေသုတေသု ဌာနေသု၊ထိုထိုသောအရပ်တို့၌၊သမ္ပဲသိတာပဒ္ဓုဂဏံ၊ကောင်းစွာဆောက် အပ်သောတံခွန်ကုန်းများရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ပရိစနဂမ္ဘကာရေဟိ၊ အခြံအရံအမှုလုပ်သောသူတို့နှင့်၊ သဟ၊တကွ၊ ကမ္ဗုန်းရေ။ ထွန်ယက် သောအမှုကိုပြုသောကာလ၌၊ သကပရိသာ၊မိမိ၏ပရိသတ်သည်။ အာမ ဘေယျသဟာသာ။ နှစ်ထောင်ငါးရာသောလူပရိသတ်ရှိသည်၊ အဟော သိ၊ဖြစ်၏။သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံသောလူတို့သည်၊အာဟာရနိဝတ္ထနိဝတ္ထာ၊အစာ ချသောဝုတ်ဆိုးကိုဝတ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေသဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော လူတို့၏လည်း၊ အဇ္ဇာယ၊အလို့ငှါ။ ပါယာသာဘောဇနံ။ နွဲ့ဂဏာဖြစ်သောထမင်းကို။ ပဋိ ယတ္တံ။စိရင်အပ်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။အဃ၊ထိုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏော၊

ဝုဏ္ဏားသည်၊ယဇ္ဇ။အကြင်ရွှေနွဂ်ိ၌၊ သာမံ၊ကိုယ်တိုင်၊ ဘုဇ္ဇတိ၊စား၏၊ တံသုဝဏ္ဏထာလကံ၊ ထိုရွှေနွဂ်ကို။ ဓောဝါ၊ပေတွာ၊ ပွတ်စေ၍၊ ပါယာသသား၊နှင့် ဂဏာဖြင့်။ပူရေတွာ။ပြည့်စေ၍၊သပ္ပိမရုဝါ၊ကိုကာဒိနှ.ထောပတ်ပျားတင်လဲအစရှိသည့်တို့ကို၊အာဘိသခ်ရိတွာ၊ ပြုပြင်၍၊နဂ်လဗလိကမ္ပံ၊ လယ်ယာထွန်သောမင်္ဂလာအမှုကို၊ကါရာပေသိ။ပြုစေ၏၊ပြောဟူ၏၊ပုဏ္ဏား မသည်။ပဠိကသကသတာနိ၊ ငါးရာသောလယ်ထွန်ယောက်ျားတို့ကို၊ သုဝဏ္ဏရဇိတကံသတမ္ပမယာနိ၊ ရွှေရည်ဖြင့်ဆိုးအပ်သော၊ကြေးပြူကြေး နီဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဘာဇနာနိ၊အိုးတို့ကို၊ဂဟေတွာ။ယူခဲ့၍၊ နိသိန္နော၊နေ လျက်၊သုဝဏ္ဏကဒုန္ဒုဘိ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောယောပ်မကို။ ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍၊ ပါယာသေနှ၊နှင့် ဂဏာဖြင့်။ ပရိဝိသန္တိ၊ကျွေးမွေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓတိ၊ သွား၏၊ပြာဟူ၏ကောပနှ၊ပုဏ္ဏားသည်ကား၊ဗလိကမ္ပံ၊ပူဇော်သကာအမှုကို၊ ကာရာပေတွာ၊ပြုစေ၍၊ ရတ္တာသုဝဏ္ဏဗန္ဓုပါဟနာယော၊ ရွှေချည်ဖြင့်ကွပ်အပ်သော ဘိနပ်တို့ကို၊ အာရောဟိတွာ၊ စီးနင်း၍၊ ရတ္တာသုဝဏ္ဏဒဏ္ဍံ၊နှင့် သောရွှေတောင်ဝှေးကို၊ဂဟေတွာ။ကိုင်၍၊ ဆုဝ၊ဤစီးပွားဝယ်၌၊ပါယာသံ၊ နှင့် ဂဏာကို၊ဒေထ၊ပေးကုန်လော၊ ဆုဝ၊ဤပွဲ၌၊သပ္ပိ၊ထောပတ်ကို၊ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဆုဝ၊ဤပွဲ၌၊ သတ္ကာရံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ဒေထ၊ပေးကုန် လော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝေါသာသမာနော၊စိရင်လျက်၊ ဝိစရေတိ၊ထိုမှဤမှသွား၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ဂန္ဓကုဋိ၌၊ နိသိန္နော၀၊ နေတော်မူလျက်သာသျှင်၊ ပြာဟူ၏သား၊ပုဏ္ဏား၏၊ပရိ၀ေသနံ၊ကျွေးမွေးသည်၊ဝတ္ထုမာနံ၊ပြုဆဲကို၊ဥတွာ၊သိတော်မူ၍၊အယံကာလော၊ ဤအခါသည်၊ပြာဟူ၏၊ကသိဘာရဒ္ဒါ၀ပုဏ္ဏားကို။ ဒမေတုံ၊ဆုံး၊မအံ့သော ၌။ ကာလော၊ အခါတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ကြံတော်မူ၍၊ နိ၀ါ သေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်တော်မူ၍၊ ကာယ၀ဇ္ဇနံ၊ ခါးပန်းတော်ကို။ ၀ဇ္ဇိတွာ၊ဖွဲ့၍၊ သံဃာဋိ'နှုးကုဋိတော်ကို၊ ပါရုပေတွာ၊ရုံတော်မူ၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ဂဟေတွာ၊ကိုင်တော်မူ၍၊ ဂန္ဓကုဋိတော၊ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော် ၌၊နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏၊ ယထာတံ၊ အာဘယ်ကြောင့် ထွက်တော်မူ သနည်းဟူမူကား။ အနုတ္တရော၊အနုတ္တရဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသည်၊ ဝုဏ္ဏသဒမသာ၀ေယိ။ဆုံးမအပ်သောယောက်ျားတို့ကိုရထားထိန်းသဘွယ် ဆုံးမတော်မူ၍၊ နိက္ခမိ၊ထွက်တော်မူ၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ဂုဏ်အာနန္ဒာသည်၊ အထခေါ၀ဂ၀ါ၀ုဇ္ဇုနသမယံနိ၀ါသေတွာ ဘိ။ အထခေါ၀ဂ၀ါ၀ုဇ္ဇုနသမယံ နိသေတွာဟူသောစကားကို၊ အာ၀ဟာ။

ဆိုရ၏။တဿ၊ထိုစကားခဲ့။ အထင်ရှုတိသဒ္ဓေါ။ အထပဋိသောဒါသဒ္ဓါသည်။ အမိကာရဝဝစနာရဝေ ရှေ့။အာဆုံးအဖြတ်ဖြစ်သောစကားကို အားထုတ်ခြင်းခဲ့။နိုပါတောဟု။နိပါတ်ဝုဒ်တည်း။ ခေါတိသဒ္ဓေါ။ခေါပဋိသောသဒ္ဓါသည်။ပဒပူရဏောဝုဒ်ဖြည့်ခြင်းခဲ့။ နိုပါတောဟု။နိပါတ်ဝုဒ်တည်း။ဘဂဝါတိပဒံ။ဘဂဝါပဋိသောပုဒ်သည်။ဝုတ္တနယမေဝ။ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်သာသျှင်တည်း။ဝုဇ္ဈနသမယ ဟု၊ ဝုဇ္ဈနသမယံပဋိသည်ကား၊ ဒိဝသဿ။နေ့၏။ဝုဇ္ဈဘာဂသမယေ။ရှေးဦးစွာအတွေ့ဖြစ်သောအခါ၌။ဝုဇ္ဈနသမယေ။နံနက်အခါ၌ ဣတိအယံ။ဤသည်လျှင်။အတ္ထော။အနက်တည်း။ဝါ။တနည်းကား။ဝုဇ္ဈနေ နံနက်အတွေ့ဖြစ်သော။သမယံ။အခါပတ်လုံး။ဝုဇ္ဈနသမယံ။နံနက်အတွေ့အရှိဖြစ်သောကာလပတ်လုံး။ဝုဇ္ဈနေ။ရှေးဦးဖြစ်သောနံနက်အခါ၌။ ကော်။တရုသော။ခေတ်။ကာလပတ်လုံး။ဣတိ။ဤသို့။ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဝေ်။ဤသို့။အစ္ဆရိယာ။ဂေ။အစ္ဆရိယံယောဂေ။အစ္ဆရိယံယောဂအရာ၌။ဥပယောဂဝစနံ။ဒုတိယာဝိဘတ်ကို၊လည်း ဣတိ။ခေ့အပ်၏။နိဝါသေတွာတိ။ နိဝါသေတွာဟု သည်ကား။ ပရိဒဟိတွာ။ ဖြင်ဆင်ဝတ်တော်မူ၍။ ထော်။ထိုနိဝါသေတွာ ဟူသော စကားကို။ ဝိဟာရနိဝါသနပရိဝတ္တန ဝသေန၊ ကျောင်းဝတ်သင်းဝိုင်ကိုလဲလှယ်ဝတ်တော်မူသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ။သိအပ်၏။ ဟိသစ္ဆံ။ဖွန်၏။ တံ။ထိုနိဝါသေတွာဟူသော စကားကို၊ ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုဇ္ဈေ။ ရှေးကာလ၌၊ အနိဝတ္ထော၊ သင်းဝိုင်ဝတ်တော်မမူသည်။ နု။မဟုတ်၊ အဝိစ၊တနည်းသော်ကား။ ပတ္တစီဝရမာဒါယာတိတ္ထော။ ပတ္တစီဝရမာဒါယဟူသော၌ဝုဒ်၌၊ ပတ္တံ။သပိတ်ကို၊ဟတ္ထေန။လက်တော်ဖြင့်၊စီဝရံ။သင်္ကန်းကို၊ ကာယေန။ကိုယ်တော်ဖြင့်၊အာဒိယိတွာ၊ယူတော်မူ၍။သမ္ဘိဇ္ဈိတွာ။ခံတော်မူ၍၊ ဝါရေတွာ။ဆောင်၍၊ ဣတိအယံ။ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော။အနက်တည်း။ကိုရေ့အနုသဝ။ကြားရတူးသည်ကား။ပိဏ္ဍာယ။ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝိသိတုံ။ဝင်တော်မူအံ့သောငှါ၊ ကာမသယ။အလိုရှိသော၊ ဘဂဝတော။ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိကသိတပဒုမနယမဏ္ဍိ။ကား။ကားပွင့်သော ကြာပဒုမ္မာနှစ်ပွင့်တို့၏အလယ်သို့၊ ပဋ္ဌော။ရောက်သော၊ ဘမရောဝိယ။ပိတုန်းကဲ့သို့၊ ဣန္ဒနီလမဏိဝဏ္ဏသေလမယံ၊ ဣန္ဒနီလာပတ္တပြားညှိအဆင်းရှိသော ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော။ ပတ္တံ။သပိတ်တော်ကို၊ ဟတ္ထနယမဏ္ဍိ။ လက်တော်နှစ်ဘက်၏အလယ်သို့၊ အာဂန္တွာ၊ ရောက်လာ၏။ တသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ ဝေ်။ဤသို့၊ အာဂတံ။ရောက်လာသော။ ပတ္တံ။သပိတ်တော်ကို၊ဟတ္ထေဟိ။လက်တော်တို့ဖြင့်။ သမ္ဘိဇ္ဈိတွာ၊ခံတော်မူ၍၊စီဝရံ၊

သက်နိုးကို၊ ပရိမဏ္ဍလ်၊ထက်ဝန်းကျင်ညီညွတ်စွာ၊ပါရုတ်ရံတော်မူပြီး၍၊ကာယေနု၊ကိုယ်တော်ဖြင့်၊ခေတ္တာ၊ဆောင်တော်မူ၍၊ဣတိဝေါ၊ဤသို့အာသဝ၊ ထိုပဌမစိတ္တဝေ၊မာဒါယဟူသောပုဒ်၏။ အဗ္ဗော၊ အနုက်ကိုးဝေဒိတမ္ဘော၊သိအပ်၏။သမာဒါယော၊ပဋ္ဌမတိတိ၊သမာဒါယော၊ပဋ္ဌမတိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။တထာ၊ ထိုအတူ၊ယေနဝါ၊တေနဝါ၊ကာရေန၊ ဟုတ်ဟုတ်ကြားကြား၊သောအကြားအားဖြင့်၊ ဝဏ္ဏနောဟူသည်ကို၊ အာဒါယဗ္ဗော။ အာဒါယဟူ၍သာသျှင်၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ယေနာတိ၊ ယေနဟူသည်ကား။ယေနမဂ္ဂေန၊အကြင်ခရီးဖြင့်၊ကမ္မဋ္ဌာနတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာနဟူသည်ကား။ကမ္မကာရဏောကာသော၊ အာမှုလုပ်ရာအရပ်သည်၊အတ္ထိ၊ ရှိ၏။တေနာတိ၊ တေနဟူသည်ကား၊ တေနမဂ္ဂေန၊ထိုခရီးဖြင့်၊ ဥပသက်မတိ၊ ကပ်တော်မူ၏။ ဝတော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ယေနဂ္ဂေန၊ အကြင်ခရီးဖြင့်၊ ကသိဏာဒေါ၊ကသိဏာဒေါ၀ဏ္ဏား၏၊ကမ္မဋ္ဌာန၊ လယ်ယာထွန်ခြင်းသည်၊ သမ္ဘတိ၊ သမ္ဘတ်ခေါ်ဝေါ်၏။ တေနမဂ္ဂေ၊ထိုခရီးဖြင့်၊ ဝတော၊ ကြွတော်မူလေ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာထ၊ ထိုအခါ၌။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ နာနုဗန္ဓိ်သု၊ မလိုက်လေကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စေဝေဒယျ၊ အဂယ်၏ ဆိုကြားအံ့၊ ပရိဟာရော၊အဖြေကို၊ မယာ၊ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ဆိုပေအံ့၊ ယာဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဧကေကောဝ၊ ကိုယ်တော် အထည်းတည်းလျှင်၊ ကဏ္ဍမ်း၊ တစုံတခုသောအရပ်သို့၊ ဥပသက်မိတုကာမော၊ ကြွတော်မူခြင်းဌာနအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခာစာရဝေလာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောအခါ၌၊ အဇ္ဇနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ဂန္ဓကုဋိ်၊ဂန္ဓကုဋိကို၊ဒွါရံ၊တံခါး၊ကို၊ဝိဝရိတ္တာ၊ဖိတ်၍၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်တော်မူလေ၏။ တတော၊ထိုကြောင့်၊ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်၊ တာယသညာယ၊ထိုသို့သောအရှတ်ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊သိကြကုန်၏။ အဇ္ဇ၊ဤယနေ့၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကေကောဝ၊ကိုယ်တော်ထည်းလျှင်၊ ဂါမံ၊ရွာသို့၊ ပဝိသိတုကာမော၊ ဝင်တော်မူအံ့သောဌာ အလိုတော်ရှိ၏၊ အဒ္ဓါ၊မချေတ်၊ကိန္တု၊အချို့သော၊ဝိနေတဗ္ဗံ၊ဆုံးမအပ်သော၊ဇော်၊တယောက်သော၊ဝုဋ္ဌလံ၊ ဝုဋ္ဌုလ်ကို၊ အနုဒ္ဒသာတိ၊ဖြင်တော်မူ၏ဟု၊ ဘဂဝန္တံ၊သိကြပေကုန်၏။ တေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အဇ္ဇနော၊မိမိ၏၊ ပဋ္ဌစိဝရံ၊ သင်္ဃာသက်နိုးကို၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍၊ဂန္ဓကုဋိ်၊ဂန္ဓကုဋိကို၊ပဒက္ခိဏံ၊လက္ခဏာရှစ်

လည်သည်ကို၊ကတွေ၊ပြု၍၊ ဝန္ဒေတွေ၊ရှိခိုး၍၊ ဘိက္ခာစာရံ၊ဆွမ်းခံရှာသို့၊ ဂန္ဓကွန်း၊သွားကုန်၏။ တဒါ။ထိုအခါ၌၊ ဘဂ၀ါ။ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ဧ၀ံ၊ ဤသို့၊အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏။တသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ ဘိက္ခု။ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂ၀န္တံ၊ဗြတ်စွာဘုရားသို့၊ နာနုဗဒ္ဓိ ဘု၊နောက်တော်သို့မလိုက်ကြကုန်၊ တေနသမယေနာတိ။ တေနသမယေန ဟု သည်ကား။ ယေနသမယေန၊ အကြင်အခါ၌၊ဘဂ၀ါ။ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ကမ္ဘန်၊ယာထွန်ရောအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ။ ကပ်တော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ တသ္မိံ ပြာဟွ ဟာသ၊ထိုပုဏ္ဏား၏၊ပရိ၀ေသနာ၊ကျွေးမွေးသောအခိုက်သည်၊ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊ဘတ္တပိသ ဂ္ဂေါ၊ထမင်းစားစိုင်သောအခိုက်သည်၊ဝတ္ထတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အဂ္ဂေါ၊အနုက်တည်း၊ ယံ၊အကြင်စကားကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ပြာဟွ ဟိပဋ္ဌကသ ကသ ဘာနိ(ပ)ပရိ၀ိသန္တိ ဂန္ဓတိတိ၊ ပြာဟွ ဟိပဋ္ဌကသ ကသ ဘာနိ(ပ)ပရိ၀ိသန္တိ ဂန္ဓတိဟု၍၊မယံ။ ငါတို့သည်၊အ၀ေါ ရုဗ္ဘာ၊ဆိုတူးလေကုန်ပြီ။ အတ ဧ ခေါ။ထိုအခါ၌၊ ဘဂ၀ါ။ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ယေန၊အကြင်အခါ၌၊ပရိ၀ေသနာ၊ လုပ်သားတို့အား၊ထမင်းကျွေးသောအခါသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေန၊ ထိုအခါ၌၊ဥပသင်္ကမိ။ ချဉ်းကပ်ရောက်တော်မူ၏၊ ကိံ ကာရဏာ။ အဘယ်ကြောင့်ချဉ်းကပ်တော်မူလေသနည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊စေ၀ဒေယျ။ အာဂယ်၍ဆိုပြီးအံ့၊ပြာဟွ ဟာသ၊ ကသိဘာရဒ္ဒါဇာဏ္ဏားကို၊ အာနုဂ္ဂဟကရဏတ္ထံ။ခြီးမြှောက်သင့်ကြောင်းတော်မူလိုသောဌာ၊ ဥပသင်္ကမိ။ ချဉ်းကပ်တော်မူ၏၊ ဟိသဒ္ဒံ၊မှန်၏၊ ဘဂ၀ါ။ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ကပဏာ၀ုဏိသောဝိယ။ အ၀ိုးကျုန်သောသူတောင်းစားကဲ့သို့၊ဘောဇ္ဇုကာမတာယ။ တောင်းစားခြင်းဌာ အလိုရှိသည်၏အ ဖြစ်ဖြင့်၊နဥပသင်္ကမိ၊ချဉ်းကပ်တော်မမူ၊ဘဂ၀ေတော၊ ဘုရားရှင်အား၊ ဒွေအသိတိသဟဿသင်္ခ်ာ၊ ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်အရေအတွက်ရှိကုန်သော၊သက္ကကောသိယရာဇာနော၊သာကိ၀င်ကောသိယမင်းတို့သည်၊ဥ ဘယော၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့တည်း၊တေ၊ ထိုရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်သောဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်း အတ္ထိနော၊ ကိုယ်တော်အား၊သမ္ဘတ္တိ ယာ၊မျှစိမ်သောဌာ၊နိ၀ဒ္ဓဘတ္တံ၊မပြတ်သောဆွမ်းကို၊ဒါတုံ၊လှူအံ့သောဌာ၊ ဥဿဟန္တိ ကိရ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သတတ်၊ ဘဂ၀ါပန၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ဘတ္တဿ ယာ၊ဆွမ်းအလို့ဌာ၊နပဋ္ဌိတောဝ၊ရဟန်းပြုတော်မမူ၊အ၀ိစ ခေါပန၊စွင်ပစ်သော်ကား၊အနေကာနိ၊များစွာကုန်သော၊ အသင်္ချေယျာနိ၊ အသင်္ချေယျကို့ပတ်လုံး၊ ပဋ္ဌမဗာဝပရိစ္ဆေ၊ ငါးပါး၊သောစွန့်ခြင်းကြီးတို့

ကိုးပရိစ္ဆေဒနှောင့်ယှက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ပါရမိယော၊ပါရမိတို့ကို၊မူရေတွေ့၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ရေတွေ့၊သံသရာဘေးမှလွတ်သည်ဖြစ်အံ့ သတ္တေ။သတ္တဝါတို့ကို၊ မောစေဿामि။ သံသရာဘေးမှ လွတ်ပါစေအံ့၊ ဒန္တော။ ငါကိုယ်တိုင် ယဉ်ကျေးသည်ဖြစ်၍၊ အဿတ္တော၊ငါကိုယ်တိုင် တပ်မက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော။ ကိလေသာမှ ကင်းငြိမ်း သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တေ။သတ္တဝါတို့ကို၊ နိဗ္ဗာပေဿामि။ ကိလေသာမှကင်း ငြိမ်းပါစေအံ့။ ဣတိမနသိကတ္တွာ၊ ဤသို့နှလုံးထားတော်မူ၍၊ ပဋ္ဌဒိတော၊ ရဟန်းပြုတော်မူပေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ မဂ္ဂတ္တာဝ၊ သံသရာဘေးမှ လွတ်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်း ကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတတ္တာဝ၊ ကိလေသာမှ ကင်းငြိမ်းသည်ဖြစ်၍ လည်း ကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာပေန္တောဝ၊ငြိမ်းတော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ လောကော။ လောကဒ္ဓိ။ ဝိစရေန္တော၊လှည့်ပတ်သွားလာတော်မူသည်ဖြစ်၍ ဗြာဟ္မဏာသ။ကသိဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏားကို၊ အနုဂ္ဂဟကရောတ္ထံ၊ပြီးမြောက် ခြင်းကိုပြုတော်မူခြင်းငှါ၊ယေန။အကြင်အရပ်၌၊ပရိဝေသနာ၊ထမင်းကျွေး ရာအရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန။ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ် တော်မူ၏၊ဣတိ။ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။သိအပ်၏၊ ဝေ။ဤသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ချဉ်း ကပ်တော်မူပြီး၍လည်း၊ ကေမန္တံ၊လျှောက်ပတ်စွာ။ အဠာသိ၊ရပ် တော်မူ၏။ ကေမန္တန္တိ ဟေသောသဒ္ဒေါ။ ကေမန္တံဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသော။ ကြိယာနပုန်းလိင်တည်း။ ကောကာသံ၊တရု သောအရပ်၊ ကေပသ၊တရုသောနံပါး။ဣတိ။ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောကိ၊ဖြစ်၏။ဝါ၊တနည်းကား။ ဘုမ္မဋ္ဌေ။သတ္တမီအနက်၌၊ ဥပယောဂ ဝစနံ၊ နုတိယာဝိဘတ်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒဿနုပစာရေ၊မြင် လောက်ရုံဥပစာရ၌၊ကာယာပဝတ္တနဋ္ဌာနေ။စကားပြောလောက်သောအရပ် ၌၊ယဋ္ဌ။အကြင်အရပ်၌၊ ဌိတံ၊တည်သည်ကို၊ဗြာဟ္မဏော။ပုဏ္ဏားသည်၊ ပဿတိ။မြင်၏၊တဋ္ဌာနေ။ထိုမြင့်သောအရပ်၌၊အဠာသိ၊ရပ်တော်မူ ၏၊ ဌတ္တာ၊ ရပ်တော်မူပြီး၍လည်း၊ သုဝဏ္ဏရသဝိဠ္ဌရံ။ ရွှေရည်ဖြင့်ပြမ်း သော၊ သဟာသစနဿ သူရိယောဘာသံ၊အထောင်မျှလောက်သောလရောင် နေရောင်တို့ဖြင့်၊ဘာသိယမာနံ ဝိယ၊ပြောင်ပြောင်တောက်သကဲ့သို့။ သရီ ရာဘံ၊ကိုယ်တော်ရောင်ကို၊ရှေ့ဦးလွှတ်တော်မူ၏၊ သမန္တတော၊ထက်ဝန်း ကျင်မှ၊ အသီတိဟတ္ထပရိမာဏံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိ သောအရပ်ကို၊ ပဘာယာ၊အရောင်ဖြင့်၊ အဠောဏိရိတ္တာ၊လွှမ်းရိုးသည်

၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏာသား၊ဝုဏ္ဏားတို့၏။ ကမ္ဘာ့သာသနာတို့ရကျွန်ကသိ
ဝမတို့ကပါဏာဒယော။ အမှုလုပ်စရင်နံ့ရံသစ်ပင်ထွန်ချေးပုံမြေမိုင်အစရှိ
သည်တို့ရှိသည်၊ သုဝဏ္ဏမယာဝိယ၊ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သကဲ့သို့။ အဟောသုံ၊ဖြစ်
ကုန်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ ပါယာသံ။ နို့ဂဏာကို၊
ဘုတ္တာ၊ စားကြကုန်ပြီးသော်။ အသိတိအနုဗျဉ္ဇနပရိဝါရံ၊ ရှစ်ဆယ်သော
လက္ခဏာဝယ်တို့ဖြင့် ခြံရံခြင်းရှိတော်မူသော။ ဒီတို့သ ဝဲလေကျွဏာပဋိ
မဏ္ဍိတံ၊သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတို့ဖြင့်တန်ဆာ
ဆင်ခြင်းရှိတော်မူသော၊သရိရံ၊ကိုယ်တော်ကို။ ဗျာမပ္ပဘာဝပရိတ္တ
သိတံ၊ရောင်ဝန်းတော်လံ့ဖြင့်ခြံရံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍တင့်တယ်လှစွာသော၊
ဗဟုယုဂလကေတုမာလာသမုဇ္ဇလိတံ၊များစွာသောအရုံသောကေတုမာ
လာဖြင့်ပြောင်ပြောင်တောက်သည်ဖြစ်၍၊ သဿရိကဒဿနံ၊ရှုချင်ဘွယ်
သောအသရေတော်ရှိသော။ ပဒုမသရံ၊ကြာပဒုမ္မာအိုင်သည့်၊ ဇဂိမဝိဝ၊
ရွှေရွှေသွားသကဲ့သို့၊ ဂဂနတလံ၊ကောင်းကင်ပြင်ကို၊ရံသိဇာလုဇ္ဇလိတ
တာရောဂဏမိဝ၊အရောင်တည်းဟူသောကွန်တို့ဖြင့်ပြောင်ပြောင်တောက်
သောကြယ်အပေါင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊အာဒိတ္တံ၊ရဲရဲညိုသော၊ကနက
ဂိရိသိခရံဇ္ဈဝေ။ ရွှေတောင်ထွဋ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သိရိယာ၊အသရေ
တော်ဖြင့်။ ဇလမာနံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ သမ္ဘာသမ္ဘုန်ခံ၊မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ ဇကေမန္ဒီ၊လျှောက်ပတ်စွာ၊ဦးတံ၊တည်တော်မူသည်ကို၊ဒိသွာ
ဖြင့်၍၊ဟာတ္ထပါဒေ၊လက်ခြေတို့ကို၊ဝေါဝိတ္ထား၊ဆေးကြော၍။ အဠလိ၊လက်
အုပ်ကို၊ပဋ္ဌယှ၊ချီ၍။ သံပရိဝါ၊ရှေ့တွား၊ကောင်းစွာဝန်းရံ၍။ အဋ္ဌံသု၊တည့်
ကုန်၏။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ တေဘိ၊ထိုအမှုလုပ်သောသူတို့သည်၊ သံပရိဝါရိတံ၊
ခြံရံအပ်သည်ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင့်၍။ ကသိဘာရဒ္ဒါ၊ကသိဘာရဒ္ဒါ၊ဒေ၊ဘုရားမည့်
ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ဝုဏ္ဏားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဗိဏ္ဏာယ၊
ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ဌိတံ၊ ရပ်လာသည်ကို။ အဒ္ဒသ၊ခေါ်၊ ဖြင်လေသည်သာ
တည်း၊ဒိသွာနု၊ဖြင့်၍။ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ သမဏာ၊ဝေဟာန်း၊ခေါ်၊
စင်စစ်၊အဟုတ်၊ဝါသည်။ ကသာမိ၊လယ်ယာကိုလည်းထွန်ပါ၏၊ဝပ္ပါမိ၊
မျိုးလည်းစိုက်မျိုးကြဲပါ၏။ ဣတိ၊ထို၊ ဤသို့သော်စကားကို၊ အဝေါစ၊ဆို
လေ၏၊ကသ္မာစပန၊အဘယ်ကြောင့်ကား၊အယံ၊ဤဗုဏ္ဏားသည်၊ဧဝံ၊ဤသို့
သော်စကားကို၊အာဟာ၊ ဆိုလေသနည်း၊ကိ၊ အသို့နည်း၊သမဏော ပါသာဒိ
ကော်ထက်ဝန်းကျင်ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊ ပသာဒနီယ၊ကြည်ညိုအပ်
သော၊ဥဿဒမဒမဏ္ဍံ၊မြတ်သောကျွတ်ထိုက်သောဗုဒ္ဓါလင်္ကာဆုံးမအံ့သောဌာ၊

ဘဝတိုးမြက်စွာဘုရားသည်၊အနုပုဗ္ဗေ၊ရောက်တော်မူလာသည်ရှိသော်၊ အပုသာဒနေန။ကြည်ညိုဘွယ်မရှိသောကြောင့်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဆိုလေ သလော၊ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်ရကား၊ အဋ္ဌတေယျာနံ ဇနသဟဿာနံ။ နှစ်ထောင်ငါးရာကုန်သော အမှုလုပ်လူပရိသတ်တို့အား။ ပါယာသိ၊ နို့ ဂဏာကို၊ပန္နိယာဒေတွာ၊စိရင်ခဲဖြစ်၍၊ကာမဋ္ဌဝိဘိဂ္ဂါယ၊ တယောက်မ သောထမင်းခွံ၊မရှေ့ရေနှင့်၊ ဝန်တိုလှသောကြောင့်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ဆို လေသလော။ ဣတိ၊ဤသို့၊စေဝဒေယျ၊အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ဥဘိယထာပိ၊ နှစ်ပါးသောအကြောင်းဖြင့်လည်း။နော၊မဟုတ်ချေ၊အပိစခေါ၊စင်စစ်သော် ကား။အာသ၊ထိုပုဏ္ဏားအား၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရားအား။ဒဿနေန၊ ဖြင်ရသဖြင့်၊အတိတ္ထံ၊မရောင့်ရဲသော။ နိဂ္ဂိတ္ထကမ္ဗန္ဓာ၊ချဲကားအာဝ်သော အမှုရှိသော၊ ဇနံ၊လူအပေါင်းကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်ရ၍၊မေ၊ငါ၏။ ကမ္မဘာဂံ၊အမှု ပျက်စီးခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောဌာ။ အာဂတောတိ။ ရောက်လာ၏ တကားဟု။ အနုဗ္ဗာမနုတာ။ နှလုံးမသာရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ဘဂဝတောစ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏လည်း။ လက္ခဏသမ္ပတ္တိ၊လက္ခဏာ တော်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်ရသည်ရှိသော်၊ အယံ၊ဤဝိဟန်းသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊လူတို့အမှုကို၊ သစေပယောဇိဿ။ အကယ်၍လုံ့လပြုချေသည် ဖြစ်အံ့၊မနုဿာနံ၊ လူအပေါင်းတို့၏။ သိသေ၊ဦးခေါင်းခွံ၊ ရှုဒ္ဓေမဏိ၊ဝိယ။ ပတ္တမြားဥသျှောင်ကြင်ကဲ့သို့၊ အာဝိဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ အာသ၊ထိုဝိဟန်း၏။ အညော၊လိုအပ်သောအကျိုးစီးပွါး သည်၊ ကောနာမ၊ အာဝယ်မည်သော အကျိုးစီးပွါးသည်၊နုသမ္ဘဝိဿ၊မပြည့်စုံခဲ့ရှိလေအံ့နည်း။ ဧဝံ၊ဤသို့ပြည့် စုံသောဘုန်းလက္ခဏာရှိလျက်၊သေသော၊ဤသူသည်။ အလသတာယ၊ ပျင်းရိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ကမ္ဗဋ္ဌာန်း၊လူတို့၏အမှု၌၊အပ္ပယောဇေတွာ၊မယှဉ် မူ၍။ဝပ္ပမင်္ဂလကာလာဒိသု၊ စိုက်ပျိုးသောမင်္ဂလာကိုပြုသော အခါအစရှိ သည်တို့၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတ္တာ၊သွား၍၊ ဘုဇ္ဇန္တော၊ သုံး ဆောင်လျက်၊ ကာယဒဠ္ဌီဗဟုလော၊ ကိုယ်ပျင်းရိလေးလံခြင်းများသည် ဖြစ်၍။ ဝိစရတိ၊လှည့်ပတ်သွားလာ၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ အသ၊ ထို ပုဏ္ဏားအား။ ပရိဝိတက္ကော။ အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တေန၊ထို ကြောင့်၊အဟံခေါသမဏကသာမိစဝပ္ပါမိစကသိတ္ထာစဝပ္ပိတ္ထာစဘုဇ္ဇာမိ ဝိဝစနံ၊အဟံခေါသမဏကသာမိစဝပ္ပါမိစကသိတ္ထာစဝပ္ပိတ္ထာစဘုဇ္ဇာမိ ဟူသောစကားကို၊အာဟာ၊ဆို၏။မေ၊ငါ့အား၊ကမ္ဗဋ္ဌာ၊အမှုလုပ်သောလူတို့

သည်။နဗျာပဇ္ဇနန်၊ အနှောင့်အရှက်မရှိကြကုန်၊တွံ့ရှင်ရောဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ လက္ခဏာသမ္ပန္နောယထာ။ လက္ခဏာကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံသကဲ့သို့။ အဟံ၊ငါသည်၊လက္ခဏာသမ္ပန္နော။ လက္ခဏာကြီးငယ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊နစ အမှိ။ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ သမဏ၊ရှင်ရဟန်း၊တွံ့ပိ၊သင်ရောဟန်းသည်လည်း၊ (ပ)။ ဘုဇ္ဇဿု၊စားသောက်လေလော၊ဧဝံ။ဤသို့။ လက္ခဏာသမ္ပန္နဿ၊လက္ခဏာ နှင့်ပြည့်စုံသော၊တော၊သင်ရဟန်းအား၊ကောအတ္ထော။ အဘယ်မည်သော အကျိုးသည်၊နဿမ္ပဇ္ဇေယျ၊ပြည့်စုံဘဲရှိအံ့နည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင် အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။အဝိ၊တနည်းသော်ကား။ အယံ၊ဤကဝိ ဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏားသည်။ သက္ကရာစကုလေ။ သာကိုဝင်မင်းမျိုးခွ၊ ကုမာ ရောမင်းသားသည်။ ဥပဇ္ဇနော၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုမင်းသားသည်။ စက္ကဝတ္တိ ရဇ်၊စကြာဝဠာတော်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ပဗ္ဗဇိတောကိုရဲ့ရောဟန်း ပြုလေသတတ်။ ဣတိ၊ဤသို့။ယဿ၊ အကြင်ကြောင့်။ အသော်သည်၊ကြား ဘူးလေ၏။ တဿ၊ထိုကြောင့်။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ သော၊ထိုသာကိုဝင် မင်းသား၊ရဟန်း၊သည်၊အယံ၊ဤသူတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့။ဥတ္တ၊သိ၍၊စက္ကဝတ္တိ ရဇ်၊ စကြာဝဠာတော်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊နိက္ခန္တော၊တောထွက် သည်။ အသိကိုရဲ့ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ဤသို့။ဥပါဒုဒ္ဓံ၊ချုတ်ချယ်စောင်း ပြောင်းခြင်းကို၊ဂရောဇ္ဇော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊အယ်ခေါသမဏာတိ၊အယ် ခေါသမဏအစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊သို့၏။ အဝိ၊တနည်းသော်ကား။ အယံပြာဟ္မဏော။ ဤပုဏ္ဏားသည်။ တိဏ္ဍပညော။ ထက်သောပညာရှိ၏၊ ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အဝိဂ္ဂါပဇ္ဇော၊ မပြိုးပြောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ နဘာဏာတိ၊ဆိုသည်မဟုတ်။ ဘဂဝတောပန်၊ဖြတ်စွာဘုရား၏ကား။ ရူပ သမ္ပတ္တိ။ အဆင်းတော်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၍၊ ပညာသမ္ပတ္တိ။ ပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကြောင်းကို၊သ ဗ္ဗ ၁၀ယမာနော၊ ပြီးမွမ်းလိုယည်ပြ ဖြစ်၍၊ကထာပဝတ္တနဏ္ဍပ်၊စကားဖြစ်စိမ့်သောဌာလည်း၊ ဧဝံ၊ဤသို့။အဟံ ခေါသမဏာတိ၊ အဟံခေါသမဏာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊တာတော၊ထိုနောင်မှ၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေနေယျဝသေ နာ၊ကျက်ထိုက်သောသတ္တဝါ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊သဒေဝကေ၊နတ်နှင့်တကွ သော၊လောကေ။လောကမ္ဘာ။အတ္တာနော၊ကိုယ်တော်၏။ အဂ္ဂကသိကာသာ၊ ဖြတ်သောလယ်ထွန်ယောက်ျား၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊အဟံဝိပြာဟ္မဏာတိ၊ အဟံဝိပြာဟ္မဏအစရှိသောစကားကို၊

အာဟာအားဝေါစားမိန့်တော်မူ၏။အထားထိုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏာသားပုဏ္ဏားရှေ့၊ စိန္တာ၊အကြံအစည်သည်ဥဒပါဒိ။ထင်ရှားဖြစ်၏။အယံသမုဒေါ၊ဤသာ ကိုဝင်မင်းသားရဟန်းသည်၊ ကသာမိစ၊ငါလည်းလယ်ထွန်၏၊ဝပ္ပါမိစ၊ ငါလည်းမျိုးကြဲ၏ဟူတိ၊ဤသို့။အာဟာ၊ဆို၏။အသေ၊ထိုရဟန်း၏၊ ဗြဟ္မာရှိ ကာနိ၊ရုံ့ခုင်းကုန်သော၊ ယုဂနင်္ဂလာနိတလွှားနို၊ ထမ်းပိုးထွန်းတုံးအပေါ် သောဘဏ္ဍာတို့ကို၊နစပသာမိ၊ငါလည်းမဖြင်းဟူတိ၊ဤသို့။ အာဟာ၊ဆို၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်၊ မသာ၊ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ ဘဏာတိနုခေါ၊ ဆိုလေသလော၊နောဘဏာတိနုခေါ၊ မဆိုလေသလော၊ဟူတိ၊ဤသို့။ စိန္တေ ဟွာ၊ကြံ၍၊ဘဂဝန်တော်၊မြတ်စွာဘုရားကို၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ပါဒတလတော ရှေ့ဘဝါးတော်အပြင်မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ ယာဝဥပရိကေသဏ္ဍာ၊ အထက် ဆံတော်ဖျားတိုင်အောင်၊သမောလောကမာနော၊ညီညွှတ်စွာကြည့်လိုက် သည်ရှိသော်၊ အဂ်ိုဝ်ဋ္ဌာယ၊ အဂ်ိုဝ်ဋ္ဌာအတတ်ဖြင့်၊ ကထာမိကာရုဏ္ဍာ၊ စကားအာဆုံးအဖြတ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဒုတ္တိ သဝရ လက္ခဏာသမ္ပတ္တိ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင်၍။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော၊အာယံ၊ဤဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊မုသာ၊မဟုတ်မမှန်သော စကားကို၊ဘဏေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ဝေါ၊ဤသို့မုသား၊ဆိုခြင်းသည်၊ အဠာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊အနဝကာသော၊အရာမဟုတ်၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဘာဝဒေ ဝ၊ထိုခဏ၌သျှင်။ သဠာဘဗဟုမာနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောချစ်မြတ်နိုး ခြင်းရှိ၍၊ ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရား၌၊သမဏာဝါဒ။ ရဟန်းဟူသောစကား ကို၊ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဝေါတ္တေန၊ အမျိုးအား၊ဖြင့်၊ သမုဒါစာရမာနော၊ ကောင်းစွာလေ့ကျက်ခေါ်ဝေါ်လိုသည်ဖြစ်၍၊နခေါ၊ပနမယံ၊ဘောတောဝေါ တမသသာတိ၊နခေါ၊ပနမယံ၊ဘောတောဝေါ်တမသသအစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ဆို၏။ ဝေါ်၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဆို၍၊ တိက္ခပညော၊ ထက်သောပညာရှိ သော၊ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၊သည်၊ဝန္ဒိရတ္တံ၊ နက်သောသတောရှိသော စကားကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဣမိနာ၊ဤရဟန်း၊ဝေါ်တမသည်၊ ဟေ၊ ဤငါ လည်းလယ်ထွန်ယောက်ျား၊ဟူသောစကားကို၊ဥတ္တာ၊သိရ၊သော်ကြောင့်၊ ပုဏ္ဏိတ္တာ၊မေး၊မြန်း၊လို၍၊ တမတ္ထံ၊ထိုအနက်ကို၊ဥာတုကာမော၊ သိလိုသည် ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၊လေ၏၊တော၊ထို၊ကြောင့်၊အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အထ၊ခေါ၊ကသိဘာရဒ္ဒါ၊တော၊ဗြာဟ္မဏောဘဂဝန္တံ ဂါထာယအဇ္ဈဘာသိ

တိ၊အထဝေါ်ကသိဘာရဒ္ဒါဟောပြီးဟူကောဘာဂဝန်ကို ဂါထာယ အဋ္ဌာဘာ သိဟူ၍ အာဟာ၊ဆိုတော်၊ တဏ္ဍုလ၊ထိုစကားခဲ့၊ ဂါထာယာတိ၊ ဂါထာယဟူ သည်ကား၊အာကွေရပဒနိယမိတေန၊အာကွေရာဝုဒ်ကိုမှတ်အပ်သော။ ဝစနေ နေ၊သဒ္ဒါဖြင့်။ အဋ္ဌာဘာသိတိ၊အဋ္ဌာဘာသိဟူ၍၊ အာဘာသိ၊ရွတ်ဆိုလေတော်၊ တဏ္ဍုလ၊ထိုဂါထာခဲ့။ ပြီးဟူကော၊ဝုဏ္ဏား သည်၊ ကသိန္တိ အာဒိဝစနံ၊ကသိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ယုဂနဒ်လာဒိကသိသ ဏ္ဍာရဝါမာယောဂံ၊ထမ်း ပိုးထွန်ကုံးအစရှိသောလယ်ထွန်သမား၊တို့၏အဆောက်အဦးနှင့်ယှဉ်သည် ကို၊ဝဒတိ၊ဆိုတော်၊ ဘဂဝါပန၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ ဝုဋ္ဌမဇ္ဈသဘာဂေ နေ။ရှေးသူတော်ကောင်းအကျင့်နှင့်တူသောသဘောအား ဖြင့်၊ ရောပေတွာ။ တင်တော်မူ၍၊ ကထနံနာမ၊ပြော်ဆိုခြင်းမည်သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၊တို့၏၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်တော်သည်၊ ယသ္မာ၊ ဒေကြောင် ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏ အာနုဘော်တော်ကို၊ဒီပေနော၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ဝုဋ္ဌမဇ္ဈသဘာဂါ နုရူပေန၊ရှေးသူတော်ကောင်းအကျင့်တရားနှင့်တူသည်အား လျော်သဖြင့် သဒ္ဓါဒိဇန္တိ။သဒ္ဓါဒိဇံဟူ၍၊အာဟ။ဟောတော်မူ၏၊ ဣဒေ၊ဤသဒ္ဓါဒိဇံဟူ သောတရား၊စကားခဲ့။ ကောပန။အဘယ်တရားသည်လျှင်၊ ဝုဋ္ဌမဇ္ဈသဘာ ဂေါ၊ရှေးသူတော်ကောင်းအကျင့်တရားသဘောဖြစ်သနည်း၊ ပြီးဟူကော နေ၊ဝုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို။ ယုဂနဒ်လာဒိကသိ သ ဏ္ဍာရ သမာယောဂံ၊ ထမ်းပိုးထွန်ကုံး အစရှိသော လယ်ယာထွန်သမား၊တို့၏ အားဆောက်အဦးနှင့် ယှဉ်သည်ကို။ ဝုဏ္ဏိတောနု၊ မေးအပ်လေသည်မ ဟုတ်လော။ အယစပန၊ထိုအခါ၌ကား၊ အဝုဏ္ဏိတာ သ၊မမေးအပ်သော၊ ဖိဇသ၊မျိုးဝေ့၏၊ သဘာဝေန၊ သဘောတူသောအား ဖြင့်၊ရောပေန္တော။ တင်တော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓါဒိဇန္တိ၊ သဒ္ဓါဒိဇံဟူ၍၊ အာဟအာ၊ဝါစ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ဝေဠုသတိ။ ဤသို့ဆို သည်ရှိသော်၊ အယံကထာ၊ ဤပြောဟောသောစကား သည်၊ အနုသန္ဓိကာဝ၊ ရှေ့နောက်မစပ်သည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မှတိ၊ဤသို့။ စေဝဒေယ္ယ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့၊ ပရိဟာရော၊အပြေကို၊မယာ၊ငါသည်။ ဝုစ္စကေ၊ဆိုအပ်၏၊ဗုဒ္ဓါနံ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၊တို့၏၊ကထာ၊ အာဝိနှိတော်စကား သည်၊ အနုသန္ဓိနာမ၊ရှေ့နောက် အနုသန္ဓေ မစပ်သော မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဗုဒ္ဓါ။ ဘုရား၏ဂုဏ်တို့သည်၊ ဝုဋ္ဌမဇ္ဈသဘာဂံ။ ရှေးသူတော်ကောင်းတရားနှင့် တူသည်ကို၊ အနာရော ပေတွာ၊မတင်မူ၍၊ နဝိကထေန္တိ။ ဟောတော်မမူကုန်၊ ဣဒေ၊ဤသဒ္ဓါဒိဇံ

အစရှိသော စကားခဲ့၊ ဝေ့ဆ၊ ဤသို့လည်း၊ အနုသဒ္ဓိ၊ အနုသဒ္ဓေကို၊ ဝေဒိ တဗ္ဗာ၊သိအာဝ်၏၊ဟိရိဝ္ဍာရုယိသောမိ၊အာကျယ်ချဉ်းအုံ၊အနေနုဗြာဟ္မဏော နေ၊ဤပုဏ္ဏားသည်၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ယုဂနဒ်လာဒိကသိသ မ္ဘာရ ဝဏ္ဏသေန၊ ထမ်းပိုးထွန်တုံးလယ်ထွန်သမားတို့၏အဆောက်အဦ၏ အစွမ်း ဖြင့်၊ကသိ၊လယ်ထွန်သောအမှုကို၊ပုန္ဓိတောမေးအာဝ်၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုဘုရားရှင်သည်၊ တဿ၊ထိုပုဏ္ဏားအား၊အနုကမ္ပာယ၊ သနားတော်မူ သဖြင့်၊ဣဒံ၊ဤစကားကို၊အပုန္ဓိတ္တိ၊မမေးအာဝ်သောစကားဟူ၍၊အပရိ ဟာပေတွာ၊မယုတ်စေမူ၍၊သမူလံ၊အကြောင်းရင်းနှင့်တကွသော၊သဥပ ကာရံ၊ အထောက်အပံ့နှင့်တကွသော၊ သသမ္ဘာရံ၊ အဆောက်အဦနှင့် တကွသော၊သဗလံ၊အကျိုးရှိသော၊ကသိ ်၊လယ်လုပ်သောအမှုကို၊ဥာဟေ တုံ၊သိစိမ့်သောငှါ။ မူလတော၊အကြောင်းရင်းမှ၊ ပဌာယ၊စ၍၊ ကသိ ်၊ လယ်ထွန်သောအခြင်းအရာကို၊ ဒသေဿာမိ၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓါဒိဇနို့၊သဒ္ဓါဒိဇံဟူ၍၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဟိသစ္စံ၊ဗုဒ္ဓ၏၊ကသိယာ၊ ကုသိလ်တည်းဟူသောလယ်ယာ၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းသည်၊ ဗီဇံ၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသောမျိုးစေ့တည်း၊တသ္မိ ်၊ ထိုသဒ္ဓါတည်းဟူသောမျိုးစေ့ သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ကတ္တမ္ဘူတော၊ ကုသိုလ်ကို ပြုရာသောကြောင့်၊ အာသတိ၊သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသောမျိုးစေ့မရှိခဲ့သော်၊ အကတ္တမ္ဘူတော၊ ကုသိုလ် မပြုရာလေသောကြောင့်၊ တပ္ပမာဏောနစ၊ ထိုသဒ္ဓါ၏အတိုင်း အရှည်အား၊ဖြင့်လည်း၊ ကတ္တမ္ဘူတော၊ ပြုရာသောကြောင့်၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါ တရား၊သည်၊ဗီဇံ၊မျိုးစေ့မည်၏၊ဟိသစ္စံ၊ဗုဒ္ဓ၏၊ ဗီဇေ၊မျိုးစေ့သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ကသိ ်၊ထွန်ယက်ခြင်းကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကြကုန်၏၊ အာသတိ၊မရှိခဲ့ သော်၊ကသိ ်၊ထွန်ယက်ခြင်းကို၊နကရောန္တိ၊မပြုကြကုန်၊ဗီဇပတ္တမာဏောနစ မျိုးစေ့ကိုနှိုင်းယှဉ်သဖြင့်လည်း၊ ကုသလာ၊လိမ္မာကုန်သော၊ ကသကာ၊ လယ်လုပ်ယောကျ်ားတို့သည်၊ခေတ္တံ၊လယ်ယာကို၊ကသန္တိ၊ထွန်ကြကုန် ၏၊ဥဒကမာနော၊ယုတ်လျော့သော၊ဝါယာမော၊လုံ့လသည်၊သသံ၊ကောက် ကို၊နပရိဟာယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မယုတ်စေတတ်၊ အဓိကမာနော၊လွန် သော၊ဝါယာမော၊လုံ့လသည်၊သသံ၊ကောက်ကို၊နပရိဟာယတိ၊ထက် ဝန်းကျင်မယုတ်စေတတ်၊ဝါယာမော၊လုံ့လသည်၊ မောဃော၊အချည်းနှီး သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဗီဇပမာဏောနစ၊ သဒ္ဓါ တည်းဟူသော မျိုးစေ့ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်း၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန် သော၊ကသကာ၊ လယ်ထွန်ယောကျ်ားတို့သည်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ယာကို၊

ကသန္ဓီ၊ထွန်ယက်ကြကုန်၏။ ဗိဗမေဝ၊သန္ဓါတရား တည်းဟူသော မျိုးစေ့သည်သာလျှင်၊မူလ၊အရင်းအမြစ်သည်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဟာ၊ တိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မူလတော၊ အရင်းမှ၊ပဠာယ၊စ၍၊ ကသိ၊ကုသိုလ်တည်းဟူသော လယ်ထွန်ခြင်းကို၊ ဒသေတွာ၊ပြတော်မူ၍။ တသ္မိပြာဟွဏာသ၊ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ကသိယာ၊ လယ်ထွန်ခြင်း၏၊ ဝုဋ္ဌိဂ်မသ၊ ရှေ့သွားသော အကြောင်းရင်းဖြစ်သော၊ ဗိဗသ၊မျိုးစေ့၏၊ သဘာဝေန၊တူသောအတိုအား၊ဖြင့်၊ အတ္ထနော၊ကိုယ်တော်၌၊ ကသိယာ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောလယ်ထွန်ခြင်း၊ဖြင့်။ ဝုဋ္ဌမေဃံ၊ ရှေးအကျင့်တော်ကို၊ ရောပေန္တော၊တင်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သန္ဓါဗိ ဗန္ဓီ၊သန္ဓါဗိဗံဟူ၍၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဝေ၊ဤသို့၊ ဗြွေ၊ဤဂါထာ၌၊ ဝုဋ္ဌသဘာဝေါ၊ ရှေးအကျင့်တော်နှင့်တူသောသဘောကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝုဏ္ဏိတံယော ဝ၊ မေးအပ်သော အနုက်အဓိပ္ပါယ်ကို သာလျှင်၊ ဝတ္တွာ၊ဆို၍၊အဝုဏ္ဏိတံ၊မမေးအပ်သော အနုက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ပဠာ၊နောက်မှ၊ကိ၊အဘယ်ကြောင့်၊နဝုတ္တံ၊မဆိုအပ်သနည်း၊ဟူတိ၊စေ၊ဤသို့ဆိုကြား၏။ တသ၊ထိုပုဏ္ဏားအား၊ဥပကာရဘာဝတော၊ကျေးဇူးများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသမ္ဘဒ္ဓသမဏ္ဍဘာဝတော၊ တရားကိုစပ်၍ ဟောစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ဟိသစ္ဆံ၊ မှန်၏၊အယံပြာဟွဏော၊ဤကသိဘာရဒ္ဒါစပုဏ္ဏားသည်၊ပညာ၊ပညာနှင့် ပြည့်စုံ၏၊မိန္ဒာဒိဗ္ဗိကုလေ၊ မိန္ဒာဒိဗ္ဗိအမျိုး၌၊ စာတတ္တာပန်း ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ သန္ဓါ၊သန္ဓါတရား၊မှ၊ ဝိရတိတော၊ ကင်း၏၊သန္ဓါဝိရုဟိတော၊သန္ဓါတရားမှကင်းသော၊ ပညာ၊စိ၊ပညာ၏သော ဝုဋ္ဌိ(လ်သည်လည်း၊ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏၊ သန္ဓါယ၊သန္ဓါတရား၌၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ အဝိသယော၊ အာရုံမဟုတ် သောကြောင့်။ အပဋိပဇ္ဇ မာနော၊ မကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ဝိသေသံ၊အထူးဖြစ်သောတရားကို၊ နာဓိဂန္တုတိ၊မရနိုင်ချေ၊ အသ၊ထိုဝုဋ္ဌိ(လ်အား။ ကိလေသကာလုသိယာဘာဝါဝိစ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အမည်းများစွာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပသာဒမတ္တလက္ခဏာဝိစ၊ ကြည်ညိုခြင်းမျှသောလက္ခဏာရှိသောကြောင့် ၎င်း၊သန္ဓါ၊သန္ဓါတရား သည်၊ဒုဇ္ဇလာ၊ အား နည်း၏၊ ဗလဝတိယာ၊အား၏ သော၊ပညာယ၊ပညာနှင့်၊ သဟ၊အတူတကွ၊ပဝတ္တမာနာ၊ဖြစ်သောသန္ဓါ သည်၊ အတ္ထသိဒ္ဓိ၊ လိုအပ်သောကိုယ်ကျိုးပြုခြင်းကို၊ နကရောတိ၊မပြုနိုင်လေ၊ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဟတ္ထိနာ၊ဆင်နှင့်၊ သဟ၊

အတ္ထုတကွ၊ ကေရဝရေ၊ တခုသောလှည်းဦးခ၊ ယုဇ္ဈကေါ်ကောဝိယ၊ယှဉ် အပ်ကအပ်သောနွားကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတ္ထ၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါသည်၊ဒုဇ္ဇလာ၊ အားနှည်း၏၊ ပညာ၊ပညာသည်၊ဗလဝါ၊အား၊ကြီး၏၊တဝွာ၊ထိုကြောင့်၊ တသ၊ထိုပုဏ္ဏား၊အား၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရား၊သည်၊ ဥပကာရိကာ၊ကျေးဇူး ပြုတတ်သည်၊ဝေ၊ဤသို့၊ဟောကို၊ဖြစ်၏၊ တသပြာဟွဏသ၊ထိုပုဏ္ဏား အား၊ ဥပကာရဘာဝတော၊ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ ပြာဟွဏံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ သဒ္ဓါယ၊သဒ္ဓါတရား၌၊ပတိဋ္ဌပေဏ္ဍေန၊ တည် တော်မူစေလိုသဖြင့်၊ ပန္ဆာဝိ၊နောက်မှလည်း၊ ဝတ္တမ္ပေါ၊ဆိုအပ်၏၊အယံ အာယော၊ဤအနက်ကို၊ဝတ္ထေ၊ရှေး၌၊ ဝတ္တော၊ပိန့်အပ်ပြီ၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရား သည်၊ ပါထေယျံ၊မျိုးရိက္ခာ၏အဖြစ်ကို၊ဗဟုတိ၊ဖွဲ့တတ်၏၊ ဣတိစ၊ဤသို့ ဃသည်းကောင်း၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရား၊သည်၊ ပုရိသဿ၊ယောဂျိုး၊အား၊ဒုတိ ယာ၊နှစ်ယောက်မြောက်သောအဖေါ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိစ၊ဤသို့ လည်းကောင်း၊ ဣဒ၊ဤလောကဌ၊ပုရိသဿ၊ယောဂျိုး၏၊ သေဋ္ဌံ၊ဖြောက် သော၊ ဝိတ္တံ၊ဥစ္စာသည်၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရား၊တည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း ကောင်း၊သဒ္ဓါယ၊သဒ္ဓါတရား၊ဖြင့်၊ဩဃ၊ဩဃကိုလည်း၊ တရတိ၊ကူး မြောက်နိုင်၏၊ဣတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ မဟာနာမော၊မဟာနာမ်သည်၊ သဒ္ဓါဟတ္ထော၊သဒ္ဓါတရား၊တည်း၊ဟူသောလက်ရှိ၏၊ ဣတိစ၊ဤသို့လည်း ကောင်း၊တိဏ္ဏော၊ရဟန်းတို့၊အရိယသာဝကော၊အရိယာ၏တပည့်သည်၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရား၌ဖြည့်ဆုံ၏၊ ဣတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဒေဝသနာ ကုသလတာစ၊ဒေဝနာတော်ဖွယ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ အညတြာ ဝိ၊ကြဉ်၍လည်း၊ ဗိဓ၊သ၊ကုသိုလ်တည်း၊ဟူသောမျိုးစုံအား၊ ဥပကာရ ကာ၊ကျေးဇူးပြုတတ်သော၊ ဝုဋ္ဌိ၊အကျင့်တရား၊တည်း၊ဟူသောရိပသီ၊ရှာ ခြင်းသည်၊အထွေ၊ရှိ၏၊ သာ၊ထိုအကျင့်တရား၊တည်း၊ဟူသောရိပသီ၊ရှာခြင်း ကို၊တဒနုဇ္ဇရ,ညော၊ထိုသဒ္ဓါဗိဓံ၊ဟူသောပုဒ်၏အခြား၊မဲ့၌သာလျှင်၊ဝုစ္စမာ နာ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊သမတ္ထာ၊စွမ်းနိုင်သည်၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်း ဖြင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဧवံတထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဓမ္မသမ္ဘန္ဓ သမတ္ထာဘာဝ တော၊တရား၊ကိုစပ်၍ဟောခြင်း၌စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်အား၊ဖြင့်၊ပန္ဆာဝိ၊ နောက်မှလည်း၊ဝတ္တမ္ပေါ၊ဆိုအပ်၏၊ အယံအာယော၊ဤအနက်ကို၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်ပြီ၊ ဧवံတထာ၊ ထိုသဒ္ဓါဗိဓံ၊ဟူသောပုဒ်နှင့်အတူ၊ အညောစ၊ တပါး၊လည်းဖြစ်သော၊ ဤသာယောတ္တာဒိ၊ ဤသာယောတ္တာ အစရှိသောပုဒ်ကိုလည်း၊ဝိ၊ဝေ၊စိရုင်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုသဒ္ဓါဗိဓံ၊ဟူသော

ပုဒ်ဌိ၊သဒ္ဓါ။ သဒ္ဓါတရားသည်၊ သံပယာဒနုလက္ခဏာ။ ကောင်းစွာကြည်လင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ သြဒ္ဓကပ္ပနုလက္ခဏာ၊ ယုံကြည်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ပကွန္ဒနုရသာ။ အကျိုးဝင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အဓိမုတ္တိပစ္စုပဋ္ဌာနာ။ လွတ်လွတ်စွန့်ကြဲသောအဖြစ်သျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ကာလုဿိယပစ္စုပဋ္ဌာနာ။ မောဟတည်းဟူသောအရိုက်အမည်းမဖုံးလွှမ်းသော အခြင်းအရာရှိ၏။ သောတာပတ္တိယင်္ဂ ပဒဋ္ဌာနာ။ သောတာပတ္တိအင်္ဂါလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ အာဒါသာဇလတလာဒိနံ၊ ကြေးမုံပြင်ရေပြင်အစရှိသည်တို့၏။ ပသာဒေါဝိယ။ ကြည်လင်သကဲ့သို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပသာဒဘူတာ၊ ကြည်လင်စေတတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဥဒကပ္ပသာဒကမဏိဝိယ၊ နောက်သောရေကို ကြည်လင်စေတတ်သော ပတ္တမြားကဲ့သို့၊ သမ္ဗယုတ္တာ ဝမ္မာနံ။ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို၊ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်လင်စေတတ်၏။ ဖိဇနီ၊ ဖိစံဟူသည်ကား၊ မူလဖိစံ၊ အဖြစ်ဟူသောမျိုးစေ့လည်းကောင်း။ ခန္ဓဖိစံ၊ ပင်စည်ဟူသော မျိုးစေ့လည်းကောင်း။ ဗလုဖိစံ၊ အာသစ်ဟူသောမျိုးစေ့လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဖိစံ၊ အညွှန့်ဟူသောမျိုးစေ့လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌမ်ပေါ်ရောဂြောက်သော၊ ဖိဇဖိစံ၊ အစေ့ဟူသောမျိုးစေ့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋ္ဌဝိဓံ၊ ပေါ်ပေါ်အပြားရှိ၏။ တံသဗ္ဗံဝိ၊ ထိုအလုံးရုံသောမျိုးစေ့သည်လည်း၊ ဝိရူဟနဏ္ဍေန၊ ပွါးစီးတတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ဖိဇန္တေ ဝသမ္ပ်ံ၊ မျိုးစေ့ဟူသောအရေအတွက်သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ယထာဟာတိ' အာဟာ၊ ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဖိဇဏ္ဍေတံဝိရူဟနဏ္ဍေနာတိ၊ ဖိဇဏ္ဍေတံဝိရူဟနဏ္ဍေနဟူ၍။ အာဟာ၊ ဆိုတော်။ ဧကံ ဖိဇံ၊ ဤမျိုးစေ့သည်။ ဝိရူဟနဏ္ဍေန၊ ပွါးစီးတတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ဖိဇံ၊ မျိုးစေ့သည်၊ စေဟေါတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ခဲ့။ တတ္ထ၊ ထိုစကားဌ၊ ပြောဟူတော်သား ပုဏ္ဏား၏၊ ကသိယာ၊ ထွန်ယက်ခြင်း၏၊ မူလဘူတံ၊ အရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဖိဇံ၊ မျိုးစေ့သည် ဟေဋ္ဌာ။ အောက်ဌ၊ မူလေန၊ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်ဌ၊ အကိုရုံ၊ အညွှန့်ကို၊ ဥဋ္ဌာပေတိ၊ တက်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒွေကိစ္စာနိ၊ နှစ်ကိစ္စတို့ကို၊ ကရောတိ ယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧवံ ယထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကသိယာ၊ ကုသိုလ်ကိုလယ်ထွန်ခြင်း၏၊ မူလဘူတာ၊ အရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါ။ သဒ္ဓါတရားသည်၊ သီလမူလေန၊ သီလတည်းဟူသောအဖြစ်ကြောင့်၊ ပတိဋ္ဌာတိ။ တည်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်ဌ၊ သမထ

ဝိပဿနာနက္ခိတ်ရုံ၊သမထဝိပဿနာတည်းဟူသောအညွှန်းကို။ ဥဒ္ဒါဟေထိ၊ တက်စေတတ်၏၊ယထာစ၊ဥပမာတနည်းလည်း။ တံဖိုး၊ထိုပုဏ္ဏားသည် စိုက်ပျိုးအပ်သောမျိုးစေ့သည်၊မူလေနှ၊အမြစ်ဖြင့်၊ပထဝိရေသဋ္ဌေ၊ရေသြဇာ အရေသာကို လည်းကောင်း။ အာပေါရသဋ္ဌ။ ရေသြဇာအရေသာကိုလည်း ကောင်း၊ဂဟောတ္ဝာ၊ယူ၍၊ နာလေနှ၊ပင်စည်အရိုးဖြင့်၊ဥပရိပါဂ ဂဟာ ဏတ္ထံ၊စပါးသီးရင့်မာခြင်းကိုယူအံ့သေါ၎၊ဝဆုတိယသာ၊ပွါးသကဲ့သို့၊ဧဝံ တထာ၊ထိုအတူ၊အယံသဒ္ဓါ။ ဤသဒ္ဓါတရား သည်၊သိလသမထဝိပဿနာ ရှိသံ။ သိလသမထ ဝိပဿနာတည်းဟူသော အရေသာကို၊ ဂဟောတ္ဝာ၊ ယူ၍၊ အရိယ မဂ္ဂနာလေနှ။ အရိယမဂ်တည်းဟူသော ပင်စည်အရိုး ဖြင့်။ အရိယ ဖလဥပရိပါဂဂဟဏတ္ထံ။ အရိယဖိုလ် တည်းဟူသော စပါးသီးကိုရင့်မာစိမ့်သောဌာ။ ဝဆုတိ၊ပွါး၏။ ယထာစ၊ ဥပမာ တနည်း လည်း၊ဖိုး၊ စိုက်ပျိုးသောမျိုးစေ့သည်၊ သဘာဝမိုး၊ကောင်းသောမြေ၌၊ ပတိဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ တည်၍၊ မူလကိုရုပဏ္ဏ နာလကဏ္ဍပသာ ဝေဟိ၊ အမြစ် အညွှန့်အရွက် အရိုးတို့ကိုပွါးစေသည်တို့ဖြင့်၊ ဝဋ္ဌိရဋ္ဌိဝေဝုလ္လံ၊ပွါးခြင်း တက်ခြင်းပြန့်ကြဲခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ခိရံ၊နို့ရည်ကို၊ဇနေတ္ဝာ။ ဖြစ်စေ၍၊အနေကသာလိပလာဘရိတံ၊ တပါးမကမျှားသော သလေးသီးတို့ဖြင့် ပြည့်သော၊သာလိသိသံ၊သလေးနှံကို၊နိပ္ပာဒေတိ၊ယထာ။ ပြီးစေသကဲ့သို့၊ ဧဝံတယာ၊ထိုအတူ၊အယံသဒ္ဓါ။ ဤသဒ္ဓါတရား သည်၊ စိတ္တသန္တာနေ၊ကု သိုလ်စိတ်၏အစဉ်၌၊ပတိဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ မတုန်မလှုပ်တည်သောကြောင့်၊သိလ စိတ္တဒိဋ္ဌိကမ် ၀ိ၀ိတဂုဏမဂ္ဂါမဂ္ဂညာဏဒဿနပဋိပဒါညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဟိ။ သိလဝိသုဒ္ဓိစိတ္တဝိသုဒ္ဓိဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကမ် ၀ိ၀ိတဂုဏဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂါမဂ္ဂညာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိပဋိပဒါညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိတို့ဖြင့်၊ဝဋ္ဌိ ၊ပွါးခြင်းသို့၊ဝိရူဠှိ ၊တက်ခြင်း သို့၊ဝေဝုလ္လံ၊ပြန့်ကြဲခြင်းသို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍။ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိခိရံ၊ဉာ ဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိတည်းဟူသောနို့ရည်ကို။ ဇနေတ္ဝာ၊ဖြစ်စေ၍၊အနေကပဋိ သန္ဓိဒါဘရိတံ၊ တပါးမကမျှားသောပဋိသန္ဓိဒါတို့ဖြင့် ပြည့်သော၊အရ ဟတ္တဖလံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောအသီး၊ကို၊နိပ္ပါဒေတိ၊ပြီးစေတတ်၏၊တေ နှ၊ထိုကြောင့်၊သဒ္ဓါဗီဇန္တိ၊ သဒ္ဓါဗီဇံဟူ၍၊ဘဂဝါ။ ဗြတ်ဖွားဘုရားသည်၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ တဏ္ဍု၊ထိုသဒ္ဓါဗီဇံဟူသောစကား၌။ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊သိယာ၊ဖြစ်ရော့၏၊ပရောပညာသကုသလဓမ္မေသု၊ငါး ဆဲ့ခြောက်ပါးသောကုသိုလ်တရား တို့သည်၊ဧကေတော၊တပေါင်းတည်း၊ ဥဒ္ဒမာနေသု၊ဖြစ်ကုန်လျက်၊ကဿ၊အဘယ်ကြောင့်၊သဒ္ဓါ၀၊သဒ္ဓါတ်ရား

တရုကိုသာလျှင်။ဖိစနှိ့ဖိစံဟူ၍ဘုဝဝတာ၊ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရဟန်း၊ ပိန့်တော်မူအပ်လေသနည်း၊ ဤတို့ဤသို့၊ စောဒကာ၊ စောဒကဆရာ သည်၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ပရိဟာရော၊အာဗြေကို၊မယာ၊ငါသည်၊ ရဟန်တော၊ ဆိုပေအုံ့။ ဖိစံကိစ္စကရုဏာတော၊မျိုးစေ့၏ကိစ္စကို ပြုတတ်သောအားဖြင့်။ သဒ္ဓါ၀။သဒ္ဓါတရားကိုသာလျှင်၊ဖိစနှိ့ဖိစံဟူ၍၊ ရဟန်း။ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယထာ။ဥပမာသော်ကား၊တောသူ၊ထိုပရောပညာသကူသိုလ်တို့တွင်၊ ဝိညာဏ်ယော၀၊ ဝိညာဉ်သည်သာလျှင်။ ဝိစာနုနုကိစ္စ၊ အာရုံကိုသိသော ကိစ္စကို၊ ကရောတိယတာ၊ပြုတတ်သကဲ့သို့။ ၎င်းတထာ၊ထိုအတူ၊သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ ဖိစကိစ္စ၊မျိုးစေ့ဟူသောကိစ္စကို၊ကရောတိ၊ပြုတတ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘာယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရားသည်။ သဗ္ဗ ကုသလာနံ၊ အလုံးရုံသောကုသိုလ်တရားတို့၏။ မူလဘူတာ၊အကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဖိစံ၊ မျိုးစေ့မည်၏၊ ယထာဟကိ ံ အာဟ၊ဘုရား အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ သဒ္ဓါဇာတောဥပသက် မတိ(ပ)ပဒ္ဓိ၀ိဏ္ဏပသတိတိ။ သဒ္ဓါဇာတောဥပသက်မတိ(ပ)ပဒ္ဓိ၀ိဏ္ဏပသ တိဟူ၍၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ သဒ္ဓါဇာတော၊ယုံကြည်ခြင်းသဘောရှိ သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဥပသက်မတိ၊ချဉ်းကပ်၏၊ဥပသက်မန္တော၊ချဉ်းကပ် သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပယိရုပါသတိ။ တရားကို ဆည်းကပ်၏။ ပယိရုပါ သန္တော၊ဆည်းကပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောတံ၊နားကို၊ ဩဒဟတိ၊ ထောင်၏။ ဩဒဟိတသော၊တော၊ နား၊ထောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာတိ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ကြား၏။ သုတ္တာ၊ကြား၊နာ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဓာရေတိ၊ဆောင်၏။ဓာရိတာနံ၊ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ဥပပရိက္ခတိ၊ရှုဆင်ခြင်နိုင်၏၊အတ္ထံ၊အနက် ကို၊ ဥပပရိက္ခတော၊ ရှုဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ နိဇ္ဈာ နက္ခမန္တိ၊အမြဲရှုဆင်ခြင်ခြင်းဌာန်၏၊ဓမ္မနိဇ္ဈာနက္ခန္တိ ယား၊တရားကိုဆင်ခြင် ခြင်းဌာန်ခုံခြင်းသည်၊သတိ၊ရှိသော်၊ဆန္ဒော၊သမာဆန္ဒသည်၊ ဇာယတိ၊ဖြစ် ၏။ ဆန္ဒဇာတော၊ ဆန္ဒရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ် ၏။ ဥဿဟိတ္တာ၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ တုလယတိ၊ ပညာတည်းဟူ သောနှိုင်းချိန်ခြင်းတို့ဖြင့်။ တုလယိတ္တာ၊ နှိုင်းချိန်၍၊ပဒဟတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ အားထုတ်၏၊ပဒဟိတတ္တော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောသဘောသည်၊ သမာ နော၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ကာယေနစေ၀၊နာမကာယဖြင့်လည်း၊ပရမတ္ထသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာကို၊ သန္ဓိကရောတိ၊မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏၊ပညာယစ၊ပညာ

ဖြင့်လည်း၊နံ၊ထိုမြတ်သောသစ္စာကို၊ပဋိဝိဇ္ဈ၊ထိုးထွင်း၍၊ပသာတိ၊မြင်နိုင်
၏၊ ယောသဘာဝေါ။ အကြင် သဘော တရားသည်၊ အကုသလေ၊
အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ တပ္ပတိ၊ပူပန်စေတတ်၏၊
ကာယဒုစ္စရိုက်ကိုလည်း၊တပ္ပတိ၊ခြိုးခြီစေတတ်၏၊ဣတိတာသ္မာ၊ထို့ကြောင့်
သောသဘာဝေါ၊ထိုသဘောတရားသည်၊ တပေါ၊တပမည်၏။ ဧတေ၊ဤ
တပဟူသောစကားသည်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရိမိယဝတက်ဒုက္ခဝေဒနာနံ၊
ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို လုံ့လပြုခြင်းပြုခဲလျှသော ရုတင်အကျင့်ကို ကျင့်
ခြင်းတို့၏၊အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း။ ဣဒေ၊ပန်၊ဤအရာ၌ကား၊ဣန္ဒြိယသံ
ဝရော၊ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊အဓိပ္ပေတော၊လိုအပ်၏၊ဝဋ္ဋိတိ၊ဝဋ္ဋိဟူသည်
ကား၊ ဝဿဝုဋ္ဌိဝါတာဝုဋ္ဌိအာဒီ၊ ရိစယ်းရှာခြင်းလေလာခြင်း အစရှိသော
အနေကဝိဓာ၊များသောအပြားရှိ၏၊ဣဒေ၊ဤအရာ၌၊ဝဿဝုဋ္ဌိ၊ရိစယ်းရှာခြင်း
ကို၊အဓိပ္ပေတာ၊လိုအပ်၏၊ ဟိရိဝ္ဍာရယိသာဓိ၊ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့
ဦးအုံ၊ပြောဟူ၏။ကသိဏာဒေ၊ဗုဒ္ဓသာသနာ၊ ဝဿဝုဋ္ဌိသမနုဂ္ဂဟိတံ၊
ရိစယ်းရှာခြင်းကို ကောင်းစွာပြီးမြောက်ခြင်းရှိသော၊ ဗိဓေ၊သလေးအစရှိ
သောမျိုးစေ့သည်လည်း၊ကောင်း၊ဗိဓမူလကေ၊မျိုးစေ့၏အမြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊နာလေ၊အရိုးသည်လည်းကောင်း။ ဝိရူဟတိ၊ပွါးများ၏၊ နဝိလာ
ယတိ၊မည်းမဝိန်း၊ နိပ္ပတ္တိ၊ပြီးပြည့်စုံခြင်းသို့၊ဂစ္ဆတိ၊ယထာ၊ရောက်သကဲ့
သို့၊ဧवံ၊တထာ၊ ထိုအတူ၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ
သမနုဂ္ဂဟိတာ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကိုကောင်းစွာပြီးမြောက်တော်မူခြင်း
ရှိသော၊ သဒ္ဓါစ၊သဒ္ဓါတရားသည်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓါမူလာ၊သဒ္ဓါလျှင်
အရင်းရှိကုန်သော၊သီလာဒယော၊သီလအစရှိကုန်သော၊ဓမ္မာစ၊တရားတို့
သည်လည်း၊ ဝိရူဟန္တိ။ ပွါးများကုန်၏၊ နဝိလာယန္တိ၊ မည်းမနွမ်းကုန်၊
နိပ္ပတ္တိ်ပြီးပြည့်စုံခြင်းသို့၊ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏၊တေနေ၊ထိုကြောင့်၊တပေါ
ဝုဋ္ဌိတိ၊တပေါဝုဋ္ဌိဟူ၍၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ပညာမေတိ၊ဩေ၊ပညာမေ
ဟူသော၊ဤဝုဒ်ဌ၊ဝုဩော၊မိန့်အပ်သော၊မေသဒ္ဓေ၊မေဟူသော၊သဒ္ဓါသည်၊
ဣမေသုပိ၊ဒေသု၊ဤဆိုလတ္တံ့သောဝုဒ်တို့ဌ်လည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊ယှဉ်
အပ်၏၊မေ၊ငါ့အား၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရားသည်၊ ဗိဓံ၊မျိုးစေ့မည်၏၊ မေ၊ငါ့
အား၊တပေါ၊ဣန္ဒြေကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအကျင့်သည်၊ဝုဋ္ဌိ၊ရှာသောရိစယ်
မည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယောဇေတဗ္ဗော၊ယှဉ်အပ်၏၊တေန၊ထိုသဒ္ဓါဗိဓံအစရှိ
သောစကားဖြင့်၊ ကိံ၊အာဘယ်ကို၊ဒီပေတိ၊ပြသနည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ဝုဏ္ဏား၊
ဟာယာ၊သင်သည်၊ဗိဓေ၊မျိုးစေ့ကို၊ ဝပိတေ၊စိုက်မျိုးအပ်သည်ရှိသော်၊

ဂုဏ္ဍ၊ဇိုးပင်းရေသည်၊သစေအတ္တိ၊အကယ်၍ရှိအုံ့။ သာရ၊ကောင်း၏၊နောစေ အတ္တိ၊အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အုံ့၊ ဥဒကံဝိ၊ရေကိုလည်း၊ ဒါတာဖ္ဍ်းပေးအပ် သည်၊ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ။ ဟိရိ၊ဟိရိတရား ကို၊ ဤသေ၊ထွန်သန့်ကို။ ကတော၊ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပညာ၊ပညာကို၊ ယုဂနက်လံ၊ထမ်းပိုး၊ထွန်ဝုံ၊ကို၊ကတော၊ပြုအပ်သည်၊သတိ၊ရှိသော်၊မနော ယောဇဉ်နှ၊စိတ်နှလုံ၊တည်း၊ဟူသော ကြိုး၊ဖြင့်၊ဧကာဗန္ဓေ၊တစပ်ထည်း၊ရှိ သည်ကို၊ကတော၊ပြုအပ်ပြီး၊သော်၊ ဝိရိယ၊ဗလ၊ဗန္ဓေ၊ဝိရိယတည်း၊ဟူသော နွား၊တို့၊ကို၊ယောဇေတွာ၊ကာ၍။ သတိပါ၊ဇနေနှ၊ သတိတည်း၊ဟူသော နှင်တံ၊ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇာတွာ၊ ထိုး၍။ အတ္တာနော၊ဓိဓိ၏၊ စိတ္တသန္တာန၊ခေတ္တေ၊ စိတ်၏ အာစဉ်တည်း၊ဟူသော လယ်၌။ သဒ္ဓါဗီ၊ဇ၊သဒ္ဓါတည်း၊ဟူသော မျိုး၊စေ့ကို။ ဝပိတော။ စိုက်ပျိုး၊အပ်သည်ရှိ၊သော်။ ဂုဏ္ဍ၊ခြိုး၊ခြီသော၊အကျင့်တည်း၊ဟူ သော၊ဇိုးသည်။ အတာ၊ဝေါနာ၊မ၊မရှာ၊သော၊မည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ မေ၊ဝါ အား၊သတတံ၊မပြတ်မလပ်၊သ၊ဝိတံ၊ဗြဟ်သက်စွာ၊အယံ၊ပနတာ၊ပေါ။ ဤခြိုး ခြီ၊သော၊အကျင့်သည်၊ဂုဏ္ဍ၊ရှာ၊သော၊ဇိုးမည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒိ၊ပေတိ၊ပြ၏၊ ဇော၊ယ၊ ဤ၊ပညာ၊ဖြင့်၊ ဝုဋ္ဌ၊လော၊ဝုဋ္ဌ၊လ်သည်၊ ပဇာ၊နာတိ။ သိတတ်၏၊ ဝါ၊တ၊နည်း၊ကား။ သယံ၊မိမိသည်၊ပဇာ၊နာတိ၊သိတတ်၏။ ဣတိ၊တ၊သွား ထိုး၊ကြောင့်၊ပညာ၊ပညာ၊မည်၏။ သာ၊ပညာ၊ထိုပညာ၊သည်။ကာ၊မာ၊ဝစ၊ရာ၊ဒိ ဘေဒ၊တော၊ကာ၊မာ၊ဝစ၊ရ၊ပညာ၊အစ၊ရှိ၊သော၊အပြား၊အား၊ဖြင့်။ အ၊နေ၊ကဝိ၊ဝ၊ တ၊ပါ၊မ၊ကမျှား၊သော၊အပြား၊ရှိ၏။ ဣ၊ဓ၊ပန၊ဤ၊ဂါ၊ထာ၌၊ကား။ ဝိ၊ပ၊သ၊နာ၊ယ၊ ဝိ၊ပ၊သ၊နာ၊ပညာ၊နှင့်။ သ၊ဘာ၊တ၊ကွ။ မ၊ဂ္ဂ၊ပညာ။မဂ်၌ရှိ၊သော၊ပညာ၊ကို၊အ၊ဓိ၊ပ္ပေ တာ၊အ၊လို၊ရှိ၊အ၊ပ်၏။ယုဂ၊နက်လ၊န္တိ။ယုဂ၊နက်လံ၊ဟူ၊သည်ကား။ ယုဂ၊ဆ္ဆ၊ထမ်း ပိုး၊လည်း၊နက်လ၊ဆ္ဆ၊ထွန်း၊တုံ၊လည်း။ယုဂ၊နက်လံ၊ထမ်း၊ပိုး၊ထွန်တုံ၊။ဟု၊ ဥ၊ပ၊မ၊ သော်ကား။ဗြာ၊ဟ္မ၊ဏ၊ သ၊ဟ၊ဝုဏ္ဏာ၊အား။ယုဂ၊နက်လံ၊ထမ်း၊ပိုး၊ထွန်တုံ၊သည်၊ အတ္ထိ၊ယထာ၊ရှိ၊သကဲ့သို့။ ဧ၊ဝံ၊တ၊ထာ၊ထိုအ၊တူ။ဘ၊ဂ၊ဝ၊တော၊မြတ်စွာ၊ဘုရား အား၊ဒုဝိ၊ဓ၊ဝိ၊နှစ်ပါး၊အပြား၊ရှိ၊သည်လည်း၊ဖြစ်သော၊ ပညာ၊လော၊ကိ၊လော ကုဋ္ဌ၊ရာ၊ပညာ၊တော်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၊တော်မူ၏။ တဿ။ထိုစကား၌၊ယုဂ်၊ ထမ်း၊ပိုး၊သည်။ ဤ၊သာ၊ယ၊ထွန်သန့်၏။ ဥ၊ပ၊နိ၊သ၊ယံ၊မှီ၊ရာ၊သည်။ ဟော၊တိ၊ ဖြစ်၏၊ပုရေ၊တော၊ရှေ့ဆောင်သည်။ ဟော၊တိ၊ဖြစ်၏၊ဤ၊သာ၊ဗန္ဓ၊ထွန်သန့်နှင့် တစပ်ထည်း၊ဖြစ်၍၊ဟော၊တိ၊ဖြစ်၏။ ယုဂ်၊ထမ်း၊ပိုး၊သည်၊ယော၊ဇ္ဇာ၊နုံ၊ကြိုး တို့၏။နိ၊သ၊ယံ၊အ၊ဓိ၊သည်၊ဟော၊တိ၊ဖြစ်၏၊ဗ၊လ၊ဗ၊ဒ္ဓါ၊နုံ၊နွား၊တို့၏၊ကေ၊တော တ၊ပြိုင်နက်၊ဂ၊မ၊နုံ၊သွား၊ခြင်း၊ကို၊ဓ၊ဝေ၊တိ၊ယ၊ထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့။ ဧ၊ဝံ၊တ

ထား၊ထိုအခါဘုရား၊ပညာ၊ပညာတော်သည်၊ဟိရိပမုခါနှင့်၊ဟိရိတရားလျှင်အမှီး ရှိကုန်သော။ ဓမ္မာနုံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့အား၊ ဥပနိဿယပ်၊ မြဲရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ယထာဟာကိ ံအာဟာ၊ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူ သနည်းဟူမူကား၊ ပညာ၊ဘုရား၊ပညာလျှင်ကဲလွန်ခြင်းရှိကုန်သော၊သင်္ဂြိုဟ် ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊တရား၊တို့ သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ တာဝကာနုံ၊ ကြယ်အပေါင်း တို့ထက်၊ နက္ခတ္တရာဇာရိဝ၊ လမင်းကဲ့သို့။ ကုသလာနုံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော တရားအပေါင်းတို့ထက်၊ ပညာဟိ၊ ပညာသည် သာလျှင်၊သေဋ္ဌာ၊ဖြောက်၏ဟူ၍၊ဝဒန္တိ၊ဆိုတော်မူကြကုန်၏။ ဣတိစ၊ဤသို့ လည်းကောင်း၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ ပညာ၊ပညာတရားသည်၊ ကုသ လာနုံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနုံ၊တရားတို့၏၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမဋ္ဌေန၊ဦးဦးနှင်း သောအနက်ဖြင့်၊ပုရေတောစ၊ရှေ့သွားသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ယထာ ဟာကိ ံအာဟာ၊ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊သိလံ သိရိဗ္ဘာဝိသတဗ္ဗဓမ္မော(ပ)ပုညဝေါဘာဝန္တိက်။ သိလံသိရိဗ္ဘာဝ်သတဗ္ဗ ဓမ္မော(ပ)ပုညဝေါဘာဝန္တိဟူ၍၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ သိလဗ္ဘ၊သီလ လည်းကောင်း၊ သိရိဗ္ဘာဝိ၊ သိရိတရားလည်းကောင်း၊ သတဗ္ဗဓမ္မော၊သူ တော်ကောင်း၏တရားလည်းကောင်း၊ဟူတိဆိုမေမမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ပညဝေါ၊ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနွာယိကာ၊အစဉ်မပြတ်အာဗန် တလဲလဲဖြစ်တတ်ကုန်သည်၊ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိရိဝိပွယောဂေန၊ဟိရိ တရားနှင့်ကင်းကွာသဖြင့်၊အနုပ္ပတ္တိတော၊မဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ မနော သခ် ါတာသ၊မနုဟူဆိုအပ်သော၊သမာဓိယောတ္တသ။ သမာဓိတည်းဟူ သောကြိုးအား၊ ဤသား၊ ထွန်သနှိတည်းဟူသော ဟိရိတရားသည်၊ဇဝန်း တစပ်ထည်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဟိရိ၊ဟိရိတရားသည်၊ နိဿယပစ္စ ယတော၊ နိဿယပစ္စည်းဖြစ်သော အားဖြင့်၊ ယောတ္တသ၊ မနုဟူဆိုအပ် သောသမာဓိတရားတို့၏၊နိဿယော၊ဖြစ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အစ္စာဟု ဗဟိ ကိုနဘာဝပဒ္ဓိသောမနုတော၊ လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းခို အလွန်တွန့်တို သောအဖြစ်ကိုဖြစ်တတ်သောအားဖြင့်၊ဝိရိယဇလိဇ္ဈနံ၊ဝိရိယတည်းဟူ သောနွားလားတို့၏၊ ဂေတော၊တပေါင်းတည်း၊ ဂမနံ၊သွားခြင်းကို၊ ခ ရေတိ၊ဆောင်၏။ယထာ၊ဥပမာသော်ကား၊ နုဂ်လံ၊ထွန်ထုံးသည်၊ ဗာလ ယုတ္တံ၊ထွန်သွားနှင့်ယှဉ်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ကာသနကာလေ၊ထွန်သော ကာလတွင်၊ပထဝိယာနုံ၊ တခဲနက်သော၊မြေကို၊ ဘိန္ဒတိယထာစ၊ ခွဲသကဲ့သို့

လည်းကောင်း၊ မူလသန္တာနကာနိ၊အမြစ်၏အစဉ်တို့ကို၊ ပဒါလေတိယ ထာစ၊ဖြတ်ခွဲသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊သတိယုတ္တာ၊ သတိတရားနှင့်ယှဉ်သော၊ပညာ။ပညာသည်။ ဝိပဿနာကာလေ၊ဝိပဿ နာစိုးဖြန်းသော့ကာလ၌။ ဓမ္မာနံ၊ကိလေသာတရားတို့၏။ သန္တာကိသမူဟ ကိစ္စာရေမ္မဏာစသနံ၊ဖြစ်စဉ်အပေါင်းကိစ္စအာရုံတခဲနက်ကို၊ဘိန္ဒတိ၊ဖျက်ဆီး ၏။ သဗ္ဗကိလေသမူလသန္တာနကာနိ၊ အလုံးရုံသော ကိလေသာအမြစ် အစဉ်တို့ကို။ ပဒါလေတိ၊ခွဲနိုင်၏။ သာစခေါပညာ၊ထိုပညာသည်လည်း။ လောကုတ္တရာဝ၊ လောကုတ္တရာ ပညာသာသျှင်တည်း။ ဣတရာပိ၊ ဤမှ တပါးသောပညာသည်ကား။ လောကိယာပိ၊လောကိပညာသည်လည်း။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ပညာမေယျဂနုဂ်လန္တိ၊ ပညာမေယျဂ နုဂ်လံဟူ၍။အာဟု၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

တောယ၊ ဤဟိရိတရားဖြင့်၊ ဝုဋ္ဌလော၊ ဝုဋ္ဌုလ်သည်၊ အကုသလ ပဝတ္တိ'။ အကုသိုလ်တရား၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ဟိရိယတိဓိဂုဏ္ဍတိ၊ စက်ဆုပ် တတ်၏။ဝါ။တနည်းကား။သယံ၊မိမိကိုယ်တိုင်သည်။အကုသလပဝတ္တိ'။ အကုသိုလ်တရား၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဟိရိယတိဓိဂုဏ္ဍတိ။စက်ဆုပ်တတ်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊သာမဇ္ဇာတိ။ ထိုတရားသဘောသည်၊ ဟိရိ၊ ဟိရိမည်၏။ တဝ္ဂဟဏေန။ ထိုဟိရိတရားကိုယူသည်နှင့်၊ သဟာ၊တဝ္ဂေ၊ စရုဏာဘာဝတော။ ကျင်လည်ဘက်ဖြစ်သောအား၊ဖြင့်။ သြတ္တပ္ပံ၊သြတ္တပ္ပ တရားကို၊ဂဟိတံယောဝ။ ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ဤသာ တိ။ ဤသာဟူသည်ကား။ ယုဂနဂ်လသန္ဓာရိကာ။ ထမ်းပိုးထွန်တုံးကို ကောင်းစွာဆောက်တတ်သော၊ဒါရုယာ၌။ သစ်သားရိုးတည်း။ ဟိရိ၊ဟိရိ တာနုးသည်၊လောကိယလောကုတ္တရာပညာသဒ်ါတယုဂနဂ်လံ၊လောကိ လောကုတ္တရာ ပညာဟု ဆိုအပ်သော ထမ်းပိုး ထွန်းတုံးကို။ ဝေဒေတိ၊ ဆောင်၏။ကဿ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဟိရိယာ၊ဟိရိတရား သည်၊အသတိ၊ရှိခဲ့သော်၊ပညာယ၊ပညာ၏။ အဘာဝေတော၊မဖြစ်သော ကြောင့်၊ဟိရိ၊ဟိရိတရားသည်၊ပညာယုဂနဂ်လံ၊ ပညာဟုဆိုအပ်သော ထမ်းပိုးထွန်းတုံးကို၊ဝေဒေတိ၊ဆောင်၏။ဤသာပဒိဗဒ္ဓံ၊ ထွန်းသန့်နှင့်စပ် သော။ယုဂနဂ်လံ၊ထမ်းပိုးထွန်တုံးသည်။ အစလံ၊ မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ အသိထိလံ၊မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ကိစ္စကာရံ၊ အမှုကိစ္စကို့ပြုနိုင်သည်၊ဟော တိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ထိုအတူ၊ဟိရိပဒိဗဒ္ဓါစ။ဟိရိတရားနှင့် စပ်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပညာ၊ပညာသည်။ အစလာ၊ မတုန်လှုပ်

သည်ဖြစ်၍၊အသိယိလာ။ မလျှောသည်ဖြစ်၍၊ အဟိရိကေန၊ အဟိရိက တရားနှင့်။ အမ္ဘောကိဏ္ဏာ၊ မရောနှောသည်ဖြစ်၍။ ကိစ္စကာရီ၊ ကုသိုလ် တည်းဟူသော အမှုကိစ္စကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တေနုထိ ကြောင့်၊ဟိရိဣသာတိ၊ဟိရိဣသာဟု၍၊အာဟု၊ဟောတော်မူပေ၏။ ။

ယောသဘာဝေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊မုနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဇာနာတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောသဘာဝေါ။ ထိုသဘော တရားသည်၊ မနော၊မနုမည်၏၊ တေ၊ဣမနဟူသောစကားသည်၊ စိတ္တသ၊စိတ်၏၊အဓိ ဝစနံနာမံ၊အမည်ထည်း၊ ဇာ၊ဝေန၊ဣဂါထာဌကား။ မနောသိသေန၊စိတ်ကို အရင်းမူသဖြင့်။ တံသမ္ပယုတ္တော၊ ထိုစိတ်နှင့်ယှဉ်သော၊ သမာဓိ၊တည် ကြည်ခြင်းကို၊အာဓိပ္ပေတာ၊အလိုရှိအပ်၏၊ယောတ္တန္တိ၊ ယောတ္တံဟူသည် ကား၊ရေ့ဖူ့ဗန္ဓနံ။ ဖွဲ့အပ်သောကြိုးတည်း၊တံ၊ ထို၊ဖွဲ့အပ်သောကြိုးသည်၊ တိဝိဓံ၊သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ ဣသာယ၊ ထွန်သန်နှင့်၊ သဟ၊ အာတ္ဌတာဂွ၊ ယုဂသ၊ ထမ်းပိုးကို၊ဗန္ဓနံ။ ဖွဲ့အပ်သောကြိုး လည်းကောင်း၊ ယုဂေန၊ ထမ်းပိုးနှင့်၊သဟ၊ အာတ္ဌတာဂွ၊ဗလိဗန္ဓါနံ၊ နွားလားတို့ကို၊ ဗန္ဓနံ။ဖွဲ့အပ် သောကြိုးလည်းကောင်း၊သာ၊ဝေ၊ဝိနာ၊ ထွန်သောယောက်ျားနှင့်၊ သဟ၊ တာဂွ၊ဗလိဗန္ဓါနံ၊နွားတို့ကို၊ဗန္ဓနံ။ ဖွဲ့အပ်သောကြိုး လည်းကောင်း၊ဇာတိ၊ ဣသို့၊တိဝိဓံ၊သုံးပါးအပြားရှိ၏၊တတ္ထ၊ထိုစကားဌ၊ ဗြာဟ္မဏသ၊ ဝုဏ္ဏာ၊ အာ၊။ယောတ္တံ၊ ဖွဲ့အပ်သောကြိုးသုံးပါးသည်၊ဣသာယုဂဗလိဗန္ဓေ၊ထွန် သန်ထမ်းပိုးနွားတို့ကို၊ ကောဗန္ဓေ၊ တစပ်ထည်းရှိသည်တို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊သကကိစ္စေ၊ မိမိ၏ကိစ္စတို့ကို၊ ပဒိုပါဒေတိ၊ယထာ၊ ပြီးစေသကဲ့သို့၊ ဇေဝံတထာ၊ထိုအတူ။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမာဓိ၊ သမာဓိ တရားသည်၊သဇ္ဇေဝိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဟိရိပညာဝိရိ ယာ၊ ထိုဟိရိပညာဝိရိယဟူ၍အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊တရားတို့ကို၊ ဇကော ရမ္ဘကေ၊တရုတည်းသောနိဗ္ဗာန်ဟူသောအာရုံ၌။ အဝိက္ခေပတာဝေန၊မပျံ့ လွင့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဗန္ဓိတ္တာ၊ဖွဲ့တော်မူ၍၊ သကကိစ္စေ၊ ကိုယ်တော်၏ ကိစ္စတို့ကို၊ပဒိုပါဒေတိ၊ပြီးစေတတ်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊မနောယောတ္တန္တိ မနောယောတ္တံဟု၍၊အာဟ၊ဆိုး၏။ တောယ၊ ဣသတိတရားဖြင့်၊ပဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊စိရကတာဒိ'၊ကြာမြင့်စွာပြုခြင်းအစရှိသော၊ အတ္ထံ၊အကျိုး ကို၊သရတိ၊အောက်မေ့တတ်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ သယံ၊မိမိကိုယ်တိုင်၊ သရတိ၊အောက်မေ့တတ်၏၊ ဇာ၊တိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သာ၊ဝ၊ဗ္ဗ၊ဝတိ၊ထို တရားသဘောသည်၊ သတိ၊ သတိမည်၏၊သာ၊ ထိုသတိ တရားသည်၊

အသမ္ဘုဿနလက္ခဏာ၊ မမ္မေလျှဉ်သော လက္ခဏာရှိ၏။ ပထဝီ၊ မြေကို၊ ဟာလေတိ၊ခွဲတတ်၏။ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာလော၊ ဟာလမည်၏။ တေန၊ထိုလုံကန့်ဖြင့်၊ပါဒေတိ၊ဖျောစေ၏။ ဣတိတာသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပါဒနံ၊ ပါဒနမည်၏။ဣဓ၊ဤဂါထာ၌၊တံ၊ထိုနှင်တံကို၊ပါဒနဿ၊ပါဒနဟူ၍၊ဝုစ္စတိ ဆိုအပ်၏။ တေ၊ဤပါဒနဟူသောစကားသည်၊ပတောဒဿ၊နှင်တံ၏၊အဓိ ဝစနံနာမံ၊ အမည်ကား၊ ဟာလောစ၊ ထွန်သွားလည်း၊ ပါဒနဉ္စ၊နှင်တံ လည်း၊ဟာလပါဒနံ၊ ထွန်သွား၊နှင်တံ၊ပြောဟူကား၊ ပုဏ္ဏာ၊အား၊ဟာလပါ ဒနံ၊ ထွန်သွား နှင်တံသည်၊ အတ္ထိယထာ၊ ရှိသကဲ့သို့၊ ဧवံ၊တထာ၊ ထို အာဟု၊ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ ဝိပဿနာယုတ္တာစ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်တော်နှင့်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊မဂ္ဂယုတ္တာစ၊မဂ်နှင့်ယှဉ်သည် လည်းဖြစ်သော၊သတိ၊သတိတရား၊တော်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏၊တဿ ဝစနေ၊ထိုစကား၌ဟု၊ ဟာလော၊ထွန်သွားသည်၊ နင်္ဂလံ၊ထွန်တုံးကို၊အာနေ ဣတိ၊အာစဉ်စောင့်ရှောက်၏။ အာသ၊ထိုထွန်း၏၊ပုရေတောစ၊ရှေးဦးလည်း ဂန္ဓတိယထာ၊သွားသကဲ့သို့၊ ဧवံ၊တထာ၊ထိုအာဟု၊ သတိ။ သတိတရား သည်၊ကုသလာနံ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ဓမ္မာနံ၊တရား၏၊ဂတိယော၊ ဖြစ်ခြင်း၏ကို။ သမန္နေ သမာနာ။ ကောင်းစွာရှာသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊တနည်း ကား၊သတိ၊သတိတရား သည်၊အာရမ္မဏေ၊အာရုံ၌၊ ဥပဋ္ဌာယမာနာ၊ထင် သည်ဖြစ်၍၊ပညာနင်္ဂလံ၊ပညာတည်းဟူသောထွန်တုံးကို၊ ဂဏှတိ၊စောင့် ရှောက်၏၊ တထာဟိ တတော ဧव၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သတာ၊ရကြွေနှ၊ သတိတရား သည်စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသော၊ စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ ဝိပာ ဂတိ၊နေ၏၊ ဣတိ အာဒီသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သတိ၊သတိတရားကို၊အာ ဂုဏ္ဍာတိ၊အာ ဂုဏ္ဍဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သတိ။ သတိတရား သည်၊အသမ္ဘုဿနံ ဝေ သေနု၊ မမ္မေမလျှဉ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊အာသ၊ထို ပညာ၏၊ပုရေတော၊ရှေ့သွားသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိ သစ္စံ၊မှန်၏၊သတိပရိ စိတေ၊သတိတရားဖြင့်လေ့ကျက်အပ်ကုန်သော၊ဓမ္မေ၊တရား၏ကို၊ပညာ၊ ပညာသည်၊ပဓာနာတိ။ အပြားအား၊ဖြင့်သိ၏။ ပမုဋ္ဌေ။ မေ့လျော့သည်ရှိ သော်၊နောပဓာနာတိ။ မသိလေ၊စ၊ဥပမာသော်ကား။ ပါဒနံ၊နှင်တံသည်၊ ဗလိဗဒ္ဒါနံ၊နွားလားတို့အား၊ဝိဇ္ဇာနာဟယံ၊ထိုးအံ့ရှိက်အံ့သောကြောက်ဖွယ် ကို၊ဒသေ ဣဒံ။ ပြအပ်သည်ရှိသော်။ သံသိဒနံ။ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းကို၊ ဒုဒေတိ။ မပေး၊ဥပ္ပထဝမနုဗ္ဗ၊ ခရီးမဟုတ်သည်သို့ သွား၊ခြင်းကိုလည်း၊ဝါ ရေတိ၊ယထာ၊တာ၊ကိသကဲ့သို့၊ဧवံ တထာ၊ထိုအာဟု၊ သတိ၊သတိတရား

သည်၊ဝိရိယာဗလိဗဒ္ဓါနုံ၊ဝိရိယတည်းဟူသောနွားရှိသောဂုဏ်ကို၊လိုတို့အား၊ အပါယာဘယံ၊အပါယ်တောင်းကို၊ဒသေန္တိ၊ပြလျက်၊ကောသဇ္ဇံ၊ပျင်းရိသော သဘောရှိသော၊ သံသိဒနုံ၊နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းကို၊နုဒေတိ၊မပေး၊ ကာမဂုဏာသခ်ါတေ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာဟူဆိုအပ်ကုန်သော၊ အဂေါ စရေ၊ မလေ့ကျက်အပ်သောအာရုံတို့ကို၊နိဝါရေတိ၊တားမြစ်တတ်၏၊ဝါရေတွေ့ တားမြစ်၍၊ကမ္မဋ္ဌာနုံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ယောဇေန္တိ၊ယှဉ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပဏ္ဍကမနုဗ္ဗ၊ ခရီးမဟုတ်သောမိန္တာခရီးသို့သွားခြင်းကိုလည်း၊ဝါရေတိ၊တားမြစ်တတ် ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ သတိမေဟာလပါဇနန္တိ၊ သတိမေဟာလပါဇနုံဟူ၍၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

ကာယဂုတ္တောတိ၊ကာယဂုတ္တောဟူသည်ကား၊တိုင်ရေနှုတ်သုံးပါးအပြား ရှိသော၊ ကာယသုစရိတေန၊ ကာယသုစရိုက်ဖြင့်၊ဂုတ္တော၊ လုံခြုံ၏၊ဝစီ ဂုတ္တောတိ၊ဝစီဂုတ္တောဟူသည်ကား၊စတုဗိဓေန၊လေးပါးအပြားရှိသော၊ ဝစီသုစရိတေန၊ဝစီသုစရိုက်ဖြင့်၊ဂုတ္တော၊လုံခြုံ၏၊ဣတောဝတာ၊ဤကာယ ဂုတ္တောဟူသောစကားဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ၊ပါတိမောက္ခသံဝရ သီလကို၊ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ အာဟာရေဥဒရေယတောတိဣဒေ၊ အာဟာရေ ဥဒရေယတောဟူသော၌ပုဒ်၌၊အာဟာရေမုခေန၊အာဟာရကိုအကြောင်း ပြုသဖြင့်၊သဗ္ဗပစ္စယာနုံ၊ခပ်သိမ်းသောပစ္စည်းတို့၏၊ ဂတိတဿ၊ယူအပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊စတုဗိဓေပိ၊လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပစ္စယေ၊ပစ္စည်း၌၊ယတောသံယတောတိ၊ယတောသံယတော၊စောင့်စည်းသောအားဖြင့်၊နိရုပတ္တိ လေသော၊ ညစ်နွမ်းသော ကိလေသာမရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ဣမိနာ၊ဤဥဒရေယတောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ ဂုတ္တံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊ဥဒရေ ယတောတိ၊ ဥဒရေယတောဟူသည်ကား၊ဥဒရေ၊ဝမ်း၌၊ ယတောသံယ တော၊စောင့်စည်းခြင်းရှိ၏၊မိတဘောဇိ၊မျှတသောစားခြင်းရှိ၏၊အာဟာ ရေ၊အာဟာရ၌၊မတ္တညူ၊အတိုင်းအရှည်ကိုသိသောပညာရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣမိနာ၊ဥဒရေနယတောဟူသော၌ ပါ၌ဖြင့်၊ဟောဇနေ၊အစာ၌၊မတ္တညူတာမုခေန၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုသိသောအကြောင်းဖြင့်၊ပစ္စယပဋိသေဝနသီလံ၊ ပစ္စယသန္ဓိသီ တသီလကို၊ ဂုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊ တေန၊ထိုဥဒရေယတောဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊ ကိုယ်၊အာဘယ်ကို၊ဒီပေတိ၊ပြသနည်း၊ဗြာဟ္မဏ၊ဝုဏ္ဏား၊တို့၊သင်သည်၊ဖိုခ်ီ ချိုးစေ့ကို၊ ဝပိတ္တာ၊စိုက်ချိုး၍၊သာသာပရိပါလနတ္ထံ၊ကောက်ပင်ကိုစောင့်

ရှောက်အံ့သောဌာ၊ ကဿကဝတိ ဝါ၊ ဆူးစောင်ရှန်းကို လည်းကောင်း၊ ဂုဏ္ဍဝတိ ဝါ၊ သစ်သားစောင်ရှန်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါကာရပရိက္ခိပဝတိ ဝါ၊ တံတိုင်းအရံတည်းဟူသောစောင်ရှန်းကို၊ လည်းကောင်း။ ကရောသိ၊ ပြုဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုစောင်ရှန်းလုံခြုံသောကြောင့်။ ဂေါမဟိ သာဒိမိဂဏာ၊ နွားကျွဲစသော သားအပေါင်းတို့သည်၊ ပဝေသနံ၊ ဝင်ခြင်းကို၊ အလဘန္တာ၊ မရကုန်သည်ရှိသော်၊ သသံ၊ ကောက်ပင်ကို၊ နဝိလုမ္ပန္တိ ယထာ၊ မဖျက်ဆီးနိုင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေ ဝေံ တထာ၊ ထိုအတူ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ သဒ္ဓါဗီဇံ၊ သဒ္ဓါဟူသောမျိုးစေ့ကို၊ ဝပိတ္တာ။ စိုက်ပျိုး၍၊ နာနုပ္ပကာရကုသလသ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော ကုသိုလ်ကို၊ ပရိပါလနတ္ထံ၊ စောင့်ရှောက်အံ့သောဌာ၊ ကာယဝစီ အာဟာရဂုတ္တိမယံ။ ကိုယ်နှုတ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အာဟာရကို စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်ပြီးသော။ တိဝိဓ ပရိက္ခေပံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောခြံရံခြင်းကို။ ကရောမိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား။ ရာဂါဒိအကုသလာ ဂေါမဟိ သမိဂဏာ၊ ရာဂအစရှိသော အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော နွားကျွဲသား အပေါင်းတို့သည်၊ အကုသလာ။ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ပဝေသနံ၊ ဝင်ခြင်းကို၊ အလဘန္တာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုသလသသံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောကောက်ပင်ကို၊ နဝိလုမ္ပန္တိ၊ မဖျက်ဆီးကုန်၊ သစ္စံ ကရောမိ နိဗ္ဗါနန္တိ ဣဒေ၊ သစ္စံကရောမိနိဗ္ဗါန်ဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ဒ္ဝိတ်ဝါ ရေတိ၊ နှစ်ပါးသော ဝါရတို့ဖြင့်။ အဝိသံ ဝါ ဒုနံ၊ မညှစ်ယွင်းခြင်းသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ နိဗ္ဗါနန္တိ နိဗ္ဗါန်ဟူသည်ကား၊ ဆေဒနံ၊ ဖြတ်ခြင်းကိုယည်းကောင်း။ လုနနံ၊ ရိတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဋနံ၊ နှုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇော်။ ဤသစ္စံဟူသောဝုန်းကို၊ ကရဏတ္ထေ၊ ကရိယာ၏အနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ။ ဒုတိယာ ဝိဘတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့.သည်ကား၊ ဣဒေ၊ ဤသစ္စံဟူသောဝုန်း၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သဒ္ဒေန၊ မှန်သောအကျင့်ဖြင့်၊ အဟံ။ ငါဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗါနံ၊ အကုသိုလ်ကိုဖြတ်ခြင်းကို၊ ကရောမိ။ ပြု၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကိ ။ အဘယ်အနက်ကဲ့ရဟန်း၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တွံ၊ သင်ဝုဏ္ဏားသည်၊ ဗာဟိရ၊ ဗာဟိရဖြစ်သော၊ ကသိ ။ လယ်လုပ်ခြင်းကို၊ ကသိတ္ဝာ၊ ထွန်ယက်၍၊ သသဒ္ဓသကာနံ။ ကောက်ပင်ကိုဖျက်တတ်ကုန်သော၊ တိဏာနံ၊ ခြက်တို့ကို၊ ဟဏ္ဍေနဝါ။ လက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသိတေနဝါ၊ ဝဲစဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗါ။ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊

ထိုအတူ၊အဟာ၌ငါဘုရားသည်လည်း၊အဋ္ဌာတ္ထိကကသိ၊ အဋ္ဌာတ္ထတရား တည်းဟူသောထွန်ယက်ခြင်းကို၊ကသိတွာ။ထွန်ယက်၍၊ ကုသလသီး ကုသိုလ်တရားတည်းဟူသောကောက်ပင်ကို၊ရှုသကာနှံ၊ ဗျက်ဆိုးတတ် ကုန်သော။ ဝိသံဝါဒနတိကာနှံ၊ ချုတ်ယွင်းခြင်း တည်းဟူသော မြက် အာမှိုက်တို့ကို၊သင်္ဘေနှ၊မှန်သောတရားဖြင့်၊နိဗ္ဗါန်၊အကြွင်းမရှိဖြတ်ခြင်းကို ကရောမိ၊ပြုတော်မူ၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဣဿိ၊ဣစ္ဆာ၊ဣ၊ ဥာဏသင်္ဘေနှ။ ဥာဏ်တည်းဟူသောသစ္စာဖြင့်၊ နိဗ္ဗါန်၊ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ သစ္စန္တိ၊သစ္စာ ဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဣဿ။ဣသစ္စံဟူသောပုဒ်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ် သော၊ သစ္စံ၊အမှန်ကို၊ ယထာဘူတဉာဏန္တိ။ ယထာဘူတဉာဏ်ဟူ၍၊ ရှစ္စကိ၊ဆိုအပ်၏၊တော၊ထိုယထာဘူတဉာဏ်ဖြင့်။ အတ္ထသညာဒီနှံ၊အတ္ထ သညာအစရှိကုန်သော၊ တိကာနှံ။ မြက်တို့ကို၊ နိဗ္ဗါနံ၊ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ပြုတော်မူ၏။ဣတိ၊ဤသို့။ယော၊ဧတဗ္ဗံ၊ယဉ္စိ အပ်၏၊အထ ဝါ၊ တနည်းကား၊နိဗ္ဗါနန္တိ၊နိဗ္ဗါနံဟူသည်ကား၊ဆေနဒကံ၊ဖြတ်သည်ကို၊လာဝ နှံ၊ရိတ်သည်ကို၊ဥပ္ပါဋကံ၊နွှတ်သည်ကို၊ကရောမိ၊ပြုတော်မူ၏၊ဣတိအယံ၊ ဣသည်လျှင်၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဧဝံသင်္ဂေ။ ဣသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တွံ၊သင်သည်၊ဒါသံဝါ၊ကျွန်ကိုလည်းကောင်း၊ကမ္မကရံဝါ၊အမှုလုပ်သော သူကိုလည်းကောင်း၊တိကာနှံ၊မြက်တို့ကို၊နိဗ္ဗါနံ၊ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ကရော သိ၊ပြု၏၊နိဗ္ဗေတိ၊ရိတ်စေ၏၊တိကာနှံ၊မြက်တို့ကို၊ ဆေဒကံ၊ဖြတ်သည်ကို၊ လာဝကံ၊ရိတ်သည်ကို၊ဥပ္ပါဋကံ၊နွှတ်သည်ကို၊ကရောသိယထာ၊ပြုသကဲ့ သို့၊ဧवံတထာ။ ထိုအတူ၊အတိ၊ငါဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗါနံ၊အကုသိုလ်ကိုဖြတ် ခြင်းကို၊သစ္စံ၊မှန်သည်ကို၊ကရောဒိ၊ပြု၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ဥပယောဂ ဝစနေန၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ ဝတ္တုံ၊ဆိုခြင်းဌာ၊ယုဇ္ဈတိ၊သင့်၏။ အထ ဝါ၊တနည်း သော်ကား၊ သစ္စန္တိ၊သစ္စံဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌသစ္စံ၊မြင်အပ်သောလောကီ သစ္စာကို၊တမဟံ၊ဝံ၊အတိ၊ထိုငါသည်၊နိဗ္ဗါနံ။ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ကရောမိ၊ပြု ၏၊ဆေတဗ္ဗံ၊ဖြတ်အပ်သည်ကို၊လုနိတဗ္ဗံ၊ရိတ်အပ်သည်ကို၊ဥပ္ပါဋေတဗ္ဗံ၊ နွှတ်အပ်သည်ကို၊ကရောမိ၊ပြု၏။ ဣတိ၊ဝေါ၊ဤသို့လည်း၊ ဥပယောဂ ဝစ နေနေ ဝ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝတ္တုံ၊ဆိုခြင်းဌာ၊ ယုဇ္ဈံ၊သင့်၏၊ သောရေစ္ဆံမေပမောစနန္တိ ဣဏ္ဍေ၊ သောရေစ္ဆံမေပမောစနံဟူသော ဣပုဒ်၌၊ကာ ယိကောဂ၊ကိုယ်နှင့်စပ်သော။အဝိတိဏ္ဏမော၊မလွန်ကျူးခြင်း။ဝါ၊စသိကော နှတ်နှင့်ယှဉ်သော။အဝိတိဏ္ဏမော၊မလွန်ကျူးခြင်း၊ ဣတိ ဝေါ ဣသို့ ယံဘံ သိလမေဝ၊ အကြင်သီလကိုသာလျှင်၊သောရေစ္ဆန္တိ။သောရေစ္ဆဟူ၍၊ ဝတ္တုံ၊

မိန့်အပ်၏။ ဧတံ။ ဤပသိလက္ခဏာနှင့်အမိပ္ပေတံ။ အလိုမရှိအပ်။ တံ။ ထိုစကားကို။ ကာယဂုတ္တောတိအာဒိနာနယေန။ ကာယဂုတ္တောအစရှိသောနည်းဖြင့်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝုတ္တမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ အရဟတ္တဖလံပန။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမူကား။ အမိပ္ပေတံ။ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ တံဝိ။ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်တရားကိုလည်း။ သုဒ္ဓဝေ။ ကောင်းမြတ်လှသော။ နိဗ္ဗာနေ။ နိဗ္ဗာန်တရား၌။ ရတာဘာဝတော။ မွေ့လျော်တတ်သော သဘောအားဖြင့်။ သောရစ္စန္တိ။ သောရစ္စတို့။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ပမောစနန္တိ။ ပမောစနံဟူ သည်ကား။ ယောဂ္ဂဝိသဒ္ဒေန။ ယှဉ်ခြင်းမှ လွတ်၏။ ကိံ ကော အဇ္ဇော။ အဘယ်အနက်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်သနည်း။ တာဝ။ သင်ဝုဏ္ဏားတို့၏ ပမောစနံ။ ထွန်ယက်ခြင်းမှ လွတ်သောကာလသည်၊ ဝုနဝိ။ တာဝန်လည်း။ သာယန္ဟေ ဝါ။ ညချမ်းအခါ၌လည်းကောင်း။ ဒုတိယဒိဝသေ ဝါ။ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ အနာဂတေ။ လာလတ္တံ့သော သံဝစ္ဆရေ ဝါ။ နှစ်၌လည်းကောင်း။ ယောဧတဗ္ဗတော။ ထွန်ယက်ခြင်း၌ ယှဉ်ဖြန် အပ်သောကြောင့်၊ အပ္ပမောစနမေဝ။ လယ်လုပ် ခြင်းအမှုမှ မလွတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိယထာ။ ဖြစ်သကဲ့သို့ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ၊ မမ ဝါ့အား။ အပ္ပမောစနံ။ မလွတ်ခြင်းသည်၊ နမဟုတ်။ မမ ဝါ့အား၊ အနန္တရာ။ အကြားနှင့်၊ မောစနံနာမ။ လွတ်ခြင်းမည်သည်၊ နဟိ အတ္ထိ။ မရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ အဟံ ဝါဘုရားသည်၊ ဒိပက်ရေသဗလကာလ တော။ ဒီပက်ရောဘုရားလက်ထက်တော်မှ ပဘုတိ။ စ၍ ပညာနှင့်လေ။ ပညာ တည်းဟူသော ထွန်ထုံးနှင့်။ ဝိရိယဗလ ဝိဗဒ္ဓေ။ ဝိရိယတည်းဟူသော နွားလားတို့ကို။ ယောဧတ္တာ။ ကာ၍။ စတ္တာရိ အသင်္ချေယျာနိ။ လေးသောင်းတို့ပတ် လုံးလည်းကောင်း။ ကပ္ပသတ သဟဿဿ။ ကမ္ပာတဘဆိန်းတို့ ပတ်လုံး လည်းကောင်း။ ယာဝ။ အကြင်ရွှေလောက်၊ သမ္ဘာသမ္ဘောဓိ။ သမ္ဗုဇ္ဈတ ညာဏ်တော်ကို၊ နအာသိသမ္ဘုဇ္ဈိ။ ထိုးထွင်းမြင်သိတော်မမူသေး၊ တာဝ။ ထို ရွှေလောက်၊ မဟာကသိ။ မြတ်သောကုသိုလ်တည်းဟူသော ထွန်ယက် ခြင်းကို။ ကသန္တော။ ထွန်ယက်သည်ဖြစ်၍။ နမုဇ္ဇိ။ မလွတ်၊ ယဒါစ။ အကြင် အခါ၌ကား။ မေ။ ငါဘုရား အား။ တံ သမ္ဗုံ။ ထိုအလုံးစုံသော၊ ကာလံ။ ကာလ ကို။ ခေပေတွာ။ ကုန်စေ၍။ ဗောဓိဗုဒ္ဓမူလေ။ ဗောဓိပင်၏အနီးဖြစ်သော၊ အပ္ပရာဇိတပလ္လင်ကော်။ အပ္ပရာဇိတပလ္လင်တော်၌။ နိသိန္နဿ။ နေတော်မူ ယျက်။ သမ္ဗုဇ္ဈတိ ပရိဝါရံ။ အလုံးစုံသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့်ခြံရံ ခြင်းရှိသော၊ အရဟတ္တဖလံ။ အရဟတ္တဖိုလ်တရားသည်၊ ဥဒပါဒိ။ ထင်ရှား

ဖြစ်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ မယား၊ငါသည်၊ တံသဗ္ဗုသူကဲ့ပဋိပသဿဒ္ဓိ၊ ထိုအလုံးရုံသောလုံ့လပြုခြင်း၏ငြိမ်းရာဖြစ်သောအခုပ်သို့။ ပဏ္ဍိယာ၊ရောက်သဖြင့်၊ ပမုတ္တုံ၊လယ်ထွန်သော ယောကျ်ား၏အဖြစ်မှ လွတ်တော်မူပြီ၊ ဣဒါနိ၊ဤအသုံးစွန်သောကိုယ်၏ဖြစ်သောကာလ၌၊ဗုန္ဓ၊တာဒန်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ယှဉ်အပ်သောမည်သည်၊ နတ္ထိ၊သတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဇေတမတ္ထံ၊ထိုအနက်ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောရွှံ့မေပမောစနဿ၊ သောရွှံ့မေပမောစနံဟု၍၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ ။

ဝိရိယံမေရုရေဝေရယ္ဟဿ ဇေ့ဏ္ဍေ၊ ဝိရိယံမေရုရေဝေယ္ဟံဟူသော၌ပုဒ်၌၊ ဝိရိယဿ ဟု၊ ဝိရိယံဟူသည်ကား၊ ကာယိကောဝါ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊စေတသိကောဝါ၊စိတ်နှင့်စပ်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိရိယာရုမ္ဘဘုံ၊လုံ့လအားထုတ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊အာဒိနာနယေန၊ ဤယို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တပ္ပဘေဒံ၊ ဆိုအပ်သော ဝိရိယတည်း၊ ရုရာယ၊ ဆောင်ရွက်အပ်သောဝန်၏၊ ဝေရုယ္ဟံ၊ဆောင်ရွက်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ရုရေဝေရယ္ဟံ၊ ရုရေဝေရုယ္ဟမည်၏၊ ရုဏ်၊ဝန်ကို၊ ဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဟု၊ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့၊ပြောဟပ္ပကာသ၊ပုဏ္ဏား၏၊ ရုရေဝေရုယ္ဟာကာ၊ကိုကနုဂ်လံ၊လယ်ထွန်အမှုတည်းဟူသောဝန်ကိုနွားတို့သည်ငင်အပ်သောထွန်တုံးသည်၊ဘူမိယံ၊ ဖြေဆိုင်ခဲကို၊ ဘိန္ဒတိယထာ၊ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ မူလသန္တာနကာနိစ၊အာဖြစ်အစဉ်ဖြစ်ခြင်းတို့ကိုလည်း၊ပဒါလေတိယထာ၊ခွဲသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိရိယာကမ္မံတံ၊ဝိရိယတည်းဟူသောနွားသည်ငင်အပ်သော၊ ပညာနင်္ဂလံ၊ပညာတည်းဟူသောထွန်တုံးသည်၊ ယထာဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအတိုင်း၊ဃနံ၊ကိလေသာတည်းဟူသောတခဲနက်ကို၊ဘိန္ဒတိ၊ဖျက်ဆီး၏၊ ကိလေသသန္တာနကာနိစ၊ကိလေသာတို့၏ဖြစ်စဉ်တို့ကိုလည်း၊ ပဒါလေတိ၊ခွ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဝိရိယံ မေရုရေဝေရယ္ဟန္တိ၊ ဝိရိယံ မေရုရေဝေ ရယ္ဟံဟူ၍၊ အာဟု၊ မိန့်တော်မူ၏၊အထဝါ၊တနည်းသော်ကား၊ ဝုရိမရုရံ၊ရှေးဦးစွာသောဆက်ခတ်ထမ်းပိုးကို၊ ဝဟန္တာ၊ ဆောင်သောနွားတို့သည်၊ ရုရာ၊ဆက်ခတ်သောနွားတို့မည်ကုန်၏၊ မူလရုရံ၊ အာခုင်းထမ်းပိုးကို၊ ဝဟန္တာ၊ဆောင်သောနွားတို့သည်၊ ဝေရုယ္ဟာ၊ ရင်းတိုင်နွားတို့မည်ကုန်၏၊ ရုရာစ၊ ဆက်ခတ်သောနွားတို့လည်းကောင်း၊ ဝေရုယ္ဟာစ၊ ရင်းတိုင်နွားတို့လည်းကောင်း၊ ရုရ

ဝေရယ္ဟာ။ ဆက်ခတ်နွား ရင်းတိုင် နွားတို့တည်း။ တဏ္ဍ။ ထိုစကားဖြင့်ပြောဟူ၏သား။ ဥဏ္ဏားအား။ ကေမေကထို့။ တရုတရုသော။ နှင်းလေ။ ထွန်တုံးခြင်း။ စတုဗလိဗဒ္ဓပဘေဒံ။ လေးခုသောနွားလား အပြားရှိသော။ ဝုရဝေရယ်။ ဆက်ခတ်ထမ်းပိုး ရင်းတိုင်ထမ်းပိုးသည်။ ဝဟန်နှင့်။ ဝန်ကိုဆောင်ရွက်လျက်။ ဥပ္ပန္နာနုပ္ပန္နတိဏ မူလဃာတဗ္ဗ။ ဖြစ်သောမြက် မဖြစ်သေးသောမြက်တို့၏အမြစ်အရင်းကိုဖြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာသ။ ထိုဥဏ္ဏား၏။ သမ္ဘတ္တိဗ္ဗ။ ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း။ သာဝေတိယ။ ပြိုးစေတတ်သကဲ့သို့။ ဝေံတ။ ထ။ ထိုအတူ။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ စတုသမ္ဘပ္ပဒါနုဝိရိယပဘေဒံ။ လေးပါးသော သမ္ဘပ္ပဒါနုဝိရိယ အပြားရှိသော။ ဝုရဝေရယ်။ ဆက်ခတ်ရင်းတိုင် ဟုဆိုအပ်သော တရားသည်။ ဝဟန်နှင့်။ ကုသိုလ်တည်းဟူသော ဝန်ကို ရွက်ဆောင်တော်မူလျက်။ ဥပ္ပန္နာနုပ္ပန္နာ ကုသလမူလဃာတဗ္ဗ။ ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်၏ အမြစ်အရင်း၏ ဖြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကုသလာ သမ္ဘတ္တိဗ္ဗ။ ကုသိုလ်တရား၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သာဝေတိ။ ပြိုးစေတတ်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ ဝိရိယံ မေ ဝုဝေရယ္ဟန္တိ။ ဝိရိယံ မေ ဝုဝေရယ်ဟူ၍။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ ။ယောဂဝေ့ မာဒိ ဝါ ဟနန္တိ ။ ။ယောဂဝေ့ မာဒိ ဝါ ဟနံ ဟူသော ဤပုဒ်ခွဲ။ ယောဂေ ဟိ။ ယောဂ တရားတို့မှ။ ခေမတ္တာ။ ကုန်သည်၏ အမြစ်ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်ကို။ ယောဂဝေ့ မန္တိ ။ ယောဂဝေ့ ဓံ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ မိန့်တော်မူအပ်၏။ တံ။ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို။ အဓိဂတ္တာ။ မျက်မှောက်အာရုံပြု၍။ ဝါ ဟိ ယတိ။ ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်၏။ ဝါ။ ဘနည်းကား။ ယောဂဝေ့ ဓံ။ ယောဂ တရားကို ကုန်စင်ရာဖြစ်သော။ တံ နိဗ္ဗာနံ။ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အာဘိမုခံ။ ရှေးရှု အာရုံပြု၍။ ဝါ ဟိ ယတိ။ ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တံ။ ထိုဝိရိယသည်။ အဓိ ဝါ ဟာနံ။ အဓိ ဝါ ဟာနမည်၏။ ယောဂဝေ့ မသာ။ ယောဂ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိ ဝါ ဟာနံ။ အာရုံပြု၍ ဆောင်ခြင်းသည်။ ယောဂဝေ့ မာဒိ ဝါ ဟာနံ။ ယောဂဝေ့ မာဒိ ဝါ ဟာနမည်၏။ တေန။ ထိုပါဠိဖြင့်။ ကိံ ။ အာဟယ် အနုက်ကို။ ဒိ ပေတိ။ ပြသနည်းဟူမူကား။ ဘဝ။ သင်ဥဏ္ဏား၏။ ဝုရဝေရယ်။ ဆက်ခတ်ရင်းတိုင်သည်။ ဝုရေ ဣမိ မဒိသံ။ အ ၌ အ ရေ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိ မာဒိ သုဝါ။ အ နောက် အ ရေ အ ဟ ရှိသည်တို့တွင်လည်း။ အညတရံ။ တပါးပါးသော အ ရေ ကို။ အာဘိမုခံ။ ရှေးရှု။ ဝါ ဟိ ယတိ ယထာ။ ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့။ တထာ။ ထိုအတူ။ မမ ၊ ငါ၌ရှိသော။ ဝုရဝေ ဝေ ဝုယ်။ သမ္ဘပ္ပဒါနံ တည်းဟူသော ဆက်ခတ်ရင်းတိုင်သည်။ နိဗ္ဗာနာ ဘိ

မုခံ၊နိဗ္ဗာနိသို့ရှေးရှု၊ဝါဟိယတို၊ရှက်ဆောင်တတ်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ဝါဟိယမာ
နှစ္ဆ၊ရှက်ဆောင်သည်ဖြစ်၍လည်း။ အနိဝတ္တန်၊တဘန်မပြုနိုလာခြင်းသို့၊
ဂန္ဓတိ၊ရောက်တတ်၏၊တဝ၊သင်ပုဏ္ဏား၏၊ နှင်လံ၊ထွန်ကုံ၊ကို၊ဝဟန်၊
ဆောင်ရှက်သော၊ ရုရေခေရယ်၊ ဆက်ခတ်ရင်းတိုင်သည်၊ခေတ္တကောဋ်၊
လယ်နမူ၊သို့ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ ဝုန၊တဘန်၊နိဝတ္တတိယထား၊ပြုနိုလာသကဲ့
သို့၊ဝေ၊တထား၊ထိုအတူ၊ မမ၊ငါဘုရား၏၊ ရုရုခေရယ်၊သမ္ဘပ္ပခန်တရား
တည်း၊ဟူသော ဆက်ခတ်ရင်းတိုင်သည်၊ အနိဝတ္တတိ၊ တဘန်မလှည့်
မပြုနိုလာပြု၊ဒိပက်ရကာလတော၊ဒိပက်ရောဘုရား၏ရှင်ကာလမှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊
နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ဂန္ဓတော၊ရှေးရှုသွားသည်သာတည်း။ဝါ၊တနည်းကား၊
တေနတေန၊ ထိုထိုသို့သောမဂ်ဖြင့်၊ ပဟီနကိလေသာ၊ ပယ်အပ်သော
ကိလေသာတို့ကို၊ဝုန၊တဘန်၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊ပယ်အပ်ကုန်သည်၊နဟောန္တိ
မဖြစ်ကုန်၊ တဝ၊သင်ပုဏ္ဏား၏၊ နှင်လေန၊ထွန်ကုံးဖြင့်၊ ဆိန္နာနိ·ဖြတ်အပ်
ကုန်သော၊ တိဏာနိ၊မြက်တို့ကို၊ ဝုနပိ၊တဘန်လည်း၊အာပရဿ်သမယော
တပါ၊သောနောက်ကာလ၌၊ ဆိန္နိတဗ္ဗာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ
ယထာ၊ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊မမ၊ငါဘုရား၏၊ပဌမမဂ္ဂဝေသ
နာ၊ သောတာ ပတ္တိမဂ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌေကဋ္ဌေ၊ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်
အကုသိုလ် တရား၏ တစိတ်တည်း ရာဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိ
လေသာတို့ကို၊ဒုတိယ ဝေသန၊ဒုတိယဖြစ်သောသကဒါဂါမိမဂ်၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ညြဏ္ဍာရိကော၊ရုန့်ရုင်းကုန်သော၊ကိလေသေ၊ကိလေသာတို့ကို၊တတိ
ယ ဝေသန၊ တတိယဖြစ်သော အနာဂါမိမဂ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနုသဟဂ
တေ၊အသေးအမဲ့နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ကိလေသေ၊ကိလေသာတို့ကို၊
စတုတ္ထ ဝေသန၊စတုတ္ထဖြစ်သောအရဟတ္တမဂ်၏အစွမ်းဖြင့်၊သဗ္ဗကိလေ
သေ၊အလုံးရုံသောကိလေသာတို့ကို၊ပဟာနန်၊ပစ်စွန့်လျက်၊အနိဝတ္တန်၊
တဘန်မပြုနိုလာသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂန္ဓတိ၊သွား၏၊ အာထ ဝါ
တနည်းသော်ကား၊ ဂန္ဓတိအနိဝတ္တန်၊ ဂန္ဓတိအနိဝတ္တံဟူသည်ကား၊
နိဝတ္တနရေဟိတံ၊ တဘန်ဖြစ်ပြုနိုခြင်းမှကင်းသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓတိ၊
နိဗ္ဗာန်သို့သွားတတ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊
တန်၊တံဟူသည်ကား၊ တံဝုရုခေရယ်၊ ထိုသမထနှားတည်း၊ဟူသော
ဆက်ခတ်ရင်းတိုင်သည်၊ဝေ၊ ဤသို့၊ဟော၊ဤအနိဝတ္တန်ဟူသောဝုဒ်၌၊ပ
ဒဿေ၊ဒေါ၊ဝုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊မမ၊ငါဘုရား
၏၊တံဝုရုခေရယ်၊ ထိုဆက်ခတ်ရင်းတိုင်ဟူသောသမထတရားသံ့သည်၊

ဂန္ဓာတ်ဆွယထား။ နိဗ္ဗာန်အရေပ်သို့သွားသကဲ့သို့လည်း၊ တဝ၊သင်္ဂ၏၊ ရဂရ ဓောရေယ္ယံ၊ ဆက်ခတ်ရင်းတိုင်သည်၊ တံနိဗ္ဗာနဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်အရေပ်သို့၊ နဂန္ဓာတိ၊မသွားနိုင်ချေ၊ ကသကော၊ကုသိုလ်တည်းဟူသော လယ်ထွန်ယောက်ျားသည်၊ ယဏ္ဍ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်အရေပ်သို့၊ ဂတ္ကွာ၊ရောက်သည်ရှိသော်၊အသောကော၊စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဝိရဇော၊ကိလေသာတည်းဟူသောဖြူမရှိသည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊နသောစတိ၊မစိုးရိမ်၊ ဧတံပနဗ္ဗာနံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်အရေပ်သို့ကား၊ဂန္ဓာတိ၊သွား၏၊ယဏ္ဍ၊အကြင်နိဗ္ဗာန်အရေပ်သို့၊ဂတ္ကွာ၊ ရောက်၍၊နသောစတိ၊မစိုးရိမ်၊ ယဏ္ဍ၊အကြင်နိဗ္ဗာန်အရေပ်သို့၊ သတိပါစနေန၊ သတိတည်းဟူသောနှင်တံဖြင့်၊ဧတံဝိရိယရဂရ ဓောရေယ္ယံ၊ ထိုဝိရိယတည်းဟူသောဆက်ခတ်ရင်းတိုင်နွားကို၊ စောဒေန္တော၊ နှိုးဆော်လျက်၊ ဂတ္ကွာ၊သွားသည်ဖြစ်၍။ မာဒိသော၊ငါကဲ့သို့သော၊ကသကော၊ကုသိုလ်တည်းဟူသောလယ်ထွန်ယောက်ျားသည်။အသောကော၊စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ၊ နိဿကော၊စိုးရိမ်ခြင်းကင်း၏၊ဝိရဇော၊ကိလေသာတည်းဟူသောဖြူမရှိသည်။ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊နသောစတိ၊မစိုးရိမ်၊ သဗ္ဗသောကသလ္လသမုဇ္ဇာ တာဘူတံ၊အလုံးစုံသောစိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောပြောင်ကိုခွါ နုတ်ရာဖြစ်သော၊နိဗ္ဗာနာမသင်္ခါတံ၊နိဗ္ဗာန်အမြှောက်ဟုဆိုအပ်သော၊တံဗ္ဗာနံ၊ထိုအရေပ်သို့၊ဂန္ဓာတိ၊ရောက်၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ နိဂမနံ၊နိဂုံးအုပ်သည်ကို၊ ဘဂဝေန္တော၊ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ အဘာ၊မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာဟ၊အဘာယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊မော၊ငါ၏၊ ကသိကဗ္ဗာ၊ကုသိုလ်ထွန်ရာအရေပ်ခွဲတည်သော၊သော၊ ဣသဒ္ဓါတည်းဟူသောမျိုးစေ့သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။သာသဒ္ဓါ။ထိုသဒ္ဓါတည်းဟူသောမျိုးစေ့သည်။ အမတပ္ပလံ၊နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အသီး၊ရှိသည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဧတံကသိံ။ ထိုသို့သော ကုသိုလ်တည်းဟူသော ထွန်ယက်ခြင်းကို၊ကသိတ္တာ၊ထွန်ယက်သည်ဖြစ်၍၊သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲခြင်းမှ၊ကသကော၊ကုသိုလ်ကိုထွန်ယက်သောယောက်ျားသည်၊ ပမုစ္စတိ။လွတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ။အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။တသာ၊ထိုဂါထာ၏၊ သင်္ခေပတ္ထော၊အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ဗြာဟ္မဏ၊ဝုဏ္ဏား ပဿ၊ရှုလော၊သောသဒ္ဓါ၊ဤသဒ္ဓါတရေးသည်၊ ဗီဇာ၊မျိုးစေ့မည်၏။တပေါ ဝုဋ္ဌိယာ၊အကျင့်တည်းဟူသောမိုးရွာသော ကြောင့်၊အနုဝပတိ၊အစဉ်အတိုင်းပြိုးပြောက်အပ်သော၊ကသိ၊ကုသိုလ်

ထွန်ယက်ခြင်းကို၊ ပညာမယ်။ပညာဖြင့်ပြီးသော၊ ယုဂနှာလည်း။ သမ်းလိုး ထွန်တုံးကိုလည်းကောင်း၊ဟိရိမယ်။ဟိရိတရားဖြင့်ပြီးသော၊ဤသည်း၊ထွန် သန်ကိုလည်းကောင်း။ မနောမယေန ၊သမာဓိတည်းဟူသော မနုဖြင့်ပြီး သော၊ယောဇွေန။ကြိုးဖြင့်၊ ကောဇဒ္ဓ။တစပ်ထည်းရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပညာနှာလေ၊ ပညာတည်းဟူသောထွန်တုံးခ၊ သတိဖာလံ၊ သတိ တည်းဟူသောထွန်သွားကို၊အာကောဇေတွာ၊စိုက်၍။ သတိပါဇနံ၊သတိ တည်းဟူသောနှင်တံကို၊ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍။ကာယဝစီအာဟာရဂုတ္တိယာ၊ ကာယကံဝစီကံအာဟာရတို့ခ်ိန်ခြောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်၊ ဂေါပေတွာ။လုံခြုံ စေ၍၊သစ္စနိဗ္ဗါနံ၊ လေးပါးသောသစ္စာဖြင့်ကိုလေသာ တည်းဟူသောမြက် တို့ကို ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ သောရေ့ဝ်၊ အဂေဟတ္ထာဖိုလ်တရား သည်။ပမောစနံ၊ ယောဂလေးပါးမှလွတ်ခြင်းသည်၊အတ္ထိ။ရှိ၏။ဝိရိယရေ ဝေါရဝ်ဟ်။ သမ္မပ္ပဓာန်ဝိရိယဟုဆိုအပ်သောဆက်ခတ်ရင်းတိုင်နွားသည်၊ ယောဂကျွေမာဘိဟုဝံ။ယောဂ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရှေးရှု၊အနိဝတ္တန်၊တာန် မပြန်လည်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ဝါဟာနေန၊ ရွက်ဆောင်သဖြင့်၊ ကသိကဗ္ဗာ၊ ထွန်ယက်ခြင်းသည်၊ ကသိကမ္မပရိယောသာနံ။ထွန်ယက်ခြင်းကိစ္စပြီးပြီး သော၊စတုဗိဓံသာမညဖလံ။လေးပါးအပြားရှိသောဖိုလ်တည်းဟူသောအာ သီးသို့။ပါပိတာ၊ရောက်စေအပ်သည်ရှိသော်၊သာကသိကဗ္ဗာ၊ထိုသို့သော ကုသိုလ်ကိုထွန်ယက်ခြင်းသည်။အမတပ္ပလာ၊နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအသီး ရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို။အမတန္တိ။အမတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။နိဗ္ဗာနာနိသံသာ၊နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်အဓိပ္ပာယ်အနက်တည်း။သာခေါပနေသာသာခေါ ပနသောကသိ၊ထိုသို့သောကုသိုလ်တည်းဟူသောထွန်ယက်ခြင်းသည်။ ဧကသ်ပ်၊တယောက်သော၊မမေဝ၊ငါ၌ရှိ၏။အာသာလျှင်၊အမတဖလာ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအကျိုးရှိသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်လေသေး၊အဝိစခေါ ပန်။စင်စစ်သော်ကား၊ယောကောစ်၊အမှတ်မရှိတရုံတယောက်သော၊ခတ္တိ ယောဝါ၊မင်းသည်လည်းကောင်း၊ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ဝုဏ္ဏားသည်ရင်း၊သုဒ္ဒေါ ဝါ။ သူဆင်းရဲသည် လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊ ရဟန်းသည်ရင်း၊ ဇေဋ်ကသိ'၊ထိုကုသိုလ်တည်းဟူသောထွန်ယက်ခြင်းကို၊ကသတိ။ ထွန် သည်ဖြစ်၏၊သောသဗ္ဗေပိ၊ထိုအလုံးရုံသည်လည်း၊ဇေဋ်ကသိ'၊ထိုကုသိုလ် တည်းဟူသော ထွန်ယက်ခြင်းကို၊ ကသိတွာ၊ထွန်ယက်သည် ရှိသော်၊ သဗ္ဗဒုက္ခာပမုစ္စတိတိ၊သဗ္ဗဒုက္ခာပမုစ္စတိဟူသည်ကား။ သဗ္ဗသ္မာ၊အလုံးရုံ

သော၊ဝန္ဒုဒ္ဓုဒ္ဓုဒ္ဓုဒ္ဓသင် ၀ရိပရိဏာမဒုက္ခာ။ဝဋ်ဆင်းရဲဒုက္ခဒုက္ခသင် ၀ ရဒုက္ခ၀ိပရိဏာမဒုက္ခမ္ဘ။ ပရေ့စ္ဆတိ၊ လွတ်ရ၊ဇော်ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ဗြာဟ္မဏာ သ၊ကသိဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏားအား၊ အရဟတ္တနိဗ္ဗာန် ။ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အထူးတည်ကား ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနပရိယောသာနံ။နိဗ္ဗာန်လျှင် အဆုံးရှိသည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍။ ဒေသနံ၊တရားဒေသနာကို။ သမာဒေ၊ပယိ။ ဆောက်တည်စေ၏၊ တဘော၊ထိုနောင်မှ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ကသိဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏားသည်၊ဂန္ဓိရဏ္ဍဒေသနံ၊နက်သောအနက်အဓိပ္ပါယ်ရှိသော ဒေသနာကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားရသည်ရှိသော်။ မမ၊ ငါ၏။ ကသိဖလံ၊ လယ်ယာထွန်ခြင်းအကျိုးသည်။ ဘုန္တိတ္တာ၊သုံးဆောင်စားသောက်၍၊ အပရဏ္ဏေ၊ နောက်ကာလ၌သာလျှင်၊ ဆာတောဝေတမ်ပတ်တတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိဿပန၊ ဤဟောနီးဂေါတမ၏ကား။ ကသိ။ ကုသိုလ်တည်းဟူသော ထွန်ယက်ခြင်းသည်၊ အမတပ္ပလံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အကျိုးရှိပေ၏၊တဿ။ထိုကုသိုလ်တည်းဟူသောလယ်ထွန်ခြင်း၏ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊သဗ္ဗဒုက္ခာ၊အလုံးစုံသောဆင်းရဲမှ၊ပရေ့စ္ဆတိ၊လွတ်ရ၊ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ဒိဋ္ဌတ္ထာ၊သိရ၍။ပသန္နော၊ကြည်ညိုရ၊ပသန္နာကာရံ၊ကြည်ညိုသောအခြင်းအရာကို၊ကာတုံ၊ပြုအံ့သောဘု၊ပါယာသံ၊နို့ဂဏာဂို၊ဒါတုံ၊ လှူအံ့သောဘု၊အာရုဒ္ဓေ၊အားထုတ်၍၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အထခေါဘဂဝါ ကသိဘာရဒ္ဒါဇောတိအာဒိ။ အထခေါဘဂဝါကသိဘာရဒ္ဒါဇောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူပေ၏။တတ္ထ၊ထိုအထခေါအစရှိသော စကား၌၊ မဟာတိယာတိ။ မဟာတိယာဟူသည်ကား၊ မဟာတိယံ၊ ကြီးစွာသော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်သျှင်။ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ကံသပါတိယာတိ၊ကံသပါတိယာ ဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏပါတိယံ၊ရွှေခွက်၌သာ သာ ဟာ သ ဟူ ခိုက်ကေ၊အာဘိုးတသိန်းထိုက်သော၊အတ္ထနောပမိမိ၏။သုဝဏ္ဏထာ လေ။ရွှေခွက်၌၊ ဝဿေတ္ထာတိ။ဝဿေတ္ထာဟူသည်ကား၊ ဗုသိတ္ထာ၊အနားရှိ ရှိ ထိုပေ၏၊ အာကိရိတ္ထာ၊လောင်း၍၊ဣတိဇော်ဤသို့။ ဝတ္ထုံဝတ္ထော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘပဝတောဥပနာမေသိတိ၊ဘဂဝတောဥပနာမေသိ ဟူသည်ကား၊သပ္ပိမဓုဖာဏိတာဒီဟိ၊ထောပတ်ပျားတင်းလဲအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ဝိဓိတ္ထံ၊အထူးဆန်းကြယ်စီရင်သည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဒုက္ခလဝိတာ နေနှ၊ဘွဲ့ဖြူဝတ်ဆိုးဗိတာနိ့ဖြင့်၊ပဒီပ်ဆွာဒေတ္တာ၊ဖုံးလွှမ်း၍၊ဥက္ခိပိတ္တာ၊ချီရက်၍ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊တထာဂတ ဿ၊လာခြင်းကောင်းသောဘုရား၏၊သန္တိကံ၊ အံ့ထံတော်သို့။ အာဘိဟာရိ၊ခေါ်ရှည်ဆောင်ခဲ့၏၊ ကိ'၊အဘယ်သို့သော

စကားကို။ ဝတ္ထုပြု၍ ဆိုပြီး၊ အာသိဟရိုးရှေးရှေးဆောင်ခဲ့သနည်း။ ရှုတိုးဤသို့ ဝတ္ထုတော်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဝဝေါဟာရမဟုတ်ရင်ဝေါဟာရမသည်၊ ပါဠေ သံ၊နို့ဝကာကို၊ဘုန်းတော်၊သုံးဆောင်တော်မူလော၊ဘဝ၊ရှင်ဝေါဟာရမသည်၊ ကသကော၊ လယ်ထွန်ယောကျ်ားပေတည်း။ ရှုတိုးဤသို့ ဝတ္ထုပြု၍ အာသိဟရိုးရှေးရှေးဆောင်၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ကသဘာဝသာနေကာခုကံ၊လယ်လုပ်ယောကျ်း၏အဖြစ်ပြုကြောင်းကို၊ ယံဟိ ဘဝံ(ပ)ကသတိ၊ ယံဟိ ဘဝံ(ပ)ကသတိဟူသော စကားကို၊ အာဟ၊ဆို၏၊ ယဿ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဝံဝေါဟာရမော၊ရှင်ဝေါဟာရမသည်၊ အမတပလံ၊နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အကျိုးရှိသော၊ ယံကသိ၊အကြင်လယ်ယာထွန်ခြင်းကို၊ ကသတိ၊ထွန်ယက်တော်မူ၏၊ရှုတိုး၊ဤသို့၊ဝတ္ထုံဝတ္ထော၊ဆိုလိုသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အဃ၊ထိုအခါ၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဂါထာဘိဂီတန္တိ အာဒိ၊ ဂါထာဘိဂီတံ၊ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဂါထာဘိဂီတန္တိ၊ဂါထာဘိဂီတံဟူသည်ကား။ ဂါထာ ဟိ၊ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အာဘိဂီတံ၊အထူးသိခြင်းကဲ့သို့ဖွဲ့ဆိုသည်ဖြစ်၍ဆိုအပ်သောစကားတည်း။ ဂါထာယော၊ဂါထာတို့ကို၊ ဘာသေတ္ထာ၊ဆို၍၊လဋ္ဌ ဝုအပ်သောအစာတည်း၊ ရှုတိုး၊ဤသို့၊ဝတ္ထုံဝတ္ထော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊မေတိ၊မေဟူသည်ကား၊မယာ၊ငါဘုရားသည်၊အဘောဇနေယျန္တိ၊ အဘောဇနေယျံဟူသည်ကား၊ဘုဇ္ဇနာရေဟံ၊သုံးဆောင်ခြင်းဌါထိုက်သည် နဟောတိ၊မဖြစ်၊သမ္ဘဝတိ၊ သမ္ဘဝတံဟူသည်ကား။ သမ္ဘာအာဇီဝ သုဒ္ဓိ၊ ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်း၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ပဿတံ၊ကြည့်ရှုတော်မူသည်ရှိသော်၊ဝါ၊တနည်းကား၊ သမ္ဘာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ပဿတံ၊ကြည့်ရှုခြင်းသည်၊ဗုဒ္ဓါနံ၊ဘုရားတို့အား၊ဘုဇ္ဇနာရေဟံ၊သုံးဆောင်တော်မူခြင်းဌါ ထိုက်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ရှုတိုး၊ဤသို့၊ ဝတ္ထုံဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ နေသဓမ္မောတိ၊နေသဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဂါထာ ဘိဂီတံ၊ဂါထာ၌ ဆိုအပ်သောစကားဖြင့် ရှုအပ်သောပစ္စည်းကို၊ ဘုဇ္ဇိ တဗ္ဗန္တိ၊သုံးဆောင်အပ်၏ဟု၊ဧသောဓမ္မော၊ဤတရားသည်၊ဘေဒစာရိတ္တံ၊ ဤသို့သောအကျင့်သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ဘုရားတို့အား၊ ယဿ၊အကြင်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊တဿ၊ထိုကြောင့်၊ဂါထာဘိဂီတံ၊ဂါထာ၌ဖွဲ့၍သိချင်းကဲ့ သို့စကားပြိုင်ဆို၍ရှုအပ်သောပစ္စည်းကို၊ ဗုဒ္ဓါ၊ဘုရားတို့သည်၊ ပနုဒန္တိ၊ ပစ်ခါတော်မူကုန်၏၊ပဋိက္ခိပန္တိ၊ ပယ်တော်မူကုန်၏၊ နဘုဇ္ဇန္တိ၊သုံးဆောင် တော်မမူကုန်၊ ရှုတိုအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အဂ္ဂော၊အနက်တည်း၊ကဲ့ ပန၊

အဘာယ်သို့နည်းဟူမူကား။ဘဂဝါ။မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါယာသဏ္ဍိ၊နှင့်
ဂဏာအလို့ငှါ။ ဂါထာ၊ဂါထာကို။ အာသိရိတာ၊ ဖွဲ့နွဲ့၍ဆိုအပ်ဏ္ဍ၊ ယေန၊
အကြောင်နှင့်ဂဏာကို လိုသောကြောင့်၊ ဧဝံ။ဤသို့၊ ဘဂဝါ။မြတ်စွာဘုရား
သည်၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ဟူတိ၊ဤသို့။စေဝဒေယျ၊အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊
ဧတေမဏ္ဍံ၊ထိုနှင့်ဂဏာလို့ငှါ။ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂိတာ၊ဂါ
ထာ၊ဖွဲ့၍သိချင်းသီခြင်းကဲ့သို့စကားပြုင်ဆိုလိုသည်၊ နမဟုတ်၊အဝိစခေါ
ပန၊စင်စစ်သော်ကား။ ပါတော၊နံနက်အာခါမှာ၊ပဌာယ၊စ၍၊ခေတ္တသမိပေ၊
လယ်၏အနီး၌။ ဌတ္ဝာ၊ရပ်လာ၍။ ကမ္ဘဏ္ဍ၊ဘိက္ခိ။ တယောက်မမျှသော
ဆွမ်းကိုလည်း၊ အလဘိတ္ဝာ၊မရမူ၍။ ပုန၊တဘာနိ၊ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ဘုရားတို့၏
ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ ပကာသေတ္ဝာ၊ပြ၍။ လဒ္ဓံ၊ခုအပ်၏။ တဒေတံ၊လဒ္ဓံ၊ထို
သို့ရခြင်းသည်၊ နဒုနစ္စကာဒိဟိ။ ကရောသည်ကျမ်းသမားအစရှိသောသူ
တို့သည်၊နစ္ဆိတ္ဝာစ၊ကသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ဂါယိတ္ဝာစ၊သီသည်ဖြစ်
၍လည်းကောင်း။ လဒ္ဓသဒိသံ၊ရခုအပ်သောပစ္စည်းနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊တော၊ထိုကြောင့်။ ဂါထာဘိဂီတန္တိ။ဂါထာဘိဂီတဲ့ဟူ၍၊ရုတ်ကြဲ၊ဆို
အပ်၏။ မာဒိသာနဉ္စ၊ငါနှင့်တူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ဘုရားတို့
အား၊ ဟသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ နကပ္ပတိ၊မအပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အဘောဇနေယျန္တိ၊အဘောဇနေယျံဟူ၍ ။ရုတ်ကြဲ၊ဆိုအပ်၏၊အပ္ပိဆ္ဆာနုရူပံ၊
အပ္ပိစ္ဆတာတရားအား လျော်သည်၊ သစေနဟောတိ၊ အကယ်၍မဖြစ်
အံ့။တသ္မာပိ၊ထိုကြောင့်လည်း။ ပဏ္ဍိမံ၊နောက်လာလတ္တံ့သော၊ ဇနတံ၊လူ
အပေါင်းကို၊ အနုကမ္ပမာနေနဝါ။ အစဉ့်အတိုင်း သနားတော်မူသော
ကြောင့်လည်း၊ဧဝံ။ဤသို့။ ရုတ်ကြဲ၊မိန့်တော်မူအပ်၏။ ယတ္တြစနာမ။ အကြင်
ဝုဋ္ဌိလ်ခ္ခလည်း၊ပရံ၊သူတပါးကို၊ပကာသိတေနာပိ၊ပြအပ်သည်လည်းဖြစ်
သော၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဂုဏော၊ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဥဗ္ဗန္ဓံ၊ဖြစ်သော၊ လာ
ဘံ၊လာဘ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ၊ထိုရခအပ်သောလာဘ်ကို၊တေ၊ထိုဝုဋ္ဌိလ်
တို့သည်၊ ပဒိုက္ခိပန္တိ။ပယ်ကုန်၏။သေယျထာပိ၊ အဘာယ်ဝုဋ္ဌိလ်တို့ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား။ အပ္ပိဆ္ဆာ၊အလိုနည်းသော၊ဃနိုကာရော၊ ဃနိုကာရခ
မည်ရှိသော၊ကုမ္ဘ ကာ၊ရောယထာ၊အိုးထိန်းသည်ကဲ့သို့တည်း၊တတြ၊ထို
ဝုဋ္ဌိလ်ခ္ခ၊ကောနိုဗ္ဗတ္တအပ္ပိဆ္ဆတာယ၊ အာသုံ၊သို့ရောက်တော်မူသော အလို
နည်းသောတရား၏ကြောင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ဘဂဝါ။မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ကထံ၊ကေနကာရဏေန၊ အဘာယ်အကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တနာဝ၊
ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဂုဏာပကာသနေန၊

ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုပြသဖြင့်၊ ဥပုန္နံ၊ဖြစ်သော၊လာတံ၊လာတ်ကို၊သာဓု ယိသာတိ၊သာယာတော်မူပေအံ့နည်း။ယခုတော၊အကြင်အခါမှ၊ ယုတ္တမေ ဝ၊ တရားအားလျော်သည်သာ ဖြစ်သော၊ လာတံ၊လာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ငေါ်၊ဤတရားနှင့်လျော်သောလာတ်ကို၊ ဘဝတော၊မြတ်စွာဘုရား အား၊ ပရိဘောဂံ၊သုံးဆောင်တော်မူခြင်းသည်။ ဝတ္ထုံ၊တော်တော်တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဤသို့ဟု၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဂါထာတိဂိတံမေ အစရှိသော သုံးပါးဖြင့်၊ အပ္ပသန္နံ၊ ကြည်ညိုခြင်းမရှိ သော၊ အဒါတုကာမံ၊ပေးလှူခြင်းဌာနအလိုမရှိသော၊ဗြာဟ္မဏံ၊ဝုဏ္ဏားကို၊ ဂါထာဘာသနေန၊ဂါထာကိုဟောပြောသဖြင့်၊ ဒါတုကာမတံ၊လှူစေခြင်း ဌာနအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ သမဏောဂေါတမော၊ ဂေါတမ ဂေါတမသည်း၊ဘာဇနံ၊နို့ဂဏာတည်းဟူသောဘာဇဉ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေ သိ၊ အလှူခံတော်မူ၏၊ အာမိသကာရဏာ၊အာမိသဟူသောအကြောင်း ကြောင့်၊ ဣမသ၊ ဤရဟန်း ဂေါတမ၏၊ ဒေသနာ၊ ဟောတော်မူအပ် သောတရားတည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ဣမဿ၊ဤသို့သောဘာရှိသော၊အသိလော ကဝါဒါ၊ အကျော်အစောမဲ့သော ဆိုခြင်းမှ၊ အတ္ထာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ မောစေဇ္ဇော၊လွတ်တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ဒေသနာပါရိသုဒ္ဓိ'၊ဒေသနာ တော်၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ဒိပေတွာ၊ပြုတော်မူ၍၊ဇာဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အာဓိ ဝပါရိသုဒ္ဓိ'၊အာဓိဝပါရိသုဒ္ဓိကို၊ဒိပေဇ္ဇော၊ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ဝေဠု သတိဗြာဟ္မဏာဝတ္ထုံ၊ဝေဠုသတိဗြာဟ္မဏာဝတ္ထုံ၊ဟူသော အာဃုံးပါဒကို၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တာသ၊ထိုပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ဗြာဟ္မဏာ၊ဝုဏ္ဏား အာဓိဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ဝေ ဝါ၊အာဓိဝပါရိသုဒ္ဓိတရားသည်လည်းကောင်း၊ဒသဝိဓသုစရိတ၊ဝေ ဝါ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော သုစရိုက်တရားသည် လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ စရိတ၊ဝေ ဝါ၊ ကျင့်အပ်သော တရားသည်လည်း ကောင်း၊ သတိသံဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိလျက်၊ အနုသဟဂတော၊ အစဉ် အတိုင်းအတူတကွသည်၊ဝတ္တမာနေ၊ဖြစ်လျက်၊ဗုဒ္ဓါနံ၊သုဘုရားရှင်တို့အား ဝတ္ထုဓိဝိတ၊ဝတ္ထု၊အသက်မွေးတော်မူခြင်းကို၊သောသေနာ၊ရှာဖွေးတော်မူ ခြင်းသည်၊ ပရိယေသနာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရှာဖွေးတော် မူခြင်းသည်။ ဂေဇ္ဇ,ဝေါဒါတာ၊ စင်စစ်ပြုစင်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာကာ သေ၊ကောင်းကင်၌၊ပါဏိပသာရဏကပ္ပါ၊ လက်ဝါးကပြန့်သောအုံ့ခါနှင့် ဟူပေ၏၊ဇုတိ၊ဝေ၊ဤသို့၊ ဝဏ္ဏေ၊မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏော၊

ကသိဘာရဒ္ဒါစပုဏ္ဏားသည်၊မေ၊ငါ၏ပါယာသံ၊နို့ဂဏာကို၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ မယ်တော်မူခဲ့၏၊ကောင်းတော်ဖေနုံ။ဤသောစဉ်သည်၊ အကပ္ပိယံကိုရေ၊ မအာမ်လေသတတ်၊ အဃ၊ထိုအခါ၌၊ ခ်ာညြစ၊နို့ဂဏာမှတပါး၊သောပစ္စည်းတို့ကိုလည်း၊တာသို့ ၊ထိုရဟန်း၊ဂေါတမ၌၊ဒါတုံ။ပေးလှူအံ့သောဌာ၊ အတံ၊ ငါသည်၊နုလဘာဝမိ၊မရုချေပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒေါမနဿသံ၊နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ဥပ္ပါဒေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ အညံ့၊တပါး၊သောအလှူကို၊ အပ္ပေဝနာမပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊အလှူခံငြားအံ့လည်းမသိ၊ ဣတိစ၊ဤသို့လည်း၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ တံ၊ထိုအကြံကို၊ဥတ္တာ၊သိ၊တော်မူ၍၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခာစာရေ၊ဝေလံ၊ ဆွမ်းခံတော်မူအံ့သောအခါကို၊ ပရိဇ္ဇိန္ဒိတွာ၊ဝိုင်းခြားတော်မူ၍၊ကြွေကေန၊ဤမျှလောက်သော၊ကာလေန၊အခါဖြင့်၊ ဣမံဗြာဟ္မဏံ၊ဤကသိဘာရဒ္ဒါစပုဏ္ဏားကို၊ အဟံ။ ငါဘုရားသည်၊ ပဿာဒေသာဒိတိ၊ ကြည်ညိုစေအံ့ဟု၊ အာဂတော၊ကြွတော်မူလာ၏၊ ဗြာဟ္မဏောစ၊ပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ဒေါမနဿံ၊နှလုံးမသာသည်ကို၊အကာသိ၊ပြုလေ၏၊ ဧကဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊တေနဒေါမနဿေန၊ထိုဒေါမနဿဖြင့်၊မယိ၊ငါဘုရား၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ပဒေကာပေတွာ၊ပျက်စေ၍၊ အမတာဝရေမ္ပံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဖြတ်သောတရားကို၊ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ၊ထိုးထွင်း၍သိအံ့သောဌာ၊ နှသက္ခိဿတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ကြံတော်မူ၍၊ ဗြာဟ္မဏသ၊ကသိဘာရဒ္ဒါစပုဏ္ဏားအား၊ပဿာဒေနုဏ္ဍံ။ကြည်ညိုခြင်းကို၊ဖြစ်စိမ့်သောဌာ၊ တေန၊ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ပတ္ထိတမနော၊ရဲထံ၊ တောင်းတအပ်သော၊နှလုံး၏ အလိုကို၊ ပူ၊ရ၏ဟု။ ဗြည့်စေလျက်၊အညေနစကေ၊လိနန္တိ၊ အညေနစကေ၊လိနံအစရှိသောစကား၊ကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ ၌၊ကေ၊လိနန္တိ၊ကေ၊လိနံဟူသည်ကား။သဗ္ဗဂုဏာပရိပုဏ္ဏံ၊အလုံးစုံဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ဖြည့်ဆံ့သော၊ဝါ၊တနည်းကား။သဗ္ဗယောဂဝိသံယုတ္တံ၊အလုံးစုံသောယောဂမှကင်းသော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဠ္ဌော။ အနုက်တည်း။မဟန္တောနံ၊ဖြတ်ကုန်သော၊ သိလက္ခန္ဓာဒိဂုဏာနံ၊သီလကွန်အစရှိသောကျေးဇူးတို့ကို။ သေနတော၊ ရှာဒိုးတတ်သော်ကြောင့်။ မဟေသိ၊ မဟာသိမည်၏။ ပရိကို့ကသဗ္ဗာသဝတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသော အလုံးစုံသော အာသဝေါရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ခီဏာသဝ၊ခီဏာသဝမည်၏။ ဟတ္ထ ပါဒကုက္ကုစ္စာဒိဂုပသန္တတ္တာ၊လက်ခြေ၏လှုပ်ရှားခြင်းကုက္ကုစ္စအစရှိသည်တို့မှကင်းငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။သဗ္ဗကုက္ကုစ္စဂုပသန္တံ၊သဗ္ဗကုက္ကုစ္စဂုပသန္တမည်၏၊ဥပဒ္ဒဟာသဿုတိ၊ဥပဒ္ဒဟာသသုဟူသည်ကား။ ပရိဝိသဒ္ဒေ၊

လုပ်ကျွေးမွေးလေလော။ မာနယာသာ,ဖြတ်နိုးလေလော။ ဧကံ,ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏေနု,ကသိဘာရဒ္ဒါ၏ပုဏ္ဏားသည်,စိတ္တေ,နှလုံးမသာယာသောစိတ်သည် ဥပ္ပါဒိတေ၊ဖြစ်လေသော်လည်း။ ပရိယာယမေव၊ ပရိယာယ်ဒေသနာကို သာလျှင်၊ ဘဏတိ,ပြောဟောတော်မူ၏။ တံ,သင်သည်၊ အာဟာရေ,ကို၊ ဆောင်ခဲ့လော,ဒေဟိ,လှူလော,ဣတိ,ဤသို့၊ နဝုဘဏတိ၊ ဆိုတော်မမူ၊ သော်၊ ကြင်းသောပုန်သည်,ဣဒေ,ဤဂါထာကို၊ ဥဒ္ဒေသနမေव,ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာတည်း။ အထ,ထိုအခါ၌၊ အယံ,ပါယာသော,ဤနို့ ဂဏာ,ကိုကား၊ ဘဂဝတော,ဘုရား၏,အတ္ထာယ,အလို့ငှါ၊ မယာ,ငါ သည်,အာနိတော၊ ဆောင်အပ်၏၊ အဟံ,ငါသည်၊ တံ၊ ထိုနို့ ဂဏာ,ကို၊ အတ္ထနော,မိမိ၏၊ ဆန္ဒေန,အလိုဆန္ဒဖြင့်၊ ကသိတ,စိုက်ပျိုးတရုံတယောက်သော သူအား,ဒါတုံ၊ ပေးလှူခဲ့သောငှါ၊ နအာဟရာမိ,မဆောင်ခဲ့၊ ဣတိ,ဤသို့၊ စိန္တေတွာ,တြေး၍၊ အထကာသစာဟန္တိ။ အထကာသစာဟံ အစရှိသော စကား,ကို,အာဟာ,နား,တော်လျှောက်လေ၏။ တဟောဝ,ထိုနောင်မှ,ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား,သည်၊ ပါယာသံ၊ နို့ ဂဏာသည်,တထာဂတဿ၊ လာခြင်း ကောင်း,သောဘုရား,ကိုလည်း,ကောင်း၊ တထာဂတဿ,ဝ,ကဿ၊ လာခြင်း ကောင်း,သောဘုရား,၏တပည့်သား,တော်,ကိုလည်း,ကောင်း,ဌပေတွာ၊ ထား၍,အညဿ,သူတပါး,အား,အဓိ,ရေ,ဝ,မြော,မကြေနိုင်သောသဘော ရှိ၏,ဣတိ,ဤသို့။ ဥတ္တာ,သိ၍၊ နဿ,ဟန္တိ။ နဿ,ဟံ,အစရှိသော စကား,ကို၊ အာဟ,မိန့်တော်မူ၏,တတ္ထ,ထိုဂါထာ၌၊ သဒေ,ဝ,ကဝ,စနေန၊ သဒေ,ဝ,ကသဒ္ဒါဖြင့်,ပဋ္ဌကာမာ,ဝ,စရ,ဒေ,ဝ,ဂ္ဂဟဏံ၊ ငါးထပ်သော,ကာမာ,ဝ,စရ,နတ်တို့ကိုယူ,အပ်၏,သမာ,ရုက,ဝ,စနေန,သမာ,ရုက,သဒ္ဒါဖြင့်,ဆဋ္ဌကာမာ,ဝ,စရ,ဒေ,ဝ,ဂ္ဂဟဏံ၊ ခြောက်ထပ်ဖြောက်သော ကာမာ,ဝ,စရ,နတ်တို့ကို ယူ,အပ်၏၊ သဗ္ဗိ,ဟ,ဝ,စနေန,သဗ္ဗိ,ဟ,သဒ္ဒါဖြင့်,ရူပါ,ဝ,စရ,ဗြဟ္မ,ဂ္ဂဟဏံ၊ ရူပါ,ဝ,စရ,ဗြဟ္မာ,ကိုယူ,အပ်၏၊ အ,ရူပါ,ဝ,စရ,ပရ,ပန၊ အ,ရူပါ,ဝ,စရ, နတ်တို့သည်,ကား၊ နဘုဠ္ဠေယျုံ၊ မစား,ကုန်,ရာ၊ ဣတိ,တသ္မာ,ထိုကြောင့်၊ အသ,န္တာ,ဝ,နေယျ၊ မငြိုးမွမ်း,ရာ,သသမဏ,ဗြာဟ္မဏော,ဝ,စနေန၊ သသမဏ,ဗြာဟ္မဏော,သဒ္ဒါဖြင့်၊ သာသန,သ၊ သာသနာ,တော်၏,ပဠိတ္ထိ,ကသမဏ,ဗြာဟ္မဏ,ဂ္ဂဟဏံ၊ ရဟန်သူ ဖြစ်သော,ရဟန်းပုဏ္ဏား,တို့ကိုယူ,အပ်၏၊ သဓိ,တ,ပါ,ပဗာ,ဟိ,တ,ပါ,ပ သမဏ ဗြာဟ္မဏ,ဂ,ဟဏ,ဣတိ,ငြိမ်းပြီးသော,မ,ကောင်းမှု,အ,ပ,ပြု,အ,ပ်ပြီးသော,မ,ကောင်း မှု,ရှိ,ကုန်သော ရဟန်း,ရဟန္တာ,တို့ကိုလည်း,ယူ,အ,ပ်၏၊ ပဇာ,ဝ,စနေန,ပဇာ သဒ္ဒါဖြင့်၊ သဗ္ဗ,လောက,ဂ္ဂဟဏံ၊ သဗ္ဗ,လောက,ကို ယူ,အ,ပ်၏၊ သ,ဒေ,ဝ

မနုဿ ဝစနေန၊ သဒ္ဓေဝ မနုဿသဒ္ဒါဖြင့်၊ သမ္ဘုတိဒေဝ အာဝသော သ မနုဿပွဟာကံ၊ သမ္ဘုတိနှတ် ကြွင်းသော လူအပေါင်းကို ယူအပ်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့ဟု။ ဤဝုန်တို့ကြွင်။ ကိယိဝစနေဟိ၊ သဒ္ဓေဝကော လောကေအ စ္စရိသော သုံးဝုန်တို့ဖြင့်၊ သြကာသလောကော၊ သြကာသလောကကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ ဒ္ဒိဟိ၊သမဏပြာဟ္မဏိယာ အာစရိသောနှစ်ဝုန်တို့ ဖြင့်၊ပဇာဝဝသေန၊ ပဇာသဒ္ဒါ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သဗ္ဗလောကော၊သဗ္ဗ လောကကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ သေဝဏ္ဏနာ၊ဤအာဗဒ်သည်၊သခေါ်ပေါ်၊ အာကျဉ်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ အာဠဝကသုတ္တေ။ အာဠဝကသုတ်၌ မယံ၊ငါတို့သည်၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ဖွင့်ကုန်အံ့၊ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့် ကား၊သဒ္ဓေဝကာဒီသု၊နှတ်နှင့်တကွသောလူအစရှိသည်တို့တွင်၊ကသစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား၊ သမ္မာပရိဗာဗံ၊ကောင်းစွာကြေခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာသနည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ ပုစ္ဆာ၊အမေး တည်း၊သြဠာရိကသုခုမောဇာပဋ္ဌိပနတော၊ရှုနှင့်ရင်းသောအစာ၌သိပ်မွေ သောသြဇာကိုထည့်သွင်းလေသောကြောင့်၊ သမ္မာပရိဗာဗံ၊ကောင်းစွာ ကြေခြင်းသို့၊နဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်နိုင်လေရာ။ ဣမသ္မိံ ပါယာသေ၊ဤနို့ဝ ဏာ၌၊ဘဂဝန္တံ၊ဗြတ်စွာဘုရားကို၊ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊ဂဟိတမဗ္ဗော်ယေဝ၊ယူ ခါမျှ၌သာလျှင်၊ဒေဝကာယိ၊နှတ်တို့သည်၊သြဇာ၊နှတ်သြဇာကို၊ပဋ္ဌိဗ္ဗာ၊ ထည့်သွား လေသောကြောင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိဗာဗံ၊ ကြေခြင်း သို့၊နဂစ္ဆေယျ၊မရောက်နိုင်ရာ၊ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ သုဇာတာယ၊ သုဇာတာ၏၊ပါယာသေစ၊ နို့ဝဏာ၌လည်းကောင်း၊ စုန္ဒသစ၊ စုန္ဒမည် သောပန်းထိပ်၏လည်း၊ပစမာနေ၊ ချက်အပ်သော၊ သုဂရေမဒ္ဒဝေစ၊ဝက် သားဖြတ်၌လည်းကောင်း၊ဝေရဇ္ဇာယ၊ဝေရဇ္ဇာပြည်၌၊ဘဂဝတာ၊ဗြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဂဟိတာလောပအာလောပေ၊ ယူတော်မူအပ်သော ဆွမ်း လုပ်တိုင်း၌၊ တေသဒ္ဓခန္ဓကေစ၊ တေသဒ္ဓခန္ဓကဋ္ဌလည်း။ ကစ္စာယနသ၊ ကစ္စည်းလုလင်၏၊ဂုဠကု ဟ ဘိ ။တင်လဲဒိုးဋ္ဌ၊အာဝသိဋ္ဌဂုဠေ၊အကြွင်းဖြစ် သောတင်လဲ၏၊သောအာဟာရော၊ထိုအာဟာရသည်၊သြဠာရိကသုခုမော ဇာပဋ္ဌိပနတော၊ ရှုနှင့်ရင်းသောအစာ၌သိပ်မွေသောသြဇာကိုထည့်သွင်း လေသောကြောင့်၊ဒေဝါနံ၊နှတ်တို့အား၊နပရိဗာမတိ၊မကြေ၊ဟိသစ္စံ၊ဗုဒ္ဓ၏၊ ဒေဝါ၊နှတ်တို့သည်၊ သုခုမသရီရာ၊ နူးညံ့သိပ်မွေသော ကိုယ်ရှိကုန်၏၊ တေသုံ၊ထိုနှတ်တို့အား၊သြဠာရိကော၊ ရှုနှင့်ရင်းသော၊ မနုဿာဟာရော၊

လျှတ်ရှိ၏အာပေါဝရသည်။ နသမ္ဘာပရိဏာမတိ။ ကောင်းစွာ မကြေနိုင်လေ။ မနုဿာနံဝိ၊လျှတ်ရှိအားလည်း။နပရိဏာမတိ။မကြေနိုင်လေ။ ဟိသစ္စံ။မှန်၏။ မနုဿာ။ လျှတ်ရှိသည်။ ဩဠာရိကသရိရာ။ ရုန်ရင်းသောကိုယ်ရှိကုန်၏။ တောသံ၊ထိုလျှတ်ရှိအား။သုခုမော။သိမ်မွေ့သော၊ဒိဗ္ဗောဇော၊နတ်ဩဇာသည်။ နသမ္ဘာပရိဏာမတိ။ကောင်းစွာမကြေနိုင်လေ။တထာဂတသဿပန။ဗြတ်စွာ ဘုရားအားကား။ ပကတိအင်္ဂါနာဝ၊ ဗြဟ္မာတော့တောဇောဝတ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ ဒိဗ္ဗောဇော၊ နတ်ဩဇာသည်၊ ပရိဏာမတိ။ကြေ၏။ ကာယဝလညာဏဝလပ္ပ ဘာဝေန၊ကိုယ်တော်၏အားညာဏ်တော်၏အားအစွမ်းဖြင့်။ သမ္ဘာဇိတော။ ကောင်းစွာကြေ၏။ ဣတိ။ဤသို့၊ကေ၊အချို့သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏၊တထာဂတသာဝကဿ။ ဘုရားတပည့်သားတော်ဖြစ်သော။ ခီဏာသဝဿ၊ရဟန္တာဝုဋ္ဌိလ်အားကား၊သမာဓိဗလေနဝါ။ သမာဓိ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊မဂ္ဂညာဏယစ။ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိဏာမတိ၊ကြေ၏။ ဣတရေသံ။ ရဟန္တာတို့မ တပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တာနံဝိ၊တန်ခိုးရှိသောသူတို့အားလည်း။ နပရိဏာ မတိ၊မကြေ၊ ဩ့ဟေ၊ ဤစကားခဲ့၊ကာရဏံ၊အကြောင်းကို။ အစိန္တနိယံဝ၊ မကြံအပ်သည်သာတည်း။သောသဘာဝေါ၊ဤသို့သောသဘောသည်၊ ဗုဒ္ဓဝိသယော၊ဘုရားရှင်တို့၏အရာပေတည်း။တေနဟိတွန္တိ၊ တေနဟိတွံ ဟူသည်ကား။အသုံ၊ငါမှတပါး။သောသူကို၊နပဿာမိ၊မြင်တော်မမူ။ မမ စ၊ငါ၏အားလည်း၊ပါယာသံ၊နို့ဂဏာသည်။ နကပ္ပတိ၊မအာပ်၊မမ၊ငါ၏ဘုရား အား၊အကပ္ပန်း၊ မအပ်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ငါ၏၊သာဝကဿပိ။ တပည့် သံဃာတော်အားလည်း၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊နကပ္ပတိ၊မအပ်၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊တွံဗြာဟ္မဏာတိ၊တွံဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ဝတ္တံ။မိန့်အပ်သည်၊ဟောတိ ဖြစ်၏၊အပ္ပဟာရိတေတိ၊အပ္ပဟာရိတေဟူသည်ကား၊ပရိတ္ကဟာရိတတိ၊ သော၊ အနည်းငယ်မျှဖိမ်းရှင်သောဖြက်ရှိသော၊ဝါ။ တနည်းကား။ ပါသာဏပိဋ္ဌိ သဒိသေ၊ကျောက်ဖျာအပြင်နှင့်တူသော၊ အပ္ပာရုဠ္ဠဟာရိတတိ၊ သော၊ စိမ်း ရှင်သော ဖြက်မရှိသောအရေပ်၌၊ အပ္ပါဏကေတိ၊ အပ္ပါဏကေဟူသည် ကား။နိပ္ပါဏော။ ပိုးမရှိသော၊ဝါ၊တနည်းကား။ ပါယာသဏ္ဌောဏ္ဍတကာ၊ ဏေန၊နို့ဂဏာသည် လွှမ်းအပ်သောအကြောင်းကြောင့်၊ မရိတဗ္ဗပါဏာ ရတိ၊တော၊သေအပ်သောပိုးမှကင်းသော။ မဟောဒကဏ္ဍနေ၊မျှားသောရေ အရှည်၊တိဏာနိသိတေတိ၊ဖြက်ကိုမှီကုန်သော၊ပါဏေတိ၊ပိုးတို့နှင့်၊သဟ။ ဂဏ္ဍ၊တို့ဏာနဋ္ဌ။ဖြက်တို့ကိုသည်းကောင်း၊ပါဏကာနဋ္ဌ၊ ပိုးတို့ကိုလည်း

၅ ၁၃၆

၁-ဥပုဒ်၀ဝဂ်-၄-ကသိဘာရဒ္ဒါဇသုတ်။ ၃၅

ကောင်း။ အနုကမ္ပနတ္ထာယ။အစဉ်သနားတော်မူအံ့သောငှါ။ ဟော်။ဤအပ္ပ
ဟရိတော၀ါဟူသောစကားကို။ ၀ုတ္တံ။ ပိန့်တော်မူအပ်၏။ စိစ္ဆိဒ္ဓာယတိ။
အသံသည်ဖြစ်ဖြစ်ကိုကဲ့သို့ပြု၏။ စိဒ္ဓိစိဒ္ဓာယတိ။ ဖြစ်ဖြစ်ဖြစ်ဖြစ်ကိုကဲ့သို့
ပြု၏။ ဣတိဟော်။ဤသို့။ ပါယာသော။နို့ဂဏာသည်။ သန္ဓံ။ဖြစ်ဖြစ်ဟူသော
အသံကို။ ကရောတိ။ပြု၏။ သံ၀ူပါယတိတိ။ သံ၀ူပါယတိဟူသည်ကား။
သမန္တာ။ထက်ဝန်းကျင်မှ၀ူပါယတိ။အထက်သို့တက်၏။သမ္ဘူ၀ူပါယတိ
တိ။သမ္ဘူ၀ူပါယတိဟူသည်ကား။ တထေ၀။ထိုအတူသာလျှင်။ အဓိမတ္တံ။
အတိုင်းထက်အလွန်၀ူပါယတိ။အခိုးထ၏။ကသ္မာ။အဘယ်ကြောင့်။ ဟော်
ဤသို့။ အဟောသိ။ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ။ဤသို့။စေ၀ဒေယျ။အကယ်၍ခံ့
ငြားအံ့။ဘဂ၀တော။ဗြတ်စွာဘုရား၏။အာနုဘာ၀ေန။အာနုဘော်အားဖြင့်
အဟောသိ။ဖြစ်လေ၏။ဥဒကဿ။ရေ၏။အာနုဘာ၀ေန။ အာနုဘော်အား
ဖြင့်။နအဟောသိ။မဖြစ်။ ပါယာသဿ။နို့ဂဏာ၏။အာနုဘာ၀ေန။ အာ
နုဘော်အားဖြင့်။ နအဟောသိ။ မဖြစ်။ ဗြာဟ္မဏဿ။ ပုဏ္ဏား၏။ အာနု
ဘာ၀ေန။ အာနုဘော်အားဖြင့်။ နအဟောသိ။ မဖြစ်။ အညေသံ။တပါး
ကုန်သော။ ဒေ၀ယက္ခာဒီနံ။ နတ်ဘီလူး အစရှိသောသူတို့၏။ အာနုဘာ
၀ေန။အာနုဘော်အားဖြင့်။ နအဟောသိ။ မဖြစ်။ကိသ္မိံ။ မှန်၏။ ဘဂ၀တိ။
ဗြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏဿ။ ပုဏ္ဏားအား။ ဓမ္မံ။
တရားကို။သံ၀ေ၀ဏ္ဍံ။သံ၀ေ၀ရေစိမ့်သောငှါ။တထာ။ထိုအခြင်းအရာအား
ဖြင့်။အဓိဋ္ဌာသိ။ ဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။ သေယျထာ၀ိနာမာတိ။ဟော်ပမံ။ သေယျ
ထာ၀ိနာမဟူသောဤ၀ုဒ်သည်။ဩ၀ပမ္မနိဒဿနမတ္တံ။ဥပမာကိုပြအပ်သော
အနက်ရှိ၏။ဟာလော၊ယထာ။တနေ့ပတ်လုံး။လောလော၊ပူသော ထွန်သွားကဲ့
သို့။ ဣတိ။ကြောမေ၀။ ဤမျှသောစကားကိုသာလျှင်။ ၀ုတ္တံ။ဆိုအပ်သည်။
ဟောကိ။ဖြစ်၏။ သံ၀ိဂ္ဂေါတိ။သံ၀ိဂ္ဂေါဟူသည်ကား။ စိတ္တေန။စိတ်ကြောင့်
လောမဟာ၀ဇ္ဇာတော။ကြက်သီးမွေးညှင်းထသောသဘောရှိ၏။သရီ၀ေန။
ကိုယ်ကြောင့်၊လောမဟာ၀ဇ္ဇာတော၊ကြက်သီးမွေးညှင်းထသော သဘော
သည်။ နတ္ထိ။မရှိ၊အာသ။ထိုပုဏ္ဏား၏။ သရီ၀ေ၊ကိုယ်၌။ နဝနဝုတိလောမ
ကူပသဟဿာနိ။ အမွေးကိုးသောင်းကိုးထောင်တို့သည်။ သုဝဏ္ဏ၊ဘိတ္တိ
ယာ။ရွှေနံရံ၌။အာဟာ၊တမဏိနာ၊ဒန္ဓာ၊ဝိယ။နှာက်အပ်သောသံမလိန်ဆင်
စွယ်တို့ကဲ့သို့။ ဥဒ္ဓဂ္ဂါ။အထက်သို့တက်ကုန်သည်။ အဟောသုံ။ဖြစ်ကုန်၏။
သေသ်။ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတ်ပြင်းသောစကားသည်။ ပါဂဋမေ၀။ထင်ရှား
သည်သာတည်း။ဘဂ၀တော။ဗြတ်စွာဘုရား၏။ပါဒေသုပနေ။ခြေတော်တို့

ဒ္ဒိကားနိပတိတ္တွား၀ဝ်လျှိုးတုပ်ကွၚ်၊ မြေဒေသနုံ၊တရားဒေသနာတော်ကို၊ အဇ္ဈာသုမောဒမာနော၊အလွန်၀မ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ဘဝ၀န်း၊ဖြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အာသိက္ကန်း တောဂေါတမ အာသိက္ကန်း တောဂေါ တမာတိ၊ အာသိက္ကန်းတောဂေါတမအာသိက္ကန်းတောဂေါတမဟူ၍။ ထေ၊ဤစကား ကို၊အ၀ေါစ၊လျှောက်လေ၏၊ ဣဓ၊ဤအရာ၌၊ အယံအာသိက္ကန်းသန္ဓေါ၊ဤ အာသိက္ကန်းသန္ဓါသည်၊အဇ္ဈာသုမောဒနေ၊အလွန်၀မ်းမြောက်သောအနက် ၌၊ ယုဇ္ဈတိ၊သင့်၏၊ ဝိဏ္ဏာရေတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ အာသ၊ထို အာသိက္ကန်းသန္ဓါ၏၊အတ္ထ၀ဏ္ဏနာ၊အနက်၏အဖွင့်သည်၊မဂ်လသုတ္တ၀ဏ္ဏ နာယံ၊ မဂ်လသုတ်၏အဖွင့်၌' အာဝိ၊ထင်ရှား၊ရှာ၊ ဘာဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ အဇ္ဈာသုမေဒနုဏ္ဍေ၊အလွန်၀မ်းမြောက်သောအနက်၌၊ ယသ္မာစ၊အကြင် ကြောင့်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဘောဂေါတမ၊အိုအာရှင် ဂေါတမ၊သာဓုသာဓု၊ကောင်းစွကောင်းစွ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၀ုတ္တော၊ဆိုလို သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိအတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ် ၏။ ၊ဘယေန၊ကြောက်ဘွယ်ရှိသောကာလ၌လည်းကောင်း၊ ကောဒေ စ၊အမျက်ထွက်သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပသံသာယဿ၊ ပြိုးမွမ်းသော အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဘုရိတေစ၊ အဆောတလျင်ဖြစ်သောအခါ၌ရင်း၊ ကောဒူ၊ဟာလဿ၊ရေစ၊အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ခံ့ဘွယ်သရဲရှိသောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ဟာသေစ၊ရှင်သောအခါ၌ရင်း၊ သောကေစ၊ဝိုးရိမ်သော အခါ၌လည်းကောင်း၊ပသာဒေစ၊ကြည်ညိုသောအခါ၌ရင်း၊ဇုဝေ၊ပညာ ရှိသည်၊အာမေဋိတံ၊အာမေဋိတ်ကို၊ကရေကရေယျ၊ပြုရာ၏။ ၊ဣတိ၊ဤသို့ ဣမိနာလက္ခဏေန၊ ဤသို့သောသန္ဓါ၏လက္ခဏာဖြင့်လည်းကောင်း၊ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ပသာဒ၀သေန၊ကြည်ညိုသည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပသံသာ၀သေန၊ ပြိုးမွမ်းသည်၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အယံ အာသိက္ကန်းသန္ဓေါ၊ ဤအာသိက္ကန်းသန္ဓါကို၊ဒ္ဒိက္ခတ္တုံ၊နှစ်ကြိမ်၊ ၀ုတ္တော၊ဆို အပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ အထ ၀၊တနည်းသော်ကား၊ အာသိက္ကန်းတိ၊ အာသိက္ကန်ဟူသည်ကား၊ အာသိက္ကန်း၊ အလွန်နှစ်သက် ဘွယ်ရှိပေ၏။ အာသိဋ္ဌံ၊အလွန်လိုချင်ဘွယ်ရှိပေ၏။ အတိမနာပံ၊အလွန် နှစ်လိုဘွယ်ရှိပေ၏။အာသိသုန္ဒရံ၊အလွန်ကောင်းလှပေ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ၀ုတ္တံ ၀ုတ္တော၊ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအာသိက္ကန်းသန္ဓါတို့တွင်၊ ဧကေန၊တခုသော၊ အာသိက္ကန်းသန္ဓေန၊အာသိက္ကန်းသန္ဓါဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ဒေ သနာတော်ကို၊ထောမေတိ၊ပြိုးမွမ်း၏၊ ဧကေန၊တခုသောအာသိက္ကန်းသန္ဓါ

ဖြင့်၊ အတ္တနော။ မိမိ၏၊ ပသာဒ်ကြည်လည်ခြင်းကို။ တောမေတိ။ ပြီးမွမ်း၏၊ ဟော၊ ဤအာဇာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တောဂေါတမ၊ ဘိုရှင်ဂေါတမ၊ တောတောဂေါတမသား၊ ရှင်ဂေါတမ၏၊ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ ဝမ္မဒေသနံ၊ အကြင်ဟောတော်မူ အပ်သောတရားဒေသနာတော်သည်။ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဘဒိဒံ ဣဒံ ဝမ္မဒေသနာ၊ ထိုတရားဒေသနာတော်သည်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေ၏။ တောတောဂေါတမသား။ အရှင်ဂေါတမ၏။ ဝမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ အာဝမ္ဘ။ အကြောင်းပြု၍။ မမ။ အာလ္လနိ၏။ ယဒိဒံ ပသာဒေါ။ အကြင်သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိပေ၏။ ဘဒိဒံ ထိုသဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းသည်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဘဂဝတော ဝေ။ ဗြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်။ ဝစနံ၊ အမိန့်တော်စကားကို၊ ဒွေဒွေ အတ္ထေ၊ နှစ်ခုနှစ်ခု သောအနက်တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ထောမေတိ၊ ပြီးမွမ်း၏။ တောတောဂေါတမသား၊ အရှင်ဂေါတမ၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်၊ ဒေါသနာသနံ ဟု။ အပြစ်ကိုဖျောက်ပယ်တတ်သောအားဖြင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိပေ၏။ ဂုဏာဓိဂမနတော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအထူးကို ရှိုက်ပေသောကြောင့်။ အဘိက္ကန္တံ။ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိ၏။ တထာ၊ ထိုနည်းတပါး၊ သဒ္ဓါဇနနတော၊ သဒ္ဓါတရားကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပညာဇနနတော။ ပညာကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ သာဓုတော၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗညုနတော၊ သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥတ္တာနပဒတော၊ ပေါ်သောပုဒ်ရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဂန္ဓိဝေဌတော၊ နက်နဲသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ကဏ္ဏသုခတော၊ နားချမ်းသာလှသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဟဒယင်္ဂမနတော၊ စိတ်နှလုံးသွင်ရောက်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုတ္ထုက္ကိုသနတော၊ မိမိကိုယ်ကိုမပြိုးမြှောက်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အာပနေ ဝ ဟနတော၊ သူတပါးကိုမရှုတ်ချသောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ကရုဏာသီတလတော၊ ကရုဏာတော်၏ချမ်းမြေ့လှသောကြောင့် လည်းကောင်း။ ပညာဝဒါတတော။ ပညာတော်ဖြင့်ဆိုတော်မူပေသောကြောင့်လည်းကောင်း။ အာပါတရမဏီယတော၊ ထင်ရှားစွာမွေ့လျော်ရာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိမဒ္ဒကမတော၊ မာန်မာနမရှိသည်ဖြစ်၍ သည်းခံနိုင်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ သုယုမာနသုခတော၊ နာကြားရဖြင်းခ်ိုချမ်းသာလှသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိမံသိ

ယမာနဟိတဟောဘ၊ ရုံစမ်းဆင်ခြင်လိုသော အကျိုးရှိလှပေသောကြောင့် လည်းကောင်း၊အတိက္ကန္တံ၊အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိလှပေ၏။ ဣတိ ဧဝမာဒိ ဟိ၊ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊လှည့်ဖြားအပ်၏၊ တတောဘ၊ထိုဝန်ခံ၍ပရိဗိုဠ်နောက်၌လည်း။ စတ္ဘဟိဉ္စပမာဟိ။ လေးချက်သောဥပမာတို့ဖြင့်၊ ဒေဿနံယေဝ။ ဒေသနာတော်ကိုပင်လျှင်၊ ထောမေတိ၊ခြီးမွမ်း၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာဝုဒ်၌။ နိကုဇ္ဈိတန္တိ၊ နိကုဇ္ဈိတံဟူသည်ကား၊ အဝေါမရဝ္ဌပိတံ။ အောက်သို့မျက်နှာပြု၍ထား၊အပ်သောအိုးကို၊ ဝါ။တနည်းကား၊ဟေဋ္ဌာမုခ ဘာတံ၊မှောက်၍ထား၊အပ်သောသဘောရှိသောအိုးကို၊ ဥက္ကုဋေယျာတိ၊ ဥက္ကုဋေယျဟူသည်ကား၊ ဥပရိမုခံ။အထက်သို့မျက်နှာရှိသည်ကို၊ကရေ ယျ၊ပြုရာ၏၊ ပဒိဋ္ဌန္တိ၊ ပဒိဋ္ဌန်းဟူသည်ကား။ တိဏာဒိဟိ၊ဂြက်အစရှိ သည်တို့ဖြင့်၊ ဆာဒိတံ၊ဖုံးလွှမ်းအပ်သောဝတ္ထုကို၊ ဝိဝရေယျာတိ၊ဝိဝရေ ယျဟူသည်ကား။ဥဿာဝေယျ၊ခွါလွှစ်ရာ၏။မဋ္ဌသာတိ၊မဋ္ဌသဟူသည် ကား၊ဒီသာမဋ္ဌသ။မျက်စိလည်သောသူအား၊ မဂ္ဂံအာစိက္ခေယျာတိ၊ မဂ္ဂံ အာစိက္ခေယျဟူသည်ကား။ ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ဧသ ဧသောမဂ္ဂေါ။ဤခရီးသည်၊ မဂ္ဂေါ။လိုအပ်သောခရီးတည်း။ ဣတိ။ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ပြောဆိုရာ၏။ အန္ဓကာရေတိ။အန္ဓကာရေဟူသည်ကား၊ ကာဠ ပက္ခစတုဒ္ဒသိအစုဏ္ဏေ၊လနဝနသဏ္ဌာမေ၊လပဋ္ဌေ၊လေတိ၊လက္ခယ်တဆဲ့လေး ရက်ပြောက်သော နေ့ညဉ့်လယ်သန်းခေါင်ဘခဲနက်သော တောအုပ်တခဲ နက်သောဘိမ်တိုက်တို့ဖြင့်၊စတုရင်္ဂတမသိ၊လေးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့် စုံသော အရိုက်တိုက်၌။ ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဒတ္ထော၊ပုဒ်၏အနက်တည်း၊အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပါယ ယောဇနာ၊ အဓိပ္ပာယ်ကိုယောဇနာခြင်းတည်း၊ ကောဝိ။တစုံတယောက် သောသူသည်။နိကုဇ္ဈိတံ၊မှောက်၍ထား၊အပ်သောဝတ္ထုကို၊ ဥက္ကုဋေယျ၊ လှန်တိသကဲ့သို့။ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊သဒ္ဓမ္မပိဋကံ၊သူတော်ကောင်းတရား မှမျက်ကွယ်ရှိသော၊အသဒ္ဓမ္မံ၊မသူတော်တရားသို့၊ ပတိတံ၊ကျသော၊မ်ား ဝါ၊ကို၊အသဒ္ဓမ္မာ၊မသူတော်တရားမှ၊ ဝုဋ္ဌာပေန္တော၊ထတော်မူစေသဖြင့်၊ ပဒိဋ္ဌန်း၊ ဖြက်သစ်ရှက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ ဝိဝရေယျ ယထာ၊ဖွင့်လှစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကဿပဿ၊ ကဿပ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနန္တရဓာနာ။ သာသနာတော်ကွယ်သည်မှ၊ ပဘုတိ၊စ၍။ သာသနံ၊သာသနာတော်ကို၊ မိဿာဒိဋ္ဌိကဟုပဒိဋ္ဌန်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ချုံပိတ်ပေါင်းသည်ဖုံး

လွှမ်းအပ်သော၊သာသနံ၊သာသနာတော်ကို၊ ဝိဝရန္တေနမဖွင့်လှစ်သဖြင့်၊ မုဠသ၊ခရီးမှားသောယောဂျားအား၊မဂ်လိုအပ်သောခရီးကို၊အာစိဏ္ဏယျယထာ၊ ကြားဘိသကဲ့သို့၊ ဧवံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုမဂ္ဂမ်ဆ္ဆာမဂ္ဂပဋိပန္နသ၊သံသရာသို့ သွားရောခရီးမဟုတ်မှားသော မိန်းခွာဒိဋ္ဌိခရီးသို့သွားမိသော၊ မေ၊ငါ့အား၊ သဗ္ဗမေကဿဝဂ်၊ သုဂတိနတ်ရွာမဂ်ဖိုလ်ခရီးကို၊အာစိက္ခန္တေနမ၊ကြားတော်မူသဖြင့်၊အန္ဓကာရေ၊အရိုက်တိုက်၌၊တောလပဏ္ဍောတံ၊ဆိတ်ငြိမ်းတန်ဆောင်ကို၊ဝေရေယျယထာ၊ညှိတွန်းသကဲ့သို့၊ ဧवံတထာ၊ထိုအတူ၊ မောဟန္ဓကာရနိမုဂ္ဂသ၊ မောဟတည်းဟူသော အရိုက်တိုက်၌နစ်မွန်းသော၊ ဗုဒ္ဓါဒိရတနတ္တယာနိ၊ သုရေးအစရှိသောရတနာတို့၏သဘောတို့ကို၊အပသဿတော၊မမြင်သော၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ တပ္ပဋိဗ္ဗာဒကမောဟန္ဓကာရဝိဓံ သကဒေသနာပဒ္ဒေါတဝါရေဏေန၊ ထိုရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်ကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟတည်းဟူသောအရိုက်တိုက်ကိုဖျက်သိမ်းတတ်သော ဒေသနာတော်တည်းဟူသော ဆိတ်ငြိမ်းတန်ဆောင်ကိုထွန်းတော်မူသဖြင့်၊မယ်၊အကျွန်ုပ်အား၊ဘာတာဂေါတမေန၊ရှင်ဂေါတမသည် ဧတေဟိပရိယာယေဟိ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဒေသိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေကပရိယာယေန၊များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊ ပကာသိတော၊ ဖြာတော်မူအပ်လေပြီ၊အထဝါ၊တနည်းကား၊ ကေစိယေန၊တပုန်တည်းဖြစ်သော၊ မတေန၊အယူအားဖြင့်၊အယံဓမ္မော၊ဤတရားတော်သည်၊ဒုက္ခဒဿနေန၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်ရသဖြင့်၊ အာသုဘေ၊အာသုဘာတရေး၌၊ သုဘန္တိ ဝိပလ္လာသပဟာနေန၊ သုဘဟူသော ဝိပလ္လာသကို ပယ်သဖြင့်လည်း၊ နိဗ္ဗုဿ တုက္ခုဋ္ဌတ သဒိသော၊ မြောက်၍ထားအပ်သော ဝဏ္ဏကို လွန်၍ပြသည်နှင့် တူ၏၊သမုဒယဒဿနေန၊သမုဒယသစ္စာကိုမြင်ရပေသဖြင့်၊ ဒုက္ခေ၊ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ သုခန္တိ ဝိပလ္လာသပဟာနေန၊ သုခဟူသော ဝိပလ္လာသကို ပယ်သဖြင့်လည်း၊ ပဒိဋ္ဌာနံ၊ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝဏ္ဏကို၊ ဝိဝဏသဒိသော၊ ဖွင့်လှစ်၍ ပြသည်နှင့်တူပေ၏၊ နိရောဓဒဿနေန၊ နိရောဓသစ္စာကို မြင်ရသဖြင့်၊အနိမ္မေ၊အနိစ္စတရား၌၊ နိစ္စန္တိ ဝိပလ္လာသပဟာနေန၊ နိစ္စဟူသော ဝိပလ္လာသကိုပယ်သဖြင့်လည်း၊ မုဠသ၊ခရီးမှားသော ယောဂျားအား၊ မဂ္ဂါစိက္ခဏသဒိသော၊ လိုအပ်သောခရီးကို ကြားသည်နှင့်တူပေ၏၊ မဂ္ဂဒဿနေန၊မဂ္ဂသစ္စာကိုမြင်ရသဖြင့်၊ အနတ္တနိ၊အနတ္တတရား၌၊ အတ္တာတိ ဝိပလ္လာသပဟာနေန၊ အတ္တဟူသောဝိပလ္လာသကို ပယ်သဖြင့်လည်း၊

အန္ဓကာရေပဇ္ဇောတသဒိသော။ အရိုက်တိုက်၌ ဆိမိုးတန်ဆောင် ကိုထွန်း သည်နှင့်တူသောသဘောရှိ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သေယျထာပိ၊ဥပမာ သော်ကား၊နိက္ကုဋ္ဌတိ ဝါ၊ ရောက်၍ထားအပ်သော ဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဥက္ကုဋ္ဌေယျယထာ၊လှန်၍ပြုတိသကဲ့သို့၊(ပ)၊စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော သူသည်၊ ရူပါနိ၊အဆင်းတို့ကို၊ဒက္ခေယ္ယ၊မြင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အန္ဓ ကာရေ၊အရိုက်တိုက်၌၊ တေလပဇ္ဇောတံ၊ဆိမိုးတန်ဆောင်ကို၊ဝါရေယျ ယထာ၊ညှိထွန်းသကဲ့သို့၊ ဧवံတထာ၊ထိုအတူ၊ပကာသိတော၊-ပြတော်မူ အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတ္ထေ၊ဤအရာ၌၊ သဒ္ဓါတပကာယဂုတ္တာဒီဟိ၊ သဒ္ဓါ၌ကျင့်ခြင်းကိုယ်၏လုံခြုံခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သိလဝန္တော၊ သိ လဝန်ကျေးဇူးကို၊ပကာသိတော၊ပြအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ပညာဝန္တော၊ပညာဝန္တာကို၊ပကာသိတော၊ပြအပ်သည်၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိရိမနာဒီဟိ၊ ဟိရိတရားသမာဓိတရား အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သမာဓိဝန္တော၊သမာဓိဝန္တာကို၊ပကာသိတော၊ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ် ၏၊ယောဂဝေဒေန၊ယောဂ၏ကုန်ခြင်းဖြင့်၊နိရောဓော၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပကာသိ တော၊ပြအပ်၏၊ဣတိဧवံ၊ဤသို့၊ ဟိဝန္တော၊သုံးပါးသောခန္ဓာရှိသော၊အရိ ယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်ကို ထည်းကောင်း၊ နိရောဓော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း ကောင်း၊ပကာသိတော၊ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သစ္စပေနဝ၊ သရုပ်အား ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒွေ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပကာသိတာနိ၊ပြအပ်ကုန်၏၊ တဏ္ဍာ၊ထိုစကား၌၊ မဂ္ဂေါ၊မဂ္ဂသစ္စာသည်၊ သမုဒယသော၊သမုဒယသစ္စာ၏၊ပဒီပဏ္ဍော၊ဆန်ကျင်ဘက်တည်း၊ နိရော ဓော၊ နိရောဓသစ္စာသည်၊ ဒုက္ခသော၊ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ ပဒီပဏ္ဍော၊ ဆန်ကျင် ဘက်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဒီပဏ္ဍေန၊ဆန်ကျင်ဘက်ဖြင့်၊ ဒွေ၊နှစ်ပါးတို့ တည်း၊ဣတိဣတိနာပရိယာယေန၊ဤသို့သောပရိယာယ်ဖြင့်၊ စတ္တာရိ၊လေး ပါးကုန်သော၊သစ္စာနိ၊သစ္စာတို့ကို၊ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ ပကာသိတာ နိ၊ပြအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်၊ပကာသိတော၊ပြအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊သောဟန္တိ အာဒိသု၊သောဟံ ဤသို့အစရှိသည်တို့ ၌၊သောအဟန္တိ ပဒဏ္ဍေ ဒေါ၊သောအဟံဟုပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ကာတဗ္ဗော ပြုအပ်၏၊သောဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊သရဏံဂစ္ဆာမိတိ၊ သရဏံဂစ္ဆာ မိဟု သည်ကား၊ပါဒေသု၊ခြေတို့၌၊ နိပတိတ္တာ၊ဝပ်၍၊ပါဏိပါတေန၊ လက် အုပ်ချီခြင်းရှိသော၊ သရဏဂမနေန၊ သရဏာဂုံကို သောက်တည်သဖြင့်၊

ဂ်တော။ရောက်သည်၊ အဖ,ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓါနိ၊ဤယသုအာ၊ခါ၌၊ ပြာဟ္မဏော။ ကသိဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏား၊သည်။ ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်သာဖြင့်၊ သမာဒိယ,ဖြင့်၊ ဆောက်တည်ပြုနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အာ၊ဟား၊ဆိုး၏။ အထ,ဝါ။ တနည်းကား၊ ပါဏာတိပါတိတေနဝါ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းမှိသဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓံယေ,ဝ။ ဘုရား၏ဂုဏ်ကိုသာလျှင်၊သရဏံ၊ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတောတိ၊ရောက်လေသော်၏ ဟု၊ဗုဒ္ဓါနိ၊ယသုအာ၊ခါ၌၊ တံ။ထိုဘုရားကို၊ အာဒိ၊ကတွာ၊အစပြု၍၊ သေသ ဓမ္မသံ၊ဃဝိ၊ ကြွင်းသောတရား၊တော်သံ၊ဃာတော်၌လည်း။ ဂန္တုံ၊ ကိုး ကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၌၊အာ၊ဟား၊ဆိုး၏၊ အဓ္ဓုတ,ဠေတိ။ အဓ္ဓုတ,ဠေဟု သည်ကား၊ အဓ္ဓုတံ၊ဤယသုနှင့်၊ အာ၊ဒိ၊ကတွာ၊အစပြု၍၊ ဝါ။တနည်း ကား။ အဓ္ဓုအ,ဠေ၊ယနှင့်ကိုအစပြု၍၊ တကာရော၊တအာ,ဘုရာသည်။ ပဒ သန္ဓိကာရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကို ပြုခြင်းတည်း။ အဓ္ဓုအ,ဠံ၊ ယသုနှင့်အစကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံ,ဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပါ,ဏော ဟိ၊အသက်တို့နှင့်ဥပေတံ၊ပြည့်စုံ၏၊ ပါ,ဏုပေတံ၊အသက်တို့နှင့်ပြည့်စုံ သည်၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ ယာ,ဝ။ အကြင်ရှေ့လောက်။ ဇီဝိတံ၊အသက် သည်။ပ,ဝတ္တံ၊ဖြစ်၏၊ တာ,ဝ,ထိ,ရှေ့လောက်၊ ဥပေတံ၊ပြည့်စုံသည်တိုင် အောင်၊ အနုညသတ္တုကံ၊ ရုတနာသုံးပါး၌ တပါး၊သောသူကို ဆရာဟု အမှတ်မမှိမကိုးကွယ်သည်ဖြစ်၍၊ တိဟိသရဏဂမနေဟိ၊ သုံးပါး၊သော သရဏာကုံတို့ဖြင့်၊ သရဏံ၊ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ရောက်သောသူဟု၍၊ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ ဘဝံ,ဂေါတမော၊ရှင်ဂေါတမသည်၊ ဝါ,ရေ,ဘု၊မှတ်တော် မူပါ,လော၊ဟုတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံ,ဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ ဣတော ဝ,ဟာ။ဤမျှသောစကားဖြင့်၊အနေနဲ့ပြာဟ္မဏော၊ဤကသိဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏား သည်၊သုတာနုရူပပဒိုပတ္တိ။တရား၊စကား၊ကိုကြား၊ရသည်အား၊လျော်သော အကျင့်ကို၊ ဒသိတာ၊ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝါ။တနည်းကား၊ နိကုဇ္ဇိတာဒိဟိ။ နိကုဇ္ဇိတအစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သဏ္ဌေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား အား၊ပသံသေတွာ။ ခြီးမွမ်း၍၊ ဗုဒ္ဓနာ။ဤပုဏ္ဏားသည်၊ သောဟန့်အာဒိ နာ၊သောဟံ၊ဤသို့အစရှိသောပါဠိဖြင့်၊သာသမ္ဘတ္တိ။ ထိုသဒ္ဓါခြင်းနှင့်ပြည့် စုံခြင်းကို၊ ဒသိတာ၊ပြအပ်၏၊ ဝါ။တနည်းကား၊ တေန၊ထိုသေ၁ဟံဟု သောပါဠိဖြင့်။ ပညာပဒ္ဓိလာဘံ၊ပညာရခြင်းကို၊ဒသေသတွာ၊ပြ၍၊ ဗုဒ္ဓနာ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ သဒ္ဓါပဒ္ဓိလာဘော၊ သဒ္ဓါတရား၊ရခြင်းကို၊ ဒသိတော၊ ပြအပ်၏၊ဗုဒ္ဓါနိ၊ယသုအာ၊ခါ၌။ဧဝံ၊ဤသို့။ပဒ္ဓိလဒ္ဓသဒ္ဓေန၊ ရုအပ်သောသဒ္ဓါ တရား၊ဖြင့်။ပညာတာ၊ပညာရှိသောသူသည်၊ ယံ၊အကြင်အမှုကို၊ကတ္တုံ။

ပြိုအပ်၏။တံ၊ထိုအမှုကို၊ ကတ္တုကာမော၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝဝန်ကို။မြတ်စွာဘုရားကို၊ လဘေယျာဟန်။လဘေယျာဟံဟု၍၊ ယာစတိ၊တောင်းပန်၏။ တဗ္ဗေ၊ ထိုလဘေယျာဟံအစရှိသော စကားခွဲ၊ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒုဒ္ဒိယာဒိဟိ၊ တန်ခိုး အာနုဘော်တော်အစရှိသည်တို့ကြောင့်၊ အတိပ္ပသာဒိတစိတ္တော၊အလွန်ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဘဝဝါပိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ စက္ကဝတ္တိရွှေနန်းစကြာဝတေးမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော။ ရဟန်းပြုတော်မူ၏။ အဟံပန၊ ငါသည်ကား။ ကိမဂ်'၊အာဘယ်သို့သောအကြောင်းကို ဆိုရာရှိလေအုံ့နည်း။ ဣတိမနသိကတ္တာ၊ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ပဗ္ဗဇ်၊ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ယာစတိ၊တောင်းပန်၏။ တဗ္ဗေ၊ထိုစကားခွဲ၊ ပရိပုရိကာရိတံ၊ အပြည့်အရုံပြုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋ္ဌေ-ဣာ၊တောင်းတလျက်၊ ပညာပယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ပဋ္ဌင်း၏အဖြစ်ကို၊ ယာစတိ၊တောင်းပန်၏။ သေသံ၊ကြွင်းသော စကားသည်၊ ပါကဋမေဝ။ ထင်ရှားသည်သာတည်း။ ဇောဝုပကဋ္ဌောကိအာဒိသုပန။ ဇောဝုပကဋ္ဌောဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့ဆိုကား။ ဇောဝ၊တယောက်အထည်းတည်း။ ကာယဝိဝေကေန၊ကိုယ်၏ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝုပကဋ္ဌော၊ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ စိတ္တဝိဝေကေန၊ စိတ်၏ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းဖြင့်၊အပ္ပမတ္တော၊မမေ့မလျော့၊ကမ္မဋ္ဌာနေ။ကမ္မဋ္ဌာန်းခွဲ၊ သတိ'၊ သတိကို၊ အဝိဇဟနေန။ မစွန့်သဖြင့်၊ ကာယစေတသိကဝိရိယသင်္ခါတေန၊ကိုယ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိရိယဟူဆိုအပ်သော။ အာတာပေန၊ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လဖြင့်၊ အာတာပီ၊ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိ၏၊ကာယေစ၊ကိုယ်ခွဲလည်းကောင်း၊ ဇီဝိတေစ။ အသက်ခွဲလည်းကောင်း၊ အနုပေက္ခတာယ၊ မငဲ့ကွက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိ၏၊ အညတရဒုက္ခရိယာ ပထဝိဟာရေန၊ တပါးပါးသောဒုက္ခရိယာဝုတ်၏နေခြင်းဖြင့်။ ဝိဟရ၊ရှေ့နေ။ နေသည်ဖြစ်၍၊နစိရသေဝါတိ၊နစိရ၊သေဝဟု သည်ကား၊ပဗ္ဗဇ်၊ဟောန်း၏ အဖြစ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊အစပြု၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ကုလပုတ္တာတိ၊ ကုလပုတ္တာဟူသည်ကား၊ ကုလပုတ္တာ၊အမျိုးသားတို့သည်၊ ဇာတိကုလပုတ္တာ၊ဇာတိကုလပုတ္တလည်းကောင်း။ အာစာရ၊ကုလပုတ္တာ၊အာစာရ၊ကုလပုတ္တလည်းကောင်း၊ဣတိ'၊ဤသို့၊ ဒုဝိဓာ၊နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏။ အယံပန၊ ဤပုဏ္ဏားသည်ကား။ ဥဘယထာပိ၊နှစ်ပါးစုံအပြားအားဖြင့်လည်း၊ ကုလပုတ္တာ၊ကုလပုတ္တမည်ကုန်၏။ အဂါ၊ရှိ၏။ အဂါ၊ရှိ၏ဟူသည်ကား၊

ဃရာ၊အိမ်မှ၊ အဂါရာနှုန်း၊အိမ်ရာထောင်သောလူတို့၏၊ ဟိတံ၊အစီးအပွါး တည်း။ အဂါရိယံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတို့၏အစီးအပွါး၊ ကသိဝေါ ရဏ္ဍာဒိကုဒူမ္ဗရေပါသနာကမ္မံ၊လယ်ယာကိုလုပ်ခြင်း နွားကျောင်းခြင်းအစ ရှိသည်တို့ဖြင့် ဥစ္စာကိုပွါးစေခြင်းအမှုကို၊ **အ**ဂါရိယန္တိ၊**အ**ဂါရိယံဟူ၍၊ ဝစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်၏။ဤ၊ရဟန်း၏အဖြစ်၌၊တံ။ထိုလယ်ယာလုပ်ခြင်းအစ ရှိသောအမှုသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အနာဂါရိယံ၊အနာ ဂါရိယမည်၏။ တေ၊ ဤအနာဂါရိယံ ဟူသောစကားသည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏၊အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း။ပဗ္ဗဇန္တိ၊ပဗ္ဗဇန္တိ ဟူသည် ကား။ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏၊ဥပသက်မန္တိ၊ အနိုးသို့ချဉ်းကပ်ကုန်၏၊ တဒနုဂ္ဂဟေန၊ တဒနုဂ္ဂဟံ ဟူသည်ကား၊ တံ၊ထိုရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊ အနုဂ္ဂဟံ၊မြတ်လှ၏၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယော သာနံဟူသည်ကား။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယသဟ၊ ဝင်တည်း၊ဟူသော မြတ်သော အကျင့်၏၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးသို့၊အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ဖုန်း၏ တသ၊ထိုအရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊အလို၌၊ ကုလဝုတ္တာ၊အမျိုးသား တို့သည်၊ပဗ္ဗဇန္တိ၊ရဟန်းပြုကြကုန်၏၊ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေတိ၊ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေဟူသည် ကား။ တတ္ထ ယေဝ အတ္တဘावေ၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပင်လျှင်၊ သယံ အဘိညာ သစ္ဆိကတ္ဝာတိ၊ သယံအဘိညာသစ္ဆိကတ္ဝာ ဟူသည်ကား။ အတ္တနောယေဝ၊မိမိ၏သာလျှင်၊ဗုဒ္ဓေယ၊ဗုဒ္ဓေဖြင့်၊ ပစ္စက္ခံကတ္ဝာ။ မျက် မှောက်ပြု၍၊အပရပ္ပစ္စယံ၊တပါးသောအကြောင်းမရှိသည်ကို၊ဥတ္တမ၊ထို၍ ဆိုတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဥပသမ္ပဇ္ဇဟိတာသိတိ၊ဥပ သမ္ပဇ္ဇဟိတာသိဟူသည်ကား။ ပါဝုဏိတ္ဝာ၊ရောက်၍၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ သမ္ပာဒေတ္ဝာ၊ပြည့်စုံစေ၍၊ဝိဟာသိ၊နေ၏၊ဝေ၊ဤသို့။ ဝိဟာရဇ္ဇောပ၊ နေ သည်ရှိသော်လည်း၊ဇာတိ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ခီဏာ၊ကုန်ပြီ၊အ ဇ္ဇညာ သိ၊သိလေ၏၊ ဇောနု၊ဤအဇ္ဇညာသိဟူသောပါဠိဖြင့်၊ အသ၊ထိုကသိ ဘာရဒ္ဒါဗေဒုဏ္ဏာ၊အား၊ပစ္စဝေက္ခနာဘူမိ၊ပစ္စဝေက္ခနာအရာကို၊ဒဿေသိ၊ ပြ၏၊အသ၊ ထိုကသိဘာရဒ္ဒါမဟာထေရ်အား။ ကတမာပန၊အဘာယ်မည် သော၊ဇာတိ၊ ဇာတိသည်၊ခီဏာ၊ ကုန်လေသနည်း၊ ကထဉ္စ၊ အဘာယ်သို့ လျှင်။ နံ၊ထိုဇာတိကုန်ကြောင်းကို၊ အ ဇ္ဇညာသိ၊သိရလေသနည်း၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်လျှင်၊ ပုစ္ဆာ၊အမေးတည်း။ ပရိဟာရော၊အဖြေကို၊ မယာ၊ ဥါသည်၊ဝုစ္စတေ၊ဆိုဦးအုံ၊အသ၊ထိုဘာရဒ္ဒါဗေဒုဏ္ဏာ၊ တာဝ၊ဦးဦး

ဖွား၊ အတိတာ၊ လွန်လေပြီးသော၊ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။နှ ဒီဏာ၊မကုန်၊ ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဝုဋ္ဌေ၀။ရှေးဘ၀၌ပင်လျှင်၊ ဒီဏာတ္တာ၊ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အနာဂတာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ဇာတိ၊ဇာတိသည်၊နှဒီဏာ၊မကုန်၊ ကသ္မာ၊အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တဿာ။ထိုဇာတိ၏၊ အာဘာ၀တောမဖြစ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပမ္ပုဠ္ဇန္ဓာ။ ပမ္ပုဠ့်ဖြစ်သော၊ ဇာတိ။ ပဋိသန္ဓေသည်၊နှဒီဏာ၊မကုန်။ ကသ္မာ။ အဘယ် ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ကေစတုပဠ္ဆဝေါကာရဘ၀ေ သု၊ ဧကေ၀ါကာရဘ၀စတုဝေါကာရဘ၀ပဠ္ဆဝေါကာရဘ၀တို့၌၊ ကေစတု ပစ္စုပ္ပန္နပ္ပဘေဒါ၊တချုသောခန္ဓာလေးချုသောခန္ဓာငါးချုသောခန္ဓာအပြားရှိသော၊ ယာပနဇာတိ၊ အကြင်ပဋိသန္ဓေသည်၊ မဂ္ဂဿ၊မဂ်၏၊ အာဘာ၀ိတတ္တာ။ပွါးစေအပ်သောသဘောမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယ။ဖြစ်ရာ၏၊သာဇာတိ။ထိုသုံးပါးခု ဖြစ်သောဇာတိတည်းဟူသော ခန္ဓာသည်၊ မဂ္ဂဿ၊မဂ်၏၊ ဘာ၀ိတတ္တာ။ပွါးစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုခုပ္ပါဒ ဝမ္မတံ၊မဖြစ်စေအပ်သောသဘော၏အဖြစ်သို့၊အာပဇ္ဇနေနှ။ရောက်သဖြင့် ဒီဏာ၊ဒီဏာမည်၏။တံ။ထိုဇာတိ၏ကုန်ခြင်းကို၊ သော၊ထိုဘာ၀ဖွေါ့မထေရ်သည်၊မဂ္ဂဘာ၀နာယ၊မဂ်ကိုပွါးစေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ပဟိနကိလေသေ၊ ပယ်အပ်သောကိလေသာတို့ကို၊ ပစ္စ၀েက္ခိတ္တာ၊ဆင်ခြင်၍၊ ကိလေသာ ဘာ၀ေ၊ ကိုသေသာမရှိပြီးသော၊ ဝိဇ္ဇမာနမ္ပိ၊ ထင်ရှားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ကမ္မံ၊ ကံတရားသည်။ အာယတိ ။ နောင်လာလတ္တံ့သော ဘ၀၌ အပုဒ္ဓိသန္ဓိကံ၊ ပဋိသန္ဓေကို မဖြစ်စေနိုင်သည်၊ ယောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဝုသိတဘိက္ခု၊ ဝုသိတံဟူသည်ကား။ ဝုဋ္ဌံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို၊ စရိတံ၊ ကျင့်အပ်ပြီ၊ နိဋ္ဌာဝိတံ၊ ပြီးစေအပ်ပြီ၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။ အနေ္ဓော။ အနုက်တည်း။ဗြဟ္မစရိယန္တိ။ ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ကတံကမ္မကိယန္တိ။ကတံကရဏီယံဟူသည်ကား။စတ္တာသုသစ္စေသု။လေးပါးသောသစ္စာတို့၌၊ စတ္တာဟိမဂ္ဂေ ဟိ။လေးပါးသောမဂ်တို့ဖြင့်။ ပရိညာပဟာနသစ္ဆိကိရိယဘာ၀နာ၀သေန၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ဝိုင်းခြားမြဲသိခြင်း သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ခြင်း နိရောဓသစ္စာကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းမဂ္ဂသစ္စာကိုပွါးစေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊သောဋ္ဌသ ရိဝမ္ဘိ၊ ဘဆဲ့ခြောက်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကိစ္စံ၊ကိစ္စကို၊

နိဗ္ဗာပိတ်။ပြီးစေအာပ်ဏ်။ ဣတိအယံ။ဤသည်လျှင်။အညော။အနက်တည်း။ နာပရံ။ဣဒ္ဓတ္တာယာတိ။နာပရံ။ဣဒ္ဓတ္တာယဟူသည်ကား။ဣဒါနိ။ယဒုအခါ ၌။ဝုန်။တာဘန်။ ဣဒ္ဓတ္တာဝါယာ၀ါ။ဤလောကၦပဒိုသန္ဓေနေခြင်းငှါ လည်း ကောင်း။ဝေ၀။ဤသို့ သောဌသကိ၌ဘာ၀ါယ၀ါ။ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော ကိစ္စအထိုင်ငှါလည်းကောင်း။ ကိုလေသကုဿယာ၀ါ။ ကိုလေသာကိုကုန်စေ ခြင်းငှါ သည်းကောင်း။ မဂ္ဂဘာ၀နာ။ မဂ်ကိုပွါးစေခြင်းသည်။ နတ္ထိ။မရှိ။ အာထ၀ါ။တနည်းသေ၀်ကား။ဣဒ္ဓတ္တာယာတိ။ဣဒ္ဓတ္တာယဟူသည်ကား။ ဣဒ္ဓတ္တဘာ၀တော။ ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောခ တပါးဖြစ်လတ္တံ့.သောအား ဖြင့်။ဣမသ္မာ။ဤဘ၀မှ။ ဇော်ပကာရ။ဤသို့အပြားရှိသောဘ၀သည်။ဣဒါ နိ။ယဒုဘ၀၌။၀တ္ထုမာနခန္ဓသန္တာနာ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောခန္ဓာအစဉ်မှ။အပရံ။ တဘန်ဖြစ်လတ္တံ့.သော။ခန္ဓာသန္တာနာ။ခန္ဓာ၏အစဉ်သည်။နတ္ထိ။မရှိ။ဣဒမေ ပနပဋိက္ခေနာ။ ဤခန္ဓာငါးပါးတရားတို့ကို။ ပရိညာတာ။ဝိုင်းခြားမ ဲ့ သိအာပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍။တိဋ္ဌန္တိ။တည်ကုန်၏။ ဆိန္နမူလကော။ အမြစ်ပြတ်သော။ ရုက္ခောဝိယ။သစ်ပင်ကဲ့သို့။အဇ္ဈတ္တာသိ။ဝိုင်းခြားမ ဲ့ သိလေ၏။အညတရော တိ။အညတရောဟူသည်ကား။ ဧကော။တယောက်သည်။အရဟတ္တဖိုလ်။ အရဟတ်ဟူသည်ကား။အရဟန္တာနံ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။မဟာသာ ဝကဟန်ဆေ။ မဟာသာ၀ကတို့၏အတွင်း၀ယ်သော။ အ၀ယသဒ္ဓါဘာ၀ေ ဒွါ။ဟော။အ၁ဝ်ဘာ၀ေ့ဒွါသည်။အဟောသိ။ဖြစ်၏။ဣတိအယံ။ဤသည်လျှင်။ ဣဒေ။ဤအရာ၌။ အဓိပ္ပါ၀ေ။ အဓိပ္ပါ၀ယ်တည်း။ ။ပရမတ္ထ၀ေါဟိကာ ယား ပရမတ္ထ၀ေါဟိကာ အမည်ရှိသော။ သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာယ။ သုတ္တ နိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌။ ကသိဘာရဒ္ဒါ၀သုတ်ဏ္ဏနာ။ ကသိဘာရဒ္ဒါ၀သုတ်၏ အဖွင့်သည်။နိဋ္ဌိတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရုဂဝဂ်။-၅-ရုန္ဓသုတ်။

ပုဏ္ဏာမိမုနိ ပဟုတပညဿ ဣဒံသုတ္တံ။ပုဏ္ဏာမိမုနိ ပဟုတပညံဟူသော ဤသုတ်သည်။ ရုန္ဓသုတ္တံ။ ရုန္ဓသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ။ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကာ။ အာဘယ်နည်းဟူမူကား။သင်္ခေပတော။အကျဉ်းအားဖြင့်။တာ၀။ရှေးဦးစွာ အတ္တဋ္ဌာသယပရဋ္ဌာသယအဓ္ဓုပ္ပတ္တိပုဏ္ဏာ၀သိကဘေဒတော။ အတ္တဋ္ဌာ သယပရဋ္ဌာသယသုတ် အဓ္ဓုပ္ပတ္တိသုတ်ပုဏ္ဏာ၀သိကသုတ် အပြား

အားဖြင့်၊စတ္ရာသု၊လေးပါးကုန်သော၊ဥပုတ္တိသု။ဖြစ်ကြောင်းတို့တွင်၊ဣမသ
သုတ္တသ။ဤသုတ်၏။ဥပုတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဝုဏ္ဏာဝယိကာ၊ဝုဏ္ဏာဝယိက
သုတ်မည်၏။ ဝိတ္ထာရတောပန်။ အကျယ်အားဖြင့်ကား။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ကော်၊တပါ၊သော၊သမယ်။အခါ၌။မလ္လေသု၊ မလ္လတိုင်း၌၌၊
စာရိကံ၊ဒေသစာရိကို၊စရမာနော။ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊မဟာတာ၊ရှာ
မြတ်သော၊ ဘိက္ခုသံ၊စောနှ၊ဟောန်းသံဃာတော်နှင့်၊ သဒ္ဓိ။တကွ၊ယေန။
အကြောင်းအရပ်၌၊ပါ၀ါ၊ပါ၀ါမြို့သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ၊ထိုဧရပ်သို့၊အ၀သရိ၊
ရောက်တော်မူ၏၊ တတြ၊ပါ၀ါယံ၊ ထိုပါ၀ါမြို့၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ရုန္ဒသ၊ရုန္ဒအမည်ရှိသော၊ကမ္မာရဝုတ္တသ၊ဇွေပန်းထိမ်သည်သား
၏၊အမ္ဗ၀နေ၊သရက်ဥယျာဉ်တော်၌၊ ဝိဟာရတိ၊နေတော်မူ၏။ ဣဒံ၊ဤ
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ၊ပဘုတိ။စ၍၊ယာ၀၊အကြင်ရွှေလောက်၊အထခေါ်၊ထို
အခါ၌၊ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဋ္ဌိဿသမယံ။ နံနက်အခါ၌။ နိ၀ါ
သေတ္ဝာ၊သင်းဝိုင်တော်ကိုဖြင်၀တ်၍၊ပတ္တစီ၀ရံ၊သင်္ဃာတိသက်နှံ့တော်ကို
အာဒါယ၊ယူ၍၊ဘိက္ခုသံ၊စောနှ၊ဟောန်းသံဃာတော်နှင့်၊သဒ္ဓိ။အတူတကွ
ယေန၊အကြောင်းအရပ်၌၊ရုန္ဒသ၊ရုန္ဒအမည်ရှိသော။ ကမ္မာရဝုတ္တသ၊ဇွေပန်း
ထိမ်သည်သား၏၊ နိ၀ေသနံ။အိမ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊ထိုအိမ်သို့
ဥပသက်မိ၊ကပ်တော်မူ၏၊ဥပသက်မိတ္တာ၊ကပ်တော်မူပြီး၍၊ပညတ္တာသ
နေ၊ခင်းအပ်သောနေရာ၌၊နိသီဒတိ။နေတော်မူ၏။ တာ၀၊ထိုရွှေလောက်၊
သုတ္တေ၊သုတ္တနိ၌။ အာဂတနယေနေ၀၊လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝိတ္ထာ
ရေတဗ္ဗံ၊ချဲ့အပ်၏။ ၀ေ၀ဣသို့၊ ဘိက္ခုသံ၊စောန၊ ဟောန်းသံဃာနှင့်၊ သဒ္ဓိ။
တကွ။ ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။နိသိန္နေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။
ရုန္ဒော၊ ရုန္ဒအမည်ရှိသော။ ကမ္မာရဝုတ္တော၊ ဇွေပန်းထိမ်သည်သားသည်၊
ဗုဒ္ဓပမုခဘိက္ခုသံ၊သုံးဆယ်ခန့်ရှိသော်ရဟန်းသံဃာတော်
အား၊ပရိဝိသန္တော၊ဆွမ်းကျွေးမွေးသည်ရှိသော်၊ ဗျဉ္ဇနသူပါနိ၀ဟာရတ္ထံ၊
လက်သုတ်ဟင်းချိုအစရှိသည်ကို ခံယူစိမ့်သောငါ၊ ဘိက္ခူနံ။ရဟန်းတို့
အား။သုဝဏ္ဏဘာဇနာနိ။ရွှေအိုးရွှေခွက်တို့ကို၊ ဥပနာမေသိ၊ကပ်၏။သိက္ခာ
ပဒေ။ သိက္ခာ၀ုဒ်ကို၊ အပညတ္တေ၊ ပညတ်တော်မမူမီ၊ ကေစိ၊ အချို့ကုန်
သော၊ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ သုဝဏ္ဏဘာဇနာနိ။ ရွှေအိုးရွှေခွက်တို့ကို၊
ပဋိဂ္ဂဏှိ။သူ၊ခံကုန်၏၊ကေစိ။အချို့သော်ရဟန်းတို့သည်၊နပဋိဂ္ဂဏှိ။သူ၊မခံကုန်၊
ဘဂဝတောပန်၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ကား။အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊သေလ
မယ်ပတ္တံ၊ ကျောက်ဖြင့်ပြီးသောသပိတ်တော်တည်းဟူသော၊ ဧကမေ၀

ဘာဇနံ၊ တလုံးတည်းသာဖြစ်သော ခွက်တော်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဒုတိယဘာဇနံ၊ နှစ်လုံးမြောက်သောခွက်ကို၊ နဝဏ္ဍန္တိ၊ စွဲကိုင်တော်မမူကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်၊ သဟသညုနကာသုဝဏ္ဏ ဘာဇနံ၊ အာဘိုးတထောင်ထိုက်သောရွှေခွက်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ သမ္ဘတ္တံ၊ ရောက်လာသည်ကို၊ ထေယျစိတ္တေန၊ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်၊ ကုဋ္ဌိကထဝိကာယ၊ သံကောက်ဓိတ်ဌ၊ ပက္ခိပိ၊ ထည့်လေ၏၊ ရုန္ဓေါ ရုန္ဓသည်၊ ပရိဝိသိတ္မာ၊ ကျွေးမွေးပြီးသော်၊ ဟတ္ထပါဒံ၊ လက်ခြေကို၊ ဓောဝိတ္မာ၊ ဆေးကြောပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအားပါင်းကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရှေခွက်ကို ခိုးသောရဟန်းကို၊ အဒ္ဒသ၊ မြင်လေ၏၊ အပသဿမာနောဝိယ၊ မမြင်သကဲ့သို့၊ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိစ၊ မြတ်စွာဘုရားဌာနလည်းကောင်း၊ ထေရေသုစ၊ မထေရ်တို့ဌာနလည်းကောင်း၊ ဂါရဝေန၊ ရိုသေသဖြင့်၊ နံ၊ ထိုရှေခွက်ခိုးသောရဟန်းကို၊ ကိဿ၊ တစုံတခုသော စကားကို၊ နဘာဏတိ၊ မဆို၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ မိဿာဒိဋ္ဌိကာနံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဝုဋ္ဌိလိတ်ရှိ၏၊ ဝစနပထေ၊ အဖြစ်တင်စကားဆိုခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ မဘဒ္ဒေ၊ သိ၊ မဖြစ်စေသတည်းဟု၊ ကိဿ၊ တစုံတခုသောစကားကို၊ နဘာဏတိ၊ မဆို၊ သော၊ ထိုရုန္ဓသည်၊ ကိ နု ခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ သံဝေဇယတ္တာ ယော ဝ၊ စောင့်စည်းခြင်းနှင့်ယှဉ်သောရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ သမဏော၊ သမဏာမည်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ အာသံဝရာ၊ စောင့်စည်းခြင်းမရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဤဒိသာ ဝိ၊ ဤသို့မစောင့်စည်းသောသဘောရှိသော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သမဏော၊ သမဏာမည်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဥာဏ်ကာမော၊ ထိခြင်းငှါအလို ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပုစ္ဆာမိမုနိန္တိ၊ ပုစ္ဆာမိမုနိ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟာ၊ နှုတ်တော်လျှောက်လေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုစ္ဆာမိမုနိ အစရှိသောဂါထာပုဒ်၌၊ ပုစ္ဆာမီတိ ဣဒံ ပဒံ၊ ပုစ္ဆာမိဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ တိသော ပုစ္ဆာ အဒိဋ္ဌဇောတနာ ပုစ္ဆာဝိ အာဒိနာနယေန၊ တိသောပုစ္ဆာ အဒိဋ္ဌ ဇောတနာပုစ္ဆာ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသေ၊ မဟာနိဒ္ဒေသကျမ်း၌ ဝတ္တနယေ၊ မဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း၊ ဟေနိ ဟိ ဟေတုနိ ဟူသော ဤပုဒ်သည်လည်း၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ ဟေတုနိ၊ ဟေတုဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို

အပ်၏။ယာပညာ၊ အကြင်ပညာသည်၊ ပစ္စာနုနှားအပြားအားဖြင့်သိအပ်၏။သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းသည်ကိုမြင်ခြင်းရှိ၏။ တေနညာဏေန၊ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိလက္ခဏာရှိသောဉာဏ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မုနိ၊မုနိမည်၏။ မောနံပဏ္ဍောတိ၏မောနေယျာနိကာယမောနေယျန္တိ အာဒီနာနယေန၊ မောနံပဏ္ဍောတိ၏မောနေယျာနိကာယမောနေယျံ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ တဏ္ဍေပ။ထိုမဟာနိဒ္ဒေသကျမ်းခွဲပင်လျှင်၊ ဝတ္ထုမေဝ။ဆိုအပ်သည်သာတည်း။ အယံပန၊ ဤစုန္ဒသည်ကား၊ ဣတ္ထေ။ဤအရာ၌၊ ပုဗ္ဗာဒိတိ၊မေးလျှောက်ပါအံ့ဟု၊ ဩဂြကာသံ၊အခွင့်ကို၊ကရောန္တော၊ပြုပြီးသည်ဖြစ်၍၊မုနိတိ၊မုနိဟူ၍၊ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အာသပတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏။ပဟုတပညန္တိ အာဒီနိ၊ ပဟုတပညံ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့သည်၊ ထုတိဝစနာနိ၊ပြီးမှမ်းသောစကားတို့တည်း၊တေဟိ၊ထိုပဟုတပညံအစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ တံမုနိ ၊ထိုဘုရားရှင်တို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ထုနာတိ၊ပြီးမှမ်း၏။တဏ္ဍေ၊ထိုပြီးမှမ်းအပ်သောပုဒ်တို့တွင်၊ပဟုတပညန္တိ၊ပဟုတပညံ ဟူသည်ကား၊ ဝိပုလပညံ၊ပြန့်ပြောသောပညာရှိတော်မူသော၊နေယျပရိယန္တိကတာစ၊ သိအပ်သောတရားလျှင် အဆုံးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊အသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိပုလတာ၊ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဣတိစုန္ဒောကမ္မာရေ၊ဣတ္ထေ။ဣတိ ဣဒံနွယံ။ ဣတိစုန္ဒောကမ္မာရေ၊ဣတ္ထေ။ဟူသော ဤနှစ်ပုဒ်၏အပေါင်းသည်။ ဓနိယသ။ ဓနိယ၏၊ သုဣတ္ထေ၊ သုတ်ခွဲ၊ ဝတ္ထုနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒေ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ၊ ပရံပန၊နောက်ခွဲကား၊ ဣတ္ထေ။ဤမျှသောပုဒ်ကိုလည်း၊အဝတ္ထာ၊မဆိုမူ၍၊သင့်၊အလုံးရုံသော၊ ဝတ္ထုနယံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းကို။ ဆဇ္ဇေတ္ထာ၊စွဲ၍၊ အဝတ္ထုနယမေဝ။ မဆိုအပ်သေးသောနည်းကိုသာလျှင်၊ မယံ။ငါတို့သည်၊ဝဏ္ဏယိသာမ။ဖွင့်ကုန်အံ့။ ဗုဒ္ဓန္တိ ၊ဗုဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ တီသု၊သုံးပါးကုန်သော၊ဗုဒ္ဓေသု။ ဘုရားပရွေက ဗုဒ္ဓါသာဝကတို့တွင်၊တတိယဗုဒ္ဓံ၊သုံးဆူမြောက်သောဘုရားကို၊ ဓမ္မသာမိန္တိ၊ ဓမ္မသာမိ ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုသ၊သားကို၊ ဇနကံ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ပိတရံ ဣဝ။ အာဘက္ခဲသို့၊ မဂ္ဂဓမ္မသ၊မဂ်တည်းဟူသောတရားကို၊ ဇနကတ္တာ၊ဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အတ္တနော၊ဖခင်၏၊ ဥပ္ပါဒိတ သိပ္ပါယတနာဒိနံ၊ ဖြစ်စေတတ်သော အတတ်ပညာ အစရှိသည်တို့ကို၊ ဇနကံ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ အာစရိယံ ဝိယ။ဆရာကဲ့သို့၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မသာမိ ၊တရား၏အရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဓမ္မသာရံ၊တရား၏အနှစ်ဖြစ်

တော်မူသော၊ မမ္မရာဇ်၊တရားရှေ့မင်းဖြစ်တော်မူသော၊ ဗြဟ္မာဝသဝတ္တီ၊ တရားရှေ့အလိုသို့လိုက်တော်မူသော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အဘြော၊ အနုက်တည်း၊ သောဟိဗြာဟ္မဏ(ပ)သမန္နာဂတာတိ၊ သောဟိဗြာဟ္မဏ(ပ)သမန္နာဂတာဟူသော၊တော်၊ဤစကားကို၊ ဝုတ္တွိစ၊ဟောလည်းဟော၊ တော်မူအာပ၏၊ဗြာဟ္မဏ၊ဝုဏ္ဏေား၊ သောဘဂဝါ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပုန္နသေ၊ မဖြစ်သေးသော၊ မဟ္ဂဿ၊မင်းကို၊ဥပုါ၊ဒတာ၊ ဖြစ်စေတတ်သည်၊အာသဠ္ဠာတသ၊ ကောင်းစွာမဖြစ်စေတတ်သော၊ မဟ္ဂဿ၊မင်းကို၊ သဠ္ဠာနေတာ၊ကောင်းစွာဖြစ်စေတတ်သည်၊အနက္ခာတသ၊မဟောသော်သော၊မဟ္ဂဿ၊မင်းကို၊ အက္ခာတာ၊ဟောတော်မူတတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မဟ္ဂဿ၊မင်းကို၊ အက္ခာတာ၊ဟောတော်မူတတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မဟ္ဂဿ၊မင်းတရားကိုသိတော်မူပေ၏၊ မဟ္ဂဝိဒူ၊မင်းတရားတို့ကို အထူးသိတော်မူ၏၊မဟ္ဂကောဝိဒေါ၊မင်းတရားဥစ္စာလိမ္မာတော်မူ၏၊မဟ္ဂါနုဂါစရပန၊မင်းသို့အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍ကား၊ဗေဒေဟိ၊ယဇုသာသနာတော်၌၊သာဝကာ၊ တပည့်တော်တို့သည်၊ ပဇ္ဇာ၊နောက်မှ၊ သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝိ ၊ဘရဏ်နှင့်၊နေကုန်၏၊ဝိတ ဝတ္ထုနှင့်၊ဝိတ ဝတ္ထုံဟူသည်ကား၊ဝိဂတ ကာမဘဝ ဝတ္ထုံ၊ကင်းသောကာမတဏှာ၁ဘဝ ဝတ္ထုရှိတော်မူထသော၊ ဒ္ဒိပဒုတ္တမန္တိ၊ ဒ္ဒိပဒုမတ္တမ်ဟူသည်ကား၊ ဒ္ဒိပဒါနံ၊အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါလူတို့ထက်၊ဥတ္တမံ၊ဖြတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဒ္ဒိပဒုတ္တမံဟူသော ပါဠိ၌၊ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကေဝလံ၊စင်စစ်၊ ဒ္ဒိပဒုတ္တမောဝေ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ထက် ဖြတ်တော်မူသည် သာလျှင်၊ ဟိဗ္ဗာပိနဟောတိ၊ အကယ်၍ကား၊ဖြစ်တော်မမူ၏ရှင်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယာဝတာ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ အပဒါဝါ၊အခြေမရှိသည်လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဒ္ဒိပဒါဝါ၊အခြေနှစ်ချောင်းရှိသည်လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ ဗဟုပဒါဝါ၊အခြေများစွာရှိသည်လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊သညိနောဝါ၊သညာရှိသည်လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊အသညိနောဝါ၊ သညာမရှိသည်လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ နေဝသညိနာသညိနောဝါ၊သညာရှိသည်မရှိသည်လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမော၊ဖြတ်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ဖြတ်သည်ကိုပိုင်းခြားသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ဒ္ဒိပဒုတ္တမောတ္တေ၀၊ဒ္ဒိပဒုတ္တမဟူ၍သာလျှင်၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊

ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဒွိပဒါ၊အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောလူတို့သည်၊ သင့်သတ္တာနှံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥက္ကဋ္ဌာ၊ဖြတ်ကုန်၏။ တတ္ထ။ ထိုအခြေနှစ်ချောင်း၏ အဖြစ်၌။ စက္ခုဝတ္ထိမဟာသာဝကာ ဗုဒ္ဓဥပဋ္ဌာကာဒိနှံ။ စကြာဝဠာမဟာသာဝကာ ဘုရားရှင်၏အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဥပဋ္ဌာန်းတာ၊ဖြစ်းသောအားဖြင့်၊ဒွိပဒါ၊အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊ဥက္ကဋ္ဌာ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုစကြာဝဠာတေး အစရှိသောသူတို့အားလည်း၊ဥတ္တမော၊ဖြတ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို။ သင့်သတ္တုတ္တမော၊အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ထက်ဖြတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောကိ၊ဖြစ်၏၊ သာရတိနှံပဝဠ္ဆိ၊ သာရတိနှံပဝဠံဟူသည်ကား။ သာရေတိ၊လိုရာအရပ်သို့ပြေးစေတတ်၏။ ဣတိ၊ဘသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သာရတိ၊ သာရတိမည်၏၊ဧတေ၊ဤသာရတိဟူသောစကားသည်၊ ဟတ္ထိဒမကာဒိနှံ၊ ဆင်ကို ဆုံးမတတ်သော ယောဂျား အစရှိသည်တို့၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊တေသဗ္ဗေ၊ ထိုဆင်ကိုဆုံးမတတ်သောယောဂျားတို့ထက်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝဝေ၊ ဖြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တရေန၊အတုမရှိသော၊ဒမနေန၊ဆုံးမတော်မူခြင်းဖြင့်၊ ပုရိသံ၊ကျွတ်ထိုက်သောယောဂျားကို၊ ဒမ္မေတုံ၊ဆုံးမတော်မူခြင်းငှါ။ သမတ္ထဘာဝတောဝ၊စွမ်းနိုင်တော်မူသောအားဖြင့်၊ပဝဝေ၊ပဝဝေမည်တော်မူ၏၊ယထာ ဟာကိ၊ အာဟ၊ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ပြောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဟတ္ထိဒမကေန၊ ဆင်ကိုဆုံးမတတ်သောယောဂျားသည်၊ ဟတ္ထိဒမော၊ဆုံးမအပ်သောဆင်ကို၊သာရိတော၊ပြေးစေအပ်သည်ရှိသော်ကေ၊ဝေဒိသံ၊တမျှကိန္နာ၊သောအရပ်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ဝုဏ္ဏိမံ၊ဝါ၊အရှေ့အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ပစ္ဆိမံ၊ဝါ၊အနောက်အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ဥတ္တရံ၊ဝါ၊ မြောက်အရပ်သို့လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏံ၊ဝါ။ တောင်အရပ်သို့လည်းကောင်း။ဝေ၊ဝတိ၊ပြေးသွား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အာသဒမကေန၊ ဖြင်းကိုဆုံးမသွန်သင်တတ်သော ယောဂျားသည်၊ အာသဒမ္ဘော၊ ဆုံးမအပ်သောဖြင်းကို၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေါဒမကေန၊နွားကိုဆုံးမတတ်သော ယောဂျားသည်၊ ဝေါဒမ္ဘော၊ ဆုံးမအပ်သောနွားကို၊ (ပ)၊ ဒက္ခိဏံ၊ဝါ၊ တောင်အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဝေ၊ဝတိ၊ပြေးသွား၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့လာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊ အရဟတာ၊မကောင်းမှုကိုအပယ်တော်မူပြီးထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုद्ध၊ သမ္ဗာ

လေးပါးတရားတို့ကိုကောင်းစွာမိခိုအလိုလို သိတော်မူသောဘုရားသည်၊ ဝုရိသဒမ္မော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသောယောကျ်ားကို၊ သာရိတောဆုံးမတော်မူအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊အဋ္ဌဒိသာ၊ရှစ်ပါးသောအရေပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဝိဟာ၀တိ၊ပြေးစေ၏။ရှုပိ၊ရူပ်ရှိသောဝုဋ္ဌိ(လ်)သည်၊ရူပါနိ၊ရူပါရုံတို့ကို၊ပဿတိ၊မြင်၏၊အယံ။ဤသည်ကား။ဧကော၊တခုသော။ဒိသာ၊အရေပ်မည်၏၊ သညာ၀ေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာ၀ေဒယိတနိရောဓသမာပတ်ကို၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ။ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာရတိ၊နေတော်မူ၏။ အယံ။ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌမိ၊ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဒိသာ။ အရေပ်မည်၏၊ဣတိ။ဤသို့။အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကတိတိ၊ ကတိဟူသည်ကား။အဇ္ဈတ္တပဋေဒဝုဏ္ဏာ၊ အနက်အပြား၊ကိုမေးသောဝုဏ္ဏာတည်း။လောကေတိ။လောကေဟူသည်ကား။ သဗ္ဗလောကေ၊ သဗ္ဗလောကဋ္ဌ။သမဏာတိ။သမဏာဟူသည်ကား၊ ဝုဏ္ဏိတမ္ပအဇ္ဈတ္တိဒသနံ။မေးအပ်သောအနက်ကို ညွှန်အပ်သောဝုဒ်တည်း။ ဣဃ၀်တိ။ ဣဃ၀်ဟူသည်ကား၊ယာစနတ္ထေ။တောင်းပန်အပ်သောအနက်၌။ နိပါတောနိပါတ်ဝုဒ်တည်း။ တဒိယ်တိ။ တဒိယ်ဟူသည်ကား။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဣဃ၀်၊ တိုက်တွန်းပါ၏၊ဣတိ။ဟောတော်မူပါလော၊ ဣဃ၀်။တောင်းပန်ပါ၏၊အာ၀စိတ္ဌ။ကြားတော်မူပါလော။ကထယသု။ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၀ေ။ ဣသို့။ဝုတ္တေ။ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂ၀ါ။ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရုန္ဒံ၊ရုန္ဒအမည်ရှိသော၊ ကမ္မာရဝုတ္တံ၊ ဖွေပန်းထိပ်သည်သားကို၊ ဘဇ္ဇေ။ အရှင်ဘုရား။ ကိံ၊အဘယ်တရားသည်လျှင်၊ ကုသလံ။ ကုသိုလ်မည်သနည်း။ ကိံ၊အဘယ်တရားသည်သာလျှင်၊ အကုသလံ။အကုသိုလ်မည်သနည်း။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဂိဟိပဋိ၊ လူတို့မေးအပ်သောပြဿနာကို။အဝုဏ္ဏံ။မမေးဘဲ၊သမဏာပဋိ၊ရဟန်းတို့မေးအပ်သောပြဿနာကို။ ဝုဏ္ဏံ။မေးသည်ကို၊ ဒိသွာ။ဖြင့်၍၊ အာ၀ဇ္ဇေန္တော။ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊တံပါပဘိက္ခူ၊ထိုယုတ်မာသောရဟန်းကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ အယံ။ဤရုန္ဒသည်၊ ဝုဏ္ဏတိ၊မေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တာ၊ သိတော်မူ၍၊ တ သ။ထိုရှေ့ကကိုဝိုးသောရဟန်းကို၊အညတြ။ကြဉ်ထား၍၊ဝေါဟာရ၊ မတ္တာ၊ရဟန်းဟုခေါ်ကါမျှဖြင့်၊အသမဏာဘာ၀ံ။ရဟန်းအစစ်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒီပေန္တော။ပြီတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ စတုဟေ သမဏာတိ။ စတုရောသမဏာအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊ တတ္ထ။ ထိုဂါထာ၌၊ စတုရော့တိ။ စတုရော့ဟူသောပုဒ်သည်၊ သမ္ပုပရိ၌ခွဲ၊ သမ္ပုဒ်ကိုပိုင်းခြားသော ပုဒ်တည်း။ သမဏာတိ၊ သမဏာဟူသည်ကား၊

ဘဝ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဒါစိ၊တရံတခါ၊တိတ္ထိယေ၊ တိတ္ထိတို့ကို၊ သမဏာ၀ါဒေနု၊ သမဏာ၀ါဒဖြင့်၊ဝဒတိ၊ဆိုတော်မူ၏။ ယထာဟာကိ သောဟာ၊ ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ပုထုသမဏာ ပြောဟူဏာနံ၊ မျှားစွာကုန်သောရဟန်းတို့ပုဏ္ဏားတို့၏။ ဝတ၊ အကျင့် တရားသည်ကား၊ ယာနိတာနိကောတုဟာလမင်္ဂလာနိ၊အကြင်အမှတ်မဂ္ဂိ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်မင်္ဂလာတို့သည်၊အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ကဒါစိ၊တရံတခါ၌၊ ပုထုဇ္ဇနေ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သမဏာ၀ါဒေနု၊ သမဏာ၀ါဒဖြင့်၊ဝဒတိ၊ဆိုတော်မူ၏။ ယထာဟာကိ အာ ဟာ၊ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း တို့၊ဧနော၊ လူအာပေါင်းသည်၊ သမဏာသမဏာတိ၊ ရဟန်းရဟန်းဟူ၍၊ ခေါ၊စင်စစ်၊သဠာနုတိ၊ကောင်းစွာသိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဟောတော် မူ၏။ကဒါစိ၊တရံတခါ၌၊သေခေ၊သေခဝုဋ္ဌိုလ်၌၊ သမဏာ၀ါဒေနု၊သမဏာ ၀ါဒဖြင့်၊ဝဒတိ၊ဆိုတော်မူ၏။ ယထာဟာကိ အာဟ၊ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဇာ၊ဤ၀ါဘုရား၊သာ သနာတော်၌၊သမဏော၊ရဟန်းသည်ကား၊ဒုတိယော၊နှစ်ယောက်မြောက် သော၊သမဏော၊ရဟန်းတည်း။ ဇာတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏။ ကဒါစိ၊ တရံ တခါ၌၊ဒိဋ္ဌာသ၀ံ၊ရဟန္တာ၀ုဋ္ဌိုလ်ကို၊သမဏောတိ၊သမဏာဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ယထာဟာကိ အာဟ၊ ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူ သနည်းဟူမူကား။ အာသ၀ါနံ၊အာသ၀ေါတရားတို့၏။ ခယာ၊ကုန်ခြင်း ကြောင့်၊သမဏော၊သမဏာမည်တော်၏။ ဇာတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ ကဒါစိ၊တရံတခါ၌၊အဇ္ဇာနံယေ၀၊ကိုယ်တော်ကိုပင်လျှင်၊သမဏောတိ၊ ရဟန်းဟူ၍၊ဝဒတိ၊ဟောတော်မူ၏။ ယထာဟာကိ အာဟ၊ဘုရားအာဘယ် ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊သမဏောတိ ဗောဓိ၀ဝစနံ၊သမဏောဟူသော၌စကားသည်၊ တာထာဂတသ၊ လာခြင်း ကောင်းသောငါဘုရား၏၊ အဓိ၀စနံနာမံ၊အမည်တည်း။ ဇာတိ၊ဤသို့၊အာ ဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ဇာ၀ပန၊ဤဂါထာ၌ကား။ တိဟိပဒေဟိ။ မဂ္ဂဖိုလ်အစဉ် သောသုံးပုဒ်တို့ဖြင့်၊သဗ္ဗေ၀ိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အ၊ရိယေ၊အာရိ ယာ၀ုဋ္ဌိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊သိလ၀န္တံ့၊သိလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုထုဇ္ဇ နဉ္စ၊ပုထုဇဉ်ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ သံဂဏှိတ္ဝာ၊သင်္ဂြိုဟ်၍၊ စကုဏ္ဍေ နု၊လေးယောက်မြောက်သော မဂ္ဂဒုသိရဟန်းဖြင့်၊ ဇာတရံ၊ သုံးယောက် ဒုသောရဟန်းမှ တပါး၊သော၊ အသမဏာ၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်လည်းဖြစ်

သော။ဘဏ္ဍုကာသာဝကတို့ကိုးခေါင်းပြည်း၍ဖန်ရည်စွန်းသောသက်နီ ကိုဝတ်သည်၏အဖြစ်ကို။သံဂဏ္ဌိတွေ့။သင်္ဂြိုဟ်၍။ကေဝလံ၊စင်စစ်၊ဝေါ ဟာရမတ္တကေနု၊ရဟန်းဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကျမ်ဖြင့်၊သမဏောတိ။ရဟန်းဟူ၍ သံဂဏ္ဌိတွေ့။ သင်္ဂြိုဟ်၍။ စတုရောသမဏာတိ၊စတုရောသမဏာဟူ၍ အာဟာ၊မိန့်ထေသ်ရှု၏။ နပဗ္ဗမတ္ထိတိ၊နပဗ္ဗမတ္ထိဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိ နယေ၊ဤသုတ်အာဘိဓမ္မာဝိနည်း၌။ ဝေါဟာရမတ္တကေနဝိ။ သမဏာဟုခေါ် ဝေါ်ကျမ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပဋိညာမတ္တကေနဝိ၊သမဏာဟုဝန်ခံကာမျှဖြင့် လည်းကောင်း၊ပဗ္ဗမော၊ငါးယောက်မြောက်သော၊သမဏောနာမ၊သမဏာ မည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ။ တေတေအာဝိဂေရောဒိတိ၊ တေတေအာဝိကရောမိ ဟူသည်ကား။စတုရော၊လေးယောက်ကုန်သော၊တေသမဏေ၊ထိုရဟန်း တို့ကို၊တဝ၊သင်အား၊အဟံ၊ငါဘုရားသည်။အာဝိကရောမိ၊ထင်စွာပြုတော်မူ၏။သက္ခိပုဗ္ဗောတိ၊ သက္ခိပုဗ္ဗောဟူသည်ကား။ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ ဝုဏ္ဏိတောမေ၊အမ်သောငါဘုရားသည်၊မဂ္ဂဖိနောတိ။ မဂ္ဂဖိနောဟူသည် ကား၊မဂ္ဂေန၊မဂ်တရားဖြင့်။သဗ္ဗကိလေသေ။ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့ ကို၊ဝိဓိတာဝီ၊အောင်တော်မူ၏။ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊အတ္ထော၊အနက် တည်း၊မဂ္ဂဒေသကောတိ၊မဂ္ဂဒေသကောဟူသည်ကား။ ပရေသံ၊သူတပါး တို့အား၊မဂ္ဂဒေသိကော၊မဂ်တရားကိုညွှန်ပြတတ်၏။ မဂ္ဂေဖိ ဝတိတိ၊မဂ္ဂေ ဖိ ဝတိဟူသည်ကား၊သတ္တသုသောခေသု၊ခုနစ်ယောက်သောသေက္ခပုဂ္ဂိုလ် တို့တွင်၊ယောကောစိ၊အမှတ်မရှိသော၊ သေက္ခော၊သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပရိယောသိတမဂ္ဂဝါသတ္တာ။ အပြီးသို့မရောက်သေးသောမဂ်တည်းဟူ သောနေခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊လောကုတ္တရေ၊လောကုတ္တရာတရား ဖြစ်သော။ မဂ္ဂေ၊မဂ်၌လည်းကောင်း။ သိလဝန္တာ ဝုဏ္ဏုနောစ၊ သိလရှိ သောဝုဏ္ဏခေါ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊လော၊ကိယေ၊လောကိဖြစ်သော။ မဂ္ဂေ စ၊မဂ်၌လည်းကောင်း။ဖိ ဝတိနာမ၊အသက်မွေးသည်မည်၏။ ဝါ၊တနည်း ကား။သိလဝန္တာ ဝုဏ္ဏနော၊ပသိလရှိသောဝုဏ္ဏခေါ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊လောကုတ္တရ မဂ္ဂနိမိတ္တဖိ ဝနတောပိ။ လောကုတ္တရာမဂ်ကိုအကြောင်းပြု၍ အသက်မွေး သောအားဖြင့်လည်း။ မဂ္ဂေ၊မဂ်၌။ ဖိ ဝတိတိ၊ အသက်မွေး၏ဟူ၍၊ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊သိအာပ်၏။ ယောစမဂ္ဂဒုဿီတိ၊ ယောစမဂ္ဂဒုဿီ ဟူသည်ကား၊ ယောစဒုဿီလော၊ အကြင်ဒုဿီလရဟန်းသည်လည်း။ မိဿာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂပဒ္ဓိ လောမယ၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမဂ်တည်းဟူသောပဒေါ်လေးမြစ်သော၊ပဒေါ်ပတ္တိယာ၊ အာကျင့်ဖြင့်၊ မဂ္ဂဒုဿကော၊ လောကုတ္တရာတရားအား လျော်လောအနု

လောမတရားကို ဗျက်ဆိုးတတ်၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်သျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ဣမေတေစတုရောသမဏာတိ၊ဣမေတေစတုရောသမဏာ ဟူ၍၊ဝေါ၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊ဗြဟ္မာ့ဘုရားသည်၊သင်ခေါ်ပေန၊အကျဉ်းအား ဖြင့်၊ဥဒ္ဒိဒ္ဓေ။ ဗြဟ္မာတော်မူအပ်ကုန်သော၊ စတုရောသမဏော။ လေးယောက် သောရဟန်းတို့ကို၊ အယံနာမ၊ဤမည်သောရဟန်းသည်၊ ဣတ္ထေ၊ဤဘုရား ဟောတော်မူသောရဟန်း၌၊ မဂ္ဂဇိနော၊ မဂ္ဂဇိနရဟန်းတည်း။ အယံ၊ ဤ ရဟန်းသည်။ မဂ္ဂဒုသိ၊ မဂ္ဂဒုသိရဟန်းတည်း။ ဣတိဝေါ၊ဤသို့။ ပဠိဝိဇ္ဇိ တုံ၊ထိုးထွင်း၍သိအံ့သောငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပုနပိ၊တဘာန်လည်း၊ ပုဆို့တုံ၊မေးလျှောက်အံ့သောငှါ၊ ရုန္ဒော၊ရုန္ဒသည်၊ ကံမဂ္ဂဇိနဿ အာဒိ၊ကံမဂ္ဂဇိနံ၌ဤသို့အစရှိသောစကားကို။အာဟ၊နားတော် လျှောက်လေ၏။တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊ မဂ္ဂေဇိဝတိမေတိ၊ မဂ္ဂေဇိဝတိမေဟု သည်ကား။ယောသော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဂ္ဂေ၊မဂ်၌။ဇိဝတိ၊အသက် မွေး၏။ဘံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊မေ၊ အာကျွန်ပ်အား။ ဝုဠ္ဍော၊ မေးလျှောက်အပ် သော။တွံ၊ အာရှင်ဘုရားသည်၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ။ဤသို့၊ အာဟ။ လျှောက်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောဝုဒ်သည်၊ ပါဠိဝေယ်။ထင် ရှားသည် သာတည်း။ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘဂဝါ။ ဗြဟ္မာ့ဘုရားသည်၊ စတုရော သမဏော၊ လေးယောက်သော ရဟန်းတို့ကို။ စတူဟိဂါထာ ဟိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ နိဒ္ဒိသန္တော။ ညွှန်းပြတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊ ယောတိဏ္ဏော ကထံကထော ဝိသလ္လောတိ၊ ယောတိဏ္ဏော ကထံကထော ဝိသလ္လောအစရှိသောစကားကို။အာဟ၊ဟောတော်မူပေ၏။ တိဏ္ဏကထံ ကထော ဝိသလ္လောတိတော်ပေတံ။ တိဏ္ဏကထံကထော ဝိသလ္လော ဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ ဥရုဂဝသုဏ္ဏေ၊ဥရုဂဝသုတ်၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း။ အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ဣမာယဂါထာယ၊ဤဂါထာ၌။ ဗုဒ္ဓသမဏော၊ ဘုရားဖြစ် တော်မူသောရဟန်းကို။ မဂ္ဂဇိနော၊မဂ္ဂဇိနဟူ၍၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ အဓိပ္ပေတော။ အလိုရှိအပ်၏။ တသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန။ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊သဗ္ဗဝေဒေသု၊အလုံးစုံသောတရားတို့၌။ ကထံ ကထာပတိဗျပကာသ၊သို့လောသို့လောဟုတွေးတောယုံမှားသောသဘော ရှိသော၊ အညာဏသ၊မောဟတရား၏၊ တိဏ္ဏတ္တာ၊ကူးမြောက်တော်မူ ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတိဏ္ဏကထံကထောတိ၊ဝိတိဏ္ဏကထံကထော ဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဝုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ဆို

အပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိဝ တကထံကထောတိ။ယုံမှားတွေးတောခြင်းမှ ကင်းဝေးပြီဟု၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုद्ध ပရိယောသာနာ၊ရှင်ပစ္စေကဗုद्ध၊ အဆုံးတိုင် အောင်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သတဒါဂါမိဝိသယာဒိဗုद्ध ဝိသယပရိယောသာနေသု။သကဒါဂါမိအရေအစဘုရား၏ရှင်၏အရာလျှင်အဆုံးတိုင်အောင် သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အပ္ပမိုဟတာဉာဏပဘာ၀ကြာ၊ အပိတ်အပင်မရှိသော ဉာဏ်လျှင်အမှန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ပရိယာယေန၊ ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ အတိတ္ထကထံကထာ၀။ သို့လော သို့လောဟူသော စကားကို မြှောက်နှိုင်ကုန်သည် သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဘဂ၀ါပန၊ဖြတ်စွာ ဘုရားကိုကား။သဗ္ဗညုကာရေန၊ခပ်သိမ်းသောအကြားအားဖြင့်၊တိတ္ထကထံ ကထောတိ၊ သို့လော သို့လောဟူသော စကားကို ကူးမြှောက်နှိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။နိဗ္ဗါနာဘိရတောတိ၊နိဗ္ဗါနာဘိရတော ဟူသည်ကား၊နိဗ္ဗာနေ၊နိဗ္ဗာန်၌၊ အဘိရတော၊အလွန်မွေလျော်တော်မူ၏။ ဗလသမာပတ္တိ၀သေန။ ဗလသမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနနိန္နစိတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွှတ်သောစိတ်ရှိတော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊အလွှာ၊ အနက်တည်း။ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တာဒိသော၀၊ထိုသို့သောရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ယထာဟုတိ ်အာဟာ၊ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ဟော တော်မူသနည်းဟူမူကား၊အာဂ္ဂ၀ေ၊သန၊အာဂ္ဂ၀ေ၊သန၊ခေါ်၊စင်စစ်၊သော အဟံ၊ထိုငါသည်၊ တ၀ သ၀ေ၊ကထယာ။ ထိုစကား၏သာလျှင်၊ပရိယော သာနေ၊အဆုံး၌။ ပုရိမသ္မိं ်ရှေး၌ဖြစ်သော။ တသ္မိं ်ယေ၀ သမာဓိနိမိတ္တေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော သမာဓိအာရုံ၌သာလျှင်၊အစ္ဆိတ္တမေ၀၊ အစ္ဆိတ္ထ ဝရားသာလျှင်ဖြစ်သော။စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊သဗ္ဗေ၊ပေကိ၊ကောင်းစွာထားတော် မူ၏။ သန္ဓိသိဒါမိ၊ ကောင်းစွာနေတော်မူ၏။ ဧကောဒိဘာ၀ံ၊ ဖြတ်သော အဖြစ်ကို၊ကရောမိ၊ပြုတော်မူ၏။ သမာဒဟာမိ၊ကောင်းစွာ ထားတော်မူ ၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ အနုနုဂိဒ္ဓေါတိ၊အနုနုဂိဒ္ဓေါဟူသည် ကား။ ကိဉ္စိ၊ ကစုံတခုသော၊ ဝမ္မံ၊သဘောတရားကို၊ တဏှာ၊ဂေ၊ဒေ၊ နှင့်၊ တဏှာ၏တပ်မက်ခြင်းဖြင့်၊အနုနုဂိဒ္ဓေါ။ တပ်မက်ခြင်းရှိတော်မရှိ၊လော ကသ္မာ သဒေ၀ကသ္မာ နေတာတိ၊ လောကသ္မာ သဒေ၀ကသ္မာ နေတာဟူ သည်ကား။ အာသယာ နုသယာနုလောမေန၊ အာသယအနုသယအား လျော်သဖြင့်၊မမ်ား၊တရားတော်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ဟောတော်မူ၍၊ ပါရာယ ဏမဟာသမယာဒိသု၊ ပါရာယဏသုတ် မဟာသမယသုတ် အစရှိကုန်

သော၊ အနေကေသု၊ မျိုးစွာကုန်သော၊ သုတ္တေသု၊သုတ္တန်ဒေသနာတော်
တို့၌၊အပရိမာဏာနံ၊အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်
လူတို့ကို၊ သစ္စပန္နိုဝေ သေမ္ပယုဇနေန၊သစ္စာကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို ပြီးစေ
သဖြင့်၊သဒေဝကဿ၊နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊လူအပေါင်းကို၊
ပါရံ၊နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့၊နေတာ၊ဆောင်တော်မူတတ်
၏၊ ဂမိတာ၊ရောက်တော်မူစေတတ်၏၊ တာရေတာ၊ ကယ်တော်မူစေ
တတ်၏၊ သမ္ပာပေတာ၊ ရောက်တော်မူစေတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်
ဣတိ ဣတ်ကား၊ အဏ္ဍေ၊အနက်တည်း၊ တာဒိန္တိ၊တာဒိ ဟူသည်ကား၊ တာဒိသံ၊
ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ယထာဝုတ္တပုဂ္ဂလံ၊ဆိုအပ်ခဲ့တိုင်းသော အပြားရှိ
သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ လောကဓမ္မေဟိ၊လောကိတရားတို့မှ၊ နိမ္မိကာရံ၊သောက်
ပြန်သော အခြင်းအရာကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဏ္ဍေ၊အနက်
တည်း၊ဣတ္ထေ၊ဤဂါထာ၌၊သေသံ၊ကြွင်းသောဝုဒ်သည်၊အတ္ထတော၊အနက်
အားဖြင့်၊ပါဂဋမေဝ၊ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ဗုဒ္ဓသမဏံ၊ ဘုရားဖြစ်
သောရုဟန်းကို၊မဂ္ဂဇိနန္တိ၊မဂ္ဂဇိနဟူ၍၊ နိဒ္ဒိသိတွာ၊ညွှန်းတော်မူ၍၊ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ ဒိဏာသဝသမဏံ၊ကုန်ပြီးသော အာသဝရှိသောရုဟန်းကို၊
နိဒ္ဒိသန္တော၊ညွှန်းပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရမံပရမန္တိ၊ပရမံပရမံအစရှိ
သောဂါထာဝုဒ်ကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ပရမံနာမ၊
ပရမမည်သည် ကား၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်တရားသည်၊အဂ္ဂံ၊ဖြတ်၏၊ဥတ္တမံ၊လော
ကိတရားအပေါင်းတို့ထက်ဖြတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဏ္ဍော၊
အနက်တည်း၊ ပရမန္တိယော ဣဇ္ဈတိ၊ ပရမန္တိယောဣဇ္ဈ ဣတ္ထာဟူ
သည်ကား၊ တံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ပရမမိစ္ဆေဝ၊ ဖြတ်လိုပေ၏ဟူ၍သာ
လျှင်၊ယောသမဏော၊ အကြင်ရုဟန်းသည်၊ဣဒေသောသနေ၊ ဤသာသနာ
တော်၌၊ဥတ္တေ၊သိ၍၊ပစ္စဝေက္ခဏညာဏေန၊ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်ဖြင့်၊အဂ္ဂါတိ
ဝိဘဇတိဣဒေဝ ဣမဿ ဣတိ၊ အဂ္ဂါတိဝိဘဇတိဣဒေဝ ဣမဿ ဟူသည်ကား၊နိဗ္ဗာန
ဣမဿ၊နိဗ္ဗာန်တရားတော်ကို၊ အဂ္ဂါတိ၊ဟောတော်မူ၏၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊
ပဋိဠံ၊ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော၊ ဣဒံနိဗ္ဗာနံ၊ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရေသံ၊သူတပါး
တို့အားပါကဋံ၊ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောတိ၊ပြုတတ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂ
ဇိမ်၊မဂ်တရားကို၊ဝိဘဇတိ၊ဝေဘန်တတ်၏၊စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော
ဣမေသတိပဋ္ဌာနာ၊ဤသတိပဋ္ဌာန်တရားတို့သည်၊(၄)၊အရိယေါ၊ဖြတ်သော၊
အဋ္ဌင်္ဂိကော၊အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊အယံမဂ္ဂေါ၊ဤမဂ္ဂင်တရားသည်၊

မဂ္ဂဝမ္မာ။ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းတရားတည်း။ ဤကိုသည်ကား၊ အကြွေး၊အနက်တည်း။ဝါ၊တနည်းကား။ ဥဘယဓိ၊နှစ်ပါးသောအကျွာတို ဝိဘင်္ဂတိဟူသော ပုဒ်ကိုလည်း။ ဥဿာဒိုတည္ဟုံ။ ဥဿာဒိုတည္ဟုဂ္ဂိုလ်တို့ အား။ သမ္ပေါ်ပဒေသနာယ။ အကျဉ်းဒေသနာဖြင့်၊ အာစိဏ္ဏတိ၊ ကြားဏ်၊ ဝိပဋ္ဌိတည္ဟုံ။ဝိပဋ္ဌိတည္ဟုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ဝိတ္ထာရေဒေသနာယ။ အကျယ်ဒေ သနာဖြင့်၊ဝိဘင်္ဂတိ၊ဝေဘန်ဏ်၊ဝေ၀ဲ၊ဤသို့၊အာစိဏ္ဏန္တာစ၊ကြားကုန်သည်ရှိ သော်လည်း။ဝိဘင်္ဂန္တာစ၊ဝေဘန်ကုန်သည်ရှိသော်လည်း။ဣဒေ၀သာသ နေ၊ဤဘုရားရှင်သာသနာတော်၌သာလျှင်။ အယံ၊ဤတရားသည်၊ ဗျော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းတရားတည်း။ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ ၊အပဘာရားသည်၊ နှ၊မဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့။ သိဟနာဒ်၊ခြင်္သေ့မင်း၏ ကြိုးဝါးသောအသံကဲ့သို့သောအသံတော်ကို၊နဒန္တော၊ကြိုးဝါးသည်ဖြစ်၍ အကျွာတိစ၊ဟောလည်းဟောတော်မူပေ၏၊ဝိဘင်္ဂတိစ၊ဝေဘန်လည်းဝေ ဘန်တော်မူ၏။ တေန၊ထို့ကြောင့်၊အကျွာတိဝိဘင်္ဂတိဣဒေ၀ဒ္ဒန္တိ၊အကျွာ တိဝိဘင်္ဂတိဣဒေ၀ဒ္ဒံဟု၍၊ ၀ုတ္တံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊တံကမ်ဿ ဒ်မုနိမနေ ဇန္တိ။ တံကမ်ဿ ဒ်မုနိမနေဇံဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စပဋိ၀ေ၀ေန၊ သစ္စာ လေးပါးကိုထိုးထွင်း၍ သိသဖြင့်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဒေသနာယ၊ဒေသနာ ဖြင့်၊ ဝိဘင်္ဂတိ၊ ဝေဘန်၏၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ကမ်ဿ ဒ်ဆွေ ဒနေန၊ ယုံမှားသက်သာကိုဖြတ်နိုင်သဖြင့်၊ ဝေ၀ုပ်၊ဤသို့သဘောရှိ သော၊တံကမ်ဿ ဒ်၊ထို သို့သောယုံမှားသက်သာကိုဖြတ်နိုင်သော၊မောနေယျ သမန္နာဂဝေန၊ ရဟန်းတို့သည် ကျင့်အပ်သော ပညာတရားနှင့် ပြည့်စုံ သဖြင့်၊မုနိ၊မုနိမည်၏၊ ဇောသမ် ါတာယ၊ ဇောဟုဆိုအပ်သော၊တရား ယ။တရား၏၊ အာဘာ၀တော၊ မရှိသောကြောင့်၊ အနေဇံ၊အနေဇမည်၏၊ ဒုတိယံဘိက္ခ။နမာဟုမဂ္ဂဒေသိတိ၊ဒုတိယံတိက္ခ။နမာဟုမဂ္ဂဒေသိဟူသည် ကား၊ ၀ေ၀ဲ၊ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊ဤဂါထာဖြင့်၊သယံ၊မိမိကိုယ်တိုင်၊ အနုပ္ပန္နံ၊မဖြစ်နိုင်သော၊မဂ္ဂံ၊မဂ်တရားကို၊ဥပ္ပါဒေတွာ၊ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဒေသနာယ၊ဒေသနာဖြင့်၊အနုတ္တရော၊အတုမရှိသောဘုရားသည်၊မဂ္ဂံ၊မဂ် တရားကို၊ ဒေသိယမာနောဝိ၊ဟောတော်မူသော်လည်း။ ရညော၊အစိုးရ သောပြည်ရှင်မင်း၏၊ဒုတဝိ၀၊တမနှယောကျားကဲ့သို့၊သေခဏ၀ါစကမိ ၀ လက်ရေးကို ဘတ်တတ်သောစာရေးကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ကိုယ်တော်ဖြတ် ၏၊သာသနာ၀ရ၊သာသနာ၊တော်ကို ဆောင်ရွက်တတ်သည်လည်းဖြစ် သော်၊ သာသနာ၊ဇောတိကဋ္ဌ၊ သာသနာတော်ကိုထွန်း၀ စေတတ်သည်

လည်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဒေသကဋ္ဌ၊ခရိုးညွှန်လည်းဖြစ်သော၊ ဒိဏာသဝသမ ဏီ၊ရေဟာ နှာဖြစ်သောရေဟာန်းကို၊ နိန္ဒိသိတ္တာ၊ညွှန်ပြတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ဤ ယခုအခါ၌၊သေခသမဏာ၊သေခဖြစ်သောရေဟာန်းကိုလည်းကောင်း၊သိလ ဝန်နှင့်ပုထုဇဉ်နသမဏာ၊ သိလရှိသော ပုထုဇဉ်ရေဟာန်းကို လည်းကောင်း၊ နိန္ဒိသနှာ၊ညွှန်ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ယောမဲ့ပဒေတိ၊ ယောမဲ့ပဒေ အစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ပဒ ဝဏ္ဏနာ၊ပုဒ်၏အဖွင့်သည်၊ပါဂဋေ၊ထင်ရှား၊သည်သာတည်း၊အယံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာနယော၊ အနက်ကို ဖွင့်ရာဖွင့် ကြောင်း နည်းတည်း၊ နိဒ္ဒေသနမေဝ၊ နိဒ္ဒေသန်တရား၏၊ ပဒတ္ထာ၊ အခြေ အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝမ္မပဒေ၊နိဒ္ဒေသန်ကို ရှုကြောင်း တရား၌၊ ဥဘောအနှေ့၊အယုတ်တရားနှစ်ပါးတို့သို့၊အနုပဋ္ဌမ၊မကပ်မူ၍၊ ဒေသိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသယာနုရူပ တောဝါ၊အလိုဆန္ဒအားလျော်သဖြင့်လည်း၊ သတိပဋ္ဌာနာဒိနာနုပ္ပကာရေ ဟိ၊ သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသောအထူးထူးအပြားပြားတို့ဖြင့်၊ ဒေသိတတ္တာ၊ ဟောတော် မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဒေသိတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သောတရား၌၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီပိ၊မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း၊ အနုဝသိတမဂ္ဂကိစ္စတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်း သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊မဂ္ဂေ၊မဂ်၌၊ ဇိဝတိ၊အသက်မွေးသည် မည်၏၊သိလသံယမေန၊သိလစောင့်သဖြင့်၊ သံယတောသံယတမည်၏၊ ကာယာဒိသု၊ကိုယ်အစရှိသည်တို့၌၊ သုပတိဋ္ဌိတာယတဝါ၊ကောင်းစွာတည် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊စိရုကတာဒိသရဏာယတဝါ၊ ကြာမြင့်စွာပြုခြင်း အစရှိသည်ကိုအောက်မေ့နှိုင်သောကြောင့်ရင်း၊သတိမာ၊သတိမာမည်၏၊ အနုမတ္တသယာဝိ၊ရှေ့လုံးမျှလည်းဖြစ်သော၊ဝဋ္ဋသယ၊အဖြစ်၏၊အဘာဝတော၊ မရှိသောအားဖြင့်၊ အနုဝဋ္ဋတာ၊အနုဝဋ္ဋတာမည်၏၊ ကောဋ္ဌာသဘာဝေန စ၊ အပေါင်းအရဖြစ်သော အားဖြင့်လည်း၊ ပဒတ္ထာ၊ နိဒ္ဒေသန်သို့ရောက် ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္ထတိ'သ ဗောဓိပက္ခိယသင်္ခါတာနိ၊သုံးဆဲ ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ အနုဝဋ္ဋပဒါနိ၊ အဖြစ်မရှိသောနိဒ္ဒေသန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တို့ကို၊ ဘဂ်ဥာဏေတော၊ ဘဂ်ဥာဏ်ဖြစ်သည်မှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊ ဘာဝနာသေဝနာယ၊ ဘာဝနာကိုမြဲဝဲ သဖြင့်၊သေဝမာနော၊မြဲဝဲသည်ဖြစ်၍၊တံ၊ထိုရေဟာန်းကို၊ဘိက္ခု၊နှံ၊ရေဟာန်းတို့ ကွင်း၊တတိယံ၊ သုံးယောက်မြောက်သောရေဟာန်းကို၊ မဂ္ဂဖိဝန္တိ၊ မဂ္ဂဖိဝ

ရဟန်းဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါဘုရားတို့သည်၊အာဟာ၊ဆိုးတော်မူကုန်၏။ ဤတိုင်းဝ်း၌ သို့။ဘဝဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဤမျှယဝါထားယ၊၍ဂါထာဖြင့်၊ မဂ္ဂဇီ ဝန်၊ မဂ္ဂဇီဝဟူ၍။ သေခသမကာ၊ သေခဖြစ်သော ရဟန်းကို လည်း ကောင်း။သိလဝန်း၊ သိလရှိသော။ ပုထုဇဉ်သမကာ၊ ပုထုဇဉ်ရဟန်းကို လည်းကောင်း။နိဗ္ဗိသိတွား၊ညွှန်းပြတော်မူ၍။ဤဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဘဏ္ဍုကာ သာဝကဣ်း။ဦးခေါင်းပြည့်၍ဖန်ရည်စွန်းသောသက်နီးကိုလည်း၌ရောက် သော၊ကေဝလံ၊စင်စစ်။ဝေါဟာရမတ္တသမကံ၊ ရဟန်းဟု ခေါ်ဝေါ်ကာမျှ ဖြစ်သော၊ တံဘိက္ခေ၊တို့ရဟန်းကို၊နိဗ္ဗိသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဆဒနံကတွာနာတိ၊ ဆဒနံကတွာန ဆဒနံကတွာန အစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ဆဒနံကတွာနာတိ၊ဆဒနံကတွာနဟူ သည်ကား။ပတိရူပံ၊သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအမှုအရာကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ဝေသံ၊ရဟန်းကောင်းတို့၏အသွင်ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊လိင်ံ၊ရဟန်း ကောင်းတို့၏သဏ္ဌာန်ကို၊ ဝေရေတွာ၊ဆောင်၍။ ဤတိုအပယ်၊ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊သုဗ္ဗတာနန္တိ၊သုဗ္ဗတာနံဟူသည်ကား။ဗုဒ္ဓပစ္စေက ဗုဒ္ဓသာဝကာနံ၊ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ တောသံ၊ ထိုဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့၏၊ဝတာနိ၊ အကျင့်တို့သည်၊သုန္ဒရာနိ၊ ကောင်းမြတ်ကုန်သည်။ ယဿ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဿ၊ထိုကြောင့်။တေ၊ထိုအရှင်မြတ်တို့ကို၊ သုဗ္ဗတာတိ၊သုဗ္ဗတာဟု၍၊ ဝဏ္ဏန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ပက္ခန္ဒိတိ၊ပက္ခန္ဒိဟူသည်ကား၊ ပက္ခန္ဒကောသူတော် ကောင်းတို့၏အတွင်းသို့ဝင်သည်ဖြစ်၍၊ အန္တောပရိသကော၊အတွင်းသို့ ဝင်သောရဟန်း၊ ဤတိုအပယ်။ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဟိ သစ္စံ၊မှန်၏၊ဒုဿိလော၊ဒုသီလရဟန်းသည်။ ဂုထပဋိစ္ဆာဒနဏ္ဍံ၊ မစင်ကို ဖုံးလွှမ်းအံ့သောဌာ၊ တိဏာပဏ္ဏာဒိဆာဒနဉ်ဝိယ၊ မြက်သစ်ရွက်အစရှိသည် တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းလေသကဲ့သို့၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဒုဿိလဘာဝပဋိစ္ဆာဒနဏ္ဍံ၊ ဒုဿီလ၏အဖြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းအံ့သောဌာ။သုဗ္ဗတာနံ၊ ကောင်းသောအကျင့် ရှိသောအရှင်မြတ်တို့သည်၊ဆာဒနံ၊သက်နီးတည်းဟူသောအရိုးကို၊ကတွာ ပြု၍၊အဟတ္ထိ၊ငါသည်လည်း၊ ဘိက္ခု၊တို့၊ ရဟန်းဟူ၍၊ဘိက္ခုမဏ္ဍော၊ရဟန်း တို့၏အလယ်၌၊ပက္ခန္ဒတိ၊ဝင်လေ၏။ဇော့ကဝသေန၊ ဤမျှလောက်သော ဝါရှိသော၊ဘိက္ခုနာ၊ရဟန်းသည်၊ဇော်လာဘံ၊ဤလာဘ်ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏၊ဣတိ၊ဤပမာ၊ လာဘော၊သပိတ်သက်နီးအစရှိသော လာဘ်ကို၊ ဒိယမ်းနေ့လွှားအပ်သည်ရှိသော်၊အယံ၊ဤဒုဿိလရဟန်းသည်၊ အဟံ၊ငါ

သည်၊ ဤကား၀ သော၊ ဤမျှလောက် ၀ါ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၀တ္ထု၊ ဆိုခဲ့၏၊ ဟု တိ၊ လာဘ်ကိုယူ အံ့သော ဌာ။ ပဋ္ဌန္ဓတိ၊ ၀င်လာ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဃ ဒနံ ကတ္တာ နသုဇာတာနံ ပဋ္ဌန္ဓတိ တိ၊ ဃ ဒနံ ကတ္တာ နသုဇာတာနံ ပဋ္ဌန္ဓတိ ဟူ၍ ၊ ဥဒ္ဓတိ၊ မိန့်တော်မူ အပ်၏။ စတုန္နံ၊ လေးပါး၊ ကုန်သော၊ ခတ္တိယာဒိ ကုလာနံ၊ မင်းအစရှိသော အမျိုးတို့၏ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ပသာဒ၊ ကြည်ညိုခြင်း ကို၊ အနု ရူပပဒိုပတ္တိယာ၊ ရဟန်းကောင်းတို့အား လျော်သော အ ၀တ်အရုံ အကျင့်ဖြင့်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း သည်၊ ဒုသေသိ၊ ဖျက်ဆီး တတ်၏။ ဣတိ တာ သ္မာ ထိုကြောင့်၊ ကုလမှ သကောဿ ကုလမှ သကမည်၏။ ပဂဇ္ဇာတိ၊ ပဂဇ္ဇာ ဟူ သည်ကား။ အ ဗ္ဗ ဌာနေန၊ ရှစ်ဌာနရှိသော၊ ကာယ ပါဂဋ္ဌိ ယေန၊ ကိုယ်ဖြင့် ခိုက်တိုက်ခြင်းနှင့်၊ စတုဌာနေန၊ လေးဌာနရှိသော၊ ၀စီ ပါဂဋ္ဌိ ယေန၊ နှုတ်ဖြင့် ခိုက်တိုက်ခြင်းနှင့်၊ အနေ ကဌာနေန၊ များသော ဌာနရှိသော၊ မနော ပါဂဋ္ဌိ ယေန၊ နှလုံးဖြင့် ခိုက်တိုက်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်သျှင်၊ အ ဇ္ဇေ ၊ အနက်တည်း။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည် ကား၊ ဇ္ဇေ၊ ဤ ဂါထာ ၌။ သ ခ်ီ ပေါ၊ အကျဉ်းဖြစ်သော စကားတည်း။ ဝိတ္ထာ ရံ ပန်၊ အကျယ်ကို ကား၊ မေတ္တာ သုတ္တ ဝဏ္ဏနာ ယံ၊ မေတ္တာ သုတ်၏ အဖွင့် ၌၊ မယံ၊ ငါ တို့သည်၊ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့၊ ကတာ ပဋ္ဌာ ဒနလက္ခဏာ ယ၊ ပြုပြီးသော အမှုကိုဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော၊ မာ ယာ ယ၊ မာ ယာ နှင့်၊ သမန္နာ ဂတ ဟု ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မာ ယာ ဝိ၊ မာ ယာ ဝိ မည်၏။ သိလ သံ ယမ ဘာ ဝေန၊ သီလ စောင့်စည်းခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အသံ ယ တော ၊ အသံ ယ တ မည်၏။ ပလာ သ သ ဒိ သ ဟု ၊ စပါးဖျင်းနှင့်တူသည်၏ အ ဖြစ်ကြောင့်၊ ပလာ သော ၊ ပလာ သ မည်၏။ ယ ထာ ၊ ဥပ မာ သော် ကား၊ ပလာ သော ၊ စပါးဖျင်းသည်၊ အ ဇ္ဇော ၊ အတွင်း၌။ တ ဏ္ဍုလ ရဟိ တော ဝိ၊ ဆန်ရှိကင်းသော်လည်း၊ ဗဟိ ၊ အပ၌။ ထုသေန ၊ ဖဲ့ဖြင့်၊ ဝိ ဟိ ဝိ ယ ၊ စပါး ကောက် ကဲ့သို့။ ဒိ သ တိ ယ ထာ ၊ ထင်ရှတ်သကဲ့သို့။ ဧ ၀ံ တ ထာ ။ ထိုအတူ။ ဣ ဓ ၊ ဤ သာသနာ တော် ၌။ ဧ ကစ္စော ၊ အချို့သော၊ ဘိက္ခု ၊ ရဟန်းသည်၊ အ ဇ္ဇော ၊ အတွင်း၌။ သိလ ဒိ ဂုဏ သာ ရ ဝိ ရ ဟိ တော ဝိ ၊ သီလ အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးမှကင်းသော်လည်း။ ဗဟိ ၊ အပ၌။ သုဇာ တ သာ ဒ နေ နုပန ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော သူတော်ကောင်းတို့၏ အ ၀တ်ကိုဖုံးလွှမ်းသ ဖြင့်ကား၊ သ မ ဏ ၀ေ သေန ၊ ရဟန်း၏ အသွင်ဖြင့်၊ သ မ ဏ ာ ဝ ိ ယ ။ ရဟန်းကောင်းတို့ကဲ့သို့။ ဒိ သ တိ ၊ ထင်ရှတ်ရ၏။ ဝေ ၊ ဤ သို့ ၊ သော ဘိက္ခု ၊ ထိုရဟန်းကို ၊ ပလာ သ သ ဒိ သ ဟု ၊ စပါးဖျင်းနှင့်တူသည်၏ အ ဖြစ်ကြောင့်၊ ပလာ သော တိ ။ ပလ်ာ သ

ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အနာပါနသတိသုတ္တေ့ပန်၊ အာနာပါနသတိသုတ်ဌိကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ ပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်၊ အပ္ပလာသာ၊ စပါးဖျင်းနှင့်တူသော ပရိသတ်မဟုတ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ ပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်၊ နိပ္ပလာသာ၊ အဖျင်းဖျင်းသော ပရိသတ်မဟုတ်၊ ပရိသဒ္ဓါ၊ ကိလေသာမှစင်ကြယ်၏၊ သာရေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ အနှစ်သာရအကျင့်တရားဌ၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ပေ၏၊ ဧကံ၊ ဤသို့၊ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကောပိ၊ ပုထုဇဉ်ကလျာဏပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ပလာသောတိ၊ ပလာသဟူ၍၊ ဝုစ္စော၊ ပေါ၊ တော်မူအပ်၏။ ဣမာ စ ပန၊ ဤရန္ဒသုတ်ဌလည်းကော၊ ကပိလသုတ္တေ စ၊ ကပိလသုတ်ဌလည်းကော၊ တ တော၊ ထိုကြောင့်၊ အသမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်တဲလျက်၊ သမဏမာနိနော၊ ရဟန်းဟု အမှတ်ရှိကုန်သော၊ ပလာသော၊ စပါးဖျင်းနှင့်တူသော ရဟန်းတို့ကို၊ ပဝါဟေထ၊ လွင့်ကုန်သော၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါဠိဇာတိကော၊ ဘုရားရှင်သာသနာတော်မှ ရှုံးသော ရဟန်းကို၊ ပလာသောတိ၊ ပလာသောဟူ၍၊ ဝုစ္စော၊ မိန့်တော်မူ၏။ အပ်၏၊ ပတိရူပေန စပရံ သမဂ္ဂနှသိတိ။ ပတိရူပေန စပရံ သမဂ္ဂနှသိဟူ သည်ကား။ သုဇ္ဇတာနံ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့၏၊ တံ ဆဒနံ၊ ထိုသင်္ဘန်းတည်းဟူသော အဖုံးအလွှမ်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ယထာ စ ရဇ္ဇုံ၊ အာဝုကျင့်သော ရဟန်းကို၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ အာရညကော၊ တောကျောင်းဆောက်တည်သော ရဟန်းတည်း၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ရုက္ခမူလိကော၊ ရုက္ခမူရုတင်ဆောက်တည်သော ရဟန်းတည်း၊ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူရုတင်ဆောက်တည်သော ရဟန်းတည်း၊ ဝိဏ္ဏပါတိကော၊ ဝိဏ္ဏပါတ် ရုတင်ဆောက်တည်သော ရဟန်းတည်း၊ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုနည်း၏၊ သံတုဋ္ဌော၊ ရောင်ရဲလွယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝေါ၊ ဤသို့။ ပတိရူပေနယုတ္တရူပေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ ဗာဟိရမဇ္ဈေန၊ ပြင်အပ ချောမြဲ့သော၊ အာစာရေန၊ အကျင့်ဖြင့်၊ စရံ စရေန္တော၊ ကျင့်သော၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုဝုဋ္ဌိလ်ကို၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ လောကုတ္တရ မဂ္ဂသစ်၊ လောကုတ္တရာ၏ အကြောင်းတရားကို လည်းကောင်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ သုဂတိမဂ္ဂသစ်၊ သုဂတိ၏ အကြောင်းတရားကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဿနတော၊ ဗျက်ခံးတတ်သော အားဖြင့်၊ မဂ္ဂဒုသိဘိ၊ မဂ္ဂဒူသိဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝေါ၊ ဤသို့၊ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ မဂ္ဂဒူသိတိ၊ မဂ္ဂဒူသိဟူ၍၊ ဒုဿီလဝေါဟာရမတ္တသမဏံ၊ ဆိုလမရှိသည်ဖြစ်၍ ဝေါဟာရမျှသာရဟန်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နိဒ္ဒိ

သိတ္တာ၊ညွှန်းတော်မူ၍။ ဣဒါနိ၊ဤယခုအခါ၌၊ အညေ့မည့်။ အချင်းချင်း၊ အဗျာပိသဟာဝံ။ မရောနှောသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒိဋ္ဌေ့ကော။ ပြုတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊ ဧတေစပဋိဂ္ဂါတိ၊ဧတေစပဋိဂ္ဂါ အစဉ်သောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဿ၊ထိုဂါထာ၏။အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဧवं၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။စတုရော။လေးယောက်ကုန်သော၊ဧတေသမဏော ဤရဟန်းတို့ကို၊ ယထာဝုတ္တေန။အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဃဋ္ဋ ကောနေ၊လက္ခဏာဖြင့်၊ကောစိ၊တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဝဋ္ဋိဝိဋ္ဌိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏။ အညာသိ၊သိ၏။ သဗ္ဗာကာသိ။ မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏။ ယောဂဟဗ္ဗောဝါ။ အကြင်လူသည်လည်းကောင်း။ ယောခတ္တိယောဝါ။ အကြင်မင်းသည် လည်းကောင်း၊ ယောဗြာဟ္မဏောဝါ။ အကြင်ပုဏ္ဏား သည်လည်းကောင်း။ အညောဝါ။ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကောစိ၊တစုံ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စတုန္နံ။လေးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံ သမဏာနံ၊ဤရဟန်းတို့၏။လက္ခဏံ၊လက္ခဏာကို၊သဝနမဇ္ဇေန၊ကြားကာ မျှဖြင့်၊သုတဝါ၊ကြားနာရှုံး၏။ အရိယာနံ၊အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သန္တိ ကေ၊အထံ၌။ တသ္မာ၊လက္ခဏာသာ၊ ထိုသို့သောလက္ခဏာ၏သာလျှင်၊ သုတတ္တာ၊ ကြားနာဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အရိယသာဝကော၊အရိ ယာတို့၏တပည့်မည်၏။ ဧတေသဝ သမဏော။ ထိုရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ အယဉ္စ၊ဤရဟန်းသည်လည်း၊ ဧဝံလက္ခဏော၊ဤသို့သောလက္ခဏာဂို၏၊ အယဉ္စ၊ဤရဟန်းသည်လည်း။ ဧဝံလက္ခဏော၊ ဤသို့သောလက္ခဏာဂို၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပစ္စေနနမဇ္ဇေန၊သိကာမျှဖြင့်၊သပ္ပညော၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည် မည်၏၊ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သောဂုဏ်ရှိသောရဟန်းကို၊ပဿာ။နောင်မှ ရှုတွေ့၊ဟောတော်မူအပ်၏။ အယံ၊ဤရဟန်းသည်၊ မဂ္ဂဋ္ဌသီ၊မဂ္ဂဋ္ဌသက ရဟန်းမည်၏၊ ဣတရေ၊ဤမဂ္ဂဋ္ဌသကရဟန်းမှတပါး၊ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဧတောဒိသာ၊ ထိုမဂ္ဂဋ္ဌသကရဟန်းနှင့် တူကုန်သည်၊ နုမဟုတ်ကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဥတ္တာ၊သိ၍။ ဝိဟာရတောနေ သောသူအား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒိသွာ၊မြင်၍။ ဧဝံ၊ဤသို့၊ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တံ၊ပြုသည်လည်းဖြစ်သော။ ဧတံပါပဘိက္ခုံ။ ထိုယုတ်မာသော ရဟန်းကို၊ဒိသွာ၊မြင်ရ၍။တဿ၊ထိုဂါထာ၌၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ယောဇနာ၊အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဧတေစ၊ထိုလေးယောက်သော သမဏာတို့ကိုလည်း၊သုတဝါ၊ကြားနာဘူးကာမျှဖြစ်သော၊ အရိယသာဝ ကော၊ အရိယာသာဝက ဖြစ်သော၊ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသော၊ ယော

ဂဟာ၌ဟု။ အကြင်အိမ်ရာထောင်သောလူဘောင်၌နေသောသူသည်၊ ပန္နိ
ဝိဏ္ဏိ၊ထိုးထွင်း၍သိ၏။ တဿ၊ထိုလူဖြစ်သောသူ၏၊ တာယပညာယ၊ ထို
ပညာဖြင့်၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းသောဟောနှုတ်ရှိသည်၊ဧတာဒိသာ၊ထိုမဂ္ဂနှုသက
ရဟန်းနှင့်တူသောသတ္တဝါကိုနှိုင်းသည်၊နှ၊မဟုတ်ကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥတ္တော
သိ၍၊ဝိဟရတေ၊ နေသောသူအား၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒိသ္သာ၊ဖြင်၍။ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါ
တရားမှ၊နဟာ၊ပေတိ၊မယုတ်စေ၊ဝေ၊ဤသို့၊ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းသောအမှု
ကို၊ကရောန္တံ၊ပြုသော၊ပါပဘိက္ခုံ၊ယုတ်မာသောရဟန်းကို၊ဒိသ္သာပိ၊ဖြင်၍
လည်း၊သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမှ၊ နဟာ၊ပေတိ၊နဟာ၊ယတိ၊ မယုတ်စေလင့်၊ နှ
နှသတိ၊သဒ္ဓါတရားကိုမပျောက်လင့်၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရားသည်၊ သဏ္ဌာ
တိ၊ကောင်းစွာတည်၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ဣမာယ၊ဂါထာ၊ယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊တော
သံ၊ထိုရဟန်းတို့၏၊ အဗျာဓိ၊သ၊ဘာ၊ဝံ၊ မရောဂေါသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒိ၊ပေ
တွာ၊ပြောတော်မူပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ယ၊ခုအခါ၌၊ ဒိသ္သာပိ၊ဒုဿီလ၏အဖြစ်ကို၊ဖြင်၍
၍လည်း၊သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့သည်၊ တာဒိသာ၊ ထိုဒုဿီလ
ရဟန်းနှင့်တူသောသတ္တဝါကိုနှိုင်းသည်၊နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
ဟာနန္တိ၊သိ၊သော၊ အာရိယ၊သာ၊ဝ၊ကံ၊အာရိယာ၏တပည့်ကို၊ ပသံ၊သ၊ဣ
ဗြိုးမွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကထဏ္ဍိ၊ဒုဗ္ဗေ၊နာ၊တိ၊ကထဏ္ဍိ၊ဒုဗ္ဗေ၊နဣ၊သို့အစရှိ
သောဂါထာ၊ဝုဒိ်ကို၊အာ၊ဟ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊သုတ၊ဝ၊တော၊ကြားဘူးကာမှ
ဖြစ်သောသတ္တဝါ၊သော၊ အာရိယ၊သာ၊ဝ၊ကသ၊ အာရိယာ၏ တပည့်ဖြစ်
သော၊တဿ၊ထိုလူ၊အား၊ သမ္ဘဒ္ဓေ၊အကြား၊အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
ယ၊ဒိ၊ဒ်ယံ်ဗ္ဗဒ်ပါ၊ံ၊အကြင်မကောင်းမှုကို၊ကရောန္တံ၊ပြုတတ်သော၊ ဧကစ္စံ၊
အ၊ဣ၊သောရဟန်းကို၊သုနာ၊တိ၊စ၊ကြား၊လည်း၊ကြား၏၊ပ၊သ၊တိ၊စ၊မြင်လည်း
မြင်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒိသ္သာ၊ပိ၊မြင်လေသည်ရှိသော်လည်း၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်း
သောရဟန်းတို့သည်၊ ဧတာ၊ဒိ၊သ၊ ထိုမဂ္ဂနှုသကရဟန်းနှင့် တူသောသ
တ္တဝါကိုနှိုင်းသည်၊ နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဟာနန်၊သိ၊ခြင်း၊သည်၊
အာထိ၊ရှိ၏၊ ဧတ၊ဒေ၊ဝ၊ ထိုသို့သိ၊ခြင်း၊သည်သာလျှင်၊ ယုတ္တံ၊သင့်၏၊
ကာ၊ရဏံ၊အကြောင်း၊သည်၊ ကိံ၊အာ၊ဟ၊ နည်း၊ဟူမူကား၊ ကထဏ္ဍိ၊ဒုဗ္ဗေ
နအသမ္ဘ၊ဒ္ဓံ၊သုဒ္ဓံ၊အာ၊သုဒ္ဓေန သမံ၊ကရေ၊ယျာ၊တိ၊ ကထဏ္ဍိ ဒုဗ္ဗေ၊နအသမ္ဘ၊ဒ္ဓံ
သုဒ္ဓံ၊အာ၊သုဒ္ဓေ၊နသမံ၊ကရေ၊ယျ၊ဟူ၊သော၊စ၊ကား၊သည်၊ ကာ၊ရဏံ၊အကြောင်း
စ၊ကား၊တည်း။ တ၊သ၊ထိုဂါထာ၊ဝုဒ်၏၊ အ၊ယ္ယော၊အ၊နု၊ဂ်ကို၊ ဝေ၊ဤသို့၊
ဝေ၊ဒိ၊ထ၊ဗ္ဗော၊သိ၊အ၊ပ်၏၊ ကထဏ္ဍိ၊အ၊ဘ၊ယ်ကြောင့်လျှင်၊ သုတ၊ဝါ၊အကြား
အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အာရိယ သာ၊ဝ၊ကော၊ အာရိယာတို့၏ တပည့်ဖြစ်

သော၊သပ္ပညော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော သူသည်၊ သိလဝိပတ္တိယာ၊သီလ ပျက်ခြင်းအာဇာနိ၊ဒုဿေန၊ရုန်ရင်းကြမ်းတန်းသော၊ မဂ္ဂဗျသိနာ၊အကြောင်း ပျက်စီးသော မဂ္ဂရှိသကဲ့ဟန်နှင့်၊ ဈာတံ၊ဤမှတပါးသော၊ သုဒ္ဓမေဝ၊ စင်ကြယ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အသမ္ပဒုဋ္ဌံ၊မဂ္ဂရှိသက၏ အဖြစ်ဖြင့် အပြစ်မရှိသော၊ သမဏံ၊ ရဟန်းကို၊ ပရိသုဒ္ဓိကာယ သမာစာရတာဒိ ဟိ၊ စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အသုဒ္ဓေန၊ မစင် ကြယ်နိုင်သော၊ဝေါဟာရမဇ္ဈကသမဏေန။ရဟန်းဟုခေါ်ဝေါ်ကာမျှဖြစ် သောသူနှင့်၊သမံ၊အာတုအမျှ၊ ကဲရေယျ၊ပြုလေရာအံ့နည်း၊ သဒ္ဓိသန္တိ၊တူ ကြသောရဟန်းဟူ၍။ ဓာနေယျ၊သိရာအံ့နည်း။ ဈာတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အဏ္ဍော၊ အနုက်တည်း။ ဥပါသကသ၊ရုန်မည်သော ဣပန်းထိပ်သည် သားအား။ မဂ္ဂံဝါ၊ မဂ်တရားကို လည်းကောင်း၊ဖလံဝါ၊ ဖိုလ်တရားကို လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓန္တိ၊ရခြင်းရှိ၏ဟု၊နကထိတံ၊မဆိုအပ်၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏ ထသ၊ထိုရုန်ဒါယကာသည်၊ ကဒါ၊မတ္တမေဝ၊ယုံမှားခြင်းမျှကိုသာလျှင်၊ ပဟိနံ၊ပယ်ဆင်း၏၊ဈာတိ၊ဤသည်လျှင်ရုန်သုတ်၏အမှုင့်အပြီးတည်း၊ ။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊သုတ္တနိပါတဋ္ဌ ကထာယ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ရုန္ဒသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ရုန္ဒသုတ်၏အမှုင့် သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဇေဝံမေသုတန္တိ။ဇေဝံမေသုတံအစရှိသောစကားသည်၊ရာဘဝသုတ္တံ၊ ပရာဘဝသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊အာဘယ်နည်းဟူမူ ကား။မင်္ဂလသုတ္တံ၊မင်္ဂလသုတ်တော်ကို၊သုတ္တာ၊ကြားနာရကုန်၍၊ဒေဝတာ နုံ၊နတ်တို့အား၊ဇေတံ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိကိရ၊ဖြစ်သတတ်၊ ကိံ အဟောသိ။ အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ မင်္ဂလသုတ္တေ၊ မင်္ဂလသုတ်တော်၌၊ သတ္တာနံ။ သတ္တဝါတို့၏။ ဝုဋ္ဌိ၊အစီး အပွါးကိုလည်းကောင်း။ သောတ္ထိ၊ချမ်းသာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇေဝ် သေန၊တစွန်းတစအား၊ဖြင့်၊ဘဝေါ၊ဝေ၊ပြည့်စုံကြောင်းကိုသာလျှင်၊ကထိ တောဝ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ပရာဘဝေါ၊မျက်စီးကြောင်းကို၊နကထိတော၊ ဟောတော်မမူအပ်သေး။ ဟန္ဒဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ ယေန၊အကြင်မကောင်း

သောအကျင့်ဖြင့်၊ သတ္တာ။သတ္တ၀ါတို့သည်။ ပရိဟာယနှင့်။ယုတ်ကုန်၏။ ဝိနဿနှင့်၊ ပျက်စီးကုန်၏၊ နေသံ၊ထိုသတ္တ၀ါတို့အား။ တံပရာဘ၀ံ၀ိ။ထို ပျက်စီးကြောင်းတရားကိုလည်း။ မယံ။ငါတို့သည်၊ပုန္ဓာမ၊မေးလျှောက် ကြကုန်အုံ့။ဤတိုးတံပရိဝိတက္ကံ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိကိရ။ ဖြစ်လေသတတ်။အထ။ထိုအခါ၌၊မင်္ဂလသုတ္တကထိတဒိ၀သတော၊မင်္ဂလ သုတ်ကိုဟောတော်မူအပ်ပြီးသောနေ့မှ။ ဒုတိယဒိ၀ေ၊နှစ်ရက်မြောက် သောနေ့၌၊ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေ၀တာယော။တသောင်းသောစကြာ ဝဠာတိုက်၌ နေကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ပရာဘ၀သုတ်ကို၊ ပရာဘ၀သုတ် ဒေသနာတော်ကို၊ သောတုကာမာ၊ နာခြင်းဌာ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ စက္ကဝါဠေ၊ ဤစကြာဝဠာတိုက်၌၊ သန္ဓိပတိတ္ထာ၊ အညိအညွှတ် စည်းဝေးကြကုန်၍၊ ဧကဝါဠဋ္ဌကောနိုဿြကာသမဗ္ဗေ၊ တချောင်းသော သားမြီးဟျားဏ၏ အစွန်းပမာဏမျှသော အရေပ်၌၊ ဒသံ၀ိ၊ တကျိပ်ရုလည်း ကောင်း၊ ဝိသံ၀ိ၊ နှစ်ကျိပ်ရု လည်းကောင်း၊တိံသံ၀ိ၊ သုံးကျိပ်ရု လည်း ကောင်း၊ စတ္တာဿိသံ၀ိ၊လေးကျိပ်ရုလည်းကောင်း၊ပညာသံ၀ိ၊ငါးကျိပ်ရု လည်းကောင်း၊သဋ္ဌိ၀ိ၊ခြောက်ကျိပ်ရုလည်းကောင်း၊သတ္တတိ၀ိ၊ခုနှစ်ကျိပ် ရုလည်းကောင်း၊ အာသီတိ၀ိ၊ရှစ်ကျိပ်ရုလည်းကောင်း၊ သုခုမမတ္တာဘာ၀ံ၊ ထိပ်မွေ့သေးငယ်သောကိုယ်၏အဖြစ်ကို၊နိဗ္ဗိနိ၀ေ၊ဘန်ဆင်း၍၊သမ္ဘဒေ၀ မာရေ၊ဖြိုဖျွာနော၊အလုံးစုံသောနတ်မာရ်ဖြိုဖျွာတို့သည်၊ သိရိယာ၀ေ၊အသ ရေကောင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘေ၀ေနစ၊ဘန်ခိုးတော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဓိဂယှ၊နှိပ်နင်းတော်မူ၍၊ ဝိရောစမာနာ၊ထွန်းတောက်ပတော်မူလျက်၊ ပညတ္တ၀ရဇုဇ္ဇိသနေ။ ခင်းအပ်သော ဘုရားရှင်နေရာတော်၌၊ နိသိန္နံ၊နေ တော်မူသော၊ဘဂ၀န္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိ၀ါရေတွာ၊ခြံရံ၍၊ အဠ်သား ရုပ်ကုန်၏၊ တ၊တော၊ထိုနောင်မှ၊ ဒေ၀ါနမိန္ဒေန၊ နတ်တာကာတို့ကိုအစိုးရ သော၊သက္ကေန၊သိကြားမင်းသည်၊ အာဏာတ္တော၊စေအပ်သော၊အညတ ရော၊တယောက်သော၊ ဒေ၀ပုတ္တော၊နတ်သားသည်၊ ဘဂ၀န္တံ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ပရာဘ၀ပဋ္ဌံ၊ယုတ်မာသောအကြောင်းပြုသနာကို၊ ပုန္ဓာ၊မေး လျှောက်၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုန္ဓာ၀သာ နေ၊မေးလျှောက်သည်၏အဆုံး၌၊ ဣမံသုတ္တံ၊ဤပရာဘ၀သုတ်ကို၊ အာဘာ သိ၊ဟောတော်မူ၏။တတ္ထ။ထိုပရာဘ၀သုတ်၌၊ ဇ၀ံမေသုတနှိ အာဒိကံ၊ ဇ၀ံမေ၀ုတံ ဤသို့အစဦးသောစကား၊ ကို၊ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ ရှင်အာ နန္ဒာသည်၊ ဥတ္တံ။ဆိုအပ်၏၊ပရာဘ၀န္တံ ပုရိသနှိ အာဒိနာ၊ပရာဘ၀န္တံ ဥဒ္ဓိ

သံဏ္ဌိသို့အစရှိသော၊ နယေနုနည်းဖြင့်၊ကေန္ဒရိကာ၊တဂါထာအခြားရှိ သော၊ဂါထာ၊ဂါထာကို၊ဒေဝဝုတ္တေနု၊နတ်သားသည်။ ဝတ္ထာ၊ဆိုအပ်၏၊ သုဝိဇာနောဘာဝံဟောတိတ်အာဒိနာ။ သုဝိဇာနောဘာဝံဟောတိဏ္ဌိသို့အစရှိ သော၊ နယေနုနည်းဖြင့်၊ ကေန္ဒရိကာ၎ေ၊တဂါထာအခြားရှိသည်သာ ဖြစ်သော၊ ဂါထာစ၊ဂါထာကိုလည်းကောင်း၊အဝသာနဂါထာစ၊ အဆုံး ဖြစ်သောပရာဘာဝေါလောကေအစရှိသော နိဂုံးဂါထာကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝတ္ထာ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊သံဇ္ဇိဝိ၊အလုံး ရုံလည်းဖြစ်သော၊ တဒေတံ တံတေံဂါထံ၊ ထိုဂါထာကို၊ သမောဓာ နေတ္ထာ၊ပေါင်းရုံး၍၊ပရာဘာဝသုတ္တန်၊ပရာဘာဝသုတ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ် ၏၊တတ္ထ၊ထိုပရာဘာဝသုတ်၌၊ ဧဝံမေသုတန္တိအာဒိသု။ ဧဝံမေသုတံဏ္ဌိသို့ အစရှိသောပုဒ်တို့၌ယံ၊အကြောင်းစကားကို၊ မယာ၊ငါသည်၊ဝတ္ထုဇ္ဇံ၊ဆိုအပ် ၏၊တံ၊ထိုဆိုအပ်သောစကားကို၊မဂ်လသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ၊မဂ်လသုတ်အဖွင့် ၌၊ ဝက္ခာမ၊ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ပရာဘာဝန်နှင့်ဝုဏိသန်အာဒိသုပန်။ ပရာဘာဝန်နှင့် ဝုဏိသံဏ္ဌိသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌ကား။ ပရာဘာဝန်၊ ပရာဘဝံဟူသည် ကား၊ ဝိနာသန်နှင့်၊ ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝုဏိသန်၊ ဝုဏိသံဟူသည် ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊အမှတ်မရှိသော၊ သတ္တုစနှင့်၊သတ္တဝါဖြစ်သောလူကို၊ မယံ ဝုဏ္ဏာမဂေါတမာတိ၊ မယံဝုဏ္ဏမဂေါတမဟူသည်ကား၊ သေသဒေဝေ ဟိ၊ကြွင်းသောနတ်တို့နှင့်၊သဒ္ဒီ၊တကွ၊အတ္ထာနုံ၊မိမိကိုယ်ကို၊နိဒဿေတွာ ဖြစ်၍၊သြကာသံ၊အခွင့်ကို၊ကရောန္တော၊ ပြုလိုသော၊သောဒေဝဝုတ္ထော၊ထို နတ်သားသည်၊ ဂေါတ္တေနု၊အမျိုးအားဖြင့်၊ ဘဂဝန်နှင့်၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အာလပတိ၊ခေါ်၏၊ဘဂဝန်နှင့်ဝုဋ္ဌမာဂမ္မာတိ၊ဘဂဝန်နှင့်ဝုဋ္ဌမာဂမ္မဟူသည် ကား၊ မယံဟိ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဘဂဝန်နှင့်၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝုဏ္ဏိသာမာတိ၊မေးလျှောက်ပါကုန်အုံ့ဟု၊တတောတတောတောထိုထိုသော စကားတို့ကို၊စကြာဝဠာတို့မှ၊အာဂတာ၊လာပါကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည် လျှင်၊အဋ္ဌော၊အနက်တည်း၊ဧတေနု၊ဤပုဋ္ဌုမာဂမ္မဟူသောပါဠိဖြင့်၊ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို၊ ဒဿေတိ၊ဖြစ်၏၊ ကိံ ပရာဘဝတောမုခဉ္စိ၊ ကိံ ပရာဘဝတောမုခံဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊အာဂတာနုံ၊ရောက်လာ ကုန်သော၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ တုမှေဟိ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဣဟိ၊ဟောတော်မူပါလော၊ပုရိသဿ၊ယောကျ်ားအား၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ဒွါရံ၊အကြောင်းသည်၊ကိံ၊အဘယ်နည်း၊ ယောနိ၊ယောနိ သည်၊ကိံ၊အဘယ်နည်း၊ ကာရဏံ၊အကြောင်းသည်၊ကိံ၊အဘယ်နည်း၊

ယေနုဃအကြင်အကြောင်းအားဖြင့်၊ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ပရာဘဝနှင့်၊ ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်သော၊နံဝုရိသံ၊ထိုယောဂျားကို၊ဧာနေယျာမ၊သိချင် ပါကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်သျှင်။ အဠော၊အနုက်တည်း။ ဧတေနု၊ထို ကိ ပရာဘဝတောမုခံ ဟူသောစကား၊ဖြင့်။ ပရာဘဝနှင့် ဝုရိသနှင့်ဟော။ ပရာဘဝနှင့်ဝုရိသံဟူသောဝုဒ္ဓိ၊ ဝုဏ္ဏပရာဘဝတော၊ ဆိုအပ်သောပရာ ဘဝရှိသော၊ဝုရိသသ။ယောဂျား၏၊ပရာဘဝကာရဏံ၊ပျက်စီးခဲ့သော အကြောင်းတရားကို။ ဝုဏ္ဏိ။မေးလျှောက်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ပရာဘဝကာရ ဏော၊ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဥာတော၊သိအပ်သည်ရှိသော်။ သာ မညေနု၊သာမည်ဖြစ်သော၊တေနကာရဏေန၊ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ယောကောစိ၊အမှတ်မရှိသော၊ပရာဘဝဝုရိသော၊ပျက်စီးသောယောဂျား ကို၊ဟေနိတုံ၊သိခဲ့သောဌာ။သဏ္ဌာ၊တတ်နိုင်ကောင်း၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အယ ထိုအခါ၌။ အသ၊ထိုနတ်သား၊အား။ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဒ္ဓ။ သက်သက်၊ ပါကဋကရဏတ္ထံ၊ ထင်ရှားခြင်းကို ပြုတော်မူခဲ့သောဌာ။ ပဋိပဂ္ဂံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒသေတွာ၊ပြတော်မူ၍။ ဝုဏ္ဏလာဘိဗ္ဗာ နာယ။ ဝုဏ္ဏိုလ်လျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော။ ဒေသနာယ။ ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ ပရာဘဝနှင့်ပျက်စီးသောယောဂျားကို။ ဒိပေန္တော၊ပြတော်မူလိုမူ၍။ သုဝိ ဇာနောဘဝန္တိ။ သုဝိဇာနောဘဝံအစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊မိန့်တော် မူ၏။ ။

တသ္မာ၊ထိုဂါထာ၏၊အဠော၊အနုက်ကို၊ဝေ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိ အပ်၏၊ဘဝံ၊စည်းစိတ်ချမ်းသာကို၊ဝဏ္ဏေန္တော၊ပွါးများစေသော၊အပရိဟာ ယန္တော၊မယုတ်စေသော၊ယွာယံ၊ယောအယံဝုရိသော၊အကြင်ယောဂျား သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဝုရိသော၊ ထိုယောဂျားသည်၊ သုဝိဇာနော၊ ကောင်းသော အတတ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ အဂတိုရေန၊ မပင်ပန်းသဖြင့်၊ အကိလေ့နေ၊မပြိုကြွင်သ ဖြင့်၊ဝိဇာနိတုံ၊သိလွယ်ခြင်းဌာ။ သဏ္ဌာ၊တတ်နိုင်ကောင်း၏၊ ယောပါယံ ယောပိအယံဝုရိသော။ အကြင်ယောဂျားသည်ကား။ ပရာ၊ ယုတ်သော အား၊ဖြင့်၊ဘဝတိ။ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သောဝုရိသော၊ ထိုယောဂျားသည်။ပရာဘဝေါ။ပရာဘဝမည်၏။အနာဂတော၊လာလတ္တံ့ သောဘဝ၌။ပရိဟာယတိ။ယုတ်၏၊ နသ္ဓတိ။ပျက်စီး၏၊ ပရာဘဝတော၊ ယုတ်ခဲ့သောအကြောင်းအား၊ဖြင့်၊ဝုရိသသ။ယောဂျား၏၊ ယမေတံယံ ဇေတံမှုခံ၊ အကြင်အကြောင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံမုခံ၊ထိုအကြောင်းကို၊

ကုမ္ဘေ။သင်နှတ်သားတို့သည်၊ပုန္ဓဝ။မေးလျှောက်ကုန်၏။သောဝိ၊ထိုမေး လျှောက်လာသော ယောက်ျားသည်လည်း၊ သုဝိဇာနော၊ ပညာရှိသည်၊ ဘဝေယျ။ဖြစ်ရာ၏၊ ကထံဘဝေယျ။အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်းဟူမူကား။ တိသစ္ဆံ၊မှန်၏၊ အယံဒေဝပုတ္တော၊ဤနှတ်သားသည်၊ ဓမ္မကာမော၊တရား ကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ဘဝံ၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒသ ကုသလကမ္မပထဓမ္မော၊ဆယ်ပါး သောကုသိုလ်ကမ္မပထတရား တို့ကို၊ကာ မေတိ၊အလိုရှိ၏၊ပိဟောတိ၊ချစ်၏၊ပတ္ထေတိ၊တောင်းတ၏၊ သုဏာတိ၊နာခံ ၏၊ ပဋိပဇ္ဇတိ။ ကျင့်၏၊ သောဒေဝ ပုတ္တော။ ထိုနှတ်သားသည်၊ တံပဋိ ပတ္တိ'၊ထိုအကျိုးသော အကျင့်ကို၊ဒိသ္မာစ၊ ဖြင်ရ၍လည်းကောင်း။ သုတ္တာစ၊ ကြားရ၍လည်းကောင်း၊ဇနိတမ္ဘတော၊သိအာပ်သောကြောင့်၊သုဝိဇာနော၊ ကောင်းသော်ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤမျှတာပါ း လည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို အလိုမရှိသော ယောက်ျားသည်၊ပရာဘဝေါ၊ပရာဘဝယောက်ျားမည်၏။ ဇောမေဝ ဓမ္မံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတရားကိုသာလျှင်၊ ဒေဿတိ နကာမေတိ။ အလိုမရှိ၊ နုဝိဟောတိ၊မချစ်၊ နုပတ္ထေတိ၊မတောင်းတ၊နသုဏာတိ၊မကြား၊ နုပဋိပဇ္ဇတိ၊ မကျင့်၊ သော။ထိုယောက်ျားသည်၊ဇော်ဝိပ္ပဋိပတ္တိ'၊ ဤတောက်ပြန်သော အကျင့်ကို၊ ဒိသ္မာစ။ဖြင်ရ၍ လည်းကောင်း၊ သုတ္တာစ၊ ကြားရ၍ လည်း ကောင်း၊ဇာနိတမ္ဘတော။သိအာပ်သောကြောင့်၊ဒုဝိဇာနော၊ အတတ်ပညာ မရှိသောသူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဇော်၊ဤသို့၊ဣတ္ထေ၊ဤဂါထာ၌။ ဘဂ ဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိပက္ခံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထတောဝါ၊ အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မတောဝါ။ သဒ္ဒါအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပရာဘဝတော၊ယုတ်သောဖြစ်ခြင်း၏၊မုခံ၊အကြောင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ပြ တော်မူပြီး၍၊ဓမ္မဒေသနာ၊တရားကိုအလိုမရှိသော၊ဝတ်ဝုရိသံ၊ထိုယောက်ျား ကို၊ပရာဘဝတော၊ယုတ်သောဖြစ်ခြင်း၏၊မုခံ၊အကြောင်းကို၊ ဒဿေတိ။ ပြတော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ။သိအာပ်၏၊ အယ၊ထိုအခါ၌၊ သာဒေဝ တာ၊ထိုနှတ်သားသည်၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဘာသိတံ၊ ဟော တော်မူအာပ်သောတရားစကားကို၊ အာဘိနန္ဒမာနာ၊အလွန်နှစ်လိုသည်ဖြစ် ၍၊ဣတိဟောတန္တိ၊ ဣတိဟောတံအစရှိသောစကားကို၊အာပာ၊ဆို၏။ ။

တာသာ၊ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဇော်၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအာပ်၏၊ ယထာဝုတ္တဓမ္မဒေသိတမေဝ၊အကြင်ဟောတော်မူအာပ်သော

တရားကိုအလိုမရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ငါ့ကိုအကြောင်းကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝိဇာနာမ၊သိရုပါကုန်ပြီ၊ ဂဏ္ဍာမ၊ဖွတ်ယူမိပါကုန်ပြီ၊ခေ၊ ရေမ၊ဆောင်ရုပါကုန်ပြီ။ ပဌမောဒေါ်ဦးစွာသော၊ သောပရာဘဝေါ။ ထိုပျက်စီးကြောင်းတရားသည်၊ သောမဒေဿိတလက္ခဏော၊ ထိုတရား တော်ကိုအလိုမရှိသောလက္ခဏာရှိသောအဖြစ်သည်၊ ပဌမောဒေါ်ဦးစွာ သော၊ပရာဘဝေါ။ ယုတ်သောဖြစ်ခြင်းတရားတည်း။ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့ သည်၊ယာနိပရာဘဝမရဝါနိ။ အကြင်ယုတ်အံ့သော အကြောင်းတရားတို့ ကို၊ဝိဇာနိတုံ။သိအံ့သောဌာ။အာဂတာ၊ရောက်လာကုန်သည်၊ အမှာ၊ဖြစ် ကုန်၏၊တောသု၊ထိုပရာဘဝတရားတို့တွင်၊ ဣဒံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဘာဝ၊ ဝေမ္ဘာ၊ဦးစွာ။ငါ့ကံ၊တရုသော၊ ပရာဘဝမခံ၊ယုတ်သောအကြောင်း တရားတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥတ္တိုဝုတ္ထော။ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ။ထိုပရာဘဝဟူသောစကားခဲ့။ ဝိဂ္ဂဟော၊ဝိဂြိုဟ်ကို၊ဇေါ်၊ဤသို့၊ကာ တမ္ဘော၊ပြုအပ်၏။ ဇေတေန၊ထိုအကျင့်ဖြင့်၊ပုရိသာ။ ယောကျ်ားတို့သည်၊ ပရာ၊ယုတ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဇေတေနာတိပဒေန၊ဇေတေနဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊နိဒ္ဒေ္ဒော၊ညွှန်ပြအပ်သော၊သော ဝမ္ဘော။ ထိုအာကျင့်တရားသည်၊ ပရာဘဝေါ။ ပရာဘဝမည်၏၊ ကေနစ၊ အာဘယ်တရားကြောင့်လည်း။ ပရာ၊ယုတ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် သနည်း။ ပရာဘဝတော၊ယုတ်ခြင်း၏၊ ယံမုခံ၊အကြင်အကြောင်းသည်၊ ယံကာရဏာ၊အကြင်ပြုကြောင်းတရားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ ပရာ၊ယုတ်ကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဗျဉ္ဇနမတ္တေနဝေ၊ သဒ္ဒါမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ဣဒေ။ဤပရာဘဝဟူသောပုဒ်၌၊ နာနာကရဏံ၊ ထူး သောအကြောင်းရှိ၏။ အတ္ထတောပန၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖြင့်ကား၊ ပရာဘဝေါ ဘိဝေါ၊ပရာဘဝဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပရာဘဝတောမုခန္တိ ဝေါ၊ ပရာဘဝ တောမုခံဟူ၍လည်းကောင်း၊ နာနာကရဏံ၊ထူးသောအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဝေ်၊ဤသို့၊ ပရာဘဝတော၊ယုတ်ခြင်း၏၊ ဇေတံမုခံ၊ဤအကြောင်း တရားကို၊ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ဝိဇာနာမ၊သိရုပါကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ နှစ်သက်၍၊ တတော၊ထိုပဌမဖြစ်သော ပရာဘဝမှ၊ ပရ၊ ကပါ၊သော၊ ဒုတိယံ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ပရာဘဝလက္ခဏာကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဥာဏုကာမာ၊သိခြင်းဌာ အလိုရှိကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ဘုန်း တော်ကြီး ဟုသော ဖြတ်စွာဘုရား၊ တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပရာဘဝ တော၊ ယုတ်မာခြင်း၏၊ မုခံ၊ အကြောင်းတရားကို၊ ဣတိ၊ ဟောတော့

မူပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အာဟ။ လျှောက်ထား၏၊ တကော၊ထိုဂါထာမှ၊ပရေ့။နောက်၌လည်း၊ဖြစ်သော၊ တတိယ စတုတ္ထဆန္ဒ အာဒိသုပိ၊ တတိယစတုတ္ထ အစရှိသောလျှောက်သော ဂါထာ တို့၌လည်း၊ ဣမိနာ ဝေနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ အနုက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဗျာကရဏပကွေ့ဝိစ၊ ဖြေကြားအပ်သော ဂါထာအတို့၌လည်း။တေတေသတ္တာ၊ထိုထိုသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ယေဟိယေဟိ ပရာဘဝမုခေဟိ၊ အကြင်အကြင်ယုတ်သော အကြောင်းတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်၏၊ ကောယေ ဝ၊တပါး တည်းသာလျှင်၊ နမဟုတ်၊ ဒွေ၊နှစ်ပါး တို့သည်လည်း။ နမဟုတ်ကုန်။ အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊အနေကာ၊ များစွာသော ပရာဘဝ တရား တို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ နေသံ၊ထိုယောက်ျား တို့၏၊ တာနိတာနိ၊ထိုထိုသို့သော သတ္တဝါရှိကုန်သော၊ ပရာဘဝမုခါနိ၊ ယုတ်ဆုံးသော အကြောင်းတရား တို့ကို၊ ဒသေတုံ၊ပြတော်မူဆုံးသောဌာ၊ အသန္တသပိယာ ဟောန္တိတိအာဒိနာ၊ အသန္တသပိယာဟောန္တိ ဤသို့ အစရှိသော၊နယေန၊နည်းဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနာယ ဝေ၊ပုဂ္ဂိုလ်ပြုခြင်းခြင်းရှိသည်သာဖြစ်သော၊ ဒေသနာယ၊ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ နာနာဝိဓာနိ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ပရာဘဝမုခါနိ၊ ယုတ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို၊ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့.သည်ကား၊ သခေါ်ပတော၊အကျဉ်းအားဖြင့်၊အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနုက်အဖွင့်တည်း။ အသန္တော နာမ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့မည်သည်ကား၊ဆသတ္ထာရော၊ မကွယ်လိုဂေါသာလအစရှိသောခြောက်ယောက်သော ဆရာတို့သည်၊ အညေ ဝိ၊တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ ဝါ ပန၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ အဂူပသန္တေန၊ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိသော၊ ကာယဝစီမနောကမ္မေန၊ ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံနှင့်၊သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊တေ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အသန္တော၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်သူယုတ်တို့တည်း။ အသ၊ထိုသူယုတ်မာ အား၊ ဝိယာ၊ချစ်မြတ်နိုးခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ကိဓ ဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊သုနက္ခတ္တာဒီနံ။သုနက္ခတ္တအစရှိသောသူတို့အား၊အဂ္ဂိလိမာလကောရေတ္တိယာဒယော ဝိယ၊အဂ္ဂိလိမာလ၊ကောရေတ္တိယ အစရှိသော သူတို့ကဲ့သို့၊အသ၊ထိုသူတော်ကောင်းမဟုတ်သောသူ အား၊ ဝိယာ၊ချစ်မြတ်နိုးခြင်းတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ သန္တော နာမ၊သူတော်ကောင်း

မည်သည်ကား။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသါဝကာ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကဝုဋ္ဌိုလ် မြတ်တို့သည်၊ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဝါပန၊ အကြင် ဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်ကား။ ကာယဝစီမနောကမ္မေန၊ ကာယကံဝစီကံမနောကံ နှင့်၊ သမန္နာဂတာ။ ပြည့်စုံကုန်၏၊ တေ၊ ထိုကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်သော ဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်၊ သန္တေနကုရုတေ ဝိယန္တိ၊ သန္တေန ကုရုတေ ဝိယံဟု သည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဝိယေ၊ ချစ်ခြင်းတို့ကို၊ ဣဒ္ဓေ၊ အလိုရှိသည် တို့ကို၊ ကန္တေ၊ နှစ်သက်သည်တို့ကို၊ နကုရုတေ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ဝေနေယျဝသေန၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဂါထာ၌၊ ဝစနတောဒါ၊ စကား၏ အပြားကို၊ ကတောပြု အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား။ သန္တေနကုရုတေ တိ၊ သန္တေနကုရုတေ ဟု သည်ကား။ သန္တေ၊ သူ့တော်ကောင်းတို့ကို၊ နသေဝတိ၊ မမှီဝဲ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ယထာ။ ဥပမာသော်ကား၊ ရာဇာနံ သေဝတိ တိ ထေသ္မိ အတ္ထေ၊ ရာဇာနံ သေဝတိ ဟု သော ဤအနုက်၌၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဝိယ ချစ်မြတ်နိုးသည်ကို၊ ကုရုတေ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဒဝိဒူ၊ သဒ္ဒါနည်း ကိုသိသောသူတို့သည်၊ မန္တေန္တိ၊ ကြံကြကုန်၏။ ဝိယန္တိ၊ ဝိယ်ဟူသည် ကား၊ ဝိယမာနော၊ ချစ်သောနှလုံးရှိ၏၊ တုဿမာနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ ၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ အသတံ၊ သူတော် မဟုတ်သူယုတ်တို့၏၊ ဓမ္မောနာမ။ တရားမည်သည်ကား။ ဒွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ ဝါ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောဒိဋ္ဌိတို့လည်းကောင်း။ ဒသ၊ ဆယ်ပါး ကုန်သော၊ အကုသလကမ္မပထာဝါ၊ အကုသလကမ္မပထတရားတို့ လည်းကောင်း။ ဣတိ အယံ ဓမ္မသမ္ဘဝေါ။ ဤတရားအပေါင်းသည်၊ အသတံ၊ သူတော် မဟုတ်သူယုတ်တို့၏၊ ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်၏။ အသတံ၊ မသူတော်တို့၏၊ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ရောစေတိ၊ နှစ်သက်၏။ ပိဟေတိ၊ ချစ်၏၊ သေဝတိ၊ မှီဝဲ ၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ တောယဝါ ထာယ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အသန္တဝိယတာ၊ မသူ တော်သူယုတ်ကို ချစ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သန္တအဝိယတာ၊ သူတော်ကောင်းကိုမချစ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ အသတံ၊ သူယုတ် မာတို့၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ရောစနဿ၊ နှစ်သက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ တိုဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောတရားကို၊ ပရာဘဝတော၊ ယုတ်သောဖြစ်ခြင်း ၏၊ မုခန္တိ၊ အကြောင်းတည်းဟု၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏ ဝေါ၊ ထိုယုတ်သောအကြောင်းတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတ၊ တာ၊ ပြည့်စုံသော၊

ပုရိသော၊ယောဂျားသည်။ ပရာဘဝတိ၊အယုတ်ဖြစ်တတ်၏။ ပရိဟာ
ယတိ၊ယုတ်၏။ ဣဒ၊ဤပစ္စုပ္ပန္နဘဝ၌၊ဝုဒ္ဓိ၊ပွါးများခြင်းသို့၊ နေဝပါဝုဏာ
တိ၊မရောက်၊ ဟုရံ၊လာလတ္တံ့သောဘဝ၌။ဝုဒ္ဓိ၊ပွါးများခြင်းသို့။ ယ သ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ နပါပုဏာတိ၊မရောက်၊ တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ ပရာဘဝ
တော၊ယုတ်သောဖြစ်ခြင်း၏။မုခံ၊အကြောင်းတရားတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့
ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ဣဒ၊ဤစကား၌။ဝိတ္ထာရံပန၊အကျယ်ကိုကား၊အသေဝ
နာစဟာလာနံပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာတိဂါထာဝဏ္ဏနာယ။ အသေဝနာစဟာ
လာနံပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနံဟူသောဂါထာအဖွင့်၌။ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။
နိဒ္ဒါသိယိတိနာမ၊ နိဒ္ဒါသိယိလိမည်သည်ကား။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။
ဂန္ဓဗ္ဗေနာပိ၊သွားသော်လည်းကောင်း။ နိသိဒေနာပိ၊ ထိုင်သော်လည်း
ကောင်း၊တိဋ္ဌေနာပိ၊ရပ်သော်လည်းကောင်း။ သယာနောပိ၊ အိပ်သော်
လည်းကောင်း၊နိဒ္ဒါယတိ၊ဝေ၊ငိုက်မြည်းသည်သာတည်း၊သဘာသိယိနာ
မ၊သဘာသိယိမည်သည်ကား။ သင်္ကိကာရာမတံ၊ အပေါင်းအဖော်၌
မြေလျှော်ပျော်ပါးသည်၏အဖြစ်ကို၊ဘာသရာမတံ၊ အဖျင်းဖျင်းမြေလျှော်
ပျော်ပါးသည်၏အဖြစ်ကို၊အနုယုဇ္ဇော၊အာဘန်တလဲလဲယှဉ်သည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊ အနုဠာတာတိ၊အနုဠာတာဟူသည်ကား။ ဝိရိယတောဇရိယ
တာ၊ဝိရိယ၏ဟန်ခိုးမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥဠာနသိလော။ ထင်ကြွလုံ့လခြင်း
အလေ့ရှိသည်၊နုဟောတိ၊မဖြစ်၊ အညေဟိ၊သူတပါးတို့သည်၊ ဟောဒိယ
မာနော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ရှိသော်။ ဂဟဋ္ဌောဝါ။ လူသည်
လည်းကောင်း၊ သမဏောဝါ၊ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ဂဟဋ္ဌသမဏာ
ဝမ္မံ၊လူတို့ကျင့်အပ်သောတရား၊ရဟန်းတို့ကျင့်အပ်သောတရားကို၊နအာရ
ဘတိ၊အားမထုတ်၊အာလသောတိ၊အာလသောဟူသည်ကား။ ဇာတိအာလ
သော၊ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ပျင်းရိခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊အစ္ဆန္ဒာဝသိဘူတော၊စင်
စစ်ပျင်းရိခြင်းနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ဌိတောနု၊ရပ်သဖြင့်၊ဌိတဝဋ္ဌာနေ၊ရပ်သော
နေရာ၌၊ဌိတောဇေဝ၊ရပ်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။နိသိဒနဋ္ဌာနေ၊ထိုင်
ရာအရပ်၌၊နိသိန္နောဇေဝ၊ထိုင်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အတ္ထနော၊
မိမိ၏၊ဥဿာဟေန၊အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊အညံ၊တပါး၊သော၊ဣရိယာပထံ၊
ဣရိယာဝုတ်ကို၊ နကပ္ပေတိ၊မပြု၊အတိတော၊ရှေးကာလ၌။အရညေ၊တော
အရပ်၌၊ အဂ္ဂိမှိ၊မီး၊သည်၊ဒါယိတော၊လောင်သည်ရှိသော်။အပလာယနအာ
လသောစ၊မပြေးမသွား၊သောလူပျင်းကိုလည်း။ဣဒ္ဓေ၊ဤအရာ၌၊နိဒဿနန္တိ၊
သက်သေဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ အယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။

ဗြဟ္မာ့ဤအရာ၌၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိဗ္ဗာန်ဟု၊ လွန်မြတ်သောအဝိုင်းအခြားတည်း၊ တစေ့တစ်ထိုဥက္ကဋ္ဌအဝိုင်းအခြားအောက်၊ လာမကပရိဗ္ဗာန်ဟု၊ နေ့ပန်းယုတ်သောအဝိုင်း အခြားအားဖြင့်ကား၊ အလသော၊ ပျင်းရိသောယောဂျားကို၊ အလသောတွေ့၀။ အလသဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဇ္ဇာ၊ သိအာဝ်၏၊ ရထသားရထား၏၊ ပညာဏ်၊ထင်ရှားခြင်းသည်၊ ၀ေ့ဟေ၀။ တံခွန်ကဲ့သို့၊ အာဂ္ဂိနော၊မီး၏၊ပညာဏ်၊ထင်ရှားခြင်းသည်၊ ရူမောဝ၊မီးခိုးကဲ့သို့၊အသား၊ ထိုယောဂျားအား၊ ကောဓော၊ဒေါသသည်၊ ပညာဏော၊ ထင်ရှားခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ဂိ၏၊ဇုတိတသ္ဒား၊ထိုကြောင့်၊သောပုရိသော၊ ထိုယောဂျားသည်၊ကောဓပညာဏော၊ကောဓပညာဏာမည်၏၊ဒေါသစရိတော၊ဒေါသကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိပ္ပကောဝိ၊လျှင်စွာအမျက်ထွက်လေ့ဂျိ၏၊ဝေ၀ဋ္ဋပေါ၊ဤသို့သတောဂျိသော၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အရှ၀ဏောပမစိတ္တော အိုင်းအမာနှင့်တူသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဇုမာယ၀ါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ နိဒ္ဒါသိလတာ၊ အိပ်ခြင်းခဲ့ အလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊သဘာသိလတာ၊ သဘာင်ခဲ့ဖွေ့လျော်လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အနုဋ္ဌာဟတာ၊ ထကြွလုံ့လမရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အလသတာ၊ပျင်းရိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကောဓပညာဏတာ၊ အမျက်ဒေါသ ထင်ရှားစွာပြုသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊ ပဠုဝိဓံ၊ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ပရာဘ၀မုခံ၊ ပျက်စီးခံ့သောအကြောင်းကို၊ ၀ုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတေန၊ ထိုပျက်စီးခံ့သော တရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဂဟဋ္ဌော၊လူသည်၊ ဂဟဋ္ဌ၀ုဒ္ဓိ'၊လူတို့၏အစီးအပွါးသို့၊နုပါ၀ုဏာတိ၊မရောက်၊ပဋ္ဌဓိတော၊ရဟန်းသည်၊ ပဋ္ဌဓိတ၀ုဒ္ဓိ'၊ရဟန်းတို့၏အစီးအပွါးသို့၊နုပါ၀ုဏာတိ၊မရောက်၊အညဒတ္ထု၊စင်စစ်သော်ကား၊ပရိဟာယတိယေ၀၊ စီးပွါးယုတ်လျော့သည်သာတည်း၊ပရာဘ၀တိယေ၀၊ စီးပွါးပျက်စီးသည်သာတည်း၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပရာဘ၀တောမုခန္တိ၊ ပျက်စီးခံ့သော အကြောင်းဟူ၍၊ ၀ုစ္စတိ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဇနိတာ၊ ဖြစ်စေတတ်သောမိခင်ကို၊ မာတာတိ၊အမိဟူ၍၊ ဝေဒိတဇ္ဇာ၊ သိအာ၀ဏ်၏၊ဇနကောယေ၀၊ဖြစ်စေတတ်သောအဘကိုသာလျှင်၊ ပိတာတိ၊ အဘဟူ၍၊ဝေဒိတဇ္ဇာ၊သိအာ၀ဏ်၏၊သရိရဆိ၀ိလတာယ၊ကိုယ်အားလျော့ပါးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓိဏ္ဏာကာ၊အိုမင်းသော၊ ယောဗ္ဗနာတိက္ကမေန၊ အရွယ်လွန်သဖြင့်၊ အသိတိကံ၀၊ အသက်ရှစ်ဆယ် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ နဝုတိကံ၀၊အသက်ကိုးဆယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သယံ၊မိမိ

ကိုယ်တိုင်၊ကမ္မာနိ၊လယ်လုပ်ကုန်သွယ်ခြင်းအမှုတို့ကို၊ကာတုံ၊ပြုအံ့သော ဌာ၊အသမတ္ထံ၊ မစွမ်းနိုင်သော၊ ဂတယောဇ္ဇနံ၊ အရှယ်လွန်သော မိခင် ဘခင်ကို၊ ပဟုသင်္ဂြောဘိ၊ကျေးမွေးနိုင်လျက်လည်း၊ သမတ္ထော၊စွမ်းနိုင် သည်၊သမာနော၊ ဖြစ်လျက်လည်း၊ သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဝိယမာနော၊ ကျေးမွေးရှင်စေကောင်းလျက်၊ နဘရတိတိ၊နဘရတိဟူသည်ကား၊နုပေါ သေတိ၊မကျေးမမွေး၊ ဣမာယဂါထာယ၊ဤဂါထာ၌၊ မာတာပိတရံ၊မိခင် ဘခင် တို့အား၊ အဘရေဏ၊ မမွေးမြူသော၊ အပေါသနံ၊ မကျေးမွေး သော၊အနုပဋ္ဌာနံ၊ မထောက်မပံ့သော၊ကေ၊ယော၊ တရုသောတရားကို သာလျှင်၊ မုခံ၊အကြောင်းတရားဟူ၍၊ဝတ္ထုံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ဧကေနု၊ထိုပျက်စီးခံသောတရားနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော သူကို၊ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်၊ မာတာပိတရော၊မိခင်ဘခင်တို့၌၊ တာယ ပါရိစရိယာယ၊ ထိုသို့သောကျေးမွေးခြင်းဖြင့်၊ ဣဓ၊ဝေ၊ ဤလူပြည်၌သာ လျှင်၊နံ၊ထိုသူကို၊ ပသံသန္တိ၊ချီးမွမ်းကုန်၏၊ပစ္စသဋ္ဌေ၊ တမလွန်ဖြစ်သော နတ်ပြည်၌၊ပမောဒတိ၊မွေလျော်ရ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မာတာပေတ္တိဘရဏော။ မိခင်ဘခင်ကိုကျေးမွေးခြင်း၌၊ ယံတံအာနိသံသံ၊အကြင်အကျိုးဆက်ကို၊ ဝတ္ထုံ၊မိန့်အပ်၏၊ တံ၊ထိုအကျိုးဆက်သို့၊ နုပါဝုဏာတိ။ မရောက်၊ အာဋ ဒဏ္ဍု၊စင်စစ်သော်ကား၊မာတာပိတရော၊မိခင်ဘခင်တို့ကိုလည်း။ နဘရ တိ၊မကျေးမမွေး၊အသုံ့၊တပါးသော၊ကံ၊အဘယ်သူကို၊ ဘရိသတိ၊ကျေး မွေးလတ္တံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊နိန္ဒ၊ကဲ့ရဲခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏနိယဉ္စ။ အဖြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတိဉ္စ၊အပါယ်ဒုဂ္ဂတိသို့လည်း ကောင်း၊ ပါပုဏာတ္ကော။ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပရောဘဝတိယော၊ ပျက်စီး သည်သာတည်း။တဿ၊ထိုကြောင့်၊ပရောဘဝတော၊ပျက်စီးခြင်း၏၊ရေနှင့် အကြောင်းဟူ၍၊ဝစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်၏၊ပါပါနံ၊မကောင်းမှုတို့ကို၊ ဗဟိတတ္တာ၊ အာပဂြိုဠ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ဗြာဟ္မဏာမည်၏၊ သဓိတပါ ပတ္တာ၊မကောင်းမှုငြိမ်းပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သမဏာ၊သမဏာမည်၏ ဝါ၊တနည်းကား၊ဗြာဟ္မဏာကုလပ္ပဘဝံပါ၊ဝုဏ္ဏား၏အမျိုးအနွယ်လျှင်အမှန် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ဗြာဟ္မဏာမည်၏၊ပဗ္ဗဇ္ဇုပဂတံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းသည်၊ သမဏာ၊သမဏာမည်၏၊ တတော၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား၊အလ္လခံပုဂ္ဂိုလ်မှ၊အသုံ့ပါ၊တပါးလည်းဖြစ်သော၊ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ယာစနကံ၊အလ္လခံတတ်သောသူကို၊ ရသာဝါ၊ဒေနဝ၌ တိတိ၊မုသာဝါ၊ဒေနဝ၌ကိုဟူသည်ကား၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ပစ္စယေန၊

ဆွမ်းသက်နိုးအာစရိယသောပစ္စည်းဖြင့်ဝန်းဆိုပါလော။ဟူတိုး၏။ ပဝါရေ
တွားဘိတ်ပြီး၍။ ယာစိတောဝါ။တောင်းလာသည်ရှိသော်လည်း။ ပဒိုဝေ
နိတွား။ကောင်းပြီဟုဝန်ခံ၍။ပန္ထာ။နောက်မှ။အပ္ပဒါနေနှ။မပေးမလွှဲလိုသော
အကြောင်းကြောင့်။ တ ဿ။ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား။ တံသဘာဝံ။ ထိုသို
သောသဘောကို။ဝိသံဝါဒေတိ။ချွတ်ယွင်းစေ၏။ ဟူမာယဝါထာယ။ဤဂါ
ထာဖြင့်။ပြာဟွဏာဒီနှုံ။ ပုဏ္ဏားအစရှိသောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မုသာ
ဝါဒေန။ ချွတ်ယွင်းသောစကားဖြင့်။ဝေတမေဝဝဏ္ဏနုံ။ထိုသို့သောလှည့်စား
ခြင်းကို။ပရာဘဝမုခန္တိ။ပျက်စီးခံသောအကြောင်းဟု၍။ဝုတ္တံ။မိန့်အပ်၏။
ဟိသစ္စံ။မှန်၏။ဝေတေန။ထိုပရာဘဝတရားနှင့်။သမန္နာဂတော။ပြည့်စုံသော
ယောဂျားသည်။ဟူ၀။ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။နိန္ဒိတ္ထ။သူတပါးကဲ့ရဲခြင်းသို့လည်း။
ပါဝုဏာတိ။ရောက်တတ်၏။သမ္ဘရာယေ။တမလွန်ဘဝ၌။ဒုဂ္ဂတိယမ္ဘိ။ဒုဂ္ဂတိ
ဘုံ၌လည်းကောင်း။ သုဂ္ဂတိယမ္ဘိ။ သုဂ္ဂတိဘုံ၌လည်းကောင်း။ အဓိပ္ပါယ
ဝိပတ္တိဟု။ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးစီးပွါးပျက်စီးခြင်းသို့ လည်းကောင်း။
ပါဝုဏာတိ။ရောက်တတ်၏။တေန္ဟု။ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ ဒုဿီလဿ
(ပ)အာ ဘုဂ္ဂဿ။ ဒုဿီလဿ(ပ)အာ ဘုဂ္ဂဿ။ ဟူသော။ ဧတံ။ ဤ
စကားကို။ ဘဂဝတာ။ဗြဟ္မာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ။ဟု။ ဟောတော်မူအပ်
သည်သာလျှင်တည်း။ဒုဿီလဿ။သီလမရှိသော။ သီလဝိပန္နဿ။သီလ
ပျက်စီးသောသူအား။ပါပကော။မကောင်းသော။ကိတ္တိသဒ္ဒေါ။ကျော်စော
သောအသံသည်။အဘုဂ္ဂဿ။နှုံ့၍တက်၏။ဟူတိ။ဤသို့။ ဝုတ္တံ။မိန့်တော်
မူအပ်၏။ တဿ။ထိုမှတပါး။ဘိက္ခဝေ။ရဟန်းတို့။ စတူဟိ။လေးပါး။ကုန်
သော။ ဝေဒေဟိ။ ဝစီဒုစရိုက်တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။အာဘာတံ။ဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကို။နိက္ခိတ္တေ။ယထာ။လွှင့်
ပစ်သကဲ့သို့။ဝေံတထာ။ထိုအတူ။ နိရယေ။ငရဲသို့။ဂတော။ ရောက်ရလေ
၏။ကတမေဟိစတူဟိ။ အာဘယ်လေးပါးတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံ
သနည်းဟူမူကား။ မုသာဝါဒိ။ မဟုတ်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်။
ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဟူတိအာဒိ။ဤသို့အစရှိသည်တည်း။ တထာ။ထိုမှတပါး
သာရိပုတ္တ။ ချစ်သားသာရိပုတ္တရေ။ဟူ၀။ဤသာသနာတော်၌။ ဂေဠော
အမျိုးသောယောဂျားသည်။သမဏံ၀ါ။ရဟန်းသို့လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မ
ဏံ၀ါ။ ပုဏ္ဏားသို့လည်းကောင်း။ ဥပသက်မိထွာ။ ချဉ်းကပ်၍။ ဘဉ္ဇေ။
အရှင်ဘုရား။ပစ္စယေန။ပစ္စည်းဖြင့်။ဝန်းဆိုပါလော။ဟူတိ။ဤသို့။ပဝါရေတိ
တိတ်၏။ သော။ထိုယောဂျားသည်။ ယေန။အကြင်ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်

ပဝါရေတိ၊ဘိတ်၏။တံ၊ထိုဘိတ်သောပစ္စည်းကို၊နဒေတိ၊မပေးမလှူ၊သော၊ ထိုလှည့်စားသောယောကျ်ားသည်၊တစောာ၊ထိုဂိုယ်၏အဖြစ်မှ၊ရုတောရုတောလေသော်၊ ဣဿတ္ထိ၊ဤလူ၏အဖြစ်သို့၊ စေဒါဂဆ္ဆတိ၊ အဂယ်၍ရောက်လာခဲ့၊ သော၊ထိုယောကျ်ားသည်၊ ယံယဒေဝါကိဉ္စိ၊ အကြင်အကြင် ကုန်သွယ်ခြင်း အမှုကို၊ ပယောဇေတိ၊ ယှဉ်ခဲ့၊ အာသ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊သောဝါကိဇော၊ထိုကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ ဆန္ဒဂါမိနိ၊အလိုဆန္ဒသို့လိုက်သော သဘောရှိသည်။နဟောတိ၊မဖြစ်၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဣဝေန၊ဤသာသနာတော်ဥကား၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ယေန၊အကြင်ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်၊ ပဝါရေတိ၊ဘိတ်၏၊ တံ၊ထိုဘိတ်အပ်သောပစ္စည်းကို၊ ယထာဓိပ္ပါယံ။ အလိုရှိသောအတိုင်းကို၊ နဒေတိ၊မပေးမလှူ၊သော၊ထိုယောကျ်ားသည်၊တစောာ၊ထိုလူ.ဖြည်မှ၊ ရုတောရုတောသည်ရှိသော်၊ဣဿတ္ထိ၊ဤလူ၏အဖြစ်သို့၊စေဒါဂဆ္ဆတိ၊အကယ်၍ရောက်လာခဲ့၊သော၊ထိုယောကျ်ားသည်၊ယံယဒေဝါကိဉ္စိ၊အကြင်အကြင်ကုန်သွယ်ခြင်းကို၊ပယောဇေတိ၊ယှဉ်စေ၏၊အသ၊ထိုယောကျ်ား၏၊သောဝါကိဇော၊ထိုကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ ယထာဓိပ္ပါယော၊ အလိုအတိုင်းဖြည့်ခုံသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဣဿတိ၊ဤသို့၊ဣဿမာနိ နိ ဒါနိ ဝါ၊ ဤကဲ့ရဲ့ခြင်းအစရှိသည်သို့လည်း၊ ပါပုဏာတ္ထော၊ ရောက်သောယောကျ်ားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပရာဘဝတိယေဝ၊ယုတ်သည်သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရာဘဝတောမုခဿ၊ပရာဘဝတောမုခံဟုဣ၊ ဝတ္ထုံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊ဗဟုတရိတ္ထောတိ၊ဗဟုတရိတ္ထောဟု သည်ကား၊ ဗဟုတဇာတာ ရူပ ရုဇတမကိရတနော၊ များစွာသောရွှေငွေပတ္တမြားရတနာရှိသော၊သ ဟိ ရုညောတိ၊ သဟိရုညောဟု သည်ကား၊သ ကဟာပဏော၊ အသပြားနှင့်ပြည့်ခုံသော၊သဘောဇနောတိ၊သဘောဇနောဟု သည်ကား၊အနေကသူပ ဗျဉ္ဇနဘောဇနသမ္ပန္နော၊ များစွာသော လက်သုတ်ဟင်းလျာ ဘောဇဉ်နှင့်ပြည့်ခုံသော၊ ဇေကောဘုဉ္ဇတိတိ၊ ဇေကောဘုဉ္ဇတိဟု သည်ကား၊ သာဝူနိ၊ ကောင်းသောအရေသာဖြစ်ကုန်သော၊ ဘောဇနာနိ၊ဘောဇဉ်တို့ကို၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝတ္ထာနံ ဝါ၊ သားတို့ကို အားလည်း၊ အဒတ္တာ၊ မပေးမူ၍၊ ပဋိဆ္ဆန္နောကာသော၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်ရာအရပ်၌၊ ဘုဉ္ဇတိ၊စား၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ဇေကော၊တယောက်အထည်းတည်း၊ သာဝူနိ၊ကောင်းသောအရေသာတို့ကို၊ဘုဉ္ဇတိ၊စား၏၊ဣမာယ ဂါထာယ၊ဤဂါထာ၌၊ ဘောဇနဂိဒ္ဓတာ ယာ၊အစာ၌ဝတ်မက်မောသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဘောဇနမဿ ရိယံ။ အစာ၌ဝန်

တိုသော၊ကေံယေဝ၊တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပရာဘဝမုခံ၊ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ဝုတ္တံ။မိန့်တော်မူအာပ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ဧတေန၊ဤအစား အားသောက်ခ္ခဝန်တိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူသည်၊ နိန္ဒီ၊ကဲ့ရဲ့အပ်သော၊ဝဇ္ဇနိသံဝါ၊အပြစ်သို့လည်းကောင်း၊ဒုဋ္ဌတိ ဝါ၊ဒုဋ္ဌတိဘဝသို့လည်းကောင်း၊ ဟုတိ ဧဝ ခေါ နု။ ဤသို့အစရှိသော အပြစ်တို့သို့၊ ပါပုဏာတိ၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ပရာဘဝတိ ယေဝ၊ ယုတ်သည်သာတည်း၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပရာဘဝတောမုခန္တိ၊ပရာဘဝတောမုခံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊မိန့်အပ်၏၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊သင့်၊အလုံးစုံသောဂါထာကို၊ သုတ္တာနုသာရေန၊သုတ်ကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ယောဇနာတို့၊ယှဉ်အပ်၏။ အတိဝိတ္ထာရေဘာယေ နုပန္ဒ။ အလွန်ကျယ်ဆုံးသည်ကိုကြောက်သောအားဖြင့်၊ ဣဒါနိ၊ ဤယာဝ ဒေဝါ၊ ယောဇနာနယံ၊ယောဇနာနည်းကို၊အဒေသေတွာ၊မပြမူ၍၊ အတ္ထ မတ္ထမေဝ၊ အနုက်မျှကိုသာလျှင်၊ ဘဏာမ၊ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ဇာတိထဒ္ဓါ နာမ၊အမျိုးမာန်ခက်ထန်သောသူမည်သည်ကား၊သောအဟံ၊ထိုငါသည် ဇာတိသမ္ပန္နောတိ၊အမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍၊မာနံ၊မာန်ကို၊ဧနေတွာ၊ ပြစ်စေ၍၊ဇာတိထဒ္ဓေ။အမျိုးဖြင့်ခက်ထန်သောသူသည်၊ဝါတပူရိတာ ဃာ ဝိယ၊လေဖြင့်ပြည့်သောဘေးရေနယ်အိတ်ကဲ့သို့၊မာနော၊မာန်သည်၊ ဥဒ္ဓ၊ မာတောဝ၊အထက်သို့တက်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ကာယသိ၊တစုံတယောက် သောသူအား၊ နဿြနမတိ၊မကိုင်းမညွှတ်။ ဧနဂေါ့ဗ္ဗတဒ္ဓေသု၊ ဥစ္စာမာန် အနွယ်မာန်ခက်ထန်သောသူတို့၌။ သေသေသနယော၊ ဤသို့သောနည်း ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သဉ္ဇာတိ ဒုတိ မညတိတိ၊ သဉ္ဇာတိ ဒုတိ မညတိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊မိမိ၏ဥာတိမို့၊ အသ္ဆေအမျိုးကိုလည်း၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတိအား၊ဖြင့်၊ဝိဇုဇုဘံ၊ဝိဇုဇုဘမင်းသား၊ကို၊ သတ္ကာဝိယ၊ သာကိုဝင်မင်းသား၊တို့ကဲ့သို့၊ အတိမညတိ၊ မထိမဲ့ဖြင့် အောက်မေ့၏၊ ဝေနုပိ၊ ဥစ္စာဖြင့်လည်း၊ ဟပဏော၊ အထိုးကျန်သောသူကို၊ ဒလိဒ္ဓါတိ ဆင်းရဲသောသူတည်းဟု၊ အတိမညတိ၊မထိမဲ့ဖြင့်အောက်မေ့၏၊ သာမိ စိမတ္တံပိ၊ရှိသေသောအရာမျှကိုလည်း၊ နုကရောတိ၊မပြု၊ တဿ၊ထိုခက် ထန်သောသူအား၊ တေဥာတာ၊ယော၊ထိုအသ္ဆေအမျိုးတို့သည်၊ ပရာဘဝ မေဝ၊ဆုံးရှုံးယုတ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ဟုန္တိ။အလိုရှိကုန်၏၊ ဟုမာယဂါထာ ယ၊ဤဂါထာဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ယေးပါးအပြားရှိသည်ကို၊ လက္ခဏာတော၊ လက္ခဏာအားဖြင့်၊ ဧကမေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပရာဘဝမုခံ၊

ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဧကဿိဝ ဣတိ၊ ဧကဿိဝ ဟူသည်ကား၊ ဧကဿိသု။ မိန်းမတို့၌ သာ၊ တည်သော စိတ်ရှိသောသူသည်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသောဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ။ ထိုအလုံးရုံသောဥစ္စာကို၊ ဒဝ္ဘာ။ ပေးမ၊ အပရေ ပရံ။ ဆက်ခါဆက်ခါ၊ ဧကဿိ။ မိန်းမကို၊ သက်ဌာတိ။ သင့်ကျတိ။ သင့်ကြိုတင်ခြိုးခြောက်၏။ တထာ။ ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ သဗ္ဗဿ။ အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊ သန္တကံ။ ဥစ္စာကို၊ နိက္ခိပိတ္ဝာ။ အပ်နှံထား၍။ သုခေ ပါနဿ ယုတ္တော။ သေအခိုက်ကို သောက်ခြင်းခံယှဉ်သောသူသည်၊ နိဝတ္ထသာဋကံ ဝိ။ ဝတ်အပ်သောပုဆိုး ကိုလျက်လည်း၊ နိက္ခိပိတ္ဝာ။ အပ်နှံထား၍။ ဇုတကိဠနံ။ အနှဲကစားခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော။ မပြတ်ယှဉ်သောသူသည်။ အဂ္ဂရုတ္တော။ အဂ္ဂရုတ္တမည်၏။ တိဟိ။ သုံးပါးကုန်သော။ ဧကေဟိ ဒ္ဝါနေဟိ။ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ယံကိဉ္စိ ပိ။ တစုံတခုလည်းဖြစ်သော၊ လဒ္ဓံ။ ရအပ် သေဉ္စာသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တသ။ ထိုဥစ္စာကို။ ဝိနာသနတ္ထာ။ ပျက်ဆီး တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လဒ္ဓံ ဝိနာသေတိ ပိ၊ လဒ္ဓံ ဝိနာသေတိ ဟု ၍ ဝေမိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဧကံ ဝိ ဝေ ဣတိ အပြားရှိသော ယောကျ်ားသည်။ ပရဒါရဝတိ ယော ဝ ယုတ်သည်သာတည်း။ တေန။ ထိုကြောင့်။ အသ။ ထို ယောကျ်ားအား။ ဒ္ဓုမာယတ ဝါ ထာယ။ ဤ ဝါ ထာ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ။ သုံးပါးအပြားရှိ သော။ ဧတံ ပရဒါရဝေ ခံ။ ဤပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝတ္ထုံ။ မိန့်အပ်၏။ အတိတယောဇ္ဇနော တိ။ အတိတယောဇ္ဇနော ဟူသည် ကား၊ ယောဇ္ဇနံ။ အရှယ်ကို။ အတိစ္စ။ လွန်၍။ အသိတိ ကောဝါ။ အနှစ်ရှစ်ဆယ် သည်လည်းကောင်း၊ နဝုတိ ကောဝါ။ အနှစ်ကိုးဆယ်သည်လည်းကောင်း၊

ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍။အာနေတိတိ၊ အာနေတိဟူသည်ကား။ ပရိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊သိပ်ုံ
ဆည်း၏၊တိမ္မရုဏ္ဍနိန်း၊ တိမ္မရုဏ္ဍနိ်ုဟူသည်ကား၊ ကိမ္မရုဟလသဒိသတ
နိ်ုတည်သိုးမျှပမာဏသဖြင့်ရှိသော။ တရုဏဒါရိကံ၊ သတ္ဌိသမီးငယ်
ကို၊ တ သ္ဓာ ဇ္ဈ ဿ ာ နှ သုပ္ပတိတိ။ တ ဿ ာ ဇ္ဈ ဿ ာ နှ သုပ္ပတိ ဟူသည်ကား။
ဒဟရာယ၊ သူငယ်မအား။ မဟာလ္လကေန၊ အသက်အရွယ် ကြီးသော
ယောကျ်ားနှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ အတူတကွ၊ ဂတိစ၊ မြေလျှောခြင်းသည် လည်း
ကောင်း၊သံဝါသောစ၊အတူတကွနေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မနာပေါ
နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်၊နေဟောတိ၊မဖြစ်၊ ခေါ်စင်စစ်၊တရုဏံ၊ သူငယ်မ
ကို၊မာဟောဝပဋ္ဌယ၊မတောင့်တရာ၊ဇ္ဈတိ၊ဤသို့၊ဇ္ဈသောယ၊ပြုစုသဖြင့်
ကံ။ထိုသူငယ်မကို၊ရုက္ခဋ္ဌေ၊စောင့်ရှောက်လျက်၊နသုပ္ပတိ၊မအိပ်တတ်၊
ယဿု၊အကြင်ကြောင့်၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂဖြင့် လည်းကောင်း
ဇ္ဈသောယစ၊ပြုစုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုယ္ဟဋ္ဌေ၊ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍
ဗဟိဒ္ဓါ၊အပဋ္ဌ၊ကမ္မဋ္ဌေ၊လုပ်ဆောင်သောအမှုဋ္ဌလည်း၊အပ္ပယောဇဋ္ဌေ
လုံ့လမပြုသည်ဖြစ်၍၊ပရာဘဝတိယေ ဝ၊ယုတ်မာသည်သာတည်း။ တော
နေ၊ထိုကြောင့်၊အသေ၊ထိုယောကျ်ားအိုအား၊ဇ္ဈမာယ ဂါထာယ၊ဤဂါထာ
ဖြင့်၊ ဇ္ဈသောယ၊ပြုစုခြင်းကြောင့်။ ဇေတံအသုပ္ပနံ၊ထိုသို့မအိပ်သော လက္ခ
ဏာရှိသော၊ကေံ၊ယဝ၊တရုဏသာသျှင်ဖြစ်သော၊ဇ္ဈမံပရာဘဝရုံ၊ဤပျက်
စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝဇ္ဇံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏။ သောဏ်ဇ္ဈိ၊သောဏိ'
ဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈမံသာဒီသု၊ငါးအမဲအစရှိသည်တို့၌၊ လောလဂေ ဝ ဇာ
တိကံ၊ ချွတ်ပျော်လောလည်သဖြင့် တပ်မက်ခြင်းသဘောရှိသော၊ ဝိကိဏ
ဏိ ဇ္ဈိ၊ ဝိကိဏဏီ'ဟူသည်ကား။ တေသံ၊ထိုငါးအမဲ အစရှိသည်တို့၏၊
အဏ္ဍာယ၊အကျိုးငှါ၊ ဝန်ဥစ္စာကို၊ပံ့သုဝိယ၊မြေမှုန့်ကဲ့သို့၊ ဝိကိရိတ္တွာ၊ဖရိ
ဖရဲကြဲ၍၊ နာသနသိလံ၊ ဗျက်ခပ်သောအလေ့ရှိသော၊ပုရိသံ ဝါ ဝိ တာဒိ
သဇ္ဇိ၊ ပုရိသံ ဝါ ဝိ တာဒိသံ'ဟူသည်ကား၊ ပုရိသော ဝါ ဝိ၊ယောကျ်ားဖြစ်
သောသူသည်လည်း၊ သောဇေ ဝ ဗျပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ပုရိသံ၊ယောကျ်ားကို၊ ဇ္ဈသရိယာသို့'အစိုး
ရသောမင်း၏အရာ၌၊ ဌပေတိ၊ တည်စေ၏။ လဒ္ဓမုဒ္ဓိကာဒီနိ၊ဝံစိုးလက်
ဆောင်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍၊ ဃရာ ဝါ သေ၊ အိမ်ရာထောင်
သော လူ.ဘောင်၌၊ ကမ္မဋ္ဌေ ဝါ၊ လယ်ယာလုပ်သော အမှုတို့ကို လည်း
ကောင်း။ ဝါ ဏိ ဇ္ဇာ ဒီ ဝေါ ဟာ ရေ သော၊ ကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိသောရောင်း ဝယ်
ခြင်းကို ဇ္ဈ ကို လည်းကောင်း။ ဝိယောဝံ၊ကင်းသည်ကို၊ ကာရေတိ၊ပြုစေ၏၊

သော၊ ထိုယောဂျားသည်၊ တသ၊ထိုကုန်သွယ် လယ်လုပ်သောအမှု ကင်းသည်၏၊ ဒေါသေနှ၊အဖြစ်ကြောင့်၊ ခနဏ္ဍယံ၊ဥစ္စာကုန်ခြင်းသို့၊ ပါဝုဏာန္တေ၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပရာဘဝတိယော၊ ယုတ်သည်သာတည်း၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဣမာယ ဂါထာယ၊ဤဂါထာဖြင့်၊ တထာဝိဓ၊ထိုသို့သော အစိအရင်ရှိသော၊ အသ၊ ထိုယောဂျားအား၊ ဣသိရိယသ္မိံ၊ အစိုးရသောအရာ၌၊ ဇေဋ္ဌပနှ၊ထိုသို့သောတည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဇေဋ္ဌယော၊ တရုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပရာဘဝမုခန္တိ၊ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းဟု၍၊ ဝဏ္ဏံ၊မိန့်အပ်၏၊အပ္ပဘောဂေါနာမ၊အပ္ပဘောဂမည်သည်ကား၊သန္ဓိစိတာနံ၊ ဆည်းဘူးရုံးရုအပ်ကုန်သော၊ ဘောဂါနဉ္စ၊ဥစ္စာတို့၏ လည်းကောင်း၊ အာယမုခသမ၊ အသွင်အတုပ်၏ လည်းကောင်း၊ အဘာဝတော၊ မဖြစ်သောကြောင့်၊ မဟာတဏ္ဍောတိ၊မဟာတဏ္ဍောဟူသည်ကား၊ မဟာတိယာ၊ကြီးစွာသော၊တောဂတဏ္ဍာယ၊ဥစ္စာ၌တပ်သောတဏှာနှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၏၊ ယံ၊အကြင်ဥစ္စာကို၊လန္ဓံ၊ရအပ်၏၊ တေန၊ထိုဥစ္စာဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ခတ္တိယောစယတေကုလေတိ၊ ခတ္တိယောစယတေကုလေဟူသည်ကား၊ ခတ္တိယာနံ၊မင်းတို့၏၊ကုလေ၊အမျိုး၌၊ စယတိ၊ဖြစ်၏၊သေ၁၊ ထိုမင်း၏အမျိုး၌ ဖြစ်သောသူသည်လည်း၊ ရဇ္ဇံ၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္ထယတိ၊တောင့်တ၏၊ သော၊ထိုမင်းသားသည်၊ ဇေဋ္ဌယမဟာတဏ္ဍာယ၊ထိုသို့ဥစ္စာ၌ကြီးစွာသောတပ်မက်ခြင်းတဏှာဖြင့်၊ အနုပါယေန၊အကြောင်းအရာမဟုတ်သဖြင့်၊ ဥပ္ပဠိပါနိယာ၊ အစဉ်အတိုင်းမဟုတ်ရာ၌၊ အတ္ထာနော၊မိမိအား၊ဒါယဇ္ဇာဘူတံ၊မင်းဖြစ်ခဲ့သော အမွေ၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊အလ ဟ္ဟ နေယျံ၊မရအပ်သော၊ပရသန္တကံ၊သူတပါး၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ရဇ္ဇံ၊မင်း၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္ထေတိ၊တောင်းတ၏၊ သော၊ထိုမင်း၏အဖြစ်ကိုတောင်းတသောယောဂျားသည်၊ဝေ၊ဤသို့၊ပတ္ထေန္တော၊ တောင်းတသည်ရှိသော်၊ ယသ၊အကြင်သူအား၊ အပ္ပကံ၊အနည်းငယ်သော၊တံဝိဘောဂံ၊ထိုဥစ္စာကိုလည်း၊ ယော ဝါဒီနံ၊သူရဲ့အစရှိသည်တို့အား၊ ဒတ္တွာ၊ပေးသောကြောင့်၊ရဇ္ဇံ၊မင်းအဖြစ်သို့၊အပါဝုဏာန္တော၊မရောက်သည်ရှိသော်၊ပရာဘဝတိယော၊ယုတ်သည်သာတည်း၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အသ၊ထိုယောဂျားအား၊ဣမာယ ဂါထာယ၊ဤဂါထာဖြင့်၊ ဇေဋ္ဌပတ္ထနံ၊ထိုသို့သောမင်း၏အဖြစ်ကို တောင်းတခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ကေဝယော၊ တရုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပရာဘဝမုခံ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ဝဏ္ဏံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊ဣတောဝ၊ဤတဆဲ့နှစ်

ဂါထာတို့ထက်။ ပရုံးအလွန်။ သာဒေ၀တာ။ ထိုနတ်သားသည်၊ တေရသမံ၊တဆဲ့သုံးခုမြောက်သောဂါထာကို၊ဘဂ၀၊ဘုန်းတော်ကြီးလှသော တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဖြူတိ၊ဟောတော်မူပါလော၊(၀)၊သတသဟဿသိမံ၊တသိန်းမြောက်သောဂါထာကို၊ ဘဂ၀၊ဘုန်းတော်ကြီးလှသော၊ တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ဖြူတိ၊ဟောတော်မူပါလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယဒိပုဏ္ဏေ၊ယျ၊ အကယ်၍မေးလျှောက်အံ့၊ တံဝိ၊ထိုမေးလျှောက်ကိုင်းကိုလည်း၊ ဘဂ၀၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ကထေယျ၊ဟောတော်မူရာ၏၊သာဒေ၀တာ၊ထိုနတ်သားသည်၊ပုဏ္ဏိတေဟိ၊ မေးလျှောက်အပ်ကုန်သော၊ဣဒေဟိ၊ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ကိ ။အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ဣတိ၊ဤပရာဘ၀တရားကိုလျှောက်ရာ၌၊ကော်၊တခုသော၊ဣတရံ၊ဝဋ္ဋဂါမံ၊ကြီးပွါးခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တာနိပရာဘ၀မုခါနိ။ ထိုယုတ်မာခြင်း၏ အကြောင်းတရားတို့ကို၊ အာသဝုယျမာနာ၊ ကြားနာလိုသောသဘောမရှိသည်ဖြစ်၍၊ဣဒေ့ကံ ဝိ၊ဤမျှလောက်ကိုလည်း၊ ဝုဏ္ဏိတ္တာ၊ မေးလျှောက်ပြီး၍၊ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊တုဏ္ဍီ၊ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဘဂ၀၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တ၊သ၊ထိုနတ်သား၏၊အာသယံ၊အလိုကို၊ဝိဒိတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊ဒေသနံ၊ဒေသနာတော်ကို၊သမာဒပေန္တော၊ကောင်းစွာဆောက်တည်တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ဇေတေ၊ပရာဘ၊တေါ၊လေါကေ၊တိ၊ဟူမံဂါထံ၊ဇေတေ ပရာဘ၀တောလောကေ၊ဟူသော၊ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိ။ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ပဏ္ဍိတောတိ၊ပဏ္ဍိတောဟူသည်ကား၊ပရိဝိမံသာယ၊ ထက်ဝန်းကျင် ဆုံစမ်းဆင်ခြင်နိုင်သောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောယောကျ်ားသည်၊သမ၀ေက္ခိယာတိ၊ သမ၀ေက္ခိယာဟူသည်ကား၊ ပညာစက္ခုနာ၊ပညာတည်းဟူသောမျက်စိဖြင့်၊ဥပပရိက္ခိတ္တာ၊စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊အရိယောတိ၊အရိယောဟူသည်ကား၊မဂ္ဂေန၊မဂ်ကြောင့်၊အရိယော အရိယမည်သည်၊နု၊မဟုတ်၊ဖလေန၊ဖိုလ်ကြောင့်။ အရိယော၊အရိယမည်သည်၊နု၊မဟုတ်။ အဝိစခေါ၊ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပရာဘ၀သခ်ါတော၊ ပရာဘ၀ဟုဆိုအပ်သော၊ဇောသ္မိ ံ၊နယော၊ထိုမဂ္ဂတ်သောတရား၌၊နဇ္ဇရိယတိ၊မဖြစ်၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အရိယော၊ အရိယမည်၏၊ယေနဒဿနေန၊အကြင်အဖြစ်ကိုမြင်ခြင်းနှင့်၊ယာယပညာ ယ၊အကြင်ပညာနှင့်၊ပရာဘ၀၊ပရာဘ၀တရားတို့ကို၊ဒိဿာ၊မြင်၍၊ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဝိ၀ဇ္ဇတိ၊ကြဉ်၏။ တေန၊ထိုပရာဘ၀တရားကိုမြင်

သောပညာနှင့်။သမ္ဘန္ဓတ္ထာ၊ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ ဒဿနသမ္ပန္နော၊ဒဿနသမ္ပန္နမည်၏၊ သလောကံဘဝ တောသိဝန္တိ၊ သလောကံဘဝတောသိဝံဟူသည်ကား။သောဝေရူပေါ။ထို သို့သဘောရှိသော ယောကျားသည်၊ သိဝံ၊ငြိမ်းချမ်းသော၊ ခေမံ၊ဘေး မရှိသော။ဥတ္တမံ၊မြတ်သော၊ အနုပဒ္ဒဝံ။ဥပဒ္ဒဝေါမရှိသော၊ဒေဝလောကံ။ နတ်ပြည်သို့၊ ဘဝတိအလ္လိယတိ။ကပ်ရ၏၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ရောက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဒေဿနာပရိယောသာနေ။ ဒေသနာတော်၏ အာဆုံးခို၊ ပရာဘဝမုခါနိ။ပရာဘဝ၏ အကြောင်းတရား တို့ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရကုန်၍၊ ဥပဋ္ဌိသံဝေဂါနုရူပံ။ ဖြစ်သောသံဝေဂ အားလျော်စွာ၊ယောနိသော၊အသင့်အား၊ဖြင့်၊ ပဒဟိတ္တာ။ကမ္မဋ္ဌာန်းစီး၊ဖြန်း၍၊သောတာပတ္တိသကဒါဂါမိအနာဂါမိဟလာနိ။သောတာပတ္တိဖိုလ်သက ဒါဂါမိဖိုလ်အနာဂါမိဖိုလ်တို့သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊နတ် တို့သည်။ဂဏနပထံ၊ ရေတွက်ခြင်းအကြောင်းကို။ ဝိတိဝတ္တာ၊ လွန်လေ ကုန်၏။ ယထာဟာကိ ံအာဟာ၊ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ ယောဘော်မှသနည်း ဟူမူကား။ မဟာသမယသုတ္တေစ၊ မဟာသမယသုတ်၌ လည်းကောင်း။ အထော၊ထိုမှတပါး။ မဂ်လသုတ္တေစ၊မဂ်လသုတ်၌လည်းကောင်း။ ရာဟုလောဝါဒေစ၊ ရာဟုလောဝါဒသုတ်၌လည်းကောင်း။ ဝမ္ဘစက္ကပရာဘဝေ၊ ဝမ္ဘစကြာပရာဘဝသုတ်၌လည်းကောင်း။ ဒေဝတာ၊နတ်တို့သည်၊သမာ၊ ဘူမ္ဘကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ထိုသုတ္တန်ဒေသနာတော်တို့ ၌၊ အပ္ပမေယ္ယော၊ အရေအတွက်မရှိကုန်၊အနုပ္ပကာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ ကုန်၊ဣတ္ထေ၊ဤပရာဘဝသုတ်၌၊ ဝမ္ဘာဘိသမယော၊တရားကိုရသောဝုဋ္ဌိုလ် ကို၊ ဂဏနတော၊ အရေအတွက် သင်္ချာအား၊ဖြင့်၊ အသင်္ခယော။ မရေ မတွက်နိုင်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ ။ ပရိမတ္ထဒေါတိကာယ၊ ပရိမတ္ထဒေါတိကာအမည်ရှိသော၊သုတ္တနိပါတဋ္ဌ ကထာယ။ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ပရာဘဝသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပရာဘဝ သုတ်၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး၍ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ဥရုဂဝဂ်-၇-ဝသလသုတ်။

ဇော်မေသုတန်တို့၊ဇော်မေသုတ်အစရှိသောသုတ်သည်၊အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇ သုတ္တံ၊အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇသုတ်တည်း၊ဝသလသုတ္တန်တို့ပါ၊ဝသလသုတ်ဟူ၍

လည်း။ ဝုဗ္ဗတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဥပဓိတို့ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ။ အဘာယတနည်းဟူ
မူကား။ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာ
ထပိဏ္ဍိကာသေ။ အနာထပိဏ်သူဌေး၏၊ အာရုမေ၊ နှုလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်
ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ
၏၊ ကသိဘာရဒ္ဒါဇသုတ္တေ၊ ကသိဘာရဒ္ဒါဇသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘဗ္ဗကိစ္စာဒိဝသာနေ။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စအစရှိ
သည်တို့၏အဆုံး၌၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ သဗ္ဗညုတာစက္ခု၊ တော်ဖြင့်၊ လောကံ၊ ကျွတ်
ထိုက်သောလောကကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊
အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇံ၊ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇအမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ဗုဏ္ဏားကို၊
သရဏသိက္ခာပဒါနံ၊ သရဏဂုံသိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နံ၊ ဥပနိဿ
ယနှင့်ပြည့်စုံအံ့သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ခြင်တော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇ
အိမ်သို့၊ မယိ၊ ငါသည်၊ ဂတော၊ သွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ကထာ၊ စကား
သည်၊ ပဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တတော၊ ထိုစကားကြောင့်မှ၊ ကထာ
ဝသာနေ၊ တရားစကား၏အဆုံး၌၊ မဂ္ဂဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ သုတ္တာ
ကြားနာရ၍၊ သေဋ္ဌော ပြာဟ္မဏော၊ ဤဗုဏ္ဏားသည်၊ သရဏံ၊ သရဏဂုံ
ဆောက်တည်ခြင်းသို့၊ ဂတ္တာ၊ ရောက်၍၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ ပဉ္စင်္ဂသီလသိက္ခာပုဒ်
တို့ကို၊ သမာဒိယိဿတိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ၎င်းသို့
ဥတ္တာ၊ သိ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဗုဏ္ဏားအိမ်သို့၊ ဂတ္တာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ပဝတ္တာယ၊
ဖြစ်သော၊ ကထာယ၊ တရားစကားကြောင့်၊ ပြာဟ္မဏေန၊ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇ
ဗုဏ္ဏားသည်၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်
သောဘုရားသည်၊ ဣမံ သုတ္တံ၊ ၎င်းဝသလသုတ်ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ
၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုတ္တန်၌၊ ဝေဓမေသုတန္တိ အာဒီ၊ ဝေဓမေသုတ်၌ဟု သို့အစရှိသော
စကားကို၊ မဂ်လသုတ္တေ။ မဂ်လသုတ်ဒေသနာတော်၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
ဝဏ္ဏယိဿာမ။ ဖွင့်ကုန်အံ့။ အထခေါ ဘဂဝါ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ သမယန္တိ အာဒီ၊ အထ
ခေါ ဘဂဝါ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ သမယံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ကသိဘာရဒ္ဒါဇသုတ္တေ
ကသိဘာရဒ္ဒါဇသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တေနခေါ ပနသမယေန အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇဿ၊
တေနခေါ ပန သမယေန အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇဿ အစရှိသော၊ ယံ ယံ ဝစနံ၊
အကြင်အကြင်စကားကို။ အဝုတ္တဝုဋ္ဌံ၊ ရှေးဦးမဆိုအပ်သေး၊ တံ တဒေဝ၊ ထို
သို့သောအဖွင့်ကိုသာလျှင်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ။ ဖွင့်ကုန်အံ့။
သေယျထိဒံ သေယျထာ ကတမံ ဝဏ္ဏနံ၊ ထိုအဖွင့်အတယ်နည်းဟူမူကား။

ဟိရိဩတ္တပ္ပရယိသောမိ၊အကျယ်ရှိပေအုံ့။သောတ္ထိဟုဆောရ၊ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ အဋ္ဌိ။မိုးကို၊ဇုဟတိ။ပူဇော်၏၊ပရိစရိယ၊လုပ်ကျွေး၏၊ဟူတိ၊ဤသို့။ ကတ္တာ။ မိုးလုပ်ကျွေးခြင်းကိုပြုသောကြောင့်။ အဋ္ဌိကောတိ၊ အဋ္ဌိကဟူ၍၊နှာမေန့၊ အမည်အားဖြင့်၊ပါဏဒေါ၊ထင်ရှားသည်၊အဟောသိ။ဖြစ်၏၊ဘာရေါ်ဟေ တိ၊ဘာရေါ်ဟူသည်ကား၊ဝေါ်ကြွေန့။အမျိုးအားဖြင့်၊ပါဏဒေါ၊ထင်ရှား သည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌိကဘာရေါ်သောတိ။ အဋ္ဌိက ဘာရေါ်သဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏၊ နိဝေသနေတိ၊ နိဝေသနေ ဟူသည်ကား။ ဃရေ၊အိမ်၌၊တသောတ္ထိပုဏ္ဏား၏။နိဝေသန ဋ္ဌာနေ၊အိမ်တံခါး၀၌၊အနန္တရိုတိယံ၊ခရီး၏အလယ်၌။ အဋ္ဌိဟုတ္တာသာလာ။ မိုးပူဇော်လုပ်ကျွေးသောစရုပ်သည်၊ အဟောသိကိရ။ ဖြစ်လေသတတ်၊ တတောနိဝေသနဋ္ဌာနေတိ၊ တတောနိဝေသနဋ္ဌာနေဟူ၍၊ ဝတ္ထုဇ္ဇေ၊ဆိုလို လျက်။ တသ္မိပိပဒေသသ္မိ နိဝေသနသောဝပရိယာပန္နတ္တာ နိဝေသနေ တိ၊ တသ္မိပိပဒေသသ္မိနိဝေသနသောဝပရိယာပန္နတ္တာနိဝေသနေဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏။၀ါ။တနည်းကား။ သမိပတ္ထေ။သမိပအနက်၌၊ ဘုမ္မ၀စန်၊ သတ္တမီဝိဘတ်တည်း၊နိဝေသနသမိပေ၊အိမ်၏အနီး၌၊ဟူတိအယံ။ဤသည် လျှင်၊အကြောင်းအနက်တည်း၊အဋ္ဌိပဋ္ဌလိတောပေါတိ၊အဋ္ဌိပဋ္ဌလိတော ပေါတိဟူသည်ကား။အဋ္ဌိဗျာယနေ၊ မီးလောင်ရာအရပ်၌၊ဝိုတောပေါ၊တည် သေ၊အဋ္ဌိ။မီးသည်။တတော၊ထိုအရပ်မှ၊ဥဒ္ဓရိတ္တာ။ထသောလေတို့ကို ရှင်း၊သမိပေ။အနီး၌၊ပကျွေပ်။ ခပ်အပ်သော။ဓိဇနဝါတဟု။ယပ်လေကိုရှင်း။ လတိတ္ထာ။ရှေ့၊ဇလိတောပေါတောက်သော။ ဥဒ္ဓံ၊အထက်သို့၊ သမုဋ္ဌတန္တိ သမာဂတ္တလော။ ကောင်းစွာတက်သော မီးလျှံဖြင့် နှောင့်ရှက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ အာဟုတိပဋ္ဌတိတာတိ။ အာဟုတိပဋ္ဌတိတာ ဟူသည် ကား။သသိသံ၊ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ နှာယိတ္တာ။ရေချိုး၍၊ မဟာတာသက္ကာ ရေနုန်းမျှားစွာသောပူဇော်သက္ကာရဖြင့်၊ ပါယာသသပ္ပိမရုဟာဏိတာဒိနှင့်။နို့ ဂဏာသောပတ်မျှားတင်လဲအစရှိသည်တို့ကို။ အာသိသဒ်တာနှိုးရှေးရှုပြု ပြင်အပ်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏၊ဟူတိအယံ။ဤသည်လျှင်၊အကြောင်း အနက်တည်း။ဟိသစ္စံ။မှန်၏၊ယံကိဉ္စိ၊တစုံတခုသောဝတ္ထုကို၊အဋ္ဌိမှ၊မီး၌၊ ဓေါတဗ္ဗံ။ပူဇော်အပ်၏၊တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံကို။ အာဟုတိတိ၊အာဟုတိ ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊သပဒါနန္တိ။သပဒါနံဟူသည်ကား။ အနုစယ၊ကုံ။အိမ် စဉ်အတိုင်း။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏၊ ဘဂ၀ါ။ ဗြဟ္မာတုရေးသည်၊ သဗ္ဗဇနာ နုဂ္ဂဟာယ၊အလုံးစုံသောလူတို့ကိုသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ၊တပ်မှုအုံ့သော

ဌါလည်းကောင်း။ အာဟာရသန္တုဋ္ဌိယာစ။ အာဟာရဋ္ဌိ ရောင်ရဲခြင်းဌါ
လည်းကောင်း။အဝေါ ကွမ္မ၊အိမ်စဉ်အတိုင်းကိုမလွန်မူ၍၊ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်း
အလိုဌါ၊စရတိ၊ကြွတော်မူ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ သပဒါနံပိဏ္ဍာယစရေမာ
နောတိ၊သပဒါနံပိဏ္ဍာယစရေမာနောဟူ၍၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏။ အထ၊ထိုအခါ
ဌ၊ကိမတ္ထံ။ အာဘယ်အကျိုးဌါ၊ သဗ္ဗာကာရေသမ္ပန္နံ၊ အလုံးစုံအခြင်းအရာ
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊သမန္တပါသာဒိကံ၊ထက်ဝန်းကျင်ကြည်ညိုဖွယ်
ရှိ၊သော၊ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ ဗြာဟ္မဏသား၊ဝုဏ္ဏား
၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊နပ္ပသီဒတိ၊မကြည်ညိုလေသနည်း၊ ကသ္မာစ၊အဘယ်
ကြောင့်လည်း၊ဝေါ၊ဤသို့၊ ဗရဟ္မေ၊ ကြမ်းတန်းရှုနှင့်ငင်းသော၊ ဝစနေန၊
အကြောင်းမရှိကာ အစရှိသောစကား၊ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊
သမုဒါစရတိ၊ပြောဆိုဖြစ်လေသနည်း။ဟူတိ၊ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊အကဝတ်
၍ဆိုအံ့၊ပရိဟာရော၊အကြောင်းကို၊မယာ၊ငါသည်၊ဝုစ္စတေ၊ဆိုပေအံ့၊ကိုရှုအာနဉ
သဝန၊ကြားရကုန်သည်ကား။ အယံ၊ဗြာဟ္မဏော။ ဤဝုဏ္ဏားသည်၊ မဂ်လ
ကိစ္စသု၊မိမိတို့၏မဂ်လာကိုပြုသောကိစ္စတို့၌။ သမဏာဒဿနံ၊ရဟန်းကို
ဖြင်ရခြင်းသည်။ အဝမဂ်လန္တိ၊ အဝမဂ်လာဟူ၍၊ဝေါ၊ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိကော၊
အယူရှိ၏၊ ဘဝတော၊ ထိုသို့မဂ်လာမရှိဟူ၍အယူရှိ၊သောကြောင့်။ မဟာ
ဗြဟ္မု၊နော၊ဗြဟ္မာကြီး၊သည်၊ ဘုဇ္ဇနဝေ၊လာယ၊ဝေ၊သောကာလ၌။ ကာလ
ကဏ္ဍိ၊သူယုတ်ဖြစ်သော၊ဗုဏ္ဏကသမဏာ၊ကော၊ဦးခေါင်းပြည်း၍စက်ဆုပ်
အပ်သောရဟန်း၊သည်။ မမ၊ငါ၏၊နိုဝေ၊သနံ၊အိမ်သို့။ ဥပသက်မတိ၊ချဉ်း
ကပ်လာခဲ့၏၊ဟူတိမဇ္ဈာ၊ဤသို့နှလုံး၊သွင်း၍၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ နပ္ပသာဒေတိ၊
မကြည်ညို၊ အညဒတ္ထု၊စင်စစ်သော်ကား။ ဒေါသ၊ဝသံ၊ယော၊ ဒေါသ၏
အလိုသို့သာလျှင်၊အဂမာသိ၊ရောက်၏၊ အာ၊ဝုဇ္ဇေါ၊ဆို,ဝိတ်သော၊နှလုံး၌
သည်၊အနုတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ အညတြော
ဝုဏ္ဏကာတိအာဒိ၊အညတြော၊ဝုဏ္ဏကအစရှိသော၊အနုတ္တမနုဝါဒံ၊နှစ်လို
ခြင်းမရှိသောစကား၊ကို၊နိဿာ၊ရေတိ၊ပြုက်ဆို၏၊ တတြာ၊ပိ၊ထိုအတြော
ဝုဏ္ဏကအစရှိသောစကား၌လည်း။ ဗုဏ္ဏော၊ဦးခေါင်း၊ပြီး၊သော သူသည်
အသုဒ္ဓေါ။ မစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟူတိ၊ဤသို့။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊
ဗုဏ္ဏားတို့၏၊ ဒိဋ္ဌိ၊အယူသည်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အယံ၊ဤဦးခေါင်းပြည်း၊သောရဟန်း၊သည်၊ အာသုဒ္ဓေါ၊
မစင်ကြယ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တေန၊ထိုသို့မစင်ကြယ်သောသူရှိသော
ကြောင့်၊ဒေဝ၊ဗြဟ္မဟု၊ဇိ၊တာ၊နတ်ဗြဟ္မာ၊အား၊ပူဇော်သင့်သည်၊ နဟောတိ၊

မဖြစ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဖိဂုဏ္ဍနော။ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍။ မုဏ္ဍကာတိ။ မုဏ္ဍက ဟူ၍။ အာဟ။ ဆိုရ၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ မုဏ္ဍကနို့။ မုဏ္ဍကဟူသည်ကား။ ဥဿိုဠ္ဠော။ စက်ဆုပ်ဖွယ်အပ်သောသူသည်။ ဟေ။ သော။ ဤရဟန်းဦး ခေါင်းဖြည်းသည်။ ဣမံ ပဒေသံ။ ဤမိမိပူဇော်ရာအရပ်သို့။ အာဂန္တွာ။ ရောက်လာစိမ့်သောဌာ။ နအရဟတိ။ မထိုက်။ ဣတိ။ ဤသို့။ သမဏော။ ရဟန်းသည်။ ဟုတ္တွာ။ ဝိ။ ဖြစ်၍လည်း။ ဤဒိသံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကိလေသံ။ ကိလေသာကို။ နဝဏ္ဏေတိ။ ဖွင့်လှစ်၍မပြော။ ဣတိစ။ ဤသို့လည်း။ သမဏာဘာဝံ။ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ ဖိဂုဏ္ဍနော။ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍။ သမဏာ ကာတိ။ စက်ဆုပ်အပ်သောရဟန်းဟူ၍။ အာဟ။ ဆိုရ၏။ ကေ ဝလံ။ စင်စစ်။ ဒေါသ ဝသေန ဝ။ ဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝသလောတိ။ သူယုတ်ဟူ၍။ နအာဟ။ ဆိုလိုသည်မဟုတ်။ ပဗ္ဗဖိတ္တာ။ ရဟန်းပြု၍။ တေဟိ။ ထို ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ။ အတူတကွ။ ကေ တော။ တပေါင်းတည်း။ သံဘောဂ ပရိဘောဂကရေ ဟု။ သုံးဆောင်ခြင်းပရိဘောဂကိုပြုမိသဖြင့်။ ဓာတိ တော။ ဗုဒ္ဓောဝါဒ၏အားဖြင့်။ အယံ။ ဤသူသည်။ ဝသလောပိ။ သူယုတ် သည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပါပတရော။ အထူးသဖြင့် ယုတ်မာသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဖိဂုဏ္ဍနော။ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝသလ ကာတိ။ ဝသလကာဟူ၍။ အာဟ။ ဆိုရ၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဝသလ ဓာတိကာ နံ။ ယုတ်သောဓာတ်ရှိသောသူတို့၏။ အာဟုတိ။ မိုးပူဇော်ခြင်းသည်။ ဒဿန မဗ္ဗ ဝ သေနေ ဝ။ မြင်ရကာမျှ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ပါပံ။ မကောင်းမှု သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ မညမာနော ဝိ။ အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆိုရ၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တထာ ဂတော ဝိ။ ထိုသို့မရောက် သမဏာက ဝသလကဟု ဆိုသော်လည်း။ ဝိဖွ သန္ဓေန။ ကြည်ညိုကွယ်သာဖြစ်သော။ မုခဝဏ္ဏေန။ မျက်နှာတော်အဆင်း ရှိသော။ မဓုရေန။ သာယာစွာသော။ သရေန။ အသံတော်ဖြင့်။ ပြာဟူဏာသ။ ဗုဒ္ဓေား၏။ ဥပရိ။ အပေါ်၌။ အနုကမ္ပာယ။ အစဉ်အတိုင်းသနားတော်မူသော ကြောင့်။ သိဂါလေန။ ချမ်းမြေ့စွာသော။ စိတ္တေန။ စိတ်တော်ဖြင့်။ အဇ္ဈာနော။ ကိုယ်တော်ဖြတ်၏။ သဗ္ဗသတ္တေ တိ။ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့နှင့်။ အသာ ဓာရဏာတာဒိဘာဝံ။ မဆက်ဆံခြင်းအစရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ပကာသေန္တော ထင်ရှားတော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ဓာနာသိပန တွံ ပြာဟူဏာတိ။ ဓာနာ သိပန တွံ ပြာဟူဏအစရှိသောစကားကို။ အာဟ။ မိန့်တော်မူပေ၏။ အထ ခေါ။ ထိုအခါ၌။ ပြာဟူဏော။ ဗုဒ္ဓေားသည်။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။

မုခပသာဒသုစိတာဒီဘာဝံ၊မျက်နှာတော်ရှင်လန်းခြင်းစင်ကြယ်ခြင်းအစ ရှိသည့်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တရာ၊သိလေ၍၊ အနုကမ္ပာယ၊ သနားတော်မူသော ကြောင့်၊သိတလေန၊ချမ်းမြေ့စွာသော၊စိတ္တေန၊စိတ်တော်ဖြင့်၊နိန္ဒာရိတံ၊ မြွက်တော်မူအပ်သော၊မရုသရုံ၊သာယာစွာသောအသံတော်ကို၊သုတ္တာ ကြား၍၊အမတေနေဝ၊အမြိုက်ရည်ဖြင့်သာလျှင်၊အာသိသိတ္တာဟဒယော အာသိသိဂ်သွန်းအပ်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာ သည်ဖြစ်၍၊ဝိပုသန္နိုဖြစ်ယော၊ကြည်လင်စွာသောဈာန်ရှိလျက်၊ နိဟာတမာ နော၊ ချအပ်သောမာန်မာနရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ တံဇာတိသဘာဝံ၊ထို အမျိုးဇာတိ၏ သဘောရှိသော၊ ဝိသဒုရုဝသဒိသံ၊ ဖြူ၏အဆင်းနှင့်တူ သော၊သမုဒါစာရုဝစနံ၊အလေ့အကျက်ကြောဆိုသောစကားကို၊ပဟာယ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ယံခုနယဒိပန၊အကယ်၍၊အာဘံ၊ငါသည်၊ ဟိနဇစ္စံ၊အမျိုး ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝသလန္တိ၊သူယုတ်ဟူ၍၊ ပဋ္ဌေဝိ၊ပယ်ကြည်ပါ၏၊ သောသဘာဝေါ၊ထိုသို့ယုံကြည်ခြင်းသဘောသည်၊ပရုမတ္ထတော၊ပရုမတ္ထ အားဖြင့်၊ဝသလော၊သူယုတ်သည်၊နုမဟုတ်ချေသေး၊ ဟိနဇစ္စော၊အမျိုး ယုတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဝသလော၊သူယုတ်သည်၊ နစဟောတိ၊မဖြစ် ချေသေး၊ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ဝသလကဒုဏော၊ သူယုတ်၏အဖြစ်ကိုပြုသော၊ ဒေမ္မာတိ၊ တရားဟူ၍၊မည်မယာနော၊ ဒုတိယင်အောက်မေ့လိုသည်ဖြစ်၍၊ နခေါအဟံဘောဂေါတမာတိ၊နခေါအဟံဘောဂေါတမအစရှိသောစကား ကို၊ပြောဟွဏော၊ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟ၊ဆိုး၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဗုဒ္ဓ၏၊သော၊ဤသို့နှိမ့်ချလွယ်ခြင်းသည်၊ ဒမ္မတာ၊သူတော်ကောင်းတို့၏ သဘော တရားတည်း၊ အယံ ပြောဟွဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ ဟောတု သမ္ပန္နော၊ကုသိုလ်တည်းဟူသော အကြောင်းတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ် ၍၊ ပမ္ပယာသောဘေန၊ အထောက် အပံ့အမှီကိုမရသဖြင့်၊ ဝရသောဝိ၊ ကြမ်းတမ်းရုန်ရင်းသည်လည်း၊သမာနော၊ဖြစ်လျက်၊ ပမ္ပယေ၊အထောက် အပံ့အမှီကို၊ လဒ္ဓမတ္တေ၊ကောမျှ၌၊ရေဒုကောနှုးညံ့သည်၊ ဟောလိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်သျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ သာဓုတိအယံသဒ္ဒေါ၊သာဓုဟူသော၊ဤသဒ္ဒါသည်၊ အာယာစနသမ္ပဋိစ္ဆ နသံပဟံသနသုန္ဒရေ ဒဋ္ဌိကမ္မာဒီသု၊ တောင်းပန်အပ်သောအနက်ဝန်ခံအပ် သောအနက်ခြီးမွမ်းအပ်သောအနက် ကောင်းသောအနက် မြဲသောအမှု အစရှိသည်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေယိဿာမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအုံ့၊ဘဒန္တ၊အရှင်ဘုရား၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ သာဓု၊

တောင်းပန်ပါ၏။ဘဂဝါ၊ဆုံးတော်ကြီးသောဘုရားသည်၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား။သံခိုတွေ့နှုန်။အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဝမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ဒေသေတု၊ဟောတော်မူပါလော။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အာယာစနေ၊ တောင်းပန်သောအနက်၌၊သာဓုသဒ္ဒါ၊သာဓုသဒ္ဒါသည်။ ဒိသတိ၊ထင်၏၊သင်္ကေတ။အာဂုဏ်ဘုရား။ဘဂဝတော၊ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ဝစနံ၊အမိန့်တော်ကို၊သာဓု၊ဝန်ခံပါ၏၊ဣတိခေါ၊ဤသို့လျှင်။တော်ကျ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်သောစကားကို၊ အာဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္ဝာ။ ဝမ်းမြောက်၍။ ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ သမ္ပဋိစ္ဆနေ၊ ဝန်ခံသောအနက်၌၊ဒိသတိ၊ထင်၏၊သာဓိဝုတ္တ၊သာဓိဝုတ္တရာ၊သာဓုသာဓု၊ကောင်းစွ ကောင်းစွတကား၊ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ သမ္ပဟံသနေ၊ ပြီးမွမ်းသောအနက်၌။ ဒိသတိ၊ထင်၏၊ဓမ္မရုစိ၊ တရားကိုနှစ်သက်ခြင်းရှိသော၊ဟာဒေ၊ မင်းသည်၊သာဓု၊ကောင်း၏။ ပညာဏဝါ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်၊သာဓု၊ကောင်း၏၊မိတ္တာနံ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့အား၊အာဒုဇ္ဇာ၊ မပြစ်မှားခြင်းသည်။ ပါပသမ၊မကောင်းမှုကို။ အကရဏံ၊မပြုခြင်းသည်၊ သုခံ၊ချမ်းသာ၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ သုန္ဒရေ၊ကောင်းသောအနက်၌။ ဒိသတိ၊ထင်၏။ သာဓုကံ၊ကောင်းစွာ၊ သုဏာထ၊နာကြားကုန်လော။မနသိကရောထ၊ ဈာန်းသွင်းကြကုန်လော။ ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ ဒဠ္ဌိကမ္မေ၊မြဲသောအမှု၌။ ဒိသတိ၊ထင်၏။ ဣဒေ၊ဤအရာ၌ကား။ အာယာစနေ။ တောင်းပန်သောအနက်၌။ ဒိသတိ၊ထင်၏။ တေနဟိတိ၊တေနဟိဟု သည်ကား၊တဿ၊ထိုပုဏ္ဏား၏၊အဓိပ္ပါယနိဿဿ နံ၊လိုအပ်သော အဓိပ္ပာယ်ကိုဖြေအပ်သောစကားတည်း။ တွံ၊သင်သည်၊ ဥာတုကာမော၊သိခြင်းငါ့အလိုရှိသည်၊သစေအသိ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဝတ္ထော၊ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ကာရဏာဝစနံ၊ အကြောင်းကိုဆိုသောစကားတည်း၊ တဿ။ ထိုတေနဟိဟူသောပုဒ်၏။ တွံ၊သင်သည်။ ဥာတုကာမော၊ အကြောင်းကို သိလိုသည်၊ ယသ္မာ၊အကြောင်ကြောင့်။ အသိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊တွံ၊သင်သည်။ သာဓုကံ၊ကောင်းစွာ၊သုဏောဟိ၊နာလော။ မနသိကရောဟိ၊ဈာန်းသွင်းလေလော၊ယထာ၊အကြောင်အခြင်းဖြင့်၊တွံ၊သင်သည် ဇာနိဿသိ၊ သိရုံလတ္တံ့။တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊တော၊သင်အား။ အတ်၊ငါ ဘုရားသည်၊ ဘာသိဿာမိ၊ဟောတော်မူအုံ့၊ဣတိ၎ဝေါ၊ဣသို့၊ ပရေ၊ဒေဟိ၊

နောက်ပုဒ်တို့နှင့်။သမ္ဘဒ္ဓေါ၊စပ်ခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊တဘြဲစ၊ထို စကားဖွဲ့လည်း။သုဏာတိတိ၊သုဏာတိဟု သည်ကား၊သောတိန္ဒြိယဝိဿေ ပဝါရုဏံ၊သောတိန္ဒြေ၏ပျံ့လွင့်ခြင်းကိုတားမြစ်သောစကားတည်း။သာရုကံမနသိကရောတိတိ။ သာရုကံမနသိကရောတိဟု သည်ကား၊ မနသိကာ ရေ။နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်ဒဿိကမဂ္ဂနိယောဇနေန၊ မျှားစွာနာခံသောအမှုနှင့်ယှဉ် သဖြင့်၊မနိန္ဒြိယဝိဿေ ပဝါရုဏံ၊ မနိန္ဒြေ၏ ပျံ့လွင့်ခြင်းကို တားမြစ်သော စကားတည်း။ ဤ၊သုဏောတိသာရုကံမနသိကရောတိဟူသောကိရိ ယာနှင့်ယှဉ်သော ပုဒ်တို့တွင်။ ပုရိမံ၊ရှေးဖြစ်သောသုဏောတိ ကိရိယာ သည်။ဗျဉ္ဇနဝိပလ္လာသဂါထာဝါရုဏံ၊သဒ္ဒါဖွဲ့ဘောက်ပြန်သောအယူကိုဖြစ် သော၊ပဒံ။ ပုဒ်တည်း၊ပစ္ဆိမံ၊နောက်ဖြစ်သော မနသိကရောတိပုဒ်သည်၊ အတ္ထဝိပလ္လာသဂါထာဝါရုဏံ၊ အနုက်အဓိပ္ပာယ်၏ဘောက်ပြန်သောအယူ ကိုတားမြစ်သော၊ပဒံ၊ကြိယာပုဒ်တည်း။ပုရိမေနစ၊ရှေးဖြစ်သောသုဏော တိကြိယာပုဒ်ဖြင့်လည်း။ဓမ္မသဝနေ၊တရားတော်ကိုနာခြင်းဖွဲ့။ နိယောဇေ တိ၊အမြဲယှဉ်စေ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သောမနသိကရောတိ ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊သုတာနုံ၊ကြားအပ်ကုန်သောသူတို့အား၊ဝါရုဏာဏာ ပ ရိဂ္ဂါဟိသု။ သောင်အပ်သောအနုက်ကိုသင်ခြင်ရုံစမ်းခြင်းအစရှိသည်တို့ဖွဲ့၊ နိယော ဇေတိ၊အမြဲယှဉ်စေ၏။ ပုရိမေနစ၊ရှေးဖြစ်သော သုဏောတိဟူသောပုဒ် ဖြင့်လည်း။အယံဝေါ။ဤတရားသည်၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ သဗ္ဗ နော၊သဒ္ဒါနှင့်တကွဖြစ်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သဝနိယော၊နာကြားအပ် ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ဖြစ်၏။ ပစ္ဆိမေန၊နောက်ဖြစ်သောမနသိကရောတိ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊သာဏော၊အနုက်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊မနသိ ကာတဗ္ဗော၊နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့။သာရုကံပဒံဝါ။သာရုကံဟူသော ပုဒ်ကိုလည်း၊ဥဘယပဒေပိ။ သုဏာတိမနသိကရောတိဟူသော ကြိယာ နှစ်ပုဒ်တို့နှင့်၊ ယောဇေတွာ။ယှဉ်၍၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ အယံဝေါ၊ ဤတရားသည်၊ဓမ္မဂန္ဓိရောစ၊သဒ္ဒါလည်းနက်နဲ၏၊ ဒေသနာဂန္ဓိရောစ၊ ဒေသနာတော်လည်းနက်နဲ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သာရုကံ၊ ကောင်းမွန် သောချာစွာ။သုဏာတိ၊ နာလော၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊အတ္ထဂန္ဓိရောစ၊ အနုက်အဓိပ္ပာယ်၏နက်နဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဋိဝေဓဂန္ဓိရောစ၊ အသိဉာဏ်၏နက်နဲခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာရုကံ။ကောင်းစွာ။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်းလေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်။ ဧတေမဂ္ဂံ။ ထိုဝဿလ၏ အနုက်

အဓိပ္ပါယ်ကို၊တွေ့၊သင်သည်၊ဓာနိသတိ၊သိရလတ္တံ့၊ဖိုလေ၊ဇော်ကြောင့်မူ လိုသည်ဖြစ်၍၊ သုဏာဟိသာရုက်မနုသိကရောဟိတိ၊ သုဏာဟိသာရုက် မနုသိကရောဟိဟူ၍၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ဧ၀ံ၊ ဤသို့၊ဂန္ဓိရေ၊နက်နဲသောအရာ၌၊ကထံ၊စကားကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ပတိဋ္ဌံ ဆောက်တည်ရာကို၊ လဘိသာမိ၊ရတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊မနသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးတော်ထား၍၊ဝိသိဒန္တော၊ဝ၊ရေမွန်းသောယောက္ခားကဲ့သို့သော ဗြာဟ္မဏား၊ပုဏ္ဏားကို၊သမုဒ္ဒသာဟန္တော၊ကောင်းစွာအားထုတ်တော်မူစေ လိုသည်ဖြစ်၍၊ဘာသိသာမိတိ၊ဘာသိသာမိဟူ၍၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူပေ ၏၊တတ္ထ၊ထိုဘာသိသာမိဟူသောဝုန်ဒ်၌၊ယတာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊တွေ့၊ သင်သည်၊ဥဿဟသိ၊သိရလတ္တံ့၊တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊တံ၊ထိုဝသလ လက္ခဏာရှိသောတရားကို၊ပရိမဏ္ဍလေ၊ ထက်ဝန်းကျင်ညီညွတ်ကုန် သော၊ပဒဗျဉ္ဇနေ၊ပုဒ်ဗျည်းတို့ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓရာနေ၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော၊ နယေန၊နည်းအားဖြင့်၊အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ဘာသိသာမိ၊ဟောတော်မူ အံ့၊ဣတိ၊ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ဥဿာဟော၊အားထုတ်ခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ဥဿာဟစေတော၊အားထုတ်တော်မူသောသတ္တ၀ါ ရှိသည်းဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အဋ္ဌကဘာဂေ၊အဋ္ဌကဘာဂေ၊အမည်ရှိသော ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားသည်၊ဘော၊အို၎င်ငါတမ၊ငါ့သား၊ဣတိ၊ကောင်း လှပါ၏၊ဣတိ၊ခေါ်၊ဤသို့လျှင်၊ဘဂ၀တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ၀စနံ၊အမိန့် တော်ကို၊ပစ္စသောသိသမ္ပဋိစ္ဆိ၊ဝန်ခံ၏၊ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ဝန်ခံ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥတ္တံ့ဥဏ္ဍော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမသွန်သင်တော်မူတိုင်းကို၊ပဋိပဇ္ဇမာနေန၊ကျင့်လိုသဖြင့်၊အဘိမုခေါ၊ ရှေးရှု၊အာသေသာသိ၊ကြားနာလေ၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊အတ္ထော၊အ နက်တည်း၊အထ၊ထိုအခါ၌၊အသု၊ထိုအဋ္ဌကဘာဂေ၌ပုဏ္ဏားအား၊ဘဂ ဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဧတံ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သေါ၀စကားကို၊အ၀ေါ၀စ၊မိန့်တော် မူပေ၏၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ဆိုအပ်သောစကားကို၊သန္ဓာယ၊ရည် ၍၊ ကောဓနောဥပနာဟိတိ၊ဝေမာနိကံ၊ ကောဓနောဥပနာဟိ ဤသို့အစရှိ သောဂါထာ၀ုန်ကို၊ဝုတ္တံ့၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါ ထာတို့၌၊ကောဓနောတိ၊ကောဓနောဟူသည်ကား၊ကုဒ္ဓနသိလော၊အမျက် ထွက်သောအလေ့ရှိ၏၊ ဥပနာဟိတိ၊ ဥပနာဟိဟူသည်ကား၊ တဿ၀ ကောဓဿ၊ ထိုအမျက်ထွက်လေ့ရှိသောဒေါသ၏သားလျှင်၊ ဒဋ္ဌိကမ္မေန၊ ဖြစ်စွာပြုသော၊ ဥပနာဟေန၊ရန်ပြုနှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၏၊ ယော၀ စ

နော။အကြောင်သူသည်။ ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏ဂုဏ်၊ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ မကျွေတိ၊ချေ၍မုန့်တိ၊ဖျက်တတ်၍ဣတိတသွာ၊ထိုကြောင့်၊သောဇနော၊ ထိုသူသည်။မကွဲ၊မကွဲမည်၏၊ပါ၊ပါစ၊သူယုတ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုသူယုတ်သည်။မကွဲစ၊သူတပါး၏ကျေးဇူးကို ချေဖျက်တတ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊သော၊ထိုသူသည်၊ပါ၊မကွဲ ပါ၊မကွဲမည်၏၊ဝိပန္နဒိဋ္ဌိတိ။ ဝိပန္နဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား။ ဝိနဋ္ဌမဒ္ဓဒိဋ္ဌိ။ ပျက်စီးသောတရားအယူရှိ၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဝိပန္နာယဝိရူပဂတာယ၊သောက် ပြုနိုင်သောသဘောရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိ ဝဏ္ဏကာယ၊ဆယ်ပါး၊သော အကြောင်းရှိ သော၊ဝိနိစ္ဆယဒိဋ္ဌိယာ၊မှား၊သောအယူနှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၏။ မာယာ ဝိတိ၊မာယာဝိဟူသည်ကား။အတ္တနိ၊ဝိမိဋ္ဌ။ ဝိဇ္ဇမာနဒေါသပဋိစ္ဆာဒနလက္ခဏာယ၊ထင်ရှား၊ရှိသောအပြစ်ကိုဖုံး၊လွှမ်း၊ခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ မာယာ ယ၊မာယာနှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၏။ တံဇညာဝသလောဣတိ၊တံ ဇညာဝသလော ဣတိဟူသည်ကား။ ဝေ၊ရှုပ်၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဟောသံဟိနဝမ္မာနံ၊ထိုယုတ်သောတရား၏၊ဝသ နတော၊တည်နေရာဖြစ်သောအား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ထိုဥနတော၊သွန်း ရာဖြစ်သောအား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ အန္ဓသဝဝနတော၊ အစဉ်အတိုင်း တရား၊ကို မနာယူ၊သောအား၊ဖြင့် လည်း၊ကောင်း။ ဝသလော၊သူယုတ်မည်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊အဟော၊အနက်တည်း၊ဟောဟိ ဝသလောဟိ၊ ထိုယုတ်သော တရား၏ဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလော၊ ဝုဏ္ဏား မည်ကာမျှ၌၊ ဇာတော၊ဖြစ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊အယံ၊ဤသူယုတ်ဟုဆိုအပ်သောသူသည်။ ပရမတ္ထတော။ ပရမတ္ထတရား၊အား၊ဖြင့်။ ဝသလော၊ယုတ်၏၊ ဝေ၊ဤသို့ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဟာဒယတုဋ္ဌိမတ္တံ၊နှလုံး၊သက်သာကာမျှဖြစ်၍၊ပရံ၊တပါး သောအမျိုး၊အနွယ်သည်။ ဝသလော။သူယုတ်သည်၊နမဟုတ်၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ဣတ္ထေ၊ဤအရာ၌။ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာသခုရား၊သည်၊အာဒိပဒေနေ၊အစ ဖြစ်သောပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်။ တာသဗြာဟ္မဏာသ၊ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ကောဓနိဋ္ဌ ဟာ၊ဒေါသကို ဖိပ်စက်ခြင်း၊ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုတော်မူ၍။ ကောဓဒိ ဝေ၊ဒေါ ဒေါသ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကျင့်လေ့ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိုနပုဂ္ဂလောတိ။ ယုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပဋ္ဌာနပြုအာဗ်သော၊ဒေသနာယ၊ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ ကောဓဒိဝေ၊ ဒေါ သအစရှိသောတရား၏ကို၊ ဒေသေန္တော။ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တာဝ၊ရှေးဦး၌။ ကေနု၊တခုသော၊ပရိယာယေန၊ ပရိယာယ်အား၊ဖြင့်၊

ဝသလဆ္ဆ။ သူယုတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝသလကရဏော။ သူယုတ်တို့ပြု ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေစ၊တရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဒေသေန္တော၀၊ ဟောတော်မူအပ်သော် လည်း။ တွန်္တိ။သင်ဟူ၍လည်းကောင်း။အဟန္တိ။ငါဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပရ၀ ဗ္ဗနမတ္တ(ကြံသနဗ္ဗ)သူတပါးကိုနှိပ်စက်ခြင်းမိမိကိုယ်ကိုပြီးမြောက် ခြင်းကိုလည်း။အကတ္တာ၊ပြုတော်မမူသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မေနေ၀၊တရားနှင့်သာ လျှင်။သမေန၊ညီညွတ်သော၊ဥာယေန၊အသင့်အားဖြင့်၊ တံပြာဟူတံ၊ ထို ပုဏ္ဏားကို၊ ဝသလဘာ၀ေ။သူယုတ်၏အဖြစ်၌။ အတ္ထာနဗ္ဗ။ကိုယ်တော်ကို လည်း၊ပြာဟူတဘာ၀ေ၀၊ ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်၌။ ဌပေတိ၊လား၏။ ဣဒါနိ၊ယခု အခါ၌။ပြာဟူတဘာ၀ဒီနံ၊ ပုဏ္ဏားအစဉ်သည်တို့အား။ ကဒါစိ၊ရံခါ၊ပါဏာတိ ပါတအဒိန္နဒါနာဒီနိ၊သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်း သူ၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း အစဉ်သည်တို့ကို၊ကရောန္တော၀ိ၊ပြုသော်လည်း၊ ပြာဟူတောဝေ၀၊ပုဏ္ဏား ပင်လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ယာဒိဗ္ဗ၊အကြင်အယူသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ ဒိဗ္ဗံ၊ထိုအယူကို၊ ပဋိသေဓေန္တော၀ေ၀၊ဖြစ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍သာ လျှင်၊ သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစဉ်ကုန်သော၊ အကုသလဓမ္မေသု၊ အကုသိုလ်တရားတို့တွင်၊ တေဟိတေဟိ၊ ထိုထိုသို့ သောအကုသိုလ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အာဒီ နဝံ၊အဖြစ်ကို၊ အပသဿန္တော၊ မမြင်ကုန်သောသူတို့သည်၊ တေဓမ္မေ၊ ထို တရားတို့ကို၊ဥပ္ပါဒေဿန္တိ၊ဖြစ်စေကုန်လတ္တံ့။တော်၊ ထိုအကုသိုလ်ကို ကျင့်သောသူတို့အား၊ဟိနာ၊ယုတ်ကုန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ထိုတရားတို့သည်၊ ဝသလကရဏာ၊ ယုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊အာဒီနဝဗ္ဗ၊အပြစ်ကိုလည်း။ ဒဿေန္တော၊ပြတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊ အပရေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ပရိယာယေဟိ၊ အကြောင်း တရားတို့ဖြင့်၊ ဝသလဆ္ဆ၊သူယုတ်၏လက္ခဏာကိုလည်းကောင်း။ ဝသလ ကရဏော။ သူယုတ်တို့ ပြုလေ့ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေ၀။ တရားတို့ကို လည်း ကောင်း။ ဒေသေတုံ၊ဟောတော်မူအံ့သောငှါ။ ကေစံ၀ါဒ္ဒံ၀ါတိ၀ေမာဒိ ဂါထာယော၊ ကေစံ၀ါဒ္ဒံ၀ါဤသို့အစဉ်ကုန်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာ သိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ကေစန္တိ၊ကေစံဟူသည်ကား၊ အာဇီ၀ံ။ အာဇီ၀ဖြစ်သောသတ္တ၀ါကို၊ ဌပေတွာ၊ထား၍။ အ၀ေသေသာ၊ ကြွင်းသောသတ္တ၀ါသည်၊ ကေစံ၊ကေစမည်၏၊ ဒ္ဒိဇော၊ဒ္ဒိဇသတ္တ၀ါမည် သည်၊နှ၊မဟုတ်၊ ဟိသဒ္ဒံ၊မှန်၏၊ သော၊ထိုကေစသတ္တ၀ါသည်၊ ကေဒါ

ဝေ။တကြွမ်သာလျှင်၊ ဇာယတိ၊ဘွား၏။ ဖွဲ့ဇောတိ။ ဖွဲ့ဇောဟူသည်ကား၊ အဏ္ဍဇ၊အဉ္ဇဖြစ်သော သတ္တဝါတည်း၊ဟိသစ္စံ၊ခုနှစ်၏။ သော၊ထိုဖွဲ့ဇ ဟူသောသတ္တဝါသည်၊ မာတုကုစ္ဆိတောစ၊မိခင်ဝမ်းမှလည်း၊ကေဝါရံ၊ တကြွမ်၊အဏ္ဍကောသတောစ၊ အဉ္ဇတည်းဟူသောအိမ်မှလည်း၊ကေဝါ ရံ၊တကြွမ်။ဣတိ။ဤသို့။ဒိဋ္ဌတ္တာ့။ နှစ်ကြွမ်၊ဇာယတိ၊ဝွားမြင်၏၊တံကေစ ဝါ၊ထိုကေဇသတ္တဝါလည်းဖြစ်သော၊ ကံဖွဲ့ဇဝါဝိ၊ ထိုဖွဲ့ဇသတ္တဝါလည်း ဖြစ်သော၊ ယောဝေါဟာန္တိ၊ယောဝေါဟာတံဟူသည်ကား၊ယော၊အကြင်သူ သည်၊ဣဒ၊ဤလောကမှ၊ သတ္တံ၊အသက်ရှိသောသတ္တဝါကို၊ ဝိဟိ ံသတိ တိ၊ဝိဟိ ံသဝိဟူသည်ကား၊ကာယဒုစရိုက၊စေတနာသမုဋ္ဌာန်တေနဝါ။ ကာ ယဒုစရိုက်ဖြစ်သောစေတနာသည်ဖြစ်စေအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝစီဒုစ ရိုက၊စေတနာသမုဋ္ဌာန်တေနဝါ။ ဝစီဒုစရိုက်ဖြစ်သော စေတနာသည် ဖြစ်စေ အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပယောဂေန၊လုံ့လဖြင့်။ ဇီဝိတာ၊အသက်မှ၊ ဝေါရောပေတိ။ ကျစေအံ့၊ပါဏာနိပါ ံသတိတိ၊ ပါဏာနိပါ ံသတိဟူ၍ လည်း၊ ပါဏော၊ပါဏိသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ထိုပါဏာနိပါ ံသတိအစ၌ သောပါဏိ၌၊ကေဝါ၊တကြွမ်ကွားသည်လည်းဖြစ်သော၊ဖွဲ့ဝါ၊နှစ်ကြွမ် ကွားသည်လည်းဖြစ်သော။ ဣတိဝေါ၊ ဤသို့၊ပဘေဒါနိ၊ ကြားကုန်သော၊ပါ ဏာနိ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ဣဒ၊ဤလူ့ဗြည်၌၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ဟိ ံသတိ၊ သတ်ဖြတ်ကြ၏ဟု၊ဆဲ၏၊ဣတိဝေါ၊ ဤသို့။ သမ္ဘဇ္ဇေ၊စပ်ခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယသ္မာပါဏေဒယာနတ္ထိတိ။ ယသ္မာပါဏေဒယာနတ္ထိ ဟူသည် ကား၊ဇီဝေတနမနသာ၊ထိုသတ်လိုသောစိတ်ဖြင့်၊အနုကမ္ပာယ၊သနား၊ခြင်း ကရုဏာ၏၊အာဘာဝံ၊မရှိ၊ခြင်းကို၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ ဣဒေ၊ဤဝါယာ ဒ္ဒ၊သေသံ၊ကြွင်းသောစကားသည်၊ဝတ္ထုနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ သည်သာတည်း။ ဣတော၊ဤဝါထာမှ၊ ပရာသု၊နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂါထာသုစ၊ဂါထာတို့၌လည်း၊ယတော၊အကြင်အခါမှ၊ပဌာယ၊စ၍၊ဣဒေ ကံပိ၊ဤမျှ၊လောက်သောစကားကိုလည်း၊ အဝတ္ထာ၊မဆိုမူ၍၊ဣတော၊ ဤ ဂါထာမှ၊ပရံ၊နောက်၌၊ ဥတ္တာနတ္ထာနိ၊ပေါ်သောအနက်ရှိကုန်သော၊ပဒါနိ၊ ဝုဒ်တို့ကို၊ ပရိဟရ၊ခွဲနှုတ်ကွင်း၍၊ အဝဏ္ဏိတာပဒဝဏ္ဏာန မတ္တမေဝ၊ မမ္ပင့်အပ်သော်သောဝုဒ်၏အမ္ပင့်မျှကိုသာလျှင်၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ကရိဿာ မ၊မ္ပင့်ကုန်အံ့၊ဟန္တိ၊ဟန္တိဟူသည်ကား၊ဟနတိ၊သတ်၏။ ဝိနာသေတိ၊ ဗျက်ဆီး၏၊ ဥပရုန္ဓတိတိ၊ ဥပရုန္ဓတိဟူသည်ကား၊ သေနာယ၊စစ်သည် အရေပါင်းဖြင့်၊ပရိဝါရေတွာ၊ဝန်းရံ၍၊တိဋ္ဌတိ၊ဝသည်၏၊ဟုတိဝိ၊ဤသို့လည်း၊

ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ဆိုအာပ်၏။ဂါမာနိဂမာနိစာတိဇ္ဇေ၊ဂါမာနိဂမာနိစဟူသော၊ပါဠိ၌၊ စသဒ္ဒေန၊ စသဒ္ဒါဖြင့်၊ နဂရာနိတိပိ၊ဖြစ်ကို့ဟူ၍လည်း။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ဆိုအာပ်၏၊ နိဂ္ဂါဟကောသမညာတောတိ။ နိဂ္ဂါဟကောသမညာတောဟူသည်ကား။ ဣမိနာဟနနပဒီဝုန္ဒနေန၊ ဤသို့သော သတ်ခြင်းညှဉ်းဆဲခြင်းဝန်းရံပိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်။ ဂါမနိဂမနဂရစာတကောတိ၊ရွာနိုဂုံ၊ဖြစ်ကို့ကိုဗျက်ဆီးညှဉ်းဆဲတတ်သောသူဟူ၍၊လောကေ၊လောကဒ္ဒ၊ ဝိဒိတောဟု၊ထင်ရှား၊ဖွယ်သိအာပ်၏၊ ဂါမေဝါယဒိဝါရဉ္ဉောတိ၊ ဂါမေဝါယဒိဝါရဉ္ဉောဟူသည်ကား။ ဂါမောဝိ၊ ရှာသည်လည်းကောင်း၊နဂရမ္ပိ၊ဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗောစ၊အ လုံးစုံသောဖြစ်ရှာကိုလည်း။ ဣဓ၊ဤအရာ၌၊ဥပစာ၊ရေန၊ဥပစာရနှင့်၊ သဒ္ဒိ၊အတူ တကွ၊ဂါမော၊ဂါမမည်၏၊ တံ၊ထိုရွာရွာ၏ဥပစာရကို။ ဌပေတွာ၊ထား၍၊ သေသံ၊ကြွင်းသောအရပ်သည်၊ အရညံ့အရညမည်၏၊တဿိ ဂါမေဝါ၊ ထိုရွာ၌လည်းကောင်း။ တဿိ ရညေဝါ၊ထိုတော၌လည်းကောင်း၊ယံပရေ သံမမာယိတန္တိ၊ ယံပရေသံမမာယိတံဟူသည်ကား။ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါ ဥစ္စာရှင်တို့၏၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊သိမ်းဆည်းအပ်သည်။ အပရိစ္စတ္တံ၊ မပစ်မစွန့် အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗောဝါ၊ အသက်ရှိသောသတ္တဝါသည် လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သဝိ ါရောဝါ၊သဝိ ုသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ထေယျာအာဒိနာမာဒေတိ၊ထေယျာအာဒိနာမာဒေတိဟူသည်ကား။ တေဟိ၊ ထိုဥစ္စာရှင်တို့သည်၊ အာဒိနှိ၊ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော၊ အနုဠာ တံ၊ယူလေဟု အခွင့်မပေးအပ်သောဥစ္စာကို၊ ထေယျစိတ္တေန၊ခိုးလိုသော စိတ်ဖြင့်၊အာဒိယတိ၊ယူင၏၊ယေနကေစိပ၊ယောဂေန၊တစုံတခုသော လုံ့ လဖြင့်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဂဟဏံ၊ယူခြင်းကိစ္စကို၊သာ၊ဝေတိ၊ပြီးစေ၏၊ ဣဒဟာဝါဒါယာတိ၊ဣဒဟာဝါဒါယဟူသည်ကား။အတ္တနော၊မိမိ၏၊သန္တကံ၊ ဥစ္စာရှင်ဖြစ်သော၊ကိုယ်၊တစုံတခုကို၊ နိက္ခိပိတ္တာ၊ပေါင်နှံ၍၊ဝိကြော်ပဂဟ ကေနဝါ၊ပျံ့လွင့်ခြင်းကိုစွဲလမ်းသဖြင့်လည်း။ကိုယ်၊တစုံတခုသောဥစ္စာကို၊ အနိက္ခိပိတ္တာ၊မပေါင်နှံမူ၍၊ဣဿေကေန၊ဤမျှ၊လောက်သော၊ကာလေန၊ကာ လတိုင်သဖြင့်၊ဣဿေဟိ၊ ဤမျှလောက်အတိုင်းဖြစ်သော၊ ဝမ်း၊အပွါ၊ဥစ္စာကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဒဿာမိတိ၊ပေးဆက်အံ့ဟု၊ ဝမ်းဂဟာကေနဝါ။ အတိုး၊ချ သောဥစ္စာကိုယူသဖြင့်ရင်း၊ဣဿေ၊ဤဥစ္စာမှ၊ယံ၊အကြင်ဥစ္စာသည်၊ဥဒ ယံ၊အတိုး၊အပွါ၊သည်၊မယှံ၊ငါ၏၊တံမူလံ၊ထိုအရင်းဥစ္စာသည်၊တဝေ၊ ဝေ၊ သင်အား၊သာလျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဝါ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဥဒယံ၊ အတိုး၊အပွါ၊ဥစ္စာသည်၊ ဥဘိန္နံဝိ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့အား၊

လည်း၊သာဓေကံ၊ဆက်ဆံသည်၊ ဘာပါသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟုတိဝါ၊ဤသို့
လည်းကောင်း၊ဝေ၊ဤသို့၊ တံ၊ထိုအရင်းအပွါးဥစ္စာကို၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ အ
ယောဂ္ဂဝဟကောနဝါ၊မယ္ဗဥ်လိုသော်အယူစွဲသဖြင့်လည်း၊ ဟုကံ၊သူတပါး
၏ကြွေးမြီ ကိုးဂုဟေတ္ဝာ၊ယူ၍၊ဘုဥ္ဇမာနော၊သုံး၊ဆောင်လျက်၊ပလာယတိ၊
ထွက်ပြေး၏၊နဟိတေဟုကာမတ္ထိတိ၊နဟိတေဟုကာမတ္ထိဟူသည်ကား၊တော
နဟုကာယိကေန၊ထိုကြွေးမြီးရှင်သည်၊မော၊ငါ၏၊ ဟုကံ၊ မြီကို၊ဒေယိ၊ပေး
လော၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ စောဒိယမာနော၊ တောင်းအပ်သောသူသည်၊ တော
သင်၏၊ဟုကံ၊ကြွေးမြီသည်၊မော၊ငါ့အား၊နဟိအတ္ထိ၊မရှိသည်သာတကား၊
မယာ၊ငါသည်၊ ဂဟိတံ၊ ချေးယူအပ်သည်ကို၊ ကော၊အဘာယသူသည်၊
သကို၊ သက်သေနည်း၊ဟုတိပေ၊ဤသို့၊ဘဏာနေနု၊ဆိုသဖြင့်၊ စာရေ၊အိပ်
၌၊ ဝဿန္တောပိ၊နေ၍လည်း၊ နစပလာယတိ၊မပြေးသွား၊ကိန္ဓိကဟေတုတာ
တိ၊ကိန္ဓိကဟေတုတာဟူသည်ကား၊ အပ္ပမတ္တကေပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း
ဖြစ်သော၊ ကိသ္မိဝိ ဒေဝ၊ တရုံတခုကိုအလိုရှိအပ်သော၊ ဟုန္တာယ၊အလို
လောဘကြောင့်၊ ပထဝိုံ ဝဇန္တံ ဇနတိ၊ ပထဝိုံ ဝဇန္တံ ဇနံဟူသည်ကား၊
မင်္ဂ၊ ခရီး၌၊ ဘဏ္ဍံ၊ သွားသော၊ ယံကိဉ္စိ၊အမှတ်မရှိ တရုံတယောက်
သော၊ဟုတ္ထိုံ ဝါ၊မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ဝုရိသံ ဝါ၊ယောကျ်ားကို လည်း
ကောင်း၊ဟတ္ထိကိန္ဓိကမာဒေတိတိ၊ဟတ္ထိကိန္ဓိကမာဒေတိဟူသည်ကား၊
မာ၊ဧတ္တာဝါ၊သတ်၍လည်း၊ကောင်း၊ကောဒေတ္တာဝါ၊ထု၍လည်းကောင်း၊
ဘဏ္ဍကာ၊ ဥစ္စာကို၊ ဂဏှာတိ၊ယူ၏၊ အတ္တဟေတုတိ၊ အတ္တဟေတုဟူ
သည်ကား၊ အတ္တနော၊ ငါ၏၊ ဇီဝိတကာရဏာ၊ အသက်ရှင်လိုသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဏ၊ ထိုအတူ၊ ပရဟေတု၊ သူတပါးအသက်
ရှင်စေလိုသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဓနဟေတုတိ၊ ဓနဟေတုဟူသည်
ကား၊ သကဓနသဝါ၊ဖိုဝိဥစ္စာ၏လည်းကောင်း၊ ပရဓနသဝါ၊သူတပါး
ဥစ္စာ၏လည်းကောင်း၊ကာရဏာ၊အကြောင်းကြောင့်၊စကာရော၊စအက္ခရော
သည်၊သဒ္ဒတ္ထ၊အလုံးရုံတို့၌၊ဝိကပ္ပနဿ၊ဝိကပ်အနက်ရှိ၏၊ သကျိပုဏ္ဏော
တိ၊သကျိပုဏ္ဏောဟူသည်ကား၊ယံ၊အကြင်အခြင်းအရာကို၊ဝတ္ထုံ၊သင်သည်
ဟနာတိ၊သိ၏၊ တံ၊ထိုသိသော်အခြင်းအရာကို၊ဝဒေယိ၊ဆိုလော၊ ဟုတိ
ဤသို့၊ပုဏ္ဏတော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ မုသာဗြူဟိတိ၊မုသာဗြူဟိဟူ
သည်ကား၊ ဟနဿာဝါ၊ သိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အဟံ၊ငါသည်၊ နဟ
နာမိ၊မသတ်၊ အဟနဿာဝါ၊ မသိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အဟံ၊ငါသည်၊
ဟနာမိ၊သတ်၏၊ဟုတိ၊ ဤသို့၊မုသာ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ ဘဏာတိ၊

ဆိုရ၏၊သာမိကော၊ ဥစ္စာရှင် ဖြစ်သောသူတို့ကို၊ အသာမိကေစ၊ ဥစ္စာရှင် မဟုတ်သော သူတို့ကိုလည်း၊ အသာမိကော၊ ဥစ္စာရှင် မဟုတ်သောသူတို့ကို၊ သာမိကေစ၊ ဥစ္စာရှင်ဖြစ်သောသူတို့ကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ပြု၏၊ ဥာတိနဏ္ဍိ၊ ဥာတိနံဟူသည်ကား၊ သဟာဝဖိုနံ၊ အတူတကွကြိုးပွါးဘက်ဖြစ်သော၊သခါနဏ္ဍိ၊သခါနံဟူသည်ကား၊ ဝယသာနံ၊အရွယ်တူကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊ ဒါရေသူတိ၊ဒါရေသုဟူသည်ကား၊ ပရပရိဂ္ဂဟေသု၊ သူတပါးသိမ်းဆည်းအပ်သော မယားတို့၌၊ ပဋိဒိသတိတိ၊ ပဋိဒိသာတိဟူသည်ကား၊ ပတိကုလေသု၊ လင်ရှိသောမိန်းမတို့၌၊ ဒိသတိ၊ထင်၏၊ အတိစရေန္တော၊လွန်ကျူးသောအကျင့်သည်၊ဒိသတိ၊ထင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊အတ္ထော၊အနုက်ဟသည်း၊ သဟသာတိ၊သဟသာဟူသည်ကား၊ဗလက္ကာရေန၊ အနိုင်အထက်ဖြင့်၊ အတိစ္စ၊ အလွန်သောအလိုရှိ၏၊ သဒ္ဓိယနာတိ၊သဒ္ဓိယနဟူသည်ကား၊ တောသံ၊ထိုအဆွေခင်ပွန်းအမျိုးတို့၏၊တေဟိဒါရေဟိ၊ထိုမယားတို့သည်၊ပဏ္ဍယမာနော၊တောင်းတအပ်သည်ဖြစ်၍၊သယဉ္စ၊မိမိသည်လည်း၊ပဏ္ဍယမာနော၊တောင်းတသည်ဖြစ်၍၊ဥဘယသိနေဟဝေသနဝိ၊နှစ်ယောက်ကြိုးကိုနှစ်သက်ကြသည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုံဝတ္ထော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မါတာရံဝါ ပိတာရံဝါတိ၊မာတာရံဝါပိတာရံဝါဟူသည်ကား၊ဧဝံ၊ဤသို့၊မေတ္တာယ၊မေတ္တာစိတ်ဖြင့်၊ပဒဋ္ဌာနဘူတာယ၊တည်ရာအကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဇိဏ္ဏကံ ဂတယောဗ္ဗနဏ္ဍိ၊ဇိဏ္ဏကံဂတယောဗ္ဗနံဟူသည်ကား၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ကရုဏာယ၊ကရုဏာ၏၊ ပဒဋ္ဌာနဘူတာယ၊တည်ရာအကြောင်းရင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဗဟုသင်္ခေါနဘာရေတိတိ၊ဗဟုသင်္ခေါနဘာရတိဟူသည်ကား၊ အတ္ထသမ္ပန္နော၊ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဥပကာရသမ္ပန္နော၊ အထောက်အပံ့နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ဟုတ္တာပိ၊ဖြစ်၍လည်း၊နပေါသေတိ၊မကျွေးမွေးသမန္တိ၊သမံဟူသည်ကား၊သယံ၊မိမိသည်၊ဟန္ဒိတိ၊ဟန္ဒိဟူသည်ကား၊ပါဏိနာဝါ၊ လက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လေဋ္ဌုနာဝါ၊ကျောက်ခုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညေနဝါ၊ထိုမှတပါးဖြင့်လည်းကောင်း၊ကေနစိဝါ၊တစုံတခုဖြင့်လည်းကောင်း၊ပဟာရကိ၊ရိုက်ခတ်မိလေအုံ့၊ ရောသေတိတိ၊ရောသေတိဟူသည်ကား၊ကောဓမာနံ၊ ဒေါသစိတ်ကို၊ဝါစာယ၊ သာယာသောနှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟုသဝစနေန၊ ကြမ်းတန်း ရှုန့်ရင်းသော စကားဖြင့် လည်းကောင်း၊သဠေနတိ၊ဖြစ်စေတတ်၏၊ အတ္ထဏ္ဍိ၊အတ္ထံဟူသည်ကား၊ ,သန္ဓိ၌ ကသမ္ဘရာယိကအားထွေသု၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ဖြစ်သောအကျိုးတို့တွင်၊ယံ

ကိုပြု၊တရုံတခုသောအကျိုးစီးပွါးကို။ ပုဏ္ဏိတောသင့်ရာတိ၊ ပုဏ္ဏိတော သင့်ရာဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗော။မေးအပ်သောသူသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ် သည်ရှိသော်။အနုဋ္ဌမနုသာသတိတိ၊အနုဋ္ဌမနုသာသတိဟူသည်ကား။ တဿ၊ထိုအကျိုးစီးပွါးကိုမေးလာသောသူအား။ အတိတမေဝ၊အကျိုး စီးပွါးမရှိသည်ကိုသာလျှင်။ အာစိက္ခတိ။ ကြားရှိ။ပဋိဆွဲနှိုးမင့်နှိုးတိတိ။ ပဋိဆွဲနှိုးမင့်နှိုးကိုဟူသည်ကား။အဋ္ဌ။အကျိုးစီးပွါးကို။ အာစိက္ခန္တော ပိ၊ကြားသည်ရှိသော်လည်း။ ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သော၊ထိုသိလို သောသူသည်။ နဇာနာတိ၊မသိရ၊တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အပါကဒေါ၊ မထင်ရှားကုန်သော။ပဒဗျဉ္ဇနေတိ၊ဝုဒ်ဗျည်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပဋိဆွဲနှိ နှိ၊လျှို့ဝှက်သော။ဝစနေန၊စကားဖြင့်လည်းကောင်း၊မင့်နှိုးတိ၊သိစေရ၏။ဝါ၊ တနည်းကား။ အာစရိယမုဋ္ဌိ ဝါ၊ဆရာတို့အားပေးအပ်သောလက်ဆောင် ကိုလည်း၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဒိလာရဉ္ဇာ၊ နေ့ညဉ့်ရှည်စွာ၊ ဝဿာပေတ္တာ၊နေ့ စေပြီး၍၊ သာဝေသမေဝ၊ အကြွင်းရှိသော အတတ် ပညာကိုသာ လျှင်၊မင့်နှိုးတိ၊သိစေရ၏။ ယောကတ္တာတိ၊ယောကတ္တာဟူသည်ကား။ အ၌ ကထာယ၊အ၌ကထာ၌။ မာယာပုဗ္ဗဘာဂေ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှေးအတွင်း၌။ ပါဝိဆွ ဘာ၊မကောင်းသောအလိုရမက်ကို။ ဝုတ္တာ။ဆိုအပ်ပြီ၊ ဣဒေ၊ဤလူ ပြည်၌။ကေစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ကာယေန။ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊စရိတ္တာ၊ကျင့်ပြီး၍၊ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်၊ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊စရိတ္တာ၊ကျင့်ပြီး၍၊မနသာ၊နှလုံးဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊စရိတ္တာ၊ကျင့်ပြီး၍၊တဿ၊ထိုမကောင်းသော အကျင့်ကို၊ယာသာပဋိဆွဒုနုဟေတု။အကြင်ဖုံးလွှမ်းလိုသောအကြောင်း သည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသော၊ တံ ဣဒံ၊ထို အလိုကို၊ပန်ဒဟတိ၊ပိတ်ဆို့၏။ မာမံ ဥညာတိ ဣဒံ တိတိ၊ မာမံ ဥညာတိ ဣဒံ တိဟူသည်ကား။ ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အညေ၊ သူတပါးတို့ သည်။နဇာနန္တိ၊မသိကုန်၊ဧဝံ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာဝ တာ၊လာ ၏။ တထာကရေဏေနစ။ ထိုသို့သော အခြင်းအရေးကို ပြုသော အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ကတာနဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်ကိုလည်း။ အဝိဝရေဏေနစ။ မဖွင့်စေလိုသဖြင့် လည်းကောင်း။ အာသ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဋိဆွနှောဖုံး လွှမ်းသော။ ကမ္မဏော၊အမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိဆွနကမ္မဏော။ ပဋိဆွနိကမ္မနှင့်မည်၏။ပရိကုလနိ၊ ပရိကုလံဟူသည် ကား။ဥညာတိကုလံ ဝါ။ အဆွေအမျိုးအိမ်ရှိလည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဍကုလံ ဝါ၊

အဆွေခင်ပွန်းအိမ်သို့လည်းကောင်း၊အာဂတာန္တိ။အာဂတံဟူသည်ကား။ ယသ၊အကြင်အဆွေခင်ပွန်းအမျိုး၏။ဂေဟေ၊အိမ်၌၊တေနကုလေန၊ထိုသို့ ဧည့်သည်ဖြစ်သောအမျိုးသည်၊ဘုတ္တံ၊သုံးဆောင်စား၊သောက်အစ်သည် ဟောကို၊ဖြစ်၏။ အတ္ထိနော၊မိမိ၏။ ဂေဟံ၊အိမ်သို့။ အာဂတံ၊ရောက်လာ သော၊တံ၊ထိုအမျိုးအဆွေခင်ပွန်းကို၊ပါနေဘောဇနာဒိဟိ၊အပျော်ဘောဇဉ် အစရှိသည်ဘို့ဖြင့်၊နပ္ပတိပူဇေတိ၊တာဘန်ပူဇော်တို့ကိုမပူဇော်၊နဝါဒေတိ၊ စားပါသောက်ပါဟုမဆို။ အဝဘုတ္တံဝါ၊မကောင်းသော အစ်ကိုလည်း၊ ဒေတိ၊ပေး၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယော ပြာဟွဏံဝါတိပဒံ၊ယောပြာဟွဏံဝါဟူသောပုဒ်သည်၊ပရာဘဝသုတ္တေ။ ပရာဘဝသုတ်၌။ ဝုတ္တနယမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင် တည်း။ဘတ္တကာလေဥပဋ္ဌိတေတိ၊ ဘတ္တကာလေဥပဋ္ဌိတေဟူသည်ကား၊ ဘောဇနကာလေ။ထမင်းစားအံ့သောအခါသည်၊ဇာတေ။ဖြစ်လတ်သော်။ ဥပဋ္ဌိတ္ဝါ။ ဥပဋ္ဌိတံဟူ၍လည်း။ ပါဌော။ ပါဋ္ဌိသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ဘတ္တ ကာလေ၊ ထမင်းစားသောကာလ၌၊ အာဂတံ၊ရောက်လာသော ရဟန်း ပုဏ္ဏားကို၊ဣတိအယံ၊ဤသည်သျှင်၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ရောသေတိ ဝါ နစဒေတိတိ၊ရောသေတိဝါ နစဒေတိ ဟူသည်ကား။ အတ္ထကာမော။ အကျိုးကိုအလိုရှိသောသူသည်၊မေ။ငါအား၊အယံ၊ဤအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗလဏ္ဍာရေနု။ အနှိုင်အထက်ပြုသဖြင့်၊ မံ၊ငါ့ကို၊ပုညံ၊ကောင်းမှုကို။ ကာ ရာပေတုံဝါ၊ ပြုစေအံ့သောငါလည်း။အာဂတော၊ရောက်လာပေ၏။ ဣတိ။ ဤသို့၊အစိန္တေတွာ။မကြံမူ၍၊ အပ္ပဋိဗ္ဗပေန၊မလျောက်ပတ်သော၊ ဗဟုဿ ဝစနေန။ရှုန့်ရှင်းကြမ်းတန်းသောစကား၊ဖြင့်၊ ရောသတိ၊ချုတ်ချယ်ဆဲရေး ၏။အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်၊ သမ္ဘုခါဘာဝမတ္တံဝိစ၊မျက်နှာပြကာ၏ အဖြစ်မျှကိုလည်း၊အာသ၊ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊နဒေတိ၊ မပေး၊တောဇနံ၊ အစာစား၊ဘွယ်ကို၊ ပဝေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်သျှင်၊အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အာသတံယောခပဋ္ဌိတိတိ၊ အာသတံယောခပဋ္ဌိတိဟူသည်ကား၊ယော၊ အကြင်သူသည်၊ဣဒ၊ဤလူ ဖြည့်၌၊ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ နိမိတ္တာနိ၊နိမိတ်တို့သည်၊ဒိဿ နိ၊ထင်ကုန်၏။ အသုဒ်ဝေ။ ဤမည်သောနေ့၌၊ဣဒ၊ ဤသို့သောအမှု အရာသည်လည်း။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအခြင်း အရာဖြင့်။ အသဒ္ဓနာနံ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့၏၊ဝစနံ၊ စကား၊ကို၊ ပဋ္ဌိတိ၊ပြော်ဆို၏၊အသန္တံတိဝိ၊ အသန္တံဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ပါဋ္ဌိသည်၊

အတ္ထိ၊ဂိုဏ်။ အာဘုတ်၊မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ပယ်ဖြတ်၊ပြောဆိုရ၏။ မှုတိ အပယ်၊ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ပယ်ဖြတ်တိ၊ ပယ်ရှုတိဟူသည် ကား၊ဘာဏတိ၊ပြောဆိုရ၏။ အမုကတ္တိ နာမဂါမေ၊ဤမည်သောရွာ၌၊မယ်၊ ဂါအား၊ဤဒိသော၊ဤသို့သတောဂ္ဂိသော၊လာရုဝိဘဝေါ။ ဤအမ်ပ်၌စည်းဝိပ် ချမ်းသာသည်၊အံ့တ္ထိ၊ဂိုဏ်။တွံ၊သင်နှမသည်း ဟေ၊လာလှည့်၊တတ္ထ၊ထိုဂျိ နေရာရွာသို့။ ဂစ္ဆာမ၊သွားကြကုန်အံ့ဟူ၊ မေ၊ငါ၏၊ လာရေနိ၊အိပ်ရှင်ပိန်းမ သည်၊တွံ၊သင်နှမသည်၊ဘရိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ တေ၊သင်နှမအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ဣဒဠ္ဠိဒဠ္ဠ၊ဤမည်ဤမည်သော ဥစ္စာကိုလည်း၊ဒဿာမိတိ၊ပေးအံ့ ဟု၊ပရဝါရိယံ၀ါ၊သူတပါး၏မယား၊ကိုလည်း၊ကေါင်း၊ပရဒ္ဒါသိ ၀ါ၊သူတပါး ၏ကျွန်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ဝဠဉ္ဇော၊လှည့်စား၊သည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထြောရိယံ၊ဆို သောသူကဲ့သို့၊အာဘုဘံ၊မဟုတ်မမှန်သောစကား၊ကို။ ဘဏတိ၊ပြောဆိုရ၏။ နိဒ္ဓိဂိသာနောတိ၊ နိဒ္ဓိဂိသာနောဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဓိဂိသမာနော၊ ဆောင် လိုသည်ဖြစ်၍၊မဂ္ဂမာနော၊ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍။တံ၊ထိုသူတပါး၏ဝတ္ထုဝတ္ထု လှည့်စား၍၊ ပလာယိတု ကာမော၊ ပြေးခြင်းဌာ အလိုရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ယောစတ္တာနန္တိ၊ယောစတ္တာ နံဟူသည်ကား။ ယောစ၊အကြင်သူသည်လည်း၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ သမုဏ္ဏိသေတိ။ သမုဏ္ဏိသေဟူသည်ကား၊ ဓာတိအာဒီဟိ၊အမျိုးဓာတ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သမုဏ္ဏိသေတိ၊ကောင်းစွာပြိုးမြှောက်၏၊ ဥစ္ဆဒ္ဒာနေ၊ ဖြင့်ရာအရပ်၌၊ဌပေတိ၊ထား၏။ ပရေစအာဝဇာနာတိတိ၊ပရေစအာဝဇာနာ တိဟူသည်ကား၊တေဟိယေဝ၊ထိုအမျိုးဓာတ်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပရေ၊သူ တပါးတို့ကို၊ အာဝဇာနာတိ၊ မတိမဲ့ဖြင်မှတ်အပ်၏၊ နိစံ၊ နိမ့်သည်ကို၊ ကာရောတိ၊ပြု၏။ မကာရေ၊မအာဂ္ဂရာသည်၊ ပဒသန္ဓိကာရေ၊ သန္ဓိပုဒ်၏ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ နိတိနောတိ၊ နိတိနောဟူသည်ကား၊ ဂုဏာဝုဒ္ဓိနော၊ဂုဏ်ကြီးသောသူသည်၊ပရိတိနောမတာ၀ံ၀ါ၊ယုတ်နှမ်းသော သတ္တဝါရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ဝတောရောက်၏၊သေနမာနေနာတိ၊သေနမာ နေနဟူသည်ကား၊ ဥက္ကံသနာ၀ဏ္ဏနသမ်ါတေန၊ ပြိုးမြှောက်ခြင်း ရှုတ်ချ ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ တေနမာနေန၊ထိုသို့သောမာနဖြင့်၊ ရောသကောတိ၊ ရေသကောဟူသည်ကား၊ ကာယ၀ါစာဟိ၊ကိုယ်နှုတ် တို့ဖြင့်၊ပရေ၊သူတပါးတို့ကို၊ရောသနကော၊ချုတ်ချယ်လေ့ရှိ၏။ ကဒရိ ယောတိ၊ကဒရိယောဟူသည်ကား၊ထဒ္ဓမဿ ရိယော၊ခက်ထန်ဝန်တိုသော သတ္တဝါရှိ၏၊ပရေ၊သူတပါးသည်၊ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား၊ဒေဇ္ဇေ၊ပေး

သည်ရှိသော်၊အညေဝါ၊တပါးသောသူသည်မူလည်း၊ဝုည်း၊ကောင်းမှုကို၊ ကရောနေ့၊ပြုသည်ရှိသော်၊ဝါရေတို၊တားမြစ်တတ်၏၊ဧတံ၊ဤကဒရိယံ ဟူသောစကားသည်၊တဿ၊ထိုဝန်တို့သောသူ၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊အမည် တည်း၊ပါဒိဿောတိ၊ပါဒိဿောဟူသည်ကား၊အသန္တဂုဏသဘာဝနိဿာ ယ၊ဒိမိဒ္ဓထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ကိုပြုံးပွမ်းလိုသောဆန္ဒနှင့်၊သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊မဿ္ဆရိတိ၊မဿ္ဆရိဟူသည်ကား၊ အာဝါသာဒိမဿ္ဆရိယယုတ္တော၊ အာဝါသမဿ္ဆရိယ အစရှိသော ဝန်တို့ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ သဗ္ဗောတိ၊ သဗ္ဗောဟူသည်ကား၊အသန္တဂုဏပကာသနလက္ခဏောနု၊ဒိမိဒ္ဓထင်ရှားမ ရှိသောဂုဏ်ကိုပြသောလက္ခဏာရှိသော၊ သာဏေယျနု၊စဉ်လဲကောက် ကျစ်ခြင်းနှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၏၊သမ္ဘာ၊အချင်း၊မာဘာယိ၊မကြောက် လင့်၊ဣတိ ဝါ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ အာကတ္တုကာမောဝိ၊ပြုခြင်းဌာအလိုမရှိ သော်လည်း၊ ကရောဝိ၊ ဝါပြုခဲ့၊ ဣတိအာဒိဝစနေနု၊ ဤသို့အစရှိသော စကားဖြင့်၊ အသ၊ထိုဂုဏ်လိုအား၊ပါပဓိဂုဏ်ဆုနလက္ခဏာ၊ မကောင်းမှုမ စက်ဆုပ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ဟိရိ၊ဟိရိတရားသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊အသ၊ ထိုဂုဏ်လိုအား၊ ဥတ္တာသနတော၊ထင်ရှားသောအားဖြင့်၊ဥဇ္ဇောဂလက္ခဏံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊သြတ္တပ္ပံ၊သြတ္တပ္ပတရားသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အဟိရိကော၊မကောင်းမှုမမှက်သောသူမည်၏ အနောတ္တပ္ပိ၊မကောင်းမှုမလန့်သောသူမည်၏၊ ဗဟုဿုတိ၊ဗဟုဿုတဟူသည်ကား၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓ၊ သဗ္ဗညုတဘုရား၏ဂုဏ်ကို၊ ပရိဘာသတိတိ၊ပရိဘာသတိဟူ သည်ကား၊ အသဗ္ဗညုတိအာဒိဟိ၊ဘုရားမဟုတ် ဤသို့အစရှိသောစကား တို့ဖြင့် ၊ပရိဝဇ္ဇတိ၊ ရှုတ်ချ၏ ၊သာဝကဗ္ဗ၊ တပည့်သားတော်ကိုလည်း၊ ဒုပ္ပဋိပန္နောတိအာဒိဟိ၊ မကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏ဟု ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ဖြင့်၊ ပရိ၀ ဇ္ဇ တိ၊ရှုတ်ချ၏၊ ပရိဗ္ဘာဇကံဂဟဋ္ဌံ၀ါတိ ဧတံပဒံ၊ ပရိဗ္ဘာဇကံဂဟဋ္ဌံ၀ါဟူသောဤဝုဒ်သည်၊ သာ၀ကာ၀ိသေသနမေ၀။သာ ၀ကဝုဒ်၏ ဝိသေသနဝုဒ်သာတည်း၊ တဿ၊ ထိုဘုရား၏၊ ပဗ္ဗဇိတံ၀ါ၊ ရဟန်းတပည့်လည်းဖြစ်သော၊ ဂဟဋ္ဌံ၀ါ၊လူတပည့်လည်းဖြစ်သော၊ပစ္စ ယ ဒါယကံ၊ပစ္စည်းဒါယကာကို၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊အတ္ထော၊အနက် တည်း၊ပေါရာဏာ၊ရှေးဆရာတို့သည်၊ဗာဟိရိကံ၊သာသနာတော်၌အာ ပဗ္ဗစ်သော၊ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ပရိဗိုဒ်ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ယံကိဉ္စိ၊အမှတ်မရှိ သော၊ဂဟဋ္ဌံ၀ါ၊လူကိုလည်းကောင်း၊အာဘိဘူတေန၊ အလွန်နှိပ်စက်ခြင်း ရှိသော၊ဒေါသေန၊ ဒေါသဖြင့်၊ရိ၀ဘာသတိ၊ ဆဲရေး၏၊ ဣတိ၀ေါ၊ဤသို့၊

ကြွေ။ဤပရိဇ္ဇာဇကံဂဟဋ္ဌ၀ါဟူသော၀ုန်ခ်ိ၊အဘွဲ့၊အနက်ကို။ဣန္ဒနှင့်၊အလို
ရှိကုန်၏၊အနုရုဟံသင်္ဘောတို၊ အနုရုဟံသင်္ဘောဟူသည်ကား၊ အဝိဇာ
သ၀ေ၊ရေဟန္တာမဟုတ်သည်၊သမာနော။ဖြစ်လျက်၊ အရုဟံပဋိစာနာတိ
ကိ၊အရုဟံပဋိစာနာတိဟူသည်ကား။အဟံ။ငါသည်၊အရုဟာတိ၊ရေဟန္တာ
ဟူ၍၊ပဋိစာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ နံ၊ထိုရေဟန္တာဟူ
ဝန်ခံ၊သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အယံ။ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အရုဟာတိ၊ ရေဟန္တာဟူ၍
စာနန္တိ။သိကြကုန်၏၊တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၀ါစံ၊စကားကို၊ နိန္တာရေတိ၊
ဖြောက်၏၊ ကာယေန။ကိုယ်ဖြင့်။ ပရက္ကမတိ၊လုံ့လပြု၏၊ စိတ္တေန။စိတ်ဖြင့်၊
ဣဿတိ၊အလိုရှိ၏၊ အဓိ၀ါ၊သေတိ၊သည်းခံ၏။ စောရောတိ။ စောရောဟူ
သည်ကား။ ယေနော၊ခိုးတတ်သောသူသည်။ သဗြဟ္မဂေ လောကေတိ၊
သဗြဟ္မဂေလောကေဟူသည်ကား။ ဥက္ကဋ္ဌ၀ယေန။ ဖြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏
အစွမ်းဖြင့်။ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊သဗ္ဗလောကေ။ အလုံးရုံသောလောက
၌။ဣတိ၊ဤသို့။ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ပေါတိ။ဖြစ်၏၊ဟိ၀ိတ္ထာရေယိ သော
မိ၊ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ပေအုံ့။ သန္ဒိဋ္ဌေ ဒုနေန။ ခြိုစပ်ကိုပေါက်သဖြင့်
လည်းကောင်း။ နိလောပဟရဏေ ကောဂါ!ရိကဟာရဏာပရိ ပန္ထိတိတ္ထဟာရ
ဏာဒိဟိ။ ကုန်းကွေ့ခိုးခြင်း တအိမ်တည်းပြုခိုးခြင်း ခရီးခွဲ ရုပ်ခိုးခြင်း
ဆိပ်ကမ်းနားခိုးခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ပရေသံ။ သူတပါးတို့၏။ဓနံ။ဥစ္စာ
ကို၊ဝိလုပ္ပန္တာ။လုယက်ဖျက်ဆီးသောသူတို့ကို၊ စောရာတိ၊ခိုးသူတို့ဟူ၍၊
ဝုစ္စန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။သာသနေ၊ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌၊ပရိသာမဗ္ဗတ္တိ
အာဒိဟိ။ပရိသတ်အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ပစ္စယာဒိနှိ
ပစ္စည်းဥစ္စာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိလုပ္ပန္တာ၊ လုယက်ဖျက်ဆီးသောသူတို့
သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ ဟော
တော်မူသနည်းဟူမူကား။ ၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ လောကသ္မိံ။ လောကတွင်
သင်္ဘောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ထင်ရှားကုန်သော၊စောရေ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ဣဓမေ ဓဋ္ဌ။
ဤငါ၊ယောက်တို့တည်း။ကတာမေ ပဋ္ဌ။ အဘယ်ငါ၊ယောက်တို့နည်းဟူမူ
ကား။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣဓ၊ဤလူ့ပြည်၌၊ကေသေ၊ တယောက်သော၊
မဟာစောရေ၊သေ။ခိုးသူကြီး၊အာ၊ဘော်ဝိတက္ကံ။ဤသို့အကြံသည် ၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ကုဒဿုနာမ၊အဘယ်မည်သောကာလ၌၊ သတေန
ဝါ၊အရာသောပရိသတ်ဖြင့်ရင်း၊သဟသေန ဝါ၊တထောင်သောပရိသတ်
ဖြင့်ရင်း၊ပရိ၀ုတော၊ခြံရံခြင်းရှိ၍၊ဂါမနိဂမရေ၀ဏ္ဍာနိ သု၊ရွာနိုင်ငုံမင်းနေပြည်
တို့၌၊ဟနန္တော၊ကိုယ်တိုင်သတ်လျက်၊ဆာ၀ေန္တော၊သူတပါးကိုသတ်ခြ

လျှက်၊ဆိန္ဒန္တော၊ကိုယ်တိုင်ဖြတ်လျှက်၊ ဆိန္ဒိတ္မာပေန္တော၊ သူတပါးကိုဖြတ်စေလျှက်။ ပစန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ချက်လျှက်၊ ပစာပေန္တော၊ သူတပါးကိုချက်စေလျှက်၊ အာဟိဏ္ဍိသောဒိ၊ လှည့်ပတ် ရှာဖွေခဲ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကံ၊အကြံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုခိုးသူကြီးသည်၊အပရေဒုသမယေန၊တပါးသောအခါ၌၊ သတေနဝါ၊အရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဟသေနဝါ၊ အထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံ၍၊ဂါမနိဂမရာဇဓာနိသု၊ ရွာနိုင်ငုံးမင်းနေပြည်တို့၌၊ ဟနန္တော၊ ကိုယ်တိုင်သတ်လျှက်၊ဃာတေန္တော၊ သူတပါးကိုသတ်စေလျှက်၊ ဆိန္ဒန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်လျှက်၊ဆိန္ဒိတ္မာပေန္တော၊သူတပါးကိုဖြတ်စေလျှက်၊ပစန္တော၊ကိုယ်တိုင်ချက်လျှက်၊ပစာပေန္တော၊သူတပါးကိုချက်စေလျှက်၊အာဟိဏ္ဍကိ၊လှည့်ပတ်ရှာဖွေ၏၊ဝေမေဝခေါ၊ ဤခိုးသူအဝှာသာလျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဒုရားသာသနာတော်၌၊ ကေစ္စသေ၊အချို့သော၊ ပါပဘိက္ခုနော၊ ယုတ်မာသောရဟန်းအား၊ ဧဝံဝိတက္ကံ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ဟောတိ၊ အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ကုဒဿနာမ၊အဘယ်ကာလ၌၊သတေနဝါ၊ အရာသောတပည့်အခြံအရံဖြင့်ရင်း၊ သဟသေနဝါ၊ အထောင်သောတပည့် အခြံအရံဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျှက်၊ ဂါမနိဂမရာဇဓာနိသု၊ ရွာနိဂုံ်းမင်းနေပြည်တို့၌၊ ဂဟဋ္ဌာနဋ္ဌေဝ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတာနဋ္ဌ၊ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာတော၊ရိုသေအပ်သည်၊ဂရုကတော၊အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်၊ မာနိတော၊မြတ်နိုးအပ်သည်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊စီဝရေ၊ဝိဏ္ဍပါတ သေနာသနဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာနံ၊ သက်နိုးဆွမ်းကျောင်းအိပ်ရာသူနာ၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သောဆေးတို့ကို၊ လာဘီ၊ရှေခြင်းရှိ၍၊ စာရိကံ၊ဒေသစာရိကို၊စရိယာမိ။ သွားရပါ၏နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိတက္ကံ၊အကြံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်၊ အပရေနသမယေန၊ တပါးသောအခါ၌၊ သတေနဝါ၊ အရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဟသေနဝါ၊အထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျှက်၊ဂါမနိဂမရာဇဓာနိသု၊ရွာနိဂုံ်းမင်းနေပြည်တို့၌၊ဂဟဋ္ဌာနဋ္ဌေဝ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတာနဋ္ဌ၊ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ သဏ္ဌာတော၊ရိုသေအပ်သည်၊ဂရုကော၊အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်၊ မာနိတော၊မြတ်နိုးအပ်သည်၊ပူဇိတော၊ပူဇော်အပ်သည်၊ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ စီဝရေ ဝိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာနံ၊ သက်နိုး 'ဆွမ်း

ကျောင်းအိပ်ရာသူနှာ၏ အသောက်အစံ ဖြစ်သော ဆေးတို့ကို၊ လသာ၊ ရခြင်းရှိ၍။ စာရိုက်၊ဒေသစာရိုက်ကို၊ စရုတိ၊သွား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကတို့ ။ လောကဖို့၊အယံဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်၊ သင်္ကန်း၊ထင်ရှား၊ရှိသော၊ သံဝိဇ္ဇမာနော၊ ရှားသော်ရလွယ်သော၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ စောရော၊ခိုးသူတည်း။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပုနစ၊တဘာန်လည်း၊အပရံ၊ထိုမှတပါး၊ ဣဒ၊ဤ သာသနာတော်၌၊ ကေစ္စော၊အချို့သော၊ ပါပဘိက္ခု၊ယုတ်မာသောရဟန်း သည်၊တထာဂတပဝေဒိတံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည် အပြားအားဖြင့် ဟော တော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယံ၊သုတ်အာဘိဓမ္မာဝိနည်းတရားကို၊အတ္ထနော၊ ဒိဋိကိုယ်တိုင်၊ ပရိယာဒုဏာတွာ၊သင်ကြား၍၊ဒဟတိ၊ဖျက်ဆီး၏။ ဘိက္ခ ဝေ။ ရဟန်းတို့၊ အယံသိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ လောကတို့ ၊ လောကဖို့ သင်္ကန်းသံဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှား၊ရှိသော၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက် သော၊စောရော၊ခိုးသူတည်း။ ။ပုနစ၊တဘာန်လည်း၊အပရံ၊ ထိုမှတပါး၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဒ၊ဤသာသနာ၊တော်၌၊ကေစ္စော၊အချို့သော၊ပါပ ဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊စင်ကြယ်သော၊ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊စရန်၊ကျင့်သောသူကို၊အာမူလကေန၊မြင်ခြင်းကြား ခြင်း၌ရှိ၍ခြင်းအရင်းမရှိသော၊အဗြဟ္မစရိယေန၊မမြတ်သောအကျင့်တရား ဖြင့်၊အနုဒ္ဓံသေတိ၊စွပ်စွဲသည်ဖြစ်အုံ၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အယံဘိက္ခု၊ဤ ရဟန်းသည်၊လောကတို့ ၊ လောကဖို့ သင်္ကန်းသံဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှား၊ရှိ သော၊တတိယော၊သုံးယောက်မြောက်သော၊စောရော၊ခိုးသူတည်း။ ။ ပုနစ၊တဘာန်လည်း၊အပရံ၊ထိုမှတပါး၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဘိက္ခု၊ရဟန်း သည်၊သံဃာသ။ သံဃာတော်၏၊ ယာနိတာနိ၊ဂရုဘာဏာနိ၊ အကြင်ဂရု ဘဏ္ဍာတို့သည်ရင်း၊ ယာနိတာနိ ဂရုပရိက္ခရာနိ၊ အကြင်ဂရုပရိက္ခရာ တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ သေယျထိဒံ၊သေယျထာနိ ကတမာနိ၊ထိုဂရုဘဏ္ဍာ၊ ဂရုပရိက္ခရာတို့အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အာရာ မော၊ အရာဝ်လည်း၊ကောင်း၊ အာရာမဝတ္ထု၊ အရာဝ်ရာ လည်း၊ကောင်း၊ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းလည်း၊ကောင်း ဝိဟာရဝတ္ထု၊ ကျောင်းရာ လည်း ကောင်း၊မဏ္ဍော၊ညောင်စောင်းလည်း၊ကောင်း၊ပင်ဦး၊အင်းပျဉ်လည်း၊ကောင်း၊ ဘိသိ၊ဘုံလျှိုဟုဆိုအပ်သော မွေရာလည်း၊ကောင်း၊ ဗိဇေ၊ဟာနုံ၊ဆုံးလည်း ကောင်း၊လောဟကုန်တို့၊ကြေးဒိုးလည်း၊ကောင်း၊ လောဟဘာဇနံ၊ ကြေး ခွက်လည်း၊ကောင်း၊ လောဟဝါရကော၊ ကြေးအင်တုံ လည်း၊ကောင်း၊

လောဟကဒ္ဒုဟတံ၊ကြေးဖျဉ်းလည်းကောင်း၊ဝါသိ၊ပဲခွပ်လည်းကောင်း၊ဟရ
သု၊ပေါက်ဆိန် လည်းကောင်း၊ကုဓာရိ၊ထားမလည်းကောင်း၊ကုဒါ(လော)
ပေါက်တူး လည်းကောင်း၊ နိခါဒနံ၊ ဆောက်လည်းကောင်း၊ ဝလ္လိ၊ နွယ်
လည်းကောင်း၊ဝေဠု၊ဝါးလည်းကောင်း၊ မုဆိုး၊ဖြူဆံမြက်လည်းကောင်း၊
ပဗ္ဗဇိတ၊ဝိတ်မြက်လည်းကောင်း၊ တိဏံ၊မြက်သာမည်လည်းကောင်း၊ မတ္တိ
ကာ၊ ဖြေဖြူ(ဖြေနီ)လည်းကောင်း၊ ဒါရုဘာဏ္ဍံ၊သစ်ဘဏ္ဍာ လည်းကောင်း၊
မတ္တိကာဘာဏ္ဍံ၊မြေဘဏ္ဍာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧတေဟိ၊ ထိုဂ၁
ဘဏ္ဍာပရိက္ခာရာတို့ဖြင့်၊ဂိဟိ၊လူတို့ကို၊သင်္ဂဟာတိ၊ သင်္ဂြိဟ်၏၊ဥပလာ
ပေသိ၊ဖျားယောင်း၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အာယံဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်၊
လောကေ၊ လောကဒ္ဓု၊စတုဘွေ့ဟာ၊ လေးယောက်မြောက်သော၊စောရော၊
ခိုးသူတည်း၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သဒေဝကေ၊ ဗြဟ္မာနှင့်တကွသော၊ လော
ကေ၊လောကဒ္ဓု၊သဒေဝမနုဿာယ၊နတ်လူနှင့်တကွသော၊လောကေ၊လော
ကဒ္ဓု၊ ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊အသန္တံ၊မိမိကိုယ်၌ ထင်ရှားမရှိ
သော၊ အာဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ လူတို့၏ကုသိုလ်
ကမ္မပထတရားထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ ဥလ္လပတိ၊
ပြောဟောအံ့၊အယံဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်၊အဋ္ဌေ၊အဦးဖြစ်သော၊ မဟာ
စောရော၊ခိုးသူကြီးတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဝဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာ
ဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဏ္ဍုလ၊ထိန္နစ်ပါးသော(လောကီ)လူတို့၏ခိုးခြင်းသာသနာ
တော်၌ရဟန်းတို့၏ခိုးခြင်းတို့ကွင်၊ လောကိယစောရာ၊ လောကိသူခိုးတို့
သည်၊လောကိယမေဝ၊လူတို့၏ဥစ္စာ၌ပင်ဝျှင်၊နေမည်ဟုဒီနိ၊ဥစ္စာစပါး၊အစ
ရှိသည်တို့ကို၊ယေနေန္တိ၊ခိုးတတ်ကုန်၏၊ သာသနေ၊ ဘုရား၏ရှင်သာသနာ
တော်၌၊ဝုတ္တစောရေသု၊ဆိုအပ်ပြီးသော(ရဟန်း)ခိုးသူတို့တွင်၊ပဌမော၊ရှေး
ဦးစွာသောခိုးသူသည်၊ တထာဂူပမော၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာဝျှင်
ဖြစ်သော၊စိဝရာဒိပစ္စယမတ္တံ၊သက်နှံးအစရှိသောပစ္စည်းမျှကို၊ ထေနော၊
ခိုးတတ်သော၊စောရော၊ခိုးသူတည်း၊ဒုတိယော၊နှစ်ယောက်မြောက်သော
ခိုးသူသည်၊ပရိယတ္တိမမ္မံ၊ပရိယတ္တိတရားတော်ကို၊ထေနော၊ခိုးတတ်သော
စောရော၊ခိုးသူတည်း၊ တတိယော၊သုံးယောက်မြောက်သောခိုးသူသည်၊
ပရဿ၊သူတပါး၏၊ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ထေနော၊ခိုးတတ်
သော၊စောရော၊ခိုးသူတည်း၊စတုတ္ထော၊လေးယောက်မြောက်သောခိုးသူ
သည်၊သံဃိကဂရုဘဏ္ဍံ၊ သံဃိကဖြစ်သောဂရုဘဏ္ဍာကို၊ ထေနော၊ခိုး

တတ်သော၊စောရော၊ခိုးသူဟုသည်း၊ပဋ္ဌမော၊ငါးယောက်မြောက်သောခိုးသူ သည်၊ ဗျာနုသမာပတ္တိမဂ္ဂဖလပဋေါဒံ၊ ဗျာနုသမာပတ်မဂ်ဖိုလ်အပြား၌ သော၊လောကိယလောကုတ္တရဝေနေ့ဟု၊လောကိလောကုတ္တရာတရားကိုရင်း၊ လောကိယံ၊လောကိဖြစ်သော၊စိဝရာဒိပစ္စယာဇာတပ္ပ၊သက်နိုးအစ၌သော ပစ္စည်း၏သဘောကိုလည်းကောင်း၊ထေနော၊ခိုးတတ်သော၊ စောရော၊ခိုး သူတည်း၊ ယထာဟာကိ အာဟာ၊ ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူ သနည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ထေယျာယ၊ ခိုးသဖြင့်၊ ရဋ္ဌပိဏ္ဍော၊ဤသို့သူ၏ဆွမ်းကို၊ဘုတ္တော၊စားသောက်အပ်သည်မည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့။အာဟာ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊ထိုငါးယောက်သောခိုးသူတို့ တွင်၊ပဋ္ဌမော၊ ငါးယောက်မြောက်သော၊ ယွာယံ ယောအယံစောရော၊ အကြင်ခိုးသူသည်၊အဘို့ရှိ၏၊ ကံ၊ထိုငါးယောက်မြောက်သောခိုးသူကြီး ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗိဟွကေ၊ဗြိဟ္မာနှင့် တကွသော၊လောကေ၊လောကခ္ခ၊စောရောတိ၊ခိုးသူကြီးဟူ၍၊ အာဟာ၊မိန့် တော်မူပေ၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊သဗ္ဗိဟွဒေဝကေ၊ဗြိဟ္မာ နတ်နှင့်တကွသော၊လောကေ၊လောကခ္ခ၊သဒေဝမနုဿာယာ၊ကာမာဝစရ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊လောကခ္ခ၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ အဂ္ဂေါ၊အဦးဖြစ်သော၊ မဟာစောရော၊ခိုးသူကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊အသန္တံ၊ထင်ရှားမရှိသော၊ အာဘူတံ၊မဟုတ်မမှန် သော၊ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး၊ထက် လွန်သောဗျာနုမဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ ဥလ္လပတိ၊ပြောဆို၏၊ ဣတိ၊ဤ၊ လောကိယလောကုတ္တရဝေနေတော၊ လောကိလောကုတ္တရာတရားကိုခိုး တတ်သောအား၊ဖြင့်၊ အဂ္ဂေါ၊အကြီးအမှူး၊ဖြစ်သော၊ မဟာစောရောတိ၊ခိုး သူကြီး၊ဟူ၍၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဝုတ္တော၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊တံ၊ထိုခိုးသူကြီးကို၊ ဣဝါ၊ဤ၊ဝဿလသုတ်၌လည်း၊ သဗ္ဗိဟွ ကေလောကေတိ၊ သဗ္ဗိဟွကေလောကေဟူ၍၊ ဣမိနာဥဏ္ဍ၌ပရိဏ္ဍေဒေန၊ ဤဥဏ္ဍ၌အဝိုင်းအခြား၊အား၊ဖြင့်၊ပကာသေတိ၊ပြတော်မူပေ၏၊သော၊ခေါ ဝမ္ဘောတိဣတိ။ သော၊ခေါ၊ဝမ္ဘောဟူသော၊ဤပါဠိ၌၊ ခေါသဒ္ဒေါ၊ ခေါသဒ္ဒါ သည်၊အပဝါရဏာဣတိ၊အဝဝါ၊ဣတိ၊အနုက်ရှိ၏၊တေန၊ထိုခေါသဒ္ဒါဖြင့်၊ သော၊ဝေ၊ဤသူသည်သာလျှင်၊ ဝဿလော၊သူယုတ်မာအစစ်တည်း၊ ဝ သလောနံ၊ သူယုတ်မာအပေါင်းတို့တွင်၊ ဟိ၊နော၊ယုတ်သော၊ သဗ္ဗပဋ္ဌိမ ကော၊အလုံးစုံသောသူယုတ်မာတို့၏အဆုံးစွန်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝဝ

ရေတိ၊ဝိုင်းခြားရ၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဝိသိဋ္ဌဝတ္ထုဟု၊ ထူးသောဝတ္ထုတို့ ဖြင့်၊ထေယျာဝမ္ဘဝသလတော၊ခိုးလိုသောသဘောဖြင့်ယုတ်မာသောကြောင့်။ ယာဝ၊အကြင်ရွှေလောက်။ တံပဒေသံ၊ထိုဗျာနမဂ်ဖိုလ်ရရှိ ဟူသောဝန်ခံ ခြင်းကို၊နဝိသာဒေတိ၊ မစွန့်၊တာဝ၊ထိုရွှေလောက်၊ အဝိဂတဝသလကရှေ ကော၊သူယုတ်၏အမှုအရာမကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝသလကောဝ၊ သူယုတ် မည်သည်သာတည်း။ ဇေတေခေါဝသလောတိ၊ ဇေတေခေါဝသလဟူသည် ကား။ ဣဒါနိ၊ဤယခုအခါ၌ဇေတေ၊ထိုသူယုတ်တို့ကို၊ပဌမဂါထာယ၊ပဌမ ဂါထာ၌၊အာသယပိတ္ထိဝသေန။ တည်ရာနှလုံး၏ပျက်စီးသည်၏အစွမ်း ဖြင့်၊ကောဓနာဒယော၊ကောဓနအစရှိကုန်သော၊ ပဠု၊ငါးယောက်သောသူ တို့ကိုလည်းကောင်း၊ပါပမက္ခံဝါ၊ပါပဝုဒ်မကင်းဝုဒ်၏အရေကိုလည်းကောင်း၊ ဒွိဝေါကတ္တာ၊နှစ်လွှဲပြု၍။ သေ၊ခြောက်ယောက်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တာ၊မိန့်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ဒုတိယဂါထာယ၊ဒုတိယဂါထာ၌၊ပယောဂ ဝိပတ္တိဝသေန၊ လုံ့လ၏ ပျက်စီးသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပါဏာ ဟိ သကော၊ သတ္တဝါကိုညှဉ်းဆဲတတ်သော၊ဧကော၊သူယုတ်တယောက်ကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ တတိယာယ၊တတိယဂါထာ၌၊ ပယောဂဝိပတ္တိဝသေ နလုံ့လပျက်စီးသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂါမနိဂမနိဂ္ဂါဟကော၊ ရွာနိုင်ငုံးကိုနှိပ် စက်တတ်သော၊ဧကော၊တယောက်သောသူယုတ်ကို၊ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏။ စတုတ္ထာယ၊ စတုတ္ထဂါထာ၌၊ထေယျာဝဟာရဝသေန၊ ထေယျာဝဟာရ ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကော၊တယောက်သောသူယုတ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏။ ပဉ္စမာယ၊ပဉ္စမဂါထာ၌၊ဇုဏာဝဠုနဝသေန၊သူတပါး၏ပြိုကိုလှည့်စားသည် ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဧကော၊တယောက်သောသူယုတ်ကို။ ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏။ ဆဋ္ဌာယ၊ဆဋ္ဌဂါထာ၌၊ပဿဟ္ဟာဝဟာရဝသေန၊ နှိပ်စက်၍ခိုးယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပန္ထနှုသကော၊ခရီးသွားကိုဗျက်ဆီးညှဉ်းဆဲသော၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူယုတ်ကို၊ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏။ သတ္တမာယ၊သတ္တမဂါ ထာ၌၊ကူဋုသက္ခိဝသေန၊ စဉ်းလဲသောသက်သေ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူယုတ်ကို။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ အဋ္ဌမာယ၊ အဋ္ဌမဂါထာ၌၊မိတ္တဒုဗ္ဘိဝသေန၊အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကိုဗျက်ဆီးတတ် သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ဧကော၊တယောက်သောသူယုတ်ကို၊ဝုတ္တော၊မိန့်တော် မူအပ်၏။နဝမာယ၊ နဝမဂါထာ၌၊ဒေဝတညုဝသေန၊ သူ၏ကျေးဇူးကို မသိတတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောက်သော သူယုတ်ကို၊ ဝုတ္တော၊မိန့်တော်မူအပ်၏။ဒသမာယ၊ဒသမဂါထာ၌။ ကတနာသနုဝိဟ

သနဝသေန။ ပြုအပ်သောဝတ်ကိုဖျက်ဆီးသွေးဆဲသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧကောတယောက်သောသူယုတ်ကို။ ဝုတ္တောမိန့်တော်မူအပ်၏။ ကောဒသမာယ။ ကောဒသမ ဂါထာ၌။ ပရဿ။ သူတပါးကို။ ဝဏ္ဏနဝသေန်းလည့်စားတတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဧကော။ ထယောက်သောသူယုတ်ကို။ဝုတ္တော။ မိန့်တော်မူအပ်၏။ဒွါဒသမာယ။ ထဆဲနှစ်ခုမြောက်သောဂါထာ၌။ပဋိဘာနေ ကမ္မဝသေန။ လွန်ကျူးမိသော အပြစ်ကို ထုံးလွှမ်းသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ နွေးနှစ်ယောက်သောသူယုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တော။မိန့်တော်မူအပ်ကုန်၏။တေရသာယ။တေရသဂါထာ၌။အာကတာညူဝသေန။သူ၏ကျေးဇူးကိုမသိတတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧကော။တယောက်သော သူယုတ်ကို။ ဝုတ္တော။မိန့်တော်မူအပ်၏။ဝုဒ္ဓသာယ။ဝုဒ္ဓသဂါထာ၌။ဝဏ္ဏနဝသေန။ရဟန်းဝုဏ္ဏားအလှူခံဝုဂ္ဂိုလ်ကိုတ္ပည့်စားသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ဧကော။တယောက်သောသူယုတ်ကို။ဝုတ္တော။မိန့်တော်မူအပ်၏။ပန္နရသာယ။ ပန္နရသဂါထာ၌။ဝိဟေသနဝသေန။ ညှဉ်းဆဲသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဧကော။ တယောက်သောသူယုတ်ကို။ ဝုတ္တော။မိန့်တော်မူအပ်၏။ သောဠသာယ။သောဠသဂါထာ၌။ဝဏ္ဏနဝသေန။ လှည့်စားသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ဧကော။ တယောက်သောသူယုတ်ကို။ဝုတ္တော။မိန့်အပ်၏။သတ္တရသာယ။ သတ္တမဂုဏ်ဂါထာ၌။ အတ္တုက္ကံသနဝသေန။ မိမိကိုယ်ကိုခြီးမြှောက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ပရဝမ္ဘနဝသေန။ သူတပါးကိုနှိပ်စက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။နွေးနှစ်ယောက်အောသူယုတ်တို့ကို။ဝုတ္တော။မိန့်အပ်ကုန်၏။အဋ္ဌာရသာယ။အဋ္ဌာရသဂါထာ၌။ပယောဂါသယဝိပတ္တိဝသေန။အလိုဆန္ဒလုံ့လ၏ပျက်စီးသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ရောသကာဒယော။ရောသကအစရှိကုန်သော သတ္တဝါနှစ်ယောက်တို့ကို။ဝုတ္တော။မိန့်တော်မူအပ်ကုန်၏။ ဧကူနဝီသတိမာယ။တဆုံးကိုးရသောဂါထာ၌။ ပရိဘာသဝဝသေန။ ဆဲရေးသည်၏အစွမ်းဖြင့်။နွေးနှစ်ယောက်သောသူယုတ်တို့ကို။ဝုတ္တော။မိန့်အပ်ကုန်၏။ ဝီသတိမာယ။နှစ်ဆယ်ပြည့်သောဂါထာ၌။အဂ္ဂမဟာစောရဝဝသေန။ အဦးဖြစ်သောခိုးသူကြီး၏အစွမ်းဖြင့်။ ဧကော။ တယောက်သောသူယုတ်ကို။ ဝုတ္တော။ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဣတိဧဝံ။ဤသို့။ တေတ္တိံ သစတုတ္ထိံ သဝ သလာ။သုံးကျိပ်သုံးယောက်သုံးကျိပ်လေးယောက်သောသူယုတ်တို့ကို။ဝုတ္တော။ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တော။ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက် သုံးကျိပ်လေးယောက်သောသူယုတ်တို့ကို။ နိဒ္ဒိသန္တော။ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧတေခေါ သလာ်ဝုတ္တာ မယာယေတေပကာသိတာတိ။ ဧတေခေါ ဝသလာဝုတ္တာ

မယာယေတေပကာသိတာဟူ၍၊ အာဟာ။မိန့်တော်မူပေ၏။ တသ၊ထိ ဂါထာ၏၊အဗ္ဗော၊အနုက်ကို၊ဧ၀ံ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဆိုအပ်ပြီးသောစကား၌၊ဗြာဟ္မဏ၊ဒဠိပုဏ္ဏား၊ တွံ၊သင်သည်၊ဝသလ၊သူယုတ်၏လက္ခဏာကို၊ဇာနာသိပန်၊ သိ၏လော၊ ဣတိ၊ဧ၀ံ၊ ဤသို့၊ သခေါ်ပတော၊ အကျဉ်းအား၊ဖြင့်၊ ယေတေ၊ဝသလ၊ အကြင်သူယုတ်တို့ကို၊ ဝဏ္ဏာ။ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ တေ။ ထိုသူယုတ်တို့ကို။ ဝိဇ္ဇာရေတော၊ အကျယ်အား၊ဖြင့်၊ ဧတေခေါ၊ ထိုသူယုတ်တို့ကိုသာလျှင်၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်။ အဗ္ဗော၊ အနုက် တည်း၊အ၀ဝ၊တနည်းကား။ ဝဏ္ဏလ၀သေန၊ ဝဏ္ဏ၊လ်၏အစွမ်း၊ဖြင့်။ ယေ တေ၊ အကြင်သူယုတ်တို့ကို၊ ဝဏ္ဏာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တေ၊ထိုသူ ယုတ်တို့ကို၊ဝေ၀ဝသေနဝ၊တရား၏အစွမ်း၊ဖြင့်သာလျှင်၊ဝဏ္ဏာ၊မိန့်တော် မူအပ်ကုန်၏။တေ၊ထိုသူယုတ်တို့ကို၊ ဝေ၀ဝသေနဝိ၊ တရား၏အစွမ်း၊ဖြင့် လည်း၊ဧတေခေါ၊ထိုသူယုတ်တို့ကိုသာလျှင်၊ပကာသိတာ၊ပြတော်မူအပ် ကုန်၏၊ အ၀ဝ၊တနည်းသော်ကား။ ဝသလာ၊သူယုတ်တို့ကို၊မယာ၊ငါ ဘုရားသည်။ အဓိယ၀ေ၀ဝသေန၊ ဖြတ်သော တရား၏အစွမ်း၊ဖြင့်၊ဝဏ္ဏာ၊ ဟောတော်မူ၊အပ်ကုန်၏။ဇာတိ၀သေန၊အမျိုးဇာတိ၏အစွမ်း၊ဖြင့်။မယာ၊ ငါဘုရားသည်ခေါ၊စင်စစ်။ယေ၀သလာ၊အကြင်သူယုတ်တို့ကို၊ နပကာ သိတာ၊ပြတော်မမူအပ်ကုန်။ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်၊ အဗ္ဗော။ အနုက် တည်း။ကောဓနောဥပနာဟိတိအာဒိနာ၊ကောဓနောဥပနာဟိအစရှိသော၊ နယေန၊နည်း၊ဖြင့်၊ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဧ၀ံ၊ဤသို့။ဝသလ၊သူယုတ် ၏လက္ခဏာကို၊ ဒသေသတ္တာ၊ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ယဒုအ၀ါ၌၊ ဗြာဟ္မ ဏော၊အာဠ၀ကဘာ၌ဒေ၀ဒိုဏ်ားသည်၊ သဏ္ဌာယ၊ဒိဋ္ဌိယာ။ သဏ္ဌာယ၊ဒိဋ္ဌိ၌၊ အာဘိ၀၊အလွန်လျှင်။ အာဘိနိ၀ိဋ္ဌော၊ဒေ၀ဒတ်ကိုလုံ့းသွင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ် ၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တံဒိဋ္ဌိ။ထိုဖျားသောအယူကို၊ပဠိသေ၀ေန္တော၊ဖြစ် တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ နဇ္ဈာ၀သလောတိအာဒိ။ နဇ္ဈာ၀သလော ဤသို့ အစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူပေ၏။တသ၊ထိ ဂါထာ၏။ အ၊ဗ္ဗော၊အနုက်ကို၊ ဧ၀ံ၊ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ဟိ၊ထိုစကား၊ကို ထင်စွာပြုဦးဟုံ၊ပရေမဇ္ဈတော၊ပရေမဇ္ဈအား၊ဖြင့်၊ဇ္ဈာ၊အမျိုးဇာတိအား၊ဖြင့် ဝသလော၊ ယုတ်သည်၊ နဟောတိ။ မဖြစ်၊ ဇ္ဈာ၊ အမျိုးဇာတ်အား၊ဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ဝုဏ္ဏား၊သည်၊နဟောတိ။မဖြစ်။ အ၀ိစခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊ ကမ္ဘုနာ၊ မစင်ကြယ်သော အကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဝသလော၊ သူယုတ်

သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ကမ္မုနာ။စင်ကြယ်သောကုသိုလ်ကံကြောင့်။ဗြာဟ္မဏော။မြတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အပရိသုဒ္ဓကမ္မဝသနုတော။ မစင်ကြယ်သောကံသည်ရှာစေအပ်သောကြောင့်။ ဝသလော။သူယုတ်သည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ပရိသုဒ္ဓေန။စင်ကြယ်သော။ကမ္မုနာ။ကံတရား။သည်။အပရိသုဒ္ဓဝါဟ နုတော။ မစင်ကြယ်သည်ကို ဖြောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ဗြာဟ္မဏော။မြတ်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဝါ။ဟနည်းကား။ကုမ္ဘေ။ သင်ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဟိနံ။အမျိုးယုတ်ကာမျှသောသူကို။ ဝသလန္တိ။ သူယုတ်ဟူ၍။မညတ။မှတ်ထင်ကုန်၏။ ဥက္ကဋ္ဌံ။အမျိုးမြတ်ကာမျှသောသူကို။ ဗြာဟ္မဏံ။အမြတ်ဟူ၍။ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်။ မညတ။မှတ်ထင်ကုန်၏။ တသ္မာ။ထို့ကြောင့်။ဟီနေန။ယုတ်မာသော။ကမ္မုနာ။အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဝသလော။သူယုတ်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဥက္ကဋ္ဌေန။မြတ်သော။ ကမ္မုနာ။ ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ဗြာဟ္မဏော။မြတ်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဇေဋ္ဌ။ဤသို့လည်း။အတ္တံ။အနက်ကို။ဥာဏပေဠာ။သိတော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ဇေဋ္ဌ။ ဤဆိုလတ္တံ့.သောစကားကို။ အာဟာ။မိန့်တော်မူပေ၏။ ဗ္ဗုဒါနိ။ ယသုအာခါ့။ တမေဝအတ္တံ။ထိုအနက်ကိုသာသျှင်။နိဒဿနေန။သက်သေဥာန်ပြသဖြင့်။ သာဓေတုံ။ ပြီးစိမ့်သောဥ။တဒိမိနာဝိဇာနာထာတိအာဒိနာ။ တဒိမိနာဝိ ဇာနာထ၍သို့အစရှိကုန်သော။ တိသော်ဂါထာယော။ သုံးဂါထာတို့ကို။ အာဟာ။မိန့်တော်မူပေ၏။တာသု။ထိုဂါထာတို့တွင်။ဒွေ။နှစ်ဂါထာတို့သည်။ စတုပ္ပဒါ။ဆေးပါဒစိုရ်ကုန်၏။ကော်။တခုသောနောက်ဂါထာသည်။ဆပဒါ ခြောက်ပါဒရှိ၏။ တာသံ။ထိုဂါထာတို့၏။ အတ္ထော။အနက်ကို။ မယာ။ငါဘုရား။သည်။နုဇ္ဇာဝသလောဟောတိတိအာဒိ။ နုဇ္ဇာဝသလောဟောတိ အစရှိသော။ယံဝစနံ။အကြင်စကားကို။ဝတ္တုံ။မိန့်တော်မူအပ်၏။ တံဝစနံ။ ထိုစကားကို။ ဗ္ဗာမိနာဝိ။ဤဆိုလတ္တံ့.သောပါဠိဖြင့်လည်း။ ဇာနာထ။သိကြကုန်လော။ယထာပေတံနိဒဿနန္တိ။ ယထာပေတံနိဒဿနံဟူသည်ကား။ ဗ္ဗာမိနာဝိပကာရေန။ ဤသို့သောအပြားအား။ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗ္ဗာမိနာဝိန ယေန။ဤ.သို့သောနည်း။ဖြင့်လည်းကောင်း။ဗ္ဗာမိနာဝိသာမညေန။ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ဗ္ဗာဒံ။ဤ.ဆိုလတ္တံ့.သည်ကား။နိဒဿနံ။သက်သေတည်း။ဗ္ဗာတိ။ဤ.သို့။ဝတ္တုံ.ဝတ္ထော။ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ နိဒဿနံ။ သက်သေ.သည်။ကတမံ။အာဘသ်နည်း။ဗ္ဗာတိ။ဤ.သို့။ စေဝ.ဒေယျ။အကယ်၍ဆိုဘွယ်။စဏ္ဍာလဝတ္ထော.သောပါကော (လ)ဗြဟ္မဏော.ကူပ ပတ္ထိယာတိ။ စဏ္ဍာလဝတ္ထော.သောပါကော(လ)ဗြဟ္မဏောကူပပတ္ထိယာဟူသောစကား။

သည်။နိဒဿနံ။သက်သေတည်း။ စက္ခာလသ၊ဒွန်းစက္ခားတို့။ ပုဗ္ဗော၊ သားတည်း။ စက္ခာလပုဗ္ဗော၊ဒွန်းစက္ခားတို့သား။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ခါဒ နတ္ထာယ။ ခဲအံ့သောဌာ။ ပဏ္ဍော။ အကျက်ဖြစ်သောနွားခဲတွယ်စားတွယ်ကို၊ လတိတ္ထာ။ ရသည်ရှိသော်၊ပုန်းတာဘန်။ ဟော၊ထိုခဲတွယ်စားတွယ်တို့ကို၊ ပစတိ၊ချက်ပြုန်၏။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ သောပါကော၊သောပါကမည် ၏။မာတာဂေါ်ါတိ၊ မာတာဂေါ်ါဟူသည်ကား။ ဧဝံနာမော၊ ဤသို့မာတာဂ်ဟူ သောအမည်ရှိ၏။ ဝိသုတောတိ၊ ဝိသုတော ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဟိနာယ၊ယုတ်သော။ ဓာတိယာ၊အမျိုးဓာတိအားဖြင့်။ ဟိနာယ။ ယုတ် သော၊ ဓိဝိကာယ၊ အသက်မွေးခြင်း၏။ နာမေန။ အမည်အားဖြင့်လည်း ကောင်း။ ပါကဒေါ။ ထင်ရှား၏။ သောတိပဒံ၊သော ဟူသောပုဒ်ကို၊ပုရိ မပဒေန။ ရှေးပုဒ်နှင့်၊ သမ္ဗန္ဓိတ္တာ၊ စပ်၍၊ သောမာတာဂေါ်။ ထိုမာတာ် ရုသော့သည်၊ ယသပရုမပတ္တော၊လွန်သော အခြိုအရံရှိခြင်းသို့ရောက်၏။ အာဇ္ဇုတံ၊မဖြစ်စဘူးသော။ ဥတ္တမံ၊ဖြတ်သော။ အတိဝိသိဋ္ဌံ။ အလွန်ထူး သော၊ ယသကိတ္တိံ။ အခြိုအရံကျော်စောခြင်းသို့။ သမ္ပတ္တော၊ရောက်၏။ ယံသုဒ္ဓလဘန္တိ၊ ယံသုဒ္ဓလဘံဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓာရကုလုပန္နေနာပိ၊ဖြတ် သောအမျိုးဓာတိ၌ဖြစ်သောသူသည်လည်း၊ယံယသကိတ္တိံ။အကြင်အခြို အရံ ကျော်စောခြင်းကို။ ဒုဿဘံ၊ရခဲ၏။ ဟိနကုလုပ္ပန္နေန။ ယုတ်သော ဒွန်းစက္ခားအမျိုး၌ ဖြစ်သော မာတာဂ်ရုသော့သည်၊ သုဒုဿဘံ၊ ရခဲသည် မဟုတ်ရုလွယ်ပေ၏တကား။ဧဝံ၊ဤသို့။ယသသမ္ပတ္တသဒေ၊ အခြိုအရံနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်သော၊ အာဂန္တုံ၊တသုပဌာနံ၊ဝတ္ထိယာပြာဟ္မဏာ ဗဟူတိ၊ အာဂန္တုံ၊တသုပဌာနံ၊ဝတ္ထိယာ ပြာဟ္မဏာဗဟူ ဟူသည်ကား၊ တသ္မာတာဂ်သား ထိုမာတာ်ရုသော့အား၊ ပါရိစရိယတ္ထံ၊ ခြေရင်းခွဲလုပ် ကျွေးမွေးခဲ့သောဌာ၊ဝတ္ထိယာစ၊မင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ပြာဟ္မဏာစ။ ပုဏ္ဏားတို့သည် လည်းကောင်း။ အညေစ။ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဟူ။ များစွာကုန်သော၊ ဝေဿသုဒ္ဒါဒယော၊ သူကြွယ်သူဆင်းရဲအစရှိ ကုန်သော၊ဓမ္ဓုဒ်ပမနုဿာ။ဓမ္ဓုဒ်ပါကျွန်းခွဲနေကုန်သောသူတို့သည်၊ ယေ ဘုယျေန၊များသောအားဖြင့်၊ဥပဌာနံ၊လုပ်ကျွေးခစားခြင်းသို့။ အာဂမိ်သု၊ ရောက်လာကုန်၏။ဣတိအယံ။ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့၊ဥပဌာနသမ္ပန္နော၊လုပ်ကျွေးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ သောမာတာဂ်ါ။ ထိုမာတာ်ရုသော့သည်၊ ဝိဂတကိလေသရဇော။ကင်းသော ကာမရာဂ အစရှိသောကိလေသာတည်းဟူသော ဖြူရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်း

ကောင်းပြီရုဇ်းကင်းသောကာမရာဂရှိသော၊ မဟာနန္ဒာဟိ၊ဖြတ်ကျွန်သော၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပဋိပန္နတ္တာ။ ကျင့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မဟာပထဝီ၊ခရီးလမ်းမလည်းဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မာလောကသင်္ဘာတံ၊ဗြဟ္မာပြည်ဟုဆိုအပ်သော။ ဒေဝလောကံ၊နတ်ပြည်သို့။ ယာပေတုံ၊ရောက်စေခြင်းငှါ။ သမတ္ထတ္တာ၊စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မာလောကယာနသင်္ဘာတံ၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့ သွားရာသွားကြောင်းယာဉ်ဟု ဆိုအပ်သော။ အမ္ဘသမာပတ္တိယာနုံ၊ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တည်းဟူသော ယာဉ်ကို၊ အာဘိရုယ္ဟ၊ ဘက်စီး၍။ တာယ ပဋိပတ္တိယာ၊ ထိုသမာပတ်တည်းဟူဝသာအာကျင့်ဖြင့်၊ကာမရာဂံ။ကာမရာဂကို။ ဝိရာဇေတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်း၍။ ကာယသက္ခိကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ပျက်စီးသည်မှ၊ ဗြဟ္မာလောကူပဂေါ၊ဗြဟ္မာပြည်သို့လားသည်၊ အဟု၊ဖြစ်၏။ တထာဝိတာတောဝေ။ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ဟိနာဝိ၊ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊သာဓာတိ၊ထိုအမျိုးဓာတ်သည်၊နံဝုဋ္ဌလံ၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်ကို၊ ဗြဟ္မာလောကူပပတ္တိယာ။ ဗြဟ္မာပြည်၌ဖြစ်ခြင်းငှါ၊နနိ ဝါရေတိ။မတားဖြစ်နိုင်လေ၊ဗြဟ္မာလောကူပပတ္တိတောဝ၊ဗြဟ္မာပြည်၌ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထုံဝတ္ထော။ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။အတိတေ၊လွန်လေပြီးသောကာလ၌။ မဟာပုရိသော၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်သောယောဂျီး၊ဖြတ်သည်၊တေနတေနဥပါယေန၊ ထိုထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ သတ္တဟိတံ၊ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွါးကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ သောပါက ဇီဝိတေ၊ ကျက်ပြီးသော အစာကို တာဘန်ချက်၍အသက်မွေးသော၊ စတ္တာလကူလေ၊ခွဲနှုန်းစတ္တားဏ်အမျိုးခွဲ၊ ဥပပဇ္ဇိကိရ။ ဖြစ်သေသတတ်။ သော၊ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊မာတာဂေါ်၊မာတာဂိမည်၏။ ရွှေပေန၊အဆင်းသဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ဒုဒ္ဒသိ၊ကာ၊သူတပါးဖြင်ခြင်းငှါခက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ဗဟိနုဂရေ၊ဗာရာဏသီမြို့၏အပြင်၊စမ္မကုဋ္ဌိကာယ။ သားရေဖြင့်မိုးအပ်သောကုဋီ၌၊ဝသတိ၊နေ၏၊အနေ္ဓာနဂရေ၊မြို့၏အတွင်း၌။ ဘိက္ခံ၊အစာဘိုးစရိတ္တာ၊ လှည့်လည်၍၊ဓိဝိတံ၊အသက်ကို၊ကပ္ပေတိ၊မွေး၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊တနေ့သ၌။ တတ္ထ ံနဂရေ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်၌၊ သုဘနက္ခတ္တေ၊ ကောင်းသော နက္ခတ်ငွေသဘင်သည်၊ ဃောသိတေ၊ကြွေးကျော်သည်ရှိသော်၊ ရုဇ္ဇာ၊သေးသောကိုကြွေးတို့သည်၊ ယထာသကေန၊မိမိ၏ အလိုင်းအခြားဖြစ်သော၊ ပရိဝါရေန၊အခြံအရံဖြင့်။ ကိဠန္တိ၊ကစားကုန်၏၊ အာသ

တရာပါ၊တယောက်လည်းဖြစ်သော၊ဗြာဟ္မဏမဟာသာလဓိတာ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ၏သမီးသည်၊ ပန္နရသသောဥသဝ သုဒ္ဓေသိကာ၊ တဆဲ့ငါးနှစ်တဆဲ့ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဒေဝကညာပါယ၊ နက်ညိုးကဲ့သို့၊ရှုပေန၊အဆင်းသဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ဒဿနီယာ၊ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်၊ ပါသာဒိကာ၊ကြည်ညိုဘွယ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ကုလဝံသာနုရူပံ၊ အမျိုးအနွယ်အား လျော်သောပျော်ရွှင်ခြင်းကို၊ကိုယ်ထိသာမိတိ၊ကစားပျော်ရွှင်အံ့ဟု၊ ဗဟုတံ၊များစွာသော၊ ခဏ္ဍဘောဇနီကိုနှုသ ဖွာ၏၊ခဲဘွယ်စား ဘွယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကံစားပျော်ရွှင်အံ့သော အဆောက် အဦကို၊ သက်ဌေးသူ၊ ဝှည်းတို့၌။ အာရောပေတွာ၊တင်စေ၍၊သဗ္ဗသေတဗလိဗန္ဓယုတ္တံ၊ ကိုယ်လုံးဖြူသောနွားတို့ဖြင့် ကအာပ်ယှဉ်အပ်သော၊ ယာနံ၊ယာဉ်ထက်သို့၊အာရုယှ၊တက်၍။ မဟာပရိဝါရေန၊များစွာသောအခြံအရံဖြင့်၊ ဥယျာနဘူမိံ၊ ဥယျာဉ်မြေအရပ်သို့၊ဝန္တိတိ၊သွား၏။ နာမေန၊အမည်အား ဖြင့်၊ဒိဠ္ဌမင်္ဂလိကာတိ၊ဒိဠ္ဌမင်္ဂလိကာဟူသောအမည်ရှိ၏။သာ၊ထိုဒိဠ္ဌမင်္ဂလိကာမိန်းမသည်၊ ဒုသဏ္ဌိတံ၊မကောင်းသောသဏ္ဌာန်ရှိသော၊ ရူပံ၊ရူပါရုံကို၊ အဝမင်္ဂလန္တိ၊ မကောင်းသောမင်္ဂလာဟူ၍၊ဒဿံ၊ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ နဿန္တိ၊အာသိမရှိ၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အသာ၊ထိုသတို့သမီးအား၊ ဒိဠ္ဌမင်္ဂလိကာတ္တေဝ၊ ဒိဠ္ဌမင်္ဂလိကာဟူ၍သာလျှင်၊ သမ်ါ၊ရှေ့တက်ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ဥဒပါဒိ၊တင်ရှားဖြစ်၏။ တဒါ၊ထိုနက္ခတ်ပွဲသာင်နှင့်၊ သောမာတရော်၊ထိုမာတာဘုရားအလောင်းသည်၊ကာလသေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ဝုဋ္ဌာယ၊ထ၍၊ပန္နပိလောတိကံ၊ဝုဆိုးညစ်ကို၊နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ကဋ္ဌတာလံ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးသောလက်ချပ်ကို၊ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ဗဒ္ဓိတ္မာ၊ ဖွဲ့၍၊ဘာဇနဟတ္ထော၊ခွက်လက်စွဲလျက်၊နဂရံ၊ဗာရာဏသီမြို့သို့၊ပဝိသတိ၊ ဝင်လေ၏၊မနုဿေ၊လူတို့ကို၊ဒိသွာ၊မြင်သည်ရှိသော်၊ဒုရုတောဝေ၊အဝေးမှသာလျှင်၊ ကဋ္ဌတာလံ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးသော လက်ချပ်ကို၊ အာကာဌေန္တော၊ရိုက်ခတ်လျက်၊ပဝိသတိ၊ဝင်လေ၏။အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဒိဠ္ဌမင်္ဂလိကာ၊ဒိဠ္ဌမင်္ဂလိကာအမည်ရှိသော သတို့သမီးကို၊ ဥဿရထဥဿရထာတိ၊သင်တို့ရှားလေကုန်သင်တို့ရှားလေကုန်ဟု၊ ပုဒုတောပုရုတော၊ရှေ့မှရှေ့မှ၊ဟိနစေနံ၊ ယုတ်သောလူကို၊အပနေန္တော ဟိ၊ ဖယ်ရှားကုန်သော၊ ပုရိသေ ဟိ၊ယောကျ်ားတို့သည်၊နိယမနာ၊သောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊နဂရဒ္ဒါရေ၊ မရွှေ့မြို့တံခါး၏ အလယ်၌၊ မာတာ၊မာတာ၏ဘုန်းစကားကို၊ ဒိသွာ၊မြင်ရသည်ရှိသော်၊ ဧသော၊ဤသူသည်၊ ကော၊အာဘယ်သူနည်း၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊

အာဟာ။ဆိုရ။ အယံ။ဤသူသည်၊ မာတာဝ်စဏ္ဍာလော၊ မာတာဝ်အမည်ရှိ သောခွန်းစဏ္ဍားတည်း။ဟူတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တော။ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဤဒိသံ၊ဤသို့ သောသူယုတ်ကို။ဒိသွာ။မြင်၍။ဂတာ။သွားသည်ရှိသော်။ ဝမ္ပိ။အကျိုးစီး ပွါးသည်၊ကုတောအတ္ထိ။အဘယ်မှာရှိလေအုံ့နည်း။ဟူတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တွာ၊ ဆိုရ၏။ ယာနံ၊ယာဉ်ကို၊ နိဝတ္တာ၊ပေယိ၊လှည့်ပြန်စေ၏။ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ အယံ။ ဤသတို့သမီးသည်၊ ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်သို့။ ဂတ္တွာ။ရောက်သည်ရှိ သော်။ ခဇ္ဇဘောဇ္ဇာဒိ။ခဲဘွယ်စားဘွယ်အစရှိသည်ကို၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ လဘေယျာမ။ရလေကုန်ချေ၏။ နော၊ငါတို့အား။မာတာဂေါ်နှ။မာတာဝ်သည်၊ တဿ။ထိုရှေ့ခြင်း၏။ အန္တရာယော၊အန္တရာယ်ကို၊ ကတော။ပြုအပ်၏။ ဟူတိ၊ဤသို့။ကုဝိတာ၊အမျက်ထွက်ကုန်၍။စဏ္ဍာလံ။ မာတာဝ်စဏ္ဍာလကို။ ဂဏ္ဍယဝ၊ဖမ်းဆီးလေကုန်၊ဟူတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တွာ။ဆိုရ၏။လေ့ဟု။ အုတ်ခဲတို့ ဖြင့်။ပဟာရိတ္တာ။ရိုက်ခတ်သည်ရှိသော်။မတောတိ။ သေလေပြီဟု။ဝတ္တွာ။ ဆိုရ၏။ပါဒေ။ခြေတို့ကို။ဂဟေတ္တာ။ကိုင်၍။ ဂေမန္ဒေ၊တခုသောအရပ်စွန်း ၌။ဆန္ဒေတ္တာ၊စွန့်ပစ်ခဲ့၍။ကစဝ၊ရေနှ။ အမှိုက်ဖြင့်၊ပဋိစ္ဆာဒေတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။အဂမံသု။ သွားလေကုန်၏။ သော၊ထိုမာတာဝ် ဘုရားအလောင်းသည်၊ သတိ။သတိကို၊ပဋိလဘိတ္တာ၊တဘန်ရ၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍။ မနုဿေ၊လူတို့ ကို၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ အယ္ယာ၊အိုအရှင်တို့၊ ကိံ။အသို့နည်း၊ ဒွါရံနာမ၊ဖြစ်တံခါး မည်သည်ကား။သဗ္ဗသာဓာရဏံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောလူတို့နှင့်ဆက်ဆံရာ ဖြစ်သလော။ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ပြာဟွဏာနံ့ယော၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ သာလျှင်။ နိက္ခမနုပရိသနတ္ထံ၊ ထွက်ရာဝင်ရာအလို့ငှါ၊ကတံ။ ပြုအပ်သ လော။ဟူတိ၊ဤသို့။ပုစ္ဆိ။မေး၏။ မနုဿေ။လူတို့သည်၊ဒွါရံနာမ၊ တံခါး မည်သည်ကား။သဗ္ဗသာဓာရဏံ၊ခပ်သိမ်းသောလူတို့နှင့်ဆက်ဆံရာသာ တည်း။ဟူတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တော။ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗသာဓာရဏဒွါရေနှ။ ခပ်သိမ်းစုံဆက်ဆံရာတံခါး၊ဖြင့်၊ပရိသိတ္တာ၊ဝင်၍။ ဘိက္ခာဟာရေနှ။အစာ အာဟာရဖြင့်။ယာပေန္တိ။မှီတတ်သော။ မံ။ငါ့ကို၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိ ကာမိန်းမ၏။ မနုဿာ။ အခြံအရံလူတို့သည်၊ ဟူမံ အနုယဝှသုံ၊ ဤသို့ အကျိုးမရှိပျက်စီး၊ခြင်းသို့၊ပါပေသုံ၊ရောက်စေကုန်၏။ဟူတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ဆိုရ၏။ ရုတိကာယ၊ ခရီးတကြောင်းမှ။ ရုတိကံ၊ခရီးတကြောင်းသို့၊ အာ ဟိဏ္ဍန္တော။ လှည့်ပတ်သွားလာလျက်၊ မနုဿာနံ့၊ လူတို့အား၊ အာရော စေတ္တာ၊ကြား၍၊ပြာဟွဏာသ၊ပုဏ္ဏားတို့၏။ ဃရဒ္ဒါ၊ရှေ့အိမ်တံခါး၊ဝ၌၊အဟံ။ ငါသည်၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကံ။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီးကို၊ အလဒ္ဓါ။မရသည်ရှိ

သော်၊နဝင်္ဂဟိသာဓိတိ။မထတောဘူးဟု။ဝတ္တာ၊ဆိုး၍၊ နိဗ္ဗဒ္ဓိ၊အိပ်လေ၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊ အာဘဝုဏ္ဏားသည်၊ စာရေ့ခါရေ့၊ အိပ်တံခါးဝ၌၊ မာတာ၏ခါ၊ မာတာ်ခွန်းစဆ္ဆားသည်၊နိဗ္ဗန္ဓောတိ၊အိပ်ပြီဟု၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊တာသ။ ထို မာတာ်အား၊ကာကဏိကံ၊တချင်ရွေးမျှလောက်သောအသပြာကို၊ဒေယ၊ ပေးလေကုန်၊တေလေနု၊ဆိပြင့်၊အာဂ်ံ၊အာဂ်ါကို၊မကျွေတွာ၊လိပ်းကျုံလိုက် ၍၊ ဂန္ဓတု၊သွားစေလော၊ဆိုတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ သော၊ထိုမာတာ် သည်၊တံ၊ထိုတချင်ရွေးသောအသပြာကို၊နဟုန္ဓဆ္ဆတိ၊အလိုမရှိ။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိ ကံ၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတ္တိသမီးကို၊အလဒ္ဓါ၊မရသည်ရှိသော်၊နဝင်္ဂဟိသာဓိ တိစေ၀၊ငါမထဘူးဟု၍သာလျှင်။အာဟ၊ဆို၏။တကော၊ထိုနောင်မှ၊ဗြာဟ္မ ဏော၊အာဘဝုဏ္ဏားသည်၊ ဒွေကာကဏိကာယော၊ နှစ်ချင်ရွေးသောအသ ပြာတို့ကို၊ဒေယ၊ပေးလေကုန်လော၊ကာကဏိကာယ၊တချင်ရွေးအသပြာ ၏၊မူလံ၊အာဘိုးကို၊ဒါဒတု။ ခဲစားစေလော။ ကာကဏိကာယ၊ တချင်ရွေး သောအသပြာ၏၊တေလေနု၊ဆိပြင့်၊အဂ်ံ၊အာဂ်ါကြီးပေါ်ကို၊ မကျွေတွာ၊ လိပ်းကျုံ၍၊ ဂန္ဓတု၊သွားစေလော၊ဆိုတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ သော၊ထို မာတာ်သည်၊ တံ၊ထိုအသပြာကို၊နဟုန္ဓဆ္ဆတိတိ၊ အလိုမရှိဟု၊ တထေ၀ ထိုရွေးအတူ သာလျှင်၊ ဝဒတိ၊ဆို၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ အာဘဝုဏ္ဏားသည်၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊မာသကံ၊တပဲသောအသပြာကို၊ဒေယ၊ပေးလေကုန်၊ပါဒံ၊ တမတ်သောဥစ္စာကို၊ဒေယ၊ပေးလေကုန်၊ဥပဓုကဟာပဏံ၊အသပြာ၀က် တသပြာကို၊ ဒွေတိဏိ၊ နှစ်သပြာသုံးသပြာတို့ကို၊ ဒေယ၊ ပေးလေကုန် လော၊ဆိုတိ၊ဤသို့။ ယာ၀သတံ၊အသပြာတရာတိုင်အောင်၊ အာဏာပေ သိ၊စေခိုင်း၏။သော၊ထိုမာတာ်သည်၊နဟုန္ဓဆ္ဆတိတိ၊အလိုမရှိဟု၊တထေ၀ ထိုရွေးအတူသာလျှင်၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊ဝေ၊ဤသို့။ယာ၀ဇ္ဇာနံယေ၀။ တောင်း ပန်ကုန်စဉ်သာလျှင်။သူရိယော၊နေသည်၊အဏ္ဍာဂ်တော၊ဝင်လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ဗြာဟ္မဏီ၊ပုဏ္ဏားမသည်၊ပါသာဒါ၊ပြာသာဒ်ထက်မှ၊ညြခုယ္ယ၊ သက်ဆင်း၍၊ သာဏိပါကာရံ၊ တင်းတိမ်ရံခြင်းကို၊ ပရိဂ္ဂိပါ၊ပတ္တား ခြံရံစေ၍။တံ၊ထိုမာတာ်သို့၊ဥပသက်မိတွာ၊ချဉ်းကပ်၍။ တာတမာတာ်။ အိုအာမောင်မာတာ်၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာယ၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတ္တိသမီး၏၊ အပရော ဝံ၊ပြစ်မှားမိသောအပြစ်ကို၊ ခမ၊သည်းခံပါလော၊သဟာသံ။ တထောင် သောအသပြာကို၊ဂဏှာဟိ၊ယူပါလော၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊ဒွေတိဏိ။ အသပြာ နှစ်ထောင်သုံးထောင်တို့ကို၊ဂဏှာဟိ၊ယူပါလော၊ ယာ၀သတသဟဿံ၊ အသပြာတသိန်းတိုင်အောင်၊ဂဏှာဟိ၊ယူပါလော၊ဆိုတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊

ဆိုး၏။သော၊ထိုမာတာဝ်သည်၊ တုဏ္ဍိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍၊ နိုဗ္ဗိယော၀။ အိပ်သည်သာလျှင်တည်း။ဧ၀ံ၊ဤသို့။ စတ္ဘုဟာပဠွာဟေ။လေးရက်ငါးရက်သည်၊ ဝိတိ၀ေတ္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုံဝိ၊များစွာလည်းဖြစ်သော။ ပဏ္ဏာကာရံ၊လက်ဆောင်ကို၊ ဒတ္တွာ၊ပေး၍၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကံ။ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတ္တိုသမိုးကို။ အာလဘန္တာ၊ မရေကုန်သော၊ ခတ္တိယကုမာရာ ဒယောစ။မင်းသားအစရှိသောသူတို့သည်လည်း၊မာတာဝ်သား၊မာတာဝ်၏၊ ဥပကဏ္ဏကေ။ နား၏အနီး၌၊ အာရောစေသုံ၊ကြားကြကုန်၏၊ ပုရိသာနာမ၊ ယောကျ်ားတို့မည်သည်ကား။အနေကာနိသံ၀ဿရာနိ၊များစွာသောနှစ်တို့ ပတ်လုံး။ ဝိရိယံ၊လုံ့လကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဣဒ္ဓိဗိုဏ်း၊လိုအပ်သောအကျိုးသို့၊ ပါပုဏာန္တိ။ရောက်ကြကုန်၏၊ တံခေါ၊သင်သည်သာလျှင်၊ မာနိပုဗ္ဗ။မအိပ်ဟေလင့်၊ အာဠာ၊ မ၀ျတ်။ ဒ္ဋိဟတိဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကံ၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတ္တိုသမိုးကို၊လဆွဲသို၊ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာရောစာပေသုံ။ကြားကြကုန်၏၊သော၊ထိုမာတာဝ်သည်၊တုဏ္ဍိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍၊ နိုဗ္ဗိယော၀။အိပ်လေသည်သာတည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာမေဒိ၀သေ၊ရုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ပဋိဝိဿကာ။ အိပ်နီးချင်းတို့သည်၊ ဥဗ္ဗဟိတ္တာ။ထကုန်၍။ တုမ္ဟေ။ သင်တို့သည်၊ မာတာဝ်။မာတာဝ်ကို၊ ဥဗ္ဗာ၊ပေထ။ ထစေကုန်လော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးရုံကုန်သော။ အမှေ၊ငါတို့ကို၊ မာနာသယိတ္ထ။ မပျက်ဆီးကုန်လင့်၊ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟံသု။ ဆိုကြကုန်၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊တောသံ၊ထိုအိပ်နီးချင်းတို့၏၊ ဒိဋ္ဌိကိရ၊ ဝိဿာ၊ဒိဋ္ဌိအယူဖြစ်သတတ်၊ ယဿ။အကြင်သူ၏၊ ဃ၀ဒ္ဓါ၊ရေ၊အိပ်တံခါး၀ဋ်၊ ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ နိပ္ပန္နော၊အိပ်လျက်၊စဏ္ဍာ၊လော၊စဏ္ဍာ၊လအမျိုးသည်၊မရတိ၊သေ၏၊ တာ၊ထို၊သူ၏၊ ဃ၀ေ၊ အိပ်နှင့်။သဟ၊တကွ၊သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊သတ္တသတ္တ၊ဃ၀ါ၊သိုးနှာ၊ခုနစ်အိပ်ခုနစ်အိပ်ဖြစ်နေကုန်သောသူတို့သည်၊ စဏ္ဍာ၊လိုနှာ၊ဖွန်း စဏ္ဍား၊အမျိုးတို့သည်၊ဟောန္တိ ကိရ၊ဖြစ်ရကုန်သတတ်၊ ဣတိ၊ဤသို့။ဒိဋ္ဌိ၊ အယူ၀ါဒသည်၊ အာ၊ဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တ၊တော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကံ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာမိန်းမကို၊နိ၊လ၀ိ၊လော၊ဒို့ကံ၊ ညှိ၊သော၊အာ၀တ်ထမ်ကို။နိ၀ါသာ ပေတ္တာ။ဝတ်စေ၍၊ ဥဗ္ဗုဂ်ကဠေ၊ဝိ၊ကာ၊ဒိန်း၊ ယောက်ချိုထမင်းဒိုး အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒတ္တာ၊ပေး၊လိုက်၍၊ ပရိဒေ၀မာနံ၊ငိုးကြွေးစဉ်၊ တ၊သ၊ထိုမာတာဝ်၏၊သန္တိကံ။အထံသို့။နေတ္တာ၊ဆောင်၍၊ဟန္ဒ၊ယ၊ခု၊ ဒါရိကံ၊သတ္တိုသမိုးကို့။အာ၊ဒါယ၊ယူ၍၊ဥဗ္ဗာ၊ယ၊ထ၍၊တွံ၊သင်သည်၊ ဂ၊ဆ္ဆာ၊ဟိ၊သွား၊လေ

လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထာ၊ဆိုး၍၊ အဒ်သု၊ပေးကုန်၏။ သာ၊ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ သတ္တိသဒိုးသည်၊ ပသေ၊နုပါးခ်ိ၊ ဌတ္ထာ၊ရုပ်၍၊ဥဋ္ဌေတိ၊ ထလော၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟာ၊ဆိုတ်၏။သော၊ထိုမာတာဂ်သည်၊ဟာဏ္ဍေန၊လက်ဖြင့်၊ဂဟေတ္ဝာ ဆွဲကိုင်၍၊မံ၊ငါ့ကို၊ဥဋ္ဌပေတိ၊ထစေလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဆိုတ်၏၊မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အန္တောနဂရေ၊မြို့တွင်း၌၊ဝသိတုံ၊ နေအံ့သောဌာန၊နလဘာမ၊ မရကုန်၊ပေါ၊လာလတ္တည်း၊ မံ၊ငါ့ကို၊ဗဟိနဂရေ၊မြို့၏အပ၌၊ စမ္ဘကုဋ်ံ၊သား ရေမိုး၊အာဝ်သောကုဋိသို့၊နေတိ၊ဆောင်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထား၊ဆိုး၍၊သာ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊နုံ၊ထိုမာတာဂ်ကို၊ ဟာဏ္ဍေန၊လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍၊ တဏ္ဍ၊ ထိုသား၊ရေမိုး၊သောကုဋိသို့၊ နေသိ၊ ဆောင်လေ၏။ ဝိဋ္ဌ ယာ၊ကျောက်ကုန်း၌၊အာရောပေတ္ဝာ၊တင်၍၊နေသိ၊ဆောင်လေ၏၊ဣတိဝိ ဤသို့လည်း။ ဓာတကာဘဏကာ၊ ဓာတ်ကိုတတ်သော ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊နေတ္ထာ၊ဖ၊ဆောင်ပြီး၍လည်း။အသ၊ထိုမာတာဂ်၏၊ သရီ ရံ၊ကိုယ်ကို၊တောလေနု၊ဆိပြင့်၊မကွေတ္ဝာ၊လိမ်းကျုံ၍၊ ဥဏ္ဏောဒကေန၊ရေ ဆေးဖြင့်၊နှာပေတ္ဝာ၊ရေချိုးစေ၍၊ယာဂုံ၊ယာဂုကို၊ပစိတ္ဝာ၊ချက်၍၊ အဒါသိ၊ ပေးလေ၏၊ သော၊ထိုမာတာဂ်သည်၊ အယံဗြာဟ္မဏကညာ။ ဤဝုဏ္ဏေ၊မ သတ္တိသဒိုးသည်၊မာဝိနသိတိ၊မပျက်စီး၊စေသတည်း၊ဟု၊ဓာတိသံ ဘောဒံ။ အမျိုး၊ဓာတိပျက်စီး၊ခြင်း၊ကို၊ အကတ္ဝာ၊ မပြုမူ၍၊ အဓုမာသမတ္တံ၊ လခွ ဆိုတ်ခင်း၊အာ၏ည်။ဗလံ၊ခွန်အား၊ကို၊ဂဟေတ္ဝာ၊ယူပြီး၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ဝနံ၊ တောအရပ်သို့၊ဂစ္ဆာမိ။ သွား၏ဟု၊အတိစိရာယတိတိ၊အလွန်ကြာမြင့်နိုး၏ ဟု၊တွေး၊သင်္ခမသည်၊မာဥက္ကဏ္ဌိ၊ပျောင်းရိုလေလင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထား၊ဆို ၍၊လာရမာနုသကာနဋ္ဌ၊ အိပ်နိုး၊ချင်းတို့အား၊လည်း၊ ဣမံ၊ဤဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ ကို၊မာပမဇ္ဇိတ္ထာတိ၊မမေ့မလျော့ကြပါကုန်လင့်ဟု၊အာဏာပေတ္ဝာ၊စေခိုင်း ခဲ့၍၊ဃရာ၊အိပ်မှ၊နိုက္ခမိတ္ဝာ၊ထွက်၍၊တာပသပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ် ကို၊ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ကသိဏပရိကမ္မံ၊ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍၊ကတိပါ၊ဟေ၊နေ၊နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်၊အဗ္ဗသမာပတ္တိယော စ၊ဈာန်ပါ၊သောလမာပတ်တို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊ပဋ္ဌာအာဘိညာယော စ၊ငါးပါ၊ သော၊အာဘိညာဉ်တို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊နိဗ္ဗတ္တေတ္ဝာ၊ဖြစ်စေ၍၊ ဣဒါနိ၊ယဒု အခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာယ၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာအား၊ မနာပေါ၊နှစ် သက်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်စေအုံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတ္တွာ၊လာလေ၍၊ နဂရဒ္ဒါရေ၊ မြို့တံခါး၌၊ ဩရောဟိတ္ဝာ၊ကောင်းကင်မှဆင်းသက်၍၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာယ၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကါသုတို့

သမီး၏။ သန္ဓိကံ။အာထံသို့။ ဒုတံ၊တာမန့်ကို။ပေသေသိ၊စေလွှတ်၏။ သာ။ ထိုဒိဋ္ဌမဂ်လိကာသတ္တိသမီးသည်၊ မမ၊ငါ၏၊ဥာတကော။ အဆွေအမျိုး ဖြစ်၊သော။ ကောစိ၊တစုံတယောက်သောသူသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟေ့ ရဟန်း၊ပြုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။မံ၊ငါ့ကို။ ဒုက္ခိတံ။ဆင်း၊ရဲ၊ခြင်း၊ရှိသည်ကို၊ ဥတ္တာ၊ သိ၍၊ဒမ္ပုံ၊ ကြည့်ရှုအံ့သောဌ။ အာဂတော။ ရောက်လာသည် ဘဝိဿတိမညော။ ဖြစ်သည်ထင်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တယမာနာ။ ကြံစည် အောက်မေ့လျက်။ ဂတ္ဝါ၊သွား၊သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုမာတာဂ်ရဲ့ကို၊ ဥတ္တာ၊သိ၍၊ပါဒေသု၊ခြေတို့ဦး၊နိပတိတ္တာ၊ဝပ်၍။ ကိသာ၊အာဘယ်ကြောင့်၊ မံ၊ငါ့ကို၊အနာထံ၊အား၊မကိုး၊ရသည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြုလုပ်၍၊တုဗ္ဗေ၊ရှင်ရဲ့သော် တို့သည်၊အာဂတာ၊လာကုန်သည်၊အတ္ထု၊ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ။ဆိုး၏။မဟာဝုရိသော၊ ယောက်ျား၊ဖြတ်သည်၊ ဒိဋ္ဌမဂ်လိကော၊ ဒိဋ္ဌ မဂ်လိကာနှမ၊တို့၊သင်နှမသည်၊ဒုက္ခိနိ၊ဆင်း၊ရဲ၊ခြင်း၊သည်၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်ပါလင့်၊ သကလဇမ္ဗု၊ဒီပဝါသိနော၊ အလုံးရုံ၊ဇမ္ဗု၊ဒီပါကျွန်း၌နေသော လူအပေါင်းတို့သည်၊တော၊သင်နှမအား။သက္ကာရံ၊ရှိသေ၊ဖြတ်နိုး၊အစ်သည် ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ကာရေဿာမိတိ၊ပြုစေ၊အံ့ဟု၊ဝတ္တာ၊ဆိုပြီး၍။ ဇေတံ၊ဤ စကား၊ကို၊အံ့ဝေါစ၊ဆိုး၏။ကိံ အဝေါစ၊အာဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ တွံ၊သင်နှမ သည်၊ဝန္ဓ။ သွား၊ချေ၊ဃောသနံ၊ကြွေးကြော်ခြင်း၊ကို၊ ကာရာပေတိ၊ပြုစေ လော၊မမ၊ငါ၏။ သာမိကော၊လင်သည်၊ မဟာဗြဟ္မာ။ မဟာဗြဟ္မာကြီး တည်း။ မာတင်ေ ါ၊မာတာ်သည်၊ နု၊မဟုတ်၊သော၊ထိုဗြဟ္မာကြီး၊သည်။ စန္ဒပိမာနံ၊လဒိမာန်ကို၊ဘိန္ဒိတ္တာ။ခွဲ၍၊သတ္တာမေနိ၀သေ၊ ခုနစ်ခုက်မြောက် သောနေ့၌၊အာဂန္ဓိ၊သတိ၊လာလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အ၀ေါစ၊ဆိုး၏။ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမဂ်လိကာသတ္တိသမီး၊သည်။ အာဟ။ဆိုး၏။ ကိံ အာဟ၊အာဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။ဘဒ္ဒေ၊ရှင်ရဲ့သတုရား၊အဟံ၊တပည့်တော်မသည်၊ဗြာဟ္မဏာ မဟာသာလဒိတာ၊ဗြာဟ္မဏာမဟာသာလအမျိုး၊သမီး၊သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ် ၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပါ၀ကမ္မေန၊မကောင်းမှုဖြင့်။ ဣမံစဏ္ဍာလဘာ၀ံ၊ဤနွန်း စဏ္ဍား၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်ခဲ့၏။ ဇေ၊ဤသို့၊ ဝတ္တုံ၊ဆိုအံ့သောဌ၊ နသ၊ကျော်မိ၊မတတ်နိုင်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ။ဆိုး၏။ မဟာဝုရိသော၊ ယောက်ျား၊ဖြတ်သည်၊ တွံ၊သင်နှမသည်။ မာတာ်သ၊ မာတာ်ရဲ့ဝေ့ဏ်၊ အာနုဘာ၀ံ၊ အာနုဘော်ကို၊နုဇာနာသိတိ၊မသိရှာလေတကား၊ဟု၊ ဝတ္တာ။ ဆိုး၍၊ယထာ။အကြင်အခြင်း၊အရာ၊ဖြင့်၊ သာ၊ထိုဒိဋ္ဌမဂ်လိကာသည်၊ သန္ဒ ဟတိ၊ယုံကြည်၏။ တထာ။ထိုအခြင်း၊အရာ၊ဖြင့်။ အာနေကာနိ၊ ဗျာ၊စွာကုန်

သော။ပါနိုဟာရိယာနိ။ပြာနိုဟာတို့ကို၊ဒသေတွေ။ပြုပြီး၍၊ တထေဝ၊ထို ရှေးအတူသာလျှင်၊တံ၊ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကို၊အာဏာပေတွေ။စေခိုင်းပြန်၍။ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝသတိ ၊နေရာတောအရပ်သို့။ အဝမာသိ၊သွားလေ၏၊ သာ။ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတ္တိသမီးသည်၊ တဏာ၊ထိုမာတာဂ်ရှေ့စိုင်ရှင် တိုင်း။အာကာသိ။ ကြွေးကြော်ခြင်းကိုပြု၏၊ မနုဿာ၊လူအပေါင်းတို့သည်၊ ဥဏ္ဏာယနဿိ၊ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ ကိ ဥဏ္ဏာယနဿိ။အာဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း၊ ကထံဟိနာမ၊အာဘယ်ကြောင့်။ အယံ၊ဤဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ပါပဓမ္မေန၊မကောင်းသောအမှုဖြင့်။ စဏ္ဍာလဘာဝံ။ ခွန်းစဏ္ဍား ၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တာပန၊ရောက်ပြီး၍ကား၊ တံမဟာဇြဟ္မာနံ။ ထိုဗြဟ္မာကြီး ကို။ကထံကရိသတိ။အာဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ဟူတိ။ဤသို့။ ဥဏ္ဏာယနဿိ၊ကဲ့ရဲ့ ကြကုန်၏။ သာ၊ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတ္တိသမီးသည်၊ အဓိမာနံ ဝေ၊အလွန် မြတ်နိုးသည်သာလျှင်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဃောသနဿိ၊ကြွေးကြော်လျက်၊နဂရံ၊ဖျိုကို၊အာဟိဏ္ဍနဿိ၊လှည့်ပတ်လျက်၊ ဟုတော၊ဤနေ့မှ၊ဆဋ္ဌေဒိဝသေ၊ခြောက်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ပဏ္ဍမေဒိဝ သေ၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌။ စတုတ္ထေ၊ လေးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ တတိယေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌။ သွေ၊နက်ဖြန်၌။ အဇ္ဇ၊ ဤယနေ့၌။ အာဂမိဿတိတိ၊လာလတ္တံ့ဟု၊ဝတ္ထေ၊ဆိုသည်ရှိသော်။ မနုဿာ၊လူတို့ သည်၊တာသာ၊ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတ္တိသမီး၏၊ ဝိသဒ္ဒါဝါစံ၊ရဲရင့်သော စကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ကဒ္ဒါစိ၊ရံခါ၊ဝေ၊ဤသို့။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဟူတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဃရဒ္ဒါရေသု၊အိမ်တံခါးတို့၌။ မဏ္ဍပံ၊မဏ္ဍပ်ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ သာလိဂဟနဒ္ဒါနံ။ တင်းတိမ်ရံရာ အရပ်ကို၊ သဇ္ဇိတွာ၊စီခင်း၍၊ဝယပ္ပတ္တာ၊အာရှယ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဒါရိကာယော၊ သတ္တိသမီးတို့ကို၊အလက်ရိတွာ၊တန်ဆာဆင်စေ၍၊မဟာဗြဟ္မကိုးဗြဟ္မာ ကြီးသည်၊ အာဂတော၊လာသည်ရှိသော်၊ ကညာယ၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတ္တိ သမီး အား၊ဒါနံ။ ပေးအပ်သောလျှာတွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒဿာမာတိ၊ငါတို့ပေး ကြကုန်အံ့ဟု၊အာကာသံ၊ကောင်းကင်သို့၊ဥဇ္ဇလောကေ၊ဥာဏ်ကြည့်လျက်၊ ဒိသိဒိ သု၊နေကြကုန်၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ မဟာပုရိသော၊ယောဂျားမြတ် သည်၊ဝုဏ္ဏာမဒိဝသေ၊လပြည့်နေ့၌၊ ဂဂနတလံ၊ကောင်းကင်ပြင်သို့၊စန္ဒေ၊ လမင်းသည်၊ ဥပါဂတေ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ ဝိမာနံ။ လဗိမာန်ကို၊ ဗာ လေတွာ၊ခွဲ၍၊မဟာဇနသာ၊လူအပေါင်း၏၊ပဿတော၊ဖြင်စဉ်၊ဗြဟ္မာ၊ပေ နှ၊ဗြဟ္မာကြီး၏အသွင်ဖြင့်၊ နိဂန္ဆိ၊ဆင်းလာ၏၊မဟာဇနော၊ လူအပေါင်း

သည်။ဖွေစန္ဒာ၊ လှနှစ်ဆူတို့သည်၊ စာတာတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟု၊ အတိမည်၊ အလွန်အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြ၏။တတောဟု။ထိုနောင်မှ။အခုကျွေမနု။အစဉ်သဖြင့်၊အာဂတာ၊လာလတ်သည်ကို။ဒိသွာ။ဖြင့်၍။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊သစ္စာ၊မှန်သော်စကားကို။အာဟာ၊ဆိုပေ၏။အယံ၊ဤလာသော သူသည်၊ မဟာပြိဟ္ဓာဝ။ပြိဟ္ဓာကြီးပင်တည်း။ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကံ၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ သတို့သမီးကို၊ ဒမေတုံ။ဆုံးမအံ့သောဌာ၊ဝုဇ္ဈေ။ရှေးကာလ၌၊ မာတာဂ်ေ သေနု၊မာတာဂ်ွန်းစဏ္ဍား၏အာရုအာရာဖြင့်။ အာဂ ဆ္ဆ တိတိ၊လာ၏ဟု၊ နိဋ္ဌ။ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊အဂမာသိ၊ရောက်လာ၏။ဧဝံ၊ဤသို့။ သော၊ထိုပြိဟ္ဓာကြီး၏အသွင်ဖြင့်လာသော မာတာဂ်ဲ့သေ့သည်၊မဟာဓနေန။လူများအပေါင်းသည်၊ဒိသမာ၊နေန။ ဖြင်သဖြင့်။ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာယ။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏။ ဝသ နဋ္ဌာနေ၀။ နေရာအရပ်ဌာသာသျှင်၊အာကာသတော၊ကောင်းကင်မှ၊သြတရိ။သက်ဆင်းလေ၏။သာစ။ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီးသည်လည်း၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌။ ဥဘာနိ။ဥတုလာ၍စဲသည်။အဟောသိ။ဖြစ်၏။ သော၊ထို မာတာဂ်ဲ့သေ့သည်၊တ ဿ၊ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီး၏၊နာဘိ၊ချက်ကို၊အင်္ဂုဏေန၊ လက်မဖြင့်။ ပရာမသိ၊သုံးသပ်၏။ တေနဗသေန၊ထိုသို့ သောအားတွေ့အထိဖြင့်၊ဂဗ္ဘော၊ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌာတိ၊တည်လေ၏။ တတော၊ထိုနောင်မှ၊နုံ။ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီးကို၊တော၊သင်နှမအား ဂဗ္ဘော၊ကိုယ်ဝန်သည်။ သဏ္ဌိတော၊ ကောင်းစွာတည်ပြီ။ ဝုတ္ထာမိ၊သားယောကျ်ားသည်၊စာတော။ဖွားဖြင်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ထိုသားယောကျ်ားကို၊နိဿာယ၊မှီ၍။တွဲ့၊သင်နှမသည်၊ ဇီ၀ါတိ၊အာသက်မွေးရစ်လော။ဆုတိ၊ ဤသို့။ဝတ္ဘာ၊ဆို၍။မဟာဓနသာ၊လူအများ၏။ ပဿတော၊ဖြင်စည်း၊ဝုန်း တာဘန်။ စန္ဒဝိမာနံ၊လဖိမာန်သို့။ပါ၀ိသိ။ဝင်ပြန်လေ၏၊ပြာဟ္ဓတာ၊ ဝုဏ္ဏား တို့သည်၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ မဟာပြိဟ္ဓ၊ရှေ့၊ပြိဟ္ဓာကြီး ၏၊ပစ္စာပတိ၊မယားပေတည်း။ အမှာကံ၊ငါတို့ဝုဏ္ဏားတို့၏။ မာတာ၊ဖခင် သည်၊စာတာတိ၊ဖြစ်ခဲ့ပြီဟု၊ ဝတ္ဘာ၊ဆိုကုန်၍။ တတောတတော၊ထိုထို အရပ်မှ၊ အာဂ ဆ္ဆ ဆ္ဆ၊ရောက်လာကုန်၏။ တံသက္ကာရံ၊ ထိုသို့သောလက် သောင်းကို၊ကာဝုကာမာနံ၊ပြုခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊လူတို့ ၏၊ဝိဇ္ဇေန၊နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်၊နဂရေ၌ရာနှိ၊မြို့တံခါးတို့သည်၊ အနောကာ သာနိ၊အထွက်အ၀င်ကိုအခွင့်မရကုန်သည်၊အပေါသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြို့သူ့အပေါင်းတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကံ၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကို၊ဟိဏ္ဍရာသိမှ၊ ဆွေ့ဌ အပုံအရုထက်ခ၊ ဒ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ နှာပေ၀ဲတွာ၊ ရေချိုးစေ၍၊

မဏ္ဍာတွေ၊တာန်ဆာဆင်၍၊ရေထံ၊ရထား၊ထက်သို့၊အာရောပေတွေ၊တင်၍၊ မဟာသက္ကာရေနှ၊ မျှားစွာသောလောဘသပ္ပကာအရှိအသေဖြင့်၊ နဂရံ၊ဖြို့ကို၊ပဒက္ခိဏာ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကာရာပေတွေ၊ ပြုစေ၍၊ နဂရ မဏ္ဍိ၊ဖြို့၏အလယ်၌၊ မဏ္ဍပ်၊မဏ္ဍပ်ကို၊ ကာရာပေတွေ၊ပြုစေ၍၊ တဘြား ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ နံ၊ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကို၊ပြာဟ္မဏနော၊ပြာဟ္မဏာကြီး၏၊ ပစာပတိတို၊ မယား၊ပေတည်းဟု၊ဒိဋ္ဌဌာနေ၊ဖြင်ရာအာရပ်၌၊ ဌပေတွေ၊ထား၊ဦး၍၊ ယာဝ၊ အာကြင်ရွှေလောက်၊ အဃာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတ္ကိသမီး၏၊ ပတိရူပ်၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ဝသနောကာသံ၊နေရာအာရပ်ကို၊ ကရေမ၊ ပြုကြကုန်အုံ့၊တာဝ၊ထိုရွှေလောက်၊ ဣဒေဝ၊ဤမဏ္ဍပ်၌ပင်လျှင်၊ ဝသတု တိ၊နေစေဦး၊လောဟု၊ဝသာပေန္တိ၊နေစေကုန်၏၊သာ၊ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည် မဏ္ဍပေ၊ဝေ၊မဏ္ဍပ်၌ပင်လျှင်၊ဝုတ္ထံ၊သား၊ကို၊ဝိစာယိ၊ဘွား၊မြင်၏၊တံဝိသုဒ္ဓ ဒိဝ၊သေ၊ထိုသား၊ဘွား၍စင်ကြယ်သောနေ့၌၊ဝုတ္ထေ နှ၊သား၊ဝယ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သသိသံ၊ ဦး၊ခေါင်းနှင့်တကွ၊နှာ၊ပေတွေ၊ရေချိုး၍၊ မဏ္ဍပေ၊ မဏ္ဍပ်၌၊ ဓာတောတိ၊ဘွား၊လေ၊သော၊သား၊ဟူ၍၊ ဒါ၊ဂကသ။ သတ္ကိသား ယေ်အား၊ မဏ္ဍဗျကုမာ၊ရောတိ၊မဏ္ဍဗျသတ္ကိသား၊ဟူ၍၊ နာမံ၊အမည်ကို၊ ကရိ ်သု၊မှည့်ကုန်၏၊တ၊တော၊ထိုအခါမှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊ ပြာဟ္မဏာ၊ဝုဏ္ဏား တို့သည်၊ နံ၊ ထိုမဏ္ဍဗျ သတ္ကိသား၊ကို၊ မဟာပြာဟ္မဏနော၊ ပြာဟ္မဏာကြီး၏၊ ဝုတ္တောတိ၊သား၊ပေတည်း၊ဟု၊ပရိ၊ဝါ၊ရေတွေ၊ခြိုရံ၍၊ စရန်နှင့်၊လှည့်ပတ်သွား လာကုန်၏၊တ၊တော၊ထိမှ၊ ပဌာယ၊စ၍၊ အနေကသတသဟဿ ပကာ ရေ၊အသိန်းမကများ၊သော၊အပြား၊ရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဍာ၊ကာရာ၊လက်ဆောင် တို့သည်၊ အာ၊ဂန္တုန်း၊ လာ၊ကြ၊ကုန်၏၊ တေ၊ပြာဟ္မဏာ၊ ထိုဝုဏ္ဏား၊တို့ သည်၊ကုမာ၊ရ၊သား၊ မဏ္ဍဗျသတို့၊သား၊အား၊အာ၊ရ၊ကွဲ့၊ အ၊စောင့်အ၊ရှောက် ကို၊ ဌပေသုံ၊ သား၊ကြ၊ကုန်၏၊ အာ၊ဂတာ၊ လာ၊သော၊သူတို့သည်၊ လဟုံ၊ ထျင်စွာ၊ ကုမာ၊ရံ၊ သတ္ကိသား၊ကို၊ ဒဋ္ဌုံ၊ မူ၊မြင်အုံ့သောဌာ၊ နလာဘန်း၊ မ၊ရ၊ကုန်၊ကုမာ၊ရော။ မဏ္ဍဗျသတ္ကိသား၊သည်၊ အနုဝုဇ္ဈန်း၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဝုဋ္ဌိ ်၊ကြီး၊ခြင်း၊သို့၊ အနာယ၊ ရောက်၍၊ဒါနုံ၊အလ္လ၊ကို၊ဒါတုံ၊ ပေး၊အုံ့သော ဌာ၊အာ၊ဝ၊ဌေ၊ အား၊ထုတ်၏၊သော၊ ထိုမဏ္ဍဗျသတ္ကိ သား၊သည်၊သာ၊လာ ယ၊ အလ္လ၊ပေး၊ရာ၊စ၊ရေ၊သို့၊ သမ္ဗတ္တာနုံ၊ ရောက်လာ ကုန်သော၊ ကပ၊ကိဒ္ဓ ကာနုံ၊ အ၊ထီး၊ကျန်သော သူ၊ဆင်း၊ရဲ၊တို့အား၊ အ၊ဒတ္တာ၊ မ၊ပေး၊မူ၍၊ ပြာဟ္ဌ ဏာနုံ၊ယော၊ ဝုဏ္ဏား၊တို့အား သာ၊လျှင်၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ မဟာ၊ဝုဏ္ဏိ၊သော၊ ယောက်ျား၊ဖြတ်သည်၊မ၊ဂ၊ဝါ၏၊ဝုဏ္ဏော၊သား၊ဖြစ်သော၊မဏ္ဍဗျသတ္ကိ သား

သည်၊ဒါနုံ၊အလှူကို၊ကိုယ်ဒေတာ၊အသိုပေးလှူလေသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာ
ဝဇ္ဇေတွေး၊ ဆင်ခြင်သည့်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏာနုံယောဝ၊ပုဏ္ဏားတို့အား၊သာ
လျှင်၊ ဒေနုံ၊ပေးလှူသည်ကို၊ ဒိသွား၊ဖြင့်၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊
သဗ္ဗေသံ၊ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား၊-ဒသတိ၊ပေးလှူလတ္တံ့။ တထာ၊ ထို
အခြင်းဖြင့်၊အဟုတ်၊ငါသည်၊ကရိသာမိတိ၊ပြုအံ့ဟု၊စိတ်ဝင်စား၊သက်နှိုးကို၊ပါရ
ပေတွေး၊ရုံ၍၊ပတ္တံ့၊သပိတ်ကို၊ဂဟေတွေး၊ယူ၍၊အာကာသေန၊ကောင်းကင်
ဖြင့်၊အာဂမ္မ၊လာ၍၊ပုတ္တာသု၊သား၏၊လေ့ဒွါရေ၊အိမ်တံခါး၌၊အဋ္ဌာသိ၊ရပ်
လေ၏၊ကုမာရောမဏ္ဍဝတို့သား၊သည်၊တံ၊ထိမာတာ်အာဘရဏေကို၊
ဒိသွား၊ဖြင်ရသည်ရှိသော်၊ကုတော၊အာဘယ်အာရုပ်မှ၊ဧကံ၊ဤသို့၊ ဝိဗ္ဗဝေ
သော၊ အာဆင်းမလှသော အသွင်ရှိသော၊ အယံဝသလော၊ ဤသူယုတ်
သည်၊အာဂတောဝ၊ရောက်လာသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒုဋ္ဌော၊နှစ်သက်ခြင်း
မရှိ၍၊ဣမံ ဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အာဟ၊ဆိုလေ၏၊ ၊ရေ၊အိုအာချင်း၊ တို့
သင်သည်၊ သက်ဝါရုစောဠံ၊ တမြက်ချေးရုရာ အာရုပ်ခ္ဍ ပစ်စွန့်အပ်သော
ပုဆိုးနွမ်းကို၊ကဏ္ဍေ၊လည်ဘင်းခ၌၊ပဋိမုဉ္စ၊စွပ်၍၊ဒုမ္မဝါသိ၊မကောင်းသော
မြေအာရုပ်ခ္ဍနေလော့ရှိသော၊ဩဂြက္ခလ္လကော၊ ထိတ်လန့်ဘွယ်သော ကိုယ်ရှိ
သော၊ပံသုပိသာစကောဝ၊မြေပုတ်ဘီးလူးကဲ့သို့၊ကုတော၊အာဘယ်အရုပ်
မှ၊အာဂ ဆွတိ၊နှုတ်လာသနည်း၊ တုဝံ၊သင်သည်၊ ကော၊အာဘယ်သူသည်၊
အားဟာသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အဒက္ခိဏေယျော၊ အလှူကို ခံထိုက်သောသူ
မဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆိုရ၏၊ ၊ဗြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဂဏ္ဍ
ထဂဏ္ဍထ၊ဖမ်းကုန်ဖမ်းကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတွား၊ဆို၍၊တံ၊ထိမာတာ်
ရှသော့ကို၊ဂဟေတွား၊ဖမ်း၍၊အာကောဋေတွား၊ရိုက်ခတ်၍၊ အနုယဝုသန်
အာကျိုးမဲ့ပျက်စီး၊ခြင်းသို့၊ ပါ၊ပေသုံ၊ ရောက်စေကုန်၏၊ သော၊ ထိုမာတာ်
ရှသော့သည်၊အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ဂတ္ဝာ၊သွား၊လေ၍၊ ဗဟိနဂ
ရေ၊ မြို့၏အပြင်သောစရပ်ခ၌၊ ပစ္ဆုဒ္ဓာသိ၊ရှေးရှုတည်လေ၏၊ ဒေဝတာ၊
နတ်တို့သည်၊ ကုဝိတာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုမာရံ၊မဏ္ဍဝ
သတို့သား၊ကို၊ဂ၊လေ၊လည်ဘင်းခ၌၊ဂဟေတွား၊ကိုင်၍၊ဥဒ္ဓပါဒံ၊ခြေထောက်
ရိုးမ်ား၊ဖြင့်၊အဝေသိသံ၊ဦးခေါင်းစောက်ထိုး၊ဌပေသုံ၊ထားကုန်၏၊သော
ထိုမဏ္ဍဝလုလင်သည်၊ အာကွိဟိ၊ မျက်စိတို့မှ၊ နိဋ္ဌတရဟိ ရေဟိ၊ ထွက်
သောသွေးတို့ဖြင့်၊ မုခေန၊ခံတွင်းဖြင့်၊ ခေဠံ၊တံတွေးသည်၊ ပဗ္ဗရေ၊ကြွေနှံ
ယိုခြင်းကြောင့်၊ ဃရံ၊ဃရံ၊ဃရဃရဟူသော အသံပြုလျက်၊ ပဿာသိ
ဝင်သက်ကို၊ရှုလေ၏၊ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ဝေဒိယတိ၊ခံစား၏၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိ

ကား။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာအမိသည်၊ သုတ္တာ၊ကြားရ၍၊ အာဂတော၊ရောက်လာ သော၊ကောစိ၊ တရုံတယောက်သောသူသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိသလော၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ဝုန်ဆို၊မေး၍၊ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းသည်၊ အာမန္တာဂ၊ဆုတိ၊ပြော်လာ ရောမျိ၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ ကုဟိံ၊ အာဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတော၊သွားလေသနည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဝုန်ဆို၊တော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေ၊ဤသို့၊ဂ၊တော၊သွား၍၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ သာ၊ထို ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာအမိသည်၊တတ္ထ၊ထိုမာတာဝ်ရသော့ရှိရာသို့၊ဂတ်ကွာ၊ဆွားလေ၍ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဒါသသ၊ကျွန်သူလေ်အား၊ ခမထ၊ သည်းခံတော်မူပါ၊လော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ယာစန္တိ၊တောင်းပန်လျက်၊ တာသ၊ ထိုမာတာဝ်ရသော့၏၊ပါဒမူလေ၊ခြေရင်းခွ၊ဘူမိယာ၊ ဗြေ၍၊နိပ္ပဇ္ဇိ၊လှည်းအိပ် လေ၏၊တေနစသမယေန၊ထိုအခါ၌လည်း၊မဟာဝုရိသေါ၊ယောကျ်ား၊ဖြတ် သည်း၊ဝိဿာသ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊စရိတ္တာ၊သွား၍၊ယာဂုံ၊ယာဂုကို၊လာဝိတ္တာ ရ၍၊ တံ၊ထိုယာဂုကို၊ဝိဝ၏ဟာ၊ သောက်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊ နိသိန္နော၊နေသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ အဝသိ ဋ္ဌံ၊ကြွင်းသောယာဂုကို၊ ထောက်၊အတံယော်၊ယာဂုံ၊ယာဂုကို၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိ ကာယ၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာအား၊အဒါသိ၊ပေး၏။ ဂန္တ၊သွား၍ဟူမံယာဂုံ၊ ဤ ယာဂုကို၊ ဥဒကကုန္တိယာ၊ ရေအိုး၌၊အာလောလေတ္တာ၊လှုပ်၍၊ ယောသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ဘုတပိကာရော၊ဘုတ်ဟောက်ပြန်သောအနာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တောသံ၊ထိုသူတို့၏၊ အက္ခိကဏ္ဏနာသဒိလေသု၊ မျက်တွင်းနား ပေါက်နှာခေါင်းတို့၌၊အာသိတ္တ၊သွန်းလေလော၊သရိရေ၊ကိုယ်ကိုလည်း၊ပရိ ဗောသေတိ၊ဖျန်းလေလော၊ဝေ၊ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊နိဗ္ဗိကာရ၊သောက် ပြန်ခြင်းမရှိကုန်သည်၊ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဟုတိ၊ဤသို့။အာဟ၊ ဆိုး၏၊သာ၊ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ တဿ၊ ထိုမာတာဝ်ရသော့စိရင်တိုင်း၊ အကာသိ၊ပြု၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊ကုမာရသ၊သတ္တိသား၊အား၊ပဋိတိ သရိရေ၊ ပြကတ္တေ့သောကိုယ်သည်၊ ဇာတော၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တာတ မဏ္ဍာဗျ၊ချစ်သား၊မဏ္ဍာဗျ၊တို့၊သင်ချစ်သား၊သည်၊ပေါ်၊လာလတ္တံ့၊သော်၊ထိုရှင် ရသော့ကို၊ ခမာပေ၊သောဒိတိ၊ သည်းခံစေအံ့ဟု၊ ဝုတ္တဿ၊ သား၊ကိုရှင်း၊ သဗ္ဗဗြာဟ္မဏော၊ အလုံးစုံသော ဗုဏ္ဏားတို့ကို လည်း၊ကောင်း၊ တာသ၊ ထိုမာတာဝ်ရသော့၏၊ ပါဒမူလေ၊ခြေရင်းခွ၊ နိက္ခုဇ္ဇိတွာ၊ အလျားမှောက်၍၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ ခမာပေသိ၊ကန်တော့စေ၏၊ သော၊ထိုမာတာ် ရသော့သည်၊ သဗ္ဗဇနသ၊သူခပ်သိမ်းအား၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗန္တိ၊လှ

အပ်ဏ္ဍိယာ၊ သြဝဒိတ္ထာ၊ဆုံးမ၍။ ဝမ္မကထံ၊တရား၊စကား၊ကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ အတ္ထနော၊မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ယော ဝ၊နေရာအရပ်သို့သာလျှင်။ ဂတ္တွာ၊သွား၊ လေ၍။စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ကိံ စိန္တေသိ၊အဘယ်သို့ကြံသနည်း။ဣတ္ထိသု၊မိန်းမ တို့တွင်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကို၊ ပါကဋာ၊ထင်ရှား၊စွာ၊မယာ၊ငါ သည်၊ ဒမိတာ၊ဆုံးမအပ်ပြီ။ ပုရိသေသု၊ယောကျ်း၊တို့တွင်၊ မဏ္ဍေ၊ဗျော၊ မဏ္ဍဗျလုလင်ကို၊ ပါကဋော၊ထင်ရှား၊စွာ၊ ဒမိတော၊ဆုံးမအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယသုအခါခါ၌၊ကော၊အဘယ်သူကို၊ မယာ၊ငါသည်၊ ဒမေတဗ္ဗော၊ဆုံးမအပ် မည်နည်း။ဣတိ၊ဤသို့စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊ဇာတိမဏ္ဍတာ ပသံ၊ဇာတိမဏ္ဍရသော့ကို၊ ဗဟုမတိနဂရံ၊ဗဟုမတိမြို့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍။ ကုဋေ ဝတိနိဒိတိရော့။ကုဋေ ဝတိအမည်ရှိသော မြစ်၏အနား၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေသည်ကို၊အာဒ္ဒသ၊မြင်လေ၏။ သော အာဘံ၊ထိုငါသည်၊ဇာတိယာ၊ဇာတ် အား၊ဖြင့်၊ဝိသိဋ္ဌော၊ထူး၏၊အညတိ၊သူတပါး၌သည်၊ ပရိဘုဇ္ဇောဒကံ၊ သုံးဆောင်သော့ကို။ နပရိဘုဉ္ဇာမိတိ၊ မသုံးဆောင်အံ့ဟု။ ဥပရိနဒိယံ၊ အာထက်ဖြစ်သော မြစ်နား၌။ ဝသတိ၊နေ၏။ မဟာဝုရိသော၊ ယောကျ်း ဖြတ်သည်။တသ၊ထိုဇာတိမဏ္ဍရသော့၏။ ဥပရိဘာဂေ၊ဖြစ်ညာဖြစ်သော အတိုင်း၊ဝါသံ၊နေခြင်းကို။ ကပ္ပေတွာ၊ပြု၍၊ တသ၊ထိုဇာတိမဏ္ဍရသော့၏။ ဥဒကပရိဘောဂဝေလာယံ၊ရေကိုသုံးဆောင်ချိုးသောကာလ၌၊ဒဏ္ဍကဋ္ဌံ၊ တံပူကို။ ခါဒေတွာ၊ စား၍။ ဥဒကေ၊ ဖြစ်ရှေ့၌၊ ပက္ခိပိ၊ချ၏။ တာပသော၊ ဇာတိမဏ္ဍ ရသော့သည်။ တံ.ထိုတံပူအောက်ဖက်ကို။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ ဝယ္ယမာနံ၊ဖြောလာသည်ကို။ ဒိသွာ၊ဖြင်ရ၍၊ကော၊အဘယ်သူသည်၊ ဣဒံ၊ ဤတံပူအောက်ဖက်ကို။ ခိတ္တံ၊ပစ်အံ့သနည်း။ဣတိ၊ဤသို့စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊ ပတိသောတံ၊ ဖြစ်ညာသို့၊ ဂတ္တွာ၊ သွား၊လေသော်၊ မဟာ ဝုရိသော၊ ယောကျ်း၊ဖြတ်ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ဣဒေ၊ဤအရပ်၌။ ကော၊အဘယ်သူနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏။မာတာ ဂေါ၊မာတာဂေါ့ရသော့သည်၊အပေါ်၊ငါသည်၊ စဏ္ဍာလော၊ခွန်းစဏ္ဍာ၊အမျိုး၊ဖြစ်သော၊ အာစရိယော၊ဆရာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဇ္ဇေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊စဏ္ဍာလ၊ အိုခွန်း၊စဏ္ဍာ၊ တွံ၊သင်သည်၊ အပေတိ၊ ဝဲလေလော။ နဒိယာ၊မြစ်၏၊ ဥပရိ၊အထက်အညာ၌။ မာ ဝသ၊ မနေလင့်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဇ္ဇေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊မဟာဝုရိသော၊ယောကျ်း ဖြတ်သည်။အာစရိယ၊ဆရာ၊သာဝု၊ကောင်း၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ဆို၍၊ ဟေဋ္ဌာနဒိယာ။ ဖြစ်အောက်၌။ ဝသတိ၊နေ၏။ ပတိသောတံ၊ အညာသို့ ဦးတည့်၊စစ်လိုက်အပ်သော၊တံဒဏ္ဍကဋ္ဌံ၊ထိုတံပူသည်၊ တာပသ၊ဇာတိ

မန္တ္တရေသော့၏၊သန္ဓိကံ၊အာထံသို့၊အာဂန္တုတိ၊ရောက်လေ၏။ တာပသော၊ ဇာတိမန္တ္တရေသော့သည်၊ဝုန်း၊တဘန်း၊ဂတ္တိ၊သွား၊ပြန်၍၊စဏ္ဍာလ၊ဒွန်း၊စဏ္ဍား။ တွံ၊သင်သည်၊အပေတိ၊ဖဲလေ၊ဟေဠာနုဒိယံ၊ဖြစ်အောက်၌၊မာဝ၊သား၊မနေ လင့်၊ ဥပရိနုဒိယံယောဝ၊အထက်ဖြစ်ညာ၌ပင်လျှင်၊ဝ၊သား၊နေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏။ မဟာဝုရိသော၊ ယောဂျား၊ဖြတ်သည်၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊သာရု၊ကောင်း၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တွာ၊ဆို၍။ တထာ၊ထို၊ဇာတိမန္တ္တ ရေသော့ဆိုတိုင်း၊အကာသိ၊ပြု၏၊ဝုနပိ၊တဘန်းလည်း၊တ၊ထေဝ၊ဟိ၊ရှေးအတူ ပင်လျှင်၊မဟာဝုရိသော၊ယောဂျား၊ဖြတ်သည်၊အကာသိ၊ပြုပြန်၏၊တာပ သော၊ဇာတိမန္တ္တရေသော့သည်၊ဝုနပိ၊တဘန်လည်း၊ တ၊ထေဝ၊ဟိ၊ရှေးအတူ ပင်လျှင်။ ကရောတိတိ၊ပြုပြန်ခဲ့၏ဟု။ ဒုဗ္ဗော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ မဟာဝုရိသံ၊ယောဂျား၊ဖြတ်ကို၊ သပိ၊ကျိန်ဆဲ၏၊ ကိံ သပိ၊ အဘယ်သို့ ကျိန်ဆဲသနည်း၊သူရိယ သား၊နေမင်း၏၊ဥဋ္ဌမနဝေလာယ၊အာရုံတက်သော ကာလ၌၊ တော၊သင်၏၊မုဠာ၊ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဓာ၊ခုနစ်စိတ်၊ ဗလတု။ ကွဲစေသတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊သပိ၊ကျိန်ဆဲ၏၊ မဟာဝုရိသော၊ယောဂျား ဖြတ်သည်၊အာစရိယ၊ ဆရာ၊သာရု၊ကောင်း၏၊ အတ်ပန်း၊ငါသည်ကား၊ သူရိယဗျာနုံ။ နေအာရုံ တက်စိမ့်သည်ကို၊ နဒေမိ၊ မပေး။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တွာ၊ဆို၍၊ သူရိယ သား၊နေ၏၊ ဥဋ္ဌာနုံ၊တက်ခြင်းကို၊ နိဝါရေသိ၊ဖြစ်၏။ တတော၊ထို၊တား၊ဖြစ်သော အခါမှ၊ရတ္တိ၊ညဉ့်သည်၊နုဝိတာယတိ၊မလင်း။ အန္ဓကာရော၊အမှိုက်အတိသည်၊ ဇာတော၊ဖြစ်၏။ ဘိတာ၊ကြောက်ကုန် သော၊ ဗဟုမတိ၊ပါသိနော၊ဗဟုမတိမြို့၌ နေကုန်သောသူတို့သည်၊ တာပ သသ၊ ဇာတိမန္တ္တရေသော့၏၊ သန္ဓိကံ၊အာထံသို့၊ ဂတ္တွာ၊ သွား၊ကြကုန်၍၊ အာစရိယ၊ဆရာ၊ အမှာကံ၊အကျွန်ုပ်တို့အား၊ သောဏ္ဍိဘာဝေါ၊ချမ်းသာ အံ့သောသဘောသည်၊အတ္ထိနုခေါ၊ရှိပါ၏လော၊ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ သား၊မေး ကုန်၏၊တောပိ၊ထို၊ဗဟုမတိ၊ပြည်သူတို့သည်လည်း၊တံ၊ထို၊ဇာတိမန္တ္တရေသော့ ကို၊အရဟာတိ၊ရေဟန္တာဟု၍၊မည္ဟိ၊အောက်မေ့ကုန်၏၊ သော၊ထို၊ဇာတိ မန္တ္တရေသော့သည်၊သင်္ဘံ၊အလုံး၊ရုံသော အကြောင်း အရာကို၊ အာဝိကွိ၊ကြား ၏၊တော၊ထိ၊ပြည်သူတို့သည်၊မဟာဝုရိသံ၊ ယောဂျား၊ဖြတ်သို့၊ ဥပသက် မိတ္တာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ဘန္တေ၊အာရင်ဘုရား၊သူရိယံ၊နေမင်းကို၊ မုဠ္ဆထ၊လွှတ် တော်ပါလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ယာစိ သား၊တောင်းပန်ကုန်၏၊ မဟာဝုရိသော၊ ယောဂျား၊ဖြတ်သည်၊ တုမှာကံ၊သင်တို့၏၊ အရဟာ၊ရေဟန္တာဖြစ်သော ဆရာသည်၊အာဂတ္တာ၊လာ၍၊မံ၊ငါ့ကို၊ ယဒိခမေသိ၊အကယ်၍ သည်း၊ခံ

စေအံ့။အဟံ၊ငါသည်၊သူရိယံ၊နေကို၊မဏ္ဍာခါ၊လွတ်အံ့၊ဟူတိ၊ဤသို့။ အာဟာ၊ ဆိုရ၏။မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ ဂတ္တံ၊သွား၊ကုန်၍၊တာ၀ပသံ၊ဇာတိမန္တ၊ရသော့ ကို၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဖော်၊လာပါလတ္တံ့၊ မာတာဂ်ပဏ္ဍိတံ၊ မာဟာဂ်ပညာရှိကို။ ခမာပေတိ၊သည်းခံပါစေ‌လော၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား‌တို့၏၊ ကလဟကာရုဏ်၊ ခြင်းချဉ်ကြခြင်းဟူ‌သော အကြောင်း‌ကြောင့်။ မယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်၊မာနုဿာမှာ။ မယျက်စီး‌လင့်ကုန်း‌ဟူတိ၊ဤသို့။ အာဟံ‌သု၊ ဆိုကြ‌ကုန်၏၊‌သော၊ထို‌ဇာတိမန္တ‌ရသော့‌သည်။ အဟံ၊ငါ‌သည်၊စဏ္ဍာ‌လံ၊ ဒွန်း‌စဏ္ဍား‌မျိုး‌ကို၊နှခမာ‌ဒိတိ၊ မကန်‌တော့‌ဟု၊အာ‌ဟ။ ဆိုရ‌၏။ မနုဿာ‌လူ တို့သည်။အ‌ဖြေ‌အ‌ကျွန်ုပ်တို့‌ကို‌တွံ့‌ရှင်‌ရ‌ဟန်း‌သည်။ နာ‌သေ‌တိ‌တိ‌ဖျက် ‌သိ‌း‌၏‌ဟု။ တံ၊ ထို‌ဇာ‌တိ‌မန္တ‌ရ‌သော့‌ကို။ ဟတ္ထ‌ပါ‌ဒေ‌သု၊ လက်‌ခြေ‌တို့‌၌၊ ဂ‌ဟော‌တ္ဝာ၊ ကိုင်‌ဆွဲ‌၍၊ မ‌ဟာ‌ဝုဂ်‌ဿ‌ဿ။ ယော‌ဂျ‌ား‌မြတ်‌၏။ သန္ဓိ‌ကံ၊ အာ‌ထံ‌သို့၊‌အာ‌နေ‌သုံ‌း‌သော‌င်‌ကုန်‌၏၊‌မ‌ဟာ‌ဝုဂ်‌ဿ‌သော‌ယော‌ဂျ‌ား‌မြတ်‌သည်၊ ‌မ‌မ‌ငါ‌၏‌ပါ‌ဒ‌မူ‌လော‌ခြေ‌ရင်း‌၌၊‌ကုန်‌ဆို‌ယာ‌ဝ‌မ်း‌ဖြင့်။ နိ‌ပ‌ဇ္ဇ‌တ္ဝာ၊‌အ‌လျား‌ဝ‌ပ် ‌၍‌တွံ့‌သ‌င်‌သည်‌မ‌ံ‌ငါ‌ကို‌၊‌ခ‌မာ‌ပေ‌ဇ္ဇာ‌၊‌သည်‌ခ‌ံ‌စ‌ရ‌သည်‌ဂ‌ိ‌သော်‌၊‌အ‌ဟ‌ံ၊ ‌ငါ‌သည်‌၊‌ခ‌မာ‌မိ‌၊‌သည်‌ခ‌ံ‌၏။ ဣ‌တိ‌၊‌ဤ‌သို့။ အာ‌ဟ‌၊‌ဆို‌၏။ မ‌နု‌ဿာ‌၊ လူ‌တို့ ‌သည်။ ‌ဝေ‌ဤ‌သို့‌စ‌ိ‌ုင်‌တို့‌င်‌း‌၊ ‌ဂ‌ဟော‌တိ‌တိ‌၊‌ပ‌ြု‌လော‌ဟု‌၊‌အ‌ဟ‌ံ‌သု‌၊ ‌ဆို‌ကြ ‌ကုန်‌၏၊‌တာ‌ပ‌သော‌၊‌ဇာ‌တိ‌မန္တ‌ရ‌သော့‌သည်။ အ‌ဟ‌ံ၊ ‌ငါ‌သည်‌၊ ‌စ‌ဏ္ဍာ‌လ‌ံ‌၊‌ဒွန်‌း ‌စ‌ဏ္ဍား‌ကို‌၊ ‌နှ‌ခ‌မာ‌မိ‌၊‌ရှိ‌မ‌ခိုး‌၊‌ဟူ‌တိ‌၊‌ဤ‌သို့‌၊‌ဝ‌ုတ္တ‌ေ‌၊‌ဆို‌သည်‌ရှိ‌သော်‌၊ ‌မ‌နု‌ဿာ‌၊ ‌လူ‌တို့‌သည်‌၊‌ဟ‌ဝ‌၊‌သ‌င်‌ဆ‌ရာ‌၏‌၊‌ဆ‌ဒ‌ေ‌နု‌၊‌အ‌လို‌တ‌ူ‌ဆ‌ဒ‌ဖြင့်‌၊ ‌နှ‌ဝ‌ဒ္ဓ‌ိ‌သ‌ာ‌ယ‌ိ‌တိ‌၊ ‌ရှိ‌မ‌ခိုး‌ချေ‌လ‌ဟ‌ုံ့‌ဟု။ ဟ‌တ္ထ‌ပါ‌ဒ‌မ‌ဿ‌ဂ‌ိ‌ဝါ‌ဒ‌ိ‌သု။ လက်‌ခြေ‌ ‌မ‌ုတ်‌ဆ‌ိ‌တ်‌လ‌ည် ‌ဘ‌င်‌း‌စ‌သည်‌တို့‌၌၊‌ဂ‌ဟော‌တ္ဝာ‌၊‌ကို‌င်‌၍‌၊‌မ‌ဟာ‌ဝုဂ်‌ဿ‌ဿ‌၊‌ယော‌ဂျ‌ား‌မြတ်‌၏‌၊ ‌ပ‌ါ‌ဒ‌မ‌ူ‌လော‌ခြေ‌ရင်း‌၌‌၊‌သ‌ယာ‌ပေ‌သုံ‌၊‌အ‌ိ‌ပ်‌စ‌ေ‌ကုန်‌၏‌၊‌သော‌၊‌ထို‌ဘုရား‌လော‌င်‌း ‌သည်‌၊‌ဒ‌ုမ‌ဿ‌။ ‌ဤ‌ဇာ‌တိ‌မန္တ‌ရ‌သော့‌အား‌၊‌ခ‌မာ‌မိ‌၊‌သည်‌ခ‌ံ‌ပါ‌၏‌၊ ‌အ‌ဝ‌ိ‌စ‌ေ‌ဝ‌င် ‌စ‌ဉ်‌သ‌ာ‌ကား‌၊‌တ‌ဏ‌ဝ‌၊‌ထို‌ဇာ‌တိ‌မန္တ‌ရ‌သော့‌အား‌သာ‌လျှင်‌၊‌အ‌နု‌ကမ္ပ‌ာ‌ယ ‌အ‌စ‌ဉ့်‌အ‌တို‌င်‌း‌သ‌နား‌သ‌ဖြင့်‌၊ ‌သူ‌ရိ‌ယ‌ံ‌၊‌နေ‌မ‌င်‌း‌ကို‌၊ ‌နှ‌မ‌ုန်‌ဖြ‌ိ‌ုး‌ ‌မ‌လွတ်‌၊ ‌တာ‌ပ ‌သ ‌ဿ‌၊‌ဇာ‌တိ‌မန္တ‌ရ‌ရ‌သော့‌၏‌သ‌ိ‌ုသော‌ဦ‌း‌ခေါ‌င်‌း‌၌‌၊ ‌မ‌ဟ‌ိ‌ဂ‌ဝ‌ိ‌ဏ‌ဲ‌ကို‌ ‌ခ‌ြ‌ေ‌ခ‌ိ‌ုင်‌ခ‌ဲ‌ကို‌၊ ‌ဌ‌ပ‌ေ‌တ္ဝာ‌၊‌ထ‌ား‌၍‌၊‌ဂ‌လ‌ပ‌ွ‌မ‌ာ‌ဏ‌ော‌၊‌လ‌ည်‌ဘ‌င်‌း‌ပ‌မ‌ာ‌ဏ‌ာ‌ရှိ‌သော‌၊ ‌ဥ‌ဒ‌ကော‌၊‌ရေ‌ဌ‌၊ ‌ပ‌တိ‌ဋ္ဌ‌ာ‌ပ‌ေ‌တ္ဝာ‌၊‌တ‌ည်‌ရ‌ပ်‌စ‌ေ‌၍‌၊ ‌သူ‌ရိ‌ယ‌ံ‌၊‌နေ‌မ‌င်‌း‌ကို‌၊ ‌မ‌ဏ္ဍ‌ိ‌တ‌မ‌ဏ္ဍ‌ေ‌၊‌လွတ်‌သ‌ဲ ‌ကာ‌လ‌၌‌၊ ‌မ‌ဟ‌ိ‌ဂ‌ဝ‌ိ‌ဏ‌ော‌ား‌ခြေ‌ခ‌ိ‌ုင်‌ခ‌ဲ‌သည်‌၊ ‌သ‌ဗ္ဗ‌ာ‌ဝ‌ေ‌း ‌ခ‌ုန‌ဲ‌စ‌ိ‌ပ်‌၊ ‌ဝ‌လ‌ိ‌တ္ဝာ‌၊ ‌ကဲ‌ကျ‌ပ်‌ပ‌ျ‌ံ‌တ‌ိ‌၊‌ကျ‌ရ‌ာ‌၏‌၊‌တ‌ာ‌ပ‌သော‌၊‌ရ‌ေ‌သော့‌သည်‌၊‌ဘ‌ိ‌ုတော‌၊‌ကြော‌က်‌သ‌ည်‌ဖြ‌စ်‌၍‌၊ ‌ပ‌လ‌ာ‌ယ‌ိ‌၊‌ပြ‌ေ‌း‌လ‌ရ‌၏‌၊‌မ‌နု‌ဿာ‌၊‌လူ‌တို့‌သည်‌၊‌ဒ‌ိ‌သ‌ား‌ဖြ‌င်‌ကြ‌ကုန်‌သော‌ဘ‌ော‌၊

အိုအချင်းတို့၊သမဏာသ၊ရေဟန်း၏၊အာနုဘာဝ၊အာနုဘော်ကို၊ပသဿ၊ ရှုကြကုန်လော၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊ဒန္တကဋ္ဌပကျွပန်း၊တံပွကိုပစ်ချခြင်းကို၊ အာဒိ ကတွာ၊အစပြု၍၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံကို၊ဝိတ္ထာရေတွာ၊ချ၍၊ဤဒိသော၊ဤရေဟန်း နှင့်တူသော၊ သမဏော၊ရေဟန်းသည်၊နတ္ထိတိ၊မရှိဟု၊ တသ္မိံ၊ထိုမာတာဂ် ရှေ့၌၊ပသိဒိ သု၊ကြည်ညိုကုန်၏၊ တတော၊ထိုမှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊ သကလ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ အလုံးစုံသော၊ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၌၊ ခတ္တိယပြာဟ္မဏာဒယော၊ မင်း ဝန္ဆွေးအစရှိကုန်သော၊ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာ၊လူရေဟန်းရှေ့တို့သည်၊မာတာဂ် ပဏ္ဍိတ သ၊မာတာဂ်ပညာရှိအား၊ဥပဋ္ဌာနံ၊ခစားလုပ်ကျွေးခြင်းသို့၊အာဂမံ သု၊ ရောက်လာကုန်၏၊ သော၊ ထိုမာတာဂ်ရှေ့သည်၊ ယာဝတာ၊ယုဂ်၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ဌဝ္ဝာ၊တည်၍၊ကာယ သ၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ပျက် စီးသည်မှ၊ ပြာဟ္မဏလောကေ၊ပြာဟ္မဏပြည်၌၊ ဥပဇ္ဇိ၊ဖြစ်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒိမိနာပိ၏နာထ(ပ)ပြာဟ္မဏလောကူပပတ္တိ ယာတိ၊ တဒိမိနာပိ၏နာထ (လ) ပြာဟ္မဏလောကူပပတ္တိယာဟူ၍ လည်း ကောင်း၊ ဝေံနဇ္ဈာဝသလောဟောတိကမ္မုနာဝသလောဟောတိတိ၊ဝေံနဇ္ဈာ ဝသလောဟောတိ ကမ္မုနာဝသလောဟောတိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အာဟာအဝေါစ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊သာဓေတွာ၊ပြီးစေ၍၊ဆုဒါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ နဇ္ဈာပြာဟ္မဏောဟောတိကမ္မုနာဟောတိပြာဟ္မဏောတိ၊နဇ္ဈာ ပြာဟ္မဏောဟောတိကမ္မုနာဟေါတိပြာဟ္မဏောဟူ၍၊ဝေါ၊ဤသို့၊သါ ဓေတုံ၊ပြီးစိမ့်သောဌာ၊အဏ္ဏာယကကုလေ၊ဟာ(ပ)ဒုဂတ္ဂါဂရှေဟာယဝါ တိ၊ အဏ္ဏာယကကုလေ၊ဟာ(လ)ဒုဂတ္ဂါဂရှေဟာယဝါဟူသော၊စကား ကို၊အာဟာအဝေါ့စ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊ တဏ္ဍုတာသုဂါ၊ထာသု၊ ထိုဂါထာ တို့၌၊အဏ္ဏာယကကုလေတိ၊ အဏ္ဏာယကကုလေဟူသည်ကား၊ မန္တဏ္ဍာယ ကော၊ ဗေဒင်ကိုသရဇ္ဈာယ်လေ့ရှိကုန်သော၊ပြာဟ္မဏကုလေသု၊ဝုဏ္ဏားတို့၏ အမျိုးတို့၌၊ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်သော၊အဏ္ဏာယကာ၊ဗေဒင်ကိုသရဇ္ဈာယ်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ကုဋေ့ဆွေးနွယ်စွဲကဲ့ရဲ့အပ်သော၊အမျိုး၌၊ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဆိုတိ ပိ၊ဤသို့လည်း၊ ပါဠေ၊ပါဠိသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊မန္တာနံ၊ဗေဒင်တို့ကို၊ အဏ္ဏာ ယကာ၊သရဇ္ဈာယ်တတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊အနုပကုဋ္ဌေ၊မစွဲပ်စွဲမကဲ့ရဲ့အပ် သော၊ပြာဟ္မဏကုလေ၊ဝုဏ္ဏားတို့၏အမျိုး၌၊ ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဆိုတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊အဋ္ဌော၊အနက်တည်း၊ဧကော သံ၊ထိုဝုဏ္ဏားတို့အား၊ဗဟု ဝါ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊မန္တာ၊ဗေဒင်ကျမ်းတို့သည်၊အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ဆုတိ၊ ဆို၊ကြောင့်၊ မန္တဗဟု ဝါ၊ မန္တဗဟု ဝမည်ကုန်၏၊ ဝေဒဗဟု ဝါ ဝေဒပ္ပဋိသရ

ကား၊ ဖွဲ့အပ်သော ဗေဒင်ကျမ်းလျှင်ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေစပါ ပေသုကမ္မေသုအာဘိဏှမုပဒိသ ရေတိ၊ ကေစပါ ပေသုကမ္မေသုအာဘိဏှမုပဒိသ ရေဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ မန္တ ဗန္ဓ ဝါ၊ ဗေဒင်ဖွဲ့ခြင်းရှိကုန်သည်။ သမာ နာ ဝိစ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ပါဏာတိပါတာ ဒိသု၊ ပါဏာတိပါတအစရှိကုန် သော၊ ပါပကမ္မေသု၊ မကောင်းမှုတို့၌ ဝုဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ယဒိဥ ဒိသံ ဣ၊ အကယ်၍ထင်ရှားကုန်အုံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌေ ဝ ဓမ္မေ၊ မျှော်မှန်းခြော်ကို ပစ္စုပ္ပန္နတရားဌာ သာလျှင်။ ဂါ ရယ္ဟာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏။ သမ္ပရာယေ စ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ယန္တိ၊ လားရကုန် ၏။ တေ၊ ထိုမကောင်းမှုကိုကျင့်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို။ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဥပဒိသမာ နာ၊ ထင်ရှားအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ယေ ဝ အတ္ထဘာဝေ၊ ဤကိုယ် ၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ မာတာ ဝိတ္ထတိ ဝိ၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်လည်း၊ ဣမေ၊ ဤ သူတို့သည်။ အခ္ခာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဝုတ္တာ၊ သားတို့သည်၊ နု၊ မဟုတ်ကုန်၊ ဒုဗ္ဗ ဘာ၊ မကောင်းသော ဇာတ်ရှိကုန်သော။ ဧတေ၊ ထိုသားယုတ်တို့သည်၊ ကုလသ၊ အမျိုးအနွယ်၏၊ အဂ် ါ ရဘူတာ၊ မီးကျီးသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ နေ၊ ထိုသားယုတ်တို့ကို။ နိက္ခမ္ဘ ထ၊ နှိုင်ထုတ်လေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မ ဏော ဟိ ဝိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း၊ ဧတေ၊ ထိုသားယုတ်တို့ကို၊ ဝ ရေသိတာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုယုတ်သောအကျင့်ရှိသောသူတို့သည်၊ ဗြာဟ္မ ဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နု၊ မဟုတ်လေကုန်။ ဧတေ၊ ထိုသူတို့သည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့ပေတည်း၊ နော သံ၊ ထိုယုတ်သော ပုဏ္ဏားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ။ အတူတကွ၊ ယညသာလိ ပါ ကာ ဒိသု၊ ယဇ်ပူဇော်သော ထမင်းအိုးချက်ရာ အစရှိသည်တို့၌။ ပ ဝေ ဃံ၊ ကွေကွင်းခြင်းကို။ ဒေထ။ ပေးကြကုန်လော။ နေ တိ ထိုသူ၏ အသက်ကိုသတ်သော ပုဏ္ဏားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ အတူတကွ။ မာ သလ္ဂ ပေထ၊ စကားမပြောကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညော ဟိ ဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ် ကုန်သော၊ မနုဿ ဟိ၊ လူတို့သည်၊ ဧတေ ဗြာဟ္မ ဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ သည်၊ ပါ ပ ကမ္မ ဏာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုကုန်၏။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဂါ ရယ္ဟာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သမ္ပရာယေ စ၊ တမလွန်ဘဝ၌ လည်း၊ နော သံ၊ ထိုမကောင်းသော ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသူတို့၏ လားရာဖြစ်ကုန်သော၊ နိရယာ ဒိ ဘေဒါ၊ ရဲစသောအပြားတို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတော သံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ပရလောကော၊ တမလွန်လောကသည်၊ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ဣတိအာယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အကြောင်းအနက်တည်း။ သမ္ဗုဇာယေတိ၊ သမ္ဗုဇာယေဟု၍လည်း။ ပါဠေ၊ ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပရေလောကေ၊ တမလွန်လောကမှ၊ ဧတေသံ၊ ထိုဝဏ္ဏားတို့အား၊ ဒုက္ခသဟ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏။ ဂတိ၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဒုဋ္ဌတိ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒုက္ခုပဝတ္ထိ ယော ဝ၊ ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အကြောင်းအနက်တည်း။ နနေဓာတိနိ ဝါ ရေတိ ဒုဋ္ဌတျာဂရဟာယ ဝါတိ၊ နနေဓာတိနိ ဝါ ရေတိ ဒုဋ္ဌတျာဂရဟာယ ဝါ ဟူသည်ကား။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သာဓာတိ၊ ထိုအမျိုးဓာတိသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌာဝိ၊ မြတ်ခြားလေသော်လည်း။ တွံ၊ သင်သည်၊ ယံ ဓာတိ။ အကြင်အမျိုးဓာတိကို၊ သာ ရုတော၊ အမြတ်တနိုးအားဖြင့်၊ ပရွေသိ၊ ယုံကြည်၏။ ပါပကမ္မေသု၊ မကောင်းမှုတို့၌။ ပဒိသတ္ကေ၊ သင်ရှားကုန်သော၊ ဧတေ ဗြာဟ္မဏေ၊ ထိုဝဏ္ဏားတို့ကို၊ သမ္ဗုဇာယေ ဝ ဒုဋ္ဌတိတိ ဣဏ္ဍေ၊ သမ္ဗုဇာယေ ဝ ဒုဋ္ဌတိ ဟူသော ဤစကားခဏ်။ ဝဏ္ဏပ္ပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဒုဋ္ဌတျာ ဒုဋ္ဌတိ ယာ ဝါ၊ ဒုဋ္ဌတိ ဖုလည်း၊ နိ ဝါ ရေယေ၊ တားဖြစ်နိုင်၏။ ဒိဗ္ဗေ ဝ မ္ဗေ ဂါ ရယ္ဟာတိ ဣဏ္ဍေ။ ဒိဗ္ဗေ ဝ မ္ဗေ ဂါ ရယ္ဟာ ဟူသော ဤစကားခဏ်။ ဝဏ္ဏပ္ပကာရာယ။ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဂရဟာယ၊ ကဲ့ရဲခြင်းမှ။ တံ ဓာတိ၊ ထိုအမျိုးသည်၊ နနိ ဝါ ရေယေ၊ မတားဖြစ်နိုင်ချေ။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈာယ ကကုလေ၊ ဗေဒင်သရဇ္ဈာယ်သော အမျိုးခဏ်။ ဓာတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာနံ ပိ၊ ပုဏ္ဏားတို့အားလည်း၊ ဂါရယ္ဟာ ဒိကမ္မဝသေန၊ ကဲ့ရဲခြင်းအစရှိသော အမှု၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗေ ဝ မ္ဗေ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်ဘဝ ခဏ်သာလျှင်၊ ပတိတာ ဘာ ဝံ၊ ကျသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေ ဣဿ၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဋ္ဌတိ ဂမနေ နစ၊ ဒုဋ္ဌတိ သို့လားသဖြင့်လည်း။ သမ္ဗုဇာယေ၊ တမလွန်ဘဝ ခဏ်၊ ဗြာဟ္မဏာ ဓာတိယာ၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်၏ အမျိုးခဏ်၊ အာဘာဝံ၊ မဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဒိပေ ဣဿ၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နစ္စွာ ဟောတိ ဗြာဟ္မဏောဂမ္ဘုနာ ဟောတိ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ နစ္စွာ ဟောတိ ဗြာဟ္မဏောဂမ္ဘုနာ ဟောတိ ဗြာဟ္မဏောဟူ၍၊ တေ ဗ္ဂိ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကိုလည်း၊ သာ ဓေတ္တာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဩဒါနိ၊ ယာ ရုအာ ခါ ခဏ်၊ ဒုဂိ ဓ ဗ္ဗိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ နိဂမေဿာ၊ နိဂုံးအုပ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ အဂ္ဂိ ကဘါ ရေ ဒ္ဒါ ဓ ပုဏ္ဏား၊ နစ္စွာ ဝ သလော ဟောတိ(ပ)ကမ္ဘုနာ ဟောတိ ဗြာဟ္မဏောတိ နစ္စွာ ဝ သလော ဟောတိ(ပ)ကမ္ဘုနာ ဟောတိ ဗြာဟ္မဏောဟူ၍၊ ဧဝံ ဣတိ၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ စ္စွာ၊ အမျိုးဓာတိ အားဖြင့်၊ ဝ သ

လော။သူယုတ်သည်။ နဟောတိ။မဖြစ်ချေ။ စစ္စာ။ အမျိုးစောတိအားဖြင့်။ ပြာဟွဏောဖြတ်သည်။ နဟောတိ။မဖြစ်ချေ။ ကမ္မုနာ။မကောင်းမှုအာကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ဝသလော။သူယုတ်သည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ကမ္မုနာ။ကောင်းသောကုသိုလ်ကံတရားကြောင့်။ပြာဟွဏောဖြတ်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။သေသံ။ဆိုအပ်ပြီးသည်မှအကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်။ကသိဘာရဒ္ဒါစသုတ္တေ။ကသိဘာရဒ္ဒါစသုတ်၌။ ဝတ္တနယမေဝ။ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။ဝိသေသတောဝါ။အထူးအခြားအားဖြင့်လည်း။ ဣတ္ထေ။ဤအဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါစသုတ်၌။နိကုဏ္ဍိတံဝါတိအာဒိနိ။နိကုဏ္ဍိတံဝါ၏သို့အစရှိသောဝုဒ်တို့၌။ ဇေဝံစာတာ။ဤသို့သောဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။သိအပ်၏။ ကောစိ။ တရုံတယောက်သောသူသည်။ နိကုဏ္ဍိတံဝါ။မှောက်၍ထားအပ်သောဝတ္ထုကိုလည်း။ဥက္ကုဇ္ဇေယျုယထာ။လှန်ဘိသကဲ့သို့။ ဇေဝံတထာ။ထိုအတူ။ကမ္မပိမုခံ။ကံတရား၏မျက်နှာလွှဲဖြစ်သော။ စာတိဝါ။ဒေစပုဏ္ဏား၏အမျိုးဖြတ်၏ဟူသောအယူသည်လည်း။ပတိတံ။ကျသော။မံ။ငါ့ကို။စာတိယာ။အမျိုးအားဖြင့်။ပြာဟွဏာဝသလဘာဝေါ။ပုဏ္ဏား၏သူယုတ်၏အဖြစ်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဣတိ။ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိတော။အယူဝါဒမှ။ဝဠ္ဘာပေန္တော။ ထစေတောဝ်မူသဖြင့်။ ပဋိဿုနိ။ ဗုံးလွှမ်းအပ်သော ဝဏ္ဏကို။ ဝိဝရေယျ ယထာ။ဖွင့်လှစ်ဘိသကဲ့သို့။ ဇေဝံတထာ။ထိုအတူ။ စာတိဝါ။ဒေဝပဋိဿုနိကမ္မဝါဒံ။ပုဏ္ဏား၏အမျိုးသာဖြတ်၏ဟူသောအယူဖြင့်ဗုံးလွှမ်းသောအမှုအယူကို။ ဝိဝရန္တော။ ဖွင့်လှစ်တော်မူပေသဖြင့်။ မုဠ္ဠသာ။ ခရီးမှားသော ယောက်ျားအား။မဂ္ဂံ။လိုအပ်သောခရီးကို။ အာစိက္ခေယျ ယထာ။ကြားလေဘိသကဲ့သို့။ ဇေဝံတထာ။ထိုအတူ။ ပြာဟွဏာဝသလဘာဝသာ။ အဖြတ်အယုတ်ဖြစ်ခြင်း၏။ အသဒ္ဓိန္ဒြေ။မဂ္ဂံ။ရှေးမစပ်သည်ဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ်သောခရီးကို။အာစိက္ခန္တော။ကြားတော်မူပေသဖြင့်။ အနုကာရေ။အမိုက်တိုက်၌။ တေလပဒ္ဓေါတံ။ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျ ယထာ။ ထွန်းတောက်ဘိသကဲ့သို့။ဇေဝံတထာ။ထိုအတူ။မာတာ၏ဒိဋ္ဌိနိဒဿနပဒ္ဓေါတာ ဝေ။ကောန။ မာတာ၏အစဉ်ရှိသည်ကိုပြည့်နှန်ခြင်းတည်းဟူသော ဒီးရှူးကို။ထွန်းတောက်တော်မူပေသဖြင့်။ မယ္ဟံ။ ကျွန်ုပ်အား။တောတာ၊ဝါတာ၊မေနု၊ဂုဏ်ဝါတမသည်။ဇေတေဟိပရိယာယေဟိ၊ ထိုသို့သောအကြောင်းဒေသနာတော်တို့ဖြင့်။ပကာသိတတ္တာ၊ပြတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။အဝေ ကပရိယာယေန။မျှားစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ဖွေ့တရားကို။ ပကာသိ တော်ပြတော်မူအာ်လေပြီ။ ဣတိအယံ၊ဤဝေဒနာသည်လျှင်။ အဂ္ဂေ၊ အနုက်

တည်း။ ။ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ သုတ္တနိပါတ ဋ္ဌကထာယ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ အဋ္ဌက ဘာဝရှစ်သုတ္တဝဏ္ဏနာ။ အဋ္ဌကဘာဝရှစ်သုတ်၏အဖွင့်သည်။နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရဂဝဂ်-၈-မေတ္တာသုတ်အဖွင့်၊

ကရဏီယမတ္ထကုသလေနာတိဇာတ်သုတ္တံ၊ ကရဏီယမတ္ထကုသလေန ဟူသော၌ဤသုတ်သည်၊မေတ္တာသုတ္တံ၊မေတ္တာသုတ်တည်း။ဥပ္ပတ္တိ။ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ကား၊အဘယ်နည်းဟူမူကား။ဟိမဝန္တာပသဿတော။ဟိမဝန္တာတော၏နံပါးမှ၊ ဒေဝတာယိ၊ နှတ်တို့သည်၊ ဥဇ္ဇဉ်း၊ နှီမ်စက် အမ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ။ အထံတော်ဖြစ်သော၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့၊ အာဂန္တွဲ့သကိရ၊ လာကုန်သတတ်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပရိတ္တဇ္ဇာယစ။ အရုံ့အတားအလို့ငါလည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနဇ္ဇာယစ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလို့ငါ လည်းကောင်း၊ ဇုတံသုတ္တံ၊ ဤမေတ္တာသုတ် တော်ကို။ အဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏၊အယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ။သခေါ်ပေါ်။ အကျဉ်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဇေ့ဝ၊ဤမေတ္တာသုတ်၌၊ ဝိဇ္ဇာရော၊အကျယ်တည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇက်သမယံ၊ အခါတပါးသောနေ့၌၊ ဝယုပနာယိ ကာယ၊ဝါဆိုခံ့သောအခါသည်၊ဥပကဋ္ဌာယ၊နီးလတ်သော်၊သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိမြို့၌၊ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊တေနခေါပနသမယေန။ ထိုအခါ၌၊ သမ္ဗဟုလာ။ များစွာကုန်သော၊နာနာဝေဒ္ဓကာ၊ အထူးထူးသောအရပ်တိုင်းနိုင်ငံ၌နေကုန်သော၊ ဘိက္ခူ။ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူကုန်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်တို့၌၊ ဥပဂန္တွာ၊ကာမာ၊ကပ်အံ့သောငါ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ချဉ်းကပ်ကုန်၏၊ တတြ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂေဂစရိတာနံ။ ရာဂစရိုက်ပြောသောသူတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊သဝိညာဏက အဝိညာဏကဝသေန၊ အသက်ရှိသည် မရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ဂေါဒသဝိဓံ၊ တဆဲ့တပါးအပြားရှိသော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊

ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ ဒေါသစရိတာနုံ၊ ဒေါသစရိုက် ပြောသော ရဟန်းတို့အား၊စတုဒ္ဒိခံ။လေးပါးအပြားရှိသော။မေတ္တာဒိကမ္မဋ္ဌာန်း၊မေတ္တာ အစရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ မောဟစရိတာနုံ၊ မောဟစရိုက်ပြောသော ရဟန်းတို့အား၊ မရဏာသတိကမ္မဋ္ဌာနာဒီနိ၊မရဏာသတိကမ္မဋ္ဌာန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကထေသိ။ဟောတော်မူပေ၏။ ဝိတက္ကစရိတာနုံ၊ ဝိတက်စရိုက်ပြောဟောသောရဟန်းတို့အား၊ အာနာပါနဿတိပထဝီကသိဏာဒီနိ၊အာနာပါနဿတိပထဝီကသိုဏ်းအစရှိသည်တို့ကို၊ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။သဒ္ဓါစရိတာနုံ။ သဒ္ဓါစရိုက်ပြောသော ရဟန်းတို့အား၊ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနာဒီနိ၊ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓိစရိတာနုံ။ ပညာစရိုက်ပြောသော ရဟန်းတို့အား၊စတုဓာတုဝဝတ္ထာနာဒီနိ။ လေးပါးသောဓာတ်တို့၏အပိုင်းအခြားဖြစ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကထေသိ၊ဟောတော်မူပေ၏။ဣတိဣမိနာနယေန၊ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ စတုရာသီတိသဟဿဝတ္ထုဒေစရိတာနုကူလာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်အပြားရှိသော စရိုက်အားလျော်ကုန်သော၊ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို၊ ကထေသိ၊ဟောတော်မူပေ၏။အာထဝေါ၊ထိုအခါ၌၊ ပဠုမတ္ထာနိ့သိက္ခုသတာနိ၊ငါးရာအတိုင်းအရည်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဂဟေတွာ၊ယူကုန်၍၊သပ္ပါယသေနာသနဿ၊သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ကျောင်းနေရာကိုလည်းကောင်း၊ဝေါစရဂါမဿ၊ဆွမ်းခံရွာကိုလည်းကောင်း၊ပရိယေသမာနာ၊ရှာကြံကုန်သည်ဟိသေဝ်၊ အနုပုဗ္ဗေန။အစဉ်သဖြင့်၊ပစ္စန္တေ၊ရွာစွန်ဖြစ်သောဓနုပုန်၌၊ ဟိမဝန္တေန။ ဟိမဝန္တာတောနှင့်၊သန္ဓိ၊တက္ခ၊ကောဗန္ဓ၊တစပ်တည်းရှိသော၊ နိလကာစမဏိသန္ဓိဘံ၊ညီသောစည်ကျောက်အရောင်နှင့်တူသော၊သိလာတလံ။ ကျောက်ဖျာအခြင်းရှိသော။ သိတဃနဆ္ဆာယ နိလဝနသဏ္ဍပဋိမဏ္ဍိတံ၊ချမ်းမြေ့သောတခဲနက်သောအရိပ်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍စိမ်းညိုသောတောအုပ်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော၊မုဋ္ဌာတလရေတာပဋ္ဌသဒိသံ။ ပလဲအပြင်ငွေပြားနှင့်တူသော၊ဝါလုကာကိဏ္ဏာဘူမိဘာဂံ၊သဲမွေးရာတို့ဖြင့် ဖြွမ်းသောမြေအာကာရှိသော၊ သုစိသာတသိတလဇလာ သယပရိဝါရိတံ၊ စင်ကြယ်စွာနှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော ချမ်းအေးသောရေတို့ဖြင့် ခြုံရုံခြင်းရှိသော၊ ပဇ္ဇတံ၊တောင်ကို၊ အနုသံသု၊ ဖြင်လေကုန်၏။ အာထဝေါ။ထိုအခါ၌၊တေဘိက္ခူ။ထိုရဟန်းတို့သည်၊တဏ္ဍ၊ထိုတောအုပ်

ဒ္ဒ၊ကောရတ္တိ ၊တည်ညှိပတ်လုံး၊ဝသိတ္တာ၊နေကုန်၍၊ ရတ္တိယာ၊ညှည့်သည်း ဝိဘာတာယ၊ လင်းလတ်သော်၊ သရိရေပရိကမ္မံ၊ ကိုယ်လက် သုတ်သင် သောအမှုကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ တသ၊ထိုတောရ၏၊အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌၊ အညတရံ၊တရုသော၊ ဂါမံ၊ရှာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပရိသိ သု၊ဝင်ကြကုန်၏၊ ဂါမော၊ရှာသည်၊ ဃနသန္နိဝေသသန္နိဝိဋ္ဌကုလ သဟဿော၊ တခဲနက်သော အိမ်ခြေအညီအညွတ်ရှိသော အမျိုး တထောင်ရှိ၏၊ ဣတ္ထေ၊ဤရှာ၌၊မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သဒ္ဓါသမ္ပန္နာ၊ သဒ္ဓါ တရားနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊တော၊ထိုရှာသားတို့သည်၊ ပစ္စက္ခေ၊ရှာစွန်အရပ်၌၊ ပဗ္ဗဇိတဒေဝတာ၊ရှိ၊ ရဟန်းကိုမြင်ရကြ၏၊ ဒုလ္လဘတာယ၊ ရခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊တိက္ချုံ၊ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ဝေ၊မြင်ရကုန်၍သာလျှင်၊ ဝိတိ သောမနဿာ၊နှစ်လိုဝမ်းသာကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ တောတိက္ချုံ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ တောဇေတ္တာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဣဒေဝ၊ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊တောမာသံ၊ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ဝသထ။ ဝါ ဆိုတော်မူကြပါကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယာစိတ္တာ၊တောင်းပန်၍၊ပစ္ဆိမဝေန ကုန်ဟု သတာနိ၊ငါးရာသောကမ္ဘာန်းစီးပြန်းရာကုန်ဟူတို့ကို၊ ကာရာပေတ္တာ၊ ပြုစေ၍၊ တဿ၊ထိုကုန်ဟူတို့၌၊ ပစ္ဆိမ်ဗျပါနိယဃနာ၊ဒိနိ၊ ညောင်စောင်းအင်း ပျဉ်သောက်ရေအိုး အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗုပဂတရုက္ခာ၊ အလုံးရုံသော အဆောက်အဦးပြိုကွယ်ကိစ္စတို့ကို၊ပဠိယာ၊ဒေသုံ၊စိရင်ကြကုန်၏။ ဘိက္ချုံ ရဟန်းတို့သည်၊ဒုတိယဒိဝသေ၊နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊တံဂါမံ၊ထိုရှာ သို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပရိသိ သု၊ဝင်ကြကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုရှာ၌ လည်း၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ ဟထေဝ၊ထိုရှေးနေ့အတူသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌ ဟိတ္တာ၊လုပ်ကျွေးမွေး၍၊ ဝဿာဝါသံ၊ဝါဆိုခြင်းကို၊ယာစိ သု။ တောင်း ပန်ကုန်၏။ ဘိက္ချုံ၊ရဟန်းတို့သည်၊အာန္တရေ၊ယော၊အာန္တရေ၊ယ်သည်။အသတိ မရှိသည်ရှိသော်၊ဝဿာမ၊ဝါတို့ဝါဆိုကုန်အံ့။ဣတိ၊ဤသို့။အဓိဝါ၊သေတ္တာ သည်းခံ၍၊တံဝနသဏ္ဌာ။ထိုတောအရပ်သို့၊ပရိသိတ္တာ၊ဝင်ကုန်၍၊ သဗ္ဗေတ္တိ ဒိဝံ၊ညဉ့်နေ့တို့ပတ်လုံး၊အာရေ္ဓဝိရိယာ၊ အားထုတ်ခြင်းလုံ့လရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ယာမယဏ္ဍိကာ၊ အခါကိုမှတ်အပ်သော ကျောက်စည်ကို၊ တောနေ့တွာ၊ထိုးခတ်၍၊ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကာရဇဟုလာ၊ ကမ္ဘာန်းဌ နှလုံးသွင်းခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တာ၊နေကုန်သည် ဖြစ်၍၊ရုက္ခမူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့သို့၊ ဥပဂန္တွာ၊ချဉ်းကပ်ကုန်၍၊ နိသိ ဒန္တိ၊နေကုန်၏။ သိလဝန္တာနံ၊ သိလရှိကုန်သော၊ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊

တေဇနေ။တနိုင်းအာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝိဟာတဟေတု၊ တနိုင်းအာနုဘော်
မရှိကုန်သော၊ရက္ခဒေ၀တာ၊ရက္ခစိုးနတ်တို့သည်။အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝိမာ
နာ၊ဗိမာန်မှ၊ကြွရှုယှာ၊သက်ကုန်၍၊ဒါရုကော၊နတ်သူငယ်တို့ကို၊ဂဟောတွာ၊
ပိုက်ဘက်၍၊ ဆုတောစိတောစ၊ထိုမှ၌မှလည်း။ စရန်။သွားကုန်၏၊သော
ယျထာပိနာမ၊ဥပမာသော်ကား၊ရာဇူဟိ၀ါ။မင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊
ရာဇမဟာမတ္တေဟိ၀ါ၊မင်း၏အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ဂါမ၀ါသိနော်
ရှာသူတို့၏၊ဃရေ၊အိမ်၌၊ ကြကာသေ။နေရောအခွင့်ကို၊ဂဟိတေ၊ ယူအပ်
သည်ရှိသော်၊ဃာရေမနုဿကာ၊ အိမ်၌နေသောသူတို့သည်၊သယနိဃရာ၊
ဝိဝိအိမ်မှ၊နိုက္ခမိတ္တာ၊ထွက်၍၊အညတြ၊တပါးသောအရပ်၌၊ဝသန္တာ၊နေ
ရကုန်လျက်။ ကဒါ၊အာဘယ်ကာလ၌၊ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့နည်း
ဟု။ဗုဒ္ဓေ၊တော၊အ၀ေးမှ၊ ကြွလာကေန္တိ၊ယာ၀ တာ။ကြည့်ရှုမြော်လင့်လေကုန်
သကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀ ဧ၀ံ၀ တ၀ ၊ထိုအတူ၊ ဒေ၀တာ။ရက္ခစိုးနတ်တို့သည်၊
အတ္တနောအတ္တနော၊မိမိမိမိ၏၊ဝိမာနံ၊ဗိမာန်ကို၊ဆဏ္ဍေတွာ၊စွန့်၍၊ဆုတောစိ
တောစ၊ထိုမှ၌မှလည်း၊ဝိဟာရတိ၊နေရလေ၏။ ယာဒေ၀တာ၊အကြင်နတ်
တို့သည်။ဗုဒ္ဓေ၊တော၊အ၀ေးမှ၊ ကြွလာကေန္တိ၊ကြည့်ကုန်လျက်။ ကဒါနု
အာဘယ်ကာလ၌လျှင်၊ဘဒ္ဒန္တာ၊ရှင်ဘုန်းတို့သည်၊ဂမိဿန္တိ၊ သွားပါ
ကုန်လတ္တံ့နည်းဟု၊ဝိဟာရန္တိ၊နေကုန်၏။ တတော၊ထိုနောင်မှ။ ဇ၀ံ၌သို့
သမစိန္တေသုံ။အညိအညွှတ်ကြံကြကုန်၏။ ကိं သမစိန္တေသုံ၊ အာဘယ်သို့
အညိအညွှတ်ကြံကြကုန်သနည်း။ပဌမ၀ယ်ဃုပဂတာ။ပဌမ၀ါသို့ကပ်ကုန်
သော။ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ အ၀ယံ။မျှတ်မယွင်း။ တေမာသံ။ ဝါ
တွင်းသုံးလပတ်သုံး၊၀သိဿန္တိ၊နေကုန်လတ္တံ့။မယံပန။ငါတို့သည်ကား။
တာ၀၊ထိုနေ့ရှေ့သောက်၊စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ၊ဒါရုကော၊သူငယ်တို့ကို၊ဂဟောတွာ
ယူ၍။ကြောက်ရွံ့မှု၊နောက်သို့ဆုတ်၍။ ၀ယိတုံ၊နေအံ့သောငှါ၊ နုသက္ခိဿာမ၊
မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဟန္ဒ၊ယဒု၊ဘိက္ခု၊နုံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဘယာနုကံ၊
ကြောက်ဘွယ်ရှိသော၊ အာရုမ္ဘဏံ၊အာရုံကို၊ ဒဿေသမာတိ၊ ပြကုန်အံ့ဟု၊
သမစိန္တေသုံ။ အညိအညွှတ်ကြံကြကုန်၏။ တာ၊ထိုနတ်တို့သည်၊ဧတ္တိ။
ညဉ့်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊နုံ၊ရဟန်းတို့၏။ သမဏာ၀မ္ဘဂ၊ရုဏာ၀ေ၊လာယ၊ ရဟန်း
တရားကိုပြုသောအခါ၌။ဘိ သနုကာနိ။ကြောက်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ယက္ခ
ရူပါဒိနိ၊ဘီလူးရုပ်အစရှိသည်တို့ကို။ နိမ္မိနိတ္ဝာ၊ဘန်ဆင်းကုန်၍၊ဝုရုတော
ဝုမုတောပ၊ရှေ့မှရှေ့မှ၊ ဟိဠန္တိ၊ရိပ်ကုန်၏။ ဘေ၀ေ၀သဒ္ဒေ၊ ကြောက်မက်
ဘွယ်သောအသံကိုလည်း၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊တာနိရူပါနိစ၊ထိုသို့သော

အဆင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ တဏှာသန္ဓိ၊ ထိုသို့သော အသံကို လည်းကောင်း၊သုဘာန္ဘာနှင့်ကြားရကုန်သော၊ဘိက္ခုနှင့်ရဟန်းတို့၏၊ဟာဒယံ၊နှလုံးသည်၊ဖန်ခြို၊တုန်လှုပ်၏၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏာစ၊အဆင်းမလှကုန်သည်လည်း၊အဟောသိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဥပဝဏ္ဏပ္ပသန္နကစသောတာ၊ဖက်ရှက်လျော်ကဲ့သို့ဖြစ်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဧကဂ္ဂံ၊တည်ကြည်စွာ၊ ကာတုံ၊ပြုအံ့သောငှါ၊ နယဂ္ဂိ သု၊မတတ်နိုင်လေကုန်။ အနေကဂ္ဂစိတ္တာနံ၊ မတည်ကြည်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ တေသံ၊ထိုဂဟန်းတို့အား၊ ဘယေန စ၊ကြောက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘာန်တလဲလဲ၊ သံဝိဂ္ဂါနဉ္စ၊ ထိတ်လန့်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ထိုဂဟန်းတို့အား၊ သတိ၊ သတိသည်၊ပမုဿတိ၊မေ့၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ မဏ္ဍသတိနံ၊မေ့သော သတိရှိကုန်သော၊နေသံ၊ထိုဂဟန်းတို့အား၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာနိ၊မကောင်းသောအနံ့ ရှိကုန်သော၊အာရုဗ္ဘဟာနိ၊အာရုံတို့ကို၊ပဋေသုံ၊ယှဉ်စေကုန်၏၊တေ သံ၊ထိုဂဟန်းတို့အား၊တေနဂန္ဓေန၊ထိုမကောင်းသောအနံ့ဖြင့်၊ နိမ္ဗဝိယ မာနမိဝ၊နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ မတ္ထလုင်္ဂ်ံ၊ဦးနှောက်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဂါဠှာ၊ဖြင်းပြစွာကုန်သော၊ သိသဝေဒနာ၊ ဦးခေါင်းကိုက်သောအနာတို့ သည်၊ဥပဒ္ဒိ သု၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တံပဝတ္တိ ံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ အညမညဿ။ တယောက်သည် တယောက်အား၊ နစအာရောစေသုံ၊ မကြားကြကုန်၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနှေ့သည်၊ သံဃဿ ဂုဏဿ၊ သံဃထေရ်အား၊ဥပဇ္ဈာယကာလေ၊ခစားသောအခါ၌၊ သဗ္ဗေသု၊အလုံ ရုံသော ဂဟန်းတို့သည်၊သန္ဓိပတိတေသု၊ စည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်၊ သံဃဿ ဂုဏော၊ သံဃထေရ်သည်၊ပုဏ္ဏို၊မေး၏၊ ကိ ံ ပုဏ္ဏို၊အာဘယ်သို့မေးသနည်း၊ အာဝုသောဝါ၊ရှင်တို့၊ ဣဒံ ဝနသဏ္ဍံ၊ ဤတောအုပ်သို့၊ ပရိသန္တိကံ၊ ဝင်ကြကုန်သော၊တဂ္ဂတ်ကံ၊ဝါ၊ရှင်တို့အား။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊စင်ကြယ်သော၊ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်၊ပရိယောဒါတော၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်း၏၊ ဓုတ္ထိယာနိ၊ဓုတင်္ဂနှင့်တို့သည်၊ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ကြည်ညိုဘွယ်ရှိကုန်၏၊တေရတိပနယသုအခါ၌ကား၊တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ကိသာ၊ကြိုလှိသောကိုယ်ရှိကုန်၏၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ၊အဆင်းမလှကြကုန်၊ ဥပဝဏ္ဏပ္ပသန္နကစသောတာ၊ ဖက်ရှက်လျော်ကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေါတုမှာကံ၊ ဝါ၊ရှင်တို့အား၊ကိ ံ၊အာသို့နည်း၊ အာသပ္ပါယံ၊သပ္ပါယမဖြစ်သလော၊ ဓုတိ၊ ဤသို့၊ပုဏ္ဏို၊မေး၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊ကော၊တယောက်သော၊ဟိက္ခု၊ ရှဟန်းသည်၊ အာဟ၊ဆို၏၊ ကိ ံ အာဟ၊အာဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရား။ ရတ္တိ၊ညဉ့်၌။ ဤဒီသဠ္ဌ။ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ဘေဝဝါရမ္ဘကံ။ ကြောက်ဘွယ်ရှိသောနေရာ၊အသံကို၊ပဿာဒိစ။ မြင်လည်း၊မြင်ရ၏။ သုဏာဒိစ။ ကြား၊လည်း၊ကြား၊ရ၏။ ဤဒီသဠ္ဌ။ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ဂန္ဓ၊မကောင်း၊သောအနံ့ကို၊ဃာယာဒိ။ နမ်း၍ရှိ၏၊တေနေ၊ထိုကြောင့်။ မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊စိတ်၊စိတ်သည်။ နသမာဓိယတိ၊မတည်ကြည်နိုင်၊ဟုတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ ဧတေနေဝ၊ပါ၊ဟေတု၊ထိုသို့သောနည်း၊ဖြင့်လျှင်၊သင်္ဘော၊ခေါ်သိမ်း၊သောရဟန်း၊တို့သည်၊တံပဝတ္တိ်ထိုအ၊ကြောင်းကို။ အာ၊ရော၊စေသုံ၊ကြား၊ကြကုန်၏၊သံ၊ဃ၊ဗ္ဗေ၊ရော၊ သံ၊ဃ၊ထေရ်သည်၊အာဟ၊ဆို၏။ ကိ၊အာဟ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အာ၊ဝုသော ၊ဂါ၊ရှင်တို့။ ဘဂဝ၊တော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဝ၊သူ၊ပနာ၊ယိ၊ကာ၊ ဝါ၊ဆိုအံ့ သော၊အ၊ဝိုင်း၊အ၊ခြား၊တို့ကို။ ဒ္ဒေ၊ကိ၊နှစ်ပါး၊တို့ဟု၏။ ပညတ္တာ၊ပညတ်၊တော်မူ အပ်ကုန်၏။ အ၊ဂ၊ာ၊ဟု၊ ဂါ၊တို့၊အား၊လည်း။ ဣ၊မ၊ဟု၊သော၊နာ၊သ၊ံ။ ဤ၊ကျော်၊အ၊ပ်ရာ၊နေ၊ရာ၊သည်။ အ၊သ၊ပ္ပါ၊ယံ။ မ၊လျော်၊ပ၊တ်ခဲ့။ အာ၊ဝု၊သော၊ ဂါ၊ရှင်တို့။ မ၊ယံ၊ ဂါ၊တို့သည်။ ဘ၊ဂ၊ဝ၊တော၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၏၊သ၊န္တိ၊ကံ။ အ၊ထံ၊တော်သို့။ အာ ၊ယာ၊မ။ သွား၊ကြ၊ကုန်အံ့။ ဘ၊ဂ၊ဝ၊တော၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၏။ သ၊န္တိ၊ကံ၊အ၊ထံ၊သို့။ ဂ၊တ်ကွ၊သွား၍။ အ၊ညံ့၊တ၊ပါ၊သော၊ သ၊ပ္ပါ၊ယံ၊လျော်၊ပ၊တ်သော၊ သေ၊နာ ၊သ၊နံ။ ကျော်၊အ၊ပ်ရာ၊နေ၊ရာ၊ကို။ ဝု၊ဏ္ဏ၊ာ၊မ။ မေး၊လျှောက်ကုန်အံ့။ ဟုတိ၊ဤသို့။ သံ၊ဃ၊ဗ္ဗေ၊ရော၊ သံ၊ဃ၊ထေရ်သည်။ အာ၊ဟ၊ဆို၏။ ဘ၊ဂ္ဂေ။ အရှင်ဘုရား။ သာ၊ဝု၊ကော၊င်း၏၊ဟု၊ကို၊ဤသို့။ တေ၊တိ၊ဂ္ဂ။။ ထိုရဟန်း၊တို့သည်၊ ထေ၊ရ၊သ၊ မ၊ထေ၊ရ်ကြီး၊အား၊ပ၊ဋိ၊သ၊ုဏ၊တို့၊ဝ၊နှ၊ခံ၍။ သင်္ဘော၊အ၊လုံ၊ရုံ၊သော၊ရဟန်း၊တို့ သည်။ သော၊နာ၊သ၊နံ၊ ကျော်၊အ၊ပ်ရာ၊နေ၊ရာ၊ကို။ သံ၊သာ၊မ၊ဝ၊တ္တ၊ာ၊ ကော၊င်း၊စွာ ၊သို့မှီ၊၍၊ပ၊ဋ္ဌ၊ဝ၊ရုံ။ သ၊ဝ၊တ်သ၊ကဲ့နှ၊ကို။ အာ၊ဒါ၊ယ၊ာ၊ ယူ၏။ ကု၊လ၊ေ၊သု၊ဒါ၊ယ ၊ကာ၊တို့၌။ အ၊နု၊ပ၊လိ၊တ္တ၊ာ၊ ဇ့်ကွက်လိမ်း၊ကျံ၊ခြင်း။ မ၊ရှိ၊သည်၏ အ၊ဖြစ် ကြောင့်၊ကိ၊ုတ်။ ဘ၊ရုံ၊တ၊ယော၊က်သော၊သူ၊ကို။ အ၊နာ၊မ၊ဏ္ဍ၊တ္တ၊ာ၊ဝေ။ မ၊ပြုနှ ကြား၊မှ၍သာ၊လျှင်၊ယေ၊ အ၊ကြင်၊ခ၊ရိ၊ဖြင့်၊သာ၊ဝ၊ထ်ိ။ သာ၊ဝ၊ထ်ိ၊ဖြည်သို့။ ဂ၊တော၊သွား၊သော၊သူ၊သည်။ ပ၊ဏ္ဍော၊ခ၊ရ၊ကာ၏၊တေ၊ထိ၊ခ၊ရိ၊ဖြင့်။ စာ၊ရ ကံ။ ဒေ၊သ၊စာ၊ရ၊ကို။ ပ၊ဏ္ဍ၊မ၊သုံ။ သွား၊လေ၊ကုန်၏။ အ၊နု၊ပ၊ဗ္ဗေ၊နာ။ အ၊စဉ်သ၊ဖြင့်။ သာ၊ဝ၊ထ်ိ။ သာ၊ဝ၊ထ်ိ၊ဖြည်သို့။ ဂ၊တ်ကွ၊ရောက်၍။ ဘ၊ဂ၊ဝ၊တော၊ ဖြတ်စွာ ၊ဘုရား၏။ သ၊န္တိ၊ကံ၊အ၊ထံ၊တော်သို့။ အ၊ဂ၊မ်သ၊။ သွား၊ကုန်၏။ သ၊ဂ၊ဝါ။ ဖြတ် စွာ၊ဘုရား၊သည်။ တေ၊တိ၊ဂ္ဂ။။ ထိုရ၊ဟ၊နှ်း၊တို့ကို။ ဒိ၊သ္ဝာ၊ဖြင်၊တော်မူ၍။ ဝေ၊ား ဤသို့။ သော၊စ၊ကား၊ကို။ အ၊ဝေ၊စ၊ဝိ၊နှ်၊တော်မူ၊လ၊ေ၏။ ကိ၊အ၊ဝေ၊စ။ အ၊ာ၊ယ်

သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့၊ အနှောင်ဝသ၊ဝါတွင်းကာလကို၊ စာရိကာ၊ ဒေသစာရိကို၊ နုစရိတဗ္ဗာ။ မသွားအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယား၊ငါဘုရားသည်၊ သိက္ခာပဒံ၊သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူ အပ်၏။ ကိသေ၊အဘယ်ကြောင့်၊ တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ စာရိကံ၊ဒေသစာရိကို၊စရကေ၊ လှည့်လည်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ တေ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊သတ်တော်၊အလုံးရုံသော၊အကြောင်းကို၊အာရောစေသုံ၊ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဝဇ္ဇနော၊ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူလတ်သော်၊ သကလ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၊အလုံး၌၊ အနန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်၊စတုပါဒပိဋ္ဌန္တရနမတ္တံပိ။ အခြေခံလေးချောင်းရှိသော ညောင်စောင်း၊အင်းပျဉ် ထားလောက်ရာ၊အရေပ်မျှကိုလည်း၊ တေသံ၊ထိုရဟန်းတို့ အား၊သပ္ပါယသေနာသနံ။ လျောက်ပတ်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ နာဒ္ဒသ၊မြင်တော်မမူ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေ ဘိက္ခူ။ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာဟ၊အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တုမှာကံ၊သင်ရဟန်းတို့အား၊ အညံ၊ နေရာဟောင်းမှတပါး၊သော၊ သပ္ပါယသေနာသနံ။ လျောက်ပတ်သောကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်၊ နအတ္ထိ၊မရှိချေ၊ တဏ္ဍေ၊ ထိုအရေပ်၌ ပင်လျှင်၊တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ ဝိဟာရေ၊နေကုန်လျက်၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏောထ၊ရောက်သေကုန်လော၊ ဂန္ဓေထ၊ သင်တို့သွားလေကုန်ဦး။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တမေဝ သေနာသနံ၊ထိုနေရာဟောင်းကျောင်းကိုသာလျှင်၊ဥပနိဿာယ၊ ဗြိုလ်၊ဝိဟာရ၊ထ၊နေလေကုန်ဦး။ ဒေဝတာ၊ဟိ၊နတ်တို့မှ၊အာဘယံ၊ဘေးမရှိကြောင်းကို၊သစေ ပနဏ္ဍန္တိ ဆ ထ၊ အကယ်၍အလိုရှိကုန်ကြအုံ၊ဣမံ ပရိတ္တံ။ ဤပရိတ်ကို၊ဥဂ္ဂဏှထ၊ သင်ယူကြလေကုန်၊ဟိ သစ္စံ။ မှန်၏၊ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ တေ၊ ဤမေတ္တာသုတ်သည်၊ ပရိတ္တဉ္စ၊အာရံအတား၊သည် လည်း၊ကောင်း။ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊သည် လည်း၊ကောင်း၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ဝာ၊မိန့်တော်မူ၍၊ ဣမံ သုတ္တံ၊ဤမေတ္တာသုတ်တော်ကို၊အဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏။ အပရေ၊ တပါး၊သော၊ဆရာတို့သည်၊ အာဟု၊ဆိုကုန်၏၊ကိံ အာဟု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ ဂန္ဓေထ၊သွား၊လေကုန်ဦး။ တမေဝ သေနာသနံ၊ ထိုနေရာ၊ဟောင်းကျောင်းကိုသာလျှင်၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝိဟာရ၊ထာ၊ဟိ၊ နေ၊လေကုန်ဦး၊လော၊ဟု၊ ဣဒဏ္ဍ ဝစနံ၊

ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ဝတ္ထာ၊မိန့်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊အဝိစခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊အာရည်ကေ နု၊တောကျောင်း သောက်တည်သောရဟန်းသည်၊ ပရိဟာရဏံ၊ မဖြတ်မလပ်သောင်ရှက်အပ်သောတရားကို၊ဥာတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဤသောင် ရှက်အပ်သောတရားသည်၊သေယျထာ၊အဘယ်နည်းဟူမူကား။ သာယံ ပါတံ၊ညနံနက်၊ ကရဏီယဝသေန၊ ပြုအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊နွေမေတ္တာ၊ နှစ်ကြိမ်သောမေတ္တာတို့ကိုလည်းကောင်း၊နွေပရိတ္တာ၊နှစ်ကြိမ်သောပရိတ် တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နွေအသုဘာ၊ နှစ်ကြိမ်သော အသုဘာတို့ကို လည်း ကောင်း၊ နွေမရဏသတိ၊ နှစ်ကြိမ်သော မရဏသတိတို့ကို လည်း ကောင်း၊ အဌမဟာသံဝေဂဝတ္ထု။နိ၊ ရှစ်ပါးသောမဟာသံဝေဂဝတ္ထုတို့ ကို၊သမာပဇ္ဇနစ္ဆု၊ ဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပရိဟာရဏံ၊ မဖြတ်မလပ်သောင်ရှက်အပ်သည်ကို၊ဥာတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊အဌ၊ရှစ်ပါးကုန် သော၊မဟာသံဝေဂဝတ္ထု။နိ၊နာမ၊ မဟာသံဝေဂဝတ္ထုတို့မည်သည်ကား၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းလည်းကောင်း၊ ဇရာ၊အိုရခြင်း လည်းကောင်း၊ ဗျာဓိ၊နာရခြင်းလည်းကောင်း၊မရဏံ၊သေရခြင်းလည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊အပါယဒုက္ခာနိ၊အပါယ်ဆင်းရဲတို့လည်းကောင်း၊ဣတိ ဣမေအဌ၊ဤရှစ်ပါးတို့သည်၊ မဟာသံဝေဂဝတ္ထု။နိ၊နာမ၊ မဟာသံဝေဂ ဝတ္ထုတို့မည်ကုန်၏၊အဃဝါ၊တနည်းသော်ကား၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏာ နိ၊ဇာတိဇရာ ဗျာဓိမရဏာဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးသော တရားတို့လည်းကောင်း၊ပဌမံ၊ငါးခုမြောက်သော၊ အပါယဒုက္ခံ၊အပါယ် ဆင်းရဲလည်းကောင်း၊အာတိတော၊လွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ဝဋ္ဋမူလကဒုက္ခံ၊ ဝဋ်တရား၌ကျင်အကြောင်းရင်းရှိသောဆင်းရဲလည်းကောင်း၊ အနာဂတော၊ လာလတ္တံ့သောဘဝ၌၊ ဝဋ္ဋမူလကဒုက္ခံ၊ဝဋ်တရား၌ကျင်အကြောင်းရင်းရှိ သောဆင်းရဲလည်းကောင်း၊ပစ္စုပ္ပန္နေ၊ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊အာဟာရပရိယေဋ္ဌိမူ လကံ၊ အစာကိုရှာဖွေခြင်းကျင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲလည်း ကောင်း၊ဣတိ၊ဝေ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိဟာရဏံ၊အာဘန် တလဲလဲ ဆောင်အပ်သောတရားကို၊ အာဘိဘ္ဝိတ္ဝာ၊ ကြားတော်မူပြီး၍ တောသံဘိက္ခု။နံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ မေတ္တာ့ဘိက္ခု၊ မေတ္တာ အလို့ငါ ၎င်း ပရိတ္တာ့ဘိက္ခု၊အရံအဘား၊အလို့ငါလည်းကောင်း၊ဝိပဿနာပါဒကျာနတ္ထာ့ ဝိပဿနာပါဒကျာန်အလို့ငါလည်းကောင်း၊ဣမံ၊ဤ၊ဣမေ၊ဤမေတ္တာသုတ်ကို အာဘံ၊သိ၊ဟောတော်မူပေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟု၊ဆိုကြကုန်သေး၏။

တတ္ထ၊ထိုမေတ္တာသုတ်၌၊ကရဏီယမတ္ထကုသလေနာတိဗျာပါဒါဒေါ။ ကရဏီယမတ္ထကုသလေနဟူသော၎င်းဝါဒေါ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အယံ၊၎င်းဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ပဒေသဿနာ၊ ဝုဒ်၏အဖွင့်တည်း၊ ကရဏီယန္တိ၊ကရဏီယံဟူသည်ကား။ကာတဗ္ဗံ၊ပြုအပ်၏။ကာရဏာရဟံ၊ပြုခြင်း၌ထိုက်၏။ဗျတိအယံ၊၎င်းသည်လျှင်။အတ္ထော၊အနက်တည်း။ အတ္ထောတိ၊ အတ္ထောဟူသည်ကား။ပဒိုပဒါ၊အကျင့်တည်း။ဝါ၊တနည်းကား။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊အတ္ထနော၊မိမိ၏။ဟိတံ၊အစီးအပွါးကို၊တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံကို၊ကရဏီယတော၊ပြုအပ်သောတရား၊ဖြစ်သောကြောင့်။ အတ္ထောတိ၊ အတ္ထဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။အတ္ထကုသလေန၊အကျိုးစီးပွါးခွဲလိမ္မာသောရဟန်းသည်၊ဥပဂန္တုတော၊ရောက်အပ်ကျင့်အပ်သောကြောင့်၊ကရဏီယတောနာမ၊ ပြုအပ်သော ကရားမည်၏။ အတ္ထ၊ အကျိုး စီးပွါးခွဲ။ ကုသလေန၊လိမ္မာသောသူသည်။ အတ္ထကုသလေန၊ အကျိုးစီးပွါးခွဲလိမ္မာသောသူသည်၊အတ္ထဆေကေန။ အကျိုးခွဲလိမ္မာသောရဟန်းသည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယန္တိ ပဒံ၊ယံဟူသောဝုဒ်သည်၊ အနိယမိတပစ္စတ္တံ၊ အမှတ်မရှိသောပဋမာဝိဘတ်နှင့်ယှဉ်သောဝုဒ်တည်း၊ သန္တံပဒန္တိ ပဒံ၊ သန္တံပဒံဟူသောဝုဒ်သည်။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်နှင့်ယှဉ်သောဝုဒ်တည်း၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌။ လက္ခဏတော၊လက္ခဏာအားဖြင့်၊ သန္တံ၊ငြိမ်သက်စွာ၊ပတ္တဗ္ဗတော။ ရောက်အပ်သောကြောင့်၊ ပဒံ၊ပဒမည်၏၊နိဗ္ဗာနသာ၊နိဗ္ဗာန်၏။ အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း။အာဘိသမေစ္စာတိ၊အာဘိသမေစ္စဟူသည်ကား။ အာဘိသမာဝတ္ထာ။ ရှေးရှုကောင်းစွာရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သဂ္ဂေါတိ၊သဂ္ဂေါဟူသည်ကား။ သဂ္ဂေါ၊တက်နိုင်၏။ သမဂ္ဂေါ၊စွမ်းနိုင်၏၊ပဋိဗလော၊ သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ဗုဒ္ဓေ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဥဒုတိ၊ဥဒုဟူသည်ကား။အဇ္ဈတ္တဝယုတ္တော။ ဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့်ယှဉ်၏။ သဠ္ဠ။ကောင်းစွာ၊ဥဒု။ဖြောင့်မတ်၏။ ဗုဒ္ဓေတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ သုဟုဒု၊ သုဟုဒုမည်၏။ အတ္ထိ၊ထိုဝုဋ္ဌိလ်၌၊သုခံ၊ချမ်းသာသော၊ဝေါ၊စကားသည်။ အတ္ထိ၊ဂိ၏။ ဗုဒ္ဓေတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သော၊ထိုဝုဋ္ဌိလ်သည်၊သုဝေါ၊သုဝစဝုဋ္ဌိလ်မည်၏။အာသသာတိ၊ အာသဟူသည်ကား။ဘာဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ မုဒုတိ၊မုဒုဟူသည်ကား။မဒ္ဒဝယုတ္တော၊ဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့်ယှဉ်၏။ နအာတိမာနိတိ၊နအေဝိမာနိဟူသည်ကား။အနတိမာနိ၊အလွန်မာန်မူခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်ကိုပြင့်

ကြောင်းတည်း။ ကရဏီယမတ္ထကုသလေနယန္တံသန္တံပဒံ အာဘိသမေစ္စ၊ တိဏ္ဍေ၊ကရဏီယမတ္ထကုသလေနယန္တံသန္တံပဒံအာဘိသမေစ္စဟူသော ဤ ဂါထာပုဒ်ခို့၊တာ၀၊ရှေးဦးစွာ၊ ကရဏီယံ၊ပြုကျင့်အပ်သော တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ အကရဏီယံ၊မပြုကျင့်အပ်သောတရားသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ သခေါ်ပတော။ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ သိက္ခတ္တယံ၊ သိက္ခာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းသည်။ ကရဏီယံ။ပြုကျင့်အပ်သော တရား မည်၏၊သီလဝိပတ္တိ၊သီလ၏ပျက်စီးခြင်းလည်းကောင်း၊ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၊အယူ၏ ပျက်စီးခြင်းလည်းကောင်း၊ အာစာရဝိပတ္တိ၊ အကျင့်၏ပျက်စီးခြင်းလည်း ကောင်း၊အာဇီ၀ဝိပတ္တိ။ အသက်မွေးခြင်း၏ ပျက်စီးခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိဧဝံအာဒိ။ ဤသို့အစရှိသောတရားသည်၊ အကရဏီယံ၊မပြုမကျင့် အပ်သောတရားမည်၏။ တထာ၊ထိုမှတပါး၊ အတ္ထကုသလော၊ အကျိုး တရားခို့လိမ္မာသောရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ အနတ္ထကုသလော၊အကျိုး တရားမဟုတ်သည်ခို့လိမ္မာသောရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တတ္ထ၊ထိုနှစ် ယောက်သောရဟန်းတို့တွင်။ယောဘိက္ခု။အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ဤသာသနာတော်၌၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍။ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ် ကို၊နသမ္ဘာ၊ပယောဇေတိ၊ ကောင်းစွာမယှဉ်၊ ခဏ္ဍာသိလော၊ဖြတ်သောသီ လရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဧကဝိသတိဝိဓံ၊နှစ်ဆဲ့တပါး အပြားရှိသော၊ အနေသနံ၊မရှာဖွေးအပ်သည်ကို၊နိဿာယ၊မှီ၍။ ဇီ၀ိတံ၊အသက်ကို၊ကပ္ပေ တိ၊မွေးမြူ၏၊ဆုံ၊ဤနှစ်ဆဲ့တပါးသောအနေသနတို့ဟူသည်။ သေယ္ယထာ ကတမံ။ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဝေဠုဒါနံ၊ဝါးပေးခြင်းအကြောင်းကို လည်း၊နိဿာယ၊မှီ၍။ ဇီ၀ိတံ၊အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊မွေးမြူ၏။ ပတ္တဒါနံ၊ သစ်ရွက်ပေးခြင်းလည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖဒါနံ၊သစ်ပွင့်ပေးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဖလဒါနံ။ သစ်သီးပေးခြင်းလည်းကောင်း။ မာလဒါနံ၊ပန်းနံ့သာပေးခြင်း လည်းကောင်း။ မုခေါဒကဒါနံ၊ မျက်နှာသစ်ရေ ပေးခြင်းလည်းကောင်း၊ သိသနှာနဒါနံ။ ဦးခေါင်းလျှော်စရာ ပေးခြင်းလည်းကောင်း။ ဒုဋ္ဌာဒါနံ၊ ကသယ်မှုန့် ပေးခြင်းလည်းကောင်း။ မတ္တိကဒါနံ။ မြေမှုန့်ပေးခြင်းလည်း ကောင်း၊စဉ္စုကမျတ်၊ဒါယကာတို့အားမွန်ဘုရားထူးခြင်း လည်းကောင်း။ ရုဋ္ဌသုပျတ်၊ပဲနှောက်ဟင်းသည်အချိုကား၊ကျက်အချိုကား၊မကျက်သကဲ့ သို့ဟုတ်သောတချက်သောစကားကိုဆိုခြင်းလည်းကောင်း၊ပါရိဘဋ္ဌတ်၊ သူယုတ်တို့ကိုနှိုးထိန်းကဲ့သို့ရှိပိုးထိန်းရခြင်းလည်းကောင်း၊ဇယ်ပေသန်ယံ။ မင်းသုလင်ကဲ့သို့၊ သလုံးမြင်းခေါင်းအစေကိုခံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝေဠု

ကမ္ဘီ၊ဆေးကုသောအမှုလည်းကောင်း။ ပဟိနကမ္ဘီ၊လူတို့စေခိုင်းသောအမှု ကိုပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဝိဏ္ဏဒါနံ၊ဆွမ်းကိုပေးခြင်းလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဒိဋ္ဌိ၊လယ်ယာ အတတ်လည်းကောင်း။ နက္ခတ္တဒိဋ္ဌိ၊ နက္ခတ်အတတ်လည်း ကောင်း။ အင်္ဂဝိဇ္ဇာ၊အင်္ဂဝိဇ္ဇာအတတ်လည်းကောင်း။ ဆင်ခြေဝေ၊ခြောက်ပါး အပြားရှိသော၊အဝေါစရော။ မကျက်စားအပ်သောအဝေ၊လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ကောဝိသတိဝိဓံ၊နှစ်ဆဲ့တပါးအပြားရှိသော၊အနေသနံ၊မရှာဖွေ အပ်သော အကျင့်တရား၊ကို၊နိဿာယ၊ဖြစ်၍၊ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ကပ္ပေတိ၊ ပွေးမြူ၏၊ ဣဒံ၊ ဤခြောက်ပါးသောအဝေ၊ဟူသည်။ သေယျထာကတမံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ဝေသိယာဝေါစရော၊ပြည်တန်ဆာမိန်းမ၌ကျက် စားသွားလာခြင်းလည်းကောင်း။ ဝိဓဝဝေါ၊လူကုမာရိကပဏ္ဍကဘိက္ခု နိုပါ နာဝါ၊ဝေါစရော။ ရဆိုးမအမျိုးဟိုင်းပဏ္ဍုကဘိက္ခုနိုမသေတင်းကုပ်တို့ ၌ကျက်စားသွားလာခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊သံသဋ္ဌောစ၊ရောနှောသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဝိဟာရတိ၊နေ၏။ ရာဇုတိ၊မင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ရာဇမဟာမတ္တေဟိ၊မင်းတို့၏အမတ်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ တိတ္ထိယေဟိ၊တိတ္ထိ တို့နှင့်လည်းကောင်း။ တိတ္ထိယ သာဝကေဟိ၊ တိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့နှင့် လည်းကောင်း။ အနုနုလောမိကေန၊တရားနှင့်မလျော်သော၊ ဂိဟိသံသဂ္ဂေ န၊လူတို့နှင့်ရောနှောသဖြင့်။ ဝိဟာရတိ၊နေ၏။ ယာနိ၊ဝါ၊ပနတာနိ ကုလာနိ၊ အကြင်အမျိုးတို့သည်၊ဘိက္ခု၊နှံ၊ရဟန်းယောကျ်ား၊တို့အား၊လည်းကောင်း။ (ပ)ဘိက္ခုနိနှံ၊ရဟန်းမိန်းမတို့အား၊လည်းကောင်း။ (ပ)၊ဥပါသကာနှံ၊ဥပါ သကာ၊ယောကျ်ား၊တို့အား လည်းကောင်း။ (ပ)၊ဥပါသိကာနှံ၊ဥပါသိကာ မတို့အား၊လည်းကောင်း၊အာသဒ္ဓါနိ၊မသဒ္ဓါကုန်သည်၊အပ္ပသန္နာနိ၊မကြည် ညိုကုန်သည်။ အကျောသက ပရိဘာသကာနိ၊ဆဲရေးဆိုမြည်တမ်းကုန် သည်၊အနုဗန္ဓကာမာနိ၊အကျိုးကိုအလိုမရှိကုန်သည်၊အဟိတဘဒ္ဒါသုက အားယာဝကျေးမကာမာနိ၊ အစိုးအပွါးကိုအလိုမရှိချမ်းသာသည်ကိုအလို မရှိယောဂကုန်ခြင်းကို အလိုမရှိကုန်သည်၊ဟောကို၊ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ ရူပါနိ၊ထိုသို့သဘောရှိသောအမျိုးတို့ကို၊ သေဝတိ၊မှီဝဲ၏။ဘဇတိ၊ဆည်း ကပ်၏။ ပယိရုပါသတိ၊တုပ်ကွေ့၏။ အယံ ဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်။ အနုဗ္ဓ ကုသလော၊အကျိုးမရှိသည်၌လိမ္မာသည်မည်၏။ယောပနဘိက္ခု၊အကြင် ရဟန်းသည်ကား၊ ဣမမဟိ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍၊အတ္ထာနံ၊ ဝိမိဂ္ဂိယ်ကို၊ သမ္ဘာဝယေ၊ဖော်ရေလို၊ ကောင်းစွာယှဉ် ဝေ၏၊ အနေသနံ၊မရှာဖွေအပ်သည်ကို၊ ပဟာယ၊စွန့်၍၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီ

လေ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလဖွဲ့၊ ပတိဋ္ဌာတုကာမော။ တည်စေခြင်းငှါအလိုရှိ သော။ ဘိက္ခု။ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓါသီသေန၊ သဒ္ဓါတရားကိုအရင်းပြုသ ဖြင့်။ပါတိမောက္ခသံဝရံ။ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို၊သတိသီသေန။သတိ ကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ဣန္ဒြိယသံဝရံ၊ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ဝိရိယသီသေန။ ဝိရိယကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိကို၊ပညာသီ သေန။ ပညာကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ပစ္စယပဋိသေဝနံ၊ပစ္စည်းကိုမှီဝဲခြင်းကို။ ပူဇော်အ၊ ဖြည့်ဆံ့စေ၏။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ အဗ္ဗုဂုသလော၊ အကျိုးရှိသည်ဖွဲ့လိမ္မာသည်မည်၏။ဝါ၊တနည်းကား။ယောဘိက္ခု၊အကြင် ရဟန်းသည်၊ သတ္တာပတ္တိဂ္ဂဗ္ဗသောခနဝသေန။ ချနစ်ပါးသော အာပတ် အာရုဂိုသုတ်သင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ပါတိမောက္ခသံဝရံ။ပါတိမောက္ခသံဝ ရသီလကို၊ဆန္ဒါ၊ရေ၊ခြောက်ပါးသောနှါရှိ၍၊ဃဋ္ဌိတာ၊ဖြေ့ကောသု။ခိုက်တိုက် သောအာရုံတို့ဖွဲ့၊အာဘိဏှာဒီနံ၊အာဘိဏှာအစရှိသည်တို့၏၊အနုပ္ပတ္တိဝသေန၊ မဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရံ၊ 'ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ အနေ သနပရိဝဇ္ဇနဝသေန၊အနေသနကိုရှောင်ကြဉ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိညူပ သဏ္ဌဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသာဝကပဏ္ဍိတပုရိသသေဝနနစ၊ ပညာရှိတို့သည်ပြိုးမှမ်း အပ်သည်ဖြစ်၍ဘုရား ဘုရားတပည့်သားတော်ပညာရှိသောယောဂျား တို့ကိုမှီဝဲသည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ သီလကို၊ ယယာဝုတ္တာပစ္စယေဝဗ္ဗနဝသေန။ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်းဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ပစ္စယပဋိသေဝနံ၊ ပစ္စည်းလေး ပါးခံမှီဝဲခြင်းကို၊ပယောဇေတိ၊ယှဉ်စေ၏။ စတုဗ္ဗိဓယာပယပရိဝဇ္ဇနေန၊ လေးပါးသော ဗ္ဗဓိယာပုတ်၏ ညှောင်းညှာခြင်းကို ကြောင်းလဲသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊သာယ္ဟကာဒီနံ။ အကျိုးရှိခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ပစ္စယေဝဗ္ဗနဝသေန။ဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊သမ္ပတ္တိံ၊သမ္ပတ္တိတရားကို၊ပယော ဇေတိ၊ယှဉ်စေ၏။အယမ္ပိဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ အဗ္ဗုဂုသလော ယော၀။ အကျိုးတရားဖွဲ့ လိမ္မာသည်သာတည်း။ ယော၊အကြင်သူသည်၊ ဥသောဒကံ။ ဆပ်ပြာရေကို၊ ပဋိစ္ဆဒ္ဓေ၍။ သံကိလိဋ္ဌဝတ္ထုံ။ ညစ်နွမ်းသော အ၀တ်ကို၊ပရိယောဒါပေတိ၊ယထာ၊ဖြူစင်စေသကဲ့သို့၊ ဆာရိတံ၊ပြာကို၊ ပဋိစ္ဆဒ္ဓေ၍၊အာဒါသော၊ကြေးမုံပြင်ကို၊ပရိယောဒါပေတိ၊ယထာ၊ ဖြူစင်စေ သကဲ့သို့။ ဥဇ္ဇုဂေါ၊ဖဲခ၊ဖြင့်မှုတ်အပ်သောမီးရှူးကို၊ပဋိဗ္ဗဒ္ဓေ၍၊ ဒေတာ၊ပုပ်ရွှေ ကို၊ပရိယောဒါပေတိ၊ယထာ၊ဖြူစင်စေသကဲ့သို့၊ တထေ၊ထိုအတူ၊ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ပဋိစ္ဆဒ္ဓေ၍၊သိလံ၊သီလကို၊ဝေါဒါယတိ၊ဖြူစင်စေ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊

ဥတ္တာ။သိ၍။ ဥာဏောဒကေန။ ဥာဏ်တည်းဟူသောရေဖြင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဆေးကြောလျက်။သိလံ၊သိလကို၊ပရိယောဒါပေတိ၊ပြုစင်စေ၏၊ စ၊ဥပမာ တနည်းသော်ကား၊ ကိုကို။တောယစ်မမည်သော၊ သကုဏာကား၊ ဌက်မ သည်၊အဆွံ့။အဥကို၊ရက္ခတိယထား၊စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။စာမရှိမဲ့ဂါ၊ စာမရှိမည်သောသားသည်။ ဝါလမိ၊ အမြီးကို၊ ရက္ခတိယထား စောင့် ရှောက်သကဲ့သို့။ကေဝုတ္တိကာ၊ သားတယောက်သာရှိသော၊ နားရှိ၊ဖိန်းမ သည်။ ဝိယံ၊ချစ်လှစွာသော။ ကေဝုတ္တိကံ၊ တယောက်တည်းသောသား ကို၊ရက္ခတိယထား၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ကေနယနော၊ မျက်စိတာဘက် သာရှိသော၊ပုရိသော။ယောဂျားသည်။တံ၊ကေနယနဿ။ထိုတာဘက်ထည်း သောမျက်စိကိုလည်း။ ရက္ခတိယထား၊စောင့်ရှောက်ဘိသကဲ့သို့၊ တယာ၊ ထိုအတူ။ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ဖိမိ၏၊သိလက္ခန္ဓံ၊သိလကွန်တရား၊ကို၊ရက္ခတိ၊စောင့်ရှောက်၏၊ သာယံပါတံ၊ညနံနက်၊ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ အနုမတ္တံ ဝိ၊ရှေ့လုံးမျှသော်။ ဝဇ္ဇ၊အပြစ်ကို၊ နပသဿတိ၊မမြင်၊ အယံဘိက္ခု၊ဤရဟန်း သည်၊အတ္တကုသလော။ အကျိုးတရားဌိလိမ္မာသောရဟန်းမည်၏၊ ယော ပနဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အဝိပ္ပဋိသာရကရဏာသိလေ၊ နှလုံးမသာ ယာမရှိပြုရသောသီလဌ၊ပတိဋ္ဌာယ၊သောက်တည်၍။ ကိလေသပရိက္ခ ဗ္ဘ နပဋိပဒံ။ ကိလေသာကိုဖွါနိုင်သော အကျင့်ကို၊ပဋိပဇ္ဇတိ။ ခြိုးခြောက်၏၊ တံ၊ထိုကိလေသာကိုဖွါနိုင်ခြင်းကို၊ ပဋိဟတ္တာ၊ခြိုးခြောက်၍၊ ဂဘိဏာ ပရိကမ္မံ။ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍။သမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်တို့ ကို၊နိဗ္ဗတ္တေယိ၊ဖြစ်စေ၏၊အယံဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်လည်း၊အတ္ထကုသ လော၊အကျိုးဌိလိမ္မာသည်မည်၏၊ ယောပနဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ဝုဋ္ဌာယ၊ထ၍၊ သင် ါရေ၊သင် ါရတရား၊တို့ ကို၊သမ္မသိတ္ဝာ။ သုံးသပ်၍၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊အယံဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်၊အတ္ထကုသလာနံ၊ အကျိုးဌိလိမ္မာ ကုန်သောရဟန်းတို့ထက်၊အဂ္ဂေါ။မြတ်၏၊ တဏ္ဍုလိုအကျိုးဌိလိမ္မာသော ရဟန်းတို့တွင်။ယာဝ၊အကြင်ရွှေ့လောက်၊အဝိပ္ပဋိသာရကရဏာသိလေ။ နှလုံးမသာမယာ မရှိပြုအပ်သောသီလဌ၊ ပတိဋ္ဌာနေန၊တည်သဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ယာဝ၊အကြင်ရွှေ့လောက်၊ ကိလေသပရိက္ခ ဗ္ဘ နပဋိပဒါယ၊ ကိလေသာကိုဖွါသောအကျင့်ဌ၊ပဋိပဇ္ဇတေနေန၊ခြိုးခြောက်သဖြင့်၊ယေစိ၊မ ယေစဗ္ဗမေ၊အကြင်ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊အတ္ထကုသလောတိ၊အကျိုးတရား

ဒ္ဒလိမ္ဗာသောရဟန်းဟူ၍၊ ဝဏ္ဏိတာ၊ ပြိုးမွမ်းတော်မူအပ်ကုန်၏။ တောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဣမမတ္တိံ အဝေ္ဌ။ ဤအနက်ကို၊ အတ္ထကုသလာတိ။ အတ္ထကုသလရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ။ လိုအပ်ကုန်၏။ တောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တထာဝိဓေ၀။ ထိုသို့သောအစီအရင်ကို့ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်၊ ဘဂ၀ါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ။ ရည်၍၊ ဧကဝုဋ္ဌလာဒိဗ္ဗာနာယ။ တယောက်သောဝုဋ္ဌိလ်ကိုပြုခြင်းနှင့်သော်တည်တော်မူသော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်ဖြင့်။ ကရဏီယမတ္ထကုသလေနာတိ၊ ကရဏီယ မတ္ထကုသလေနဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ တ၊ တော၊ ထိုပုဒ်နှင်းမှ၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သောကများသည်၊ ကိ၊ အာဟယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဠာ၀တကဒိ ၀ါနံ၊ ဖြစ်သောယုံမှားသက်ခိုကုန်သော၊ တောသံ။ ထိုရဟန်းတို့အား။ ကဒ် ၀ါ ဝိတ ရ ဏာတ္ထံ၊ ယုံမှားခြင်းကင်းစင်ခြင်းသောဌာ။ ယန္တံ သန္တံ ပဒံ အာဘိသမေစ္စာ တိ ပဒံ၊ ယန္တံ သန္တံ ပဒံ အာဘိသမစ္စဟူသောပုဒ်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပါ၊ ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါ ဘိ ဝဏ္ဏိ တံ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာ ဖြတ်တို့သည် ပြိုးမွမ်းတော်မူအပ်သော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာထသော်၊ ပဒံ နိဗ္ဗာနပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဋိ ဝေ ဝေ သေန၊ ပညာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာဘိသမေစ္စ၊ ထိုးထွင်းသိ၍၊ ဝိဟာရိတုကာမေန၊ နေခြင်းဌာ အလိုရှိသော၊ အတ္ထကုသလေန၊ အကျိုးဒ္ဒလိမ္ဗာသောရဟန်းသည်၊ ယံ၊ အကြင်ကုဋ်အပ်သောတရားကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ ဟေတု၊ ဤသို့သောအနက်ယောဇနာခြင်းဌာ ကား။ ယန္တံ ပဒံ၊ ယံဟူသောပုဒ်သည်၊ ဣမသ္မိ ဝါ ထာ ပဒ သ၊ ဤ ဂါထာပုဒ်၏၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ဝုတ္တမေ ၀၊ ဆိုအပ်သည်သာဖြစ်သော၊ ကရဏီယန္တံ ပဒံ။ ကရဏီယံဟူသောပုဒ်သို့၊ အဓိကာ ရ တော၊ တည်ရာဖြစ်သော အားဖြင့်။ အနုဝတ္တတိ။ လိုက်၏၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာထသော၊ တံ ပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဘိသမေစ္စ၊ ထိုးထွင်းသိ၍၊ ဣတိ အယံ ပနအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်သည်ကား။ သာ ၀ သော သ ပါ ဠော၊ ပါဠိတော်ကြီးရှိသော၊ အယံ ပန အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်သည်၊ ယာ သ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာ သ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိဟာရိတုကာမေန၊ နေခြင်းဌာ အလိုရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တန်း မိန့်အပ်၏ဟု၊ ဝေ ဒိ တ ဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အထ ဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ သန္တံ ပဒံ အာဘိသမေစ္စာ တိ၊ သန္တံ ပဒံ အာဘိသမေစ္စ ဟူသည်ကား။ အနုသ ဝါ ဒိ ဝ သေန၊ အဆင့်ကြားခြင်းအစရှိသည်၏အစွမ်း

ဖြင့်။လောကိယနိဗ္ဗာနပဒံ၊ လောကိလုတ္ထိသည်ပြောဟောသဖြင့်ဖြစ်၊သာ
နိဗ္ဗာန်ကို၊သန့်၊ငြိမ်သက်သည်ကို၊ဥတ္တာ။သို့၊တံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊အဓိဂန္ဓာ
ကာမေန။ရေခြင်းဌာအလိုရှိသောရဟန်းသည်၊ယန္တံ၊အကြင်ကျင့်အပ်သော
တရားကို၊ကရဏီယံ၊ ပြုကျင့်အပ်၏။ဤတို့၊ဤသို့၊ အဓိကာရတော၊တည်
ရာအားဖြင့်၊အနုဝတ္ထုတို့၊လိုက်၏။တံ၊ထိုကျင့်အပ်သောတရားကို၊အတ္ထ
ကုသလေန၊အကျိုးခံလိမ္မာသောရဟန်းသည်၊ကရဏီယံ၊ပြုအပ်၏။ ဤတို
ဝေါ်၊ဤသို့ဟူ၏။ ဤကရဏီယအစရှိသောပုဒ်တို့၌၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ
ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ အတ္ထဝါ၊တနည်းသော်ကား၊ ကရဏီယမတ္ထ
ကုသလေနတိ။ ကရဏီယမတ္ထကုသလေနဟူ၏။ ဥတ္တော။ဆိုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ကိန္တု၊ အဘာယ်ကို ပြုအပ်မည်နည်းဟု။ စိန္တေန္တာနုံ၊ကြံကုန်သော
ရဟန်းတို့အား၊သန္ဓာယ၊ရည်၍။ ယန္တံသန္တံပဒံအာဘိသမေစ္စာတိ၊ ယန္တံ
သန္တံပဒံအဘိသမေစ္စဟူ၏၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ တဿ၊ထိုဝန်၏၊
အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဝေါ်၊ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏၊လောကိယပညာယ
လောကိပညာဖြင့်။ သန့်၊ငြိမ်သက်သော၊ ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဘိသမေစ္စ
ထိုးထွင်းသိ၍၊ယံကရဏီယံတန္တိ၊ယံကရဏီယံကံ ဟူသည်ကား။ ယံ၊
အကြင်အကျင့်ကို၊ကာတဗ္ဗံ၊ပြုအပ်၏၊ တံ၊ထိုအကျင့်ကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြု
အပ်၏၊ ဟော်၊ဤအကျင့်တရားသည်၊ ကရဏာရဟံ၊ပြုခြင်းဌာ ထိုက်၏၊
ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဥတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောကို၊ဖြစ်၏၊ တံ၊ထိုကျင့်အပ်သော
တရားသည်၊ကိ ပန၊အဘာယ်တရားနည်း၊တံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမုပါယ
တော၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ယာ၊ အကြင် အကျင့်တရား၎၊
အညတြဒ္ဒေပေတွာ၊ထား၍၊ အညံ၊တပါးသောအကျင့်တရားသည်၊ ကိံ
အာဘယံနည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့။ဥတ္တော။ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ဝေါ်၊ဤကရဏီယ
ဟူသောပုဒ်ကို၊ ကရောတောရဟဟြေနု။ပြုကျင့်ခြင်းဌာထိုက်သော။ သိက္ခတ္တ
ယဒီပကေန။သိက္ခာသုံးပါးကို၏ အပြားကိုပြုတတ်သော အာဒီပဒေနေ၀၊
အစဖြစ်သောပုဒ်ဖြင့် သာလျှင်၊ ကာမဠ္ဠဝတ္ထုံ၊ အကယ်၍ကား ဆိုအပ်၏၊
တထေဝိ၊ထိုသို့ဆိုအပ်သော်လည်း၊တဿ၊ထိုဂါထာဝုဒ်၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏ
နာယ၊အနက်၏အဖွင့်၌၊အတ္ထိကရဏီယံအတ္ထိအကရဏီယံတတ္ထသခ်ပ
တောသိက္ခတ္တယံကရဏီယန္တိ၊ အတ္ထိကရဏီယံအတ္ထိအကရဏီယံတတ္ထ
သခ်ပတောသိက္ခတ္တယံ ကရဏီယံဟူ၏။ မယံ၊ငါတို့သည်၊ အဝေါရုမ္ဘ
ဆိုးလေကုန်ပြီ။ အတိသခ်ပ ဒေသိတတ္ထာပန။ အလွန်ကျဉ်းလွန်းသော
ဒေသနာတော်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား။ တောသံသိက္ခာနှံ၊ထိုရဟန်းတို့ဝယ်၊

ကေဟိစိ၊အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ဝိညာဏ်တံ။သိအာဝ်၏။ ကေဟိစိ၊အချို့
သောရဟန်းတို့သည်၊နဝိညာဏ်တံ၊မသိအာဝ်။တကော။ထိုနောင်မှ။ ယေဟိ။
အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊နဝိညာဏ်တံ။ကျင့်အာဝ်သောတရားကိုမသိ၊တော်သံ
တော်သံ၊ထိုထိုသောရဟန်းတို့ကို၊ဝိညာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ၊သိစိမ့်သောဌာ။ယံ၊အကြင်
သိက္ခာသုံးပါး၊တဲ့ရှေ့အကျင့်ကို၊ ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်၊ အာရည
ကေန၊အရည်ကင်ရုတင်ဆောက်တည်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ကော
ဝဇ္ဇံ၊ပြုအာဝ်၏၊တံ၊ထိုစကားကို၊ဝိဇ္ဇာရတော၊ချေ၍ဟောတော်မူလိုသည်
ဖြစ်၍၊သင်္ကြောဥဒ္ဓစသုဟုဒ္ဓစသုဝ၊စောစသမရဒုအနတိမာနိတိ။ သင်္ကြော
ဥဒ္ဓစသုဟုဒ္ဓစသုဝ၊စောစသမရဒုအနတိမာနိဟူ၍။ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ။ ဣမံ
ဥပဓုဂါထံ။ ဤထက်ဝက်သောဂါထာကို၊ အာဟာ။မိန့်တော်မူပေ၏။ ကိံ
ကောအတ္ထေ၊ အဘယ်သို့သောအနက်ကို၊ ဥတ္တံဥတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ သန္တံ၊ငြိမ်သက်သော။ ပဒံ။ နိဗ္ဗာန်ကို၊
အာဘိသမေစ္စ၊ထိုးထွင်းသိ၍။ ဝိဟာရိတုကာမော၊ နေခြင်းဌာနလိုရှိသော၊
လောကိယပညာယ၊ဝါ။လောကိဝတ္ထုဖြင့်လည်း။ အာဘိသမေစ္စ၊ထိုးထွင်း
သိ၍။ တံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရအံ့သောဌာ။ ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ ကျင့်
သော။အာရည်ကော၊ တောကျောင်းဆောက်တည်သော။ ဘိက္ခု။ရဟန်း
သည်၊ဒုဘိယတတိယစတုတ္ထပဓာနိယင်္ဂသမန္နာဂမေန။ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်
လေးကြိမ်ပြောက်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအင်္ဂါနှင့်ကြွယ်ဝုံသဖြင့်၊ကာယေစ၊ ကိုယ်
၌လည်းကောင်း၊ဇိဝှာယ၊ဝိတေစ၊အသက်၌လည်းကောင်း။အနုပေက္ခော၊ငဲ့ကွက်
ခြင်းမရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ သစ္စပဋိဝေဓယ၊ သစ္စာကိုထိုးထွင်း၍သိ
ခြင်း၌၊ပဋိပဇ္ဇိတုံ၊ကျင့်အံ့သောဌာ။ သင်္ကြော၊တတ်နိုင်သည်၊အာသဘဝေ
ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊တယာ၊ထိုမှတပါး။ ကသိဏာပရိကမ္မဝတ္ထုသမာဒါနာဒိသုစ၊
ကသိဏ်းပရိကံဝတ်ဆောက်တည်သောအကျင့် အစရှိသည်တို့၌လည်း
ကောင်း။ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပတ္တစီဝရပဋိသင်္ခရဏာဒိသုစ၊ သပိတ်သင်္ကန်း
ကိုပြုပြင်စိုရင်ခြင်း အစသည်တို့၌လည်းကောင်း။ သပ္ပြဟ္မစာရိန်၊သီတင်း
သုံးဘော်တို့အား။ ယာနိတာနိဥစ္စာဝစာနိ၊ အကြင်ယင်ယင်ကြီးကြီးဖြစ်
ကုန်သော၊ ကိ"ကရဏီယာနိ၊သို့လောသို့လောဟု ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့သည်၊
အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေသုစ၊ထိုအမှုတို့၌ လည်းကောင်း။ ဥဝဓုပေသု
ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အညေသုစ၊ တပါးသော အမှုတို့၌ လည်း
ကောင်း။ သင်္ကြော၊တတ်နိုင်သည်၊ အသဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဒဏ္ဍော၊
ပိမ္ဗာ့သည်။အနုလသော၊မပျင်းရိသည်၊သမ္ဘော၊စွမ်းနိုင်သည်၊ ဥဇု

ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ သင်္ကြော။ တတ်နိုင်သော အစွမ်းသတ္တိသည်၊ ဟောင်္ကောဝိစ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း။ တတိယပဓာနိယင်္ဂသမာဂမေန၊ သုံးကြိမ်မြောက်သောပဓာနိယင်္ဂနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဥဇု၊ဖြောင့်မတ်သည်၊ အသဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇု၊ဖြောင့်မတ်သည်၊ ဟောင်္ကောပိ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း။ သကိ၊တကြိမ်၊ဥဇုဘာဝေန။ ဖြောင့်မတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။သင်္ကောသံ၊ရောင့်ရဲခြင်းသို့၊အနာပဇ္ဇိတ္တာ၊မရောက်သေးမူ၍၊ ယာဝ ဇီဝံ၊အသက်ထက်ဆုံး။ ပုနပ္ပုနံ၊အဘန်တလဲလဲ၊ အသိတိလကရုဏော၊ မလျော့သည်ကိုပြုသဖြင့်။ သုဠု၊တရုံ၊အာသူးကောင်းစွာ၊ ဥဇု၊ဖြောင့်မတ်သည်၊ အသဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ အသိတိလတာယ၊ မလျော့သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥဇု၊ဥဇုမည်၏၊ အမာယာဝိတာယ၊လှည့်ပတ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊သုဟု၊သုဟုမည်၏၊ ကာယဝစီဝက်ပွဟာနေန၊ ကိုယ်နှုတ်တို့၏ကောက်ကျစ်ခြင်းကို ပယ်သဖြင့်၊ ဥဇု၊ဥဇုမည်၏၊ မနောဝက်ပွဟာနေန၊ နှလုံး၏ကောက်ကျစ်ခြင်းကိုပယ်သဖြင့်၊ သုဟု၊ သုဟုမည်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ အသန္တုဋ္ဌာသ၊ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ကို၊ အနာဝိကရဏေန၊ ထင်ရှားစွာမပြုသဖြင့်၊ဥဇု၊ ဥဇုမည်၏၊အသန္တုဋ္ဌေန၊ မထင်ရှားသောဂုဏ်ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နသ၊ဖြစ်သော၊လာဘသ၊လာဘ်ကို၊အနုဓိဝါသနေန။ သည်းမခံသဖြင့်၊သုဟု၊သုဟုမည်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ အာရမ္မဏာလက္ခဏေ၊ပနိဗ္ဗာနေဟိ၊ အာရမ္မဏေ၊ပနိဗ္ဗာနလက္ခဏေ ပ နိဗ္ဗာနဘို့ဖြင့်၊ပုရိမနွယ်၊ရှေးနှစ်ပုဒ်တို့၏အပေါင်းကို၊ တတိယသိက္ခာဟိစ၊ တတိယသိက္ခာတရားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပယောဂါ၊ပဿဒ္ဓိဟိစ၊သမ္ဘာဝါ၊ယာဝ ပဿဒ္ဓိတရားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဇု၊စ၊ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အသဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ သုဟု၊ဇု၊စ၊နှလုံးဖြင့် ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ နု၊မဟုတ်သေး။ သုဟု၊ဇု၊စ၊ နှလုံးဖြင့်ဖြောင့်မတ်သည်လည်း၊ နု၊မဟုတ်သေး၊ အပိ၊ပန၊စင်စစ်သော်ကား၊ သုဝစော၊ စကားကိုဆိုလွယ်သည်လည်း။ အသဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ဟိသစ္စံ၊ဖန်၏၊ယောဝုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဒံ၊ဤအမှုကို၊ နကာတဗ္ဗန္တိ၊မပြုအပ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ကိ၊အဘယ်ကို၊ဒိဋ္ဌိ၊ဖြင်အပ်သနည်း၊တေတယာ၊သင်သည်၊ ကိ၊အဘယ်ကို။ သုတံ၊ကြားအပ်သနည်း၊ မေ၊ငါ့အား၊ကော။ အဘာယိ သူသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝေဒယိ၊ဆိုလာသနည်း။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်

သည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ဝဒသိကိ၊ဆိုလာသလော၊ အာစရိယော၊ ဆာရာ
သည်၊သန္ဓေဖြောဖြင်ကာမျှသော အဆွေခင်ပွန်းသည်။ သ ဖွဲ့ကြောအတူ
တကွစားသောက်တော်အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ဝဒသိကိ၊
ဆိုလာသလော၊ဣတိ၊ဤသို့။ဝဒတိ၊ဆို၏။ တုဏ္ဍိဘာဝေနဝါ။ ဆိတ်ဆိတ်
နေသဖြင့်လည်း။ ဝိဟေဌေတိ၊ သူတပါးကိုညှဉ်းဆဲ၏။ သမ္ဘိန္ဒိတ္တောဝါ၊
ဝန်ခံ၍မူလည်း။ တထာ၊ထို့ဆိုသုံးမတိုင်း၊နကရောတိ၊မလိုက်နာ၊သောပုဂ္ဂ
လော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဝိသေသာဓိဂမဿ၊ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကိုရခြင်း၏
နှုရော်ပေးသောအခုပ်၌။ ဌိတောတည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ယောပန်၊အ
ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား၊ဩဝါဒိယမာနော၊ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်၊ဘဏ္ဍာ
အာဂုဝ်ဘုရား။ သာဝု၊ကောင်းပါ၏။သုဋ္ဌု၊ကောင်းစွာ၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပေ၏။
အတ္ထနော၊မိမိ၏။ ဝစ္ဆနာမ၊အဖြစ်မည်သည်ကား၊ ဒုဒ္ဒသံ၊မြင်နိုင်ခဲသည်။
ဟောတိ၊ဖြစ်ချေ၏။ ပုနပိ၊တဘာနိ၊လည်း။ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ ဇေဝ္ဗပံ။ ဤသို့
သဘောရှိသောမသင့်သောအမှုအရာကို၊ ဒိဿာ၊မြင်ရသည်ရှိသော်။အခု
ကမ္ပံ၊အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊စွဲ၍။ တုမှေ၊အာဂုဝ်တို့သည်။ ဝေဒေ
ယျာယ၊ဆိုးတော်မူကုန်လော၊ မေမယာ၊အကျွန်ုပ်သည်။ စိရုဿံ၊ ကာလ
ကြာမြင့်မှ။ တုမှာကံ၊အာဂုဝ်ဘုရားတို့၏။ သန္ဓိကာ၊အထံမှ၊ ဩဝါဒေါ
အာဆုံးအမကို။ လဒ္ဓေါ၊ရအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝဒတိ
ဆို၏။ယထာနုသိဋ္ဌဿ၊ဆုံးမတော်မူတိုင်းလည်း။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ကျင့်၏။သော
တိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိသေသာဓိဂမဿ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကို ရခြင်း၏
အနုရော်မပေးသည်၊ယဿ၊အကြင်ကြောင့်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တဿ၊ထို
ကြောင့်။ဝေ၊ဤသို့။ ပရဿ၊သူတပါး၏။ ဝစနံ၊စကားကို၊ သမ္ဘိန္ဒိတ္တောဝါ
ဝန်ခံ၍၊ကရောန္တော၊ပြုကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုဇ္ဇလောစ၊စကားကိုဆို
လွယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ **အာသဘဝေယျ**၊ဖြစ်ရာ၏။, သုဝစော
သုဝစပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာသဘဝေယျယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း။ ဇ ဝ
တထာ၊ထိုအတူ၊မုနု၊နှုးညံ့သောကိုယ်နှုတ်နှုလုံးရှိသည်၊အာသဘဝေယျ
ဖြစ်ရာ၏၊မုနုတိ၊မုနုဟူသည်ကား၊ဂဟဋ္ဌေဟိ၊လူတို့သည်၊နှုတဂမနုပဟိ
နုဂမနာဒိသု။ တတနိ်စေအပ်သောအမှုကိုလွှားခြင်း အမှုလုပ်ခိုင်းခြင်းကို
လွှားခြင်းအစရှိသည်တို့၌။ နိယုဇ္ဇမာနော။ မယ္ယဉ်မူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုလူတို့
တရားနှင့်မလျော်စေခိုင်းသောအမှုတို့၌၊မုနုဘာဝံ၊နှုးညံ့သည်၏အဖြစ်ကို
အကဘ္ဘာ၊မပြုမူ၍၊ ထဒေါ၊ခိုင်မာသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ဝတ္ထုပဋိပတ္တိယာ
ကျင့်အပ်သော ဝတ်တရားနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ သကလ ဗြဟ္မစရိယေ၊

အလုံးစုံသော အကျင့်တရားခ်ိန်လည်း၊ မုဒုနှုးညံ့သည်း၊ အသာဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုပရိကမ္မကတာသုဝဏ္ဏိုဝိယ။ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သောရွှေကဲ့သို့၊ တတ္ထတတ္ထ။ထိုထိုသို့သောတရားနှင့် လျော်သောပြုတွယ်ကိစ္စတို့ခ်ိန်၊ဝိနိယောဂဘွေမော။ အမြဲလျှင်ယှဉ်ခြင်းခ်ိန် ခန့်သောသတ္တဝါ၏၊ အာထဝါ၊ တနည်းကား၊ ရုန္ဒတိ၊ မုဒုဟူသည်ကား၊ အဘာ ကုန်ခြင်းကား၊ အမှောင်ကြွေပ်ကြွေပ်မရှိမူ၍၊ ဥတ္တာနမုခေါ၊ပေါ်ရှင်သော မျက်နှာရှိသည်၊ သုခဘာသော၊ ကောင်းမြတ်ချမ်းသာသောစကားကိုဆိုလို့ရှိသည်။ ပဋိသန္ထာရဝုတ္တိ၊ စေ့စပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်။ အသာဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊သုတိတ္ထိုဝိယ၊ကောင်းသောရေဆိပ်ကဲ့သို့။သုခါဝေါ၊ချမ်းသာကို ရှာတ်ဆောင်သည်၊ အသာဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ ကေဝလဋ္ဌ။ စင်စစ်သော်ကား၊မုဒု၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးနူးညံ့သည်၊ နှ၊မဟုတ်သေး။ အဝိစပနှ၊စင်စစ်သော်ကား၊ အနုတိမာနိ၊မာန်မာနမရှိသည်၊အသာဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဧာ.တိ ဂေါ်ဠာဒိဟိ၊အမျိုးအနွယ်အစရှိကုန်သော၊အတိမာနဝဏ္ဏ၊ဟု၊အလွန်သောမာနအားကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပရေ၊သူတပါးတို့ကို၊နာဝမညေယျ၊ မထီမဲ့ဖြင်မအောက်မေ့ရာ။ သာရိပုတ္တာ ဣတ္ထေ ရောဝိယ။ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကဲ့သို့၊စဏ္ဍာလကုမာရကသမေန။ ဇွန်းစဏ္ဍားအမျိုးခ်ိုဖြစ်သောသတ္ထိသားပေါ်နှင့်တူသဖြင့်၊ ဝိဟာရေယျ၊နေရာ၏၊ဣတိဇ်ဝံ၊ဤသို့။ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္ဓိ၊ငြိမ်သက်စွာသော၊ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဘိသမေစ္စ၊ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဝိဟာရိတုကာမသ။ နေခြင်းငှါအလိုရှိသော။ တံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊အဓိဂမာယ၊ရခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇမာနသ၊ကျင့်သော၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊အာရညကသ။တောခ်ိုနေသော၊ဘိက္ခု၊နော။ ရဟန်းအား။ ဂေါ်ဠံ၊တပေါင်းတည်း။ ကရုဏာဟိယံ၊ ပြုအာပ်သောတရားကို၊ ဝတ္တာ။ မိန့်တော်မူ၍။ ဝုန၊တဘန်၊ တဒတ္ထရိပိ၊ထိုထက်လွန်စွာကျင့်အပ်သောတရားကိုလည်း။ ဝတ္ထုကာမော။ ဟောတော်မူခြင်းငှါ အလိုရှိသည် ဖြစ်၍၊ သန္ဓိ၊သဏ္ဌာနတို့၊ သန္ဓိ၊သဏ္ဌာနအစရှိသော၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်ပြောက်သော၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊သန္ဓိ၊ဖြစ်စကတည္ဟတာတိ ဣတ္ထေ၊ သန္ဓိ၊ဖြစ်စကတည္ဟတာဟူသော၎င်းဝုဒ်၌၊ဣတ္ထိပုဘာဝေ ဒေန၊ဆိုအပ်သောအကြားအားဖြင့်၊ ဒွါဒသဝိဓေန၊တဆဲ့နှစ်ပါးအကြားရှိသော၊ သင်္ခေါသေန၊ရောင့်ရဲခြင်းတရားဖြင့်၊ သန္ဓိ၊သတိ၊နှစ်သက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သန္ဓိ၊သဏ္ဌာ၊ သန္ဓိ၊သဏ္ဌာနမည်၏၊အာထဝါ၊တနည်းသော်ကား၊ယောဝုဋ္ဌလော၊အကြင်ဝုဋ္ဌိ၊လ်သည်၊

ပစ္စယေသု၊ ဆွမ်းသက်နိုးအစရှိသော ပစ္စည်းတို့၌၊ တုဿတိ၊ နှစ်သက်လွယ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ထိုဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ တုဿကော၊တုဿကမည်၏၊ သကေန၊မိမိသည်ခုနှင့်ပေါ်သောပစ္စည်းဖြင့်၊ တုဿကော၊နှစ်သက်လွယ်တတ်၏။သန္တေန၊ထင်ရှားရှိသောပစ္စည်းဖြင့် တုဿကော၊နှစ်သက်လွယ်တတ်၏၊ သမေန၊အညီအညွှတ်မျှတသဖြင့်၊ တုဿကော၊နှစ်သက်လွယ်တတ်၏။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သန္တုဿကော၊သန္တုဿကမည်၏၊တဏ္ဍုလဝေနေ၊ထိုစကားခဲ့၊ သကံနာမ၊မိမိသည်ခုအားပ်သောပစ္စည်းမည်သည်ကား။ ပိဏ္ဍိယာလောပဘောဇနံ နိဿာယာ တိ၊ပိဏ္ဍိယာလောပဘောဇနံနိဿာယဟူ၍၊ဧကံ၊ဤသို့၊ဥပဿမ္ဘဒမဏ္ဍလေ၊ ပဆွင်းခံသောသိမ်၏အဖြာင်ခ၌၊ဥဒ္ဒါနံ၊ ညွှန်ပြအပ်သော၊အဏ္ဍနာစ၊ဓိဝိဂိုယ်ကိုင်လည်း၊ သမ္ဘဒ္ဓိဆ္ဆိတ်ကံ၊ကောင်းစွာဝန်ခံအပ်ပြီးသော၊ စတုပစ္စယဇာတံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးသဘောသည်၊သကံနာမ၊သကံမည်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ သုန္ဒရေနဝါ။ ကောင်းသောလွှာ့ဘွယ်ဝတ္ထုဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသုန္ဒရေနဝါ။မကောင်းသော လွှာ့ဘွယ်ဝတ္ထုဖြင့် လည်းကောင်း။ သဏ္ဌာ့ဝါ၊ အာဗျိ အသေကိုလည်းကောင်း၊အသဏ္ဌာ့ဝါ၊မရှိမသေကိုလည်းကောင်း၊ဒိဋ္ဌေန၊ ပေးလှူသဖြင့်။ ပဒိုဋ္ဌပါဟာဏကာလေ၊ခံသောကာလ၌လည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂကာလေ၊ သုံးဆောင်သော ကာလ၌ ၊လည်းကောင်း၊ ပိကာရံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ အဒေ၊သတ္တဝေ၊မပြုမူ၍၊ ယာပေန္တော၊ မှတသော ဝုဋ္ဌိလ်ကို၊သကေန၊ မိမိသည်ရအပ်သောပစ္စည်းဖြင့်၊ တုဿကောတိ၊ နှစ်သက်သောဝုဋ္ဌိလ်ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ သန္ဒံနာမ၊တင်ရှားရှိသော ပစ္စည်းမည်သည်ကား၊ယံ၊အကြင်ပစ္စည်းကို၊လဒ္ဓံ၊ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊အဏ္ဍနော၊ဝိပိအား၊ဝိဇ္ဇမာနံ၊ထင်ရှားရှိ၏၊တေနသန္တေနေဝ၊ထိုထင်ရှားရှိသောပစ္စည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တုဿန္တော၊နှစ်သက်၏၊ တတောဝ၊ထိုရအပ်ပြီးသည်ထက်၊ပရံ၊လွန်သောပစ္စည်းကို၊ အပတ္ထေန္တော၊မတောင်းတသည်ဖြစ်၍၊အဏ္ဍရိန္ဆတံ၊အလွန်အလိုကြီးခြင်းကို၊ ပဇဟန္တော၊ စွန့်သောဝုဋ္ဌိလ်ကို၊သန္တေန၊ထင်ရှားရှိသောပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တုဿကောတိ၊ ခေါ်ဝေါ်သောဝုဋ္ဌိလ်ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ သမံနာမ၊အညီအညွှတ်အမျှမည်သည်ကား။ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌေသု၊ဣဋ္ဌာရုံအနิဋ္ဌာရုံတို့၌၊အနုနယပဋိဃဝိပ္ပဟာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သောဒေါသကိုပယ်ခြင်းတည်း၊ တေနသမေန၊ ထိုသို့သော်အညီအညွှတ်ဒေါသကိုပယ်သဖြင့်၊သဗ္ဗာရမ္မဏေသု၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌၊ တုဿန္တော၊နှစ်သက်သောဝုဋ္ဌိလ်ကို၊ သမေန၊အမှီမှီသဖြင့်၊

တုသကောတိ၊ နှစ်သက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝန္ဒတိ၊ဆိုအပ်၏၊ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်။ဘရိယတိ၊ကျေးမွေးအပ်၏၊ ဣတိတာသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ သုဘ ရော၊သုဘရုမည်၏။ သုပ္ပေါ၊သော၊ ကျေးမွေးလွယ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဏ္ဏံ ဝဏ္ဏော၊ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တိသစ္စံ၊မှန်၏။ ယောဘိက္ခု၊အကြင် ရဟန်းသည်။သာလိမံသောဒနာဒိနိ၊ သလေးသားဖြင်းထမင်းအစရှိသည် တို့ကို၊ပင်ရွှေ၊သဝိတ်၌ဟူ၍တွေ့၊ပြည့်စေ၍၊ဒိန္နေ၊ပေး၊လေးအပ်သော်လည်း ဒုမ္မုခဘာဝံ၊ မျက်နှာမသာသည်၏အဖြစ်ကို။ အနတ္ထမနဘာဝေ၊မေ၊နှလုံး မသာသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ဒသေတိ၊ပြ၏၊တောသံ၊ ထိုအလှူခံ ယကာတို့၏လည်း။ သမ္ဘုခါ၊။မျက်ခြောက်ခ်ိုသာလျှင်။ တံဝိဏ္ဏပါဘံ၊ထို ဆွမ်းကို၊တုမ္ဟေတိ၊သင်ဒါယကာတို့သည်၊ကိ ဒိန္နံ။အဘို့လှူသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့၊အပသာဒေန္တော၊ကြည်ညိုစေတဲ့လျက်၊ သာမဏေ၊ဂဟဋ္ဌာဒိနံ။ သာမဏေလူအစရှိသောသူတို့အား၊ ဒေတိ။ပေး၏။ သေသောဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ဒုဘရော၊ကျေးမွေးခက်၏။ဝေဠံ၊ထိုရဟန်းကို၊ ဒိဝ္ဘာ၊ဖြင့် ကုန်၍၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ဒုဘရော၊ကျေးမွေးခက်သော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း သည်၊ပေါသိတုံ၊ ကျေးမွေးခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ။မတတ်နိုင်ရာ။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒုဗ္ဘရတောဝ၊အဝေးမှ၊ပရိဝဇ္ဇနီ၊ကြဉ်ရှောင်ကုန်၏၊ ယောပနဘိက္ခု၊အကြင် ရဟန်းသည်ကား။ ယံကိဉ္စိ၊အမှတ်မရှိသော၊ လူခံ၊ဝါ။ကြမ်းတန်းရှုန့်ရှင်း သောပစ္စည်းကို လည်းကောင်း။ ပဏီတံ၊ဝါ၊ ဖြတ်သောပစ္စည်းကိုလည်း ကောင်း၊အပ္ပံ၊ဝါ။အနည်းငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗဟုံ၊ဝါ၊အများကိုလည်း ကောင်း။ လဘိတ္တာ၊ရ၍၊ဝိပ္ပသန္နမုခေါ။ ကြည်လင်သောမျက်နှာရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ယာ၊ပေတိ၊မှု၏၊သေ၊သောဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်။ သုဘ ရော၊ကျေးမွေးလွယ်သော၊ရဟန်းမည်၏။ ဝေဠံ၊ထိုရဟန်းကို။ ဒိဝ္ဘာ၊ဖြင့် ကုန်၍၊မနုဿာ။ လူတို့သည်၊ အတိ၊ဝိယ၊အလွန်လျှင်။ ဝိသဒ္ဒာ၊အကျယ် ဝင်လိုကုန်သည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ဘဒ္ဒန္တော၊အရှင်ကောင်း သည်၊သုဘရော၊ကျေးမွေးလွယ်၏။ အပ္ပကေနာပိ၊အနည်းငယ်ဖြင့်လည်း၊ တုသတိ၊ နှစ်သက်၏၊ မယမေဝ၊ ငါတို့သည် သာလျှင်၊ တံ၊ထိုအရှင် ကောင်းကို၊ပေါသေဿာမ၊ကျေးမွေးကုန်အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဋိညာ်။ဝန်ခံသည် ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ပေါသေန္တိ။ကျေးမွေးကုန်၏။ ဝေဠုပေါ၊ဤသို့သဘောရှိ သော။ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဣဒ၊ဤအရာ၌၊ သုဘရောတိ။ ကျေးမွေးလွယ် သောရဟန်းဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏။ အာသာ၊ထိုရဟန်းအား၊ ဣဒ္ဓံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ကိစ္စံ၊ကိစ္စသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထို

ရကြောင့်၊အပ္ပကိုဧွေ၊အပ္ပကိုစွမည်၏၊ကမ္မာရုံမတာ၊အမှီသစ်ခွဲမှေ့လျော်
သည်၏အဖြစ်သည်၊ နုမဟုတ်၊တာသသရုံမတာ၊ အဖျင်းဖျင်းခွဲမှေ့လျော်
သည်၏အဖြစ်သည်၊နုမဟုတ်။သံဝဏ္ဏိကာရုံမတာဒိအနေကကိစ္စဗျာ၀
ဒေါ၊အပေါင်းအဖော်ခွဲ မှေ့လျော်ခြင်းအစရှိသောဗျာပါးစွာသော ကိစ္စတို့ခွဲ
နှောင့်ရှက်ခြင်းရှိသည်။နုမဟုတ်၊အထ၀ါ၊တနည်းသော်ကား၊သကဝိဘာ
ရေ၊မိမိ၏ကျောင်းခွဲ။ နဝကမ္မသံဃဂဏာသာမဏေ၀ေ၊အာရာဓိကပေသနာဒိ
ကိစ္စပိရုတိတော၊ အမှီသစ်အလို့ငှါရောက်လာသော သံဃာဂိုဏ်းသာ
မဏေအရံစောင့်စေခြင်းအစရှိသောကိစ္စမှကင်းသည်။ နုမဟုတ်၊ အတ္တ
နော၊မိမိ၏၊ကေသနခဏ္ဍေ၊ဒုနုပတ္တစိ၀ရကမ္မာဒိ။ ဆံရိတ်ခြင်းလက်သည်း
ဖြတ်ခြင်း သဝိတ်သက်နှုန်းမှအစရှိသည်ကို၊ ကတ္တား၊ပြု၍၊သမဏေမှကိစ္စ
ပရော၊ရုဟန်းတို့ ပြုကျင့်အပ်သောတရားလျှင် အလွန်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ ၀ဏ္ဏံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အသာ၊ထိုရုဟန်း
အား၊သလ္လဟုကာ၊ ပေါ့သော၊၀တ္ထု၊အသက်မွေးခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ဇုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သလ္လဟုကဝုတ္တိ၊သလ္လဟုကဝုတ္တိမည်၏၊ကေ၊ဗျော
အချို့သော၊ ဗဟုဘာဏ္ဍိကဘိက္ခု၊ များစွာသော ပရိက္ခရာရှိသော ရုဟန်း
သည်။ ဒိသာ၊အ၀ေ၀တပါ၊သို့၊ပဏ္ဍမနုကာလေ၊သွား၊သောကာလ၌၊ ဗဟု
ပတ္တစိ၀ရ ပစ္ဆတ္ထရေ၊ တေ၊လ ဂဠ္ဗာဒိပဟာ၊နေနုဝိ၊ များစွာသော သဝိတ်
သက်နှုန်းအခင်းကော်ဇော ဆိ တင်လဲအစရှိသည်ကိုဖြစ်စေသဖြင့်လည်း။
သိသဘာ၊ရကဒ္ဓိဘာ၊ရာဒိဟိ၊ ဦးခေါင်းရွက်သော၀နှ ခါးစောင်းတင်သော
၀နှအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ဥစ္စာ၊ရာ၊ပေတွား၊ရွက်ဆောင်စေ၍၊ပဏ္ဍမတိယထာ၊
သွား၊သကဲ့သို့၊ ဧ၀ံ၊ထာ၊ထိုအတူ၊အဟုတ္ကာ၊မဖြစ်မူ၍၊ ယောဘိက္ခု၊
အကြင်ရုဟန်းသည်၊ အပ္ပ၀ရိက္ခာ၊ရော၊နည်းသော၀ရိက္ခရှိသည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏။ ပတ္တစိ၀ရာဒိအဋ္ဌသမဏ၀ရိက္ခာ၊မတ္တမေ၀၊ သဝိတ်သက်နှုန်း
အစရှိသောရုဟန်းတို့၏ ပရိက္ခရာ၊ရစ်ပါ၊အတိုင်းအရည်ကိုသာလျှင်၊ ပရိ
ဟာ၊ရုတိ၊သွား၊ရာ၊ဆောင်၏၊ဒိသာ၀ပဏ္ဍမနုကာလေ၊အ၀ေ၀မျက်နှာသွား၊သော
ကာလ၌၊ပဏ္ဍိသကုဏ်ကာ၀ိယ၊အ၀ေ၀ာင်ဖြင့်မျှော်သောဌက်ကဲ့သို့၊သမာဒါ
ယေ၀၊ကောင်းစွာဆောင်၍သာလျှင်၊ ပဏ္ဍမတိ၊သွား၏။ ဇ၀ရူ၀ေါ၊ဤသို့
သဘော၊ရှိသောရုဟန်းကို၊ဇုတ၊ဤအရာ၌။ သလ္လဟုကဝုတ္တိတိ၊သလ္လဟုက
၀ုတ္တိဟူ၍၊အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။အသာ၊ထိုရုဟန်းအား၊ သန္ဓာ၊နိ
ဋ္ဌိမ်သက်ကုန်သော၊ဇုန္ဒြိယာနိ၊ဇုန္ဒြိတို့သည်၊အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏။ ဇုတိ
ကာသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သန္တိန္ဒြိယော၊ သန္တိန္ဒြိယမည်၏။ ဇုဠာ၊ရမ္ဘကာ၊ဒိသု၊

ဣန္ဒြာရုံအစရှိသည်တို့၌၊ရာဂါဒိဝေသေနကိုရာဂအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာနုဘတိန္ဒြေယာ၊မဘုန်လှုပ်သောဣန္ဒြေရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ရတ္တံဝုဏ္ဏောဆိုလိုသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။နိပကောတိ၊နိပကောဟူသည်ကား၊ ဝိညူ၊လိမ္မာသော၊ဝိဘာဝီ၊ထင်ရှားသော၊ ပညာဝေါ၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သိလာနုဂေ္ဂဟပညာယစ၊သီလကိုဆောက်တည်ခြင်းပညာနှင့်လည်းကောင်း။ စိဝဂေ္ဂဟိဝိစာရဏာပညာယစ၊ သက်နိုးအစရှိသည်ကိုစိစစ်ခြင်းသော ပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ အာဝါသာဒိသတ္တသပ္ပါယပရိစဿနဿ ပညာယစ၊ ကျောင်းအစရှိသောခုနစ်ပါးသော သပ္ပာယကိုသိသောပညာနှင့်လည်းကောင်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယသိတည်း။ ပဂဇ္ဇေ၊ကိုယ်နှုတ်နှလုံးတို့ဖြင့်ခိုက်တိုက်သည်။ နမဟတ်ဣဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အပ္ပဂဇ္ဇော၊ အပ္ပဂဇ္ဇမည်၏။ အဗ္ဗဟာနေန၊ ဂရစ်ဌာနရှိသော၊ ကာယပါဂဇ္ဇိယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်ခိုက်တိုက်ခြင်းမှ လည်းကောင်း။ စတုဗ္ဗိဟေနေန၊လေးဌာနရှိသော၊ဝါစာပါဂဇ္ဇိယေနစ၊နှုတ်ဖြင့်ခိုက်တိုက်ခြင်းမှလည်းကောင်း။အနေကဗ္ဗာဟေနေန၊မျိုးသောဌာနရှိသော၊မနောပါဂဇ္ဇိယေန၊ နှလုံးဖြင့်ခိုက်တိုက်ခြင်းမှလည်းကောင်း။ ဧဝံဘူတော၊ကင်း၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊အဘ္ဘော၊အနက်တည်း။အဗ္ဗဟာနံ၊ဂရစ်ဌာနရှိသော၊ကာယပါဂဇ္ဇိယံနာမ၊ကာယပါဂဇ္ဇိယတရားမည်သည်ကား။သံဃဂဏပုဂ္ဂလတော ဓနသာလ ဓနာဘရဏာနတိဏ္ဍာဘိဂ္ဂါစာရမဂ္ဂအနန္တရေ ပဋိပဇ္ဇတေ။ သံဃာဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်ဆွမ်းစားစရပ် ဓရုံးအိမ်ရှေ့ကျီးအိမ်ဆွမ်းခံချခရီးရှာတွင်းဝင်သော အခါတို့၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ အပ္ပတိ ရူပကရဏံ၊ မလျှောက်ပတ်သည်ကိုပြုခြင်းတည်း၊ ဣဒံ၊ဤမလျှောက်ပတ်သောအမှုသည်၊ သေယျထာဂတမ်၊ အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဣဝ၊ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊အချို့သောရဟန်းသည်၊ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာတော်၏အလယ်၌၊ပလ္လတ္ထိကာယဝါ၊အာယောဂပတ်ဖွဲ့၍လည်း၊ နိသိဒတိ၊နေ၏။ ပါဒေ၊ခြေ၌၊ ပါဒံ၊ခြေကို၊ဩဒဟိတ္ဝာ၊တင်၍လည်း၊ နိသိဒတိ၊နေ၏။ဝေမာဒိ၊ဤသို့အစရှိသောအမှုသည်၊ ကာယပါဂဇ္ဇိယံနာမ၊ ကာယပါဂဇ္ဇိယမည်၏။ တထာ၊ထိုအတူ၊ဂဏမဇ္ဈေ၊ဂိုဏ်း၏အလယ်၌၊ နိသိဒတိ၊ နေ၏။ စတုပရိသသန္နိပါတေ၊ပရိသတ်လေးပါးတို့၏အလယ်၌၊ နိသိဒတိ၊နေ၏။ တထာ၊ထိုအတူ၊ ဝုဋ္ဌဟတေ၊သိတင်းကြီးပေသော၊ ဝုဋ္ဌလေ၊ဝုဋ္ဌိလ်အထံ၌၊နိသိဒတိ၊နေ၏။ ဘောဇနသာလာယံပန၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌ကား၊ ဝုဏ္ဏာနံ၊ သိတင်းကြီးသောသူတို့အား၊ အာသနံ၊နေရာကို၊ နဒေတိ၊မပေး၊ နဝါနံ၊

သိတင်းယေါ်တို့အား၊ အာသနေနှုန်းနေကြောဖြင့်၊ပဋိဗာဟာတိ၊ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ဇန္တာဃရေ၊ဇရုံးအိပ်၌၊ ဝုဋ္ဌေ၊သိတင်းကြီးတို့ကိုလည်း၊ဩ ဤအခါ၌၊အနာဝုဏ္ဏာ၊မပန်ကြားဘဲ။ အဂ္ဂိဇလနာဒိနိ၊မီးညှိခြင်းအစရှိသည် တို့ကို။ကာ၊ရောတိ၊ပြု၏၊သိန္နာ နဲတိ ဩ၊ရေချိုးရာဆိပ်၌လည်း၊ဒဟာရောတိ သိတင်းယေါ်ဟူ၍ရင်း၊ဝုဋ္ဌေါတိ၊သိတင်းကြီးဟူ၍လည်း၊ကောင်း၊ပမာဏံ ပမာဏကို။ အဂ်ကတ္တာ၊ မပြုမူ၍၊ အာဂတပဋိပါဋိယာ၊ ရောက်လာသော အစဉ်ဖြင့်၊ နှာယိတဗ္ဗံ၊ ရေချိုးအပ်၏။ဟူတိ။ ဤဘုရား၊ ယဒိဒံ ယံဟုဒံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ဝုတ္တံ၊ပြီနှင့်တော်မူအပ်၏၊တံပိ၊ထိုအပြီနှင့်တော်ကိုလည်း၊ အနာဒိယန္တော၊နှားမထောင်သည်ဖြစ်၍၊ပဏ္ဍာ၊နောက်မှ၊အာဝဏ်ကား၊ လာ ၍၊ဥဒကံ၊ရေသို့၊ ဩတရိတ္တာ၊သက်ဆင်း၍၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သိတင်းကြီးတို့ကို လည်းကောင်း။ နဝေ၊ သိတင်းယေါ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗာဟတိ၊တား ဖြစ်ခြင်းရှိပ်စက်၏၊ဘိက္ခာစာရေမဂ္ဂေ၊ဆွမ်းခံရောရိုးဌ၌၊အဂ္ဂါသနအာဂ္ဂေါဒကအာဂ္ဂ ဝိဏ္ဏာဏံ၊နေရာဦးရေဦးဆွမ်းဦးအလိုဌာ၊ ဝုဋ္ဌါနံ၊သိတင်းကြီးတို့၏၊ပုရတောဝ ရှေးမှ၊ ဗာ ဘာယ၊လက်ရုံးဖြင့်၊ဗာဟံ၊လက်ရုံးကို၊ပဟရန္တော၊ခိုက်တိုက် လျက်၊ယာတိ၊သွား၏၊အာနန္ဒရဿ ရေပြဝေ သနေ၊ရှာတွင်းဝင်သောကာလ ၌လည်း၊ဝုဋ္ဌါနံ၊သိတင်းကြီးတို့၏၊ ပဌမတရံ၊ရှေးဦးစွာ၊ ပဝိသတိ၊ဝင်၏၊ ဒဟာရေ၊ တိ။ သိတင်းယေါ်တို့မှ၊ ကာယကိဋ္ဌနံ၊ကိုယ်ဖြင့် ကစားခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ပြု၏၊ ဟူတိ၊ပေမာဒိ၊ဤသို့အစရှိသောအမှုသည်၊ ကာယပါဂဋ္ဌိ ယံနာမ၊ကာယပါဂဋ္ဌိယမည်၏၊စတုဌာနံ၊လေးပြားနှိုသော၊ဝစီပါဂဋ္ဌိယံနာ မ၊ဝစီပါဂဋ္ဌိယမည်သည်ကား။ သံဃဂဏပုဂ္ဂလအာနန္ဒရေ၊ရေသုံးသံဃာ ဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်ရှာတွင်းအခုပ်တို့၌၊အပ္ပတိရူပဝါစာနိဿာ၊ရေကဲ့။ မလ္လောက် ပတ်သောစကားကိုမြွက်ဆိုခြင်းတည်း၊ဟူဒံ၊ဤစကားသည်၊သေယျထာ ကတမံ။အာဘယ်နည်းဟူမူကား၊ဟူဓ၊ဤသာသနာတော်၌၊ကေစ္စော၊အချို့ သောရဟန်းသည်။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာတော်၏အလယ်၌၊ အနာဝုဏ္ဏာ၊ သိတင်းကြီးအားမပန်ကြားဘဲ။ဝမ္မံ၊တရားကို၊ဘာသတိ၊ဟောဏ်၊တထာ။ ထိုအတူ၊ ဝုဋ္ဌေ၊ရှေးဌ၌၊ ဝုတ္ထဝုကာ၊ရေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဂဏော၊ ဂိုဏ်းဌ လည်းကောင်း။ ဝုဋ္ဌတရေ ဝုဋ္ဌလေ၊ သိတင်းကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဌလည်းကောင်း။ အနာဝုဏ္ဏာ၊မပန်ကြာဘဲ။ဝမ္မံ၊တရားကို၊ ဘာသ တိ၊ဟောဏ်၊တတ္ထ၊ထိုအခါ၌လည်း၊မနုဿေ ဟိ၊လူတို့သည်၊ဝဠံ။ ပြဿ နာကို၊ဝုဋ္ဌော၊မေးအပ်သောရဟန်းသည်၊ဝုဋ္ဌတရံ၊သိတင်းကြီးရှိသော်ကား၊ အနာပုံ့ဏ္ဏာ၊မပန်ကြားဘဲ၊ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ဖြေဆို၏၊အာနန္ဒရဿ ရေပန်းရှာတွင်း

ဒ္ဒိကား။ဣတ္ထန္နာမေန။ဤအမည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ ကိုယ်အားလစ်ဝှယ်သည်၊ အတ္ထိရှိသနည်း၊ကိုယ်အသို့နည်း။ ယာဝဂု၊ယာဝဂုသည်။ အတ္ထိရှိ၏လော။ဥဒ္ဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ခါဒနိယံ၊ခဲတွယ်သည်အတ္ထိရှိ၏လော မေ၊ငါ့အား။ကိုယ်အာဘယ်ကို၊ ဒဿသိ၊လှူလတ္တံ့နည်း၊ အဓွ၊ယနေ့၊ ကိုယ်အာဘယ်ကို၊ခါဒိသာမိ၊ခဲရှေ့နည်း။ ကိုယ်အာဘယ်ကို၊ဘုဥ္ဇိသာမိ၊စားရှေ့နည်း၊ကိုယ်အာဘယ်ကို၊ဝိဝိသာမိ၊သောက်ရှေ့နည်း။ဣတိဧဝမာဒိ၊ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ဘာသတိ၊ဆိုတတ်၏။ အနေကဗ္ဗာနံ၊များသောဌာနရှိ၊သော၊မနောပါဂဇ္ဇိယံနာမ၊မနောပါဂဇ္ဇိယမည်သည်ကား။ တေသုတေသု ဌာနေသု၊ ထိုထိုသော အရာတို့၌၊ ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ အဏ္ဍာစာရံ။လွန်ကျူးခြင်းသို့၊ အနာပဇ္ဇိတ္ဝာဝ၊ မရောက်စေမူ၍သာလျှင်၊ မနသာဝေ၊နှလုံးဖြင့်သာလျှင်၊ကာမဝိတက္ကာဒိ။ကာမဝိတက်အစရှိ၊သော၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ အပ္ပတိရူပံ။ မလျောက်ပတ်သောအကြံကို၊ဝိတက္ကနံ၊ကြံခြင်းသည်။ မနောပါဂဇ္ဇိယံနာမ၊ မနောပါဂဇ္ဇိယမည်၏။ ကုလေသွနုဂိဒ္ဓေါတိ၊ကုလေသွနုဂိဒ္ဓေါဟူသည်ကား။ ယာနိ ကုလာနိ၊အကြင်အမျိုးတို့ကို၊ဥပသက်မိ။ချဉ်းကပ်ရောက်ပေါက်၏။ တေသု၊ထိုအမျိုးတို့၌၊ ပစ္စယတဏှာယ ဝါ၊ ပစ္စည်းနှင့်စပ်သော တဏှာဖြင့်လည်းကောင်း၊အနုနုလောဘိက ဂိဟိသံသဋ္ဌဝသေန ဝါ။တရားနှင့် မလျော်သည်ဖြစ်၍လူတို့နှင့်ပေါင်းဟော်နှီးနှောခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊အနုနုဂိဒ္ဓေါ၊ တပ်မက်မောခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဟ ဝါသော၊ အတူတကွနေသည်၊ နမဟုတ်၊သဟနန္ဒီ၊အတူတကွနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်၊နမဟုတ်၊သုခိတော သု၊ချမ်းသာခြင်းရှိသည်တို့၌၊သုခိတော၊အတူတကွချမ်းသာခြင်းရှိသည် နမဟုတ်၊ဒုက္ခိတေသု၊ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်တို့၌၊ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်၊နမဟုတ်၊တေ၊ထိုဝေဟန်းတို့သည်၊ အတ္ထေနော၊မိမိ၏၊ကိစ္စကရဏီယေသု၊ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့သည်၊ဥဿုန္နေသု၊ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ယောဂံ၊လုံ့လနှင့်ယှဉ်ခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇိတာ။ ရောက်အပ်ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣမိသာဂါထာယ။ဤဂါထာ၏၊သုဝစောစသောတိဇ္ဇေ။သုဝစောစသောဟူသော၊ဤပုဒ်၌၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်သော၊အသောတိဝစနံ အာသဟူသောသဒ္ဒါကို၊သဇ္ဇေတိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ပဒေဟိ၊ပုဒ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဒိံ၊တကွ။ သန္ဓာ၊သကောစ၊ရောင့်ရဲလွယ်သည်လည်း၊အာသဘာဝေ ယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ သဘာရောစ၊ကျွေးမွေးလွယ်သည်လည်း၊ အာသဘာဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ဣတိ၊ဤသို့။ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ဝေ၊ဤသို့။ ဘဝ၀ါ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္တိ။ငြိမ်သက်သော၊ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အာဘိသမေစ္စ။ ထိုးထွင်းသိ၍၊ဝိပဿနာဘုကာမသား၊နေခြင်းငါ့အလို၌သော၊တဒဓိဂမာယ ဝါ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ခြင်းငါ့လည်း၊ပဋိပဒ္ဓိတုကာမသား၊ကျင့်ခြင်းငါ့ အလို၌ သော၊ဝိသေသတော၊ အာထူးအားဖြင့်၊အာရည္ယကသား၊ တောကျောင်းခို နေသော၊ ဘိက္ခု၊နော၊ရဟန်းအား၊ တဒုတ္တရိပ်၊ထိုတက်အလွန်လည်းဖြစ် သော၊ကရဏီယံ၊ပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြားတော်မူခဲ့ပြီးသည် ဖြစ်၍၊ ဒုဒါနိ၊ယသုအခါ၌၊ အကရဏီယဓိ၊မပြုအပ်သော ကိစ္စကိုလည်း၊ အာစိက္ခိတုကာမော၊ ကြားတော်မူလို၍၊ နစ္စသုခ္ဒမာစရေကိ၊ ယေနုဝိညူ ပရေဥပဝဒေယျုန္တိ၊ နစ္စသုခ္ဒမာစရေကိ၊ယေနုဝိညူပရေဥပဝဒေယျုံဟု၍၊ ဒုမံဥပဓုဂါထံ၊ ဤထက်ဝက်သော၊ဂါထာကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊ တဿာ၊ထိုဂါထာ၏၊အဋ္ဌော၊အနက်ကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ် ၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဒုမံ၊ကရဏီယံ၊ဤသို့သော၊ပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ကရောန္တော၊ပြု သောရဟန်းသည်၊ ယံတံ၊ကာယဝစီ မနောဒုစ္စရိတံ၊ အကြင်ကိုယ်နှုတ် နှလုံး၌ဖြစ်သောဒုစရိုက်ကို၊ ခုဒ္ဒံ၊လာမကန္တိ၊အာယုတ်ဖြစ်သောအကျင့်ဟု ၍၊ဥဒ္ဓတိ၊ဆိုအပ်၏၊တံခုဒ္ဒံ၊ထိုယုတ်မာသောအကျင့်ကို၊ နစ္စသမာစာရေ၊ မကျင့်၊အသမာစရေ၊ မကျင့်သောရဟန်းသည်၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ သြဠာရိကံ၊ရုန့်ရင်းသောအကျင့်ကို၊ ကိ ံ ပန၊အာဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း၊ ကိဿ၊စိုးစဉ်းမျှ၊နသမာစာရေ၊မကျင့်ရာ၊အပ္ပမတ္တံ၊အာနည်းယေမျှသော၊အ ခုမတ္တံပိ၊ ဖြူလုံးမျှကိုလည်း၊နစ္စသမာစာရေ၊မကျင့်ရာ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုံ၊ဆို အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တတော၊ထိုနောင်၌၊အာသေ၊ထိုရဟန်းအား၊ သမာစာရေ၊ကျင့်မိလေသည်ရှိသော်၊သဒ္ဒါဒ္ဒိကမေဝ၊ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ သာသျှင်၊အာဒိနဝံ၊အပြစ်ကို၊ယေနုဝိညူပရေဒပဝဒေယျုန္တိ ဒုမိနာ၊ ယေနု ဝိညူပရေဥပဝဒေယျုံဟု သောဤပါဠိဖြင့်၊ဒေသေတိ၊ပြ၏၊ ဩဝေစ၊ဤပါဠိ၌ ကား၊အဝိညူ၊မလိမ္မာကုန်သောသူတို့သည်၊ပရေ၊သူတပါး၏ကို၊ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပဝဒေယျုံ၊ဩဝါဒပေးကုန်ရာ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အပ္ပမာ ဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ တော၊ထိုမလိမ္မာသော သူတို့သည်၊ အနဝဇ္ဇံဝါ၊ အပြစ် မရှိသည်ကိုလည်း၊ သာဝဇ္ဇန္တိ၊ အပြစ်ရှိ၏ ဟု၍၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊သာဝဇ္ဇံဝါ၊အပြစ်ရှိသည်ကိုလည်း၊အနဝဇ္ဇန္တိ၊အပြစ် မရှိဟု၍၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊အပ္ပသာဝဇ္ဇံဝါ၊အပြစ်အနည်းယေကိုလည်း၊ မဟာသာဝဇ္ဇန္တိ၊ အပြစ်ကြီး၏ဟု၍၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဝိညူဝေပန၊ လိမ္မာသော ပညာရှိတို့သည် သာလျှင်၊ ပမာဏံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်

သောစကားပမာဏကို၊ဘာသန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ကိသစ္စံ၊မှန်၏၊တေ၊ထိုပညာ
ရှိတို့သည်၊ အနုဝိစ္စ၊ရွေးချယ်စိစစ်၍၊ ပရိယောဂါပေးတွေ့။ သိမ်းပိုက်၍၊
အဝဏ္ဏာရေဟာသ။ ခြိုးမွမ်းခြင်းဌာမထိုက်သောဝုဋ္ဌိသ်၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ကျေး
ဇူးမရှိသောစကားကို၊ဘာသန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ဝဏ္ဏာရေဟာသ။ ခြိုးမွမ်းခြင်း
ဌာထိုက်သောဝုဋ္ဌိလ်၏၊ဝဏ္ဏံ၊ကျေးဇူးကို၊ ဘာသန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ ဝေဿ
ထိုကြောင့်၊ဝိညူပရေတိ။ဝိညူပရေဟု၍။ဝုတ္တံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏။ဝေ၊ဤသို့
ဘဝ၀ါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမာဟိအစ္ဆရေတေယျဂါထာတိ၊ ဤနှစ်ဂါ
ထာခွဲတို့ဖြင့်၊သန်း၊ငြိမ်သက်သော၊ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အာသိသမေစ္ဆ၊ထိုးထွင်း
သိ၍၊ပိဟာရိတုကာမသာ၊ နေခြင်းဌာအလိုရှိသော၊ တဒဓိဂမာယ၀ါ။ ထို
နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းဌာလည်း။ ပဋိပဇ္ဇိတုကာမသာ။ကျင့်ခြင်းဌာ အလိုရှိသော၊
ဝိသေသတော၊ အတူးအားဖြင့်။အာရညကာသာ၊ တောကျောင်းဆောက်
တည်သောရဟန်းအား၊ အာရညကာသိသေန။တောကျောင်းလျှင်အရင်းရှိ
သဖြင့်။ ကမ္ဘဋ္ဌာန်း၊ကမ္ဘဋ္ဌာန်းကို၊ဂဟေတွေ့ယူ၍။ ဝိဟာရိတုကာမာနံ၊ နေ
ခြင်းဌာအလိုရှိကုန်သော၊သဇ္ဇေသ်ဝ်။ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့အား၊လည်း။
ကရဏီယာကရဏီယတော၊ပြုအပ်သောတရား၊မပြုအပ်သောတရားလျှင်
အပြားရှိသော၊ကမ္ဘဋ္ဌာနုပစာရံ၊ကမ္ဘဋ္ဌာန်းဥပစာကို၊ ဝတ္တား၊မိန့်တော်မူပြီး
၍။ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊တေသ်ဘိက္ခူနံ၊ထိုရဟန်းတို့အား၊ တာသဒေ၀တာ
ဘယာသ။ထိုနတ်တို့သည်ချောက်ချားအပ်သောဘေးကို။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ
ပယ်ဖျောက်သဖြင့်။ ပရိတ္တဘယ်ဆိုး အာရံအတား အလို့ငှါ လည်းကောင်း
ဝိပဿနာပါဒကဈာနဝ၀သေန၊ဝိပဿနာပါဒကဈာန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ကမ္ဘဋ္ဌာ
နဂဟဏတ္ထဉ္စ၊ကမ္ဘဋ္ဌာန်းကိုယူစိမ့်သောငှါလည်းကောင်း။ သုခိနော၀ါခေဓိ
နော၀ါတိအာဒိနာနယေန၊သုခိနော၀ါ ခေမိနော၀ါဤသို့အစရှိသောနည်း
ဖြင့်။ မေတ္တာကထံ၊မေတ္တာတရားစကားကို၊ကထေတုံ၊ဟောတော်မူအံ့သော
ငှါ၊အာရဒ္ဓေ၊အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊သုခိနောဘ၀ိ
သုခိနောဟုသည်ကား။ သုခသမင်္ဂိနော၊ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်
ခေမိနောတိ၊ခေမိနောဟုသည်ကား၊ခေမ၀န္တော၊ဘေးမရှိကုန်သည်၊အာဘ
ယာ၊ဘေးမရှိကုန်သည်။ နိဗ္ဗုဇ္ဈ၀ါ၊ဥဇ္ဈ၀ေ၀ါမရှိကုန်သည်။ဟောန္တု။ ဖြစ်
စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဝတ္ထော၊ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
သဇ္ဇေတိ၊ သဇ္ဇေဟုသည်ကား၊ အနု၀သေသာ။ အကြွင်းမရှိကုန်သော
သတ္တာတိ၊ သတ္တာဟုသည်ကား။ ပါဏိနော၊အသက်ရှိသော သတ္တ၀ါ
တို့သည်။ သုခိတတ္တာတိ၊သုခိတတ္တာဟုသည်ကား။ သုခိတစိတ္တာ၊ ချမ်း

သာ၊သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဣဌေစ၊ဤသုခိတတ္တာဟူသောဝုဒ်ခွဲကား။ကာယိကေန၊ကိုယ်ခွဲဖြစ်သော၊ သုခေန၊ချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိနော၊ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ မာနသေန၊စိတ်ဖြင့်၊ သုခိတတ္တာ၊ချမ်းသာ သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊တဒုဘယေနဝိ၊ထိုနှစ်ပါးသော်ဝုဒ်ဖြင့်လည်း။သဗ္ဗဘာယူပဒ္ဒ၀ဝိ၊မေနု၀ါ။ခပ်သိမ်းသောဘေးဥပဒ္ဒဝေါမှကင်းသဖြင့်လည်း၊ ခေမိနော၀ါ၊ဘေးမရှိသည်မည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ကသ္မာပန၊အဘယ်ကြောင့်ကား၊ဟေ၊ဤသုခိနော၀ါခေမိနော၀ါဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊မိန့်တော်မူအပ်လေသနည်း ဟူမူကား။ မေတ္တာဘာ၀နာကာရဲ့ ဒဿနတ္ထံ၊ မေတ္တာပွါးစိမ့်သော အခြင်းအရာကိုပြအံ့သောငှါ။ ဝုတ္တံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ဖွန်၏၊မေတ္တာ၊မေတ္တာကို၊ဝေ၊ဤသို့၊ဘာ၀ေတဗ္ဗာ၊ပွါးစေအပ်၏၊ သဗ္ဗေသတ္တာ၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တ၀ါတို့သည်၊ သုခိနော၀ါ၊ချမ်းသာကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ဣတိ၀ါ။ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ခေမိနော၀ါ၊ဘေးမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၀ါ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊သုခိတတ္တာ၊ချမ်းသာသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၀ါ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေ၊ဤသို့၊ ဥပစာရေတော၊ ဥပစာရမှ၊ ယာ၀၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ အပ္ပနာကောဋိ၊အပ္ပနာအဆုံးသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တာ၀၊ထိုရှေ့လောက်၊ သံခေပေန၊အကျဉ်းအားဖြင့်၊မေတ္တာဘာ၀နံ၊မေတ္တာဘာ၀နာကို၊ဒဿေသတ္တာ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ ဝိတ္ထာရေတော၀ိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊တံ၊ထိုမေတ္တာပွါးခြင်းကို၊ဒဿေတုံ၊ပြတော်မူအံ့သေါငှါ၊ယေကေ စိတိဂါထာနွယံ၊ယေကေစိဟူသော ဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊အာဟ၊ ပိန့်တော်မူပေ၏၊ အ၀ေ၀၊တနည်းသော်ကား၊ ဝုဏ္ဏာရေ့ကောဟိ၊ မျှားသောသဘောရှိသောအာရုံတို့ဖြင့်၊ ပရိစိတံ၊လွှဲကျက်အပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ဣဿကေနေ၀၊ဤမျှအကျဉ်းရုံးသဖြင့်သာလျှင်၊ကေ့ဿ၊တပေါင်းတည်းအဖြစ်၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊သဗ္ဗာတိ၊ ကောင်းစွာတည်း၏၊ အာရမ္မဏာပဘေဒ၀ပန၊ အာရုံ၏အပြားသို့ကား၊ အနုဂတ္တာ၊အစဉ်အတိုင်းလျှောက်၍၊ ဂမေနေ၀၊အစဉ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာတိ၊ကောင်းစွာတည်း၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တသာ၀ါထာ၀ရာ၀ါ တိနုကတ္ထိကပဘေဒေ၊ တသာ၀ါထာ၀ရာ၀ါဟူသော နုကတိကအပြားရှိကုန်သော်၊အာရမ္မဏာ၊အာရုံတို့သို့၊အနုဂတ္တာ၊အစဉ်အတိုင်းလျှောက်၍၊ သဗ္ဗာ၀ပနတ္ထံ၀ိ၊ ကောင်းစွာတည်စိမ့်သောငှါလည်း၊ ယေကေစိတိဂါထာ

နွယ်။ယေကေစိဟူသော၀ါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟာ၊ပိန့်တော်မူ ပေ၏။ အထ၀ါ၊တနည်းကား၊ ယသ၊အကြင်ရဟန်းအား၊ယံအာရေ့ဌာ၊ အကြင်အာရုံသည်၊ ဝိဘူတံ၊ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တသ၊ထို ရဟန်းအား၊ တတ္ထ၊ထိုထင်သောအာရုံ၌၊ စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊သုခံ၊ချမ်းသာ စွာ၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ယသ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ယံအာရေ့ဌာ၊ အကြင်အာရုံသည်၊ဝိဘူတံ၊ထင်ရှားသော၊အာရေ့ဌာ၊အာရုံသည်၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊တသ၊ထိုရဟန်းအား၊တတ္ထ၊ထိုအာရုံ၌၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ သဏ္ဌာ ပေတုကာမော၊ ကောင်းစွာထား၊စေလိုသည်ဖြစ်၍၊တသ္မာ၀ါထာ၀ရေ၀ါ ဟိဒုကတ္တိကာရ၌ဌာပဌာ၀ေဒဒိပကံ၊တသ္မာ၀ါထာ၀ရေ၀ါဟူသောဒုကတိက အာရုံအပြားကိုပြတော်သော လက္ခဏာရှိသော၊ယေကေစိတိ၊ ယေကေစိ ဟူသော၊ဣမံ၀ါထာနှစ်ခုနှင့်၊ဣဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊အာဟာ၊ပိန့်တော်မူ ပေ၏။ ဟိရိဩတ္တပ္ပရေယိသ၊ပါ၊ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ဦးနှံ၊ ဤ၌ဤယေ ကေစိအစရှိသော၀ါထာ၌။ ထာ၀ရေ့ကံ။ထာ၀ရေ့ကလည်းကောင်း။ဒိဋ္ဌာ ဒိဋ္ဌေ့ကံ၊ ဒိဋ္ဌအာဒိဋ္ဌေ့ကလည်းကောင်း။ ဒုရေသန္တိကေ့ကံ၊ဒုရေသန္တိကေ့က လည်းကောင်း။ ဘူတသ ဘ္ဗ ဝေသိ့ကံ၊ဘူတသ ဘ္ဗ ဝေသိကေ့က လည်း ကောင်း၊ဤတိ၊ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ဒုကာနိ၊ဒုကတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌာဒိဟိ၊ ဒိဋ္ဌာအစရှိကုန်သော၊ ဆဟိပဇ္ဇတိ၊ ရြောက်ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း။ မဇ္ဈိမပဒဿ၊ မဇ္ဈိမပုဒ်၏။ တိသု၊ သုံးပုဒ်တို့၌ ယောဇေတွာ၊တွဲယှဉ်၍။ အဏုကပဒဿ၊ အဏုကပုဒ်၏လည်း၊ ဒ္ဝီသု၊ နှစ်ပုဒ်တို့၌၊ ယောဇေတွာ၊ယှဉ်တွဲ၍၊တိကေသုစ၊တိက်တို့၌လည်း။ အ၀ုတ္ထ သ ဘ္ဗ ၀ကော၊ အနုက်ဖြစ်သင့်သောအားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌရဿမဇ္ဈိမတိကံ၊ဒိဋ္ဌ ရဿမဇ္ဈိမတိကဟူ၍ လည်းကောင်း။မ ဟန္တ်ရဿကမဇ္ဈိမတိကံ၊မဟန္တ် အဏုကမဇ္ဈိမတိကဟူ၍ လည်းကောင်း၊ထူလရဿကမဇ္ဈိမတိကံ၊ ထူလ အဏုက မဇ္ဈိမတိကဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ တယောတိကေ၊ သုံးချက်သောအတိုက်တို့ကို၊ ဒိပေတိ၊ပြတော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌။ ယေကေစိတိပဒံ၊ယေကေစိဟူသောဝုဒ်သည်၊အနုဝေသသ၀စနံ၊အကြွင်း မရှိသောဝုဒ်တည်း။ ပါဏာ၀ေ၀။ အသက်ရှိသော သတ္တ၀ါတို့သည်သာ လျှင်၊ဘူတာ၊ဘူတမည်ကုန်၏။ ပါဏာဘူတာ၊ အသက်ရှိသောသတ္တ၀ါ တို့သည်သာလျှင် ဘူတမည်ကုန်၏။ အထ၀ါ။ တနည်းသော်ကား။ ယေ သတ္တာ၊အကြင်သတ္တ၀ါတို့သည်၊ပါဏာနိ၊ထွက်သက်၀င်သက်နှင့်ပြည့်

ရုံကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တေသတ္တာ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ပါ
ဏာ၊ ပါဏမည်ကုန်၏။ ကေတေန၊ထိုပါဏာဟူသောသဒ္ဒါဖြင့်၊အာသဝါသ
ပဿာသ ပဋိဗေဒွေ။ ထွက်သက် ဝင်သက်နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌ
ဝေါဟာရသည်တို့၊ ပဋ္ဌဝေါဟာရသတ္တဝါတို့ကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူတော်မူ၏။
ဘဝန္တိ၊ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘူတာ။ ဘူတမည်
ကုန်၏။ကေတေန၊ထိုဘူတသဒ္ဒါဖြင့်။ ကေဝေါဟာရေစတုဝေါဟာရသည်တို့၊
ကေဝေါဟာရသတ္တဝါ စတုဝေါဟာရ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ
တော်မူ၏။ဣတ္ထိတိ၊အထွေတိ၊အထွေဟူသည်ကား။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထင်
ရှားရှိကုန်၏။ဝေါ၊ဤသို့။ ယေကေစိပါဏာဘူတတ္ထေတိ ဣမိနာ၀စနေန။ ယေ
ကေစိပါဏာဘူတတ္ထေဟူသော ဤစကားဖြင့်၊ ခုကတိကေဟိ။ ခုက၀ါရုတိ
က၀ါရုတို့ဖြင့်၊သင်ဟောတဲ့၊ သင်ကြိုတင်အပ်ကုန်သော၊ သင့်အားလုံးရုံ
ကုန်သော၊ သတ္တဝါ သတ္တဝါတို့ကို။ ကေဠေ။ တပေါင်းတည်းအဖြစ်ကို၊
ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ သင့်ဗဟိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊တသာ၀ါ။ သောဘေးကို တိတ်လန့်ကုန်သည် လည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ထာ၀ရာ၀ါ။ သောဘေးကိုမထိတ်လန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အမြဲတည်
သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနု၀သေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ တေ
သတ္တာ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိတတ္တာ၊ချမ်းသာသောကိုယ်စိတ်ရှိကုန်
သည်။ဘ၀န္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ ဣမိနာ၊ဤကေန၊ဤခုက
ဖြင့်၊သံဝေဟတ္တာ။ သင်ကြိုတင်၍၊ ဒသေတိ၊ဟု၏၊ တတ္ထ၊ထိုဝါသာ၌၊ယေ
သတ္တာ၊အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တသန္တိ၊လိတ်လန့်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တေသတ္တာ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ တသာ၊တသမည်
ကုန်၏။ဧတံ၊ဤတသဟူသောစကားသည်၊သတဏှာနဠ၊တဏှာလောဘ
ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဘယာနဠ၊ ဘေးကိုကြောက်ခြင်းရှိသည်
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အဓိ၀စနံနာမံ၊ အမည်
တည်း၊ယေပုဂ္ဂလာ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊တိဠန္တိ၊မကြောက်သည်ဖြစ်
၍အမြဲတည်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တေပုဂ္ဂလာ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ထာ၀ရာ၊ထာ၀ရမည်ကုန်၏။ဧတံ၊ဤထာ၀ရဟူသောစကားသည်၊
ပဟီနတဏှာဂမနာနံ၊ တဏှာလောဘကိုပယ်၍သွားကုန်သော၊ အရေဟံ
အာရေဟန္တာနံ။ရေဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊အဓိ၀စနံနာမံ၊အမည်တည်း၊တေသံ
ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ အာ၀သေသံ၊အကြွင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ
ထိုကြောင့်၊ အနု၀သေသာ၊ အနု၀သေသမည်ကုန်၏။ သင့်ဗဟိ၊ အလုံးစုံ

လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဒုတိယဂါထာယ။ ဒုတိယဂါထာ၏။ အနေ့။ အဆုံးဌ။ ယဋ္ဌ။ အကြင်သဗ္ဗေ သတ္တာ ဘဝန္တု ဣသိ တတ္တာ ဟူသော ပုဒ်ကို လည်း။ ဝုတ္တံ။ မိန့်အပ်၏။ တံ။ ထို ပုဒ်ကို။ သဗ္ဗဒုက္ခတိကေတိ။ အလုံးရုံသော ဒုက္ခတိုက်တို့နှင့်။ သမ္ပဒ္ဓိ တဗ္ဗံ။ စပ်အပ်၏။ ယေ ကေစိ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ ဘူတာ။ ထွက်သက်ဝင်သက်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်တတ်ကုန်သော။ တသာ ဝါ။ သော ဘေးကို လည်းကြောက်တတ်ကုန်သော။ ထာ ဝရ ဝါ။ သော ဘေးကိုလည်းမကြောက် သည်ဖြစ်၍ အမြဲတည်ကုန်သော။ အနု ဝ သော သာ။ အကြွင်းအကျန်မရှိကုန် သော။ သတ္တာ။ သတ္တဝါတို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ ပိ။ အလုံးစုံ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တာ။ ဣသတ္တဝါတို့သည်။ သုခိတတ္တာ။ ချမ်း သာသောကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တု ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ယာဝ။ အကြင်ရွှေ့လောက်။ ဒီဃာ ဝါ။ ဒီဃာ ဝါ ဟူသော ပုဒ်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ သန္တ ဝေသိ ဝါ။ သန္တ ဝေသိ ဟူသော ပုဒ်သည်လည်း။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဇီ ဝတိ။ ထိုရှေးအဘဲ့။ သဗ္ဗေ ပိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တာ။ ဣသတ္တဝါတို့သည်။ သုခိတတ္တာ။ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တု။ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣဒါနိ။ ယသုအာခါ ဒ်။ ဒီဃာ ရသ မဏ္ဍိမာ ဒိတိ ကတ္တာ ယ ဒ်ပ ကေသု။ ရှည်သော ကိုယ် တိုသော ကိုယ် အလတ် သော ကိုယ် အစ ရှိသည်တို့ကို ဖြတ်တတ်သော ပုဒ်တို့တွင်။ ဒီဃာ ဝါ တိ အာ ဒိသု။ ဒီဃာ ဝါ ဤသို့ အစ ရှိသော ပုဒ်တို့၌။ ဒီဃာ တိ။ ဒီဃ ဟူ သည်ကား။ ဒီဃ တ္တာ ဘာ ဝါ။ ရှည်သော ကိုယ် အတ္တဘော ရှိကုန်သော။ နာ ဂမ ဏ္ဍ ဂေါ ဓ ဒယော။ နဂါး ငါး ဖွတ် အစ ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ ဟိ သစ္စံ။ ဗုဒ္ဓ၏။ မဟာ သမုဒ္ဒေ။ မဟာ သမုဒ္ဒရာ ဠ်။ နာ ဂါနံ။ နဂါး တို့၏။ အတ္တ ဘာ ဝါ။ ကိုယ် အတ္တဘော တို့သည်။ အနေ ကဗျာ မသ တ ပ္ပ မာ ဏာ ဝိ။ အလ်တရေ မဂ ပမာ ဏ ရှိကုန်သည်သည်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ မ ဏ္ဍ ဂေါ ဓာ ဒိနံ။ ငါး ဖွတ် အစ ရှိသည်တို့၏။ အတ္တ ဘာ ဝါ။ ကိုယ် အတ္တဘော တို့သည်။ အနေ ကယောဇ နပ္ပ မာ ဏာ ဝိ။ တပယူ ဇနာ မဂ သော ကိုယ် ပမာဏ ရှိကုန် သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟန္တာ ဝိ။ မဟန္တာ ဟူ သည်ကား။ ဇလေ။ ရေ၌။ ဂ ဏ္ဍ ပါ ဒယော။ လိပ် အစ ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်။ မဟန္တ တ္တ ဘာ ဝါ။ ကြီးသော ကိုယ် ရှိကုန်၏။ ထ လေ။ ကြည်းခွ။ ဟတ္ထိ နာ ဂါ ဒယော။ ဆင် နဂါး အစ ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်။ မဟန္တ တ္တ ဘာ ဝါ။ ကြီးသော အတ္တ ဘော ရှိကုန်၏။ အမ နုဿ ဿ သု။ ဘီလူး တို့ခွ။ ဒါန ဝါ ဒယော။ ဒါန ဝ အစ ရှိသော

ဘိလူးတို့သည်၊မဟာနှစ်တွဲဘာဝါ။ကြီးသောအတွေးဘေါဓိကုန်၏၊အတွေးဘေါဓိ
နံ၊အတွေးဘောဓိသောဝုဋ္ဌိုလ်တို့ဝယ်။ရာဟု။အာသုရိန်နတ်သည်၊အဂ္ဂိအဂ္ဂေါ
ကြီးသော ကိုယ်ရှိ၏၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊ အာဟစ၊ ဟောလည်း ဟော၏၊ ဟိ
ဝိတ္ထာရေယိသောမိ၊ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ဦးအုံ့၊တာသ၊ထိုရာဟုအမည်ရှိ
သောအာသုရိန်နှုတ်၏၊ အတ္ထာ။ ကိုယ်အတွေးဘောသည်၊ဥဒ္ဒေဒေန၊ အမြင့်
အစောက်အားဖြင့်။ စတ္တာရိယောဇနသဟဿာနိ၊ ယူဇနာလေးသောင်း
တို့တိုင်တိုင်လည်းကောင်း။ အဗ္ဗယောဇနသတာနိ။ယူဇနာရှစ်ရာတို့တိုင်
တိုင်လည်းကောင်း။ ဗာဟု၊ လက်ရုံးသည်၊ဒွါဒသယောဇနဿ သတပရိမာ
ဏာ၊တရာတဆဲ့နှစ်ယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ဘဂဝကန္တိရား၊ဗျက်ဗြောင်
နှစ်ဘက်တို့၏အကြားတို့သည်၊ ပညာသယောဇနာနိ၊ယူဇနာငါးဆယ်ရှိ
ကုန်၏၊တယာစ၊ထိုအဝှေ့လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိလန္ဓရိကာ။ လက်ချောင်း
အကြားတို့သည်။ပညာသယောဇနာနိ၊ယူဇနာငါးဆယ်ပမာဏရှိကုန်၏၊
ဟတ္ထတလာ၊ လက်ဝါးအပြင်တို့သည်၊ နေ့ယောဇနဿတာနိ။ ယူဇနာ
နှစ်ရာရှိကုန်၏၊မဏ္ဍိမာတိ၊မဏ္ဍိမာဟူသည်ကား၊ အသဿဝါမဟိ သဿုက
ရာဒိနံ၊ဖြင်းနွားကျွဲဝက်အစရှိသောသတ္တဝါတို့၏၊အတ္ထာဝါ၊အတ္ထောတို့
သည်၊ မဏ္ဍိမာ၊အာလတ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရုဿကာတိ။
ရုဿကာဟူသည်ကား၊တာသုတာသုစာတိသု၊ ထိုထိုသောအမျိုးစာတိ
တို့၌၊ဒီဃမဏ္ဍိမေဟိ၊ရှည်သောသတ္တဝါအလတ်သောသတ္တဝါတို့မှ။ ဩမ
ကပ္ပမာဏာ၊ယုတ်လျော့သောပမာဏရှိကုန်သော၊ဝါမနာဒယော၊ကွယ်သော
ကိုယ်အစရှိကုန်သော၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ ရဿကာ။တိုကွေးသော
ကိုယ်ရှိသော သတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏။ အဏုကာတိ။ အဏုကာဟူသည်
ကား၊မံသစက္ခုသော။ မံသစက္ခု၏အဝေါစရော။ အာရုံမဟုတ်ကုန်သော၊
ဒိဗ္ဗစက္ခုဝိသယာ၊ဒိဗ္ဗစက္ခု၏အာရုံဖြစ်ကုန်၍၊ဥဒကာဒီသု၊ရေအစရှိသည်
တို့၌၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်သော။ သုခုမတ္တာဘာဝါ။ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောကိုယ်ရှိ
ကုန်သော။ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်။ အဏုကာ၊အဏုကသတ္တဝါမည်
ကုန်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဥကာဒယော၊သန့်အစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်။
အဏုကာ။ အဏုကသတ္တဝါမည်ကုန်၏။ အပိစအပရေနယော၊ နည်း
တပါးကိုလည်း၊မယာ၊ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ဆိုဦးအုံ့၊တာသုတာသုစာတိသု၊
ထိုထိုသို့သောအမျိုးစာတိတို့၌။ မဟန္တမဏ္ဍိမေဟိစ၊ အကြီးအလတ်တို့မှ
လည်းကောင်း။ ထူလမဏ္ဍိမေဟိစ။ ထူသောကိုယ် အလတ်ရှိသောကိုယ်
တို့မှလည်းကောင်း။ ဩမကပ္ပမာဏာ၊ ယုတ်လျော့သော ပမာဏရှိကုန်

သော။ယေသတ္တာ၊အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊သန့်၊ရှိကုန်၏၊တေသတ္တာ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊အာဏုကာတိ၊ အဏုကသတ္တဝါတို့ဟူ၍။ ဝေဒိဟဗ္ဗာ။ သိအာပ်ကုန်၏။ထူလာတိ၊ထူလာဟူသည်ကား။ ပရိမဏ္ဍလတ္တာဘာဝံ၊လုံ၊ သောကိုယ်ရှိကုန်သော။ မဆွဲကုမ္မသိပ္ပိ ကသမ္ဘုကာဒယော။ ငါးလိပ်ခရု ယောက်သွားအစရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ ထူလာ၊ထူလ သတ္တဝါမည်ကုန်၏။ ဧကံ၊ဤသို့၊တိုတိုကေတိ။ သုံးချက်သောတိက်တို့ ဖြင့်၊အနဝသေသတောအကြင်းမရှိသောအားဖြင့်။ သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ ကို၊ဒသေတွာ၊ဖြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ။ယဒုအာခါ၌။ ဒိဋ္ဌာယေဝ အဒိဋ္ဌာတိ အာဒိတိ။ ဒိဋ္ဌာယေဝ အဒိဋ္ဌာ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ တိဟိဒုကေဟိ ဝိ။သုံး ချက်သောဒုက်တို့ဖြင့်လည်း၊တေ၊ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊သံဂဟေတွာ၊ထိပ်း ပိုက်၍၊ဒသေတွာ၊ဖြ၍။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ယူအာပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌ ဒိဋ္ဌာတိ၊ဒိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ယေသတ္တာ၊အကြင်သတ္တဝါတို့ကို၊အတ္တနော။ ဖိမိ၏၊စက္ခု၊သ၊စက္ခုပ္ပသာဒအား၊အာပါတံ၊ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့၊အာဂတာ ဝေ၊ရောက်လာဘူးသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ဒိဋ္ဌဝုဗ္ဗာ၊ဖြင်ဘူးအပ်သောသတ္တ ဝါတို့မည်ကုန်၏။အဒိဋ္ဌာတိ။ အဒိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ယေသတ္တာ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၊ ပရသမုဒ္ဒပရဝေ၊သေလပရစက္ကဝါဠာဒီသု။ သမုဒ္ဒရာ၏တာ ဘက်ဟောင်း၏ ကဘက်စက္ကြာဝဠာ၏ တဘက်တို့ဌ၊ဝ့ိတာ၊တည်သော သတ္တဝါတို့သည်၊အဒိဋ္ဌာ။မဖြင်ဘူး၊သော သတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏။ယေဝဒု ရေ၊သန့်အပိဒူရေ၊ကိုဟူမိနာပနဒုကေန၊ယေဝဒူရေ၊သန့်အပိဒူရေ၊ဟူသော ဤဒုက်ဖြင့်ကား၊အတ္တနော၊အတ္တဘာဝ၏ ဖိမိ၏အတ္တဘော၏။ဒူရေ၊ဝေး သောအရပ်ဌ၌ကင်း၊အပိဒူရေ၊နီး၊သောအရပ်ဌ၌ကင်း၊ဝ၏ကန့်၊နေကုန်သော။ သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ဒသေတိ၊ဖြ၏။တေ၊ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊အပဒဒ္ဒိပဒ ဝ၏သန့်၊အခြေမရှိသောသတ္တဝါ၊အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့၏အ စွမ်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအာပ်ကုန်၏။ ဟိ၊သစ်။မှန်၏၊အတ္တနော။ ဖိမိ၏၊ကာ ယေ၊ကိုယ်၌၊ဝ၏ကန့်၊နေကုန်သော၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊အပိဒူရေ၊ အနီး၌၊ဝ၏ကန့်၊နေသောသတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏။ဗဟိကာ၊ယေ၊ကိုယ်၏အပ ဌ၌၊ဝ၏ကန့်၊နေကုန်သော၊သတ္တာ။ သတ္တဝါတို့သည်။ ဒူရေ၊ဝေး၊သောအ ရပ်ဌ၌၊ဝ၏ကန့်၊နေသောသတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏။တထာ၊ထိုမှတပါး၊အနေ့ာ ဥပစာရေ၊ဥပစာ၏အတွင်းဌ၌၊ ဝ၏ကန့်၊နေကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အပိဒူရေ၊အနီး၌၊ဝ၏ကန့်၊နေသောသတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏။ ဗဟိဥပစာ၊ရေ၊ ဥပစာ၊ဝ၏အပဌ၌၊ဝ၏ကန့်၊နေကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်။ ဒူရေ၊ဝေး၊သော

အရုပ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေသောသတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏။ အနှောရိဟာရေစ။ ကျောင်း၏အတွင်း၌လည်းကောင်း၊ဂါမေစ၊ရွာ၌လည်းကောင်း။ စနပဒေစ၊စနပုဒ်၌လည်းကောင်း။ နိဂမေစ၊ နိဂုံး၌လည်းကောင်း။ ဒိပေစ၊ကျွန်း၌လည်းကောင်း၊စက္ကဝါဠေစ၊စက်ကြာဝဠာ၌လည်းကောင်း။ ဝသန္တာ၊နေကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊အာဝိရဘေ၊အနီး၌၊ဝသန္တိ၊နေသောသတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏၊ပရေစက္ကဝါဠေ၊တပါးသောစက်ကြာဝဠာ၌၊ ဝသန္တာ၊နေကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ဒူရေ၊ဝေးသောအရုပ်၌၊ဝသန္တိ၊နေသောသတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဘူတာတိ၊ ဘူတာဟူသည်ကား၊ဇာတာ၊ထင်ရှားစွာဖြစ်ကုန်၏၊အာဘိနိဗ္ဗတ္တာ၊အထူးဖြစ်ကုန်၏၊ ယေ ဝုဋ္ဌလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ဘူတာဝေ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ကုန်သည်သာတည်း။ဟုနှုတ်ဆက်နှုတ်ခွန်းနှင့်ပြိသန္တိ၊မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ဤသို့၊သင်ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂဏ္ဍတိ၊ရောက်၏၊တောသံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဓိဝစနံ အမည်သည်၊ခိဏာသဝါနံ၊ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း။ယေဝုဋ္ဌလာ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊သမ္ဘဝံ၊ဖြစ်ခြင်းသဘောကို၊ သေန္တိ၊ရှာမှီးတတ်ကုန်၏၊ဇုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တေဝုဋ္ဌလာ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊သမ္ဘ ဝေသိနော၊သမ္ဘ ဝေသိမည်ကုန်၏၊ ဝေါ၊ဤသမ္ဘ ဝေသိဟူသောစကားသည်၊အပ္ပဟီနဘဝသညောဇနတ္တာ၊ဘဝသံယောဇဉ်ကိုမပယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာယတိဗ္ဗိ၊လာလတ္တံ့သော ဘဝ၌လည်း၊ သမ္ဘ ဝံ၊ဖြစ်ခြင်းသဘောကို၊သေန္တာနံ၊ရှာမှီးကုန်သော၊ သေဋ္ဌပုထုဇ္ဇနာနံ၊သေဋ္ဌပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း။ အထ ဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ စတ္ဌသုယောနိသု၊ အမျိုးလေးပါးတို့တွင်၊ အဏ္ဍဇ ဇလာဝုဇာ၊ အဏ္ဍဇဇလာဝုဇဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ ယာဝ၊အကြင်ရွှေလောက်၊ အဏ္ဍကောသဉ္စ၊ဥဆွံကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထိကောသဉ္စ၊စည်ဘောင်းအိမ်ကိုလည်းကောင်း၊နဘိဇာ ဇာ ဇာ ဇ ဇ ဇ

ဝါ။ တနည်းကား။ ယေနဋ္ဌရိယာပထေန၊ အကြင်ဋ္ဌရိယာဝုတ်ဖြင့်၊ ဧ ဝ ယန္တိ။ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ယာဝ၊အကြင်ရွှေလောက်၊ တတော၊ထိုဋ္ဌရိယာ ဝုတ်မှ၊အညံ့၊တပါး၊သောဋ္ဌရိယာဝုတ်သို့၊နုပါဝုဏာန္တိ။မရောက်ကုန်သေး၊ တာဝ၊ထိုရွှေလောက်၊သ မ္ဘ ဝေသိနာမ၊သ မ္ဘ ဝေသိမည်ကုန်၏။တထော ထိုမှ၊ပရိ၊နောက်၌။ ဘူတာနာမ၊ဘူတာမည်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဘဝ ဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ သုခိနော ဝါ တိ အာဒိဟိ၊ သုခိနော ဝါ ဤသို့အစရှိကုန် သော၊အဆုတောယျဂါထာဟိ။နှစ်ဂါထာခွဲတို့ဖြင့်၊နာနုပ္ပကာရတော၊အထူး ထူး အပြား အပြား အား ဖြင့်၊တောသံ ဘိက္ခု။နှံ၊ထိုဟောနှုံးတို့အား၊ဟိ တ ဘုခါ ဂမနုပဏ္ဍနဝ သေန။ စီးပွါး ချမ်းသာ သို့ရောက်ခြင်းကို တောင်းတ သည်၏ အစွမ်း အား ဖြင့်၊သ ဗ္ဗော သု၊သ ဗ္ဗ ဝါ တို့ခဋ္ဌ။ မေတ္တာ ဘာ ဝ နှံ၊မေတ္တာ ပွါး ခြင်း ကို။ဒ သ ဟ ကွာ၊ပြုတော်မူပြီး၍။ဗုဒ္ဓါနိ၊ယ ခု အာ ခါ ခဋ္ဌ။ အ ဟိ တ ဒုက္ခာ နာ ဂမနု ပဏ္ဍနဝ သေနဝိ၊ အစီး အ ပွါး မ ရှိ ဆင်း ရဲ ခြင်း သို့ မ ရောက်သည်ကို တောင်း တ သည်၏ အစွမ်း ဖြင့် လည်း၊ တံ၊ ထို တောင့် တ ခြင်း ကို၊ ဒ သ ဟ ကွာ ပြု တော်မူ လို သည် ဖြစ်၍။ နုပ ရောပ ရံ နိ ကုဇ္ဇ ထာ တိ၊ နုပ ရောပ ရံ နိ ကုဇ္ဇ ထ အစရှိ သော စ ကား ကို၊ အာ ဟ၊ မိန့် တော်မူ ပေ၏။ ဧ သ သော ပါ ဠော၊ ဤ ပါ ဠိ သည်၊ ပေါ ရာ ဏ ပါ ဠော၊ ရှေး ပါ ဠိ ဟော င်း တည်း။ ဗုဒ္ဓါနိ၊ယ ခု အာ ခါ ခဋ္ဌ၊ ပ ရ ဿ တိ ပိ၊ပ ရ ဿ ဟု ၍ လည်း၊ ပ ဌ ဒ္ဓ ဟ ကြ ကုန်၏။ အ ပယံ၊ ဤ သို့ နုပ ရောပ ရ ဿ ဟု သော ပါ ဠိ သည်၊ နာ သု ဒ္ဓ ရော၊ မ ကော င်း။ တ ဏ္ဍ၊ ထို ဂါ ထာ ခဋ္ဌ။ ပ ရော တိ၊ ပ ရော ဟု သည် ကား။ ပ ရ ဇ နော၊ တ ပါ း သော သူ သည်။ ပ ရ ဇ္ဇ ဟိ၊ ပ ရံ ဟု သည် ကား။ ပ ရ ဇ နံ၊ သူ တ ပါ း ကို၊ နုနိ ကုဇ္ဇ ထာ တိ၊ နုနိ ကုဇ္ဇ ထ ဟု သည် ကား။ အ နု ဝ ဇ္ဇ ယျ၊ မ ရှက် ချ ရာ။ နာ တိ မ ညေ ထာ တိ၊ နာ တိ မ ညေ ထ ဟု သည် ကား။ အ တိ ဣ ဿ မိ ဝ ဿ ၊ လွမ်း မိ ၍။ နု မ ညေ ယျ၊ မ အော ကာ် မ ဟု ရာ၊ ကတ္ထ စိ တိ၊ ကတ္ထ စိ ဟု သည် ကား။ ဩ ဘာ သ ဝ ါ ၊ လွင် တီ း ခေါ် ခ ဋ္ဌ လည်း ကောင်း။ ဂ ါ မ ဝ ါ ။ ရှာ ခဋ္ဌ လည်း ကောင်း၊ ခ ဇ္ဇ သု ဝ ါ ၊ လ ယ် တို့ ခဋ္ဌ လည်း ကောင်း။ ဥ ဘ တိ မ ဏ္ဍ ဝ ါ ။ ဆွေ မျိုး ဥ ဘ တိ တို့ ၏ အ လ ယ် ခဋ္ဌ လည်း ကောင်း။ ဝ ဋ္ဌ လ မ ဏ္ဍ ဝ ါ ။ ဝ ဋ္ဌ (လ် တို့ ၏ အ လ ယ် ခဋ္ဌ လည်း ကောင်း။ ဣ တိ အာ ဒိ၊ ဤ သို့ အ စ ရှိ သော သူ ခဋ္ဌ။ နံ ဣ နံ ဟု သည် ကား။ ဧ တံ ၊ ထို သူ ကို၊ ကိ ဋ္ဌ တိ ၊ ကိ ဋ္ဌ ဟု သည် ကား။ ယံ ကိ ဋ္ဌ ၊ အ ဝ္ဘ တ် မ ရှိ သော ၊ ခ ဏ္ဍ ယံ ဝ ါ ၊ မ င်း ကို လည်း ကောင်း။ (ပြ ာ ဟ ဌ ကံ ဝ ါ ၊ ဝ ဏ္ဏ ား ကို လည်း ကောင်း။ ဂ ဟ ဋ္ဌ ံ ဝ ါ ၊ လူ ကို လည်း ကောင်း။ ပ ဇ္ဇ ဓ ိ တ ံ ဝ ါ ။ ဂ ုဟ ာ နှ ံ း ကို လည်း ကောင်း။ သ ု ဂ တ ံ ဝ ါ ။ ကောင်း သော သ တော ရှိ သော သူ ကို လည်း ကော် ောင်း။ ဒ ု ဂ တ ံ ဝ ါ ။ မ ကောင်း သော သ တော ရှိ သော သူ ကို လည်း ကောင်း။ ဣ တိ အာ ဒိ ၊

ဤသို့ အစဉ်ရှိသော သူကို၊ ဗျာရောသနာ ပဋိစ္စသည္ဟုတိ၊ ဗျာရောသနာ ပဋိစ္စသည္ဟူသည်ကား၊ ကာယ၀စီမိုရိကာရေတိ။ ကိုယ်နှုတ်သောက် ပြုနိုင်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဗျာရောသနာယစ။ ပျက်စီးစိမ့်သောဌာ လည်းကောင်း။ မနောဝိကာရေန။ နှလုံး၏ ဘောက်ပြုနိုင်ခြင်းဖြင့်၊ ပဋိစ္စသည္ဟုယစ။ အမျက် ထွက်ခြင်းဌာ လည်းကောင်း။ ဗျာရောသနာယ ပဋိစ္စသည္ဟုတိ၊ ဗျာရောသ နာယ ပဋိစ္စသည္ဟု၍၀ဏ္ဏဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်၊ ဗျာရောသနာ ပဋိစ္စသည္ဟု၍ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာစ၊ အာဘယ် ပါဠိတို့ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သမ္မဒညာ ဝိမုတ္တာ တိ။ သမ္မဒညာ ဝိမုတ္တာ ဟူ၍။ အနုဝုဇ္ဇသိက္ခာ ယ အနုဝုဇ္ဇကြိယာ ယ အနုဝုဇ္ဇ ပဋိပဒါ ယ တိ။ အနုဝုဇ္ဇသိက္ခာ ယ အနုဝုဇ္ဇကြိယာ ယ အနုဝုဇ္ဇ ပဋိပဒါ ယ ဟူ၍။ ၀ဏ္ဏဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်၊ အနု ဝုဇ္ဇသိက္ခာ အနုဝုဇ္ဇကြိယာ အဝုဇ္ဇ ပဋိပဒါ အညာ အာရာ ဝနာ တိ၊ အနုဝုဇ္ဇ သိက္ခာ အနုဝုဇ္ဇကြိယာ အဝုဇ္ဇ ပဋိပဒါ အညာ အာရာ ဝနာ ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓတိ ယထာ စ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဧ ၀ံ တ ထာ၊ ယိုအတူ။ ဗျာရောသနာ ပဋိ စ္စသည္ဟုတိ။ ဗျာရောသနာ ပဋိစ္စသည္ဟု၍။ ဗုဒ္ဓတိ။ ဆိုအပ်၏။ နာဉ် မညဿ ဒုက္ခမိဿေ ယျာတိ။ နာညမညဿ ဒုက္ခမိဿေ ယျ ဟူသည်ကား။ အညမညဿ။ တယောက်သည် တယောက်၏၊ ဒုက္ခ။ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ နမိုဿေ ယျ။ အလိုမရှိရာ၊ ကိ ံ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်သို့သော အနက်ကို၊ ဗုဒ္ဓံ ဗုဒ္ဓေ ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေ ၀ လံ၊ စင်စစ်၊ သုခိ နော ၀ ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ခေမိ နော ၀ ၊ ဘေးမရှိကုန် သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တု ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ အာဒိ ၊ ဤသို့အစ ရှိသော စကားကို၊ မနသိ ကာရ ၀ သေ နေ ၀ ။ နှလုံးသွင်းသည်၏ အစွမ်းဖြင့် သာလျှင်။ မေတ္တံ ၊ မေတ္တာ ကို၊ နဘာ ၀ ယျ ။ ပွါးစေအပ်သည် မဟုတ်လေ သေး။ ကိ ံ ပန ၊ အသို့နည်း။ ယော ကော စိ ၊ အမှတ်မရှိသော ၊ ပရ ဝုဋ္ဌ လော ၊ တပါးသော ဝုဋ္ဌိ လ်သည်၊ ယံ ကိ ဉ္စိ ၊ အမှတ်မရှိသော ၊ ပရ ဝုဋ္ဌ လံ ၊ တပါးသော ဝုဋ္ဌိ လ် ကို ။ ၀ မ္ဘ နာ ဒိ ဟိ ။ ရွတ်ချခြင်း အစရှိကုန်သော ၊ နိ ကတိ ဟိ စ ၊ စဉ်းလဲ ကောက်ကျစ်ခြင်း တို့ဖြင့်လည်း ။ နနိ ကုဗ္ဗယ ။ မပြုကြလေသည်ကား ။ အ ဟာ ၀ ဝ တ ၊ ကောင်းလေပေ ၊ ဝေ ဝိ အာ ဒိ ဟိ ။ အမျိုးစုံတို့အစရှိကုန်သော ၊ နု ၀ မာ နု ၀ ဏ္ဏ ။ ဟိ စ ၊ ကိုးပါးသော မာနု ၀ ဏ္ဏ ၊ တို့ဖြင့်လည်း ၊ ကဿ စိ ပ ဒေ သေ ၊ ကစုံကခုသော အမျိုး၌ ။ ယံ ကိ ဉ္စိ ၊ အမှတ်မရှိသော ၊ ပရ ဝုဋ္ဌ လံ ၊ တပါးသော ဝုဋ္ဌိ လ် ကို ။ နာ တိ မ ညေ ယျ ။ မထိမဲ့ခြင်းမအောက်မေ့မူကား ၊ အ ဟာ ၀ ဝ တ ၊ ကြောင်းကောင်းလေစ ။ အညမညဿ စ ၊ အချင်းချင်းအားလည်း ။ ဗျာ ရော

သနာယဝါ၊ ပျက်စီးစိမ့်သောဌါ လည်းကောင်း၊ ပဋိဃသညာယဝါ၊ အမျက်ဖြစ်လိုသော အမှတ်အလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲကို၊ နှ ဆွဲဆွယ်၊အလိုမရှိသည်ဖြစ်မူကား။ အဟောဝတ၊ကြောက်ကောင်းလေစွ။ ဆွတိုဝေါ့။ဤသို့လည်း၊မနုသိကရောဂြွေ့၊နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု၍၊ မေတ္တာ။ မေတ္တာစိတ်ကို၊ဘာဝေယျ။ပွါးစေရာ၏၊ ။ဆွတိုဝေါ့။ဤသို့၊အဟိတာဒုက္ခာ ဂမနုပဏ္ဍနုဝသေန။ အစိုးအပွါးမရှိဆင်းရဲသို့ မရောက်သည်ကိုတောင်း တသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊အတ္ထတော၊အနက်အားဖြင့်၊မေတ္တာဘာဝနံ၊မေတ္တာ ပွါးခြင်းကို၊ ဒသေတ္တာ၊ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဆုဒါနိ၊ယသုအာခါ၌၊ တမေဝ၊ထို မေတ္တာပွါးခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဥပမာယ၊ဥပမာဖြင့်၊ဒသေန္တော၊ပြုတော်မူ သည်ဖြစ်၍၊မာတာယထာနိယံပုတ္တန္တိ အာဒိ၊မာတာယထာနိယံပုတ္တံ၍သို့ အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုဂါထာ၏ အဗ္ဗော၊အနက်ကို၊ဧဝံ၊၍သို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊မာတာနိယံပုတ္တန္တိ၊ မာတာနိယံပုတ္တံဟူသည်ကား၊ အတ္တနိ၊မိမိ၏၊ဇာတံ၊ဖြစ်သော၊သြရသံ၊ ရင်သွေးဖြစ်သော၊ပုတ္တံ၊သားကို၊ရက္ခတိ၊စောင့်ရှောက်၏၊ တဗ္ဗ၊ထိုစောင့် ရှောက်အပ်သောသားကိုလည်း၊ ဧကပုတ္တမေဝ၊ ကယောဂ်တည်းသာ ဖြစ်သောသားကိုကဲ့သို့၊အာယုသာအနုရက္ခေတိ၊အာယုသာအနုရက္ခေဟူ သည်ကား၊တသ္မာ၊ထိုတယောဂ်ထည်းသာဖြစ်သောသားကို၊ဒုက္ခာဂမန ပဋိဟာဟနတ္ထံ၊ဆင်းရဲလားအံ့သည်ကိုတားဖြစ်အံ့သောဌါ၊အတ္တနော၊ မိမိ ၏၊အာယုဒ္ဓိ၊အသက်ကိုလျှင်လည်း၊ စဒိတ္တာ၊စွန့်စား၍၊တံ၊ထိုတယောဂ် ထည်းသော သားကို၊ အနုရက္ခေယာထာ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝဒ္ဓိ တထာ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း၊သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါ ဘို့၌၊ ဆုမံမေတ္တာမာနသံ၊ဤသို့မေတ္တာတည်းဟူသောစိတ်ကို၊ ဘာဝယေ၊ ပွါးစေရာ၏၊ပုနပ္ပုနံ၊အဘာနိတလဲလဲ၊ဇနယေ၊ဖြစ်စေရာ၏၊ဝဍ္ဎယေ၊ပွါးစေ ရာ၏၊ တမ္ပိ၊ထိုမေတ္တာစိတ်ကိုလည်း၊ အပရိမာဏသတ္တာရမ္မဏာဝသေန၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော သတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဘာဝ ယေ၊ပွါးစေရာ၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဧကေသ္မိံ သတ္တေ၊တခုသောသတ္တဝါ ၌၊ အနုဝသေသပရိဏာဝသေန၊အကြွင်းမရှိနှုန်းသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အပ္ပမာ ဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိအဘာနိတလဲလဲ၊ဘာဝယေ၊ပွါးစေရာ၏၊ဆွတိုဝေါ့၊ ဤသို့၊သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မေတ္တာဘာဝ နံ၊မေတ္တာပွါးခြင်းကို၊ ဒသေတ္တာ၊ပြုတော်မူပြီး၍၊ တသေဝ၊ထိုမေတ္တာ ပွါးသောပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏံ၊ပွါးရာအရပ်ကို၊ဒသေန္တော၊ပြုတော်

မှုလိုမျိုး၊ မေတ္တာပို့လေ့ကျင့်ခြင်း၊မေတ္တာပို့လေ့ကျင့်ခြင်းအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊ တဏှာ၊ထိုဂါထာ၌၊မေတ္တာ၊မျှသောသဘောရှိ၏။ တာယတိစ၊ စောင့်လည်း၊စောင့်ရှောက်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သော ဝုဋ္ဌလော၊ ထိုဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌော၊မိုက်မှုမည်၏၊ တိတဏှာသယတာစ၊ အစီးအပွါးကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ သိနိယ္ယတိ၊ ဖွဲ့တတ်၏။ အဟိတာပဂမနတော၊ အစီးအပွါးမဲ့ကို ပယ်သောအားဖြင့်၊ ဣဒ္ဓတိစ၊ စောင့်လည်း စောင့်ရှောက်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မိုက်သော၊အစီးအပွါးကို လိုသောသူ၏၊ ဘာ၀ေါ၊အဖြစ် သည်၊မေတ္တံ၊မေတ္တာမည်၏၊သဗ္ဗတ္ထိနိ၊သဗ္ဗတ္ထိ ဟူသည်ကား၊အနုဝသော သေ၊အကြွင်းမရှိသော၊ လောကတ္ထိနိ၊လောကတ္ထိ ဟူသည်ကား၊ လော ကေ၊လောက၌၊ မနုသိ၊စိတ်၌၊ဘ၀၊ဖြစ်ခြင်းတည်း၊မာနုသံ၊စိတ်၌ဖြစ်ခြင်း၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ တံ၊ထိုမေတ္တာကို၊စိတ္တသမ္ပယုတ္တတ္တာ၊ကုသိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဝေ၀ံ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဘာ၀ယေတိ၊ ဘာ၀ယေဟူသည်ကား၊ဝဍ္ဎယေ၊ပွါးစေကုန်၏၊အသာ၊ထိုမေတ္တာစိတ်အား ပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အပရိ မာဏံ၊အပရိမာဏမည်၏၊အပွမာဏသတ္တာရမ္မဏတာယ၊အတိုင်းအရှည် မရှိသောသတ္တ၀ါလျှင်အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေ၀ံ၊ဤအပရိမာဏံ ဟူသောစကားကို၊ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊ဥဒ္ဓံ၊ဥဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ဥပရိ၊အထက် ကို၊ တေန၊ထိုဥဒ္ဓံသဒ္ဒါဖြင့်၊အရူပဘ၀ံ၊အရူပဘ၀ကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊သိမ်းယူ ၏၊အ၀ေတိ၊အ၀ေ၀ဟူသည်ကား၊ဟေ၊ဟာ၊အောက်ကို၊တေန၊ထိုဟေ၊ သဒ္ဒါဖြင့်၊ ကာမဘ၀ံ၊ကာမဘ၀ကို၊ဂဏ္ဍာတိ၊သိမ်းယူ၏၊တိရိယန္တိ၊တိရို ယံဟူသည်ကား၊ဝေမ၀ဏ်၊အလယ်ကို၊တေန၊ထိုဝေမ၀ဏ်သဒ္ဒါဖြင့်၊ရူပဘ၀ံ၊ ရူပဘ၀ကို၊ဂဏ္ဍာတိ၊သိမ်းယူ၏၊အာသမ္ဘ၀န္တိ၊အာသမ္ဘ၀ံဟူသည်ကား၊ သမ္ဘာ၀ဟိုတိတံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊တိန္နသိမံ၊ကွဲပြား သောအဝိုင်းအခြားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်း ပေါ၀ တိ၊ဖြစ်၏၊ သိမာနာမ၊အဝိုင်းအခြားမည်သည်ကား၊ ပစ္စတ္ထိကော၊ ရှုန်သူ ယောဂျားကို၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ကတ်ပ်ိ၊ ထိုရှုန်သူနှိုက်လည်း၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်သည်၊ပ၀တ္တံ၊ဖြစ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊အတ္ထော၊အနက် တည်း၊အ၀ေ၀ရန္တိ၊အ၀ေ၀ရံဟူသည်ကား၊၀ေ၀ရေ၊ဟိုတံ၊ရန်သူမှကင်းသည် ဖြစ်၍၊ အန္တ၊ရန္တ၊ရေ၊ပိ၊ အကြားအကြားမှလည်း၊ ၀ေ၀ရ၀ေတနာ၊ ရန်ပြိုး စေတတ်နာသည်၊ ပါတူဘာ၀ေ၊ဟိုတံ၊ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းမှကင်း၏၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ အသပတ္တန္တိ။ အသပတ္တံဟူ သည်ကား။ ဝိဂတပစ္စတ္ထိကံ၊ရှိသူကင်း၏။ဟိသစ်ံ၊မှန်၏။မေတ္တာဝိဟာရီ၊ မေတ္တာပွါး၍ နေလေ့ရှိ၊သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မနုဿာနံပိ၊ လူတို့သည်လည်း၊ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အမနုဿာနံ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ ပိယော၊ချစ်အပ်သည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။အသ၊ထိုမေတ္တာပွါးသောပုဂ္ဂိုလ် အား၊ ကောစိ၊တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ပစ္စတ္ထိကော၊ ရှိသူသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ အသ၊ထိုမေတ္တာပွါးသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တံမာနသံ၊ ထိုစိတ်ကို၊ ဝိဂတပစ္စတ္ထိကာ၊ ကင်းသော ရှိသူရှိသည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊ အသပတ္တန္တိ၊အသပတ္တံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏၊ ယဒိဒံယံ ဣဒံယောဇသောပစ္စတ္ထိကော၊ အကြင်ရှိသူသည်၊ သပတ္တော၊ရှိခြိုးခြိုး သောသူမည်၏၊ ဧကံ၊ဤသပတ္တဟူသောစကားသည်၊ ပရိယာယဝစနံ၊ ပရိယာယ်စကားမည်၏။ အယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ အနုပဒတော၊ ပုဒ်၏အစဉ်အားဖြင့်၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်တည်း၊ အယံ၊ဤဆို လတ္တံ့သည်ကား၊ ဣဒေ၊ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ လိုအပ်သော အနက်၏အဖွင့်တည်း၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ သဗ္ဗဘူတေသု၊အလုံးရုံသောသတ္တဝါ တို့၌၊ အပရိမာဏံ၊အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊မာနသံ။မေတ္တာစိတ်ကို။ဘာ ဝယော၊ပွါးစေရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ယဒေတံယံ၊ဧတံဝစနံ၊အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ မေတ္တံ။ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော၊တဿေတံတဿ၊ဧတံမာနသံ၊ ထိုစိတ်ကိုလည်း၊ လော ကတ္ထံ၊လောကဌ၊ ဘာဝယော၊ဖော်ယော၊ပွါးစေရာ၏၊ဝဋ္ဌံ၊ဝိရုဠှံ၊အဆင့်ဆင့် ပွါးခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ၊ပြန့်ကြဲခြင်းသို့၊ဂမယော၊ရောက်စေရာ၏။ ကထံဂမ ယော။ အဘာယသ်သို့ ရောက်စေသနည်းဟူမူကား။ ဥဒ္ဓမ္ဘာ၊အထက်ကိုလည်း ကောင်း၊အဓောစ၊အောက်ကို လည်းကောင်း၊တိရိယဉ္စ၊ ဖီလာအရပ်ကို လည်းကောင်း၊ဘာဝယော၊ပွါးစေရာ၏၊ဥဒ္ဓံ၊အထက်ကို၊ယာဝဘဝဂ္ဂါစ၊ဘ ဝဂိတိုင်အောင်လည်း၊အဓော၊အောက်ကို၊ယာဝအဝီစိတော၊အဝီစိတိုင် အောင်၊ တိရိယံ၊ဖီလာအရပ်ကို၊ယာဝအသေသဒိသာ၊အကြွင်းမရှိသော အရပ်တိုင်အောင်၊ ဘာဝယော၊ပွါးရာ၏၊ဝါ၊တနည်းကား။ဥဒ္ဓံ၊အထက်၌၊ အရူပ်၊အရူပဘုံကို၊အဓော၊အောက်၌၊ကာမဓာတုံ၊ကာမဓာတ်ကို၊တိရိယံ ဖီလာ၌၊ ရူပဓာတုံ၊ရူပဓာတ်ကို၊ အနုဝသော်သံ၊အကြွင်းမဲ့၊ ဗဟုန္တော၊ နှံ့ သည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝယော၊ပွါးရာ၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဘာဝေန္တော၊ဝိစ၊ ပွါးသော် လည်း၊ တံ၊ထိုမေတ္တာသည်၊ အသမ္ဘာဝေ၊ မကျဉ်းမြောင်းသည်လည်း၊

အားဝရှိ၊ရှိနေမရှိသည်လည်း၊အသပတ္တိရှိ၊ရှိပြီးမရှိသည်လည်း။ဟောတိ ယထာ။ဖြစ်သကဲ့သို့၊တထာ။ထိုအတူ၊သမ္ဘာဝေဝေသပတ္တာဘာဝံ။ကျင်း မြှောင်းခြင်းရှိပြီး၌ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ကရောန္တော၊ပြုလျက်၊ဘာ ဝယေ၊ပွါးရာ၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ဘာဝနာယ၊ပွါးခြင်းနှင့်၊ ယံတံသမ္ဘဒ်၊ အကြောင်းပြုသည့်ရုံခြင်းသို့၊ ပတ္တုံ၊ရောက်သည်ကို၊ သမ္ဘတ္တေ၊အလုံးစုံတို့၌၊ သြ ကာသလောကဝေသေန။ သြကာသလောက၏အစွမ်းအားဖြင့်။အသမ္ဘာဝံ၊ မကျင်းမြှောင်းသည်။ ဟောကိ၊ဖြစ်၏၊အတ္ထနော၊မိမိ၏။ ပရေသု၊သူတပါး တို့၌၊အာစသာတပဋိဝိနယေန၊ရှိပြီးကိုပယ်ဖျောက်သဖြင့်။အဝေရံ၊ရန်မရှိ သည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ အတ္ထနိစ၊မိမိ၌လည်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အာစသာတပဋိဝိနယေန၊ ရှိပြီးကိုပယ်ဖျောက်သဖြင့်၊အသပတ္တံ၊ရှိပြီး မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အသမ္ဘာဝံ၊မကျင်းမြှောင်းသော၊ အဝေရံ၊ရန် မရှိသော၊ အသပတ္တံ၊ရှိပြီးမရှိသော၊တံ၊ထိုမေတ္တာသည်၊ဩပရိမာဟံ၊ အာဘိုင်းအရှည်မရှိ၊ မေတ္တံ၊မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော၊မာနသဉ္စ၊စိတ်ကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓံ၊အထက်၌လည်းကောင်း၊ အဓော၊အောက်၌လည်းကောင်း၊တိရိယဉ္စ၊ ဖိလာ၌လည်းကောင်း၊ တိရိဝပရိဿ္ဘေဒေန၊သုံးခုသော အဝိုင်းအခြားအား ဖြင့်၊ သမ္ဘလောကသ္မိံ၊အလုံးစုံသောလောက၌၊ဘာဝယေ၀ဏ္ဏယေ၊ပွါးစေ ရာ၏၊ဣတိ၊ဝေါ၊ဤသို့၊မေတ္တာဘာဝနာယ၊မေတ္တာဘာဝနာ၏၊ဝဏ္ဏံ၊ပွါးခြင်း ကို၊ဒသေတွာ၊ပြတော်မူပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ယะခုအခါ၌၊တံဘာဝနံ၊ထိုသို့သော ပွါးခြင်းကို၊ အနုယုတ္တသ၊အားထုတ်လျက်၊ဝိဟရေတော၊နေသောဝုဋ္ဌိလ အား၊ဩရိယာပထနိယမာဘာဝံ၊ဩရိယာပုထ်၏အမြဲမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌံစရံ(လ)အဓိဋ္ဌေယျာတိ၊တိဋ္ဌံ စရံ(လ)အဓိဋ္ဌေယျ ဟူသော ဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ ပိန့်တော်မူပေ၏၊ တ သော၊ထိုဂါထာ၏၊အဋ္ဌော၊အနက်ကို၊ဝေါ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ် ၏၊ ဝေါ၊ဤသို့လည်း၊ မေတ္တံ၊မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝေါ၊မာနသံ၊ ထိုသို့ သောစိတ်ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ပွါးစေသော၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ နိသိနတိပလ္လင်် အာဘုဇိတ္တာဥုဇုံကာယံ ပဏိဓာယာတိ အာဒိသုဝိယ၊ နိသိနတိပလ္လင်် အာဘုဇိတ္တာဥုဇုံကာယံပဏိဓာယ၊ဤသို့အစရှိသောပါဠိ တို့၌ကဲ့သို့၊ဩရိယာပထနိယမံ၊ဤသောဩရိယာပုထ်၌အမှတ်ကို၊အဂတ္တာ၊ မပြုမူ၍၊ယထာသုခံ၊အလိုရှိတိုင်း၊အညတရံ၊တပါးပါးသော၊ဩရိယာပထ ဗာဟုနိုသောဒနံ။ဩရိယာပုထ်၏ ညောင်းညာခြင်းပျောက်ခြင်းကို၊ ကရော န္တော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌံတိဋ္ဌေန္တောဝါ၊ ရပ်လျက်လည်းကောင်း၊ စရံ

စရဏ္ဟောဝါ၊ သွားလျက် လည်းကောင်း၊ နိသိန္နောဝါ၊ ထိုင်လျက်လည်း ကောင်း၊ သယာနောဝါ၊အိပ်လျက် လည်းကောင်း၊ယာဝတာ၊ ဣရိယာ ပုထ်ကို ပိုင်းခြားအပ်သောအတိုင်း။ ဝိဂတမိဒ္ဓေါ၊ ငိုက်မြည်းခြင်းကင်း သည်၊အာသဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ဇောံမေတ္တာဗျာနသတိ၊ ဤမေတ္တာဗျာန်နှင့် ယှဉ်သောသတိကို၊ အဓိဋ္ဌေယျ၊ ဆောက်တည်ရာ၏၊ အထ၀ါ၊ တနည်းသော်ကား၊ဇော်၊ဤသို့၊ မေတ္တာဘာ၀နာယ၊မေတ္တာဘာ ၀နာ၏၊ ၀ဏ္ဏံ၊ပွါး၊ခြင်းကို၊ဒသေတွာ၊ပြတော်မူပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ ယ၊ခုအခါ၌၊ ၀သိဘာ၀ံ၊ အလေ့အကျက်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌံစရန္တော်၊တိဋ္ဌံစရံအစရှိသောဂါထာ၀ုဒ်ကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ ပေ၏၊ဟိသစ္စံ၊ဖုန်း၏၊ ၀သိဘာ၀ပတ္တော၊ ၀သိဘော်သို့ရောက်သော၀ုဋ္ဌိ၊လ် သည်၊ တိဋ္ဌံ၀ါ၊ရပ်လျက်လည်းကောင်း၊စရံ၀ါ၊သွားလျက်လည်းကောင်း၊ ယာ၀တာ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်သော၊ဣရိယာပထေန၊ ဣရိယာ၀ုတ်ဖြင့်၊ ၀သိဘာ၀ပတ္တော၊ ၀သိဘော်သို့ရောက်၏၊ ဇော်တ၊ထာ၊ထိုအခြင်းအရာ ဖြင့်၊ မေတ္တာဗျာနသတိ၊ မေတ္တာဗျာန်နှင့် ယှဉ်သောသတိကို၊အဓိဋ္ဌာတု ကာမော၊ ဆောက်တည်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အထ၊ထို အခါ၌၊တိဋ္ဌံ၀ါ၊ရပ်လျက်လည်းကောင်း၊စရံ၀ါ၊သွားလျက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊တာသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဌာနာဒိနိ၊ရပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့သည် အနှစ်ရာယကရာနိ၊အနှစ်ရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယာ၀တာ၊ဧ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်လျှင်၊ မေတ္တာဗျာနသတိ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောဗျာန် တည်းဟူသောသတိကို၊ အဓိဋ္ဌာတုကာမော၊ဆောက်တည်ခြင်းငှါအလို ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တာ၀တာ၊ထိုရွှေ့လောက်၊ ဝိဂတမိဒ္ဓေါ၊ ကင်း သောငိုက်မြည်းခြင်းရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အဓိဋ္ဌာတိ၊ဆောက်တည်၏၊ တာသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒန္ဓာယတိတဏှံ၊နှေးနှေးသည်၏အဖြစ်သည်၊နတ္ထိ၊ မရှိ၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ တိဋ္ဌံစရံ(လ)အဓိဋ္ဌေယျာတိ၊ တိဋ္ဌံစရံ(လ)အဓိဋ္ဌေ ယျဟူ၍၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊ တာသ၊ထိုဂါထာ၏၊ အဓိပ္ပါ၊ယော၊ အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဇော်၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊မေတ္တာ့ဗ္ဗသဗ္ဗလောကတ္ထိ ဝါနုသံဘာ၀ယောတိ၊မေတ္တာ့ဗ္ဗသဗ္ဗလောကတ္ထိ ဝါနုသံဘာ၀ယေဟု၍၊ ယံ တံမေတ္တာဘာ၀နံ၊ အကြင်မေတ္တာပွါးခြင်းကို၊ ၀ုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊တံ၊ထို မေတ္တာပွါးခြင်းကို၊ဌာနာဒိသု၊ရပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ဘာ၀ယေယ၊ထာ၊ ပွါးစေသကဲ့သို့။ တာသ၊ထိုအတူ၊ ဘာ၀ယေ၊ ပွါးစေရာ၏၊ ယာ၀တာ၊

အကြင်ရွှေလောက်၊ဣရိယာပထေနှ၊ဣရိယာပုတ်ဖြင့်၊ ဌာနာဒီနှိ၊ရုပ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊အနာဒိယိတ္ထာ၊မယူမူ၍၊ယာဝတာ၊အကြင်ရွှေလောက် ကေတ်မေတ္တာဈာနသတိ်၊ထိုမေတ္တာဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သတိကို၊အဓိဋ္ဌာတု ကာမေ၊ဆောက်တည်ခြင်းငါအလို့ရှိသည်၊အသဘာဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊တါ ဝတာ၊ထိုရွှေလောက်၊ဝိဂတဗိုဒ္ဓါ၊ငိုက်မျဉ်းခြင်းကင်းသည်၊ဟုတ်တား၊ဖြစ် ၍၊တေ်သတိ်၊ဤသို့သော သတိကို၊ အဓိဋ္ဌေယျ၊ဆောက်တည်ရာ၏၊ဣတိ ဝေ်၊ဤသို့၊ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာဘာဝနာ၏၊ ဝသိဘာဝံ၊ အလေ့ အကျက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေယ္ယာ၊ ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တေ် သတိ်အဓိဋ္ဌေယျာတိ၊တေ်သတိ်အဓိဋ္ဌေယျဟူ၍၊ တဘို့ဝိဟာရော၊ထိုသို့ သောနေခြင်းဌာ၊နိယောဇေတွာ၊ယှဉ်၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊တံဝိဟာရံ၊ထိုသို့ နေခြင်းကို၊သုဏာတု၊ ကြားစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပြဟွမေတံဝိဟာရဝိမောဟူတိ၊ပြဟွမေတ်ဝိဟာရဝိမောဟူဟူ၍၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊တသာ ထိုဂါထာ၏၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဝေ်၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ သုခိ နောဝါခေမိနောဟောန္တု၊တိ၊ သုခိနောဝါခေမိနော ဟောန္တု၊ဟူ၍၊ အာဒိ် ကတွာ၊အစပြု၍၊ယာဝေ်သတိအဓိဋ္ဌေယျာတိ၊ဝေ်သတိအဓိဋ္ဌေယျတိုင် အောင်၊ ယွာယံ်ယောအယံ်မေတ္တာဝိဟာရော၊ အကြင်မေတ္တာဖြင့်နေခြင်း ကို၊ဝဏ္ဏိတောပဲဖွင့်အပ်၏၊ ဝေ်၊ထိုသို့မေတ္တာဖြင့်နေခြင်းကို၊စတုဿ၊လေး ပါးကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗဗြဟ္မအရိယဣရိယာပထဝိဟာရေသု၊ဒိဗ္ဗဝိဟာရ ပြဟ္ဓ ဝိဟာရ၊အရိယဝိဟာရ၊ဣရိယာပထဝိဟာရတို့၌၊ နိဒ္ဒေါသတ္တာစ၊အပြစ်မရှိ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနောဝိ၊မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏လည်းကောင်း၊ အတ္ထကရတ္တာစ၊ အကျိုးကိုပြု တတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဓ၊ဤသာသနာတော်၌၊ အရိ ယသာ၊ အရိယာသူတော်ကောင်း၏၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အာဘိဓမ္မာဝိနည်း တရား၌၊ ပြဟ္ဓဝိဟာရန္တိ၊ ဖြတ်သောနေခြင်းတရားဟူ၍၊ အာဟု၊ ဟော တော်မူကုန်၏၊ သေဋ္ဌဝိဟာရန္တိ၊အထူးသဖြင့် ဗြိုးမွမ်းအပ်သောနေခြင်း ဟူ၍၊အာဟု၊ဟောတော်မူကုန်၏၊တတော၊ထိုကြောင့်၊ သတတံ၊အမှန်၊ သမိတံ၊အတိုင်းအရှည်၊အာ ဇ္ဇာ ဆိန်နံ၊မပြတ်၊တိဋ္ဌတိ ဋ္ဌန္တောဝါ၊ရပ်သော် လည်းကောင်း၊ စရံစရန္တောဝါ၊ သွားသော်လည်းကောင်း၊ နိသိန္နောဝါ၊ ထိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ယာဝတာ၊အကြင်ရွှေလောက်၊ဝိဂတဗိုဒ္ဓါ၊ ငိုက်မျဉ်းခြင်းကင်းသည်၊ အသဘာဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေ လောက်၊ တေ်သတိ်၊ ထိုမေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော သတိကို၊ အဓိဋ္ဌေယျ၊

သောက်တည်ရာ၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ နာနာပုကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအား ဖြင့်၊ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာပွါးခြင်းကို။ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ မေတ္တာ မေတ္တာစိတ်တို့သည်၊ သတ္တာရမ္မဏတ္တာ၊ သတ္တဝါလျှင် အာရုံဂိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္ထိဒိဋ္ဌိယာ။ အတ္တတောဟူသောအယူဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇနာ ရောက်တတ်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိဂဟဏဿ ဣသေဓနမေ ခေနု၊ မှားသောအယူကိုဖြစ်လို သောအကြောင်းဖြင့်၊ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ တဒေဝ မေတ္တာ ဗျာနံ၊ ထိုမေတ္တာဗျာနကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အရိယဘူမိပတ္တိံ၊ အရိယာဘုံသို့ရောက်ကြောင်းကို။ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလို၍။ ဒိဋ္ဌိဗ္ဗဟု ပဋ္ဌမ္ဘာတိ ဣမာယ ဂါထာယ။ ဒိဋ္ဌိဗ္ဗဟုပဋ္ဌမ္ဘအစရှိသော ဤဂါထာဖြင့်။ ဒေ သနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ သမာဒပေသိ။ သောက်တည်တော် မူစေ၏။ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ အပ်၏။ ပြိယဘေတံ ဝိဟာရံ ဣဓ မဟာဟုတိ။ ပြိယဘေတံ ဝိဟာရံ ဣဓ မဟာဟုဟု၍။ ယွာယံ၊ ယော အယံ၊ မေတ္တာဗျာနဝိဟာရော။ အကြင်မေတ္တာဗျာနဖြင့်နေခြင်း ကို၊ သံဝဏ္ဏေတော၊ ကောင်းစွာဖွင့်အပ်၏။ တတော၊ ထိုမေတ္တာဗျာနမှ၊ ဝုဋ္ဌာ ယ၊ ထ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဗျာနတို့ဌာ။ ဝိတက္ကဝိစာရာ ဒယော၊ ဝိတက်ဝိစာရနှင့်စရှိ ကုန်သော၊ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့ကို။ တေ သဗ္ဗေ၊ ထိုရဟန်းတို့အားလည်း။ ဝဝတ္ထာ ဒိအနုသာ ရေ နု၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်ခြင်းအစရှိသည်ကိုအစဉ်ကျွေးကာသဖြင့်။ ရူပဝေဒေ ရုပ် တရားတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်းပြီး၍။ ဣမိနာ နာမရူပေ ဧဝ ဒေနု၊ ဤသို့သောနာမ်ရုပ်၏အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ အယံ၊ ဤနာမ်ရုပ်၏အပိုင်းအခြား သည်။ သုဒ္ဓသင်္ခါရပုဇ္ဇော၊ သက်သက်သောသင်္ခါရတရားတို့၏အစုသာ တည်း။ ဣဓ၊ ဤသင်္ခါရတရားအစုဌ၊ သတ္တာ တိ၊ သတ္တဝါဟု၍။ နဥပလ ဗ္ဘတိ မရေ အာဝ်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိ ဗ္ဗ၊ မှားသောအယူသို့လည်း။ အနုပဋ္ဌမ်းမကပ်မူ ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အတိုင်းသော၊ လောကုတ္တရသိလေန၊ လောကုတ္တရာ သိလဖြင့်။ သိလဝါ။ သိလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ လောကုတ္တရ သိလသမ္ပယုတ္တေန၊ လောကုတ္တရာသိလနှင့်ယှဉ်သဖြင့်။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၌။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသင်္ခါတေန၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော ဉာဏသင်္ခါတေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ထို၌။ ပရိ၊ နောက်၌။ ဝတ္ထုကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ဝေဝေါ၊

တပ်မက်မောသော။ ယောပါယံယောဝိအယံကိုလေသကာမော။ အကြင်
ကိုလေသာကာမကို၊အပ္ပဟိနော၊မပယ်အပ်သေးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
တဒ္ဓိ၊ ထိုမပယ်အပ်သေးသောကိုလေသာကာမကိုလည်း၊ သကဒါဂါမိ
အနာဂါမိမဂ္ဂေဟိ၊ သကဒါဂါမိမဂ်အနာဂါမိမဂ်တို့ဖြင့်၊ တနုဘာဝေနစ၊
ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုဝသေသ ပဟာနေနစ၊
အကြွင်းမရှိ ပယ်အပ်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ကာမေသု၊ ကာမ
တရားတို့၌၊ဂေဓံ၊တပ်မက်မောခြင်းကို၊ပိနေယျ၊ဖျောက်ရာ၏၊ဝိနုယေတွာ
ဖျောက်စေ၍၊ ဥပသမေတွာ။ ငြိမ်းစေ၍၊နဟိဇာတုဂ ဘွဲ့သေယျပုနရေတိ
တိ၊နဟိဇာတုဂ ဘွဲ့သေယျပုနရေတိဟူသည်ကား။ ကေသေနဝ၊စင်စစ်
သောအားဖြင့်သာလျှင်။ ပုန၊တဘဝနိ၊ဂ ဘွဲ့သေယျံ။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့
နတေ၊မရောက်။သုဒ္ဓါဝါသေသု၊သုဒ္ဓါဝါသဘုံတို့၌ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်လျှင်
တဿေဝ။ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌သာလျှင်။ အရေဟတ္တံ။ အာရေဟတ္တာဖိလ်သို့
ပါပုဏိတွာ၊ရောက်၍၊ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ဣတိ၊ဝေါ၊ဤသို့ ဘဂဝါ
ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒေသနံ၊ဒေသနာတော်ကို။ သမာဒပေတွာ၊ကောင်း
စွာဆောက်တည်စေ၍၊တောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့
ဟုမြေ့သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊သွားလေကုန်၊တဿိံ ဝနသဏ္ဍေ။ ထိုနေမြို
ကိုင်းသေါတောအုပ်၌၊ဝိဟရထ၊နေလေကုန်ဦး။ ဣမဉ္စသုတ္တံ၊ဤမေတ္တာသုတ်
တော်ကိုလည်း။ မာသဿ၊တလ၏။ အဠ္ဘသု၊ရှစ်ရက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥမ္မ
သဝနဒိဝသေသု၊ တရားနာသောနေ့တို့၌၊ဂဏ္ဍိ ၊ ခေါင်းလောင်းကျောက်
စည်ကို၊အာဟနိတွာ၊တီး၍၊ ဩဿဝေထ၊ရေပေလေကုန်၊ ဥမ္မဂ်သံ
တရားစကားကို၊ကရောထ၊ပြုလေကုန်၊သာဓု ဘဒ္ဒကံ၊တရားကောင်းနေ
ကုန်၊ အခဲမောဒထ။ အနုမောဒနာ ပြုလေကုန်၊ ဣဒမေဝ ကမ္မဋ္ဌာန်၊ ဤ
ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာလျှင်၊အာသေဝထ။ အဘာနိတလဲလဲမှီဝဲလေကုန်၊ဗဟုလီ
အကြိမ်များစွာ၊ကရောထ၊ပြုလေကုန်၊ဝေါ၊သင်ရဟန်းတို့အား၊တေဝိဇ
နသဟာ၊ထိုနတ်ဘီလူးတို့သည်၊ဘေရုဝါရဇ္ဇကံ၊ကြောက်တွယ်ရှိသောအာ
ရုံကို၊နဒဿိသန္တိ။ မပြကုန်လတ္တံ့၊အညဒတ္ထု၊စင်စစ်ကား။ အတ္ထကာ
မ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သည်၊ဟိတကာမာ၊အစီးအပွါးကို အလိုရှိကုန်
သည်၊ဘဝိဿန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ပိန့်တောဝ်ရှင်ပေ၏
တော်၊ ထိုဗုဒ္ဓဟန်းတို့သည်၊ သာရတိ၊ ကောင်းလှပါ၏ဟု၊ ဘဂဝတော၊
ဖြတ်စွာဘုရား၏ပဋိသံဝေါကိုတွေး၍။ ဝန်ခံ၍၊ အာသနာ၊နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊
ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊

ထက်ျာခုစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွား၊ပြု၍၊ တယ္ယ၊ထိုနေရာဟောင်းအရင်ပ်သို့၊ ဂတ္ဆာ၊သွားကြကုန်၍၊တထာ၊ထိုဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ အကံသု၊ပြုကုန်၏၊ဒေဝတာယောစ၊နှတ်ကို့သည်လည်း၊ဘဒ္ဒန္တ၊အရှင်ကောင်းတို့သည်၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ အတ္ထကာမာ၊အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်၏၊ ဟိတကာမာ၊ အစီးအပွါးကိုအလိုရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဗီတိ၊သောမနဿစာတာ၊ ဖြစ်သောနှစ်လိုဝမ်းသာခြင်းရှိသည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ သယမေဝ၊မိမိတို့အလို လိုလျှင်၊သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ သမ္မဇ္ဇန်၊တမြက်လှည်း ကုန်၏၊ ဥဿာဒကံ၊ရေနွေးကို၊ ပဒ္ဓိယာဒေန်၊စိုရင်ကုန်၏၊ ပိဋ္ဌိပရိကမ္မံ၊ ကျောက်ကုန်းနှိပ်နယ်ခြင်းကို၊ ကရောန်၊ပြုကုန်၏၊ ပါဒပရိကမ္မံ၊ခြေဆုပ် လက်နယ်ခြင်းကို၊ကရောန်၊ပြုကုန်၏၊အာရက္ခံ၊အစောင့်အရှောက်ကို၊သံ ဝိဒဟန်၊ကောင်းစွာစိုရင်ကုန်၏၊တောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တထေ ဝ၊ထိုဘုရားရှင်မိန့်တော်မူတိုင်းသာလျှင်၊မေတ္တံ၊မေတ္တာကို၊ ဘာဝေတွား၊ ပွါးစေ၍၊ တမေဝ၊ထိုမေတ္တာစိတ်ကိုပင်လျှင်၊ ပါဒကံ၊ အရင်းအခြေကို၊ ကတွား၊ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ အာရဘိတွား၊အားထုတ်၍၊ သင်္ခေ၊ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့သည်၊ တဿိ'ယေဝ အန္တောတေမာသေ၊ ထိုဝါ တွင်းသုံးလခွဲသာလျှင်၊ အဂ္ဂဖလံ၊ဂြိတ်သော ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဒေ့ရ ဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိတွား၊ရောက်၍၊ မဟာပဝါရဏာယ၊သိ တင်းကျွတ်ထပြည့်မဟာပဝါရဏာနေ့၌၊ဝိသုद्धိပဝါရဏံ၊စင်ကြယ်သောပ ဝါရဏာကို၊ပဝါရေသုံ၊ပဝါရဏာပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ် ၏၊ ။ဇေဝံ'ပိ၊ဤသို့လျှင်၊ ကုသလသဟ၊လိမ္မာခြင်း၏၊ ဝမ္ဘေ၊တရားတို့ကို၊ ခမ္ဘိသရေနု၊တရား၏အရှင်ဖြစ်တော်မူသောဘုရားသည်၊ကလိတံ၊ဟော တော်မူအပ်သော၊ကရဏီယံ၊ပြုကျင့်အပ်သော၊အတ္ထံ၊အကျိုးကို၊ကတွာ နု၊ပြု၍၊ဘုယျပရေမံ၊အတိုင်းထက်အလွန်၊ဟာဒယသေ၊စိတ်နှလုံး၏၊ သန်တို့ ငြိမ်သက်သော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမတ္တပညာ၊ ဖြည့်ရုံသော ပညာရှိသော၊အတ္ထကုသလာ၊ အကျိုးခွဲလိမ္မာကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ သန်တို့၊ငြိမ်သက်ချမ်းမြေ့သော၊ ပဒ်။နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဘိသမေန္တိ၊ထိုးထွင်း၍ သိရကုန်၏၊ ။တသ္မာဟိတသ္မာ'ဝ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အရိယကန္တေ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်သော၊အာ ဒီ့ဝုတံ၊မဖြစ်စဘူးသော၊အမတံ၊ သေခြင်းတရားမရှိသော၊သန်တို့၊ငြိမ်သက်ချမ်းသာသော၊တံပဒံ၊ထိုနိဗ္ဗာန် ကို၊အာဘိသမေစ္စ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဝိဟာရိတုကာမော၊နေခြင်းငှါ ဇေ့လိုရှိ သော၊ဝိညူ၊လိမ္မာသော၊ဇနော၊ရဟန်းသည်၊ဝိမလသိလသမာဓိပညာဝေ

ဒုံးအာညစ်အကြေးမရှိသောသိလသမာဓိပညာအပြားရှိသော၊ကရုဏာပြုကျင့်အပ်သော၊အဆွဲ့အကျိုးရှိသောတရားကို သတတံ၊မပြတ်မလပ်၊ ကရေယျ၊ ပြုကျင့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကျေး မေတ္တာသုတ်၏ အဖွင့်အပြီး တည်း။ ။ပရုမတ္တဇောတိကာဟာ၊ ပရုမတ္တဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဠ္ဓကထာယံ။ခုဒ္ဒကဠ္ဓကထာကျမ်းမှ၊မေတ္တာသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊မေတ္တာသုတ်၏အဖွင့်သည်းနိဗ္ဗတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရုဝဝဂ်-၉-ဟေမဝတသုတ်

အဓွပန္နရေသောတိဗျာဒံသုတ္တံ၊ အဓွပန္နရေသောဟူသော ဤသုတ်သည်၊ ဟေမဝတသုတ္တံ၊ဟေမဝတသုတ်တည်း။ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အာဘယ်နည်းဟူမူကား။ဗုဒ္ဓေ၊ဝသိကာ၊ ဗုဒ္ဓေ၊ဝသိကဖြစ်သော၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ဟိရိဗ္ဗာရယီသာမိ၊ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ဦးခဲ့။ ဟေမ ဝတေန၊ဟေမဝတနုတ်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ မေးလျှောက်အပ်သော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဆသု လောကောသရပ္ပဒန္နောတိအာဒိနိ၊ ဆသုလောကော သမုဒ္ဒနှောဤသို့အစရှိ သောစကားတို့ကို။ အာဘာသိ။ဟောတော်မူပေ၏။တည်း၊ထိုသုတ်၌၊ အဓွ ပန္နရေသောတိအာဒိ၊အဓွပန္နရေသောဤသို့အစရှိသောဂါထာကို။ သာတာ ဂိရေန၊သာတာဂိရိနုတ်သည်၊ဗုဒ္ဓံ၊ဆိုအပ်သော စကားတည်း။ဣတိသာ တာဂိရောတိအာဒိ။ ဣတိသာတာဂိရော အစရှိသောစကားကို၊ သံဂိတိ ကာရေတိ။ သံဂါယနာတင် ဆရာတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဆိုအပ်သော စကား တည်း။ ကစ္စိမနောတိအာဒိ။ ကစ္စိမနောဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ ဟေ မဝတေန။ ဟေမဝတနုတ်သည်၊ဗုဒ္ဓံ၊ဆိုအပ်သောစကားတည်း။ ကိတ္တိ လောကောတိအာဒိ။ကိတ္တိ လောကောဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ဟေမဝ တေန၊ဟေမဝတနုတ်သည်၊ဗုဒ္ဓံ၊ဆိုအပ်သောစကားတည်း။ ဆသုလော ကောတိအာဒိ။ ဆသုလောကောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊မိန့်တော်မူအပ်သောစကားတည်း။ တံသဗ္ဗမ္ပိ၊ ထိုအလုံးရုံသော စကားကိုလည်း။ သမောဓာနေတ္ဝာ၊ ပေါင်း၍၊ဟေမ ဝတသုတ္တန္တိ။ ဟေမဝတသုတ်ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓတိ။ ဆိုအပ်၏။ သာတာဂိရိ သုတ္တန္တိ။ သာတာဂိရိသုတ်ဟူ၍လည်း၊ ဗုဒ္ဓတိ။ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊

ကေဋ္ဌေ။ အချိုသောဆရာတို့သည်၊ဝဒန္တီ၊ဆိုကုန်၏၊ တဏ္ဍာ၊ထိုဂါထာ၌၊ အဓွပန္နရသောတိအာဒိ၊ အဓွပန္နရသောဤသို့အစရှိသော၊ယာယံဂါထာ၊ အကြင်ဂါထာသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တ၊သော၊ထိုဂါထာ၏၊ ဥပဓိ၊ဖြစ်ခြင်း၊ ကို၊ဝေ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဣမသ္မိံ ယေဝ ဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌လျှင်၊ဝိသတိ ဝ သသဟဿာယုကောသု၊အနှစ်နှစ်သောင်းအသက်ရှိကုန်သော၊ပုရိသေသု၊ယောကျ်ားတို့၌၊ဥပဓိတွာ။ ဖြစ်တော်မူ၍၊သောဌ သသဟဿာယုကာနိ၊ အသက်တသောင်း ခြောက်ထောင်တို့ပတ်လုံး၊ ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတသ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော၊ဘဂဝတောဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ကသ္သပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ကသ္သပဖြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟာတိယာ၊မျှားစွာသော၊ ပူဇာယ၊ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊သရဏဂတိစ္ဆိ၊ကိုယ်တော်အား၊ပြေးဝယ်ကိစ္စကို၊အကံသု၊ပြုကုန်၏၊တ၊သ၊ထိုကသ္သပဖြတ်စွာဘုရား၏၊ခေတုယော၊ခေတ်တော်တို့သည် အဝိဂတိရိတွာ၊ ဖရိဖရဲမရှိမူ၍၊သုဝဏ္ဏာ၊ရွှေ၊ဝါ၊ဝိယ၊ ရွှေတုံးကဲ့သို့၊ကေ၊ရှုနှာ၊ တခဲနှက်တို့သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊အဌံသု၊တည်ကုန်၏။ဟိသစ္ဆံ၊မှန်၏၊ သော၊ဤသို့တခဲနှက်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ဒီဃာယုကဗုဒ္ဓါနံ၊ရှည်သောအသက်ရှိသောဘုရားရှင်တို့၏၊ ဝမ္မတာ၊သဘောတည်း။ အပ္ပါယုကဗုဒ္ဓါနံ၊နုန်းတိုသောအသက်ရှိသောဘုရားရှင်တို့အား၊ကား။ ဗဟုတရေနု၊မျှားစွာသော၊ ဇနေနု၊ သတ္တဝါကြောင့်၊ အဓိဋ္ဌာနမေဝ။ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၍ သာ၊ရှင်၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန်၏၊တ၊ဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ခေတုပူဇဲ့၊ ခေတ်တော်ပူဇော်ခြင်းကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ တဏ္ဍတဏ္ဍာ၊ ထိုထိုသောအခုပ်တို့၌၊ ဇနာ၊ လူအပေါင်းတို့သည်၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝိသန္တိ၊ ပွါးကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အနုကမ္ပာယ၊ သနုံ၊တော်မူသဖြင့်၊ခေတုယော၊ခေတ်တော်တို့သည်၊ ဝိကိ၊ရှန်း၊တိ၊ဖရိ ဖရဲကွဲစေကုန်သတည်းဟု။ အဓိဋ္ဌဟန္တိ၊ ဓိဋ္ဌာန်တော်မူကုန်၏။ တေန၊ထိုကြောင့်။ တေသံ၊ထိုဘုရားရှင်တို့၏၊ ခေတုယော၊ ခေတ်တော်တို့သည်၊ သုဝဏ္ဏာ၊ရုဏ္ဏာ၊ဝိယ၊ရွှေမှုန့်တို့ကဲ့သို့၊ဝိကိ၊ရန္တိ။ဖရိဖရဲကွဲကုန်၏၊သေယျထာ ဝိ၊ဥပမာသော်ကား၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ ခေတုယောဝိယ၊ ခေတ်တော်ကဲ့သကဲ့သို့၊ ဝိကိ၊ရန္တိ၊ ဖရိဖရဲကွဲကုန်၏၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ ကေ၊ယော၊ တဆုတည်းသာဖြစ်သော၊ခေတုဃာရံ၊ခေတ်တော်ထားရာအိမ်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ စေတိယံ၊စေတီကို၊ ပတိ္ဌပေသုံ၊တည်စေကုန်၏၊ ဥဒ္ဒေ၊ခေနု၊အစောက်

အမြင့်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပရိကျွေပေနစ၊ လုံးပတ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာ၏။ တသေ။ ထိုစေတီ၏။ ဧကေကဂါဝုတန္တရာနိ။ တဂါဝုတ်တဂါဝုတ်စီခြားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စတ္တာနိဒ္ဓါရာနိ၊ လေးဆူသောတံခါးတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေဝံ၊ တဆူသော၊ ဒ္ဝါရုံ၊ တံခါးကို၊ ကိကိရာဇား၊ ကိကိမင်းသည်၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ သိမ်းပိုက်စောင့်ယူ၏။ ကေဝံ၊ တဆူသောတံခါးကို၊ တသေဝ၊ ထိုကိကိမင်း၏သားလျှင်၊ ဝုဇ္ဇေါ၊ သားဖြစ်သော။ ပထဝိန္ဒရောနာမ၊ ပထဝိန္ဒရဒေအမည်ရှိသောမင်းသည်၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ သိမ်းပိုက်စောင့်ယူ၏။ ဧကံ၊ တဆူသောတံခါးကို၊ တသေ။ ထိုကိကိမင်း၏။ သေနာပတိပရမခါ၊ စစ်သူကြီးလျှင်အမှုးရှိကုန်သော၊ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ အဂ္ဂဟိ ံသု။ သိမ်းပိုက်စောင့်ယူကုန်၏။ ဧကံ၊ တဆူသောတံခါးကို၊ သေဋ္ဌိပရမခါ။ သူဋ္ဌေးလျှင်အမှုးရှိကုန်သော။ ဓနပဒါ။ ဓနပုဗ္ဗိသားတို့သည်။ အဂ္ဂဟေသုံ။ သိမ်းပိုက်စောင့်ယူကုန်၏။ ရတ္တသုဝဏ္ဏမယာ၊ နီသောရွှေတို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော။ ဂေယ္ယနာ၊ တခဲနက်ရှိကုန်သော။ သုဝဏ္ဏရသပဋိဘာဂါစ၊ ရွှေရည်တို့နှင့်တူသောအကြိုရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ နာနာရတနမယာ။ အထူးထူးသောရတနာဖြင့်ပြီးကုန်သော။ ဣဋ္ဌကာ၊ အုတ်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေကာ။ ရွှေအုတ် တချပ်တချပ်သည်။ သတသဟဿဿ နိကာ။ အာကိုးတသိန်းအသပြာထိုက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရွှေအုတ်တို့ကို။ ဟရိတာ၊ လမနော၊ သိသာ၊ ဟိ။ ဆေးဒန်းမြင်းသိုလောတို့ဖြင့်၊ မတ္တိကာကိစ္စံ။ သရွတ်မြေကိစ္စကို။ ကရောန္တိ။ ပြုကြကုန်၏။ သုရေဘိတေ၊ လေ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသောဆီဖြင့်၊ ဥဒကကိစ္စဉ္စ။ ရေကိစ္စကိုလည်း။ ကတ္တွာ။ ပြု၍။ တံ၊ စေတိယံ၊ ထိုစေတီကို။ ပတိဋ္ဌပေသုံ။ တည်ထားကြကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စေတိယေ။ စေတီတော်သည်။ ပတိဋ္ဌိတေ။ တည်၍ပြီးပြီးသော်၊ နွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ သဟာယကာ။ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ လုဘောင်မှထွက်၍။ သမ္ဘုဒသာ၊ ဝကာနံ။ ဘုရားရှင်မျက်မှောက်တော်၌ တပည့်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိ ံသု။ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဒိဃာ၊ ယုကဗဟုဠါနံ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသောဘုရားတို့၏။ သမ္ဘုဒသာ ဝကေ၊ ယော ဝ။ မျက်မှောက်တော်၌ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ။ ရှင်ပြုကြကုန်၏။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ။ ပဋိဉာဏ်ခံကြကုန်၏။ နိဿယံ၊ နိဿယည်းကို၊ ဒေန္တိ။ ပေးကုန်၏။ ဣတရေ၊ မျက်ကွယ်ရဟန်းတို့သည်။ ဥပသမ္ပဒံ။ ပဋိဉာဏ်ခြင်းကို၊ နလဘန္တိ။ မရကုန်။ တတော၊ ထိုသို့ရဟန်းပြုပြီးသည်မှ။ တေ ကုလဝုဍ္ဎာ။ ထိုအမျိုးကောင်းသားနှစ်ယောက်

တို့သည်၊ ဆရာ့ကျေးဇူးတို့၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ သာသနာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသာသနာ တော်၌၊ ရဟန်း၊ အဦးအမျှားတရားတို့သည်၊ ကတိ၊ အဘယ်တရားတို့နည်း၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ အာစရိယေ၊ ဆရာတို့ကို၊ ပုန္တိ ံသု၊ မေးမြန်းကုန်၏၊ ထေရား၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ ဝါသရုရဏ္ဍ၊ တောအရပ်၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်း၍နေခြင်း ဟူသော ဝါသရုရဏ် လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိရုရဏ္ဍ၊ တရားတော်ကိုသင်ကြားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ပရိယတ္တိရုရဏလည်းကောင်း၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ရုရာနိ၊ အကြီးအမှူးအဦးတရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ကထေသုံ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းပြုပြီးသော၊ ကုလပုတ္တေန၊ အမျိုးသားသည်၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဌမ ဝ သာနိ၊ ငါးဝါတို့ပတ်လုံး၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ ဝတ္တပဋိပတ္တိ ံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်အကျင့်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ နွေပါတိမောက္ခ၊ နှစ်ပါးသော ပါတိမောက်ကိုလည်းကောင်း၊ တိဏ်ဘာဏဝါရသုတ္တန္တာနိ၊ သုံးဘာဏဝါရမျှသော သုတ္တန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဂုဏံ၊ အလေ့အကျက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ယူ၍၊ ကုလေ ဝါ၊ ပစ္စည်းဒါယကာအမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ ဂဏေ ဝါ၊ ဂိုဏ်းအပေါင်းအဘော်၌လည်းကောင်း၊ နိရောလယေန၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းသဖြင့်၊ "အရညံ" တောသို့၊ ပဝိသေတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ အရဟတ္တ သန္တိကိရိယာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုလိုသဖြင့်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဝါသရုရုံ၊ ဝါသရုရကို၊ ဃဋိတဗ္ဗံ၊ စေ့ဆော်အပ်၏၊ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ လုံ့လပြုအပ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ထာမေနပုနေ၊ အစွမ်းသတ္တိဖြင့်ကား၊ ဧကံ ဝါနိကာယံ၊ တခုသောနိကာယ်ကိုလည်း၊ ပရိယာပုဏိတွာ၊ သင်ကြား၍၊ ဒွေဝါနိကာယေ၊ နှစ်နိကာယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗ ဝါနိကာယေ၊ ငါးနိကာယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိကော၊ သင်ကြားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ သုဝိသဒံ၊ ကောင်းစွာသန့်ရှင်းသော၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ အနုယုဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အာဘန်တလဲလဲအားထုတ်အပ်၏၊ ဟေ၊ ဤသို့အားထုတ်ခြင်းသည်၊ ပရိယတ္တိရုရံ၊ ပရိယတ္တိရုရမည်၏၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ကထေသုံ၊ ဆိုကုန်၏၊ အသ၊ ထိုအခါ၌၊ တေ ကုလပုတ္တာ၊ ထိုအမျိုးသားရဟန်းတို့သည်၊ ဒ္ဝိန္နံ ရုရေနံ၊ နှစ်ပါးသောရုရတို့တွင်၊ ဝါသရုရ မေဝ၊ ဝါသရုရသည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌန္တိ၊ အထူးသဖြင့်ဖြတ်၏ဟု၊ ဝတ္တွာ၊ ဆိုပြီး၊ မယံ ပန၊ ငါတို့သည်ကား၊ ဒဟရာ၊ အရွယ်ငယ်ကြကုန်သေးသည်၊ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝုဏ္ဏကာလေ၊ ကြီးရင့်သောကာလ၌၊ ဝါသရုရံ၊ တော၌

နေခြင်းဟုဆိုအပ်သော၀ါသနာရေကို။ပူရေသောမ။ဖြည့်ကြေကုန်အုံ့၊ပရိယတ္တိ ရုံ၊ ပရိယတ္တိရုက်ကို။တာ၀၊ရှေးဦးစွာ။ပူရေသောမာတိ၊ဖြည့်ကြေကုန်အုံ့ဟု၊ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ္တိကို။အာဂရ,ဒ္ဓိ သု၊အား၊သုတ်ကုန်၏။ တေ၊ထိုရဟန်း နှစ်ပါးတို့သည်၊ ပကတိယေ၀။ပြကတေ့ဖြင့်သာလျှင်။ပညာ၀နွေ့၊ ပညာ နှင့်ဖြည့်ဆံကုန်သည်ဖြစ်၍။နစိရေသေ၀၊မကြာမြင့်မီလျှင်။သက္ကလေ၊အလုံး စုံသော၊ ဗုဒ္ဓ၀စနေ။ ဖြတ်စွာဘုရားစကား၊တော်၌။ ပကတညူ၊ သဘော အတိုင်းသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိနယေစ၊ဝိနည်း၌လည်း။ အတိဝိယ၊အလွန် လျှင်၊ ဝိနိစ္ဆယကုသလာ၊ အာဇုံးအဖြတ်၌ လိမ္မာကုန်သည်၊ အဟေသုံ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ထိုနှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့အား။ ပရိယတ္တိ်၊သင်ကြား ခြင်းပရိယတ်ကို၊ နိဿာယ၊ဖို့၍၊ပရိ၀ါရော၊အခြံအရံသည်၊ဥပဓိ၊ဖြစ်၏။ ပရိ၀ါရံ၊ အခြံအရံကို၊နိဿာယ၊ဖို့၍၊ လာဘော၊ လာဘ်သပ္ပကာသည်၊ ဥပဓိ၊ဖြစ်၏။ ကေမေကာ၊ တယောက်သည်တယောက်အား၊ ပဋ္ဌပဋ္ဌ သတာ၊ငါးရာငါးရာကုန်သော၊ဘိက္ခု၊ပရိ၀ါရာ၊ရဟန်းအခြံအရံတို့သည်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည်၊ သတ္ထု၊သာသနံ၊ ဘုရား၊သာသနာတော်ကို။ ဒီပေန္တာ၊ဖြေလျက်၊ ဝိဟရိ်သု၊နေကုန်၏။ ဝုဒ္ဓ၊ တာဒန်၊ဗုဒ္ဓကာလော၀ိယ၊ကာ၊သ၊ပဘုရား၏ဝင်ထင်ရှား၏သက်ဆိုသို့၊အဟော သိ၊ဖြစ်၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ဒွေ၊နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်၊ ဂါမကာ၀ါ သော၊ ရွာငယ် ကျေးငှက်အရပ်၌၊ ဝိဟရန္တိ၊နေကုန်၏။ ဓမ္မ၀ါဒိစ၊ ဓမ္မ၀ါဒိ ရဟန်းဟူ၍ လည်းကောင်း။ အ၀ဓ္မ၀ါဒိစ။ အ၀ဓ္မ၀ါဒိရဟန်းဟူ၍ လည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒွေဘိက္ခူ၊နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်၊ဝိဟရန္တိ၊ နေ ကုန်၏။ အ၀ဓ္မ၀ါဒိ။ အ၀ဓ္မ၀ါဒိရဟန်းသည်၊ စဏ္ဍော၊ ကြမ်းတန်းသည်၊ ဖရုသော၊ ရိုင်းပျသည်၊ ဝဏ္ဏ၊ရောင်းသည်၊ မေ၀ရော၊နှုတ်ကြမ်းသည်၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏။ ဝ၀ သ၊ထိုအ၀ဓ္မ၀ါဒိရဟန်း၏။ အဇ္ဈာစာ၊ရော၊ လွန်ကျူးသော အကျင့်သည်၊ ဓမ္ဓတ၊ရသ၊၀ဓ္မ၀ါဒိရဟန်းအား၊ပါကဋော၊ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်၌၊ နံ၊ထိုအ၀ဓ္မ၀ါဒိရဟန်းကို။ အာ၀ု သော၊ငါ့ရှင်၊ တောတယာ၊သင်သည်။ ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ ဓမ္ဓံ၊ဤအမှု သည်၊ သာသနသ၊ သာသနာတော်အား။ အ၀တိ၊ရှုပ်၊ မ၊လျောက်ပတ်၊ ဓမ္ဓတိ၊ဤသို့၊ စောဒေတိ၊စောဒနာ၏၊သော၊ထိုအ၀ဓ္မ၀ါဒိရဟန်းသည်၊တော တယာ၊ သင်သည်။ ကိ ဒိဋ္ဌံ၊ အဘယ်သို့ ဖြင့်အပ်သနည်း၊ ကိ သုတံ၊ အဘယ်သို့ ကြားအပ်သနည်း။ ဓမ္ဓတိ။ ဤသို့၊ဝိဂ္ဂိပတိ၊ ပစ်လွှင့်လိုက်၏။ ဓမ္ဓတ,ရော၊ ၀ဓ္မ၀ါဒိ ဝဏ္ဏ,လ်သည်၊ သစေဝိနိဿိသန္တိ။ အကယ်၍တည်း

ဆုံးဖြတ်ကုန်ဆုံ၊ အဋ္ဌ၊မရှုတ်၊မေ၊ငါ့အား။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ နဘရိသတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥတ္တား၊ သိ၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပဋ္ဌံ၊အာပင်းအသင်းကို။ကာဝုကာမော၊ပြုခြင်းငှါ၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာဝဒေဝ။ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ပရိက္ခာရေ၊ပရိက္ခာတို့ကို၊ အာဒါယ၊ယူ၍၊တောင်ဖွေထေရေ၊ထိုမထေရ်ကြီး၌စ်ယောက်တို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ။ချဉ်းကပ်လေ၍၊သမဏာပရိက္ခာရေ၊ရဟန်းအသုံးအဆောင် ပရိက္ခာရာတို့ကို၊ တောသံ၊ထိုနှစ်ယောက်သောမထေရ်ကြီးတို့အား၊ နိသယေန၊ဖြိုရာပြုသဖြင့်၊ ဝိဟာရိတုံ။နေခြင်းငှါ။အာရုဠှေ၊အားထုတ်၍၊နေသ။ ထိုမထေရ်ကြီးတို့အား။သဗ္ဗဋ္ဌ၊ အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊ ဥပဋ္ဌာနံ။ခစားခြင်းကို၊သက္ကစ္စံ။အရိုအသေ၊ဝတ္တပဋိပတ္တိ။ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်အကျင့်ကို၊ ပူရေတုကာမော၊ပြီး၊ ဖြည့်ခြင်းငှါအလိုရှိသကဲ့သို့။ အကာသိ၊ ပြု၏၊တတော။ ထိုနောင်မှ၊ကေဒိဝသံ။ တနေ့သည်၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားရာအရပ်သို့၊ ဂတ္တာ၊ရောက်၍၊ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုးပြီးသော်၊တေဟိ၊ထိုမထေရ်တို့သည်၊ဝိသဒ္ဓိယမာနောပါ၊သွားခွင့်လွှတ်သော်လည်း၊အဠာသိယော၊ဝေပ်နေသည်သာ တည်း။ထေရာ၊မထေရ်ကြီးတို့သည်။ကိဠိ၊တရုံတခုသော၊ဝတ္ထုံ့။ဆိုအပ်သောအကြောင်းသည်။အတ္ထိတိ၊ရှိ၏ဟု၍၊တံ၊ထိုအကြောင်းကို။ ဝုစ္စတိ ။သု။ မေးကြကုန်၏။သော၊ထိုအမ္ဘဝါဒိသည်၊ တဏ္ဍေ၊အာရုဏ်ဘုရားတို့။ အာမ အတ္ထိ၊ကြောင်ရှိပေ၏။မေ၊ ဘုရားရှင်ပ်အား။ကေန၊တယောက်သော၊ ဘိက္ခု နာ၊ရဟန်းနှင့်၊သဟ၊တကွ။အဠာစာရံ၊အလွန်ကျင့်မိသည်ကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ ဝိဝါဒေါ။အငြင်းအခုံသည်။အတ္ထိ၊ရှိခဲ့၏။သေါ၊ထိုအဘော်တယောက်ဟုန်း သည်၊တံဝတ္ထုံ၊ထိုဆိုဘွယ်ရှိသော်ဝတ္ထု၊ကို။ဣဒေ၊ဤအရုဏ်ဘုရား၏ထံတော် သို့။ဆာဂတ္တာ၊လာ၍၊ယဒိအာ၊ရောစေသိ၊အကယ်၍ကြားလျှောက်လာသည် ဖြစ်ဆုံ၊ယထာဝိနိစ္ဆယံ၊တရားရှိတိုင်းသောအဆုံးအဖြတ်ကို၊နဝိနိစ္ဆိ တဗ္ဗံ ဆုံးဖြတ်တော်မမူအပ်ပါ။ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝုတ္တေ။ဆိုသည်ရှိသော်၊ ထေရာ။မ ထေရ်ကြီးတို့သည်၊ဘြဿသုံ၊တရားသက်သော။ဝတ္ထုံ၊ဝတ္ထုကို၊ယထာဝိ နိစ္ဆယံ၊တရားရှိတိုင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊အဝိနိစ္ဆိတုံ၊မဆုံးဖြတ်တဲ့ နေခြင်း ဌါ၊နဝဋ္ဌတိ၊မသင့်ချေ။ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာတံသု၊ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ထိုအ မ္ဘဝါဒိရဟန်းသည်၊ဘဏ္ဍေ၊အာရုဏ်ဘုရားတို့။ဧဝံ၊ဤသို့။ ဂဝိယမာနေ၊ပြု တော်မူခဲ့သော်၊မမ၊အာကျွန်ုပ်အား၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ပတိဋ္ဌာ၊ ဆောက်တည်ရာသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိခဲ့ပြီ၊ မယံ၊အာကျွန်ုပ်အား။ တံပါဟိ၊ ထို မကောင်းသောအကျင့်သည်။ဟောတု၊ဖြစ်စေဦး။ တုဝေ၊အာရုဏ်ဘုရားတို့

သည်။ မာဝိနိ၏နိုင်ငံ၊ ဆုံးဖြတ်တော်မမူကုန်လင့်၊ ဣတိ။ဤသို့၊ တော၊ထို့မထေရ်ကြီးတို့သည်။တောနေ၊ထိုအဝမ္ဘဝါဒိရဟန်းသည်၊ နိုင်ငံယမာနာ၊နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဒိန်ဆိုသုံ၊ဝန်ခံကုန်၏။ သော၊ ထိုအဝမ္ဘဝါဒိသည်၊တောသံ၊ထိုမထေရ်ကြီးတို့၏၊ပဋိညာ်၊ဝန်ခံခြင်းကို၊ဂဟေတွား၊ယူ၍၊ ဝုန်းတာဘန်၊ ငံအာဝါသံ၊ထိုနေရာကျောင်းသို့၊ ဂတွား၊သွား၊လေ၍၊ သင်ဗုံ၊ အလုံးရုံသောအဆုံးအဖြတ်ကို၊ဝိနယဓရောနံ၊ဝိနည်းဖြင့်ရှင်အရှင်တို့၏၊ သန္ဓိကေ၊အထံ၌၊ နိမ္မိတန်၊ ပြီးခဲ့ပြီဟု၊ဝတ္ထား၊ဆို၍၊ တံဝမ္ဘဝါဒိ။ ထိုဝမ္ဘဝါဒိ ရဟန်း၊ သုမ္ဘ၊တရုံ၊ ရှေးကထက်ကဲမိုး၊ စွား၊ အဝမညဉ္ဇော၊မထိမဲ့ဖြင့် ပြတ်၍၊ဟရသေး၊ကြပ်ဟန်းရုန်ရင်းသောစကားဖြင့်။ သမုဒါစရတိ၊ကျင့်၏၊ဝမ္ဘဝါဒိ၊ ဝမ္ဘဝါဒိ ရဟန်းသည်။ အယံ၊ ဤအဝမ္ဘဝါဒိ ရဟန်းကို၊ နိရာသားကံ၊ယုံမှားခြင်းကင်းသည်၊ဇာတောဖြစ်၏။ဣတိ။ဤသို့၊တာ၊ဝဒေ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ နိက္ခမိတွား၊ထွက်ခဲ့၍၊ ထေရာနံ၊မထေရ်ကြီးတို့၏၊ပရိဝါရဘိက္ခုသံဃာ၊ အခြံအရံ တထောင်ရှိသောရဟန်းသို့၊ ဥပသက်ဒိတွား၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အာဟာ။ဆို၏။ ကိံ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။ အာဝုသောဝါ့ရှင်တို့၊ ဩသဓံ၊တရားသို့သက်သော၊ ဝတ္ထုံ။ ဝတ္ထုကို၊ ယထာဓမ္မံ၊တရားရှိသောအတိုင်း၊ ဝိနိစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ဆုံးဖြတ်အပ်ပါ၏၊ အနောသာ၊ပတ္တာ၊ဝေ၀ါ၊ သံဃာမပြိုးဆုံးစေတဲ့လျှင်လည်း။အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အစွယ်။အပြစ်ကို၊ ဒေသာ၊ပတ္တာ၊ ဒေသနာကြား၊စေ၍၊ သာမဂ္ဂိ၊ ဆည်းအညွှတ်ကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ပြုအပ်ပါ၏၊ ဣမေပနထေရာ၊ဤမထေရ်ကြီး တို့သည်ကား၊ နေ၀ဝိနိစ္ဆိ ်သု၊ တရား၏တိုင်းလည်းမဆုံးဖြတ်ကုန်၊ သာမဂ္ဂိ ်၊ အညီအညွှတ်ဖြစ်ခြင်းကို၊ နအာကံသု။ မပြုကြပါကုန်။ ဧတံ၊ ဤသို့ တာ၀ကိ်နှား ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်းသည်။ ကိ ်နာမ၀ိနိစ္ဆယံ၊ အဘယ်မည်သောအဆုံးအဖြတ်နည်း၊ ဣတိ။ဤသို့၊ဝုစ္စတေ၊ဆိုသည်ရှိသေ၏။ တေ၀ိ၊ထို တားထောင်သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဝုဏ္ဏီ။ဆိတ်ဆိတ် နေကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ကိ၊ဖို့၊တစုံတခုသောအကြောင်းကို၊ အာစရိယော၊ဟိ၊ ဆရာကြီး၊တို့သည်၊ဥာတံ၊ခုနှ၊သိ၊တော်မူအပ်ပြီးသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ဝုဏ္ဏီ။ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်။အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ထို နောင်မှ။အဝမ္ဘဝါဒိ၊အဝမ္ဘဝါဒိသည်၊ ဩကာသံ၊အခွင့်ကို၊လတိတွား၊ရ၍၊ အာဂတ္ဌာ၊ လာခဲ့ပြန်၍၊ တွံ၊သင်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ရှေးကာလ၌၊ဝိနယဓရာ၊ဝိနည်းရှိရှိတို့သည်၊ဇာနိ၏သ ်ဒိ ်ဘိ၊သိကုန်လတ္တံ့ ဟု၊ဘဏသိ၊ဆိုဘူး၊လေ၏ ဒါနိ ်ဘုံ ်ဒါနိ၊ယသုအခါ၌၊ဟေ ်သင်အား၊တံ ်ဝတ္ထုံ။ ထိုလွန်ကျူးသောဝတ္ထု

ကို၊ မှုမေသံဝိနယဝေရာနုံ၊ ဤဝိနည်းရိုရ်ဆရာတို့အား၊ ဣဒံပန ဝတ္ထုကိုတိ၊ ဤသို့သော ဝတ္ထုတကားဟူ၍၊ အာရောစေဟိ၊ ကြားလော၊ မှုတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဟု ဆိုခဲ့၏၊ တံ ဝမ္မဝါဒီ ၊ ထိ ဝမ္မဝါဒီ ရဟန်းကို၊ ပိဋ္ဌိတွေ၊ နှိပ်စက်၍၊ အဇ္ဈတ္တဂ္ဂေ၊ ယသုနေ့ ကို အစပြု၍၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပရာဇိတော၊ တရားရှုံးသော သူတည်း၊ အဝါသံ၊ နေရာကျောင်းကို၊ မာ အာဂန္တိ တိ ၊ မလာလင့်ဟု၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခဲ့၏၊ ပဏ္ဍိ၊ လျှင်စွာသွား လေ၏ ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝမ္မဝါဒီ၊ ဝမ္မဝါဒီသည်၊ ထေရေ၊ မထေရ်ကြီးတို့သို့ ၊ ဥပသင်္ကမိတွေ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဘုရား၊ အနုရင်ဘုရားတို့ သည်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ အနုပေဝိတွေ၊ မဝင်ကွက်မူ၍၊ အမှေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ဥပဇ္ဈာယိ ၊ လုပ်ကျွေးမွေးစေ၏ ၊ ပရိတောသေသိ ၊ နှစ်သက် စေ၏ ၊ မှုတိ ၊ ဤသို့ ၊ ပဠုလမေဝ ၊ ပဠုပ္ပလ်ကို သာလျှင်၊ အပေဝိတွေ၊ ဝင်ကွက် ၍ ၊ သာသနံ ၊ သာသနာတော်ကို ၊ အရဝိတွေ ၊ မစောင့်ရှောက်မူ၍ ၊ ပဠုလံ ၊ ပဠုပ္ပလ်ကို ၊ ဂဏ္ဍိတ္ထေ ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူကုန်၏ ၊ အဇ္ဈတ္တဂ္ဂေ ၊ ယသုနေ့ကို အစပြု၍ ၊ ဒါနိ ဟုဒါနိ ၊ ဤယသုအခါ၌ ။ ဘုရာဝံ ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား ။ နိဝိဿ ယံ ၊ အာဆုံးအဖြတ်ကို ၊ ဝိနိဿိတုံ ၊ ဆုံးဖြတ်စိမ့်သောငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ ၊ မအပ် ၊ အဇ္ဈ ၊ ယနေ့ ၊ ကသပေါ ၊ ကဿပအမည်ရှိသော ၊ ဘဂဝါ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ၊ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့ပြီဟု ။ မဟာသဒ္ဒေန ။ သည်းစွာသော အသံ ဖြင့် ၊ ကန္ဒိတွေ ၊ ဟစ်ကြော်၍ ၊ သတ္တ ၊ သာသနံ ၊ ကဿပဘုရား၏သာသနာ တော်သည် ၊ နဋ္ဌံ ၊ ပျောက်ခဲ့ပြီ ၊ ဣတိ ၊ ဤသို့ ၊ ပရိဒေဝမာနော ၊ ငိုကြွေးလျက် ၊ ပဏ္ဍိ ၊ သွားလေ၏ ။ ၊ အထ ခေါ ၊ ထိုအခါ၌ ။ တေ ဘိက္ခူ ၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ၊ သံဝိဂ္ဂမာနသာ ၊ ထိတ်လန့်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ ပဠုလံ ၊ ပဠုပ္ပလ်ကို ၊ အခ ရုက္ခန္တာ ၊ အစဉ်အတိုင်းစောင့်ရှောက်လိုက်၍ ။ သာသနရတနံ ၊ သာသနာ တော်တည်းဟူသော ရတနာကို ၊ မယံ ၊ ငါတို့သည် ။ သောဏ္ဍ ၊ ထုံးအိုင်၌ ။ ပက္ခိပိမှာ ၊ ထည့်မိခဲ့ကုန်ပြီ ၊ ဣတိ ၊ ဤသို့ ၊ ကုက္ကုစ္စံ ၊ ကုက္ကုစ္စကို ၊ ဥပ္ပါဒေသုံ ။ ဖြစ်စေကုန်၏ ၊ တေ နေဝ ကုက္ကုစ္စေန ။ ထိုသို့သော ကုက္ကုစ္စသည်သာလျှင် ။ ဥပဟတာ ။ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော ။ တေ သတ္ထာ ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည် ။ သဗ္ဗေ ၊ နှတ်ပြည့်၌ ။ နိဗ္ဗတ္တေ ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ ။ အသဏ္ဌာနာ ၊ မတည်နိုင် ကုန်သည်ဖြစ်၍ ၊ ဇကောစရိယော ၊ ဆရာ တယောက်သည် ။ ဟိ ၊ ဟိ ။ ဟိ ၊ ဟိ ။ ဟိ ၊ ဟိ

မဏ္ဍိမဒေသအရပ်၌၊ သာတပဗ္ဗတေ၊ သာတ အမည်ရှိသော တောင်၌၊ နာမေနုအမည်အားဖြင့်၊ သာတာဂိရောတိ၊ သာတာဂိရိဟူသောအမည်ရှိသော။ ယက္ခာ၊နတ်ဘီလူးသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ တေ သံ။ ထိုဆရာနှစ်ယောက်တို့၏၊ပရိဝါရ၊အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော၊ တေပိဘိက္ခူ။ ထိုတပည့်ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ တေသံယေव၊ ထိုဆရာတို့အား၊သာလျှင်၊ အနုဝတ္တိတ္တာ၊အလိုတူ၍၊ သင်္ဂေ၊အလယ်နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတုံ၊ဖြစ်စိမ့်သော ဌာ၊အသင်္ကြောနှောမတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊တေသံ၊ထိုနှစ်ယောက်သော ဆရာတို့၏၊ ပရိဝါရ၊အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ ယက္ခာဝ၊ နတ်ဘီလူးတို့သည် သာလျှင်၊ဟုတ္တာ။ဖြစ်ကုန်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ ဘု၊ဖြစ်လေကုန်၏၊တေသံပန်၊ထိုရဟန်းတို့၏ကား၊ပစ္စယာဒါယကာ။ ပစ္စည်းလေးပါး၏ပိုင်ရှင်ကုန်သော ဂဟဋ္ဌာ။လူတို့သည်၊ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိ ဘု၊ဖြစ်လေကုန်၏၊ ဟေမဝတာသာတာဂိရာ၊ ဟေမဝတာသာတာဂိရိ နတ်ဘီလူးကို့သည်၊ အမ္ဘရိသတိယက္ခသေနာပတိနုံ၊နှစ်ကျိုးဝိဂ္ဂစ်ယောက်သောဘီလူးစစ်သည်ကြီးတို့၏၊ အန္တိကံ ဥ၊အတွင်း၌၊ မဟာနုဘာဝါ။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ယက္ခရာဇာနော။ဘီလူးမင်းတို့သည်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ယက္ခသေနာပတိနုံ၊ဘီလူးစစ်သည်ကြီးတို့၏၊ဓမ္မတာ၊အလေ့အကျက်ဓမ္မတာတည်း။ မာသေမာသေ၊လတိုင်းလတိုင်း။ အဗ္ဘဒိဝသာနုံ၊ရှစ်ရက်တို့ကို၊ ဝိနိဗ္ဗုယတ္ထံ၊ဆုံးဖြတ်အံ့သောဌာ၊ ဟိမဝတိ၊ဟိမဝန္တာတောင်၌။ မနောသိလာတလေ၊ ဆေးဒန်းဖြင်းသိုလာ အပြင်ရှိသော၊ဘဂလဝတိ၊ဘဂလဝတိအမည်ရှိသော၊ မဏ္ဍာပေ၊မဏ္ဍပ်၌၊ ဒေဝတာနုံ၊နတ်တို့၏၊ သန္နိပါ၊တော၊အညိုအညွှတ်စည်းဝေးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ သန္နိပတိတဗ္ဗန္တိ။စည်းဝေးအပ်၏ဟု၊ ဓမ္မတာ၊အလေ့အကျက်သဘောသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အထ၊ထိုနတ်တို့၏ အစည်းအဝေး၌၊သာတာဂိရိဟေမဝတာ၊သာတာဂိရိနှင့်ဟေမဝတာနတ်တို့သည်၊တသ္မိံ သမာဂမေ၊ထိုအစည်းအဝေး၌၊ အညမညံ၊အချင်းချင်း၊ ဒိသ္သာ၊မြင်ရကြ၍၊ သဗ္ဗာနိ သု၊ သိလေကုန်၏၊ သမ္မ၊အိုအချင်း၊ တွံ၊သင်သည်၊ ကုဟိं၊အဘယ်အရပ်ဌာနု၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်လေသနည်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ကုဟိं၊အဘယ်အရပ်ဌာနု၌၊ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ဥပ္ပတ္တိဌာနဉ္စ၊ ဖြစ်ရာ အရပ်ကိုလည်း၊ ဝုဏ္ဏိတ္တွာ၊မေးမြန်းကြပြီးသော်၊ဝိပ္ပဋိသာရီ၊နှလုံးမသာရှိကုန်သည်၊အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သမ္မ၊အိုအချင်းသွေးသောက်၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး

သံသရာဘဝ၌၊ ဝိသတိဝ သသဟာသသာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ သမဏမြေ့ရေဟန်းတရားကို၊ကတ္တာ။ပြုကုန်၍၊ကေံ၊တယောက်သော၊ပါပ သဟာယံ၊ မကောင်းသောအာဆွေခင်ပွန်းယုတ်ကို၊နိသာယ။ဖြစ်၍၊ ယာဝ ယောနိယံ၊ဘီလူးတို့၏အမျိုး၌၊ဥပန္နာ။ဖြစ်ရကုန်သည်ကား၊ နဠ္ဘာ၊ပျက်စီး ကုန်၏၊အမှောက်၊ငါတို့၏၊ ပစ္စယဒါယကာ၊ပစ္စည်းဒါယကာတို့သည်၊ကာ မာဝစရဒေဝေသု၊ကာမာဝစရနတ်ပြည်တို့၌၊နိဗ္ဗတ္တာ။ဖြစ်လေကုန်၏၊ဣတိ ဤသို့၊ဝိပ္ပဋိသာရီ၊နှလုံးမသာရှိကုန်သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။အထ၊ထို အခါ၌၊နံ၊ထိုဟေမဝတာဘီလူးကို၊အာဟ။ဆို၏၊ကိံ အာဟ၊အာဟယ်သို့ဆိုသနည်း။ မာရိသ၊ချစ်လှစွာသောသွေးသောက်၊ ဟိမဝါနာ၊ဟိမဝန္တာ တောအရပ်မည်သည်ကား၊အဌ္ဌ ရိယန္တု။တသမ္ဘတော၊အုံ့ဘွယ်သဲရဖြစ်၍ ဖြစ်သောတောဟုသမုတ်အပ်၏၊ကိုယ်၊တစုံတခုသော၊အဌ္ဌ ရိယံ၊အုံ့ဘွယ် သဲရကို၊ ဒိသွာဝါ။ ဖြင်ရ၍ လည်းကောင်း၊ သုတ္တာဝါ။ ကြားရ၍လည်း ကောင်း၊ မမ ဝါ၊ငါ့အား၊လည်း၊ အာရောစေယျာသိ။ ကြားပါလတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊ ဟေမဝတောပိ၊ ဟေမဝတနတ်ဘီလူးသည် လည်း၊အာဟ၊ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊အာဟယ်သို့ဆိုသနည်း။ မာရိသ၊အချင်း သွေးသောက်၊ မဏ္ဍိမဒေသောနာမ၊မဏ္ဍိမဒေသမည်သည်ကား၊ အဌ္ဌ ရိယ အဌ္ဌ။တသမ္ဘတော၊ အုံ့ဘွယ်သဲရဖြစ်၍ဖြစ်သော အရပ်ဌာနဟု သမုတ် အပ်၏၊ကိုယ်၊တစုံတခုသော၊အဌ္ဌ ရိယံ၊အုံ့ဘွယ်သဲရကို၊ ဒိသွာဝါ၊ဖြင်၍ လည်းကောင်း၊ သုတ္တာဝါ။ ကြား၍လည်းကောင်း၊ မမ ဝါ၊ငါ့အား၊လည်း၊ အာရောစေယျာသိ။ ကြားပါလတ္တံ့လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊ဒ္ဝိသု၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ တောသုသဟာယေသု၊ထိုနှစ်ယောက်သောအဆွေ ခင်ပွန်းတို့သည်၊အညမညံ၊အချင်းချင်း၊ကတိကံ၊ကတိကဝတ်ကို၊တာမေ ဝဥ္စပပတ္တိ၊ထိုသို့သောဘီလူး၏အမျိုး၌ဖြစ်ရခြင်းကို၊ အဝိဝဇ္ဇတ္တာ၊မကြဉ် ရှု၍၊ဝ သမာနေသု၊နေကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ တော၊ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ကေံ၊တဆူသော၊ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ဘုရား၏အကြားကာလကို၊ ဒိတိဝတ္ထာ။ လွန် လေကုန်၏။ မဟာပထဝီ၊ ဖြေကြိုးသည်၊ ဧကယောဇနေ တိဘာဂုတမတ္တံ၊ တယူဇနာနှင့်သုံးဂါဝုတ်မျှ။ ဥဒ္ဓတံ၊ပွါးများ၍တက်၏။ အထ၊ ထိုနောင်၌၊ အမှောက်၊ငါတို့၏၊ဗောဓိသတ္တာ၊ဘုရားလောင်းသည်၊ဒီပင်္ကရပါဒမူလေ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရား၊ခြေတော်ရင်း၌၊ ကတာပဏိဝေနော၊ ဘုရားဆုကိုတောင်း သည်ဖြစ်၍၊ယာဝ၊အကြင်ရွှေလောက်၊ဝေဿန္တရာတက်၊ဝေဿန္တရာ ဇာတ်တော်သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊တာဝ၊ထိုရွှေလောက်၊ပါရမီယော၊ပါရ

ဝိတ္ကိုကိုးပူရေတွေ့ဖြည့်တော်မူပြီး၍၊ တုသိတာဘဝနေ၊တုသိတာနတ်ပြည်
၌ဥပဓိတွေ့ဖြစ်တော်မူ၍၊တတ္တ၊ထိုတုသိတာနတ်ပြည်၌၊ ယာဝတာယု
ကံ၊အာသက်ထက်ဆုံး၊ဌိတွေ့၊တည်၍။ ဝမ္မပဒနိဒါနေ။ဝမ္မပဒနိဒါန်း၌၊ဝတ္ထု
နယောန။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဒေဝတာဟိ၊နတ်တို့သည်၊ အာယာစိ
တော၊တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဠမဟာဝိလောကနာနိ၊ ငါးပါးသော
ကြည့်ခြင်းကြီးတို့ကို၊ ဝိလောကေတွေ့။ အထူးကြည့်တော်မူပြီး၍၊ ဒေဝ
တာနုံ။နတ်တို့အား။ အာရောစေတွေ့။ ကြားတော်မူ၍၊ နွတ်ခြံ သာယာပုဗ္ဗနိ
မိတ္တသူ၊သုံးဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သောပုဗ္ဗနိမိတ်တို့သည်၊ဝတ္ထုမာနေသူ၊ဖြစ်ကုန်
သည်ရှိ၊သော်၊ဣမာ၊ဤလူ.ပြည်၌။ဒသသဟဿလောကဓာတုံ၊တသောင်း
သောလောကဓာတ်ကို။ ကမ္ပေတွေ့။ကုန်လှုပ်စေ၍၊ ပဒီသဒ္ဓိ ်ပေဒီသဒ္ဓေကို၊
အဂ္ဂဟေသိ၊ယူ၏။ တာနိ။ထိုနိမိတ်တို့ကို၊ ဒိသ္သာပိ၊ ဖြင်ကြကုန်၍လည်း၊
ဣမေ၊ဧယက္ခာ၊ဤနတ်ဘီလူးတို့သည်။ ဣဓိနာကာရဏေန။ဤတုရား၊ဖြစ်
အံ့သောအကြောင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာနိတိ။ဖြစ်ကုန်၏ဟု။ နစာနိ ်သု၊ မသိလေ
ကုန်။ကေ၊အချို့သောဆရာတို့သည်။ ဒိဋ္ဌာပသုတတ္တာ၊ မြွေ.လျှောပျော်
ရှင်ခြင်း၌လေ့ကျက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နေဝဒ္ဒသံသု၊ မမြင်လေကုန်။
ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ ဘေတိယံ၊ ဘွားတော်မူသောအခါ၌လည်း
ကောင်း။ အဘိနိက္ခမနေ၊ တောထွက်တော်မူသောအခါ၌လည်းကောင်း၊
ဗောဓိယံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုရသောအခါ၌လည်းကောင်း။ ဧသေ
ဧသောနယော၊ ဤသို့သောနည်းအတူ။ နစာနိ ်သု၊မသိကြကုန်၊ ဝမ္မစက္ကွ
ပဝတ္တနေ၊ စမ္မဝတ္ကြာ တရားကို ဟောတော်မူအံ့သော အခါ၌၊ ပဌဝတ္ထိ
ယေ၊ ပဌဝတ္ထိရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေတွာ။ ခေါ်တော်မူ၍၊ ဘဝဝတိ၊
မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ တိပရိဝတ္တံ၊ သုံးပါးသော အကြိုနှိုင်သော၊ နွါဒသာ
ကာရံ၊တဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော၊ ဝဋ္ဋမ္မစက္ကံ၊ မြတ်သော
ဝမ္မစက္ကြာ တရားတော်ကို၊ ပဝတ္တေန္တေ။ ဖြစ်စေတော်မူသော ကာလ၌။
မဟာဘူမိစာလဝုဋ္ဌနိမိတ္တပါဒိဟာရိယာနိစ။ သည်းစွာသောမြေကြီးလှုပ်
ခြင်းဝုဋ္ဌနိမိတ်ပြာဋိဟာတို့ကိုလည်း။ ဧတေသံ၊ထိုသာတာဂိရိနတ် ဟော
မဝတနတ်တို့တွင်။ဧကော၊တယောက်သော၊ သာတာဂိရောယေဝ၊သာ
တာဂိရိနတ်သည်သာလျှင်၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊အဒ္ဒသ၊မြင်လေ၏၊တောသံ၊ထို
နှစ်ယောက်သော နတ်ဘီလူးတို့တွင်၊ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိနတ်
သည်၊နိဗ္ဗတ္တိကာရဏာ၊ဘုရား၊ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုလည်း။ ပဌမံ၊ရှေးဦး
စွာ၊ဥစ္စာ၊သိ၍။သပရိသော၊အခြံအရံနှင့်တကွ၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရား

သို့။ဥပသက်မ္ဘ။ ချဉ်းကပ်၍၊ဒေသနံ။ ဓမ္မစကြာဒေသနာကို၊အသေသာသိ၊ နာလေ၏၊ကိန္ဓိ၊စိုးစဉ်းမျှသော၊ဝိသေသံ၊တရားအထူးကို၊ နအဓိဂ ဏ္ဍိ၊မရ လေ။ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သော။ ထိုသာတာဂိရိနှတ် သည်၊ဓမ္မံ။ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို။ သုဏာန္တော။ နာစဉ်။ ဟေမဝတာ၊ ဟေမဝတနှတ်ကို။ အနုဿရိတ္တာ၊ အောက်မေ့၍၊ မေ။ငါ၏။ သဟာယ ကော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ဟေမဝတနှတ်သည်။ အာဂတောနုခေါ၊ ရောက်လာ၏လော။ နော အာဂတောနုခေါ။ မရောက်လာသလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ပရိသုံ၊ပရိသတ်ကို၊ဩလောကေတ္တာ၊ကြည့်သည်ရှိသော်။ တံ၊ထို ဟေမဝတနှတ်ကို၊အပသဿန္တော။မဖြင်သည်ဖြစ်၍၊မေ။ငါ၏၊သဟာယော အဆွေဟေမဝတနှတ်သည်၊ပပဋ္ဌိတော။ကြာမြင့်လေစွ၊ဧကံ၊ဤသို့၊ဘဂဝ တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဝိတ္တြပဋိဘာနဋ္ဌ၊ ဆန်းကြယ်သောဥာဏ်ဖြင့်သိ အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒေသနံ၊တရားဒေသနာတော်ကို။ သုဏာ တိ၊နာလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိကွိတ္တစိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဘဂဝါစ။ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ သူရိယော၊နေ သည်၊အာထွက်တော၊ဝင်သည်ရှိသော်၊ဒေသနံ၊ဒေသနာတော်ကို။ နိဋ္ဌာပေ သိ၊ပြီးစေ၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊သာတာဂိရော၊သာတာဂိရိနှတ်သည်၊သဟာ ယံ၊အဆွေဟေမဝတနှတ်ကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ယူဆောင်၍။ တေန၊ထိုအဆွေ ဟေမဝတနှတ်နှင့်၊ သဟ၊တကွ၊အာဂမ္မ၊လာခဲ့၍၊ ဓမ္မဒေသနံ၊တရားဒေ သနာတော်ကို၊ သောသာမိတိ၊ နဘုံဟု၊ဟတ္ထိယာနဿ အသယာနဂဗ္ဗ ယာနာဒိနိ၊ဆင်ယာဉ်မြင်းယာဉ်ဂဠုန်ယာဉ်အစရှိသည်တို့ကို၊မာပေတ္တာ။ ဘန်ဆင်း၍၊ပဏ္ဍိတိယကဿတေ၊ငါးရာသောဘီလူးတို့ဖြင့်၊ပရိဝုတော။ ခြံရံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ဟိမဝန္တာဘိမုခေါ၊ဟိမဝန္တာသို့ရှေးရှု။ ပါယာသိ။ သွားလေ၏၊တဒါ။ထိုအခါ၌၊ဟေမဝတောပိ၊ ဟေမဝတနှတ်သည်လည်း။ ပဋိသဒ္ဓိဟောတိအာဘိနိက္ခမနဿ ဗောဓိပရိနိဗ္ဗာနေသ္ဝေ၀။ ပဋိသန္ဓေနေ တော်မူသောအခါဘွားတော်မူသောအခါ တောထွက်တော်မူသောအခါ မဟာဗောဓိပင်ခွက်ပေါ်ကိုလေးသာတို့ကို ဦးတော်မူသောအခါတို့၌သာလျှင်၊ ဒွိတ္တိံ သဝုဋ္ဌနိမိတ္တာနိ၊သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောဝုဋ္ဌနိမိတ်တို့သည်။ ဟုတ္ဝာ၀၊ဖြစ် ၍သာလျှင်။ ပဋိဝိဂ ဆ္ဆန္တိ။ကင်းလေကုန်၏။ တာနိ၊ထိုဝုဋ္ဌနိမိတ်တို့သည်၊ စိရဋ္ဌိတိကာနိ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ကုန်သည်၊နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်။ ဓမ္မစက္ကံ ပ၀တ္တေနေ၀နု၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူသော အခါ၌ကား။ တာနိ၊ထိုဝုဋ္ဌနိမိတ်တို့သည်၊ဝိသေသာနိ၊အထူးအခြားတို့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊

ဖြစ်ကုန်၍။ စိရံကြာမြင့်စွာ၎င်းတို့၊တည်ကုန်၍၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ နိဗ္ဗာန်နှင့်ချုပ်လေကုန်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဟိမဝတိ၊ဟိမဝန္တာတော ဠီ၊တံအာဠာရိယပါတုဘာဝံ၊ ထိုအခုံဘွယ်သရဲထင်ရှားရှိသည့်၏အဖြစ်ကို၊ ဒီသွာ၊မြင်လေ၍၊ယတော၊အကြင်ကာလမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဟိမဝတိ၊ဟိမ့ဝန္တာတောဠိ၊ဧာတော၊ဖြစ်၏၊တတော၊ထိုဟိမဝန္တာတော ဠိဖြစ်သောကာလမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ကဒါစိ၊တရံတခါမျှ၊ အယံပဇ္ဇတော၊ဤ ဟိမဝန္တာ၊တောင်သည်၊ဝေ၊ဤသို့။အာဘိရာမော၊ အလွန်အထူးမွေ့လျော် သည်၊နဘူတပုဗ္ဗော၊ဖြစ်စဘူးသည်မရှိ၊ ဟန္ဒဒါနိ၊ယခု၊မမ၊ငါ၏၊ သဟာ ယံ၊အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သာတာဂိရိနတ်ကို၊ ဂပေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍၊ အာဂမ္မ၊လာခဲ့၍၊တေန၊ ထိုအဆွေသာတာဂိရိနတ်နှင့်၊ သဟ၊တကွ၊ဣမံ ပုဗ္ဗသိရိ ံ၊ဤပန်းအသရေကို၊အနုဘဝိသာမိတိ၊ခံစားအုံ့ဟု၊တထေဝ၊ထို သာတာဂိရိလာသော အတူသာလျှင်၊ မဏ္ဍိမဒေသာဘိမုခေ၊ မဏ္ဍိမဒေသ ဆရပ်သို့ရှေးရှု၊အာဂန္တွတိ၊လာ၏။တေဉတောဝိ၊ ထိုသာတာဂိရိနတ်ဟေ မဝတာနတ်တို့သည်လည်း၊ရာဇဂဟသာ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ဥပရိ၊အထက် အပြင် ကောင်းကင်၌၊ သမာဂတ္ကွာ၊ အညီအညွှတ်ဆိုင်မိကြ၍၊အည ဗ ညသာ၊တယောက်သည်တယောက်၏၊အာဂမနကာရဏံ၊လာခဲ့ကြသော အကြောင်းကို၊ပုစ္ဆိ ံသု၊မေးကြကုန်၏၊ဟေမဝတော၊ဟေမဝတနတ်သည် အာဟ၊ဆို၏၊ကိ ံ အာဟ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ မာရိသ၊အို အချင်းသော့ သောက်၊အဟံ၊ငါသည်။ယတော၊အကြင်အခါမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ဟိမဝတိ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ ဧာတော၊ဖြစ်၏။တတော၊ထိုအခါမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ အယံပဇ္ဇ တော၊ ဤဟိမဝန္တာ၊တောင်သည်၊ ဝေ၊ဤသို့။အဘိရာမ ကုသုမိ၊ကေတိ၊ အခါမဲ့ပွင့်ကုန်သော၊ ရုက္ခေဟိ၊သစ်ပင်တို့ဖြင့်။ အာဘိရာမော၊ အထူးမွေ့ လျော်ဘွယ်သည်။ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ နဘူတပုဗ္ဗော၊ရှေးကာလက ဖြစ်ဘူးသည်မရှိ၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဧတံပုဗ္ဗသိရိ ံ၊ထိုပန်း၏အသရေကို၊ တယာ၊သင်နှင့်၊သဒ္ဓိ ံ၊တကွ၊အဟံ၊ငါသည်။ အနုဘဝိသာမိတိ၊ခံစားအုံ့ ဟု၊အာဂတော၊ လာခဲ့သည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏။ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိ နတ်သည်။ အာဟ၊ဆို၏။ ကိ ံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ မာရိသ၊ အချင်းဟေမဝတာ၊တို့။သင်သည်။ ယေနကာရဏေန၊အကြင်အကြောင်း ဖြင့်။အကာလံ၊အခါမဲ့ပွင့်သော၊ဣမံပုဗ္ဗပါဠိဟာရိယံ၊ဤပန်းပွင့်ခြင်းပြာဋိ ဟာ၊သည်၊ဧတဟိ၊ဖြစ်၏။ တံကာရဏံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဧကဒါသိပန်၊သိ ပါ၏လော၊ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။မာရိသ၊အချင်းသာတာဂိရိ၊အဟံ၊

ငါသည်၊နဇာနှာမိ၊မသိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊မာရိသ၊ အာချင်းဟောမဝတာ၊ဣမံပါဠိဟာရိယံ၊ဤသို့သောဤဟာသည်၊ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ဟိမဝန္တေယေဝ၊ဟိမဝန္တာတောဠ္ဍသာလျှင်။ နု၊မဟုတ်လေသေး၊ အာဝိစပန၊စင်စစ်သော်ကား။ ဒသသဟဿလောကဓာတုသု၊တသောင်း သော လောကဓာတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ဖြစ်၏၊ လောကေ၊ လောကမှ၊ သမ္ဘာ သမ္ဘူတော်၊ သစ္စာလေးပါးကို မိမိအလိုလိုသိတော်မူသော ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ အဓိ၊ယနေ့၊ ဝမ္မစက္ကံ၊ ဝမ္မစက္ကြာ ဒေသနာတော်ကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ဖြစ်စေ၏၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေါ၊ဤသို့၊ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိနတ်သည်၊ ဟောမဝ တာသ၊ ဟောမဝတနတ်အား၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူကြောင်းကို၊ ကထေတွာ၊ပြောဆို၍၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကံ၊အထံတော် သို့၊အာနေတုကာမော၊ဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ဣမံဂါထံ၊ဤအဓိပ္ပာယ်ရှိသော အစဉ်ရှိသောဂါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏၊ ကေစိပန၊အချို့သောဆရာတို့သည် ကား။ ဂေါတမကေ၊ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ စေတိယေ၊စေတီ၌၊ဘဂဝ တိ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝိဟာရေ၊နေတော်မူစဉ်၊အယံ၊ဤဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ဧကော၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ရှိသောဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဏန္တိ၊ဆိုကြကုန်၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ အဓ္ဓာတိ၊အဓ္ဓဟူသည်ကား၊ အယံ၊ဤဣဒေါ၊ဤ ညဉ္ဇနေ့သည်၊ပက္ခဂဏနတော၊ပက္ခကိုရေတွက်သောအားဖြင့်၊ပန္နရသော တဆဲဝါးရက်ဖြစ်သော၊ဥပဝသိတဗ္ဗတော၊ဥပုသ်သုံးအပ်သောအားဖြင့်၊ ဥပေါသထော၊ဥဝုတ်နေ့မည်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ တိသုဥပေါသထေသု၊ သုံးပါးသောဥပုသ်နေ့တို့တွင်၊ အဓ္ဓ၊ယနေ့၊ပန္နရသော၊ တဆဲဝါးရက်ဖြစ် သော၊ဥပေါသထော၊ဥပုသ်နေ့တည်း။ စာတုဒ္ဒသိဥပေါသထော၊စာတုဒ္ဒ သီဥပုသ်နေ့သည်၊ နု၊မဟုတ်၊ သာမဂ္ဂိဥပေါသထော၊ သာမဂ္ဂိဥပုသ်နေ့ သည်၊နု၊မဟုတ်၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ အဓ္ဓဂ်ဥပဝါသ ပညတ္တိဒိဝသာဒိသု၊ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသသိလအဓ္ဓဂ်သိလဥပဝါသပညတ္တိ အစဉ်ရှိသောအနုက်တို့၌၊ ဥပေါသထသဒ္ဒေါ၊ဥပေါသထသဒ္ဒါသည်၊ဝတ္တ တိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိရိဩ္ဌာယိသာမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ဦးဆုံ၊အာယသာမာ ဝုသောကပ္ပိနဥပေါသထံဂမိဿာမာတိအာဒိသု၊ အာယသာမာဝုသောကပ္ပိ နဥပေါသထံဂမိဿာမ ဤသို့အစဉ်ရှိသည်တို့၌၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသေ၊ပါ တိမောက္ခုဒ္ဒေသ၌၊ ဥပေါသထသဒ္ဒေါ၊ ဥပေါသထသဒ္ဒါသည်၊ ဝတ္တတိ၊

ဖြစ်၏။အာဝုးသာ ကပ္ပိန။ ငါ့ရှင်ကပ္ပိန၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ ဥပေါသထံ၊ ပါတိမောက်ပြရာသို့၊ ဂမိဿာမ၊ သွားကြကုန်အုံ့၊ ဧဝံအဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂ တောခေါ် ဝိသာခေ ဥပေါသထော ဥပဝုတ္တောတိအာဒိသု၊ ဧဝံအဋ္ဌင်္ဂ သမန္နာဂတောခေါ်ဝိသာခေဥပေါသထောဥပဝုတ္တောဣတိသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏီအာဒိကေသု၊ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏီအစရှိ ကုန်သော၊အဋ္ဌင်္ဂေသု၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသောသိလတို့၌၊ ဥပေါသထ သဒ္ဒေါ၊ဥပေါသထသဒ္ဒါသည်၊ဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ဝိသာခေ၊ဝိသာခါ၊ အဋ္ဌင် သမန္နာဂတော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထော၊ ဥဝုသ် တည်းဟူသော သိလကို၊ဧဝံ၊ ဤသို့၊ဥပဝုတ္တော၊သုံးအာဝ်၏၊ သုဒ္ဓသဝေ သဒါဗဟု၊သုဒ္ဓသုံ ပေါသထောသဒါတိ အာဒိသု၊ သုဒ္ဓသဝေသဒါဗဟု၊ သုဒ္ဓသုံပေါသထောသဒါ၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ဥပေါသထသဒ္ဒေါ၊ဥပေါ သထသဒ္ဒါသည်၊ ဥပဝါသေ၊ မပြတ်သုံးသောအနက်၌၊ ဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ ဗဟု၊တာပေါင်းလသည်၊ဝေ၊စင်စစ်၊သဒ္ဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊သုဒ္ဓေါ၊စင်ကြယ် သည်၊အသ၊ဖြစ်ရာ၏၊သဒ္ဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ဥပေါသထော၊ကပ်၍နေခြင်း သည်၊ သုဒ္ဓေါ၊စင်ကြယ်သည်၊အသ၊ဖြစ်၏၊ ဥပေါသထောနာမနာဂရာ ဇာတိအာဒိသု၊ ဥပေါသထောနာမနာဂရာဇာ၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ဥပေါ သထသဒ္ဒေါ၊ဥပေါသထသဒ္ဒါသည်၊ဝတ္တတိယံ၊ လူတို့ခေါ်ဝေါ်အပ်သော နာမဝတ္ထုတို့၌၊ဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊နာဂရာဇာ၊ဆင်မင်းသည်၊ဥပေါသထောနာ မ၊ဥပေါသထ ဆင်မျိုးမည်၏၊တာဒဟုပေါသထေ ပန္နရသေ သသိသံနှာ တသ္မာတိအာဒိသု၊တာဒဟုပေါသထေပန္နရသေ သသိသံနှာတသ္မာ၊ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ဥပေါသထသဒ္ဒေါ၊ဥပေါသထသဒ္ဒါသည်၊ ဒိဝသေ၊နေ့ အရေအတွက်၌၊ဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ပန္နရသေ၊တဆဲ့ငါးရက်ဖြစ်သော၊တာဒဟု ပေါသထေ၊ ထိုနေ့ဖြစ်သောဥဝုသ်၌၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ နှာ တသ၊ရေချိုးပြီးသော၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အာဝသေသဏ္ဌံ၊အကြွင်းဖြစ် သောအနက်ကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ပယ်၍၊အာသဋ္ဌိဝုဏ္ဏာမဒိဝသံ၊ယဝ၊ဝါဆို လပြည့်နေ့ကို သာလျှင်၊ နိယာမေန္တော၊အမှတ်ရှိ၍၊ အဋ္ဌပန္နရသောဥပေါ သထောတိ၊ အဋ္ဌပန္နရသောဥပေါသထောဟူ၍၊သာတာဂိရော၊သာတာ ဂိရိနတ်သည်၊ အာဟာ၊ဆိုရ၏၊ပါဠိပဒေါ်။ အထွက်တရုက်နေ့၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၊ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ ဂယ္ဟိယမာနေ၊ ရေတွက်အပ် သည်ရှိသော်၊အဋ္ဌ၊ဤယနေ့ကား၊ပန္နရသော၊တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သော၊ ဒိဝသော၊ နေ့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဏ္ဍော၊အနက်တည်း၊

ဒီဝ၊ ထွန်းတောက်ပခြင်းတို့သည်။ ဘဝါနိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ဒိဗ္ဗာ၊ဒိဗ္ဗမည်ကုန်၏၊ဣဒေ၊ဤညဉ့်ကာလ၌။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ထွန်းတောက်ပသောအရောင်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏။ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗာ၊ ဒိဗ္ဗမည်ကုန်၏၊ကာနိ၊အဘယ်အရောင်တို့သည်၊ဒိဗ္ဗာ၊ထွန်းတောက်ပကုန်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုစ္စေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊တာနိ ရူပါနိ၊ထိုနတ်တို့၏ကိုယ်ရောင် တန်ဆာရောင်တို့သည်၊ ဒိဗ္ဗာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်၏၊ ဟိသစ္ဆံ၊မှန်၏၊တံ ဂုတ္တိ ၊ထိုဝါဆိုလပြည့်ညဉ့်ကာလ၌၊ဒသသဟဿသိုလောကဓာတုတော၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်မှ၊ အာဂတာနံ။ လာကုန်သော၊သန္ဓိပတိတာနံ၊အညိုအညွှတ်စည်းဝေးကုန်သော၊ဒေဝတာနံ၊နတ်တို့၏၊သရဏဝတ္ထုဘာရဏာဝိမာနပ္ပဘာဝေါ စ၊ ကိုယ်ရောင်အဝတ်တန်ဆာရောင်ဖိမာန်တို့၏ အရောင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာဘ္ဘာဒိဋ္ဌပဋ္ဌိုလသ ဝိရုတိတာယ၊တိမ်တိုက်အစရှိသည်တို့၏ဖြစ်ခြင်းအညစ်အကြေးမှကင်းသော၊စန္ဒပ္ပဘာယစ၊လမင်း၏အရောင်သည်လည်းကောင်း၊သကလစမ္ဘုဒီပေါ၊ အလုံးစုံသောစမ္ဘူဒီပါကျွန်းကို၊ အာလောကော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဝိသေသာလောကော၊ ထူးလွန်သော တန်ဆာသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ပရေမဝိသုဒ္ဓိဒေဝသ၊ ဖြတ်သောဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သရိရပ္ပဘာယ၊ ကိုယ်ရောင်အား၊ ဝိသေသာလောကော၊ အထူးသဖြင့်တင့်တယ်သောတန်ဆာသည်လည်း၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တေန၊ထို၊ကြောင့်၊ဒိဗ္ဗာ၊ဣတိ ဥပဒ္ဒိတာ တိ၊ ဒိဗ္ဗာ၊ဣတိ ဥပဒ္ဒိတာ ဟူ၍၊ အာဟ၊ဆိုတို့၏၊ ဝေါ၊ဤသို့၊ ဣတိ ဂုဏာဝဏ္ဏနာမ ဒေသနာယ ဝိ၊ ညဉ့်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြိုးမွမ်းခြင်းမည်သော ဒေသနာဖြင့်လည်း၊ သဟာယသ၊သွေးသောက်ဖြစ်သော ဟေမဝတနတ်၏၊ စိတ္တ၊ပွါ ဒ်၊စိတ်၏ဥဒါနိခြင်းကို၊ ဇနေန္တော၊ဖြစ်စေလို၍၊ ဗုဒ္ဓ၊ပွါဒ်၊ဘုရားဖြစ်တော်မူကြောင်းကို၊ ကထေတွာ၊ ပြောဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ အနောမနာမံ သတ္ထာရံ ဟန္ဒပသဿာမ ဂေါတမန္တိ၊ အနောမနာမံသတ္ထာရံ ဟန္ဒပသဿာမ ဂေါတမံ ဟူ၍၊အာဟ၊ဆိုတို့၏၊ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊အနောမေ ဟိ အလာမကေ ဟိ၊ မယုတ်မာသည်ဖြစ်၍ဖြတ်ကုန်သော၊သဗ္ဗာကာရပရိပူရေ ဟိ၊အလုံးရုံသော အခြင်းအရာတို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ဂုဏေ ဟိ၊ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့်၊ အသ၊ထိုဘုရား၏အား၊နာမံ၊အမည်တော်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိ တာသ္မာ ထိုကြောင့်၊အနောမနာမော၊အနောမနာမမည်၏၊တထာ ဟိ တာ ဘောဂေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊အသ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏ဗုဒ္ဓါတာ၊သိအပ်ကုန်သော

သစ္စာနှိ၊ သစ္စာတရားတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ဂိုဏ်ကုန်၏၊ ဇာတိတသ္ဓာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ပဇာယ၊ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါကို၊ သစ္စာနှိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ဗောဓေသိ၊ သိတော်မူစေတတ်၏၊ ဇာတိတသ္ဓာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ဇာတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍၊ အနောမေတိ၊ မယုတ်မာသည်ဖြစ်၍ဖြတ်ကုန်သော၊ ဂုဏောတိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့်၊ နာမံ၊ အမည်တော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဘဝ္ဂရာဂေါ၊ ရာဂကိုချေးဖျက်တော်မူတတ်၏၊ ဇာတိတသ္ဓာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဘဝ္ဂဒေါသော၊ ဒေါသကိုချေးဖျက်တော်မူတတ်၏၊ ဇာတိတသ္ဓာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဇာတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ အနောမေတိ၊ ဖြတ်ကုန်သော၊ ဂုဏောတိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့်၊ နာမံ၊ အမည်တော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဘဝ္ဂရာဂေါ၊ ရာဂကိုချေးဖျက်တော်မူတတ်၏၊ ဇာတိတသ္ဓာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဘဝ္ဂဒေါသော၊ ဒေါသကိုချေးဖျက်တော်မူတတ်၏၊ ဇာတိတသ္ဓာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဇာတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ အနောမေတိ၊ ဖြတ်ကုန်သော၊ ဂုဏောတိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့်၊ နာမံ၊ အမည်တော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဂိုတ်၏၊ အရေဟံ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောတိ အာဒိသု၊ အရဟံ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ သေဋ္ဌသောနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိသုဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန္နမျက်မှောက်ဒိဋ္ဌယှဉ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္ထေသု၊ အကျိုးစီးပွါးတို့၌၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့ကို၊ ဣမံ၊ ဤအကျင့်တရားကို၊ ပဇဟထ၊ စွန့်လေကုန်၊ ဣမံ၊ ဤအကျင့်တရားကို၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တထ၊ ကျင့်ကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသာသတိ၊ အာဇ္ဇ အတိုင်းဆုံးမတော်မူတတ်၏၊ ဇာတိတသ္ဓာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္ထာ၊ သတ္ထာမည်ကုန်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္ထဝါဟော၊ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါတို့ကိုနိဗ္ဗာန်ပြည်တိုင်အောင်လည်းမှီးသာယပ်ကြည်းဆောင်တော်မူတတ်၏၊ ဇာတိတသ္ဓာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္ထာ၊ သတ္ထာမည်တော်မူ၏၊ ယထာ၊ ဥဒ္ဒါဟ ရဏ်အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သတ္ထဝါဟော၊ လည်းမှီးကုန်သည်သည်၊ သတ္တေ၊ အဘော်ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ကန္တာရံ၊ ခဲယဉ်းသောခရီးကို၊ တာရေတိ ယထာ၊ ကူးမြောက်စေသကဲ့သို့၊ ဇာတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသေ၊ နိဒ္ဒေသကျမ်းဌ၊ ဝုတ္တနယေနာပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္ထာ၊ သတ္ထာမည်တော်မူ၏၊ အနောမနာမံ၊ အနောမအမည်တော်ရှိသော၊ တံ သတ္ထာရံ၊ ထိုလူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဘုရားကို၊ ဟန္ဒာတိ ဧသော သဒ္ဒေါ၊ ဟန္ဒဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဗျဝသာနတ္ထေ၊ ကာလအပိုင်းအခြားကိုပြီးစေသောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း၊ ပသာ

မါတိကိရိယာပဒံ၊ပဿာမဟူသောကိရိယာဝုဒ်သည်၊တေနုထိုဟောမဝတ
နုတ်နှင့်၊သံဂဟတွေ့၊သိမ်းရုံး၍၊ဝတ္ထုံ။ဆိုအပ်သော၊ ပစ္စုပ္ပန္နဝစနံ၊ပစ္စုပ္ပန်
ဝိဘတ်တည်း။ ဂေါတမန္တိ၊ ဂေါတမံဟူသည်ကား၊ ဂေါတမံဂေါတ္တံ၊
ဂေါတမအမျိုးဖြစ်တော်မူသော၊ကိုံ ကောဒေဿာ၊အဘယ်အနက်ကို၊ဝတ္ထုံ
ဝတ္ထော။ဆိုလိုသည်။ ပေါ်ဘိ၊ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊သတ္တာ၊လူနတ်တို့၏
ဆရာဘုရားသည်၊ နသတ္ထာ၊လူနတ်တို့၏ဆရာမဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိမတိ၊
ယုံမှားသက်ဝကို၊တွံ့။သင်သည်၊မာဒေကာသိ။မပြုလေလင့်၊ကေန္တ ဗျဝသိ
ကော၊စင်စစ်ကားလကိုပိုင်းခြားသည်။ ဟုတ္တာဝ၊ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တွံ့၊သင်
ဟောမဝတသည်။ ဇေတိ၊လာလတ္တံ့၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ဂေါတမံ။ ဂေါတမ
အမျိုးဖြစ်တော်မူသော ဘုရားကို၊ ပဿာမ၊မျက်မြင်ကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ဝေံ။
ဤသို့၊ဝတ္ထေ။ဆိုသည်ရှိသော်။ ဟောမဝတောဟောမဝတနုတ်သည်၊အယံ
သာတာဂိရော။ ဤသာတာဂိရိ နုတ်သည်၊ အနောမနာမံ သတ္ထာရန္တိ၊
အနောမနာမံ သတ္ထာရံဟူ၍၊ ဘဏန္တော၊ပြောဆိုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍
တဿ၊ထိုဂေါတမအား၊ သဗ္ဗညုတံ၊သဗ္ဗညုတအဖြစ်ကို၊ပကာသေတိ
ဖြစ်၏၊သဗ္ဗညုနောစ။ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုသည်း။ လောကေ၊လောက
၌၊ဒုလ္လဘာ၊ရခဲလတ္တံ့၊သဗ္ဗညုပဒီပေ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုရှု၍ဟု
ဝန့်ခံကုန်သော။ ဝုရာဏာဒိသဒိသေဟေဝ။ ဝုရာဏကသဟပအစရှိသော
သူတို့နှင့်တူသည်သာလျှင်။ လောကော၊လူအပေါင်းကို၊ ဥပန္ဒုတော၊နှိပ်
စက်အပ်၏။ သောပန၊ ထိုဂေါတမဘုရားသည်ကား။ သဗ္ဗညု၊ သဗ္ဗညု
တညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ယဒိဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အဒ္ဓါ၊မဆွတ်၊
တာဒိလက္ခဏပတ္တော၊သည်းခံခြင်းလက္ခဏာသို့ရောက်သည်၊ဘာဝိသတိ
ဖြစ်လတ္တံ့။တေနုထိုကြောင့်၊ တံ၊ထိုသာတာဂိရိနုတ်ကို၊ဝေ၊ဤသို့၊ ပရိဠ
ဟိသာမိ၊ စိတ်ကိုငါသိမ်းဆည်းအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍။ တာဒိ
လက္ခဏံ၊ သည်းခံခြင်းလက္ခဏာကို၊ဝုဏ္ဏေန္တော၊မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ဟောမ
ဝတော၊ ဟောမဝတနုတ်သည်၊ကစ္စိမနောတိအာဒိ။ ကစ္စိမနောဤသို့အစရှိ
သောဂါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ကစ္စိ တိ၊ကစ္စိဟူသည်ကား၊ဝုဏ္ဏ၊အမေးတည်း။
မနောတိ၊မနောဟူသည်ကား၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊သုပဏိဟိတောတိ၊သုပဏိ
ဟိတောဟူသည်ကား၊သုဋ္ဌု။ကောင်းစွာ၊ဌပိတော၊ထားပါသလော၊အစ
လော၊ မတုန်မလှုပ်ရှိပါ၏လော၊ အသမ္ပဝေဓိ။မတုန်မလှုပ်တရားနှင့်ပါ၏
လော၊ သဗ္ဗေသု၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ဘူတေသု၊သတ္တဝါတို့၌၊သဗ္ဗဘူတေ

သုံးအာလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ တာဒိနောတိ၊ တာဒိနောဟူသည်ကား၊ တာဒိလက္ခဏာပတ္တသော၀၊ သည်းခံခြင်း လက္ခဏာသို့ ရောက်သည်သာ ဟုဆိုအပ်သော၊ သတောဝါသတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ ၀ါ၊ တနည်းကား၊ အယံ၊ ဤတာဒိနောဟူသောပုဒ်သည်၊ ပုဗ္ဗာ၃ဝ၀၊ ပုဗ္ဗာသာလျှင်တည်း၊ တေ၊ သင်သာတာဂိရိ၏၊ သောသတ္တဟ၊ ထိုဆရာဟူသောဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌၊ တာဒိ၊ သည်းခံခြင်း ရှိပါ၏လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ နော၊ မရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဏ္ဏိ၊ မေး၏၊ ဣဒ္ဓါနိ ဒ္ဝေစာတိ၊ ဣဒ္ဓါနိ ဒ္ဝေစ ဟူသည်ကား။ ဝေဠုပေ၊ ဤသို့သောဘုရား သော၊ အာရမ္မဏော၊ အာရုံ၌၊ သက်ပွါတိ၊ သက်ပွဟူသည်ကား၊ ဝိတက္ကာ၊ အကြံအစည်တို့သည်၊ ဝသိကတာတိ၊ ဝသိကတာဟူသည်ကား။ ဝသံ ဂမိတာ၊ အလိုဆန္ဒသို့လိုက်ပါ၏လော၊ ကိं ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အနက် ကို၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တွံ၊ သင်သာတာဂိရိ နှင့်သည်၊ ယံ၊ အကြင်ဝေါတမဘုရားကို၊ သတ္ထာတိ၊ သတ္ထာဟူ၍၀ဒသိ၊ ဆို၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ကစ္စိ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ တာဒိလက္ခဏပတ္တသ၊ သည်းခံ သောလက္ခဏာသို့ရောက်ခြင်း ရှိသော၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သတ္ထု၊ နော၊ ဆရာဘုရား အား၊ သဗ္ဗဘူတေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ မနော၊ စိတ်တော်သည်။ သုပဏိဟိတော၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ခြင်း ရှိပါ သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ယာ၀စ၊ အကြင်ရွှေလောက်လည်း၊ လဘနုပစ္စယံ၊ ရအပ်သောပစ္စည်းကို၊ နလဘတိ၊ မရ၊ တာ၀၊ ထိုရွှေလောက် သုပဏိဟိတောဝိယ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်သကဲ့သို့၊ ခါယတိ၊ ထင် တတ်၏၊ ၀ါ၊ တနည်းကား၊ တေ၊ သင်၏၊ သောသတ္ထာ၊ ထိုဆရာ ဖြစ်သော ဝေါတမသည်၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ သဗ္ဗဘူတေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ ၌၊ သမစိတ္တော နု၊ မျှသောစိတ်ဖြင့်၊ တာဒိ၊ သည်းခံခြင်း ရှိတော်မူပေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ နော၊ မရှိလေသလော၊ ဣဒ္ဓါနိ ဒ္ဝေသု၊ ဣဒ္ဓါရုံ အနိဋ္ဌာရုံ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌။ ရာဂဒေါသ၀သေန၊ ရာဂဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယေစ ခေါသကိ်ပွါ၊ အကြင်အကြံအစည်ပိတက် တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေ၊ ထိုကာမဝိတက် အစရှိသော အကြံတို့သည်၊ အာသု၊ ထိုသင်တို့ဆရာဘုရားအား၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ ဝသိ ကတာ၊ အလိုသို့လိုက်၍ ပြုတတ်ကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ ကား၊ ဂ်ာဒါစိ၊ ရံခါ၊ တေ သဗ္ဗိ၊ ထိုရာဂအစရှိသောတရားတို့၏လည်း၊ ဝသေ နု၊ အာစွမ်းဖြင့်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ကြဲသလော။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊

အနက်တည်း။ တဝေတော၊ ထိုနောင်ရှု၊ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိနှတ်သည် ဘဂဝေတော။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗညုဘာဝေ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏အဖြစ်၌။ ဗျာဝသိတတ္တာ၊ မပျက်မစီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးရုံ ကုန်သော၊ သဗ္ဗညုဂုဏော၊ သဗ္ဗညုဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ အဘာနက္ခော၊ မသိ နိုင်သည်ဖြစ်၍။ မနောစသသုပဏိဟိတောတိ အာဒိ၊ မနောစသသုပဏိ ဟိတောဒျိသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်။ ၊ တတ္ထ။ ထိုဂါထာ၌။ သုပဏိဟိတောတိ။ သုပဏိဟိတော ဟု သည်ကား၊ သုဋ္ဌု-ကောင်းစွာ၊ ဌပိတော၊ ထားအပ်သော နှလုံးရှိတော်မူ၏၊ ပထဝိသမော၊ မြေကြီးနှင့်တူ သောနှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဝိရုဇ္ဈနဋ္ဌေန၊ မကျွတ်မယွင်းသောအနက် ဖြင့်၊ သိနေရှုသမော။ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းနှင့်တူသည်ဖြစ်၍၊ သုပတိဋ္ဌိတော၊ ကောင်းစွာတည်တော်မူ၏။ အစလနဋ္ဌေန၊ မတုန်မလှုပ်သောအနက်ဖြင့်။ ဣန္ဒခီလသမော၊ တုရိုင်းတိုင်နှင့်တူသော သဘောရှိတော်မူပေ၏။ စကုဒ္ဓိဝ မာရုပဝဏ္ဏိဝ ကောဟိ။ ကိလေသာ အစရှိသော လေးပါး အပြားရှိသော အဏ္ဏတ္တမာရ် ဒေဝပုတ္တမာရ် အစရှိသော ပရဝါဒိဝုဋ္ဌိလ် အပေါင်းတို့ သည်၊ အကဗ္ဗိယဋ္ဌေန။ မလှုပ်မရှားနိုင်သောအနက်ဖြင့်၊ သုပဏိဟိတော၊ သုပဏိဟိတမည်တော်မူ၏၊ ဣဒါနိ၊ ဤအခုံးစွန်သော ဂုဏ်၏အဖြစ်၌၊ သဗ္ဗညုဘာဝေ၊ သဗ္ဗညု၏အဖြစ်၌။ ဌိတသာ၊ တည်တော်မူသော။ ဘဂဝ တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗာကာရ သမ္ပန္နတ္တာ၊ အလုံးရုံသောအခြင်း အရာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မနော၊ နှလုံးတော်သည်၊ သုပဏိဟိတော၊ ကောင်းစွာခိုင်ခန့်တည်ကြည်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ အစ လော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့သော ဖြစ်ခြင်းသည်။ အနဿရိယံ၊ အံ့ဘွယ်မရှိလေသေး။ သရာဂါဒိကာလေ၊ ရာဂအစရှိသည်နှင့် တကွဖြစ်သောကာလဟုဆိုအပ်သော၊ ဆဒ္ဒန္တနာဂ ကုလေ၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း၏အမျိုး၌၊ ဥပ္ပန္နသေ၊ ဖြစ်သော။ တိရစ္ဆာနဘူတသော ဝိ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သောဘုရားလောင်းအား။ သဝိသေန၊ အဆိပ် လူးသော၊ သလ္လေန၊ မြှားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇသေ၊ ပစ်စင်္ဂကာလအား။ အစလော၊ တုန် လှုပ်ခြင်းမရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ ဝဝေကော၊ ထိုသတ်သော သောနှုတ်ရေမဆိုး၌။ နပ္ပဒုဿိ၊ အမျက်ဒေါသမထွက်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ် သော်ကား၊ တသော ဝ၊ ထိုသောနှုတ်ရေမဆိုးအား သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ ၏၊ ဒန္တေ၊ အစွယ်တို့ကို၊ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ တထာ၊ ထိုမှ တပါး။ မဟာကပိဘူတသ၊ မျောက်မင်းဖြစ်သော အလောင်းတော်၏။

သိုးသေးဦးခေါင်းခွံ။ မဟာတိယာ။ကြီးစွာသော။ သိလာယ။ ကျောက်ဖြင့်။ ပဟာရုန္တာသာပိ။ ရိုက်ခတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ တသေဝ။ထိုမုခသိုးအား သာလျှင်။မင်္ဂုံ။ခရီးကို။ဒသေတိ။ပြုလေ၏။ တထာ။ထိုမှတပါး။ဝိဝူရေပဏ္ဍိ တာဘူတသ။ ဝိဝူရေပညာရှိဖြစ်သောဘုရားလောင်း၏။ ပါဒေသု။ ခြေတို့၌။ ဂဟေတွာ။ကိုင်၍။ သမ္ဗိယောဇနေ။ယူစနာခြောက်ဆယ် အနုက်ရှိသော။ ကာဠပဗ္ဗတပပါတော။ ကာဠအာမည်ရှိသောတောင်ချောက်၌။ အညဒတ္ထု။ စင်စစ်။ပကွိုဝိတသာပိ။ ပစ်ချလိုက်သည် လည်းဖြစ်သော။ တသေဝ ယက္ခသ။ထိုဝုဏ္ဏကာဘိလူး၏သာလျှင်။ အတ္ထာယ။အကျိုးငှါ။ ဖျံ့သာရ နယတရား။ကို။ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်။ဒေသေသိ။ဟောတော်မူ၏။တသ္မာ ထိုကြောင့်။ သမ္ဘဒေဝ။ကောင်းစွာသာလျှင်။သာတာဂိရော။ သာတာဂိရိ နတ်သည်။ မနောစသသုပဏိဟိတောတိ။ မနောစသသုပဏိဟိတော ဟူ၍။အာဟ။ဆို၏။ သဗ္ဗဘူတေသုတာဒိနောတိ။သဗ္ဗဘူတေသုတာဒိနော ဟူသည်ကား။သဗ္ဗသတ္တေသု။ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌။တာဒိလက္ခဏာ ပတ္တသော။ သည်းခံခြင်း လက္ခဏာဟူသောသူ ရောက်တော်မူသော။ သတော။ သတိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရား၏။ မနော။ နှလုံးတော် သည်။ယာဝ။ အကြင်ရွှေလောက်။ပစ္စယံ။ ရအပ်သောပစ္စည်းကို။ နလာဘ တိ။မရ။တာဝ။ ထိုရွှေလောက်။ သုပဏိဟိတော။ ကောင်းစွာတည်တန့် ခိုင်ခန့်တော်မူ၏။ နစလတိ။တုန်လှုပ်ခြင်းရှိတော်မမူ။ဟုတိအယံ။ ဤသည် ကား။ အတ္ထော။ အနုက်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုသုပဏိ ဟိယော ဟူသော စကား၌။ ဘဂဝတော။ ဖြတ်စွာဘုရား၏။တာဒိလက္ခဏာ။ သည်းခံတော် မူသောလက္ခဏာကို။ ပဋ္ဌဝေ။ ငါးပါး၊အပြားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ယထာဟ။ဘုရား၊အာဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား။ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋ္ဌဟိအာကာရေဟိ။ငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ ဖြင့်။တာဒိ။ သည်းခံတော်မူသော သဘောရှိတော်မူ၏။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌေသု။ ဣဋ္ဌာရုံအာနိဋ္ဌာရုံတို့၌။ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ တာဒိ။ သည်းခံခြင်း ရှိတော်မူ၏။ ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ စက္ခာဝိ။စွဲနှင့်အပ်သောတရား အပေါင်းကိုလည်းစွဲနှင့်တော်မူလေပြီ။ဣဋ္ဌိတသ္မာ။ထိုကြောင့်။ တာဒိ။တာ ဒိမည်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ မုတ္တာဝိ။လွတ်အပ်သော တရားမှလွတ်တော်မူလေပြီ။ ဣဋ္ဌိတသ္မာ။ထိုကြောင့်။ တာဒိ။တာဒိမည် တော်မူ၏။ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ တိဏ္ဏာဝိ။ကူးမြောက်အပ်သော တရား၊အပေါင်းမှ ကူးမြောက်တော်မူလေပြီ။ ဣဋ္ဌိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။

တာဒိ၊တာဒိမည်တော်မူပေ၏။ တံ၊ထိုကူးမြောက်သော တရားကို၊နိဗ္ဗေ
သော၊ ပြည့်စုံနှင်တော်မူတတ်၏။ဤတိတ္ထိတသွေး၊ထိုကြောင့်၊တာဒိ၊တာဒိမည်
တော်မူ၏။ ဘဂဝါ။မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒ္ဓေါနိဗ္ဗေ။ ဣဒ္ဓေါရုံအနိဗ္ဗောရုံ၌၊
ကထံ၊အဘယ်သို့။ တာဒိ၊ သည်းခံတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဘဂဝါ။
မြတ်စွာဘုရားသည်၊လောဘပါ၊ရေအပ်သောလောဘ၌လည်း၊ တာဒိ၊သည်း
ခံတော်မူလေ့ရှိ၏။ ဤတိုဝေမာဒိသဗ္ဗံ၊ ဤသို့အစရှိသောအလုံးရုံကို။ နိဗ္ဗေ
သော၊နိဗ္ဗေသကျမ်း၌၊ ဂုတ္တနယေန၊ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်၊ ဂဟောတဗ္ဗံ၊ ယူ
အပ်၏။တသ၊ထိုဘုရား၏၊လောဘာဒေယောစ၊လောဘိသဗ္ဗကာအစရှိသည်
တို့ကိုလည်း၊ မဟာအဋ္ဌကထာယ၊မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ဝိတ္ထာရိတနယေန၊
အကျယ်ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊တနည်း
ကား၊ပုဗ္ဗာဇေဝါ(ပ)ဥဒါဟုနောတိဏ္ဏမတ္ထိ ဝိဝိကပ္ပေ၊ပုဗ္ဗာဇေဝါ(ပ)ဥဒါ
ဟုနောဟူသော၌အနက်ကိုကြံရာ၌၊သဗ္ဗဟူတေသု၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တ
ဝါတို့၌၊ သမစိတ္တတာယ။ မျှသောစိတ်တော် ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊သတ္တာ။ သရဝဖြစ်တော်မူသောဘုရားသည်၊
တာဒိ၊တာဒိမည်တော်မူ၏။ ဤတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊အယံဘဂဝါ။ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုခုပသံဟာ
ရကာမတာယစ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တော်မူလိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဒုက္ခာပနယနကာမတာယစ။ဆင်းရဲကိုပယ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်
၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌
သမစိတ္တော၊မျှသောစိတ်ရှိတော်မူ၏။ယာဒိသော၊အကြင်မျှလောက်သော
စကားတော်သည်၊အတ္ထနိ၊ကိုယ်တော်၌၊အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏။ တာဒိသော၊
ထိုမျှလောက်သောစိတ်တော်သည်။ ပရေသု၊တပါးသော သတ္တဝါတို့၌၊
သမစိတ္တော၊ဝန္ဒမျှသောစိတ်ရှိတော်မူ၏။ယာဒိသော၊အကြင်သို့သောစိတ်
တော်သည်၊မဟာမာယာယ၊မယ်တော်မာယာအား။ အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏။
တာဒိသော။ ထိုသို့သောစိတ်တော်သည်၊ စိဠမာဏဝိကာယ၊ စိဠမာဏ
ဝိကမိန်းမအား။အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏။ယာဒိသော။အကြင်သို့သောစိတ်တော်
သည်၊ပိတရိ၊ ဓမည်းတော်ဖြစ်သော၊ သုဒ္ဓါဒနေ၊ သုဒ္ဓါဒနမင်းကြီး၌၊
အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏။တာဒိသော၊ထိုသို့သောစိတ်တော်သည်၊သုပ္ပဗုဒ္ဓေ၊သုပ္ပ
ဗုဒ္ဓမင်း၌၊အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏။ယာဒိသော၊အကြင်သို့သောစိတ်တော်သည်
ဗုဒ္ဓေ၊သားတော်ဖြစ်သော၊ ရာဟုလေ၊ရာဟုလာ၌။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။
တာဒိသော၊ထိုသို့သောစိတ်တော်သည်၊ဝဓကေသု၊ သတ်တတ်ကြည်ညိုးဆဲ

တတ်ကုန်သော။ ဒေ၀ဒတ္တနေ့ပါလအာဂ်ုလိမာလကာဒိသူးဒေ၀ဒတ်နေ့ပါ
လဆင်အဂ်ုလိမာလအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အကြိုးရှိတော်မူ၏၊ သဒေ၀
ကော။ နှတ်နှင့်တကွသော။ လောကေပိ၊ လောကသုံးပါး၌လည်း၊ တာဒိ
သည်းခံခြင်းရှိတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သမ္မဒေ၀၊ ကောင်းစွာသာ
လျှင်၊သာတာဂိရော၊သာတာဂိရိနှတ်သည်၊ သဗ္ဗဘူတေသုတာဒိနောတိ၊
သဗ္ဗဘူတေသုတာဒိနောဟု၎င်း၊ အာဟာ၊ဆိုရ၏၊အထော၊ထိုမှတပါး၊ ဣဋ္ဌေ
အနိဋ္ဌေစာတိဋ္ဌေပနု၊ ဣဋ္ဌေအနိဋ္ဌေစဟူသော၌ပါ၌၌ကား၊ ဇော်၊ဤသို့
အထွေး၊အနက်ကို၊ဒဋ္ဌေဗ္ဗာ၊မှတ်အပ်၏၊ယင်းကိုပြု၊အမှတ်မရှိသော၊ဣဋ္ဌံ၀ါ။
အလိုရှိအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အနိဋ္ဌံ၀ါ၊ အလိုမရှိအပ်သည်လည်း
ဖြစ်သော၊အာရုမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ သဗ္ဗာကာရေဟိ၊ အလုံးရုံသောအခြင်း
အရာတို့ဖြင့်၊ တဏ္ဍ၊ထိုဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံတို့၌၊ ရာဂဒေါသ၀သေန၊ ရာဂ
ဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့်၊ယေသက်ပွါ။ အကြင်အကြံအစည်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေ
ယျုံ၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊တေ၊ထိုအကြံအစည်တို့ကို၊ အသေအနေနှာဂ၀တာ၊
ဤ၀ါတို့ဆရာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရေန၊အနုတ္တရဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေန၊အရ
ဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ရာဂါဒိနုံ၊ရာဂအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဟီနတ္တာ၊ပယ်တော်မူ
အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဝသိကတာ၊အလိုတော်သို့လိုက်၍ပြုတော်
မူ၏၊ကဒါစိ၊တရုံတခါမျှ၊ တေသံ၊ထိုကိလေသာတို့၏၊ ၀သေန၊ အစွမ်း
ဖြင့်၊နုဝဒ္ဒတိ၊ ကျွင်တော်မမူ၊ ကိသစ္စံ၊မှန်၏၊ သောဘ၀ေါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အနာ၀ိလသက်ပွါ၊ နှောက်ရှက်ခြင်းမရှိသော အကြံရှိ၍
သုဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာမှကောင်းစွာ လွတ်သောစိတ်ရှိ၏၊ ဝိမုတ္တ
ပညော၊ကိလေသာမှကောင်းစွာလွတ်သောပညာရှိ၏၊ ဣတိ၀ါထာဒီ
လည်း၊သုပဏ္ဍိတိတမနတာယ၊ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိတော်
မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အယောနိသောမနသိကာရ၀ေါ၊မသင့်သော
အာ၊ဖြင့်နှလုံ့သွင်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ၀ုတ္တော၊ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗဘူ
တေ သု၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တ၀ါတို့၌၊ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌေဟိ၊ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံတို့ဖြင့်၊
သောသတ္တာ၊ထိုဆရာဖြစ်သောဘုရားသည်၊ ယဏ္ဍ၊အကြင်တရုသော
အာရုံ၌၊ဘ၀ေယျ၊ဖြစ်ပြီး၊အုံ့၊တံ၊ထိုအာရုံကို၊ သတ္တသမ်ါ၀ုတောဒတော၊
သတ္တသမ်ါ၀ုအပြားအား၊ဖြင့်၊ ဒုပိဓံ၊နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ အာရုမ္ဘဏန္တိ၊
အာရုံဟု၊ ၀ုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ သက်ပွ၀သိဘာ၀ေန၊ သမ္ဘာသက်ပွအလွေ
အကျက်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တတ္ထ အာရုမ္ဘဏော၊ထိုတရုသောအာရုံ၌၊
ဂ၊ဝ၊ထိုဆရာဘုရားအား၊ အမနသိကာ၀ယ၊ မသင့်သောနှလုံ့သွင်း

ခြင်း၏အာဘာဝတော၊မရှိသောအားဖြင့်၊ကိလေသပဟာနံ၊ ကိလေသာ
ကိုပယ်တော်မူခြင်းကို၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊သုပဏိဟိတမနုတာယ၊ကောင်း
စွာဆောက်တည်အပ်သော နှလုံးတော်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗ
ဘူတေ သု၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌၊မနောသမာစာရသုဒ္ဓိ၊ နှလုံးတော်၌
ကောင်းသောအကျင့်၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ တာဒိတာယ၊ သတ္တဝါတို့၌
သည်းခံတော်မူလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ကာယသမာစာရသုဒ္ဓိ၊ကိုယ်
ဖြင့်ကောင်းသောအကျင့်၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏၊ သက်ပ
ဝသိတာဝေနေ၊ သမ္မာသက်ပွတရားကို အလေ့အကျက်ရှိသည်၏ အဖြစ်
အားဖြင့်၊ဝိတက္ကမူလကတ္တာ၊ ဝိတက်တရားလျှင် အရင်းရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ဝါစာယ၊နှုတ်တော်ဖြင့်၊ဝစီသမာစာရသုဒ္ဓိ၊နှုတ်ဖြင့်ကောင်းသော
အကျင့်၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ဟောအပ်၏၊ တာယ၊ ထိမှတပါး၊
သုပဏိဟိတမနုတာယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သောနှလုံးတော်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လောဘာဒိသဗ္ဗဒေါသာဘာဝေါ၊ လောဘအစရှိ
သောအလုံးရုံသောအပြစ်မရှိခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗဘူတေသု၊
ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌၊ တာဒိတာယ၊သည်းခံတော်မူသောသဘော
ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မေတ္တာဒိဝုဏ္ဏသန္တာနေါ၊မေတ္တာအစရှိသောဂုဏ်
ကျေးဇူး၏ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းကို၊ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏၊ သက်ပ္ပဝသိတာဝေ
နေ၊သမ္မာသက်ပွတည်းဟူသောအလေ့အကျက်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဒီကူလေ၊
စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသောအာရုံ၌၊ အပ္ပဋိကူလသညိတာဘေဒါ၊ စက်ဆုပ်
ခြင်းမရှိဟုအမှတ်ရှိခြင်းစသည်အပြားရှိသောအထူးကို၊အာရိယသုဒ္ဓိ၊အာရိ
ယာ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏၊တာယစ၊ ထိအာရိယသုဒ္ဓိဖြင့်
လည်း၊အာသဝ၊ ထိဘုရားအား၊သဗ္ဗညုတာဝေါ၊ သဗ္ဗညုတာ၏ အဖြစ်ကို၊
ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောကိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊
ဧဝံ၊ဤသို့၊ဟောမဝတော၊ ဟောမဝတနုတ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦး၊ မနောနွါရ
သေနေဝ၊မနောနွါရ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ တာဒိဘာဝံ၊ သည်းခံတော်မူ
ခြင်း၏အဖြစ်ကို၊ပုဏ္ဏိတ္တာ၊မေးမြန်း၍၊တဏ္ဍု၊ ထိတာဒိလက္ခဏာကိုလည်း၊
ပဒီဓာနဏ်၊ဝန်ခံသော၊ဣမံ၊ဤစကားကို၊သုတ္တာ၊ကြားရပြီး၍၊ဒဠ္ဍိကမ္မဏ်း
မြဲမြံစိပ်သော၊ဂါ၊ဣနိ၊ယသုအာခါ၌၊ နွါရတ္တယဝသေနာပိ၊နွါရသုံးပါးတို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးစွာလျှင်၊သခေါ်ပေန၊ အကျဉ်းအား
ဖြင့်၊ကာယဝစီမနောနွါရသုဒ္ဓိ၊ကာယနွါရဝစီနွါရမနောနွါရ၏စင်ကြယ်ခြင်း
ကို၊ပုဏ္ဏိတ္တာ၊မေးမြန်းပြီး၍၊ တဏ္ဍု၊ထိနွါရသုံးပါး၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုလည်း၊

ပဋိစာနန္တိ၊ ဝနိဝံသောဒုမံ၊ ဤစကားကို၊သုတ္တာ၊ ကြားရ၍၊ ဒဠ္ဍိကမ္မဏ္ဍ မေဝ၊ဒဠ္ဍိကမ္မအနက်ကိုသာလျှင်၊ဝိဏ္ဍာရေနာဝိ၊အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊ ဝုန္ဆကြွား၊မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ကစ္ဆိအာဒိနွယ်တို့၊ ကစ္ဆိအာဒိနှံအစရှိသောစကား ကို၊အာဟာ၊ဆိုရ၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂုဟာ၌။ ဂါထာဗန္ဓသုခတ္တာယာ၊ဂါထာကိုဖွဲ့လွယ်စိမ့်သော ဌာ၊ပဌမံ၊ဥာဏ်ဦးစွာ၊အာဒိနွာဒါနဝိရတိ၊အာဒိနွဒါန်မှကြဉ်ခြင်းကို။ ဝုန္ဆတိ၊မေး ၏၊အာရာပမာဒဗာဟုတိ၊အာရာပမာဒဗာဟုသည်ကား။ ပဠူသုကာမဂုဏော သုဝါ၊ပါ၊သောကာမဂုဏ်တရားတို့၌။ စိတ္တဥဝါသဝဏ္ဏတောစိတ်ကိုလွတ် သောအားဖြင့်၊ဒုရိဘာဝဝါ၊ဝေးစွာသောသဘောရှိပါ၏လော၊ တေနုကိုဟု အာရာပမာဒဗာဟုသောဝုဒ်ဖြင့်။ အပြိဟွစရိယဝိရတိ၊ အပြိဟွစရိယမှ ကြဉ်ခြင်းကို၊ဝုန္ဆတိ၊မေး၏။ဝါ၊တနည်းကား၊အာရာပမဒဗာဟိပိ၊အာရာ ပမဒဗာဟု၍လည်း၊ပမာဒဗာ၊မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောမာတု ဂါမမှ၊အာရာ၊ကင်း၏ဝေးပါ၏လော၊မာတုဂါမာ၊မာတုဂါမမှ၊အာရာ၊ဝေး စွာကြဉ်ပါ၏လော၊ဆုတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဗျာနံနှ ရိစ္ဆတိ တိဏ္ဍမိနာပန။ ဗျာနံနရိစ္ဆတိဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်ကား၊တိရိဝါ၊ သိုးပါ၊ အပြားရှိသော၊တာသာယေဝ ကာယဒုစ္စရိတရိဝတိယာ၊ထိုကာယဒုစရိုက် ကို မှကြဉ်ခြင်း၏သာလျှင်၊ဗလဝဘာဝံ၊အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ဝုန္ဆ တိ၊မေး၏။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဗျာနသမ္ပယုတ္တာသု၊ ဗျာနှင့်ယှဉ်သော်သူ၏ ဝိရတိ၊ ဝိရတိသည်၊ ဗလဝတိ၊ အားကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏လော၊ ဆုတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ အထ၊ထိုအခါ၌။ သာ တာဂိရော၊သာတာဂိရိနတ်သည်၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ဇောတရေဟိ၊ ယသုပစ္စုပ္ပန္နာဘဝဠ္ဍသာသျှင်၊ အာဒိနွာဒါနာ၊သူ၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊ပဋိဝိရတော၊ကြဉ်ရှောင်တော်မူသည်။ နုမဟုတ်လော သေး၊ အတိတေပိ၊လွန်လေပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊အဒ္ဓါနေ၊ကာလအဝန်း၌။ ဒီဃ ရတ္တံ၊ရှည်ဖြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အာဒိနွာဒါနာဒိဟိ၊အာဒိနွာဒါန်အစရှိ သည်တို့မှ၊ပဋိဝိရတော၊ကြဉ်ရှောင်တော်မူ၏၊တသ။ ထိုဖြတ်စွာဘုရား အား။ တသာယေဝ ဝိရတိယာ၊ထိုသို့ကြဉ်ရှောင်တော်မူခြင်း၏သာလျှင်၊ အာနုဘာဝေန၊အာနုဘော်အားဖြင့်၊ တံတံမဟာဝုဏ်သလက္ခဏံ၊ ထိုထို သောမဟာဝုဏ်သလက္ခဏာတော်ကို၊ ပဋိလဘတိ၊ ရတော်မူ၏။ သဒေဝ, ကျော်စ၊ နှတ်နှင့် တကွလည်းဖြစ်သော၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊ဝေါတာမော၊ဝေါတာမဘုရားသည်၊အာဒိနွာဒါ

နှာ၊သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ပဋိဝိရတေသာ၊ဝေးစွာရှောင်ပေ၏။ ဣတိ အာဒိနာနုယောနှ၊ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ အသ၊ထိုရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ကျေးဇူးကို၊ဘာသတိ၊ပြောဆို၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဝိသဒ္ဒါယ၊ ဝတ္ထုတ်လွတ်သော၊ဝါစာယ၊စကား၊ဖြင့်၊သိဟနာဒံ၊ခြင်္သေ့မင်း၏အသံကဲ့သို့ ရဲရင့်သောအသံကို၊ နဒန္တော၊ဖြတ်၍၊နသောအာဒိန္နံအာဒိယတိတိ၊နသော အာဒိန္နံအာဒိယတိအစရှိသောစကားကို။ သာတာဂိရော၊သာတာဂိရိနုတ် သည်၊အာဟ၊ဆို၏။ တံ၊ထိုပုဒ်သည်၊အတ္ထတော၊အနက်အား၊ဖြင့်၊ပါဂတ္ဌ မေဝ၊ထင်ရှား၊သည်သာတည်း။ ဣဒါသာဂါထာယ၊ဤဂါထာ၌လည်း။ ဘတိယပဒေ၊ ဘကိယပါဒ၌။ ပမာဒဗ္ဗာပမဒ္ဒဗ္ဗာတိ ။ပမာဒဗ္ဗာပမဒ္ဒဗ္ဗာဟု ၍၊ဒွိဝါ၊နှစ်ပါး၊အပြား၊အား၊ဖြင့်၊ပါ၌ရှိ၊ပါ၌ရှိတို့သည်၊သန့်ရှင်းခြင်း၏၊စတုတ္ထ ပါဒေစ။ စတုတ္ထပါဒ၌လည်း၊ဗျာနံနရိစ္ဆတိတိ၊ဗျာနံနရိစ္ဆတိဟု သည်ကား။ ရိတ္ဆကံ။ ကိလေသာမရှိသော၊ သုညတံ။ ကိလေသာမှ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ ဗျာနံ၊လောကုတ္တရာဗျာနဉ်တရားကို။ ကရောတိ၊ပြုပေ၏။ နပရိစ္ဆတိ၊ဗျာနံ ကိုမစွန့်။ဣတိ၊အတ္ထော၊ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ဧဝံ၊ ဤသို့။ကာယဒ္ဒါ၊ရေ၊ကာယဒ္ဒါ၌၌။ သဒ္ဒီ၊စင်ကြယ်ခြင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍ ၍။ ဣဒါနိ၊ ယသုအခါ၌။ ဝစီဒ္ဒါ၊ရေ။ ဝစီဒ္ဒါ၌၌။သဒ္ဒီ ။ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ဝုစ္စတေ၊မေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ကစ္ဆိမုသာနဘာဏတိတိ၊ကစ္ဆိမုသာနဘာဏ တိအစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ဆို၏။ ၊ဣဒေ၊ဤဂါထာ၌။ ဝိဏာတိ၊ ဝိဏာဟူသည်ကား၊တိဝိဏော၊ရုန့်ရင်းသောစကားတည်း၊ဝိဟိ ံသတိဗာဓ တိ၊သူတပါးကို ခိုက်တိုက်သောစကားတည်း။ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝါစာယ။နှုတ်ဖြင့်ခြင်း၏။ ပယော၊အကြောင်း တည်း။ ဗျပ္ပယော၊ နှုတ်ဖြင့်ခြင်း၏အကြောင်း၊ အသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝိဏော၊ရုန့်ရင်းခက်တရော်ရှိသော၊ဗျပ္ပယော၊နှုတ်ဖြင့်ခြင်း၏အကြောင်း ဒေါသတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝိဏာဗျပ္ပယော၊ ဝိဏာဗျပ္ပယမည်၏။ တံ၊ထိုဝိဏာဗျပ္ပယမည်သော ရုန့်ရင်းသော စကား၊ကို၊ နကာရေန၊နအက္ခရာဖြင့်၊ ပဒိုသေ၊ဝေတွား၊ဖြစ်၍၊နဝိဏာဗျပ္ပယောတိ၊နဝိဏာ ဗျပ္ပယောဟူ၍။ ပုဏ္ဏတိ၊မေး၏၊နဗရသ ဝါစော၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတန်းသော စကားမရှိသော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတို၊ဖြစ်၏၊နာဝိဏာ ဗျပ္ပယောတိဝိ၊ နာဝိဏာဗျပ္ပယောဟူ၍လည်း၊ ပါ၌ဝေ၊ ပါ၌သည်၊ အတ္ထိ။ ရှိ၏၊နာဝိဏာဝစနော၊ သူတပါး၏နှလုံး၌ မကြေမပျောက်သော စကားမရှိ သော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊

ဖရုသဝစနံ။ရုန့်ရင်းသောသူ၏စကားသည်။ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏။ ဟဒ
ယေနလုံး၌။ အခါယမာနာ။မကုန်မခန်းသည်ဖြစ်၍။တိဋ္ဌတိ၊တည်တတ်၏။
တာဒိသဝစနော။ထိုသို့သောစကားဆိုခြင်းသည်။ကဗ္ဗိ၊ဒေသို့နည်း။နဟော
တိ။ ရှိသည်မဖြစ်လော။ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
ဝိဘူတိတိ။ ဝိဘူတိဟူသည်ကား။ဝိနာသော။ သူတပါး၏ချစ်ခြင်းကို ဖျက်
ဆီးခြင်းတည်း။ ဝိဘူတိ။သူတပါး၏ချစ်ခြင်းကိုဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ကာယ
တိကဉ္စောတိစ။ပြုလည်းပြုတတ်၏။ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ဝိဘူတိကံ၊ဝိဘူတိက
မည်၏။ဝိဘူတိကမေဝ။ ဖျက်ဆီးတတ်သောစကားသည်ပင်လျှင်။ ဝေဘူ
တိကံ၊ဝေဘူတိကမည်၏။ဝေဘူတိယန္တိ ဝိ။ဝေဘူတိယံဟူ၍လည်း။ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ထိုကဲ့ဪဝေဘူတိယံဟူသောစကားသည်၊ ပေသုညသဒ္ဒေါ
ပစ်သောစကား၏။ အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း။ ဟိသစ္စံ။မှန်၏။ တံ၊ထို
ဝိသုဏာဝါစာသည်၊သင်္ဂဟာနံ၊သင်္ဂဟဝါတို့၏။အညမညတောဝ၊အချင်းချင်း
မှ၊ဘေဒေန၊ကွဲပြားသဖြင့်။ ဝိနာသံ၊ပျက်စီးခြင်းကို၊ကရောတိ၊ပြုတတ်၏။
သေသံ။ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောစကားသည်။ ဥတ္တရိဗေဒ၊ပေါ
သောအနက်ရှိသည်သာတည်း။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ သာတာဂိရော၊ သာ
တာဂိရိနတ်သည်။ ကေဝလံ။စင်စစ်။ ဘေရတိ၊ဤကိုယ်တော်၏အပြစ်၌
သာလျှင်။ မုသာဝါဒါ၊မုသာဝါဒမှ။ ပဋိဝိရတော၊ကြဉ့်သည်၊နေ့မဟုတ်၊
အတိတောဝိအဒ္ဓါနေ၊ရှေးလွန်လေပြီးသောအခွန့်၌လည်း။ဒီဃံရတ္တိံ၊နေ့ညဉ့်
ရှည်စွာ။ မုသာဝါဒိတိ၊ မုသာဝါဒတို့မှ။ ပဋိဝိရတော။ ကြဉ့်တော်မူ၏။
တာသာတာသာယေဝ ဝိရတိယာ၊ ထိုထိုသောဝိရတိ၏ သာလျှင်။ အာနု
ဘာဝေန။ အာနုဘော်အားဖြင့်။ တံတံမဟာပုရိသာလက္ခဏံ၊ ထိုထိုသော
မဟာပုရိသလက္ခဏာကို။ ပဋိလဘိ၊ရတော်မူ၏။ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်
တကွသော။လောကော၊ လူအပေါင်းသည်ကား။သမဏောဝေါတမော၊
ရဟန်းဂေါတမသည်။မုသာဝါဒါ။မုသာဝါဒမှ၊ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ့်ရှောင်
တတ်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ အသ၊ထိုဘုရား၏။ဝယ္ဟံ။ကျေးဇူးတော်ကို၊ ဘာ
သသိ၊ဆို၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဝိသဒ္ဒါယ။ရှင်းရှာခြင်းကင်းသော၊ဝါစာ
ယ။စကားဖြင့်၊ သိဟနာဒံ။ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ရဲရင့်သောအသံကို၊နဒန္တော
ဖြိုက်သည်ဖြစ်၍။ မုသာစသော နဘဏတိတိ။ မုသာစသောနာဘဏတိ
ဟူ၍။ အာဟ၊ဆို၏။ တဿ၊ထိုဂါထာ၌၊မုသာတိ။ မုသာဟူသည်ကား၊
ဒိဋ္ဌာဒိနိ။ဖြင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ဝိနိဝေယ။ဆောက်တည်၍။ပရေဝိသံဝါ
ဒနဝစနံ။ သူတပါးကိုချွတ်ယွင်းစေသောစကားတည်း။ တံ၊ထိုမုသာဝါဒ

စကားကို၊သော၊ထိုဂေါတမဘုရားသည်၊နာဏတိ၊ဆိုတော်မူ၊ဒုတိယ ပါဒေ၊ ဒုတိယပါဒ၌၊ပဌမဣဿ၀ေသနေ၊ ရှေးဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝုဏ္ဏာ၀ါထာ အနက်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နခိဏာဗျပ္ပထောတိ၊ ကြမ်းတမ်းရှုန့်ရှင်းသောစကား ကိုဆိုသည်မရှိဟု၊ ဒုတိယဣဿ၀ေသနေ၊နှစ်ခုမြောက်သောအနက်၏အစွမ်း ဖြင့်၊ နာခိဏာဗျပ္ပထော၊သူတပါး၏နှလုံးနှင့်မကြေမပျောက်သောစကားမရှိ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပါ၌ဟော၊ပါ၌ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ စတုဣဿပါဒေ၊စတုဣဿ ပါဒ၌၊မနုဿာတိ၊ မနုဿာဟူသည်ကား၊ ပညာ၊ပညာကို၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တာယမနုဿာယ၊ထိုသို့သောပညာတော်ဖြင့်၊ ပရိဿ်ဿ်ဒ္ဒိတ္ဝာ၊ဝိုင်းခြားတော်မူ၍၊ အဣ္ဌမေ၀၊အကျိုးရှိသောစကားကိုသာ လျှင်၊ ဘာသတိ၊ပြောဟောတော်မူတတ်၏၊ အဣ္ဌတော၊အနက်သဘော အားဖြင့်၊ အနုပေတ၀စနံ၊မပစ်မပယ်အပ်သောစကားပေတည်း၊ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ဘုရားတို့အား၊ သမ္ဘံ၊ပြိုမ,ပျင်းသော၊ အညာဏဝုရေ၀ဿာ၀ံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်လျှင်ရှေ့သွားမရှိသော၊နိရဏ္ဍကံ၊အကျိုးမရှိသော၊ ဝ၀စနံ၊စကားတော်မည်သည်၊ ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ နမရိ၊တဿာ၊ထို ကြောင့်၊သောဘဂ၀ါ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊မနုဿမနုဿယ၊ပညာတော် ဖြင့်၊ အဣ္ဌံ၊အကျိုးရှိသောစကားကို၊ဘာသတိ၊ဆိုတော်မူ၏၊ဣတိ၊အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဣဒေ၊ဤဂါထာ၌၊ သေသံ၊ကြွင်း သောစကားသည်၊ ပါဂဋမေ၀၊ ထင်သော အနက်ရှိသည်သာတည်း၊ ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ ၀စီနွါ၊ရေ၊၀စီနွါ၌၊ ဝိသုဒ္ဓမ္ပိ၊စင်ကြယ်ခြင်းကိုလည်း၊ သုတ္တာ၊ ကြားရပြီးသော်၊ဣဒါနိ၊ယာဝုအာ၀ါ၌၊မနောနွါ၊ရေ၊မနောနွါ၌၊သုဒ္ဓိ၊စင်ကြယ် ခြင်းကို၊ဝုဏ္ဏ,ကြောင်း၊မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ကစ္စိနုဇ္ဇုတိကာ၊မေသုကိ၊ကစ္စိနုဇ္ဇု ကိကာ၊မေသုအစရှိသော၀ါထာကို၊အာဟာ၊ဆို၏၊

ကတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ကာမာတိ၊ကာမဟူသည်ကား၊ကိလေသကာမာ စ၊ကိလေသကာမ လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုကာမာစ၊ ဝတ္ထုကာမ လည်း ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒွေကာမာ၊နှစ်ပါးသောကာမတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန် ၏၊တော၊ ထိုနှစ်ပါးသောကာမတို့တွင်၊ကိလေသကာမေန၊ကိလေသာ ကာမဖြင့်၊နုဇ္ဇုတိတိ၊ မတည်မက်လောဟု၊ ဝုဏ္ဏ,ကြောင်းမေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ အနာဘိဇ္ဈာလုတံ၊ အဘိဇ္ဈာ တည်းဟူသော လောဘတရား မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ဟေမ၀ေတာ၊ ဟေမ၀တနှတ်သည်၊ ဝုဏ္ဏတိ၊မေး၏၊ အနာ၀ိ ဿဇ္ဇိ၀ဒေန၊အနာ၀ိလံဟူသော၀ုဒိဖြင့်၊ဝုဏ္ဏ,ကြောင်းမေးသော်ဟေမ၀တနှတ် သည်၊ဗျာပါဒေန၊ဗျာပါဒဖြင့်၊အနာ၀ိလာ၊ဘာ၀ံ၊မနောက်ကျသည်၏အဖြစ်

ကို။ သန္ဓာယမ်းရည်၍။ အဗျာပါဒတံ၊ဗျာပါဒတရားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝုဏ္ဏတိ၊မေး၏။ မောဟံအတိက္ကန္တောတိပဒေန။ မောဟံအတိက္ကန္တော ဟူ သောဝုဒ်ဖြင့်၊ဝုဏ္ဏန္တော၊မေးသောဟေမဝတနတ်သည်၊ယေနမောဟေန။ အကြင်မောဟဖြင့်။ ရုဇ္ဇော၊ရိုက်မဲတွေ့ဝေသောဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊မိန္တာဒိဗ္ဗံ။ မိန္တာဒိဗ္ဗအယူကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ယူ၏၊တာသဒ၊ထိုမောဟကို၊ အတိက္ကမေန။ လွန်သဖြင့်။ သမ္ဘာဒိဗ္ဗကံ၊ကောင်းသောအယူရှိသည်ကို၊ ဝုဏ္ဏတိ၊မေး၏။ ဓမ္မေသုစက္ခုမာတိပဒေန၊ဓမ္မေသုစက္ခုမာဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ဝုဏ္ဏန္တော။ မေး သောဟေမဝတနတ်သည်၊သဗ္ဗဓမ္မေသု၊အလုံးရုံသောတရားတို့၌၊ အပ္ပဋိ ဟတသော၊ အဂိတ်အပင်မရှိသော။ ဉာဏစက္ခုနော။ သဗ္ဗညုတစက္ခု၏။ ဝသေန၊အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊တနည်းကား။ ပဉ္စစက္ခုဂိသယောသု၊ငါးပါးသော မျက်စိတို့၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ဓမ္မေသု၊တရားတို့၌၊ပဉ္စန္ဒြိယစက္ခု။နှုန်း၊ငါးပါး သော မျက်စိတို့၏လည်း။ ဝသေန၊အစွမ်းဖြင့်။သဗ္ဗညုတံ။ သဗ္ဗညုတ၏ အဖြစ်ကို၊ဝုဏ္ဏတိ၊မေး၏။ နွါရဂ္ဂေ ယပရိသုဒ္ဓါ ယပိ၊နွါရသုံးပါးတို့၏စင်ကြယ် သဖြင့်လည်း။ သဗ္ဗညု၊ သဗ္ဗညုမည်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်လေသေး။ ဣတိ၊ ဤသို့၊စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊ပဉ္စန္နံစက္ခု။နှုန်း၊ငါးပါးသောမျက်စိတို့၏လည်း။ ဝသေ နေ၊အစွမ်းဖြင့်။ သဗ္ဗညုတံ၊သဗ္ဗညုတ၏အဖြစ်ကို၊ ဝုဏ္ဏတိ၊မေး၏၊အထ ထိုအခါ၌။ သာတာဂိရော၊သာတာဂိရိနတ်သည်၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊အရေဟတ္တံ။အရေဟတ္တာဖိုလ်သို့၊အပ္ပတ္တောဝ၊ရောက်တော်မမူခင်လျှင်။ အနာဂါမိမဂ္ဂေန။အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ကာမရာဂဗျာပါဒါနံ၊ကာမရာဂဗျာပါဒ တို့ကို၊ပဟီနတ္တာ၊ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ကာမေသု၊ကာမတရား တို့၌၊နေဝ၊ရဇ္ဇတိ၊တပ်ခြင်းဂျိတော်မမူ၊ဗျာပါဒေန၊ဗျာပါဒတရားဖြင့်၊အာဝိ လစိတ္တော၊ နောက်ကျူသောစိတ်တော်သည်၊နတ္ထိ၊ဂျိတော်မမူ၊သောတာ ပတ္တိမဂ္ဂေနေव၊သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊မိန္တာဒိဗ္ဗပစ္စယာ၊ မိန္တာ ဒိဗ္ဗ၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ သစ္စာပဋိဗ္ဗာဒကမောဟသ၊ သစ္စာတရား ကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟကို၊ ပဟီနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊မောဟံ၊မောဟကို၊အတိက္ကန္တော၊လွန်မြောက်တော်မူ၍၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတရားတို့ကို၊ အဘိ သမ္ဗုဇ္ဈိတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသော ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါတိနာမံ၊ဘုရားဟူသောအမည်တော်သည်၊ဝိမောက္ခန္တိက နာမံ၊အရေဟတ္တာဖိုလ်၏အဆုံးဌာနဖြစ်သော အမည်တော်တည်း၊ သော၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာဝုတ္တာနိစ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အတိုင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ခုနိ၊မျက်စိတို့ကို၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ပဋိလာဘတိ၊

ရတောဝ်မူ၏၊ တသ္ဌာ၊ထိုကြောင့်၊အသ၊ထိုဘုရား၏၊မနောဒွါရသည်၊မနော ဒွါရဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ သဗ္ဗညုတ်၊သဗ္ဗညု၏အဖြစ်ကို၊ဥယ္ယောသေဇ္ဇော၊ ကြွေးကြော်လိုသည်ဖြစ်၍၊ နသောဇ္ဇတိကာမေသုတိ၊နသောဇ္ဇတိ ကာ မေသု အစရှိသောဝုဒ်ကို၊ အာဟ၊ဆိုရ၏၊ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတနှတ် သည်၊ ကဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဒွါရတ္တယပါရိသုဒ္ဓိသဗ္ဗညုတဉာဏ်ဒွါရ သုံးပါး၏ စင်ကြယ်ခြင်းဖြင့်သဗ္ဗညုဟု၏အဖြစ်ကိုလည်း၊သုဝ၊ ကြား၊ရ ၍၊ ဝုဠ္ဍော၊နှစ်သက်သည်၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍၊ အတိတဓာတိယံ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ ဗဟုသဟဿပိသဒါယ၊အကြား အမြင်များသဖြင့်သန့်ရှင်းသော၊ ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊အသဇ္ဇမာနဝစနပ ထော၊မပြိမစွန်းသောစကားရှိသည်၊ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍၊အဇ္ဇရိယ ဇ္ဇ။တရုပေ၊ အုံ့ဘွယ်သရဲ သဘောရှိသော၊ သဗ္ဗညုဂုဏော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏ ကျေးဇူးတို့ကို၊သောတုကာမော၊နာခြင်းဂျါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကစ္ဆိပိဠာ ယသမ္ပန္နောတိ၊ကစ္ဆိဝိဠာယသမ္ပန္နောဟု သော ဂါထာဝုဒ်ကို၊ အာဟ၊ဆိုရ ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဝိဠာယသမ္ပန္နောတိ ဣမိနာ၊ဝိဠာယသမ္ပန္နောဟု သော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ဒဿနသမ္ပတ္တိယာ၊သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်၏ပြည့်စုံ ခြင်း၌၊ ဝုဏ္ဏတိ၊ မေး၏။ သံသုဒ္ဓစာရေ၊ဟောတိ ဣမိနာ၊ သံသုဒ္ဓစာရေ၊ဟော ဟု သော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ဂမနသမ္ပတ္တိ၊လာခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဝုဏ္ဏတိ၊မေး၏။ ဩ ဤ၊ ဤသံသုဒ္ဓစာရေ၊ဟောဟု သော ဝုဒ်၌၊ဆန္ဒဝသေန၊ဆန်ကျမ်း၏အစွမ်း အား၊ဖြင့်၊ ဒီဃံ၊ဒီဃကို၊ ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ စာကာရံ၊စာအက္ခရာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သံသုဒ္ဓစာရေ၊ဟော၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော လာခြင်းရှိ တော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ အာသဝါ ဒိဏာတိဣမိနာ၊ အာသဝါဒိဏာဟု သော ဤပါဠိဖြင့်၊ ဧတောယ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ဒဿနဂမနသမ္ပတ္တိပတ္တဗ္ဗာယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ် လားကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊အာသဝက္ခယသညိတာယ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်ဖြင့် ဓမ္တအမ်သော၊ပဌမနိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ ရှေးဦးစွာ သောသဉ္စပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်သို့။ ပတ္တိ၊ရောက်တော်မူခြင်းကို၊ ဝုဏ္ဏ တိ၊မေး၏၊ နတ္ထိပုနဗ္ဘဝေါတိ ဣမိနာ၊နတ္ထိပုနဗ္ဘဝေါဟု သော ဤပါဠိဖြင့်၊ ဒုတိယနိဗ္ဗာနဓာတုပတ္တိ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်သောအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ် သို့ရောက်ခြင်းကို၊ ဝုဏ္ဏတိ၊ မေး၏၊ဝါ၊ တနည်းကား၊ပရုမတ္ထပစ္စဝေက္ခဏ ဉာဏောနု၊ပရုမတ္ထဖြစ်သောပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ပရုမသဿာသမတ္တိ ဖြတ်သောသက်သာယာသို့ရောက်ကြောင်းကို၊ ဥတ္တာ၊သိ၍၊ဒ္ဝိတာဝါ၊

တည်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝုန္ဓတိ။ မေး၏။ တတော။ ထိုနောင်မှ။ သောဝိဇ္ဇာ။ ထိုဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကောဝိကို။ သောဘဂဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အနေကာ ဝိဟိတံဝုဇ္ဇေနိဝါသန္တိ အာဒီနာ။ အနေကဝိဟိတံဝုဇ္ဇေနိဝါသံ ဤသို့အစရှိ သော။ နယေန။ နည်းဖြင့်၊ ဘယတောရုဝါဒီသု။ ဘယတောရုဝသုတ္တန်အစရှိ သည်တို့၌၊ ထိုဝိဓာ။ သုံးပါး အပြားရှိသည်ကို။ ဝုတ္တာ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ သောဘဂဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧကံ။ ဤသို့။ စိတ္တေ။ စိတ်တော်သည်။ သမာဟိတေ။ ကောင်းစွာတည်ကြည်ပြီးသော်။ အာနေဇ္ဇပ္ပတ္တေ။ မတုန်မ လှုပ်ခြင်းသို့ရောက်ပြီးသော်။ ဉာဏဒဿနာယ။ ဉာဏ်အမြင်အလို့ငှါ။ စိတ္တံ။ စိတ်တော်ကို။ အဘိနိပ္ပာဒိ။ ဖြောင့်ချောဆောင်တော်မူ၏။ ဣတိ အာဒိနာ နယေန။ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ အမဗ္ဗသုတ္တာဒီသု။ အမဗ္ဗသုတ္တန်အစသည်တို့၌။ အဒ္ဓုဝိဇ္ဇာ။ ရှစ်ပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို။ ဝုတ္တာ။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာ ယပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တာယသဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နာယ။ ထိုသို့သော အလုံးစုံအခြင်းအရာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသဖြင့်။ ဥပေတော။ ပြည့်စုံတော် မူ၏။ ယားဠေတံယဗ္ဗတော်စရဏာသမ္ပန္နံ။ အကြင်စရဏာတဆဲ့ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံ ခြင်းကို။ မဟာနာမ။ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော သာကိုဝင်မင်း။ ဣဒ။ ဤငါ ဘုရား သာသနာတော်၌။ အရိယသာဝကော။ အာရိယာ၏တပည့်သည်။ သိလသမ္ပန္နော။ သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဣန္ဒြိယေသု။ စက္ခုန္ဒြေအစရှိသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဝါရော။ စောင့်ရှောက်သောဒွါရရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တောဇေန။ အစာ၌။ မတ္တညူ။ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဇာဂရိယံ။ နိုးကြားခြင်း၌။ အနုယုတ္တော။ ယှဉ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သတ္တ သဒ္ဓမ္မေဟိ။ ခုနစ်ပါးကုန်သော သူတော်ကောင်း၏တရားတို့နှင့်။ သမန္နာ ဂတော။ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဒိဋ္ဌမေဝ သုခဝိဟာရာနံ။ ပစ္စုပ္ပန် မျက်မှောက်၌ချမ်းသာစွာနေရကုန်သော။ အဘိစေတသိကာနံ။ ထူးသော စိတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ စတုန္နံ ဈာနာနံ။ လေးပါးသောဈာန်တို့ကို။ နိကာမ လာဘီ။ တဏှာကင်းသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣမေ ဥဒ္ဒိသိတ္တာ။ ဤသို့ပြောကြောင်းမူ၍။ မဟာနာမ။ မဟာနာမ် အမည်ရှိသော သာကိုဝင်။ ကထဏ္ဍ။ အဘယ်သို့လျှင်။ အရိယသာဝကော။ အာရိယာသာဝ ကသည်။ သိလသမ္ပန္နော။ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ အာဒိနာ နယေန။ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ သေခသုတ္တေ။ သေခသုတ် ၌။ ပန္နရသပဒေဟိ။ တဆဲ့ငါးပါးအပြားရှိသော။ ဝဏ္ဏံ။ စရုဏာတရားကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ။ ပြတော်မူအပ်၏။ တဏ္ဍ။ ထိုစရုဏာတဆဲ့ငါးပါးသည်လည်း။ သဒ္ဓါ ဝဏ္ဏံ

လေသမ္ဘာနေ၏။ အလုံးရုံသော ကိုလေသာကို ပယ်သော အားဖြင့်၊ ဘဝဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊အတ်ပါယ်၊အလွန်လျှင်။ ယသ္မာ၊အကြင် ကြောင့်၊သံသုဒ္ဓ၊ကောင်းစွာစင်ကြယ်၏၊ကာမာသဝါဒယော၊ကာမာသဝ အစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊ ယေအာသဝါ၊အကြင် အာသဝေါတရားတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေပိ၊ထိုအာသဝေါတရား တို့သည်လည်း၊ သဗ္ဗေပိ၊အလုံးရုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊သပရိဝါရာ၊ အခြံ အရံနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ သဝါသနာ၊ ဝါသနာနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤတရား အပေါင်းတို့သည်၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား အား၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ခီဏာ၊ကုန်တော်မူလေကုန်ပြီ၊ ဣမာယ ဝိဇ္ဇာစ ဝေ ကာသမ္ဘဒါယ။ ဤသို့သောဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏတဆဲ့ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသဖြင့်၊ ခီဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ဘဝဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုန္ဒ ဝေါ၊တဘဘုန်ပဓိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိ၊ဤ သို့၊ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ ဒ္ဝိတော၊တည်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊သာတာဂိရော၊သာတာဂိရိရှိနှတ်သည်၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သဗ္ဗညုတ ဘာဝဗျဝသာယေန။ သဗ္ဗညုဒ္ဓ၏ အဖြစ်၌ မချွတ် မယွင်းပိုင်းခြားသဖြင့်၊ သမုဿဟိတဟာဒယော၊တိုက်တွန်းအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးရုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေဂုဏေ၊ထို ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ အနုဿရန္တော၊ လျှောက်စားသိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဇ္ဇာယစေ ဝသမ္ဘဒ္ဒေါတိ၊ ဝိဇ္ဇာယစေဝသမ္ဘဒ္ဒေါအစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊ဟော ပေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတ နှတ်သည်၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုမိမိအလိုလို ကောင်းစွာသိတော် မူသော၊ဘဂဝါတိ၊ဘုရားပေတည်းဟု၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာ၊ယုံမှားခြင်းကင်းသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အာကာသေ၊ကောင်းကင်ပြင်၌၊ ဒ္ဝိတောယေဝ၊ ရုပ်လျှက် ပင်လျှင်၊ဘဝဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ပသံသန္တော၊ချီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ သာတာဂိရိ'စ၊သာတာဂိရိရှိနှတ်ကိုလည်း၊အာရာဝေန္တော၊နှစ်သက်စေလို သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဘန္ဓံ ဗုဒ္ဓိနောစိတ္တန္တိ၊သမ္ဘန္ဓံ ဗုဒ္ဓိနောစိတ္တံ အစရှိသောဂါထာ ကို၊အာဟ၊ဆိုရ၏။

တသ္မာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အကြောင်းအနက်ကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊မုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ဘန္ဓံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဝိတ္တံ၊ စိတ်တော်သည်၊ မနောစသသုပဏိတိ၊တောတိ ဣတ္ထေ၊ မနောစသသုပဏိ

ဟိတော အစရှိသောဂါထာခု။ ဝတ္ထု တာဒိဘာဝေန။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သည်းခံခြင်း၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝုဏ္ဏံ။ပြည့်စုံသည်ကို၊ ဒသေတိ။ပြတော်မူ၏။ နသောအဒိန္နံ အာဒိယတိတိဣတ္ထေ။ နသောအဒိန္နံအာဒိယတိ အစရှိသော၌ဂါထာခု။ ဝတ္ထုကာယကမ္မုနာ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကာယကံနှင့်၊ ဝုဏ္ဏံ သမ္ပုဏ္ဏံ။ပြည့်စုံတော်မူကြောင်းကို။ဒသေတိ။ပြ၏။ နသောဇ္ဈတိကာမေ သူတိဣတ္ထေ။ နသောဇ္ဈတိကာမေသု အစရှိသော၌ဂါထာခု။ ဝတ္ထုမနောကမ္မုနာစ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မနောကံနှင့်လည်း၊ ဝုဏ္ဏံသမ္ပုဏ္ဏံ။ ပြည့်စုံတော်မူကြောင်းကို။ဒသေတိ။ပြ၏။ မုသာစသောနာဏာတိတိဣတ္ထေ။ မုသာစသောနာဏာတိအစရှိသော၌ဂါထာခု။ ဝတ္ထုဗျာပေနေန။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကားဖြစ်သော၊ ဝစီကမ္မုနာ။ ဝစီကံနှင့်၊ ဝုဏ္ဏံသမ္ပုဏ္ဏံ။ ပြည့်စုံတော်မူကြောင်းကို၊ ဒသေတိ။ပြ၏။ ဣတိ။ဤသို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော။ဆိုလိုသည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဝေဝ်။ဤသို့။ သမ္ပန္နံ စိတ္တဉ္စ။ပြည့်စုံသော စိတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍ လည်း၊ အနုတ္တရာယ၊ အဟေမရှိသော၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပဒါယစ။ ဝိဇ္ဇာသမ္ပဒါနှင့် လည်းကောင်း။ စရဏ သမ္ပဒါယစ။ စရဏသမ္ပဒါနှင့် လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နတ္တာ။ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နမည်၏။ဣမေဟိ။ဤသို့သောဂုဏ်ရှိကုန်သော။ ဂုဏေဟိ။ဂုဏ်ကျေးဇူး တော်တို့ကြောင့်၊ မနောစသသုပဏိဟိတောတိ အာဒိနာနယေန၊ မနော စသသုပဏိဟိတော ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ ဓမ္မတော၊ တရား သဘောအားလျော်သော၊ ပသံသိတ သာဓုဝတော။ ချီးမွမ်းအပ်သော သဘောဖြစ်သော၊ ဘူတတောဝေ။ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်းအားဖြင့်သာ လျှင်၊နံ။ထိုဘုရားရှင်ကို၊ပသံသတိ၊ချီးမွမ်း၏။ကေဝလံ၊စင်စစ်။ သန္ဓါမတ္တ ကေန။အနည်းငယ်သောသန္ဓါမျှဖြင့်၊ နပသံသတိ။မချီးမွမ်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဒသေတိ။ပြ၏။ တတော။ထိုနောင်မှ။ သာတာဂိရောပိ။ သာတာဂိရိနုတ် သည်လည်း။မာရိသ။အချင်းဟေမဝတ။တယာ၊သင်သည်၊သဠေ၊ကောင်း စွာ။ဝေါ၊ ဤသို့သောဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို၊ ဝေါ၊ဤသို့ဥာတဗ္ဗ။ သိအပ် သည်လည်း။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ အနုမောဒိတဗ္ဗ။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည် လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိအဓိပ္ပါယေန၊ဤသို့သောအလိုဖြင့်။ တမေဝ၊ ထိုဟေမဝတနတ်ကိုသာလျှင်။ အာရာဓေန္တော၊နှစ်သက်စေလိုသည်ဖြစ် ၍၊သမ္ပန္ဓိမုနိနော(လ)ဓမ္မတောအနုမောဒသိတိ၊သမ္ပန္ဓိမုနိနော(လ)ဓမ္မတော' အနုမောဒသိဟု၍။ ဧဝဉ္စ၊ဤသို့လည်း။ ဝတ္ဝာ။ဆို၍။ ပုနေ၊ကဘာနံ၊ ဘဝဝ တော၊မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနတ္ထံ။ဖူးမြင်အံ့သောငှါ။ အဘိဏ္ဍဝယမှ

နော၊ခြိုးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊သမ္ဘန်(လ)ဟန္ဒပဿမဂေါတမန္တိ၊သမ္ဘန်(လ)ဟန္ဒပဿာမဂေါတမံဟူသောဂါထာကို၊အာဟာ၊ဆိုရ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတနတ်သည်၊ အတ္တနော၊မိမိအား၊ အဘိရုစိတ ဂုဏေဟိ၊ အလွန်နှစ်သက်သောဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့်၊ ပုရိမဇာတိ ဗဟုသယစွဗဟုလေန။ ရှေးသံသရာတဝဝ်ခ၌အကြားအမြင် မျိုးဘူးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ဘဂဝန်တော်၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိတ္ထုနုတ္တော၊ခြိုးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊သာတာဂိရိ။ သာတာဂိရိနတ်ကို၊ကော်ဇယ်(လ)ဟေ၊ပဿာမဂေါတမန္တိ အမ်ဂါထံ၊ ကော်ဇယ်(လ)ဟေ၊ပဿာမဂေါတမံ ဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊အာဟ၊ဆိုရ၏။ ၊တသ်သာ၊ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ အသ်သ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ကော်ဇယ်ဝိဂ်သ၊ ကော်ဇယ်မည်သောသား၏၊ ဇယ်ဘဏ္ဍဝ၊ ခြင်းခေါင်း သလုံးကဲ့သို့၊ ဇယ်ဘ၊ခြင်းခေါင်းသလုံးတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ကော်ဇယော၊ ကော်ဇယ်မည်တော်မူ၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ကော်ဝိဂ်သော ဝ၊ ကော်မည်သောသားအား၊သာလျှင်၊ဇယ်ဘ၊ သလုံးသားတို့သည်၊အနုဝုဗ္ဗာဝန္ဒနာ အစဉ်အတိုင်း လုံးလျားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဝုရတောဝ၊ရှေး အရှင်ဗုဒ္ဓ၊နိမ်သာ၊အသားမရှိကုန်သည်၊နု၊မဟုတ်ကုန်၊ ပန္တ္ဆတောဝ၊နောက် အရှင်ဗုဒ္ဓ၊သံသုမာရဂုဏ္ဆိုဝိယ၊မိကျောင်း၏ဝမ်းအပြင်ကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓုမာတာ ဝ၊စုန့်စုန့်လည်းတက်ကုန်သော၊ ကိသာဝ၊ပါးပါး၊ရှိကောင်းသောအရှင်၌ ပါးပါး၊ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဝုဒ္ဓါဝ၊ကြီးကောင်းသောအရှင်၌ ကြီးကုန်သည် လည်း။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဒီဃ၊ရှည်သောသမဝဋ်တယုတ္တဗ္ဗာ၊နှင့်သာ၊ အဂ္ဂသ်အတိုအညိုအညွှတ်အလုံးတို့နှင့် ယှဉ်စကောင်းသောအရှင်တို့၌၊ တထာ ရူပါယ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊အဂ်ပဋ္ဌဂ်သမ္ပတ္တိယာ။ အဂ်ါကြီးငယ်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊သမ္ပန္နော။ ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ပရေပုရိသာဝိယ၊တပါးသော ယောကျ်ားတို့ကဲ့သို့၊ ထူလာ၊ဆူဝဝုန်ရင်းကုန်သည်၊ နစဟောန္တိ၊ မဖြစ် ကုန်၊ပညာယ၊ပညာတော်ဖြင့်၊ဝိလေဝိတ၊ကိလေသတ္တာ၊ရေခြစ်အပ်သော ကိလေသာရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်။ ကိသာ၊ပိန်သော လက္ခဏာတော်ဌိပိန် ကုန်၏။ အဋ္ဌတ္တိကဗာဟိရသမ္ပတ္တိဝိဒ္ဓံသနတော၊ အရှစ်တည်သော်နှာန်ဗဟိဒ္ဓ သော်နှာန်ခ် ရောက်သော ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးတော် မူတတ်သော အားဖြင့်၊ဝိရာ၊ဝိရေမည်တော်မူကုန်၏။ကောသနဘောဇိတာယစ၊ တံကဝ် သာစားတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။အပ္ပဟာရေနုံ၊နည်းစွာစားတော်

မူအစ်သောအာဟာရတို့၏။ နှိုက်ဆိုမတ္တာလောလုပဘောဇိတာယစ။နှစ်ထပ်သုံးထပ်စားခြင်းခွဲလျှပ်ပေါ်ခြင်းရှိတော်မမူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်းအပ္ပဟာရာ။နည်းသောအစာအာဟာရရှိတော်မူကုန်၏။ယထာဟကိ ံ အာဟာ။ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဥဒါယိ။ ဥဒါယိ။ အဟံ။သင်တို့ဘုရားငါဘုရားသည်ခေါပန။စင်စစ်သော်ကား။အပ္ပေကဒါ။ တရံသောကာလခွဲ။ဆူမိနာပဘွေန။ဤသဝိတ်ဖြင့်။သမတိတ္ထိကံ။အနာဂေ။နှင့်အမျှကို။ဘုဇ္ဇာမိ။ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။သမဏောဂေါတမော။ရဟန်းဂေါတမသည်။အပ္ပာဟာရော။နည်းသောအာဟာရရှိ၏။ အပ္ပာဟာရတာယ။ နည်းသောအာဟာရရှိသည်၏အဖြင့်ကြောင့်။ ဝဏ္ဏဝါဒီ။ငါ၏ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ဥဒါယိ။ဥဒါယိ။ဟံ။ငါဘုရားကို။ သာဝကာ။တပည့်တို့သည်။ စေသက္ကာရေယျုံ။ အကယ်၍အရှိအသေပြုကုန်အံ့။ စေဂရုံကာရေယျုံ။အကယ်၍ အလေးအမြတ်ပြုကုန်အံ့။ စေပူဇေယျုံ။ အကယ်၍ပူဇော်ကုန်အံ့။သက္ကတ္တာ။အရှိအသေပြု၍။ဂရုံကတ္တာ။အလေးပြု၍။ဥပနိဿာယ။ဖြစ်၍။ဝိဟရေယျုံ။ နေကုန်ရာ၏။မမ။ငါ၏။တေသာဝကာ။ ထိုသာဝကတို့သည်။ကောသကာဟာရာ။ကျိုဖြင့်ဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ အဓုကောသဟာရာ။ကျိုခွဲဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ဝေဠုဝါဟာရော။စည်ဖြင့်ဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။အဓုဝေဠုဝါဟာရာ။ စည်ခွဲဆောင်ရှက်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဟံ။ငါဘုရားကို။ဆူမိနာဝေ။ဤသို့သောအလေ့အကျင့်ဖြင့်။ နသက္ကာရေယျုံ။ အရှိအသေမပြုကုန်ရာ။(ပ)ဥပနိဿာယ။ဖြစ်၍။ဝိဟရေယျုံ။နေကုန်ရာ၏။ဆူဝိ။ဤသို့။အာဟာ။ဟိန့်တော်မူ၏။အာဟာရေ။အာဟာရ၌။ ဆန္ဒရာဂဝေ။ဆန္ဒရာဂ၏အဖြစ်ဖြင့်။အ။လောလုပါ။ လျှပ်ပေါ်လော်လည်ခြင်းရှိတော်မမူကုန်။အာဟာရော။ အာဟာရတို့သည်။ဒုဗ္ဘဂ်သမန္နာဂတာ။ အဂ်ါ၂ရစ်ပါး နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ မောနေယျသမ္ပတ္တိယာ။ ရဟန်းတို့၏ အကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသဖြင့်။ နော။ငါတို့၏။မုနိ။ရဟန်းမြတ်ဖြစ်သော ဘုရားကို။ အနဂါရိကတာယစ။ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ ကောင်မ မနေသာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ဝိဝေကနိန္နတာယစ။ဝိတ်ငြိမ်သောအရပ်ဖို့ညွှတ်သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝနေ။တောအရပ်၌။ဗျာယာမ်။ဗျာနိ၀င်စားသောဘုရားကို။တေန။ထိုကြောင့်။ ဟေမ၀တော။ဟေမ၀တအမည်ရှိသော။ ယက္ခေ။နတ်ဘီလူးသည်။ ကေဝိ(လ)ကိုပဿာမဂေါတမန္တိ။ ကေဝိ(လ)ကိုပဿာမ ဂေါတမံဟူ,

သောဂါထာကို။အာဟာ၊ဆိုရ၏၊ဝေဠု။ဤသို့သောစကားကိုလည်း။ ဝတ္ထာ၊ ဆိုပြီး၍၊ဝုန်း၊တာဘန်၊တာသဟာဂဝတော၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သန္ဓိကော၊ အထံတော်၌၊မြတ်၊တရား၊တော်ကို။သောတုကာမတာယ၊ နာခြင်းဌါအလို ရှိသည်၏ အမြစ်ဖြင့်။ သိဟံဝေကစရန္တိ ဣမံဂါထံ၊ သိဟံဝေကစရံဟု သော၎ဂါထာကို။ အာဟာ၊ဆိုရ၏၊ ။တာသာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။သိဟံဝါတိ၊သိဟံဟူသည် ကား။ ဒုရာသဒဋ္ဌေနစ၊ သူဘေး မနှိပ်စက်နိုင်သော အနက်ဖြင့်လည်း ကောင်း။ ခမနဋ္ဌေနစ။ သည်းခံနိုင်သော အနက်ဖြင့်ယည်းကောင်း။ နိ ဗ္ဗာ ယဋ္ဌေနစ၊ဘေးမရှိသောအနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကေသရသီဟာသဒိသံ၊ ကေသရာစာ ခြင်္သေ့မင်းနှင့်တူသော သဲကာ ရှိတော်မူသော၊ ယာယ တဏှာယ၊အကြင်တဏှာဖြင့်၊တဏှာ၊တဏှာကို။ဒုတိယော၊နှစ်ယောက် မြောက်သော၊ ပုရိသောတိ။ယောကျ်ားဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊တာသ၊ထို တဏှာ၏။အာဘာဝေန၊မရှိသောကြောင့်။ကေစရံ၊တယောက်သည်းကျင် လည်းထသော၊ကော်သာ၊တခုသော၊ လောကဓာတုယာ၊လောကဓာတ်၌ ဒ္ဒိန္ဒုဗ္ဗဒ္ဓါနံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားတို့၏၊ အနုပ္ပတ္တိတောပိ၊ဖြစ်ခြင်းသဘော မရှိ သည်၏အမြစ်ကြောင့်လည်း၊ ကေစရံ၊ကေစရမည်တော်မူ၏။ ခဏ္ဍိသာ ဏာသုတ္တေ၊ ခဏ္ဍိသာဏာသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေနပိ၊ ဆိုအပ်သော နည်းဖြင့် လည်း၊တံတံအတ္ထော။ထိုထိုသို့သောပုဒ်၏အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။မှတ်အပ် ၏၊နာဂန္တိ၊နာဂံဟူသည်ကား၊ ပုနဗ္ဘဝံ၊တာဘန်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ နေ ဝ ဂန္တာရံ၊မသွားသော၊နာဂန္တုံ၊မလာသော၊အထဝါ၊ဘနည်းကား၊ အာဂုံ၊ ယုတ်သောအကုသိုလ်တရားကို၊နုဂ၊ရောတိ၊မပြုတတ်၊ဟုတိပိ၊ထိုကြောင့် လည်း။နာဂေါ၊ နာဂမည်တော်မူ၏။ဗလဝါ၊ကြီးသော အားရှိတော်မူ၏၊ ဟုတိပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ နာဂေါ၊နာဂမည်တော်မူ၏၊ တံနာဂံ၊ထိုနာဂ မည်တော်မူသောဘုရားကို၊ကာမေသုအနုပေက္ခိနန္တိ၊ကာမေသုအနုပေက္ခိ နံဟူသည်ကား၊ဒွိသုကာမေသု၊ နှစ်ပါးသောဝတ္ထုကာမဂုဏ်လေးသောကာမ တို့၌၊ ဆန္ဒရာဂါဘာဝေန၊ ဆန္ဒရာဂမရှိသည်၏အမြစ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိနံ၊ငဲ့ ကွက်ခြင်းရှိတော်မမူထသော၊ ဥပသက်မ္ဘဝုဏ္ဏာမမစ္ဆုပါသပမောစနန္တိ၊ ဥပသက်မ္ဘဝုဏ္ဏာမမစ္ဆုပါသပမောစနံဟူသည်ကား။ဝေဠုပံ၊ဤသို့သဘော ရှိသော၊တံမဟောသိ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့၊တောဘုဗ္ဓိကဝန္ဒသ။ဘုံသုံးပါး ၌ကျင်လည်ရှုသော၊ မစ္ဆုပါသသ၊သေမင်း၏ကျော့ကွင်းမှ၊ ပမောစနံ၊ လွတ်ရာဖြစ်သော၊ ဝိဝိတ္တံ၊ကိလေသာတို့မှဆိတ်ငြိမ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်

တရားကို။မယ်။ငါတို့သည်၊ဗုဒ္ဓဟာမ၊မေးလျှောက်ကြကုန်အုံ့၊ ယေနဝါဥပါ
ယေနု၊အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ဒုက္ခသမုဒယသစ္စာတော။ဒုက္ခ၏အကြောင်း
ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊မပြုပါသော၊သေမင်း၏ကျေးကွင်းသည်။ ပမုစ္စတိ။လွတ်
၏၊တံမပြုပါသပမောစနံ။ ထိုသေမင်း၏ကျေးကွင်းမှ လွတ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၊
မယ်၊ ငါတို့သည်။ ဗုဒ္ဓဟာမာတိ၊ မေးလျှောက်ကုန်အုံ့ဟု၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤ
ဂါထာကို၊ဟောမဝတော။ ဟောမဝတနတ်သည်၊ သာတာဂိရေ။ သာတာ
ဂိရိနတ်ကို လည်းကောင်း။ သာတာဂိရေပရိသဗ္ဗ၊ သာတာဂိရိနတ်၏ပရိ
သတ်ကိုလည်းကောင်း။ အတ္ထနော၊မိမိ၏။ ပရိသဗ္ဗ၊ ပရိသတ်ကို လည်း
ကောင်း၊သန္ဓာယ၊ရည်၍။ အာဟာ၊ဆို၏၊တောနခေါပနသမယေန။ ထိုအခါ
၌။အာသဒ္ဓိနက္ခတ္တံ၊ဝါဆိုလပြည့်ဖွဲ့သောဘင်သည်။ လောသိတံ၊ကြွေးကြော်
သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ အဃ၊ထိုအခါ၌၊ သမန္တာ၊ဝဏ်ဝန်းကျင်
မှ၊အလင်းတပြုနိုင်ကြ။တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်သော၊ဒေဝနုဂဝေ
နတ်ပြည်၌၊ သိရိ၊အသရေကို၊ပစ္စာနုဘောန္တိ ဝိယ၊ ရှေးရှုခံစားသကဲ့သို့
ဟုတ်သော်ဖြစ်၍၊ရောဇဝေဟာ၊ရောဇပြိုတ်ပြည်၌၊ကာဠိနာမ၊ကာဠိအမည်ရှိသော
ကုလဓာရိကာ၊အမျိုးတို့ဖြစ်သော၊ဥပါသိကာ၊ဒါယိကာမသည်၊ပါသာဏ
ပြာသာဒ်ထက်သို့၊အာရုယှ၊တက်၍၊သိဟပဇ္ဇရုံ၊ ခြင်္သေ့ခံသောလေသာ
တံခါးကို၊ဝိဝရိတ္တာ၊ဖွင့်၍၊ဂဗ္ဘ ပရိသမံ၊ တိုက်ခိုနေသဖြင့်ငြိုးငွေ့ခြင်းကို၊
ဝိနောဒေန္တိ၊ဖျောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊သား၊ထိုကာဠိမည်သောသတို့သမီးသည်
ဝါတော၊လေခတ်သော၊ပဒေသော၊အရပ်၌၊ဥတုဂဟဏတ္ထံ၊ ဥတုကိုခံယူအုံ
သောငှါ၊ဌိတာ၊တည်သည်ဖြစ်၍၊တောသံယဂ္ဂသေနာပတိနှင့်၊ထိုဘီလူးစစ်
သည်များတို့၏၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာပဒိသံယုတ္တံ၊ ဘုရားရှင်ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်စပ်လျဉ်
သော၊တံကထံ၊ထိုစကားကို၊အာဒိမဇ္ဈပရိသာနုတော၊အစအလယ်အဆုံး
အား၊ဖြင့်။အသေသာသိ၊ကြားလေ၏။ သုတ္တာစ၊ကြား၍လည်း၊ ဗုဒ္ဓါ၊ဘုရား
ရှင်တို့သည်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝိဝိဓဂုဏာသမန္နာဂတာ၊အထူးထူးအပြားပြားသော
ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်နှင့် ပြည့်စုံပေကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓါ၊မြတ်စွာဘုရား
လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဗီတိ၊ဗီတိကို၊ဥပါဒေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ တာယ၊ထိုဗီတိ
ဖြင့်၊နိဝုတ္ထာနိ၊ နိဝုတ္ထာတရားတို့ကို၊ ဝိကွေ့ဆွတ္တာ၊ခွါ၍၊ တဇ္ဇေ၊ထို
အရေပ်ခ်ိုပင်လျှင်။ ဌိတာ၊တည်လျက်၊သောတာပတ္တိဖလ၊သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊တည်၏၊တတော၊ဝေတသ္မာကာရဏာ၊ထိုအကြောင်း
ကြောင့်သာလျှင်၊ဘဂဝတာ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇောဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေ(ပ)
ကုလဓာရိကာတိ၊ ဇောဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေ(ပ)ကုလဓာရိကာဟူ၍၊ ဇောဒဂ္ဂေ၊

တေဒဂ်အရာ၌။ ဌဝိတာ၊ ထားတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေးရှေဟန်းတို့၊မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ဂုဏ်၊ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ အနုသယဝပသန္ဓာန်၊တဆင့်ကြား၍ ကြည်ညိုကုန်သော။ သာဝိကာနုံ၊တပည့်မိန်းမဖြစ်ကုန်သော၊ဥပါသိကာ နုံ။ဒါယိကာမတို့တွင်၊ ကုလစာရိကာ၊အမျိုးသွေးဖြစ်သော၊ကာဠိနာမ၊ကာ ဠိအမည်ရှိသော။ ယဒိဒံယံဆုံဒံယာသောဥပါသိကာ၊ အကြင်ဒါယိကာမ သည်၊အထွဲ၊ရှိ၏။ ဧတံသောကာဠိ၊ဤကာဠိမည်သောမိန်းမသည်။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂါ။ ဖြတ်လေစွ၊ တောပါယကွဲသောနာပတယော။ ထိုဘိလူးစွစ်သည်တို့ သည်လည်း၊သဟာသယကွပရိဝါရာ၊တထောင်သောဘီလူးအပေါင်းတို့ ဖြင့်ခြံရံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဏ္ဍိမယာမသမယေ၊ သန်းခေါင်ယာမ်ကာလ၌၊ ဆူသိပတနုံ၊မိဂဒါဝုန်တောသို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ဓမ္မစက္ကပဝတ္တိတပလ္လင်ကို နေဝ၊ ဓမ္မစက္ကာတရားကိုဖြစ်စေသော ယက်ဝယ်သော နေရာဖြင့်လျှင်၊ ဒိသိန်း၊ နေတော်မူသော၊ဘဂဝန်တော်၊မြတ်စွာဘုရားသို့ဥပသက်မှုချဉ်းကပ် ပြီး၍၊ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍၊ ဆုမာယဂါထာယ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဂါထာဖြင့်၊ ဘဂဝန်တော်၊မြတ်စွာဘုရားကို၊အဋ္ဌိတ္ဝါ၊အထူးသဖြင့်မြဲမမ်း၍၊ဒေဝေ ဘာရံပဝတ္တာရေ၊ ဂါထာပဒေန၊ အကျွာတာရံပဝတ္တာရံ ဟူသောဂါထာ ပုဒ်ဖြင့်။ သြကာသံ၊အခွင့်ကို၊ အကာရေသိ.သု၊ပြုကုန်၏၊ ဟာသာ၊ထိုဂါ ထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ တဏ္ဍုံ၊ တဏ္ဍာကို၊ ဌပေတ္ဝာ၊ထား၍၊ တောဘူမိကေ၊ ထုံသုံးပါး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝမ္မေ၊တရားတို့ကို၊ ဆုဒံခေါပနဘိက္ခဝေ၊ဒုက္ခံ အရိယသစ္စန္တိ အာဒိနာ။ ဆုဒံ ခေါပနဘိက္ခဝေ၊ဒုက္ခံအရိယသစ္စံ၊ဤသို့အစရှိသော၊နယေန၊နည်းဖြင့်၊သစ္စာ နုံ၊သစ္စာတရားတို့ကို၊ဝဝတ္ထာနကထာယ၊ပိုင်းခြားသောတရားစကားဖြင့်။ အကျွာဘာရံ၊ဟောတော်မူအပ်လေပြီ၊တေသံယေဝ၊ထိုတရားတို့ကိုသာ လျှင်၊တံခေါပနိဒံဒုက္ခံ အရိယသစ္စံပရိညေယျန္တိမေ ဘိက္ခဝေတိအာဒိနာ၊ တံခေါပနိဒံဒုက္ခံအရိယသစ္စံပရိညေယျန္တိမေ ဘိက္ခဝေဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ တောသု၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာတို့၌၊ ကိစ္စညာဏကတညာဏ ပဝတ္တနေန၊ ကိစ္စညာဏ်တော်ကတညာဏ်တော်ကိုဖြစ်စေသဖြင့်။ပဝတ္တာ ရုံ၊ဖြစ်တော်မူစေအပ်ပြီ၊ ယေဝါဓမ္မာ၊အကြင်တရားတို့ကိုလည်း၊ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဝေါဟာရိတဗ္ဗာ၊ခေါ်ဝေါ်ပညတ်အပ်ကုန်၏၊တောသု၊ ထိုခေါ်ဝေါ်ပညတ်အပ်သောတရားတို့၌၊ တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊ဝေါဟာ ရကထနေန၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းပညတ်တရားကိုဟောတော်မူသဖြင့်။အကျွာ့တာ ရုံ၊ဟောတော်မူအပ်လေပြီ၊တေသံယေဝ၊ဓမ္မာနုံ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ သတ္တာ

နဲ့ရှုပတော။ သတ္တဝါအားလျော်သဖြင့်ပဝတ္တာရုံ။ ဖြစ်တော်မူစေအပ်ပြီ။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဥဿာဒိုတည္ဟိ ဝိပဏ္ဍိတည္ဟုနံ။ ဥဿာဒိုတည္ဟု ဝိပဏ္ဍိတည္ဟု ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဒေသနာယား ဒေသနာဖြင့်။ အကျွာတာရုံ။ ဟောကြားတော်မူအပ်လေပြီ။ နေယျာနံ။ နေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပဒိုပါဒနေန။ အစဉ်အတိုင်းကျင့်တော်မူစေသဖြင့်။ ပဝတ္တာရုံ။ ဖြစ်တော်မူစေအပ်ပြီ။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဥဒ္ဒေသေန။ အကျဉ်းဥဒ္ဒေသဖြင့်။ အကျွာတာရုံ။ ဟောတော်မူအပ်လေပြီ။ ဝိဘင်္ဂေ။ ပဒဘာဇနီယဋ္ဌ။ တေဟိတေဟိ ပကာရေဟိ။ တေဟိတေဟိ ပကာရေဟိဟူ၍။ ဝစနတော။ ဟောတော်မူအပ်သောအားဖြင့်။ ပဝတ္တာရုံ။ ဖြစ်တော်မူစေအပ်ပြီ။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဗောဓိပက္ခိယာနံ။ ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို။ သလက္ခဏကထနေန။ လက္ခဏာနှင့်တကွ ဟောတော်မူတတ်သောအားဖြင့်။ အကျွာတာရုံ။ ဟောတော်မူစေအပ်ပြီ။ စိတ္တသန္တာနေ။ စိတ်၏အစဉ်၌။ ပဝတ္တနေန။ ဖြစ်တော်မူစေတတ်သဖြင့်။ ပဝတ္တာရုံ။ ဖြစ်တော်မူစေအပ်ပြီ။ ဝါ။ တနည်းကား။ တေ။ ထိုတရားတို့ကို။ သခေါ်ပတော။ အကျဉ်းအားဖြင့်။ တိဟိပဒ္ဒိဝတ္ထေဟိ။ သုံးကြိမ်ထပ်သည်တို့ဖြင့်။ သစ္စာနံ။ သစ္စာတို့ကို။ ကထနေန။ ဟောတော်မူသဖြင့်။ အကျွာတာရုံ။ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဝိတ္ထာရတော။ အကျယ်အားဖြင့်။ ပဝတ္တာရုံ။ ဖြစ်တော်မူစေအပ်ပြီ။ ဝါ။ တနည်းကား။ သဒ္ဒါ နိဿယာ ဒိဝေ မဂ္ဂေ။ သဒ္ဒါ နိဿယာ အစရှိသော တရားတည်း။ တံ ဝမ္မံ။ ထိုသဒ္ဒါ နိဿယာ အစရှိသော တရားကို။ ပဝတ္တေသိ။ လည်ပြီ၍ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဆုတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝမ္မစက္ကန္တိ။ ဝမ္မစကြာဟူ၍။ ဝေမာဒိနာ။ ဤသို့ အစရှိသော။ ပဒိုသန္တိ ဒါနယေန။ ပဒိုသန္တိ ဒါနည်းဖြင့်။ ဝိဿာရိတ ဿ။ ချဲ့ အပ်သော။ ဝမ္မစက္ကဿ။ ဝမ္မစကြာတရားတော်ကို။ ပဝတ္တနတော။ လည်၍ ဖြစ်တတ်သောအားဖြင့်။ ပဝတ္တာရုံ။ ဖြစ်တော်မူစေအပ်ပြီ။ သမ္ဘဝမ္မာနန္တိ။ သဗ္ဗဝမ္မာနံဟူ သည်ကား။ စတုဘူမကဝမ္မာနံ။ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သောတရားတို့၏။ ပါရုဂန္တိ။ ပါရဂုံဟူ သည်ကား။ ဆဟိအာကာရေဟိ။ ခြောက်ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ပါရံ။ ကမ်းတဘက်သို့။ ဂတံ။ ရောက်တော်မူ၏။ အာသိညာယ။ သိုးထွင်း၍သိတော်မူသဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိညာယ။ ဝိုင်းခြားမ်ား၍ သိုးတော်မူသဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဟာနေန။ ပယ်အပ်သောတရားကိုပယ်တော်မူသဖြင့် လည်းကောင်း။ ဘာဝနာယ။ ပွါးစေတော်မူသဖြင့် လည်းကောင်း။ သစ္ဆိကိရိယာယ။ မျက်မှောက်ပြုတော်မူသဖြင့် လည်းကောင်း။ သမာပတ္တိယာ။ ဝင်စားတော်မူသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဆုတိ။ ဤသို့ ဆဟိအာကာရေဟိ။ ခြောက်ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ပါရံ။ အာဆုံးသို့

ဂတိ၊ရောက်တော်မူပြီ၊ ဟိရိတ္တာရယိသောမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ဦး အံ့၊ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဝေဒေ၊ အလုံးရုံသော တရားတို့ကို၊ အဘိဇာနန္တော၊ထိုးထွင်းမြင်သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ဂတောဝ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိဟသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်၊တေပဋ္ဌဥပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ထိုငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ပရိဇာ နန္တော၊ဝိုင်းခြားမြင်သိသည်ဖြစ်၍၊ဂတောဝ၊ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ပရိညာပါရဂူ၊ ပရိညာပါရဂူမည်တော်မူ၏၊ အဘိညာပါရဂူ၊ အဘိညာပါရဂူမည်တော်မူ၏၊သဗ္ဗကိလေသေ၊အလုံးရုံသောကိလေသာ တို့ကို၊ ပဓာနန္တော၊ပယ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဂတောဝ၊ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိဟသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပဟာနပါရဂူ၊ပဟာနပါရဂူမည်တော်မူ၏၊စတ္တာ ရောမဂ္ဂေ၊ လေးပါးသော မဂ်တို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွါးစေသည်ဖြစ်၍၊ ဂတောဝ၊ရောက်တော်မူ၏၊ဣတိဟသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဘာဝနာပါရဂူ၊ဘာဝ နာပါရဂူမည်တော်မူ၏၊နိရောဓံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊သစ္ဆိကရောန္တော၊မျက်မှောက် ပြုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ဂတောဝ၊ရောက်တော်မူ၏၊ဣတိဟသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သစ္ဆိကိရိယပါရဂူ၊ သစ္ဆိကိရိယပါရဂူမည်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗသမာပတ္တိ ယော၊ အလုံးရုံသော သမာပတ်တို့ကို၊ သမာပဇ္ဇန္တော၊ ဝင်စားတော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ ဂတောဝ၊ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိဟသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သမာ ပတ္တိပါရဂူ၊သမာပတ္တိပါရဂူမည်တော်မူ၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊သဗ္ဗဝေါဒံ၊ခပ်သိမ်း သောတရားတို့၏၊ ပါရဂူ၊အဆုံးသို့ရောက်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံဝေရဘယာ တီတန္တိ၊ ဗုဒ္ဓဝေရဘယာတီတံ ဟူသည်ကား၊ အညာဏသယနတော၊ မောဟတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ၊ ပဋိဗုဒ္ဓတ္တာ၊ နိုးတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓ၊ဘုရား၏ဂုဏ်ကို၊ သဗ္ဗေနုစ၊ခပ်သိမ်းသောဂုဏ်ကျေးဇူး အားဖြင့်လည်း၊ သရေဏဝဏ္ဏနာယံ၊ သရေဏဂုံကိုဖွင့်ရာ၌၊ဂုဏ္ဍေနဗ္ဗေန၊ဆို အပ်သောအနုက်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ပဋ္ဌဝေရဘယာနံ၊ပါဏာတိ ပါတအစရှိသော ငါးပါးသော ရန်ဘေးတို့မှ၊ အတိတတ္တာ၊လွန်မြောက် တော်မူပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေရာဘယာတီတံ၊ငါးပါးသောဘေး ရန်တို့မှလွန်မြောက်တော်မူပြီးသော၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရား ကို၊ အဘိတ္ထဝန္တာ၊ပြီးမွမ်းကြကုန်လျက်၊ မယံဝုဏ္ဏာမဂေါတမန္တိ၊မယံ ဝုဏ္ဏာမဂေါတမံဟူ၍၊သြကာသံ၊အာဇာနင်ကို၊ကရိ သု၊ပြုကုန်၏၊အထ၊ ထို အခါ၌၊ နေသံယကျွာနံ၊ ထိုနတ်ဘီလူးတို့တွင်၊ အဂ္ဂေါ၊ အကြီးအမှူးဖြစ် သော၊ ပေါမဝတော၊ ပေါမဝတနတ်သည်၊ တေဇေန၊ တန်ခိုးအားဖြင့်

လည်းကောင်း။ ပညာယာစ၊ပညာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ယလေဖိုလ်ပွေတံ၊ အလိုရှိတိုင်းသော၊ဝုန္ဓိတဇ်ဖြစ်မေးအပ်သောပြဿနာကို၊ဝုန္ဓဇ္ဇော၊မေးလို သည်ဖြစ်၍၊ကိုယ်တို့လောကောတိဗျာမံဂါထံ၊ကိုယ်တို့လောကောအစရှိသော ဤဂါထာကို၊အာဟာ၊ဆိုရ၏။ ဘာသာ၊ထိုဂါထာ၏၊အာဒိပါဒေ။အစပါဒတို့၊ ကိုယ်ခန္ဓာပမာ၊ ကိုယ်တို့ဟူသော ဝုဒ်သည်၊ဘာဝေန၊ကိရိယာတရုဖြင့်၊ဘာဝ လက္ခဏော၊ကိရိယာတရုကို ဖွဲ့တိုရာ၌။ ဘုမ္မဝစနံ၊ သတ္တမီဝိဘတ်တည်း၊ ကိုယ်တို့၊အာဘယ်တရားသည်၊ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊လောကော၊ လော ကသည်၊ သမုပ္ပန္နော၊ကောင်းစွာဖြစ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဟိသစ္စံ၊ ဗုဒ္ဓ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဣတော။ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ သတ္တလောကသင်္ခါရလောကံ၊ သတ္တ၊လောကသင်္ခါရ လောကကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဝုန္ဓိ၊မေး၏။ ကိုယ်တို့ကုပ္ပတိသန္ဓဝန္တိ၊ကိုယ်တို့ ကုပ္ပတိသန္ဓဝုံဟူသည်ကား။ အဟံတိဝါ၊ငါဟူ၍လည်းကောင်း၊မမန္တိ ဝါ၊ ငါ၏ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ တဏှာဒိဋ္ဌိသန္ဓဝံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူ သောအပေါင်းအဖေါ်သည်၊ကိုယ်တို့၊ အာဘယ်မည်သောဝုဋ္ဌိ(လ်)၌၊ကုဗ္ဗတိ ဖြိုသနည်း။ အဓိကရဏတ္ထေ။ အဓိကရဏအနက်၌၊ ဘုမ္မဝစနံ၊ သတ္တမီ ဝိဘတ်တည်း။ ကိသေ၊လောကောတိတ္ထေ၊ကိသေလောကောဟူသော ဤ ပါဠိ၌။ ဥပယောဂတ္ထေ။ဒုတိယာဝိဘတ်၌။ သာမိဝစနံ၊ဆဋ္ဌီဝိဘတ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ကိ၊အာဘယ်တရားကို၊ဥပါဒါယ၊ယူ၍၊လောကောတိ၊လော ကဟူ၍၊သင်္ခ၊အရေအတွက်သို့၊ဂစ္ဆတိ၊ရောက်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ဤ သည်လျှင်၊ဣတော၊ဤအရာ၌၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ကိုယ်တို့လောကော တိဣတော။ ကိုယ်တို့လောကောဟူသော၊ဤပါဠိ၌။ ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏာ ရဏတ္ထေသု၊ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏာအနက်ကာရဏအနက်တို့၌။ ဘုမ္မဝစ နံ၊သတ္တမီဝိဘတ်တည်း။ ကိုယ်တို့၊အာဘယ်တရားသည်၊သတိ၊ဖြစ်သည်ရှိ သော်၊ လောကော၊လောကကို၊ ဝိဟာညတိ၊ညှဉ်းဆဲအပ်သနည်း၊ ကေန ကာရဏေန၊ အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ လောကော။ လောကသည်၊ ဝိ၊ဘညတိ၊ ညှဉ်းဆဲလေသနည်း။ကိလိသတိ၊ပင်ပန်းလေသနည်း။ ဗာဓိ ယတိ၊နှိပ်စက်လေသနည်း။ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်။ ဣတော၊ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါယော။ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အယ၊ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊အစ္ဆရိယဗ္ဘုတဗျာဟိရေသု၊ အစ္ဆရိယဗ္ဘုတဗျာဟိ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ဆသုအာ, ယတနေသု၊ခြောက်ပါးသောအာယတနတို့သည်၊ဥပ္ပန္နေသု၊ဖြစ်ကုန်သည် ရှိသော်၊သတ္တလောကော၊သတ္တလောကသည်လည်းကောင်း၊ဧနဉ္ဇာနိ

ဝ်သေနှုဥစ္စာစပါးအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊သင်္ဘ၀ရေလောကောစ၊သင်္ဘ၀ရေလောကသည်လည်းကောင်း၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်သည်ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဇော။ဤနှစ်ပါးသောလောကတို့တွင်။ သတ္တလောကော။ သတ္တလောကသည်။ တေသော်ဝ ဆသု၊ ထိုအဖွဲ့တို့ကာယတနခြောက်ပါး၊ဗာဟိရာယတနခြောက်ပါး၊တို့ကြောင့်သာလျှင်၊ဒုဝိဓဖွဲ့၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သန္ဓံ၊ ဘဏ္ဍာသန္ဓံ ဒိဋ္ဌိသန္ဓာ၀ကို၊ကရောတိ။ပြု၏။ဟိသဒ္ဒံ၊ဖုန်၏၊စက္ခာယတဏှံ၀၊စက္ခာယတနကိုလည်း အဟံမမန္တိ။ ငါငါ၏ကိုယ်ဟူ၍၊ ဝဏ္ဏာတိ၊ ယူတတ်၏။ အ၀ံသေသေ သုဝ၀၊ အဟံမမဗျတပါး၊ငါ၏ကိုယ်ဟူ၍လည်း၊ဝဏ္ဏာတိ၊ယူ၏။ ယထာဟ ကိ ံအာဟ၊ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ စက္ခုံ။ မျက်စိကို၊အတ္တာတိ၊ကိုယ်ဟူ၍၊ယော၊အကြင်သူသည်။ ဝေဒေယျ။ဆိုကြား အုံ၊တ သား၊ထိုသူ၏။ တံ၊ထိုမျက်စိသည်။ အတ္တာ၊ကိုယ်သည်။ နဥ္ဇတ္ထတိ၊ မဖြစ်၊ဣတိအာဒိ၊ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူပေ၏။ ဇ ဝေါနိယောဝ ဆ။ ထိုခြောက်ပါးသော တရားတို့ကိုသာလျှင်၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍ဒုဝိ၀ေါ၀ိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ လောကော၊ သတ္တလောကသင်္ဘ၀ရေလောကသည်၊ဘ၀တိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊သမ္ပ်ံ၊ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂဏ္ဍတိ၊ရောက်၏။ ယသ္မာစ၊အကြင်ကြောင့်လည်း၊ တေသော်ဝ ဆသု၊ ထိုခြောက်ပါးသော အာယတနတို့သည် သာလျှင်၊သတိသင်္ခေသု၊ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တလောကော၊သတ္တလောကသည်၊ ဒုက္ခပါ တုဘာ၀ေန၊ဆင်းရဲထင်ရှား၊ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဝိဟညတိ၊နှိပ်စက်၏၊ ယထာဟ ကိ ံအာဟ၊ ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ ကား၊တိက္ခ၀ေ၊ရဟန်းတို့၊ဟဗ္ဗေသု၊လက်တို့သည်၊သတိသင်္ခေသု၊ရှိကုန် သည်ရှိသော်၊ အာဒါနံ၊ ခိုးယူခြင်းသည်၊နိက္ခေ၀နံ၊ နှိုက်ခတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိအာဒိ။ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဆိုး၏၊ပါ ဒေသု၊ခြေတို့သည်၊သတိသင်္ခေသု၊ရှိကုန်သော်၊ အဘိက္ကမဗဟိက္ကမော၊ရှေ့ သို့တက်ခြင်းနောက်သို့ဆုတ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပဇ္ဇေသု၊အာဇစ် တို့သည်၊သတိသင်္ခေသု၊ရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ သမ္ဘဏနပသာရဏံ၊ကွေး ခြင်းဆန့်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကုန်ဆို့ သို့ ၀ပ်းသည်၊သတိ၊ရှိသော်၊ ဒ္ဓိ၊ဆန္ဒ ဝိပါသာ၊တော်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဇ ၀ေ၀ ဝ ဇ ၀ံ တ ထာ၊ထိုအတူ၊တိက္ခ၀ေ၊ရဟန်းတို့၊စက္ခု သို့ ၊မျက်စိသည်၊သတိ၊ ရှိသော်၊စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်

အနှစ်တို့၊ အနှစ်ဟူသည်နှာနှင့်ခြစ်သော၊ သုခဒုက္ခ၊သုခဝေဒနာဒုက္ခဝေဒနာ သည်ဥပဓိတို၊ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိ၊ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ဆို၏၊တဟော၊ ထိုနောင်မှ၊ တေသု၊ထိုအနှစ်တို့ကာယတန ခြောက်ပါးတို့သည်၊အဝေဒေတွေ့တော သု၊တည်ရာဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ပဋိဟာတော၊ထိပါး တတ်သော၊သင်္ခါရုလောကော၊ သင်္ခါရလောကသည်၊ဝိဟညတိ၊ညှဉ်းဆဲ၏၊ ယထာဟ ကိံ အာဟ၊ ဘုရား အာဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊စက္ခု၊သို့၊စက္ခုပသာဒသည်၊သတိ၊ရှိသော်၊ သနိဒဿနေ၊ဖြင်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သောရူပါရုံ၌၊သပ္ပဋိဃေ၊ ထိပါးခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော အာရုံ၌၊ပဋိဟညတိ၊ ခိုက်တိုက်ထိပါး၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ စက္ခု၊စက္ခုပသာဒသည်၊မနာပါမနာပေသု၊ ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံတို့၌၊ပဋိဟညတိ၊ခိုက်တိုက်ထိပါး၏။ ဣတိဝေမာဒိ၊ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ တဿာ၊ ထိုမှတပါး၊ ကာရဏာ ဘူတေဟိ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဟိနယေဟိ၊ထိုနည်းတို့ဖြင့်၊ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ လောကော၊သတ္တလောက သင်္ခါရလောကသည်၊ ဝိဟညတိ၊ခိုက်တိုက်ထိပါး၏၊ယထာဟကိံ အာဟ၊ဘုရား အာဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ စက္ခု၊စက္ခုပသာဒသည်၊ မနာပါမနာပိ ယေသု၊ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံတို့၌၊ ဝိဟညတိ၊ ခိုက်တိုက်ထိပါး၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊စက္ခု၊စက္ခုပသာဒသည်၊အာဒိတ္တာ၊ရဲရဲညိ၏။ရူပါ၊ရူပါရုံသည် အာဒိတ္တာ၊ရဲရဲညိ၏၊ကေန၊အာဘယ်တရား၊ကြောင့်၊အာဒိတ္တံ၊ရဲရဲညိသနည်း ရာဂဂ္ဂိနာ၊ရာဂဟူသောမီး၊ဖြင့်၊ဣတိဝေမာဒိ၊ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဆဒ္ဓာတ္တိကဗာဟိရာယတနဝ သေန၊ခြောက်ပါးသောအနှစ်တို့ကာယတန ဗာဟိရာယတနတို့၏အစွမ်း ဖြင့်၊တံပုဏ္ဏံ၊ထိသို့သောအမေးပြုသနာကို၊ဝိသဇ္ဇေန္တော၊ဖြေတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊ဆသုလောကောသမုဒ္ဒနွောဟိ၊ဆသုလောကောသမုဒ္ဒနွောအ စရှိသောစကားကို၊အာဟ၊ဆို၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊သောယဏ္ဍော၊ထိုဟေ မဝတနတ်ဘီလူးသည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဝန္ဒဝသေန၊ ဝန်ဆင်းရဲ၌ကျင် လည်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုဋ္ဌဟဠသေ၊မေးအပ်သောပြဿနာကို၊ ဘဂဝ တာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒွါဒသာယတနဝသေန၊ တဆဲနှစ်ပါးသောအာ ယာတနတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊သံခိပိတ္တာ၊အကျဉ်းချုံးတော်မူ၍။ ဝိသဇ္ဇိတံ၊ဖြေ, တော်မူအပ်သောအနက်ကို၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ နဥပလက္ခိတ္တာ၊ မမှတ် သားမူ၍၊ တဠုအာဏံ၊ထိုဝဏ္ဏတရား၏ အနက်ကို လည်းကောင်း၊ တပ္ပဋိ

ပကၽွန်ုပ်ထိုဝဋ်တရား၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော လောကုတ္တရာတရားကို လည်းကောင်း၊ ဥာတုကာမောဃသိခြင်းဌာနအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်ပေနေ ဝ၊အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝဋ္ဋဝိဝဋ်၊ ဝဋ်တရား ဝဋ်တရားမှလွတ်ရာ တရားကို၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏော၊ မေးလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကတမံတဏ္ဍိအာ ဒီ၊ကတမံဟံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ နားတော်လျှောက် ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥပါဒါတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ အမြဲစွဲလမ်းခြင်းရှိသောအား ဖြင့်၊ဥပါဒါနံ၊ဥပါဒါနမည်၏၊ ဧတေ၊ဤဥပါဒါနဟူသောစကားသည်၊ဒုက္ခ ပစ္စယဿ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကာမုပါဒါန် အစရှိသည် ၏၊အဓိဝစနံနာမ၊ အမည်တည်း၊ ယတ္ထလောကော ဝိဟညတိတိ ဣဒေ၊ ယတ္ထလောကော ဝိဟညတိဟူသောဤပုဒ်ကို၌၊ ဆသုလောကောဝိဟညတိ၊ ဆသုလောကောဝိဟညတိဟူ၍၊ ဧတေ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဆဠိဓေ၊ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ ဥပါဒါနေ၊ ဥပါဒါန်အစွဲ အလမ်း၌၊လောကော၊ လောကသည်၊ဝိဟညတိ၊ ညှဉ်းဆဲခိုက်တိုက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥဒ္ဒေသ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊တံကတမံဥပါဒါနန္တိ၊တံကတမံ ဥပါဒါနံဟူ၍၊ဧတေ၊ဤသို့၊ဥပစ္စဂါထာယ၊ထက်ဝက်သောဂါထာဖြင့်၊သမ္ဗု ပေနေဝ၊ သရုပ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပုဗ္ဗို၊မေး၏၊ သမုဒယသစ္စံပန၊သမုဒယသစ္စာကိုကား၊တာသ၊ထိုဒုက္ခသစ္စာ၏၊ ကာရ ဏာဘာဝေန၊ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ဂဟိတမေဝ၊ယူအပ်သည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ နိယျာနံပုစ္ဆိ တောတိဿမာယ ဥပစ္စဂါထာယ၊ နိယျာနံပုစ္ဆိ တောဟူသော ဤထက်ဝက်သောဂါထာဖြင့်၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂ သစ္စာကို၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊ ဟိသစ်ံ၊ဖွဲ့၏၊ မဂ္ဂသစ္စေန၊ မဂ္ဂသစ္စာဖြင့်၊ အရိယ သာဝကော၊ အရိယာ၏တပည့်သည်၊ ဒုက္ခသစ်ံ၊ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိဇာ နန္တော၊ဝိုင်းခြား၍သိလျက်၊သမုဒယသစ်ံ၊သမုဒယသစ္စာကို၊ပဟာယော ပယိလျက်၊နိရောဓသစ်ံ၊နိရောဓသစ္စာကို၊သစ္ဆိကရောန္တော၊မျက်မှောက် ပြုလျက်၊ မဂ္ဂသစ်ံ၊မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဘာဝေန္တော၊ပွါးစေလျက်၊ လောကမှာ၊ လောကသုံးပါးမှ၊ နိယျာတိ၊ ထွက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဂ္ဂသစ်ံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ နိယျာနန္တိ၊ နိယျာနဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ကထန္တိ၊ကထံ ဟူသည်ကား၊ ကေနပကာရေန၊ အဘာယသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ဒုက္ခာ ပဋိပဒါတိ၊ဒုက္ခာပဋိပဒါဟူသည်ကား၊ ဥပါဒါနန္တိ၊ဥပါဒါနံဟူ၍၊ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ ပမောက္ခံ၊ လွတ်ရာနိဗ္ဗာန် သို့၊ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်သနည်း၊ ဣတိ ဧတေ၊ဤသို့ဤ၊ ဣဂါထာ၌၊ သ ရ

ပေနေဝ၊သရုပ်အားဖြင့်သာလျှင်၊မဂ္ဂသစ်၊မဂ္ဂသစ္စာကို၊ဝုန်ဆို၊မေး၏။နိရောဓသစ်ပန်၊နိရောဓသစ္စာကိုကား၊တဿ၊ထိုမဂ္ဂသစ္စာ၏၊ဝိသယာဘာဝေနေ၊အာရုံ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဂဟိတမေဝ၊ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ယဂ္ဂေန၊ ဟေမဝတ နတ်သည်၊ သရုပေန၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ ဒဿသတ္စာ၊ဖြစ်ပြီး၍၊ စတုသစ္စဝသေန၊လေးပါးသောသစ္စာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဋ္ဌိ၊ဖြာသနာကို၊ ဝုဠ္ဠော၊ မေးလျှောက်အပ်သော၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေနေဝနယေန၊ထိုသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝိသဒေ္ဓေန္ဒြော၊ဖြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ပဋ္ဌကာမဂုဏာတိ၊ ပဋ္ဌကာမဂုဏအစရှိသော ဂါထာကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ပဋ္ဌကာမဂုဏသမ်ိ ါတဂေါစရေ ဟာဏေန၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သောအာရုံကိုယူသဖြင့်၊ တဏ္ဍေါစရောနိ၊ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုအာရုံပြုတတ်ကုန်သော၊ပဠာယတနာနိ၊ငါးပါးသောအာရုတ္တိကာ ယတနတို့ကို၊ ဂဟိတာဧေ၊ ယူအပ်ကုန်သည် သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုတရားတို့အား၊ မနော၊မနဟုဆိုအပ်သော၊သမ္ဘော၊ခြောက်ခုမြောက်သည်၊အာဏိ၏ဂုဏ်၊ဇာတိတည်း၊ထိုကြောင့်၊ ဟေမ္မာ၊ထိုတရားတို့သည်၊မနောသဠာ၊မနလျှင်ခြောက်ခုမြောက်ဂိုကုန်၏၊ ပဝေဒိတာတိ၊ပဝေဒိတာဟူသည်ကား၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ဘွေ၊ဤမနောသဠာဟူသောစကား၌၊အာရုတ္တိကော၊အာရုတ္တိကာယတနတို့တွင်၊ သဠသ၊ခြောက်ခုမြောက်သော၊ မနာယတနသ၊မနာယတနကို၊ ဂဟဏေန၊ယူသဖြင့်၊တဿ၊ထိုမနာယတနတို့၏၊ ဝိသယာဘူတံ၊အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဓမ္မာယတနံ၊ဓမ္မာယတနကို၊ ဂဟိတာဧေ၊ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ကတမံတံဥပါဒါနန္တိ ဣမံပဋ္ဌံ၊ကတမံကံဥပါဒါနံဟူသော ဤပြဿနာကို၊ ဝိသဒေ္ဓေန္တော၊ ဖြေတော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပုနဝိ၊ဗြဟ္မာတဘာနိ၊ဟု ဒွါဒသာယတနေ ဝေသနေဝ၊ တဆဲနှစ်ပါးသောအာယတနတို့၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဒုက္ခသစ်၊ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပဏာသေတိ၊ပြတော်မူပြန်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊မနောဂဟဏေန၊ မနသန္ဒါကို ယူသဖြင့်၊ သတ္တန်း၊ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ဝိညာဏကာယာနံ၊ဝိညာဏကာယတို့၏၊ဂဟိတတ္တာ၊ယူအပ်သည်အရြဖစ်ကြောင့်၊တာသု၊ထိုသတ္တဝိညာဏတို့တို့တွင်၊ ဝုဒိမပဋ္ဌဝိညာဏခေါတုဂဟဏေန၊ ရှေးဖြစ်သောပဋ္ဌဝိညာဏရောတ်ကိုယူသဖြင့်၊တာသံ၊ထိုပဋ္ဌဝိညာဏခေါတ်တို့၏၊ဝတ္ထု၊နိ၊ဗျိုရောဖြစ်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌ၊ငါးပါးကုန်သော၊ စက္ခာဒိနိ၊စက္ခု၊ဝတ္ထု၊အစရှိကုန်သော၊

အာယတနာနိ၊အာယတနတ္ရိကို၊ ဂတိတာနိ၊ယူအပ်ကုန်၏၊ မနောဓာတု မနောဝိညာဏ ဓာတုဂဟာဏေန၊ မနောဓာတ်မနောဝိညာဏဓာတ် တ္ရိကို ယူသဖြင့်၊ တာသံ၊ထိုမနောဓာတ်မနောဝိညာဏဓာတ်တ္ရိ၏၊ဂေါစရာဘေဒံ၊အာရုံအားဖြင့် အထူးအခြားမရှိသော၊ ဓမ္မာယတနံ၊ ဓမ္မာယတနကို၊ ဂတိတာမေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝေဒို၊ ဤသို့လည်း။ ဒ္ဝါဒသာယတနဝေသေန၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော အာယတနတို့အစွယ်း ဖြင့်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ဒုက္ခသစ္စာကို၊ပကာသေတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတော ဤပဋ္ဌကာမဂုဏာ ဟူသောပါဠိ၌။ လောကုတ္တရ မနာယတနဓမ္မာယတနေ ကဒေါသောပန၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သောမနာယတနဓမ္မာယတနတစိတ်တဒေသကိုမူကား။ ယတ္ထလောကော ဝိဟညတိတိ ဣဿပဠေ၊ ယတ္ထလောကော ဝိဟညတိဟူ သော ဤပြဿနာ၌၊ တံ၊ထိုအမေးပြဿနာကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ပြည့်နှန်အာဝဇ်ဖြေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နသံဂယှတိ၊ မရေတွက်အပ်။ ဣဿ ဤဂါထာ၌၊ ဆန္ဒံ ဝိရာဇေတ္မာတိ ဣဿ၊ ဆန္ဒံ ဝိရာဇေတ္မာ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဒ္ဝါဒသာယတနဘေဒေ၊တဆဲ့နှစ်ပါးသော အာယတနအခြားရှိ သော၊ဒုက္ခသစ္စေ၊ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ တာနေဝ အာယတနာနိ၊ထိုအာယတနတို့ ကိုသာလျှင်၊ ခန္ဓတော၊ခန္ဓာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓာတုတော၊ ဓာတ် အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နာမရူပတော၊နာမ်ရူပ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဟဝတ္ထတ္ထာ၊ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထ ပေတ္တာ၊ပိုင်းခြား၍၊တိလက္ခဏံ၊လက္ခဏာယာဉ်သုံးပါးသို့၊အာရောပေတ္တာ တင်၍၊ဝိပဿဿနော၊ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊အရဟတ္တမဂ္ဂပရိယော သာနာယ၊အရဟတ္တမဂ်လျှင်အဆုံးရှိသော၊ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာဉာဏ် ဖြင့်၊တဏ္ဍာသင်္ခါတံ၊တဏှာဟူဆိုအပ်သော၊ဆန္ဒံ၊ဆန္ဒကို၊ သဗ္ဗသော၊အ ရှင်းဆပ်သိမ်း။ဝိရာဇေတ္မာ၊တပ်ခြင်းကင်း၍၊ဝိနေတ္မာ၊ဆုံးမ၍၊ဝိဒ္ဓံသေတ္မာ ဖျက်ဆီး၍၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဒုက္ခာပမုစ္စတိတိဣမိနာပကာရေန၊ ဒုက္ခာပမုစ္စတိဟူသော ဤသို့သောအ ပြားအားဖြင့်၊ဧတသ္မာဝဋ္ဋဒုက္ခာ၊ထိုသို့သောဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ ပမုစ္စတိ၊လွတ် ၏၊ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ဣမာယဥပဓိဂါထာယ၊ ဤထက်ဝက်သောဂါထာဖြင့်၊ နိယျာနံ ဝုဏ္ဏိတောပြိတိကထံဒုက္ခာပမုစ္စတိတိ၊ နိယျာနံဝုဏ္ဏိတောပြိတိ ကထံဒုက္ခာပမုစ္စတိဟူသော၊ အယံပဠော၊ဤပြဿနာကို၊ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ ဖြေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။မဂ္ဂသစ္စဉ္စ၊မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း။ပကာသိတံ၊ ပြဿပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သမုဒယနိရောဓသစ္စာနိပန၊သမုဒယနိရောဓ

သစ္စာတို့။ ဘိုကား။ ဣတ္ထေ။ ဣဂါဝါထာ၌။ ဝုရိမနယေ နေဝ။ ရှေးဂါထာ၌ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သင်္ဂီတိတ္တာ။ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပကာသိတာ နေဝ။ ပြအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဣသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။ သိအပ်ကုန်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဥပဓိဂါထာယ။ ထက်ဝက်သောဂါထာဖြင့်။ ဒုက္ခသစ္စံ။ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပကာသိတံ။ ပြအပ်၏။ ဆဒန္ဓန။ ဆန္ဓသဒ္ဒါဖြင့်။ သမုဒယသစ္စံ။ သမုဒယသစ္စာကို။ ပကာသိတံ။ ပြအပ်၏။ ဝိရာဂေတ္တာတိ။ ဣဿေ။ ဝိရာဂေတ္တာဟူသော ဣပါဒ္ဒ၌။ ဝိရာဂေန။ ဝိရာဂသဒ္ဒါဖြင့်။ နိရောဓသစ္စံ။ နိရောဓသစ္စာကို။ ပကာသိတံ။ ပြအပ်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဝိရာဂါဝိမုစ္စတိတိ ဝစနတော။ ဝိရာဂါဝိမုစ္စတိဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ္ဂသစ္စံ။ မဂ္ဂသစ္စာကို။ ပကာသိတံ။ ပြအပ်၏။ ဝေါ။ ဝေ။ ဝေ။ ဝေ

ဤမှေ့။သင်တို့သည်၊သဟာသကွေ့ကွဲ၊အကြိမ်တယောင်ဧ့ခေါ်ခေါ်ပုဏ္ဏ
ယျာထ၊လျှောက်မေးကုန်ခဲ့၊ ဝေ၊သင်တို့အား။အဟံ၊ငါသည်၊ဧ၀ံ၊ဤသို့
မဘောက်မပြန်သော သစ္စာတရားကို၊ ဝက္ခာမိ၊ဟောတော်မူအံ့၊ အညံ
တပါးသောတရားကို။ နဝက္ခာမိ၊ဟောတော်မမူလေအံ့၊ ကသ္မာ၊အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဧ၀ံ၊ဤသို့ဟောသည်ရှိ
သော်၊ဒုက္ခာ။ဆင်းရဲမှု၊ ပမုစ္စတိ၊လွတ်၏။ အညထာ၊တပါးသောအခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ နပမုစ္စတိ၊မလွတ်၊ဟူတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော။
အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အထ၀ါ၊တနည်းကား၊တောနိ ယျာနေန၊ထို ဝဋ်တရားမှ
ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ္ဂသစ္စာဖြင့်၊ ဧကံ၊တကြိမ်၊ဒွိတိက္ခတ္တုံ၊
နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်၊နိဋ္ဌတ၊နုဋ္ဌိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်သော်လည်း၊ဧ၀ံ၊ ဤသို့
မဘောက်မပြန်သော သစ္စာတရားကို၊ အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ ဝက္ခာမိ၊
ဟောအံ့၊ ဥပရိဝိသေသာ ဗိဂမာယတိ၊ အထက်တရားထူးကို ချေခြင်းငှါ
လည်း၊ ဧတေဒေ၀၊ထိုသစ္စာကိုသာလျှင်၊အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ ဝက္ခာမိ၊
ဟောတော်မူအံ့၊မဂ္ဂတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဌေ၊အနက်တည်း၊ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဧ၀ံ၊ဤမဂ္ဂသစ္စာ
သည်၊ အသေသနိသေသာ။ အကြွင်းအကျန်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခာ၊ဝဋ်
ဆင်းရဲမှု၊ပမုစ္စတိ၊လွတ်၏၊မဂ္ဂတိ၊ဤသို့၊အရဟတ္တနိကူဋေနု၊အရဟတ္တဖိုလ်
ကိုအဆုံးထားသဖြင့်၊ဒေသနံ။ ဒေသနာတော်ကို၊နိဋ္ဌပေတိ၊ ပြီးစေတော်
မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ဒွေပိယက္ခသေ
နာပတာယော၊ နှစ်ယောက်သောဘိလုံးစစ်သည်မှူးတို့သည်လည်း။ ယက္ခ
သဟာသေန၊တာယောင်သောအခြံအရံတိုလုံးနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊တကွ။ သောတာ
ပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊တည်လေကုန်၏။ အထ
ထိုအခါ၌၊ ဟေမ၀တော၊ ဟေမ၀တနတ်သည်၊ပကတိယာဝိ၊ ပြကတေ့
အားဖြင့်လည်း၊ ဝမ္ဘ၀ရ၊တရားတော်ကိုရှိသေလေ့ရှိ၏၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊
အရိယဘူမိယံ၊ အရိယာဘုံ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ သုဒ္ဓ၊တရံ
ကောင်းမွန်စွာ အတိုင်းထက်အလွန်။ အတိတ္ထော၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊
ဘဂ၀တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ စိတ္တြပဋိဘာနာယ၊ ဆန်းကြယ်သော
ပညာတော်ဖြင့်၊ဒေသနာယ၊ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ဘဂ၀န္တံ၊ဖြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ သေခါသေခဘူမိ၊ သေခအသေခ၏အရာဌာနကို၊ ပုဏ္ဏော
မေးလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကောသုဝတရတိကိဂါထံ၊ကောသုဝတရုက်
အစရှိသောဂါထာကို၊အာဘာသိ၊ရွတ်ဆိုလေ၏။

တည်း။ ထိုဂါထာ၌။ ကောသူဝတရတိတ္ထိယာနှင့် ဆုမ်နှားကောသူတရတိတ္ထိယံဟူသော၍ပါ၌ဖြင့်၊ စတုရောဃံ၊ လေးပါးသောတ္ထိယတရားကို၊ ကောအာဘယ်ဝုဋ္ဌိ၊ လိ်သည်။ တရတိ၊ ကူးမြောက်နိုင်လေသနည်း၊ ဆုတိ၊ ၍သို့၊ သေခဘုမိ၊ သေခအရာ၌ဟုနုကို၊ အဝိသေသေန၊ အထူးအခြားမရှိသဖြင့်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ အာဏာဝန်နှင့်၊ အာဏာဝံဟူသည်ကား၊ ဝိတ္ထတမတ္တံ၊ အလျားအနုံအတိုင်းအရည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂန္ဓိရမတ္တံ၊ အစောက်နှက်သောအတိုင်းအရှည်သည်၊ နဝိအတ္ထိ၊ မရှိ။ အဝိစပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယံ၊ အကြင်သံသရာဝန်ကို။ ဝိတ္ထတဉ္စ၊ အလျားအနုံကိုလည်းကောင်း၊ ဂန္ဓိရဉ္စ၊ အနှက်အစောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တာဒိ၊ သောစ၊ ထိုသို့သော်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သံသာရဏ္ဏဝေါ၊ သံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသဒ္ဒံ၊ မှန်၏။ အယံ၊ ဤသံသရာ တည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာသည်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပရိယန္တာ ဘာဝေန၊ အဝိုင်းအခြားအဆုံးမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိတ္ထတော၊ အပြောကျယ်သည်မည်၏။ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ ပတိဋ္ဌာနာဘာဝေန၊ တည်ရာမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အာလမ္ဗဏာဘာဝေန၊ စွဲလမ်းရာမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ ဂန္ဓိရော၊ နှက်သည်မည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဒါ၊ ဤလောက၌။ ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊ အာဏာဝံ၊ သံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာကို၊ တရတိ၊ ကူးမြောက်နိုင်သနည်း။ အပုတိဏ္ဏေ၊ ဆိုက်ရာဆီပ်မရှိသော၊ အနာလမ္ဗေ၊ စွဲလမ်းကိုင်ရာမရှိသော၊ ဂန္ဓိရေ၊ နှက်စွာထသော၊ တသ္မိံ၊ ဝ အာဏာဝေ။ ထိုသံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ၌။ ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊ နသိ ဒတိတိ၊ မနုစ်နိုင်လေသနည်းဟု။ အသေခဘုမိ၊ အသေခအရာကို၊ ဝုစ္ဆတိ လျှောက်မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဇီဝိတဟေတုပိ၊ အသက် ၅င်လိုသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိတိက္ကမံ၊ လွန်ကျူးခြင်းကို၊ အကရောန္တော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ လောကိယလောကုတ္တရာယား၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ ပညာယစ၊ ပညာဖြင့်လည်း၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပစာရပဋိနာသမာဓိနာစ၊ ဥပစာရသမာဓိ အပွဲနာသမာဓိဖြင့်ရင်း။ ဈာ ရိယဝါ ပထ၊ ဟဒ္ဒိမမဂ္ဂ ဝ လေ ဟိ စ၊ ဈာ ရိယာပွဲထ်အောက်မဂ်အောက်ဖိုလ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုသမာဟိတော ဘိ၊ သုသမာဟိတောဟူသည်ကား၊ လဟုဏံ၊ လက္ခဏာယာဉ်သို့၊ အာ ရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်၊ ဒိယကဏ္ဍတ္ထာ ဝိ ဆိန်နုသ

လော။အမြဲလျှင်အဋ္ဌတ္ထတရားခဲ့ ကြီလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။သာတစ္စကိရိယာ။ မပြတ်သော လုံ့လဖြင့်။ ပဟာယ၊ဃယ်၍၊အပ္ပမာဒသတိယာစ၊ အပ္ပမာဒ တရေးနှင့်လည်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ယောဂုဋ္ဌလော။ အကြင် သောကျွဲပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စတုဏ္ဍေနမဂ္ဂေန၊ လေးကြိမ်မြောက်သော မဂ်ဖြင့်၊ သုဒုတ္ထရံ၊ကူးခြင်းငါခဲယဉ်းသော။ ဣမံသြေလံ၊ဤသြေလတရားကို။ အနုဝ သေသံ၊အကြွင်းမဲ့၊ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်၊ တရုတိ၊ ကူးနိုင်၏၊တသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊သောကျွဘူမိ ၊သောကျွအရာကို၊ ဝိသဇ္ဇေန္တော၊ဖြေတော်မူသည် ဖြစ်၍၊သဗ္ဗဒါသိလသမ္ပန္နောတိ၊သဗ္ဗဒါသိလသမ္ပန္နောဟု၍၊ဣမံတိသိက္ခာ ဂ ဣဂါထံ၊သိက္ခာသုံးပါး၏ တည်ရာဖြစ်သော ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဝိန္ဒ တော်မူပေ၏၊ဟိသစ္စံ၊ဗုဒ္ဓ၏။ဤသဗ္ဗဒါသိလသမ္ပန္နောဟူသော ဤပုဒ်၌ သိလသမ္ပဒါယ၊သိလနှင့်ပြည့်စုံသာဖြင့်၊အဓိသိလသိက္ခာ၊အဓိသိလသိက္ခာ ကိုလည်းကောင်း။ သတိသမာဓိဟိ၊သတိသမာဓိတို့ဖြင့်၊အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌတ္ထစိန္တာယ၊အဋ္ဌတ္ထသန္ဓာန်၌ ကြံတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ပညာဟိ၊ပညာတို့ဖြင့်။ အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန် သော၊ သိက္ခာ၊သိက္ခာတို့ကို၊သဉ္ဇပကာရောနိသံသာစ၊ အဆောက်အဦးနှင့် တကွသောအာနိသင်တို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တာနိ၊မိန့်အပ်ကုန်၏၊ဟိသစ္စံ၊ဗုဒ္ဓ၏။ ဥပကာရာ၊အထောက်အပံ့ အဆောက်အဦတို့သည်၊ သိက္ခာနုံ၊သိက္ခာတို့ အား။ လောကိယပညာသတိ။ လောကီဖြစ်သော ပညာသတိတရားလျှင် တည်း၊အာနိသံသော၊ အကျိုးဆက်တရားကား။ သာမည်ဗလာနိ။ လော ကုတ္တရာဗိုလ်တရားတို့သည်၊ဟောနို့၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ ဝေါ၊ဤသို့၊ပဌမဂါ ထာယ၊ပဌမဂါထာဖြင့်၊ သောကျွဘူမိ ၊သောကျွအရာဌာနကို၊ ဒဿေတွာ။ ဖြတော်မူပြီး၍၊ အသောကျွဘူမိ ၊ အသောကျွအရာဌာနကို၊ ဒဿေန္တော၊ ဖြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒုတိယံ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ဂါထံ၊ဝိရေတော ကာမသညာယအစရှိသောဂါထာကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

တာသာ၊ထိုဂါထာ၏။ အဗ္ဗော၊အနက်ကို၊ ဝေါ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအာပ်၏၊ဝိရေတောကာမသညာယာတိ၊ဝိရေတောကာမသညာယဟူသည် ကား၊ယာကာစိကာမသညာ၊အမှတ်မရှိသောကာမသညာကို၊သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ စတုတ္ထမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာယ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော၊ သမုစ္ဆေဒဝိရေတိယာ၊ သမုစ္ဆေဒဝိရေတိဖြင့်။ ဝိရေတော၊ကြဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရတ္တောတိဝိ။ ဝိရတ္တောဟူ၍လည်း၊ပါ၏။ပါ၍သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဘဒ္ဒ၊

ထိုဂါထာ၌၊ကာမသညာယာတိပဒံ၊ ကာမသညာဟု ဟူသောပုဒ်သည်၊ သုမ္ဘဝစနံ၊ သတ္တဝိဓိတတိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သဂါထာဝဋ္ဌေပန၊သဂါထာဝဂ်၌ကား။ကာမသညာသူတိဝိ၊ကာမသညာသုဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဋိသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေ၊ထိုသူတို့သည်၊စတူဟိဝိမဂ္ဂေဟိ၊လေးပါးသောမဂ်တို့ဖြင့်လည်း။ ဒသန်း၊သယ်ပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊သံယောဇဉ်တို့၏၊အတိတတ္တာ၊လွန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သဗ္ဗသံယောဇနာတိဂေါ၊ သဗ္ဗသံယောဇနာတိဂမည်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊စတုဏ္ဍေနေဝ၊စတုဏ္ဍမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယသဗ္ဗ သညောဇနာတိဂေါ၊ ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယသဗ္ဗ သညော ဇနာတိဂမည်၏၊ တတြ် တတြာဘိနန္ဒိနိ တဏှာသင်္ခါတာယ၊ ထိုထိုဘဝတို့ဌာနမှစ်သက်တင်မက်ခြင်း ကဏ္ဍာဟူဆိုအပ်သော၊ နန္ဒိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ တိဏ္ဏာဗ္ဗဘဝါနံ၊ဘဝသုံးပါး၏တို့၏လည်း။ ပရိက္ခိဏတ္တာ၊ ကုန်စင်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နန္ဒိဘဝပရိက္ခိဏော၊ ဘဝ၌တင်နှစ်သက်ခြင်းကုန်စင်ပြီးသော်။ သောတိ၊ သောဟူသည်ကား၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ခိဏာသဝေါ။ ကုန်ပြီးသော အာသဝရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဂန္ဓိဗ္ဗေ၊နက်ရှာထသော၊ သံသရဏ္ဏေ၊သံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ၌၊ နသိဒတိ၊မနစ်မမွန်း၊နန္ဒိပရိက္ခယေနစ၊တဏှာလောဘကုန်သဖြင့်လည်း။ သဥပါဒိသေသံ၊သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတုကို၊ဘဝပရိက္ခေယနစ၊ဘဝသုံးပါးကုန်သဖြင့်လည်းကောင်း။အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓလသမာပတ္တိနပရေမသ၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိ နိဗ္ဗာနဓာတ်သို့ဝင်ခြင်းမြတ်သော ဖလသမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်း၏၊ သမ္ပတ္တိယာ၊ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ အဃ။ထိုအခါ၌၊ ဟေမဝတော၊ဟေမဝတနတ်သည်၊ သဟာယဿ၊ သွေးသောက်ဖြစ်သောသာတာဂိရိနတ်ကို၊လည်းကောင်း၊ယက္ခပရိသဿ၊တိလုံးပရိသတ်ကို၊လည်းကောင်း။ ဩဝေ၊လောကေတွာ၊ကြည့်၍၊ ဝိတိသောမနသာတော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓိဗ္ဗဝဏ္ဏိဝေ မာဒိဟိ၊ဂန္ဓိဗ္ဗဝဏ္ဏီ၏သို့အစရှိကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဘာဝဝန္ဒိ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဘိဏ္ဍပိတွာ၊ပြီးမွမ်း၍၊သဗ္ဗာဝတိယာ၊အလုံးစုံရှိသော၊ပရိသာယစ၊ ပရိသတ်နှင့်လည်းကောင်း။ သဟာယေနစ၊ သွေးသောက်ဖြစ်သော သာတာဂိရိနတ်နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိ၊အတူတကွ၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွာရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခဏာခုနှစ်လည်သည်ကို၊ ကုတွား၊ပြု၍၊အတ္ထဂေါ၊မိမိ၏၊ဝသနဋ္ဌာန၊နေရာအရပ်သို့၊အဂမာသိ၊သွား

လေ၏။ တာသံပနဂါယာနံ။ ထိုဂါထာတို့၏။ အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်
ကား။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊အနုက်၏အဖွင့်တည်း၊ဂန္ဓိရုပညာနို့၊ ဂန္ဓိရုပညံဟူ
သည်ကား။ ဂန္ဓိရာယ၊နက်သော၊ပညာယ၊ပညာတော်နှင့်၊သမန္နာဂတံ၊
ပြည့်စုံတော်မူသော။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရေပ်၌၊ ပဒိသန္တိဒါယံ၊ ပဒို
သန္တိဒါ၌။ ဝုတ္တနယေန။ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဂန္ဓိရုပညာ၊နက်သော
ပညာတော်ကို။ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ထိုပဒိသန္တိဒါကျမ်း၌၊ဂန္ဓိ
ရေသုခန္ဓေသုညာဏံပဝတ္တတိဂန္ဓိရုပညာတကား၊ ဂန္ဓိရေသုခန္ဓေသုညာဏံ
ပဝတ္တတိဂန္ဓိရုပညာအစရှိသောစကားကို။ဝုတ္တံဟိ ဝုတ္တံ ဝေ၊ဟောတော်မူ
အပ်သည်သာတည်း၊ဂန္ဓိရေသု၊နက်သောသဘောရှိကုန်သော၊ခန္ဓေသု၊
ခန္ဓာတို့၌။ ညာဏံ၊ညာဏ်တော်သည်၊ အာရေ့ဆာကရဏာဝသေန၊ အာရုံပြု
တော်မူသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ပဝတ္တတိ။ဖြစ်တတ်၏၊ဣတိတာသ္မာ။ထိုကြောင့်
ဂန္ဓိရုပညာ၊ ဂန္ဓိရုပညာမည်၏။ နိဝုဏတ္ထဒဿိနို့။ နိဝုဏတ္ထဒဿိ ဟူ
သည်ကား။ နိဝုဏောဟိ။သိမ်မွေ့နုံးညံ့ကုန်သော၊ခတ္တိယပဏ္ဍိတာဒိဟိ။မင်း
ပညာရှိအစရှိသော သူတို့သည်၊ အာဘိသမ်တာနိ။ အထူးပြုပြင်အပ်ကုန်
သော၊ ပဌာနံ။ပြဿနာတို့၏၊အတ္ထသို့ ၊အနုက်၌၊ဝါ။တနည်းကား၊အတ္ထာ
နံ၊ အနုက်တို့၏၊နိဝုဏာနိ၊သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ ဒုပ္ပဋိဝိဇ္ဈာနိ၊ထိုးထွင်း၍သိ
နိုင်ခဲကုန်သော၊ ယာနိကာရဏာနိ။ အကြင်အကြောင်းတို့ကို။ အညာသိ။
သိတော်မူ၏၊ တောသံ၊ထိုသိအပ်သောတရားတို့ကို။ ဒဿနေန။မြင်တော်
မူသဖြင့်၊နိဝုဏတ္ထဒဿိ၊နိဝုဏတ္ထဒဿိမည်တော်မူ၏၊ရာဂါဒိကိလိဋ္ဌနာဘာ
ဝေန။ရာဂအစရှိသည်တို့၌ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊အကိုဋ္ဌ
နံ၊ကြောင့်ကြကင်းတော်မူသော၊ ဒုဝိဓေနှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ကာမေစ၊
ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ၌ လည်းကောင်း။ တိဝိဓေ၊ သုံးပါးအပြား
ရှိသော၊ ဘဝေစ၊ဘဝ၌ လည်းကောင်း။ အလဂ္ဂနေန၊ မငြိတွယ်သဖြင့်၊
အသတ္တံ၊ မကပ်ငြိသော၊ ခန္ဓာဒိဘေဒေသု၊ခန္ဓာအစရှိသည်ဖြင့် ပြားကုန်
သော၊သဗ္ဗာရမ္မဏေသု၊ ခပ်သိမ်းသော အာရုံတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂဗန္ဓနာဘာ
ဝေန၊ ဆန္ဒရာဂ၏ ဖွဲ့ခ်ုပ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗုပဓိဝိမုတ္တံ၊
အလုံးရုံ ကိလေသာမှလွတ်သော၊ ဒိဋ္ဌေပဋေစကိမနန္တိ၊ဒိဋ္ဌေပဋေစကိ
မနံဟူသည်ကား၊ အဓ္ဓသမာပတ္တိဘေဒေ။ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်အပြား
ရှိသော၊ဒိဋ္ဌေ၊မြတ်သော၊ပဋေ၊ခရိုး၌၊ သမာပဇ္ဇနဝသေန၊ ဝင်စားသည်
၏အစွမ်းဖြင့်၊ စကိမနန္တိ၊စကြိုသွားတော်မူသော၊ တတ္ထဝစနေ၊ထိုစကား
ရပ်၌၊ တာယဝေလာယ၊ ထိုဟောမဝတ နတ်တို့အားတရားဟောတော်

မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒီဠ္ဠပထေ၊ မြတ်သောသ
မာပတ်တည်းဟူသော ခရီး၌၊ ကိန္ဓာပိနကမတိ။ အကယ်၍ တည်းကြွ
တော်မမူလေ၏ရှင့်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ကြွတော်မမူသော်လည်း၊ အဝိစ
ခေါ်စင်စစ်သော်ကား၊ ဝုဋ္ဌေ၊ရှေးကာလ၌၊ ကမန္ဒီ၊ဝင်စားတော်မူသည်
ကို၊ဥပါဒါယ၊စွဲ၍၊ကမနုပတ္တိသ ဟု ဝေ၊ ဝင်စားခြင်းတည်းဟူသောသွား
ခြင်းသမာပတ်၏ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းသည်၊သတိ၊ရှိသော်၊တတ္ထ၊ထိုသမာ
ပတ်ကိုဝင်စားခြင်း၌၊ လဒ္ဓဝသိတာ၊ဝတာယ၊ ရအာပ်သော ဝသီဘော်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ဤသို့ဒီဠ္ဠ ပ၊ထပဟူသောစကားကို၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊အထဝါ၊တနည်းသော်ကား၊ ယေတေ ဝုဋ္ဌလာ၊အကြင်ဝုဋ္ဌိ(လ်
တို့)သည်၊ဝိသုဒ္ဓိ(ဒေ)ဝါ၊ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်ကုန်၍။ အရုဟန္တာ၊ရုဟန္တာဖြစ်ကုန်
၏၊တသံ၊ထိုရုဟန္တာဝုဋ္ဌိ(လ်)တို့၏၊ ပထေ၊ကျင်လည်ရာဖြစ်သောသမာ
ပတ်ခရီး၌။ဆသတ္ထိဟာ(ရေ)၊ ခြောက်ပါး(သော)အာဘိညာဉ်တရား၌မပြတ်
နေရာဟုဆိုအပ်သော။ ကမနေ၊ပါ။သွားခြင်း၌လည်း။ ဒေ၊ဤဒီဠ္ဠပထေဟူ
သောစကားကို၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊မဟန္တာနံ၊ပြတ်ကုန်သော၊ ဂုဏာနံ၊ဂုဏ်
ကျေးဇူးတို့ကို၊ သေနေန၊ ရှာဖွေးတော်မူသဖြင့်၊ မဟာသိ၊ မဟာသိမည်
တော်မူ၏၊ဒုတိယဂါ(ထာ)ယ၊ ဒုတိယဂါထာ၌၊ အပရေန၊တပါး(သော)၊ ပရိ
ယာယေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ ဝုတ်၊နှစ်သက်ခြင်းမွမ်းခြင်းကို၊ အာရေ(ဒ)ါတိ၊
အားထုတ်အပ်၏ဟု၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ပုန၊တဘန့်၊ နိပုဏတ္ထဒဿနဂဟဏံ၊
နွားညှံ့သိမ်မွေသော အကြောင်းဖြင့်ပြု၍ ယူသင့်ကြောင်းကို၊ နိဒဿေတိ၊
ပြပြန်၏၊ အထဝါ၊တနည်းသော်ကား၊ နိပုဏတ္ထော၊ နွားညှံ့သိမ်မွေသော
အနုက်ကို၊ဒဿေတဘာ(ရံ)၊ပြတော်မူတတ်သော၊မ္ဟုတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊
အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ပညာဒဒန္တိ၊ပညာဒဒံဟူသည်ကား၊ပညာပဒ္ဓိလာ
ဘသံဝဏ္ဏနိကာယ၊ပညာကိုရခြင်း၌ကောင်းစွာဖြစ်စေတတ်သော၊ပဒ္ဓိပတ္တိ
ယာ၊အကျင့်ကို၊ ကထနေန၊ဟောတော်မူသဖြင့်၊ ပညာဒါယကံ၊ပညာကို
ပေးတော်မူတတ်သော။ကာမာလယေ(အသတ္တန္တိ)၊ကာမာလယေ(အသတ္ထံ)
ဟူသည်ကား။ ကာမေသု၊ကာမတို့၌၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဝသေန၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ၏
အစွမ်းဖြင့်။ဒုဝိဓေ၊နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ယွာယံ(ယောအယံ)အာလယော၊
အကြင်တပ်မက်မောခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါးသောဝတ္ထု
ကာမကိုလေသာကာမတို့၌၊ အသတ္ထံ၊ ပြိတ္တယ်တပ်မက်မောခြင်း ကင်း
တော်မူထသော၊သဗ္ဗဝိဒုနန္တိ၊သဗ္ဗဝိဒုံဟူသည်ကား။ သဗ္ဗမ္ပေ(ဝ)ရိ(ရံ)၊အလုံးစုံ
သော(တရား)ကိုသိတော်မူထသော၊သဗ္ဗညုံ၊အလုံးစုံသောဥယျာဉ်တရား

ကိုယ်တော်မူတယောဟု ဆိုတို့၏။ ရဟန်းဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုမေဓန္တိ၊ သုမေဓံဟူသည်ကား၊ တ သး၊ ထိုဘုရားရှင်အား။ သဗ္ဗညုတာ ဝါယ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ မဂ္ဂဘူတာယ၊ မဂ်ညာဏ်ဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ပါရေဓိပညာသင်္ခါတာယ၊ ပါရဂူညာဏ်တော်ဟုဆိုအပ်သော၊ မေဓာယ၊ ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အရိယေ ပထေတိ၊ အရိယေ ပထေဟူသည်ကား။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မဂ္ဂေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၌ ဝါ၊ ဟ နည်းကား။ ဗလသမာ ပတ္တိယံ၊ ဗလသမာပတ်၌ ကမမာနန္တိ၊ ကမမာနံ ဟူသည်ကား။ ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်။ အဇ္ဈောဂါဟာမာနံ၊ ဝင်၍ယူသော၊ မဂ္ဂလက္ခဏံ၊ မဂ်၏လက္ခဏာကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍၊ ဒေသနတော၊ ဟောတော်မူသောအားဖြင့်၊ ဝါ၊ တ နည်းကား။ ပဝိသ မာနံ၊ ဝင်စားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ခဏေ ခဏေ၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်း၌၊ ဗလသမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနတော။ ဗလသမာပတ်ဝင်စားတော်မူသောအား ဖြင့်၊ စတုဒ္ဒိမဂ္ဂဘာဝနာသင်္ခါတာယ၊ လေးပါးအကြားရှိသောမဂ်ကိုပွါး စေခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဂမနသတ္တိယာ။ နိဗ္ဗာန်သို့သွားခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ကမိတဝုဒ္ဓံ ဝါ၊ သွားခြင်းလည်းရှေးရှိတော်မူသော၊ သုဒိဋ္ဌံ ဝတနောအဋ္ဌာ တိ၊ သုဒိဋ္ဌံ ဝတနောအဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌ၊ ယသုအာ ခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ သုဒ္ဓံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ပြီ ဝါ၊ တ နည်းကား။ အဋ္ဌ၊ ယသု အာ ခါ၌၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ သုဒ္ဓံ၊ ကောင်းမြတ်စွာ။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ဒဿနံ၊ မြင်အပ်ပေပြီ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ သုပ္ပဘာတံ သုဟုဒ္ဒိတန္တိ။ သုပ္ပဘာတံ သုဟုဒ္ဒိတံ ဟူသည် ကား။ အဋ္ဌ၊ ဤအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ သုဒ္ဓ၊ ကောင်းစွာ။ ပဘာတံ၊ အရောင်တောက်သည်၊ ဝါ၊ တ နည်းကား။ သောဘဏံ၊ တင့်တယ်သော ပဘာတံ၊ အရောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အဋ္ဌ၊ ဤအခါ၌ နော၊ ငါတို့အား။ သုဒ္ဓံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ ဥဒ္ဒိတံ၊ အထက်လောကုတ္တရာ တရားခုနစ်တည်ပေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပေပြီ။ အနုပရောဓသယနတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကင်းသောတရားကိုမှီရသောအားဖြင့်၊ ဥဒ္ဒိတံ၊ အထက်ခု တည်ရပေပြီ။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အာဟယ် နည်းဟူမူကား။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယံ သမ္ဘုဇ္ဈိအကြင်မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသာမ၊ မြင်ရပေကုန်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမ္ဘုဇ္ဈံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဒသာမ၊ မှီးမြင်ရပေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ လာဘသမ္ပတ္တိ၊ ရှင်တော် မူခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်

ခြင်းကို၊ပ၀ေဒေတိ၊ကြား၏။ဣဒ္ဓိမန္တောတိ၊ဣဒ္ဓိမန္တောဟူသည်ကား၊ ကမ္မ
ဝိပါကဇဒ္ဓိယာ၊ကံနှင့်အကျိုးအကြောင်းဖြစ်သောတန်ခိုးနှင့်၊သမန္နာဂတာ
ပြည့်စုံကုန်သော၊ယသဿိနောတိ၊ယသဿိနောဟူသည်ကား၊ လာဘာဒိ
ပရိ၀ါရရှိသမျှနှင့်၊ မြတ်သောအရေတော်ခြင်းမြတ်သောအာခြိုအရံနှင့်ပြည့်စုံ
ကုန်သော၊ ယက္ခာ၊ဟေမ၀တအစရှိသောနတ်တပါးလူးတို့သည်၊ သရဏံ
ယန္တိ၊ သရဏံယန္တိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂေနေ၀၊သောတာပတ္တိမဂ်ခဏ
ဖြင့်သာလျှင်၊ ကိဉ္စာပိဂတာ၊ အကယ်၍ကား သရဏဂုံတည်ကုန်၏ရှင်၊
တထာပိ၊ ထိုသို့တည်ကုန်သော်လည်း၊ သောတာပန္နာဘာ၀ပရိဒီပနတ္ထဉ္စ၊
သောတာပန်၏အဖြစ်ကိုပြအံ့သောဌာလည်းကောင်း၊ ပသာဒါနုရူပဒဿ
နတ္ထဉ္စ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုသည်အားလျော်စွာပြအံ့သောဌာလည်းကောင်း၊ ၀ါ
စံ၊သင်္ဘတံသရဏံယန္တိ အစရှိသောစကားကို၊ဘိန္နတိ၊ဖြိုက်ဆို၏၊ ဂါမာ
ဂါမန္တိ၊ဂါမာဂါမံဟူသည်ကား၊ ဒေ၀ဂါမာ၊နတ်ရွာတရွာမှ၊ ဒေ၀ဂါမံ၊
နတ်ရွာတရွာသို့၊နာဂါနာဂန္တိ၊နာဂါနာဂံဟူသည်ကား၊ ဒေ၀ပဇ္ဇတာ၊နတ်
နေရာတတောင်မှ၊ဒေ၀ပဇ္ဇတံ၊နတ်နေရာတံတောင်သို့၊နမဿမာနာသမ္ဘုဒ္ဓံ
ဝမ္ဘသစသုဝမ္ဘတန္တိ၊နမဿမာနာသမ္ဘုဒ္ဓံဝမ္ဘသစသုဝမ္ဘတံဟူသည်ကား
ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ၀တ၊စင်စစ်၊သမ္မာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊သစ္စာလေးပါး
တရားတို့ကို မတောက်မပြန် ကိုယ်တိုင် သိတော်မူပေ၏၊ ဘဂ၀တာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝမ္ဘော၊တရားတော်ကို၊သွာခါတော၊ကောင်းစွာဟော
တော်မူအပ်၏။ဣတိအာဒိနာနယေန၊ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ဗုဒ္ဓသုဘော
ဓိတဉ္စ၊ ဘုရားတို့သာကောင်းစွာသိတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ဝမ္ဘသုဝမ္ဘတဉ္စ၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ဘဂ၀တောဝ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာ၀ကသံဃော၊ တပည့်
သံဃာတော်သည်၊သုပ္ပဋိပန္နော၊ကောင်းသောအကျင့်တရားရှိတော်မူ၏၊
ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသဖြင့်၊ သံဃသုပ္ပဋိပတ္တိစ၊ သံဃာတော်၏
ကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဘိဏ္ဍပိတ္ဝာ၊ ခြိုးမွမ်း
ဖြိုက်ဆို၍၊နမဿမာနော၊ ရှိခိုးပါလျက်၊ ဝမ္ဘလောသကာ၊တရားတော်ကို
ကြွေးကြော်ကုန်သည်၊ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ဝိစရိဿာမ
သွားပါကုန်အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဂုတ္တံ ဝ ဣတ္ထေ၀၊ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတ
ဤဟေမ၀တသုတ်ဖြင့်၊ သေသံ၊ဆိုအပ်ပြီးသည်မှအကြွင်းဖြစ်သောစကား
သည်၊ဥတ္တာနတ္ထမေ၀၊ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာတည်း၊ဣတိ၊ဤသည်
လျှင်ဟေမ၀တသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊ပရမတ္ထ ဇောတိကာယ၊

ပရမတ္ထဒေါတိကာအမည်ရှိသော၊ခုဒ္ဒကပ္ပကထာယား ခုဒ္ဒကနိကာယ်အဋ္ဌ
ကထာ၌၊ ဟောမဝတ သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဟောမဝတာသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊
နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျ-ပဌမတွဲပြီး၏။